Digitized by the Internet Archive
in 2021 with funding from
University of Toronto

https://archive.org/details/musikfradendansk00rung

MUSIK

fra

Den danske Skueplads,

et Udvalg af

Det kongelige Theaters Arkiv,

bestaaende af Arier og Romancer af

Operaer, Syngestykker, Lystspil og Skuespil med Sang.

FOLKEUDGAVE

redigeret af

Frederik Rung.

4de Bind.

M
1497
M88
1900
bd.4

KJØBENHAVN.
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Trykt i Wilhelm Hansens Etabl., Kjøbenhavn.

LUCREZIA BORGIA.

(1859.)

I.

Ballade.

Donizetti.

Allegretto ma non troppo.

ff *p*

string:

ff

Orsino.

Et Ar - ka-num mod U-held jeg

ff *p*

kjen - - der, som med Glæde jeg deler med Ven - ner: er vor Himmel end klar eller taa - - - get, er vor

Udsigt end lys eller bro - get: spög og drik kun og banlyser Sorgen, kun en Daare er frygtsom og

p

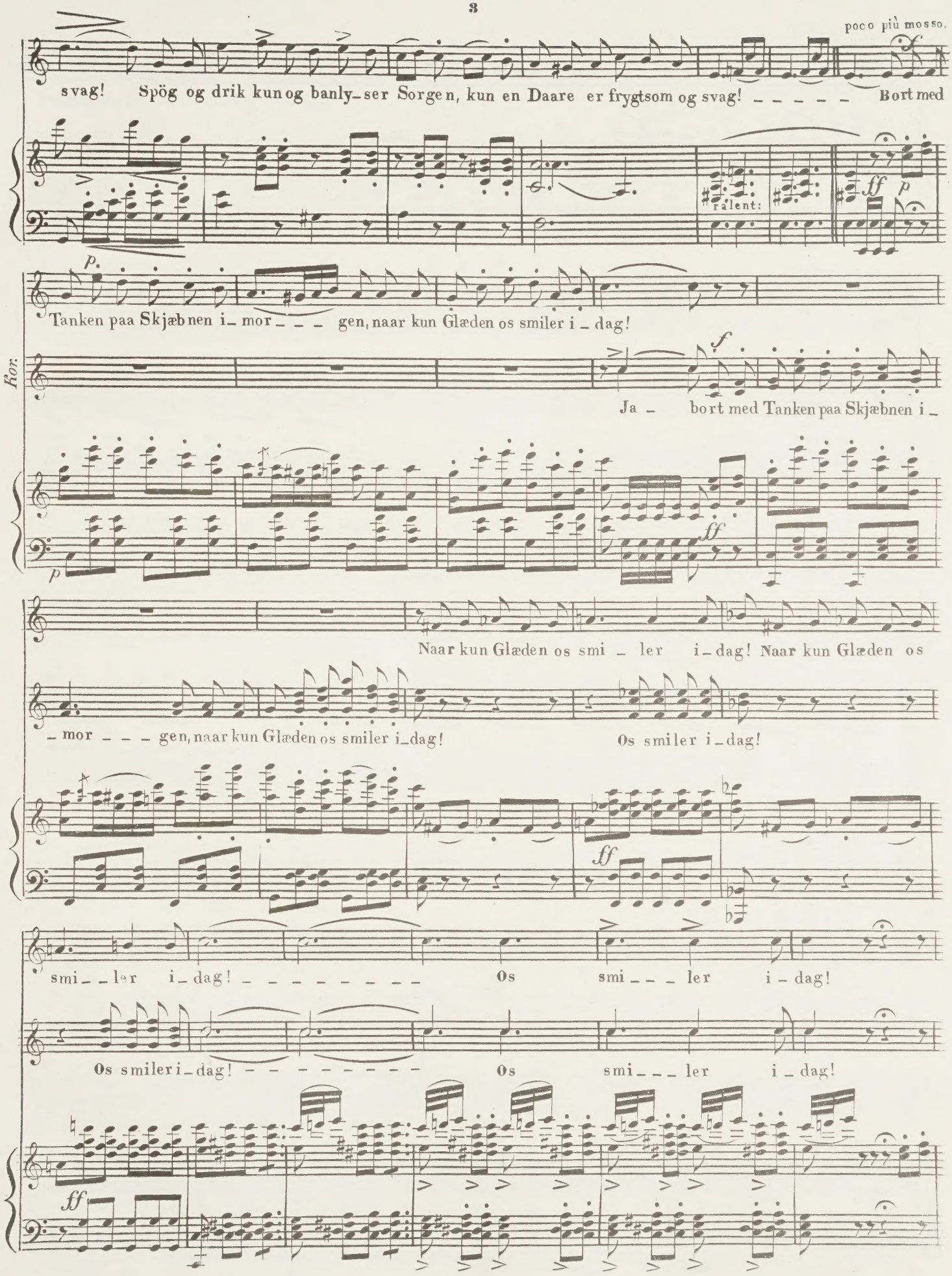
poco più mosso.
svag! Spög og drik kun og banly_ser Sorgen, kun en Daare er frygtsom og svag! Bort med
rålent:
Tanken paa Skjæbnen i_ mor_ _ _ gen, naar kun Glæden os smiler i _ dag!
For.
Ja _ bort med Tanken paa Skjæbnen i _
Naar kun Glæden os smi _ ler i_dag! Naar kun Glæden os
_ mor _ _ _ gen, naar kun Glæden os smiler i_dag!
Os smiler i_dag!
smi_ _ler i_dag! _ _ _ _ _ _ _ _ _ Os smi_ _ _ ler i _ dag!
Os smiler i_dag! _ _ _ _ _ _ _ _ _ Os smi_ _ _ ler i _ dag!

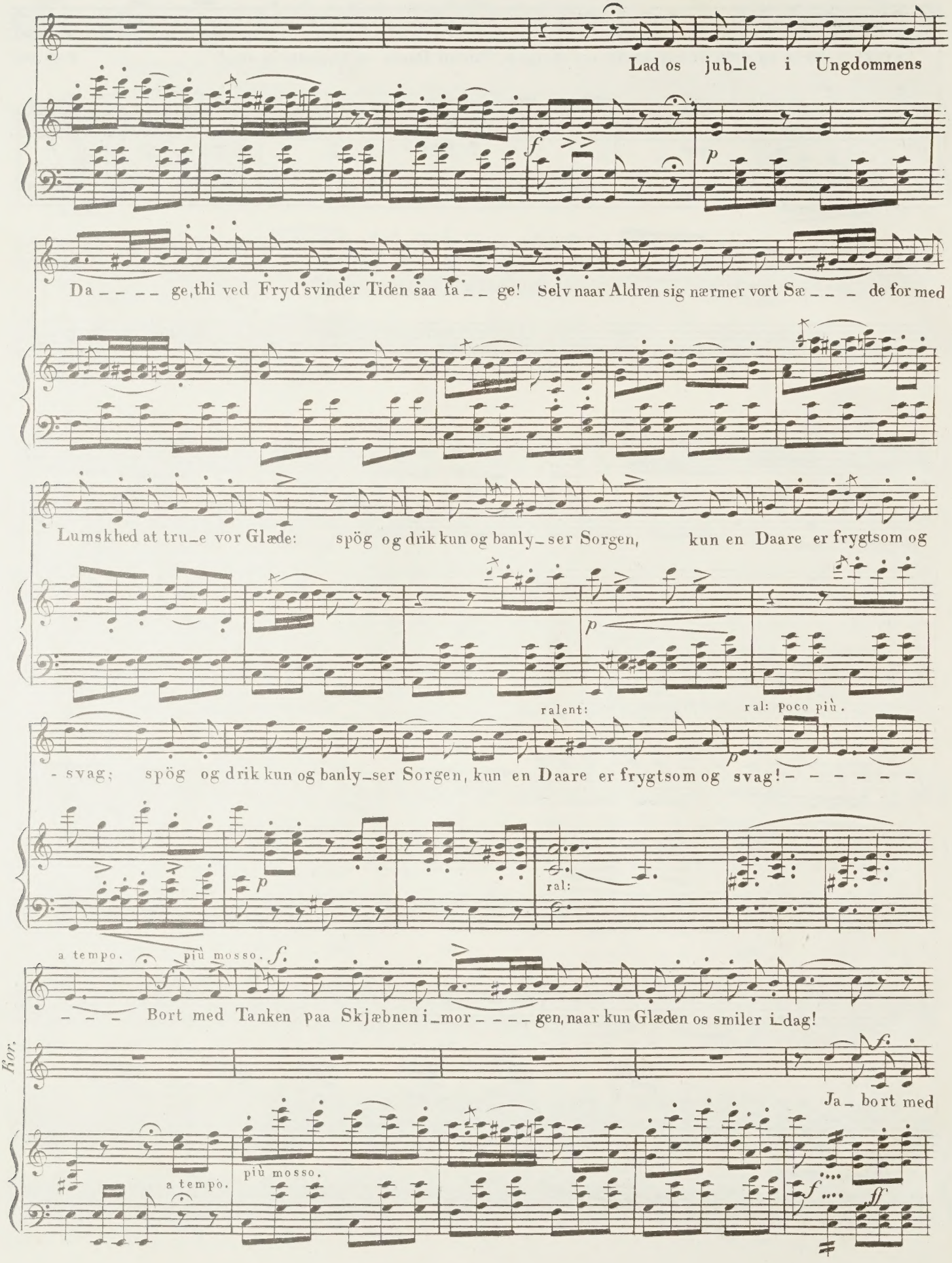
Lad os jub_le i Ungdommens
Da _ _ _ _ ge, thi ved Fryd svinder Tiden saa fa _ _ ge! Selv naar Aldren sig nærmer vort Sæ _ _ _ de for med
Lumskhed at tru_e vor Glæde: spög og drik kun og banly_ser Sorgen, kun en Daare er frygtsom og
ralent:
ral: poco più.
- svag; spög og drik kun og banly_ser Sorgen, kun en Daare er frygtsom og svag! - - - - - - -
ral:
a tempo.
più mosso.
- - - Bort med Tanken paa Skjæbnen i_mor - - - - gen, naar kun Glæden os smiler i_dag!
Kor.
Ja _ bort med
a tempo.
più mosso.

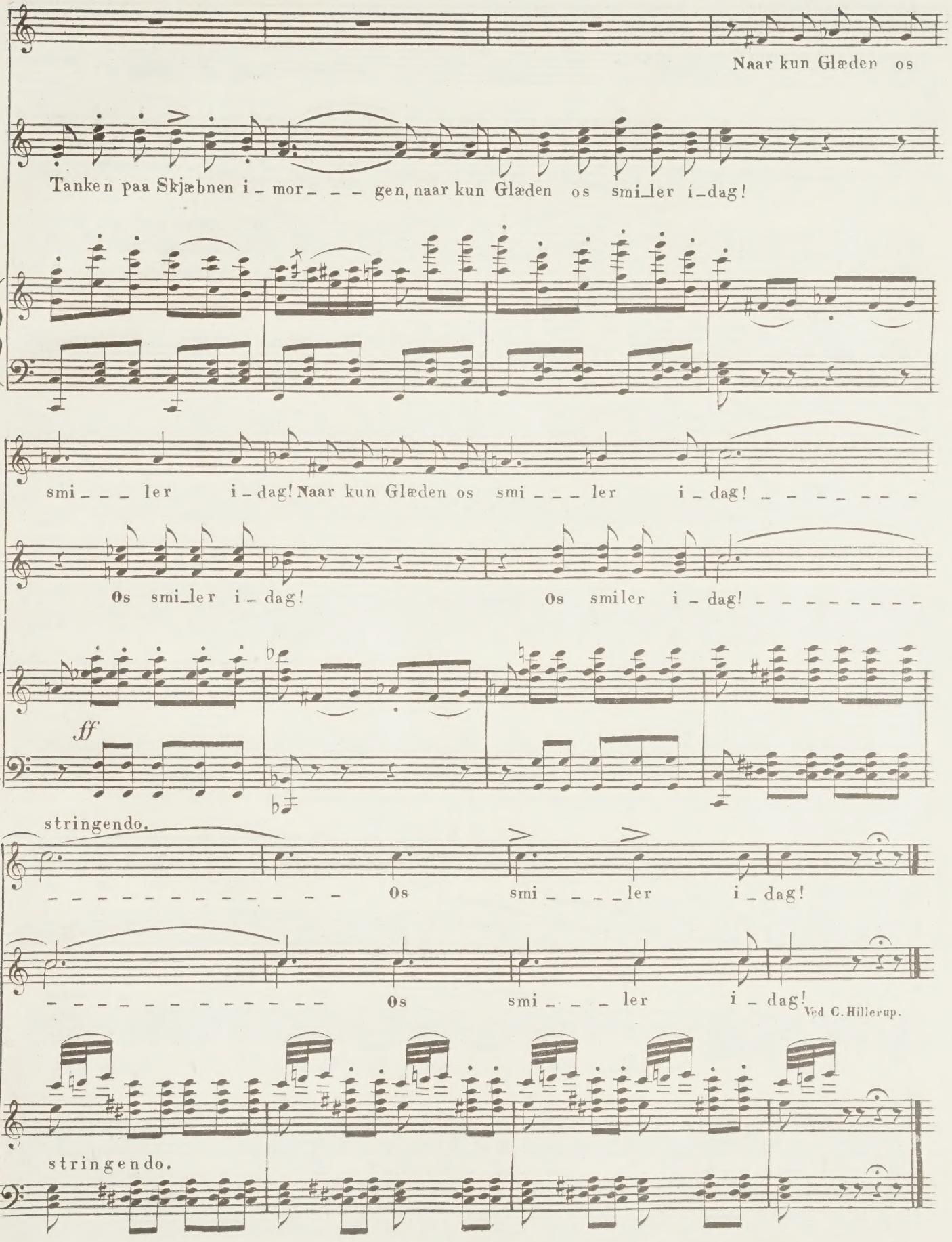
Naar kun Glæden os
Tanken paa Skjæbnen i_mor_ _ _ gen, naar kun Glæden os smi_ler i_dag!
smi_ _ _ ler i_dag! Naar kun Glæden os smi _ _ _ ler i_dag! _ _ _ _ _ _ _ _
Os smi_ler i_dag! Os smiler i_dag! _ _ _ _ _ _ _ _ _
ff
stringendo.
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Os smi _ _ _ _ler i_dag!
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Os smi _ _ _ ler i_dag!
Ved C. Hillerup.
stringendo.

II.

Larghetto cantabile.

Romance.

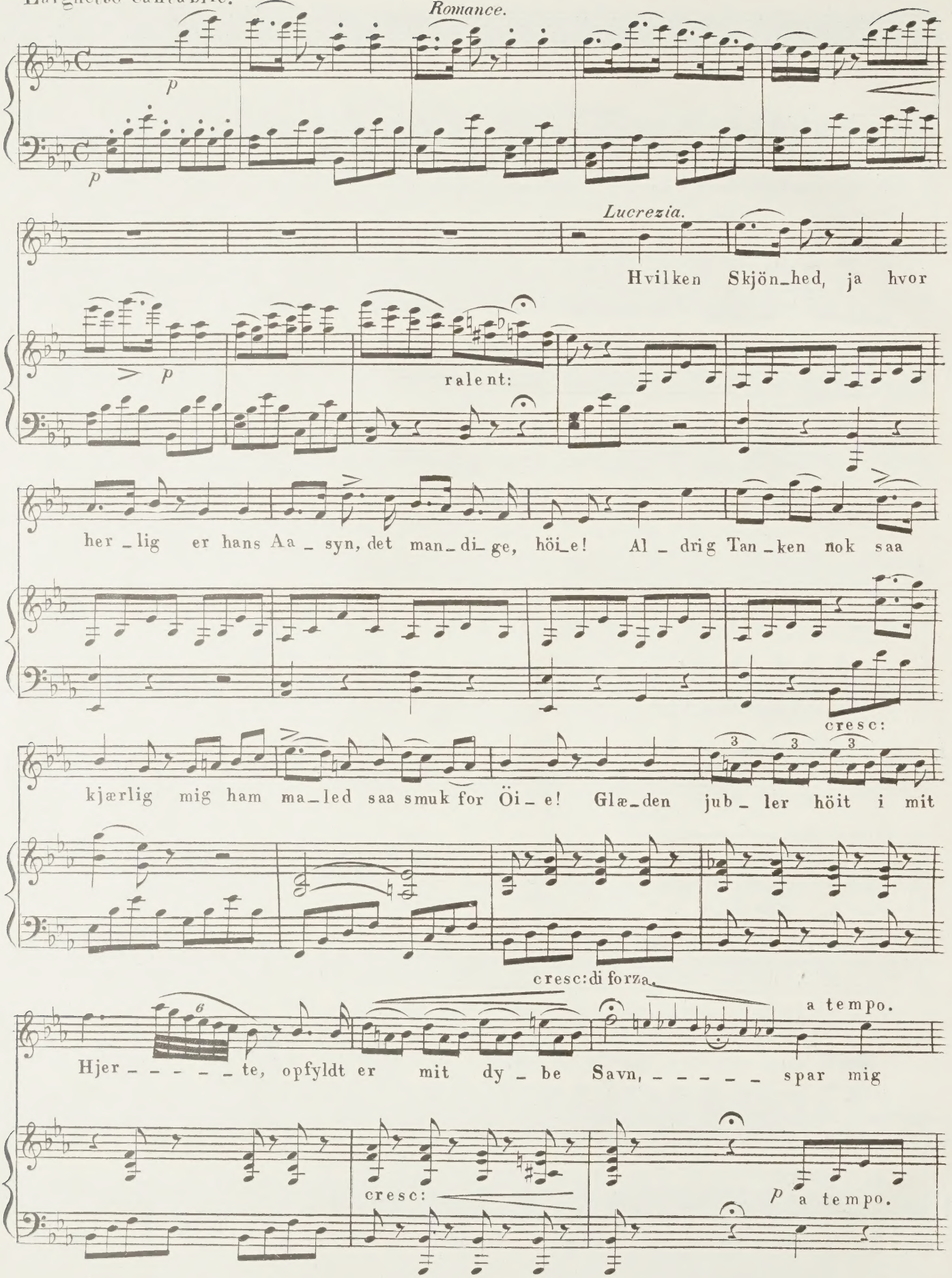

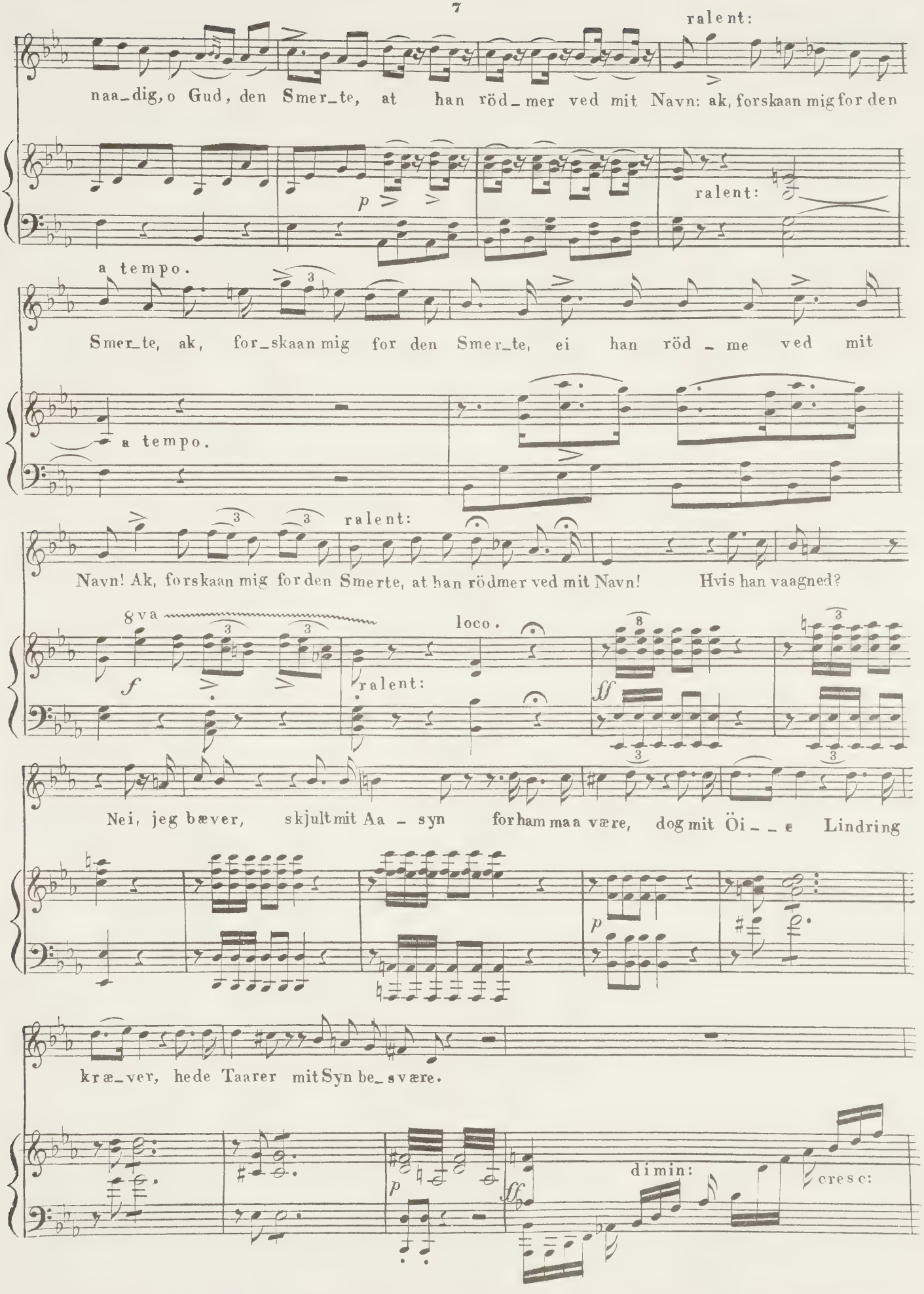
ralent:
naa_dig, o Gud, den Smer_te, at han röd_mer ved mit Navn: ak, forskaan mig for den
p
ralent:
a tempo.
Smer_te, ak, for_skaan mig for den Smer_te, ei han röd_me ved mit
a tempo.
ralent:
Navn! Ak, forskaan mig for den Smerte, at han rödmer ved mit Navn! Hvis han vaagned?
8va
loco.
f
ralent:
ff
Nei, jeg bæver, skjult mit Aa_syn for ham maa være, dog mit Öi__e Lindring
p
kræ_ver, hede Taarer mit Syn be_svære.
p
ff
dimin:
cresc:

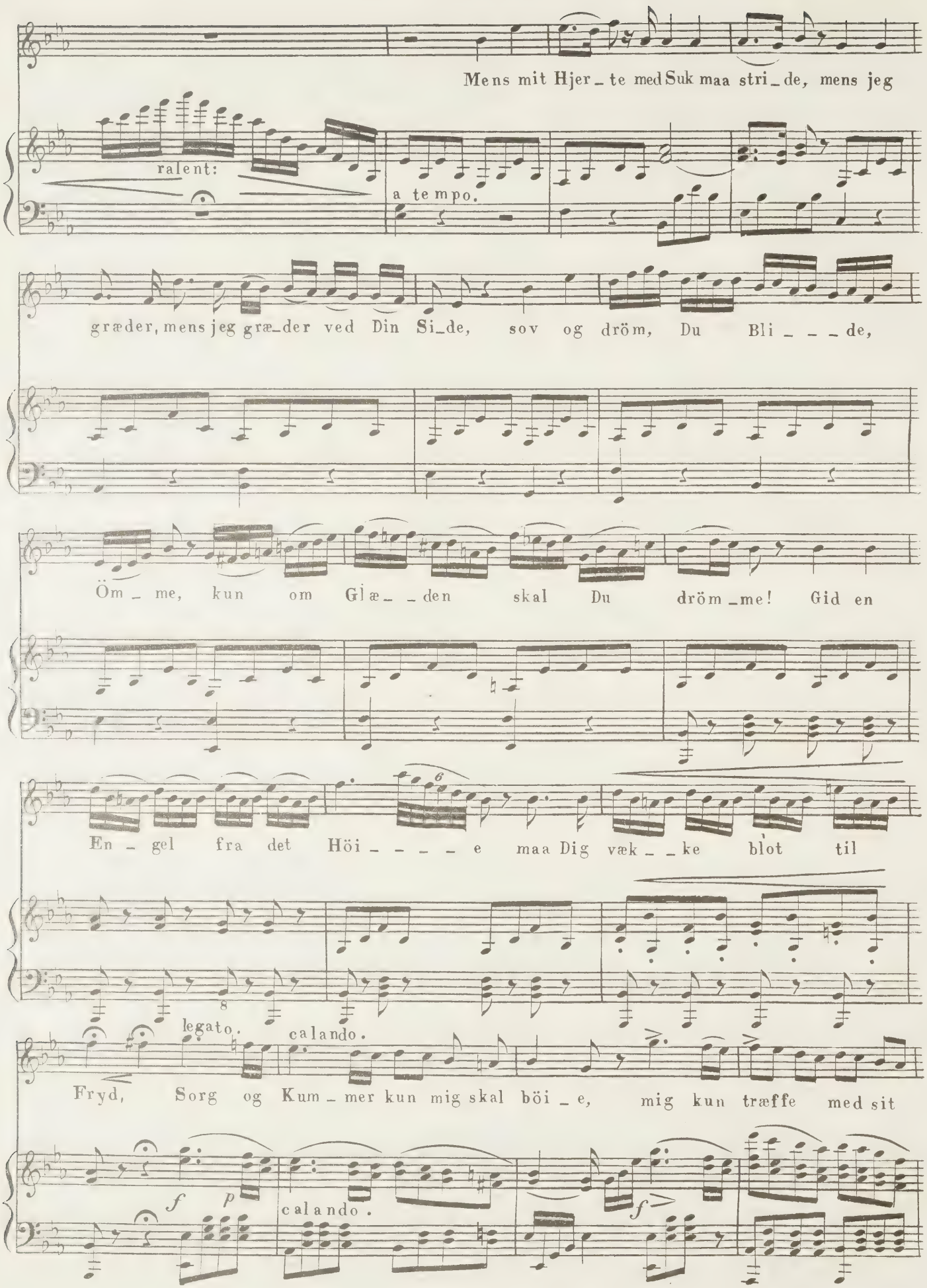
Mens mit Hjer_te med Suk maa stri_de, mens jeg
ralent:
a tempo.
græder, mens jeg græ_der ved Din Si_de, sov og dröm, Du Bli_ _ _de,
Öm_me, kun om Glæ_ _den skal Du dröm_me! Gid en
En_gel fra det Höi_ _ _ _e maa Dig væk_ _ke blot til
legato.
calando.
Fryd, Sorg og Kum_mer kun mig skal böi_e, mig kun træffe med sit
f
p
calando.
f

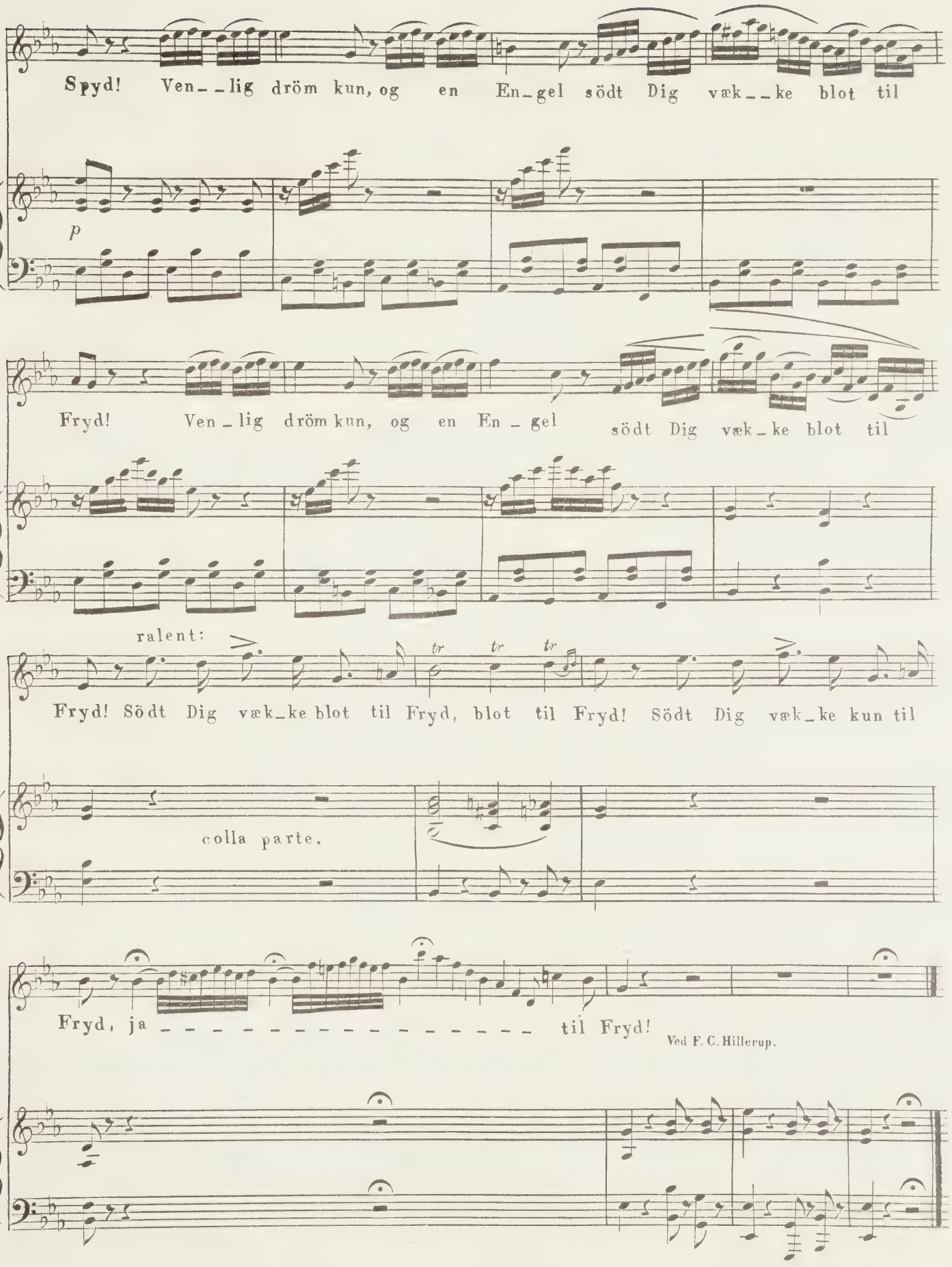

Ved F. C. Hillerup.

CYPRIANUS.

(1860.)

I.

Romance.

Con moto. H. Rung.

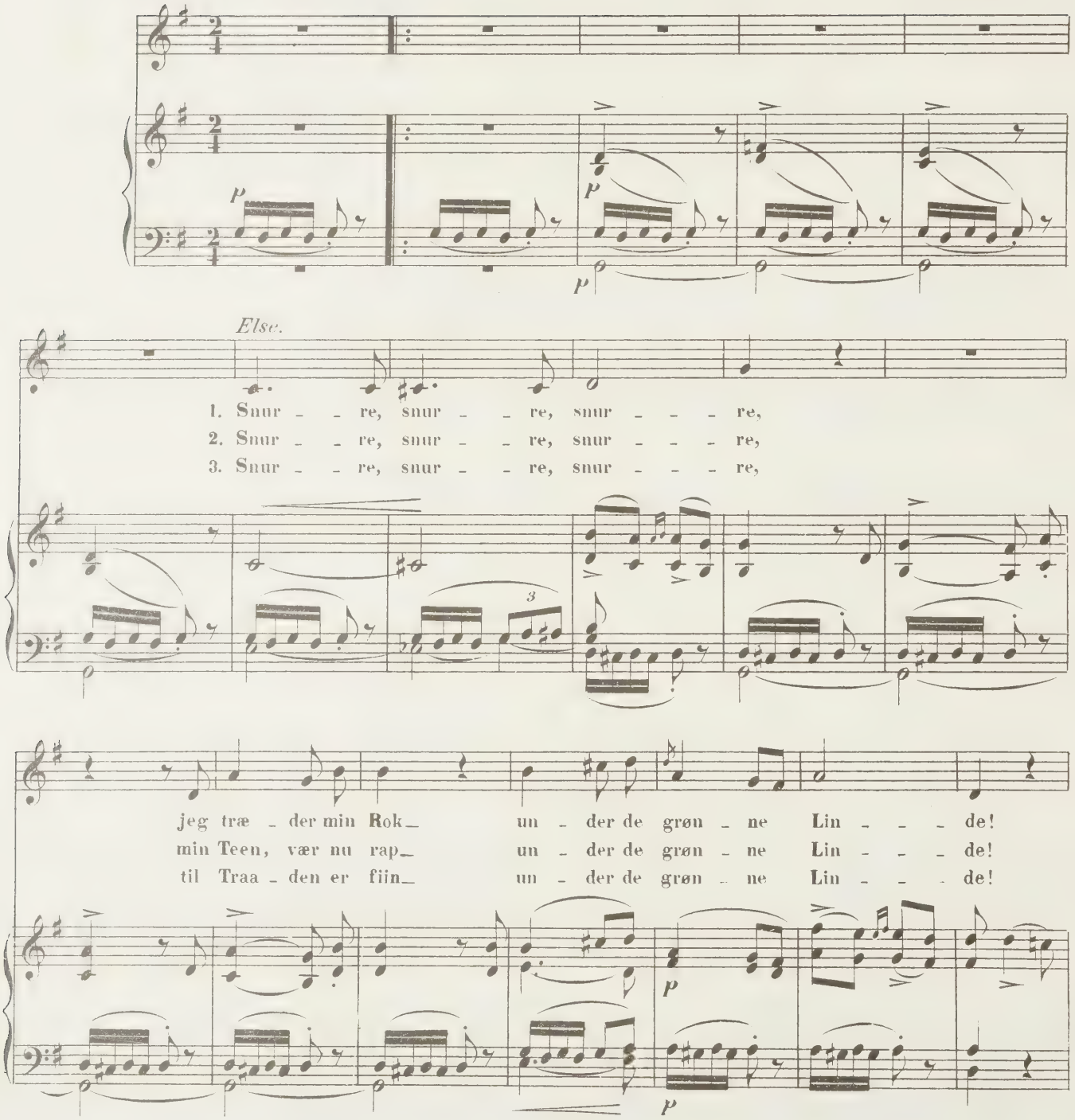

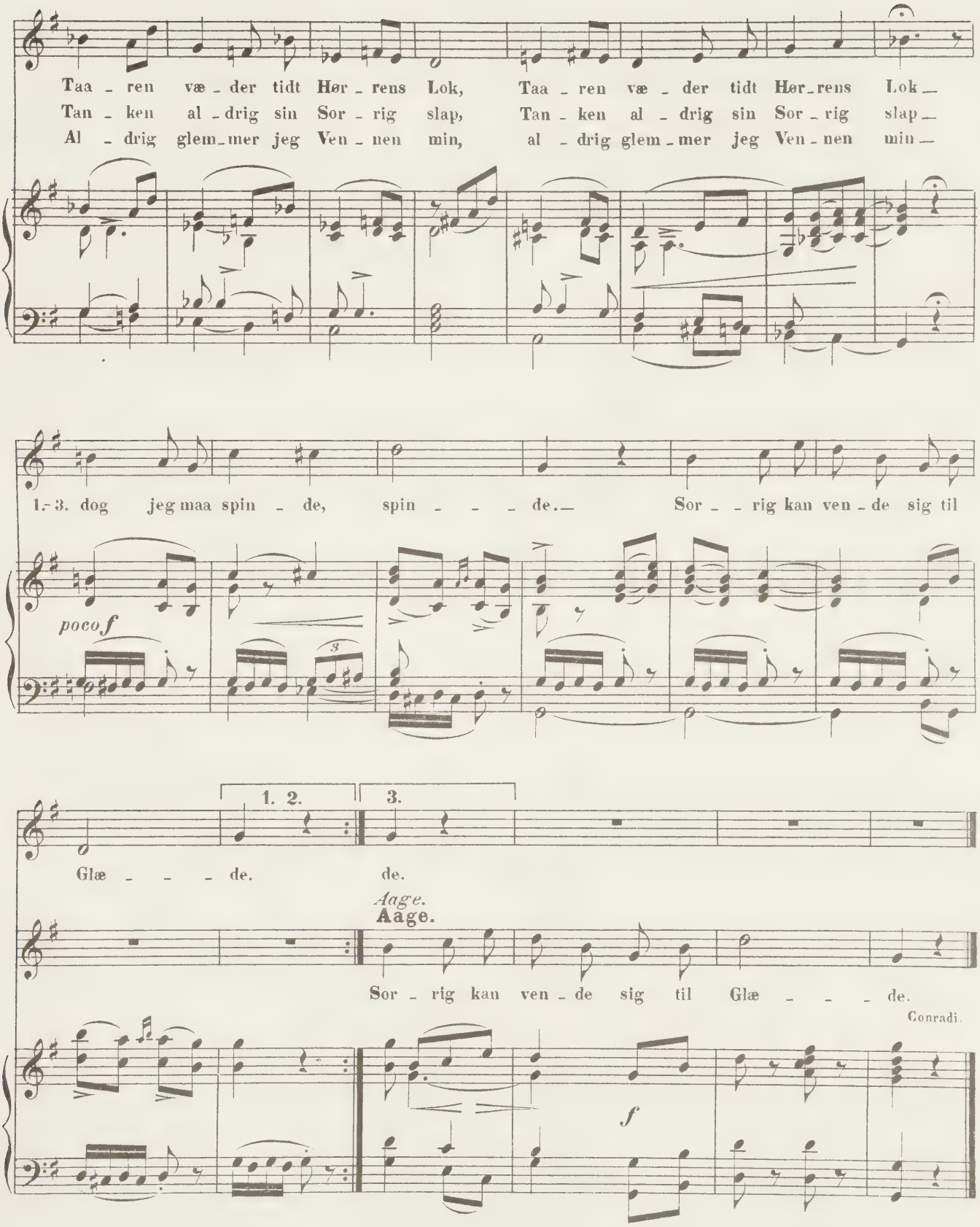
Taa - ren væ - der tidt Hør - rens Lok, Taa - ren væ - der tidt Hør - rens Lok -
Tan - ken al - drig sin Sor - rig slap, Tan - ken al - drig sin Sor - rig slap -
Al - drig glem - mer jeg Ven - nen min, al - drig glem - mer jeg Ven - nen min -
1.-3. dog jeg maa spin - de, spin - - - de. - Sor - - rig kan ven - de sig til
poco f
1. 2.
3.
Glæ - - - de. de.
Aage.
Aage.
Sor - rig kan ven - de sig til Glæ - - - de.
Conradi.
f

II.

Allegretto. *Romance.*

Grete.

1. Det var Konning Volmer, saa
2. Da To_ve_lil dø_de paa
3. Da tog man fra Liget den

p *p* Fine. *p*

gjæv og snild, stor El_skov han bar for sin To_ve_lil; Al_le han_nem lo_
Kon_gens Borg, saa var der ei Maa_de med al hans Sorg; Al_le han_nem lo_
gyld_ne Spang og ka_sted' i Sø_en ved Gur_re_vang; Al_le han_nem lo_

poco f

ve. Hun hav_de be_daa_ret hans he_le Sind, hun hav_de for Him_me_rig
ve. Hun blev ik_ke jor_det i sor_ten Muld, men fulg_te med han_nem i
ve. Brat Kon_gen da skif_ted' sin El_skovs Hu, og Li_get i Gra_ven han

fast gjort ham blind; ei kun_de han Trold_dom_men raa_de.
Ki_ste af Guld; ei kun_de han Trold_dom_men raa_de.
jor_de_de nu; saa kun_de han Trold_dom_men raa_de.

Conradi.

p

III.

Vise.

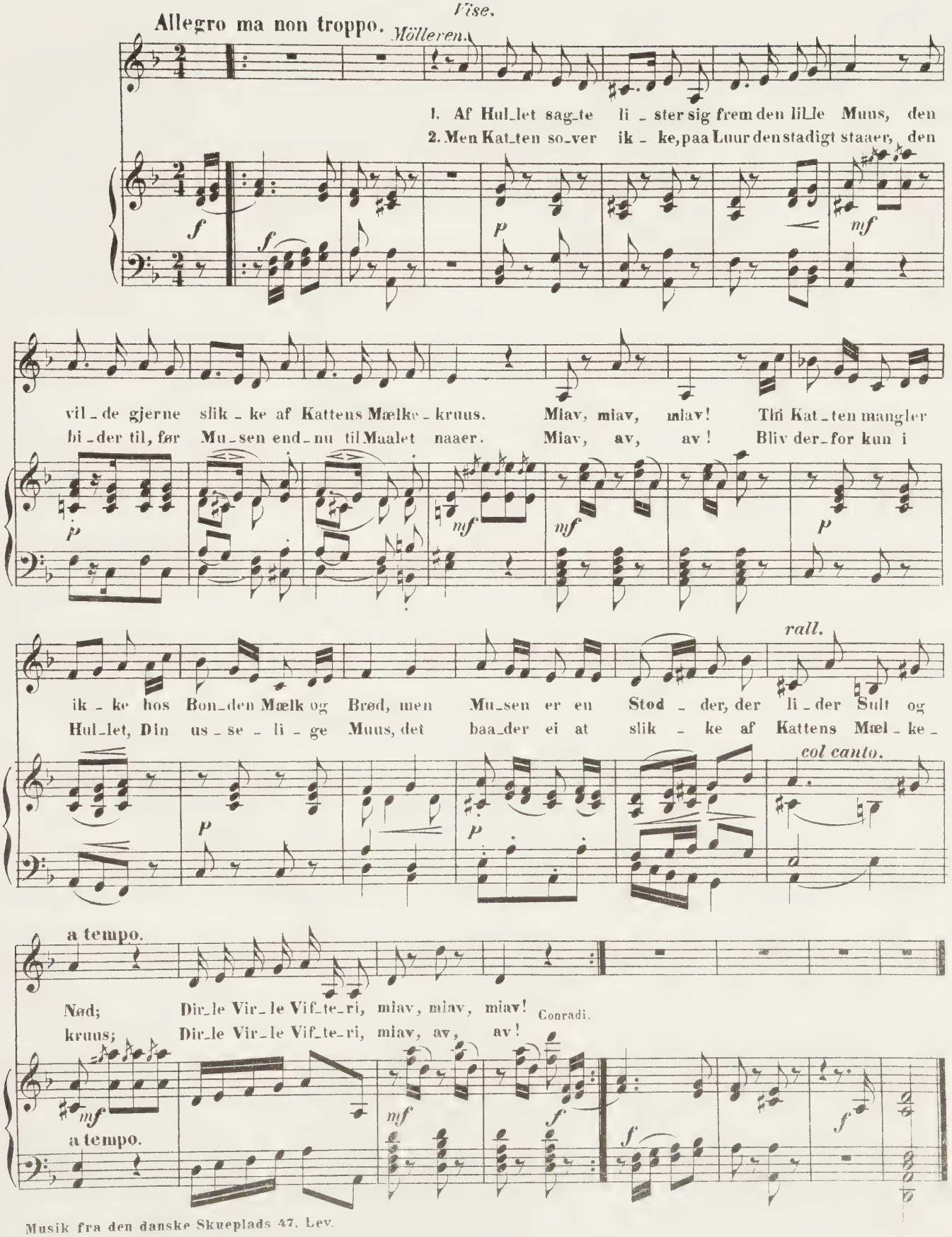
Allegro ma non troppo.
Mölleren.
1. Af Hul-let sag-te li-ster sig frem den lil-le Muus, den
2. Men Kat-ten so-ver ik-ke, paa Luur den stadigt staaer, den
vil-de gjerne slik-ke af Kattens Mælke-kruus. Miav, miav, miav! Thi Kat-ten mangler
bi-der til, før Mu-sen end-nu til Maalet naaer. Miav, av, av! Bliv der-for kun i
ik-ke hos Bon-den Mælk og Brød, men Mu-sen er en Stod-der, der li-der Sult og
Hul-let, Din us-se-li-ge Muus, det baa-der ei at slik-ke af Kattens Mæl-ke-
rall.
col canto.
a tempo.
Nød; Dir-le Vir-le Vif-te-ri, miav, miav, miav!
kruus; Dir-le Vir-le Vif-te-ri, miav, av, av!
Conradi.
a tempo.

IV.

Moderato. *Romance.*

Aage.

1. Dei - lig og ung er min
2. Dei - lig og ung er min
3. Dei - lig og ung er min

dol.

Hjer - tens - kjær. Fu - gle - ne sjun - ge om hen - de paa Kvi - ste - der - som, ja der - som Du-
Hjer - tens - kjær. Blom - ster - ne duf - te for hen - de i Da - le - der - som Du hør - te dem
Hjer - tens - kjær. Him - me - len tæn - der for hen - de - sin Stjer - ne - der - som Du vid - ste, hvor

vid - ste.....
ta - le.....
gjer - ne.....

For dei - lig og ung er min Hjer - tens -
For dei - lig og ung er min Hjer - tens -
For dei - lig og ung er min Hjer - tens -

kjær, min Hjer - tens - kjær!
kjær, min Hjer - tens - kjær! Conradi.
kjær, min Hjer - tens - kjær!

dolce.

dim.

V.

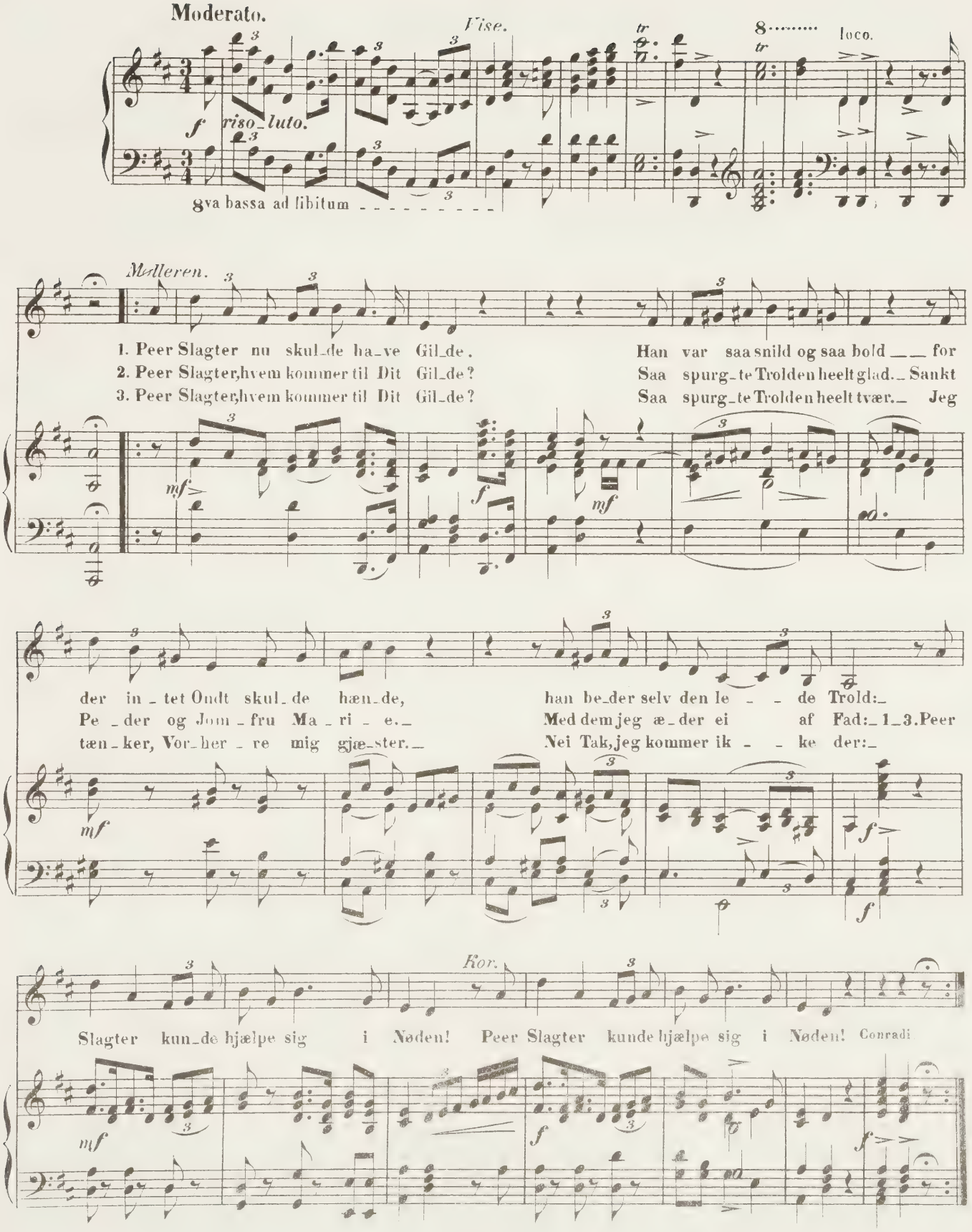
Moderato.
Vise.
f riso_luto.
8va bassa ad libitum
loco.
Mølleren.
1. Peer Slagter nu skul_de ha_ve Gil_de.
2. Peer Slagter,hvem kommer til Dit Gil_de?
3. Peer Slagter,hvem kommer til Dit Gil_de?
Han var saa snild og saa bold ___ for
Saa spurg_te Trolden heelt glad._ Sankt
Saa spurg_te Trolden heelt tvær._ Jeg
der in_tet Ondt skul_de hæn_de,
Pe_der og Jom_fru Ma_ri_e._
tæn_ker, Vor_her_re mig gjæ_ster._
han be_der selv den le__de Trold:_
Med dem jeg æ_der ei af Fad:_1_3.Peer
Nei Tak,jeg kommer ik__ke der:_
Kor.
Slagter kun_de hjælpe sig i Nøden! Peer Slagter kunde hjælpe sig i Nøden! Conradi

IFIGENIA I AULIS.

(1861.)

I.

Arie.

C. W. Gluck.
(1714 - 1787.)

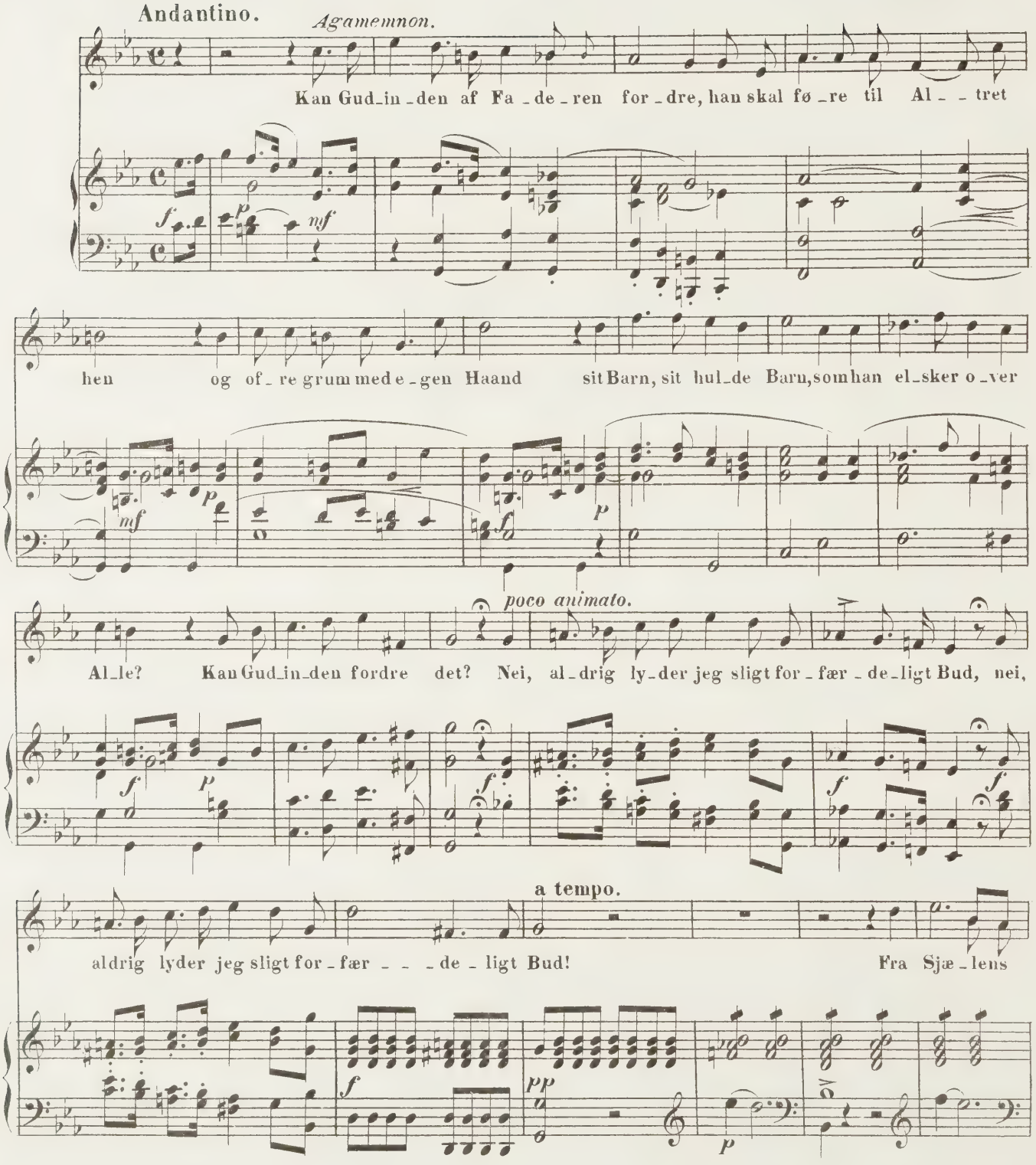

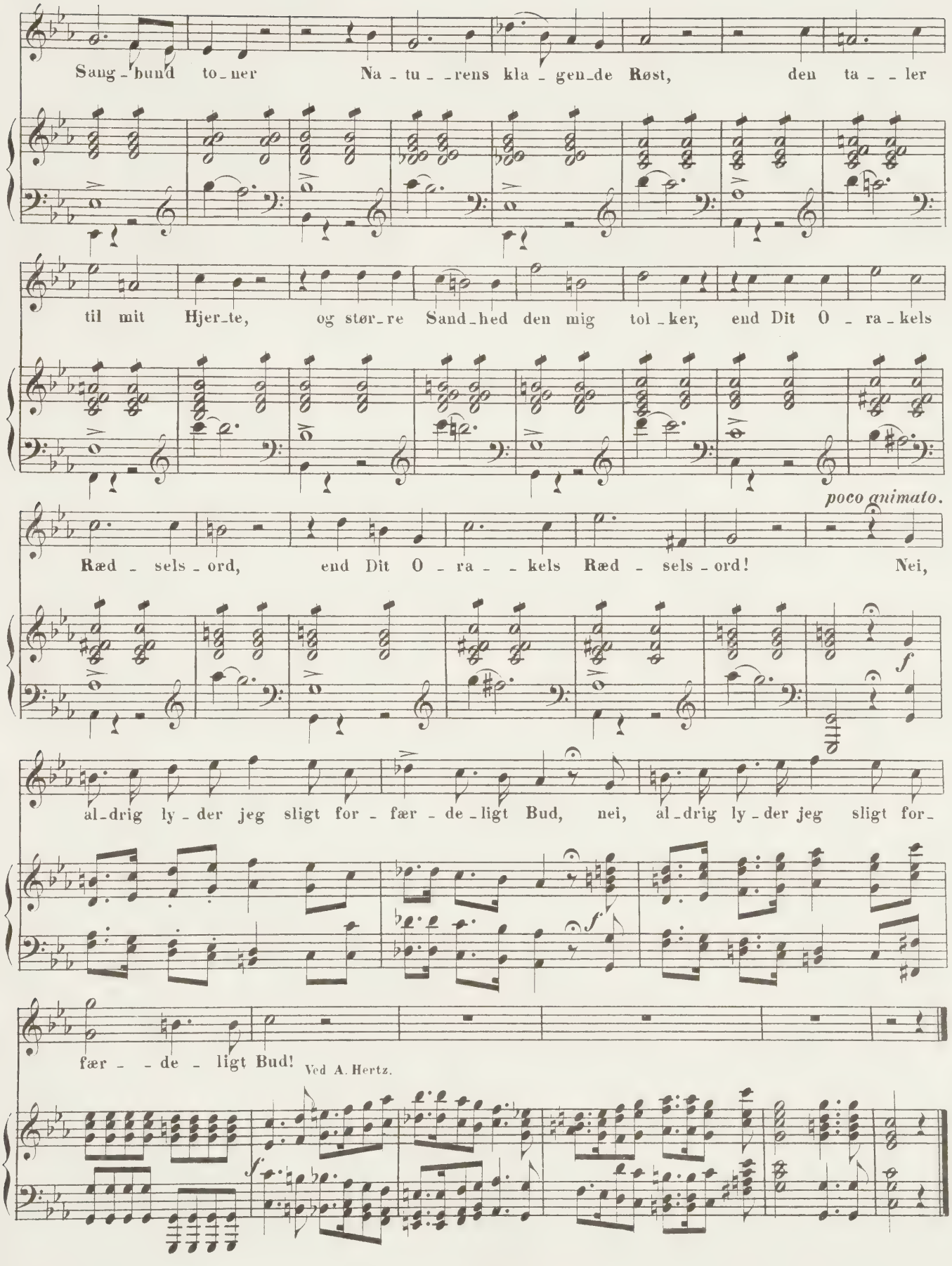
Sang-bund to-ner Na-tu--rens kla-gen-de Røst, den ta--ler
til mit Hjer-te, og stør-re Sand-hed den mig tol-ker, end Dit O-ra-kels
poco animato.
Ræd-sels-ord, end Dit O-ra--kels Ræd-sels-ord! Nei,
f
al-drig ly-der jeg sligt for-fær-de-ligt Bud, nei, al-drig ly-der jeg sligt for-
f
fær--de-ligt Bud!
Ved A. Hertz.
f

II.

Arie.

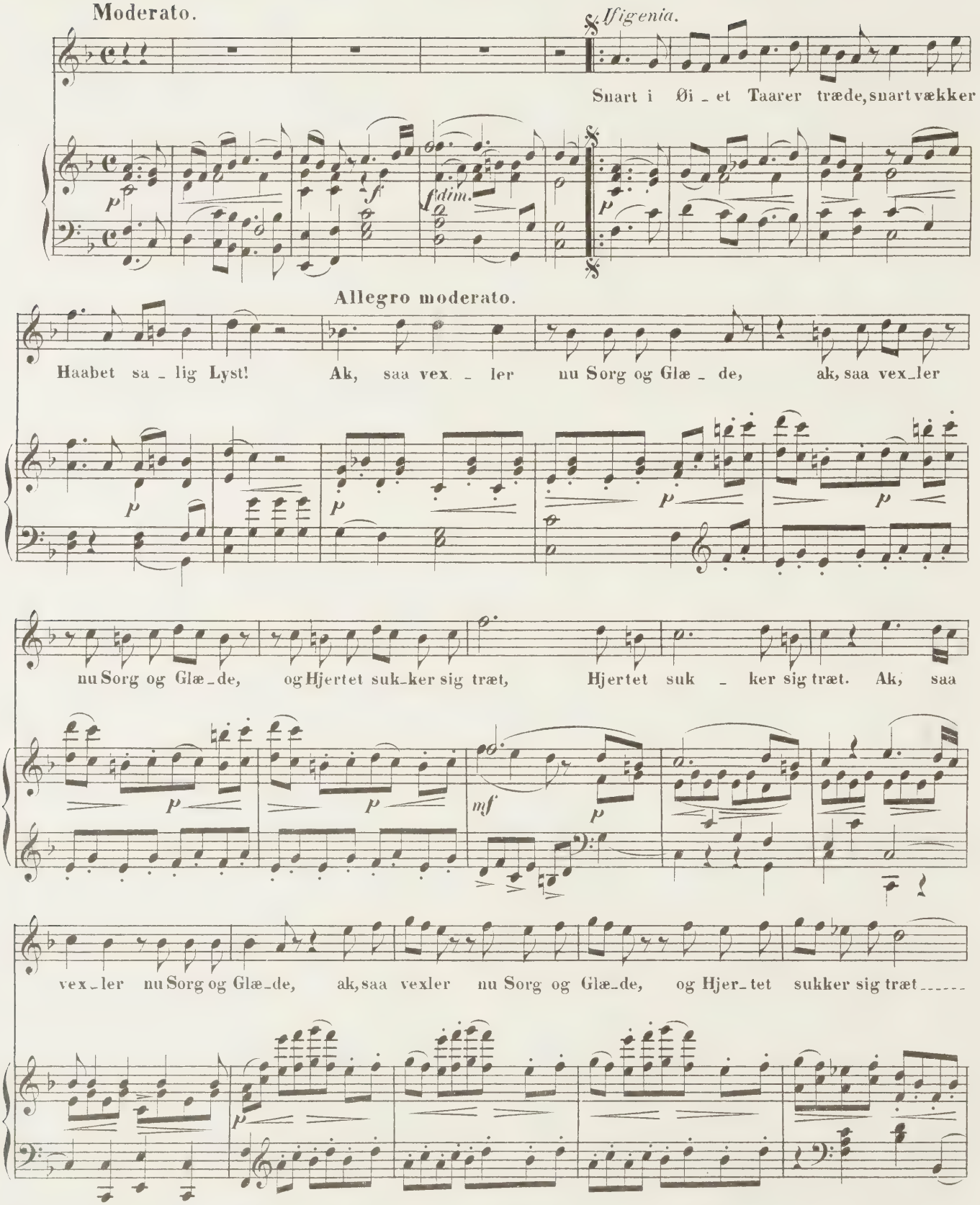
Moderato.
Ifigenia.
Snart i Øi _ et Taarer træde, snart vækker
Allegro moderato.
Haabet sa _ lig Lyst! Ak, saa vex _ ler nu Sorg og Glæ _ de, ak, saa vex_ler
nu Sorg og Glæ_de, og Hjertet suk_ker sig træt, Hjertet suk _ ker sig træt. Ak, saa
vex_ler nu Sorg og Glæ_de, ak, saa vexler nu Sorg og Glæ_de, og Hjer_tet sukker sig træt_____

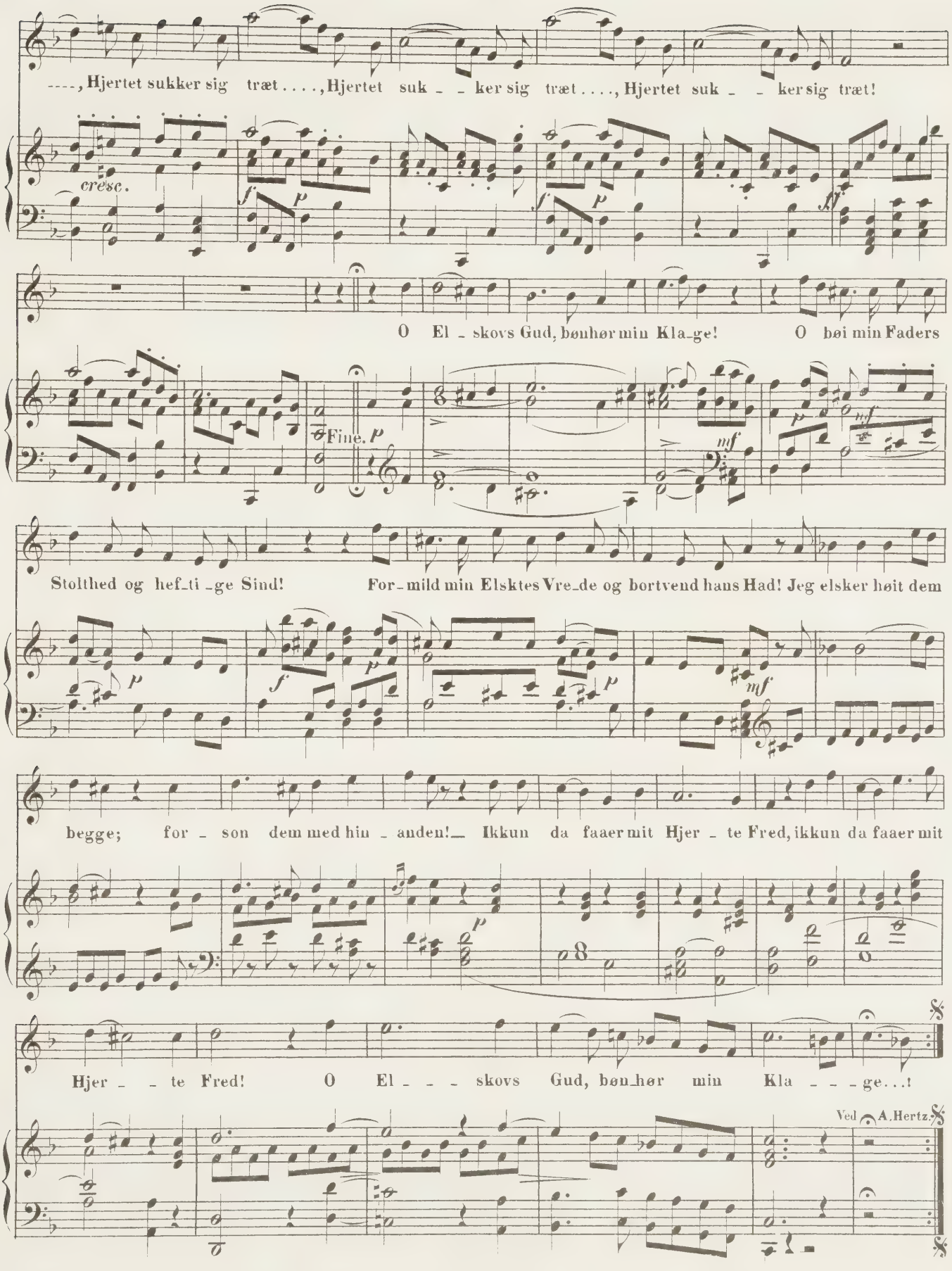
----, Hjertet sukker sig træt . . . . , Hjertet suk - - ker sig træt . . . . , Hjertet suk - - ker sig træt!
cresc.
O El - skovs Gud, bønhør min Kla-ge! O bøi min Faders
Fine.
Stolthed og hef-ti-ge Sind! For-mild min Elsktes Vre-de og bortvend hans Had! Jeg elsker høit dem
begge; for - son dem med hin - anden! Ikkun da faaer mit Hjer - te Fred, ikkun da faaer mit
Hjer - - te Fred! O El - - - skovs Gud, bøn-hør min Kla - - - ge . . . !
Ved A. Hertz.

III.

Arie.

Allegro moderato.

Klytemnestra.

See, mit Barner for-

p molto espressivo. *cresc.* *f* *dim.* *p*

riten.

ladt af den gru-somme Fa - - - der og bestemt til Of-fer-dø - - -den; nu kun Du er til-

riten.

a tempo.

ba-ge! Kun Du er hendes Trøst, er Fa-der og Ge-mal, hendes Tilflugt, ja, og Gud! Kun Du er hendes

p *poco cresc.* *mf* *p*

Trøst, hendes Fader og Ge-mal, hen-des Alt, hendes Gud! Du kan ei vil-le, hun skal of - res,

p *f* *p*

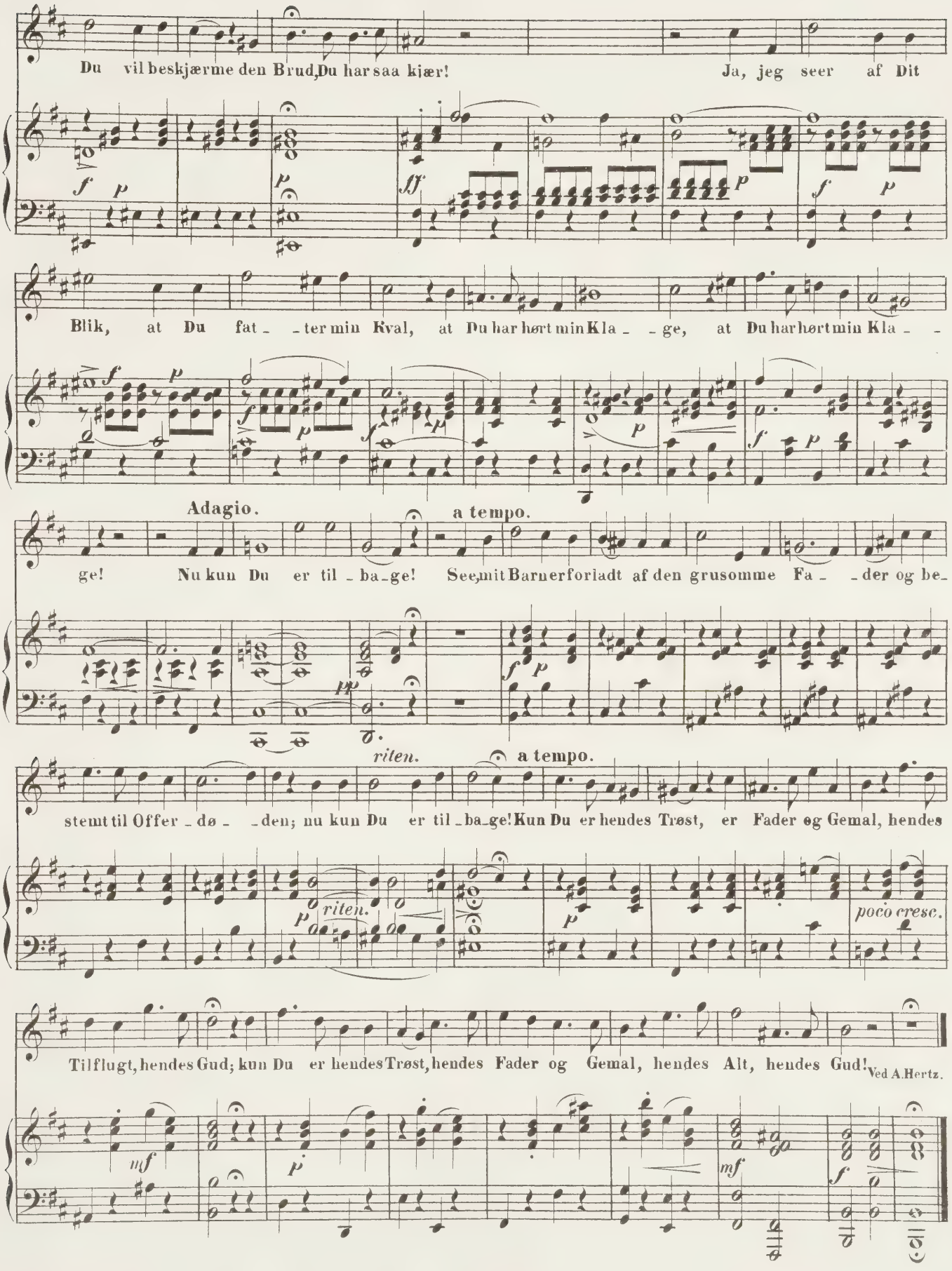
Du vil beskjærme den Brud, Du har saa kjær!
Ja, jeg seer af Dit
Blik, at Du fat_ _ter min Kval, at Du har hørt min Kla_ _ge, at Du har hørt min Kla_ _
Adagio.
a tempo.
ge! Nu kun Du er til_ba_ge! See, mit Barn er forladt af den grusomme Fa_ _der og be_
riten.
a tempo.
stemt til Offer_dø_ _den; nu kun Du er til_ba_ge! Kun Du er hendes Trøst, er Fader og Gemal, hendes
riten.
poco cresc.
Tilflugt, hendes Gud; kun Du er hendes Trøst, hendes Fader og Gemal, hendes Alt, hendes Gud!
Ved A. Hertz.

IV.

Arie.

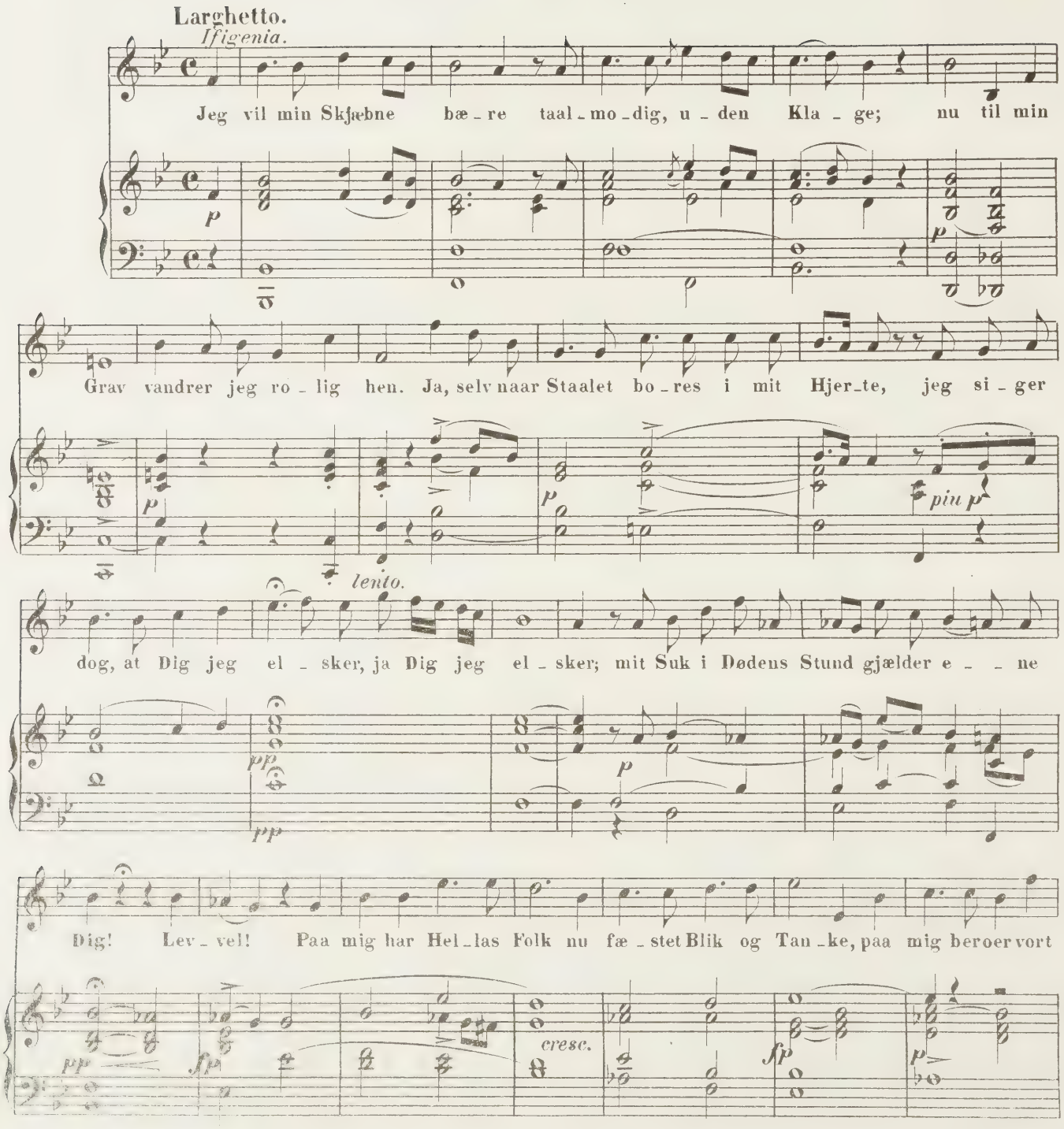
Larghetto.
Ifigenia.
Jeg vil min Skjæbne bæ - re taal - mo - dig, u - den Kla - ge; nu til min
Grav vandrer jeg ro - lig hen. Ja, selv naar Staalet bo - res i mit Hjer - te, jeg si - ger
piu p
lento.
dog, at Dig jeg el - sker, ja Dig jeg el - sker; mit Suk i Dødens Stund gjælder e - - ne
Dig! Lev - vel! Paa mig har Hel - las Folk nu fæ - stet Blik og Tan - ke, paa mig beroer vort
cresc.

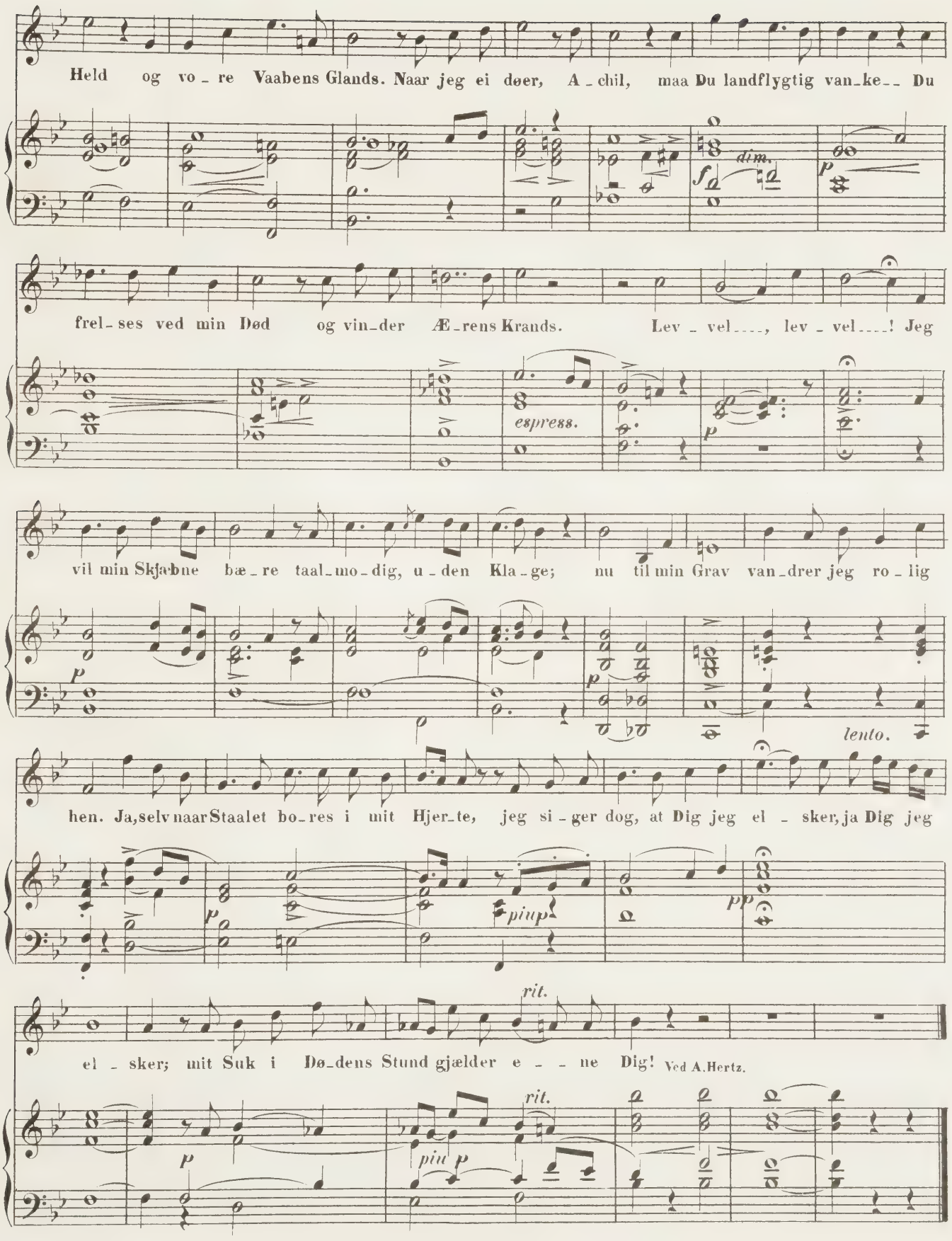
Held og vo_re Vaabens Glands. Naar jeg ei døer, A_chil, maa Du landflygtig van_ke__ Du
dim.
frel_ses ved min Død og vin_der Æ_rens Krands. Lev_vel____, lev_vel____! Jeg
espress.
vil min Skjæbne bæ_re taal_mo_dig, u_den Kla_ge; nu til min Grav van_drer jeg ro_lig
lento.
hen. Ja, selv naar Staalet bo_res i mit Hjer_te, jeg si_ger dog, at Dig jeg el_sker, ja Dig jeg
piup
rit.
el_sker; mit Suk i Dø_dens Stund gjælder e__ne Dig!
Ved A. Hertz.
rit.
piu p

EN NAT MELLEM FJELDENE.

(1863.)

Romance.

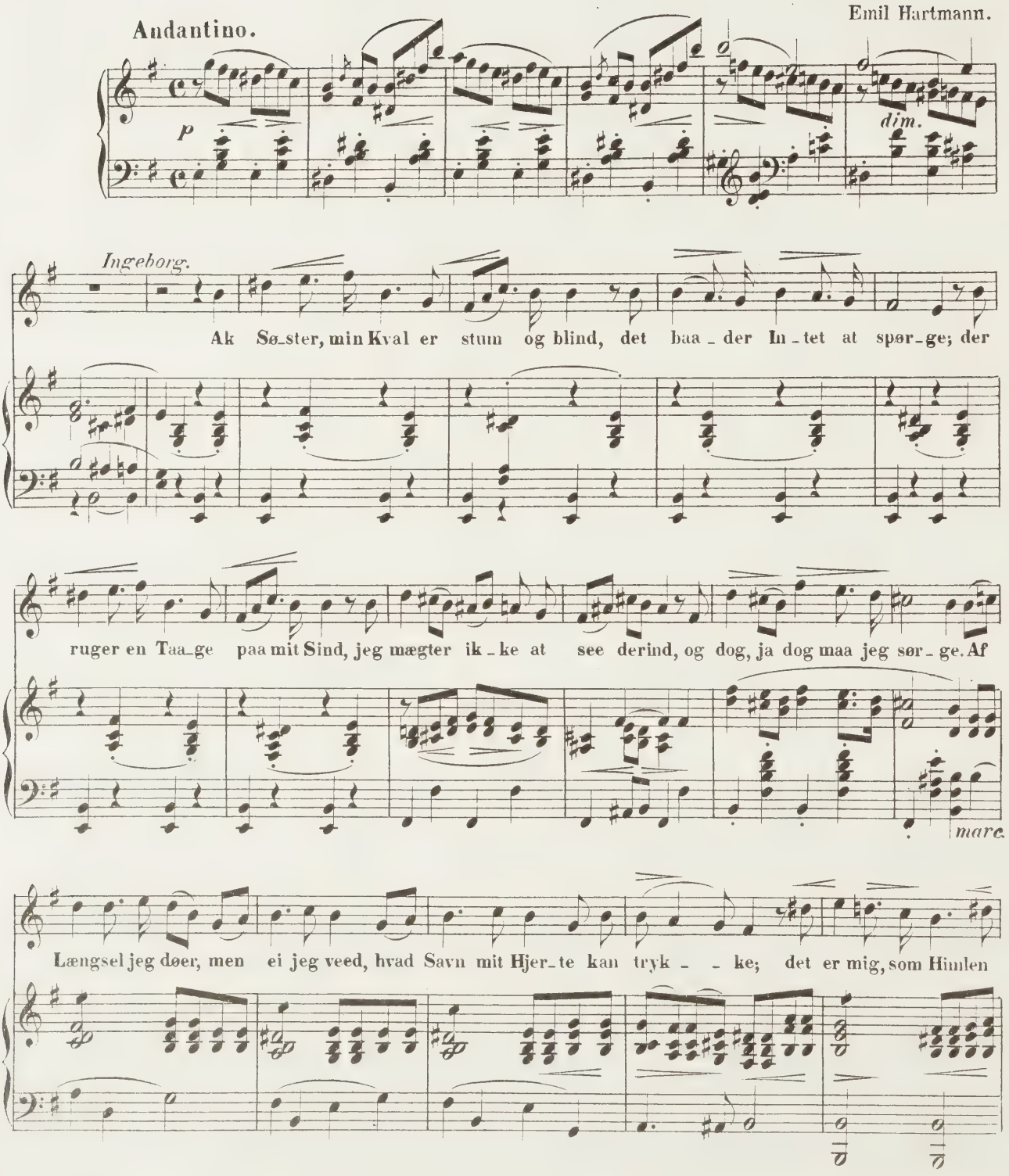

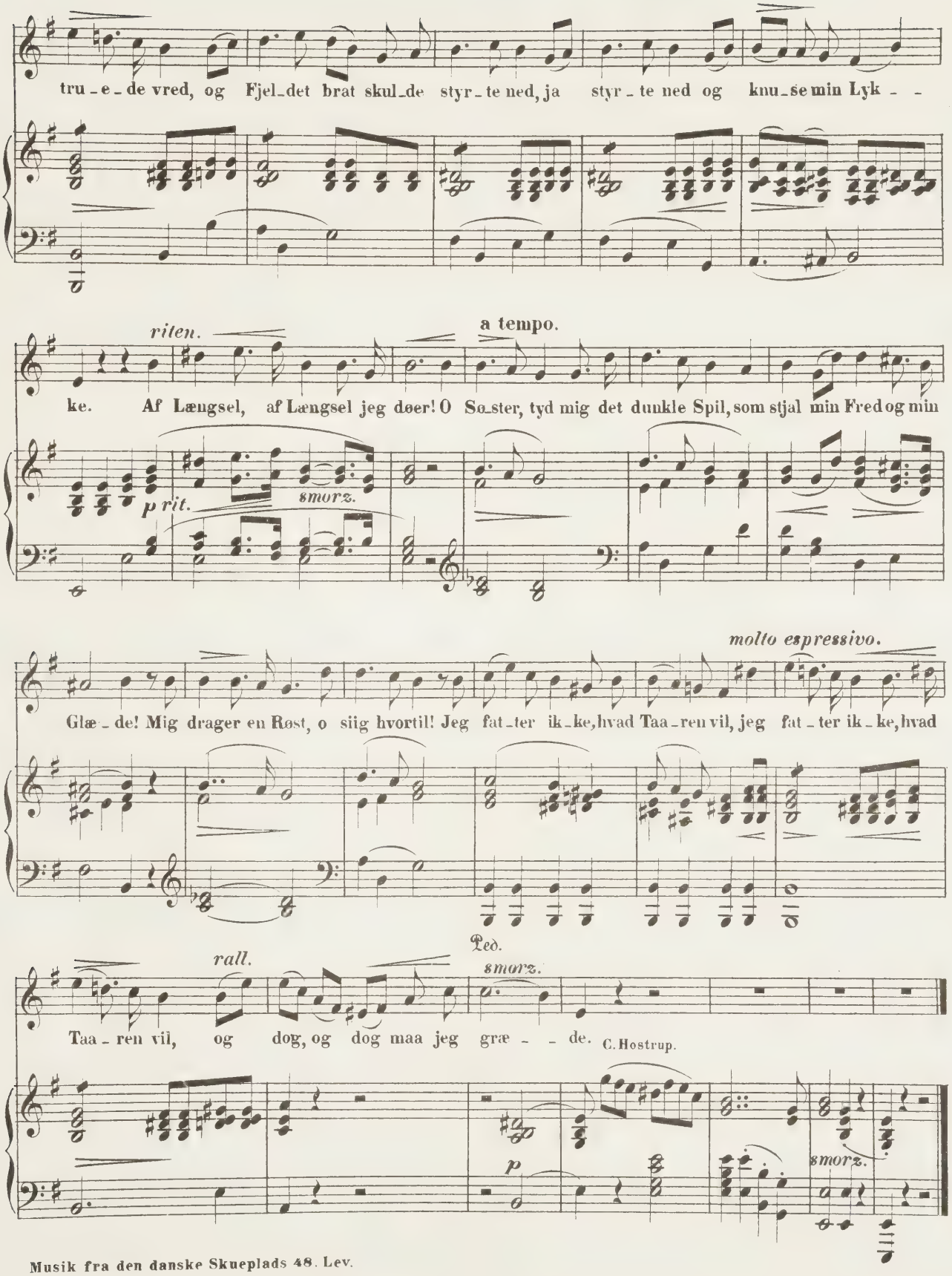
tru-e-de vred, og Fjel-det brat skul-de styr-te ned, ja styr-te ned og knu-se min Lyk - -
riten.
a tempo.
ke. Af Længsel, af Længsel jeg døer! O Sø-ster, tyd mig det dunkle Spil, som stjal min Fred og min
p rit.
smorz.
molto espressivo.
Glæ-de! Mig drager en Røst, o siig hvortil! Jeg fat-ter ik-ke, hvad Taa-ren vil, jeg fat-ter ik-ke, hvad
Ped.
rall.
smorz.
Taa-ren vil, og dog, og dog maa jeg græ - - de.
C. Hostrup.
p
smorz.

FAUST.

(1864.)

I.

Romance.

Charles Gounod.

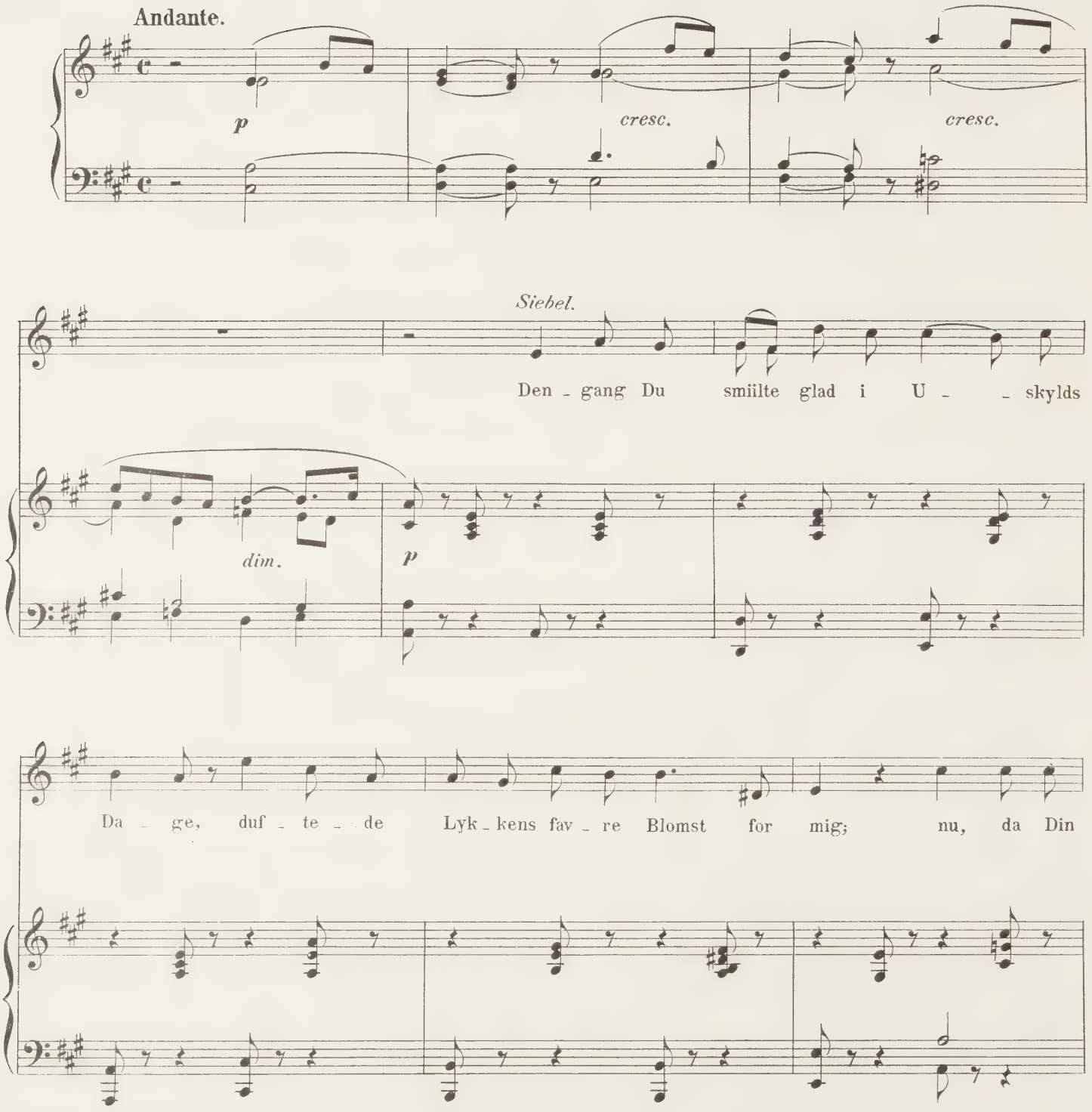

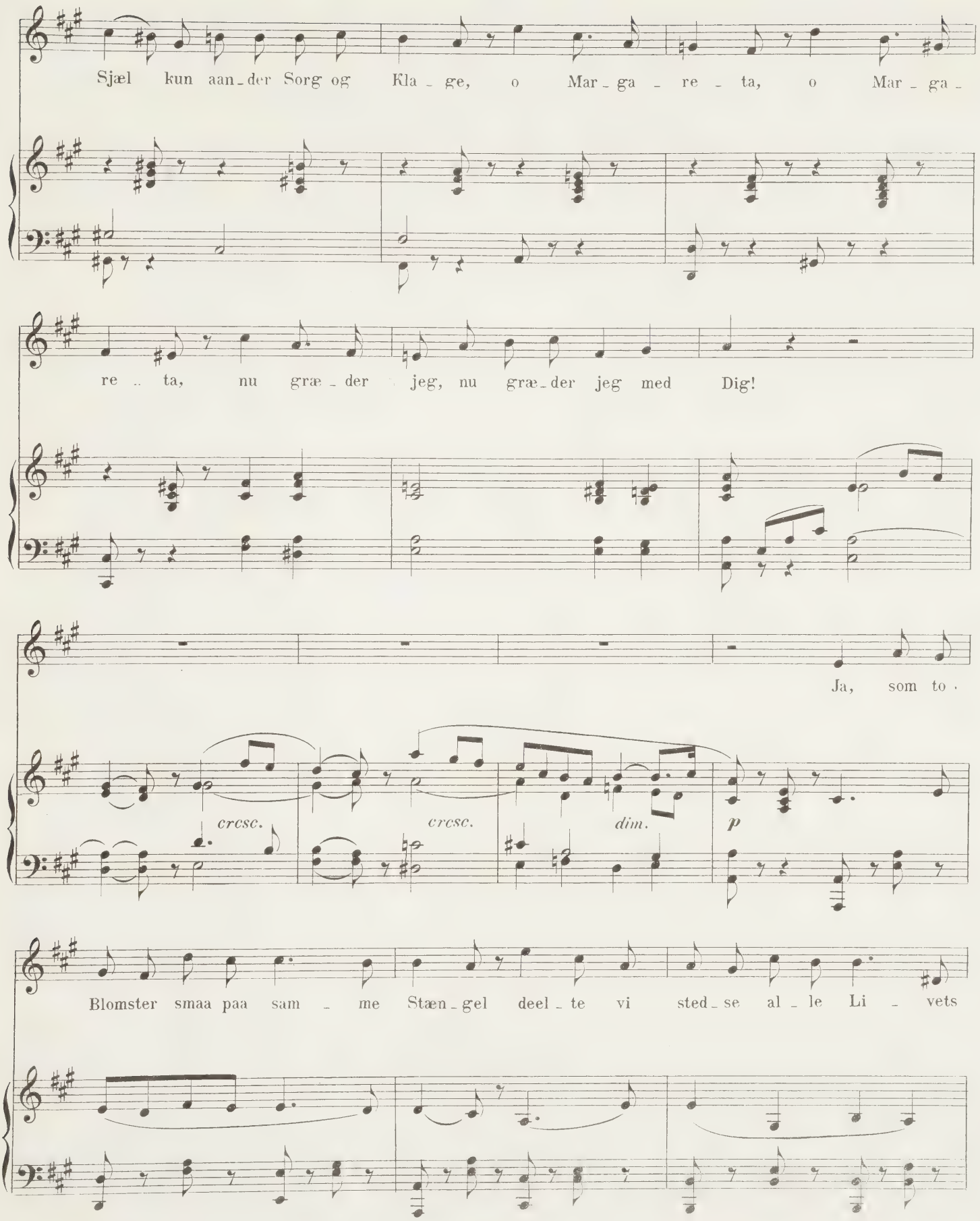
Sjæl kun aan-der Sorg og Kla-ge, o Mar-ga-re-ta, o Mar-ga-
re-ta, nu græ-der jeg, nu græ-der jeg med Dig!
Ja, som to
cresc.
cresc.
dim.
p
Blomster smaa paa sam-me Stæn-gel deel-te vi sted-se al-le Li-vets

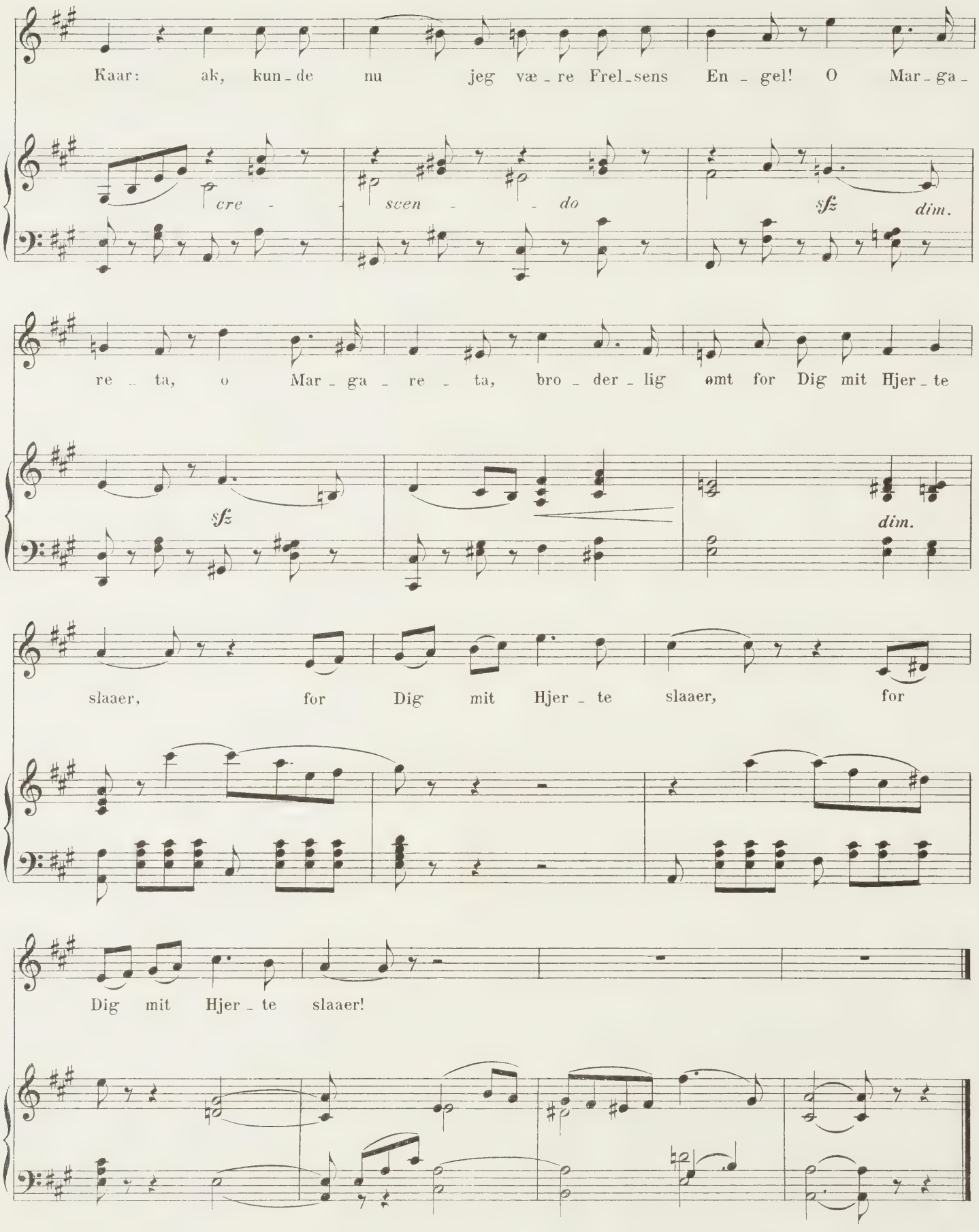
Kaar: ak, kun - de nu jeg væ - re Frel - sens En - gel! O Mar - ga -
cre - scen - - do
sfz
dim.
re - ta, o Mar - ga - re - ta, bro - der - lig ømt for Dig mit Hjer - te
sfz
dim.
slaaer, for Dig mit Hjer - te slaaer, for
Dig mit Hjer - te slaaer!

II.

Kavatine.

Andante.

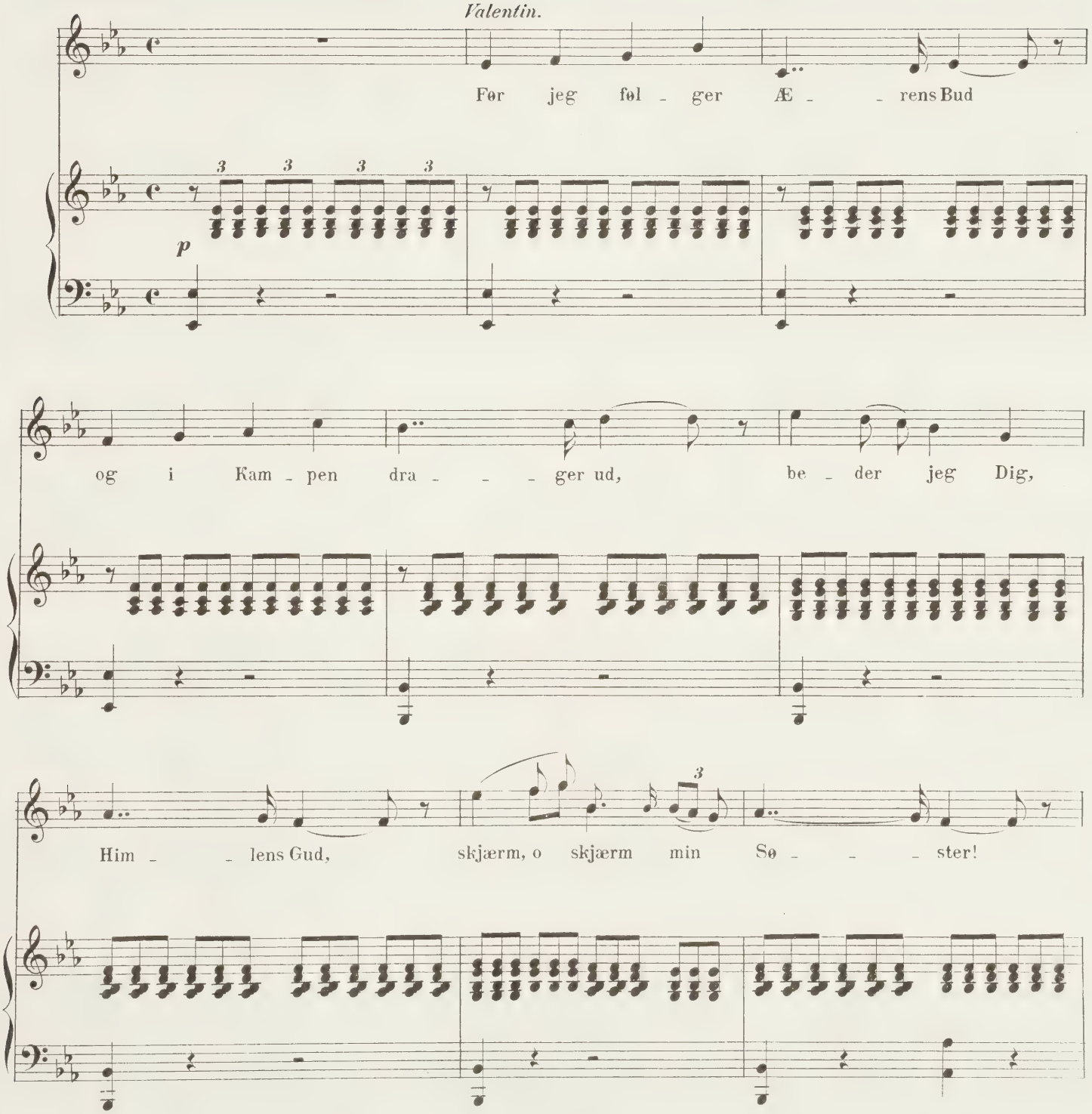

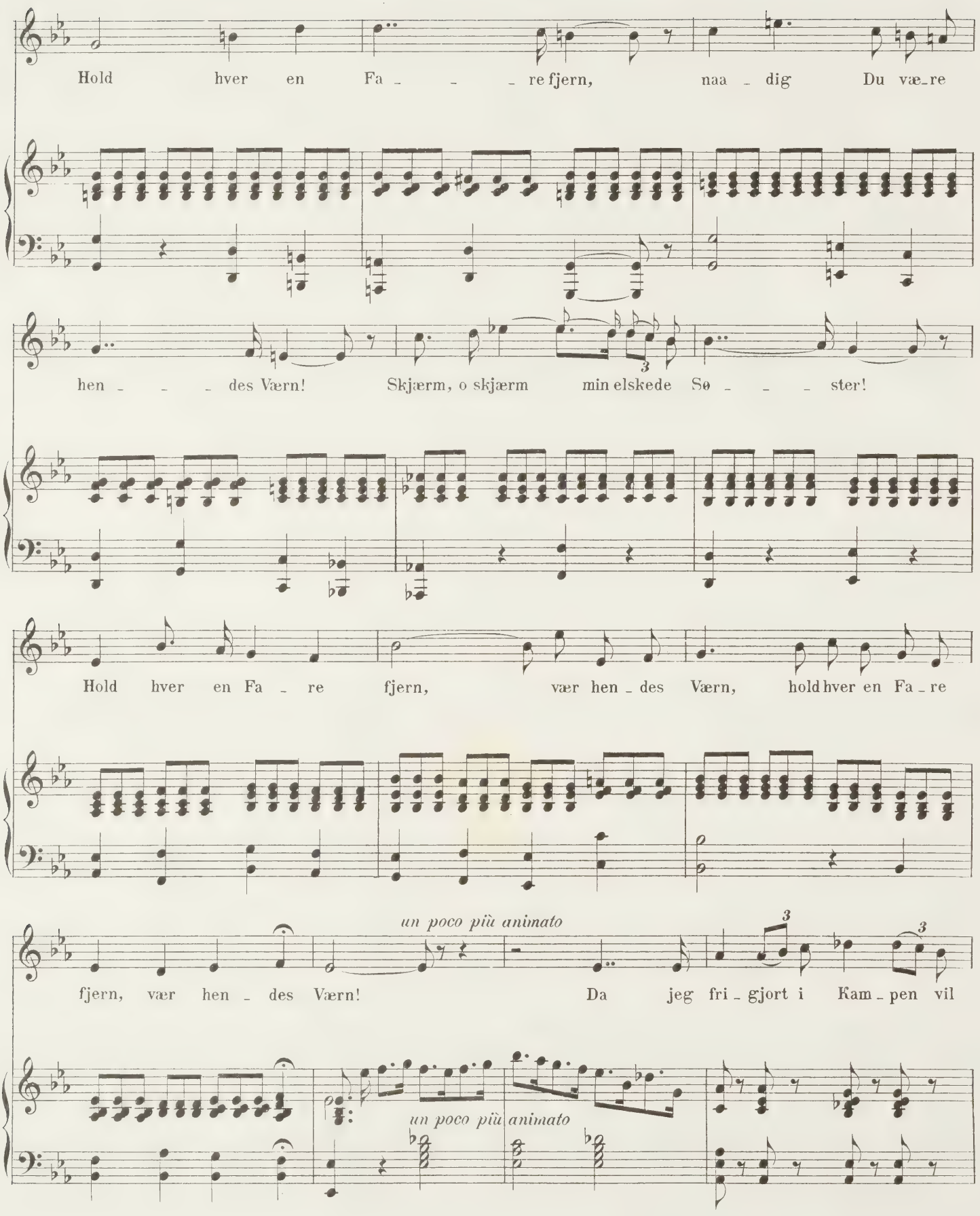
Hold hver en Fa _ _ _ re fjern, naa _ dig Du væ_re
hen _ _ _ des Værn! Skjærm, o skjærm min elskede Sø _ _ _ ster!
Hold hver en Fa _ re fjern, vær hen _ des Værn, hold hver en Fa _ re
un poco più animato
fjern, vær hen _ des Værn! Da jeg fri _ gjort i Kam _ pen vil
un poco più animato

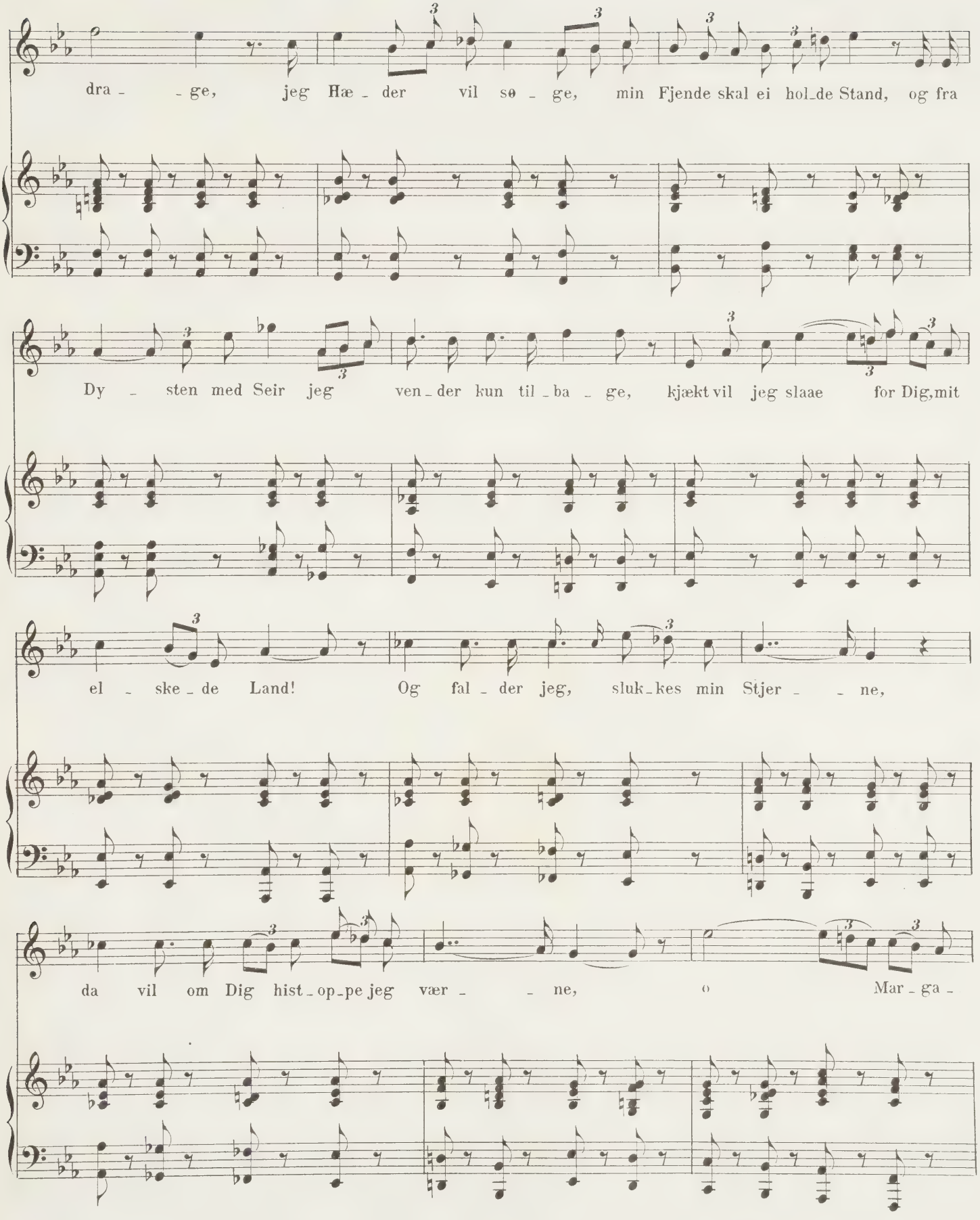
dra - - ge, jeg Hæ - der vil sø - ge, min Fjende skal ei hol-de Stand, og fra
Dy - sten med Seir jeg ven-der kun til-ba - ge, kjækt vil jeg slaae for Dig, mit
el - ske-de Land! Og fal-der jeg, sluk-kes min Stjer - - ne,
da vil om Dig hist-op-pe jeg vær - - ne, o Mar-ga-

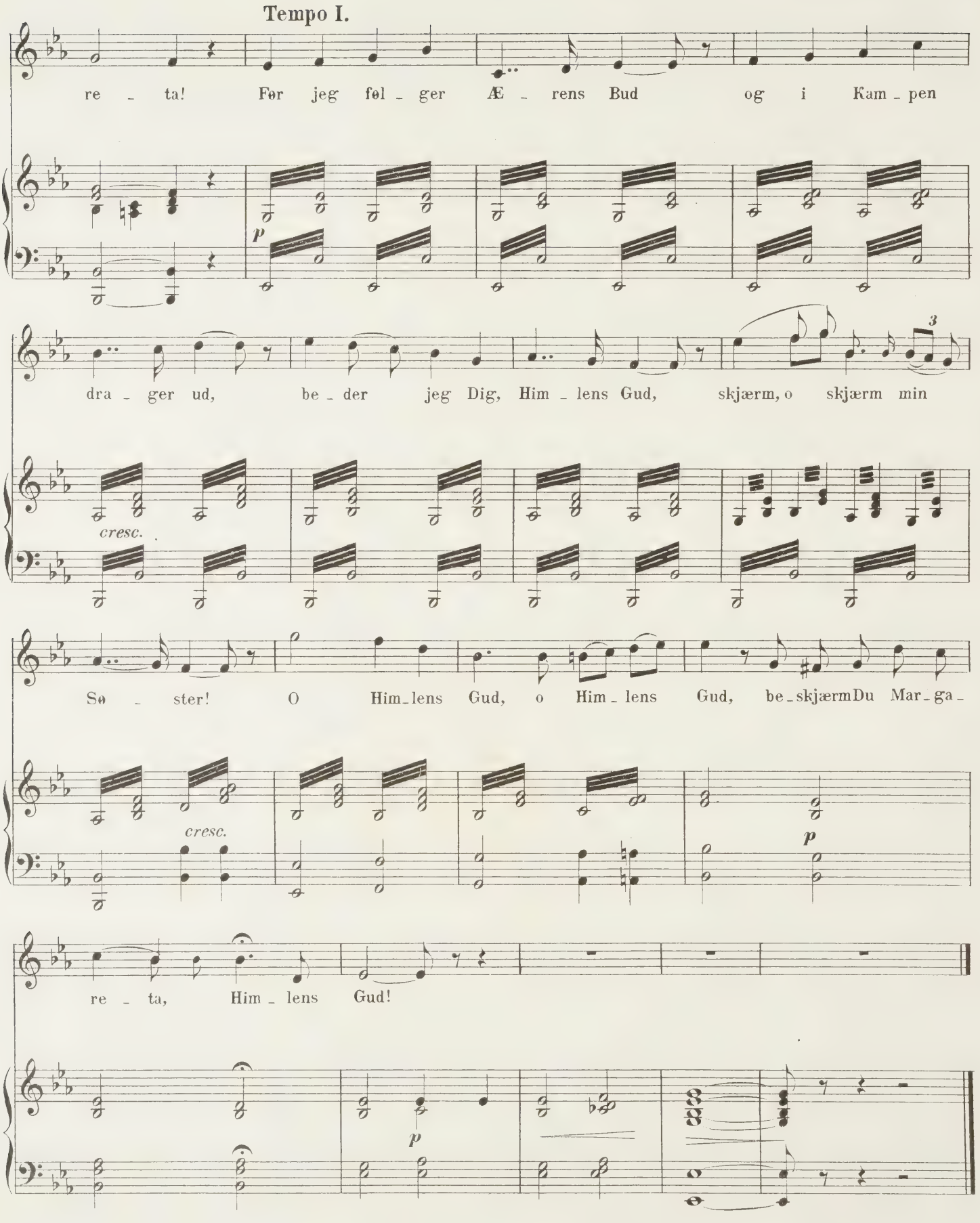
Tempo I.
re - ta! Før jeg føl - ger Æ - rens Bud og i Kam - pen
p
dra - ger ud, be - der jeg Dig, Him - lens Gud, skjærm, o skjærm min
3
cresc.
Sø - ster! O Him - lens Gud, o Him - lens Gud, be - skjærm Du Mar - ga -
cresc.
p
re - ta, Him - lens Gud!
p

TRUBADUREN.

(1865.)

Andante assai sostenuto. *Miserere.* G. Verdi.

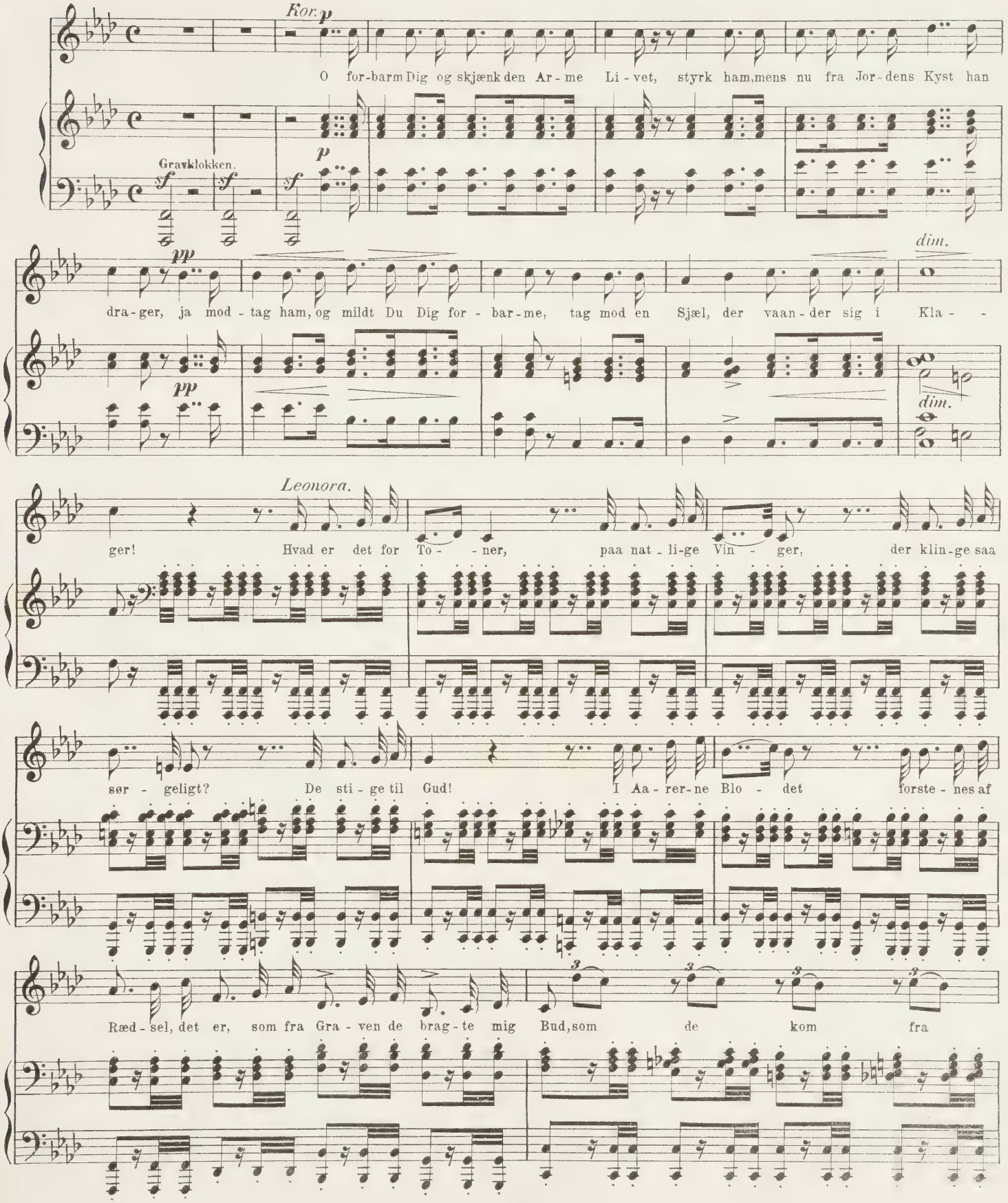

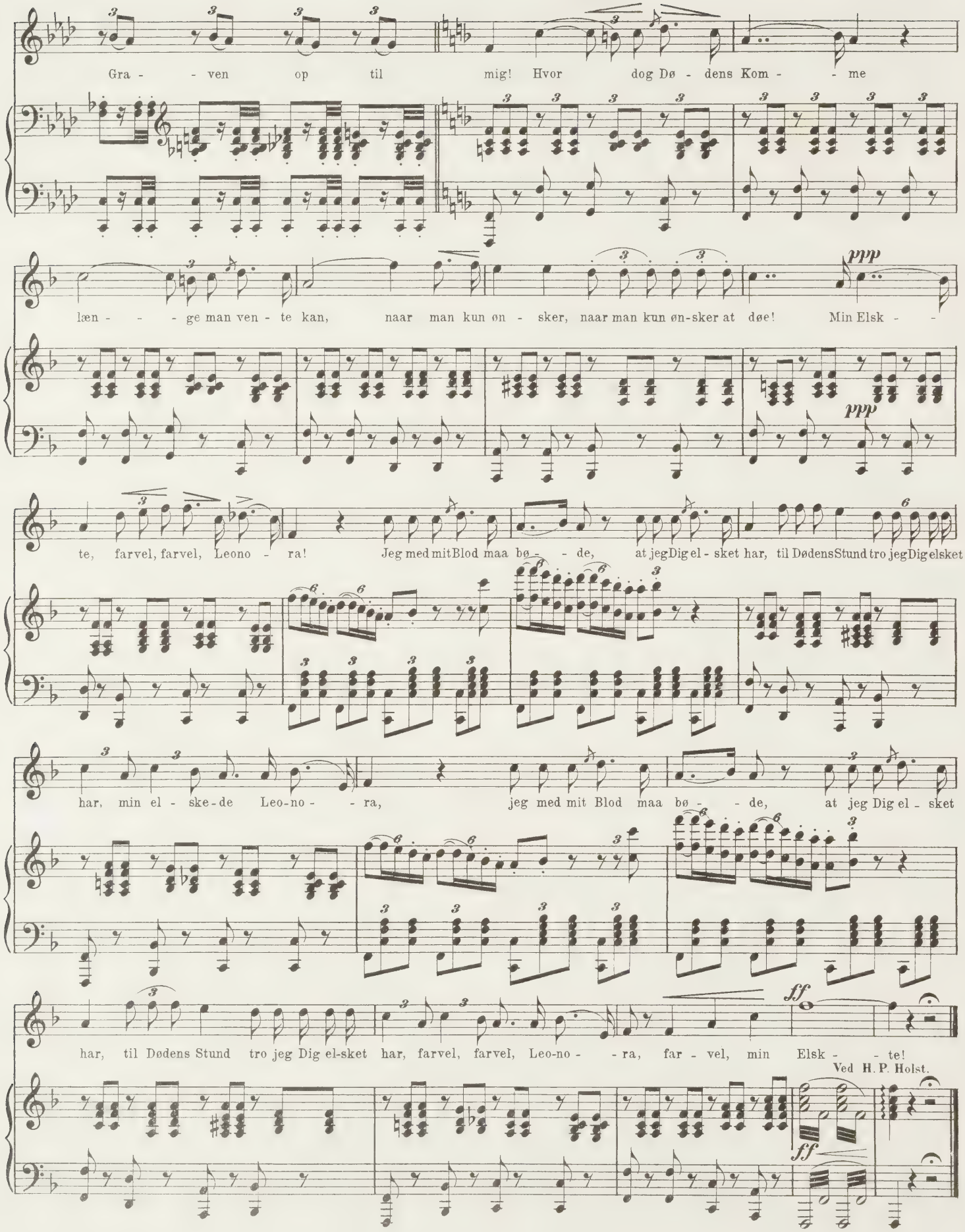
Gra - - ven op til mig! Hvor dog Dø - dens Kom - - me
læn - - - ge man ven - te kan, naar man kun øn - sker, naar man kun øn-sker at døe! Min Elsk - -
ppp
ppp
te, farvel, farvel, Leono - ra! Jeg med mit Blod maa bø - - de, at jeg Dig el - sket har, til Dødens Stund tro jeg Dig elsket
har, min el - ske-de Leo-no - - ra, jeg med mit Blod maa bø - - de, at jeg Dig el - sket
har, til Dødens Stund tro jeg Dig el-sket har, farvel, farvel, Leo-no - - ra, far - vel, min Elsk - - te!
ff
ff

Ved H. P. Holst.

DA SPANIERNE VAR HER.

(1865.)

Romance.

Con un poco di moto.

De Molina.

H. Rung.

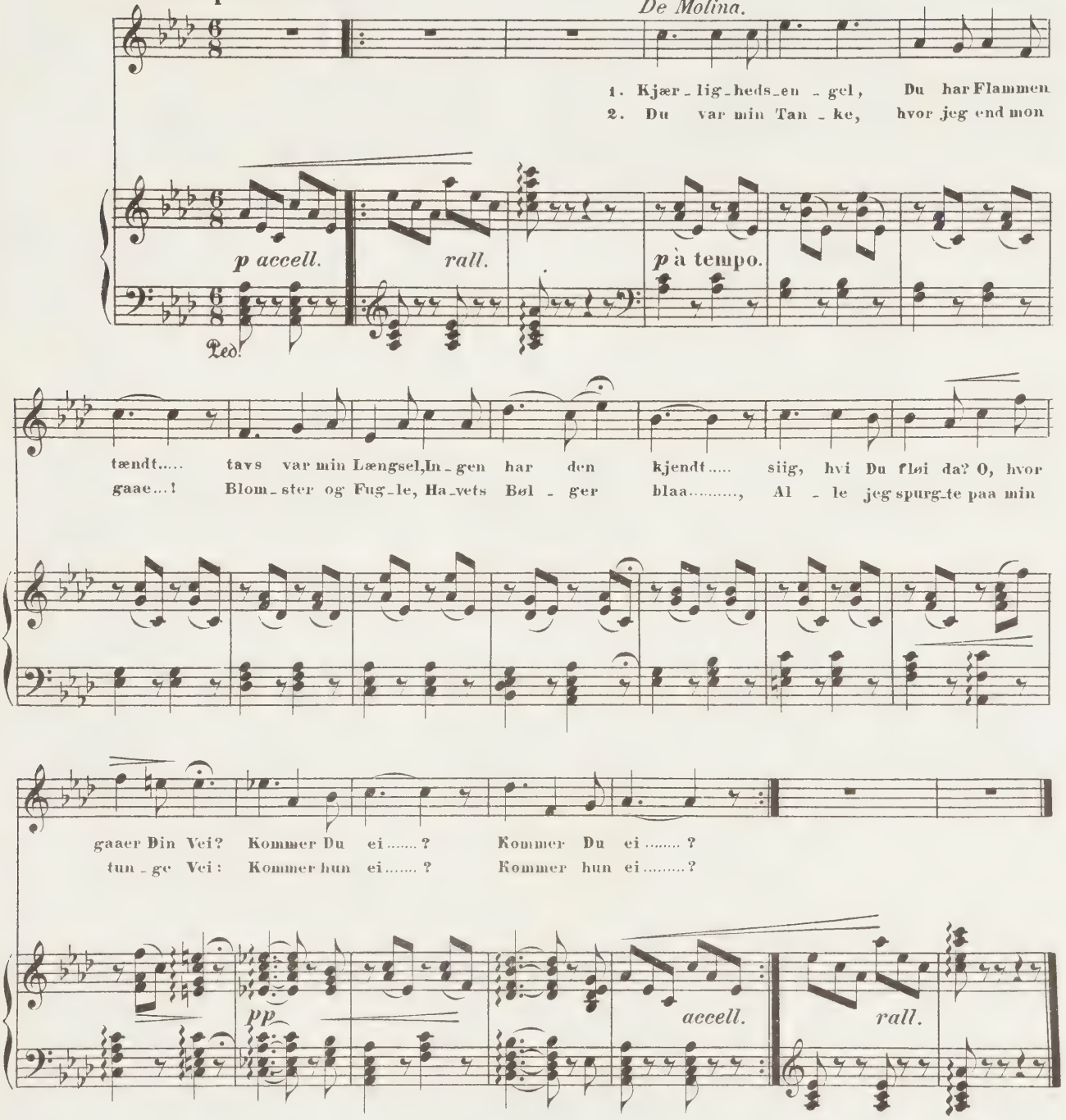

3.

Sneehvide Due, efter Dig jeg seer—
tom er Din Rede, Du er der ei meer!
Siig, hvi Du bortfløi? O, hvor gaaer Din Vei?
Kommer Du ei?

H.C. Andersen.

BARBEREN I SEVILLA.

(1866.)

Romance.

Andante. H. Rung.

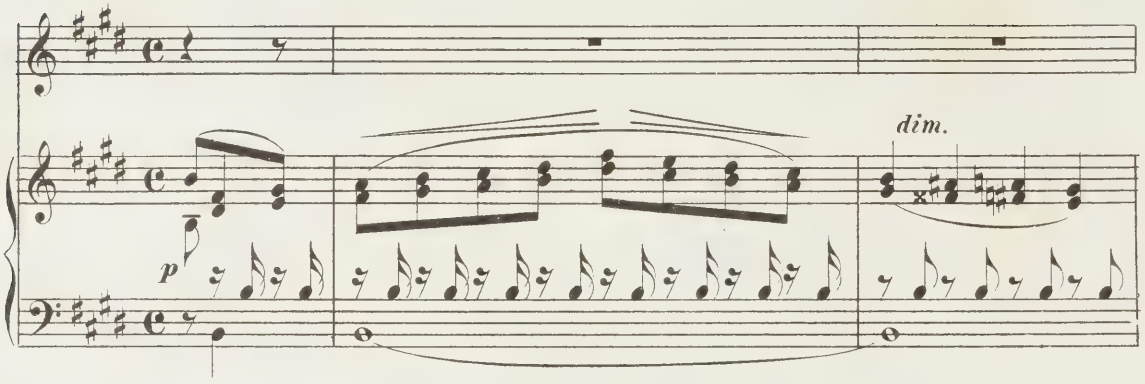

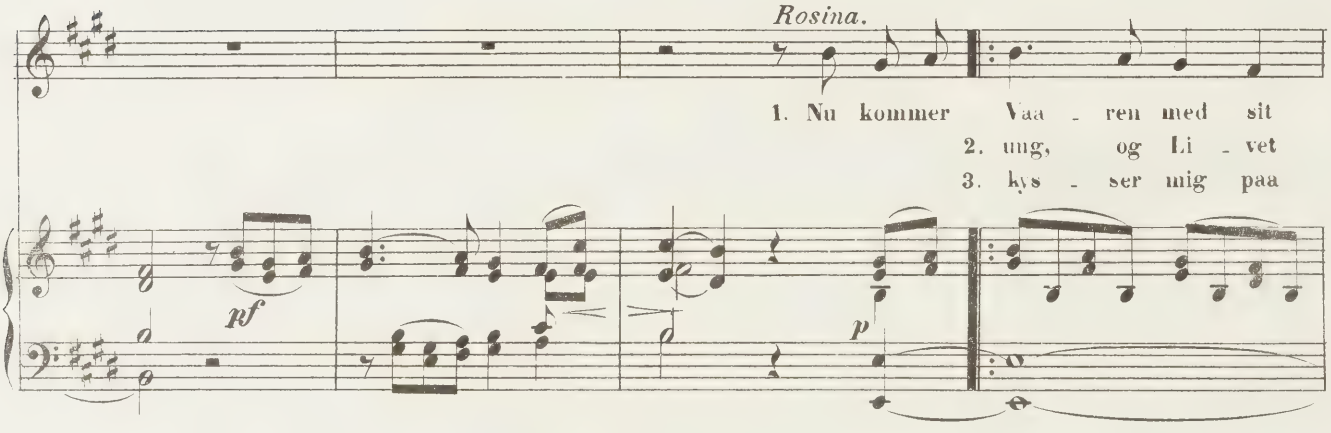

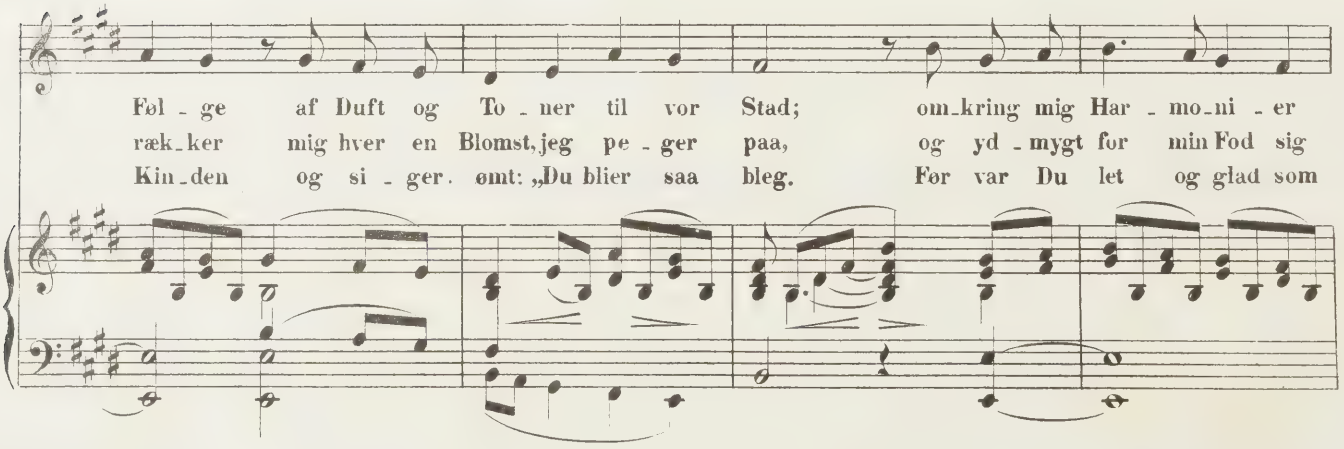

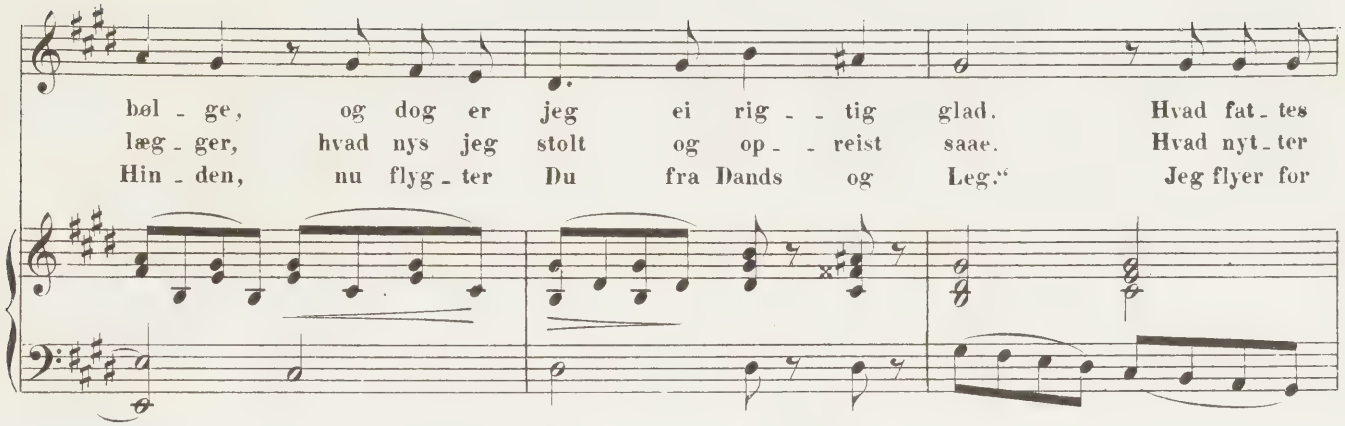
bøl - ge, og dog er jeg ei rig - - tig glad. Hvad fat - tes
læg - ger, hvad nys jeg stolt og op - - reist saae. Hvad nyt - ter
Hin - den, nu flyg - ter Du fra Dands og Leg." Jeg flyer for

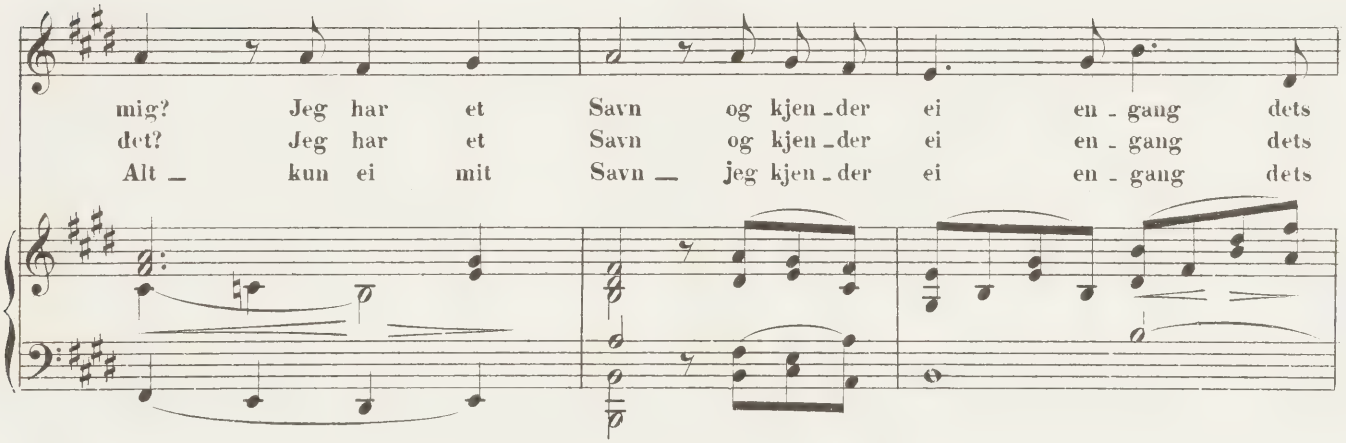
mig? Jeg har et Savn og kjen - der ei en - gang dets
det? Jeg har et Savn og kjen - der ei en - gang dets
Alt — kun ei mit Savn — jeg kjen - der ei en - gang dets

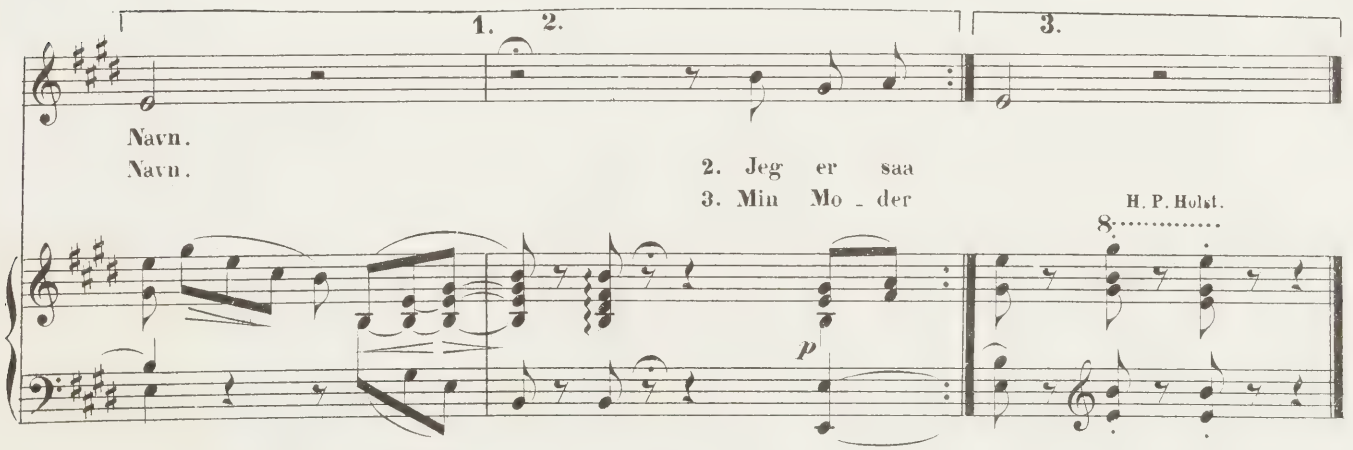
1. 2.
3.
Navn.
Navn.
2. Jeg er saa
3. Min Mo - der
H. P. Holst.
p

BRYLLUPPET PAA ULFSBJERG.

(1866.)

Romance.

J. A. Söderman.
(1832 - 1876.)

Moderato.

Inge.

1. Og Ung_mø_en gik i den
2. Nu rei_ser jeg bort, Al_ler_
3. Og jeg bli_ver her, Al_ler_
4. Paa den frem_me_de Strand faldt den
5. Krist gi_ve de Tven_de saa

mf *p*

ud sprung_ne Lund blandt Ro_ser og dei_li_ge Blom_mer; der
kjæ_re_sten min, fra Ro_ser og dei_li_ge Blom_mer, men
kjæ_re_sten min, blandt Ro_ser og dei_li_ge Blom_mer, men
bol_de Un_ger_svend blandt Ro_ser og dei_li_ge Blom_mer; i
sa_lig en Ro blandt Ro_ser og dei_li_ge Blom_mer, til

mød_te hun Svenden i Mor_ge_nens Stund, mens Lin_den sig sør_gen_de hel_der!
al_drig jeg glemmer den Jom_fru favr og fiin! Ak, Lin_den sig sør_gen_de hel_der!
al_drig jeg bli_ver en An_dens end Din_ Saa sør_gen_de Lin_den sig hel_der.
Klo_ste_ret be_der den Ung_mø for sin Ven, mens Lin_den sig sør_gen_de hel_der.
Him_me_ri_ges Klokker dem kal_de beg_ge To_ mens Lin_den sig sør_gen_de hel_der.

Ved H. P. Holst.

p

DE LYSTIGE KONER I WINDSOR.

(1867.)

I.

O. Nicolai
(1810 – 1849.)

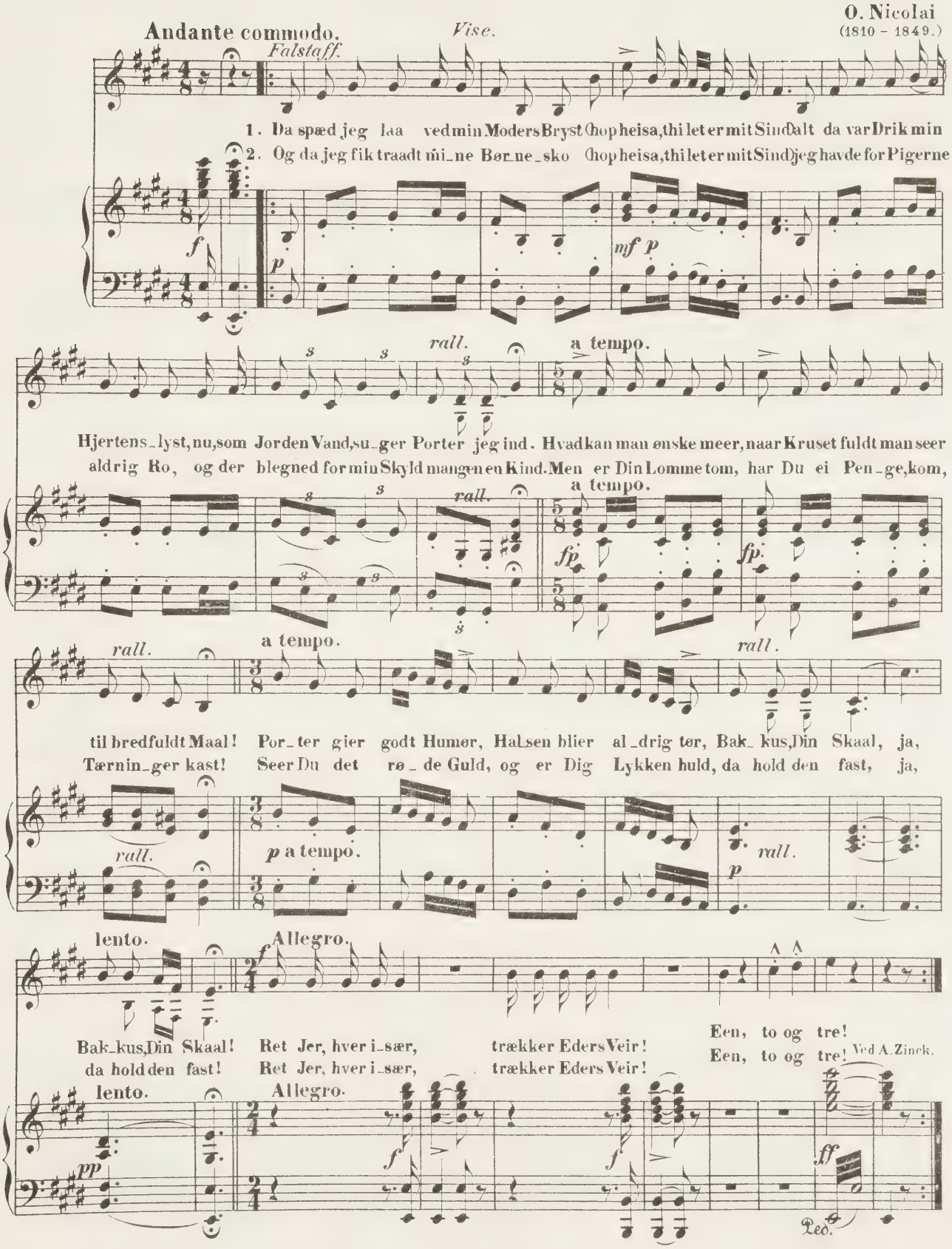

Ved A. Zinck.

II.

Allegro. *Ballade.*

Md. Page.

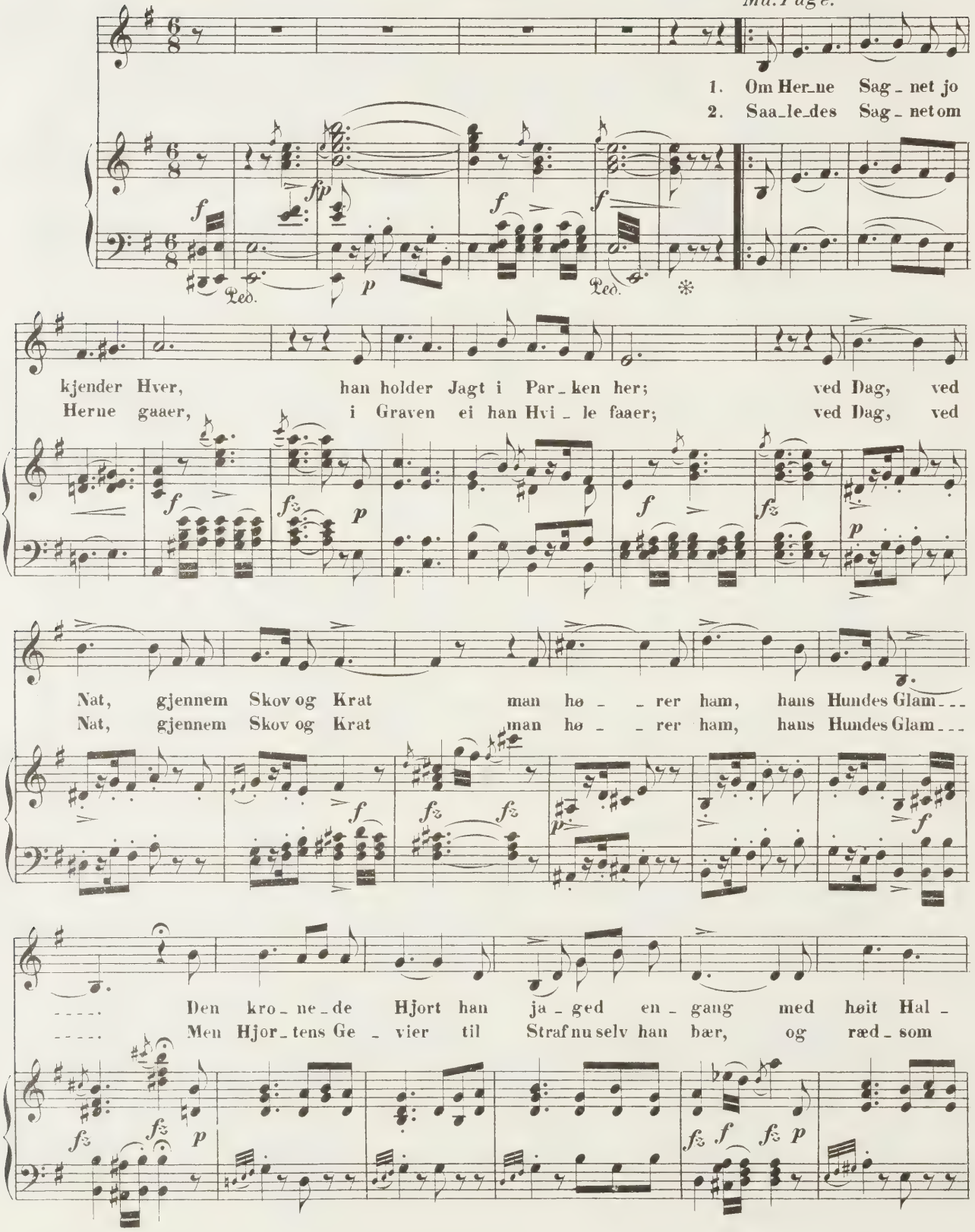

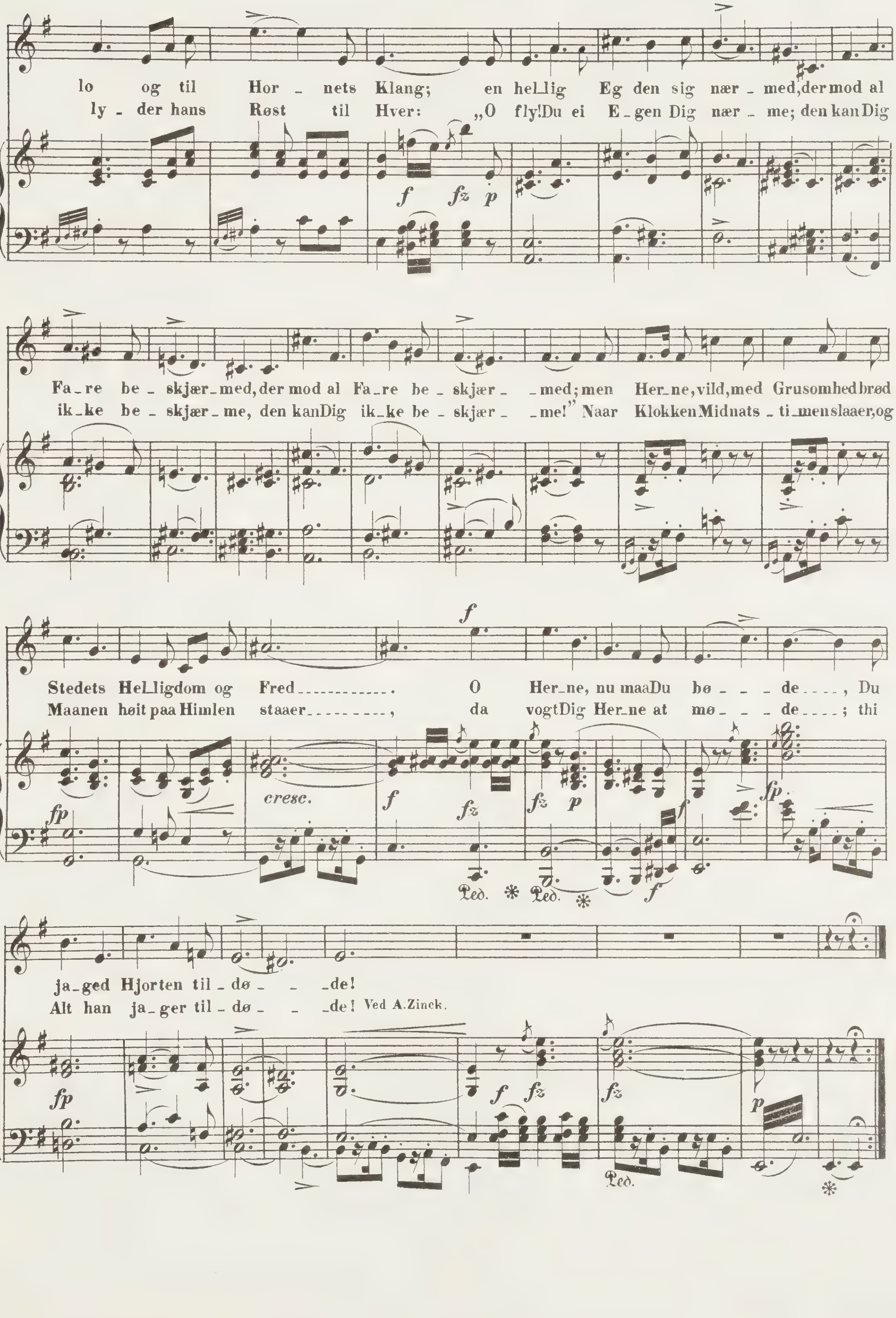
lo og til Hor_nets Klang; en hel_lig Eg den sig nær_med, der mod al
ly_der hans Røst til Hver: „O fly! Du ei E_gen Dig nær_me; den kan Dig
Fa_re be_skjær_med, der mod al Fa_re be_skjær_med; men Her_ne, vild, med Grusomhed brød
ik_ke be_skjær_me, den kan Dig ik_ke be_skjær_me!" Naar Klokken Midnats_ti_men slaaer, og
Stedets Hel_ligdom og Fred. O Her_ne, nu maa Du bø_de, Du
Maanen høit paa Himlen staaer, da vogt Dig Her_ne at mø_de; thi
ja_ged Hjorten til dø_de!
Alt han ja_ger til dø_de! Ved A. Zinck.
cresc.
fp
fz
Ped.

III.

Serenade.

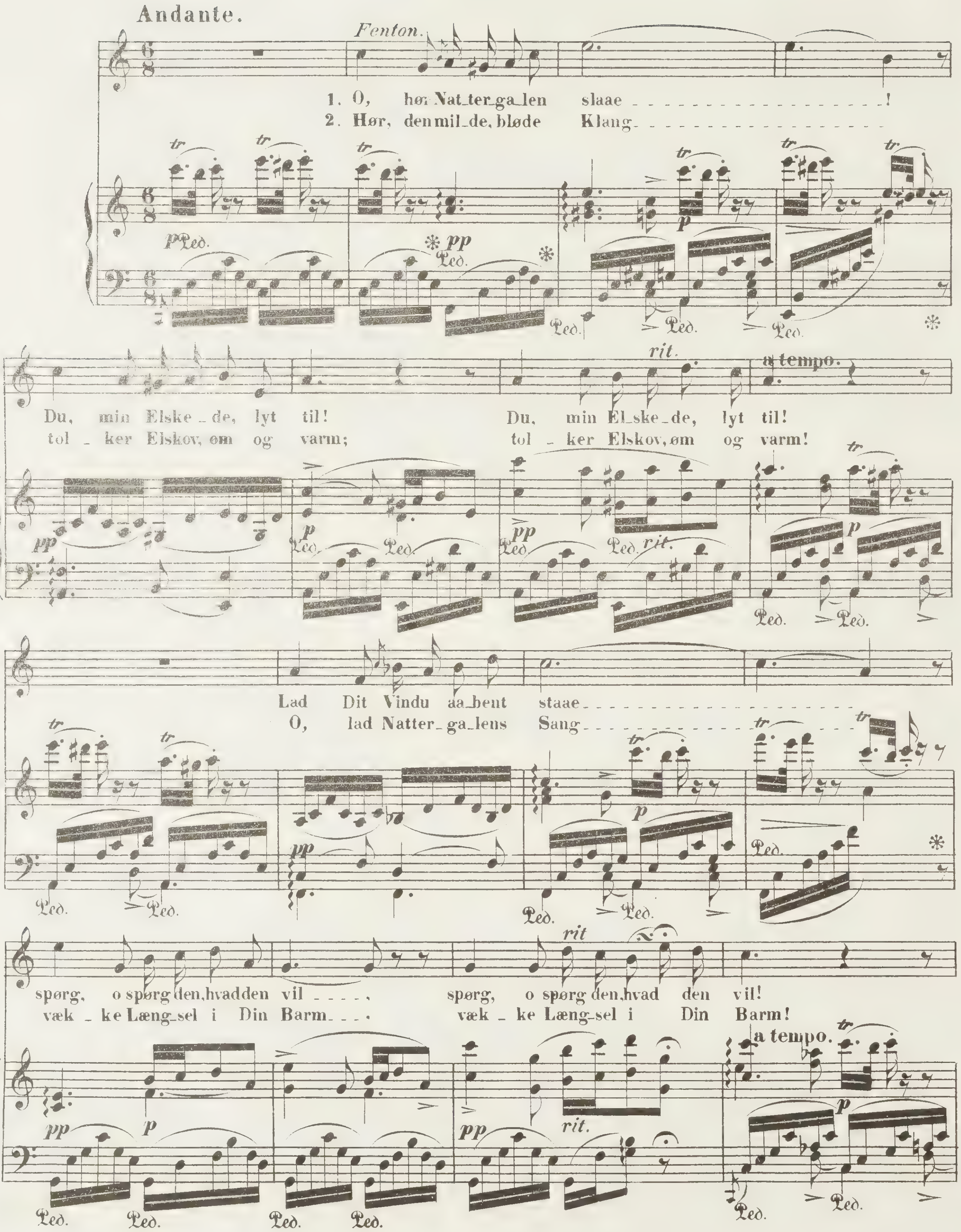

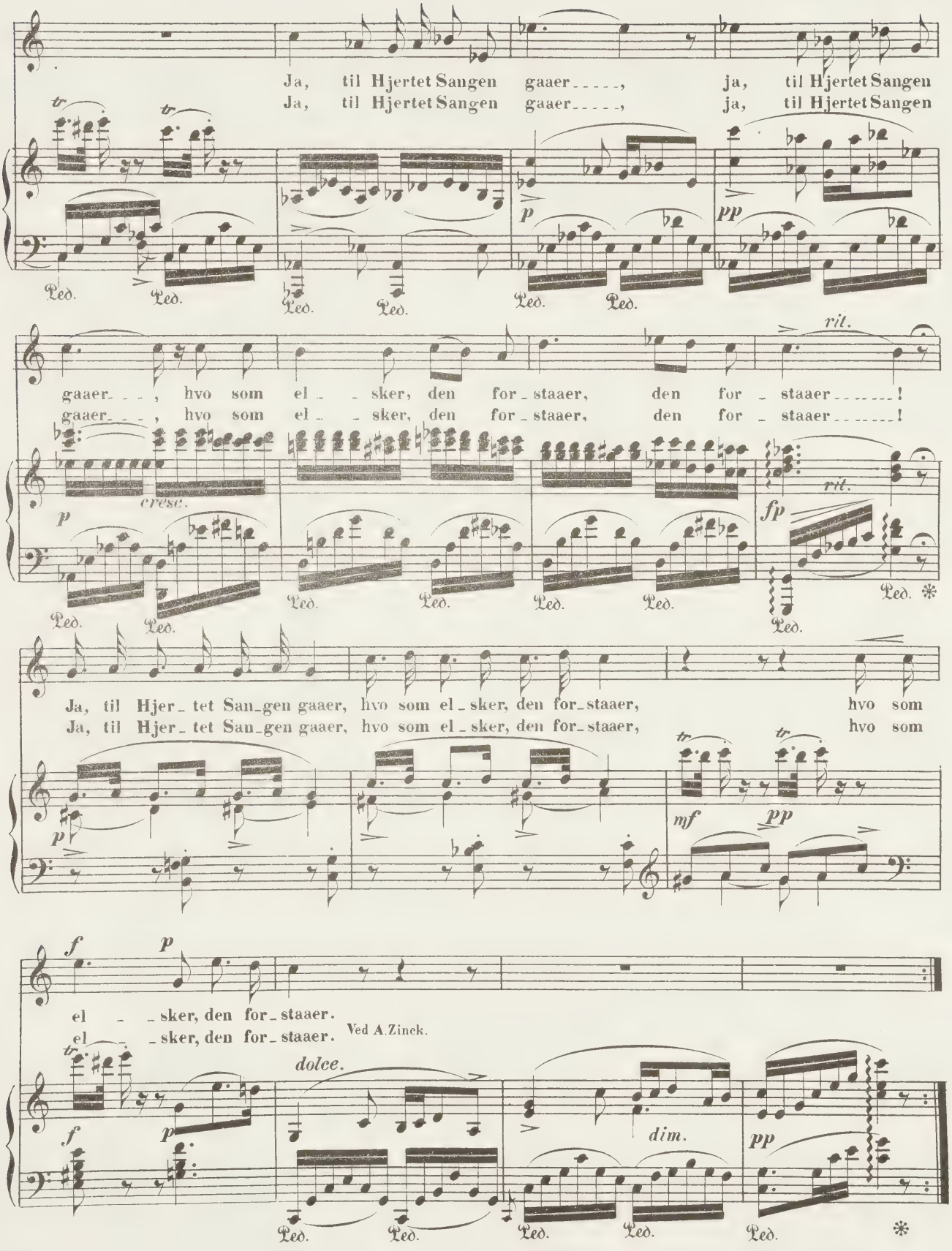
Ja, til Hjertet Sangen gaaer_____, ja, til Hjertet Sangen
Ja, til Hjertet Sangen gaaer_____, ja, til Hjertet Sangen
gaaer_ _ _, hvo som el_ _ sker, den for_staaer, den for_staaer_____!
gaaer_ _ _, hvo som el_ _ sker, den for_staaer, den for_staaer_____!
Ja, til Hjer_tet San_gen gaaer, hvo som el_sker, den for_staaer, hvo som
Ja, til Hjer_tet San_gen gaaer, hvo som el_sker, den for_staaer, hvo som
el_ _sker, den for_staaer.
el_ _sker, den for_staaer.
Ved A. Zinck.
dolce.
cresc.
rit.
dim.
Ped.

ELVERPIGEN.

(1867.)

Romance.

Emil Hartmann.

Moderato.

Asgar. *p*

1. Mit Fædre_land, som har min Vugge baa_ret, hvor jeg en
2. Hvor Korsets him_mel_fald_ne Banner vai_er, og danske

p *fz* *p*

Ped.

kjærlig Moders Øi_e saae; den skjønne Plet, der blev til Hjem mig kaaret, hvis Blomster bred om snoes af Havets
Ord er gjæ_ve Hjerters Tolk, jeg føl_ger Val_de_mar til blodig Sei_er, hvis fremmed Vælde lænke vil vort

molto espressivo.

f

Blaa: Danmark, o Danmark er min Kjær_lig_hed, det hænger Sjæl og Tan_ke ved! Danmark,
Folk! Danmark, o Danmark er min Kjær_lig_hed, det hænger Sjæl og Tan_ke ved! Danmark,

p *mf*

Ped. Ped.

p

Danmark er min Kjærlig_hed, det hænger Sjæl og Tanke ved!
Danmark er min Kjærlig_hed, det hænger Sjæl og Tanke ved!

Th. Overskou.

p *p* *fz* *p* *pp*

Ped.

MARIE ANTOINETTE.

(1868.)

*Romance.**)

H. Rung.

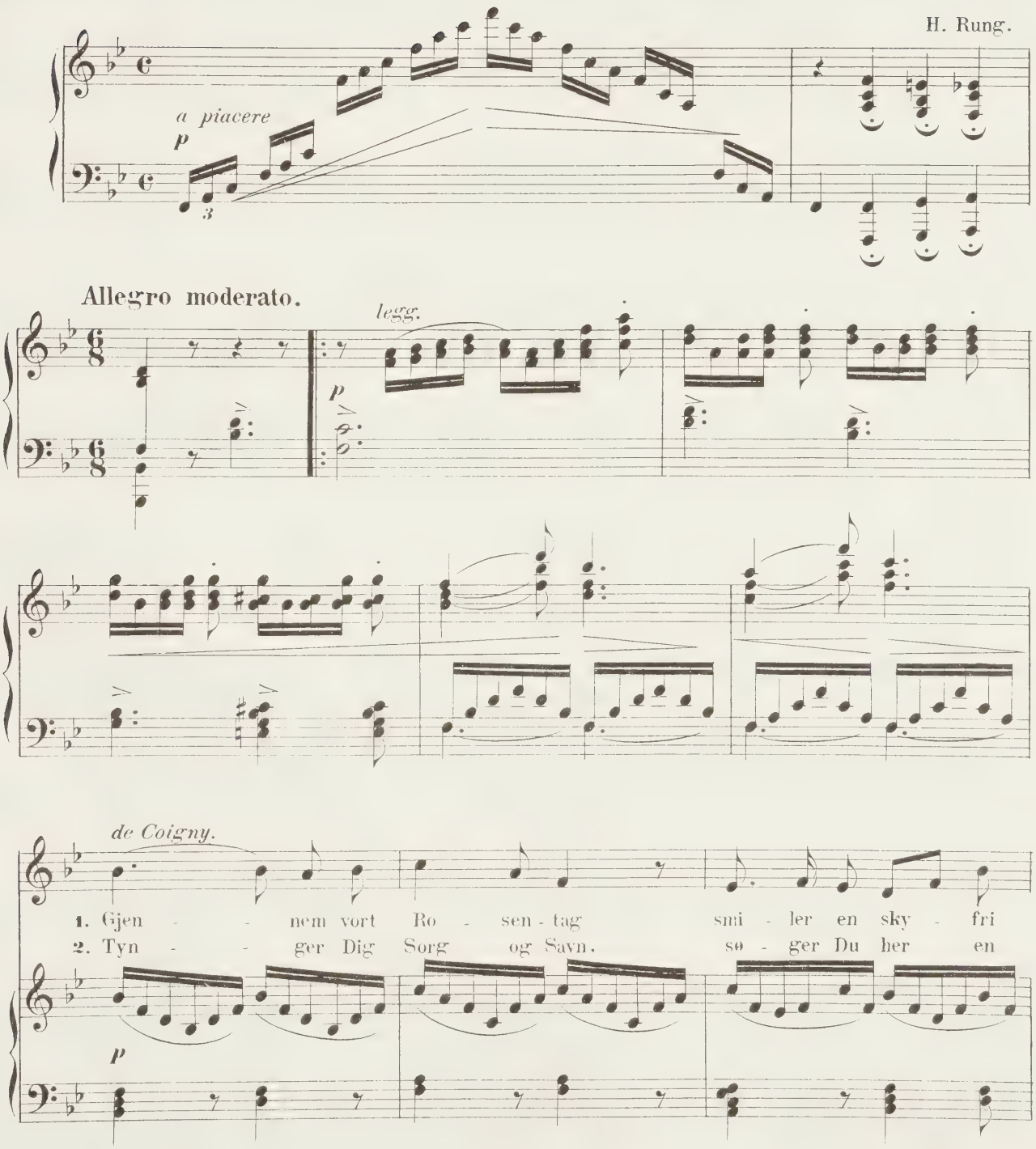

*)Originaltoneart: Ddur.

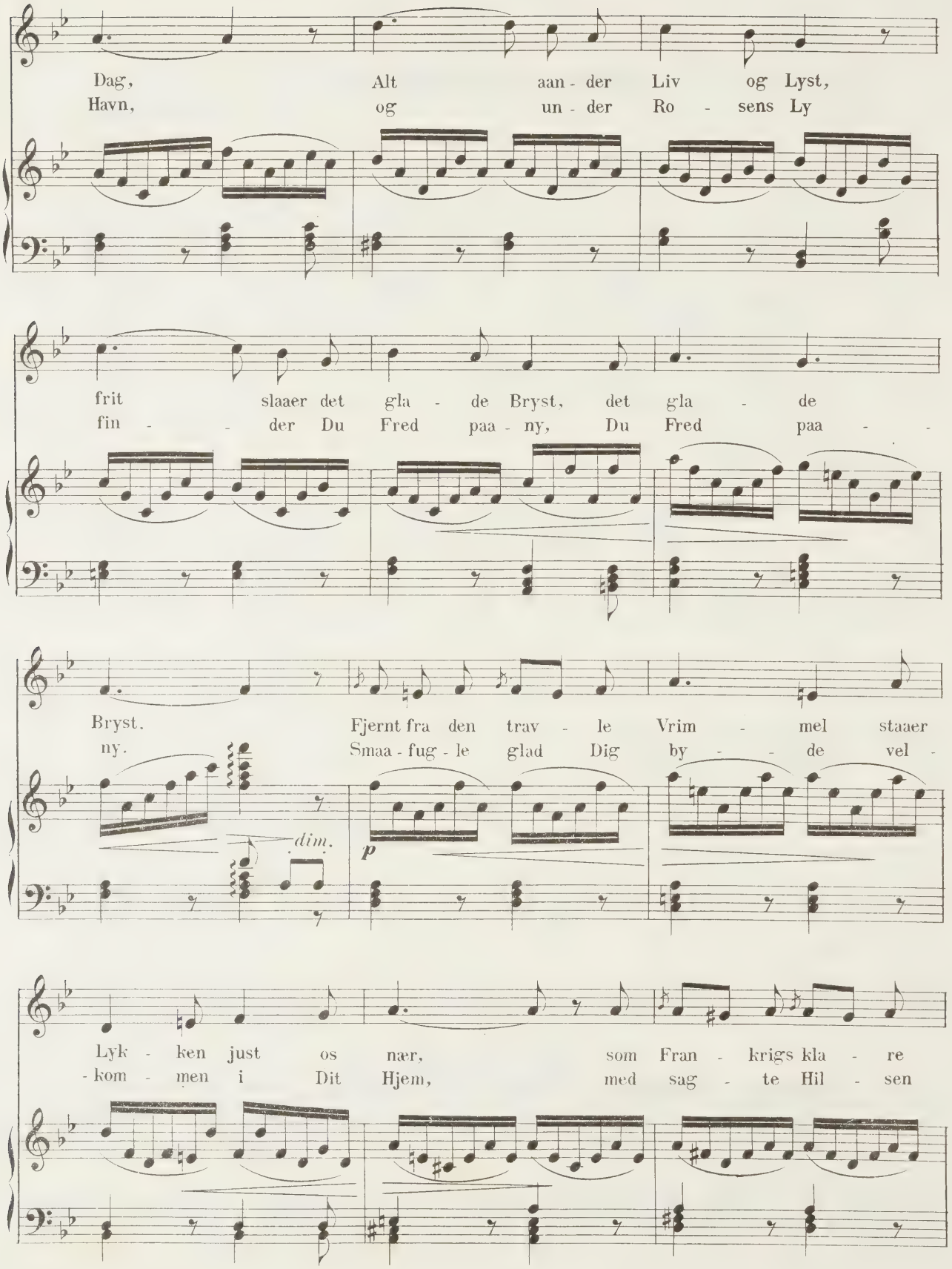
Dag, Alt aan - der Liv og Lyst,
Havn, og un - der Ro - sens Ly
frit slaaer det gla - de Bryst, det gla - de
fin - - der Du Fred paa - ny, Du Fred paa - -
Bryst.
ny.
Fjernt fra den trav - le Vrim - mel staaer
Smaa - fug - le glad Dig by - - de vel -
dim.
p
Lyk - ken just os nær, som Fran - krigs kla - re
- kom - men i Dit Hjem, med sag - te Hil - sen

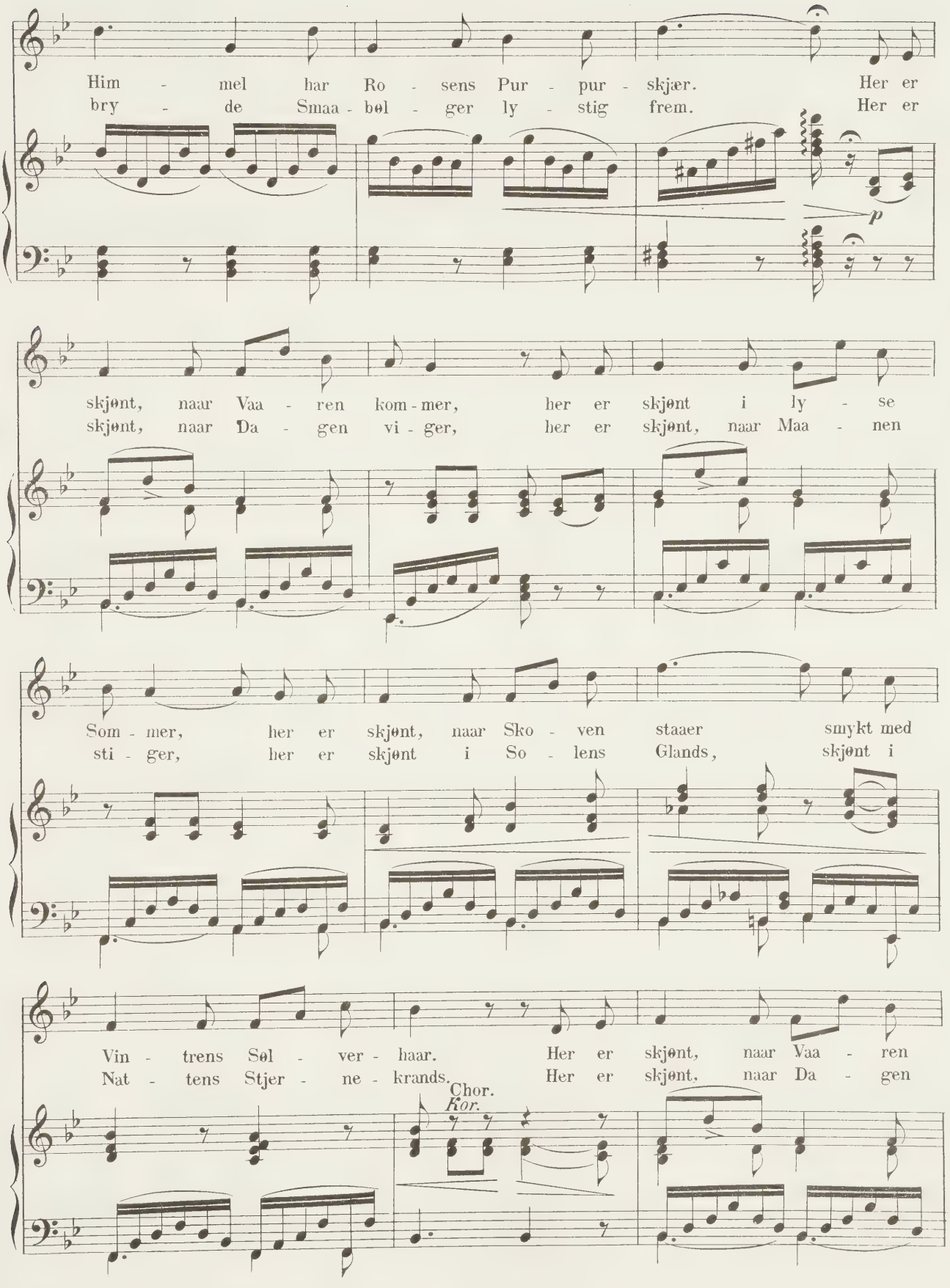
Him - mel har Ro - sens Pur - pur - skjær. Her er
bry - de Smaa - bøl - ger ly - stig frem. Her er
p
skjønt, naar Vaa - ren kom - mer, her er skjønt i ly - se
skjønt, naar Da - gen vi - ger, her er skjønt, naar Maa - nen
Som - mer, her er skjønt, naar Sko - ven staaer smykt med
sti - ger, her er skjønt i So - lens Glands, skjønt i
Vin - trens Søl - ver - haar. Her er skjønt, naar Vaa - ren
Nat - tens Stjer - ne - krands. Her er skjønt, naar Da - gen
Chor.
Kor.

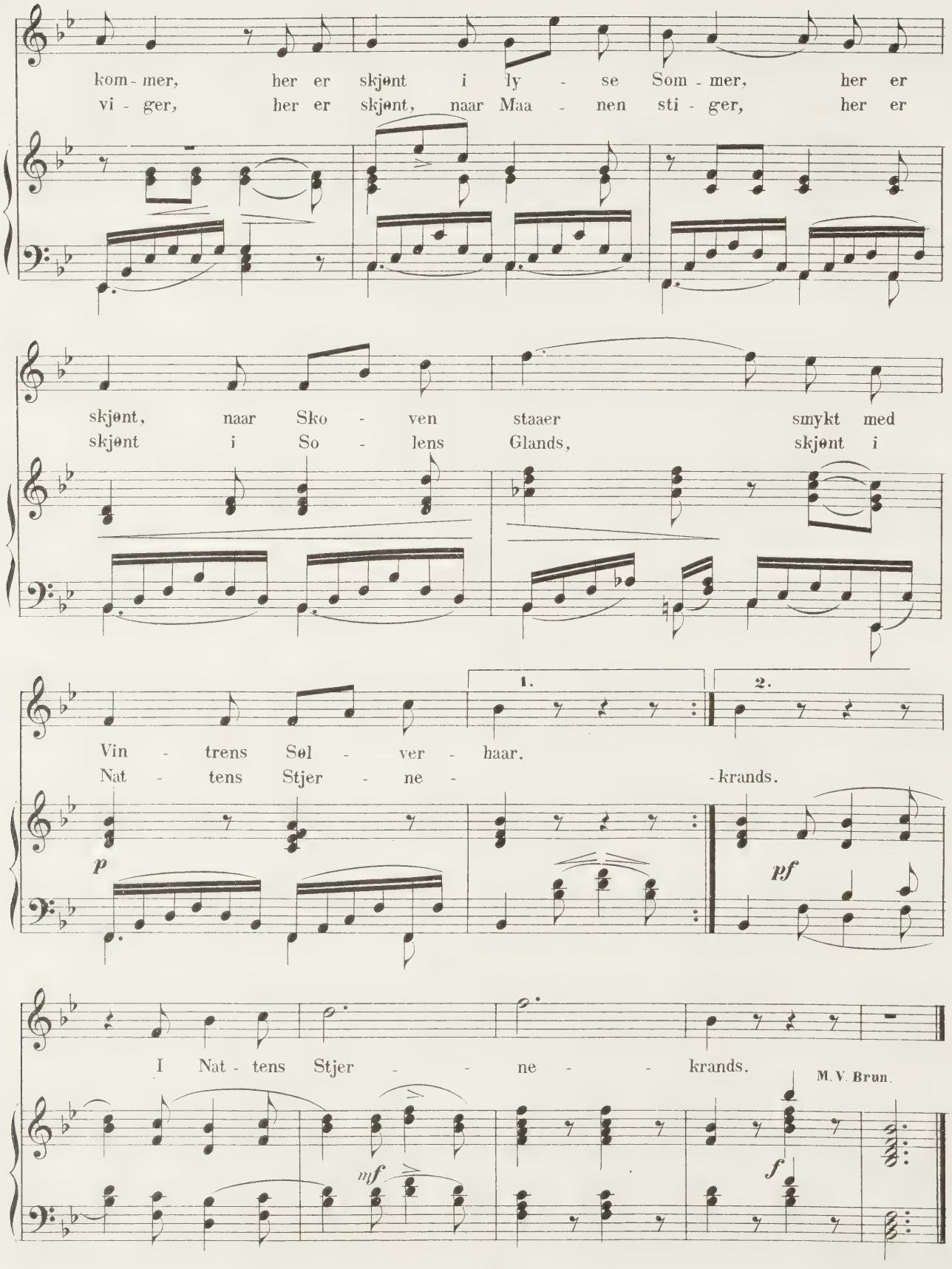
kom - mer, her er skjønt i ly - se Som - mer, her er
vi - ger, her er skjønt, naar Maa - nen sti - ger, her er
skjønt, naar Sko - ven staaer smykt med
skjønt i So - lens Glands, skjønt i
1.
2.
Vin - trens Søl - ver - haar.
Nat - tens Stjer - ne - -krands.
p
pf
I Nat - tens Stjer - - ne - - krands.
M. V. Brun.
mf
f

RABBIEN OG RIDDEREN.

(1869.)

Maestoso. *Benjamin.* *Romance.* H. Rung.

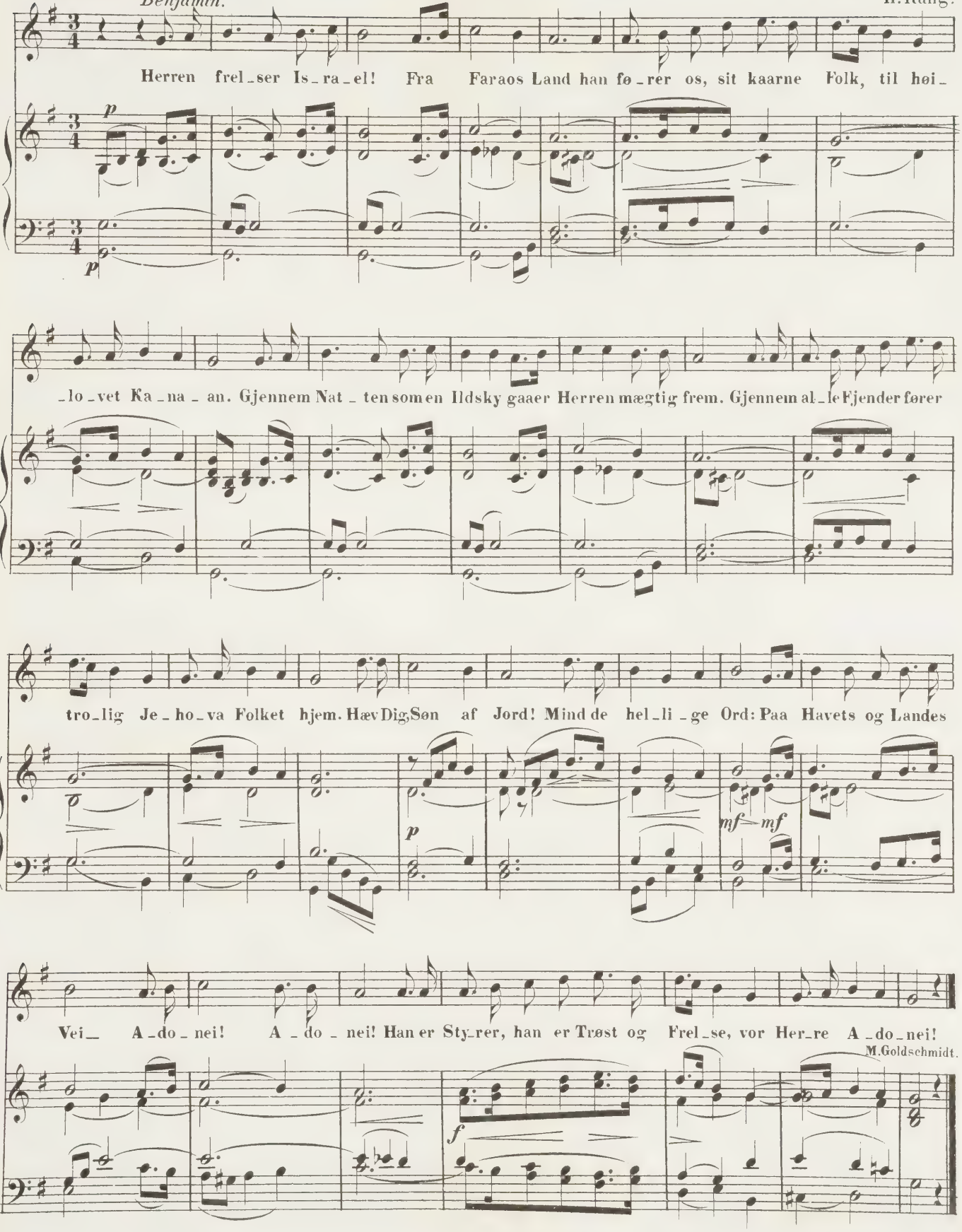

PASCHAENS DATTER.

(1869.)

I.

Romance.

P. Heise.
(1830 - 1879.)

Andante espressivo.

Selim.

Her - sker - in - de! End jeg ik - ke veed, om Du kom fra Ly - sets Ri - ge, om fra Dschinnistan Du da - led ned -, al - le al - le go - de Engles Li - ge.

pp *p* *p* *cresc.* *f* *dim.* *cresc.*

animato.

Men en Lov er mig Dit Bud, Din Ta - le, In - gen uden Du skal her be - fa - - - - - le.

f

Tempo Iº

dim. *p* *dim.*

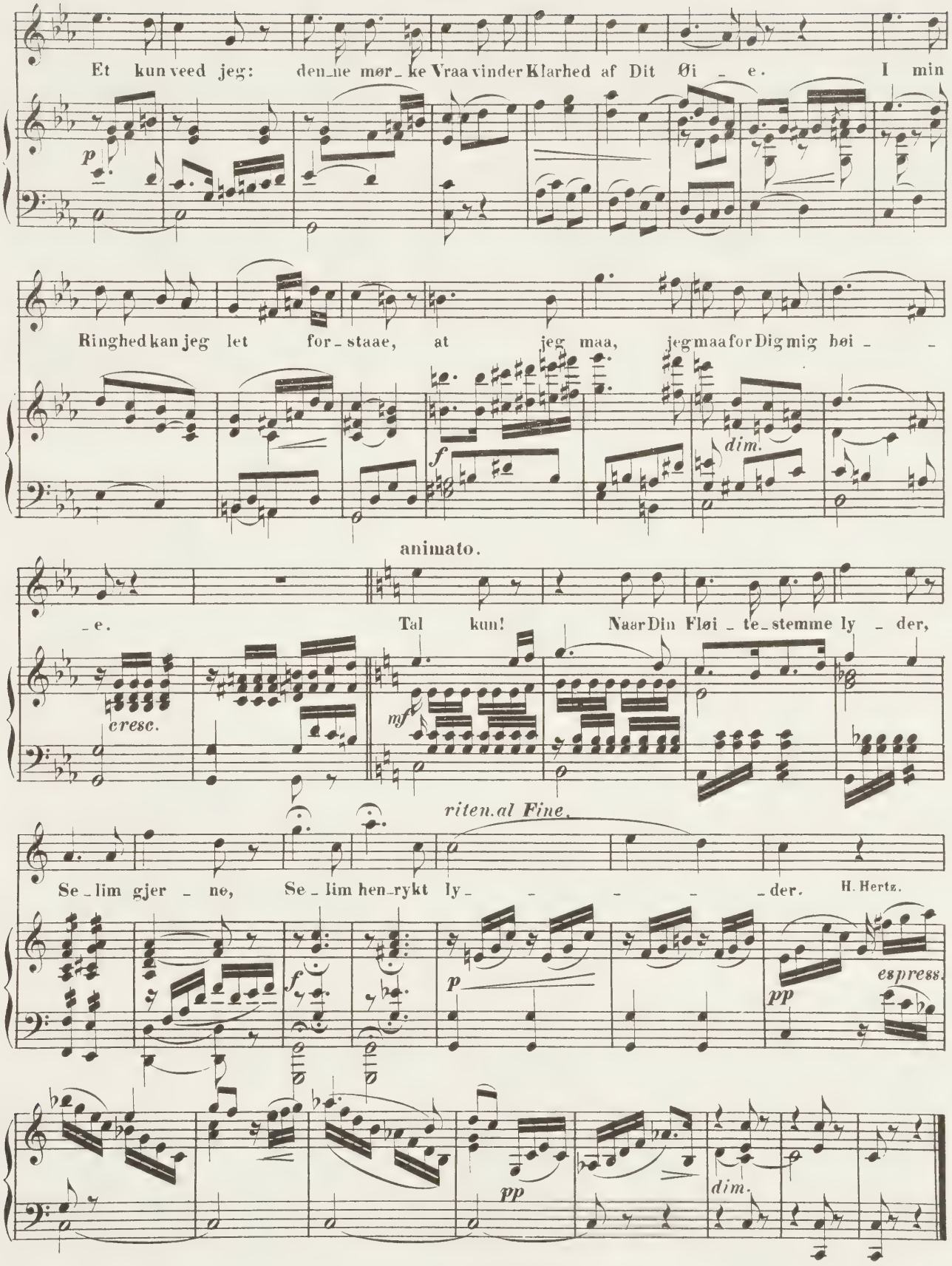
Et kun veed jeg: den ne mør ke Vraa vinder Klarhed af Dit Øi e. I min
p
Ringhed kan jeg let for staae, at jeg maa, jeg maa for Dig mig bøi
f
dim.
animato.
e. Tal kun! Naar Din Fløi te stemme ly der,
cresc.
mf
riten. al Fine.
Se lim gjer ne, Se lim hen rykt ly der.
H. Hertz.
f
p
pp
espress.
pp
dim.

II.

Kavatine.

Larghetto sostenuto.

Leila.

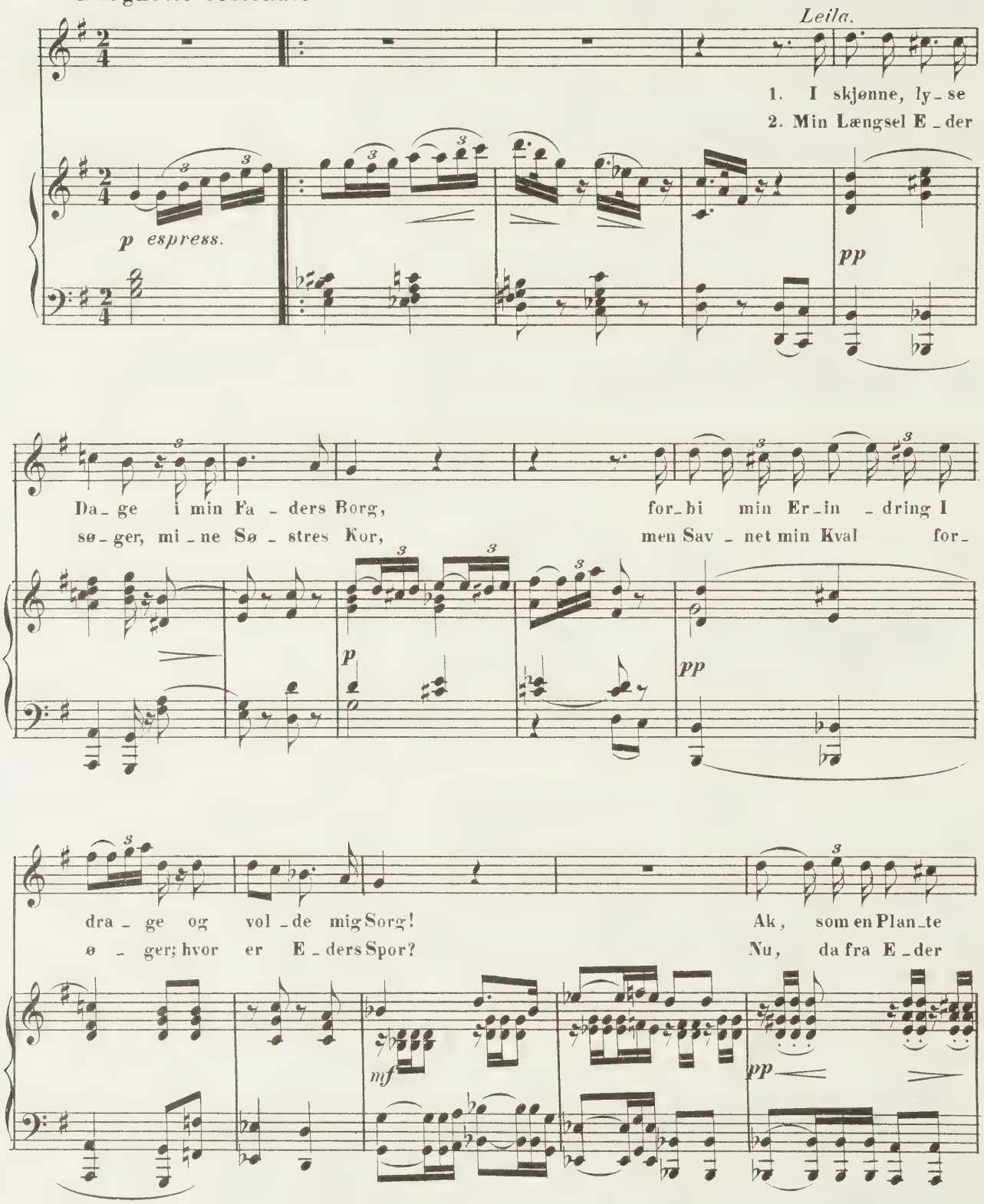

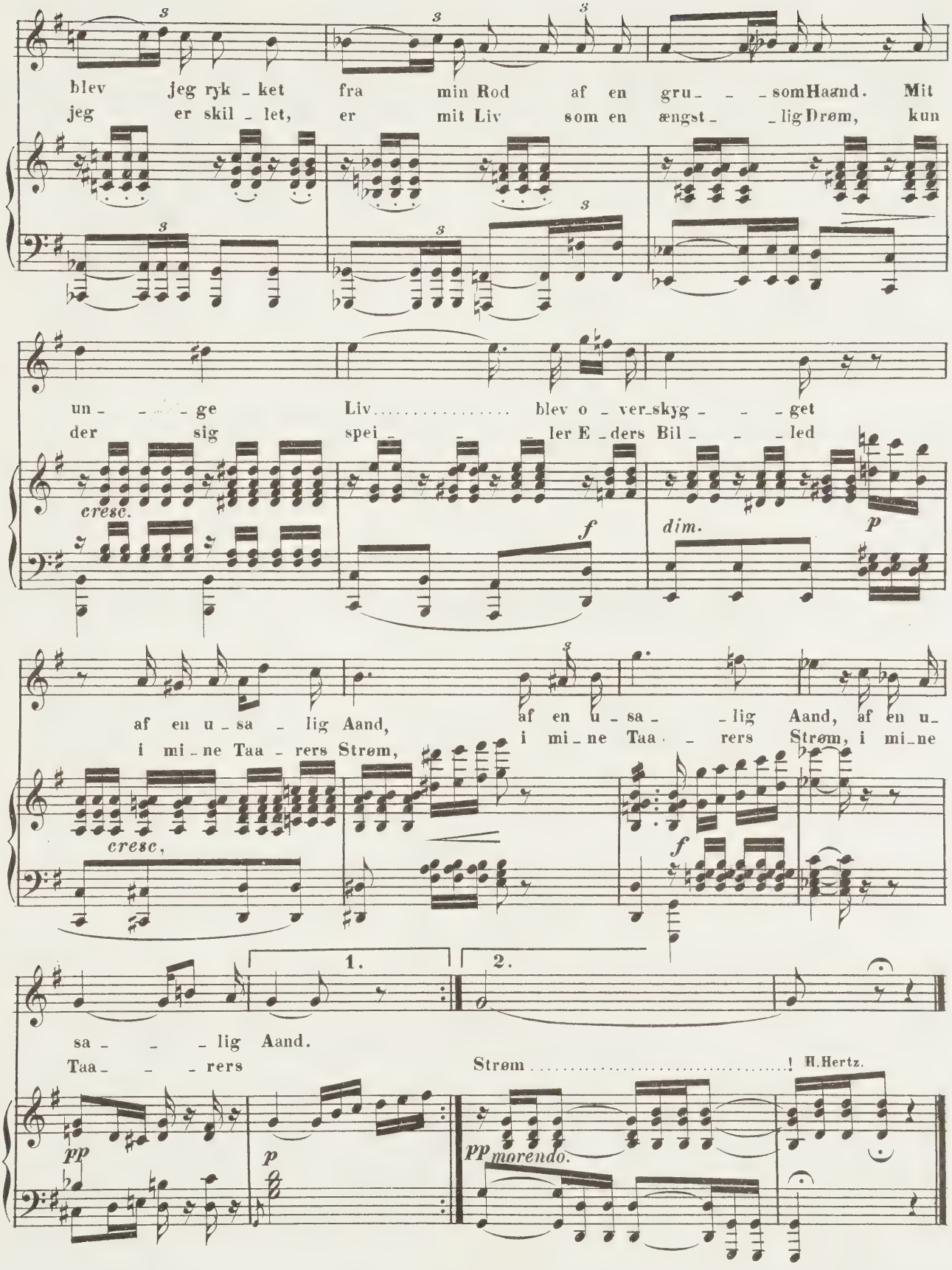
blev jeg ryk - ket fra min Rod af en gru- - -somHaand. Mit
jeg er skil - let, er mit Liv som en ængst- -ligDrøm, kun
un- - - ge Liv..... blev o - ver-skyg- - - get
der sig spei- - - ler E - ders Bil- - - led
cresc.
f
dim.
p
af en u - sa - lig Aand,
i mi - ne Taa - rers Strøm,
af en u - sa- - -lig Aand, af en u-
i mi - ne Taa - rers Strøm, i mi-ne
cresc,
f
1.
2.
sa- - - lig Aand.
Taa- - - rers
Strøm.....! H.Hertz.
pp
p
pp morendo.

III.

Romance.

Molto appassionato

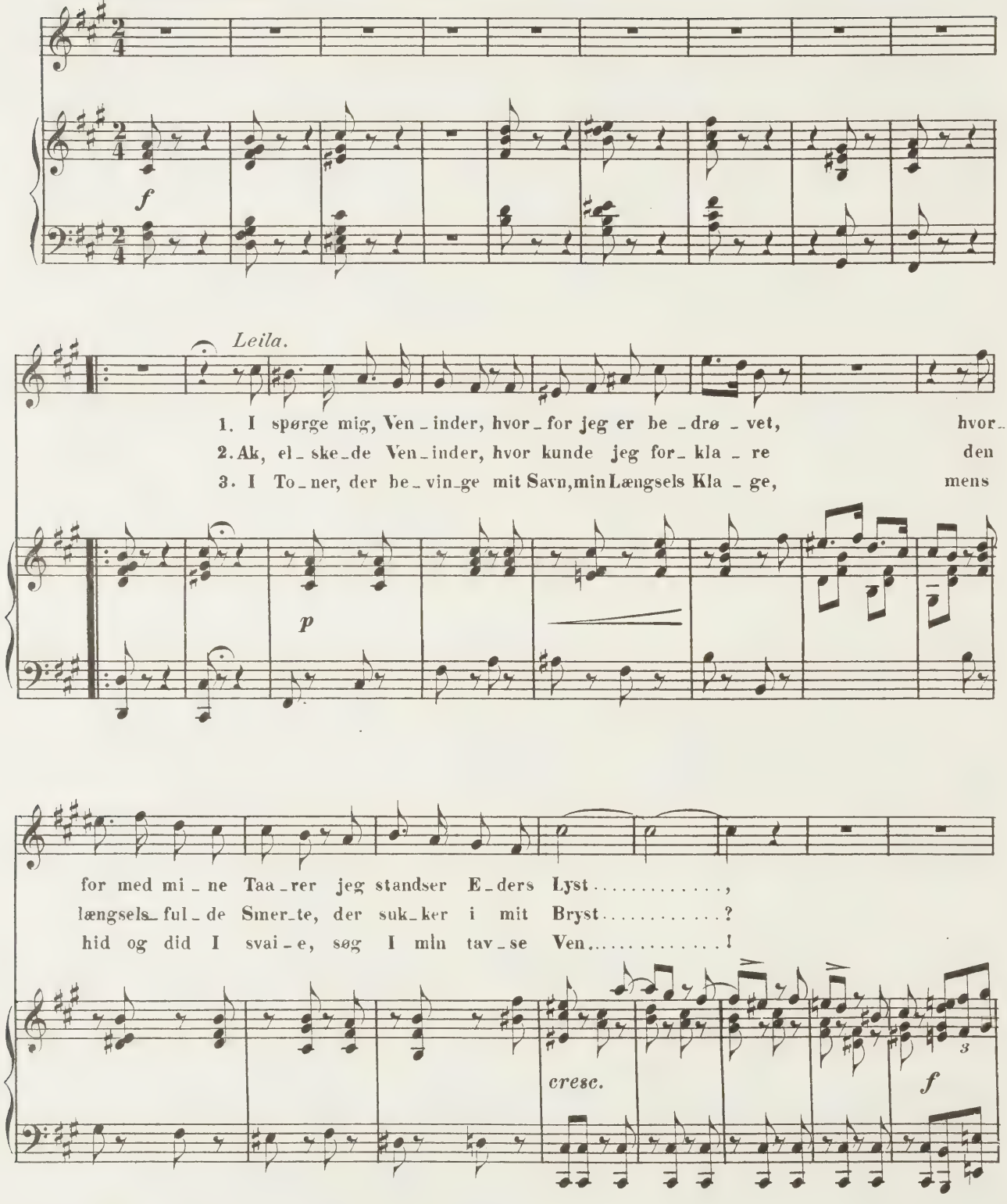

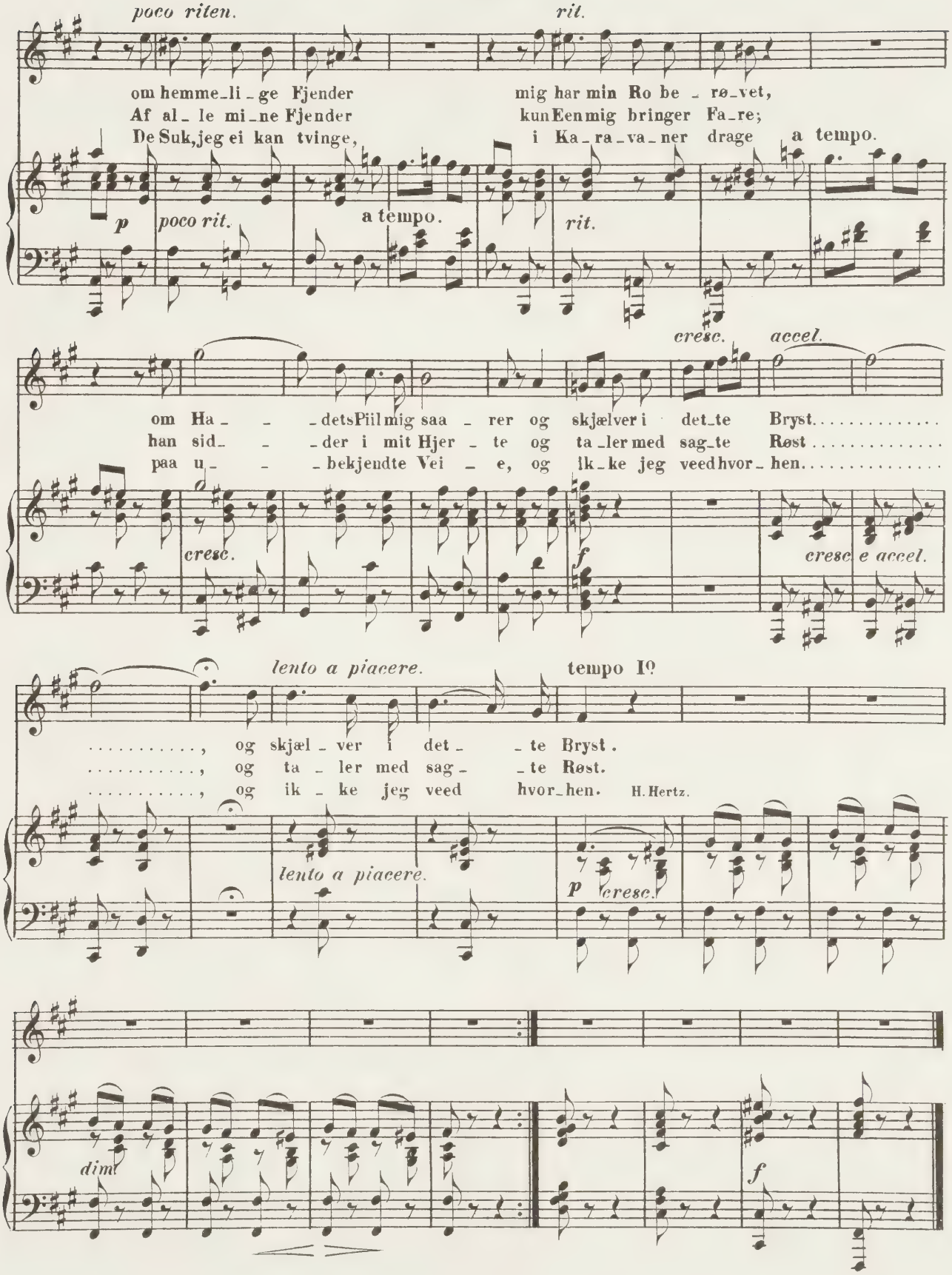
poco riten.
rit.
om hemme_li_ge Fjender
Af al_le mi_ne Fjender
De Suk, jeg ei kan tvinge,
mig har min Ro be_rø_vet,
kun Een mig bringer Fa_re;
i Ka_ra_va_ner drage
a tempo.
p
poco rit.
a tempo.
rit.
cresc.
accel.
om Ha_ _ _detsPiil mig saa_rer og skjælver i det_te Bryst.....
han sid_ _ _der i mit Hjer_te og ta_ler med sag_te Røst.....
paa u_ _ _bekjendte Vei_e, og ik_ke jeg veed hvor_hen.....
cresc.
f
cresc e accel.
lento a piacere.
tempo I°
....., og skjæl_ver i det_ _te Bryst.
....., og ta_ler med sag_ _te Røst.
....., og ik_ke jeg veed hvor_hen.
H. Hertz.
lento a piacere.
p
cresc.
dim.
f

LOHENGRIN.

(1870.)

I.

Lohengrins Sang til Elsa.)*

Andantino.

R. Wagner.
(1813 – 1883.)

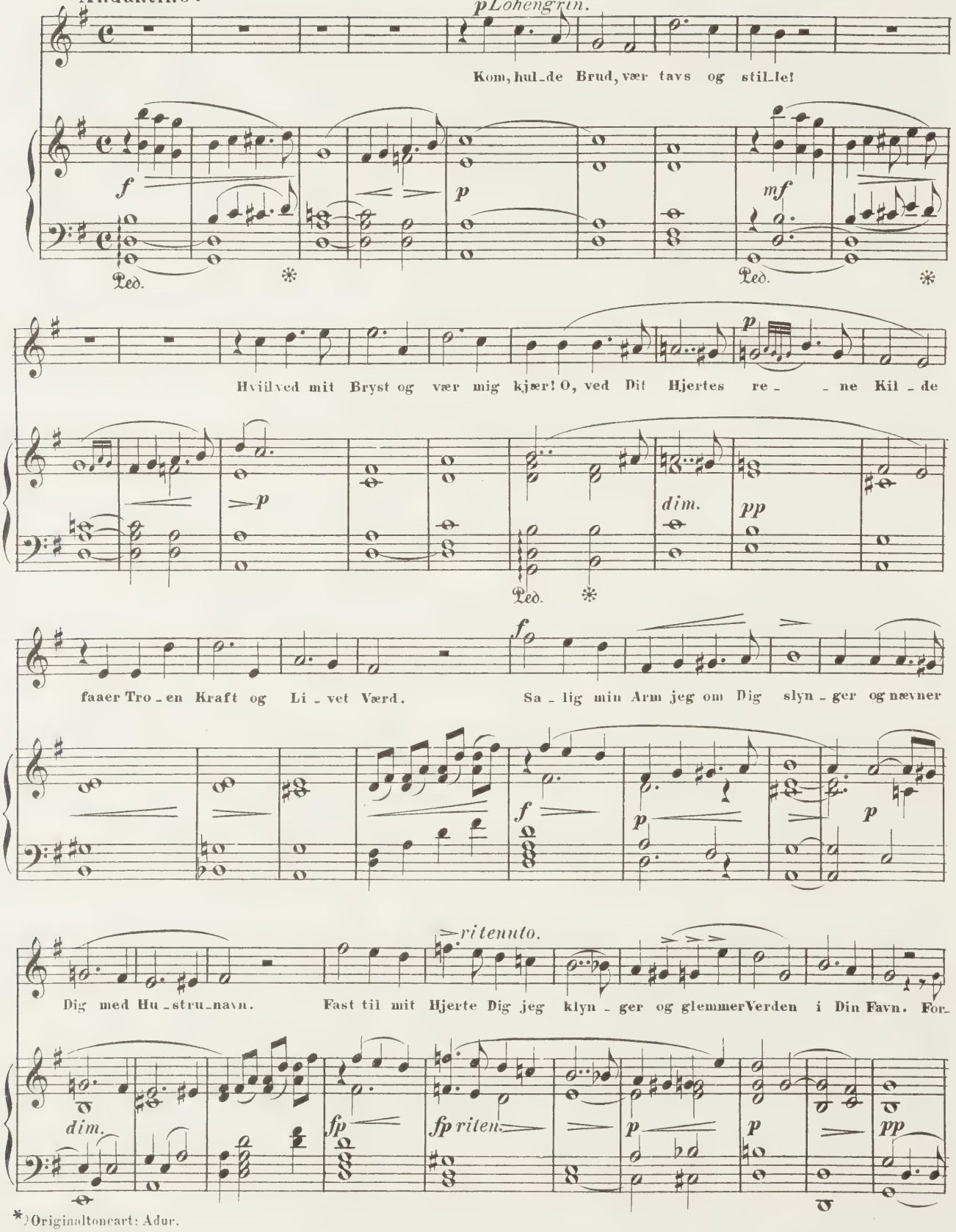

*) Originaltoneart: Adur.

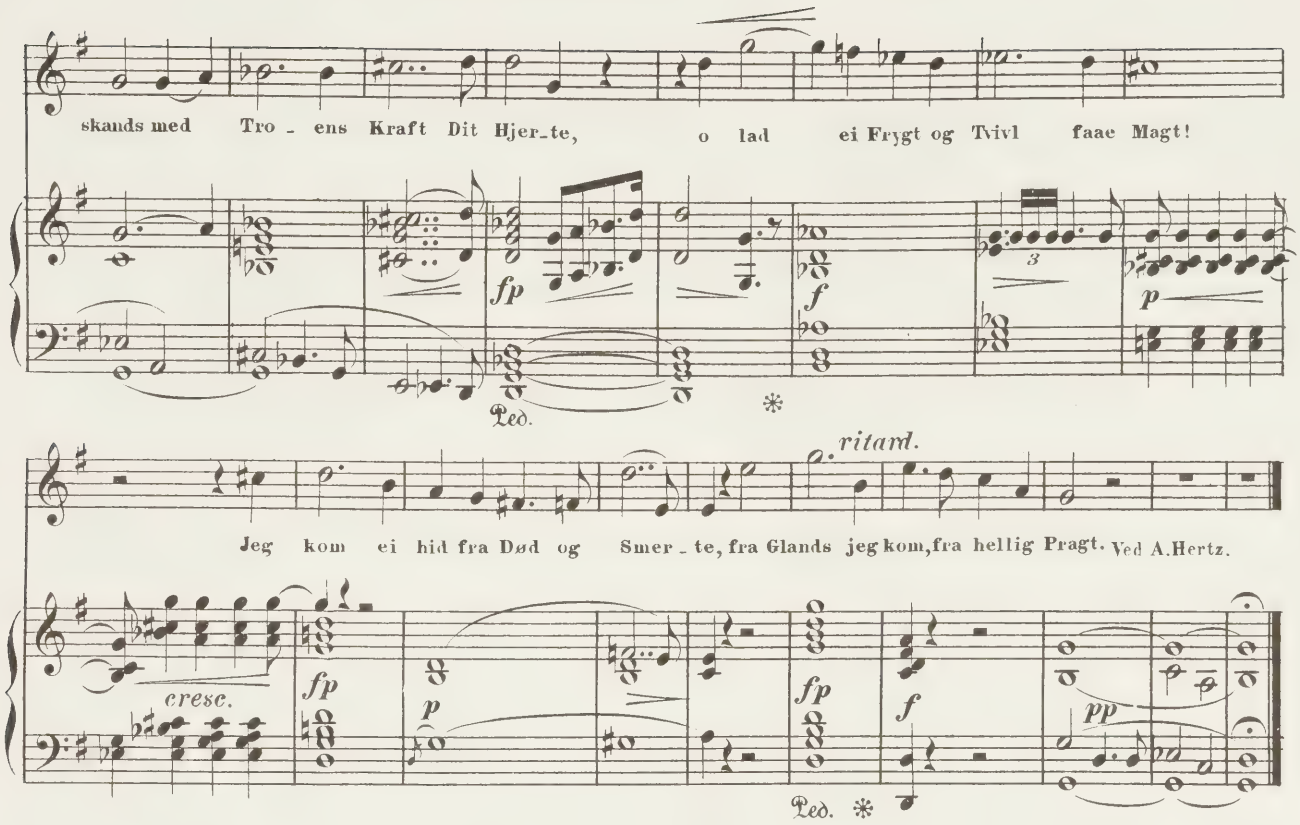

II.

*Lohengrins Farvel.**)

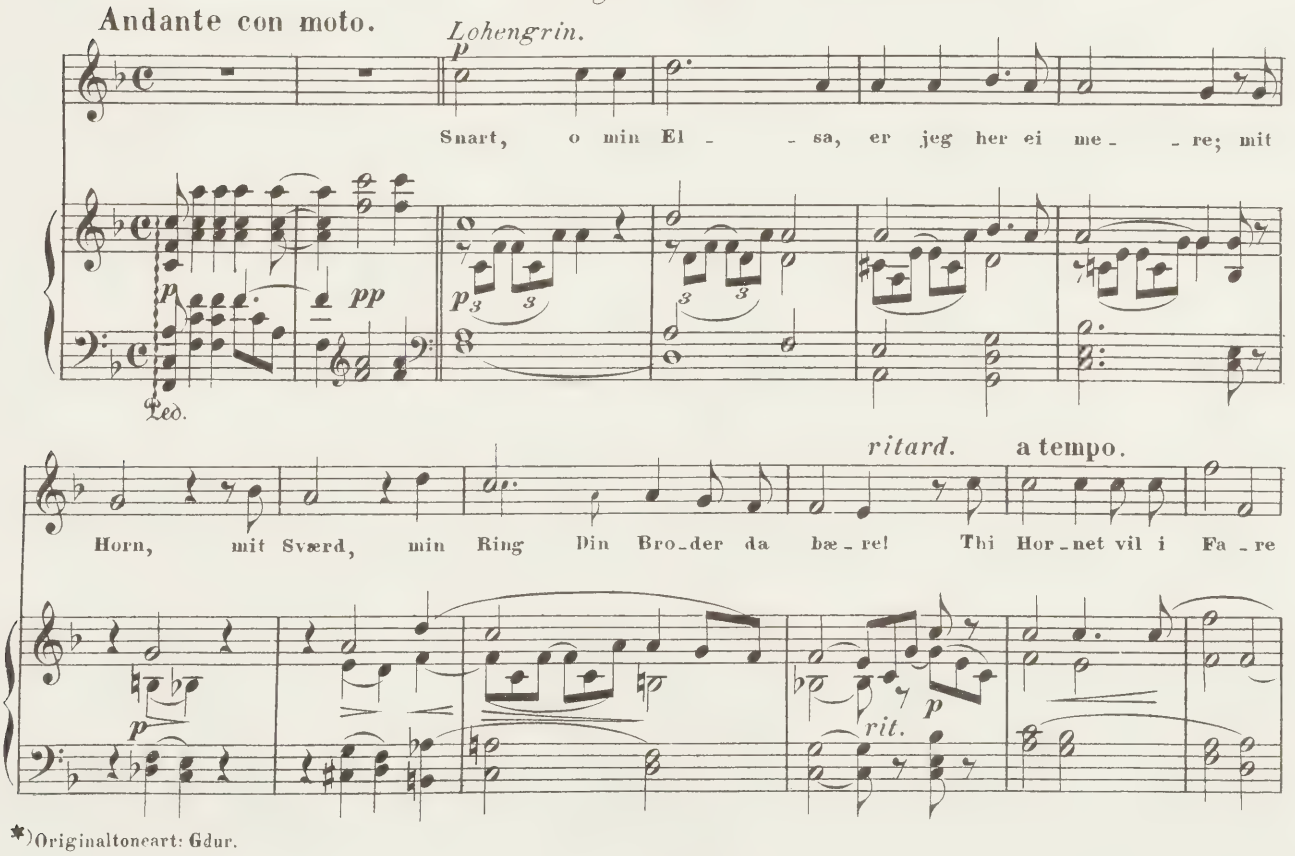

*) Originaltoneart: Gdur.

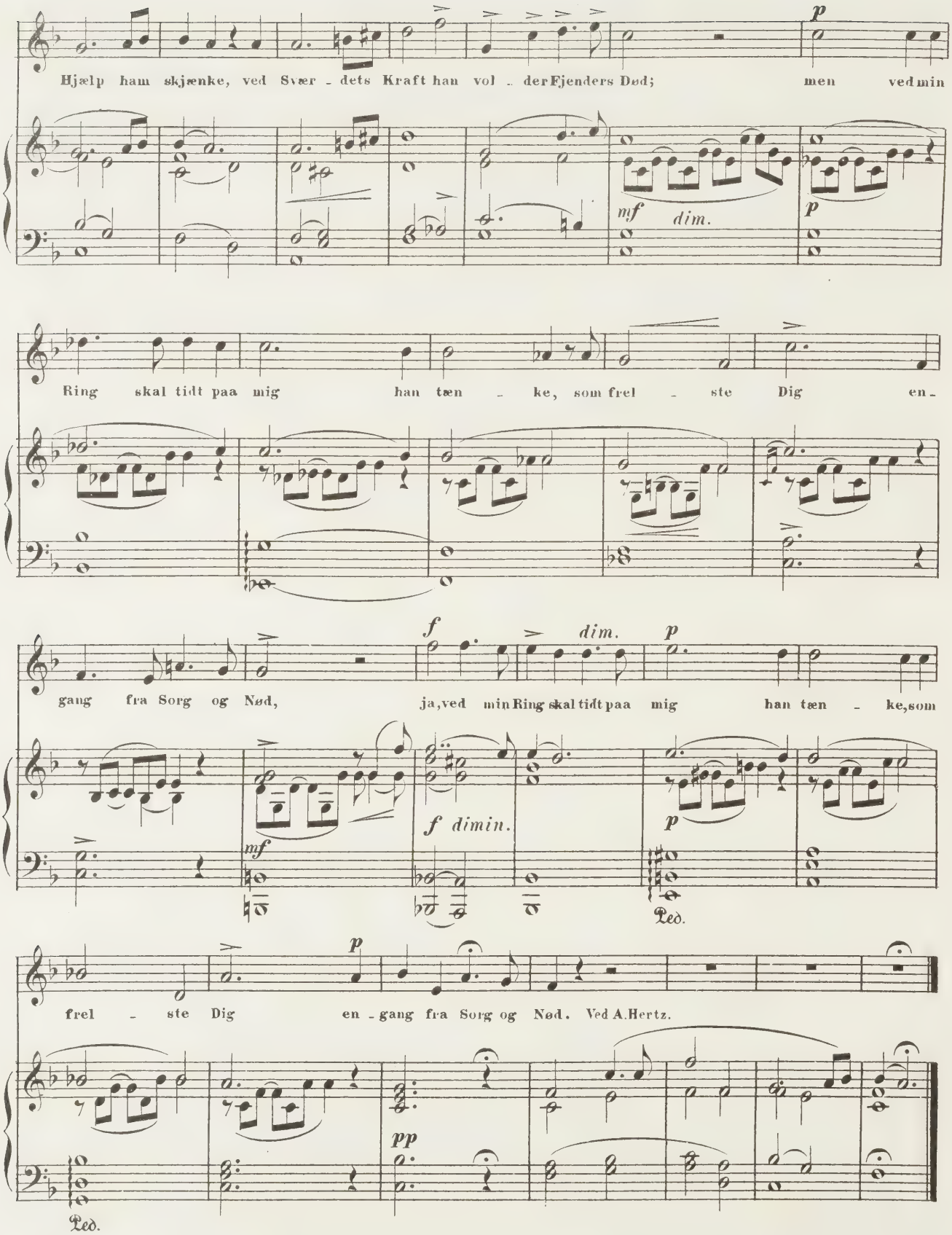
Hjælp ham skjænke, ved Svær - dets Kraft han vol - der Fjenders Død; men ved min
mf dim.
p
Ring skal tidt paa mig han tæn - ke, som frel - ste Dig en -
gang fra Sorg og Nød, ja, ved min Ring skal tidt paa mig han tæn - ke, som
f dim.
mf
f dimin.
p
Ped.
frel - ste Dig en - gang fra Sorg og Nød. Ved A. Hertz.
pp
Ped.

III.

Elsas Sang paa Altanen.

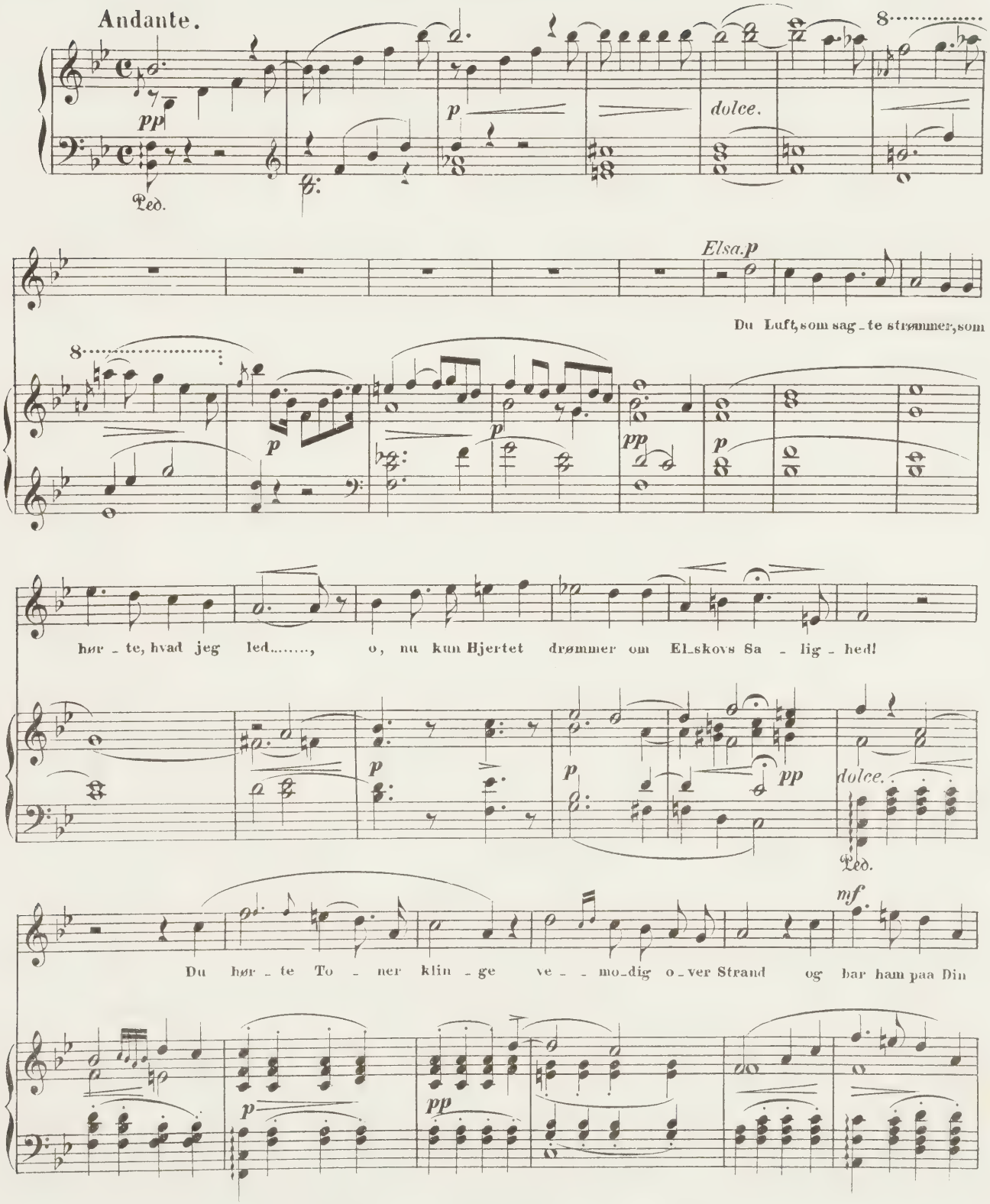

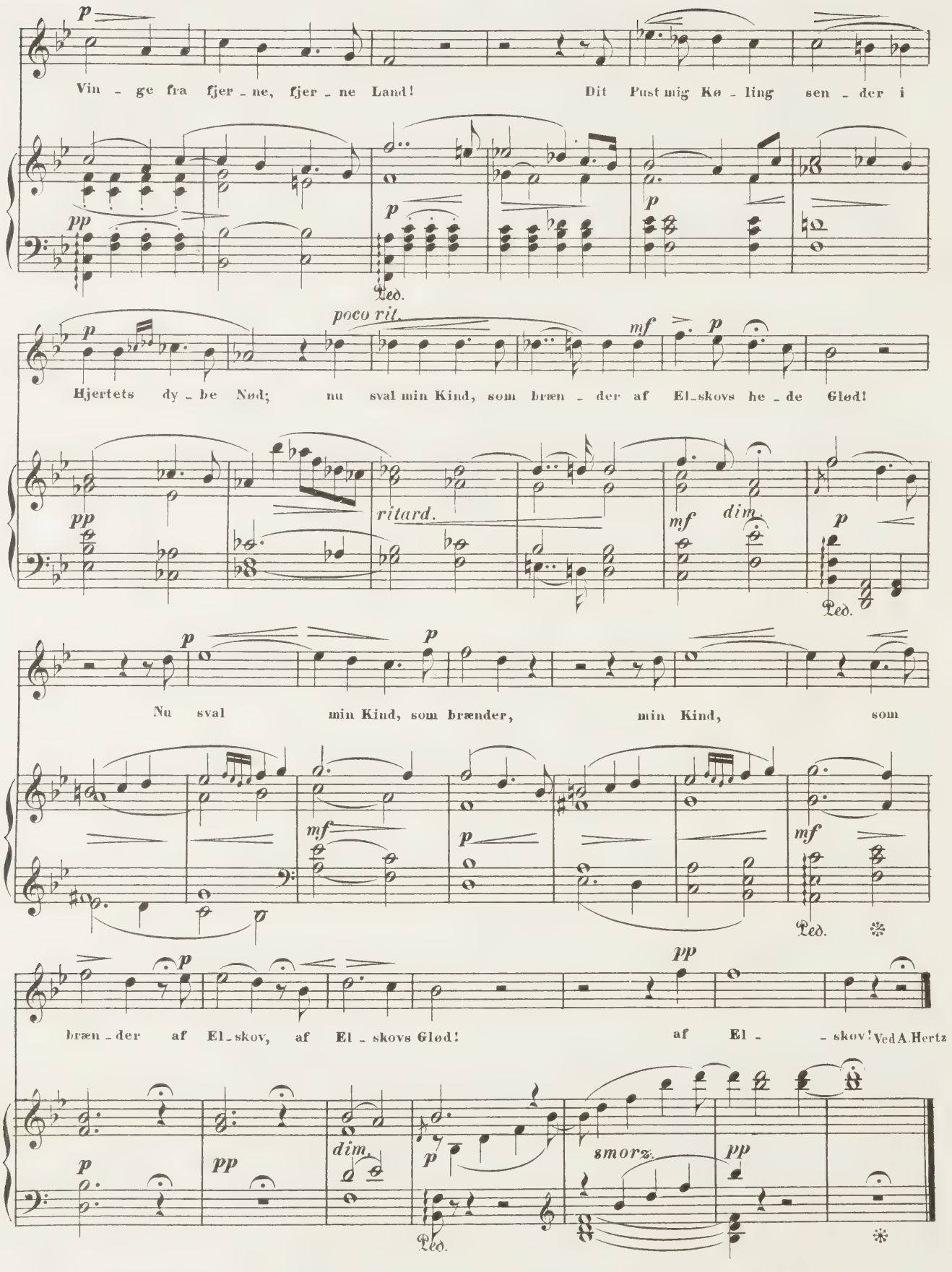
Vin - ge fra fjer - ne, fjer - ne Land! Dit Pust mig Kø - ling sen - der i
poco rit.
Hjertets dy - be Nød; nu sval min Kind, som bræn - der af El-skovs he - de Glød!
ritard.
dim.
Nu sval min Kind, som brænder, min Kind, som
bræn - der af El-skov, af El - skovs Glød! af El - - skov!
dim.
smorz.
Ved A. Hertz

KONGSEMNERNE.

(1871.)

Vuggesang.

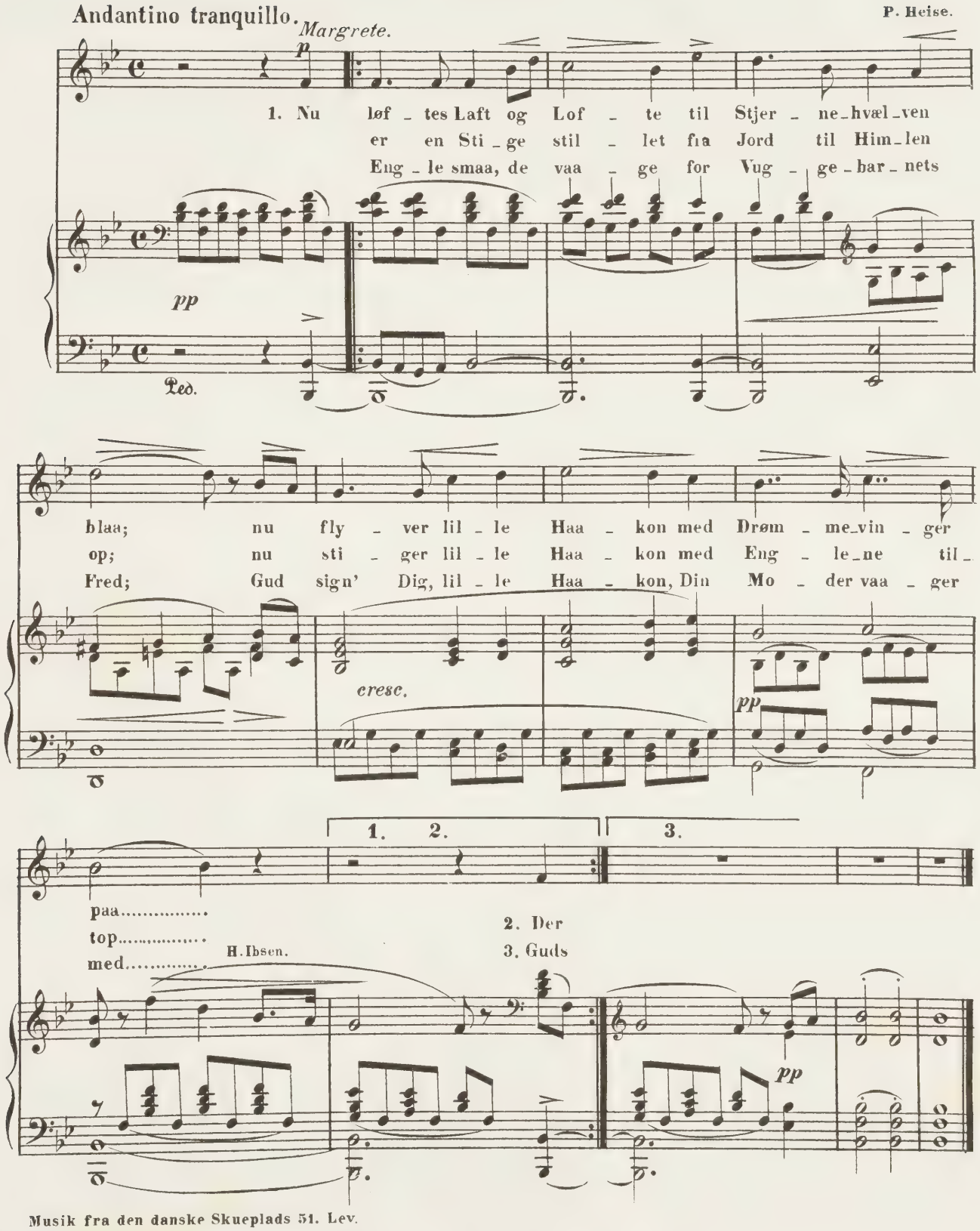

CYMBELINE.

(1871.)

Allegro ma non troppo.

H. Rung.

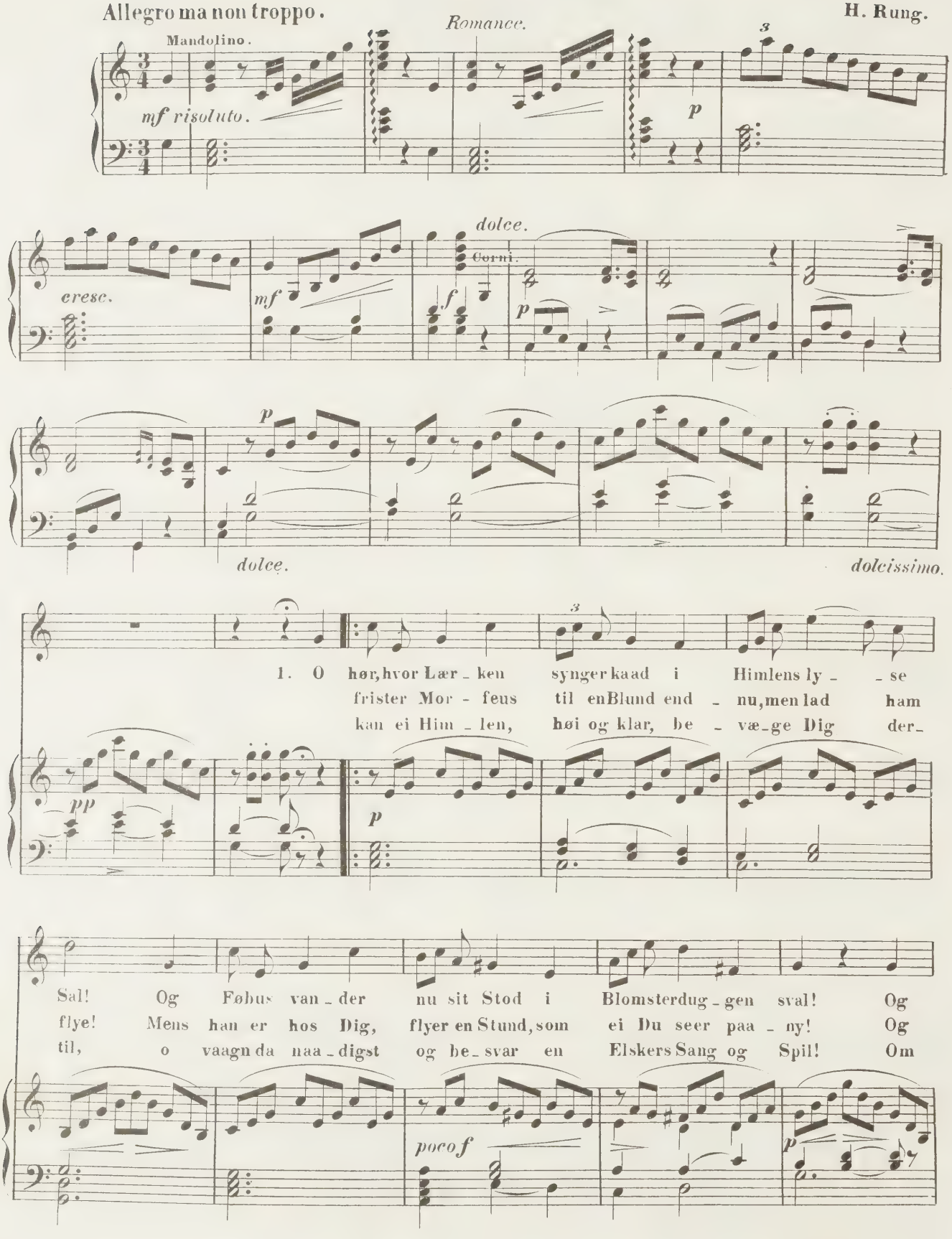

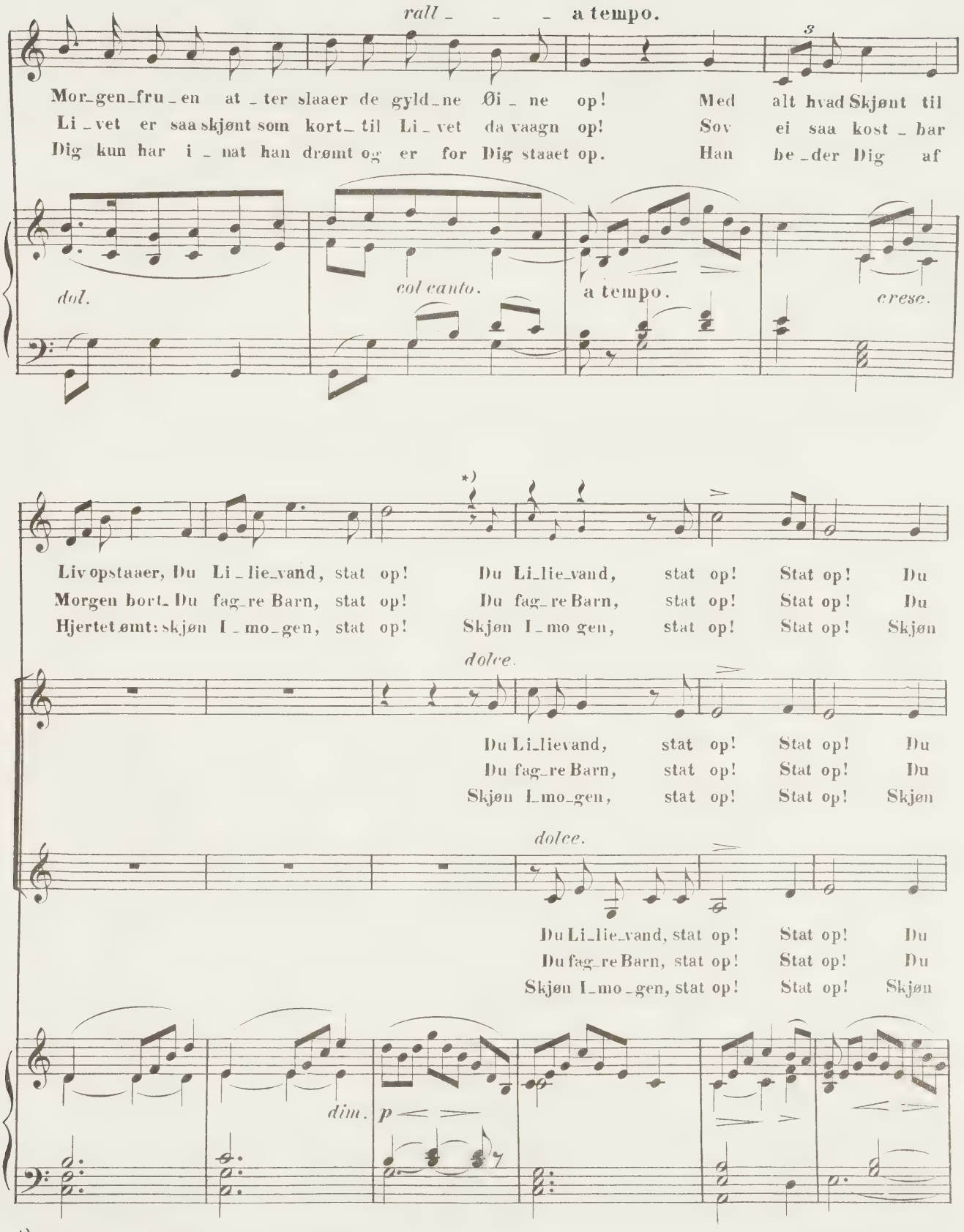

*) Naar Sangen synges af een Stemme, benyttes de smaa Noder.

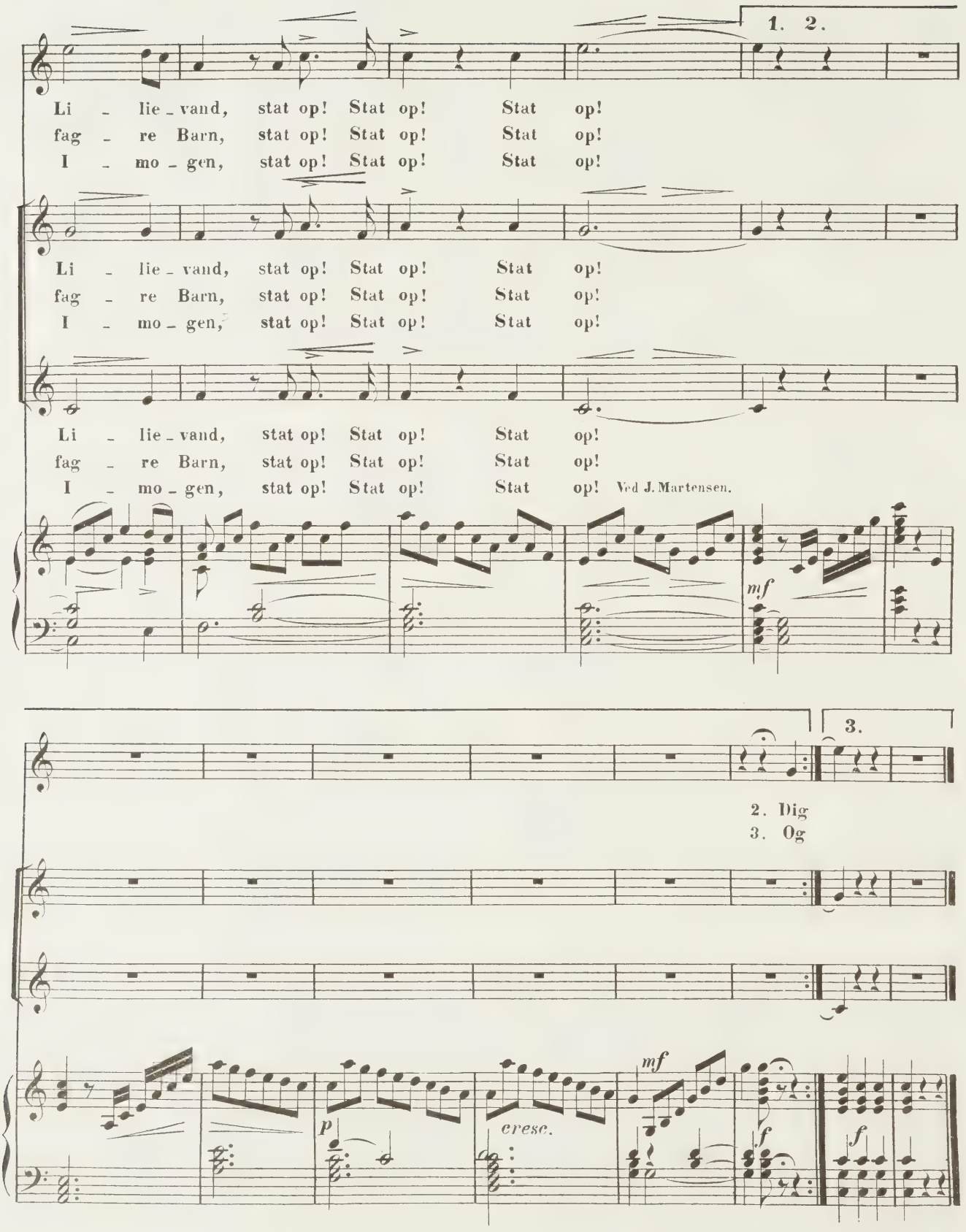
1. 2.
Li - lie - vand, stat op! Stat op! Stat op!
fag - re Barn, stat op! Stat op! Stat op!
I - mo - gen, stat op! Stat op! Stat op!
Li - lie - vand, stat op! Stat op! Stat op!
fag - re Barn, stat op! Stat op! Stat op!
I - mo - gen, stat op! Stat op! Stat op!
Li - lie - vand, stat op! Stat op! Stat op!
fag - re Barn, stat op! Stat op! Stat op!
I - mo - gen, stat op! Stat op! Stat op! Ved J. Martensen.
mf
3.
2. Dig
3. Og
mf
p
cresc.
f
f

MESTERSANGERNE I NYRNBERG.

(1872.)

I.

Con energia. *Vise.* R. Wagner.

f Hans Sachs.

1. Je - rum, je - rum! Hal_la hal_la he! O - ho!
2. Je - rum, je - rum! Hal_la hal_la he! O - ho!

fz *fz* *f sempre.*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Tral_la_lei! Tralla - lei! O he...! Da E_va Pa_ra_diis for_lod, for_
Tral_la_lei! Tralla - lei! O he...! O E_va, E_va, slemme Viv, for

p *più f* *molto rit.* *ff dim.* *p*

Ped. *

stødt af Gud i Vre - de, de haarde Ste_ne rev i Blod de blot_te Fødder spæ - - -
hvad Du daarlig syn_ded, har Engle nu sin Tids_for_driv med Sko til A_dams_kjøn - - -

p *cresc.*

Ped.

- - de. Den Ynk gik Herren nær, den Fod var ham saa kjær: Gak,
- - net! Før Herren Du forlod, Du al_drig slog Din Fod, og

p *tr* *f* *dim* *p* *p*

Ped.

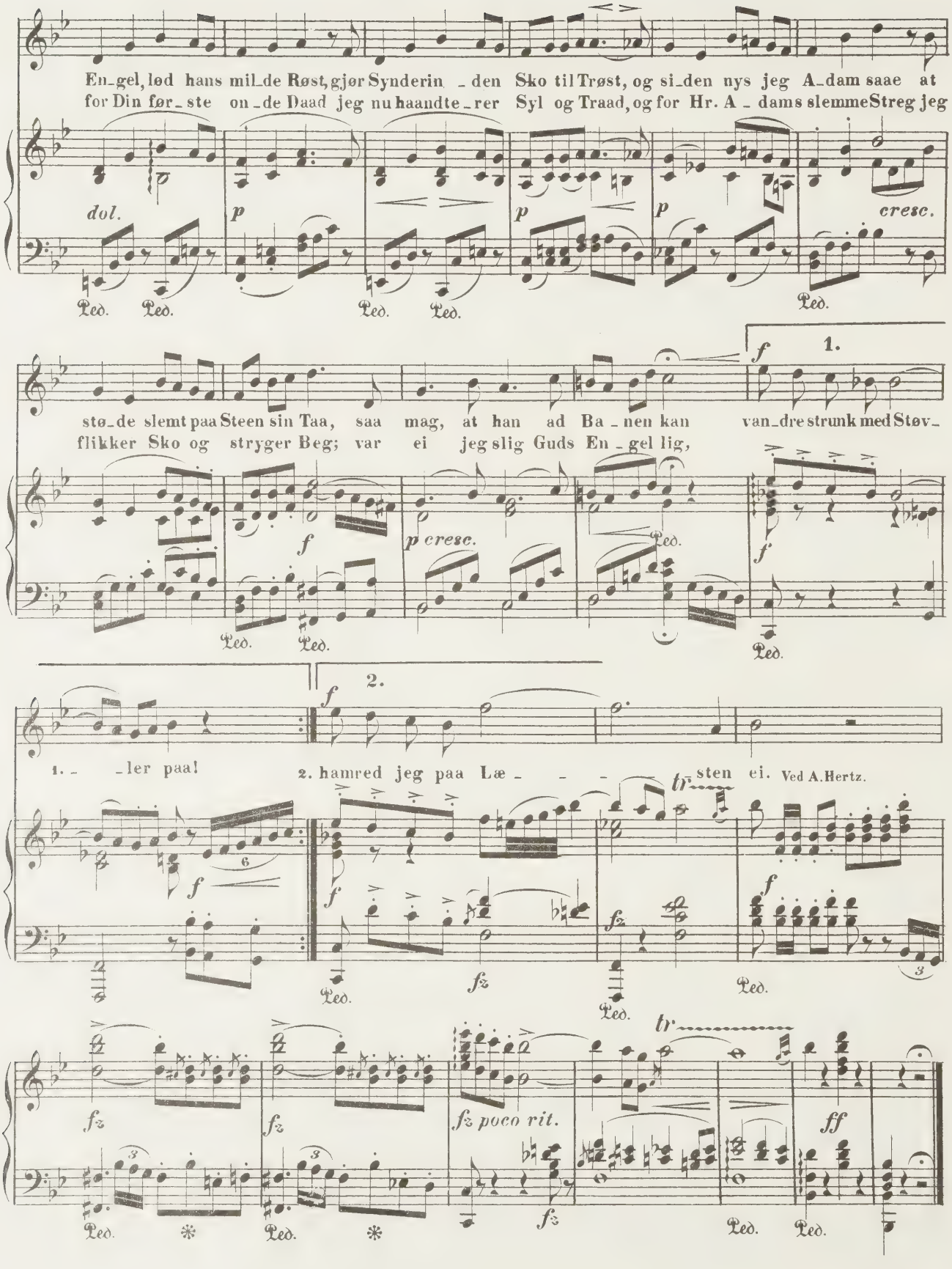
En-gel, lød hans mil-de Røst, gjør Synderin-den Sko til Trøst, og si-den nys jeg A-dam saae at
for Din før-ste on-de Daad jeg nu haandte-rer Syl og Traad, og for Hr. A-dams slemme Streg jeg
dol.
p
p
p
cresc.
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
f 1.
stø-de slemt paa Steen sin Taa, saa mag, at han ad Ba-nen kan van-dre strunk med Støv-
flikker Sko og stryger Beg; var ei jeg slig Guds En-gel lig,
f
p cresc.
f
Ped. Ped. Ped. Ped.
2.
f
1.-ler paa! 2. hamred jeg paa Læ- - - - sten ei. Ved A. Hertz.
tr
f
f
f
fz
fz
Ped. Ped. Ped.
tr
fz
fz
fz poco rit.
ff
Ped. * Ped. * Ped. Ped.

II.

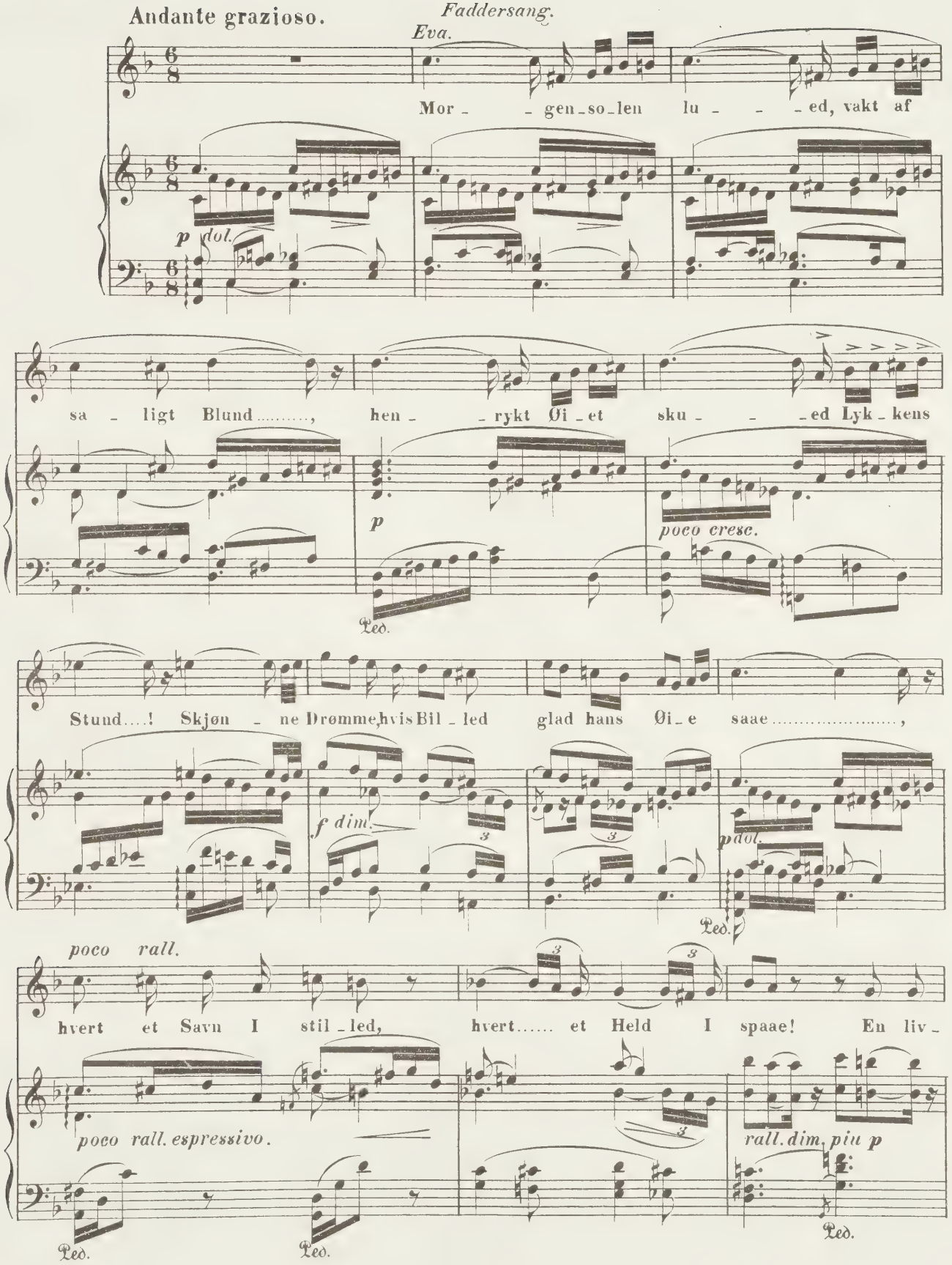
Andante grazioso.
Faddersang.
Eva.
Mor - - gen-so-len lu - - - ed, vakt af
p dol.
sa - ligt Blund....., hen - - rykt Øi-et sku - - - ed Lyk-kens
p
poco cresc.
Ped.
Stund....! Skjøn - ne Drømme, hvis Bil-led glad hans Øi-e saae.....,
f dim.
p dol.
Ped.
poco rall.
hvert et Savn I stil-led, hvert..... et Held I spaae! En liv-
poco rall. espressivo.
rall. dim. piu p
Ped.
Ped.
Ped.

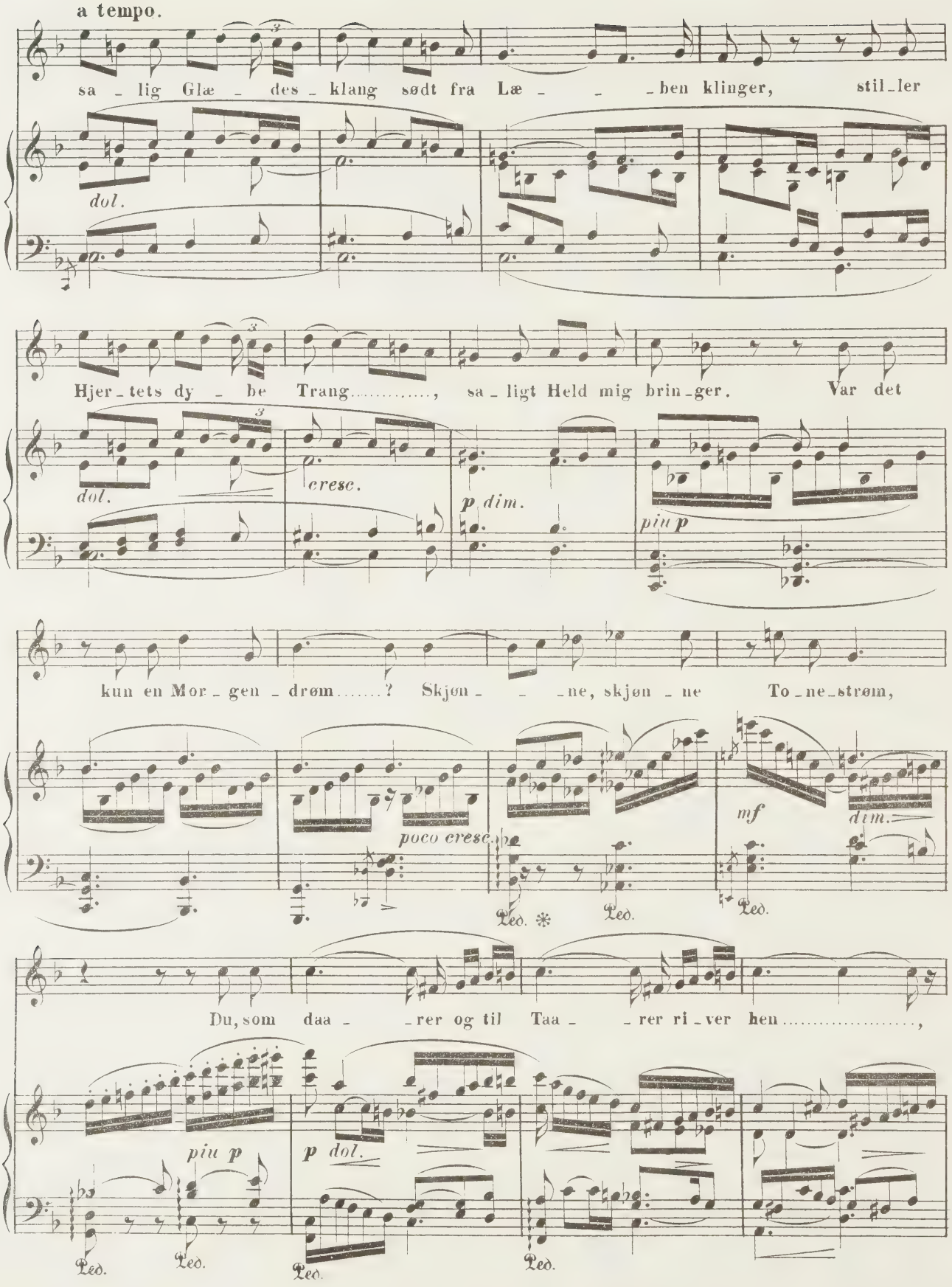
a tempo.
sa - lig Glæ - des - klang sødt fra Læ - - - ben klinger, stil - ler
dol.
Hjer - tets dy - be Trang....., sa - ligt Held mig brin - ger. Var det
dol.
cresc.
p dim.
piu p
kun en Mor - gen - drøm.....? Skjøn - - - ne, skjøn - ne To - ne - strøm,
poco cresc.
mf
dim.
Ped. * Ped. Ped.
Du, som daa - - rer og til Taa - - rer ri - ver hen.....,
piu p
p dol.
Ped. Ped. Ped. Ped.

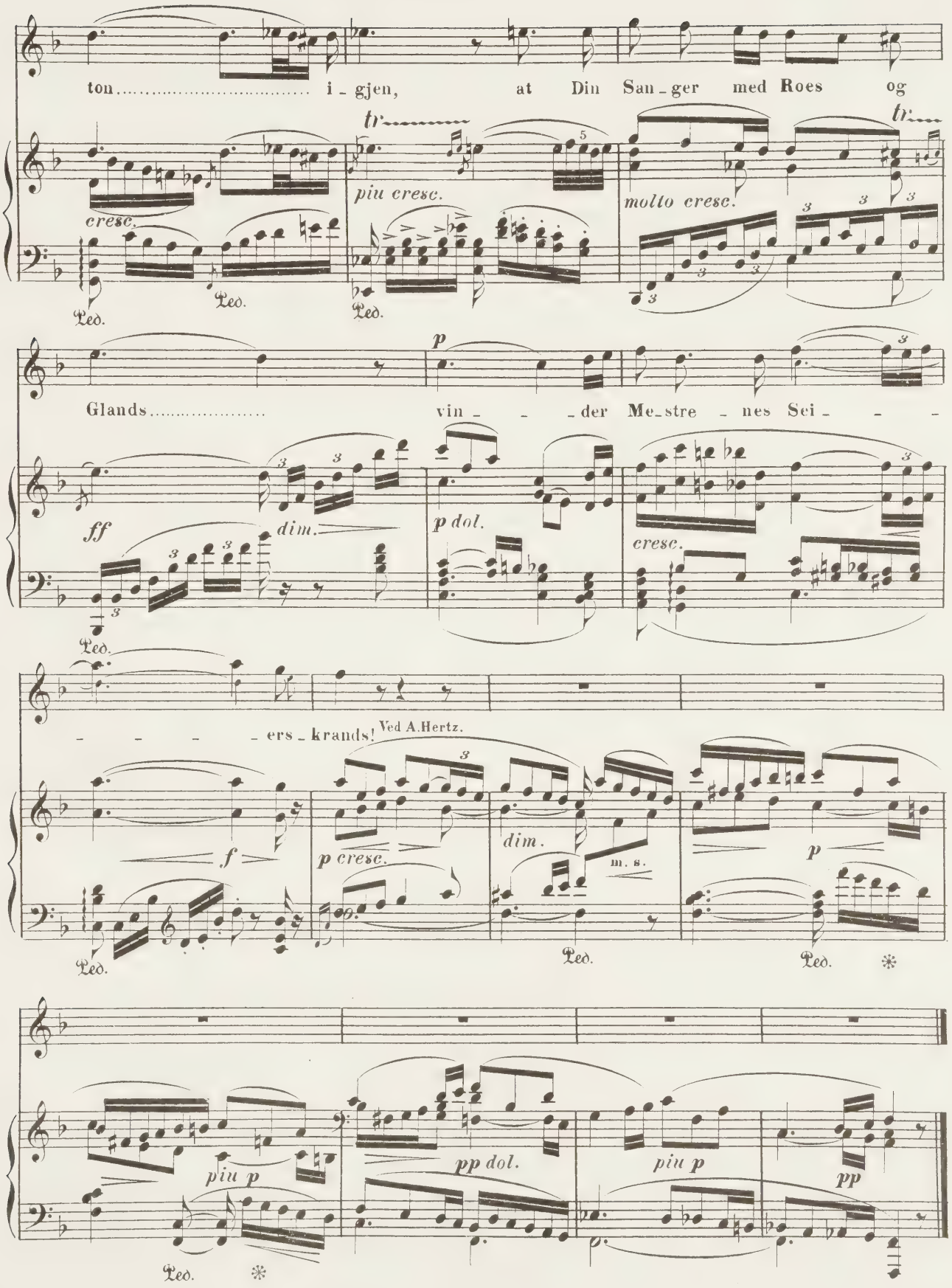
ton..... i - gjen, at Din San - ger med Roes og
tr.
cresc.
piu cresc.
molto cresc.
Ped.
Glands..... vin - - - der Me - stre - nes Sei - - -
p
ff
dim.
p dol.
cresc.
- - - - ers - krands!
Ved A. Hertz.
f
p cresc.
dim.
m. s.
p
piu p
pp dol.
piu p
pp

III.

Drømmesang.

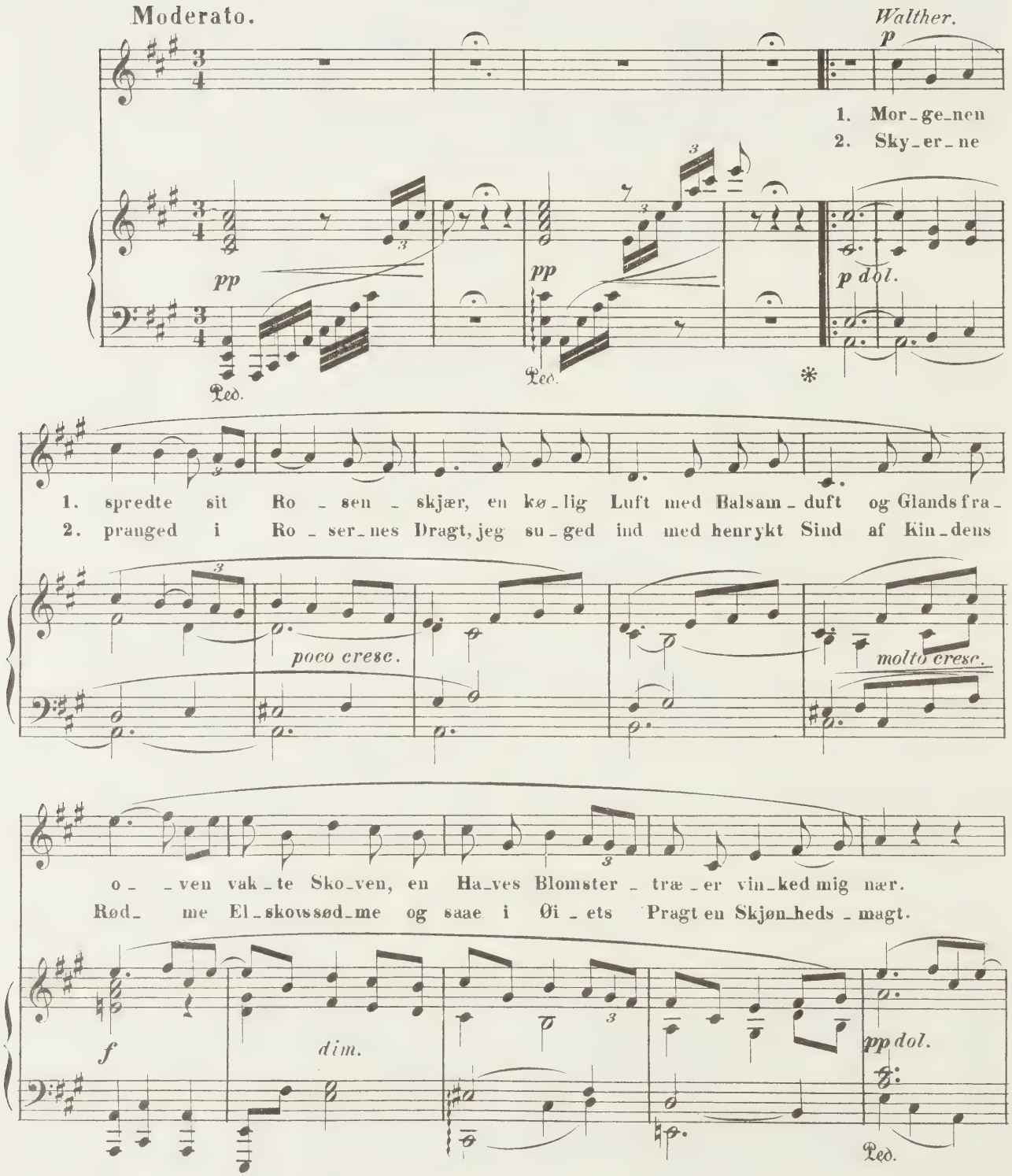

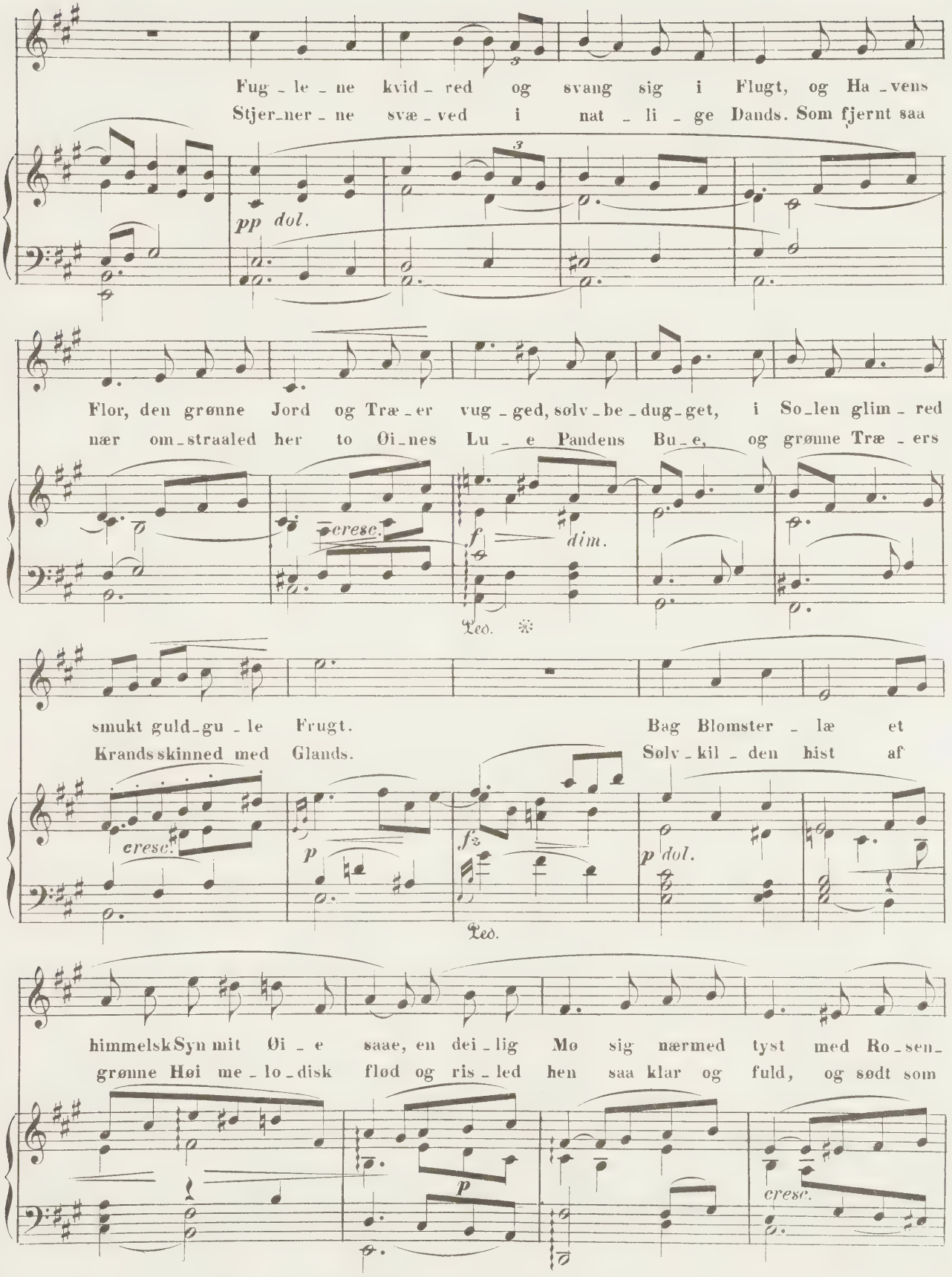
Fug_le_ne kvid_red og svang sig i Flugt, og Ha_vens
Stjer_ner_ne svæ_ved i nat_li_ge Dands. Som fjernt saa
pp dol.
Flor, den grønne Jord og Træ_er vug_ged, sølv_be_dug_get, i So_len glim_red
nær om_straaled her to Øi_nes Lu_e Pandens Bu_e, og grønne Træ_ers
cresc.
f
dim.
Leo.
smukt guld_gu_le Frugt. Bag Blomster_læ et
Krandsskinned med Glands. Sølv_kil_den hist af
cresc.
p
fz
p dol.
Leo.
himmelsk Syn mit Øi_e saae, en dei_lig Mø sig nærmed tyst med Ro_sen_
grønne Høi me_lo_disk flød og ris_led hen saa klar og fuld, og sødt som
p
cresc.

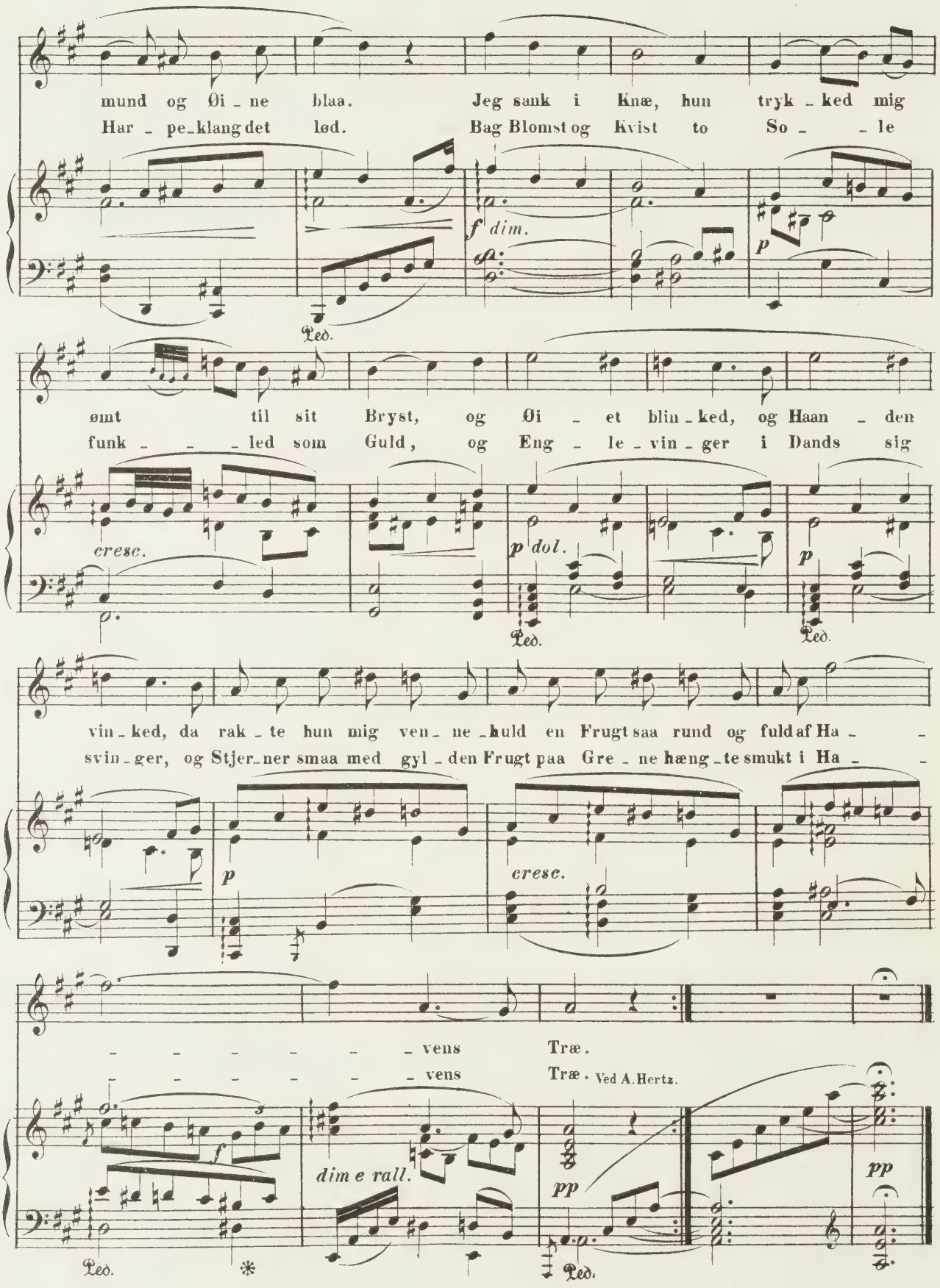
mund og Øi - ne blaa. Jeg sank i Knæ, hun tryk - ked mig
Har - pe-klang det lød. Bag Blomst og Kvist to So - - le
f dim.
p
Led.
ømt til sit Bryst, og Øi - et blin - ked, og Haan - den
funk - - - led som Guld, og Eng - le - vin - ger i Dands sig
cresc.
p dol.
p
Led.
Led.
vin - ked, da rak - te hun mig ven - ne - huld en Frugt saa rund og fuld af Ha - -
svin - ger, og Stjer - ner smaa med gyl - den Frugt paa Gre - ne hæng - te smukt i Ha - -
p
cresc.
- - - - - - vens Træ.
- - - - - - vens Træ. Ved A. Hertz.
f
dim e rall.
pp
pp
Led.
Led.
*

IV.

Sang.

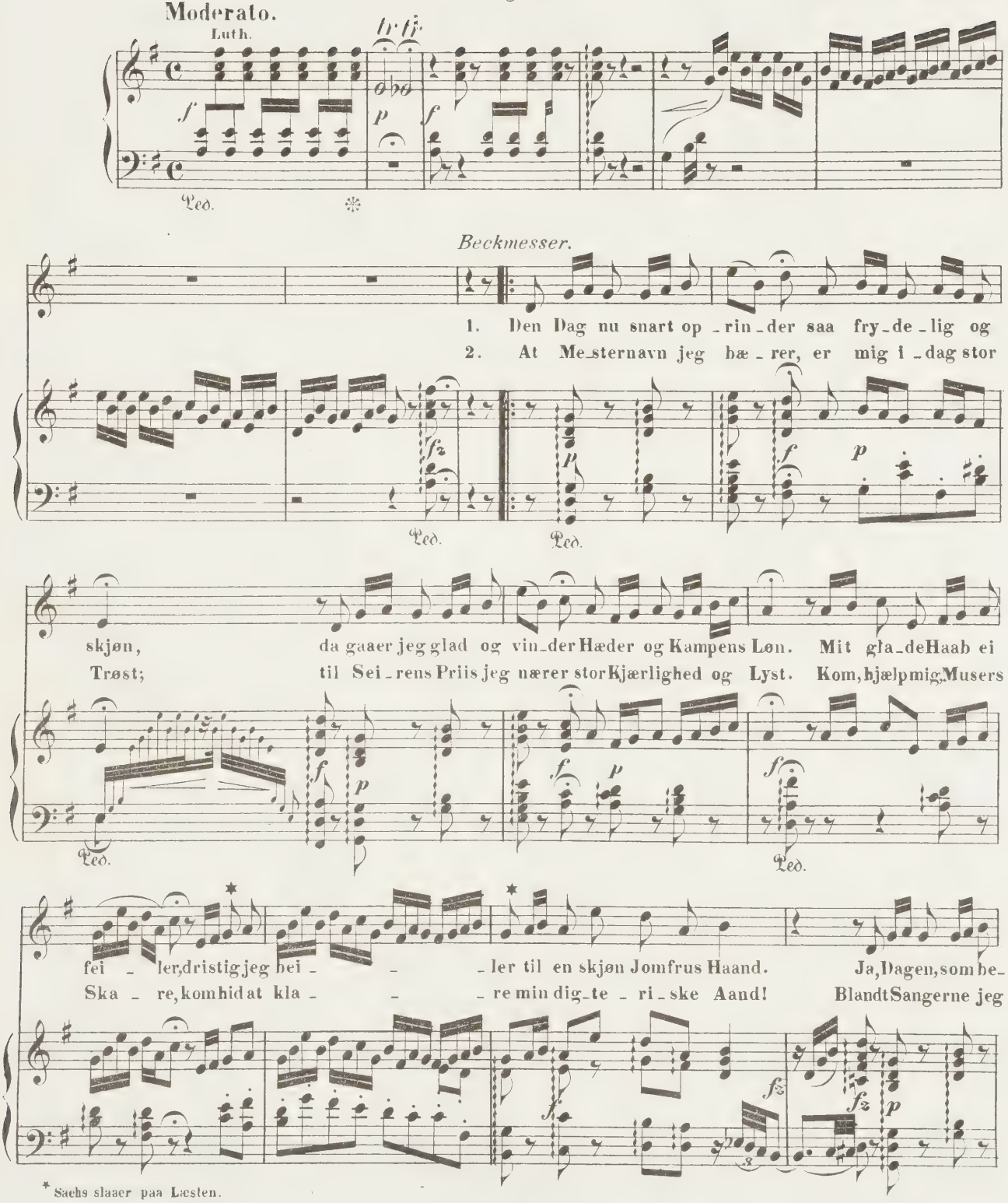

* Sachs slaaer paa Læsten.

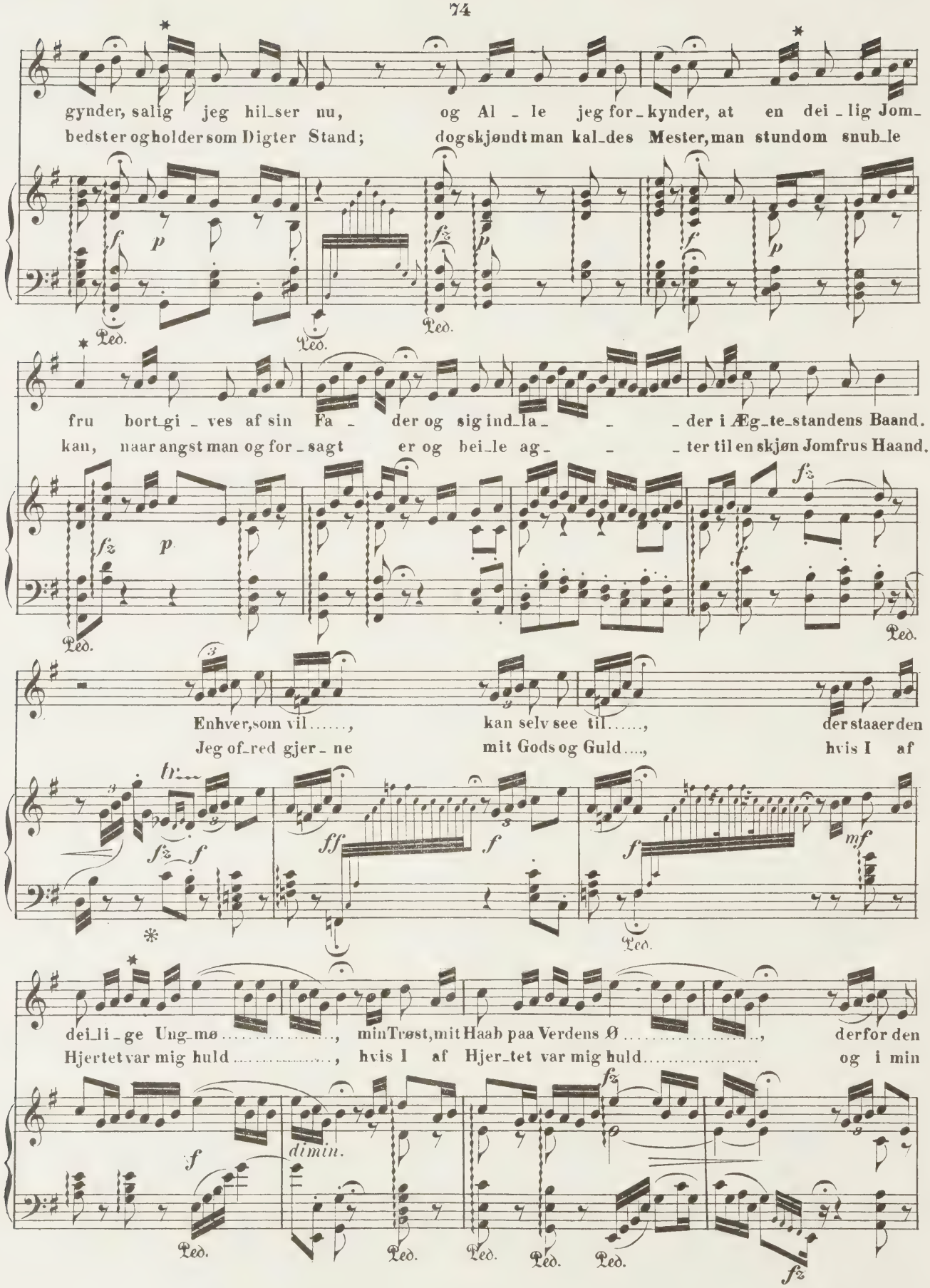
gynder, salig jeg hil_ser nu, og Al _ le jeg for_kynder, at en dei _ lig Jom_
bedster og holder som Digter Stand; dog skjøndt man kal_des Mester, man stundom snub_le
fru bort_gi _ ves af sin Fa _ der og sig ind_la _ _ _ der i Æg_te_standens Baand.
kan, naar angst man og for _ sagt er og bei_le ag _ _ _ ter til en skjøn Jomfrus Haand.
Enhver, som vil....., kan selv see til....., der staaer den
Jeg of_red gjer _ ne mit Gods og Guld...., hvis I af
dei_li _ ge Ung_mø....., min Trøst, mit Haab paa Verdens Ø....., derfor den
Hjertet var mig huld....., hvis I af Hjer_tet var mig huld..... og i min
dimin.
Ped.

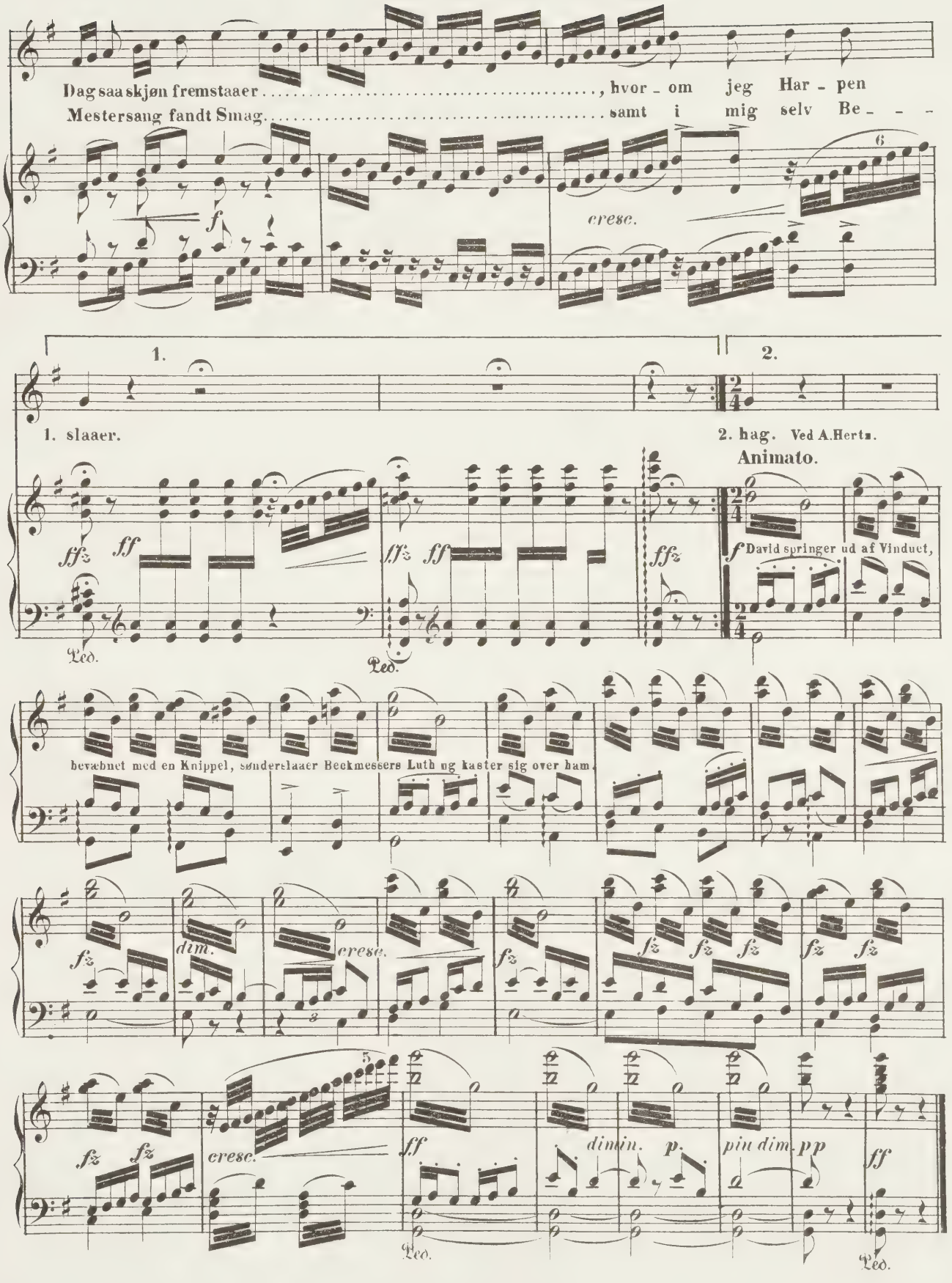
Dag saa skjøn fremstaaer ....., hvor - om jeg Har - pen
Mestersang fandt Smag ..... samt i mig selv Be - - -
cresc.
1.
2.
1. slaaer.
2. slag. Ved A. Hertz.
Animato.
f David springer ud af Vinduet,
bevæbnet med en Knippel, sønderslaaer Beckmessers Luth og kaster sig over ham.
dim.
cresc.
cresc.
dimin.
p.
più dim.
pp
Leo.

BERTRAN DE BORN.

(1873.)

I.

P. Heise.

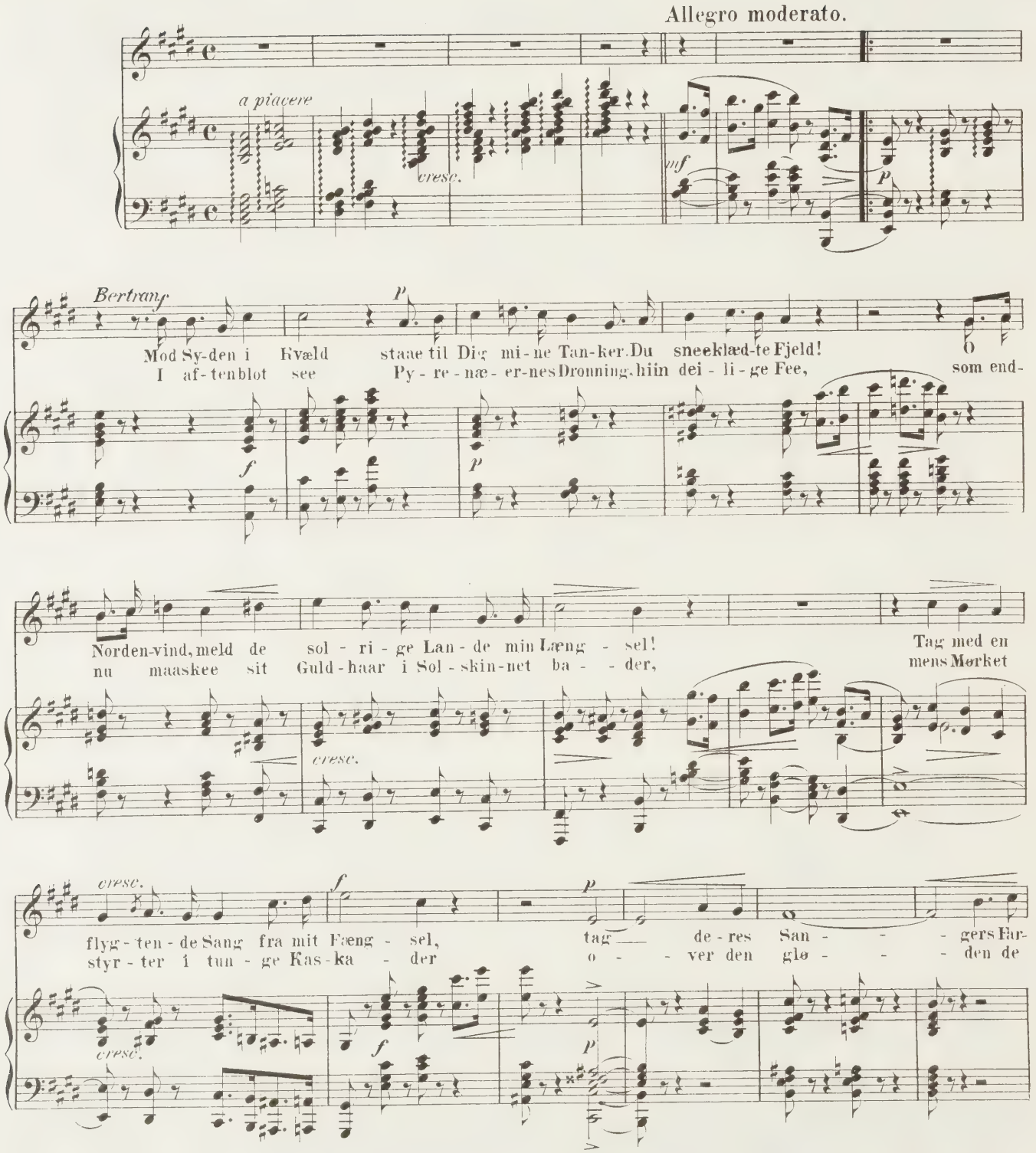

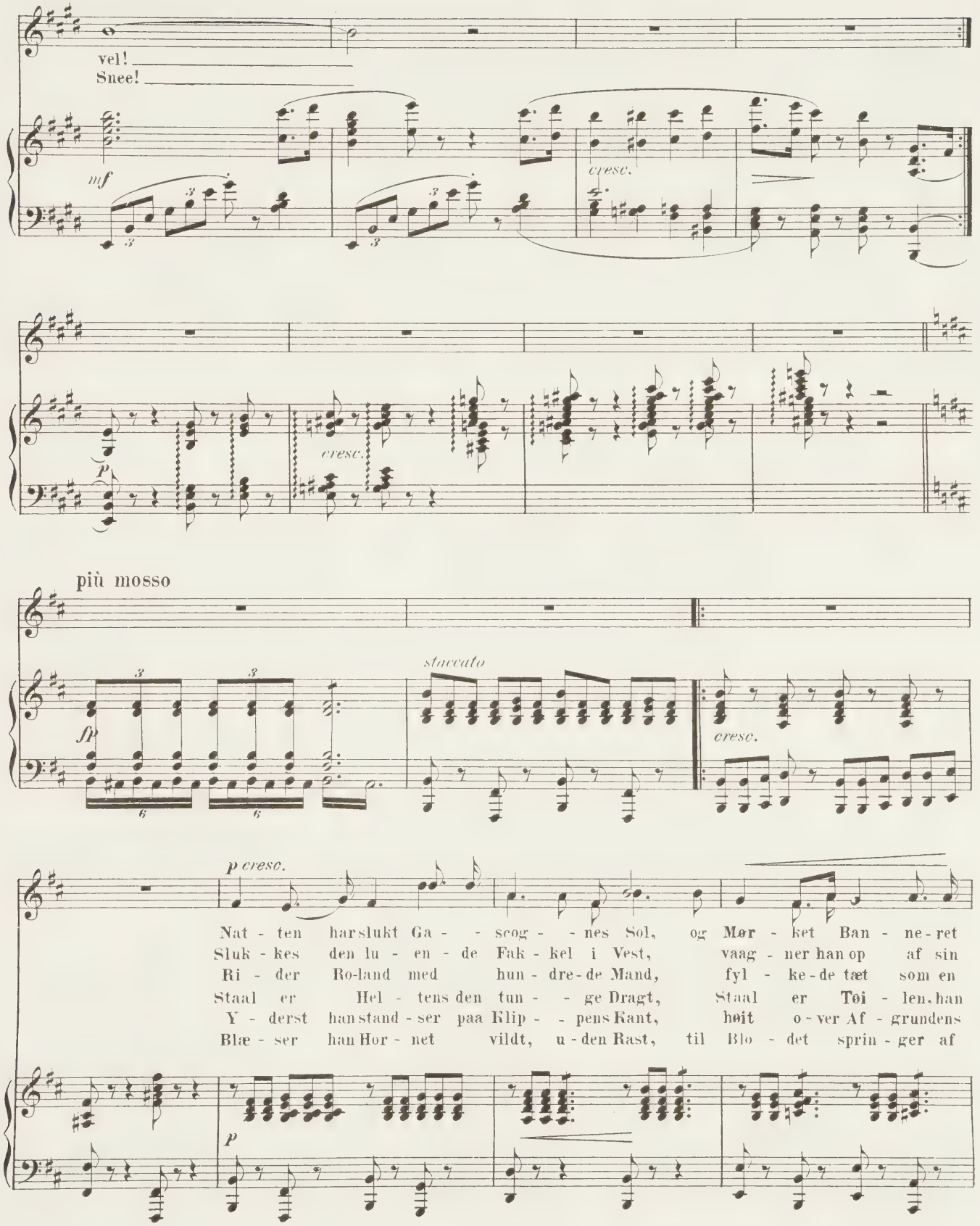
vel!
Snee!
mf
cresc.
p
cresc.
più mosso
fp
staccato
cresc.
p cresc.
Nat - ten har slukt Ga - - scog - - nes Sol, og Mør - ket Ban - ne - ret
Sluk - kes den lu - en - de Fak - kel i Vest, vaag - ner han op af sin
Ri - der Ro-land med hun - dre - de Mand, fyl - ke - de tæt som en
Staal er Hel - tens den tun - - ge Dragt, Staal er Tøi - len, han
Y - derst han stand - ser paa Klip - - pens Kant, høit o - ver Af - grundens
Blæ - ser han Hor - net vildt, u - den Rast, til Blo - det sprin - ger af
p

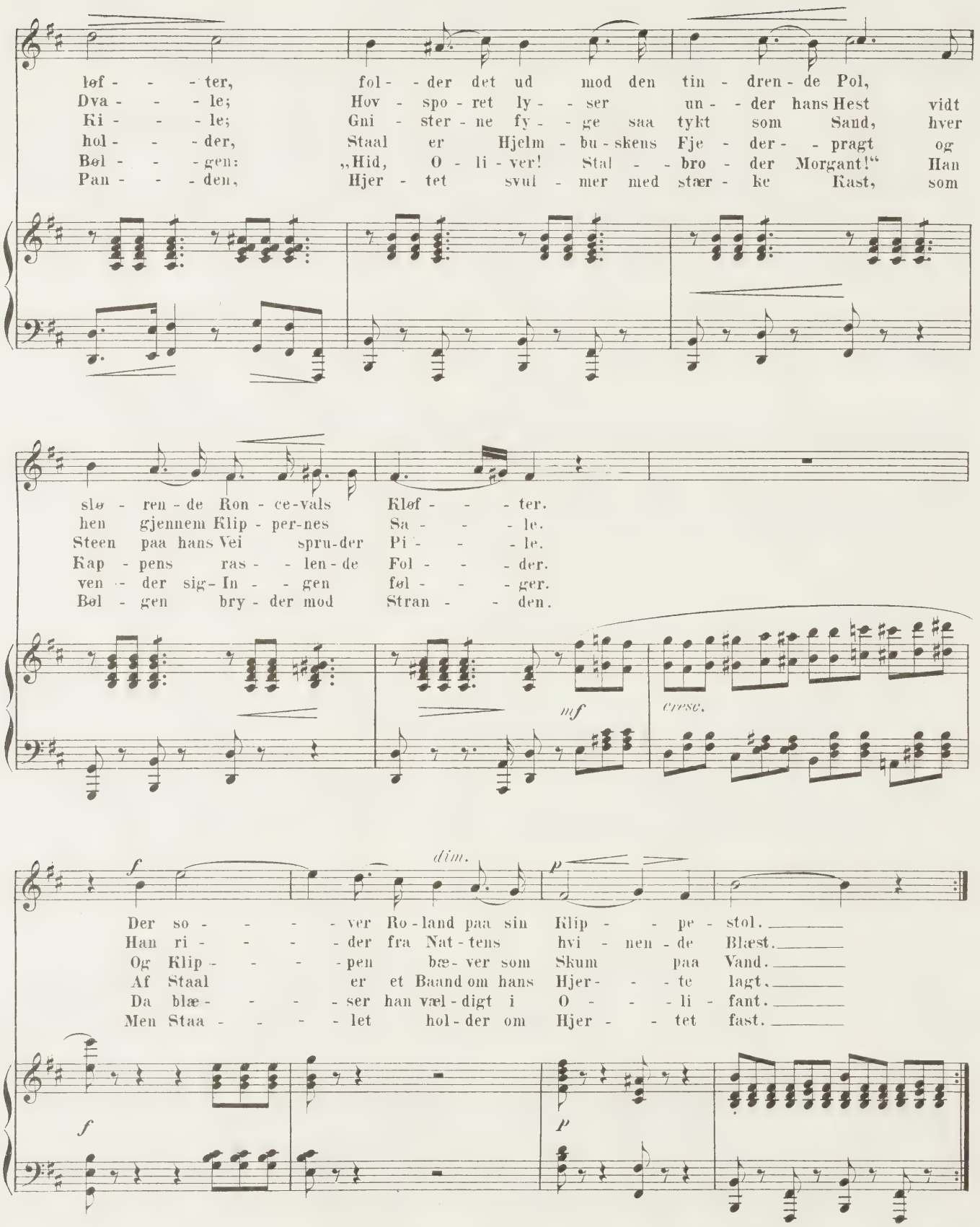
løf - - - ter, fol - der det ud mod den tin - dren - de Pol,
Dva - - - le; Hov - spo - ret ly - - ser un - der hans Hest vidt
Ki - - - le; Gni - ster - ne fy - - ge saa tykt som Sand, hver
hol - - - der, Staal er Hjelm - bu - skens Fje - der - - pragt og
Bøl - - - gen: „Hid, O - li - ver! Stal - - bro - der Morgant!“ Han
Pan - - - den, Hjer - tet svul - mer med stær - ke Kast, som
sløren - de Ron - ce-vals Kløf - - - ter.
hen gjennem Klip - per-nes Sa - - - le.
Steen paa hans Vei spru-der Pi - - - le.
Kap - pens ras - - len - de Fol - - - der.
ven - der sig - In - - gen føl - - - ger.
Bøl - gen bry - der mod Stran - - den.
mf
cresc.
dim.
Der so - - - - ver Ro - land paa sin Klip - - pe - stol.
Han ri - - - - der fra Nat - tens hvi - nen - de Blæst.
Og Klip - - - - pen bæ - ver som Skum paa Vand.
Af Staal er et Baand om hans Hjer - - - te lagt.
Da blæ - - - - ser han væl - digt i O - - - li - fant.
Men Staa - - - - let hol - der om Hjer - - tet fast.

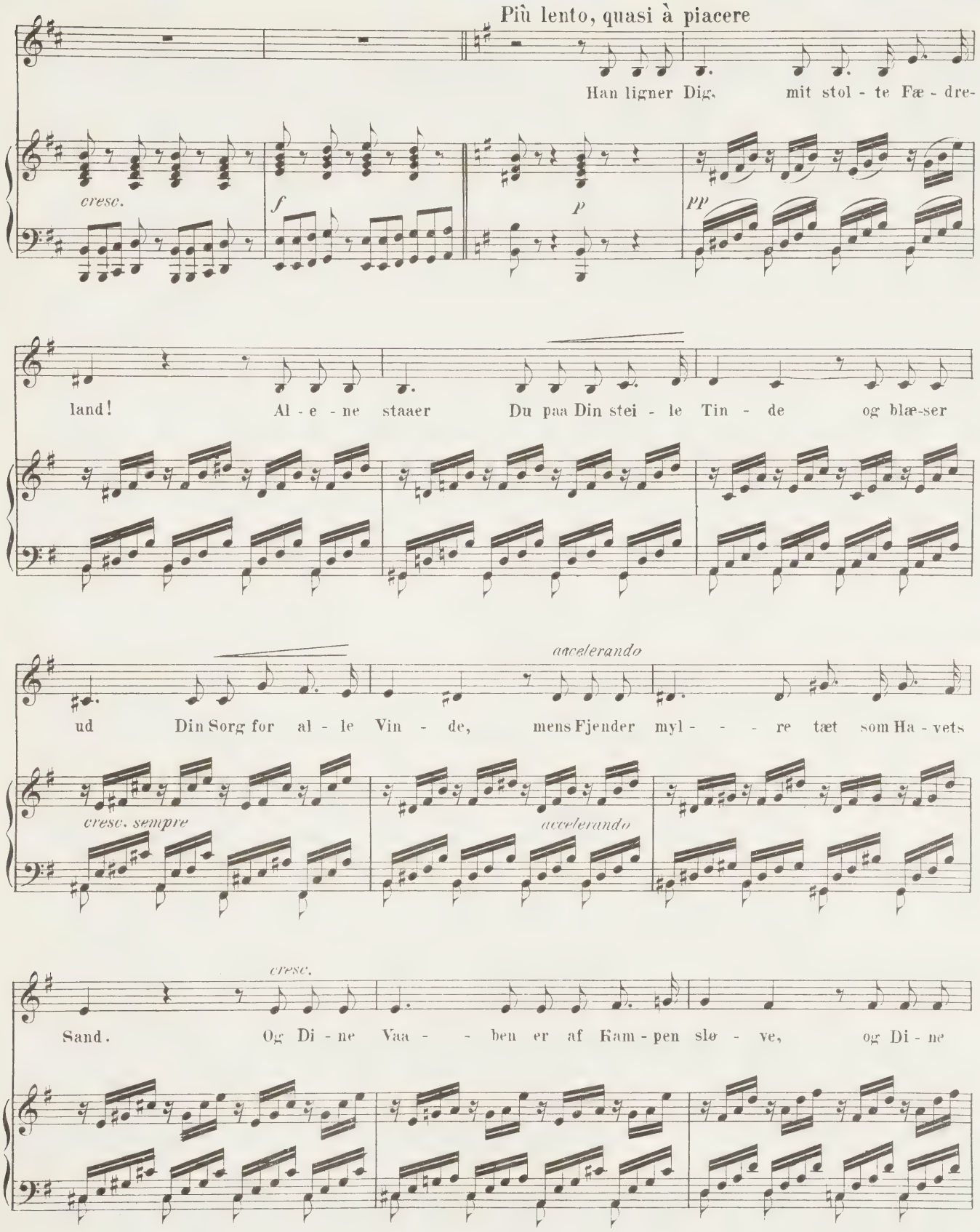
Più lento, quasi à piacere
Han ligner Dig, mit stol - te Fæ - dre-
cresc.
f
p
pp
land! Al - e - ne staaer Du paa Din stei - le Tin - de og blæ-ser
accelerando
ud Din Sorg for al - le Vin - de, mens Fjender myl - - - re tæt som Ha - vets
cresc. sempre
accelerando
cresc.
Sand. Og Di - ne Vaa - - ben er af Kam - pen slø - ve, og Di - ne

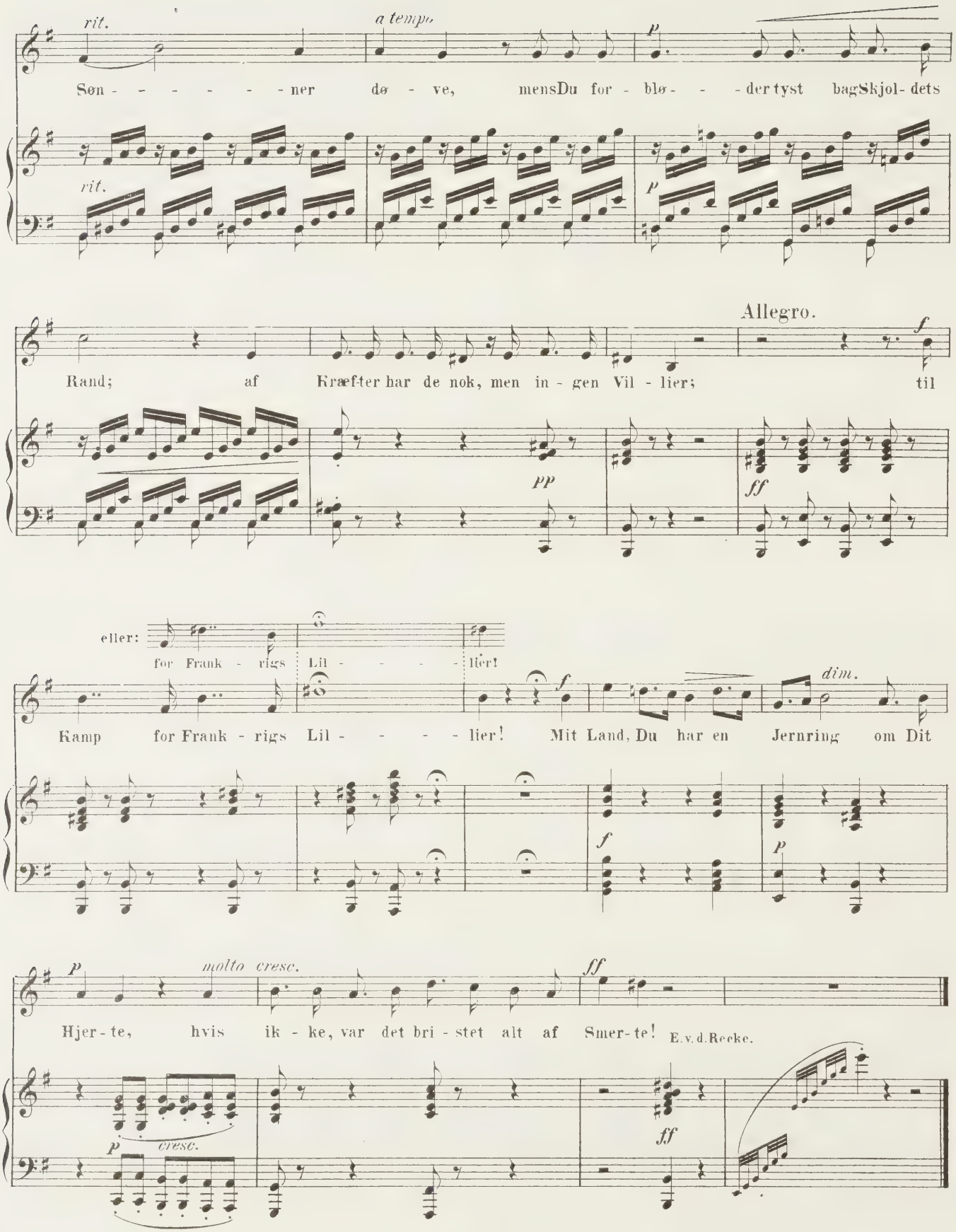
rit.
a tempo
p
Søn - - - - - - - ner dø - ve, mensDu for - blø - - - der tyst bagSkjol- dets
rit.
p
Allegro.
f
Rand; af Kræfter har de nok, men in - gen Vil - lier; til
pp
ff
eller:
for Frank - rigs Lil - - - - lier!
f
dim.
Kamp for Frank - rigs Lil - - - - lier! Mit Land, Du har en Jernring om Dit
f
p
p
molto cresc.
ff
Hjer - te, hvis ik - ke, var det bri - stet alt af Smer - te!
E.v.d.Recke.
p
cresc.
ff

II.

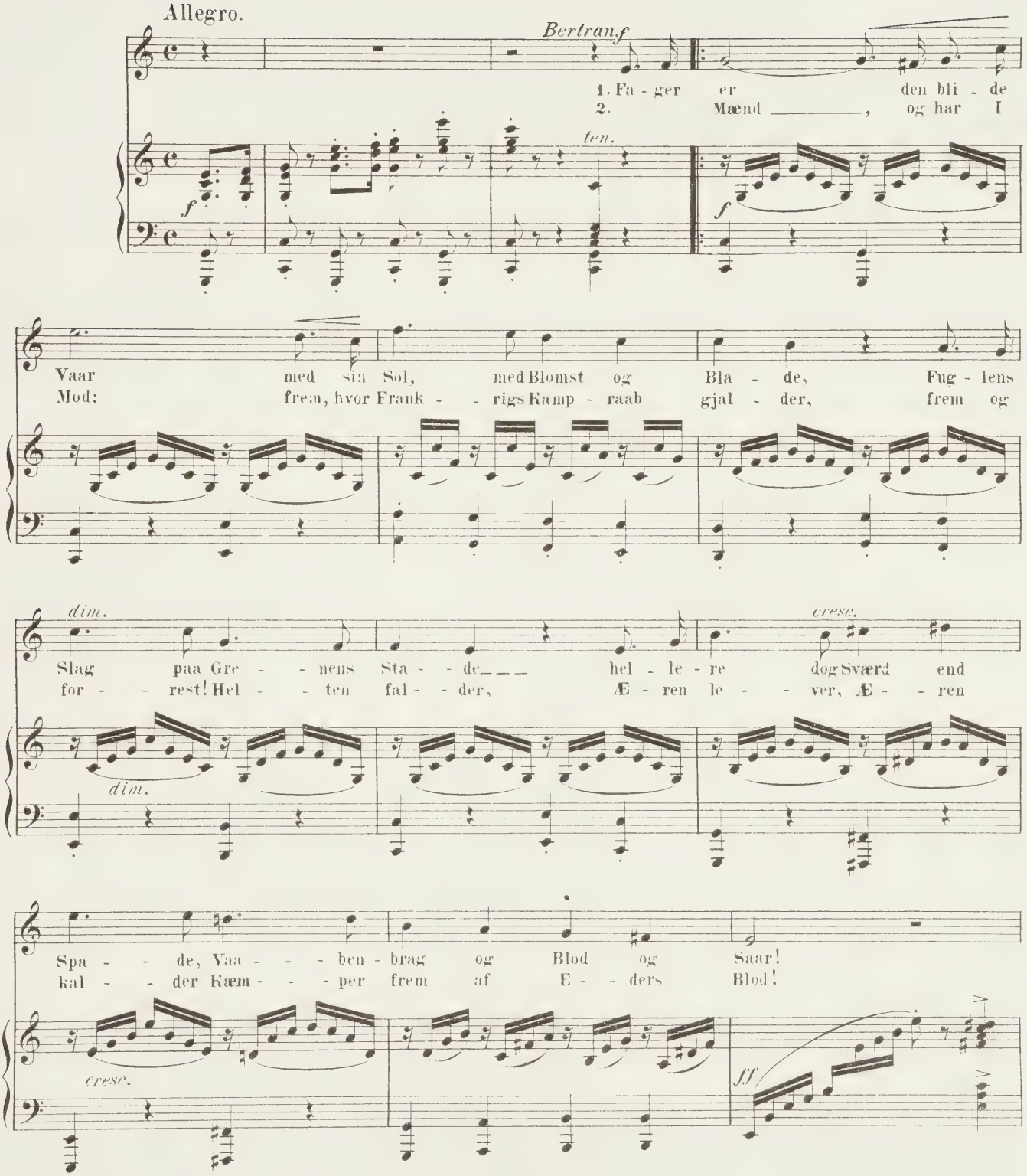
Allegro.
Bertran.
f
ten.
1. Fa - ger er den bli - de
2. Mænd _____, og har I
Vaar med sin Sol, med Blomst og Bla - de, Fug - lens
Mod: frem, hvor Frank - - rigs Kamp - raab gjal - der, frem og
dim.
cresc.
Slag paa Gre - - nens Sta - - de_ _ _ hel - le - re dog Sværd end
for - - rest! Hel - - ten fal - - der, Æ - ren le - - ver, Æ - - ren
dim.
Spa - - de, Vaa - - - ben - brag og Blod og Saar!
kal - - der Kæm - - - per frem af E - - ders Blod!
cresc.
ff

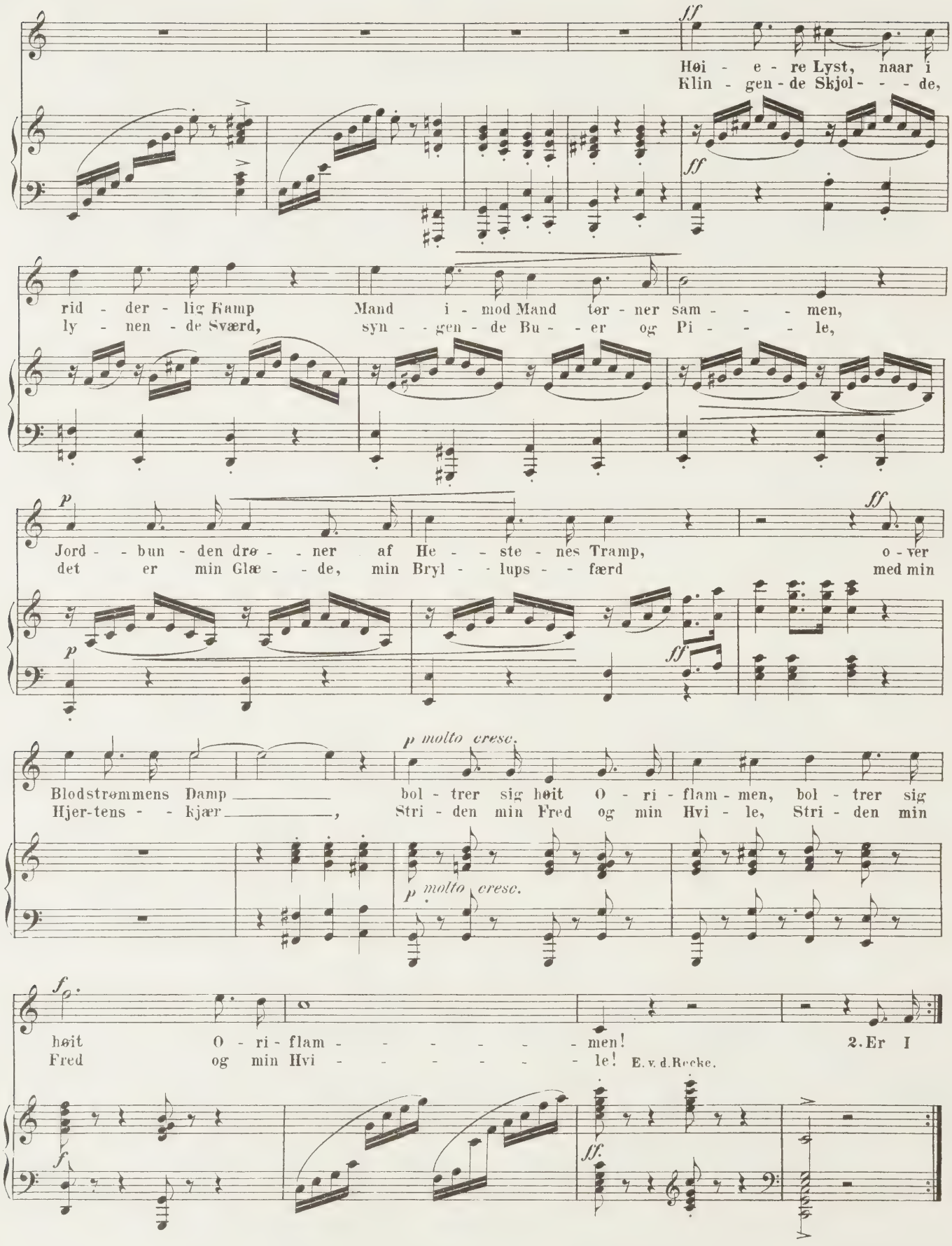
Høi - e - re Lyst, naar i
Klin - gen - de Skjol - - - de,
rid - der - lig Kamp Mand i - mod Mand tør - ner sam - - - men,
ly - nen - de Sværd, syn - - gen - de Bu - - er og Pi - - - le,
Jord - - bun - den drø - - ner af He - - ste - nes Tramp, o - ver
det er min Glæ - - de, min Bryl - - lups - - færd med min
Blodstrømmens Damp bol - trer sig høit O - ri - flam - men, bol - trer sig
Hjer-tens - - kjær, Stri - den min Fred og min Hvi - le, Stri - den min
høit O - ri - flam - - - - - - men! 2. Er I
Fred og min Hvi - - - - - - le!
E. v. d. Recke.

III.

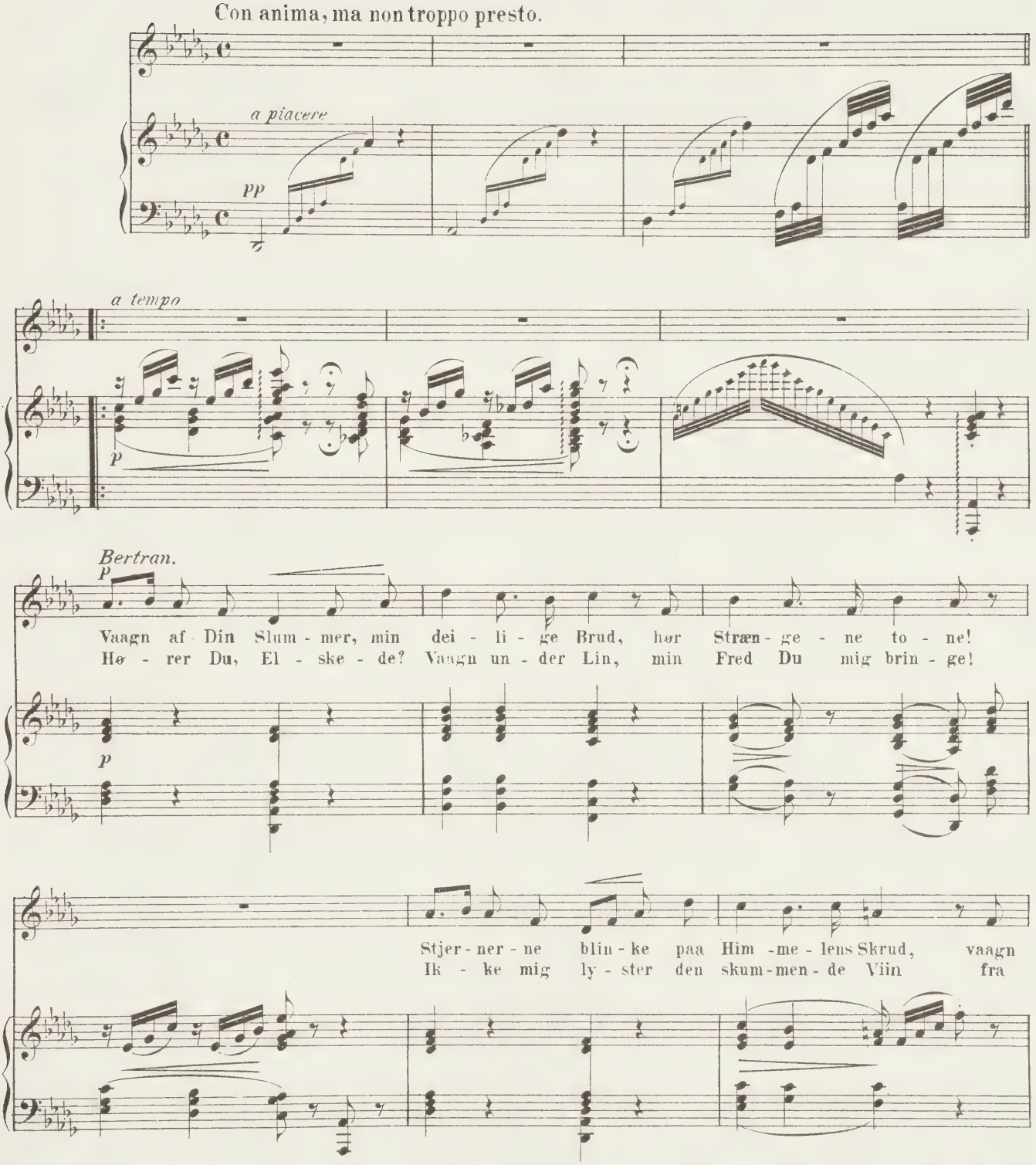
Con anima, ma non troppo presto.
a piacere
pp
a tempo
p
Bertran.
p
Vaagn af Din Slum - mer, min dei - li - ge Brud, hør Stræn - ge - ne to - ne!
Hø - rer Du, El - ske - de? Vaagn un - der Lin, min Fred Du mig brin - ge!
p
Stjer - ner - ne blin - ke paa Him - me - lens Skrud, vaagn
Ik - ke mig ly - ster den skum - men - de Viin fra

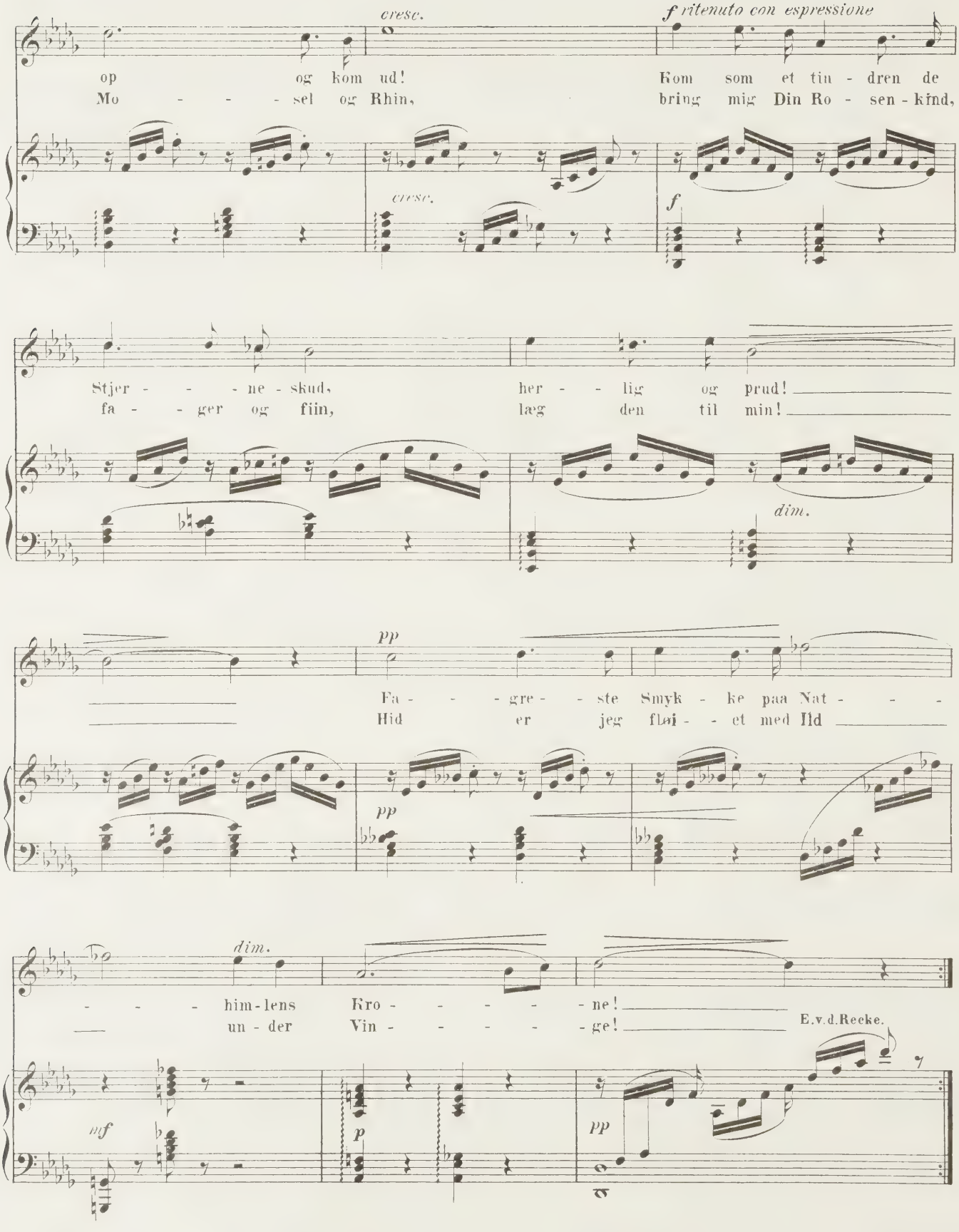
cresc.
f ritenuto con espressione
op og kom ud!
Mo - - - - sel og Rhin,
Kom som et tin - dren de
bring mig Din Ro - sen - kind,
cresc.
f
Stjer - - - - ne - skud,
fa - - ger og fiin,
her - - lig og prud!
læg den til min!
dim.
pp
Fa - - - gre - - ste Smyk - ke paa Nat - - -
Hid er jeg flæi - - et med Ild
pp
pp
dim.
- - - - him-lens Kro - - - - - - ne!
un - der Vin - - - - - - ge!
E.v.d.Recke.
mf
p
pp

IV.

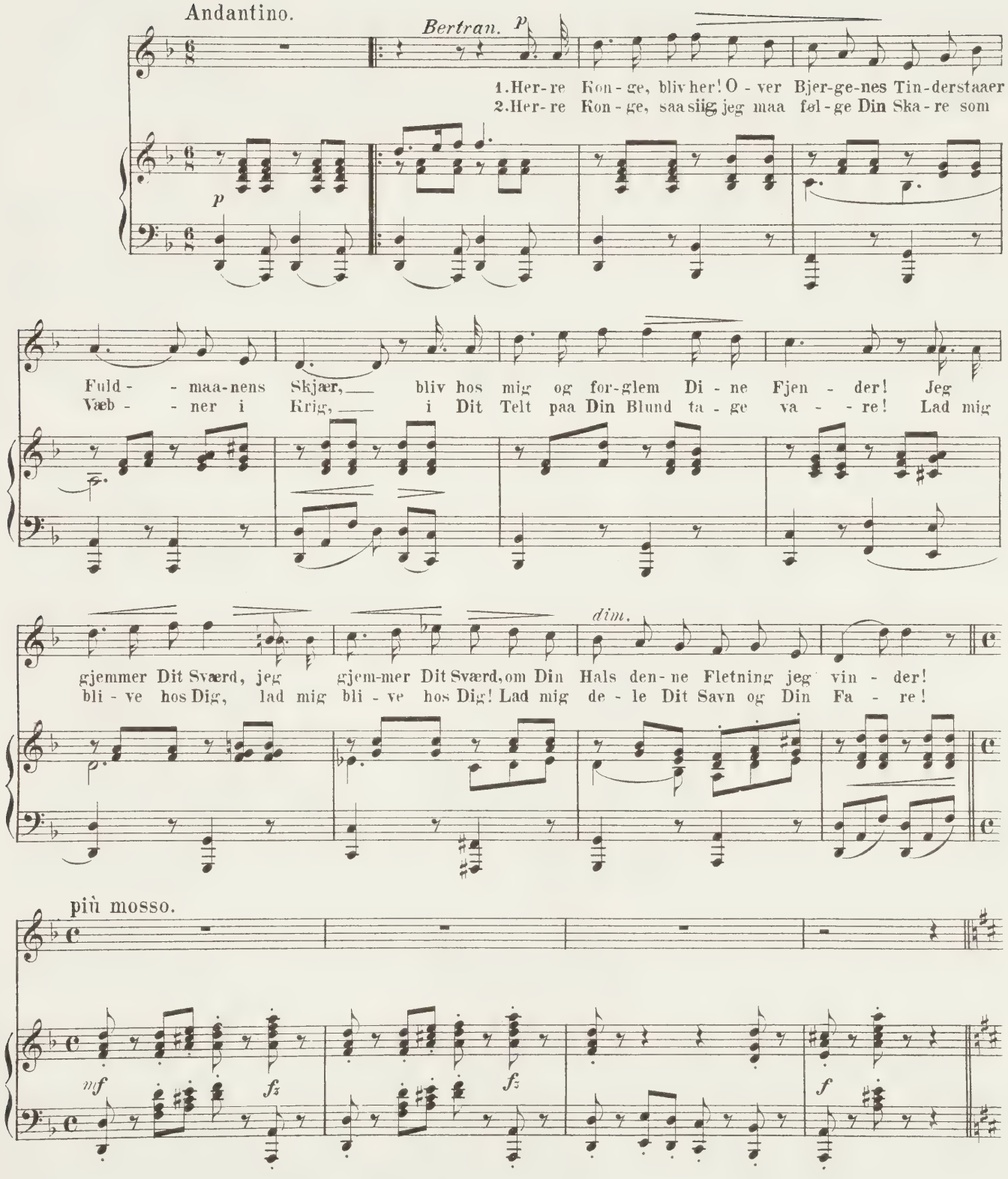
Andantino.
Bertran. p
1. Her-re Kon-ge, bliv her! O - ver Bjer-ge-nes Tin-derstaaer
2. Her-re Kon-ge, saa siig jeg maa føl-ge Din Ska-re som
p
Fuld- - maa-nens Skjær, bliv hos mig og for-glem Di-ne Fjen - der! Jeg
Væb- - ner i Krig, i Dit Telt paa Din Blund ta-ge va- - re! Lad mig
dim.
gjemmer Dit Sværd, jeg gjem-mer Dit Sværd, om Din Hals den-ne Fletning jeg vin - der!
bli-ve hos Dig, lad mig bli-ve hos Dig! Lad mig de-le Dit Savn og Din Fa - re!
più mosso.
mf
fz
fz
f

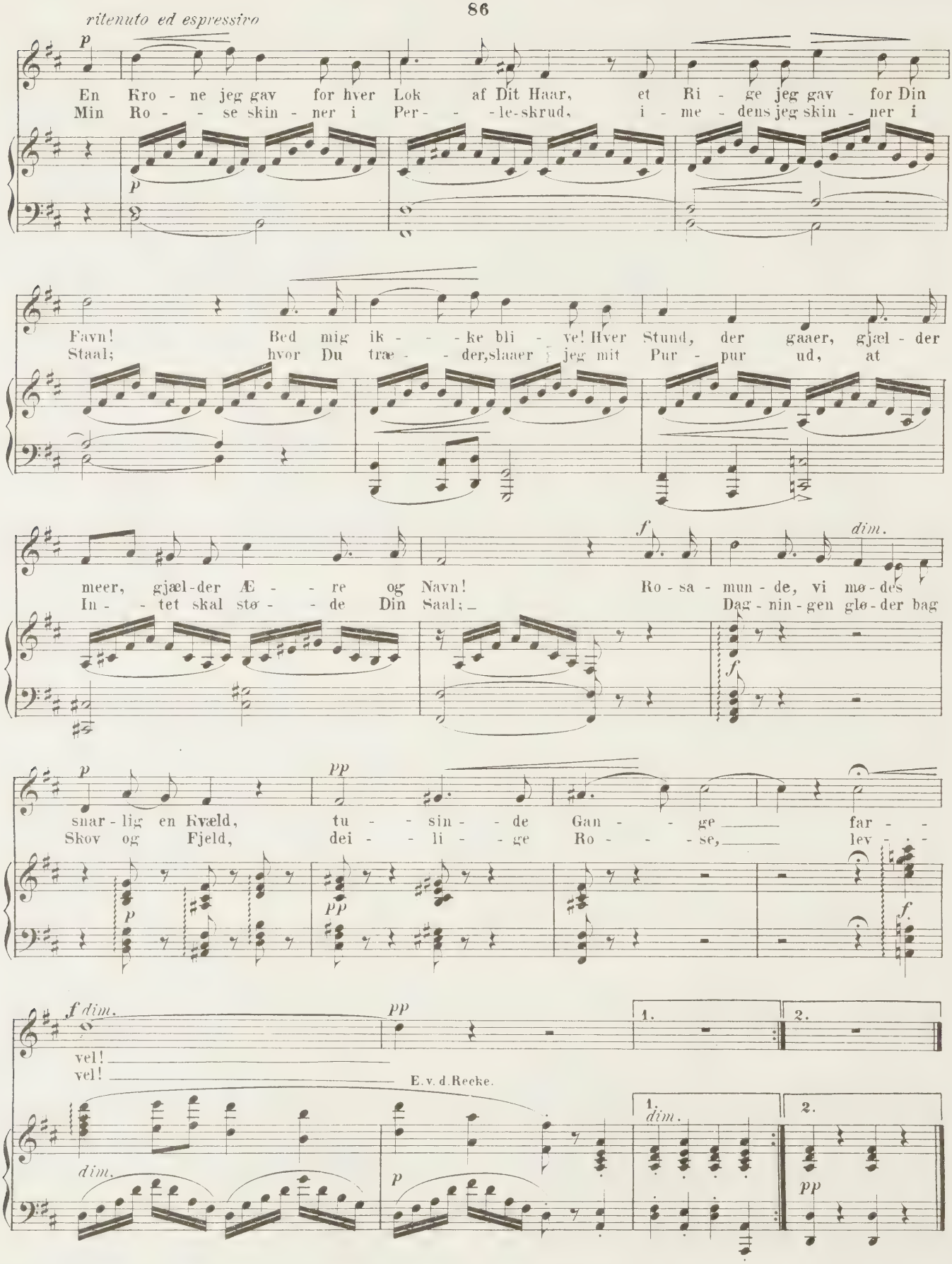
ritenuto ed espressivo
En Kro - ne jeg gav for hver Lok af Dit Haar, et Ri - ge jeg gav for Din
Min Ro - - se skin - ner i Per - - - le-skrud, i - me - dens jeg skin - ner i
Favn! Bed mig ik - - - ke bli - ve! Hver Stund, der gaaer, gjæl - der
Staal; hvor Du træ - - der, slaaer jeg mit Pur - pur ud, at
meer, gjæl-der Æ - - re og Navn! Ro - sa - mun - de, vi mø - des
In - - tet skal stø - - de Din Saal; Dag - nin - gen glø - der bag
snar - lig en Kvæld, tu - - sin - - de Gan - - ge far - -
Skov og Fjeld, dei - - li - - ge Ro - - - se, lev - - -
vel!
vel!
E. v. d. Recke.

V.

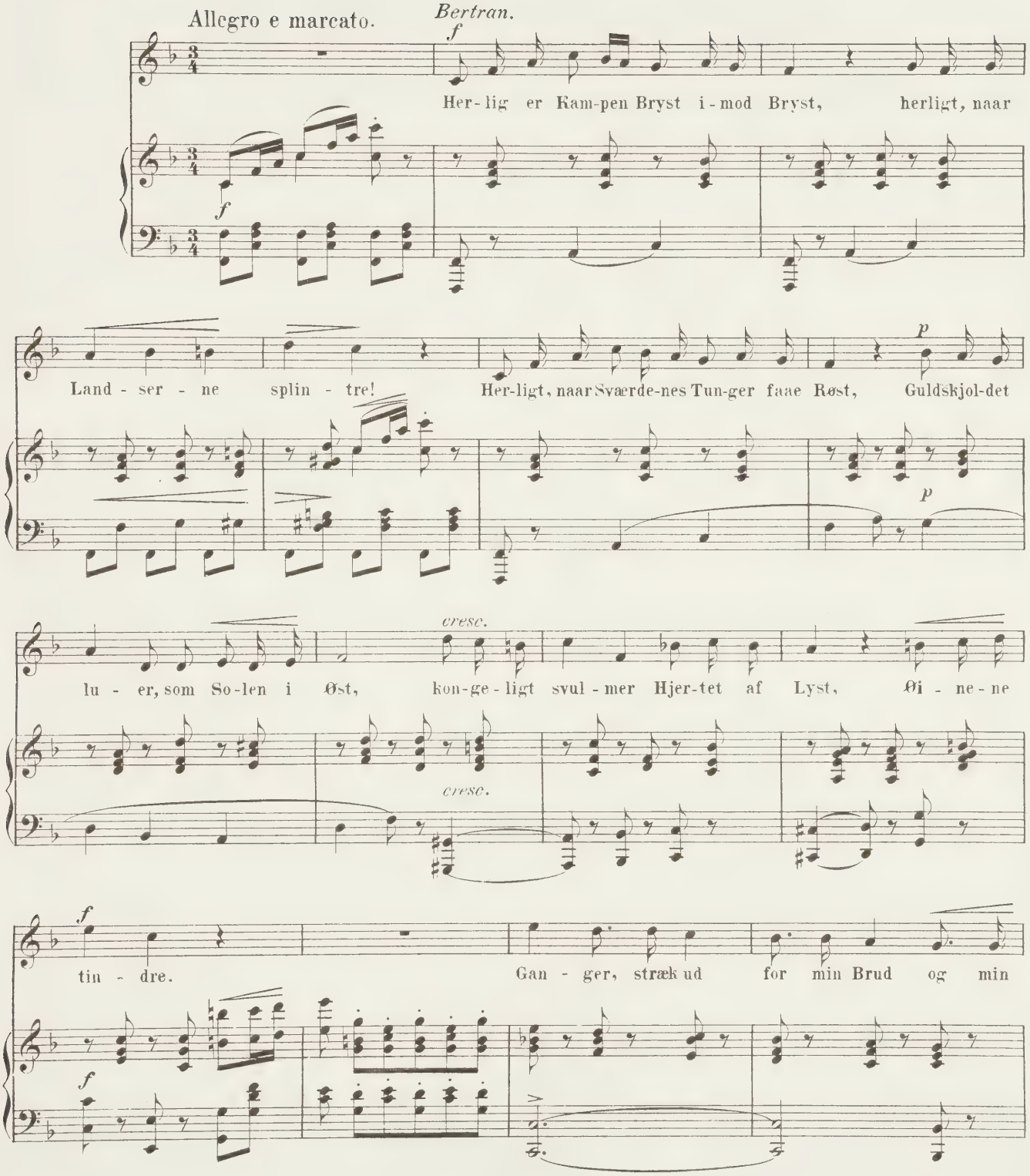
Allegro e marcato.
Bertran.
f
Her-lig er Kam-pen Bryst i-mod Bryst, herligt, naar
Land-ser-ne splin-tre! Her-ligt, naar Sværde-nes Tun-ger faae Røst, Guldskjol-det
p
cresc.
lu-er, som So-len i Øst, kon-ge-ligt svul-mer Hjer-tet af Lyst, Øi-ne-ne
tin-dre. Gan-ger, stræk ud for min Brud og min

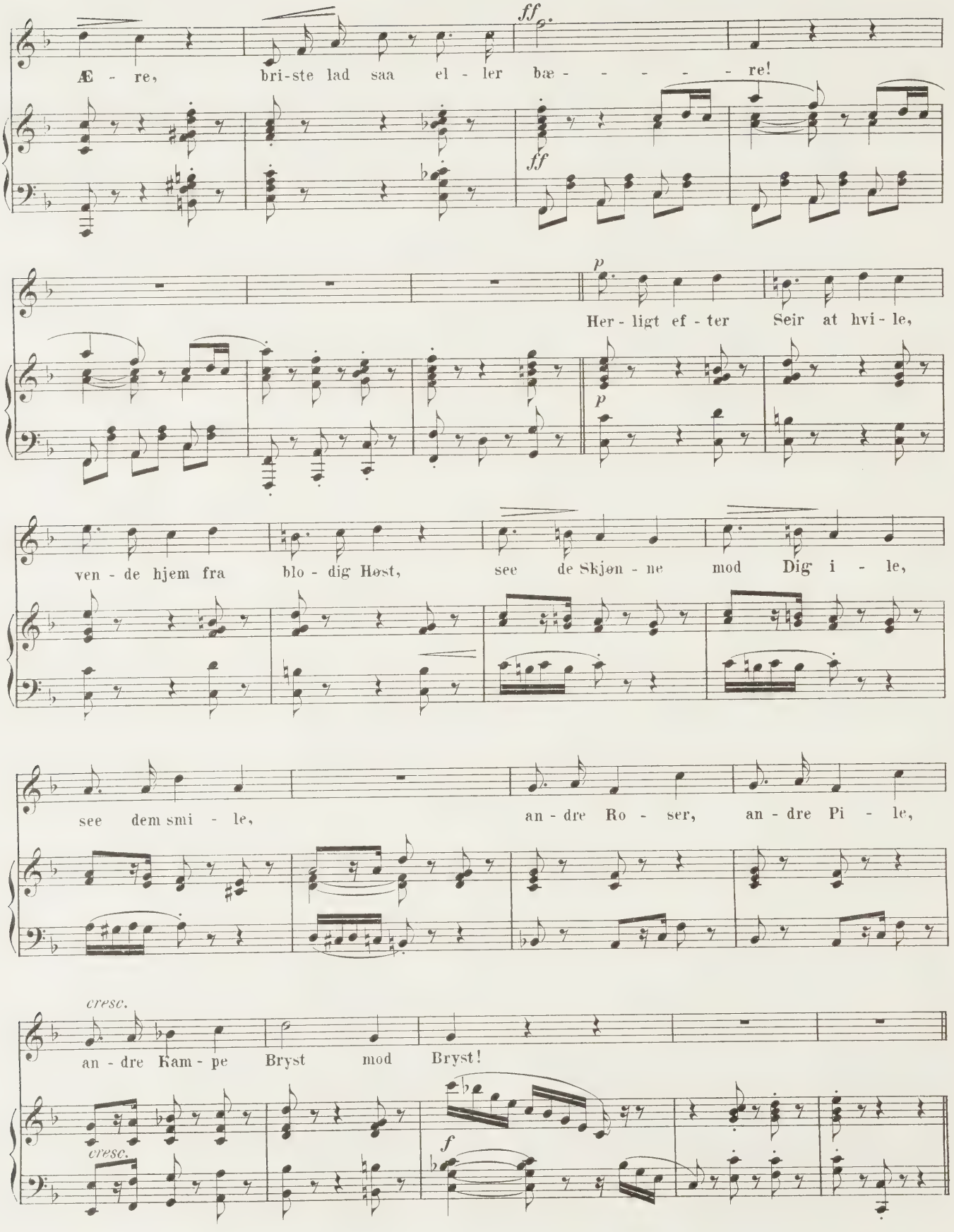
Æ - re, bri-ste lad saa el - ler bæ - - - - - re!
Her - ligt ef - ter Seir at hvi - le,
ven - de hjem fra blo - dig Høst, see de Skjøn - ne mod Dig i - le,
see dem smi - le, an - dre Ro - ser, an - dre Pi - le,
an - dre Kam - pe Bryst mod Bryst!

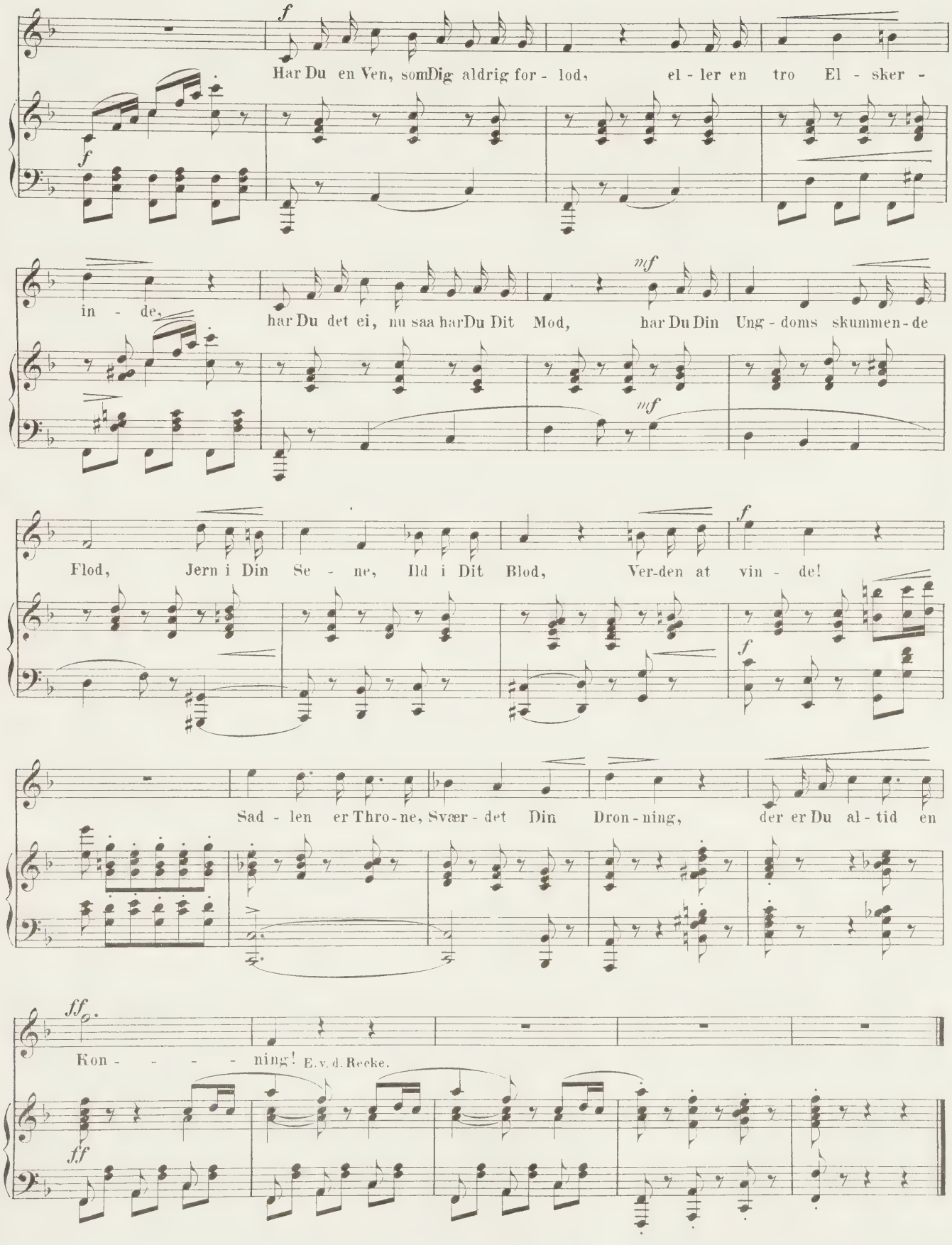
Har Du en Ven, somDig aldrig for - lod, el - ler en tro El - sker -
in - de, har Du det ei, nu saa harDu Dit Mod, har Du Din Ung - doms skummen - de
Flod, Jern i Din Se - ne, Ild i Dit Blod, Ver-den at vin - de!
Sad - len er Thro - ne, Svær - det Din Dron - ning, der er Du al - tid en
Kon - - - - ning!
E. v. d. Recke.

VI.

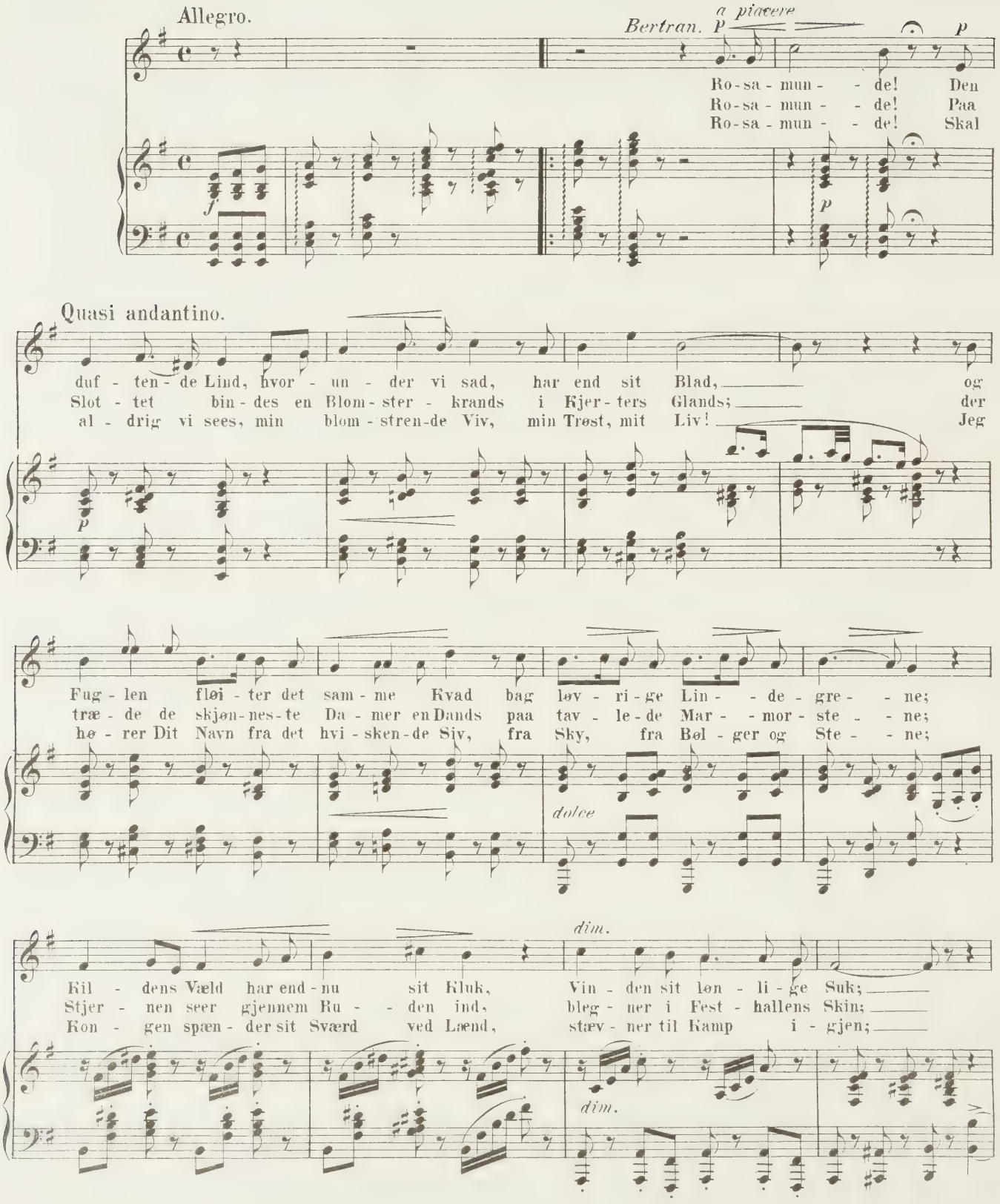
Allegro.
Bertran.
a piacere
Ro-sa-mun- - de! Den
Ro-sa-mun- - de! Paa
Ro-sa-mun- - de! Skal
Quasi andantino.
duf-ten-de Lind, hvor-un-der vi sad, har end sit Blad, og
Slot-tet bin-des en Blom-ster-krands i Kjer-ters Glands; der
al-drig vi sees, min blom-stren-de Viv, min Trøst, mit Liv! Jeg
Fug-len fløi-ter det sam-me Kvad bag løv-ri-ge Lin- - de-gre- - ne;
træ-de de skjøn-nes-te Da-mer en Dands paa tav-le-de Mar- -mor-ste- - ne;
hø-rer Dit Navn fra det hvi-sken-de Siv, fra Sky, fra Bøl-ger og Ste- - ne;
dolce
dim.
Kil-dens Væld har end-nu sit Kluk, Vin-den sit løn-li-ge Suk;
Stjer-nen seer gjennem Ru- - den ind, bleg-ner i Fest-hallens Skin;
Kon-gen spæn-der sit Sværd ved Lænd, stæv-ner til Kamp i-gjen;
dim.

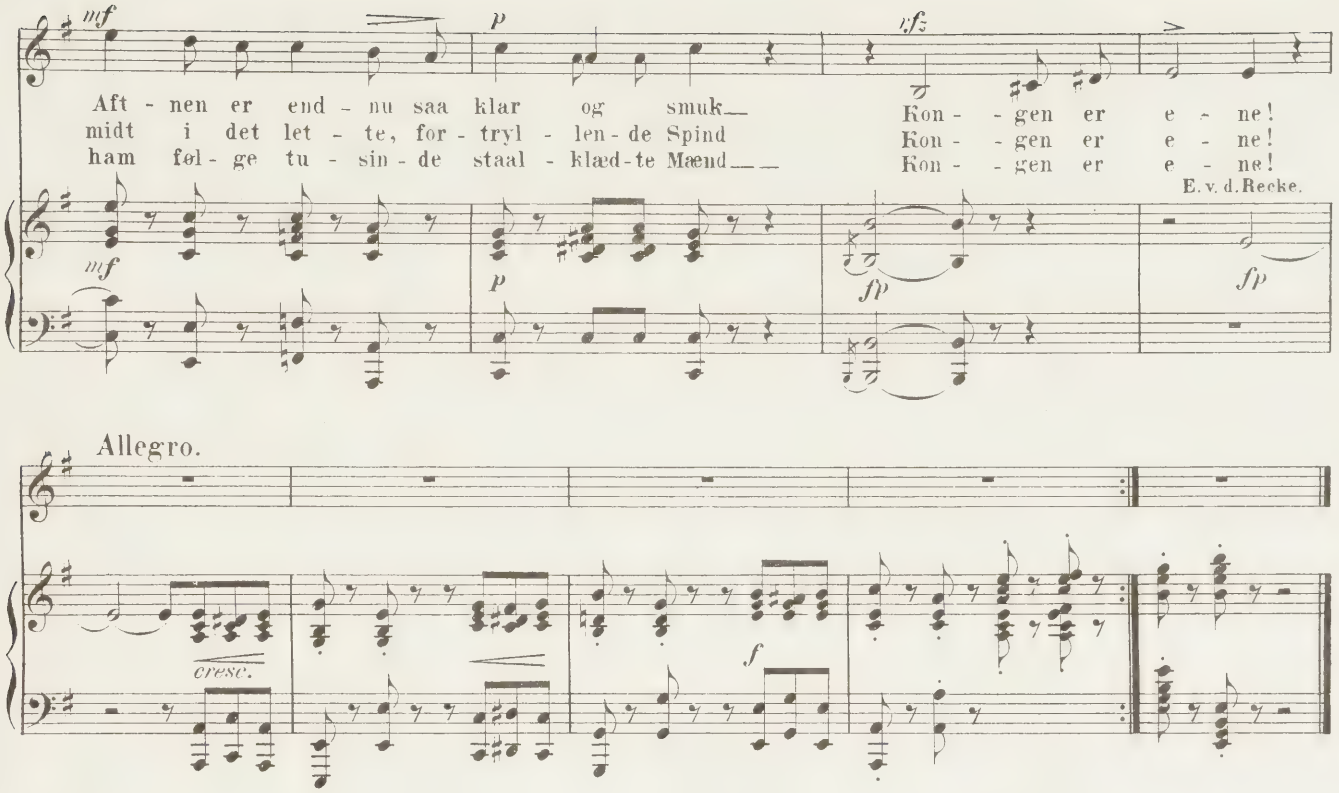
Aft - nen er end - nu saa klar og smuk—
midt i det let - te, for - tryl - len - de Spind
ham føl - ge tu - sin - de staal - klæd - te Mænd——
Kon - - gen er e - ne!
Kon - - gen er e - ne!
Kon - - gen er e - ne!
E. v. d. Recke.
Allegro.
cresc.

VII.

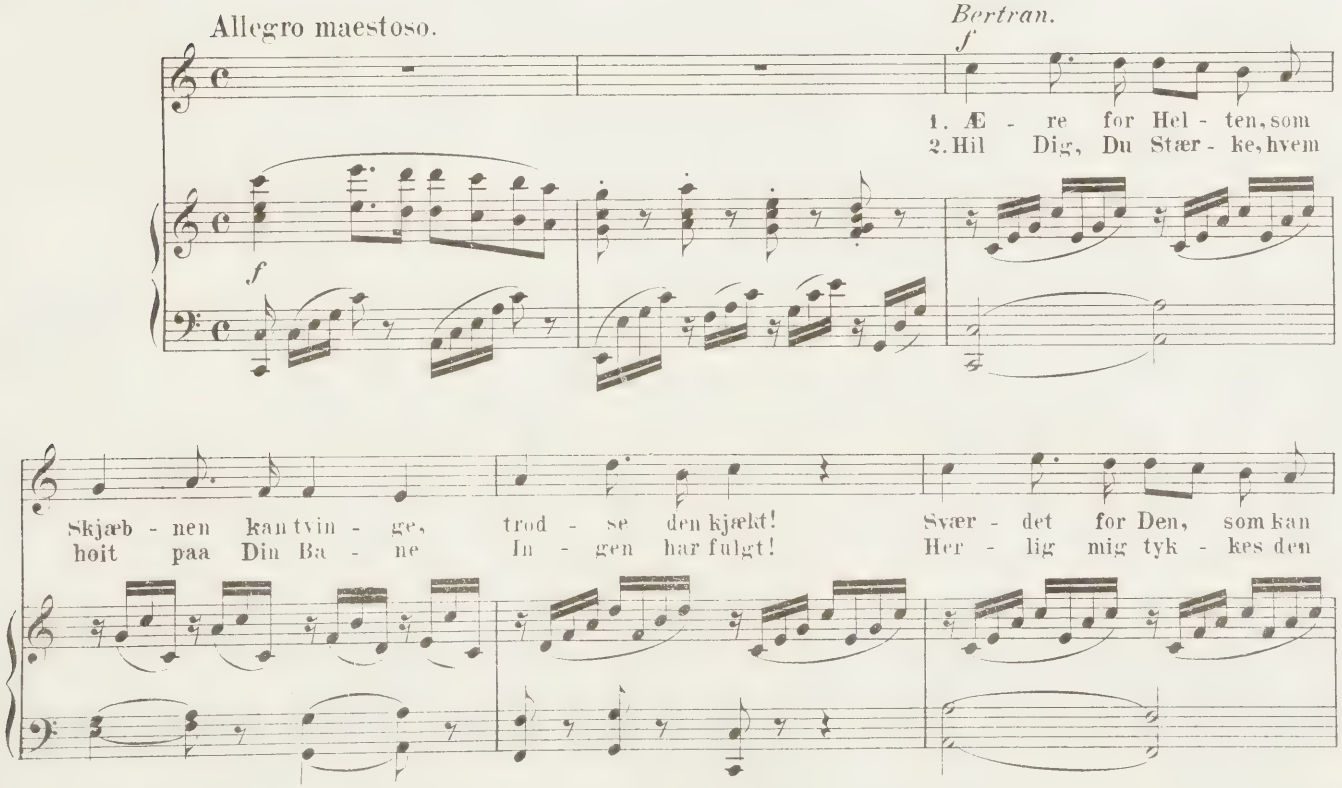
Allegro maestoso.
Bertran.
1. Æ - re for Hel - ten, som
2. Hil Dig, Du Stær - ke, hvem
Skjæb - nen kan tvin - ge, trod - se den kjækt! Svær - det for Den, som kan
hoit paa Din Ba - ne In - gen har fulgt! Her - lig mig tyk - kes den

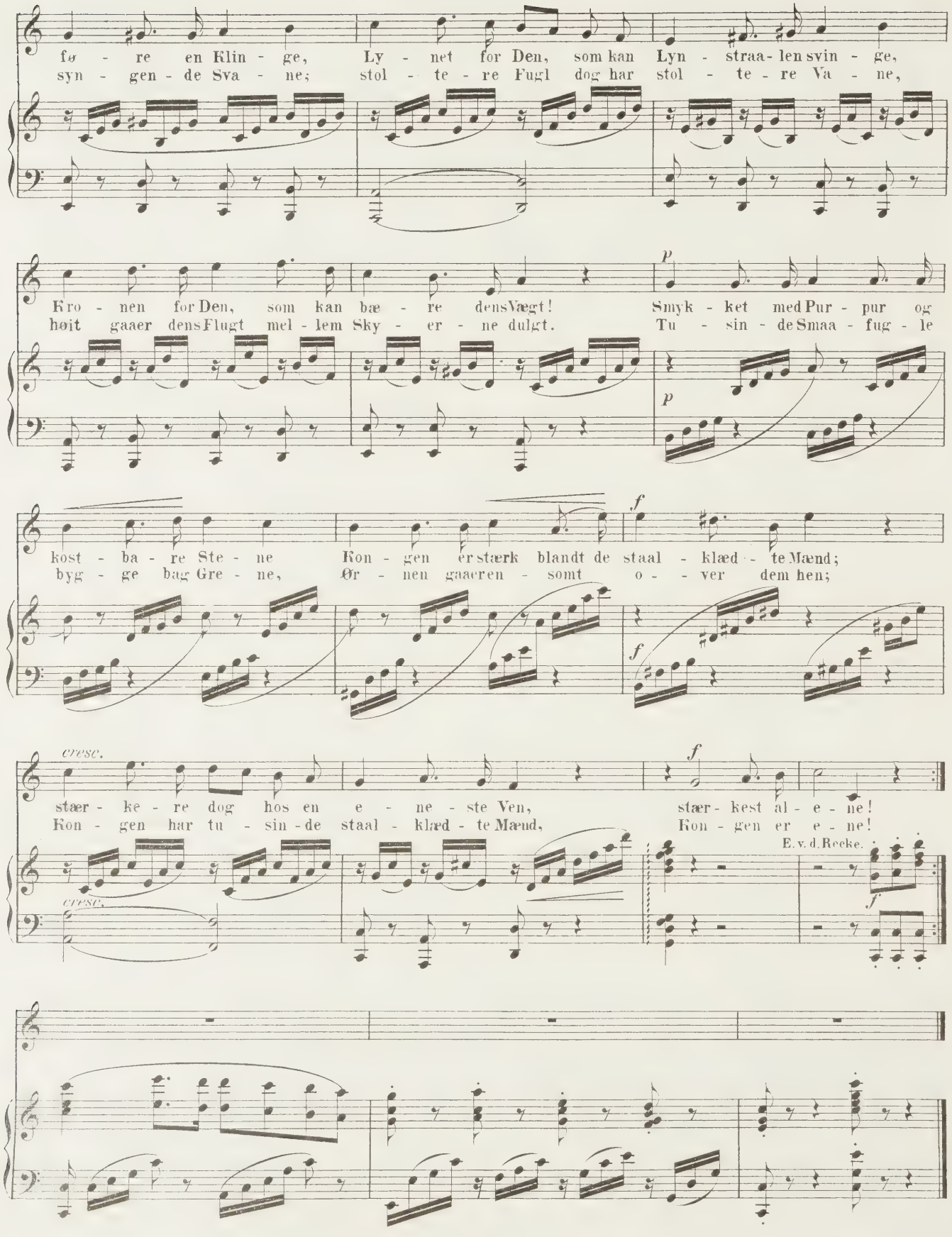
fø - re en Klin - ge, Ly - net for Den, som kan Lyn - straa - len svin - ge,
syn - gen - de Sva - ne; stol - te - re Fugl dog har stol - te - re Va - ne,
Kro - nen for Den, som kan bæ - re dens Vægt! Smyk - ket med Pur - pur og
høit gaaer dens Flugt mel - lem Sky - er - ne dulgt. Tu - sin - de Smaa - fug - le
kost - ba - re Ste - ne Kon - gen er stærk blandt de staal - klæd - te Mænd;
byg - ge bag Gre - ne, Ør - nen gaaer en - somt o - ver dem hen;
cresc.
stær - ke - re dog hos en e - ne - ste Ven, stær - kest al - e - ne!
Kon - gen har tu - sin - de staal - klæd - te Mænd, Kon - gen er e - ne!
E. v. d. Recke.

IFIGENIA PAA TAURIS.

(1874.)

Arie.

C. W. Gluck.

Moderato con espressivo.

Ifigenia.

O Du, som mig Li_vet gav, o end, o

end min Jammers Da_ge, Di_a_na, hør min Kla_ge og før mig, før mig til min

Grav! Hør min Kla_ge og før mig til min Grav!

Da skal jeg blandt de Dø_de, da skal jeg blandt de

Dø_de min Broder at_ter mø_de! Vee mig, den_ne Sjæle_nød paa Jor_den mig

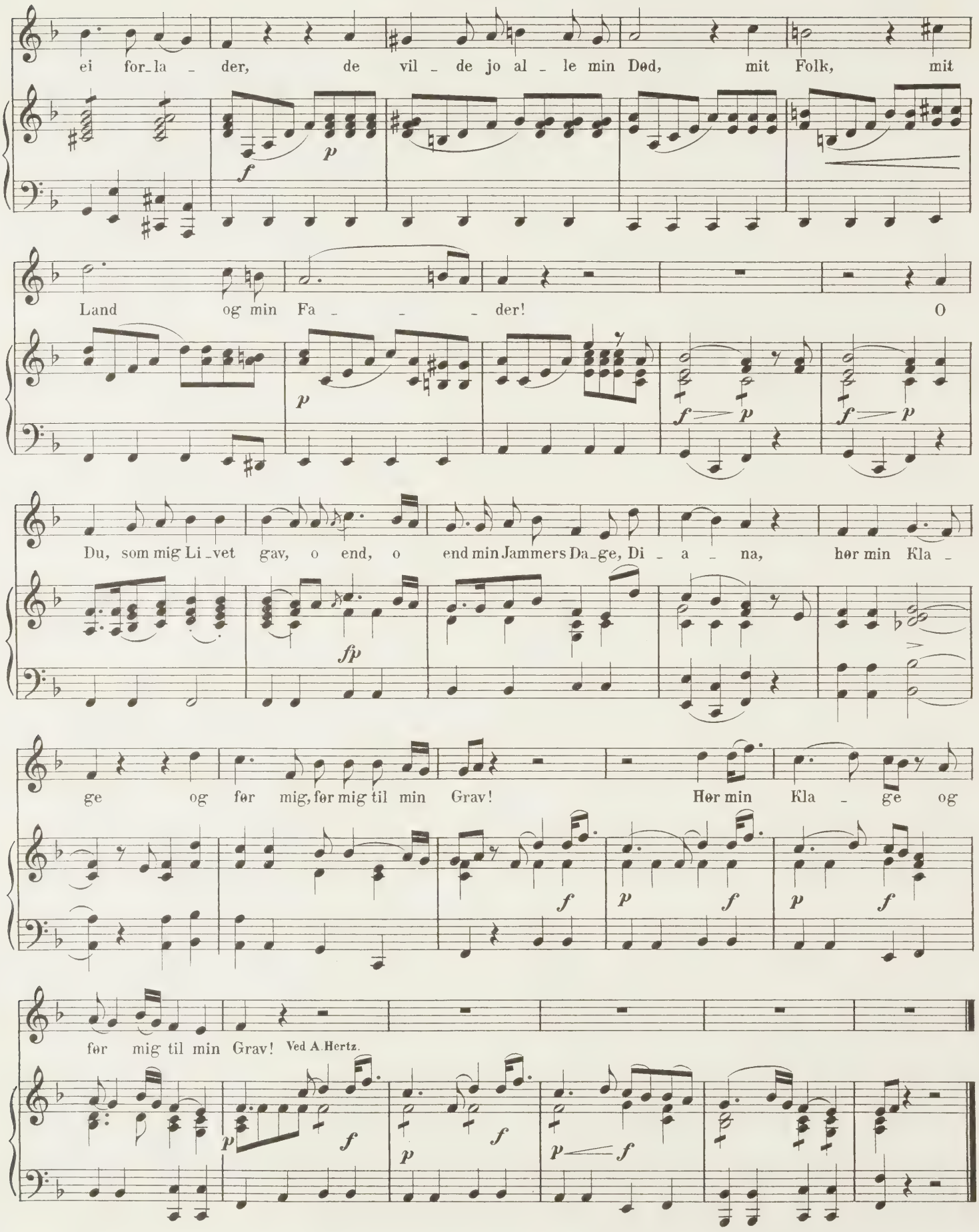
ei for_la _ der, de vil _ de jo al _ le min Død, mit Folk, mit
Land og min Fa _ _ _ der! O
Du, som mig Li_vet gav, o end, o end min Jammers Da_ge, Di _ a _ na, hør min Kla _
ge og før mig, før mig til min Grav! Hør min Kla _ ge og
før mig til min Grav! Ved A. Hertz.

TANNHÄUSER.

(1875.)

I.

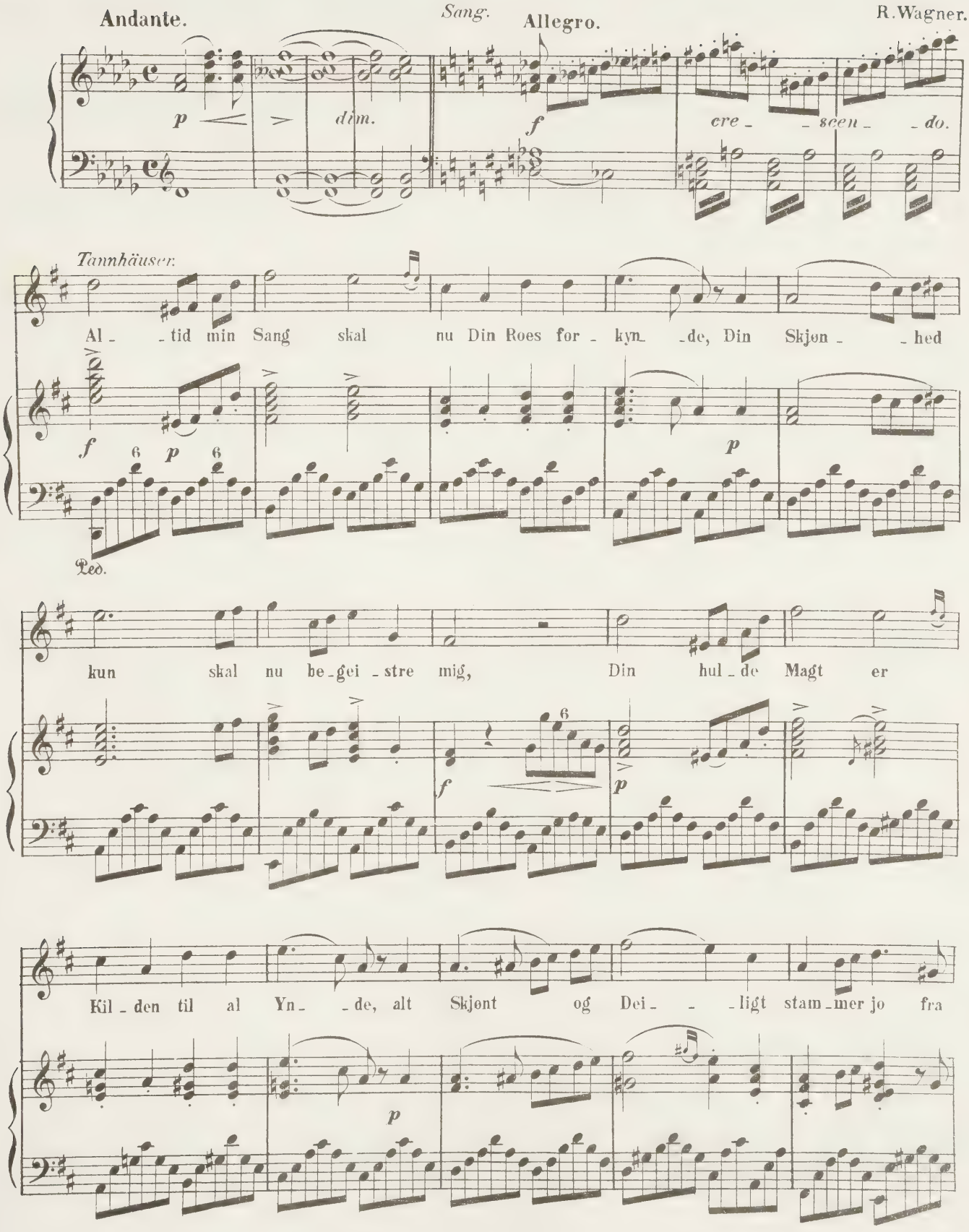

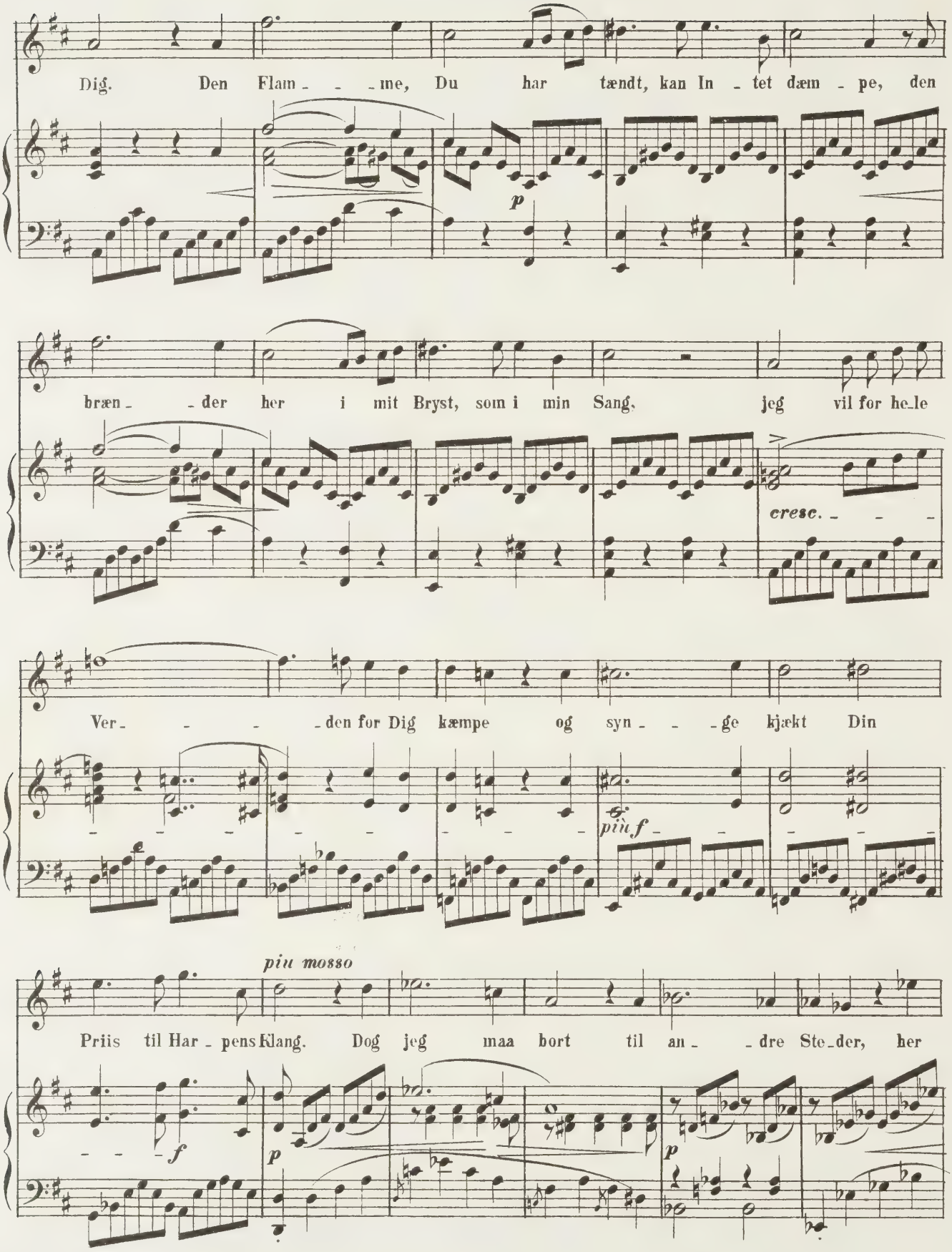
Dig. Den Flam - - - me, Du har tændt, kan In - tet dæm - pe, den
p
bræn - - der her i mit Bryst, som i min Sang, jeg vil for he-le
cresc. - - -
Ver - - - - den for Dig kæmpe og syn - - - ge kjækt Din
più f - - -
più mosso
Priis til Har - pens Klang. Dog jeg maa bort til an - - dre Ste-der, her
- - - f
p
p

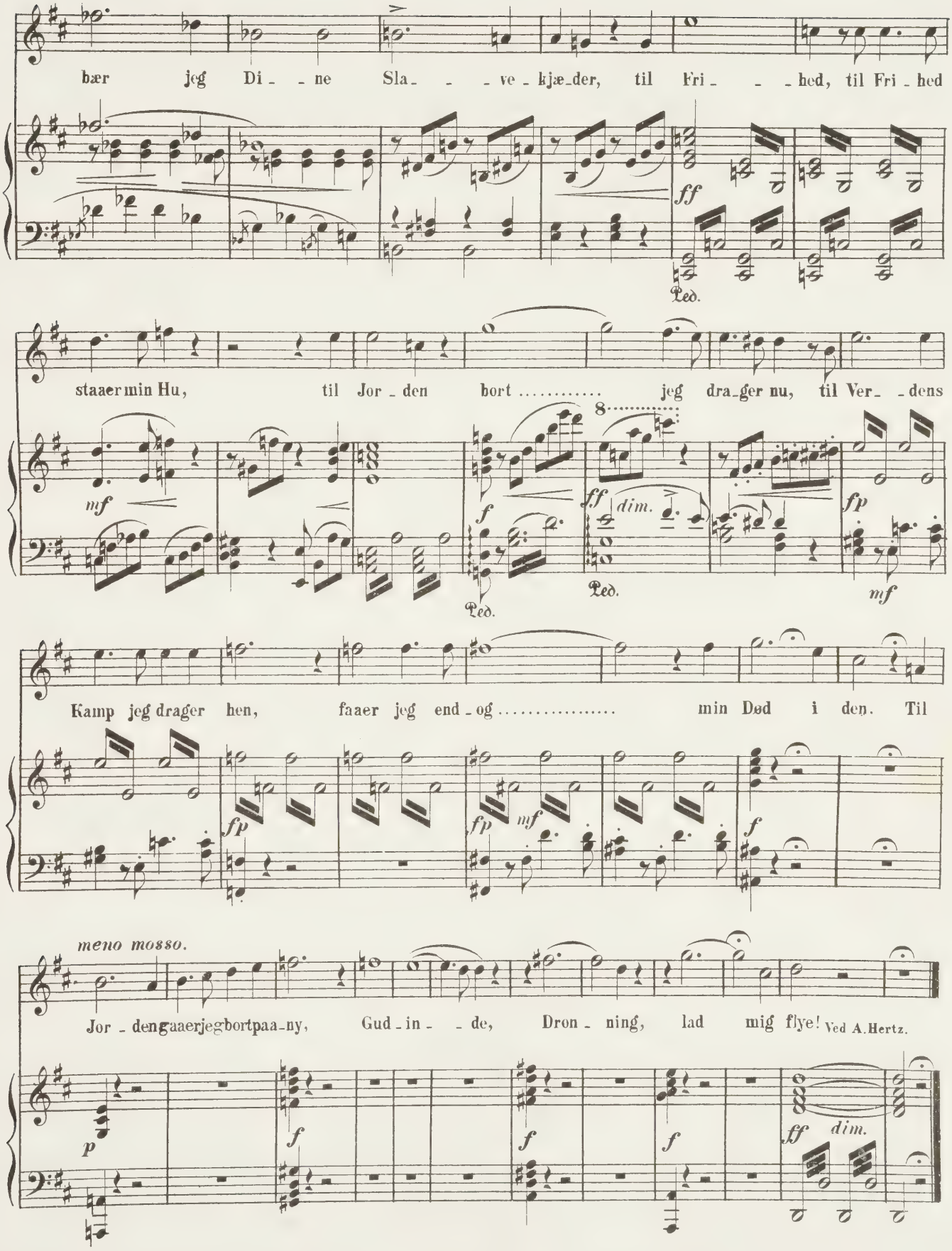
bær jeg Di - - ne Sla - - - ve - kjæ - der, til Fri - - - hed, til Fri - hed
ff
Ped.
staaer min Hu, til Jor - den bort ..... jeg dra - ger nu, til Ver - - dens
mf
f
ff dim.
fp
Ped.
Ped.
mf
Kamp jeg drager hen, faaer jeg end - og ..... min Død i den. Til
fp
fp
mf
f
meno mosso.
Jor - den gaaer jeg bort paa - ny, Gud - in - - de, Dron - ning, lad mig flye!
Ved A. Hertz.
p
f
f
f
ff dim.

II.

*Vise.**)

Moderato.

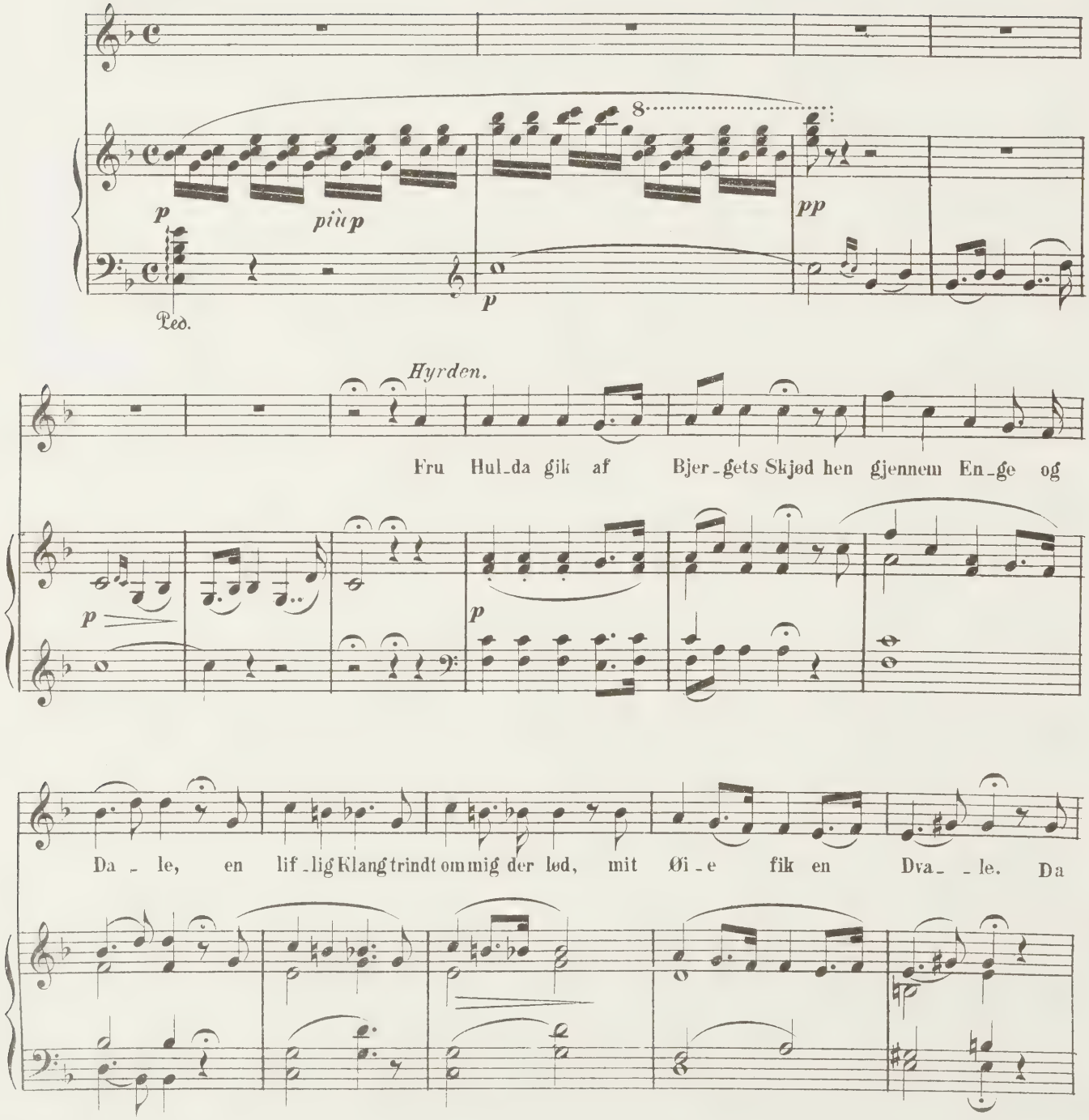

*) Originaltoneart: Gdur.

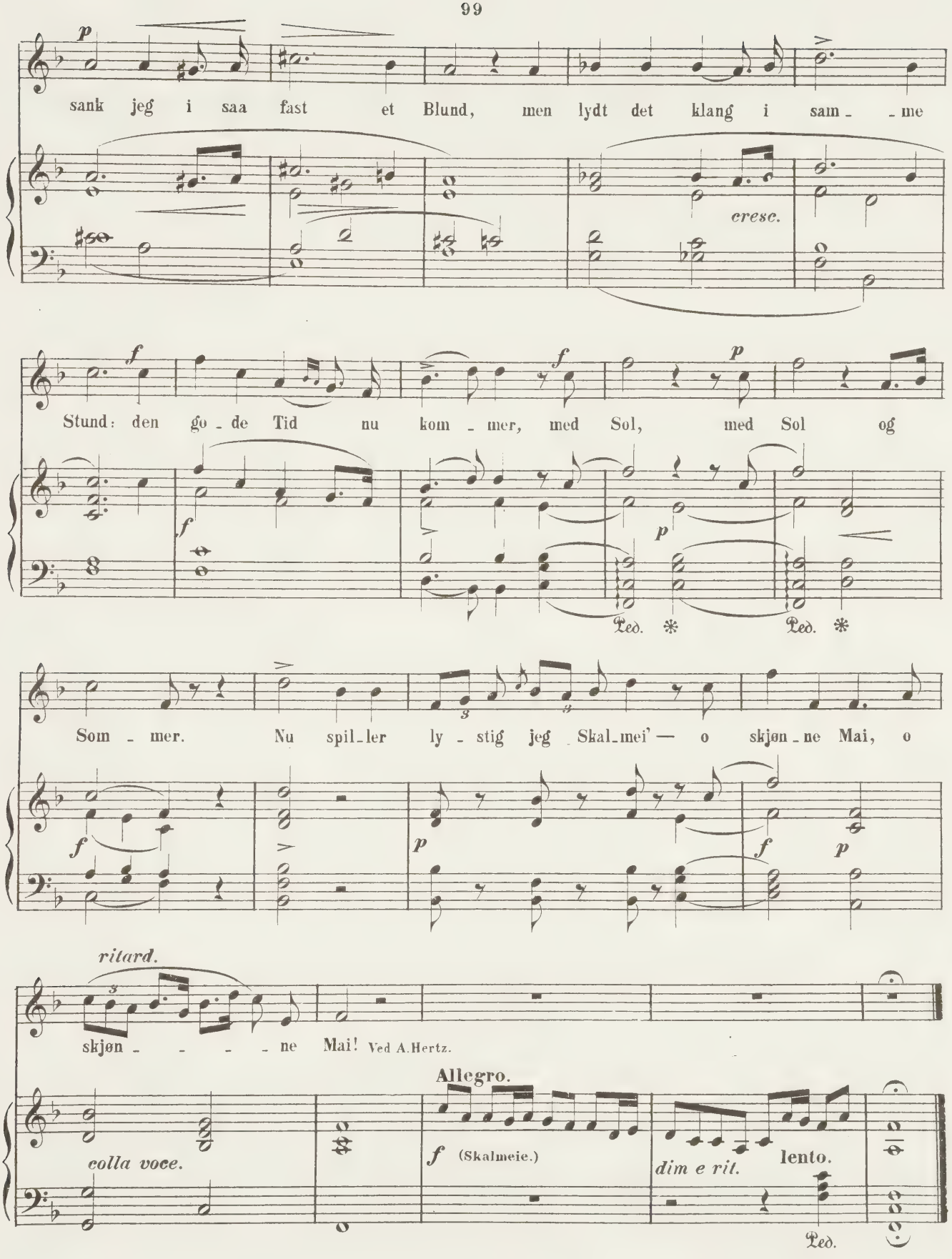
sank jeg i saa fast et Blund, men lydt det klang i sam - - me
cresc.
Stund: den go - de Tid nu kom - mer, med Sol, med Sol og
Ped. * Ped. *
Som - mer. Nu spil-ler ly - stig jeg Skal-mei' — o skjøn-ne Mai, o
ritard.
skjøn - - - - ne Mai! Ved A.Hertz.
Allegro.
colla voce.
(Skalmeie.)
dim e rit.
lento.
Ped.

III.

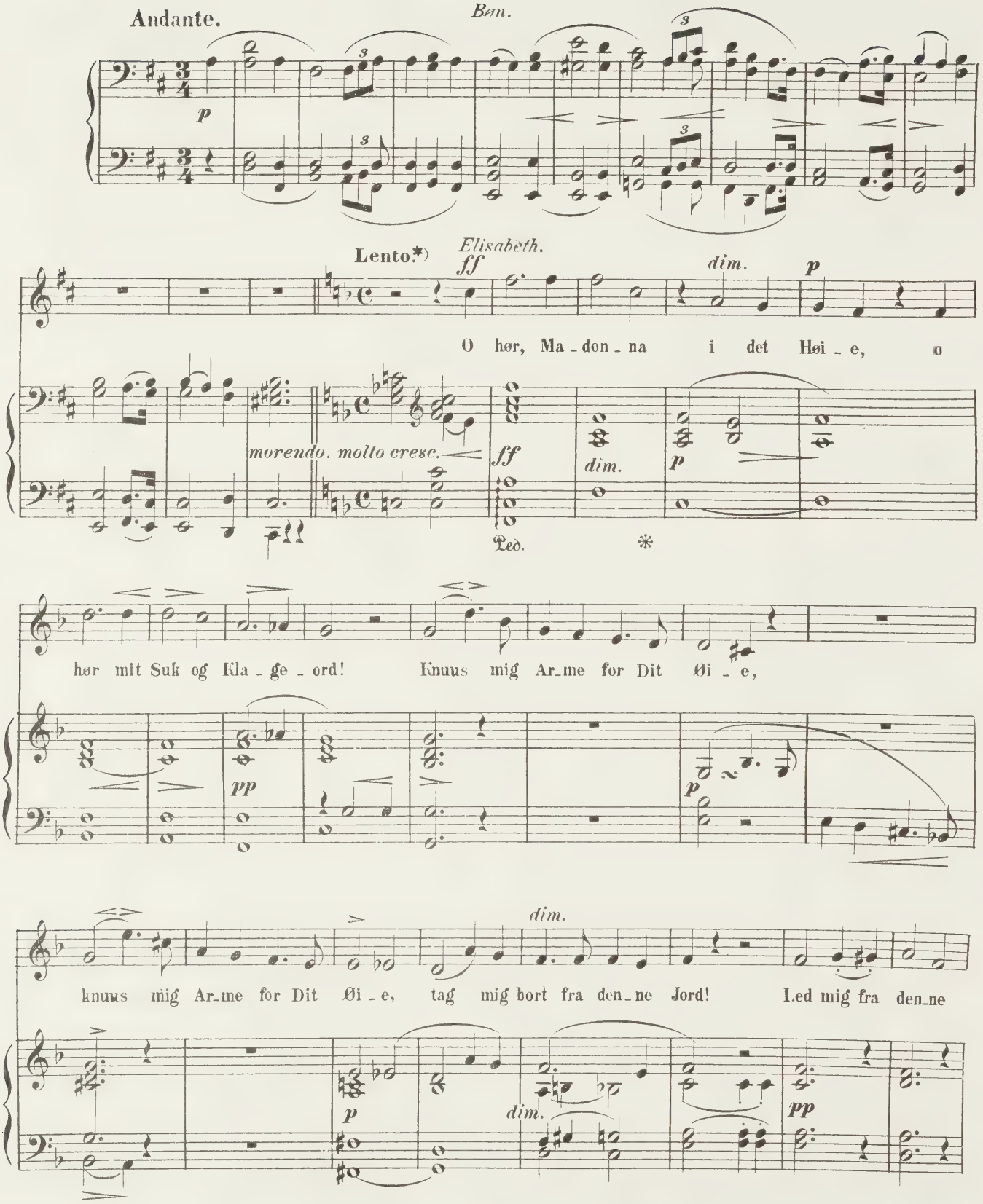

*)Originaltoneart: Gesdur.

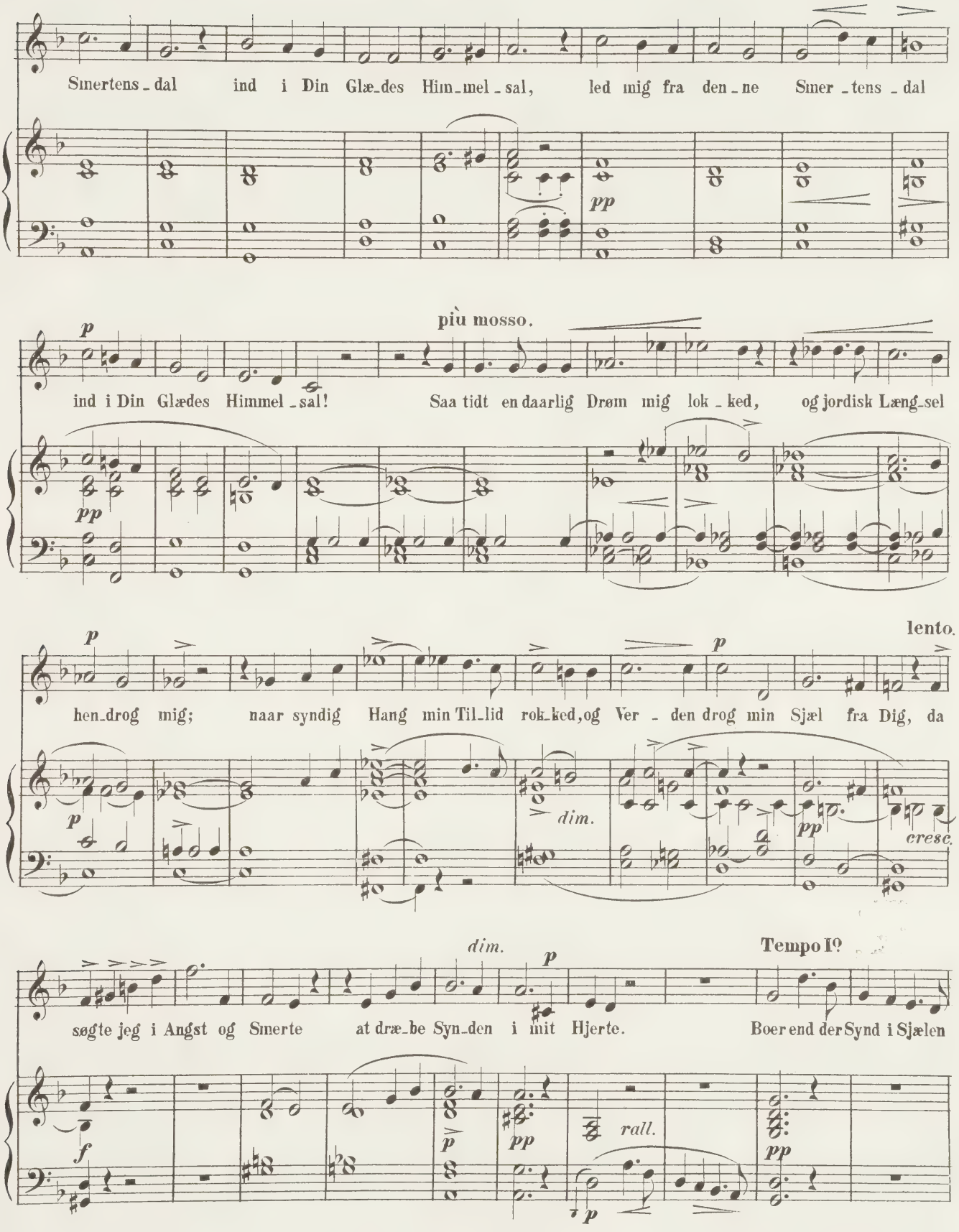
Smertens-dal ind i Din Glæ-des Him-mel-sal, led mig fra den-ne Sner-tens-dal
pp
più mosso.
p
ind i Din Glædes Himmel-sal! Saa tidt en daarlig Drøm mig lok-ked, og jordisk Læng-sel
pp
lento.
p
hen-drog mig; naar syndig Hang min Til-lid rok-ked, og Ver-den drog min Sjæl fra Dig, da
dim.
pp
cresc.
dim.
p
Tempo I°
søgte jeg i Angst og Smerte at dræ-be Syn-den i mit Hjerte. Boer end der Synd i Sjælen
f
p
pp
rall.
pp

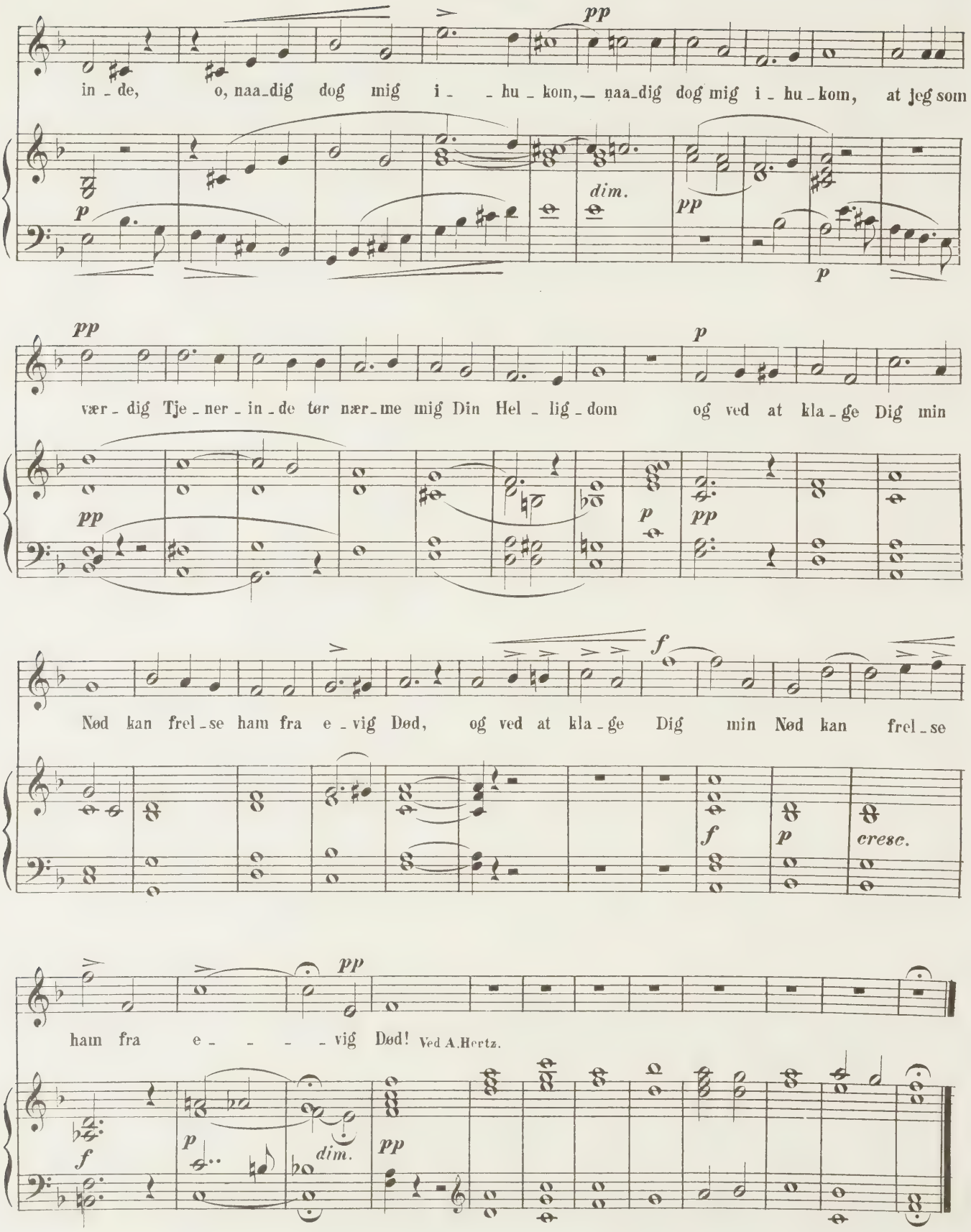
in - de, o, naa - dig dog mig i - - hu - kom, naa - dig dog mig i - hu - kom, at jeg som
pp
dim.
p
pp
værdig Tje - ner - in - de tør nær - me mig Din Hel - lig - dom og ved at kla - ge Dig min
Nød kan frel - se ham fra e - vig Død, og ved at kla - ge Dig min Nød kan frel - se
f
cresc.
ham fra e - - - - vig Død!
Ved A. Hertz.

IV.

Romance.

Moderato. *Wolfram.*

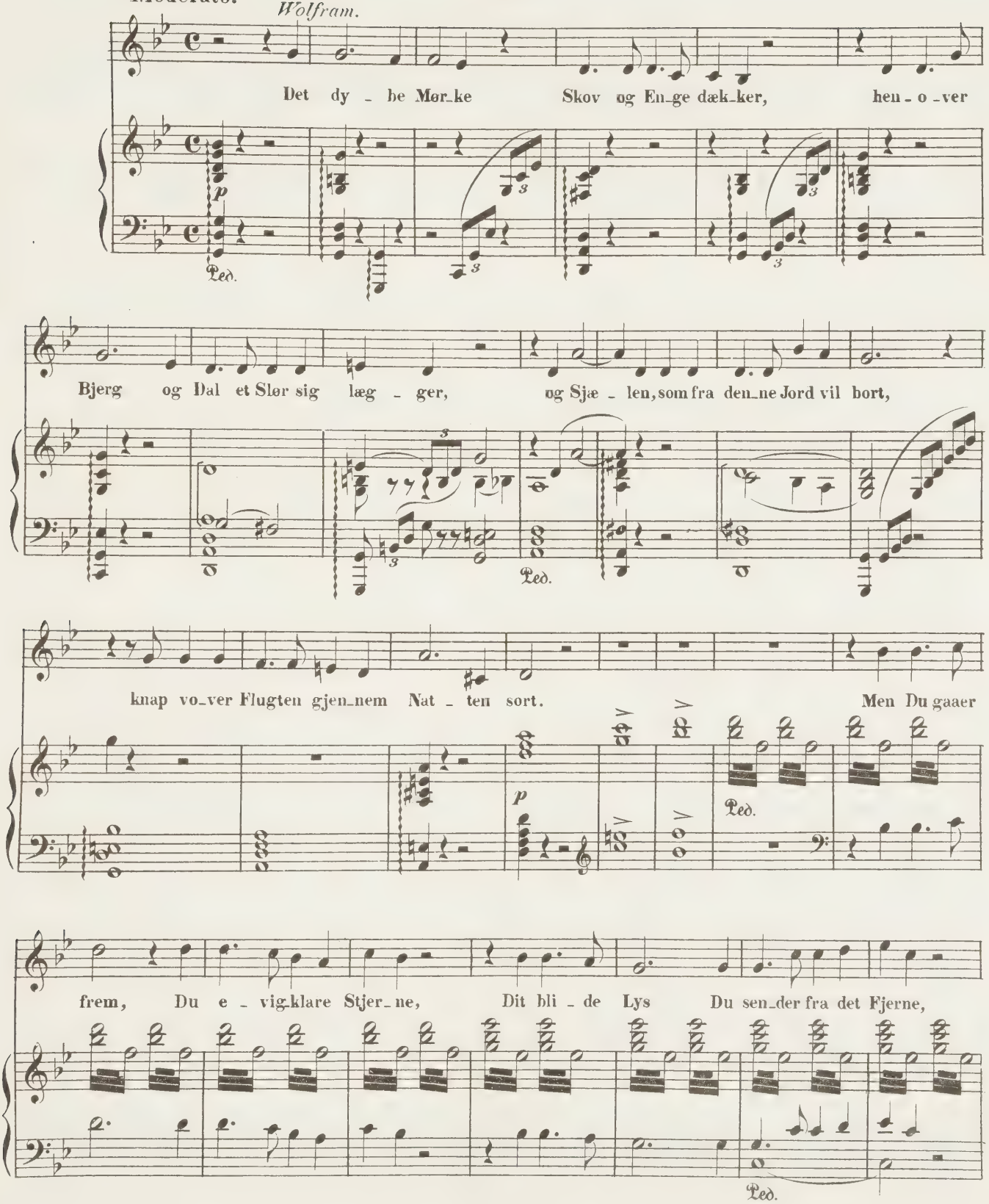

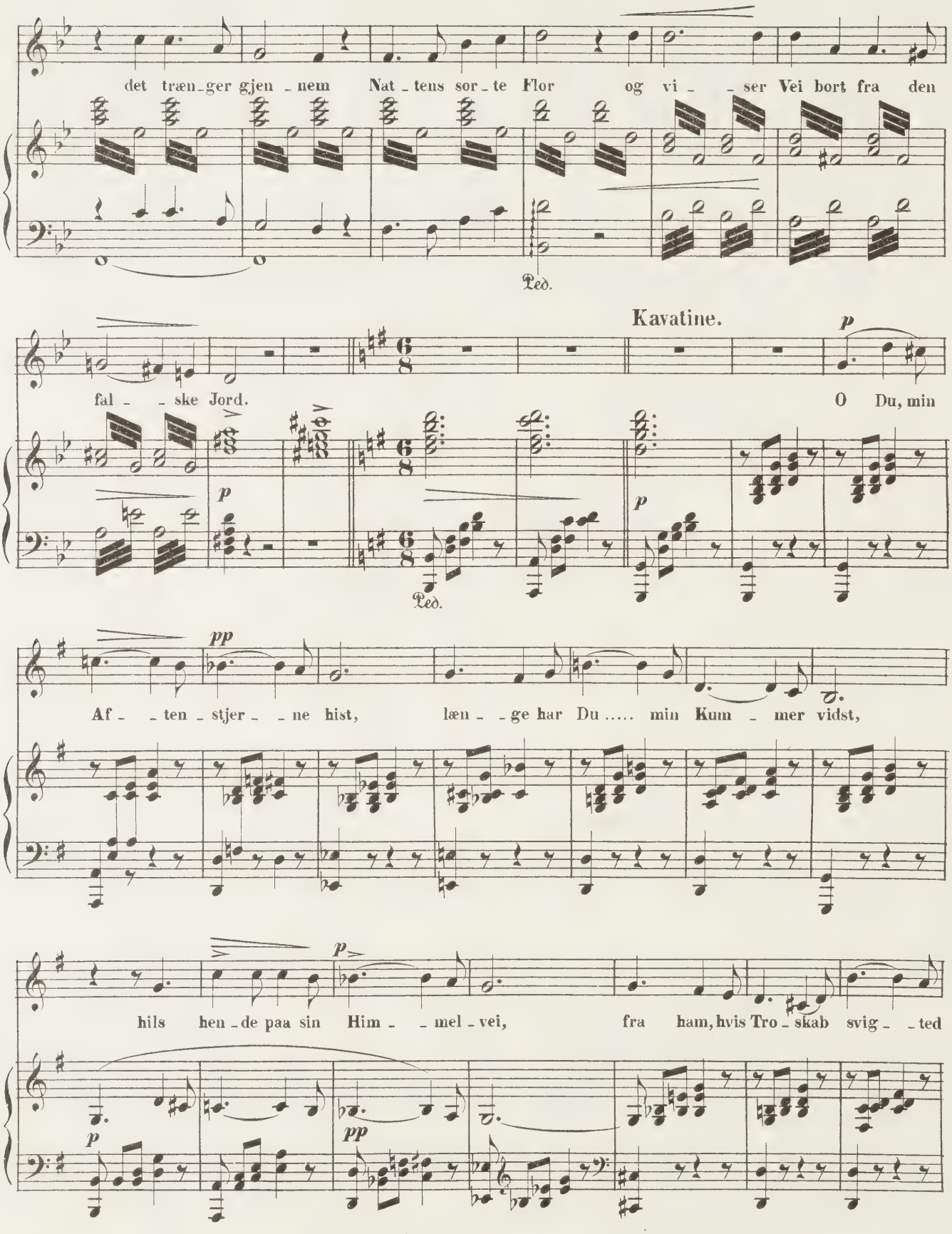
det træn-ger gjen-nem Nat-tens sor-te Flor og vi- -ser Vei bort fra den
Ped.
Kavatine.
p
fal- -ske Jord.
O Du, min
p
Ped.
pp
Af- -ten-stjer- -ne hist, læn- -ge har Du ..... min Kum-mer vidst,
p
hils hen-de paa sin Him- -mel-vei, fra ham, hvis Tro-skab svig- -ted
p
pp

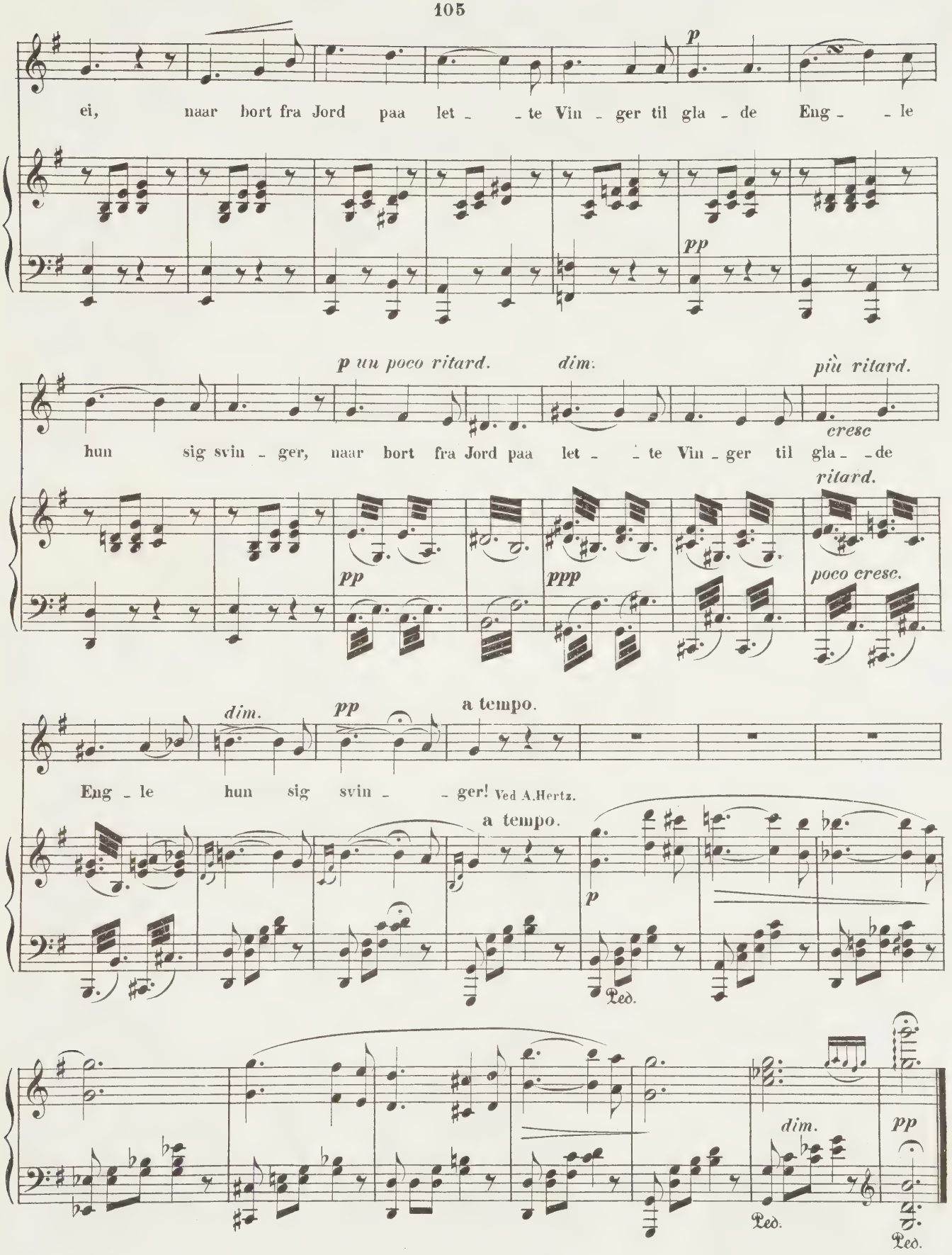
ei, naar bort fra Jord paa let - - te Vin - ger til gla - de Eng - - le
p
pp
p un poco ritard.
dim.
più ritard.
hun sig svin - ger, naar bort fra Jord paa let - - te Vin - ger til gla - - de
cresc
ritard.
pp
ppp
poco cresc.
dim.
pp
a tempo.
Eng - le hun sig svin - - ger!
Ved A.Hertz.
a tempo.
p
Ped.
dim.
pp
Ped.
Ped.

FJELDSØEN.

(1875.)

I.

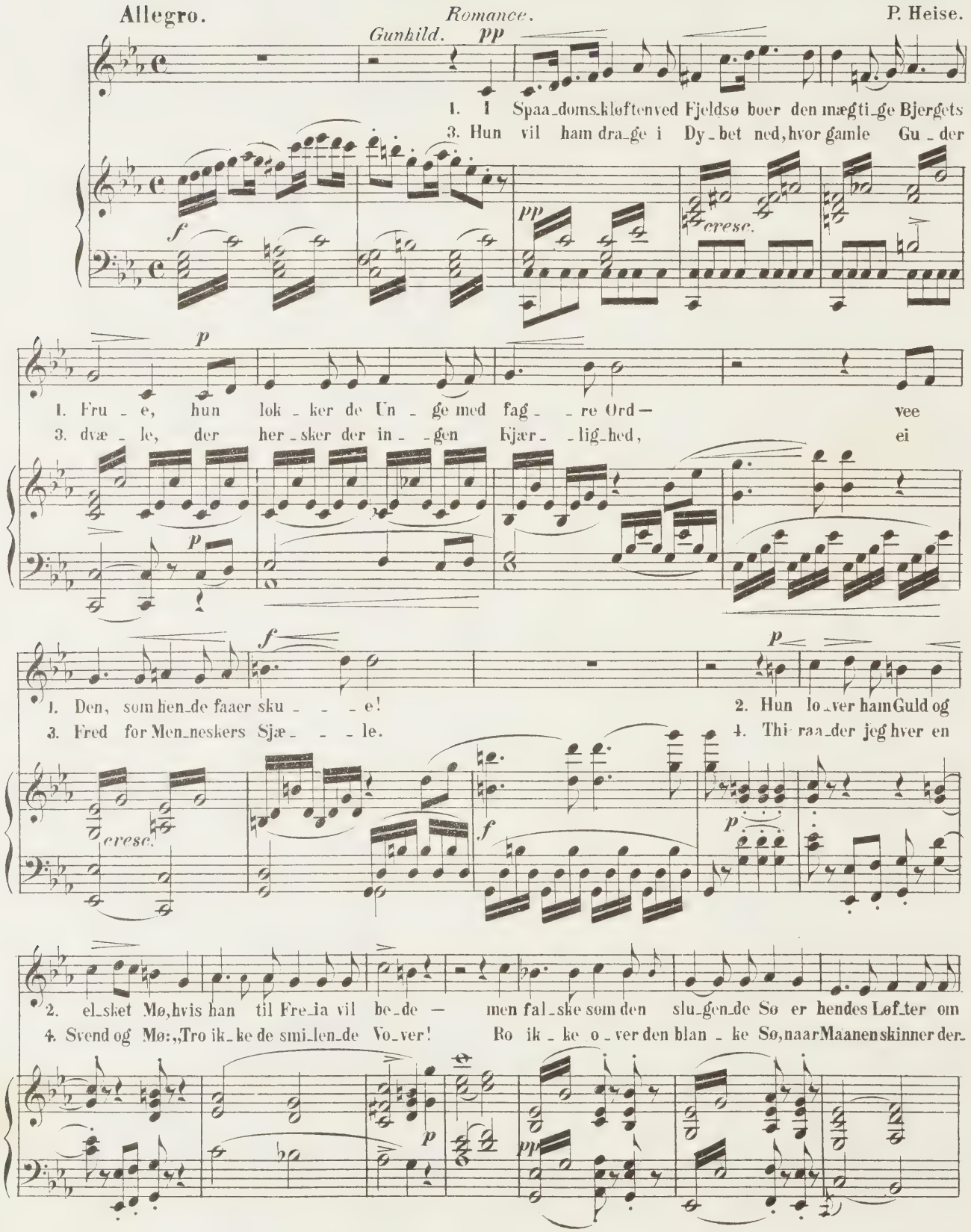

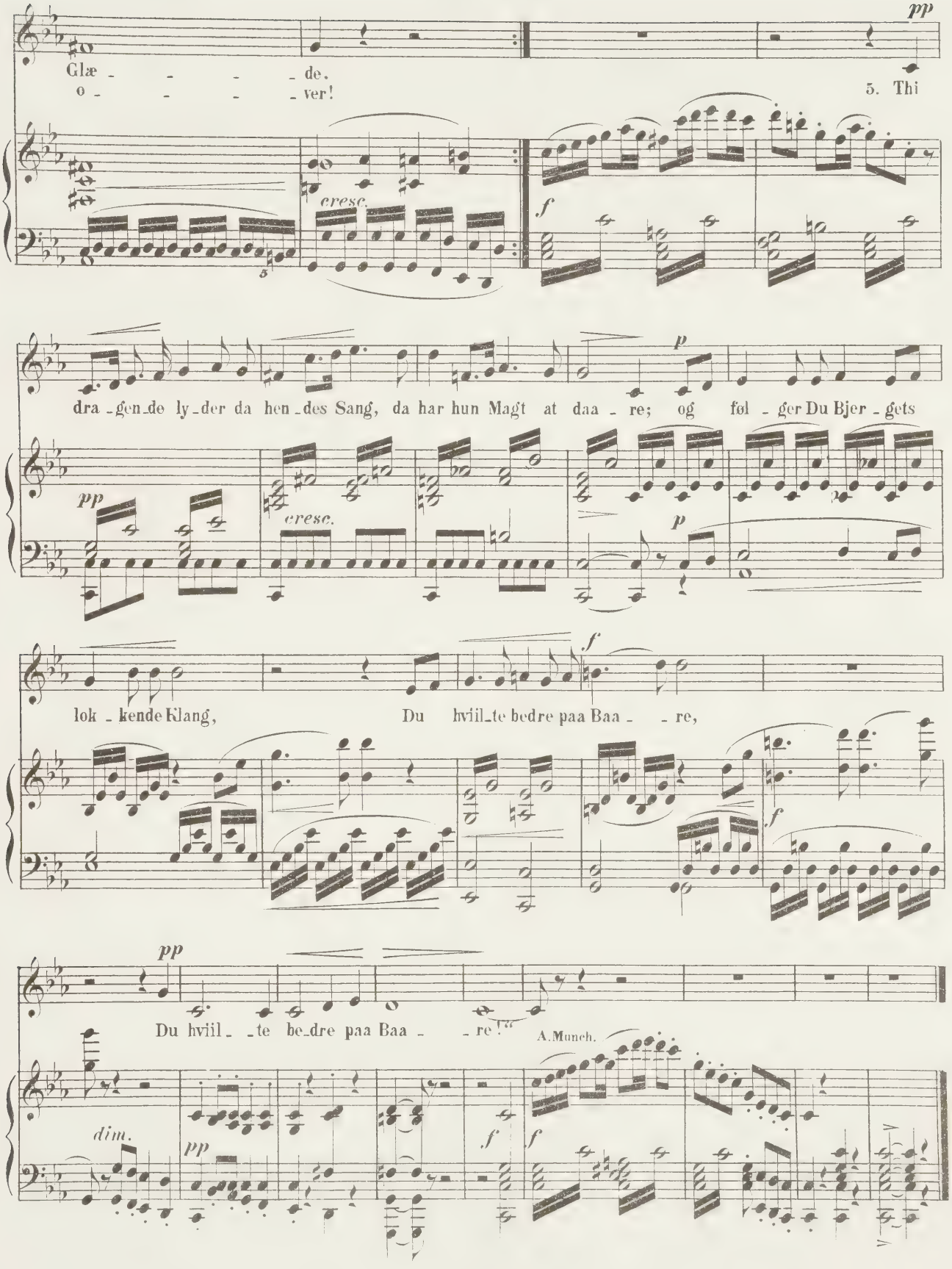
pp
Glæ - - - - de.
o - - - - ver!
5. Thi
cresc.
f
dra - gen - de ly - der da hen - des Sang, da har hun Magt at daa - re; og føl - ger Du Bjer - gets
p
pp
cresc.
p
lok - kende Klang, Du hviil - te bedre paa Baa - - re,
f
f
pp
Du hviil - - te be - dre paa Baa - - re!
A. Munch.
dim.
pp
f
f

II.

Romance.

Allegro moderato, ben marcato.

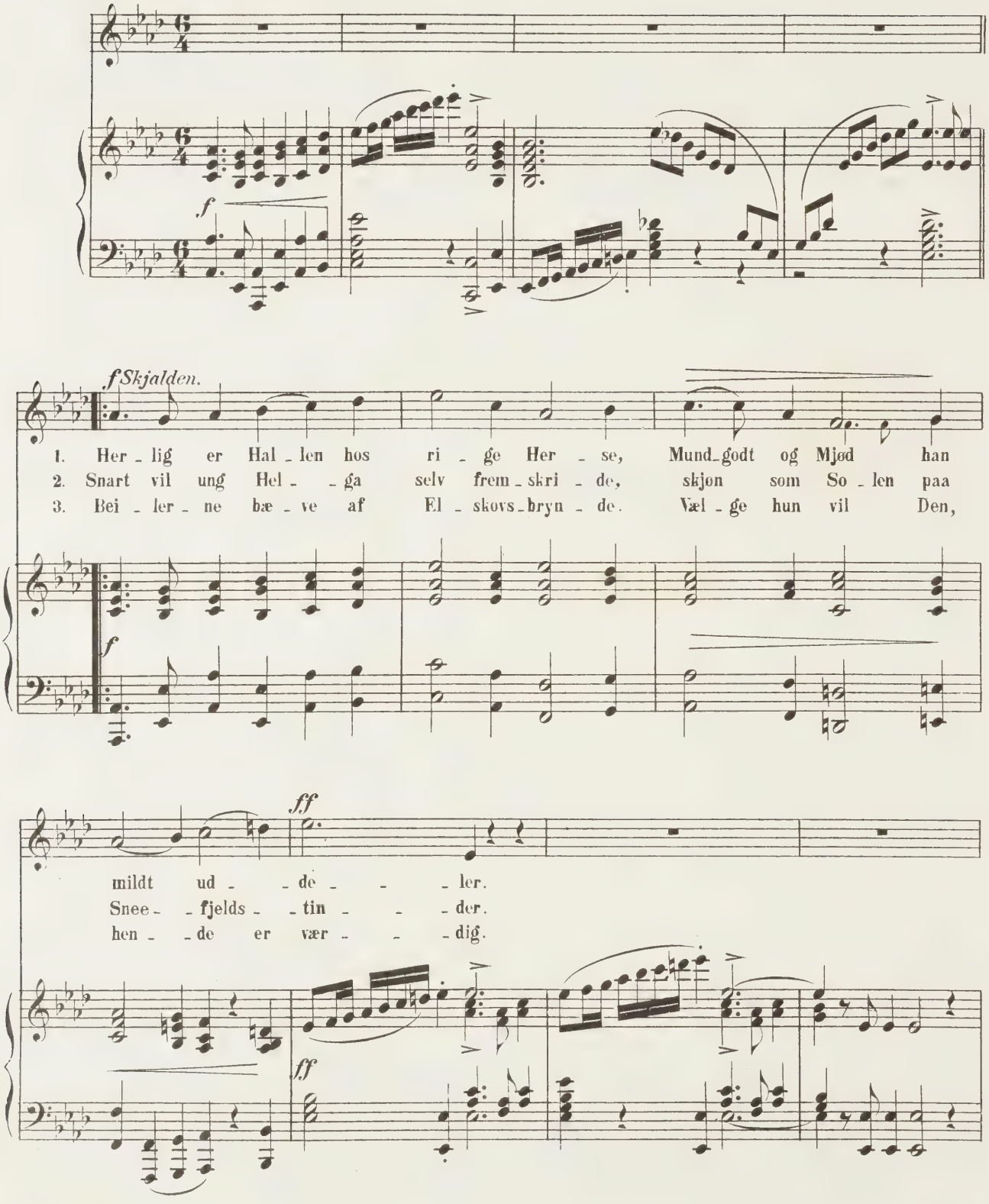

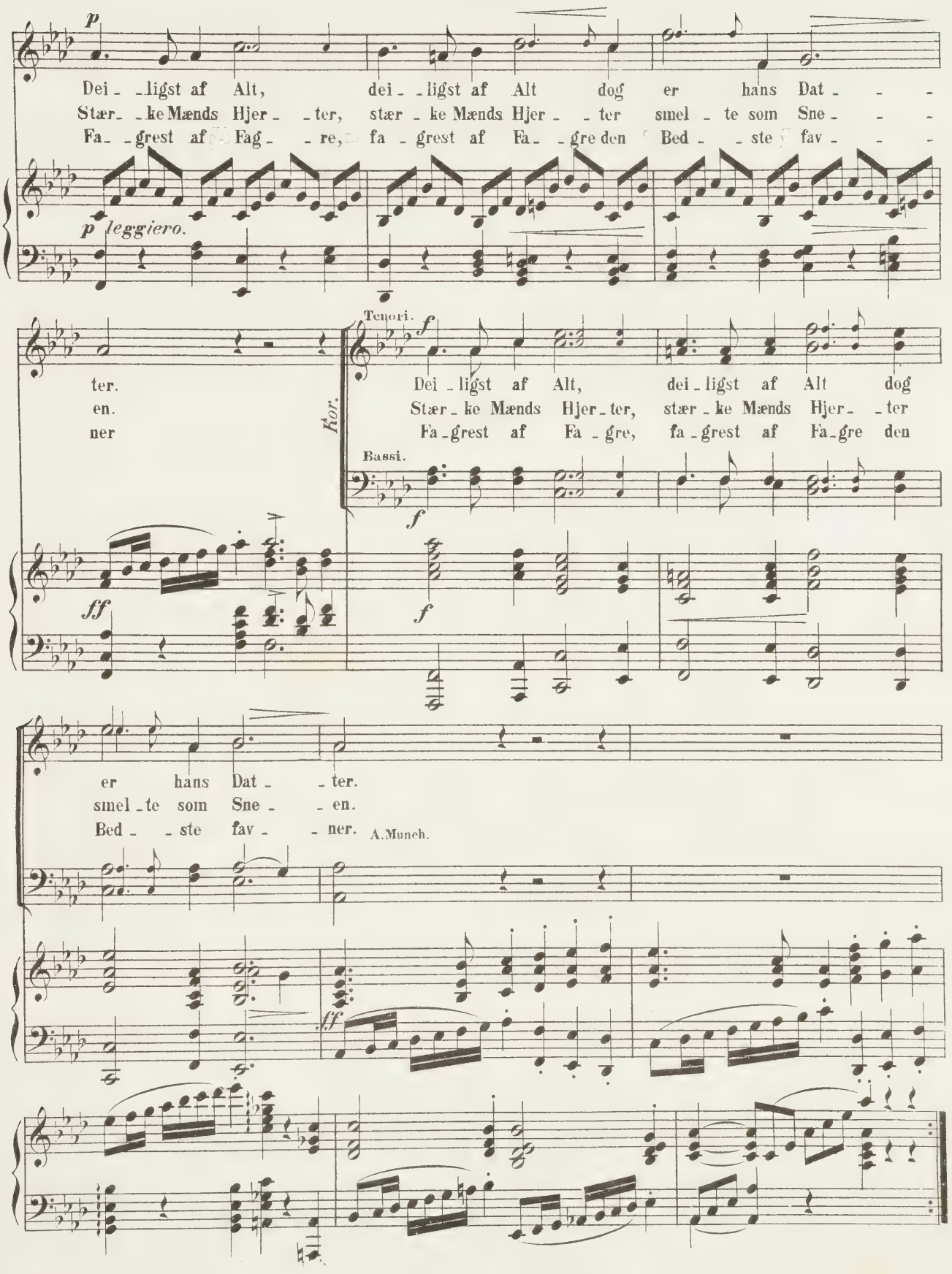
p
Dei - ligst af Alt, dei - ligst af Alt dog er hans Dat - - -
Stær - ke Mænds Hjer - ter, stær - ke Mænds Hjer - ter smel - te som Sne - - -
Fa - grest af Fag - re, fa - grest af Fa - gre den Bed - ste fav - - -
p leggiero.
ter.
en.
ner
Kor.
Tenori.
f
Dei - ligst af Alt, dei - ligst af Alt dog
Stær - ke Mænds Hjer - ter, stær - ke Mænds Hjer - ter
Fa - grest af Fa - gre, fa - grest af Fa - gre den
Bassi.
f
ff
f
er hans Dat - ter.
smel - te som Sne - en.
Bed - ste fav - ner.
A. Munch.
ff

III.

Vuggevise.

Andante e tranquillo.

Gunhild.p

1. Sov trygt i Vug - gen, Du Hel - gas
2. Jeg sig - ner Dig med Sankt O - lafs
3. Jeg sig - ner Dig i vor Fru - es
4. Sov sø - de - ligt nu, min dy - re

sempre p

Barn! Jeg vog - ter Dig tro mod Hul - drens Garn, de spæn - des om
Tegn, det er mod Trol - de det stær - ke - ste Hegn: han ma - ned dem
Navn, jeg sig - ner Dig mod hver Ørn og Ravn, som lu - rer paa
Skat! Krist vær - ge Dig mod den mør - ke Nat, som tru - er os

p

Dig fra Fjel - det, fra Fjel - - det....
ind i Fjel - det, i Fjel - - det....
Dig fra Fjel - det, fra Fjel - - det....
al - le fra Fjel - det, fra Fjel - - det....!

A. Munch.

p

pp

pp

DE TO ARMRINGE.

(1876.)

Moderato non troppo. *Folkevise.* Axel Grandjean

Agna.

1. Far - vel, ung As-ta, væ-ne Mø ! Gid Frei-a Ro-ser vin-de omkring Din Lok, paa
Thor-vald gik paa Ski-bet ud , som vug-ged' sig paa Bøl-ge; til-ba-ge stod hans

sal-ten Sø.... jeg dra-ger Hæ-der at fin-de.... Der kommer vel en bed-re Tid for os i Frem-tids
un-ge Brud, hun tur-de ham ei føl-ge...; end-nu hun tidt til Stranden gaaer, did Læng - sels-tan-ker

Da - ge..., da en-des vil al Sorg og Strid, da ven - - der jeg til - - ba - - ge.....
dra - ge...; hun ven-ter Da-ge, hun ven - ter Aar, han kom - - mer ei til - - ba - - ge.....

A. Grandjean.

1. 2.

2. Og

Chor.

DEN BJERGTAGNE.

(1876.)

Andante. *Spindevise.* I. Hallström.

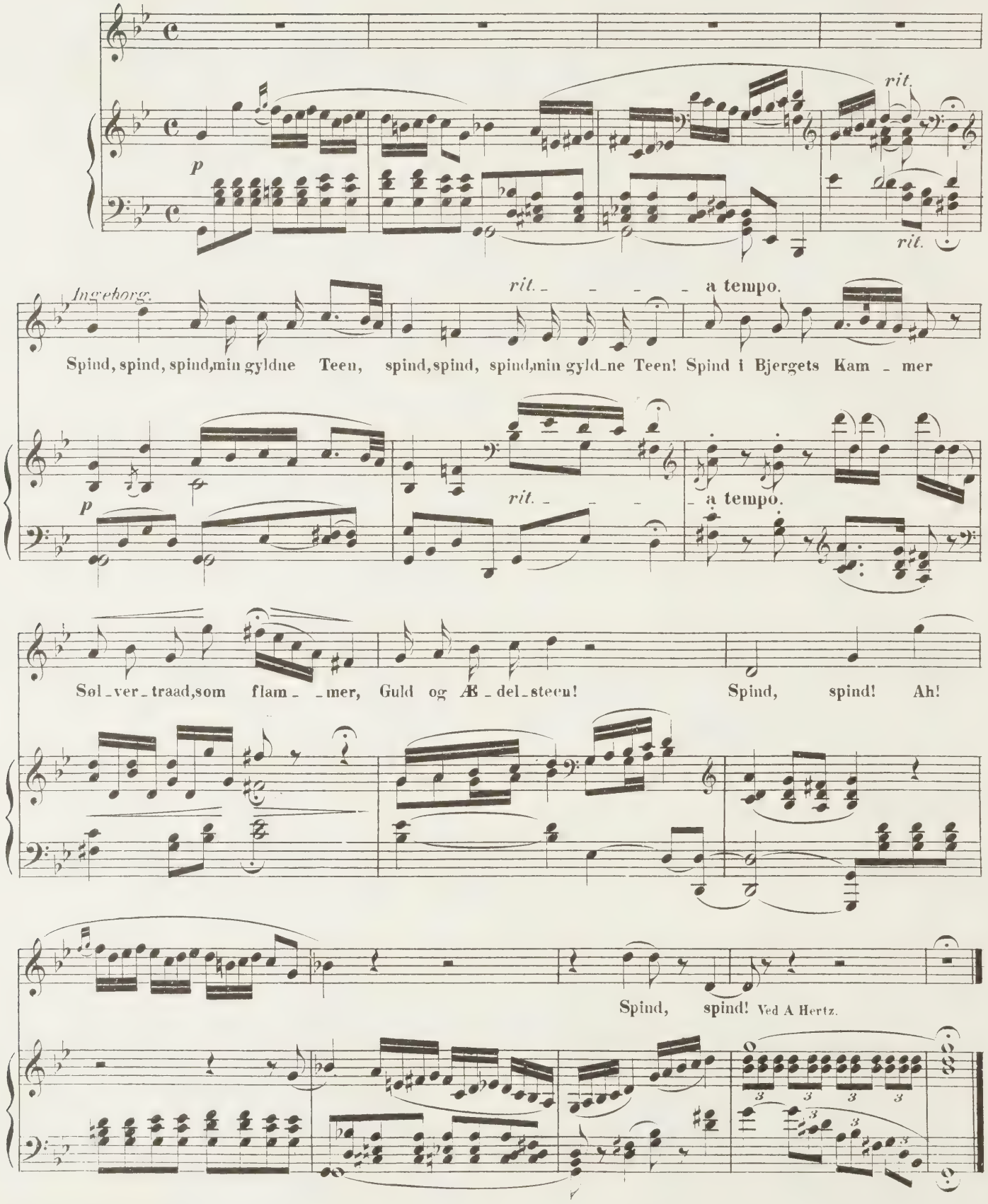

TOVE.

(1878.)

I.

Vise. P. E. Lange-Müller.

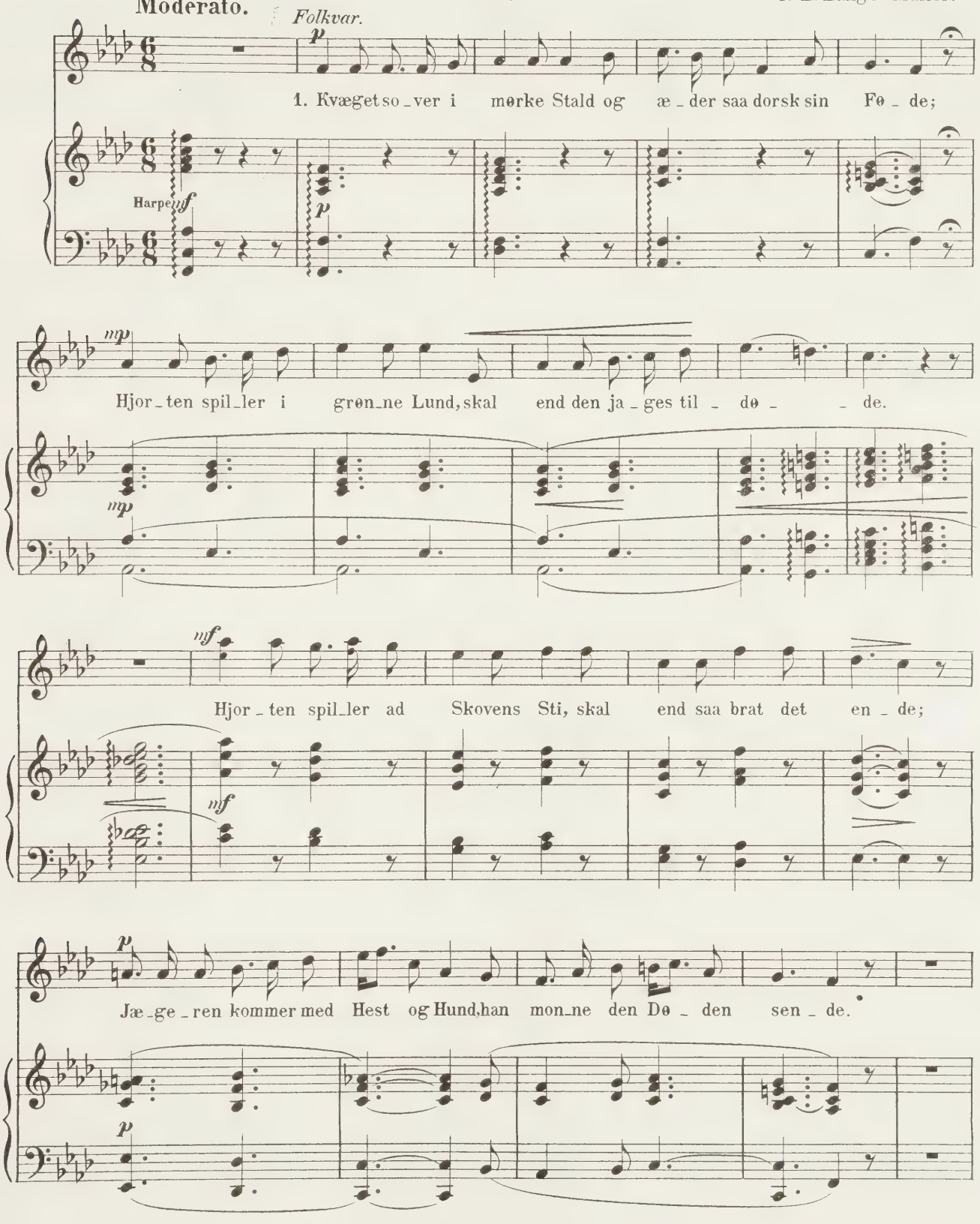

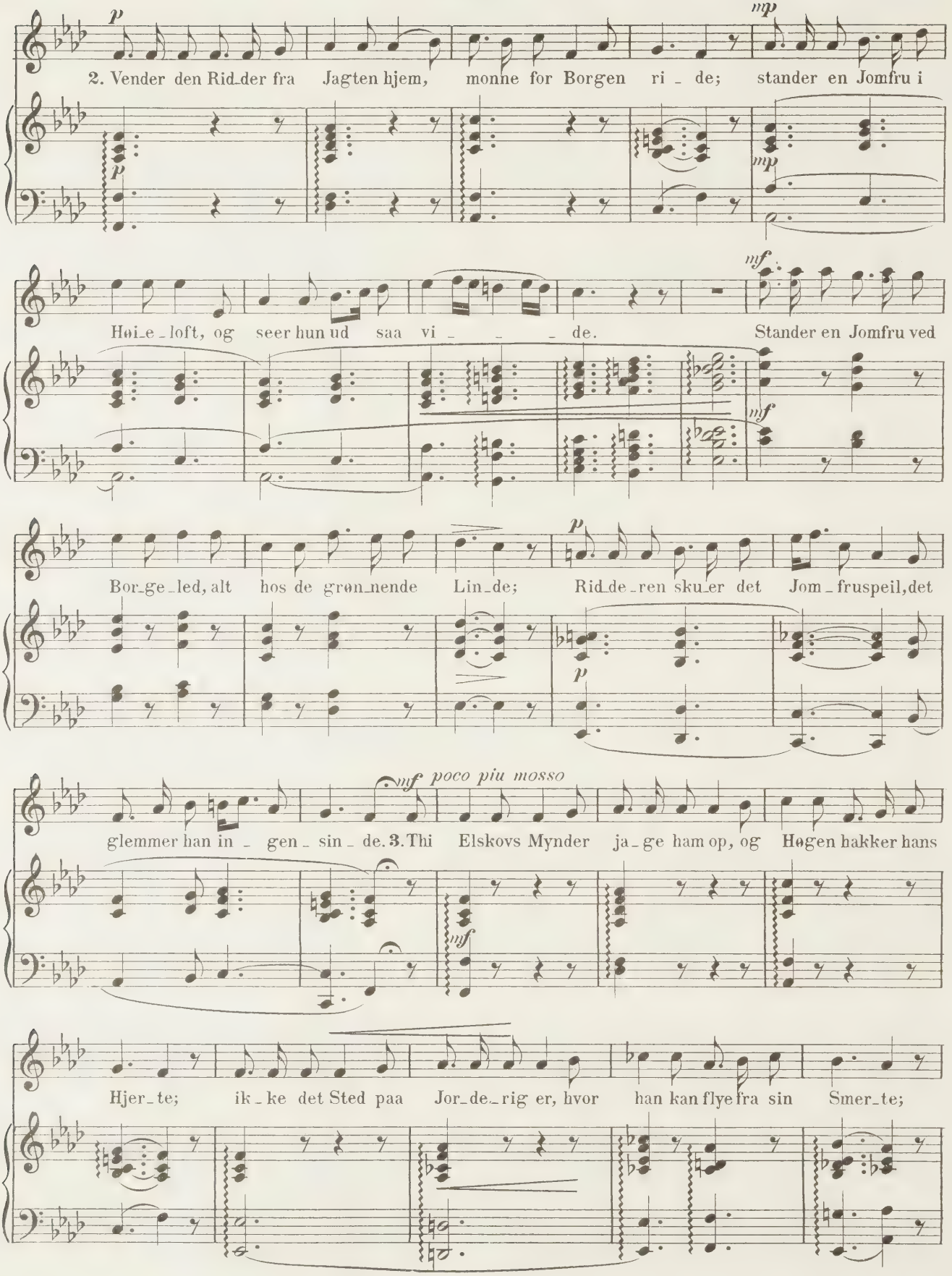
2. Vender den Rid_der fra Jagten hjem, monne for Borgen ri _ de; stander en Jomfru i
Høi_e _loft, og seer hun ud saa vi _ _ _ de. Stander en Jomfru ved
Bor_ge _led, alt hos de grøn_nende Lin_de; Rid_de _ren sku_er det Jom _ fruspeil, det
poco piu mosso
glemmer han in _ gen _ sin _ de. 3. Thi Elskovs Mynder ja _ ge ham op, og Høgen hakker hans
Hjer _ te; ik _ ke det Sted paa Jor_de _rig er, hvor han kan flye fra sin Smer_te;

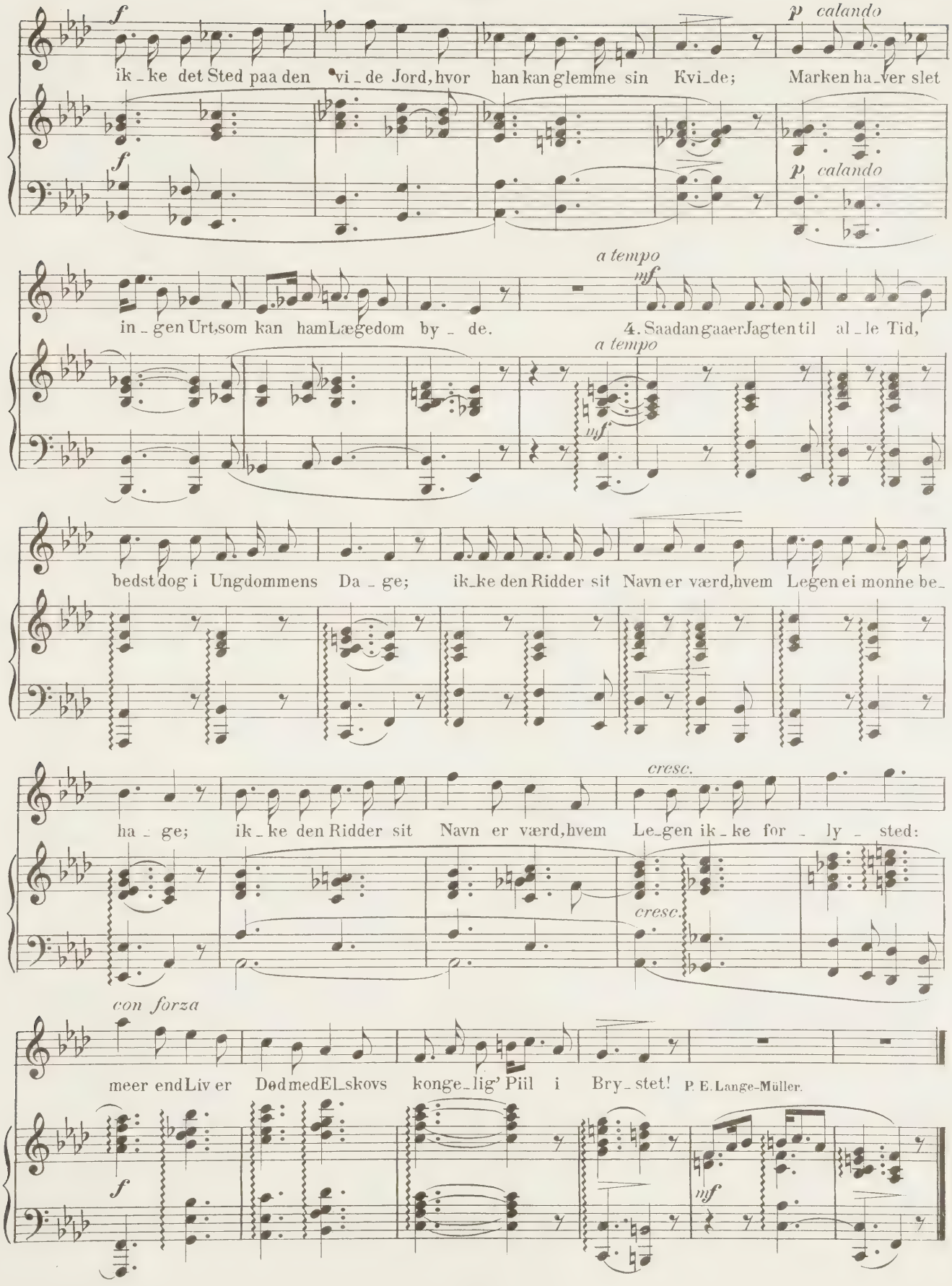
f
ik_ke det Sted paa den vi_de Jord, hvor han kan glemme sin Kvi_de;
p calando
Marken ha_ver slet
f
p calando
a tempo
mf
in_gen Urt som kan ham Lægedom by_de.
4. Saadan gaaer Jagten til al_le Tid,
a tempo
mf
bedst dog i Ungdommens Da_ge; ik_ke den Ridder sit Navn er værd, hvem Legen ei monne be_
cresc.
ha_ge; ik_ke den Ridder sit Navn er værd, hvem Le_gen ik_ke for_ly_sted:
cresc.
con forza
meer end Liv er Død med El_skovs konge_lig' Piil i Bry_stet!
P. E. Lange-Müller.
f
mf

II.

*Romance med Recitativ.**)

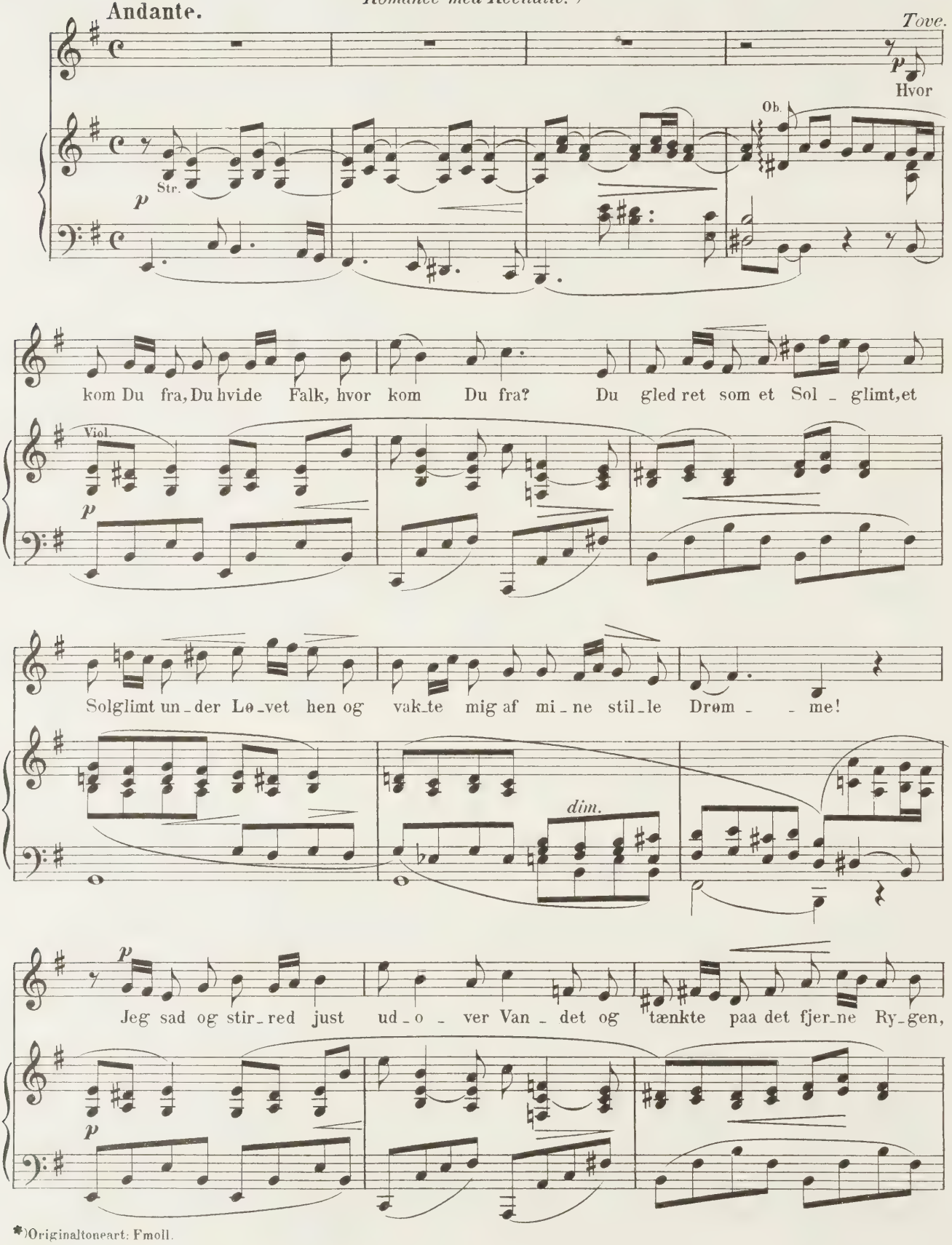

*)Originaltoneart: Fmoll.

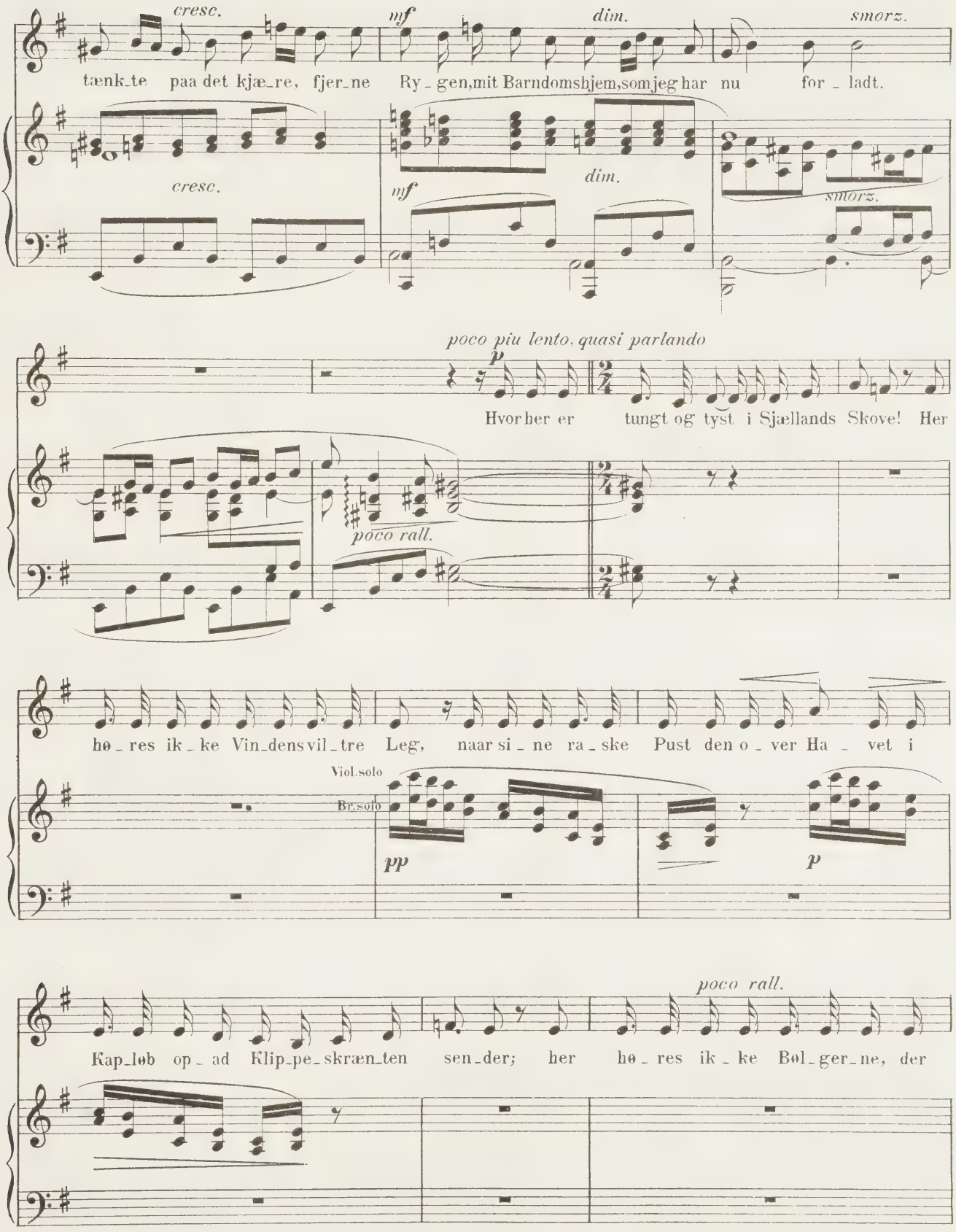
cresc.
mf
dim.
smorz.
tænk_te paa det kjæ_re, fjer_ne Ry_gen, mit Barndomshjem, som jeg har nu for_ladt.
poco piu lento. quasi parlando
p
Hvor her er tungt og tyst i Sjællands Skove! Her
poco rall.
hø_res ik_ke Vin_dens vil_tre Leg, naar si_ne ra_ske Pust den o_ver Ha_vet i
Viol. solo
Br. solo
pp
p
poco rall.
Kap_løb op_ad Klip_pe_skræn_ten sen_der; her hø_res ik_ke Bøl_ger_ne, der

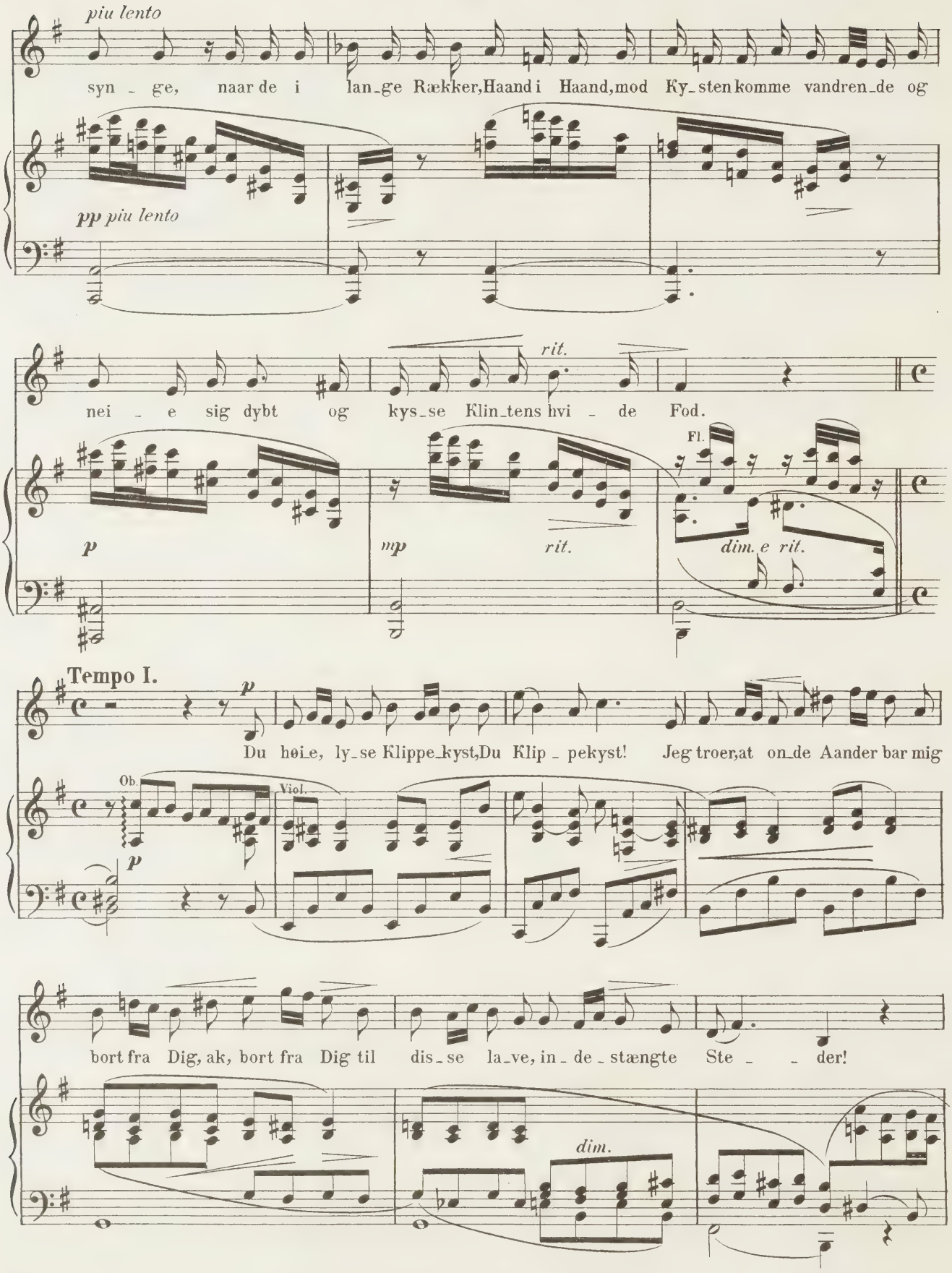
piu lento
syn - ge, naar de i lan-ge Rækker, Haand i Haand, mod Ky-sten komme vandren-de og
pp piu lento
rit.
nei - e sig dybt og kys-se Klin-tens hvi - de Fod.
p
mp
rit.
Fl.
dim. e rit.
Tempo I.
p
Du høi-e, ly-se Klippe-kyst, Du Klip - pekyst! Jeg troer, at on-de Aander bar mig
Ob.
Viol.
p
bort fra Dig, ak, bort fra Dig til dis-se la-ve, in - de - stængte Ste - - der!
dim.

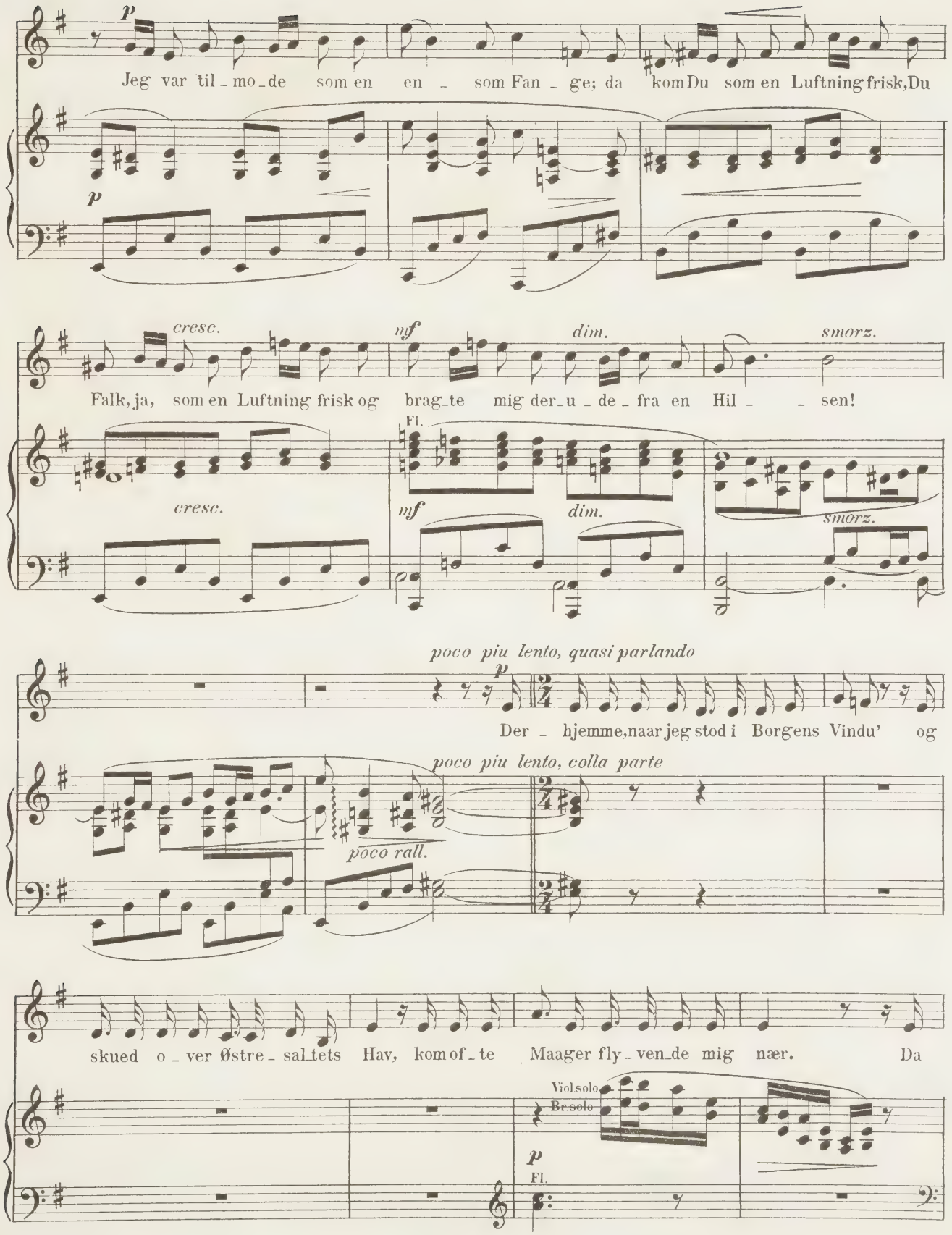
p
Jeg var til_mo_de som en en _ som Fan _ ge; da kom Du som en Luftning frisk, Du
p
cresc.
mf
dim.
smorz.
Falk, ja, som en Luftning frisk og brag_te mig der_u _ de _ fra en Hil _ _ sen!
Fl.
cresc.
mf
dim.
smorz.
poco piu lento, quasi parlando
p
Der _ hjemme, naar jeg stod i Borgens Vindu' og
poco piu lento, colla parte
poco rall.
skued o _ ver Østre _ sal_tets Hav, kom of _ te Maager fly _ ven_de mig nær. Da
Viol.solo
Br.solo
p
Fl.

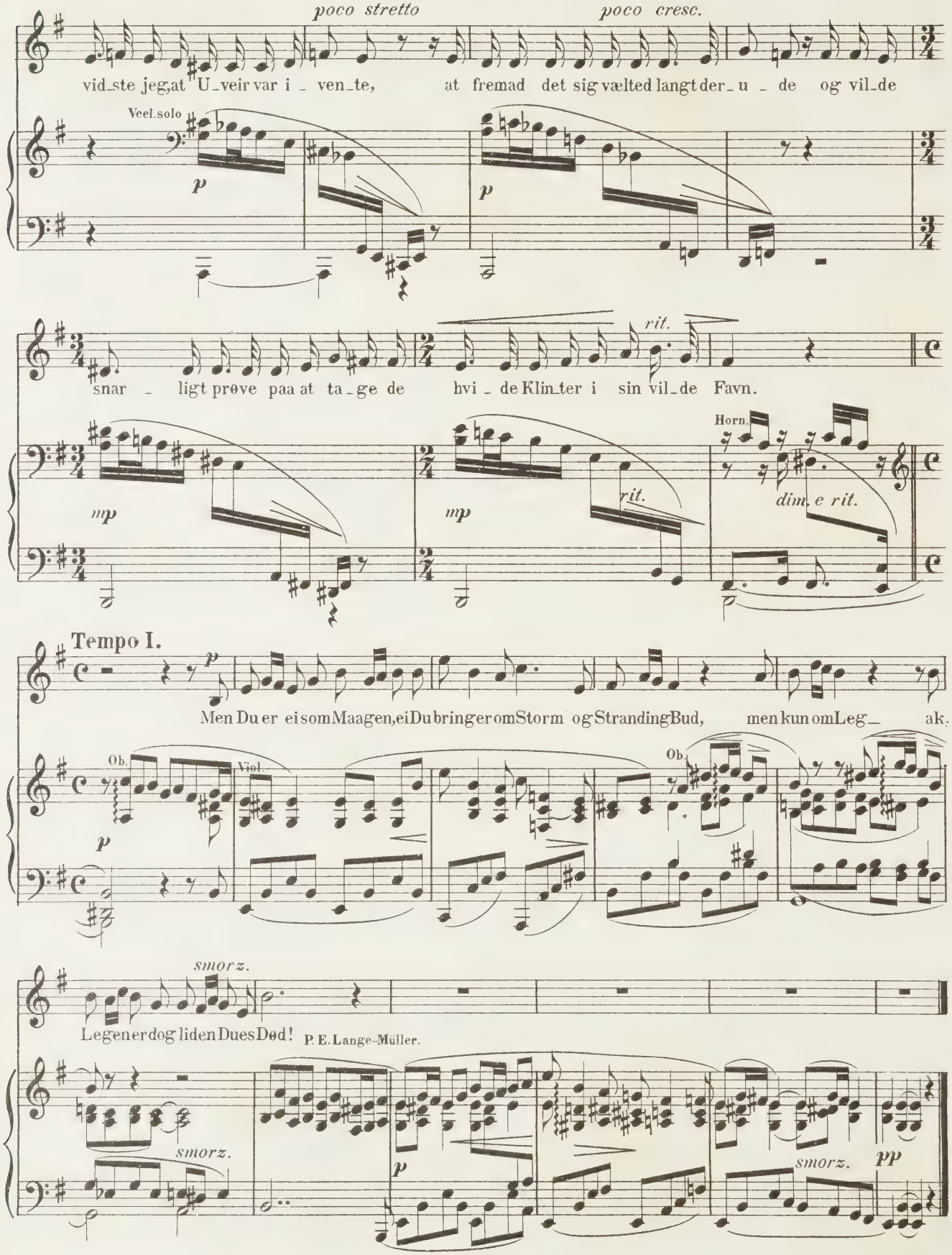
poco stretto
poco cresc.
vid_ste jeg,at U_veir var i _ ven_te, at fremad det sig vælted langt der_u _ de og vil_de
Vcel.solo
p
p
rit.
snar _ ligt prøve paa at ta_ge de hvi _ de Klin_ter i sin vil_de Favn.
mp
mp
rit.
Horn.
dim. e rit.
Tempo I.
p
Men Du er ei som Maagen, ei Du bringer om Storm og Stranding Bud, men kun om Leg_ ak.
Ob.
Viol.
p
Ob.
smorz.
Legen er dog liden Dues Død!
P. E. Lange-Müller.
smorz.
p
smorz.
pp

AMBROSIUS.

(1878.)

I.

Allegro commodo. *Romance.* J. P. E. Hartmann.

Ambrosius.

1. Den kjed_som Vin_ter gik sin Gang, den Dag saa kort, den
see, hvor pyn_tet So_len gaaermed lan_ge Straa_ler
see et me_get yn_digt Syn paa Sko_vens grøn_ne
see, hvor spei_le_klar og glat den Sø dog er i_

Harpe. Str. pizz. Harpe. Str.

p *stacc.*

Nat saa lang for_an_drer sig saa lem_pe_lig, saa lem_pe_lig; den
i sit Haar! Den var_me Krandser ret_te Kands, er ret_te Kands for
Øi_en_bryn: den høi_e Top skal klæ_des op, skal klæ_des op, og
la_ve sat! Det er jo, som at So_len kom, at So_len kom kun

Bl. Str.

bar_ske Vind, den mør_ke Sky maa flye. Man fryg_ter ei, at Snee og Slud skal mø_de dem, som
al_le Ting, som nu maa egrye paa_ny. See Fug_le_ne i Flok_ke_tal i Luf tens vi_de
Vaa_ren pyn_ter Bø_gen ud til Brud! Hist vog_ter Hyr_den Kvæg og Kørn; et Hun_de_bjæl, en
for at see sit Skil_de_ri der_i. Snart lir_rer Frø_en med sin Mund i_mod den søv_nig

f *p* *stacc.*

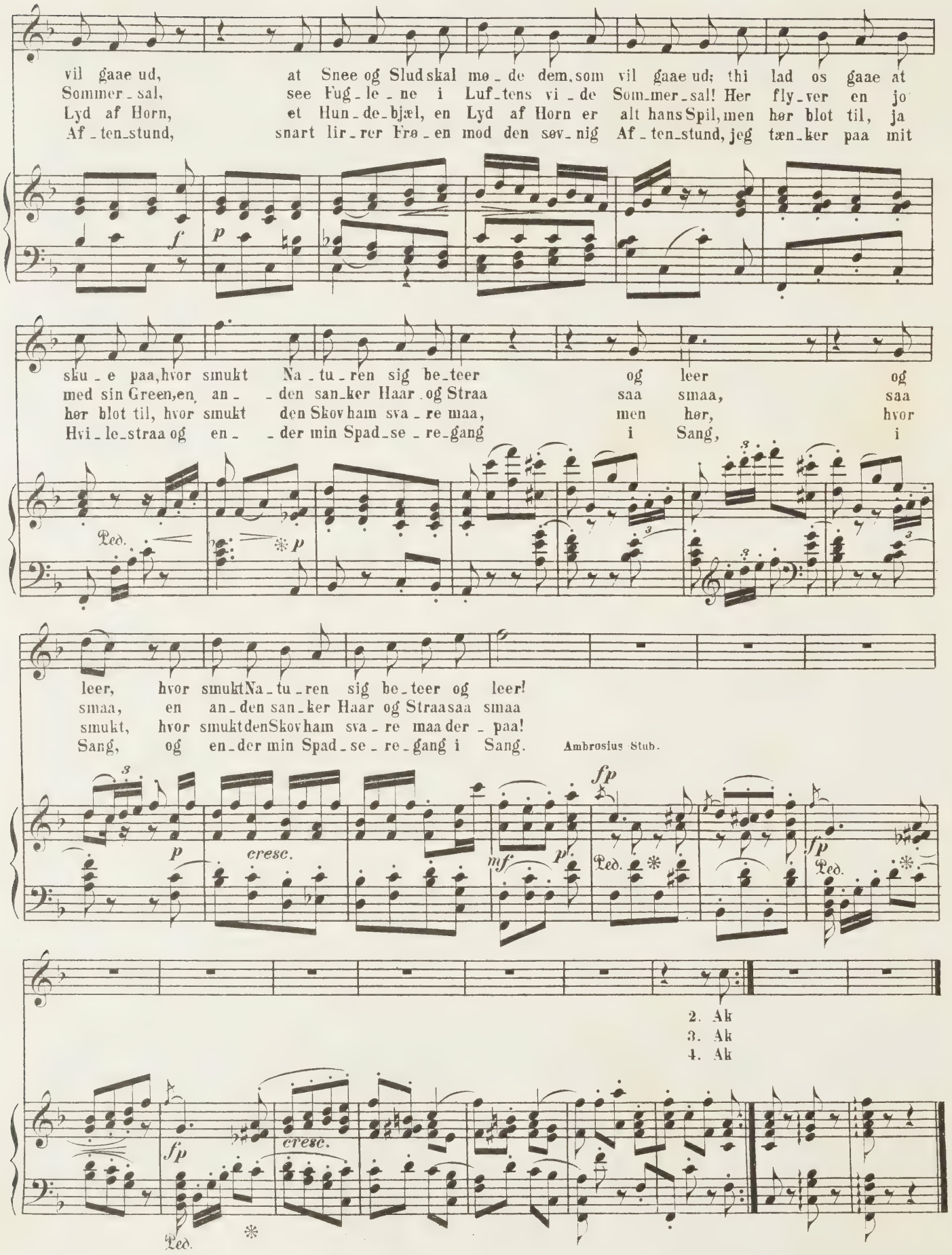
vil gaae ud, at Snee og Slud skal mø_de dem, som vil gaae ud; thi lad os gaae at
Sommer_sal, see Fug_le_ne i Luf_tens vi_de Som_mer_sal! Her fly_ver en jo
Lyd af Horn, et Hun_de_bjæl, en Lyd af Horn er alt hans Spil, men hør blot til, ja
Af_ten_stund, snart lir_rer Frø_en mod den søv_nig Af_ten_stund, jeg tæn_ker paa mit
sku_e paa, hvor smukt Na_tu_ren sig be_teer og leer og
med sin Green, en an_ _den san_ker Haar og Straa saa smaa, saa
hør blot til, hvor smukt den Skov ham sva_re maa, men hør, hvor
Hvi_le_straa og en_ _der min Spad_se_re_gang i Sang, i
leer, hvor smukt Na_tu_ren sig be_teer og leer!
smaa, en an_den san_ker Haar og Straa saa smaa
smukt, hvor smukt den Skov ham sva_re maa der_paa!
Sang, og en_der min Spad_se_re_gang i Sang.
Ambrosius Stub.
2. Ak
3. Ak
4. Ak

II.

Romance.

Poco Andantino.

Ambrosius.

1. Jeg

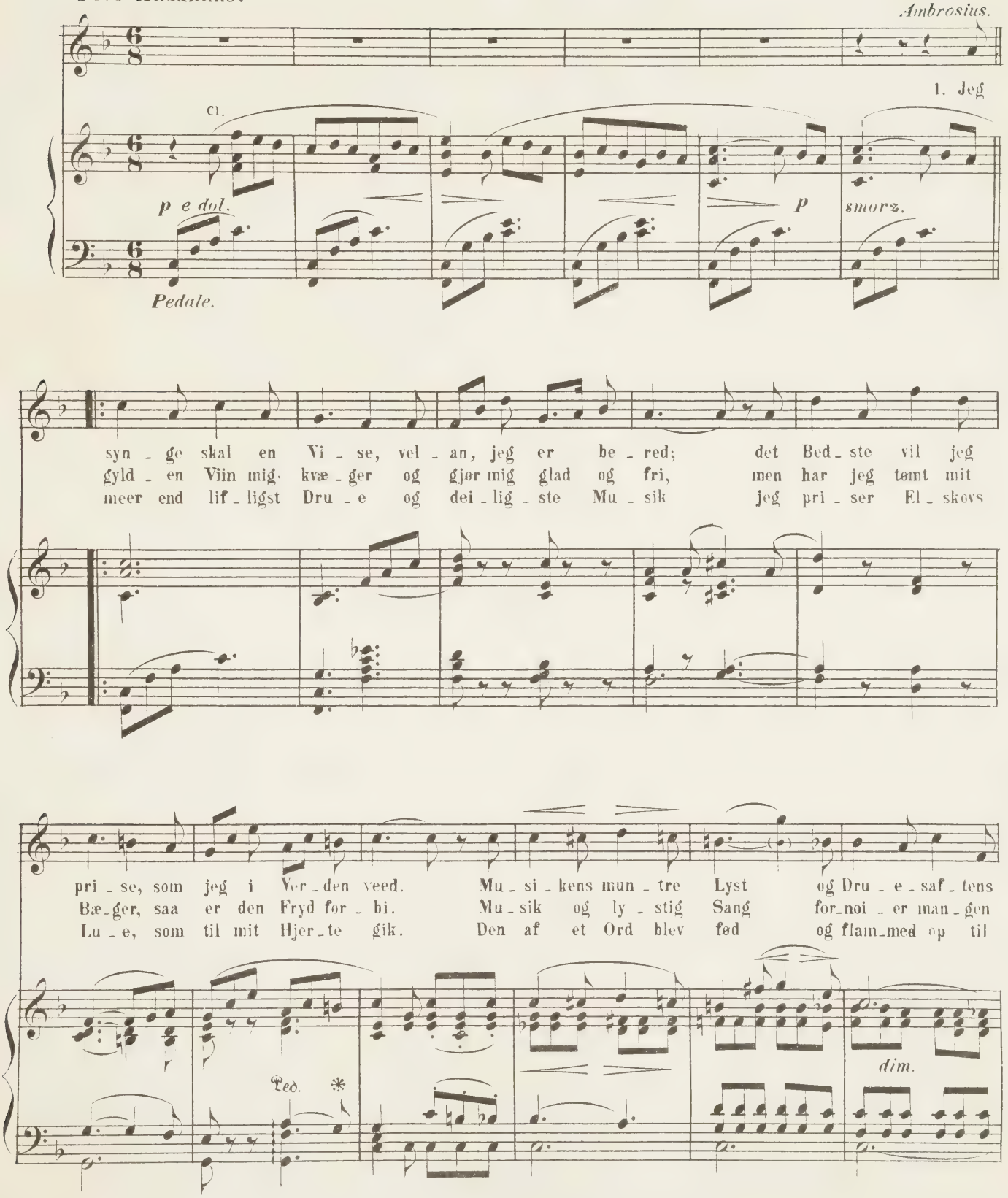

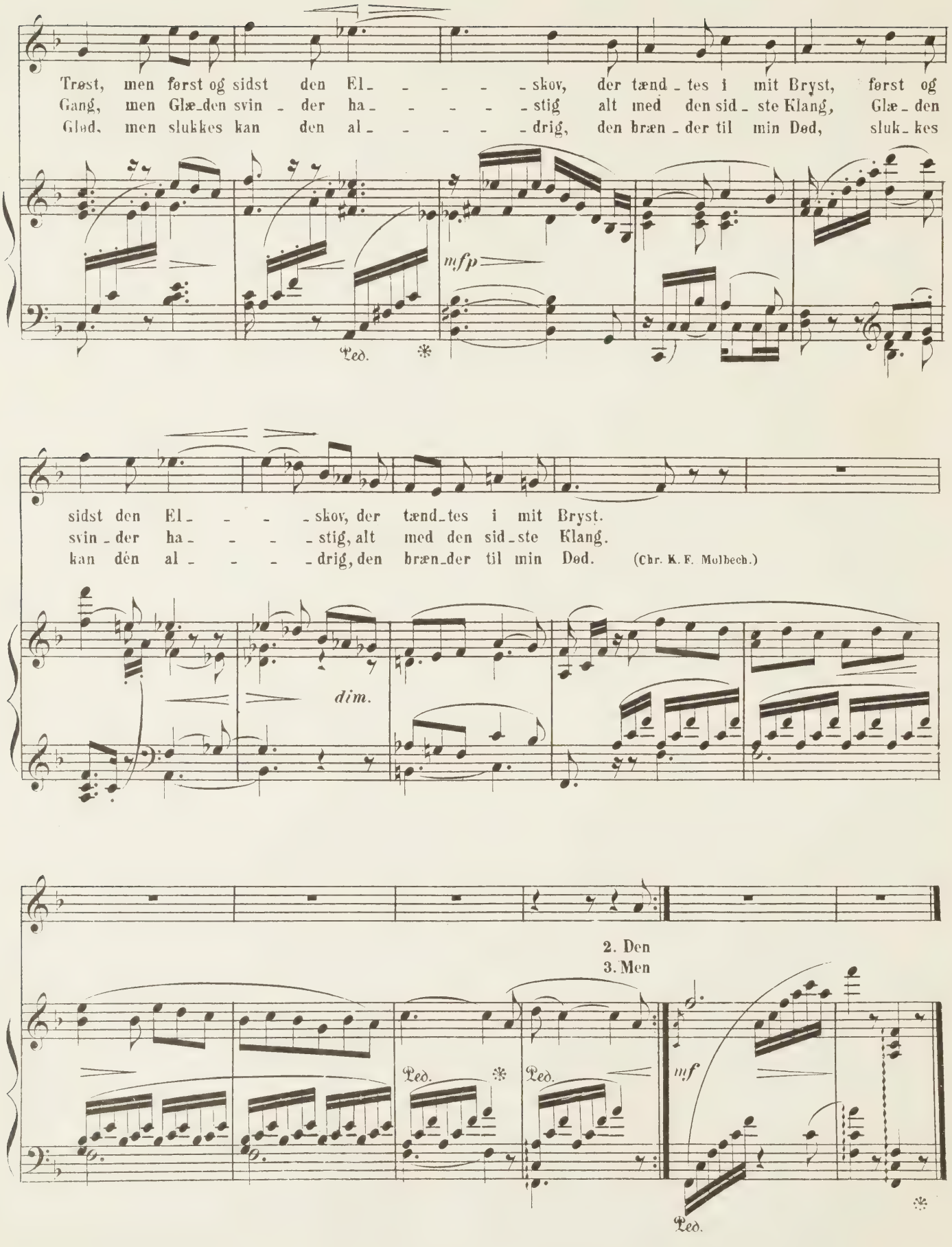
Trøst, men først og sidst den El_ _ _ _ _skov, der tænd_tes i mit Bryst, først og
Gang, men Glæ_den svin_der ha_ _ _ _ _stig alt med den sid_ste Klang, Glæ_den
Glød, men slukkes kan den al_ _ _ _ _drig, den bræn_der til min Død, sluk_kes
mfp
Ped.
sidst den El_ _ _ _skov, der tænd_tes i mit Bryst.
svin_der ha_ _ _ _stig, alt med den sid_ste Klang.
kan den al_ _ _ _drig, den bræn_der til min Død. (Chr. K. F. Molbech.)
dim.
2. Den
3. Men
Ped.
Ped.
mf
Ped.

DROT OG MARSK.

(1878.)

I.

*Romance.**)

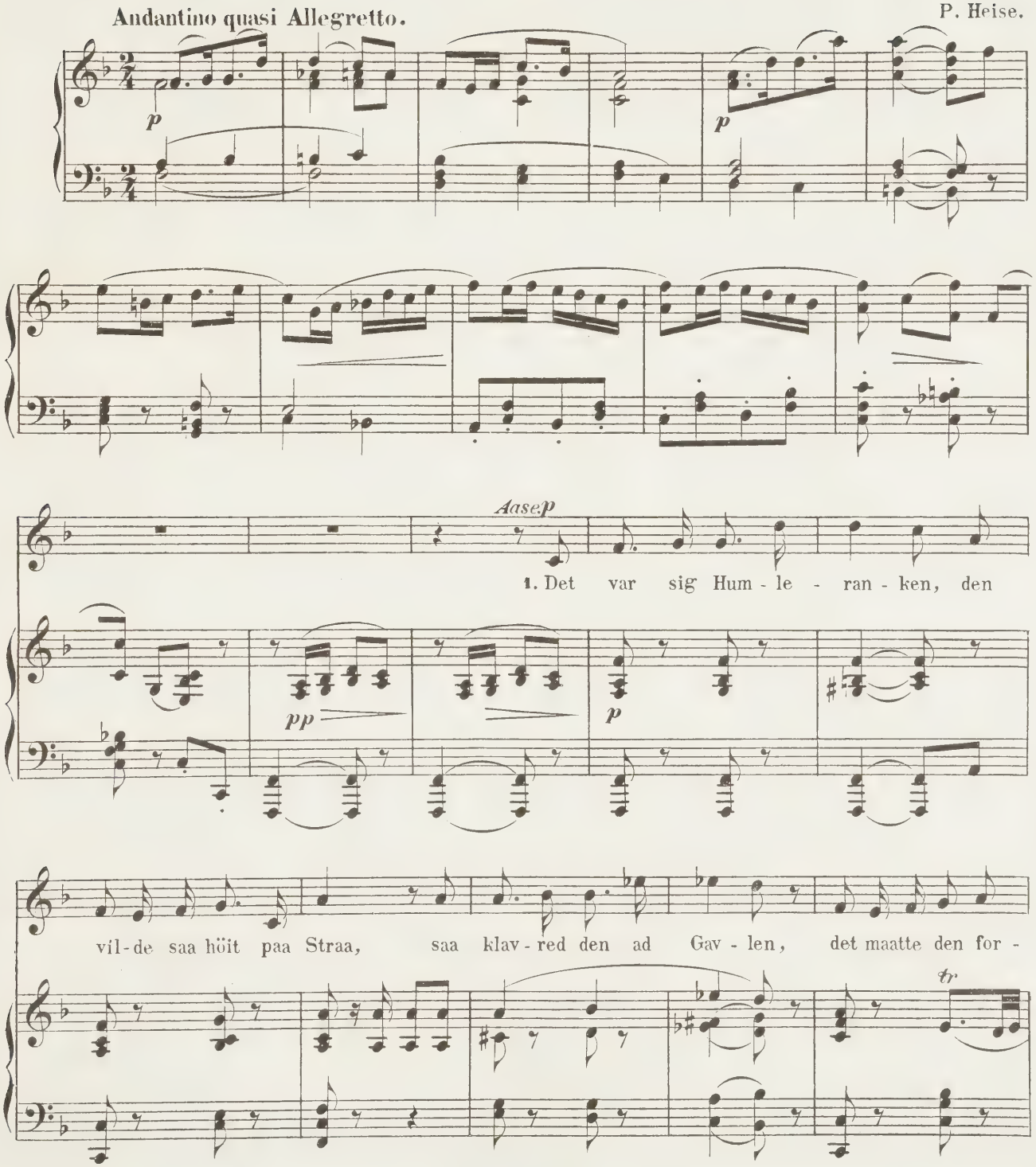

*)Originaltoneart: Adur.

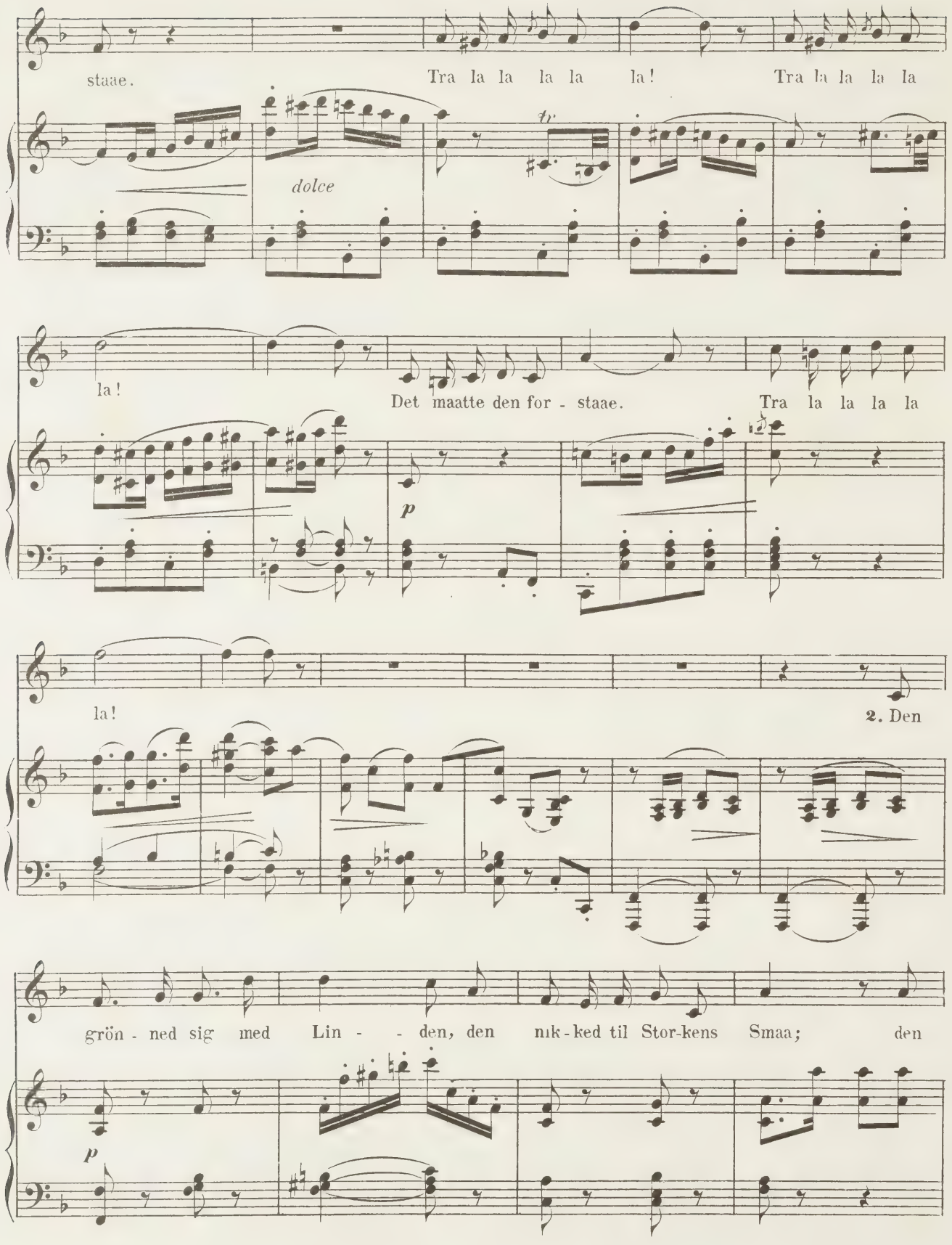
staae.
Tra la la la la la!
Tra la la la la
dolce
tr
la!
Det maatte den for - staae.
Tra la la la la
p
la!
2. Den
grön - ned sig med Lin - - den, den nik-ked til Stor-kens Smaa; den
p

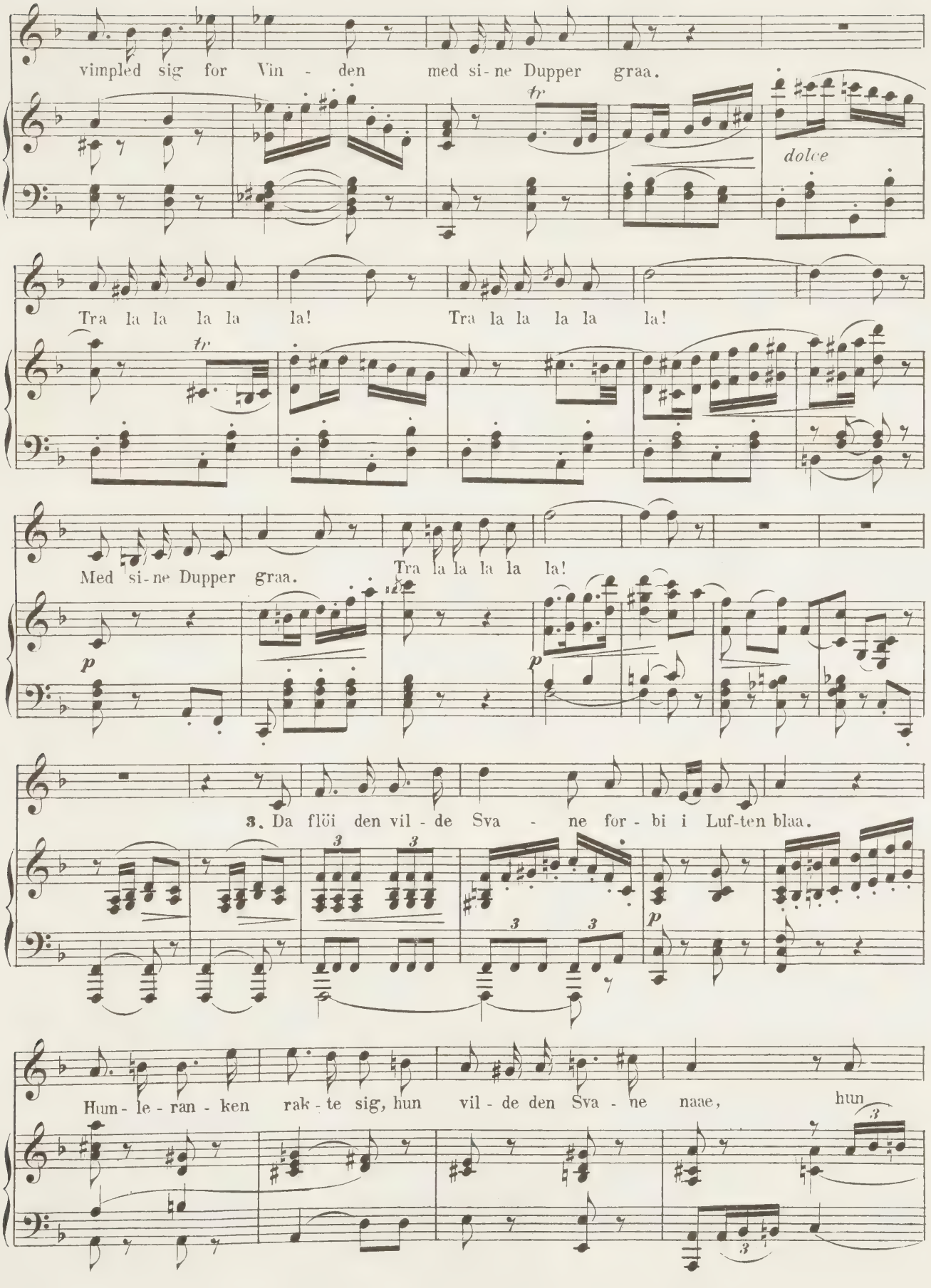
vimpled sig for Vin - den med si - ne Dupper graa.
dolce
Tra la la la la la! Tra la la la la la!
Med si - ne Dupper graa.
Tra la la la la la!
3. Da flöi den vil - de Sva - ne for - bi i Luf-ten blaa.
Hum - le - ran - ken rak - te sig, hun vil - de den Sva - ne naae, hun

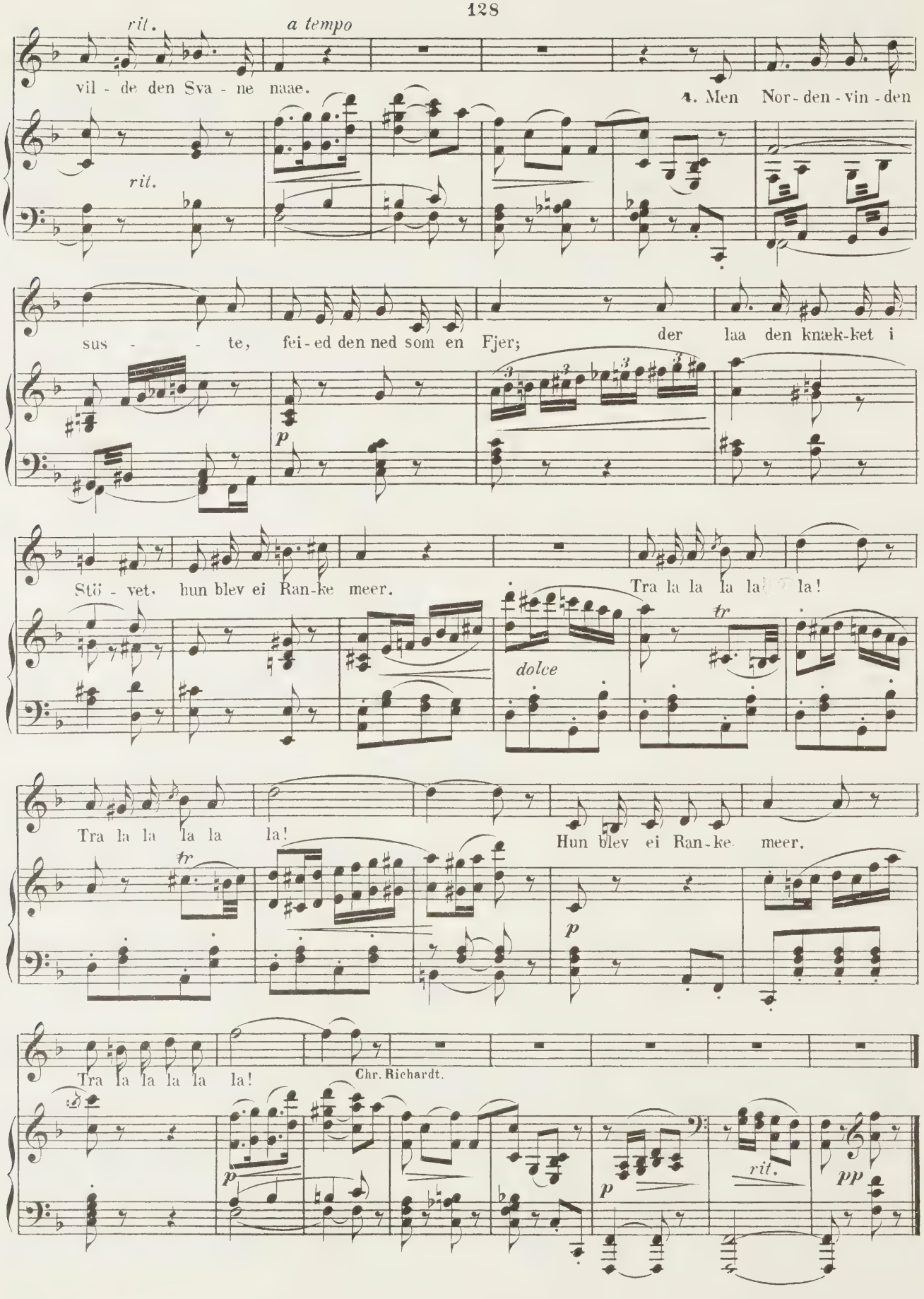
rit.
a tempo
vil - de den Sva - ne naae.
4. Men Nor - den - vin - den
rit.
sus - - - te, fei - ed den ned som en Fjer;
der laa den knæk - ket i
p
Stö - vet, hun blev ei Ran - ke meer.
Tra la la la la la la!
tr
dolce
Tra la la la la la!
Hun blev ei Ran - ke meer.
tr
p
Tra la la la la la!
Chr. Richardt.
p
p
rit.
pp

II.

*Romance.**)

Aase.

Andantino.

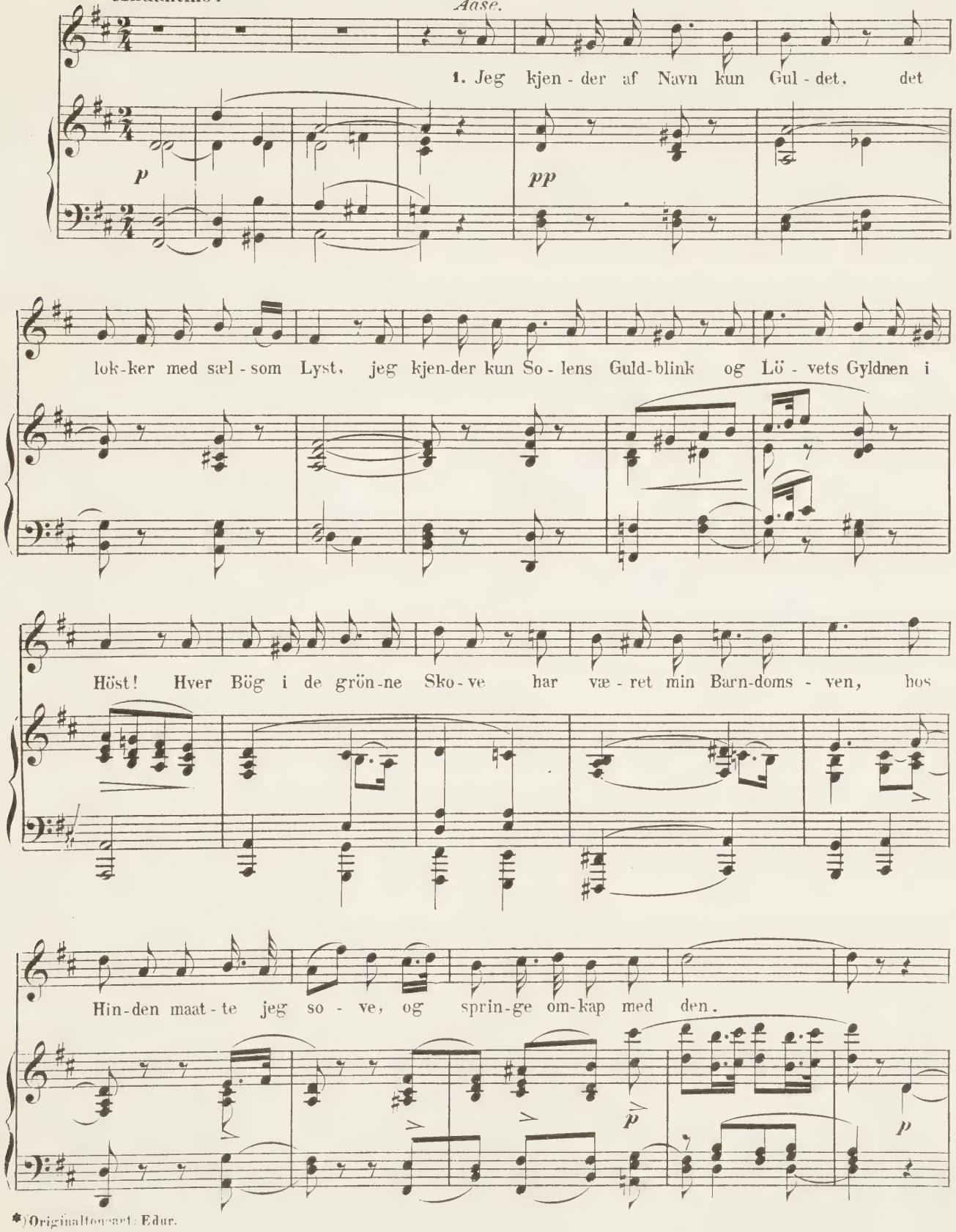

*) Originaltonart: Edur.

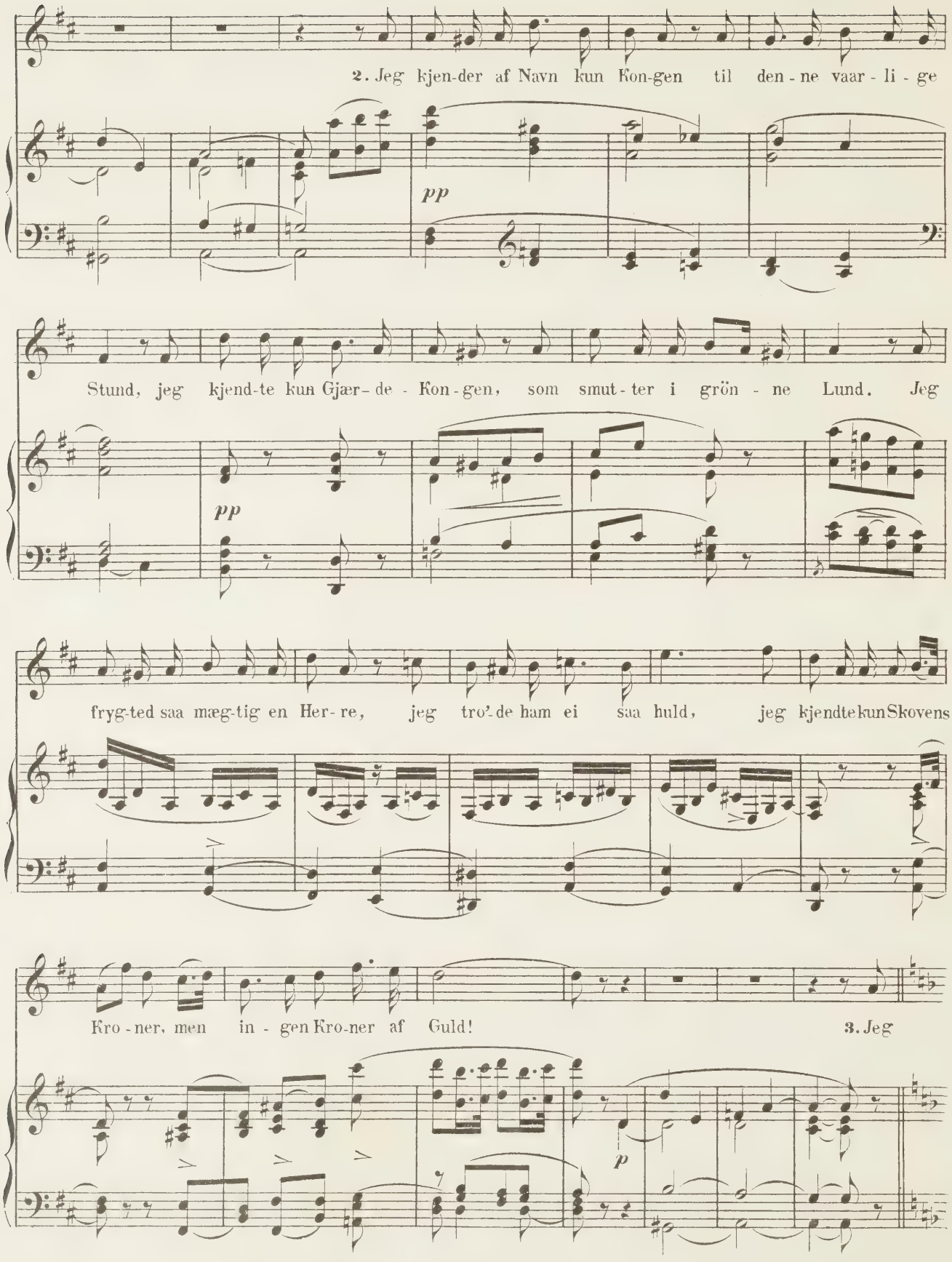
2. Jeg kjen-der af Navn kun Kon-gen til den-ne vaar-li-ge
pp
Stund, jeg kjend-te kun Gjær-de-Kon-gen, som smut-ter i grön-ne Lund. Jeg
pp
fryg-ted saa mæg-tig en Her-re, jeg tro'-de ham ei saa huld, jeg kjendte kun Skovens
Kro-ner, men in-gen Kro-ner af Guld!
3. Jeg
p

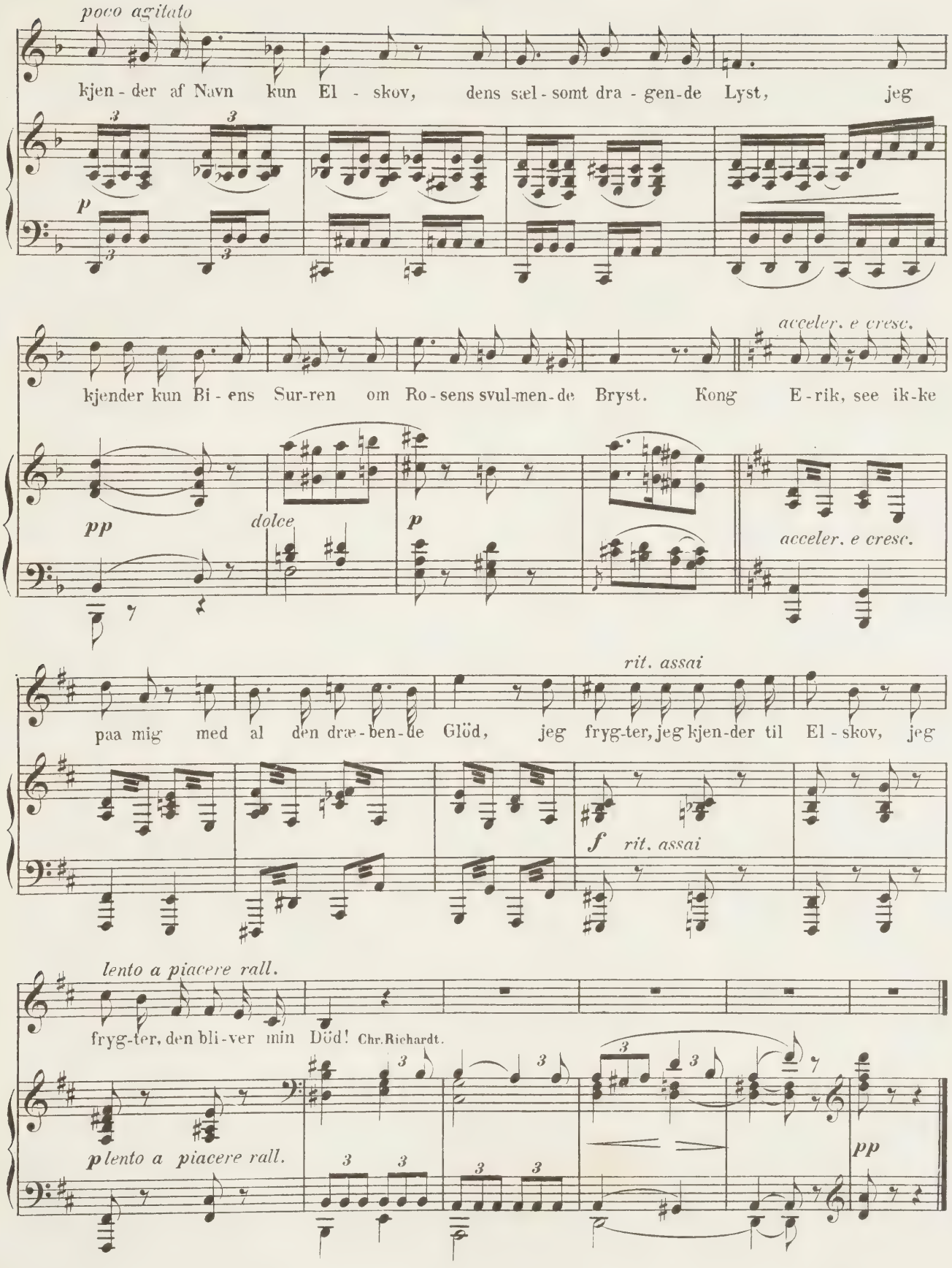
poco agitato
kjen - der af Navn kun El - skov, dens sæl - somt dra - gen-de Lyst, jeg
p
acceler. e cresc.
kjender kun Bi - ens Sur-ren om Ro - sens svul-men-de Bryst. Kong E - rik, see ik-ke
pp
dolce
p
acceler. e cresc.
rit. assai
paa mig med al den dræ - ben - de Glöd, jeg fryg-ter, jeg kjen-der til El - skov, jeg
f
rit. assai
lento a piacere rall.
fryg-ter, den bli-ver min Död! Chr. Richardt.
plento a piacere rall.
pp

III.

Bøn.)

Lento e religioso.

Aase. p

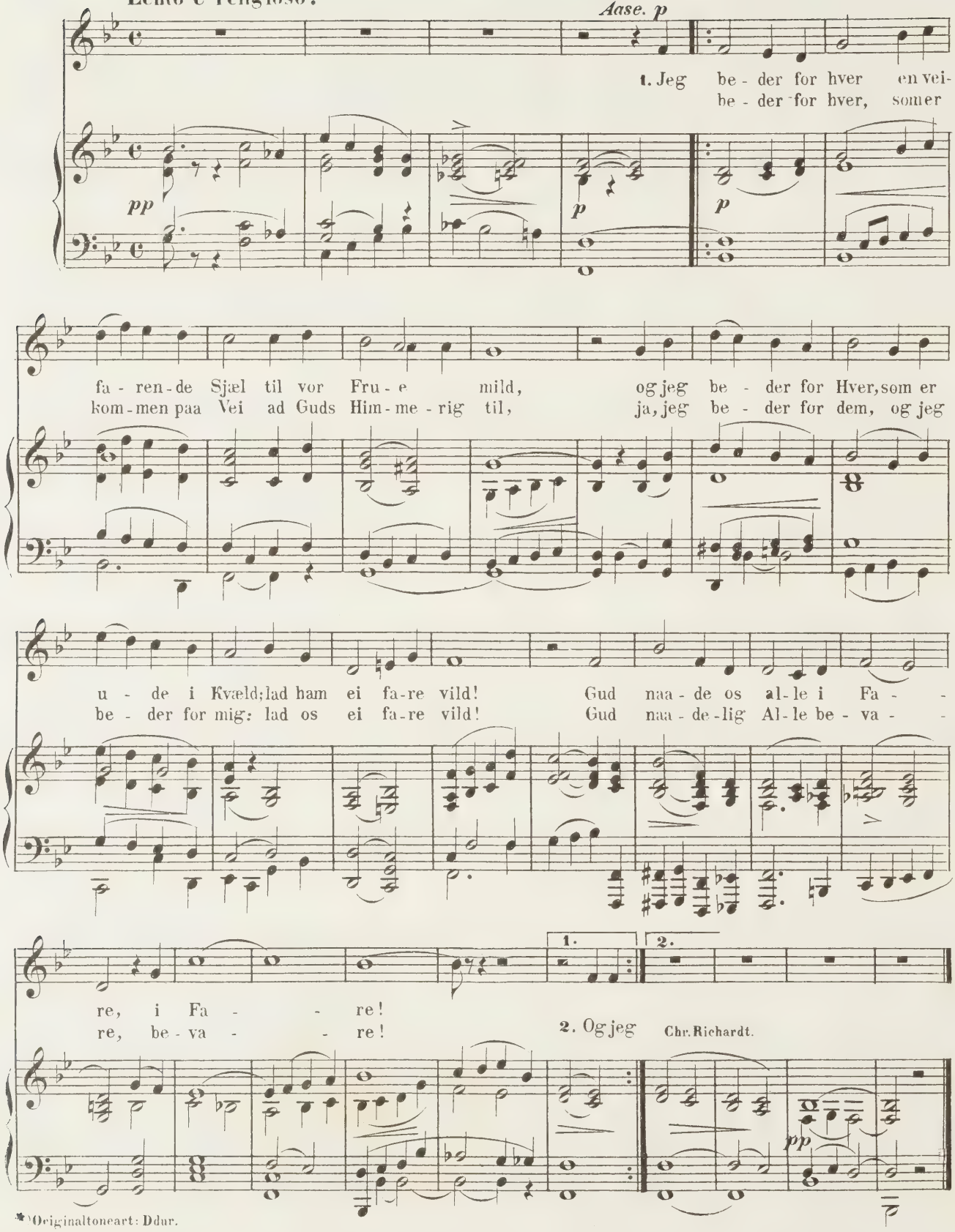

*) Originaltoneart: Ddur.

RIGOLETTO.

(1879.)

Kanzonette.

Allegretto.

G. Verdi.

Hertugen.

Kvin - den er flyg - tig; Ro - ser Du
Den, som paa Tro - - skab byg - - ger hos

p

san - ker, has - tig som Vin - den skif - ter hun Tan - ker, Al - ting hos
Kvin - der, Hel - det, han sö - ger, al - drig han fin - der. Nyd El-skovs

pp

hen - de skuf - fer og daa - rer, Löf - ter og E - der, ja, Smiil og
Lyk - ke i hendes Ar - me, skaan Dig for U - ro, An - ger og

pp

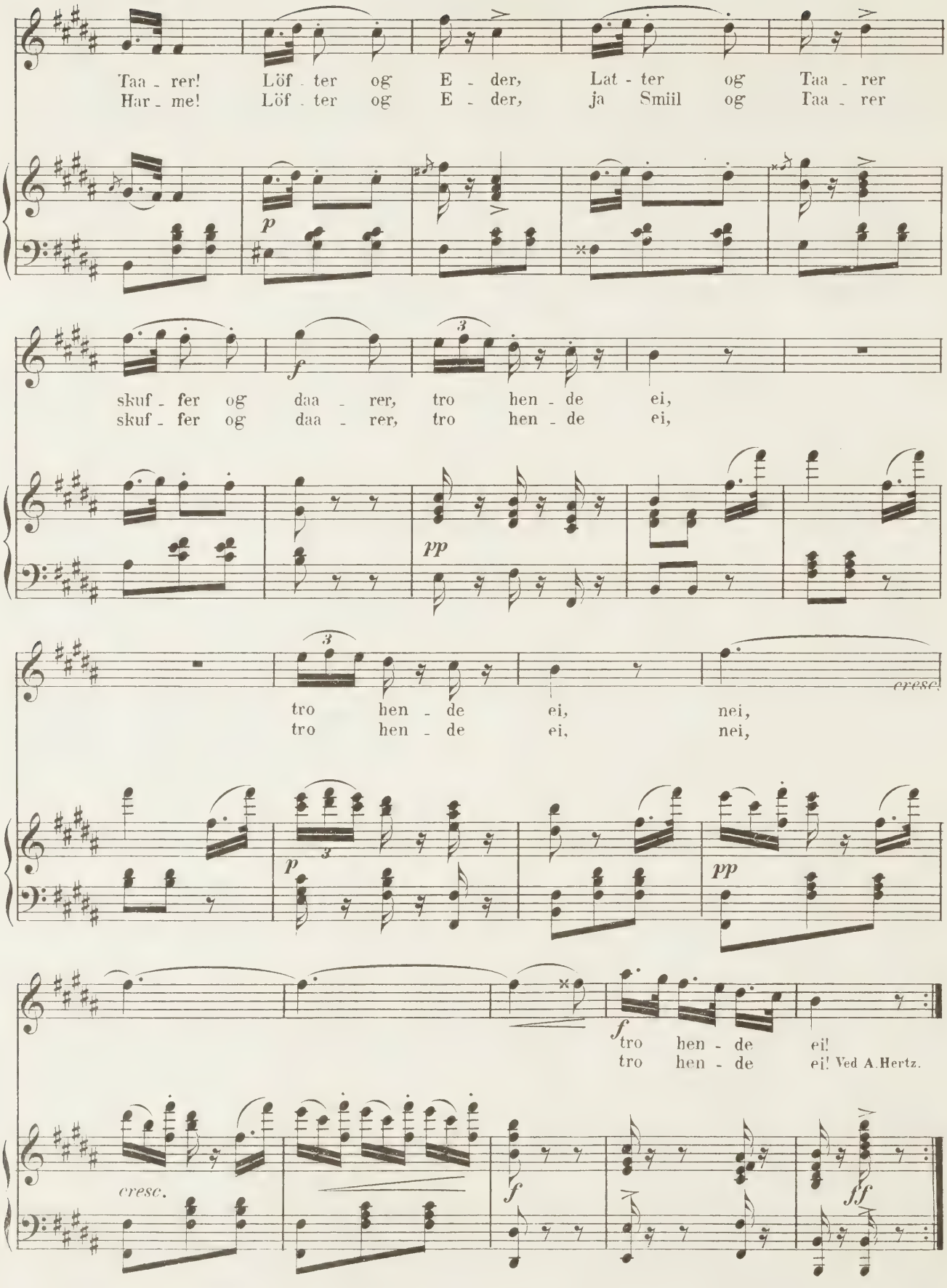
Taa - rer! Löf - ter og E - der, Lat - ter og Taa - rer
Har - me! Löf - ter og E - der, ja Smiil og Taa - rer
p
f
skuf - fer og daa - rer, tro hen - de ei,
skuf - fer og daa - rer, tro hen - de ei,
pp
tro hen - de ei, nei,
tro hen - de ei, nei,
cresc.
p
pp
f tro hen - de ei!
tro hen - de ei!
cresc.
f
ff

Ved A. Hertz.

FARAOS RING.

(1879.)

Moderato. *Romance.**) Fr. Rung.

Harpe.

poco rall. *a tempo*

rall. *Takot.* *a tempo*

1. Det var i den tid - li - ge Mor - gen - stund, för
var i den glö - den - de Mid - dags - stund, jeg
var i den sil - di - ge Af - ten - stund, jeg

rall. *a tempo*

Ho - rus steg o - ver Lan - de, jeg gik i min Fa - ders Pal - me - lund,
sad i Pla - ta - nens Skyg - ge, Sol - gu - den tal - te med gyl - den Mund
stod ved de hel - li - ge Van - de, Gul - baa - den bar o - ver Him - lens Grund

rall. *f* *a tempo* *con forza*

Dug - draa - ber faldt paa min Pan - - de. Da möd - te jeg En, jeg al - - - drig
flam - men - de Ord om Lyk - - ke. Da stod han for mig med Smiil i
Sjæ - le til Li - vets Stran - - de. Da sku - ed jeg ham, paa hvem jeg

rall. *f* *a tempo*

*) Originaltoneart: Asdur.

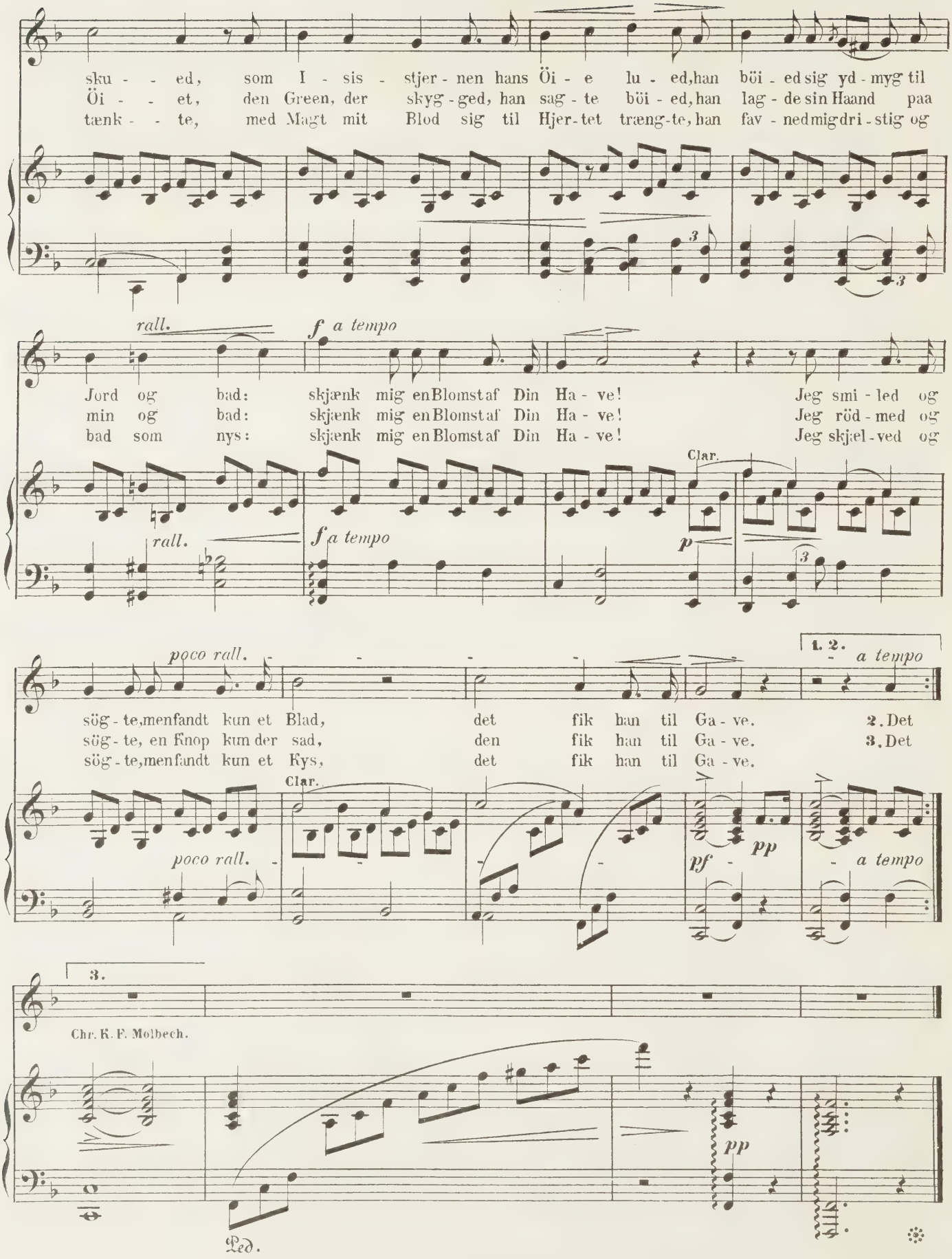
sku - - ed, som I - sis - stjer - nen hans Öi - e lu - ed, han böi - ed sig yd - myg til
Öi - - et, den Green, der skyg - ged, han sag - te böi - ed, han lag - de sin Haand paa
tænk - - te, med Magt mit Blod sig til Hjer - tet træng - te, han fav - ned mig dri - stig og
rall.
f a tempo
Jord og bad: skjænk mig en Blomst af Din Ha - ve! Jeg smi - led og
min og bad: skjænk mig en Blomst af Din Ha - ve! Jeg röd - med og
bad som nys: skjænk mig en Blomst af Din Ha - ve! Jeg skjæl - ved og
Clar.
p
poco rall.
1. 2.
a tempo
sög - te, men fandt kun et Blad, det fik han til Ga - ve. 2. Det
sög - te, en Knop kun der sad, den fik han til Ga - ve. 3. Det
sög - te, men fandt kun et Kys, det fik han til Ga - ve.
Clar.
pf
pp
3.
Chr. K. F. Molbech.
Ped.

PAA KRIGSFOD.

(1880.)

*Romance.**)

V. Kalhauge.

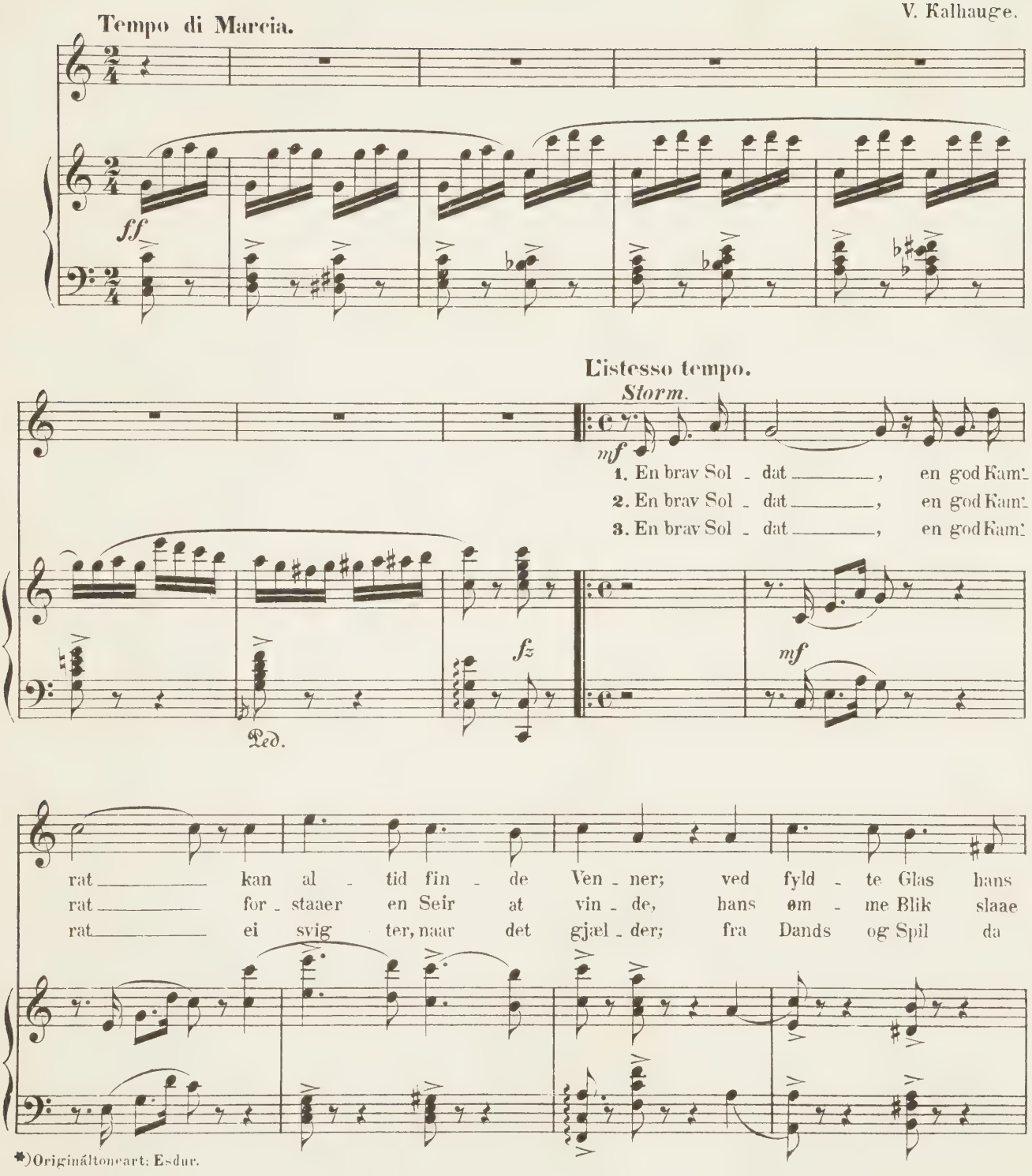

*)Originaltonart: Esdur.

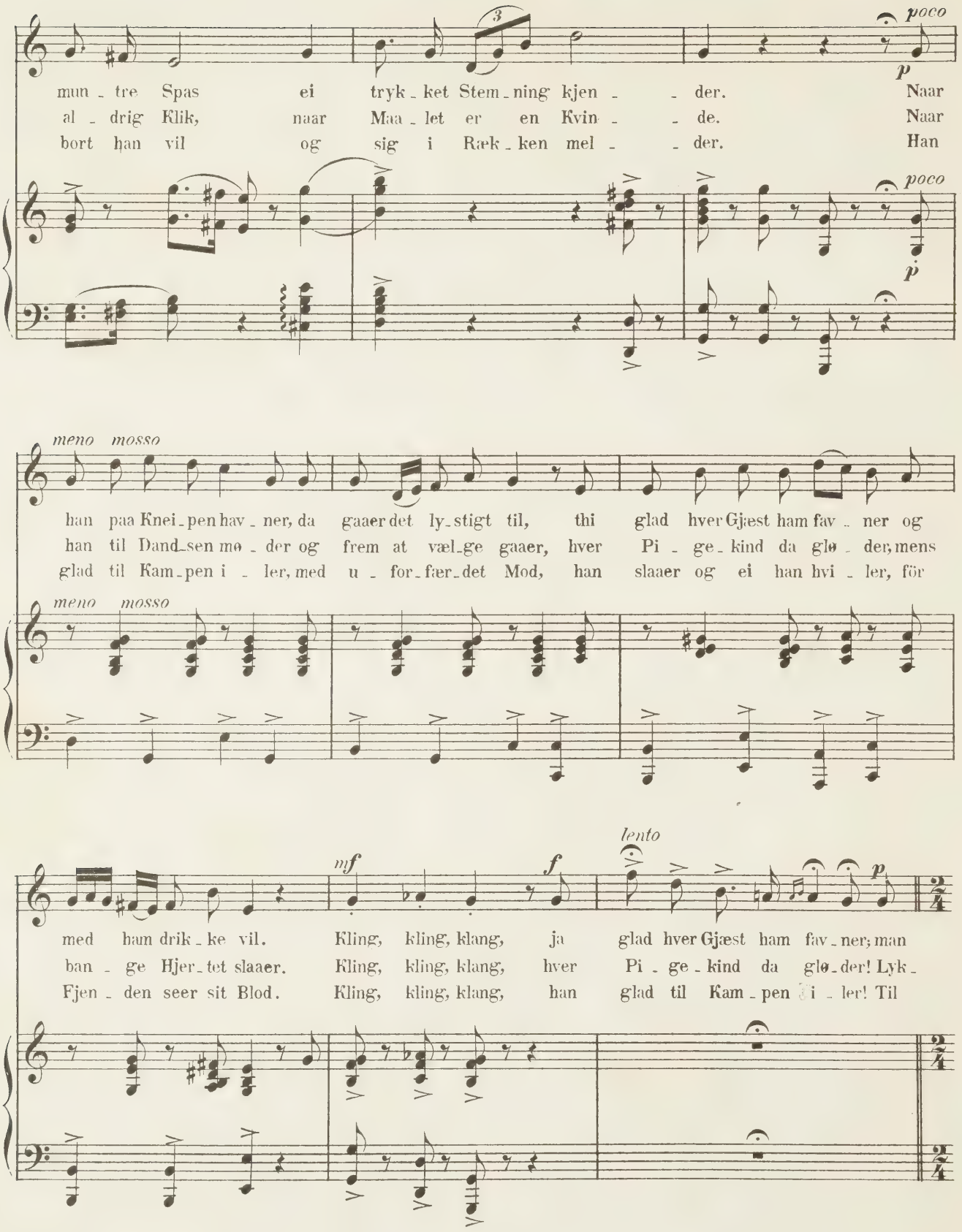
poco
p
mun - tre Spas ei tryk - ket Stem - ning kjen - - der. Naar
al - drig Klik, naar Maa - let er en Kvin - - de. Naar
bort han vil og sig i Ræk - ken mel - - der. Han
poco
p
meno mosso
han paa Knei - pen hav - ner, da gaaer det ly - stigt til, thi glad hver Gjæst ham fav - ner og
han til Dand - sen mø - der og frem at væl - ge gaaer, hver Pi - ge - kind da glø - der, mens
glad til Kam - pen i - ler, med u - for - fær - det Mod, han slaaer og ei han hvi - ler, för
meno mosso
mf
f
lento
p
med ham drik - ke vil. Kling, kling, klang, ja glad hver Gjæst ham fav - ner; man
ban - ge Hjer - tet slaaer. Kling, kling, klang, hver Pi - ge - kind da glø - der! Lyk -
Fjen - den seer sit Blod. Kling, kling, klang, han glad til Kam - pen i - ler! Til

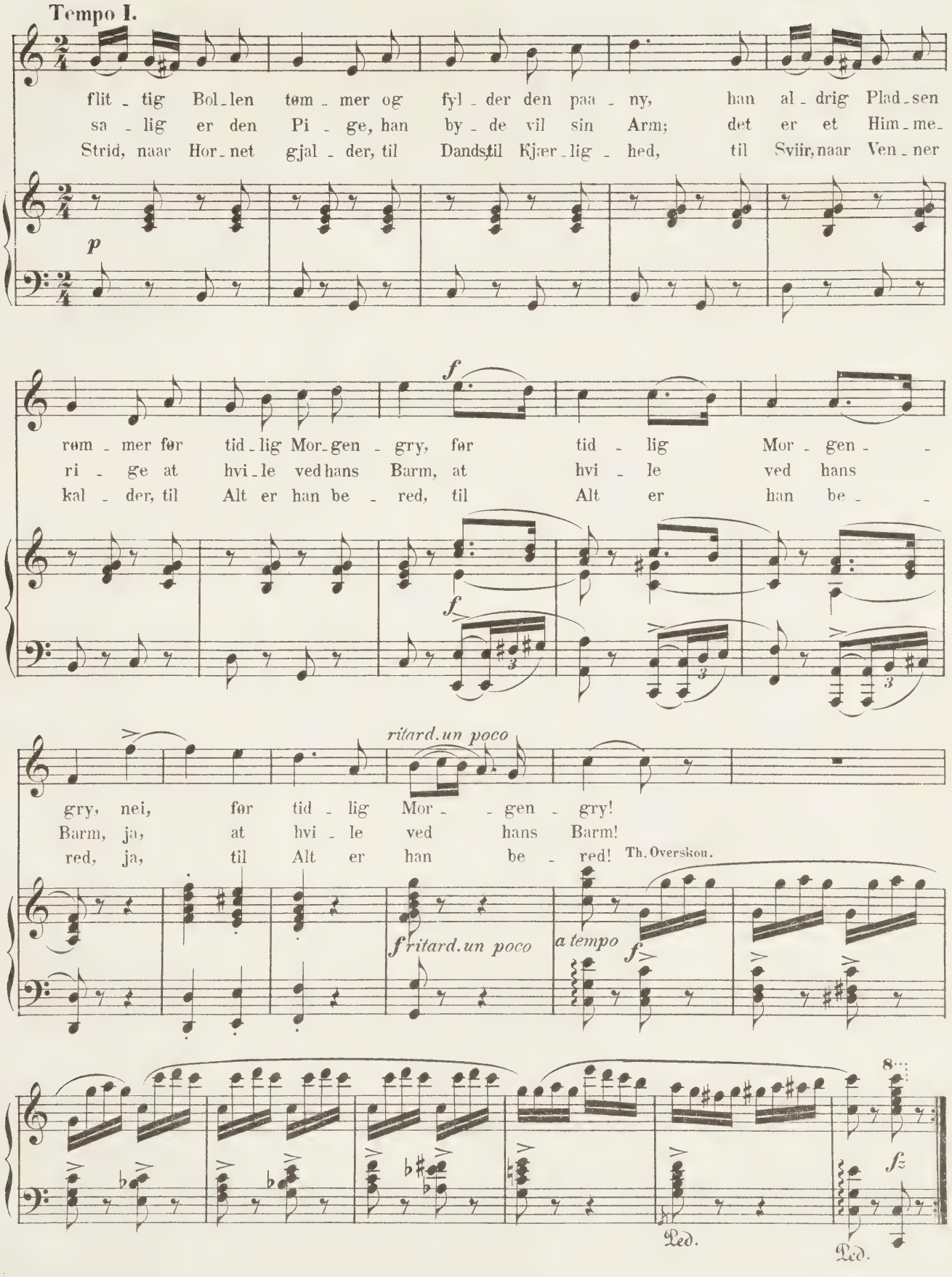
Tempo I.
flit - tig Bol-len tøm - mer og fyl - der den paa - ny, han al - drig Plad-sen
sa - lig er den Pi - ge, han by - de vil sin Arm; det er et Him-me-
Strid, naar Hor-net gjal - der, til Dands, til Kjær-lig - hed, til Sviir, naar Ven - ner
p
røm - mer før tid-lig Mor-gen - gry, før tid - lig Mor - gen - -
ri - ge at hvi-le ved hans Barm, at hvi - le ved hans
kal - der, til Alt er han be - red, til Alt er han be - -
f
f
ritard. un poco
gry, nei, før tid - lig Mor - - gen - gry!
Barm, ja, at hvi - le ved hans Barm!
red, ja, til Alt er han be - red!
Th. Overskou.
f ritard. un poco
a tempo
f
8
fz
Ped.
Ped.

Indhold.

(4. Bind.)

		Pag.
Lucrezia Borgia.	(*G. Donizetti.*) Ballade: »Et Arkanum mod Uheld jeg kjender« . . .	2
	Romance: Hvilken Skjønhed, ja hvor herlig«	6
Cyprianus.	(*H. Rung.*) Romance: »Snurre, snurre, jeg træder min Rok«	10
	Romance: »Det var Konning Volmer, saa gjæv og snild«	12
	Vise: »Af Hullet sagte lister sig frem den lille Mus«	13
	Romance: »Dejlig og ung er min Hjertenskjær«.	14
	Vise: »Peer Slagter nu skulde have Gilde«.	15
Ifigenia i Aulis.	(*C. W. Gluck.*) Arie: »Kan Gudinden af Faderen fordre«	16
	Arie: Snart i Øjet Taarer træde«.	18
	Arie: »Se, mit Barn er forladt af den grusomme Fader«	20
	Arie: »Jeg vil min Skjæbne bære taalmodig«	22
En Nat mellem Fjeldene.	(*Emil Hartmann.*) Romance: »Ak Søster, min Kval er stum og blind«.	24
Faust.	(*Charles Gounod.*) Romance: »Dengang Du smilte glad i Uskylds Dage«. . .	26
	Kavatine: »Før jeg følger Ærens Bud«	29
Trubaduren.	(*G. Verdi.*) Miserere: »O forbarm Dig og skænk den Arme Livet. . . .	33
Da Spanierne var her	(*H. Rung.*) Romance: »Kjærligheds Engel, du har Flammen tændt«	35
Barberen i Sevilla.	(*H. Rung.*) Romance: »Nu kommer Vaaren med sit Følge«. . . .	36
Brylluppet paa Ulfsbjerg.	(*A. Søderman.*) Romance: »Og Ungmøen gik i den udsprungne Lund«	38
De lystige Koner i Windsor.	(*O. Nicolai.*) Vise: »Da spæd jeg laa ved min Moders Bryst«	39
	Ballade: »Om Herne Sagnet jo kjender Hver«.	40
	Serenade: »O, hør Nattergalen slaae«.	42
Elverpigen	(*Emil Hartmann.*) Romance: »Mit Fædreland, som har min Vugge baaret«	44
Marie Antoinette.	(*H. Rung.*) Romance: »Gjennem vort Rosentag«	45
Rabbien og Ridderen.	(*H. Rung.*) Romance: »Herren frelser Israel!«	49
Paschaens Datter	(*P. Heise.*) Romance: »Herskerinde end jeg ikke véd«.	50
	Kavatine: »I skjønne, lyse Dage i min Faders Borg«.	52
	Romance: »I spørge mig, Veninder«.	54
Lohengrin.	(*Rich. Wagner.*) Lohengrins Sang til Elsa: »Kom, hulde Brud«	56
	Lohengrins Farvel: »Snart, o min Elisa«.	57
	Elsas Sang paa Altanen: »Du Luft, som sagte strømmer«.	59
Kongsemnerne.	(*P. Heise.*) Vuggesang: »Nu løftes Laft og Lofte«.	61
Cymbeline	(*H. Rung.*) Romance: »O hør, hvor Lærken synger kaad«	62
Mestersangerne i Nürnberg.	(*Rich. Wagner.*) Vise: »Da Eva Paradis forlod«	65
	Faddersang: »Morgensolen lued«	67
	Drømmesang: »Morgenen spredte sit Rosenskjær«.	70
	Sang: »Den Dag nu snart oprinder«.	73
Bertran de Born.	(*P. Heise.*) »Mod Syden i Kveld staa til Dig mine Tanker«.	76
	»Fager er den blide Vaar«.	81
	»Vaagn af din Slummer, min dejlige Brud«.	83
	»Herre Konge, bliv her!«	85
	»Herlig er Kampen Bryst imod Bryst«.	87
	»Rosamunde! Den duftende Lind«.	90
	»Ære for Helten, som Skjæbnen kan tvinge«	91

Pag.

Ifigenia paa Tauris. (*C. W. Gluck.*) Arie: »O Du, som mig Livet gav« 93

Tannhäuser. (*Rich. Wagner.*) Sang: »Altid min Sang skal nu Din Roes«. 95

»Vise: »Fru Hulda gik af Bjergets Skjød« 98

Bøn: »O hør, Madonna i det Høje«. 100

Romance: »Det dybe mørke Skov og Enge dækker«. 103

Fjeldsøen. (*P. Heise.*) Romance: »I Spaadomskløften ved Fjeldsø boer«. 106

Romance: »Herlig er Hallen hos rige Herse«. 108

Vuggevise: »Sov trygt i Vuggen du Helgas Barn« 110

De to Armringe. (*Axel Grandjean*) Folkevise: »Farvel ung Asta, væne Mø!« . . . 111

Den Bjergtagne. (*J Hallstrøm.*) Spindevise: »Spind, spind, min gyldne Teen« 112

Tove. (*P. E. Lange-Müller.*) Vise: »Kvæget sover i mørke Stald«. 113

Romance med Recitativ: »Hvor kom Du fra, du hvide Falk« 116

Ambrosius. (*J. P. E. Hartmann.*) Romance: »Den kjedsom Vinter gik sin Gang«. . . 121

Romance: »Jeg synge skal en Vise«. 123

Drot og Marsk. (*P. Heise.*) Romance: »Det var sig Humleranken« 125

Romance: »Jeg kjender af Navn kun Guldet« 129

Bøn: »Jeg beder for hver en vejfarende Sjæl«. 132

Rigoletto. (*G Verdi.*) Kanzonette: »Kvinden er flygtig;« 133

Faraos Ring. (*Fr. Rung.*) Romance: »Det var i den tidlige Morgenstund« 135

Paa Krigsfod. (*V. Kalhauge.*) Romance: »En brav Soldat, en god Kam'rat«. 137

SEP 7 1988

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

M
1497
M88
1900
BD.4
C.1
MUSI

MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 10888019 6

MUSIK

fra

Den danske Skueplads,

et Udvalg af

Det kongelige Theaters Arkiv,

bestaaende af Arier og Romancer af

Operaer, Syngestykker, Lystspil og Skuespil med Sang.

FOLKEUDGAVE

redigeret af

Frederik Rung.

3die Bind.

KJØBENHAVN.

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

FARINELLI.

(1837.)

I.

Romance. Anonym.

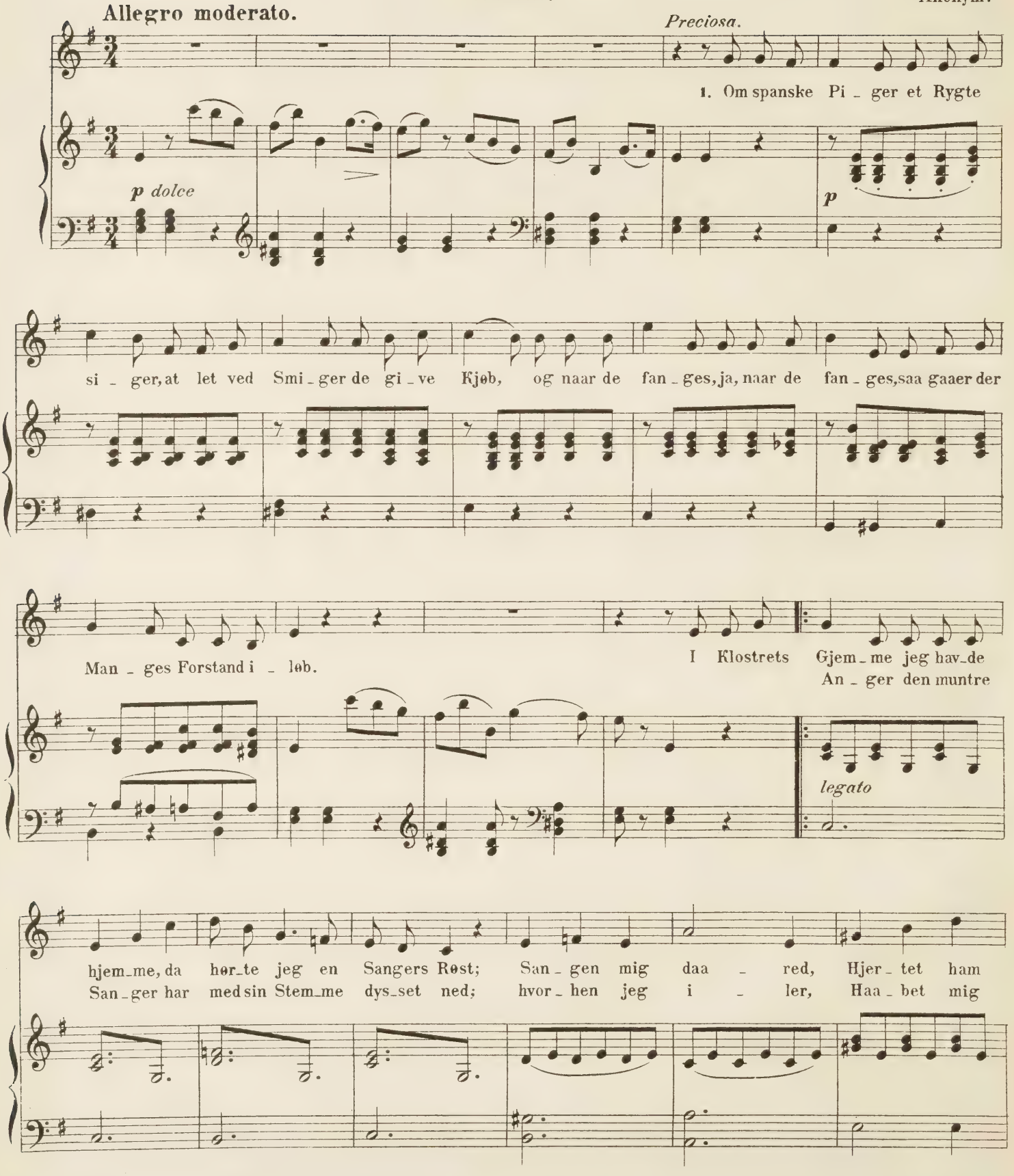

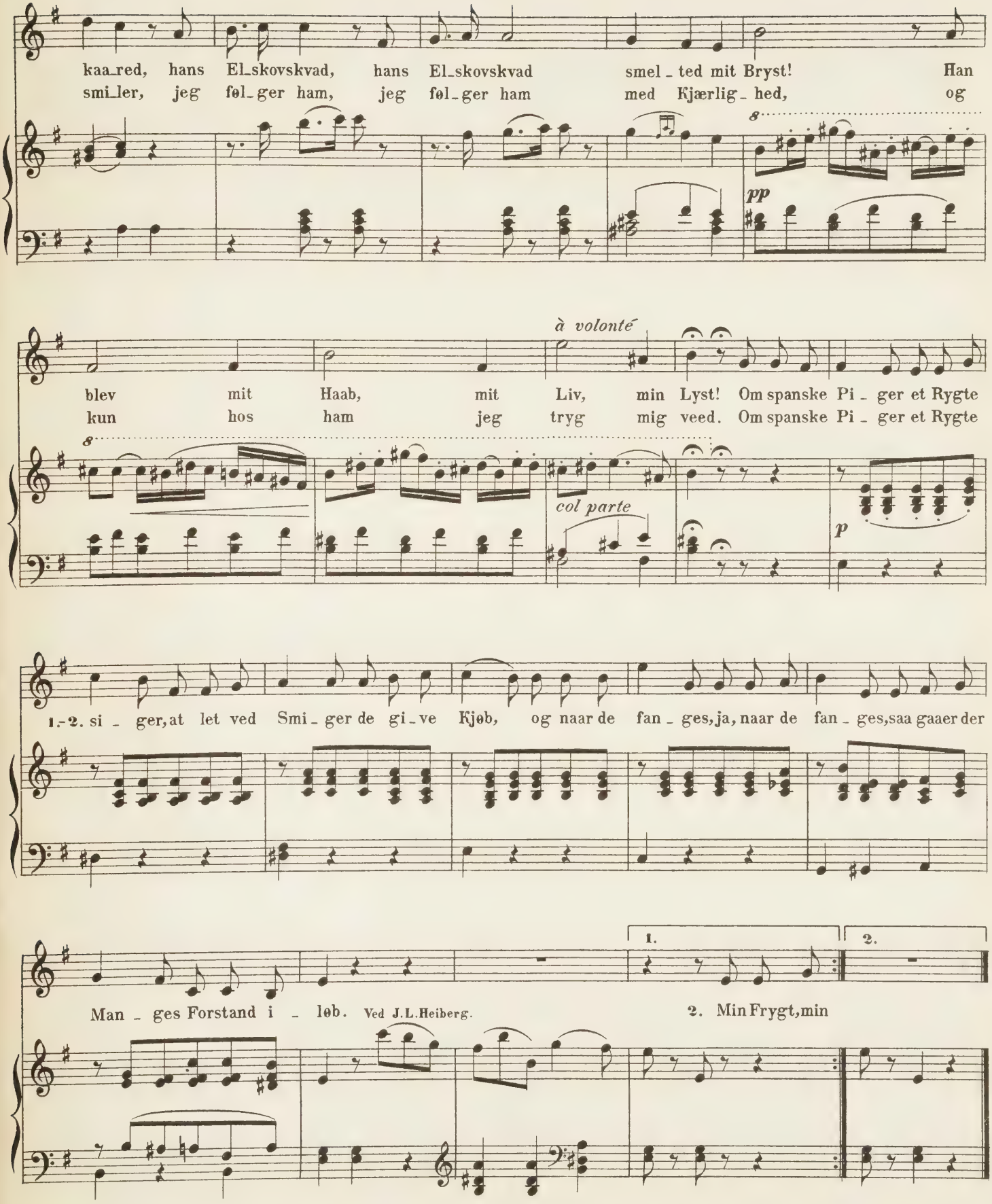
kaa_red, hans El_skovskvad, hans El_skovskvad smel_ted mit Bryst! Han
smi_ler, jeg føl_ger ham, jeg føl_ger ham med Kjærlig_hed, og
pp
à volonté
blev mit Haab, mit Liv, min Lyst! Om spanske Pi_ger et Rygte
kun hos ham jeg tryg mig veed. Om spanske Pi_ger et Rygte
col parte
p
1.-2. si_ger, at let ved Smi_ger de gi_ve Kjøb, og naar de fan_ges, ja, naar de fan_ges, saa gaaer der
1.
2.
Man_ges Forstand i_løb. Ved J.L.Heiberg.
2. Min Frygt, min

II.

Romance.

Allegretto. *Farinelli.*

1. Fordum saa vandred enhver Me_ne_strel, Ly_ren om
2. Nu i vor Tid maa enhver Me_ne_strel An_det end

Skuld_ _ _ren var he_le hans Ei_ _e, og han
Ly_ _ _ren med sig fø_ _re, San_gen

drog ad de fjer_ne_ste Vei_ _e, sty_red sin Gang
ei meer vil Hjerter_ne rø_ _re, sjelden han fin_ _ _

fra Ka_stel til Ka_stel. Man ved Rid_der_nes Taf_fel ham sat_ _te, gav ham
der et gjæstfrit Ka_stel. Ei No_gen hans Nød vil hu_sva_ _le, hvad han

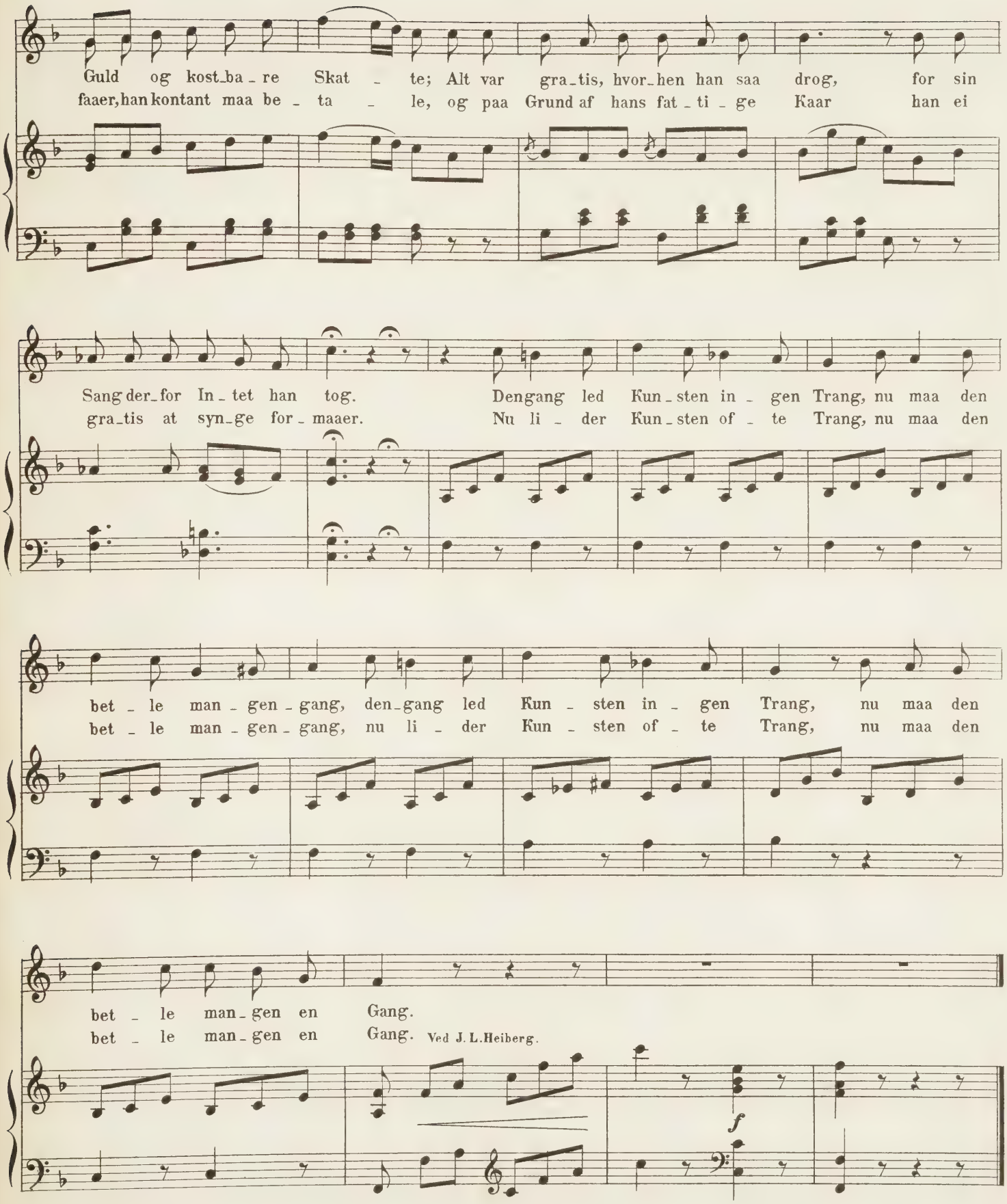
Guld og kost_ba_re Skat _ te; Alt var gra_tis, hvor_hen han saa drog, for sin
faaer, han kontant maa be _ ta _ le, og paa Grund af hans fat _ ti _ ge Kaar han ei
Sang der_for In_tet han tog. Dengang led Kun_sten in _ gen Trang, nu maa den
gra_tis at syn_ge for_maaer. Nu li _ der Kun_sten of _ te Trang, nu maa den
bet _ le man _ gen _ gang, den_gang led Kun _ sten in _ gen Trang, nu maa den
bet _ le man _ gen _ gang, nu li _ der Kun _ sten of _ te Trang, nu maa den
bet _ le man_gen en Gang.
bet _ le man_gen en Gang.
Ved J. L. Heiberg.
f

III.

Romance.

Allegro moderato.

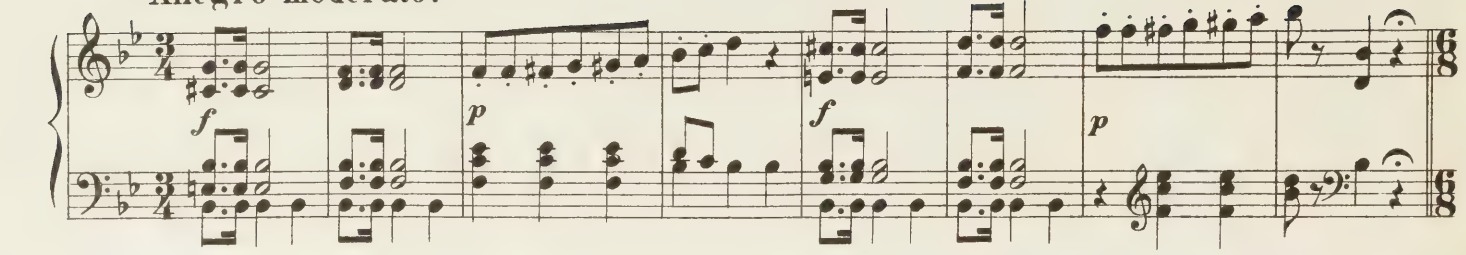

Allegretto.

Farinelli.

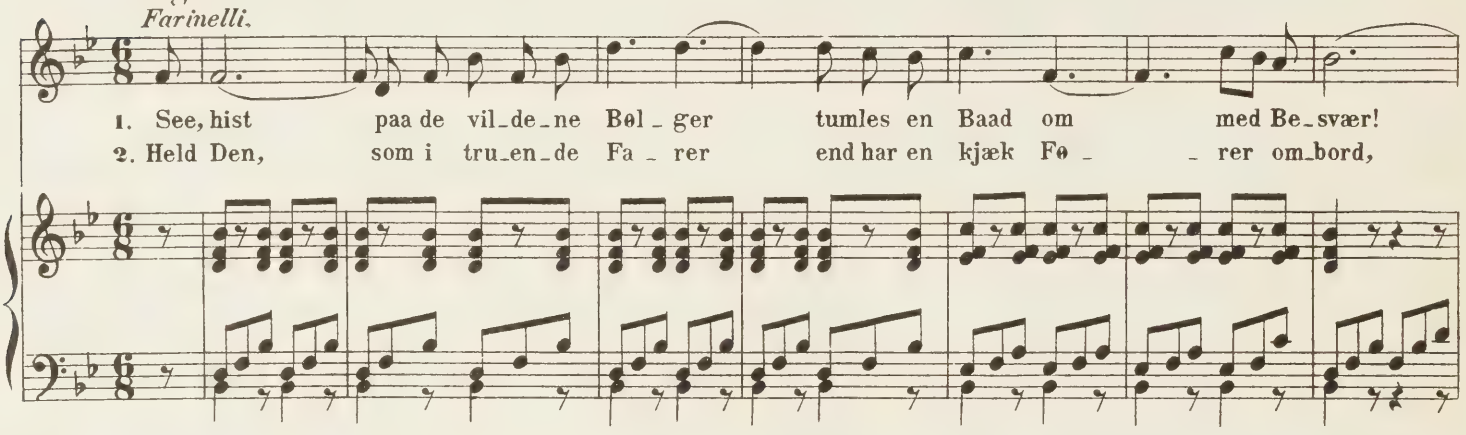

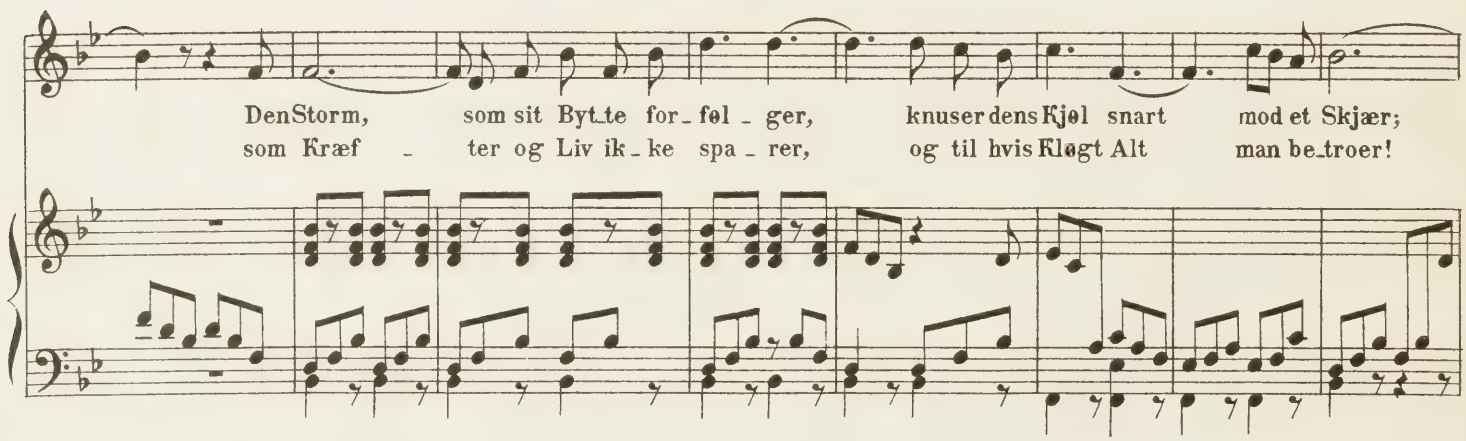

à volonté

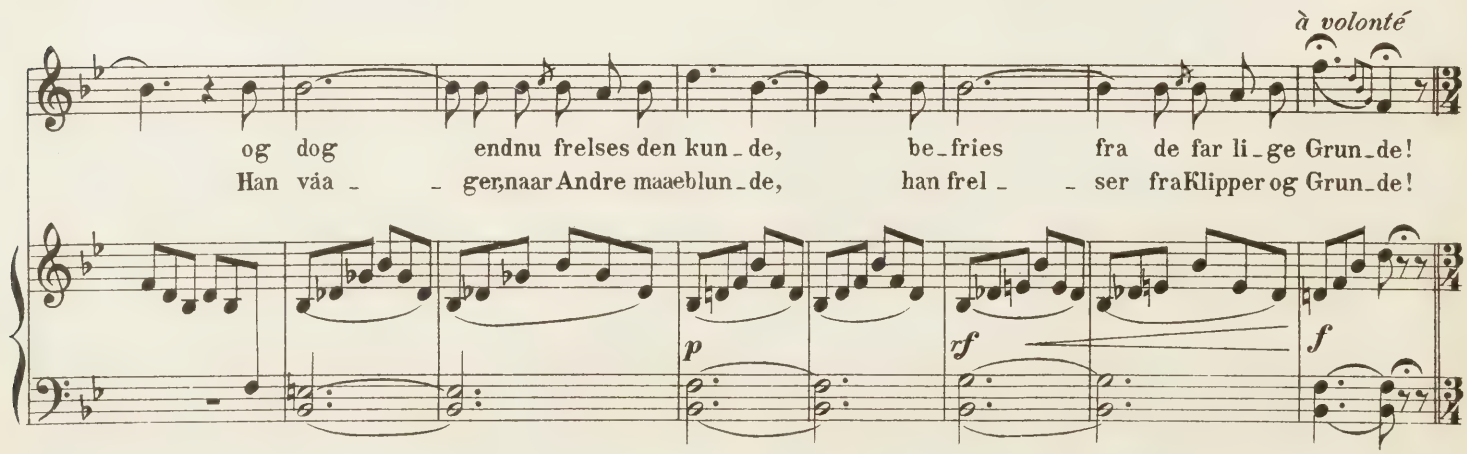

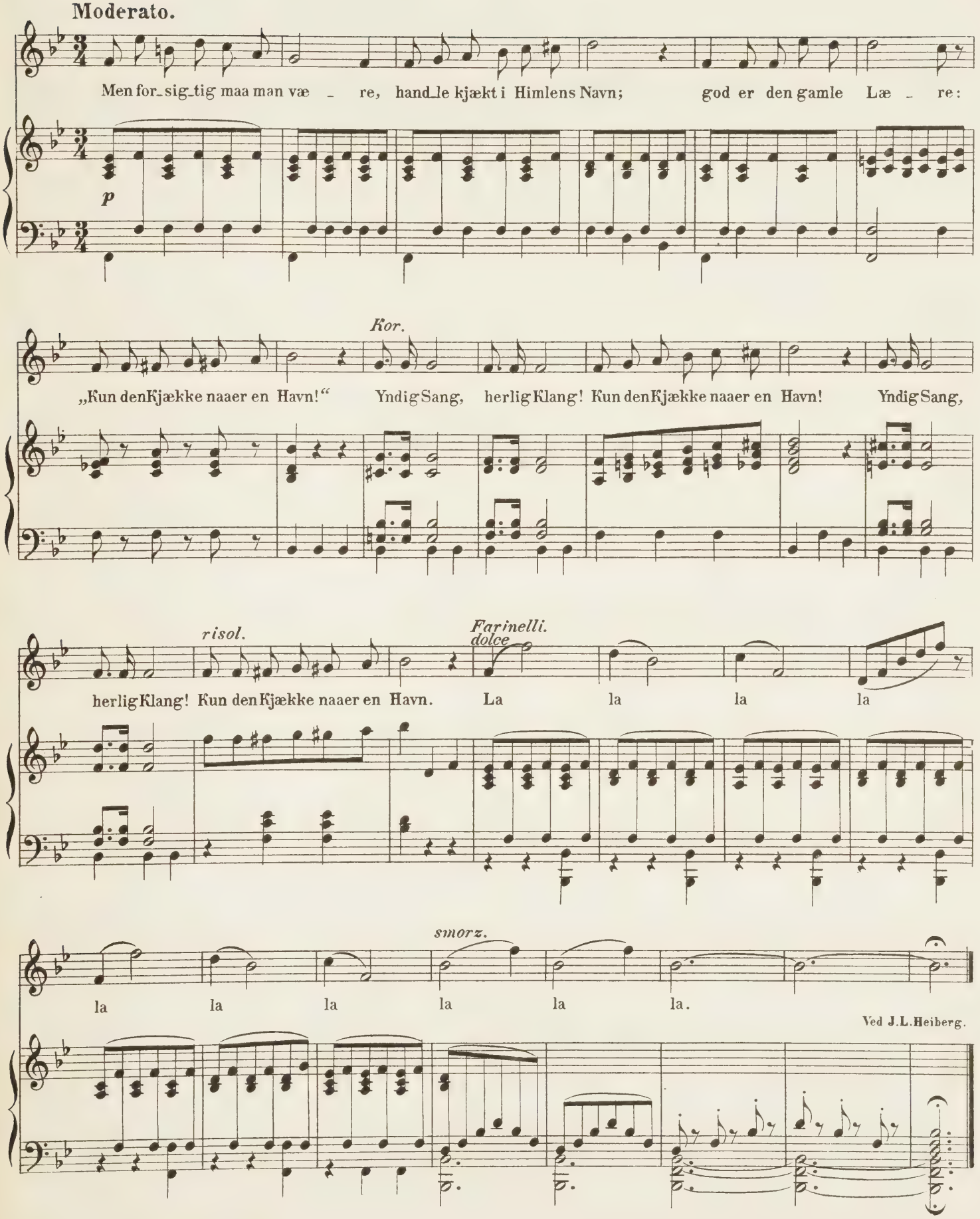
Moderato.
Men for_sig_tig maa man væ _ re, hand_le kjækt i Himlens Navn; god er den gamle Læ _ re:
p
Kor.
„Kun den Kjække naaer en Havn!“ Yndig Sang, herlig Klang! Kun den Kjække naaer en Havn! Yndig Sang,
risol.
Farinelli.
dolce
herlig Klang! Kun den Kjække naaer en Havn. La la la la
smorz.
la la la la la la.
Ved J.L.Heiberg.

IV.

Romance.

Allegro moderato.

Cadenza.

ad lib.

Andante.

Farinelli.

Dal, hvor jeg byg - ger, Skov, som den smyk - ker,

p

fra Di - ne Skyg - ger dra - ges jeg hen! Fag - re Ven - in - - de,

tro - fa - ste Kvin - de, o, lad Dit Min - de føl - ge Din Ven! Saadan

pp

più moto

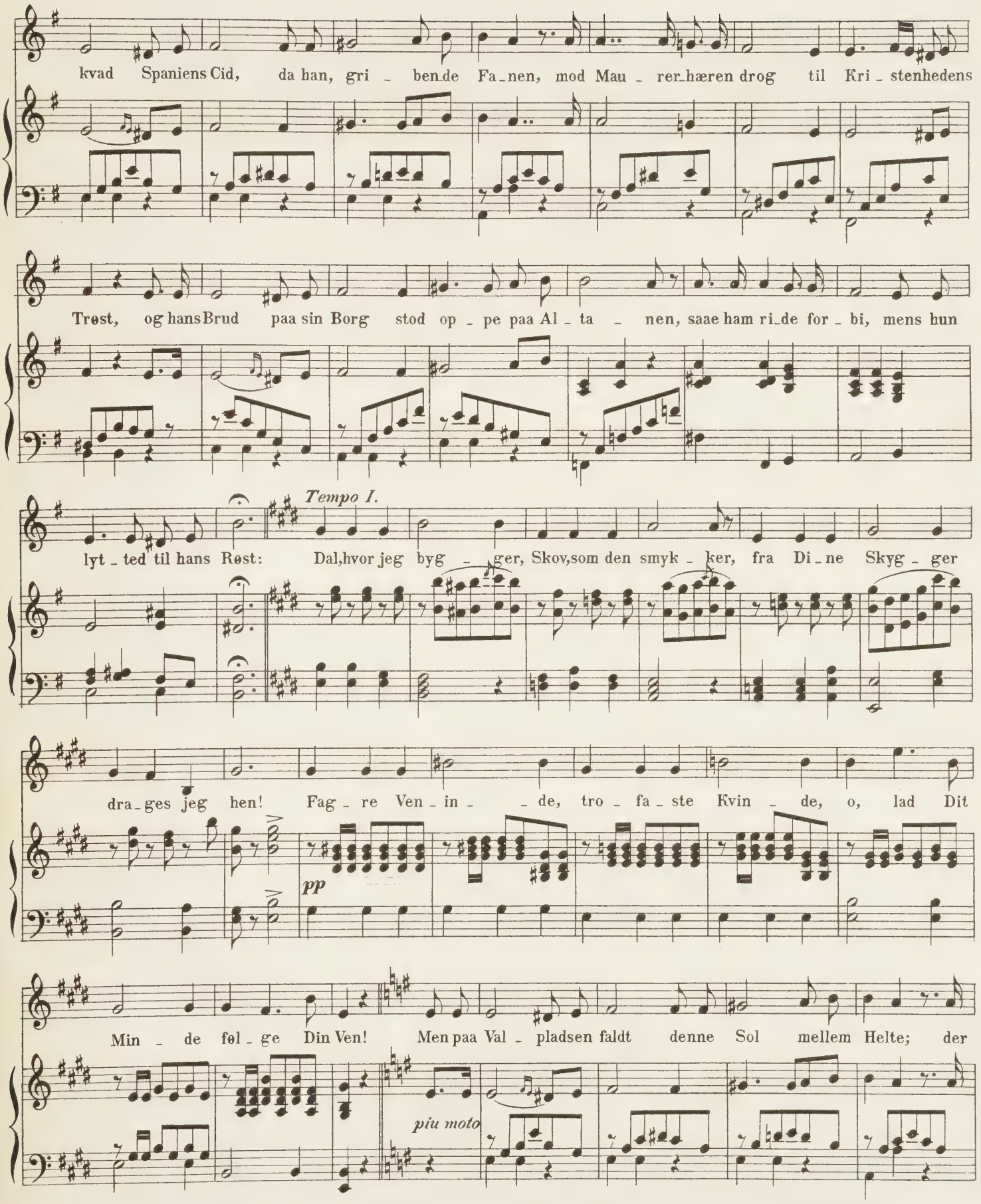
kvad Spaniens Cid, da han, gri - bende Fa-nen, mod Mau - rer-hæren drog til Kri - stenhedens
Trøst, og hans Brud paa sin Borg stod op - pe paa Al - ta - nen, saae ham ri-de for - bi, mens hun
Tempo I.
lyt - ted til hans Røst: Dal, hvor jeg byg - ger, Skov, som den smyk - ker, fra Di - ne Skyg - ger
dra - ges jeg hen! Fag - re Ven - in - - de, tro - fa - ste Kvin - de, o, lad Dit
pp
Min - de føl - ge Din Ven! Men paa Val - pladsen faldt denne Sol mellem Helte; der
più moto

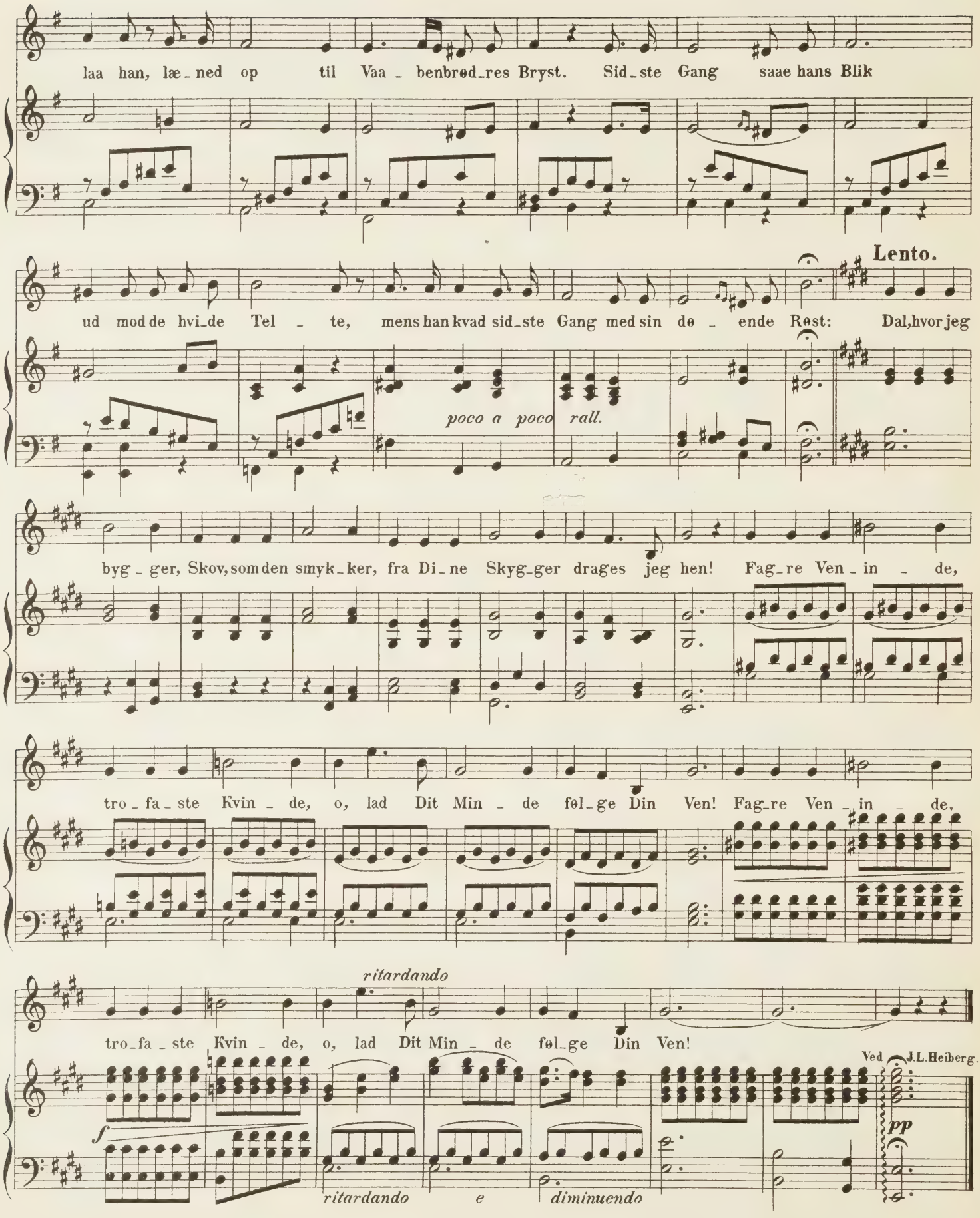
laa han, læ_ned op til Vaa_benbrød_res Bryst. Sid_ste Gang saae hans Blik
Lento.
ud mod de hvi_de Tel_te, mens han kvad sid_ste Gang med sin dø_ende Røst: Dal, hvor jeg
poco a poco rall.
byg_ger, Skov, som den smyk_ker, fra Di_ne Skyg_ger drages jeg hen! Fag_re Ven_in_de,
tro_fa_ste Kvin_de, o, lad Dit Min_de føl_ge Din Ven! Fag_re Ven_in_de,
ritardando
tro_fa_ste Kvin_de, o, lad Dit Min_de føl_ge Din Ven!
Ved J.L.Heiberg.
f
pp
ritardando e diminuendo

V.

Romance.

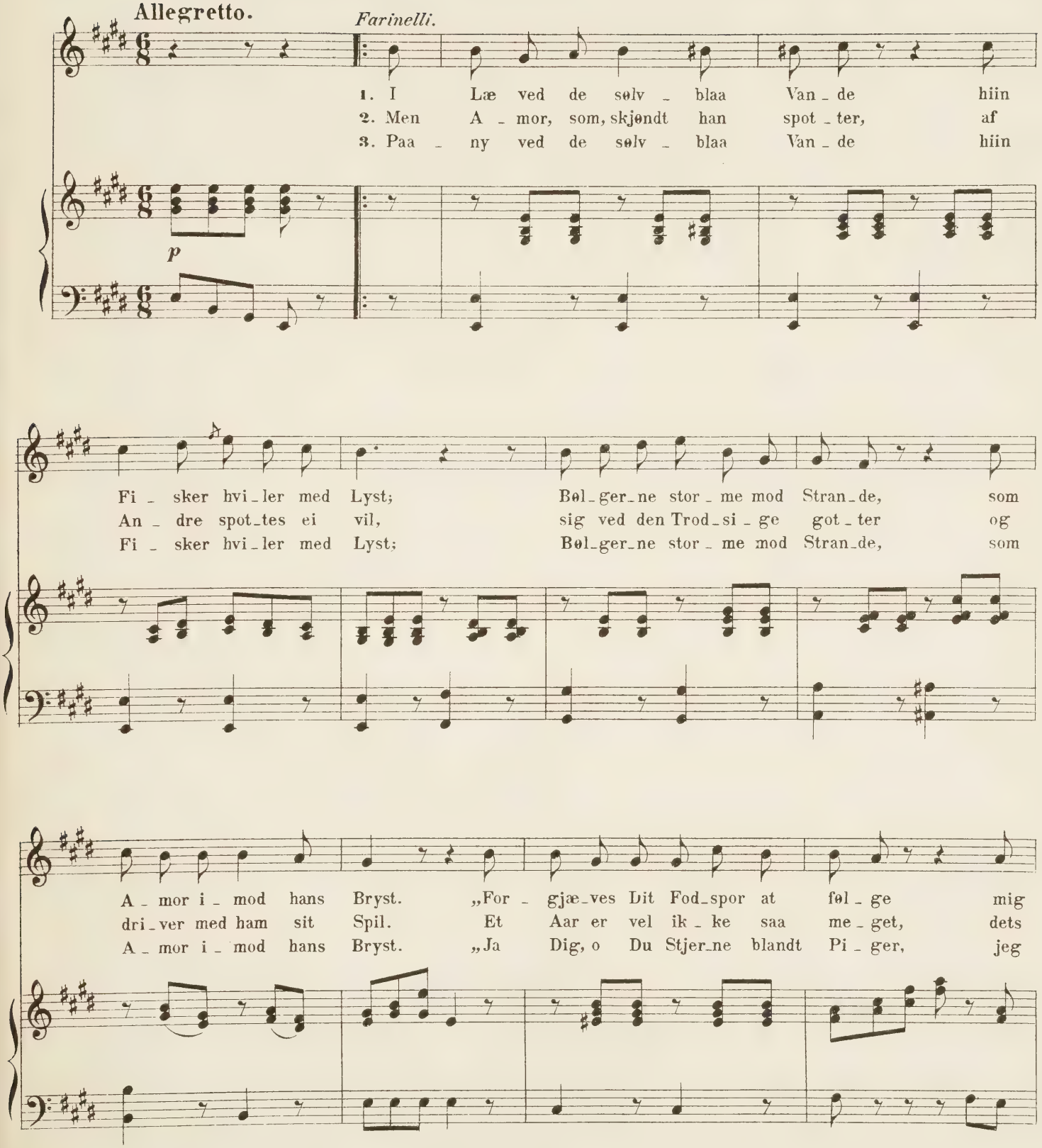
Allegretto.
Farinelli.
1. I Læ ved de sølv - blaa Van - de hiin
2. Men A - mor, som, skjøndt han spot - ter, af
3. Paa - ny ved de sølv - blaa Van - de hiin
p
Fi - sker hvi - ler med Lyst; Bøl - ger - ne stor - me mod Stran - de, som
An - dre spot - tes ei vil, sig ved den Trod - si - ge got - ter og
Fi - sker hvi - ler med Lyst; Bøl - ger - ne stor - me mod Stran - de, som
A - mor i - mod hans Bryst. „For - gjæ - ves Dit Fod - spor at føl - ge mig
dri - ver med ham sit Spil. Et Aar er vel ik - ke saa me - get, dets
A - mor i - mod hans Bryst. „Ja Dig, o Du Stjer - ne blandt Pi - ger, jeg

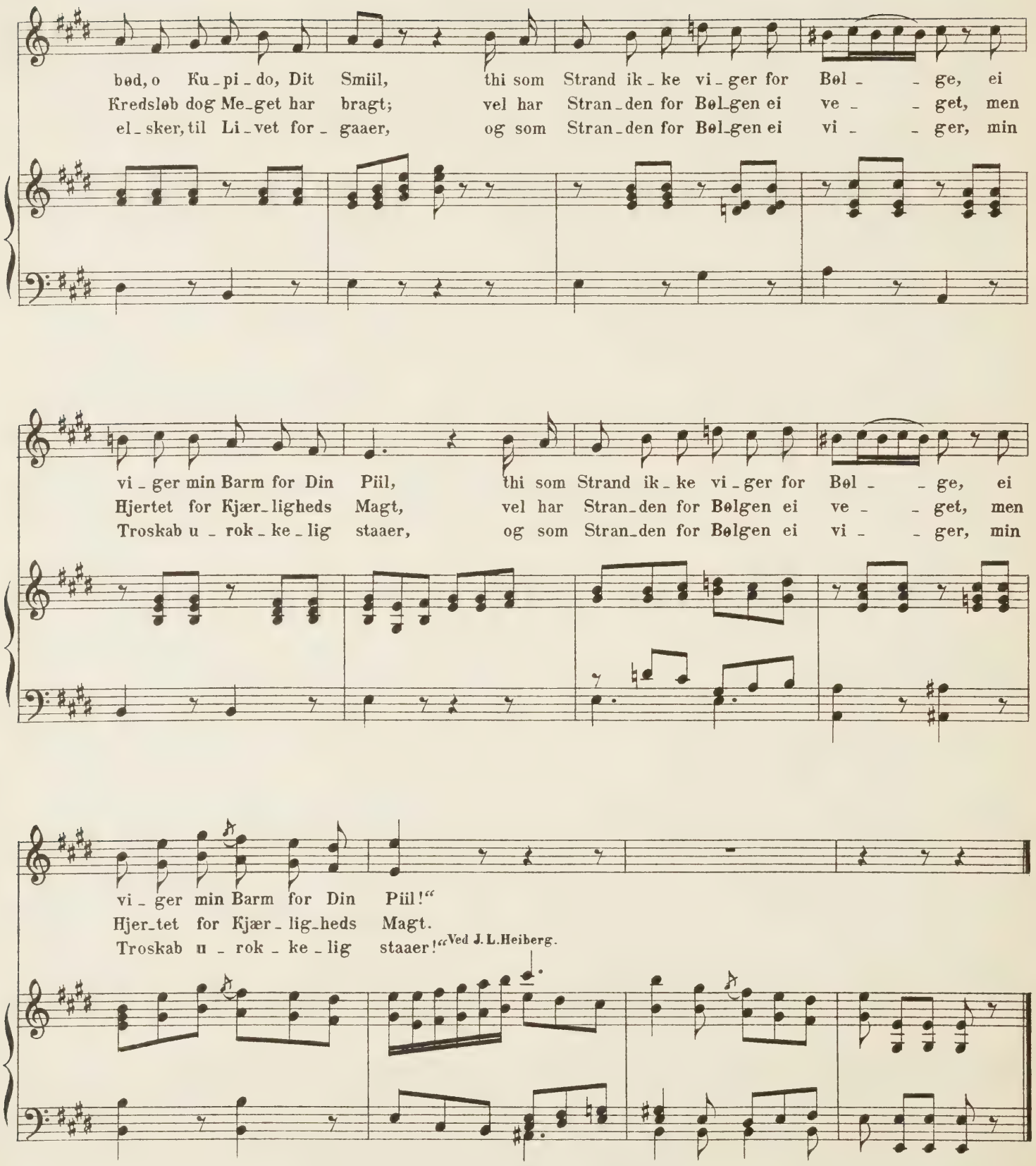

Ved J. L. Heiberg.

VI.

Romance.

Farinelli.

Andante sostenuto. *con espressione*

p dolce

sempre ligato

Hør sid_ste Gang den_ne be_ _den_de Stem_me,
Du, som har hvi_let ved mit øm_me Hjer_te,

lad sid_ste Gang mi_ne To_ner Hjer_tet naae! Snart skal jeg døe, men Du vil al_drig
Du mig for_ stø_der og knu_ser det_te Bryst! O, kan Du vil_le be_ _løn_ne med

sf

glemme Zu_li_mas Ord, som Du lyt_ter paa! Snart skal jeg døe, men Du al_drig vil for_
Smerte Den, som til Dig hæ_ver bøn_lig Røst? O, kan Du vil_le be_ løn_ne med

p

glem_me Zu_li_mas Ord, som Du lyt_ter paa!
Smer_te Den, som til Dig hæver bøn_lig Røst?

Ved J. L. Heiberg.

JØDINDEN.

(1838.)

I.

Andantino espressivo. *Romance.**) Halévy. (1799–1862.)

Rachel.

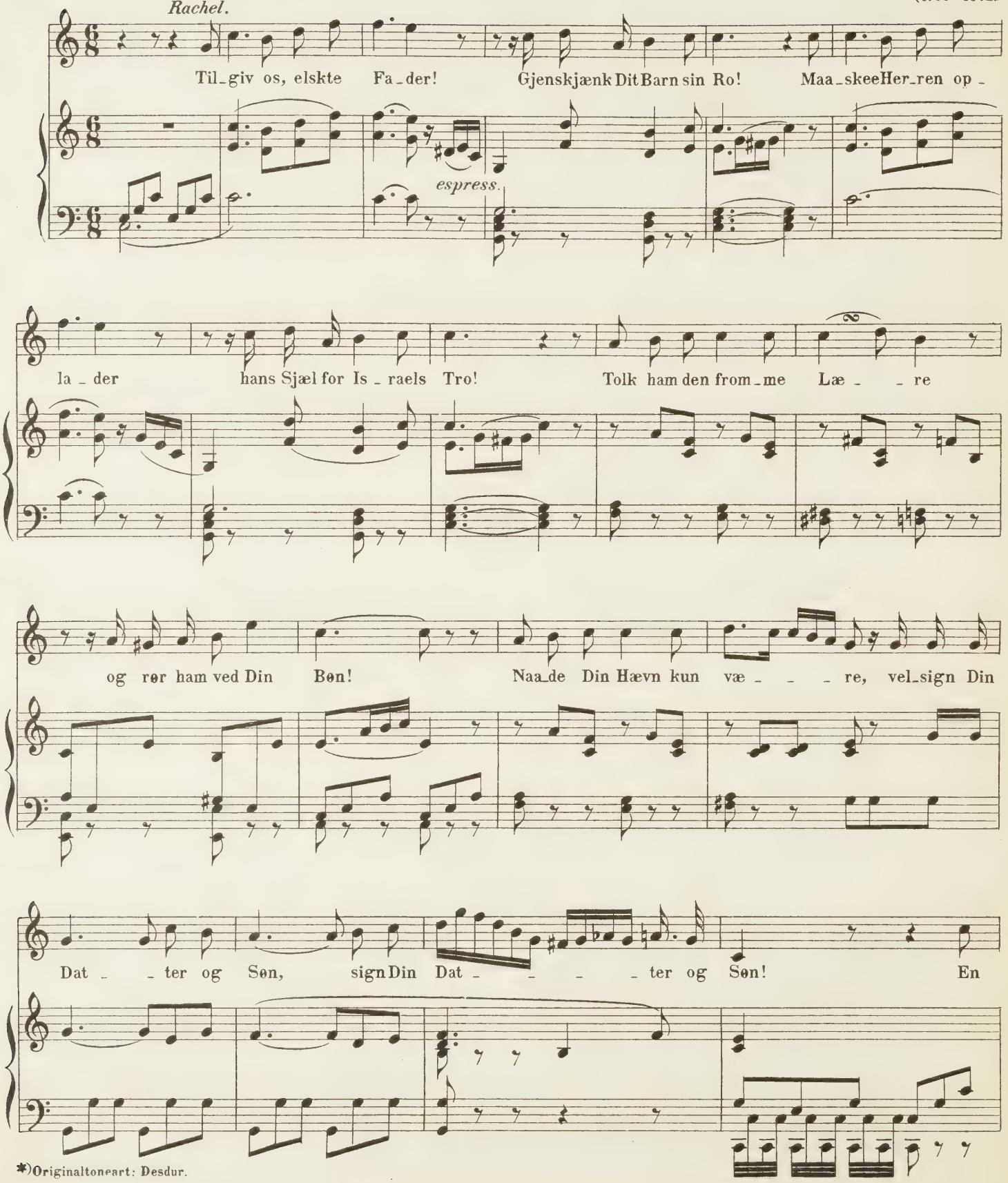

*) Originaltoneart: Desdur.

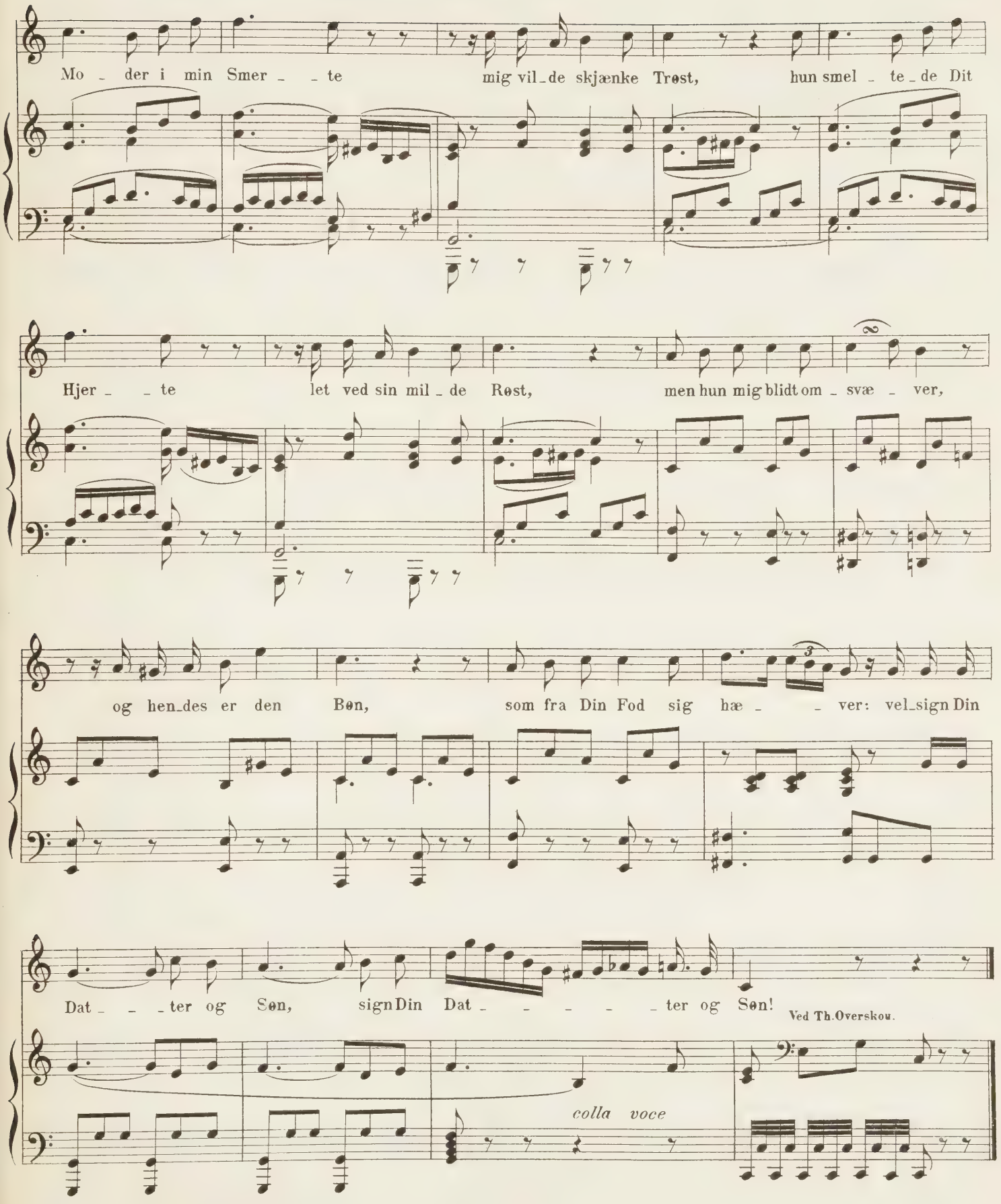
Mo - der i min Smer - - te mig vil-de skjænke Trøst, hun smel - te-de Dit
Hjer - - te let ved sin mil - de Røst, men hun mig blidt om - svæ - ver,
og hen-des er den Bøn, som fra Din Fod sig hæ - - ver: vel-sign Din
Dat - - - ter og Søn, sign Din Dat - - - - - ter og Søn!
Ved Th. Overskou.
colla voce

II.

*Romance.**)

Andantino.

Rachel.

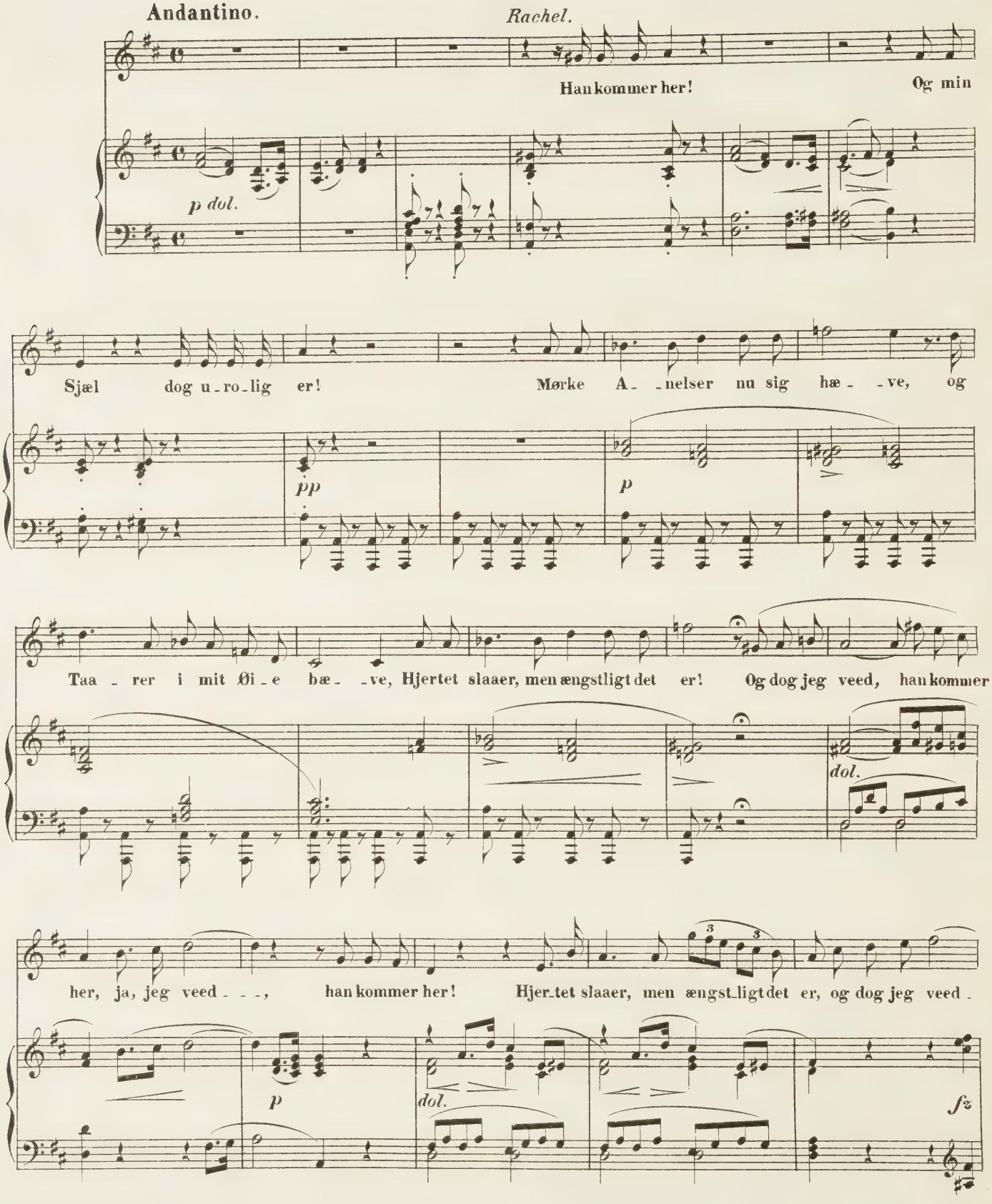

*) Originaltoneart: Esdur.

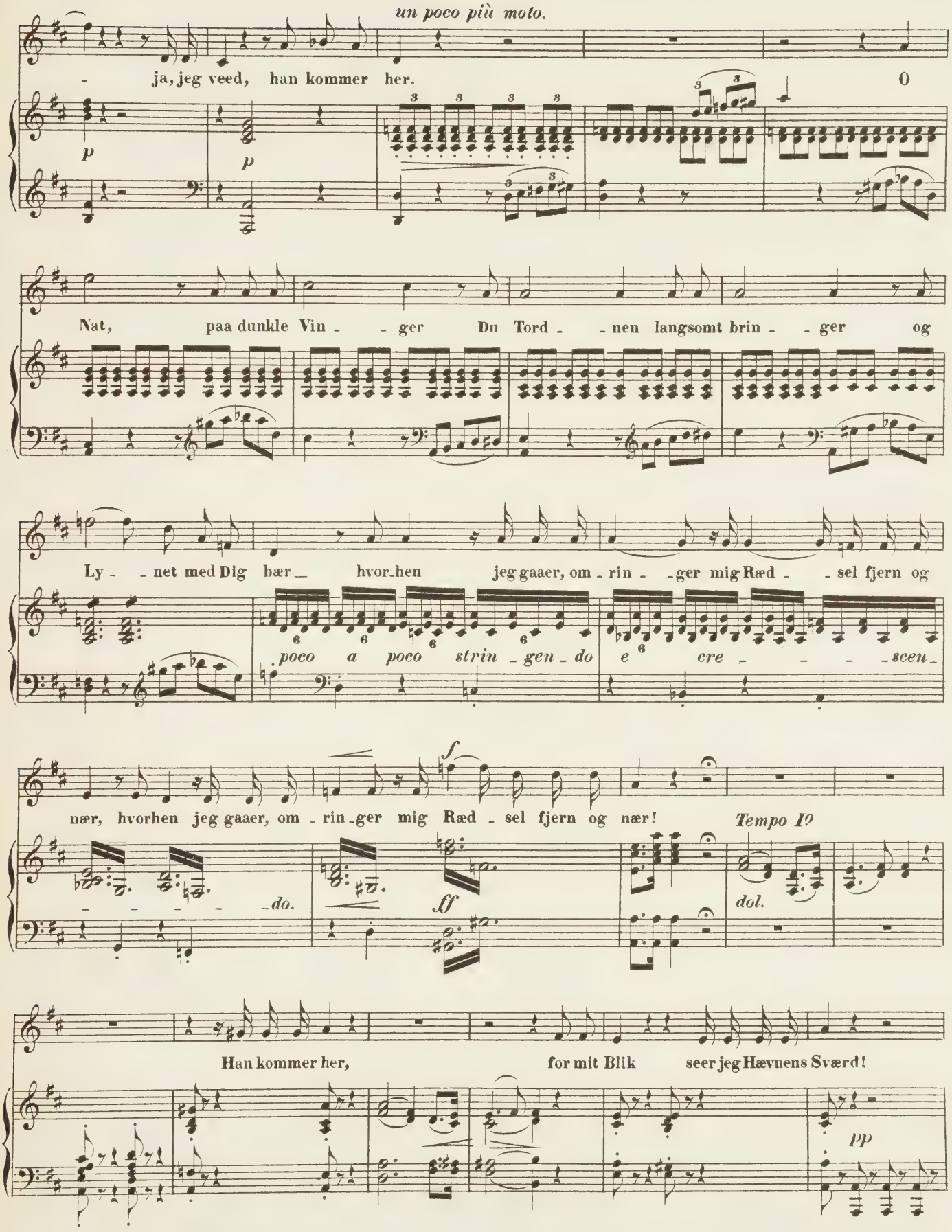
un poco più moto.
- ja, jeg veed, han kommer her. O
p
p
Nat, paa dunkle Vin - - ger Du Tord - - nen langsomt brin - - ger og
Ly - - net med Dig bær_ hvor_hen jeg gaaer, om - rin - - ger mig Ræd - - sel fjern og
poco a poco strin - gen - do e cre - - - - scen -
f
nær, hvorhen jeg gaaer, om - rin - ger mig Ræd - sel fjern og nær!
Tempo I°
- - - - - do.
ff
dol.
Han kommer her, for mit Blik seer jeg Hævnens Sværd!
pp

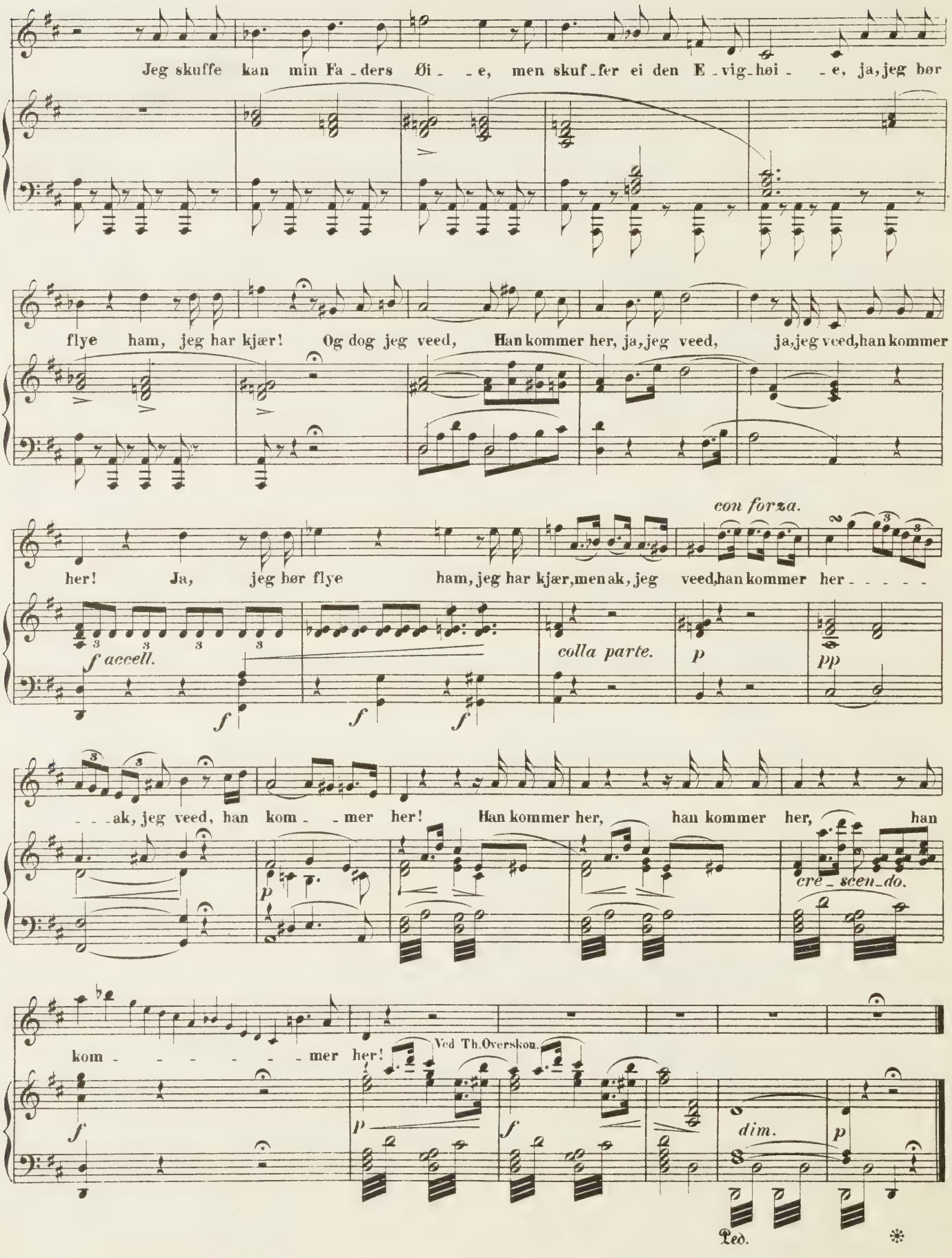
Jeg skuffe kan min Fa-ders Øi--e, men skuf-fer ei den E-vig-høi--e, ja, jeg bør
flye ham, jeg har kjær! Og dog jeg veed, Han kommer her, ja, jeg veed, ja, jeg veed, han kommer
con forza.
her! Ja, jeg bør flye ham, jeg har kjær, men ak, jeg veed, han kommer her-----
f accell.
colla parte.
p
pp
---ak, jeg veed, han kom--mer her! Han kommer her, han kommer her, han
cre-scen-do.
kom-------mer her!
Ved Th. Overskou.
dim.
Ped.

ALADDIN.

(1839.)

Vuggesang.

Lento e con malinconia. *Aladdin.* **Fr. Kuhlau.**

1. Vis - se - lul - le nu, Barn - lil! Sov nu
2. Hvis Dit Hjer - te ei er Steen, mærk min
3. Ved dens To - ner fryd Dit Sind! Hvor den
4. Ak, nu maa jeg fra Dig gaae; det er
5. Vis - se - lul - le da, Barn - lil! Sov nu

sødt og sov nu læn - ge, skjøndt Din Vug - ge stan - der
I - dræt, Mo - der kjæ - re! Her af den - ne Hyl - de -
kla - ger svagt og e - ne, som en vild - som Nat - te -
koldt i Di - ne Ar - me, og jeg ei - er in - gen
sødt og sov nu læn - ge, skjøndt Din Vug - ge stan - der

stil, u - den Duun og u - den Gæn - ge, u - den Duun og u - den Gæn - - -
green vil jeg Dig en Fløi - te skæ - re, vil jeg Dig en Fløi - te skæ - - -
vind i de vaa - de Vin - ter - gre - ne, i de vaa - de Vin - ter - gre - - -
Vraa, hvor jeg mig i - gjen kan var - me, hvor jeg mig i - gjen kan var - - -
stil, u - den Duun og u - den Gæn - ge, u - den Duun og u - den Gæn - - -

smorz.

ge!
re.
ne!
me.
ge! (A. Oehlenschläger.)

rall.

DEN SORTE DOMINO.

(1839.)

I.

Allegro non troppo. *Romance.* Auber.

Angela.

Hvem jeg er? Du den Skyts - en - gel
I - - ver Dig

sku - er, som om - svæ - ver Dit Fjed! Om mig end tro - løs Glemsel tru - er, dog i mit
tje - ner baa - de her og hos Gud, skjult jeg med Lyk - ke Dig for - le - ner, og naar Dig

Hjer - te Venskab lu - er, jeg svæver mild og hjælpsom ned, selv hvor jeg sav - ner Kjær - lig -
Hy - mens Baand for - e - ner med en elsk - vær - dig, yn - dig Brud, jeg spreder Fryd om Par - ret

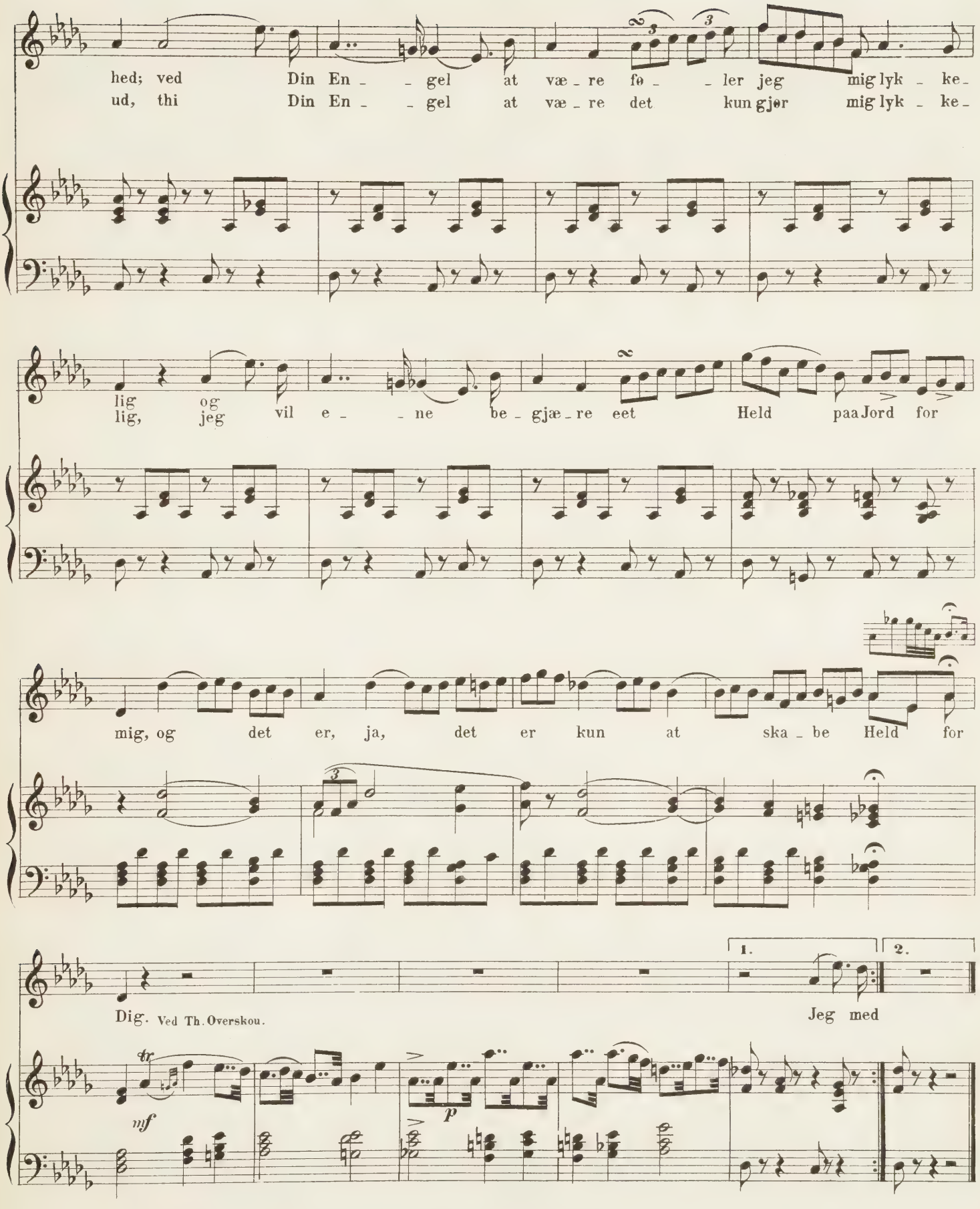
hed; ved Din En - - gel at væ - re fø - - ler jeg mig lyk - ke -
ud, thi Din En - - gel at væ - re det kun gjør mig lyk - ke -
lig og
lig, jeg vil e - - ne be - gjæ - re eet Held paa Jord for
mig, og det er, ja, det er kun at ska - be Held for
1.
2.
Dig. Ved Th. Overskou.
Jeg med
tr
mf
p

II.

Allegro non troppo.

*Aragonisk Vise.**)

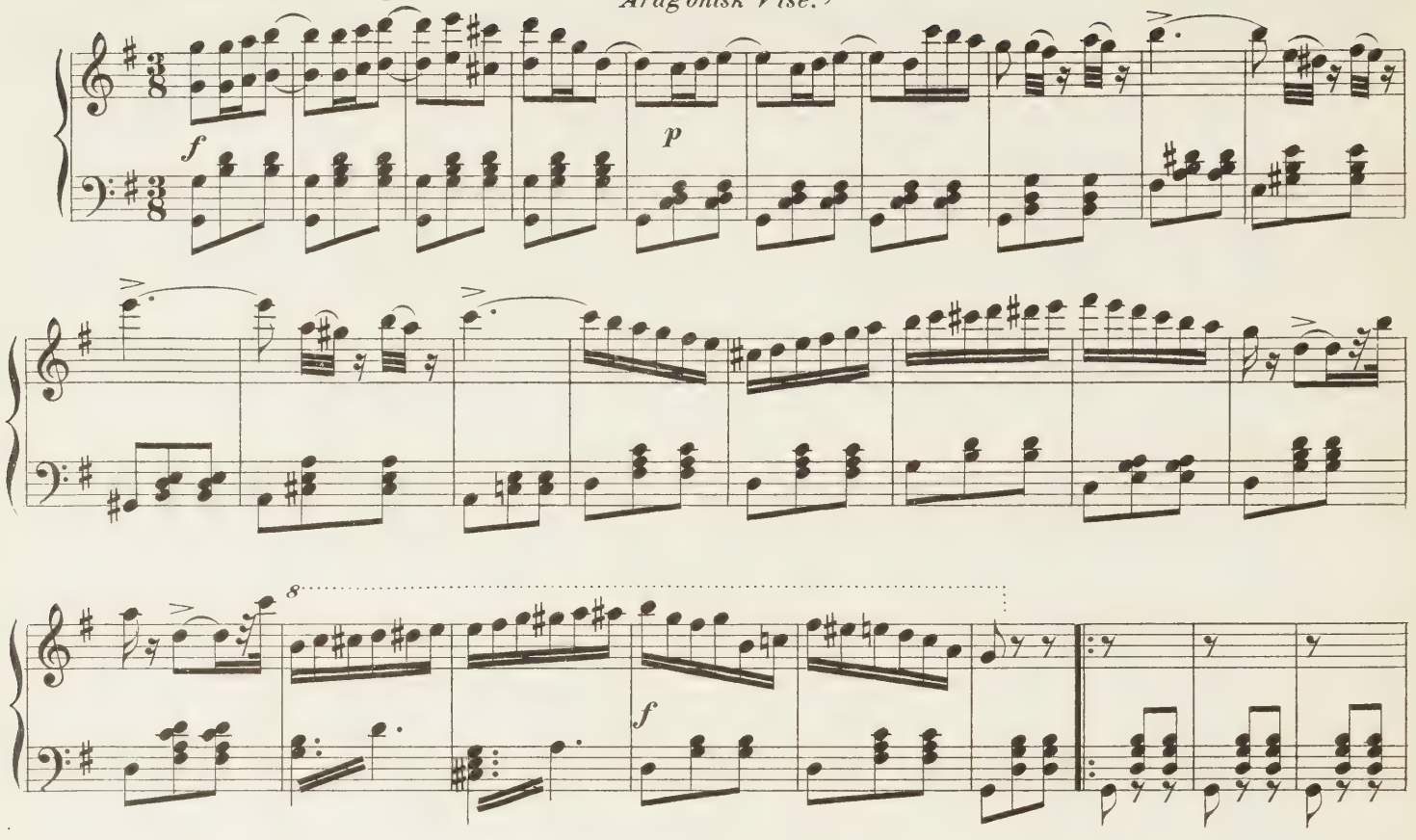

Angela.

„I - nes er skjøn!“ Da-lens Søn ud - raa-ber i - løn. I sin Vaar nu hun staaer,
Plud-se - lig der nu en Hær af Dandse-re er, høi-e Spring, let-te Sving

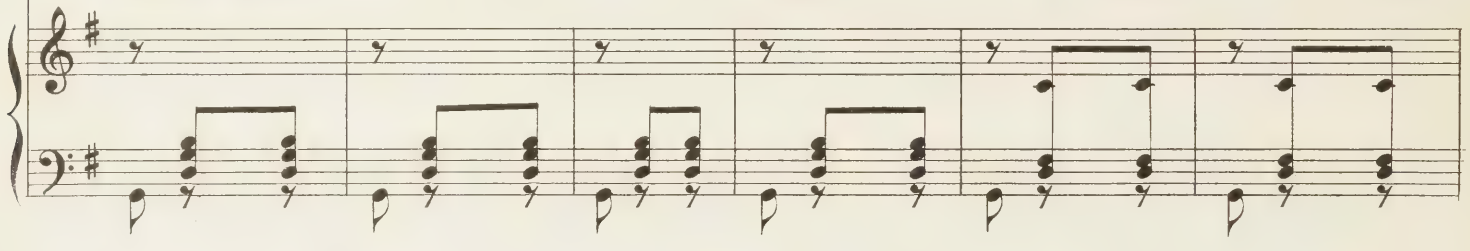

og en Arv hun faaer, fra Al - les Mund sted-se hun de Ord hø-rer kun: „Ak, hvo kan
gaae for al - le Ting, med Kastag-net, flink og let, hver El-sker a - dræt staaer pa-rat

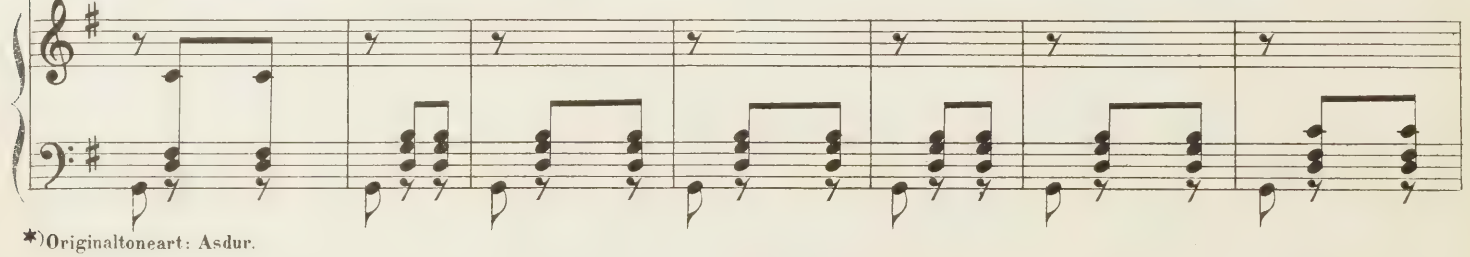

*)Originaltoneart: Asdur.

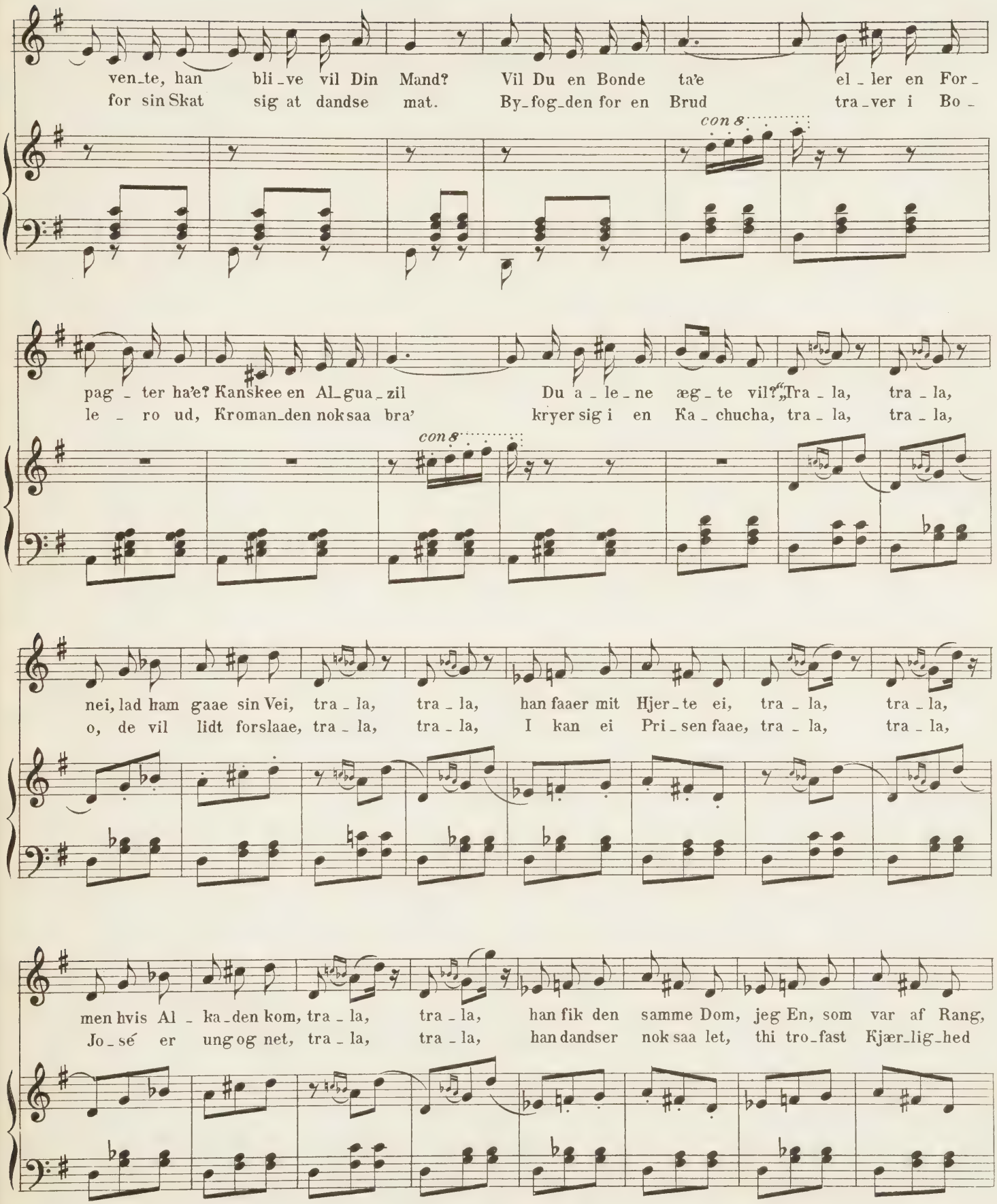
ven_te, han bli_ve vil Din Mand? Vil Du en Bonde ta'e el_ler en For_
for sin Skat sig at dandse mat. By_fog_den for en Brud tra_ver i Bo_
con 8
pag_ter ha'e? Kanskee en Al_gua_zil Du a_le_ne æg_te vil?„Tra_la, tra_la,
le_ro ud, Kroman_den noksaa bra' kryer sig i en Ka_chucha, tra_la, tra_la,
con 8
nei, lad ham gaae sin Vei, tra_la, tra_la, han faaer mit Hjer_te ei, tra_la, tra_la,
o, de vil lidt forslaae, tra_la, tra_la, I kan ei Pri_sen faae, tra_la, tra_la,
men hvis Al_ka_den kom, tra_la, tra_la, han fik den samme Dom, jeg En, som var af Rang,
Jo_sé er ung og net, tra_la, tra_la, han dandser nok saa let, thi tro_fast Kjær_lig_hed

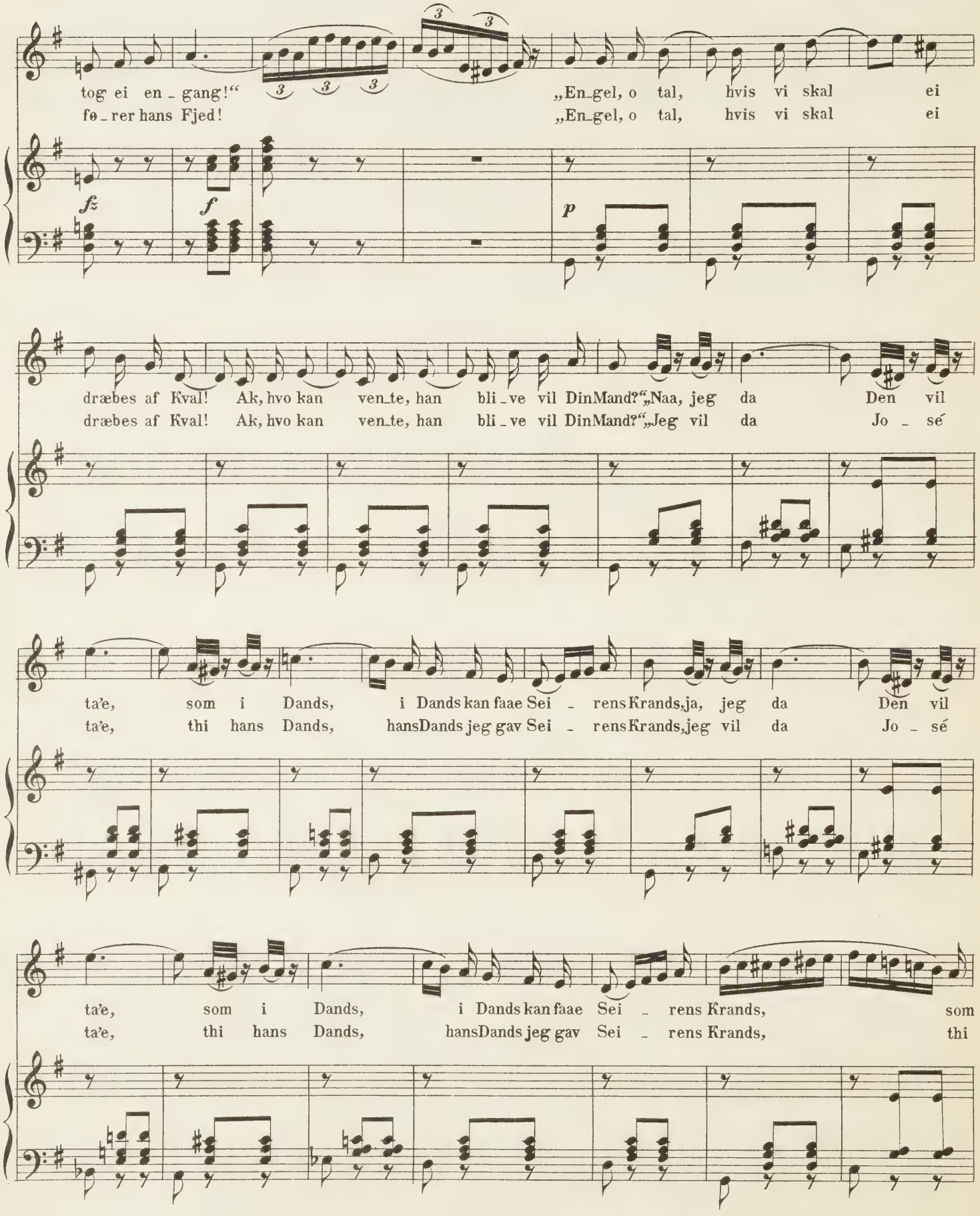
tog ei en - gang!“ „En-gel, o tal, hvis vi skal ei
fø - rer hans Fjed! „En-gel, o tal, hvis vi skal ei
fz f p
dræbes af Kval! Ak, hvo kan ven-te, han bli - ve vil DinMand?“„Naa, jeg da Den vil
dræbes af Kval! Ak, hvo kan ven-te, han bli - ve vil DinMand?“„Jeg vil da Jo - sé
ta'e, som i Dands, i Dands kan faae Sei - rens Krands,ja, jeg da Den vil
ta'e, thi hans Dands, hansDands jeg gav Sei - rens Krands,jeg vil da Jo - sé
ta'e, som i Dands, i Dands kan faae Sei - rens Krands, som
ta'e, thi hans Dands, hansDands jeg gav Sei - rens Krands, thi

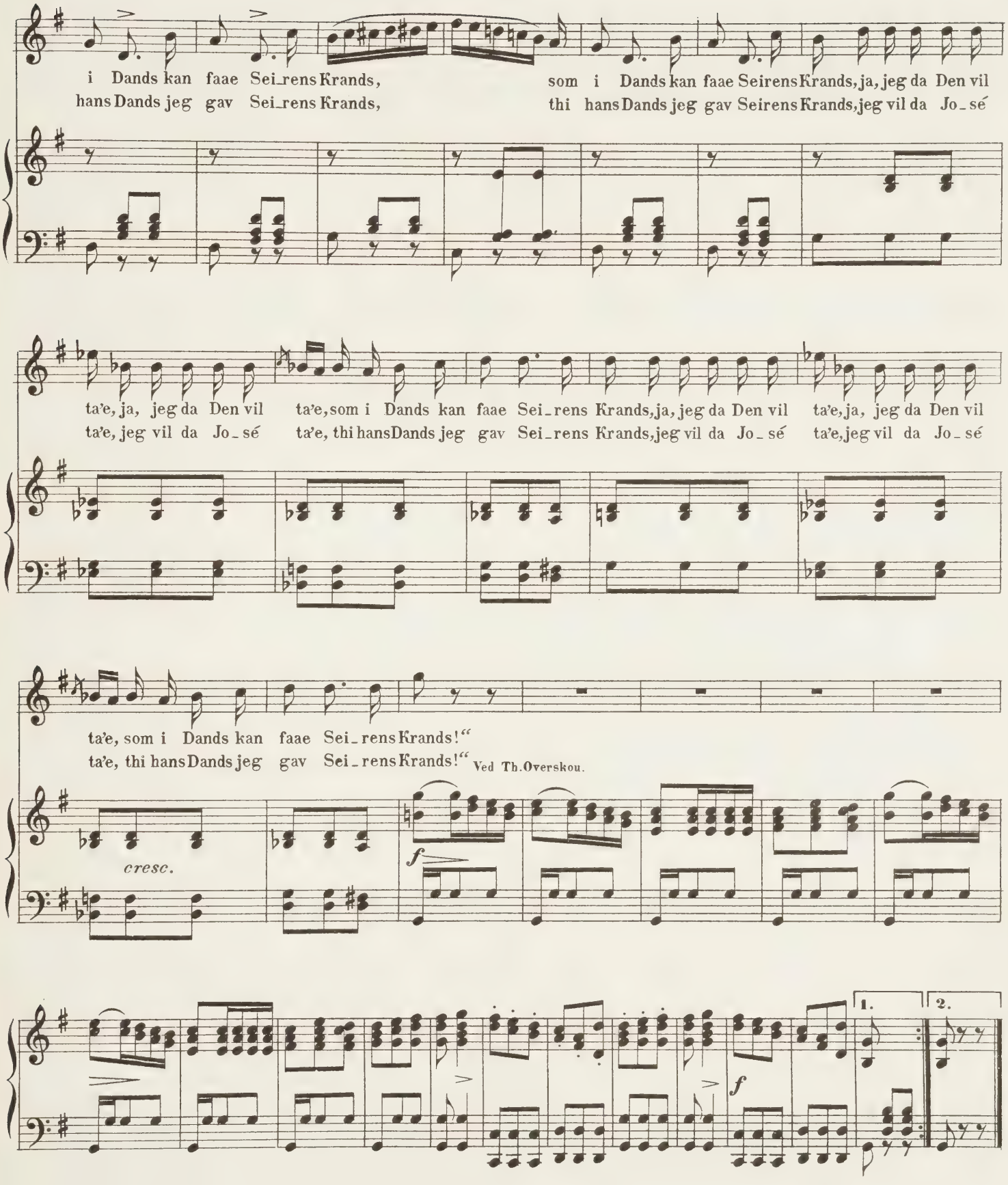
i Dands kan faae Sei_rens Krands,
hans Dands jeg gav Sei_rens Krands,
som i Dands kan faae Seirens Krands, ja, jeg da Den vil
thi hans Dands jeg gav Seirens Krands, jeg vil da Jo_sé
ta'e, ja, jeg da Den vil
ta'e, jeg vil da Jo_sé
ta'e, som i Dands kan faae Sei_rens Krands, ja, jeg da Den vil
ta'e, thi hans Dands jeg gav Sei_rens Krands, jeg vil da Jo_sé
ta'e, ja, jeg da Den vil
ta'e, jeg vil da Jo_sé
ta'e, som i Dands kan faae Sei_rens Krands!"
ta'e, thi hans Dands jeg gav Sei_rens Krands!"
Ved Th. Overskou.
cresc.
f
1.
2.
f

III.

Kuplet.

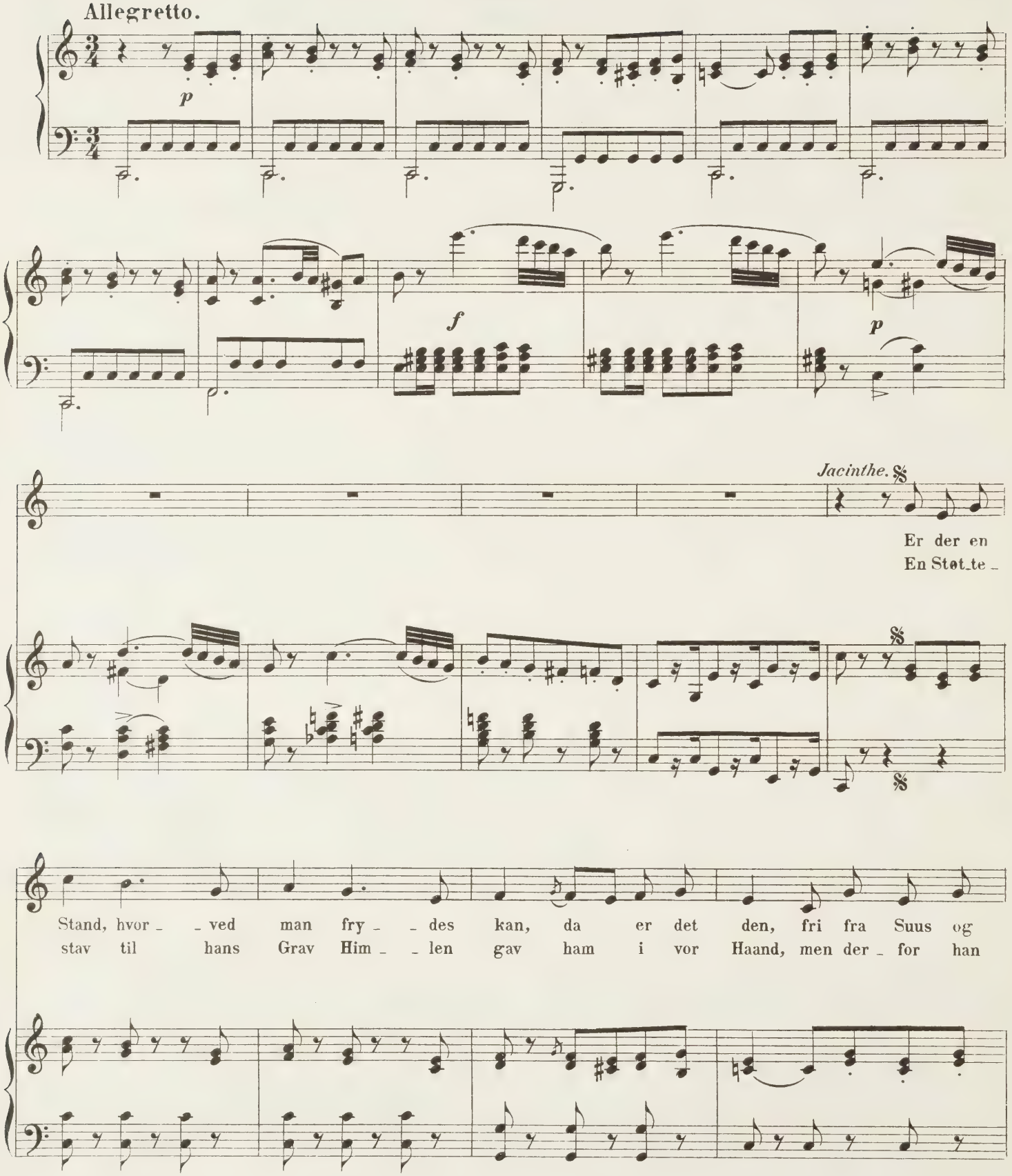
Allegretto.
p
f
p
Jacinthe.
Er der en
En Støt_te _
Stand, hvor _ _ ved man fry _ _ des kan, da er det den, fri fra Suus og
stav til hans Grav Him _ _ len gav ham i vor Haand, men der _ for han

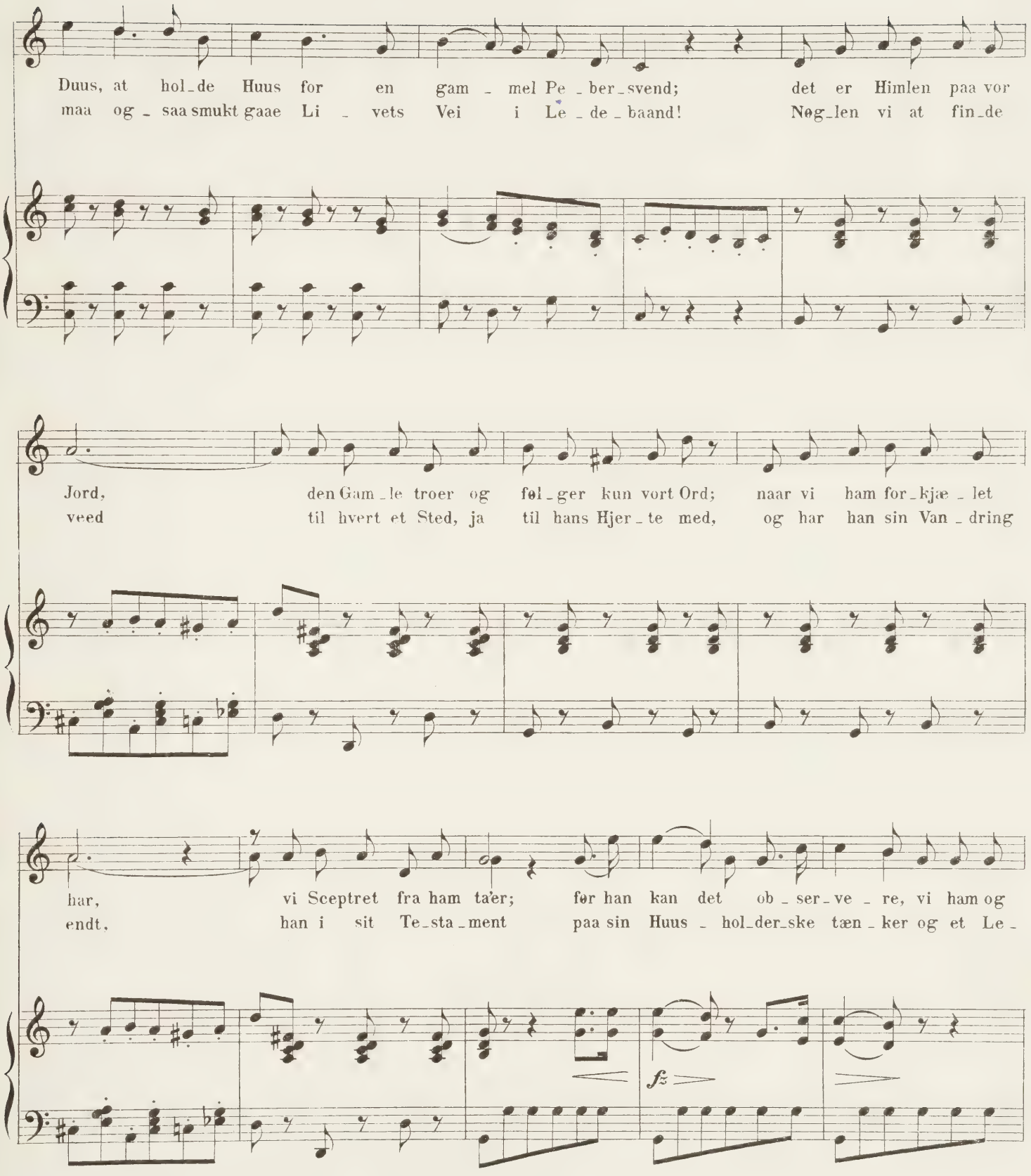
Duus, at hol_de Huus for en gam _ mel Pe _ ber_svend; det er Himlen paa vor
maa og _ saa smukt gaae Li _ vets Vei i Le _ de _ baand! Nøg_len vi at fin_de
Jord, den Gam _ le troer og føl _ ger kun vort Ord; naar vi ham for_kjæ _ let
veed til hvert et Sted, ja til hans Hjer _ te med, og har han sin Van _ dring
har, vi Sceptret fra ham tæ'er; før han kan det ob _ ser_ve _ re, vi ham og
endt, han i sit Te_sta _ment paa sin Huus _ hol_der_ske tæn _ ker og et Le _
fz

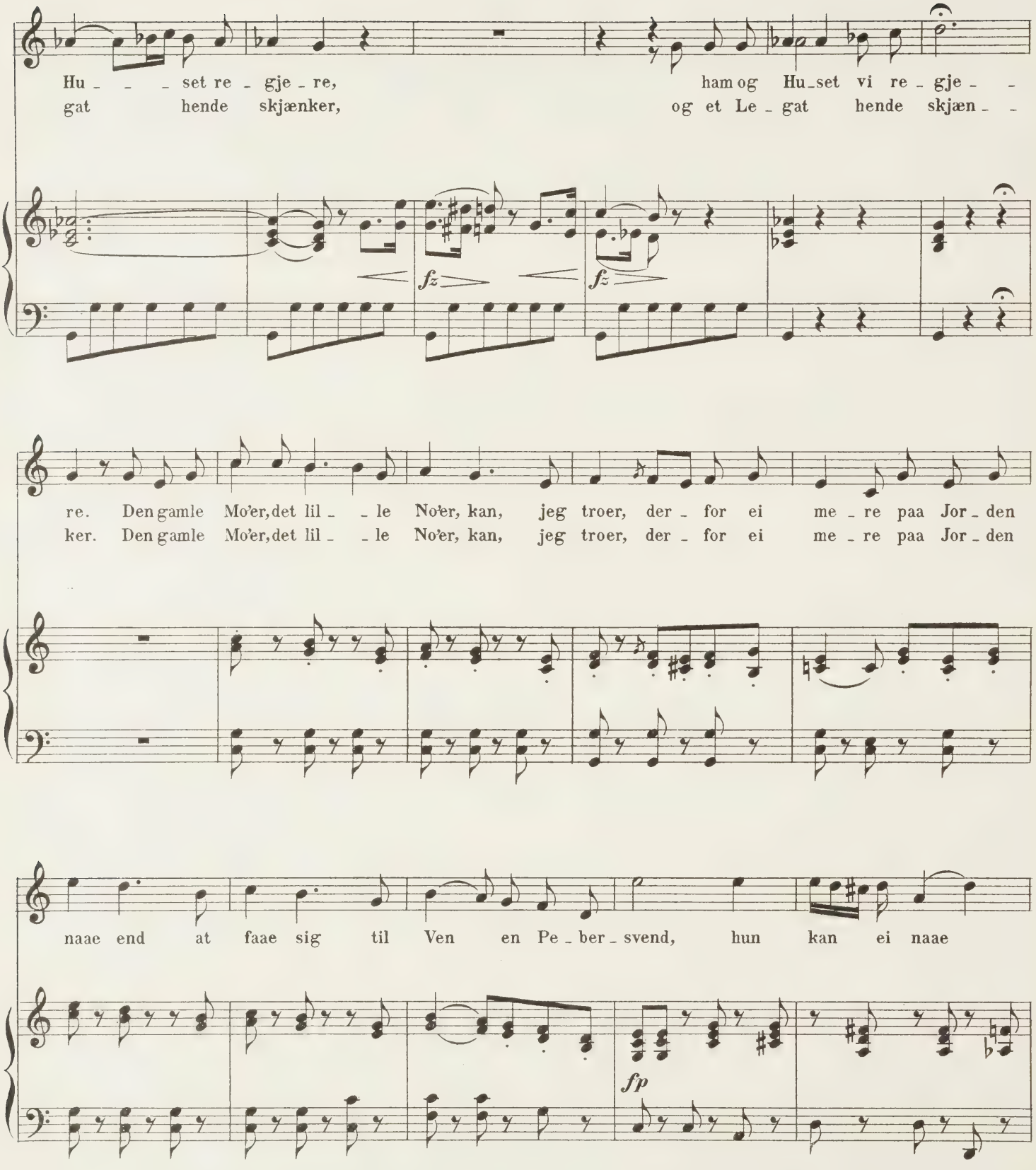
Hu - - - set re - gje - re, ham og Hu - set vi re - gje - -
gat hende skjænker, og et Le - gat hende skjæn - -
fz
fz
re. Den gamle Mo'er, det lil - - le No'er, kan, jeg troer, der - for ei me - re paa Jor - den
ker. Den gamle Mo'er, det lil - - le No'er, kan, jeg troer, der - for ei me - re paa Jor - den
naae end at faae sig til Ven en Pe - ber - svend, hun kan ei naae
fp

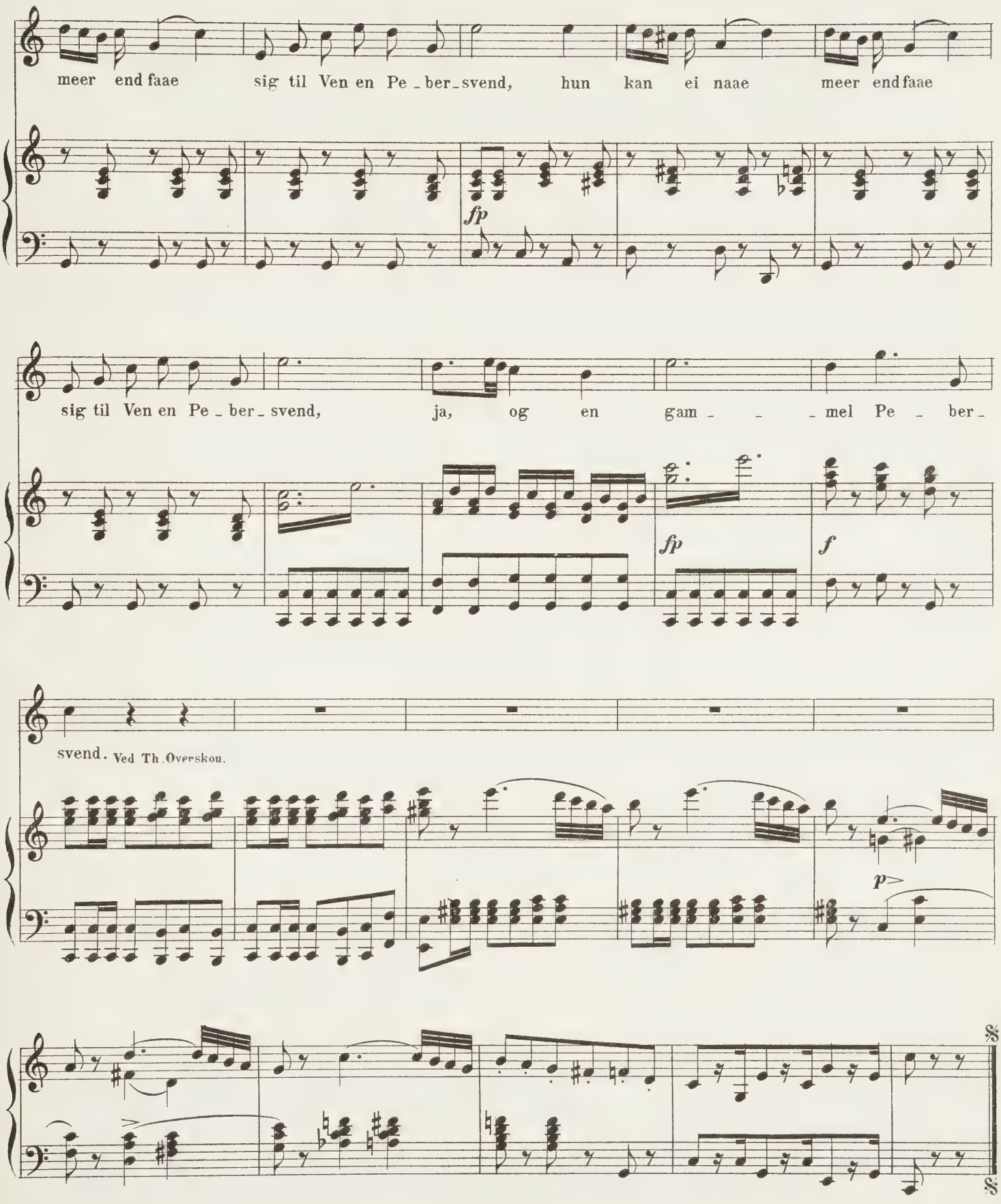
meer end faae sig til Ven en Pe_ber_svend, hun kan ei naae meer end faae
fp
sig til Ven en Pe_ber_svend, ja, og en gam_ _ _mel Pe_ber_
fp
f
svend. Ved Th. Overskou.
p>

IV.

Vise.

Allegretto.

p

Brigitte.

1. Selv naar vi Mor_gen_bøn skal gjø_re el _ ler Patrens Præ_ke_ner
2. Vi med ned _ slag _ ne Øi _ ne vanker om og har ei jor _ di _ ske

hø _ re, Mun _ den vi la _ de gaae saa_dan, at man Klok_ken ei hø_re kan, at man
Tan _ ker; men ei til Ta_le_ git _ ret gaae u_den først for Spei _ let at staae, u_den

Klok_ken ei hø_re kan! Vil man om In_tet me_get ta_le,
først for Spei _ let at staae! Hvis No_gen vil den Kunst stu_de_re

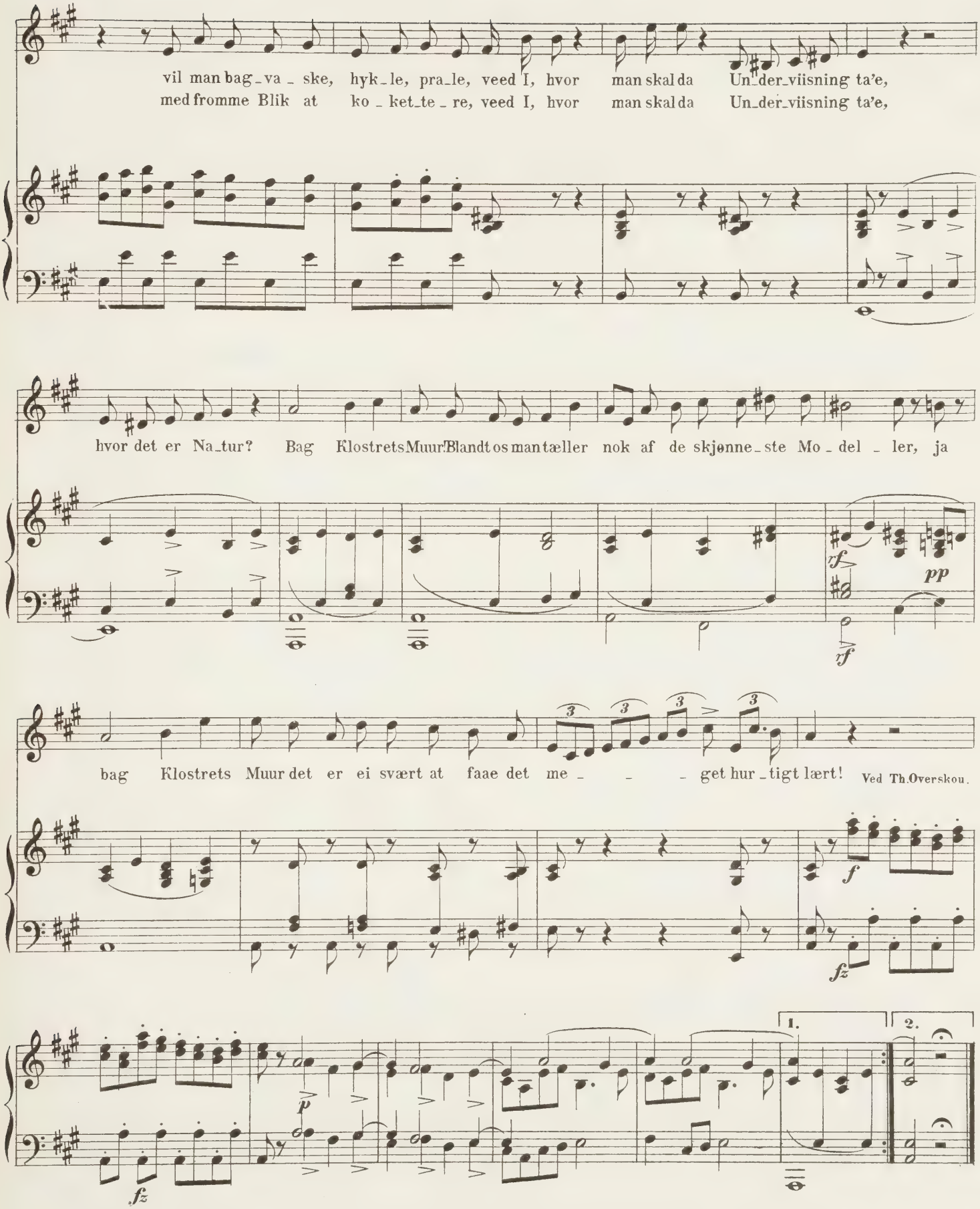
vil man bag_va_ske, hyk_le, pra_le, veed I, hvor man skal da Un_der_viisning ta'e,
med fromme Blik at ko_ket_te_re, veed I, hvor man skal da Un_der_viisning ta'e,
hvor det er Na_tur? Bag Klostrets Muur! Blandt os man tæller nok af de skjønne_ste Mo_del_ler, ja
bag Klostrets Muur det er ei svært at faae det me_ _ _ get hur_tigt lært!
Ved Th. Overskou.
1.
2.

SYVSOVERDAG.

(1840.)

I.

Vise.

Allegro. J. P. E. Hartmann.

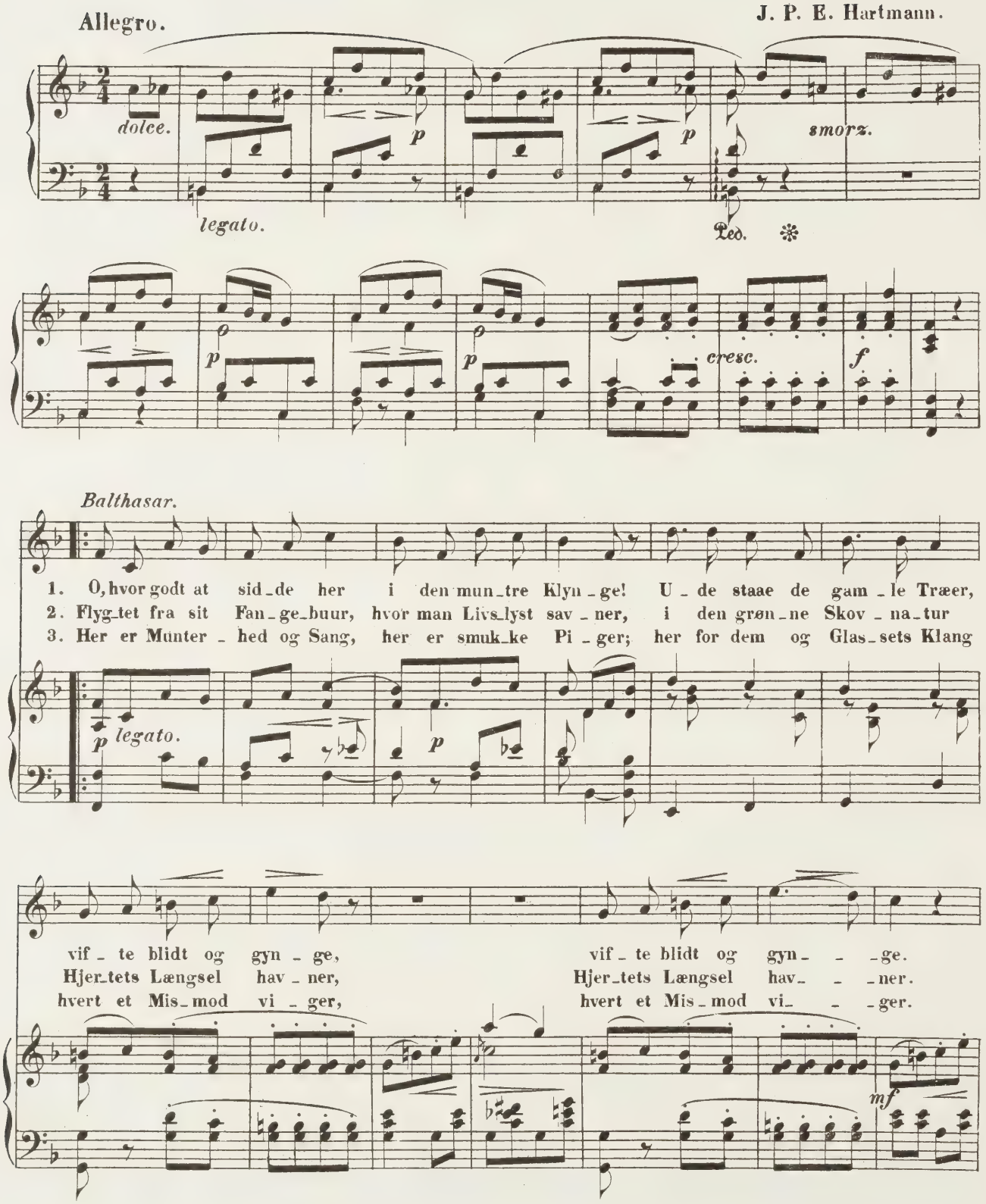

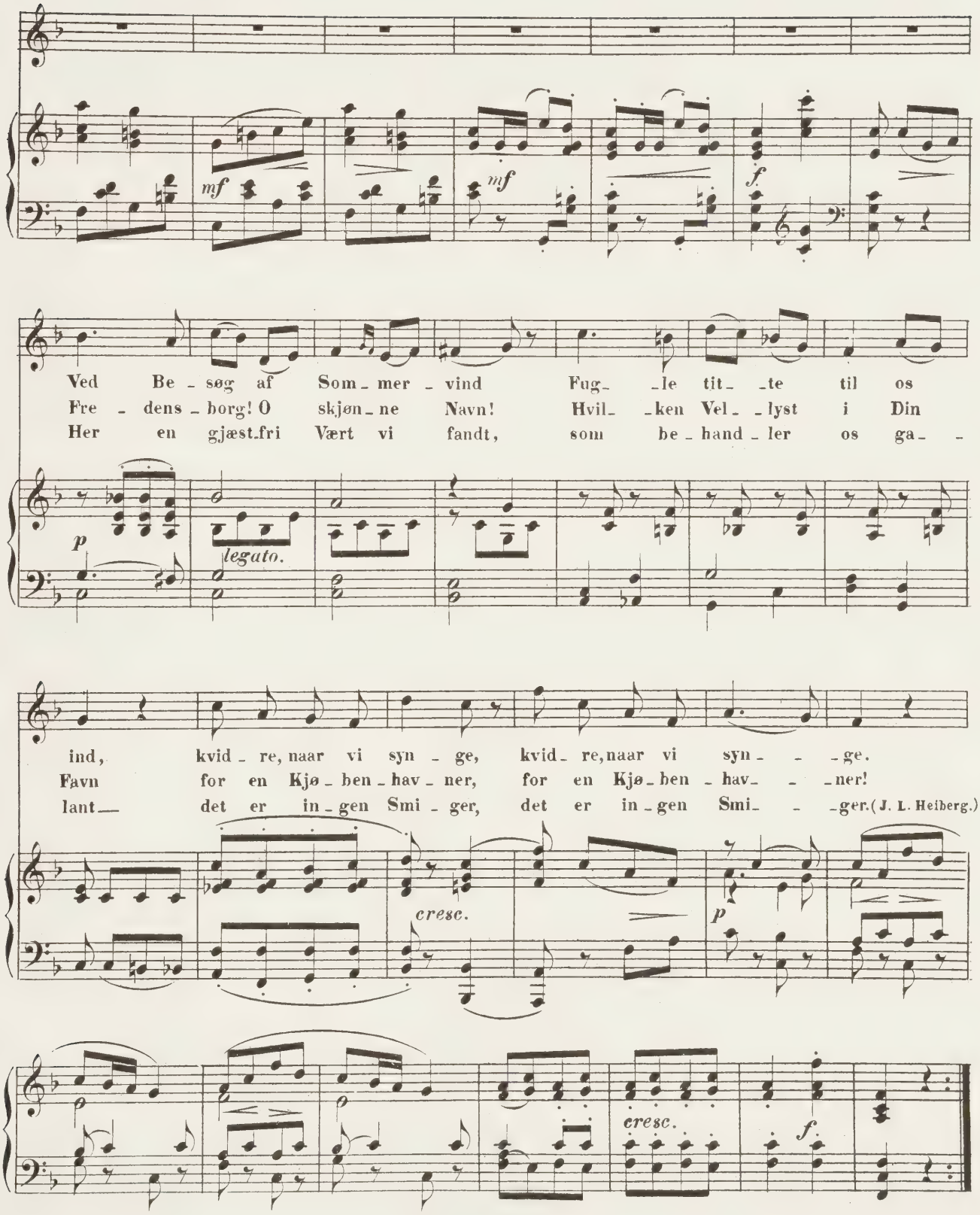
mf
mf
f
Ved Be - søg af Som - mer - vind Fug - le tit - te til os
Fre - dens - borg! O skjøn - ne Navn! Hvil - ken Vel - lyst i Din
Her en gjæst.fri Vært vi fandt, som be - hand - ler os ga -
p
legato.
ind, kvid - re, naar vi syn - ge, kvid - re, naar vi syn - - ge.
Favn for en Kjø - ben - hav - ner, for en Kjø - ben - hav - - ner!
lant — det er in - gen Smi - ger, det er in - gen Smi - - ger. (J. L. Heiberg.)
cresc.
p
cresc.
f

II.

Romance.

Allegro moderato assai.

Anna.

1. Kon-ning Vol-mer dra-ger af-sted paa Jagt, han-nem
2. Kon-ning Vol-mer dra-ger ad løn-lig Sti, un-der
3. Kon-ning Vol-mer van-ker ved Sø-ens Bred, hvor i
4. Kon-ning Vol-mer van-ker i Ro-sens-lund un-der
5. Det er tungt, naar Hjer-ter-ne skil-les ad, som da

føl--ge hun-dre-de Sven-de; Dug--gen har sig paa Mar--ken lagt,
Lø-vet, som skyg-ger for-o--ven. Tyst ham sæ-ver en Skyg-ge for-bi,
Si-ve-ne Skum--met bru--ser. Nær--ved hø-rer han kjend--te Fjed,
Aft--nens Ro-se paa Him--len, Blom-sten ham duf-ter fra Kal--kens Bund;
Vol--mer skil-tes fra To--ve! Trøst ei fin-des i Ro--sens Blad,

Sko--ven luf-ter sin grøn-ne Pragt, for kø-lig Hil-sen at sen-de. Kongen er be-drø-vet,
føl-ge han vil, han naaer det Fri--men Skyg-gen svinder i Sko-ven. Kongen er be-drø-vet,
ven-der sig snelt, kun et ø-de Sted han ei-ner, hvor Vin--den su-ser. Kongen er be-drø-vet,
kommer han at-ter ved nat-lig Stund, da ly-ser ham Stjer--ne-vrimlen. Kongen er be-drø-vet,
Stjerner-nes Glim-ten, Duggens Bad; hvad hjælpe de grøn-ne Sko-ve? Kongen er be-drø-vet,

Ped. *

Kon-gen er tavs. *Kor.* Kongen er be-drø-vet, Kon-gen er tavs. (J. L. Heiberg.)

REGIMENTETS DATTER.

(1840.)

I.

*Arie.**)

Moderato mosso.

G. Donizetti.
(1798–1854.)

Marie.

Ka – no – – – ner–nes Tor – – – den var min Barn – – doms

Fryd, min Glæ – – de paa Jor – – den er Trommernes Lyd, er Trommernes

Lyd! Naar stolt Ør – nen knei – ser i hvirv – len – de Damp,

jeg føl – – – ger min Kei – – ser med Ju – bel i

*) Originaltoneart: Gdur.

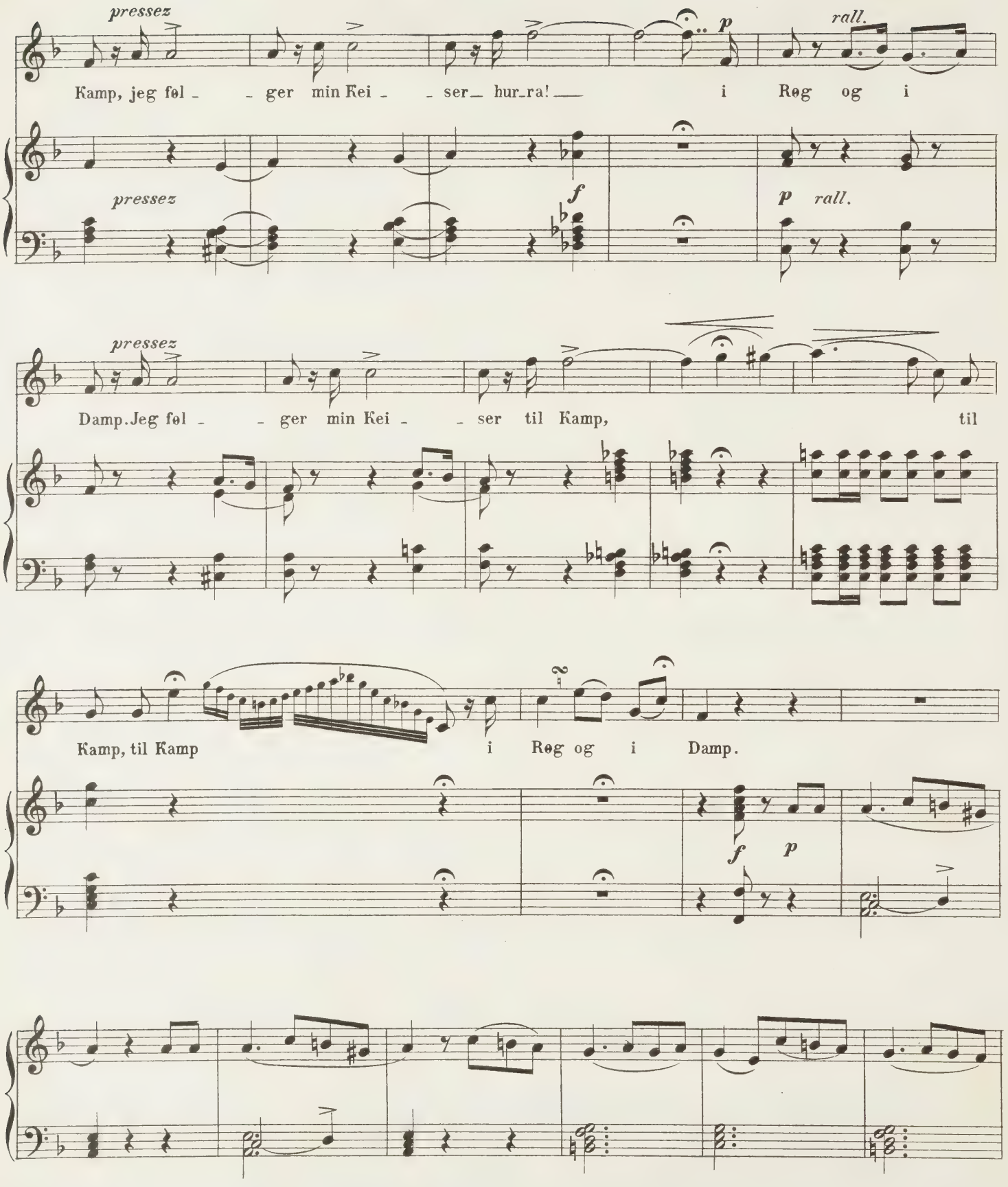
pressez
Kamp, jeg føl - - ger min Kei - - ser hur-ra! i Røg og i
pressez
f
p rall.
pressez
Damp. Jeg føl - - ger min Kei - - ser til Kamp, til
Kamp, til Kamp i Røg og i Damp.
f p

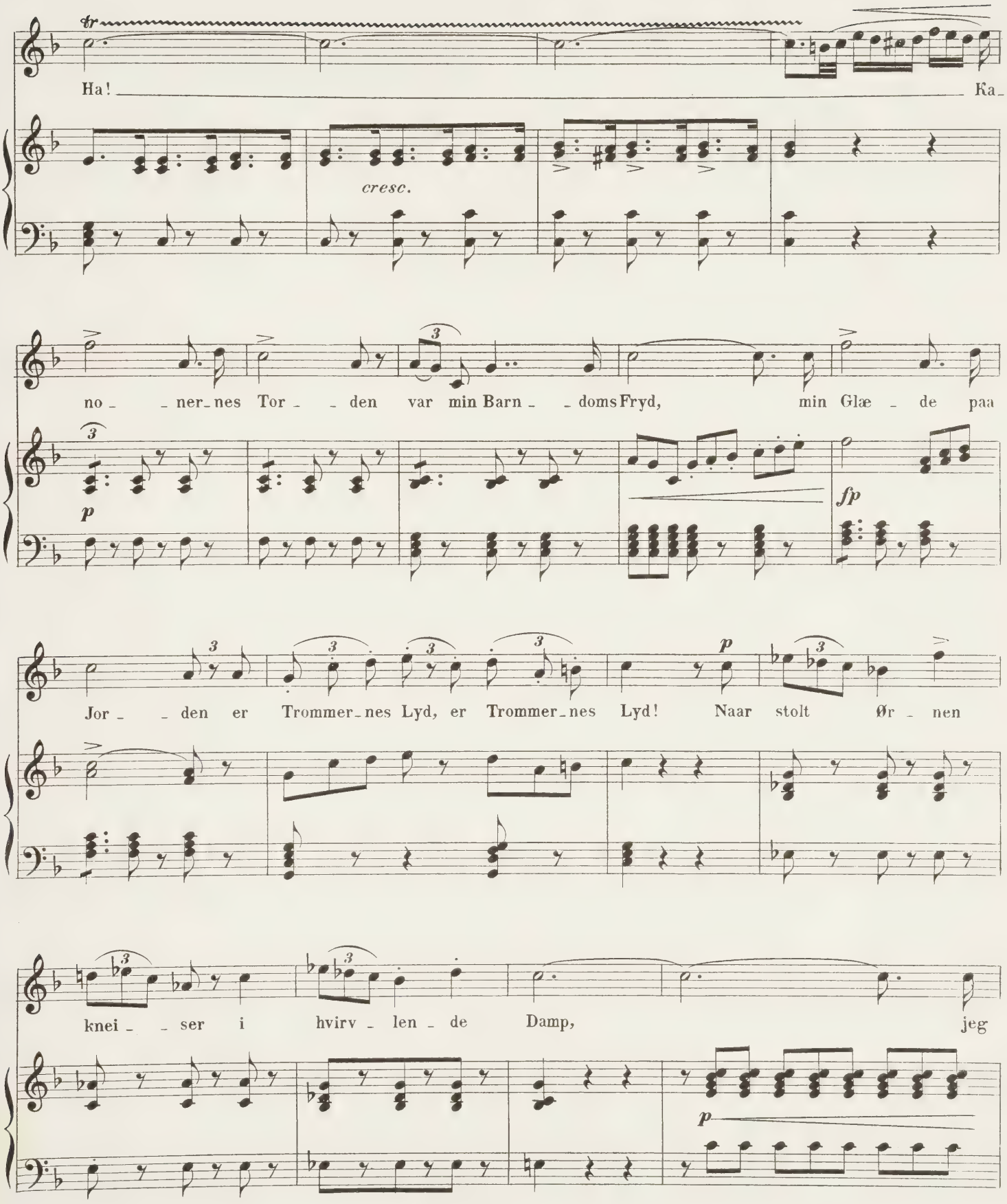
tr
Ha! Ka-
cresc.
no- -ner-nes Tor- -den var min Barn- -doms Fryd, min Glæ- de paa
p
fp
Jor- -den er Trommer-nes Lyd, er Trommer-nes Lyd! Naar stolt Ør- nen
p
knei- -ser i hvirv- len- de Damp, jeg
p

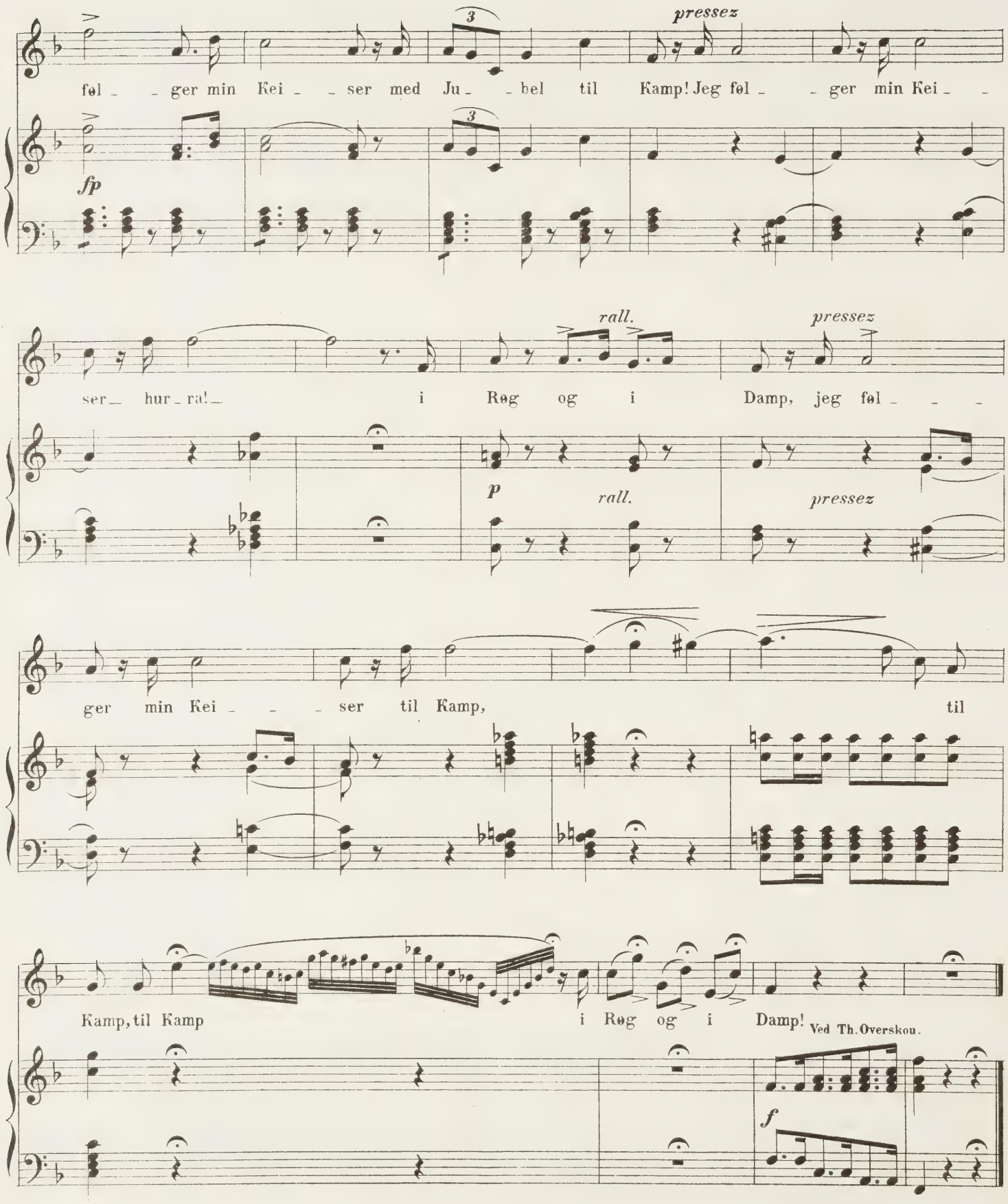
pressez
føl - - ger min Kei - - ser med Ju - - bel til Kamp! Jeg føl - - ger min Kei - -
fp
rall.
pressez
ser - hur - ra! - i Røg og i Damp, jeg føl - - -
p
rall.
pressez
ger min Kei - - - ser til Kamp, til
Kamp, til Kamp i Røg og i Damp!
Ved Th. Overskou.
f

II.

Arie.

Martial.

Marie.

Ah! Det Regiment, som over_alt glimrer ved Mod, fly_ver til

f *p*

Sei_er, som Frankrigs Hær Lø_ven har kaldt, der Kre_dit i hvert Viin_huus ei_er, Fjendernes

rall.

Død, El_skernes Skræk, Pi_gernes Sorg, naar det ta'er væk, det Re_gi_ment, som slaaes for

rall.

Allegro.

f

he_le tre: det er nær, det er nær, det er nær, hur_ra, det er her, det er her, det er her, hol_la, det er

p

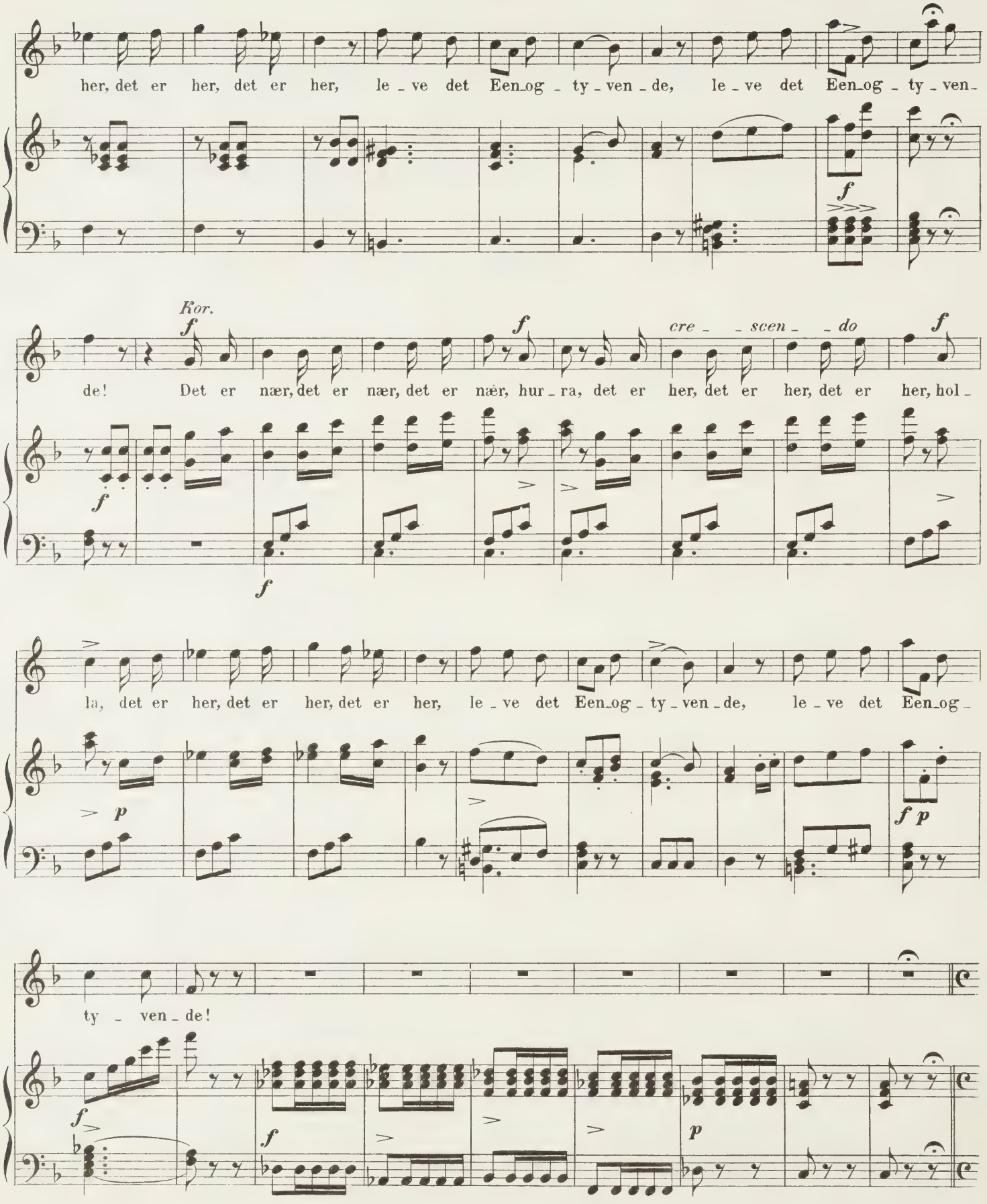
her, det er her, det er her, le - ve det Een-og - ty - ven - de, le - ve det Een-og - ty - ven -
Kor.
de! Det er nær, det er nær, det er nær, hur - ra, det er her, det er her, det er her, hol -
cre - - scen - - do
la, det er her, det er her, det er her, le - ve det Een-og - ty - ven - de, le - ve det Een-og -
ty - ven - de!

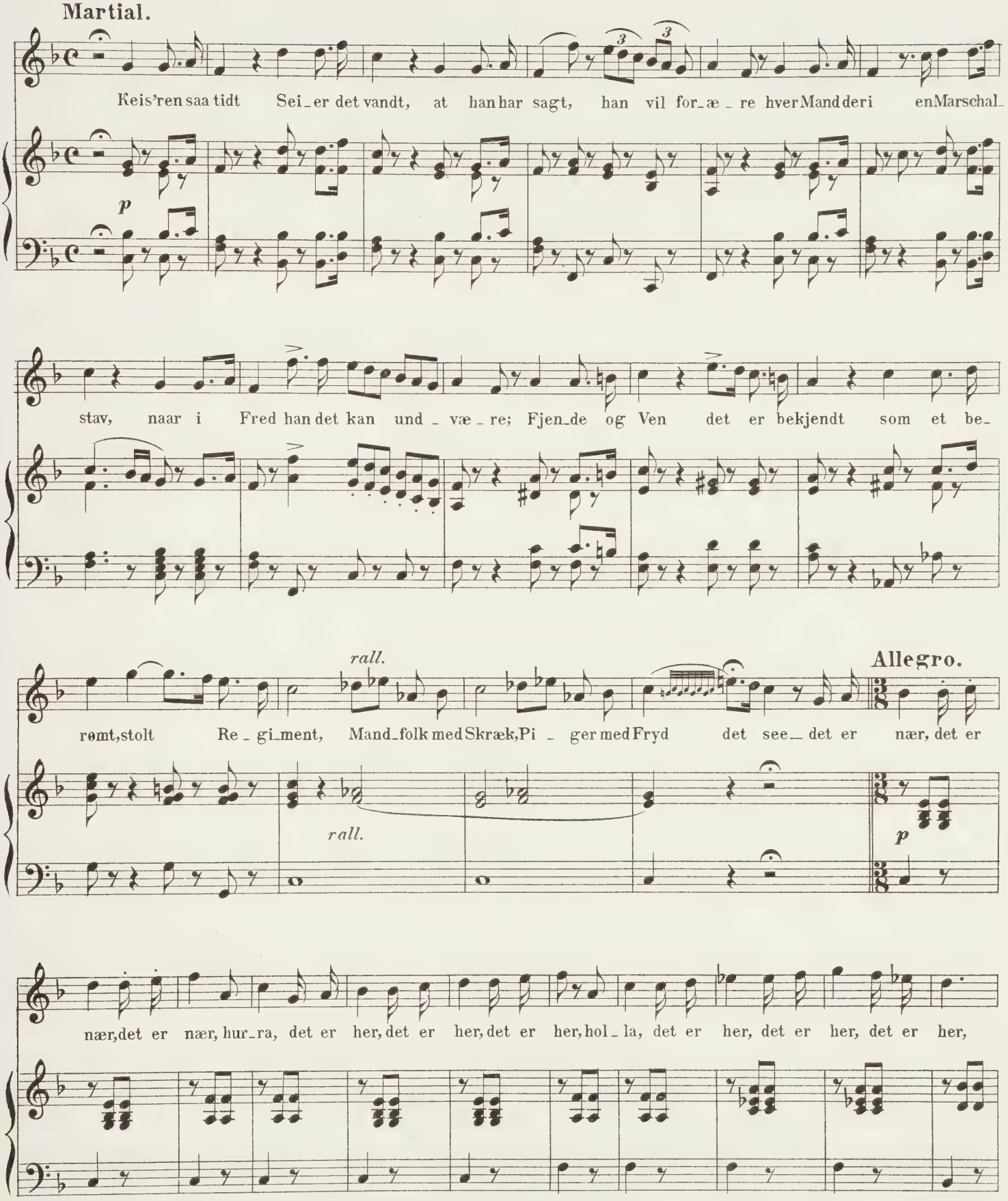
Martial.
Keis'ren saa tidt Sei_er det vandt, at han har sagt, han vil for_æ_re hver Mand deri en Marschal_
p
stav, naar i Fred han det kan und_væ_re; Fjen_de og Ven det er bekjendt som et be_
rall.
Allegro.
rømt, stolt Re_gi_ment, Mand_folk med Skræk, Pi_ger med Fryd det see_det er nær, det er
rall.
p
nær, det er nær, hur_ra, det er her, det er her, det er her, hol_la, det er her, det er her, det er her,

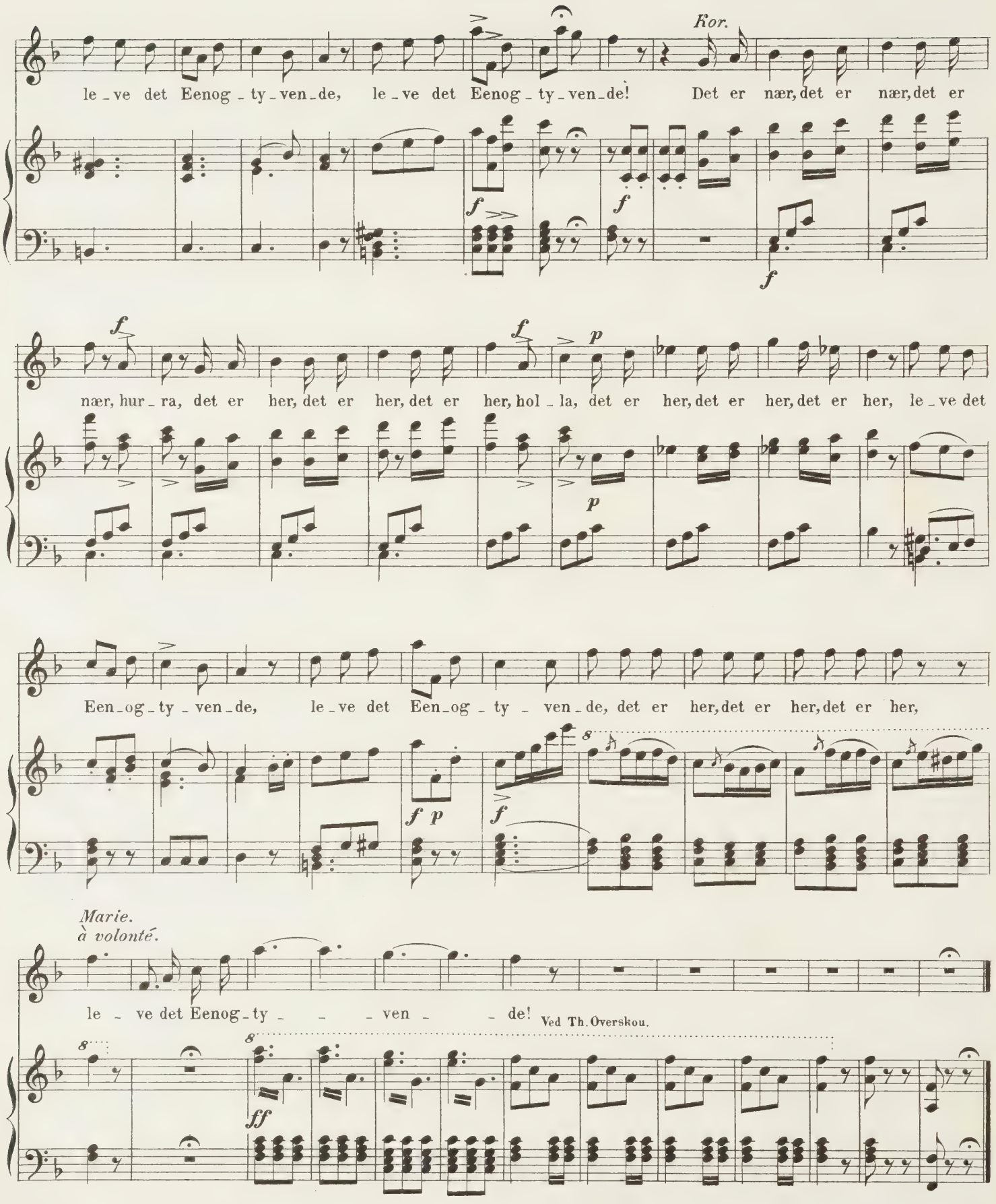
Kor.
le - ve det Eenog - ty - ven - de, le - ve det Eenog - ty - ven - de! Det er nær, det er nær, det er
nær, hur - ra, det er her, det er her, det er her, hol - la, det er her, det er her, det er her, le - ve det
Een - og - ty - ven - de, le - ve det Een - og - ty - ven - de, det er her, det er her, det er her,
Marie.
à volonté.
le - ve det Eenog - ty - ven - de!
Ved Th. Overskou.

III.

Romance.

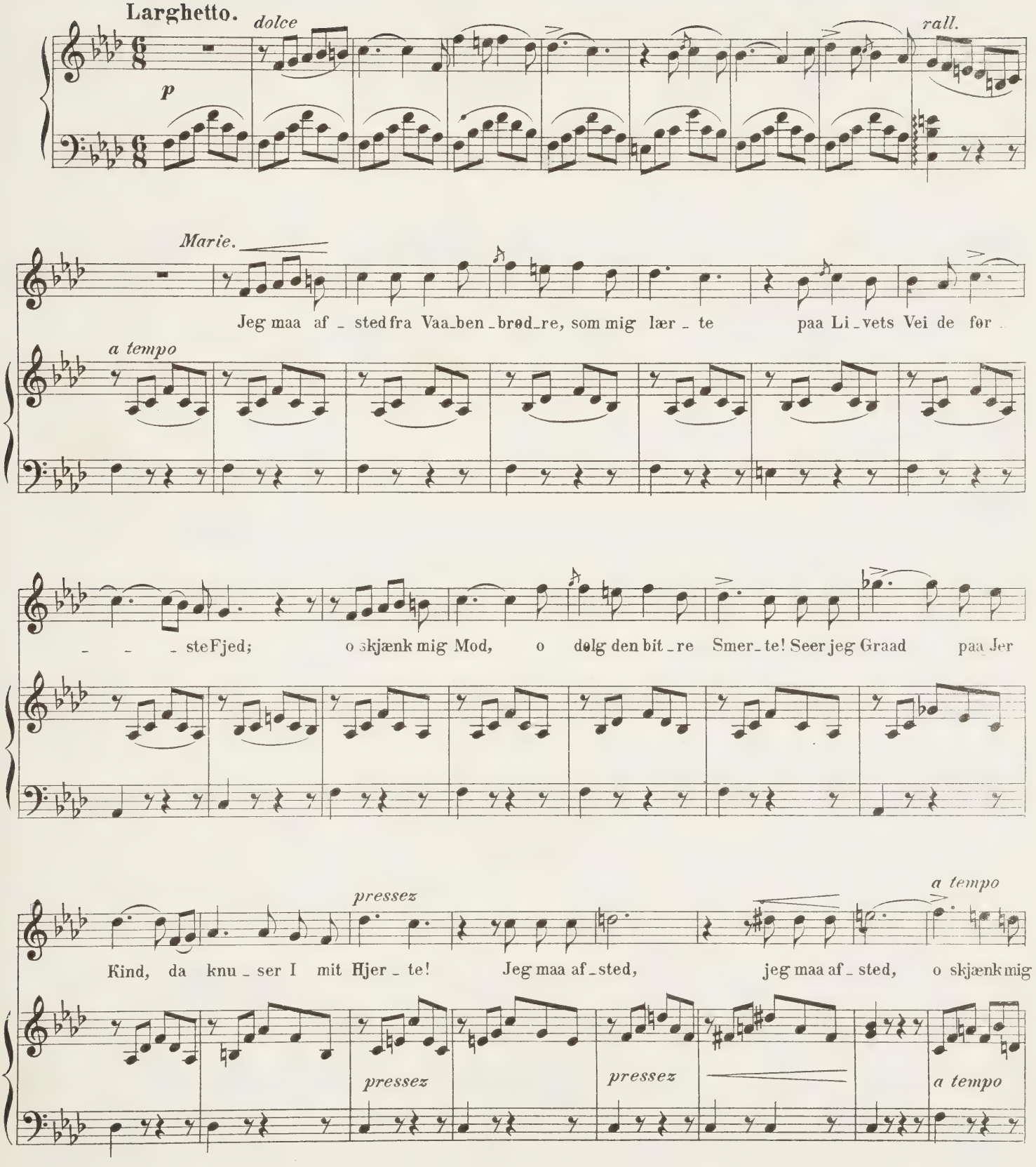
Larghetto.
dolce
rall.
p
Marie.
Jeg maa af - sted fra Vaa-ben-brød-re, som mig lær - te paa Li-vets Vei de før -
a tempo
- - - ste Fjed; o skjænk mig Mod, o dølg den bit-re Smer-te! Seer jeg Graad paa Jer
pressez
a tempo
Kind, da knu - ser I mit Hjer - te! Jeg maa af-sted, jeg maa af - sted, o skjænk mig
pressez
pressez
a tempo

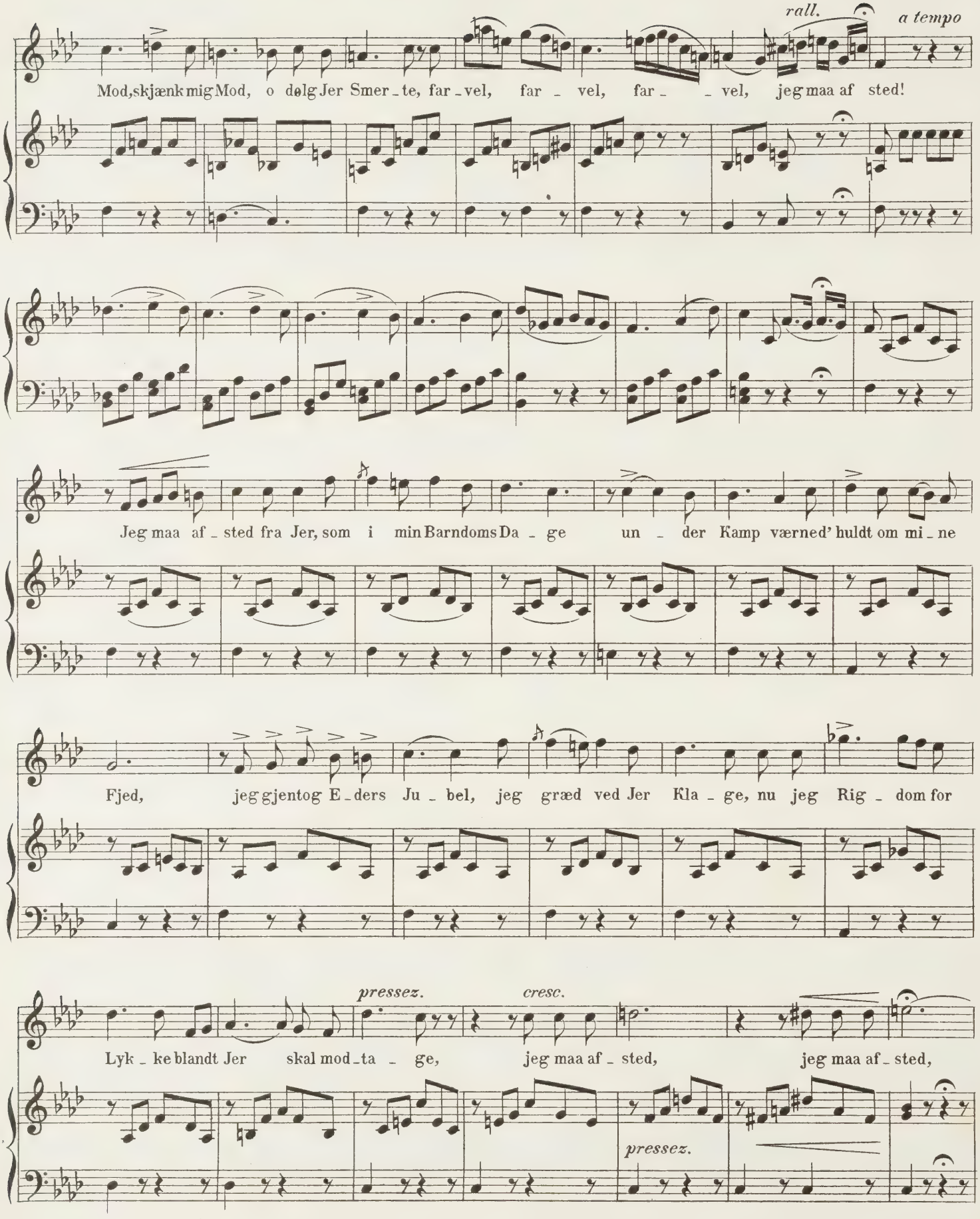
rall.
a tempo
Mod, skjænk mig Mod, o dølg Jer Smer - te, far - vel, far - vel, far - - vel, jeg maa af sted!
Jeg maa af - sted fra Jer, som i min Barndoms Da - ge un - der Kamp værned' huldt om mi - ne
Fjed, jeg gjentog E - ders Ju - bel, jeg græd ved Jer Kla - ge, nu jeg Rig - dom for
pressez.
cresc.
Lyk - ke blandt Jer skal mod - ta - ge, jeg maa af - sted, jeg maa af - sted,
pressez.

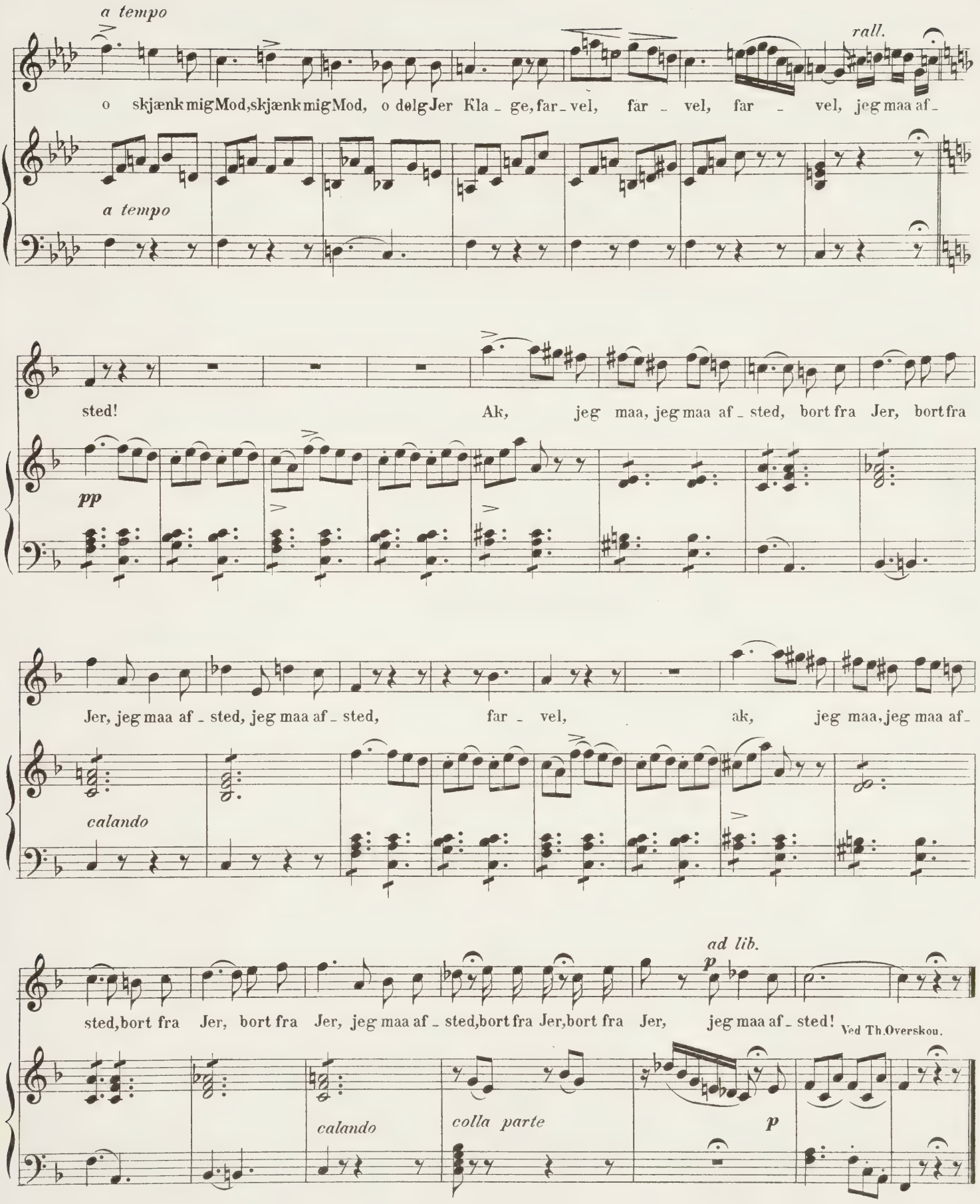
a tempo
rall.
o skjænk mig Mod, skjænk mig Mod, o dølg Jer Kla - ge, far - vel, far - vel, far - vel, jeg maa af -
a tempo
sted! Ak, jeg maa, jeg maa af - sted, bort fra Jer, bort fra
pp
Jer, jeg maa af - sted, jeg maa af - sted, far - vel, ak, jeg maa, jeg maa af -
calando
ad lib.
p
sted, bort fra Jer, bort fra Jer, jeg maa af - sted, bort fra Jer, bort fra Jer, jeg maa af - sted!
Ved Th. Overskou.
calando
colla parte
p

IV.

Arie.

Moderato.

Marie.

Hil Dig, Fran_krigs Kri_ger, min Barn_doms Ven, med Haab jeg hi_ger

til Dig i_gjen! Hil Dig, Fran_krigs Kri_ger, med Haab jeg

hi_ger til Dig i_gjen, hil Dig, stol_te Sei_er, blandt Vaabne_nes Larm, naar

pressez

Fa_ner_ne vai_er, op_flammes min Barm!

pressez

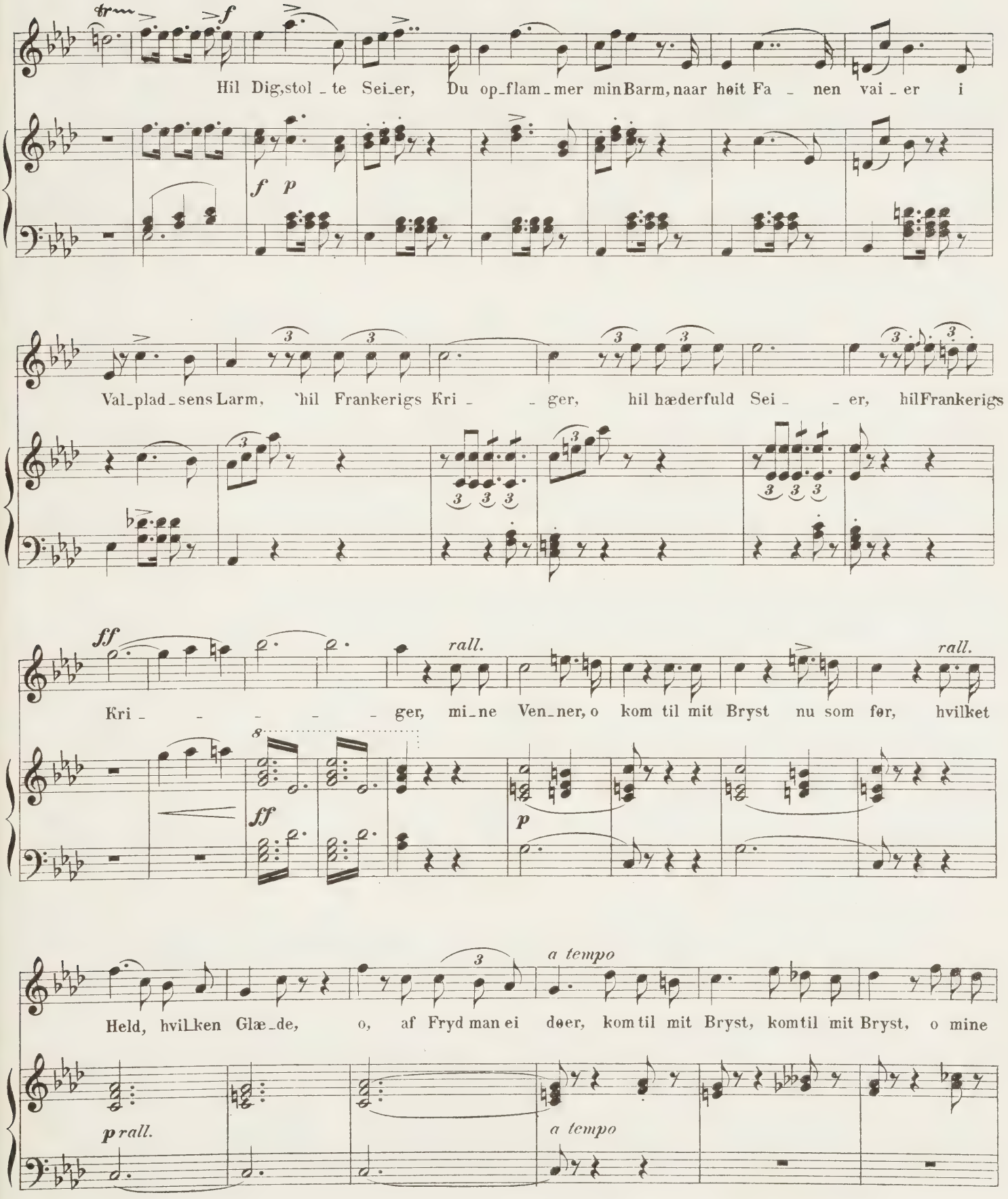
Hil Dig, stol - te Sei-er, Du op-flam-mer min Barm, naar høit Fa - nen vai - er i
Val-plad-sens Larm, 'hil Frankerigs Kri - - ger, hil hæderfuld Sei - - er, hil Frankerigs
Kri - - - - - ger, mi-ne Ven-ner, o kom til mit Bryst nu som før, hvilket
Held, hvil-ken Glæ-de, o, af Fryd man ei døer, kom til mit Bryst, kom til mit Bryst, o mine
rall.
a tempo

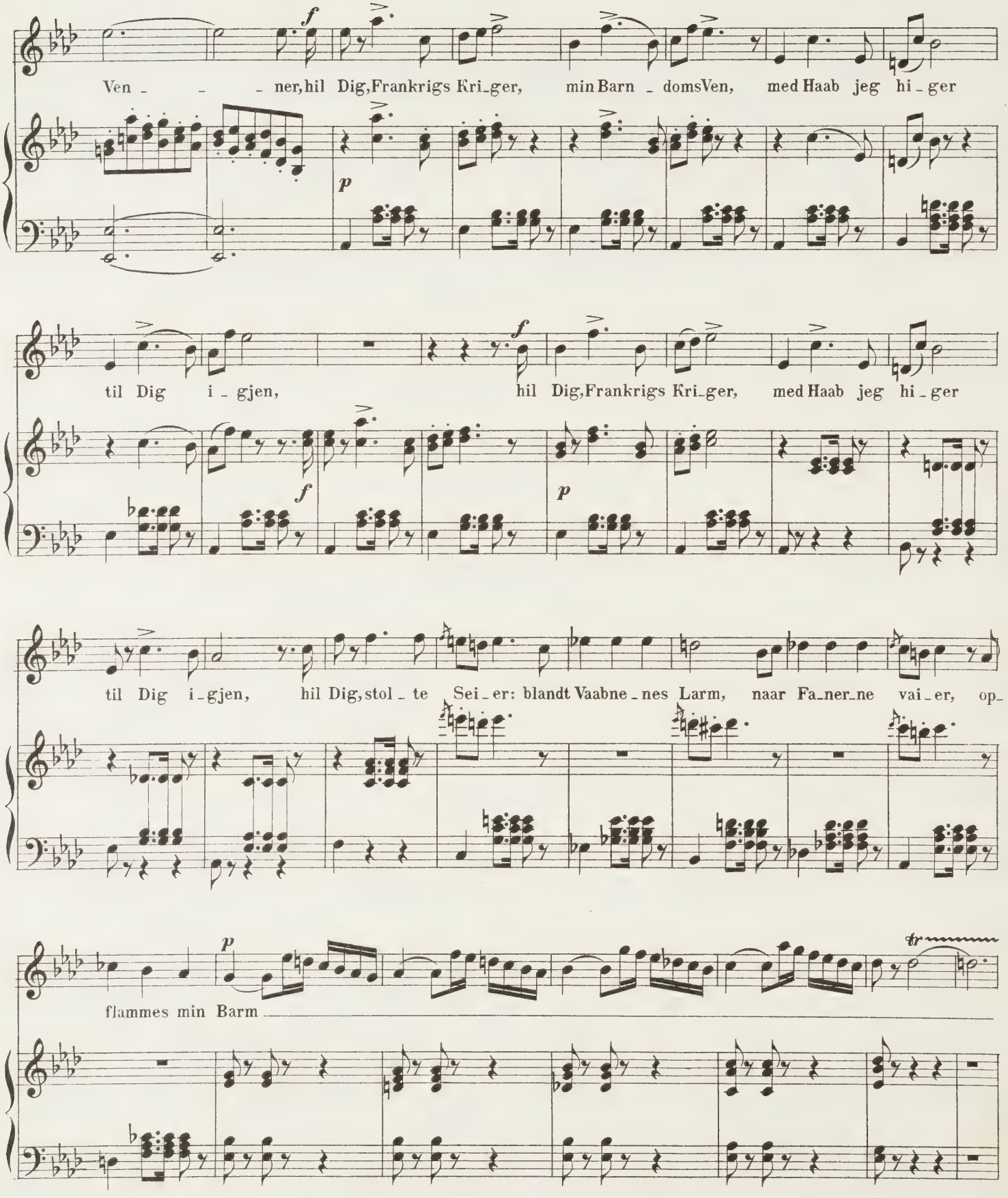
Ven - - - ner, hil Dig, Frankrigs Kri-ger, min Barn - doms Ven, med Haab jeg hi - ger
til Dig i - gjen, hil Dig, Frankrigs Kri-ger, med Haab jeg hi - ger
til Dig i - gjen, hil Dig, stol - te Sei - er: blandt Vaabne - nes Larm, naar Fa-ner-ne vai - er, op-
flammes min Barm

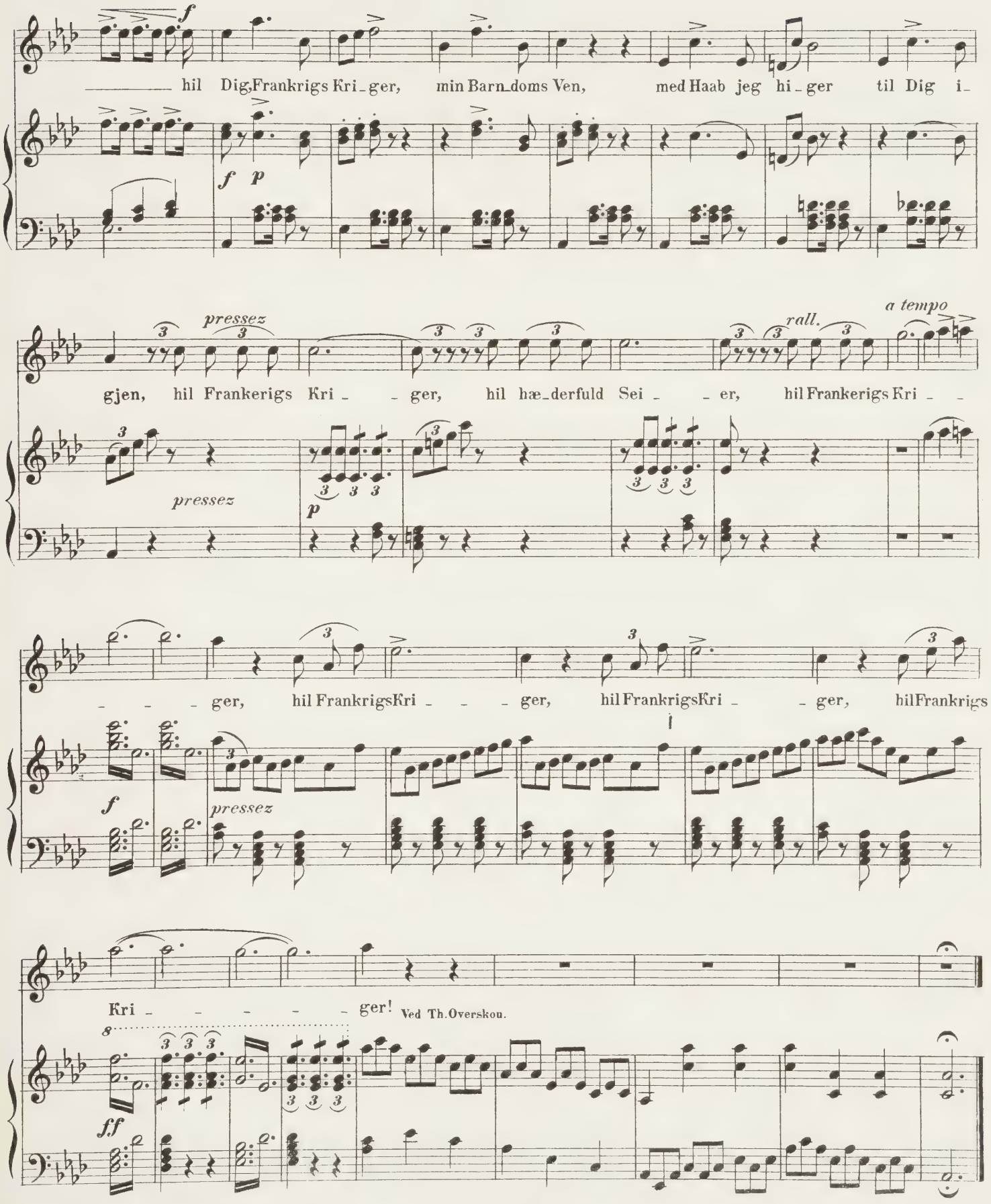
hil Dig, Frankrigs Kri_ger, min Barn_doms Ven, med Haab jeg hi_ger til Dig i_
gjen, hil Frankerigs Kri_ger, hil hæ_derfuld Sei_er, hil Frankerigs Kri_
ger, hil Frankrigs Kri_ger, hil Frankrigs Kri_ger, hil Frankrigs
Kri_ger!
Ved Th. Overskou.

NORMA.

(1840.)

*Kavatine.**)

Bellini.
(1802 – 1835.)

Andante sostenuto.

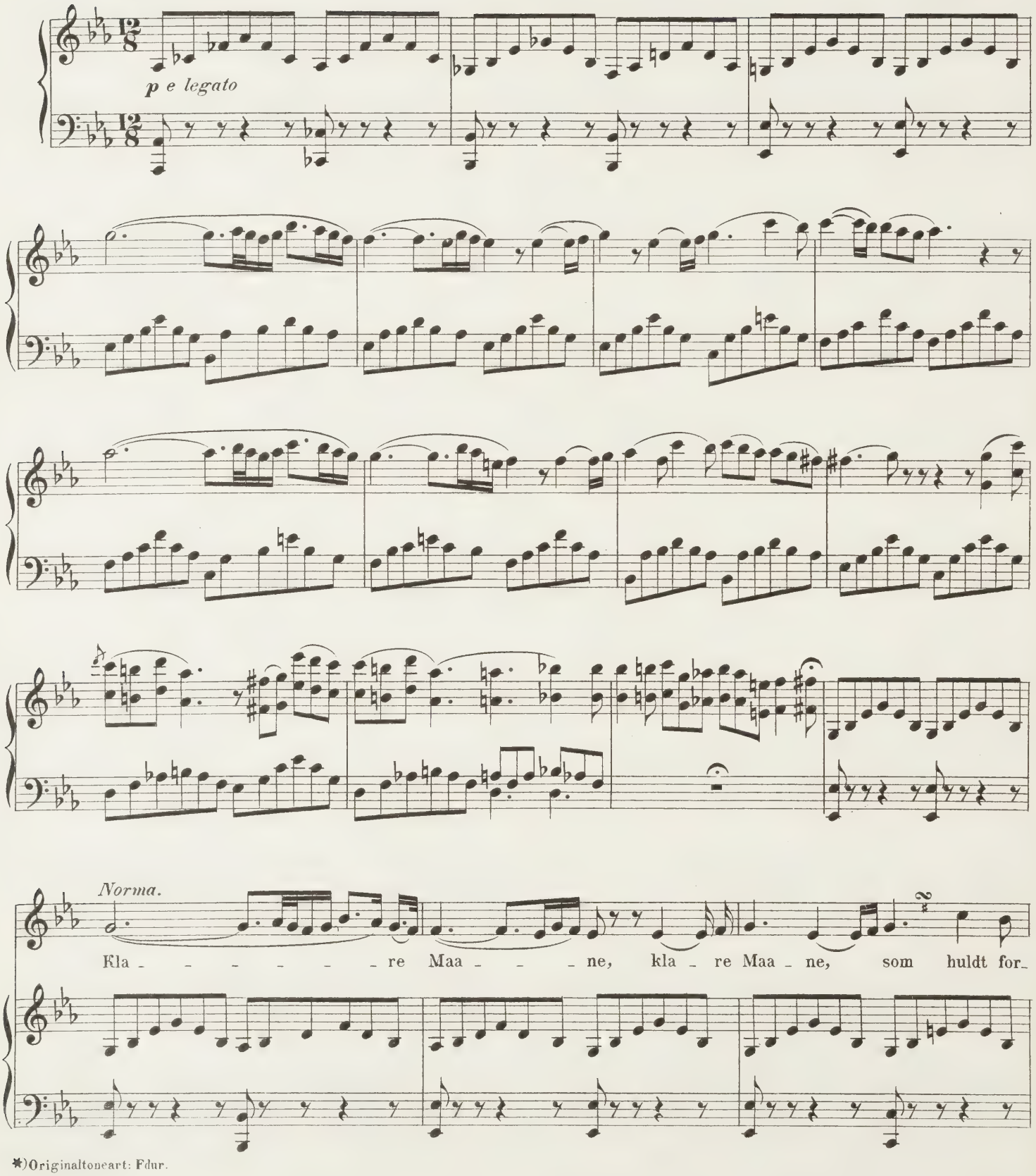

*)Originaltonart: Fdur.

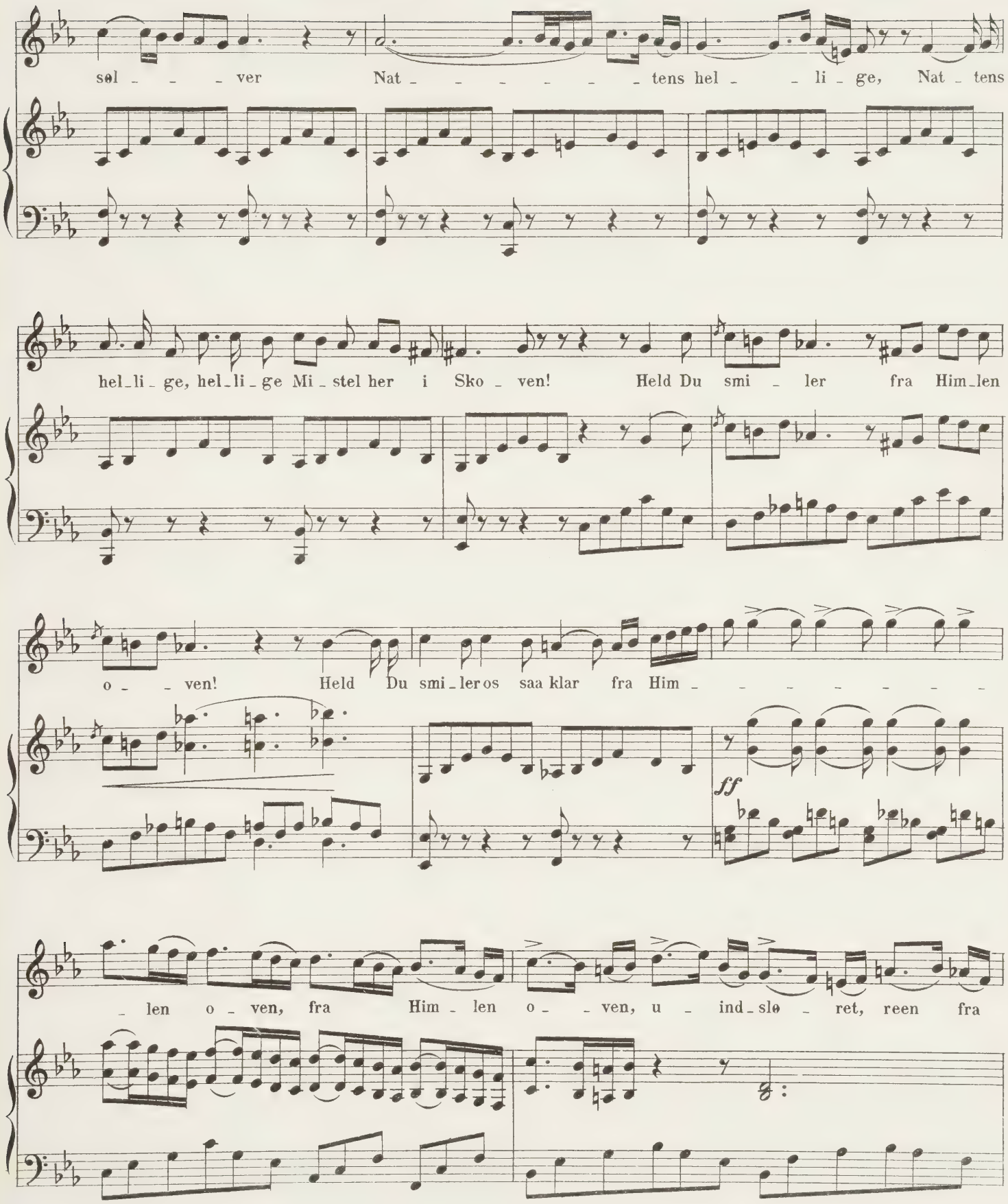
søl - - - ver Nat - - - - - - - tens hel - - li - ge, Nat - tens
hel-li - ge, hel-li - ge Mi - stel her i Sko - ven! Held Du smi - ler fra Him-len
o - - ven! Held Du smi-ler os saa klar fra Him - - - - - - - -
ff
- len o - ven, fra Him - len o - - ven, u - ind-slø - ret, reen fra

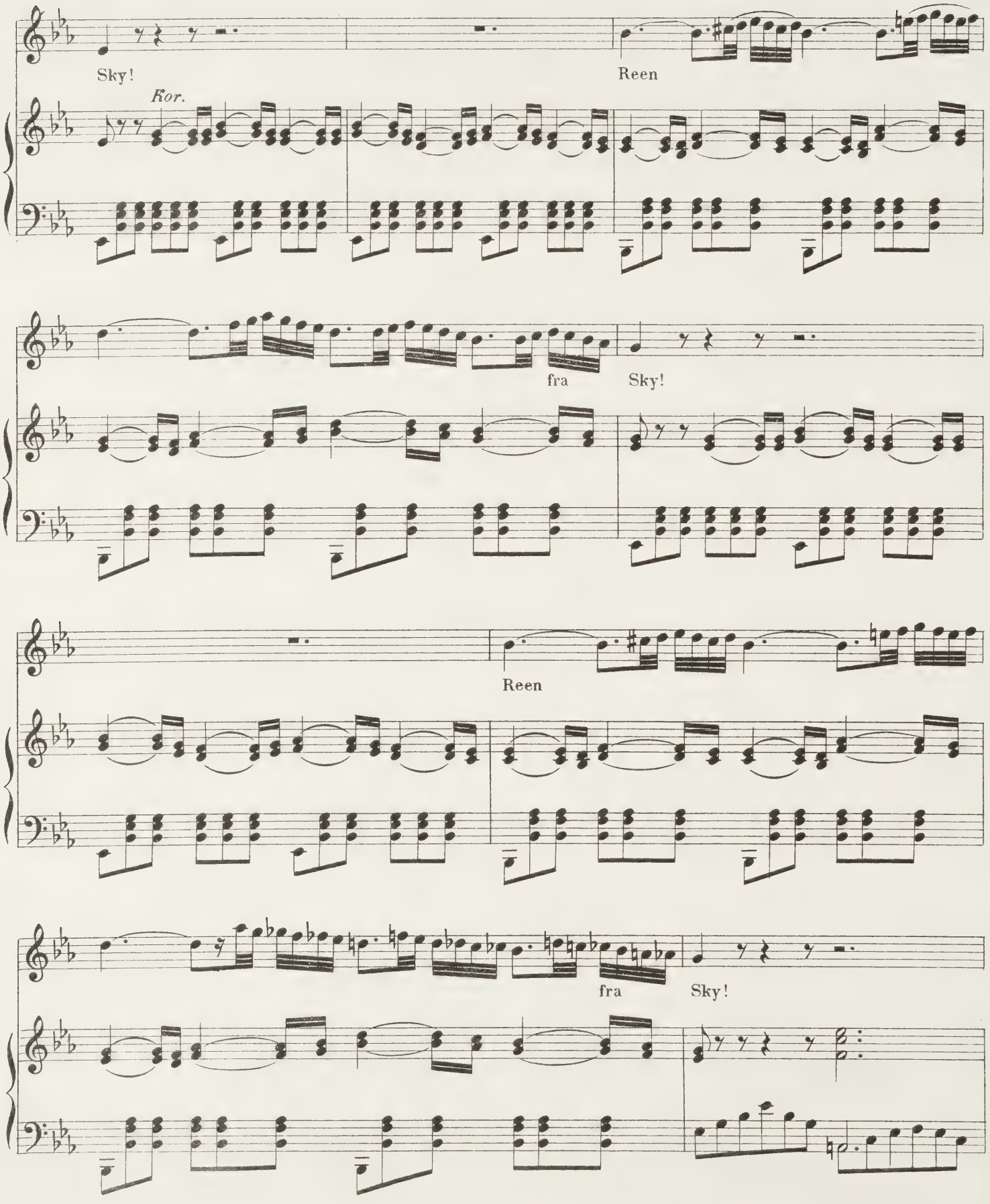
Sky!
Reen
Kor.
fra
Sky!
Reen
fra
Sky!

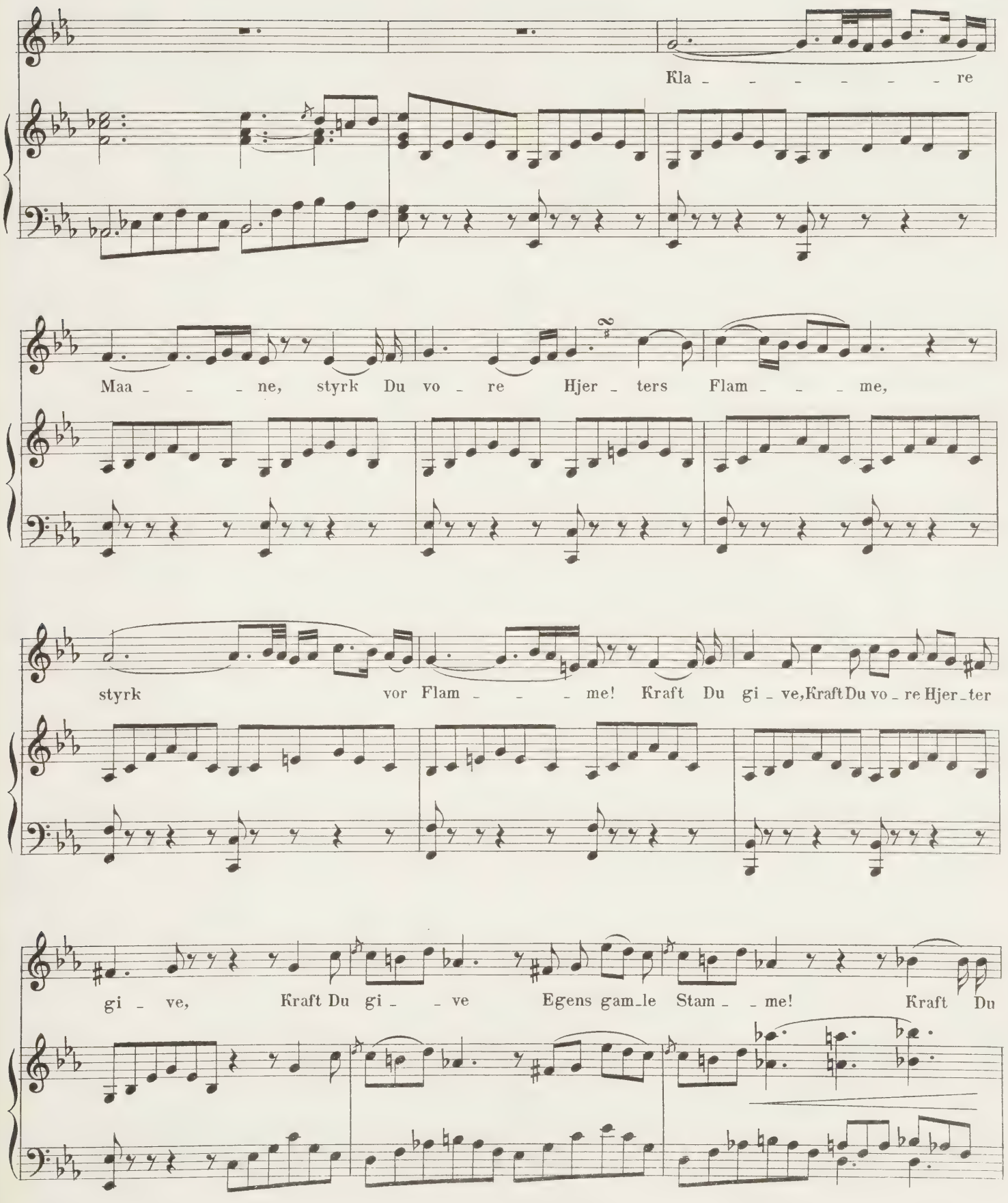
Kla - - - - - - re
Maa - - - ne, styrk Du vo - re Hjer - ters Flam - - - me,
styrk vor Flam - - - me! Kraft Du gi - ve, Kraft Du vo - re Hjer - ter
gi - ve, Kraft Du gi - - ve Egens gam - le Stam - - me! Kraft Du

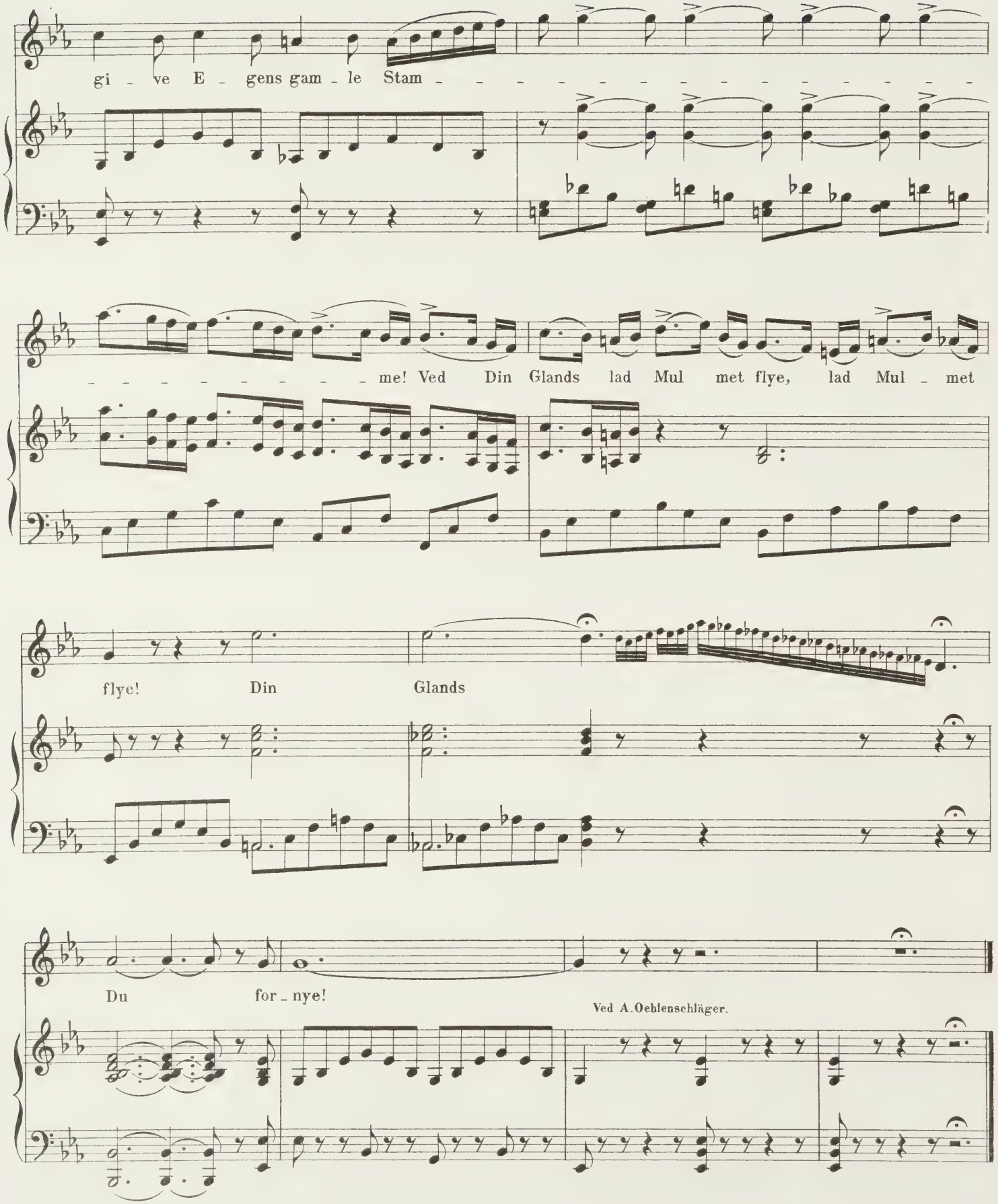
gi - ve E - gens gam - le Stam - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - me! Ved Din Glands lad Mul met flye, lad Mul - met
flye! Din Glands
Du for - nye!
Ved A. Oehlenschläger.

SVANEHAMMEN.

(1841.)

I.

Andante moderato. H. Rung.

Kor. *Vise.*

1. Fra fjer - ne Lan - de kom hun, Dronning Dagmar. H. Hertz.

dim. *Fine.* *mf* *dim.* *pp* *p*

Ove.

1. Hun var saa ung, saa favr og fiin, tal - te til Hver - mand mildt, til
2. Saa vandt de op de Sil - ke - seil høit i den gyld - ne Raa, saa
3. Og Kon - gen hen - de gik i - gjen, der hun i - land blev sat; og

p *mf* *p*

Kor.

Rid - der og til Bon - de, til rin - ge - ste Gan - ger - pilt. Fra
fik de Bør hiin bli - de og lo - de til Dan - mark staae. Fra
Bon - den stod ved Stran - den og vif - te - de med sin Hat. Fra

Da Capo dal Segno al Fine.

mf *mf* *dim.*

*) De smaa Noder kunne benyttes til derefter at synge Omkvædene fleerstemmigt.

II.

Vise.

Andante.

Malfred.

1. Den Som - mer - dag mig gjø - res lang un - der de grøn - ne Lin - de. Hvor skal jeg sty - re hen min Gang, min un - ge Brud at fin - de?
2. Saa vee er mig for Di - ne Ord un - der de grøn - ne Lin - de. Saa vidt i Lan - det alt jeg foer; hvor skal jeg Hu - set fin - de?

p

dol.

Hu - set er af Mar - mor, og Ta - get er af Bly,
Hu - set er af Mar - mor, det lig - ger un - der Ø. O

pp

pesante.
poco f

Sen - gen er med Sil - ke bredt; den Jom - fru hun so - ver der - i.
Rid - der, vil Du naae der - hen, Du sei - le den vil - de - ne Sø!

H. Hertz.

p

III.

Romance.

Allegretto moderato.

Helene.

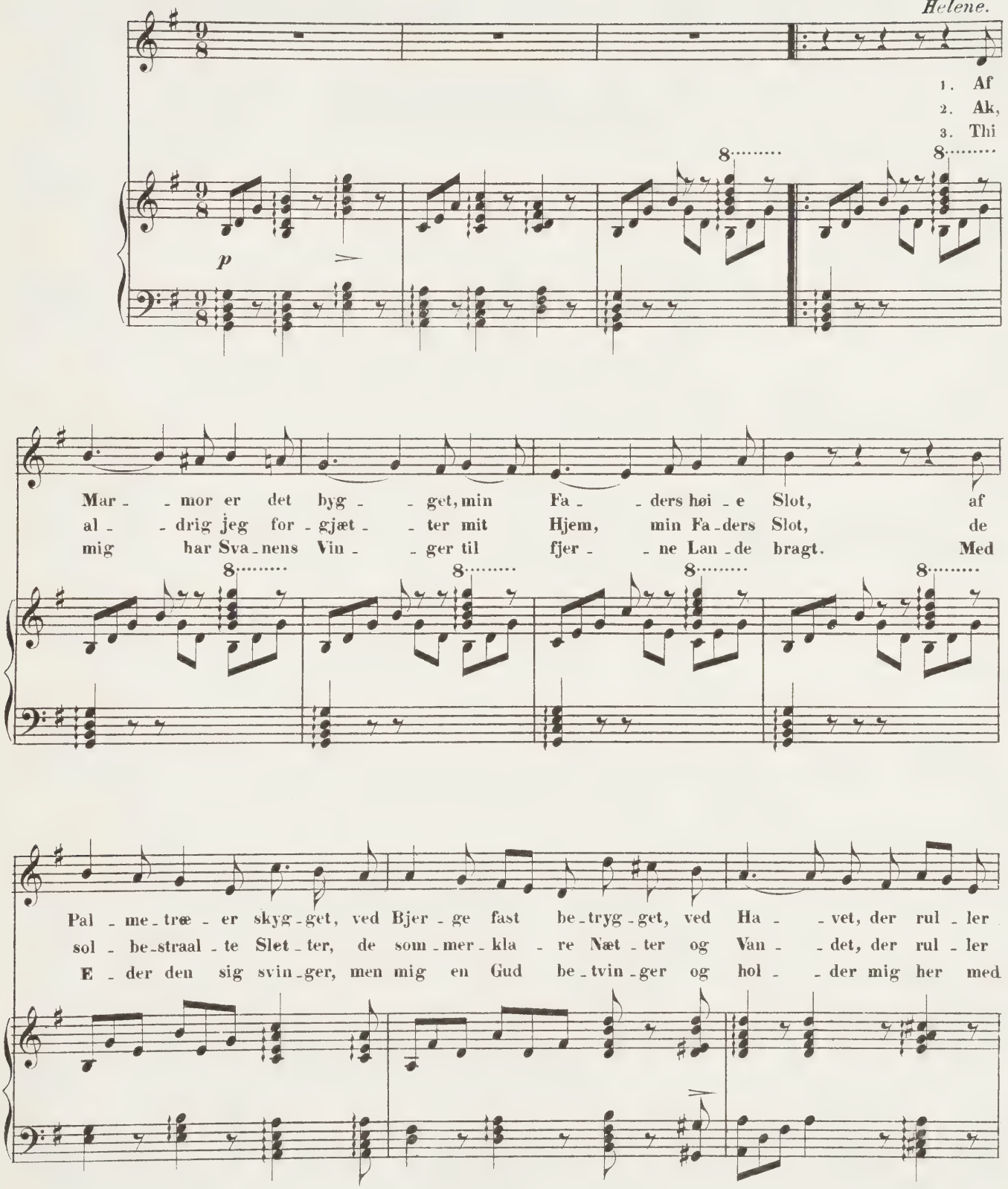

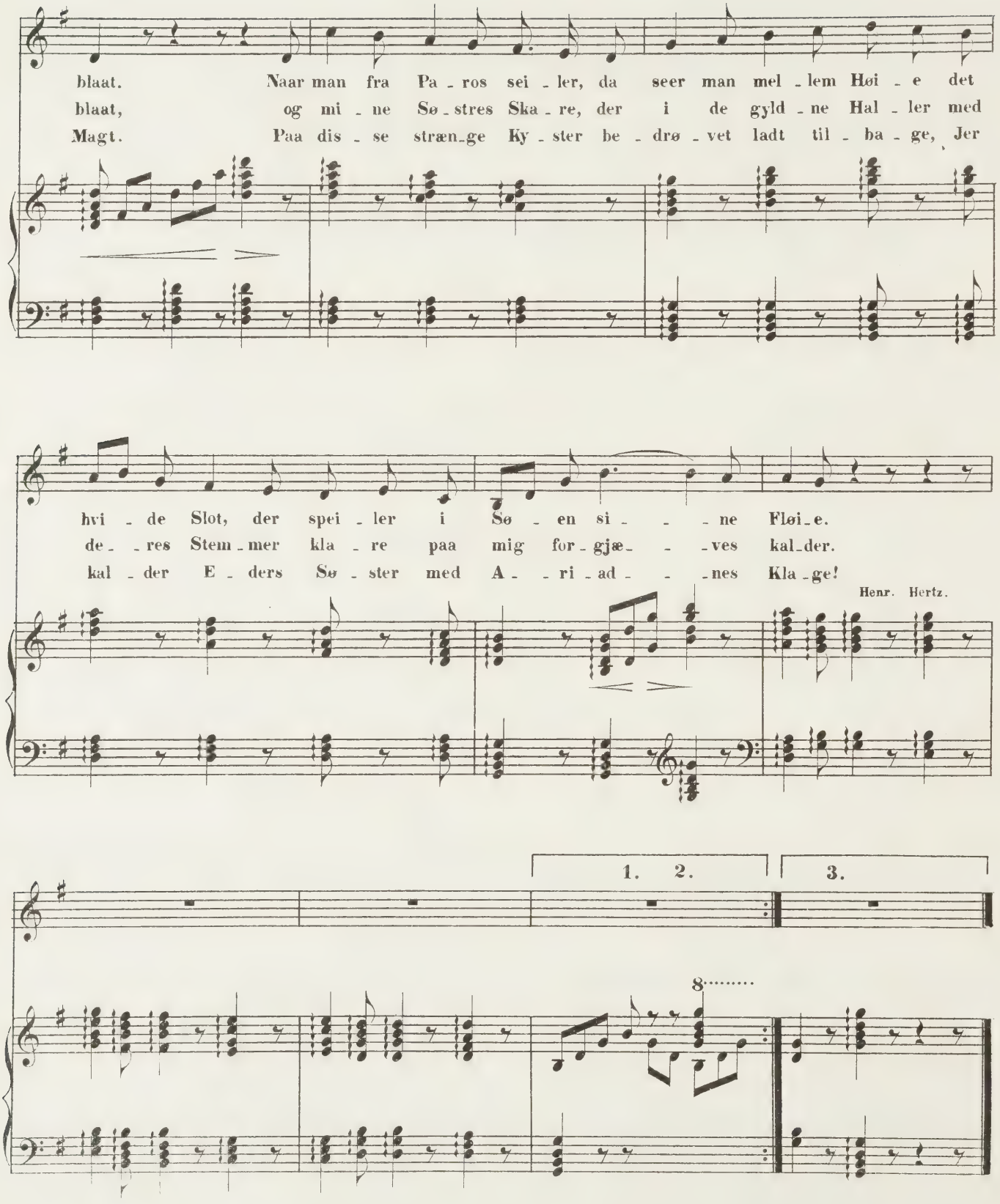
blaat. Naar man fra Pa - ros sei - ler, da seer man mel - lem Høi - e det
blaat, og mi - ne Sø - stres Ska - re, der i de gyld - ne Hal - ler med
Magt. Paa dis - se stræn - ge Ky - ster be - drø - vet ladt til - ba - ge, Jer
hvi - de Slot, der spei - ler i Sø - en si - - - ne Fløi - e.
de - - res Stem - mer kla - re paa mig for - gjæ - - - ves kal - der.
kal - der E - ders Sø - ster med A - - ri - ad - - - nes Kla - ge!
Henr. Hertz.
1. 2.
3.
8

IV.

Vise.

Allegro ma non troppo.

Ove.

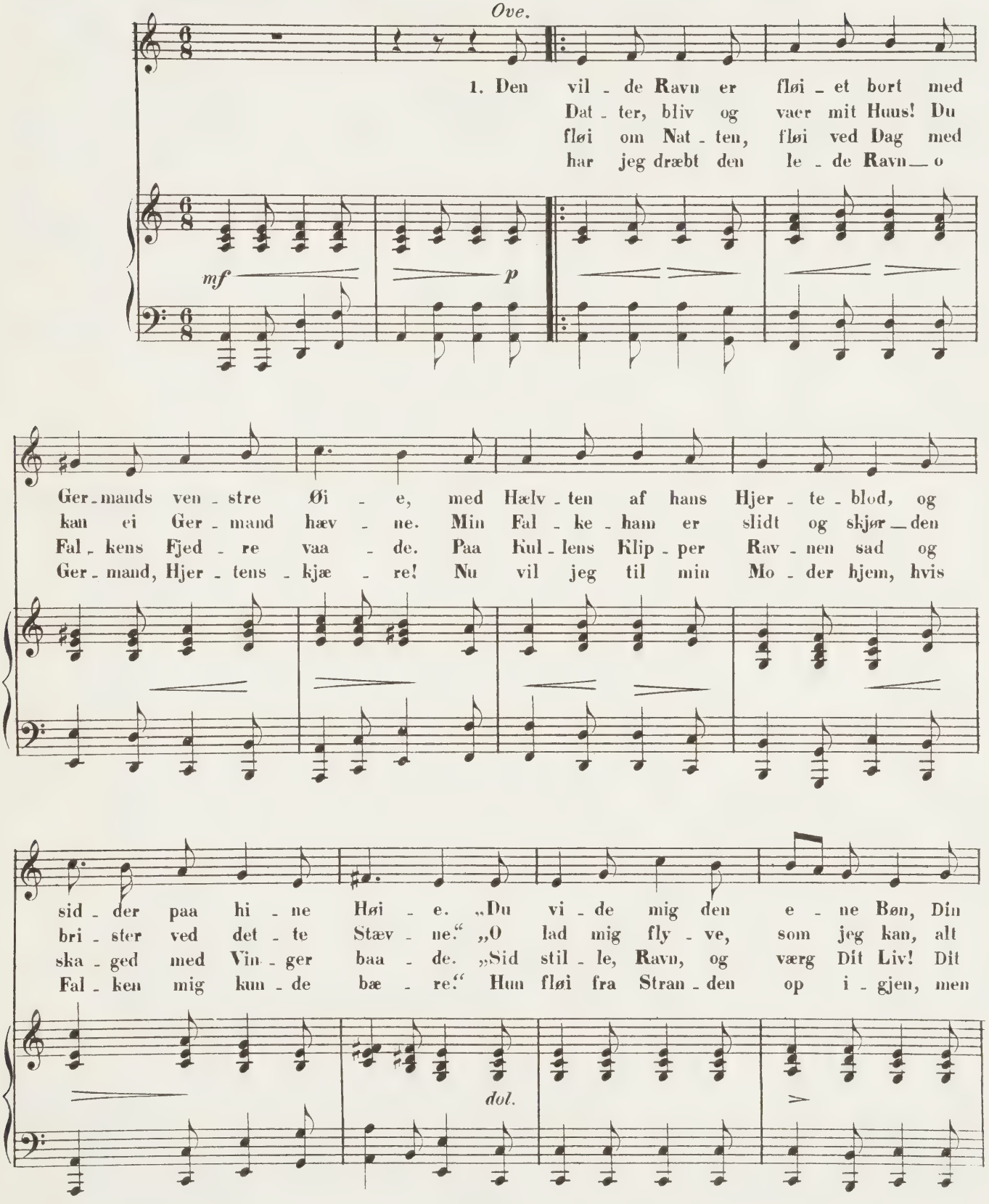

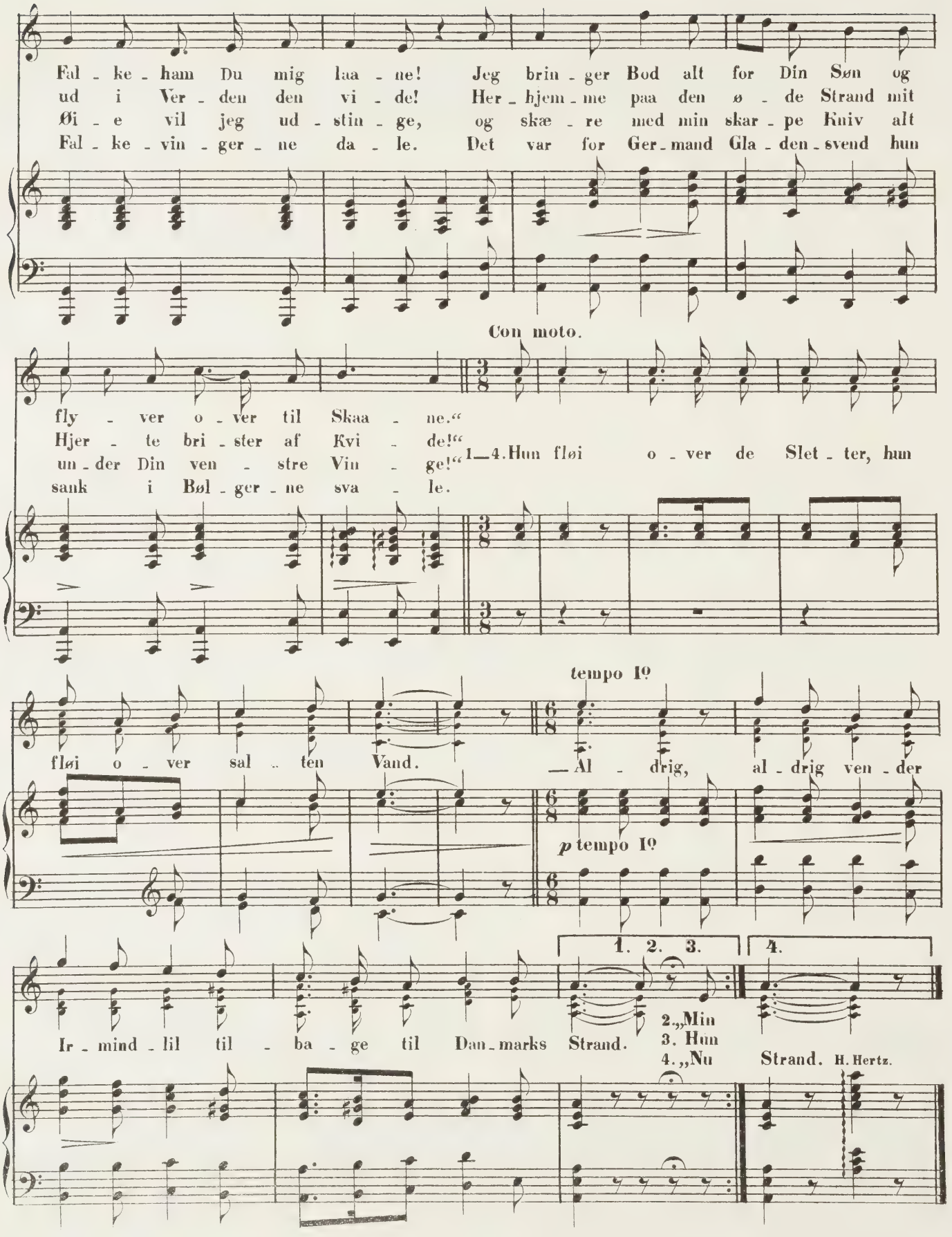
Fal - ke - ham Du mig laa - ne! Jeg brin - ger Bod alt for Din Søn og
ud i Ver - den den vi - de! Her - hjem - me paa den ø - de Strand mit
Øi - e vil jeg ud - stin - ge, og skæ - re med min skar - pe Kniv alt
Fal - ke - vin - ger - ne da - le. Det var for Ger - mand Gla - den - svend hun
Con moto.
fly - ver o - ver til Skaa - ne.“
Hjer - te bri - ster af Kvi - de!“
un - der Din ven - stre Vin - ge!“
sank i Bøl - ger - ne sva - le.
1—4. Hun fløi o - ver de Slet - ter, hun
fløi o - ver sal - ten Vand.
tempo Iº
— Al - drig, al - drig ven - der
p tempo Iº
1. 2. 3.
4.
Ir - mind - lil til - ba - ge til Dan - marks Strand.
2. „Min
3. Hun
4. „Nu Strand.
H. Hertz.

V.

Vise.

Allegro.

Ove.

1. Til
2. I
3. Den

Fine.

p

p

Myk - le - gaard og Spa - nie - land er Mor-gen jeg vil - de dra - ge. Thi
Myk - le - gaard og Spa - nie - land der var mi - ne Kaar saa bli - de. Men
Her - tug ta - ler til sin Brud — hans fav - re Brud, der kom - mer fra

gik jeg ud saa fri og frank i min Ung-doms fei - re Da - ge. „Hvor-hen, hvor-
Længsel lod mig al-drig Ro; til mit Hjem jeg maat-te ri - de. „Hvor-hen, hvor-
Myk-le-gaard og Spa-nie-land for at see vort Lands Skær-sommer. „Hvor-hen, hvor-

p

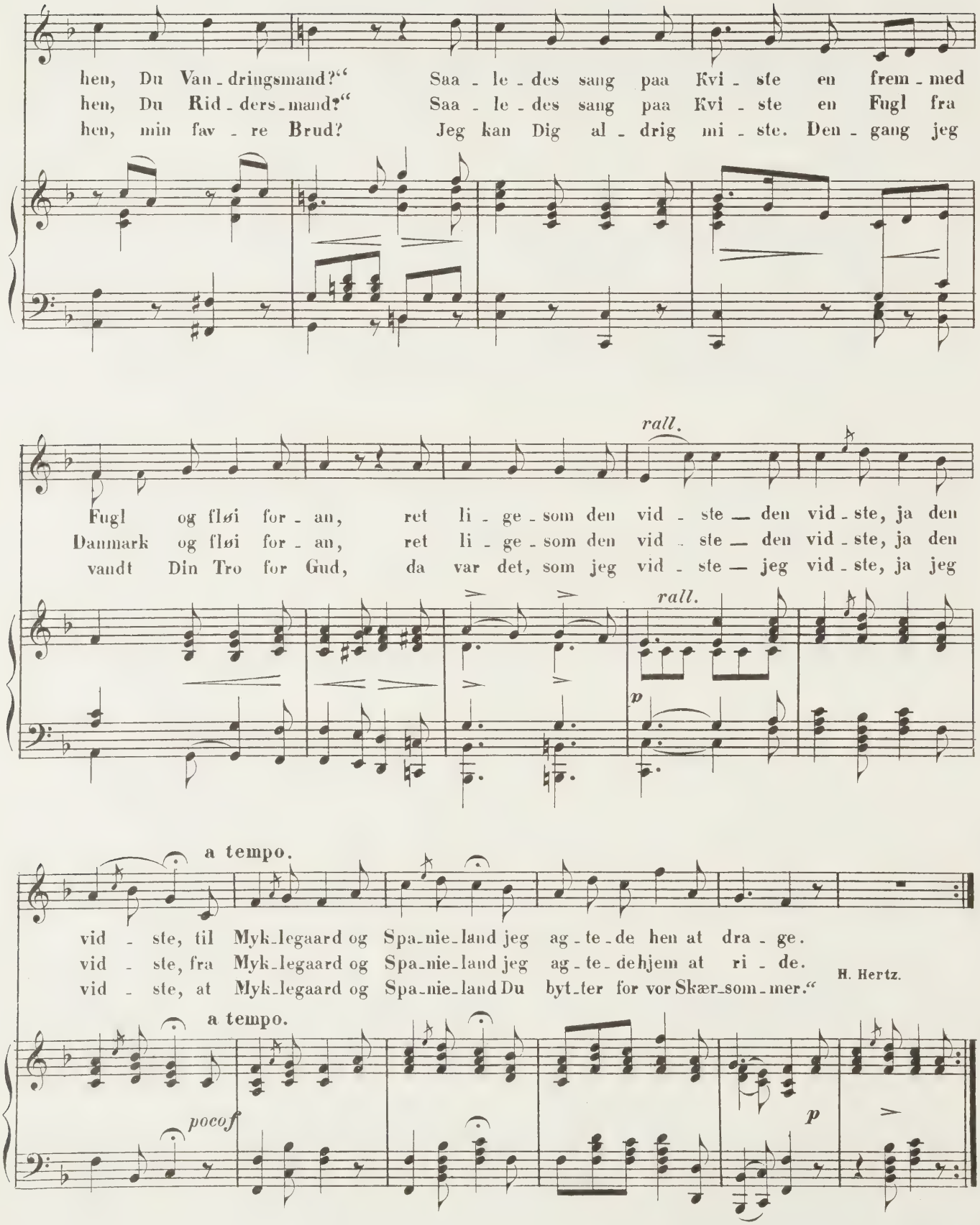
hen, Du Van-dringsmand?“ Saa-le-des sang paa Kvi-ste en frem-med
hen, Du Rid-ders-mand?“ Saa-le-des sang paa Kvi-ste en Fugl fra
hen, min fav-re Brud? Jeg kan Dig al-drig mi-ste. Den-gang jeg
rall.
Fugl og fløi for-an, ret li-ge-som den vid-ste — den vid-ste, ja den
Danmark og fløi for-an, ret li-ge-som den vid-ste — den vid-ste, ja den
vandt Din Tro for Gud, da var det, som jeg vid-ste — jeg vid-ste, ja jeg
rall.
p
a tempo.
vid-ste, til Myk-legaard og Spa-nie-land jeg ag-te-de hen at dra-ge.
vid-ste, fra Myk-legaard og Spa-nie-land jeg ag-te-de hjem at ri-de.
vid-ste, at Myk-legaard og Spa-nie-land Du byt-ter for vor Skær-som-mer.“
H. Hertz.
a tempo.
pocof
p

UNDINE.

(1842.)

I.

Andantino quasi Allegretto. *Vise.* J. P. E. Hartmann.

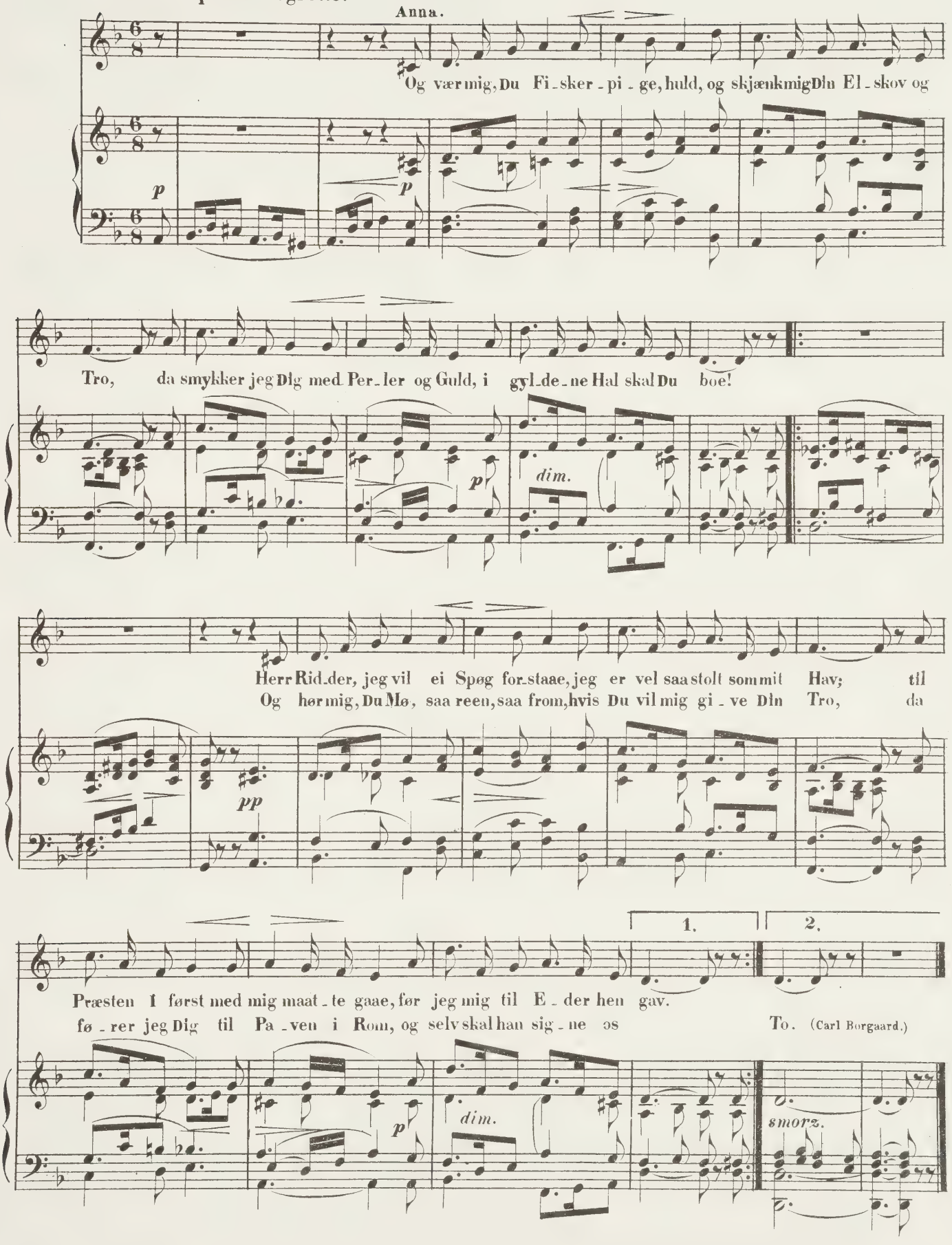

II.

Andantino. *Romance.*

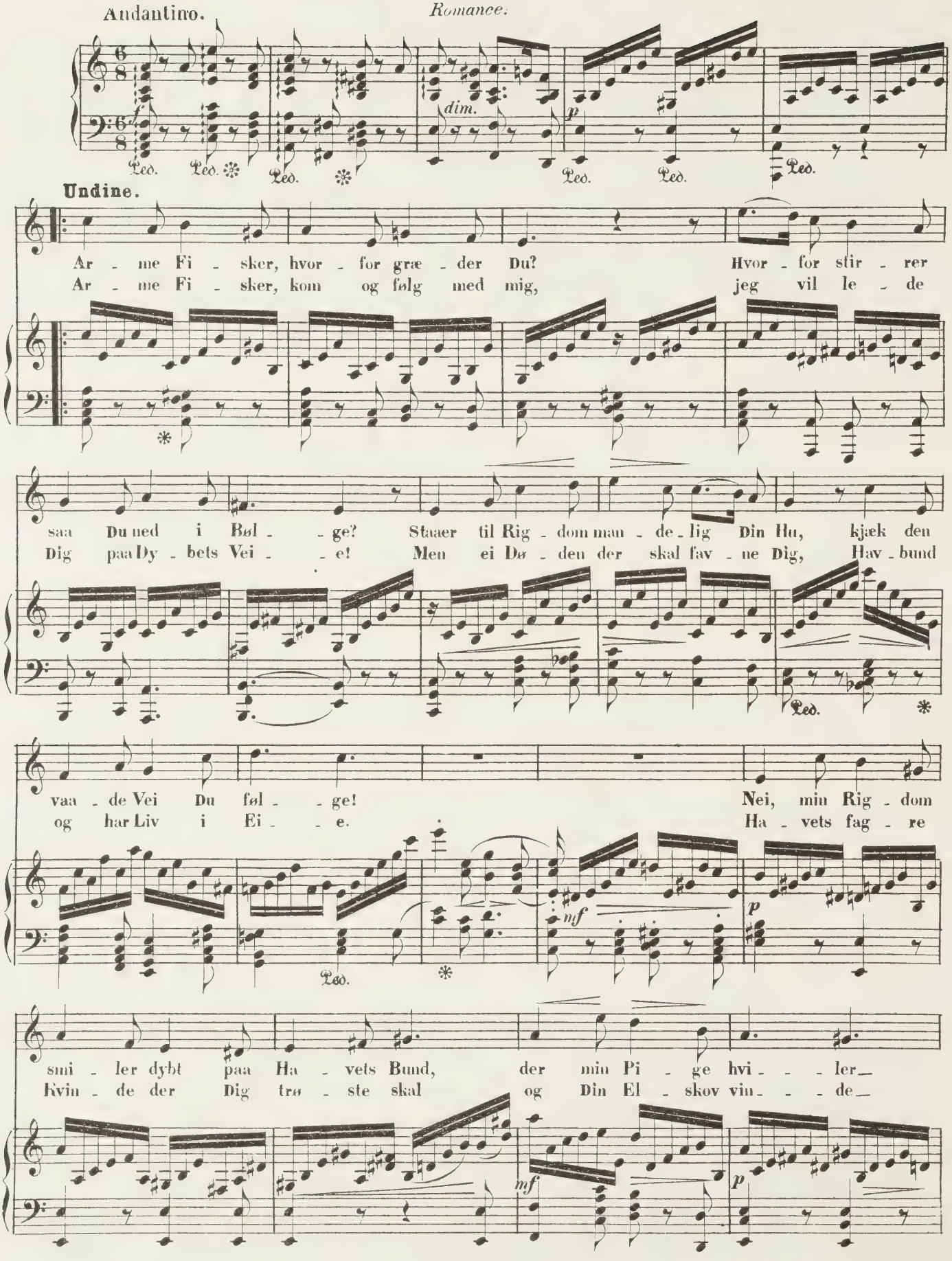

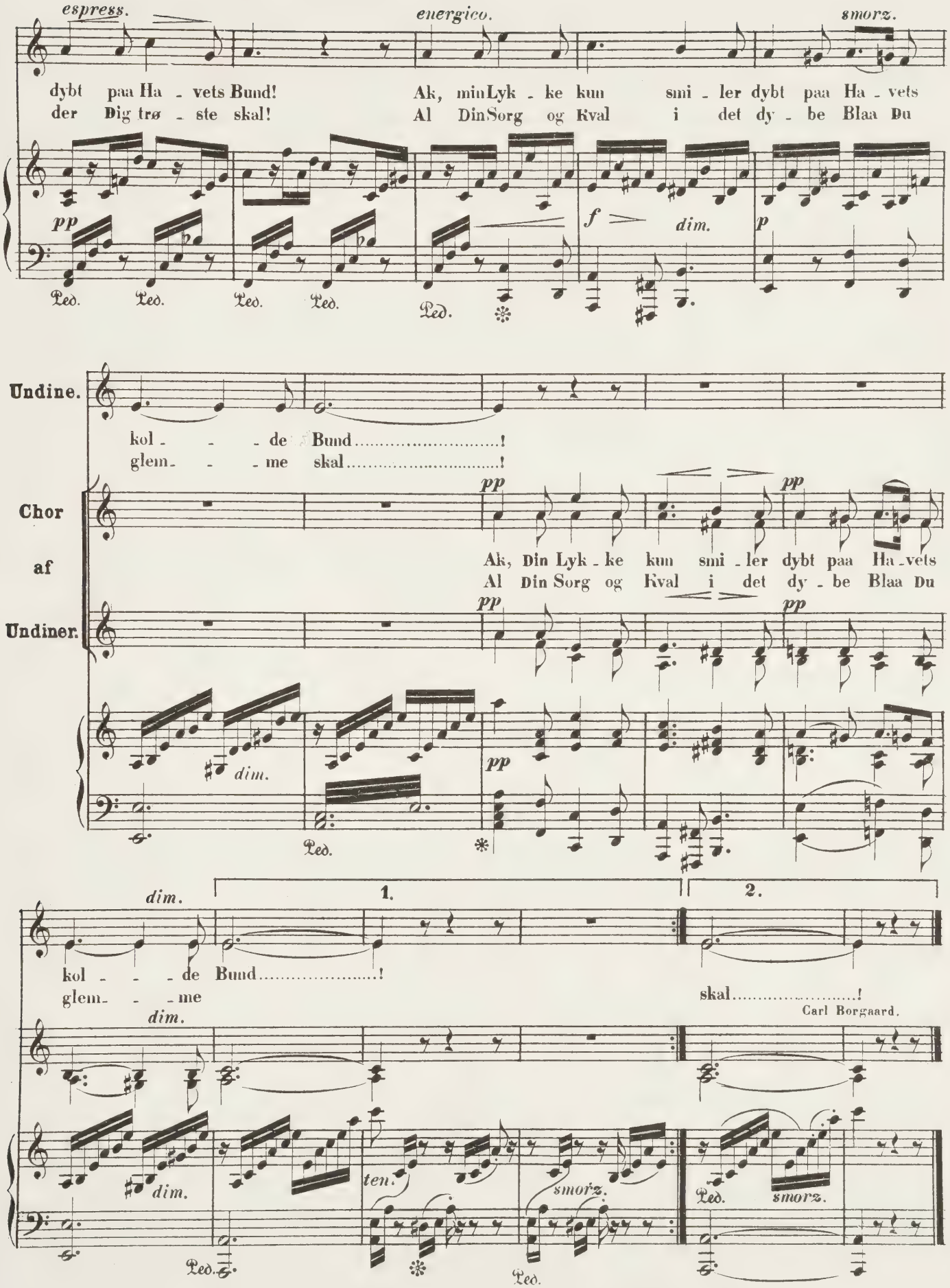
espress.
energico.
smorz.
dybt paa Ha - vets Bund!
der Dig trø - ste skal!
Ak, min Lyk - ke kun smi - ler dybt paa Ha - vets
Al Din Sorg og Kval i det dy - be Blaa Du
pp
f
dim.
p
Ped.
Undine.
kol - - - de Bund.....!
glem - - - me skal.....!
Chor af Undiner.
pp
Ak, Din Lyk - ke kun smi - ler dybt paa Ha - vets
Al Din Sorg og Kval i det dy - be Blaa Du
dim.
1.
2.
kol - - - de Bund.....!
glem - - - me
skal.....!
Carl Borgaard.
ten.
smorz.

WILHELM TELL.

(1842.)

I.

Romance.

Rossini.

Andantino.

Mathilde.

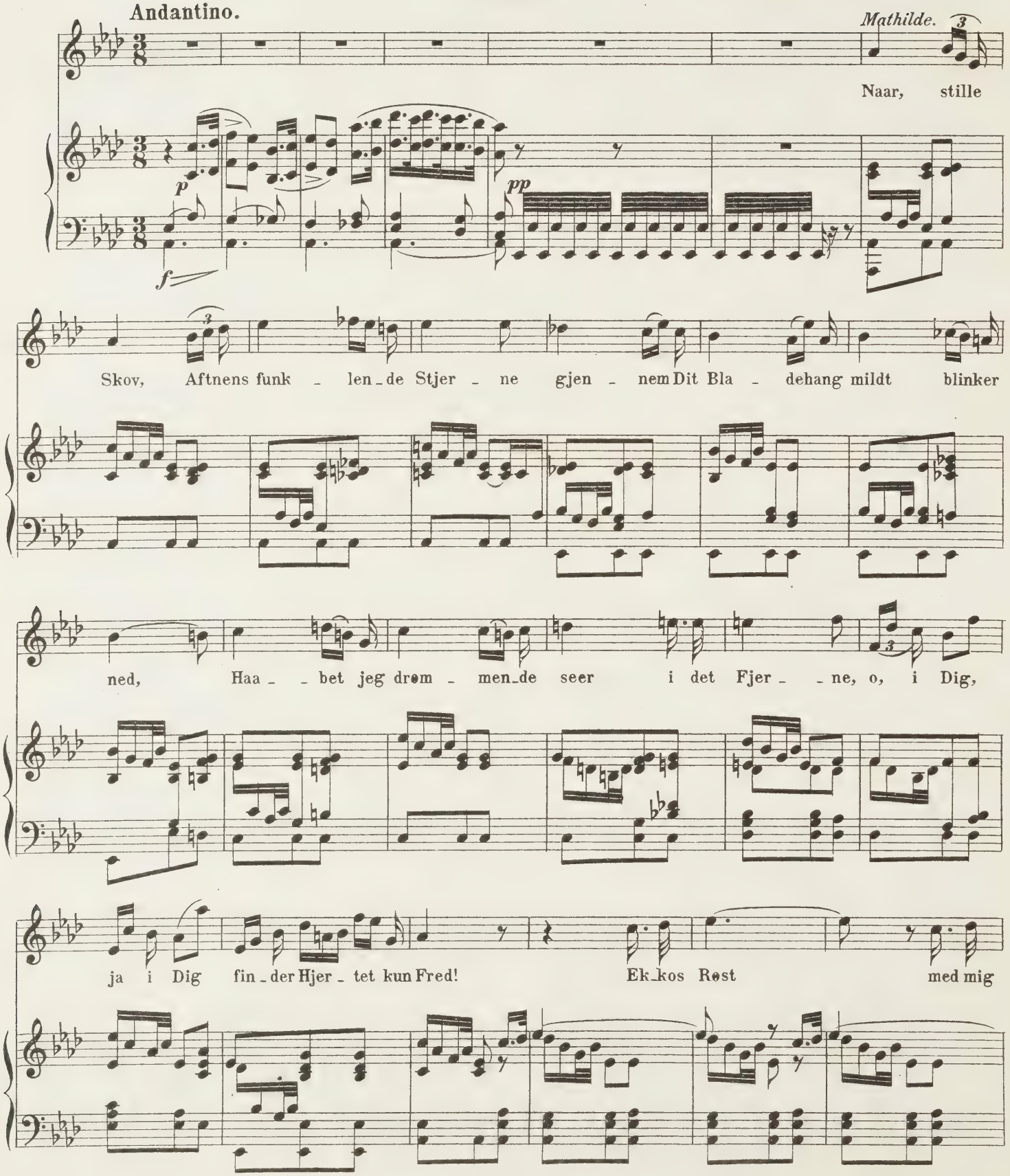

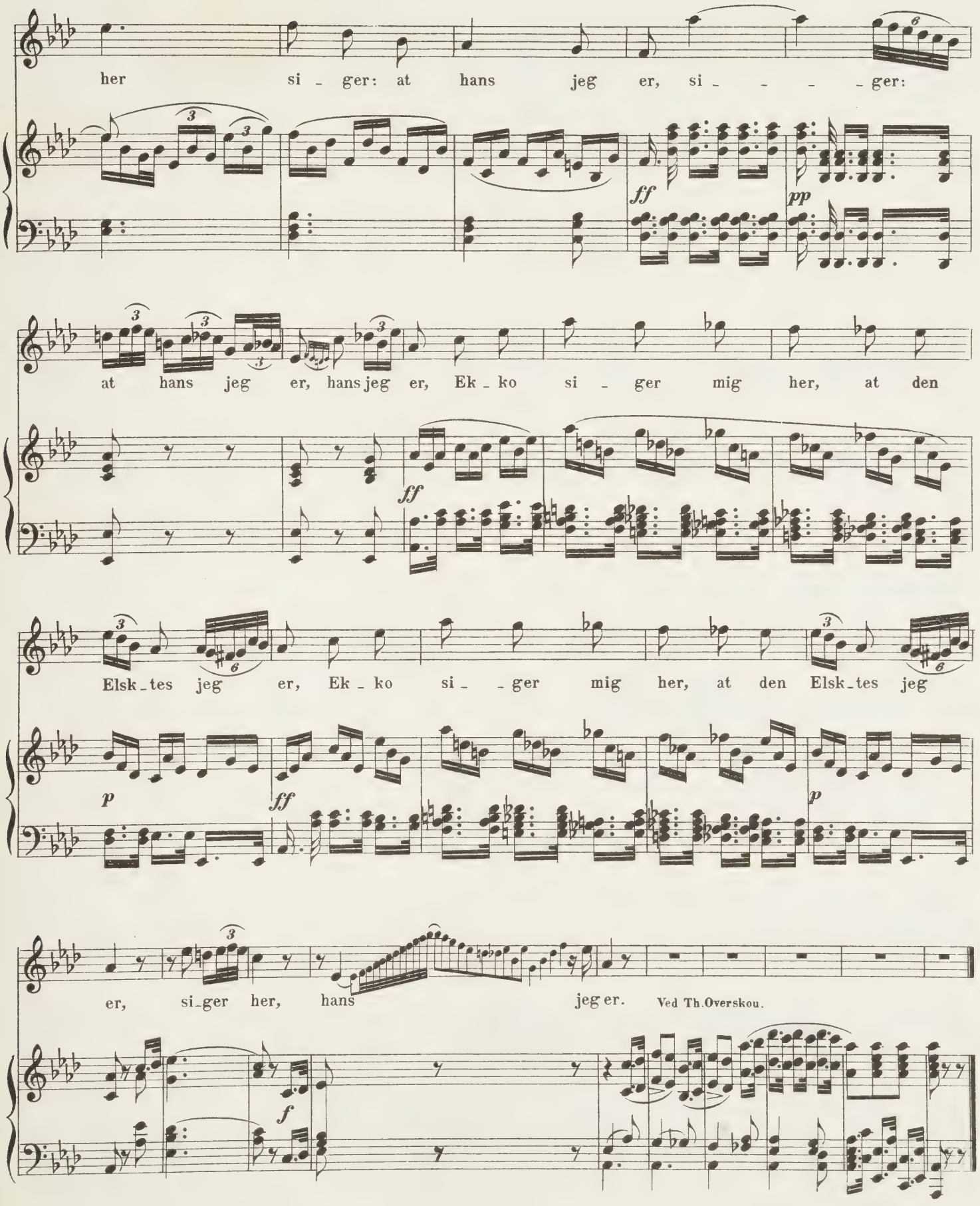
her si - ger: at hans jeg er, si - - - - ger:
ff
pp
at hans jeg er, hans jeg er, Ek - ko si - ger mig her, at den
ff
Elsk - tes jeg er, Ek - ko si - - ger mig her, at den Elsk - tes jeg
p
ff
p
er, si - ger her, hans jeg er.
Ved Th. Overskou.
f

II.

Romance.

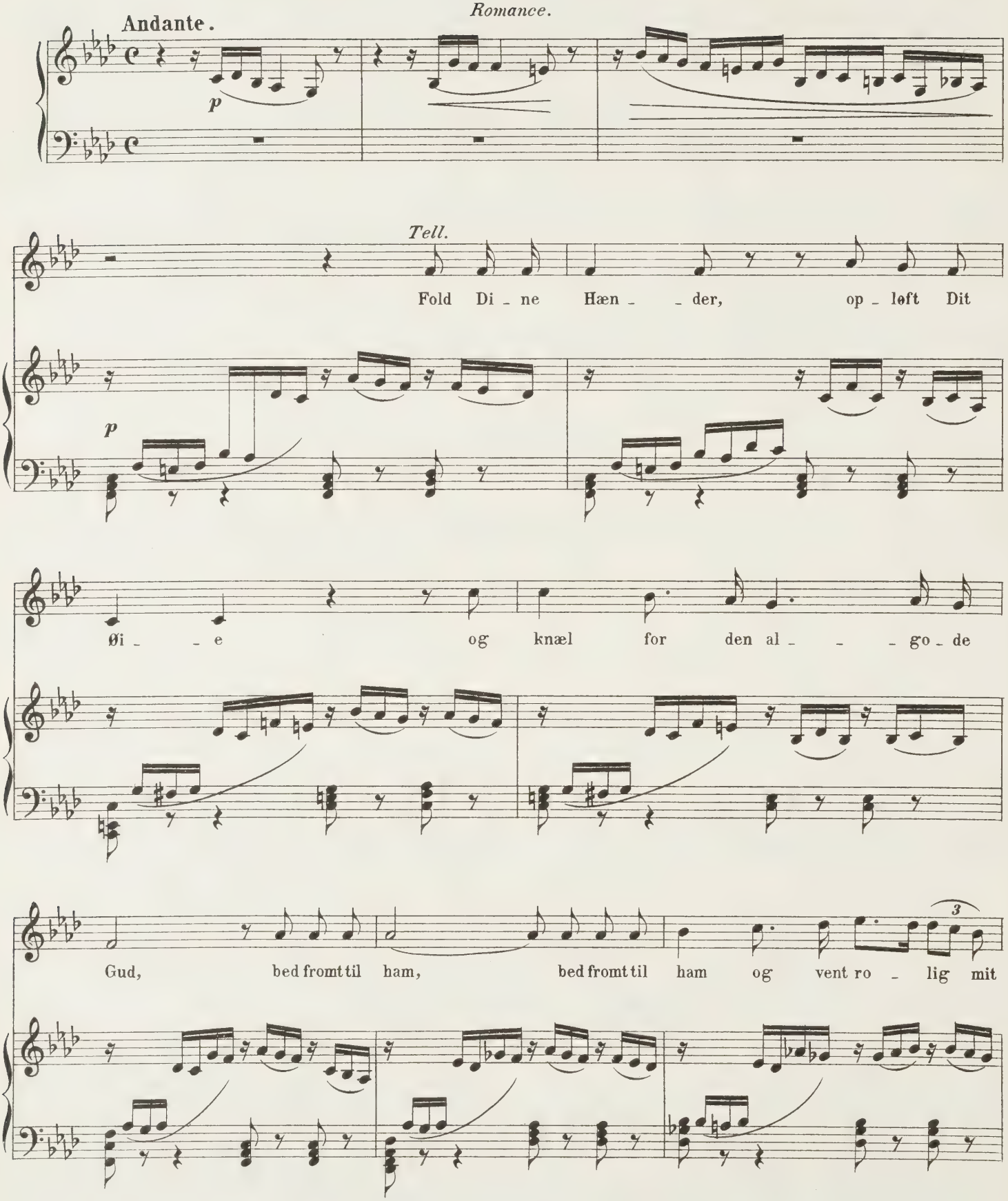
Andante.
p
Tell.
Fold Di - ne Hæn - - der, op - løft Dit
p
Øi - - e og knæl for den al - - - go - de
Gud, bed fromt til ham, bed fromt til ham og vent ro - lig mit
3

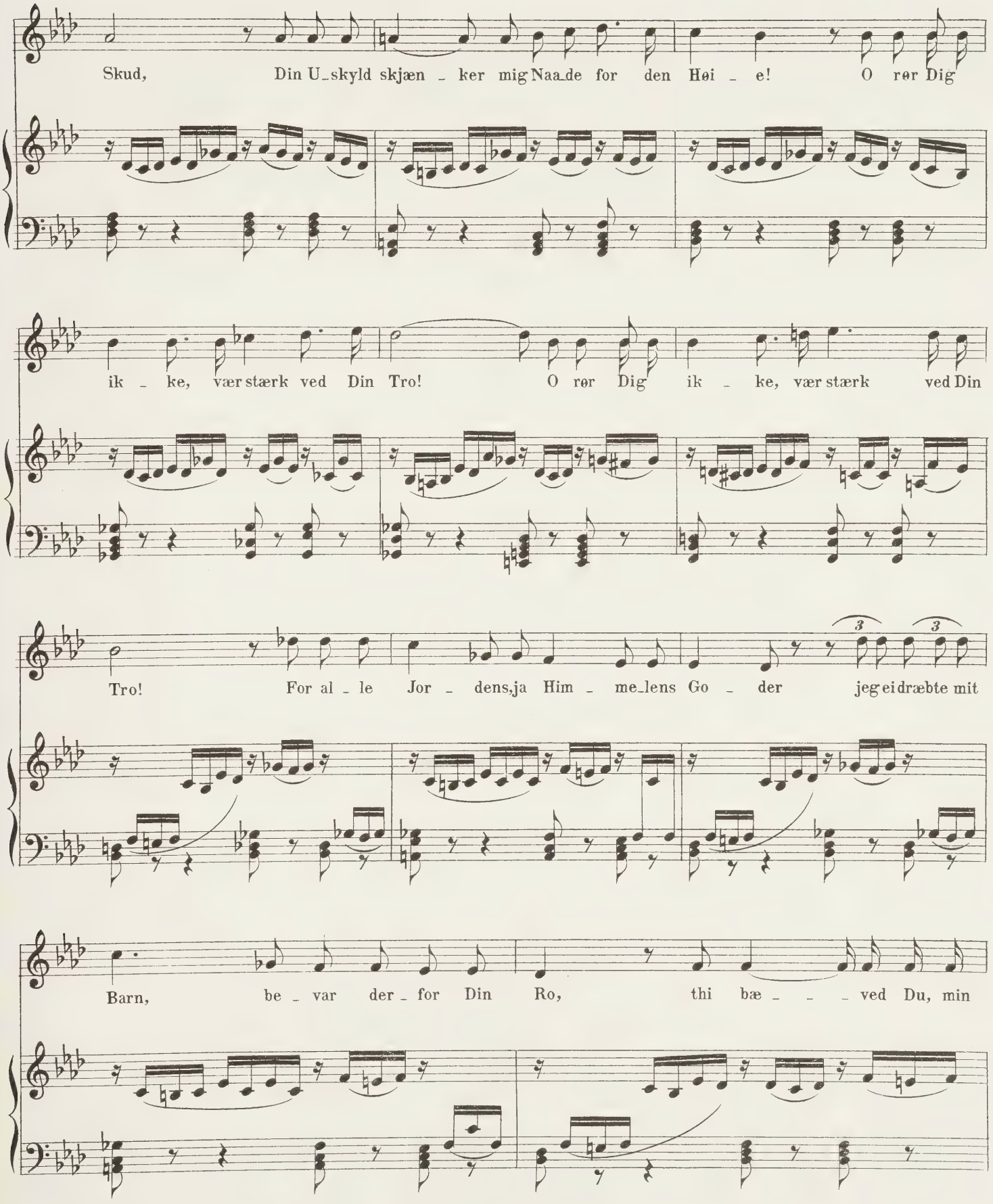
Skud, Din U_skyld skjæn _ ker mig Naa_de for den Høi _ e! O rør Dig
ik _ ke, vær stærk ved Din Tro! O rør Dig ik _ ke, vær stærk ved Din
Tro! For al _ le Jor _ dens, ja Him _ me_lens Go _ der jeg ei dræbte mit
Barn, be _ var der _ for Din Ro, thi bæ _ _ _ ved Du, min

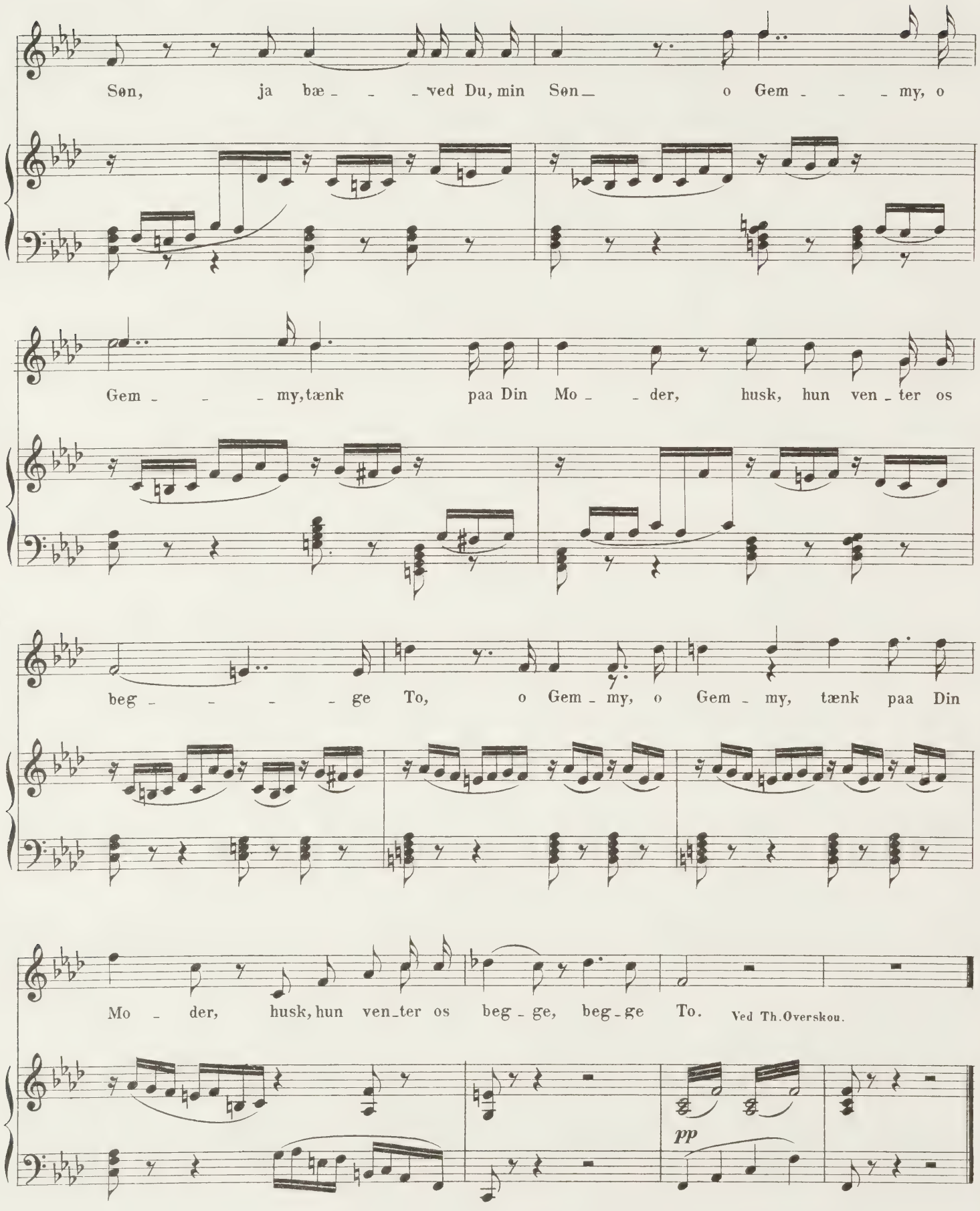
Søn, ja bæ - - - ved Du, min Søn — o Gem - - - my, o
Gem - - - my, tænk paa Din Mo - - der, husk, hun ven - ter os
beg - - - - ge To, o Gem - my, o Gem - my, tænk paa Din
Mo - der, husk, hun ven - ter os beg - ge, beg - ge To.
Ved Th. Overskou.
pp

AGNETE OG HAVMANDEN.

(1843.)

I.

Sang.

Andantino.

N. W. Gade.

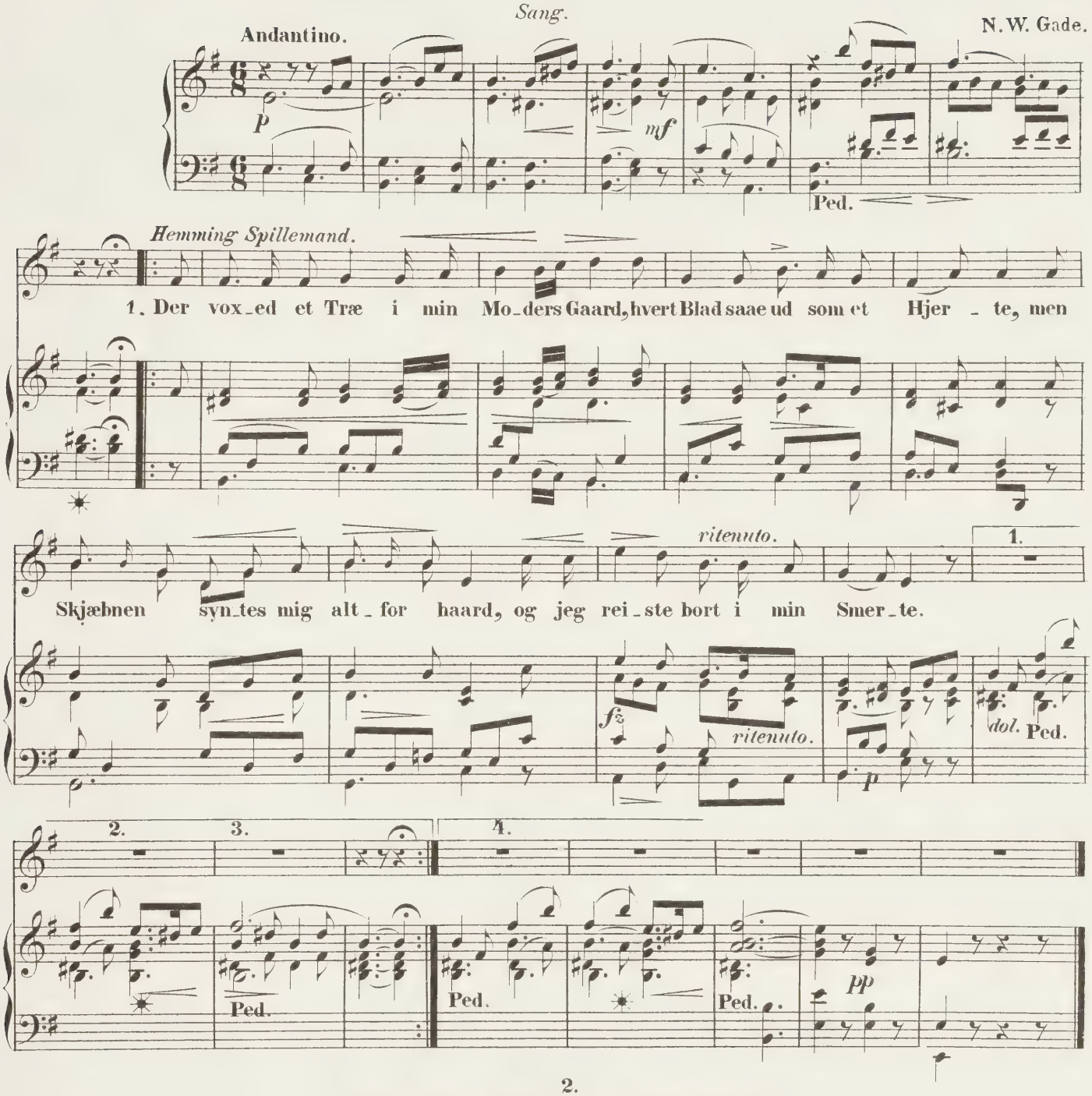

2.

Som Fuglen jeg fløi, og min Tanke med,
Vi To var aldrig alene,
Men hvergang vi satte os ned et Sted,
Sad vi paa de samme Grene.

3.

Med Fisken jeg svømmed til Havsens Bund,
Der vilde jeg boe og bygge,
Men gjennem Vandet til Hjertets Grund
Det Træ bar Rødder og Skygge.

4.

Da søgte jeg mig i Graven Læ,
Det var jo det Bedste og Sidste,
Men hver en Midnat dufter det Træ,
Saa jeg maa staae op af min Kiste.

H. C. Andersen.

II.

Vuggevise.

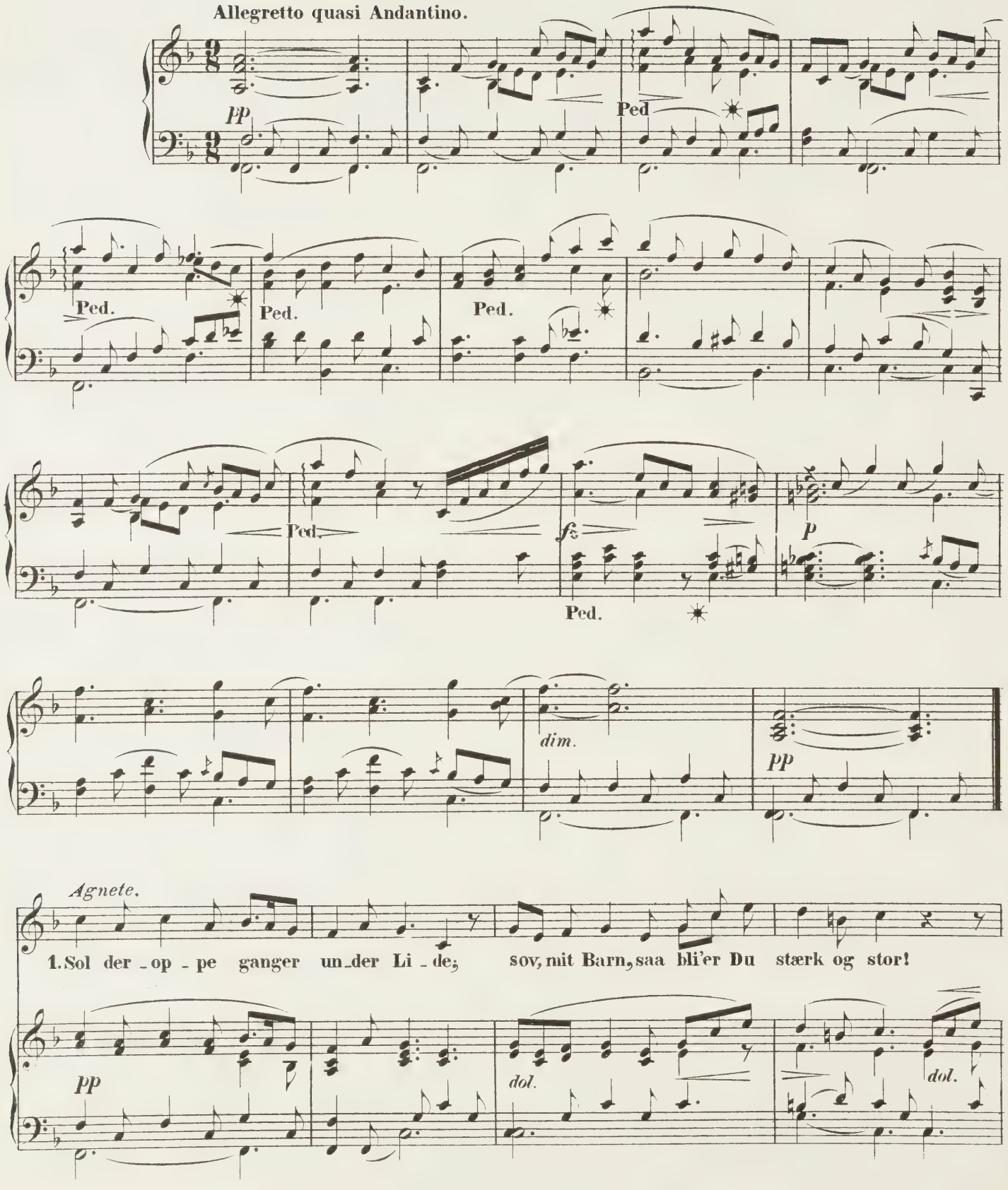

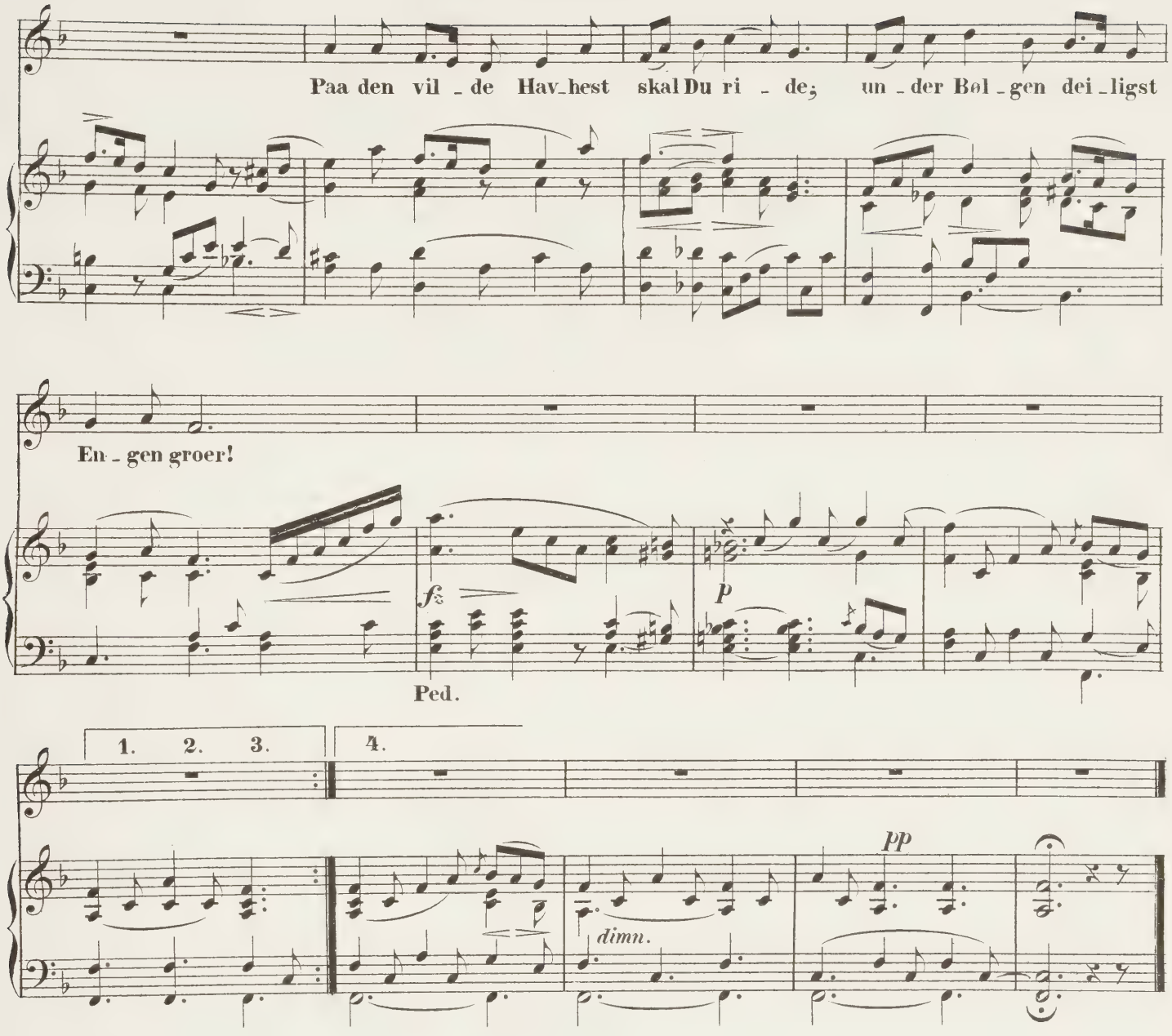

2.

Hvalerne med deres brede Finne
Over Dig som store Skyer gaae,
Sol og Maane gjennem Vandet skinne,
Begge to Du skal i Drømme faae.

3.

Visselul! Jeg fødte Dig med Smerte!
Bliv min Glæde altid, Aar for Aar!
Du har drukket Livet ved mit Hjerte,
Hver Din Taare til mit Hjerte gaaer.

4.

Sov, mit Barn, jeg sidder ved Din Vugge,
Lad mig kysse Dine Øine til!
Naar engang de begge mine lukke,
Hvo mon da Dig Moder være vil?

H.C. Andersen.

III.

Vise.

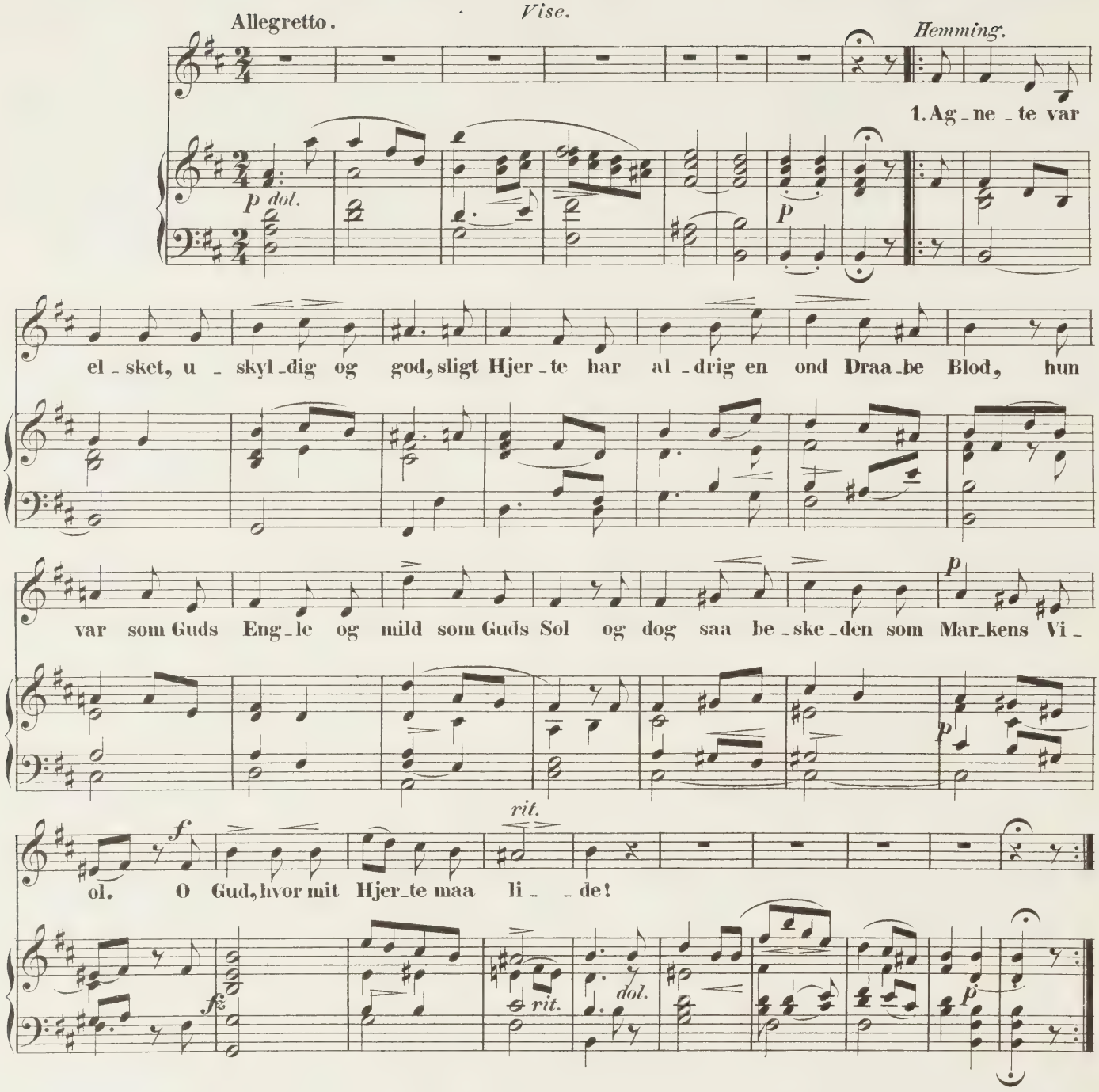

2.

Den fattige Fugl sad paa Grenen og sang,
Men hun saae alene paa Bølgernes Gang,
Der klang det saa lifligt, ei vidste hun hvad;
Hun hørte paa Havmandens lokkende Kvad.
O Gud, hvor mit Hjerte maa lide!

3.

Den Havmand han nævned' saa sødt hendes Navn,
Hun glemte sin Frelser og sprang i hans Favn.
Ak, sand er min Vise, men det er ei stort!
Den fattige Fugl har selv Visen gjort.
O Gud, hvor mit Hjerte maa lide!

H. C. Andersen.

IV.

Vise.

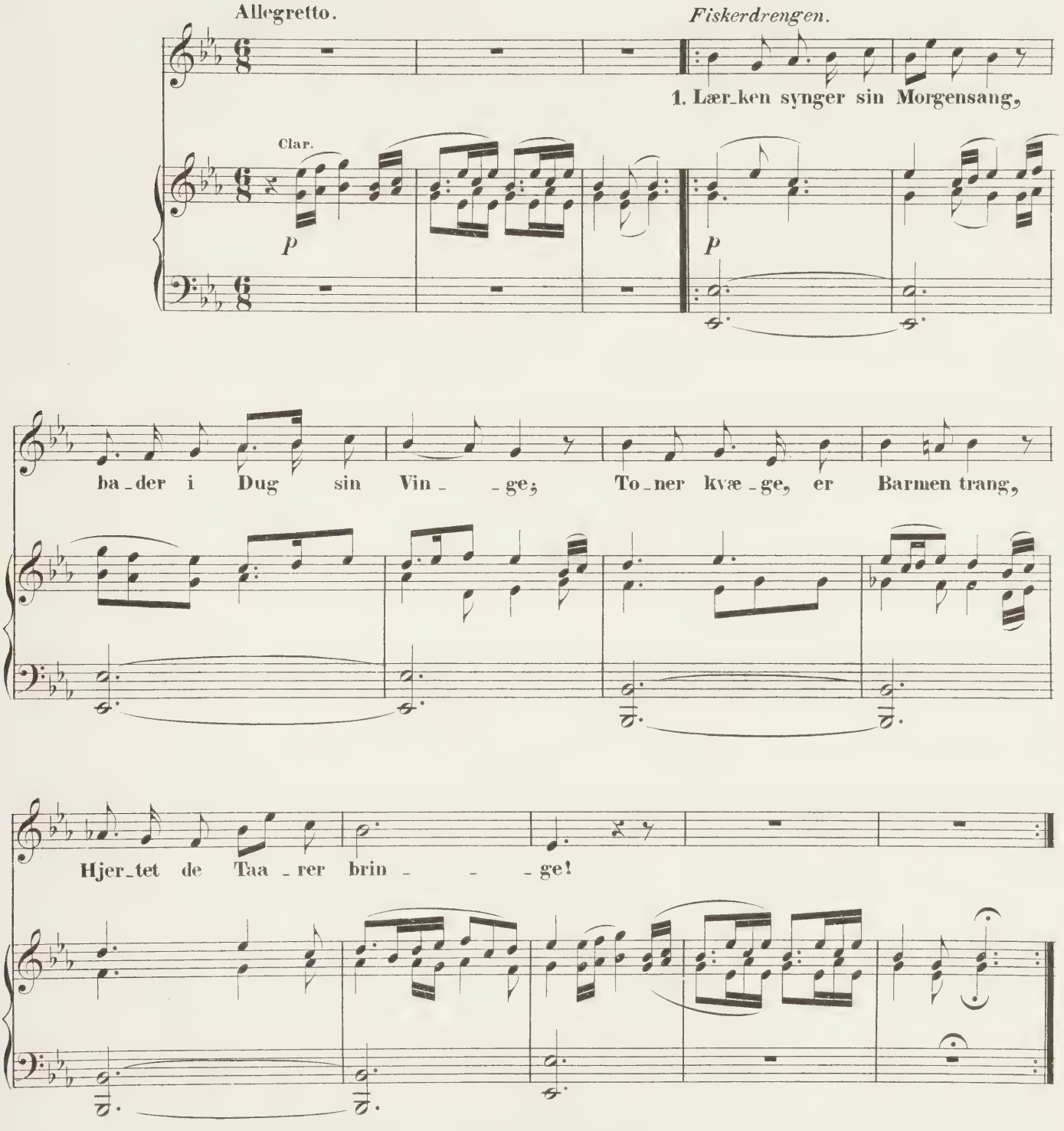

2.

Lykkens Guldfugl den flyver med,
Hvor vi end vandre ville;
Ak, paa vor Grav er dog først det Sted,
Hvor den sætter sig stille!

H.C. Andersen.

AMANDA.

(1844.)

Allegro un poco vivace. *Romance.* H. Rung.

Amanda.

Jeg seer Dig, jeg
O kom dog, hvi

leggiero.

kjen - der Dig paa Di - ne grön-ne Vin - ger! O skynd Dig, kom ned til mig, og
ry - ster Du med Ho - ve-det, Du Slem - me! Du bry - der Dig, det seer jeg nu, slet

un poco agitato.

sæt Dig paa min Fin - ger! Hvor kom - mer Du fra, Du frem - me-de Fugl? Stik
ik - ke om min Stem - me! Hvi er Du saa angst, Du frem - me-de Fugl? Hvi

mf

Ho - ve-det frem, for - lad Dit Skjul, jeg vil - de saa gjer - -
sid - der Du der saa tavs i Dit Skjul og hef - ter paa mig

mf

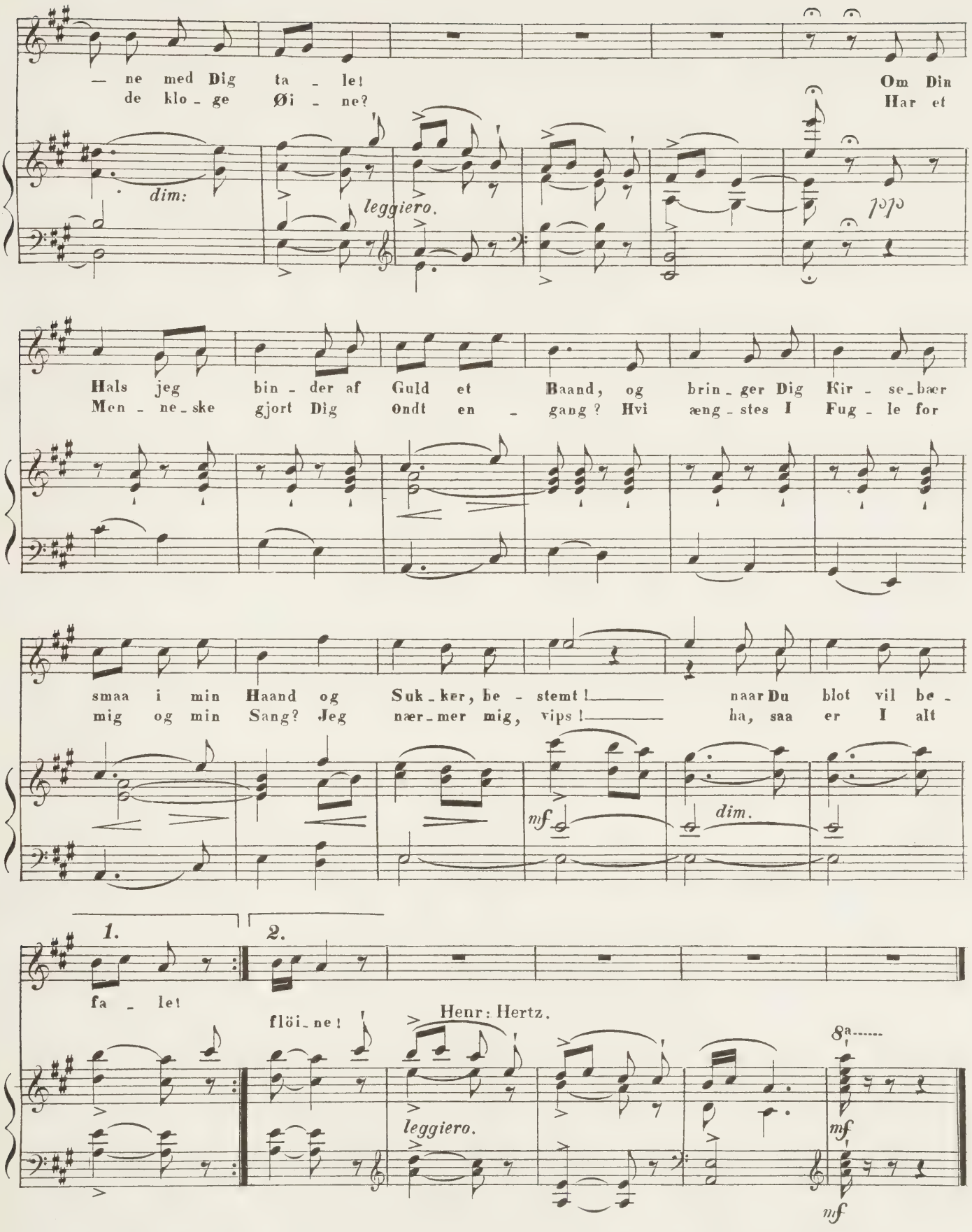
— ne med Dig ta - le! Om Din
de klo - ge Øi - ne? Har et
dim:
leggiero.
Hals jeg bin - der af Guld et Baand, og brin - ger Dig Kir - se - bær
Men - ne - ske gjort Dig Ondt en - gang? Hvi æng - stes I Fug - le for
smaa i min Haand og Suk - ker, be - stemt! naar Du blot vil be -
mig og min Sang? Jeg nær - mer mig, vips! ha, saa er I alt
mf
dim.
1.
2.
fa - le!
flöi - ne!
Henr: Hertz.
leggiero.
8a
mf
mf

HUGENOTTERNE.

(1844.)

I.

Arie.

Meyerbeer.

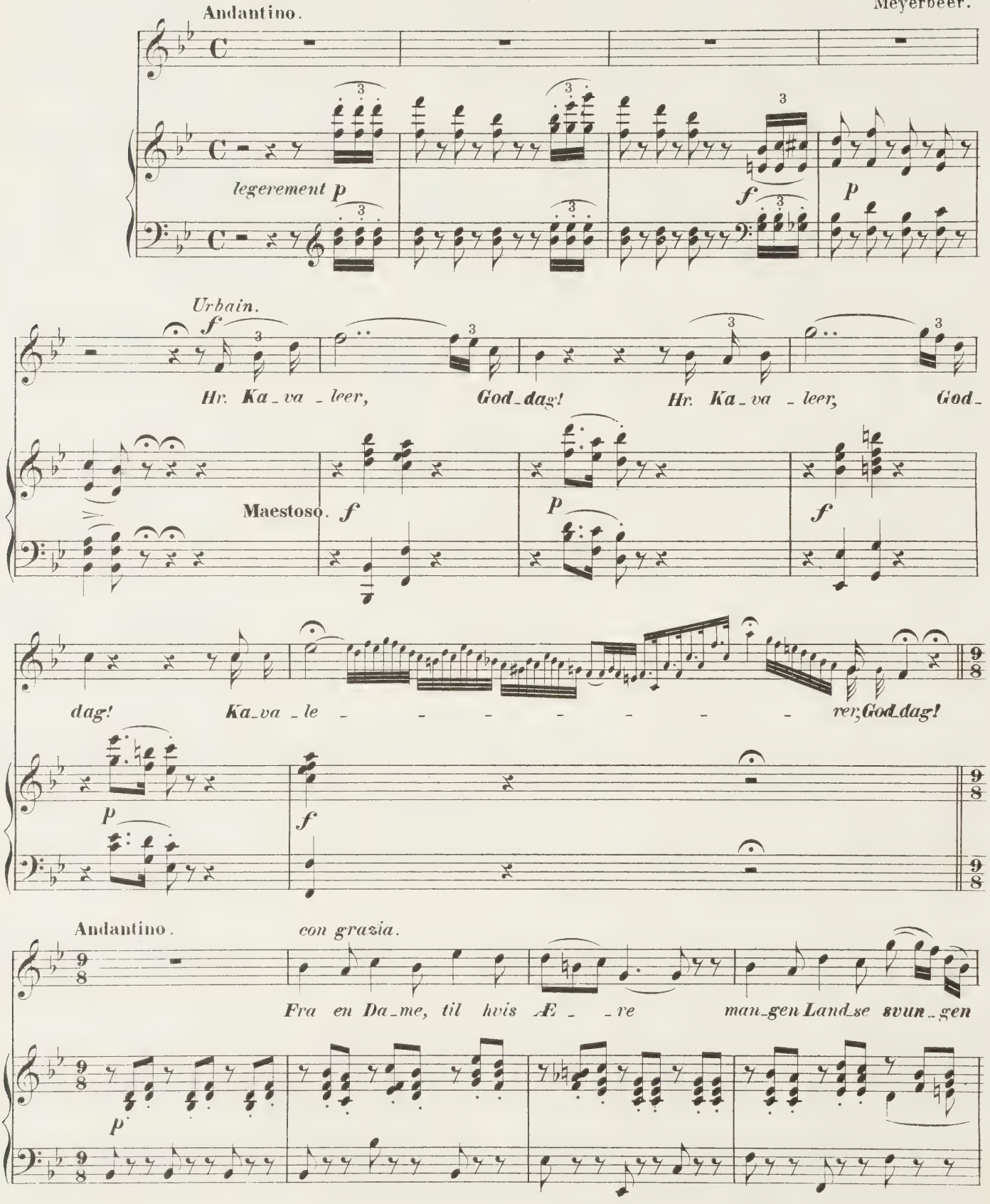

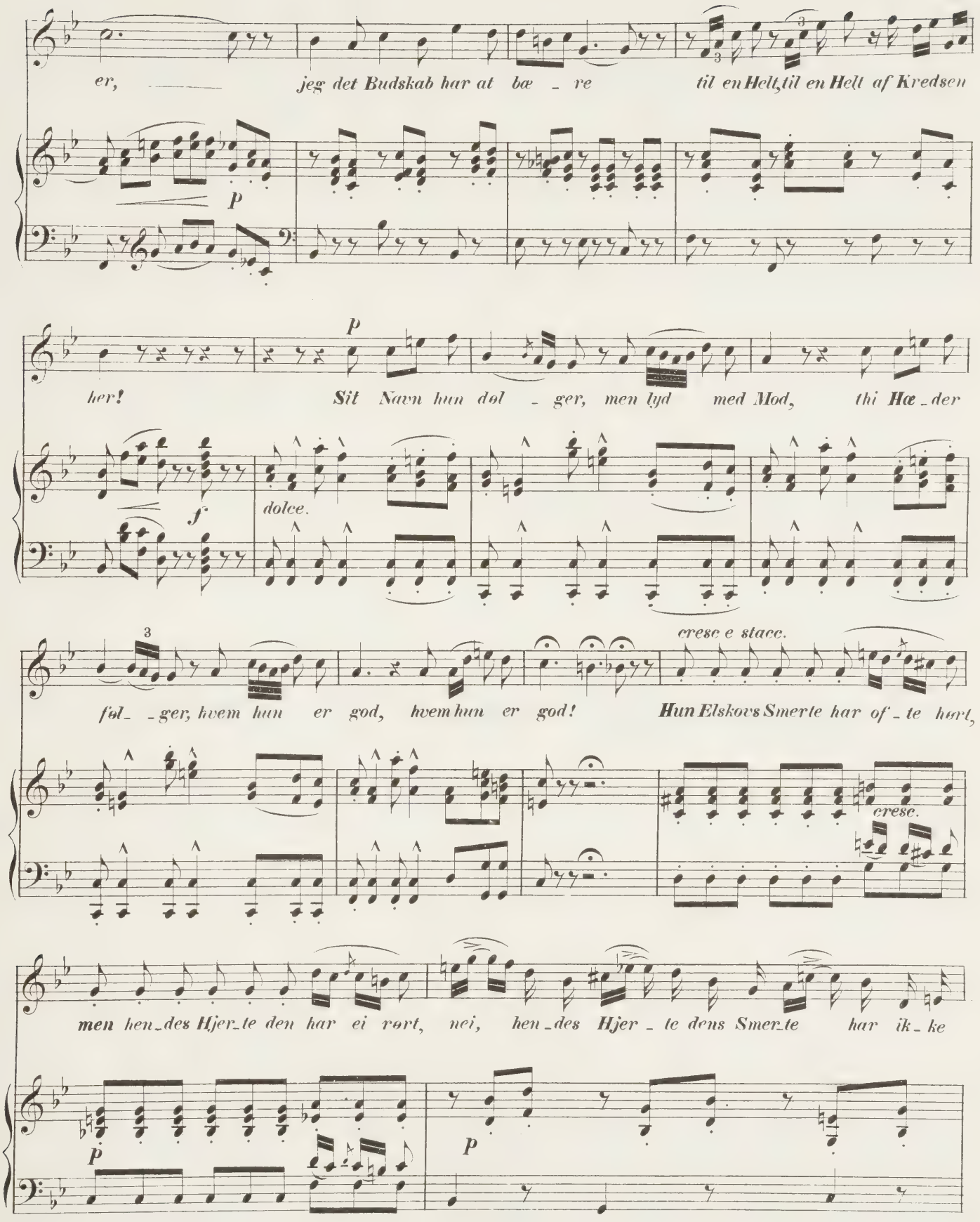
er, jeg det Budskab har at bæ - re til en Helt, til en Helt af Kredsen
p
her! Sit Navn hun døl - ger, men lyd med Mod, thi Hæ - der
f
dolce.
føl - - ger, hvem hun er god, hvem hun er god!
cresc e stacc.
Hun Elskovs Smerte har of - te hørt,
cresc.
men hen - des Hjer - te den har ei rørt, nei, hen - des Hjer - te dens Smer - te har ik - ke
p
p

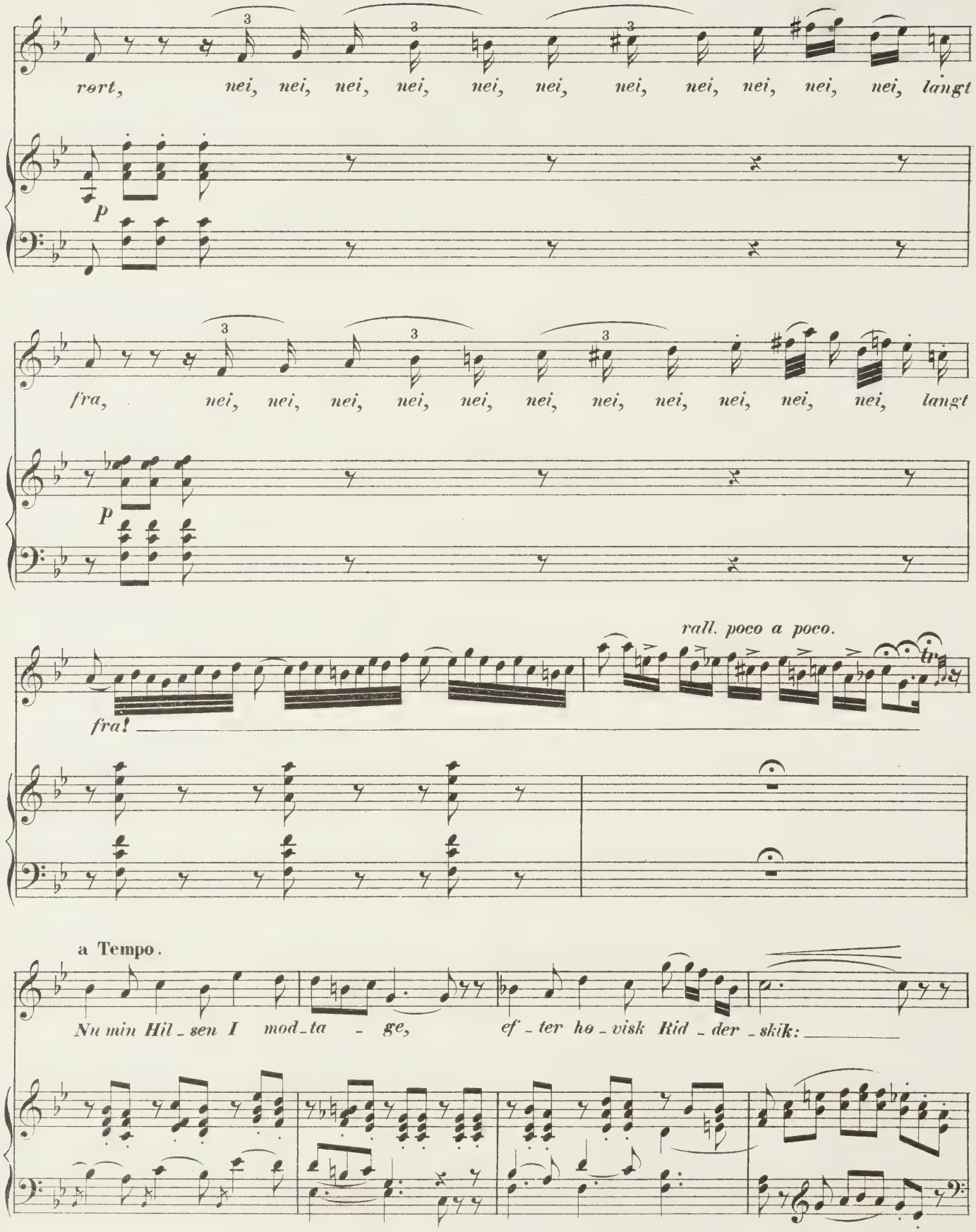
rørt, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, langt
p
fra, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, nei, langt
p
rall. poco a poco.
fra!
a Tempo.
Nu min Hil - sen I mod - ta - ge, ef - ter hø - visk Rid - der - skik:

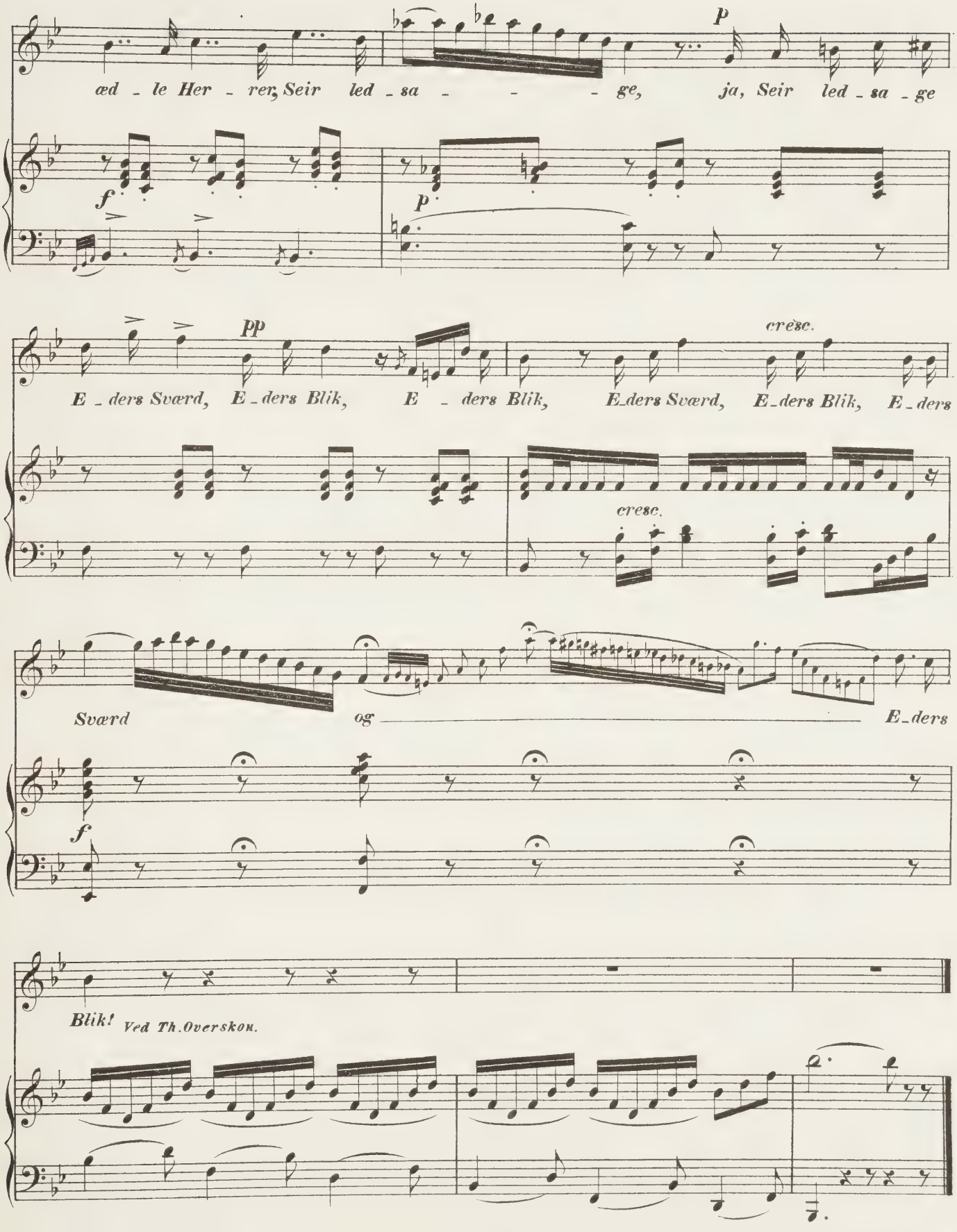
æd - le Her - rer, Seir led - sa - - - - ge, ja, Seir led - sa - ge
p
f
p
pp
E - ders Sværd, E - ders Blik, E - ders Blik, E-ders Sværd, E-ders Blik, E-ders
cresc.
cresc.
Sværd og E-ders
f
Blik!
Ved Th. Overskou.

II.

Hugenot-Sang.

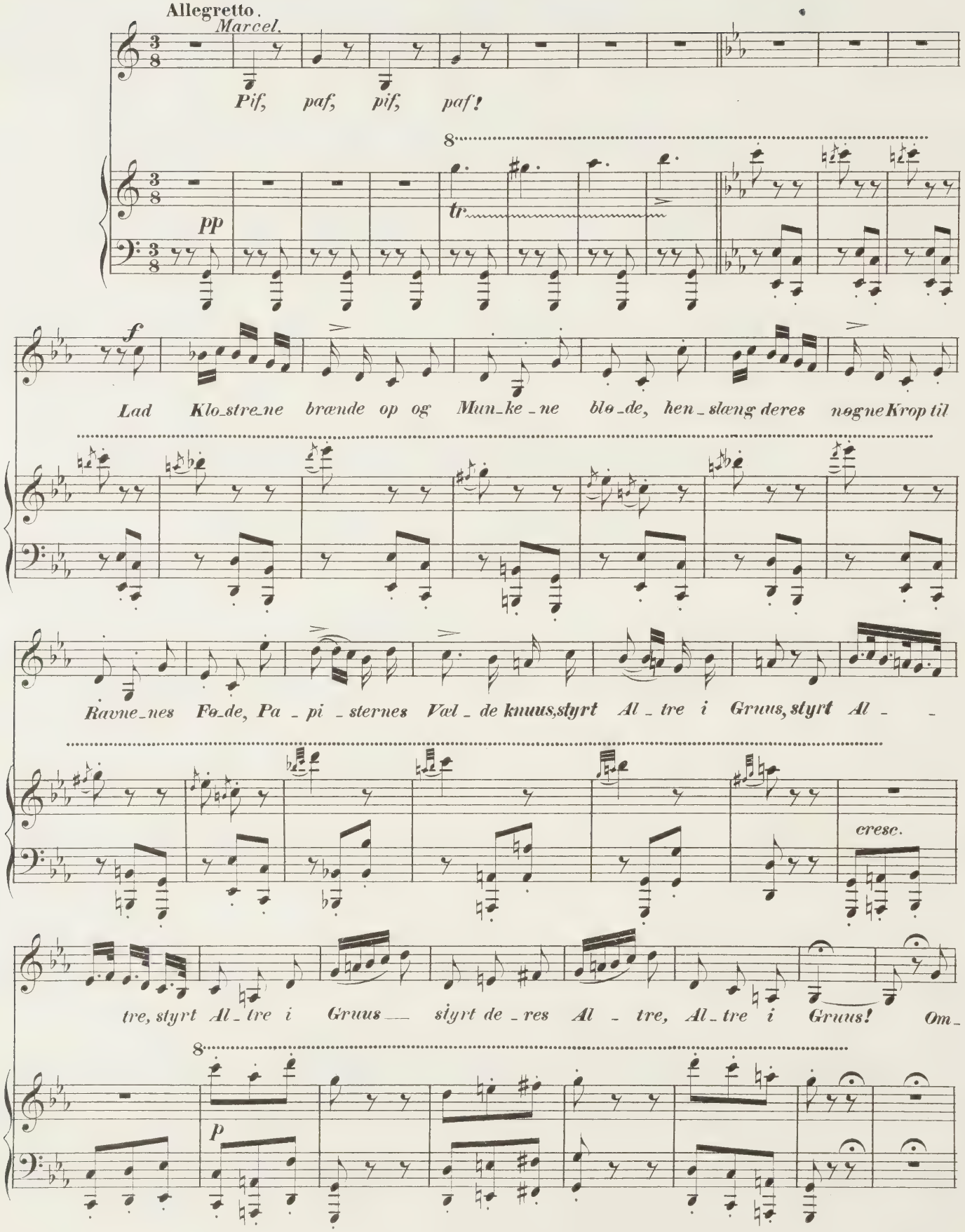

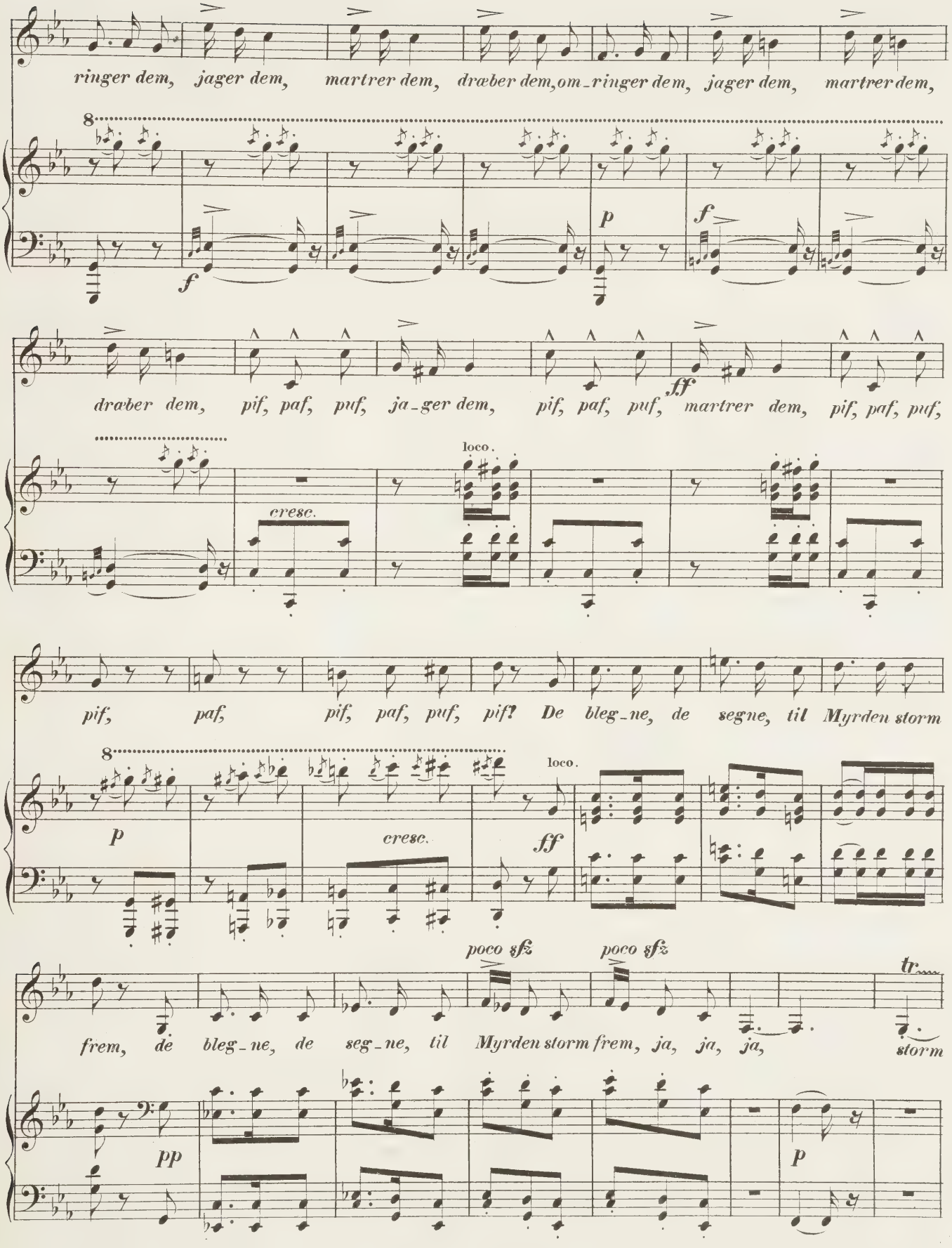
ringer dem, jager dem, martrer dem, dræber dem, om-ringer dem, jager dem, martrer dem,
dræber dem, pif, paf, puf, ja-ger dem, pif, paf, puf, martrer dem, pif, paf, puf,
pif, paf, pif, paf, puf, pif! De bleg-ne, de segne, til Myrden storm
frem, de bleg-ne, de seg-ne, til Myrden storm frem, ja, ja, ja, storm
8
loco.
cresc.
poco sfz
tr

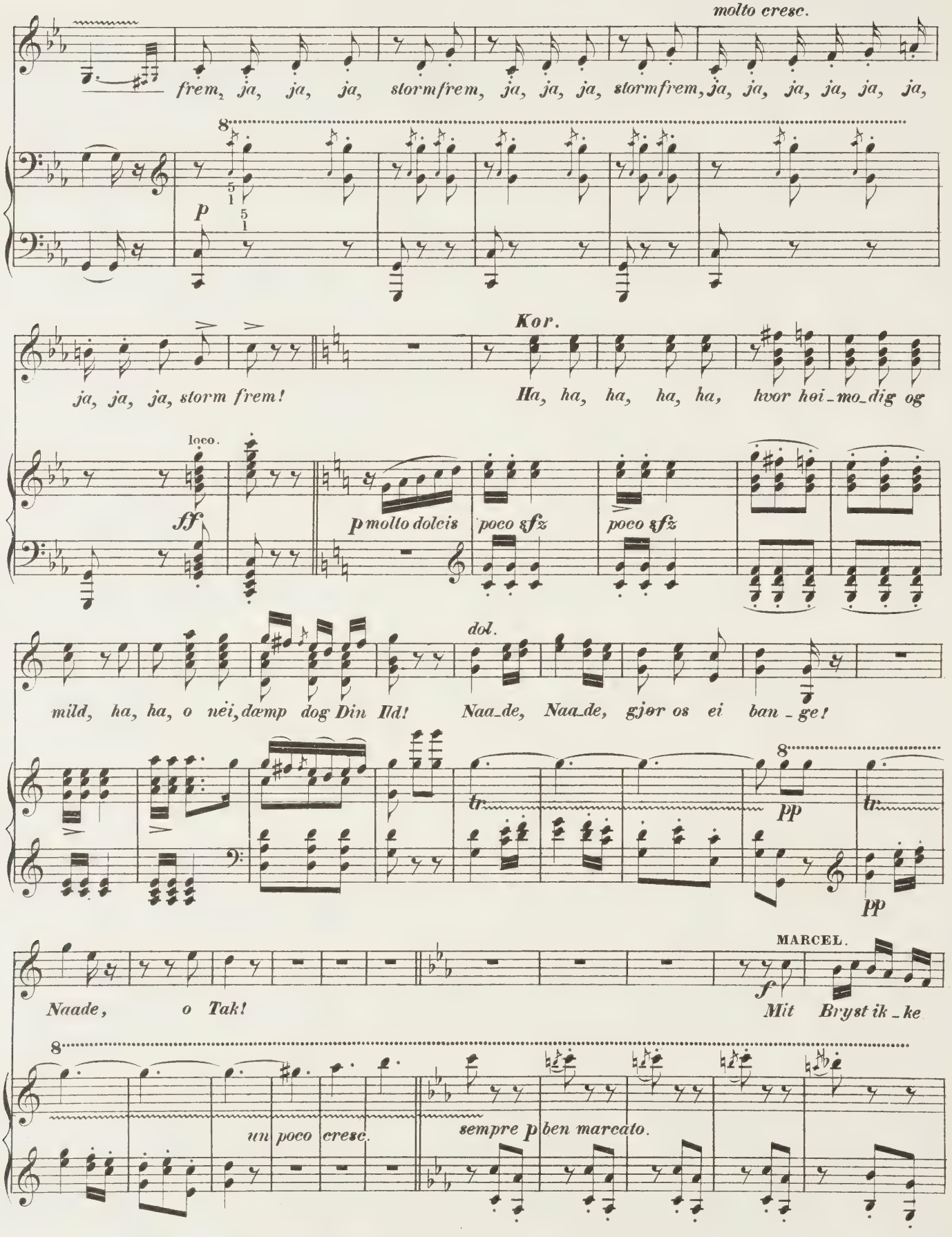
molto cresc.
frem, ja, ja, ja, stormfrem, ja, ja, ja, stormfrem, ja, ja, ja, ja, ja, ja,
p
Kor.
ja, ja, ja, storm frem!
Ha, ha, ha, ha, ha, hvor høi-mo-dig og
loco.
ff
p molto dolcis
poco sfz
poco sfz
dol.
mild, ha, ha, o nëi, dæmp dog Din Ild!
Naa-de, Naa-de, gjør os ei ban-ge!
tr.
pp
tr.
pp
MARCEL.
f
Naade, o Tak!
Mit Bryst ik-ke
un poco cresc.
sempre p ben marcato.

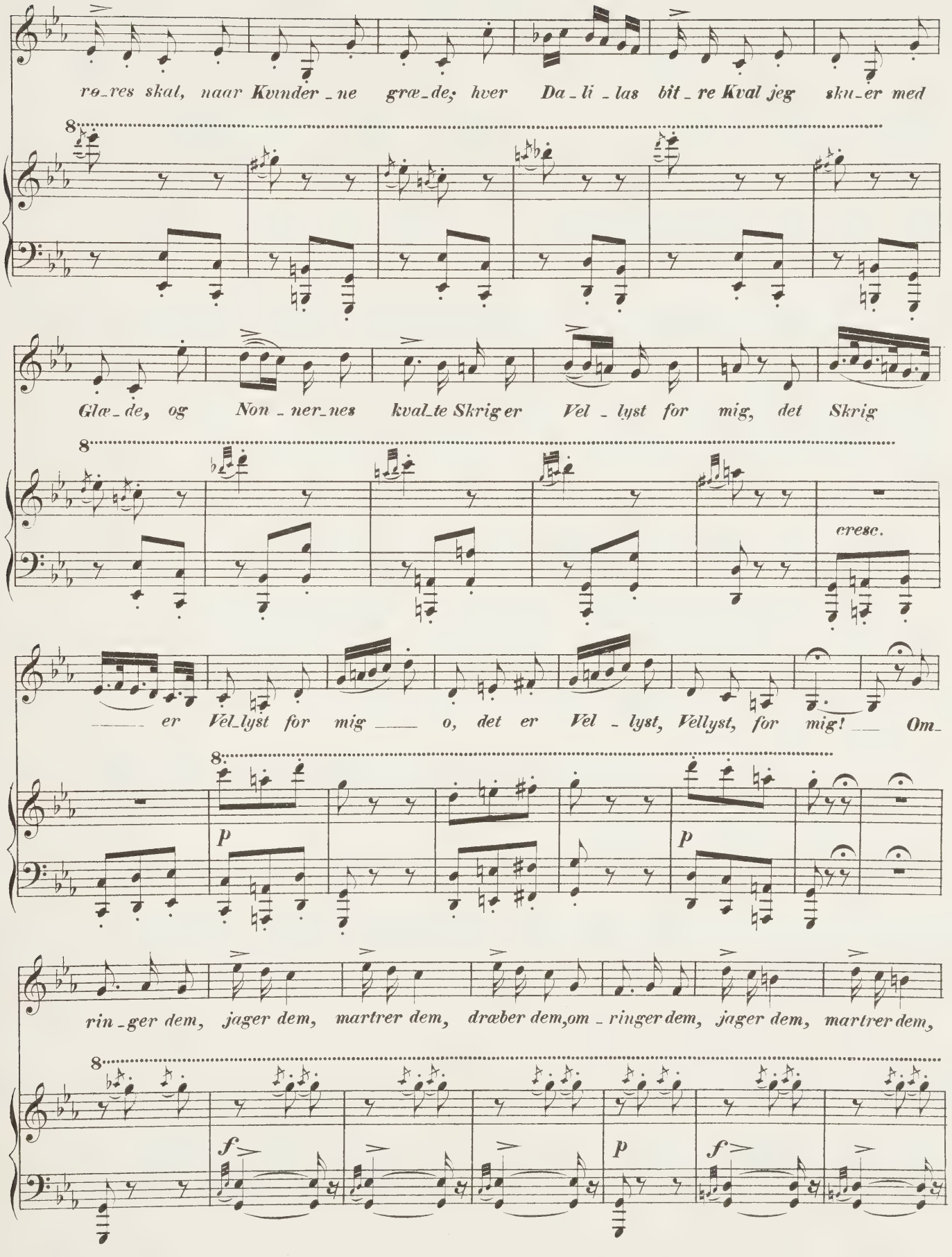
rø_res skal, naar Kvinder_ne græ_de; hver Da_li_las bit_re Kval jeg sku_er med
Glæ_de, og Non_ner_nes kval_te Skrig er Vel_lyst for mig, det Skrig
cresc.
er Vel_lyst for mig o, det er Vel_lyst, Vellyst, for mig! Om_
p
p
rin_ger dem, jager dem, martrer dem, dræber dem, om_ringer dem, jager dem, martrer dem,
f
p
f

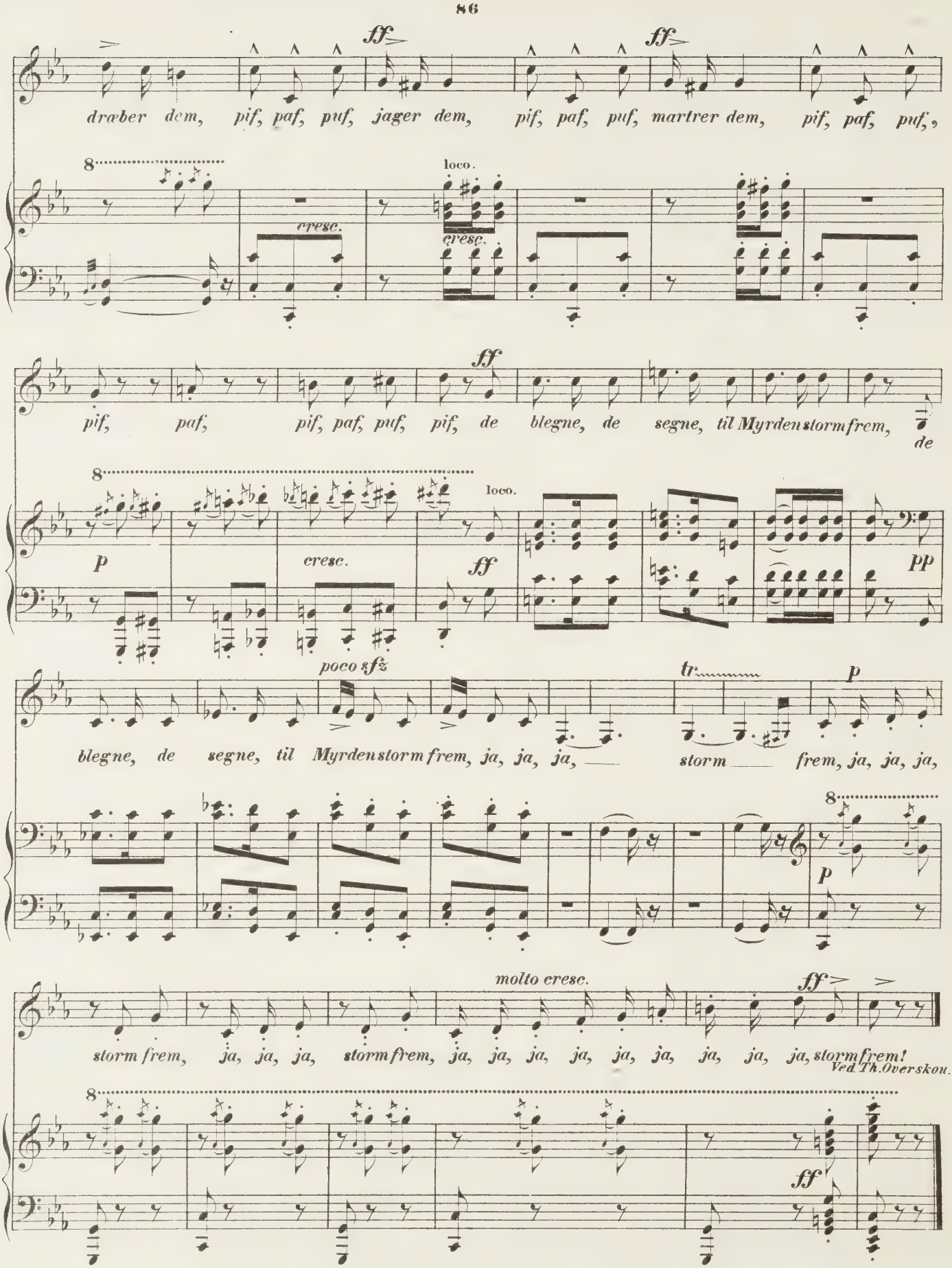
ff
ff
dræber dem, pif, paf, puf, jager dem, pif, paf, puf, martrer dem, pif, paf, puf,
8
cresc.
loco.
cresc.
ff
pif, paf, pif, paf, puf, pif, de blegne, de segne, til Myrden stormfrem,
de
8
p
cresc.
loco.
ff
pp
poco sfz
tr
p
blegne, de segne, til Myrden storm frem, ja, ja, ja, storm frem, ja, ja, ja,
8
p
molto cresc.
ff
storm frem, ja, ja, ja, storm frem, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, storm frem!
Ved Th. Overskou.
8
ff

GIOACCHINO.

(1844.)

I.

Kanzone med Kor.

H. Rung.

Allegro ma non troppo. *Stanislao.*

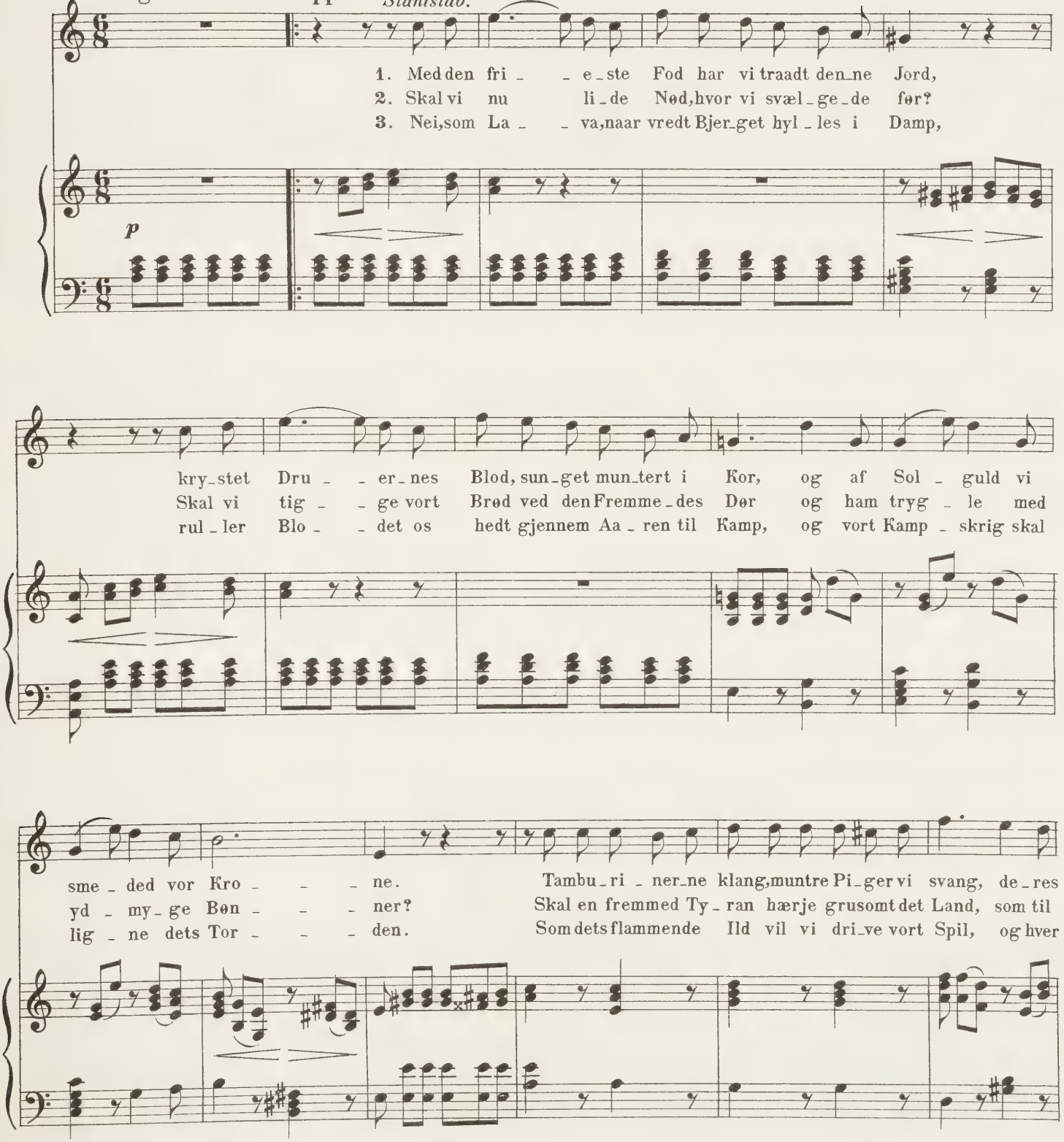

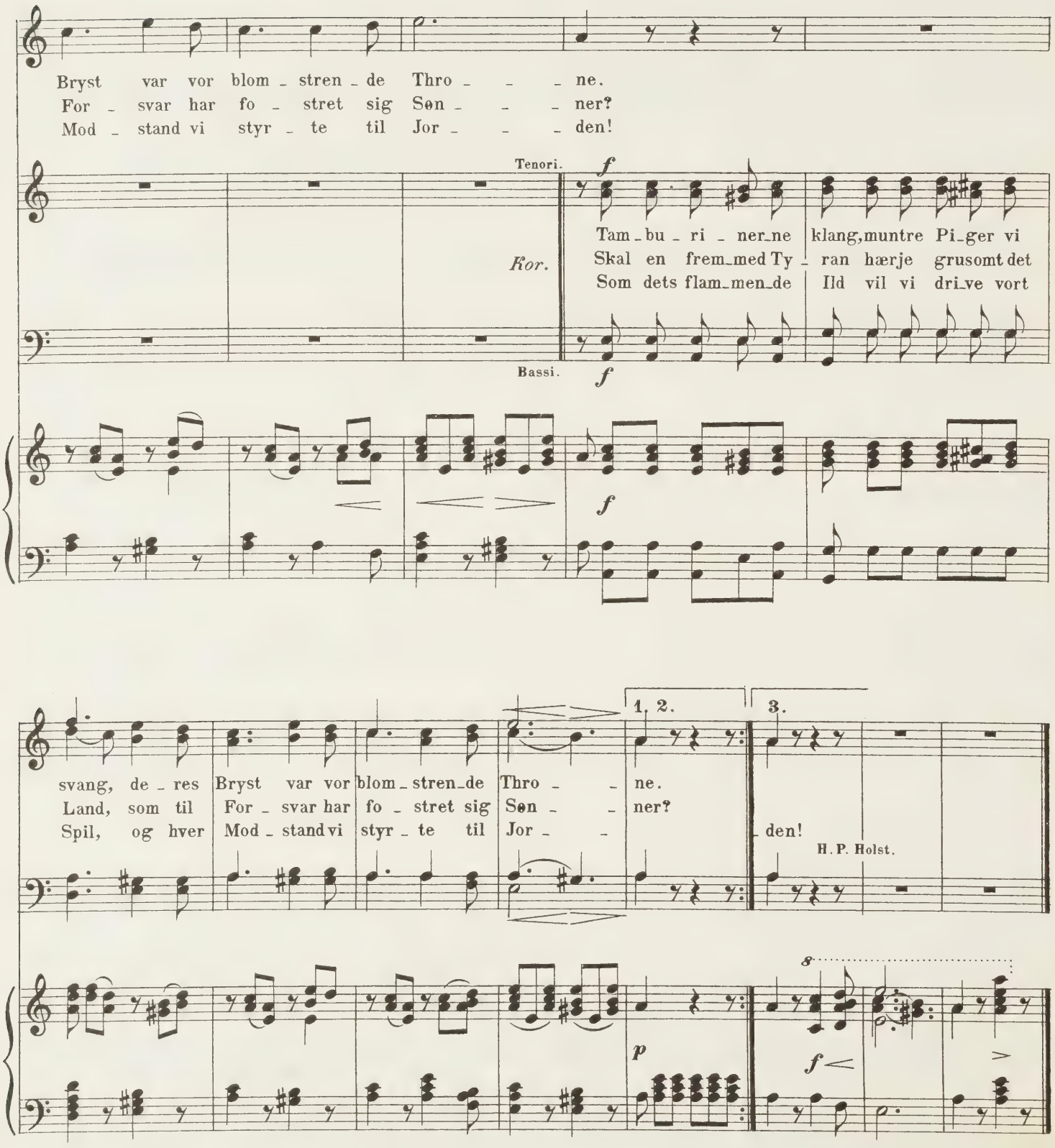
Bryst var vor blom - stren - de Thro - - - ne.
For - svar har fo - stret sig Søn - - - ner?
Mod - stand vi styr - te til Jor - - - den!
Tenori.
Kor.
Bassi.
f
Tam - bu - ri - ner - ne klang, muntre Pi - ger vi
Skal en frem - med Ty - ran hærje grusomt det
Som dets flam - men - de Ild vil vi dri - ve vort
svang, de - res Bryst var vor blom - stren - de Thro - - ne.
Land, som til For - svar har fo - stret sig Søn - - ner?
Spil, og hver Mod - stand vi styr - te til Jor - - den!
1. 2.
3.
p
H. P. Holst.

II.

Kanzonette.

Allegretto moderato.

Tommaso.

1. En Man - del - skal Du brød i - tu med
ligt, saa
død, naar

p

Di - ne Fin - gre smukke, to Kjer - ner laae der - in - den - i, to Børn i sam - me
eens i Lyst og Smerte, just saa - dan hvi - ler, kan Du troe, Dit Bil - led ved mit
vi er beg - ge dø - de, vi slum - re saa - dan Bryst ved Bryst, en E - vighed i -

rall.

rall.

a tempo

1. 2.

3.

Vug - ge.
Hjerte!
mø - de!

2. Saa tæt, saa fast, saa in - der -
3. O gid, naar jeg engang er

H. P. Holst.

a tempo

STORMEN PAA KJØBENHAVN.

(1845.)

I.

Romance.

Con moto. H. Rung.

Ebba.p

1. Mæ_led Kong Sver_ker „Sadl op, Du Ridder Stig, i
2. Klap_ped han Sig_ne_lil paa den ble_ge Kind og
3. om!" raabte Kon_gen „lad os til Sko_ven tye!" Stig

mf *p*

Le_ _ding at bæ_re mit Ban_ner for mig!" De Dan_ske til Nad_ver for
foer saa ud til Va_len, som Hag_len for Vind. De Dan_ske til Nad_ver for
sva_ _red: „Ei blev jeg graa for at flye!" De Dan_ske til Nad_ver for

Glen_ter_ne re_ _ _de. „Hvor skal jeg bæ_ _re Dit Ban_ _ner det
Glen_ter_ne re_ _ _de. Hug sig Hr. Stig til Mar_kis_man_den
Glen_ter_ne re_ _ _de. Han hug, og han hø_ded, da traf en Piil hans

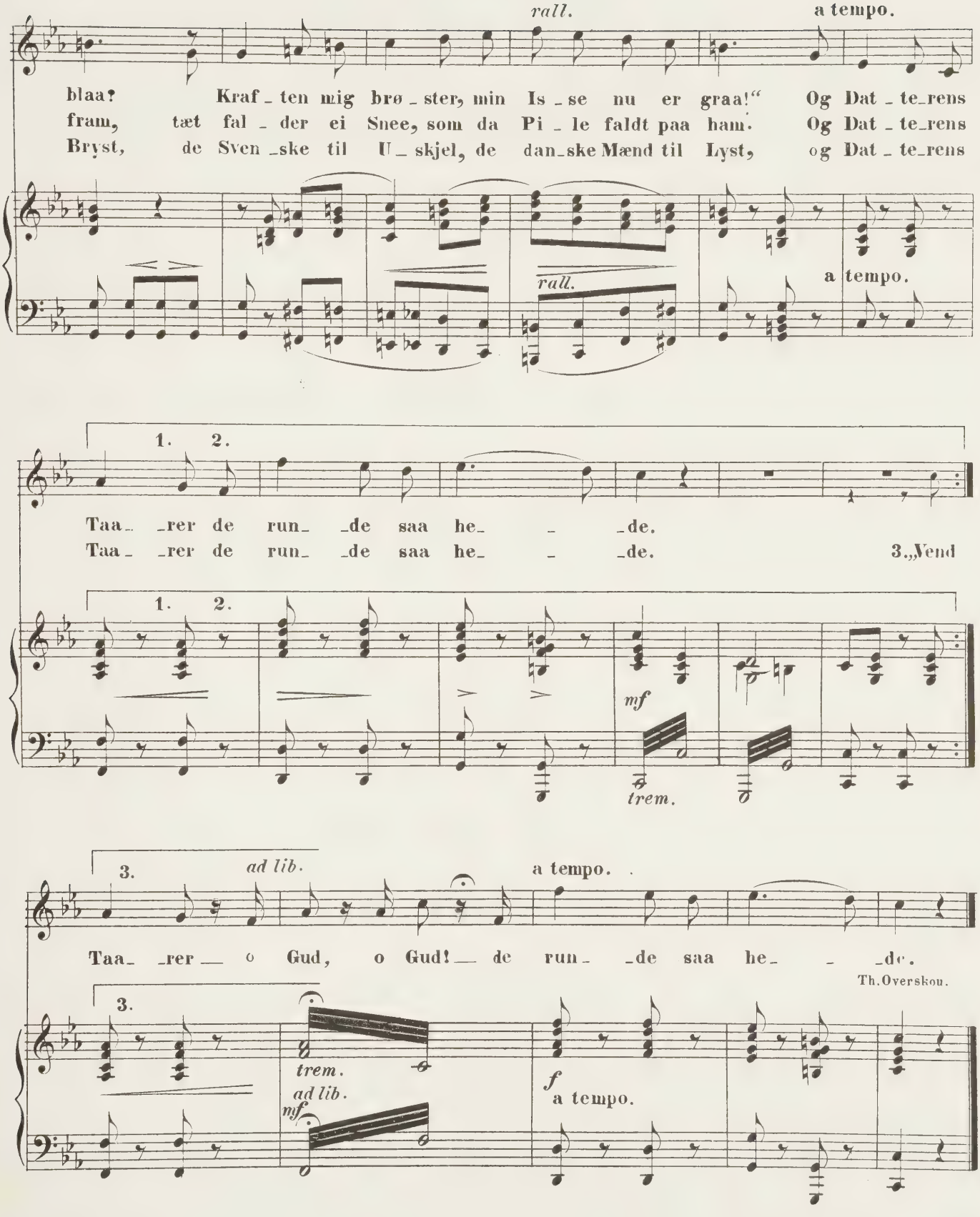
rall.
a tempo.
blaa? Kraf_ten mig brø_ster, min Is_se nu er graa!" Og Dat_te_rens
fram, tæt fal_der ei Snee, som da Pi_le faldt paa ham. Og Dat_te_rens
Bryst, de Sven_ske til U_skjel, de dan_ske Mænd til Lyst, og Dat_te_rens
rall.
a tempo.
1. 2.
Taa_ _rer de run_ _de saa he_ _ _de.
Taa_ _rer de run_ _de saa he_ _ _de. 3.„Vend
1. 2.
mf
trem.
3.
ad lib.
a tempo.
Taa_ _rer _ o Gud, o Gud! _ de run_ _de saa he_ _ _de.
Th. Overskou.
3.
trem.
ad lib.
mf
f
a tempo.

II.

Romance.

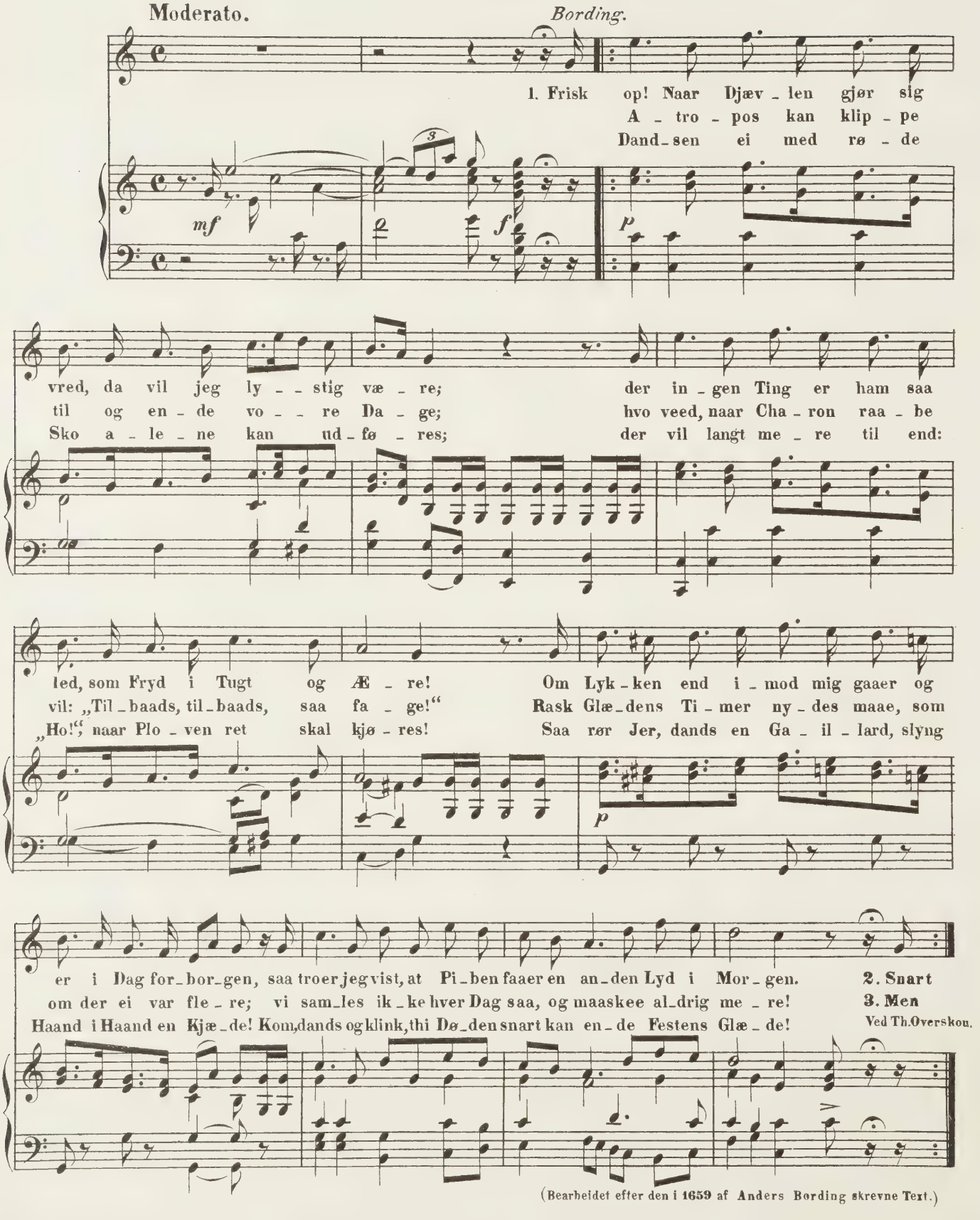

(Bearbeidet efter den i 1659 af Anders Bording skrevne Text.)

DON CÆSAR DE BAZAN.

(1846.)

Vise.

Allegretto. Spansk Folkemelodi.

Maritana.

1. O lyt_ter til Gui_ta_rens To _ ne, til Ma_ri _ ta _ _nas simple
Pi _ gen hen en Rid_der træ _ der, det var Ka _ sti _ _liens un _ ge
næ_ste Dag i Konge _ smyk _ ke den Ridders_mand for hen_de

p

Sang om Pi _ gen, som ved Stemmens Klang vandt Kongens Hjer _ te og en
Drot: „Følg med mig til mit Rid_der _ slot, Du Pi _ ge, som saa yn _ digt
stod; hun synker yd_mygt for hans Fod, han mon til Bar _ _men hen _ de

Kro_ne — og steg fra Engens grøn_ne Vang op til Ka _ sti _ liens Kon _ ge _
kvæder!“ „O Her _ re, driv ei med mig Spot!“ „Nei kom, Dig ven_ter Glands og
trykke. „Min Elsk _ te, vær ved frei_digt Mod! Din Kjær_lig _ hed ud _ gjør min

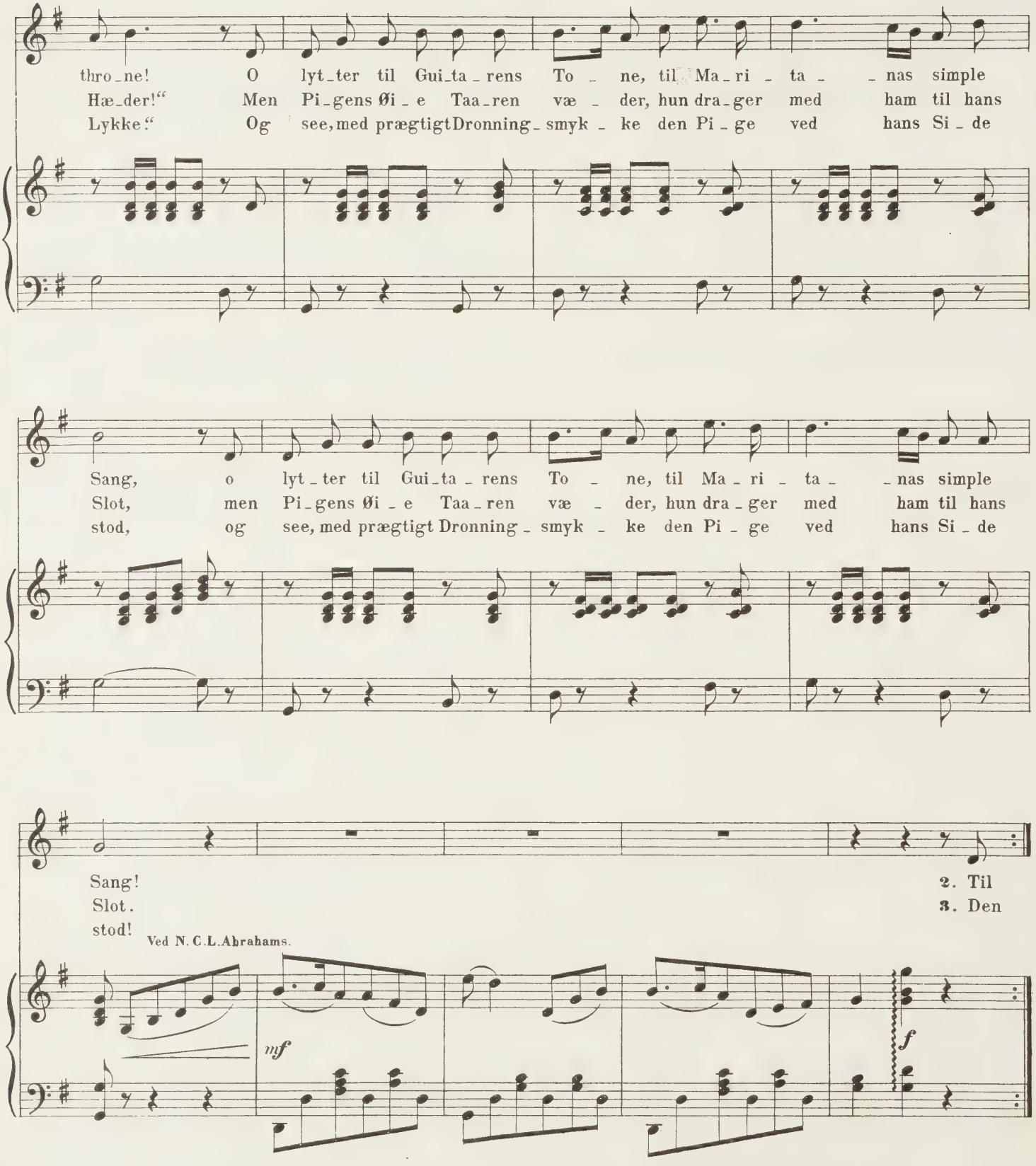
thro_ne! O lyt_ter til Gui_ta_rens To _ ne, til Ma_ri _ ta _ _nas simple
Hæ_der!“ Men Pi_gens Øi _ e Taa_ren væ _ der, hun dra_ger med ham til hans
Lykke!“ Og see, med prægtigt Dronning_ smyk _ ke den Pi _ ge ved hans Si _ de
Sang, o lyt _ ter til Gui_ta _ rens To _ ne, til Ma _ ri _ ta _ _nas simple
Slot, men Pi_gens Øi _ e Taa_ren væ _ der, hun dra _ ger med ham til hans
stod, og see, med prægtigt Dronning _ smyk _ ke den Pi _ ge ved hans Si _ de
Sang!
Slot.
stod!
2. Til
3. Den
Ved N. C. L. Abrahams.
mf
f

LIDEN KIRSTEN.

(1846.)

I.

Dands, Vise og Kor.

J. P. E. Hartmann.

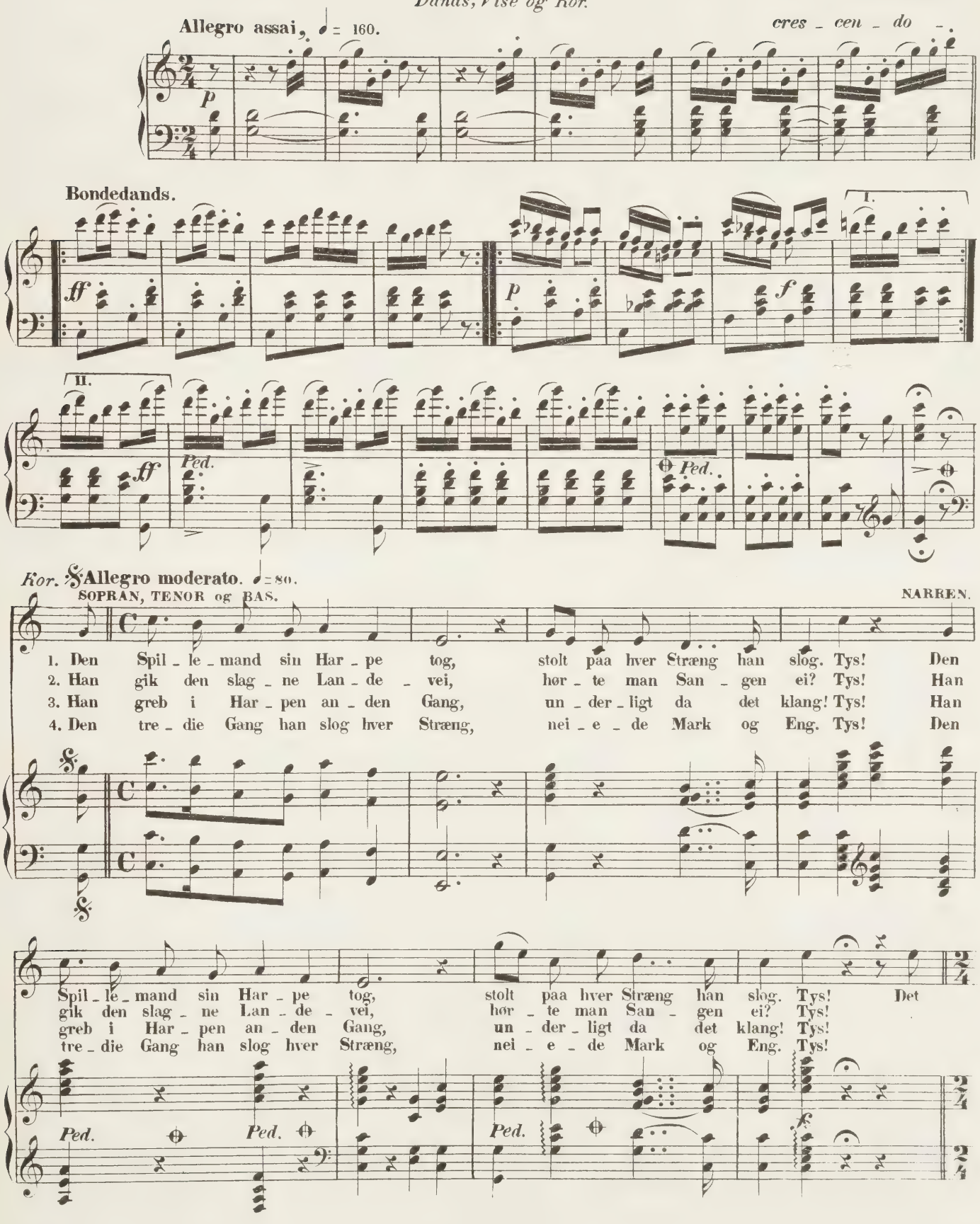

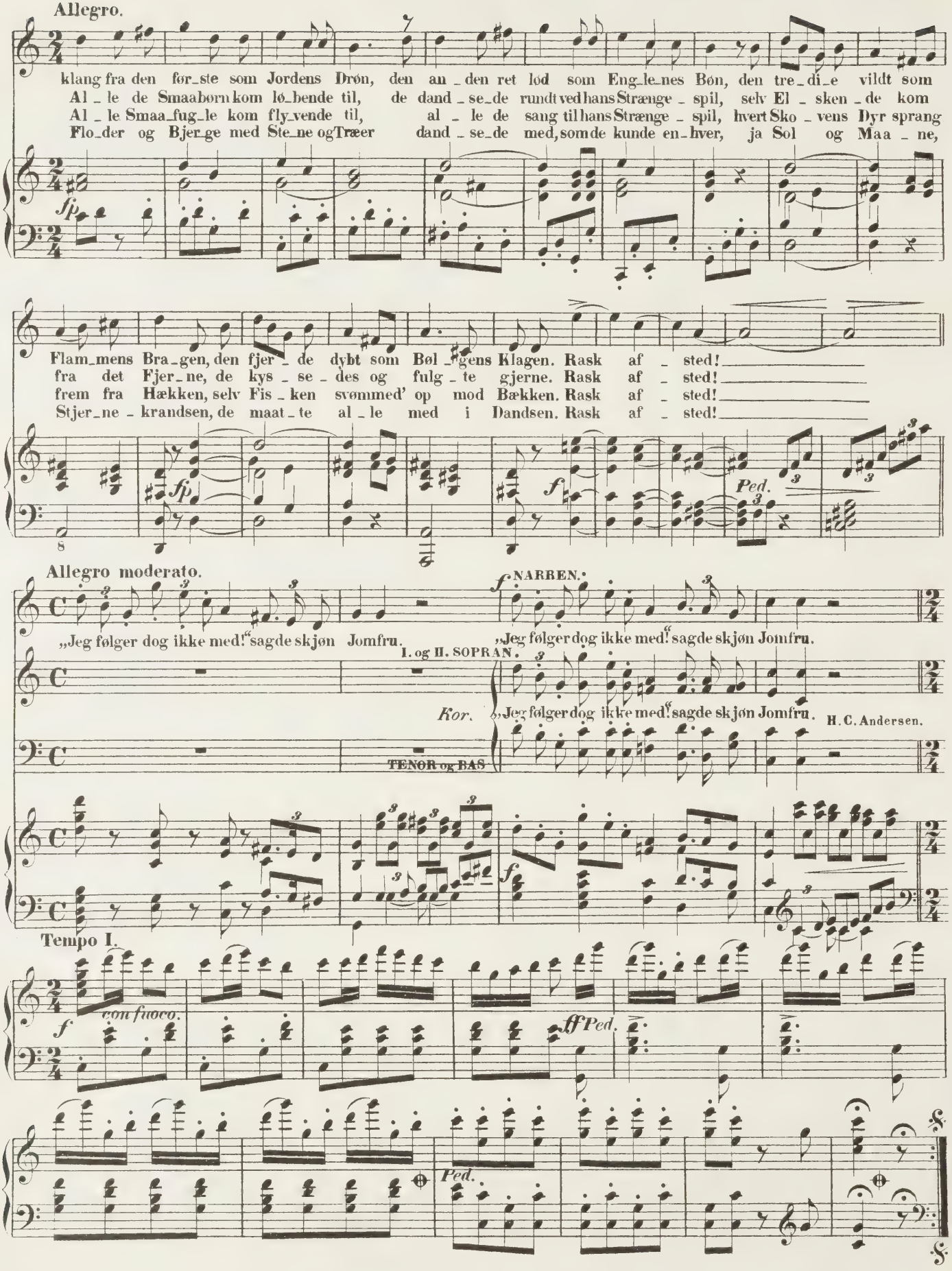
Allegro.
klang fra den før_ste som Jordens Drøn, den an_den ret lød som Eng_le_nes Bøn, den tre_di_e vildt som
Al_le de Smaabørn kom lø_bende til, de dand_se_de rundt ved hans Strænge_spil, selv El_sken_de kom
Al_le Smaa_fug_le kom fly_vende til, al_le de sang til hans Strænge_spil, hvert Sko_vens Dyr sprang
Flo_der og Bjer_ge med Ste_ne og Træer dand_se_de med, som de kunde en_hver, ja Sol og Maa_ne,
Flam_mens Bra_gen, den fjer_de dybt som Bøl_gens Klagen. Rask af_sted!
fra det Fjer_ne, de kys_se_des og fulg_te gjerne. Rask af_sted!
frem fra Hækken, selv Fis_ken svømmed' op mod Bækken. Rask af_sted!
Stjer_ne_krandsen, de maat_te al_le med i Dandsen. Rask af_sted!
Ped.
Allegro moderato.
NARREN.
„Jeg følger dog ikke med!" sagde skjøn Jomfru.
„Jeg følger dog ikke med!" sagde skjøn Jomfru.
I. og II. SOPRAN.
Kor.
„Jeg følger dog ikke med!" sagde skjøn Jomfru.
H. C. Andersen.
TENOR og BAS
Tempo I.
con fuoco.
Ped.
Ped.

II.

Romance.

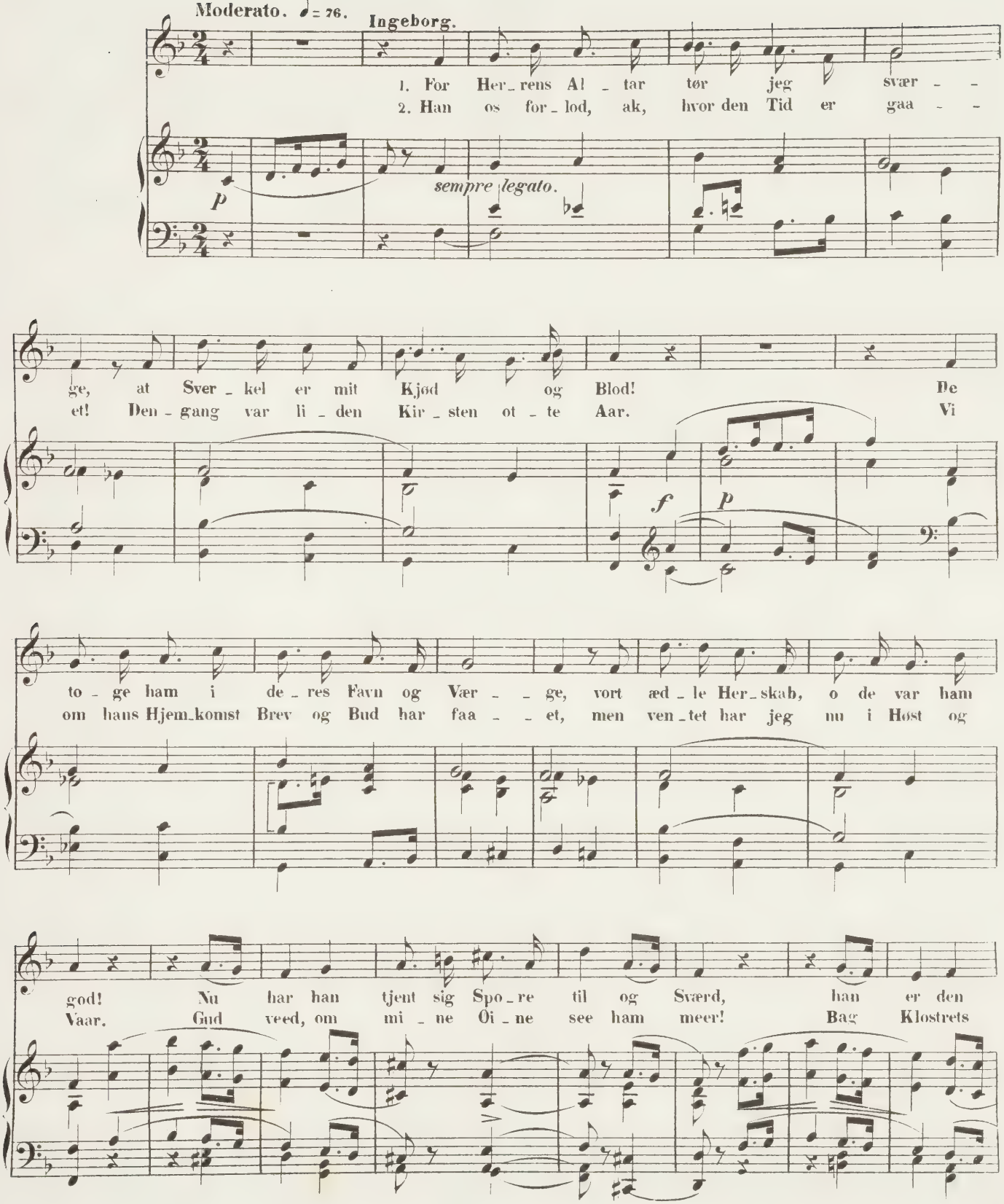
Moderato. ♩ = 76.
Ingeborg.
1. For Her_rens Al_tar tør jeg svær_ _
2. Han os for_lod, ak, hvor den Tid er gaa_ _
p
sempre legato.
ge, at Sver_kel er mit Kjød og Blod! De
et! Den_gang var li_den Kir_sten ot_te Aar. Vi
f
p
to_ge ham i de_res Favn og Vær_ _ge, vort æd_le Her_skab, o de var ham
om hans Hjem_komst Brev og Bud har faa_ _et, men ven_tet har jeg nu i Høst og
god! Nu har han tjent sig Spo_re til og Sværd, han er den
Vaar. Gud veed, om mi_ne Øi_ne see ham meer! Bag Klostrets

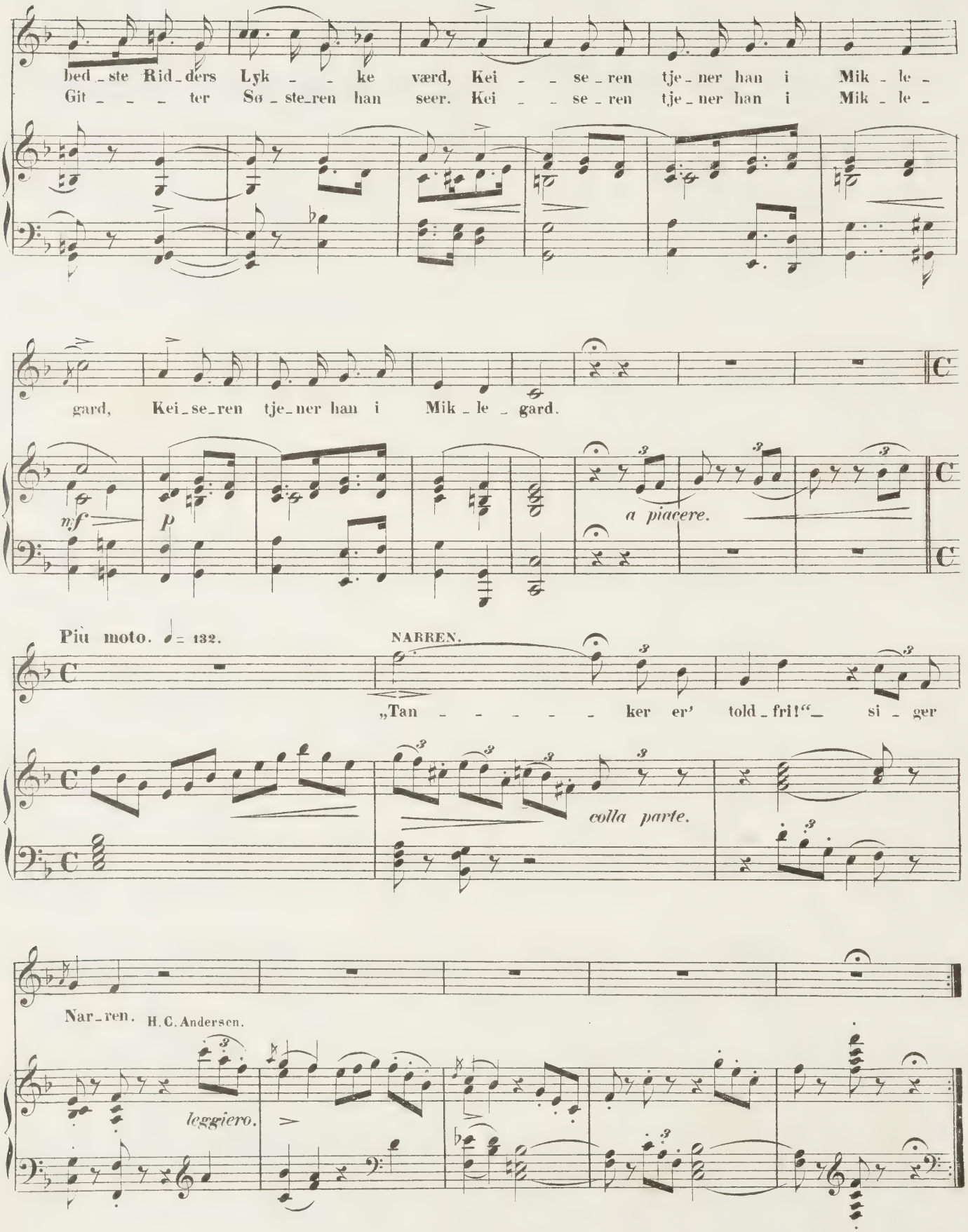
bed_ste Rid_ders Lyk_ke værd, Kei_se_ren tje_ner han i Mik_le_
Git_ter Sø_ste_ren han seer. Kei_se_ren tje_ner han i Mik_le_
gard, Kei_se_ren tje_ner han i Mik_le_gard.
nf
p
a piacere.
Più moto. ♩= 132.
NARREN.
„Tan_ker er' told_fri!"_ si_ger
colla parte.
Nar_ren. H.C.Andersen.
leggiero.

III.

Indledning og Romance.

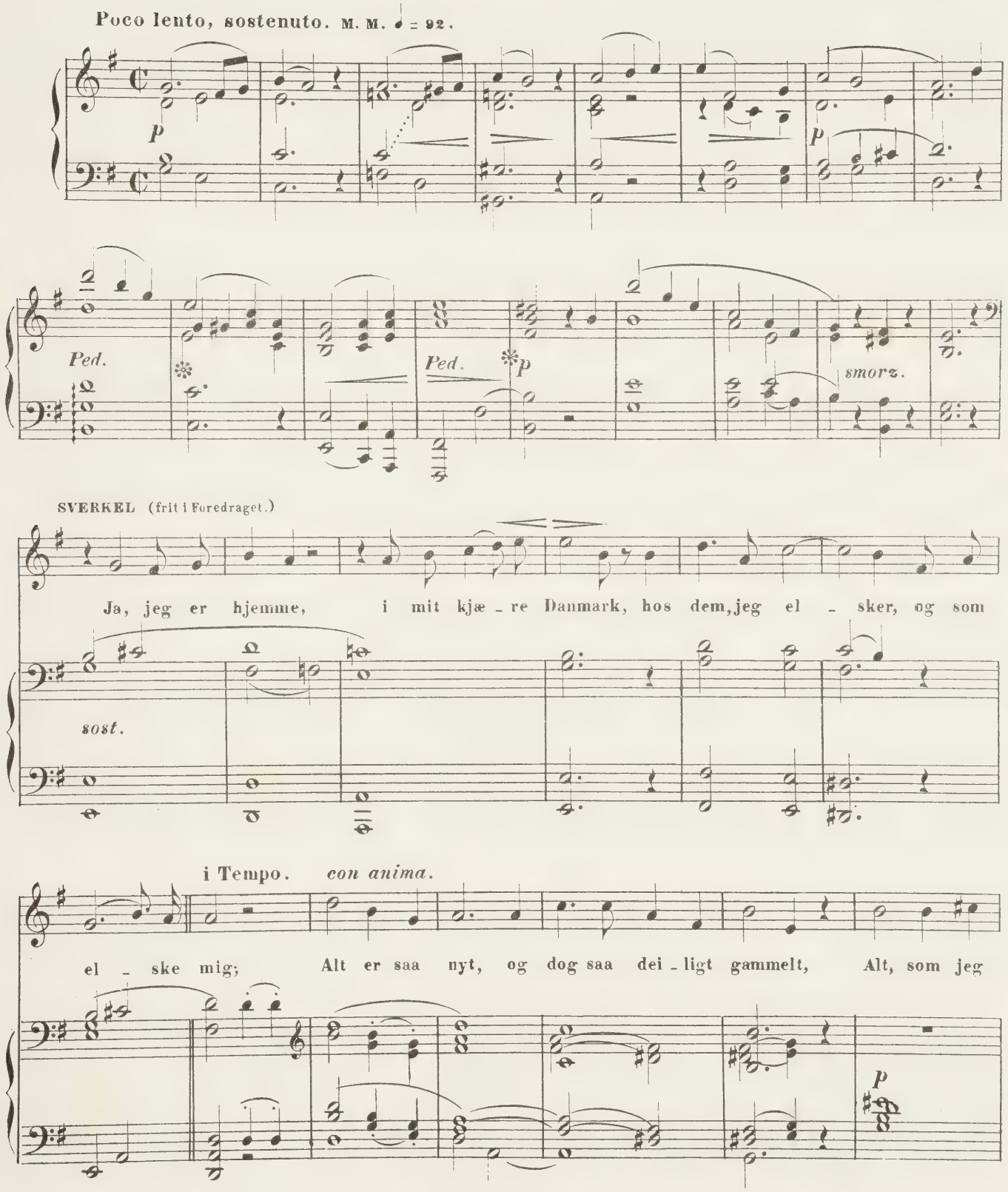

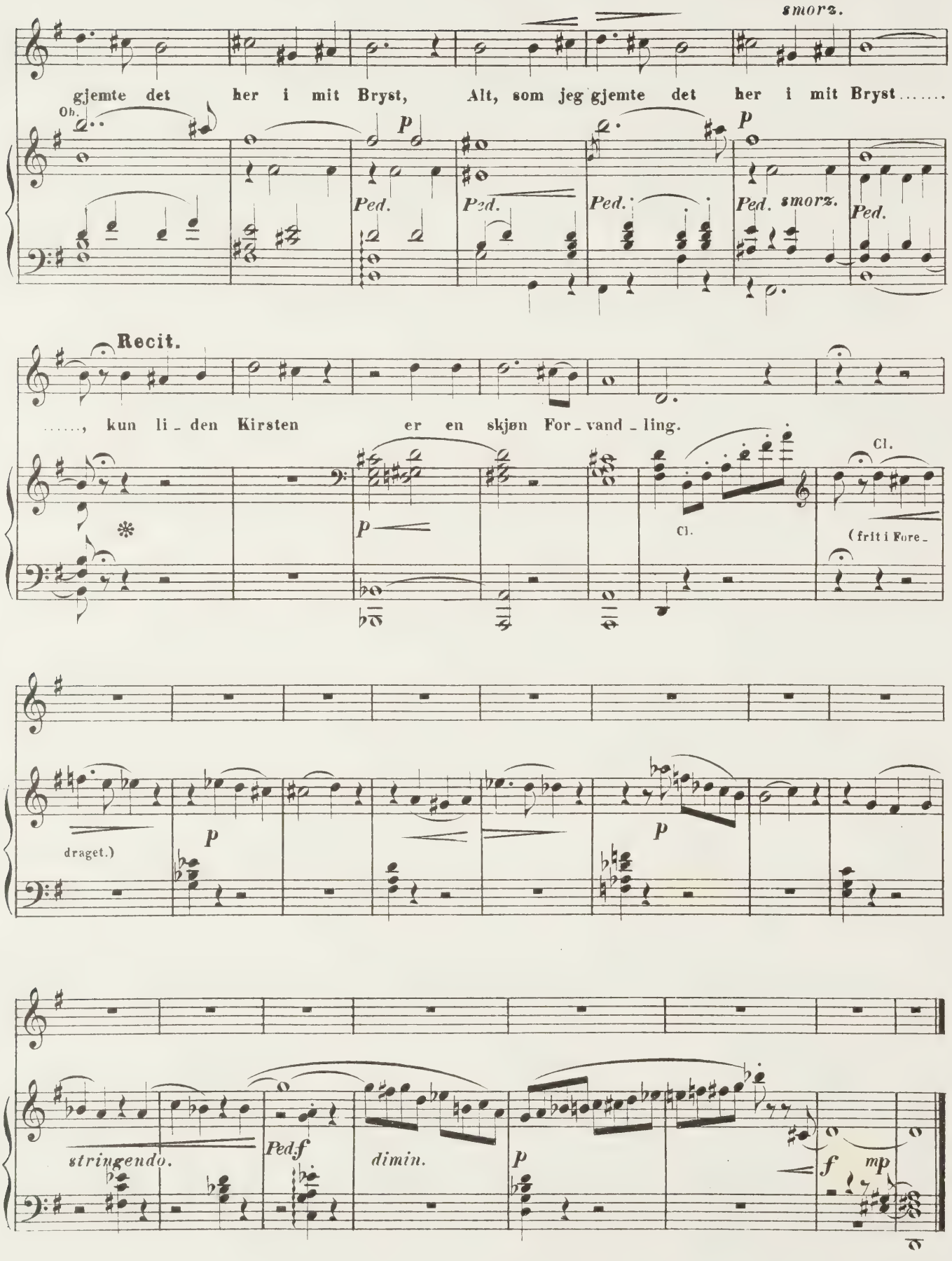
smorz.
gjemte det her i mit Bryst, Alt, som jeg gjemte det her i mit Bryst.....
Ob.
P
Ped.
Ped.
Ped.
P
Ped. smorz.
Ped.
Recit.
....., kun li - den Kirsten er en skjøn For - vand - ling.
Cl.
Cl.
(frit i Fore -
draget.)
P
P
stringendo.
Ped f
dimin.
P
f
mp
Segue.

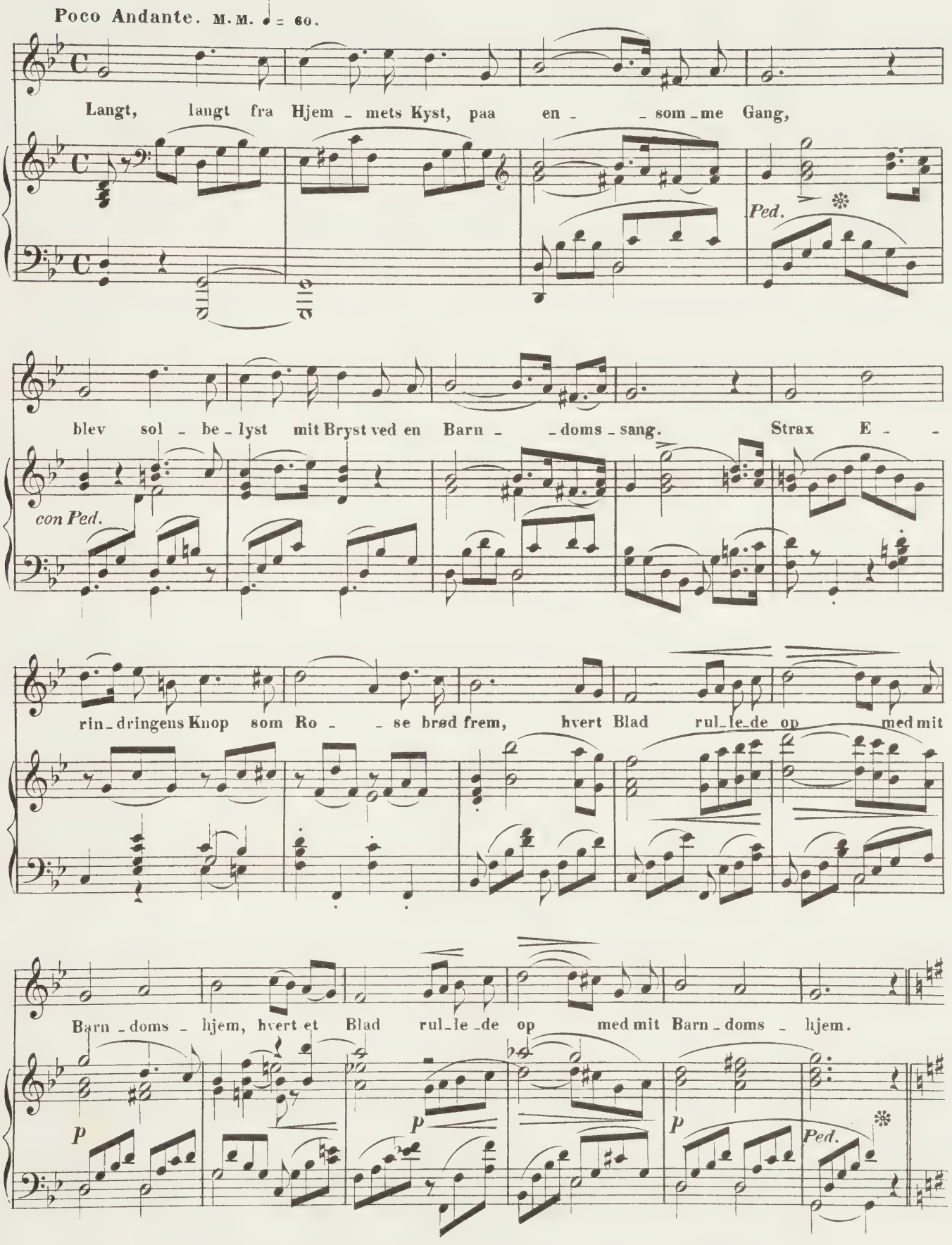
Poco Andante. M.M. ♩ = 60.
Langt, langt fra Hjem - mets Kyst, paa en - - som - me Gang,
Ped.
blev sol - be - lyst mit Bryst ved en Barn - - doms - sang. Strax E - -
con Ped.
rin - dringens Knop som Ro - - se brød frem, hvert Blad rul - le - de op med mit
Barn - doms - hjem, hvert et Blad rul - le - de op med mit Barn - doms - hjem.
P
P
P
Ped.

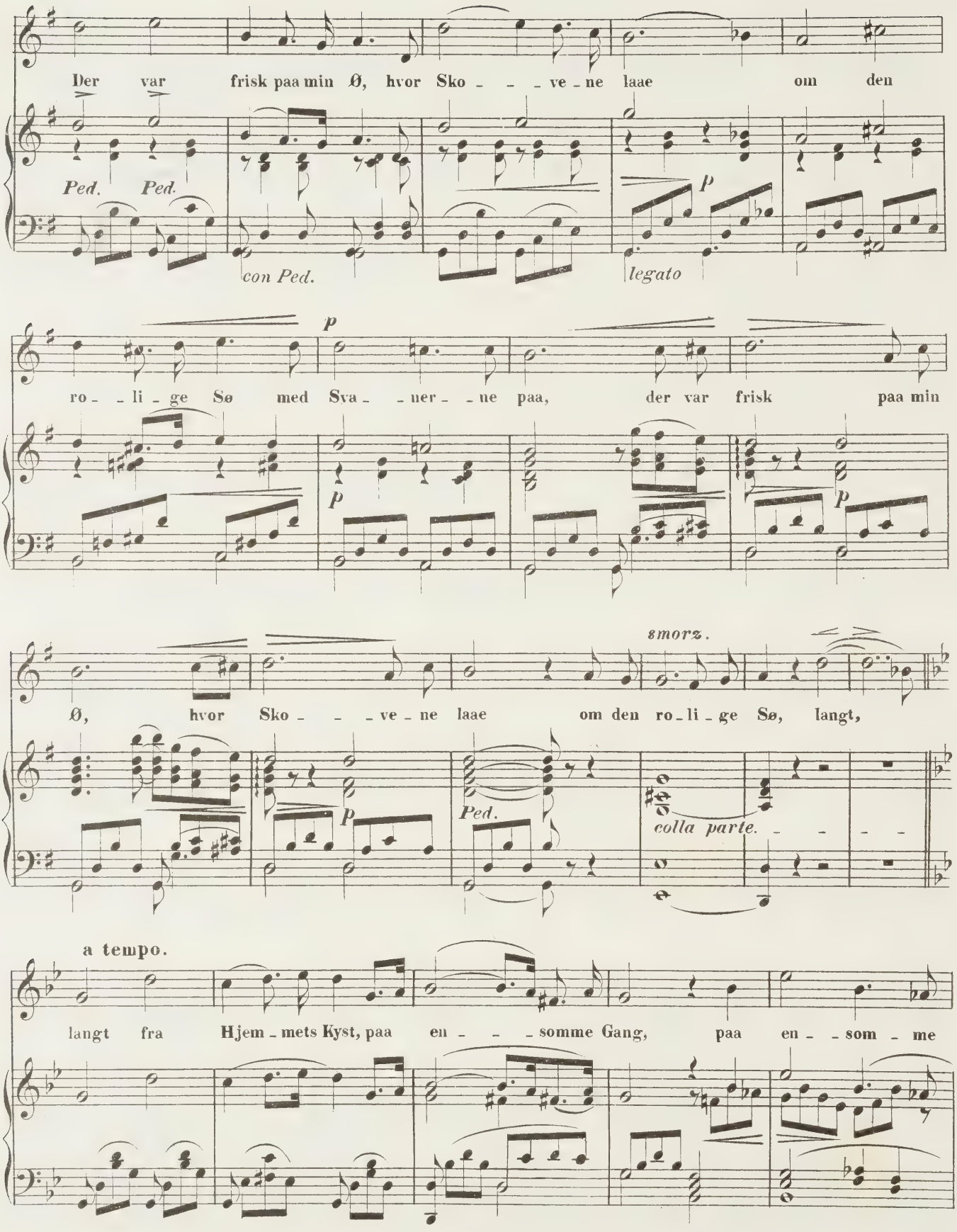
Der var frisk paa min Ø, hvor Sko - - - ve - ne laae om den
Ped. Ped.
con Ped.
p
legato
ro - - li - ge Sø med Sva - - ner - - ne paa, der var frisk paa min
p
p
p
smorz.
Ø, hvor Sko - - - ve - ne laae om den ro - li - ge Sø, langt,
p
Ped.
colla parte.
a tempo.
langt fra Hjem - mets Kyst, paa en - - - somme Gang, paa en - - som - me

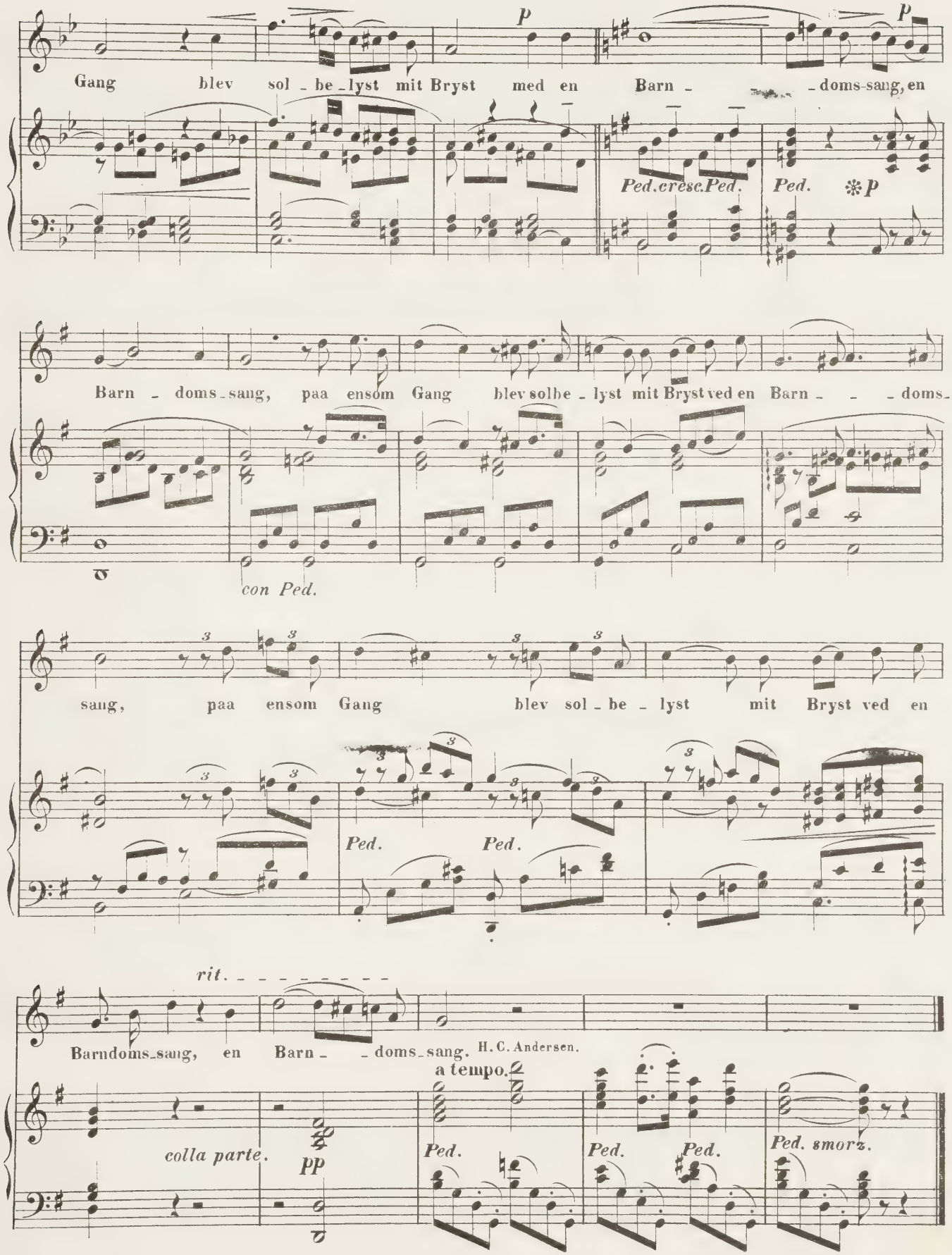
Gang blev sol - be - lyst mit Bryst med en Barn - - doms-sang, en
p
p
Ped. cresc. Ped.
Ped.
p
Barn - doms - sang, paa ensom Gang blev solbe - lyst mit Bryst ved en Barn - - - doms-
con Ped.
sang, paa ensom Gang blev sol - be - lyst mit Bryst ved en
Ped.
Ped.
rit. - - - - - - - -
Barndoms-sang, en Barn - - doms-sang. H. C. Andersen.
a tempo.
colla parte.
pp
Ped.
Ped.
Ped.
Ped. smorz.

CZAR OG TØMMERMAND.

(1846.)

I.

Moderato. *Tømmermandssang.* A. Lortzing.
(1803-1851.)

Czaren.

1. Rask, I Sven - de! Øx - en grib, og rør de flin - ke Ar - me!
2. Mun - tert, Sven - de! Naar Jer Kraft, af E - nig - hed for - stær - ket,

sf

E - ders Hjer te, E - ders Blod skal stær - ke Slag op - var - me! Drø - ner Jor - den un - der
vir - ker til det fæl - les Maal, da lyk - kes Kæm - pe - vær - ket! Seer da E - ders stol - te

sf *fp*

fp *dolce.*

Øxens Slag i - mod Planker, da af Liv og Lyst hver Tøm - rers Hjer - te jo ban - ker. Ra - ske
Skib at sei - le om Jor - den, dri - stig gjennem Sy - dens Ild og iis - kol - de Nor - den! Ra - ske

fp

Tøm - mer - mand! Hvo er glad som han? Hur - ra! Hvad med Kunst Du byg - ger her, skal trod - se, naar
Tøm - mer - mand! Hvo er glad som han? Hur - ra! Ha, hvor Stormen vil sin ful - de Kraft med den

f *p*

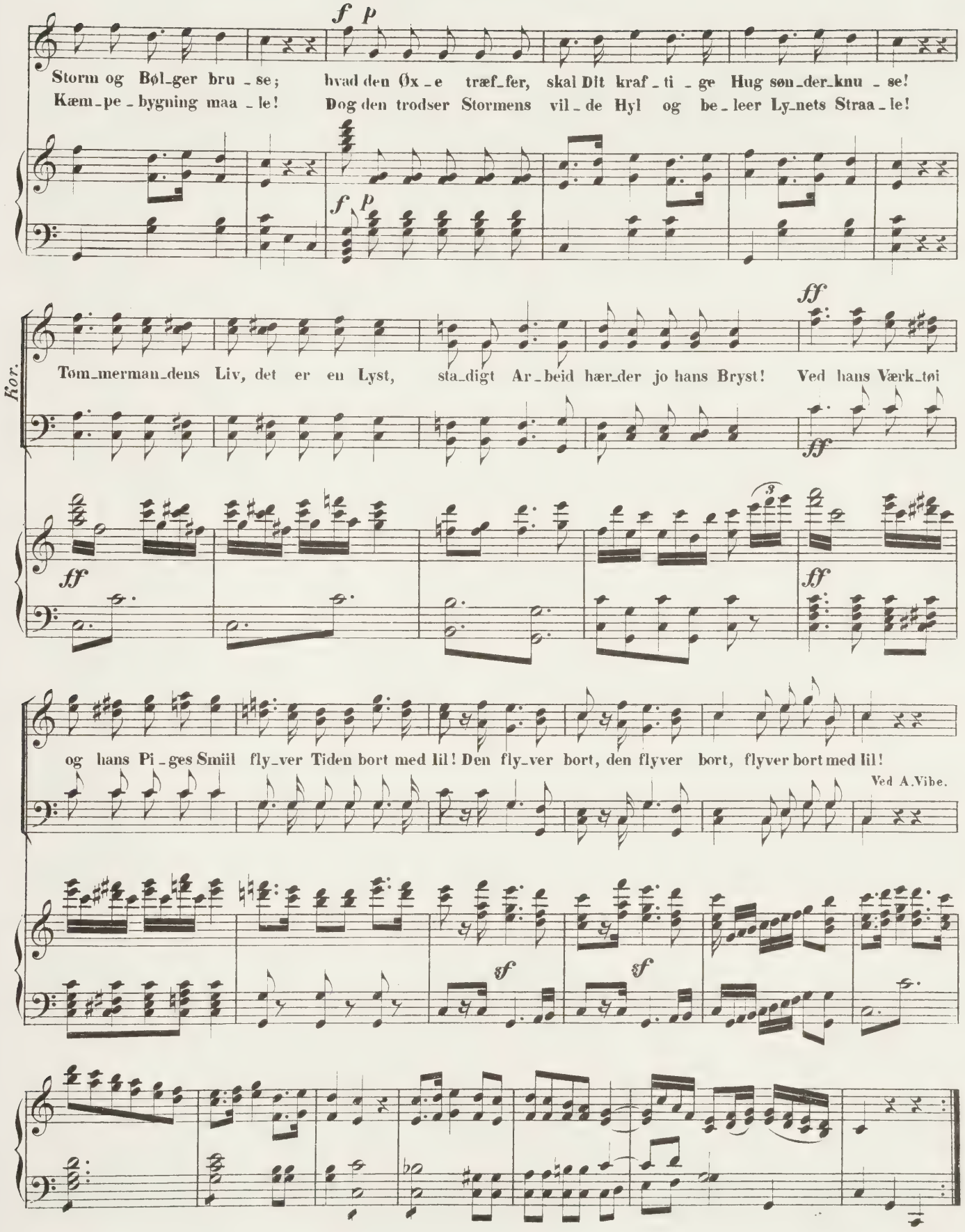
Storm og Bøl_ger bru _ se; hvad den Øx _ e træf_fer, skal Dit kraf _ ti _ ge Hug søn_der_knu _ se!
Kæm_pe _ bygning maa _ le! Dog den trodser Stormens vil _ de Hyl og be _ leer Ly_nets Straa _ le!
Kor.
Tøm_merman_dens Liv, det er en Lyst, sta_digt Ar _ beid hær_der jo hans Bryst! Ved hans Værk_tøi
og hans Pi _ ges Smiil fly_ver Tiden bort med lil! Den fly_ver bort, den flyver bort, flyver bort med lil!
Ved A. Vibe.

II.

Brudesang.

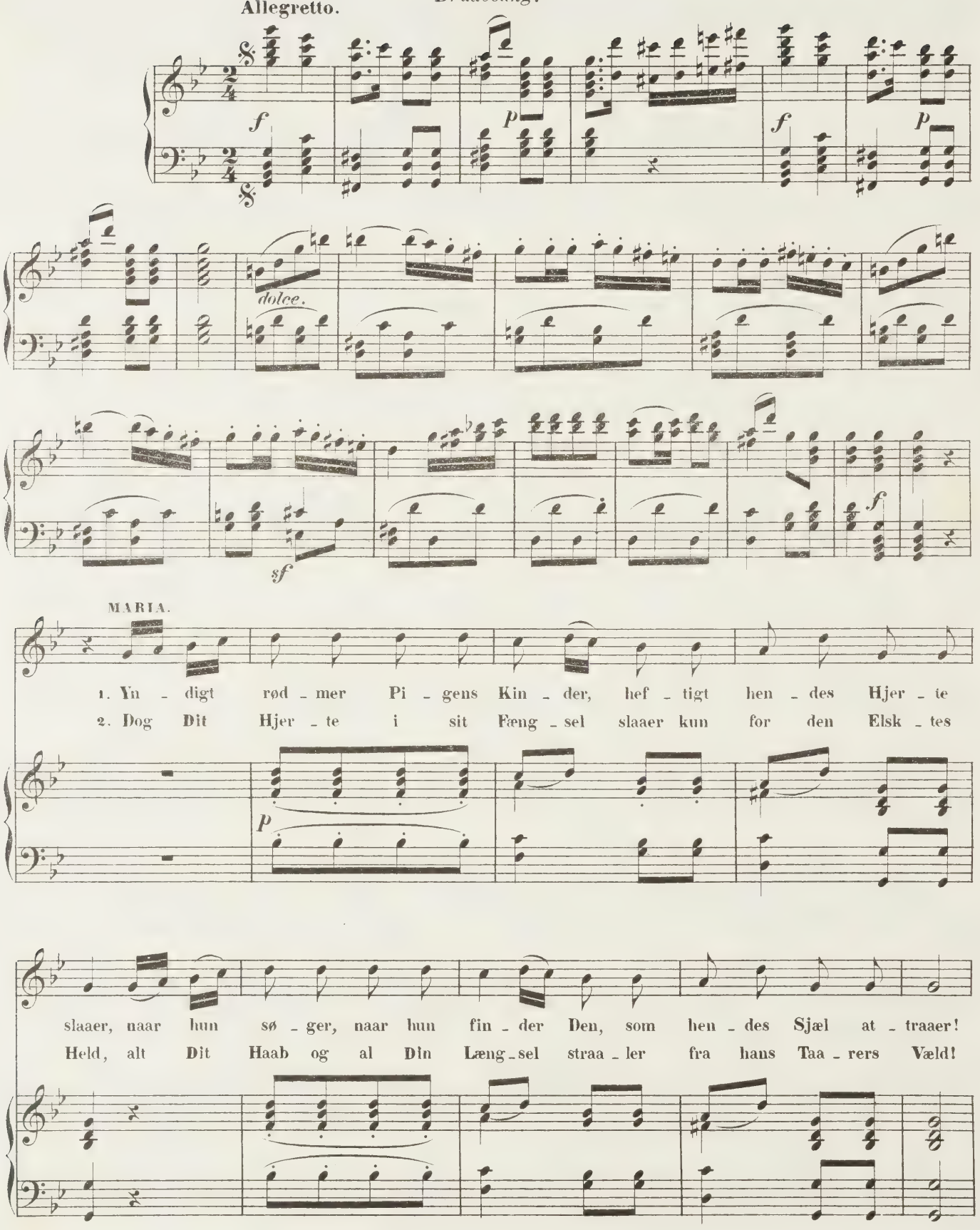

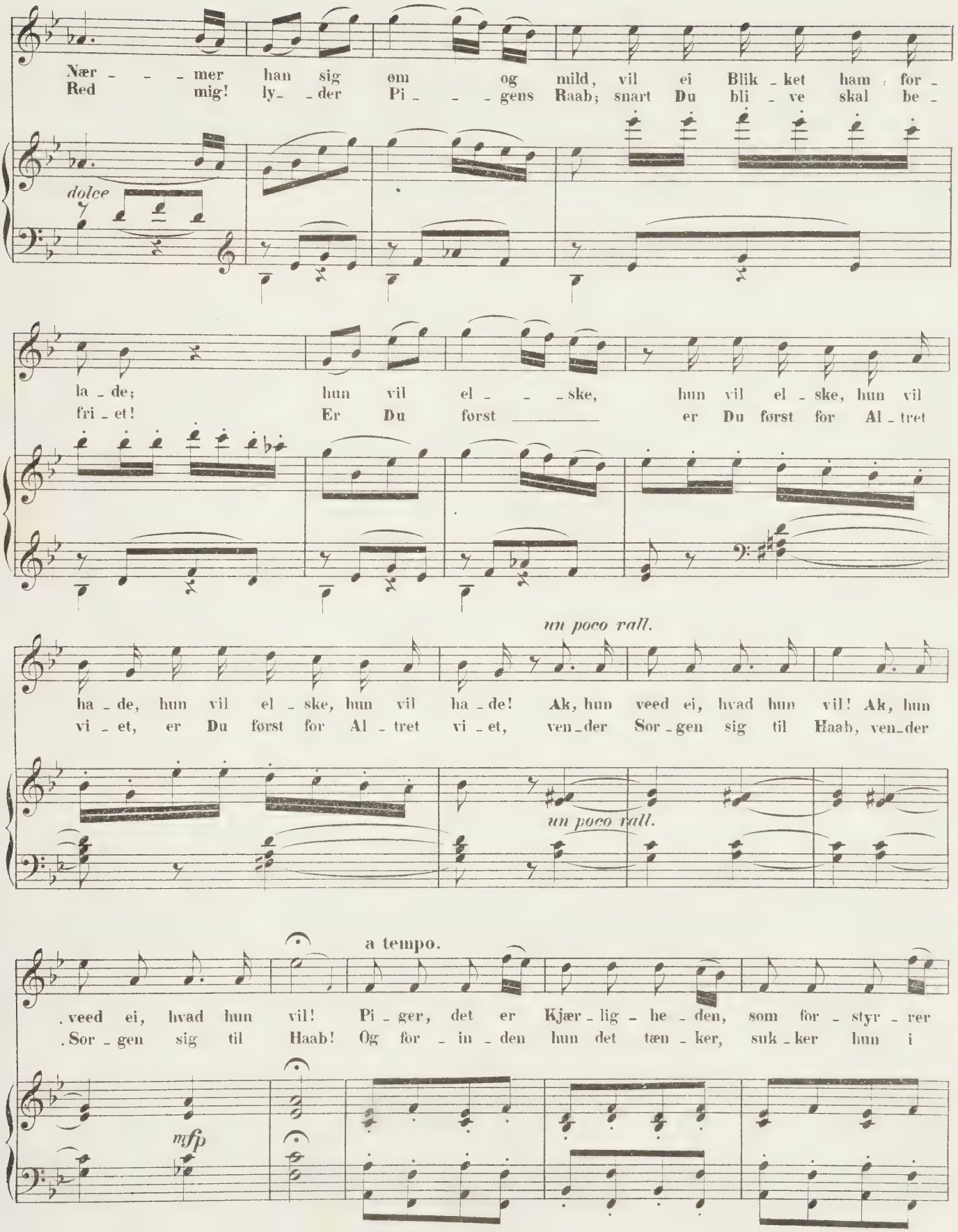
Nær - - - mer han sig øm og mild, vil ei Blik - ket ham for -
Red mig! ly- - der Pi - - - gens Raab; snart Du bli - ve skal be -
dolce
la - de; hun vil el - - - ske, hun vil el - ske, hun vil
fri - et! Er Du først er Du først for Al - tret
un poco rall.
ha - de, hun vil el - ske, hun vil ha - de! Ak, hun veed ei, hvad hun vil! Ak, hun
vi - et, er Du først for Al - tret vi - et, ven - der Sor - gen sig til Haab, ven - der
un poco rall.
a tempo.
. veed ei, hvad hun vil! Pi - ger, det er Kjær - lig - he - den, som for - styr - rer
. Sor - gen sig til Haab! Og for - in - den hun det tæn - ker, suk - ker hun i
mfp

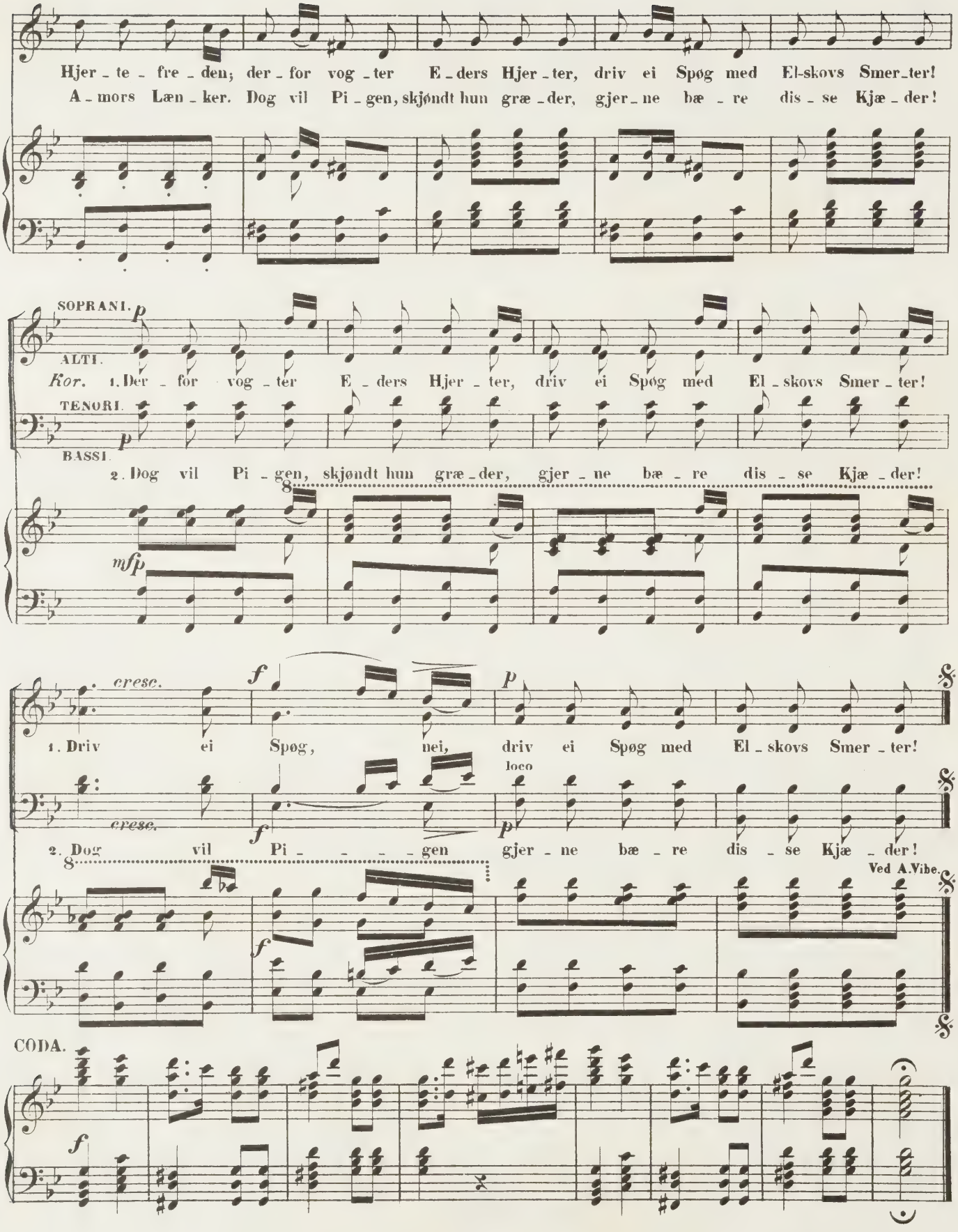
Hjer - te - fre - den; der - for vog - ter E - ders Hjer - ter, driv ei Spøg med El-skovs Smer - ter!
A - mors Læn - ker. Dog vil Pi - gen, skjøndt hun græ - der, gjer - ne bæ - re dis - se Kjæ - der!
SOPRANI.
ALTI.
Kor. 1. Der - for vog - ter E - ders Hjer - ter, driv ei Spøg med El - skovs Smer - ter!
TENORI.
BASSI.
2. Dog vil Pi - gen, skjøndt hun græ - der, gjer - ne bæ - re dis - se Kjæ - der!
cresc.
1. Driv ei Spøg, nei, driv ei Spøg med El - skovs Smer - ter!
loco
2. Dog vil Pi - - - - gen gjer - ne bæ - re dis - se Kjæ - der!
Ved A.Vibe.
CODA.

III.

Sang.

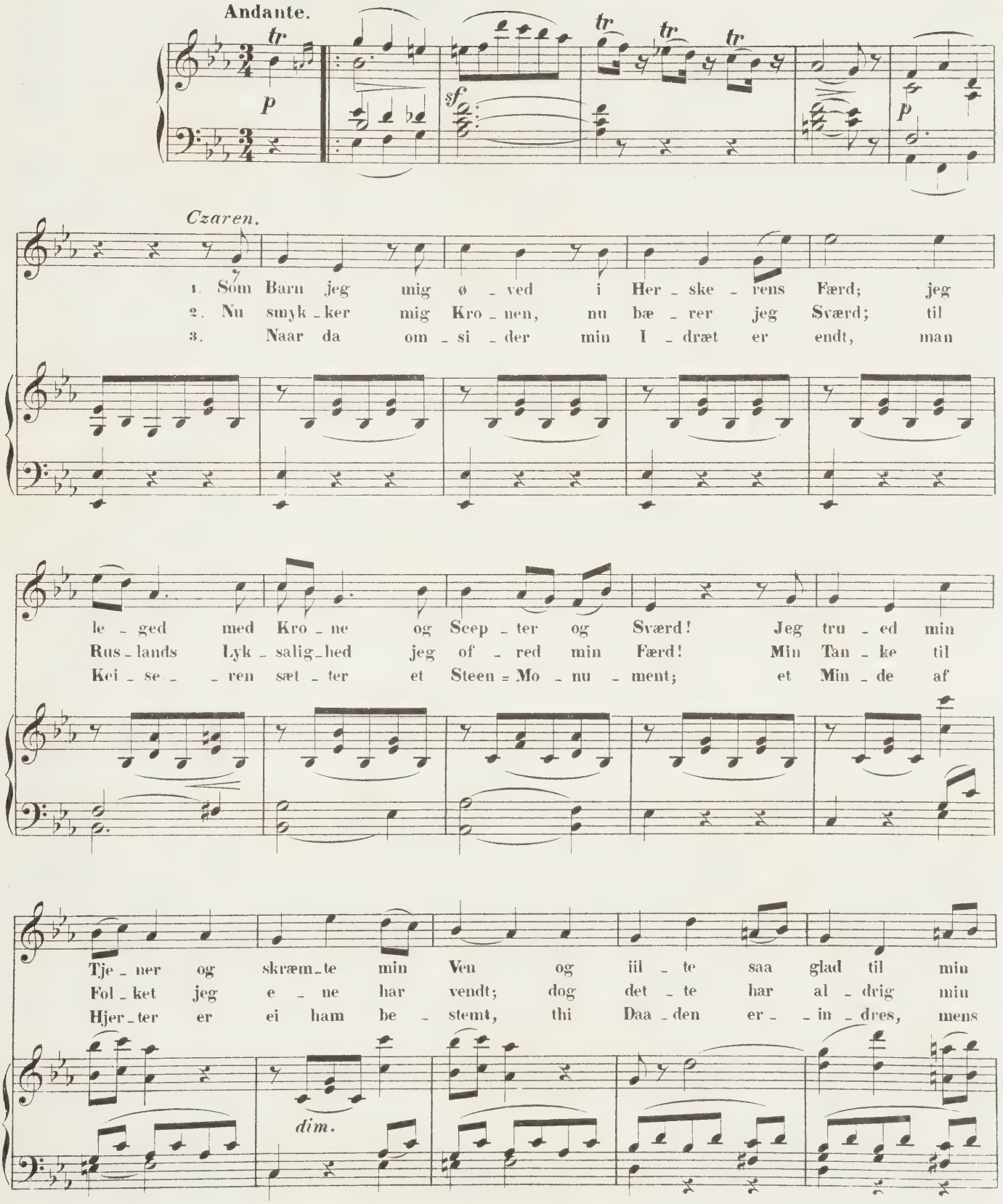
Andante.
tr
p
sf
tr
tr
tr
p
Czaren.
1. Som Barn jeg mig ø - ved i Her - ske - rens Færd; jeg
2. Nu smyk - ker mig Kro - nen, nu bæ - rer jeg Sværd; til
3. Naar da om - si - der min I - dræt er endt, man
le - ged med Kro - ne og Scep - ter og Sværd! Jeg tru - ed min
Rus - lands Lyk - salig - hed jeg of - red min Færd! Min Tan - ke til
Kei - se - - ren sæt - ter et Steen - Mo - nu - ment; et Min - de af
Tje - ner og skræm - te min Ven og iil - te saa glad til min
Fol - ket jeg e - ne har vendt; dog det - te har al - drig min
Hjer - ter er ei ham be - stemt, thi Daa - den er - - in - dres, mens
dim.

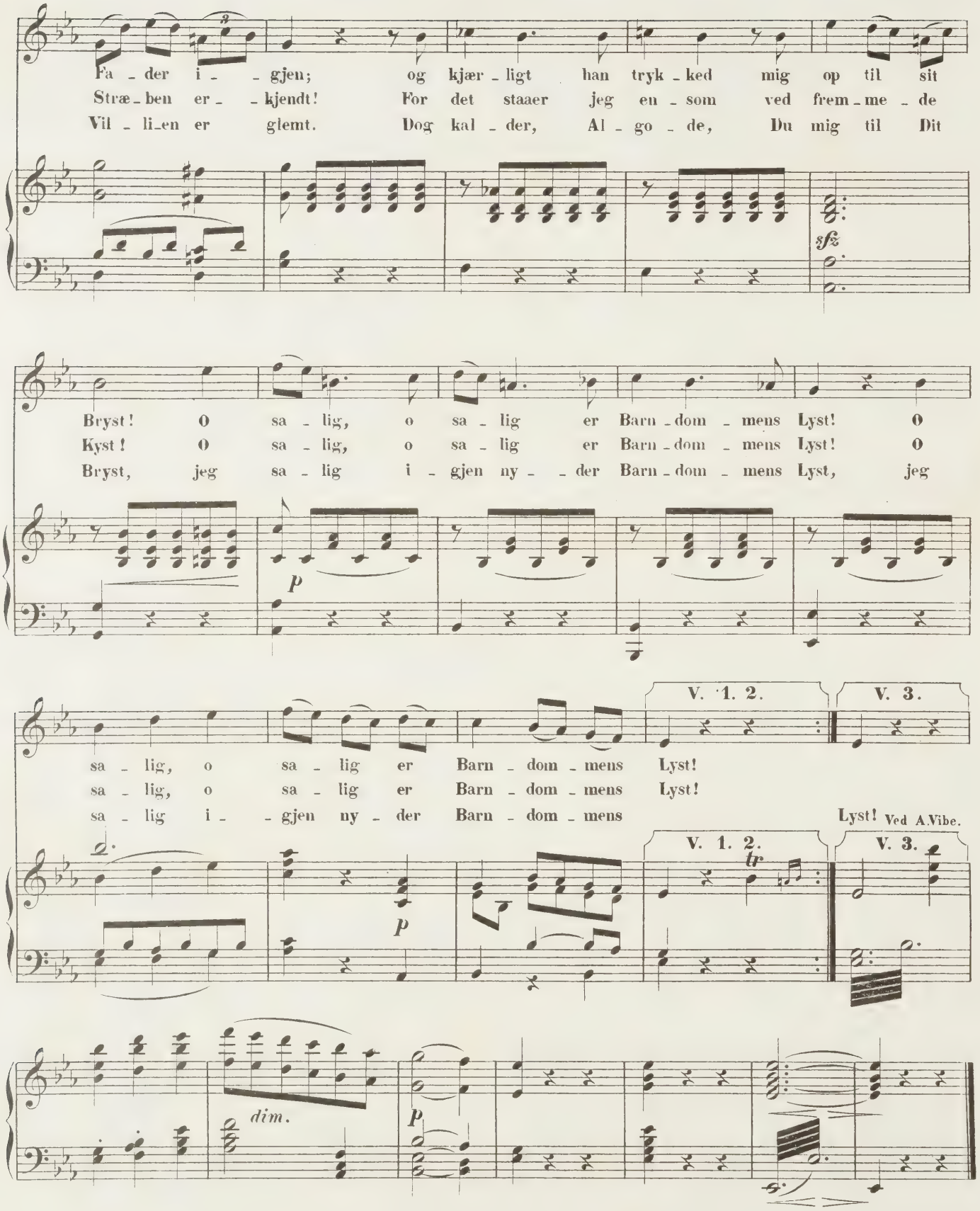
Fa - der i - - gjen; og kjær - ligt han tryk - ked mig op til sit
Stræ - ben er - - kjendt! For det staaer jeg en - som ved frem - me - de
Vil - li-en er glemt. Dog kal - der, Al - go - de, Du mig til Dit
sfz
Bryst! O sa - lig, o sa - lig er Barn - dom - mens Lyst! O
Kyst! O sa - lig, o sa - lig er Barn - dom - mens Lyst! O
Bryst, jeg sa - lig i - gjen ny - - der Barn - dom - mens Lyst, jeg
p
V. 1. 2.
V. 3.
sa - lig, o sa - lig er Barn - dom - mens Lyst!
sa - lig, o sa - lig er Barn - dom - mens Lyst!
sa - lig i - - gjen ny - der Barn - dom - mens Lyst!
Ved A.Vibe.
V. 1. 2.
V. 3.
tr
p
dim.
p

VIOLA.

(1847.)

I.

Romance.

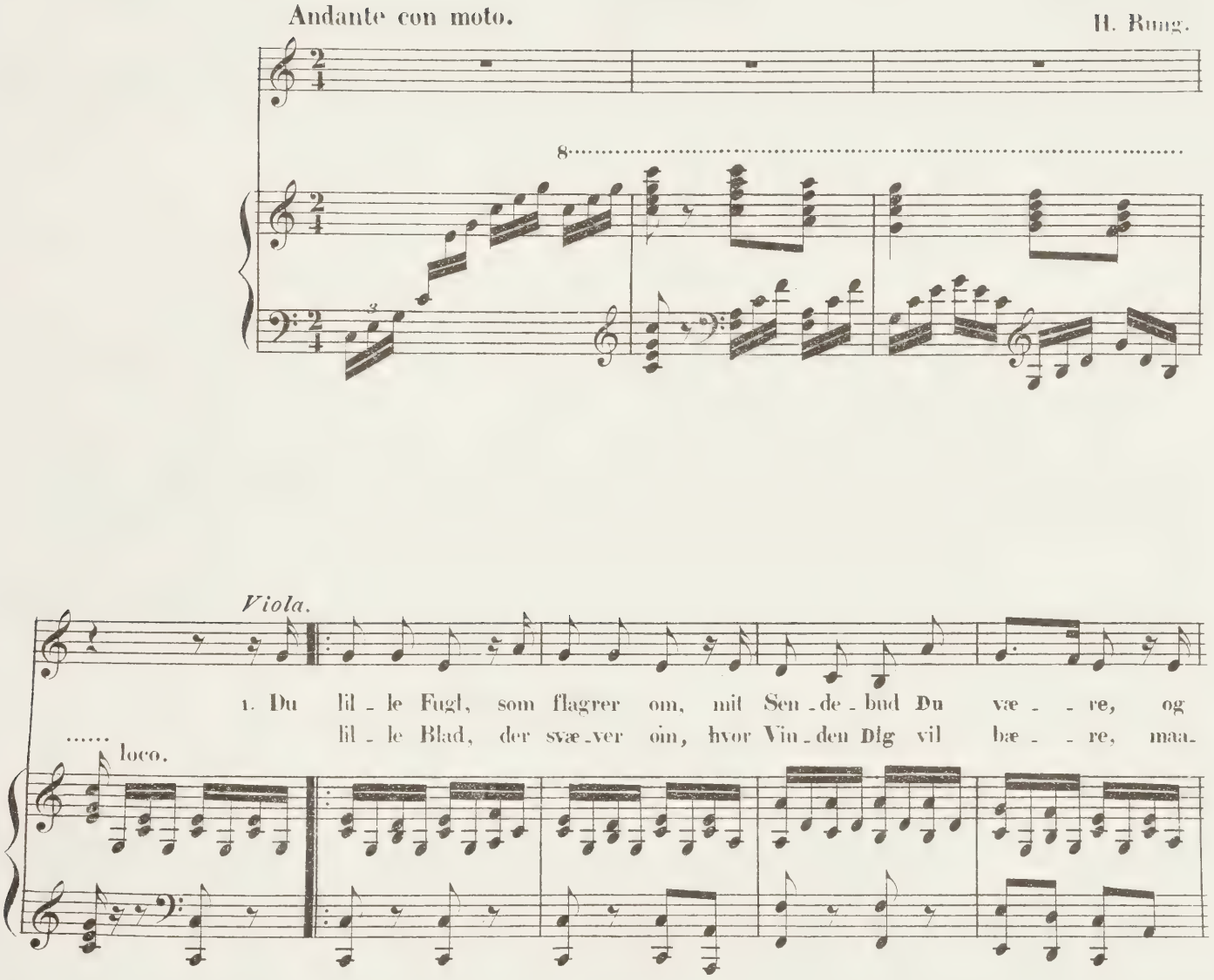

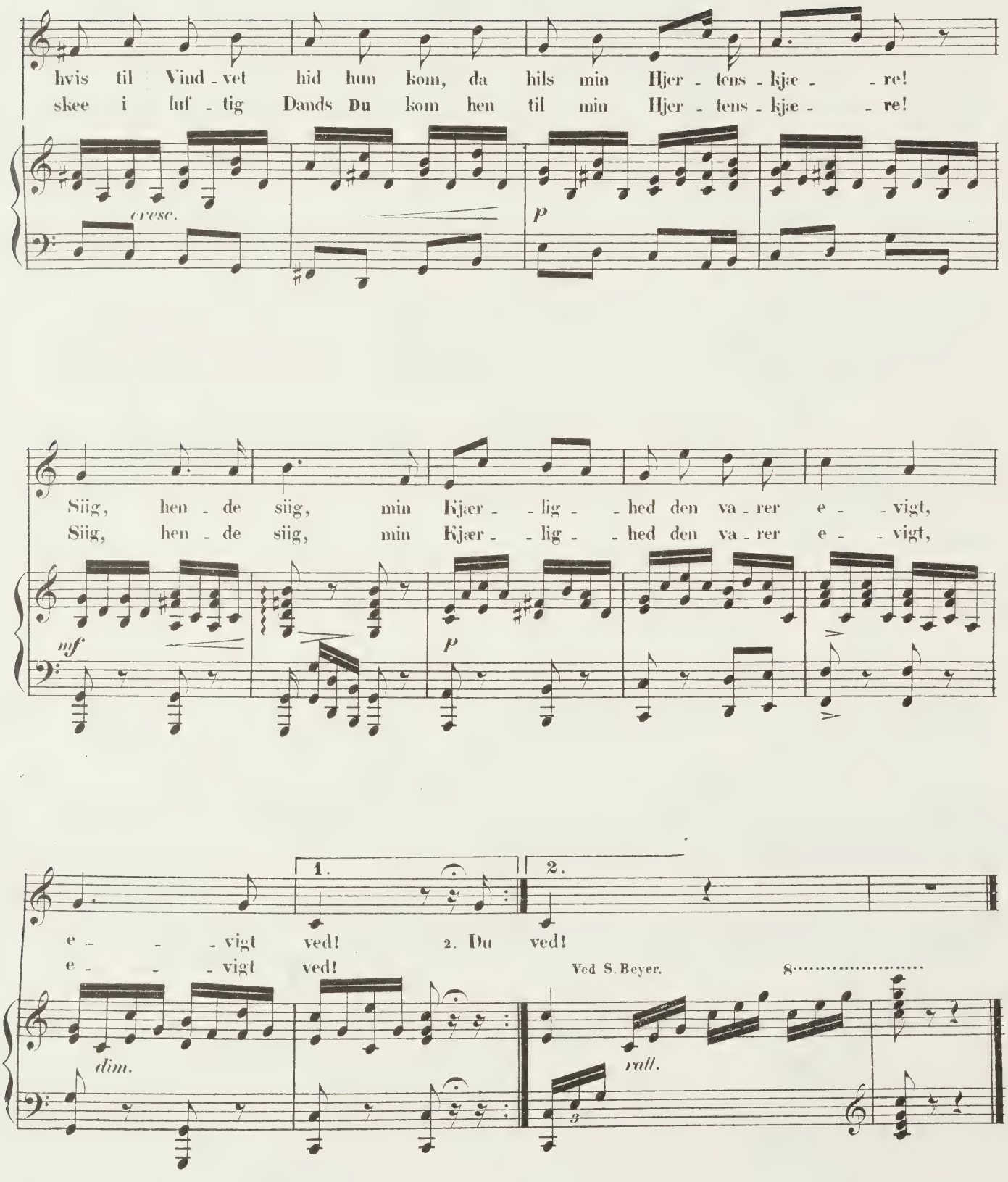
hvis til Vind - vet hid hun kom, da hils min Hjer - tens - kjæ - - re!
skee i luf - tig Dands Du kom hen til min Hjer - tens - kjæ - - re!
cresc.
p
Siig, hen - de siig, min Kjær - - lig - - hed den va - rer e - - vigt,
Siig, hen - de siig, min Kjær - - lig - - hed den va - rer e - - vigt,
nf
p
1.
2.
e - - - vigt ved!
e - - - vigt ved!
2. Du ved!
Ved S. Beyer.
dim.
rall.

II.

Romance.

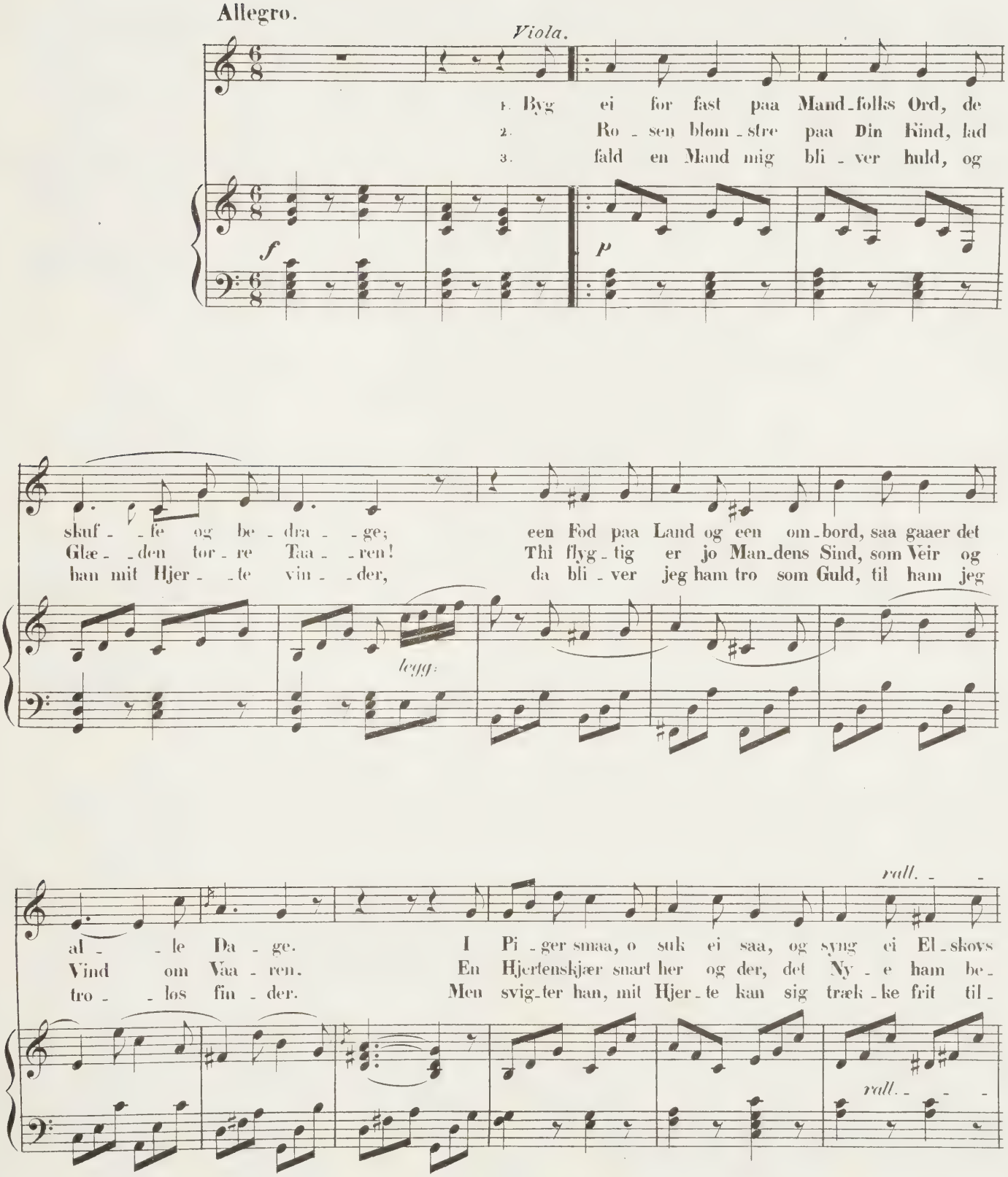
Allegro.
Viola.
1. Byg ei for fast paa Mand-folks Ord, de
2. Ro-sen blom-stre paa Din Kind, lad
3. fald en Mand mig bli-ver huld, og
f
p
skuf--fe og be-dra--ge; een Fod paa Land og een om-bord, saa gaaer det
Glæ--den tor-re Taa--ren! Thi flyg-tig er jo Man-dens Sind, som Veir og
han mit Hjer--te vin--der, da bli-ver jeg ham tro som Guld, til ham jeg
legg.
al--le Da-ge. I Pi-ger smaa, o suk ei saa, og syng ei El-skovs
Vind om Vaa-ren. En Hjertenskjær snart her og der, det Ny-e ham be-
tro--los fin-der. Men svig-ter han, mit Hjer-te kan sig træk-ke frit til-
rall.
rall.

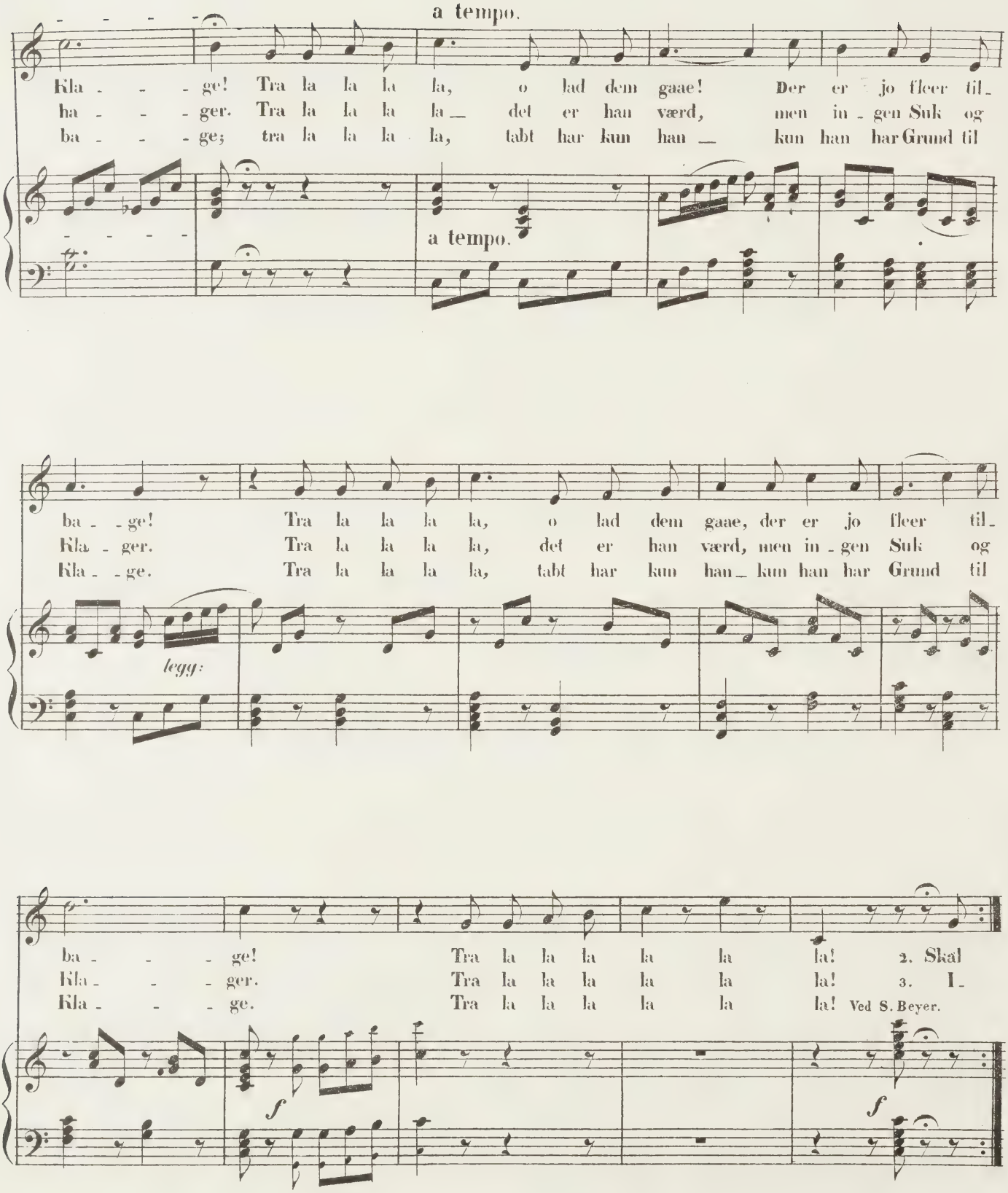
a tempo.
Kla - - - ge! Tra la la la la, o lad dem gaae! Der er jo fleer til-
ha - - - ger. Tra la la la la — det er han værd, men in - gen Suk og
ba - - - ge; tra la la la la, tabt har kun han — kun han har Grund til
a tempo.
ba - - ge! Tra la la la la, o lad dem gaae, der er jo fleer til-
Kla - ger. Tra la la la la, det er han værd, men in - gen Suk og
Kla - - ge. Tra la la la la, tabt har kun han — kun han har Grund til
legg:
ba - - - ge! Tra la la la la la la! 2. Skal
Kla - - - ger. Tra la la la la la la! 3. I -
Kla - - - ge. Tra la la la la la la! Ved S. Beyer.
f
f

ILDPRÖVEN.

(1848.)

Romance.

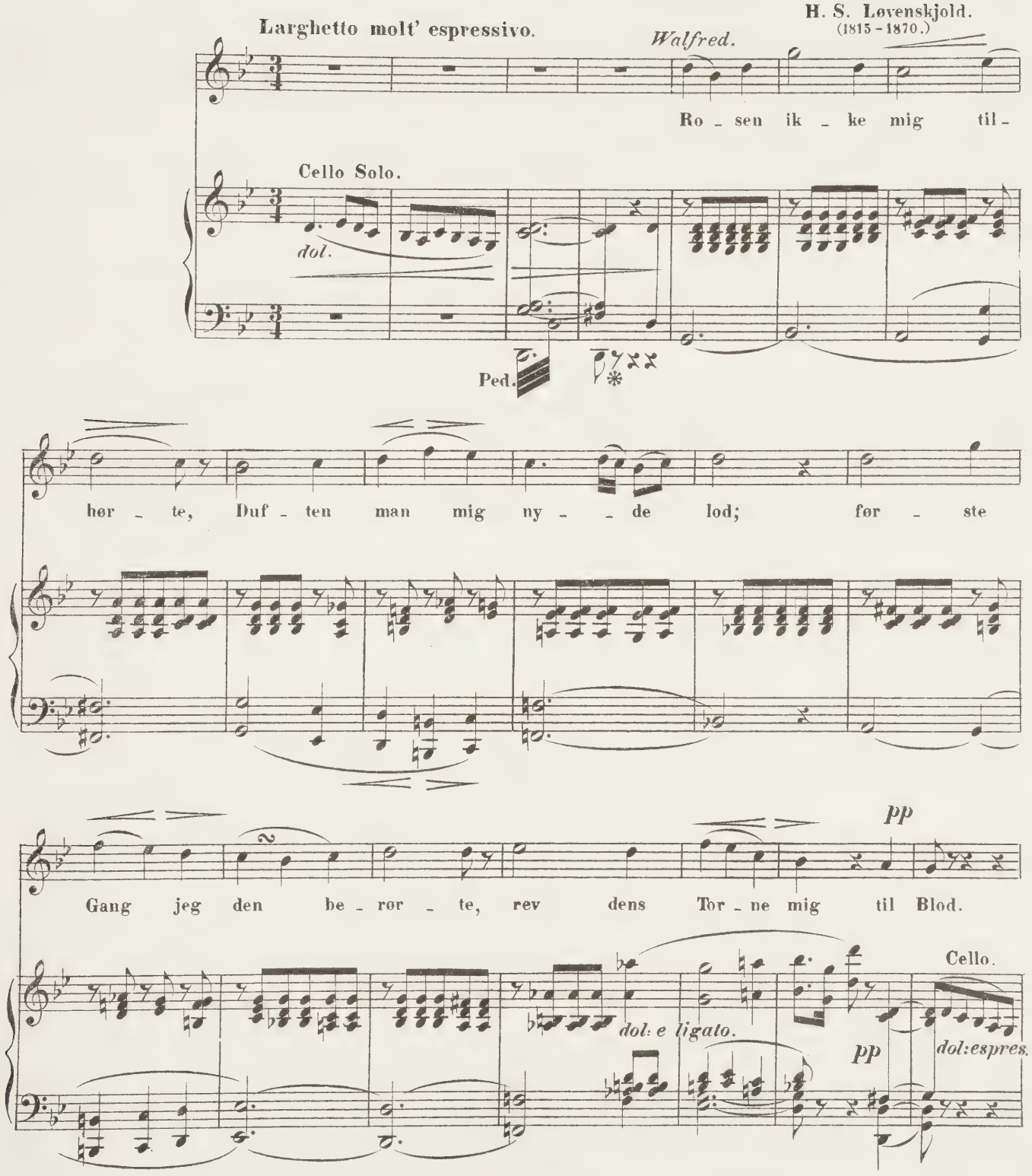

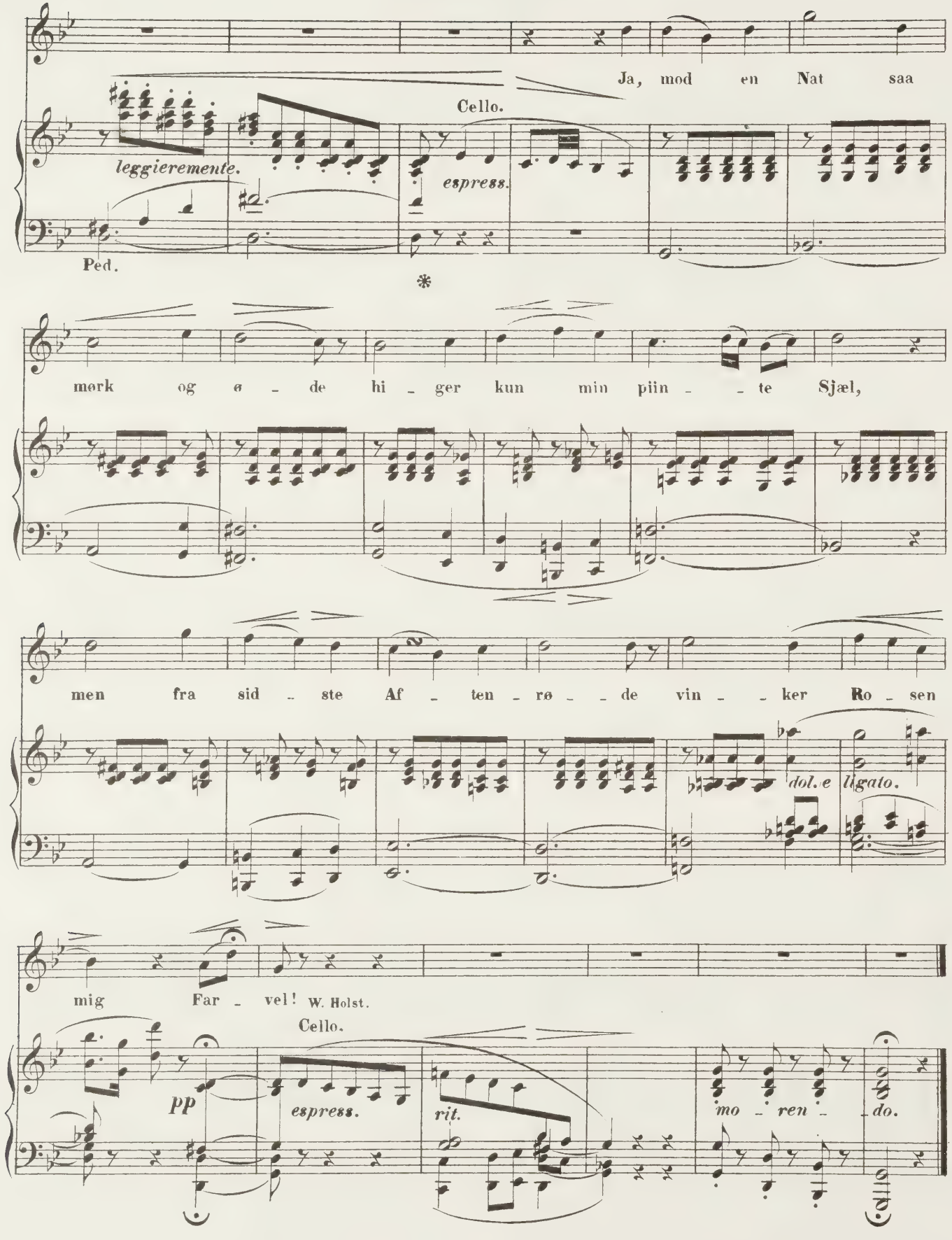
Ja, mod en Nat saa
Cello.
leggieremente.
espress.
Ped.
*
mørk og ø - de hi - ger kun min piin - - te Sjæl,
men fra sid - ste Af - ten - rø - - de vin - - ker Ro - sen
dol. e ligato.
mig Far - vel! W. Holst.
Cello.
pp
espress.
rit.
mo - ren - - do.

FEDERIGO.

(1848.)

Romance.

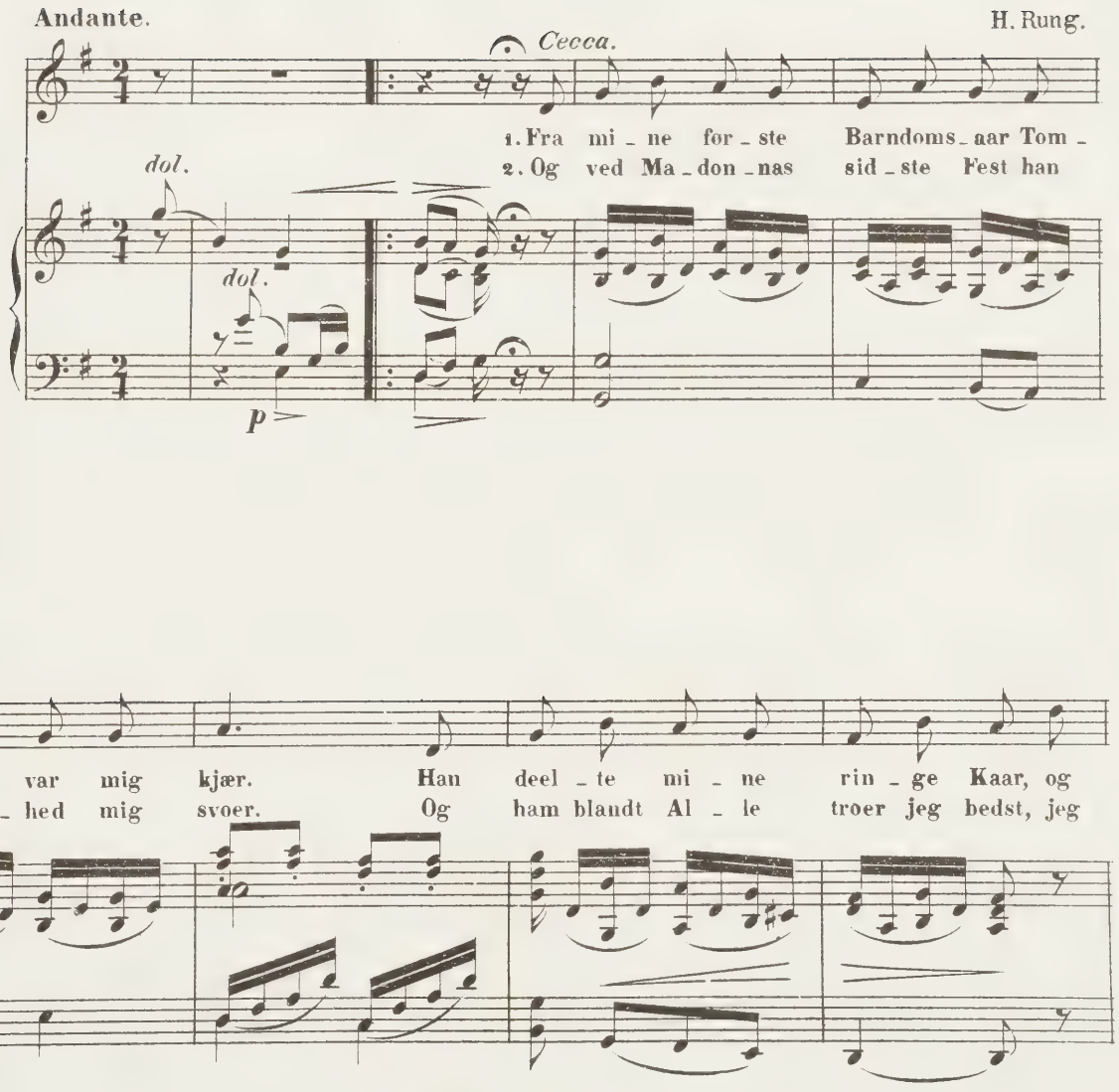

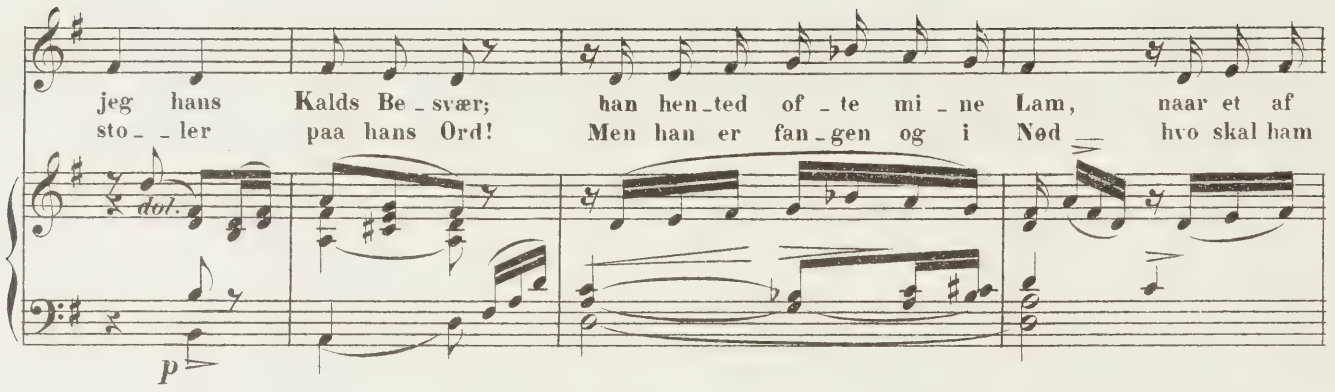
jeg hans Kalds Be_svær; han hen_ted of_te mi_ne Lam, naar et af
sto__ler paa hans Ord! Men han er fan_gen og i Nød hvo skal ham
dol.
p

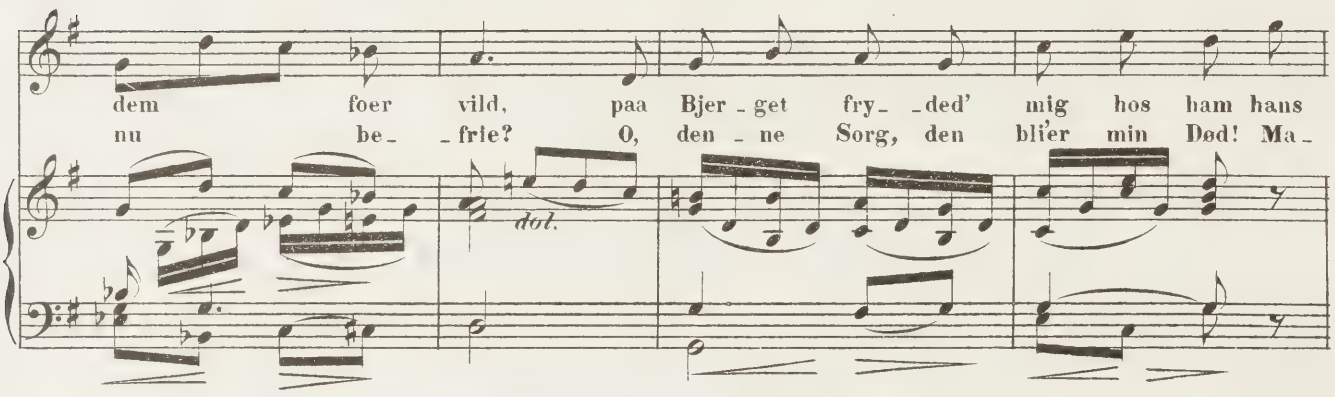
dem foer vild, paa Bjer_get fry__ded' mig hos ham hans
nu be__frie? O, den_ne Sorg, den bli'er min Død! Ma_
dol.

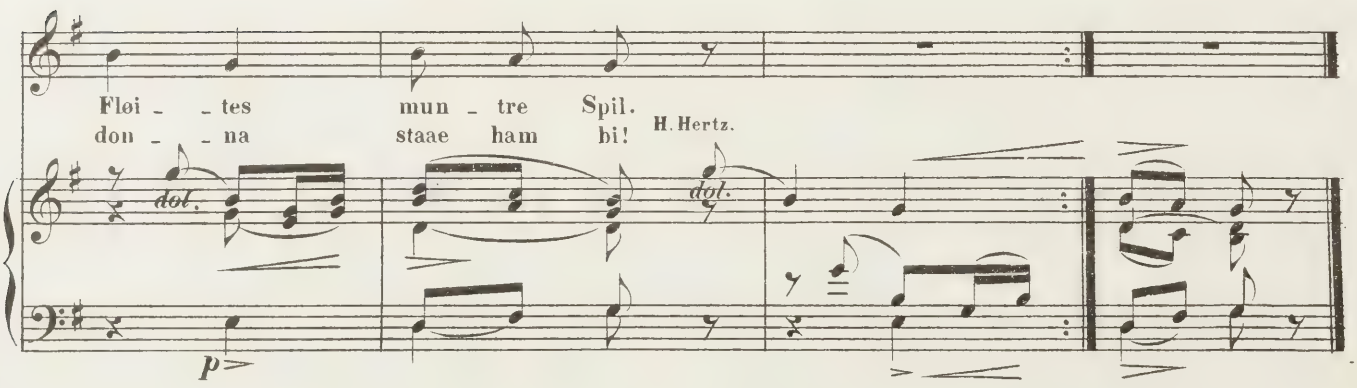
Fløi__tes mun_tre Spil.
don__na staae ham bi!
H. Hertz.
dol.
dol.
p

SØSTRENE PAA KINNEKULLEN.

(1849.)

Romance.

Andante agitato. H. Rung.

Johanne.

1. En Skat jeg alt har, snart jeg fle - re skal ei - e, be -
2. I - gaar var jeg Gjæst i den Fat - ti - ges Hyt - te, i -
3. See, Sølv - aa - ren glim - ter i Fjeld - væg - gens Ste - ne, men
4. I Af - grunden ly - ser ei Sol el - ler Stjer - ne, min
5. De fal - den - de Flo - der i Dy - be - ne syn - ge, men

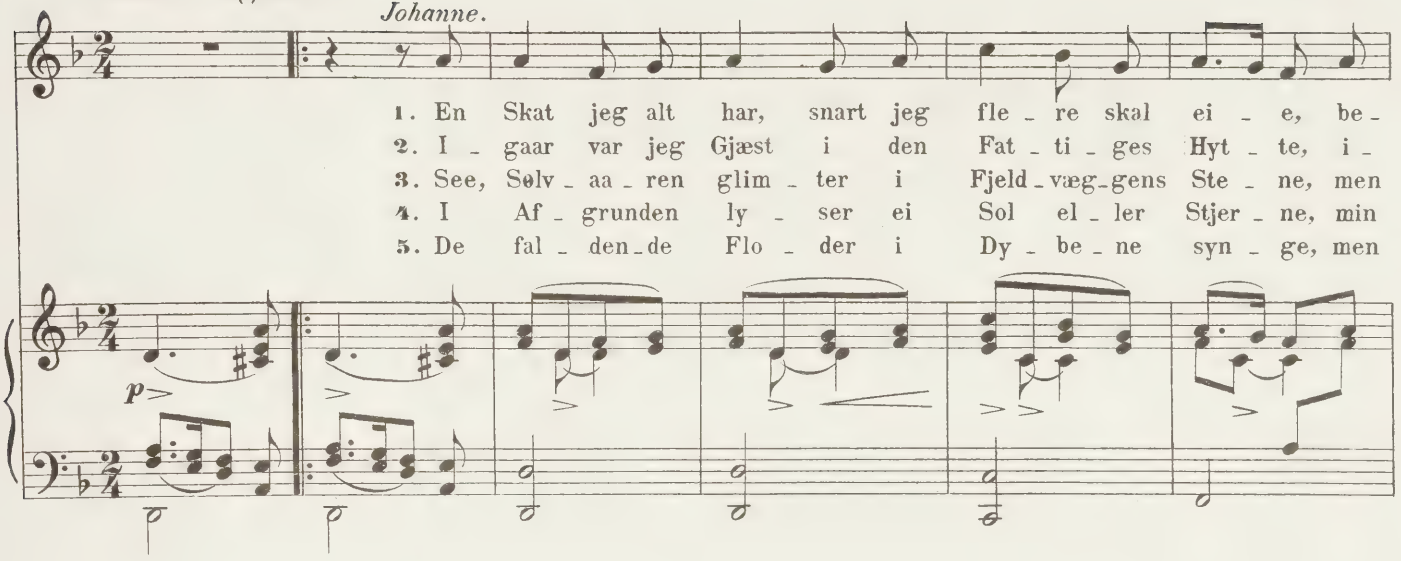

stan - dig i Kreds maa sig Guld - te - nen drei - e, og
dag ei med Kon - ger min Lod vil jeg byt - te; dog
Fjel - det er koldt, og jeg sid - der al - e - ne, og 1.-5. ei tør jeg hvi - le, jeg Hju - let maa
Fæ - stemand van - drer for - ladt i det Fjer - ne; men
Mat - hed og Søvn paa mit Øi - e - laag tyn - ge, dog

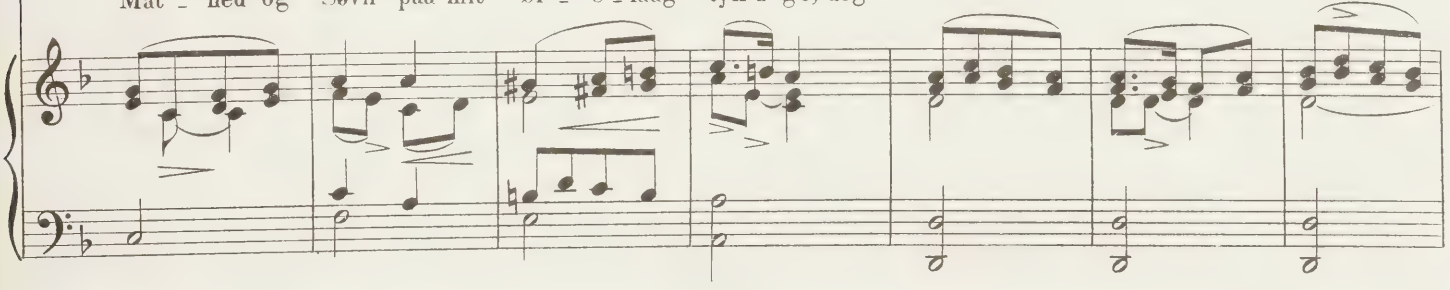

træ - de, jeg Hør - ren maa snoe, jeg maa Guld - traa - den væ - de.

C. Hauch.

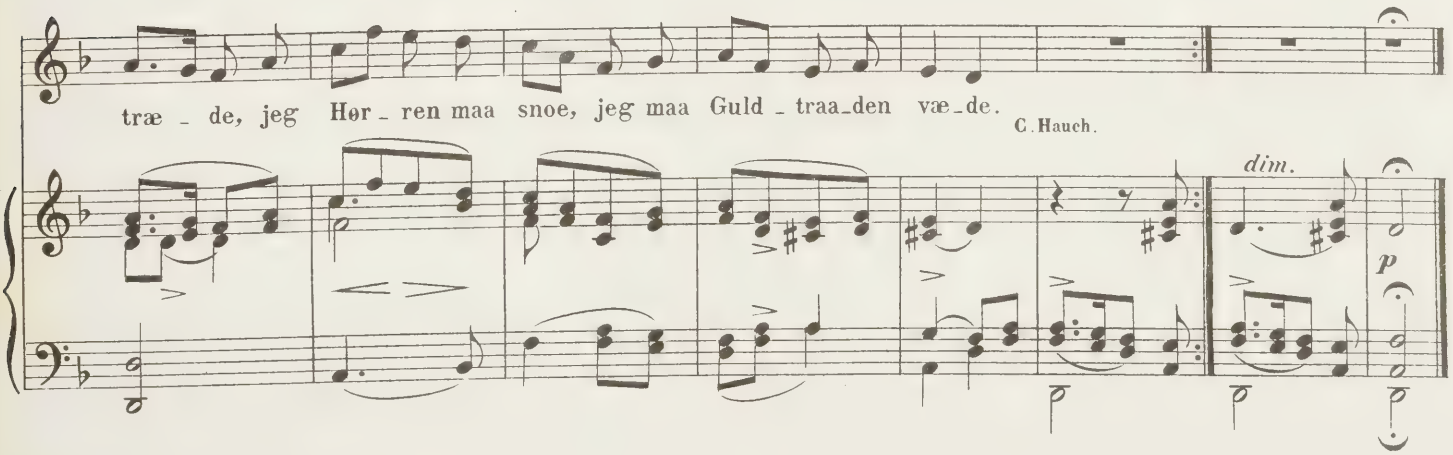

LIVET I SKOVEN.

(1849.)

I.

Vise.

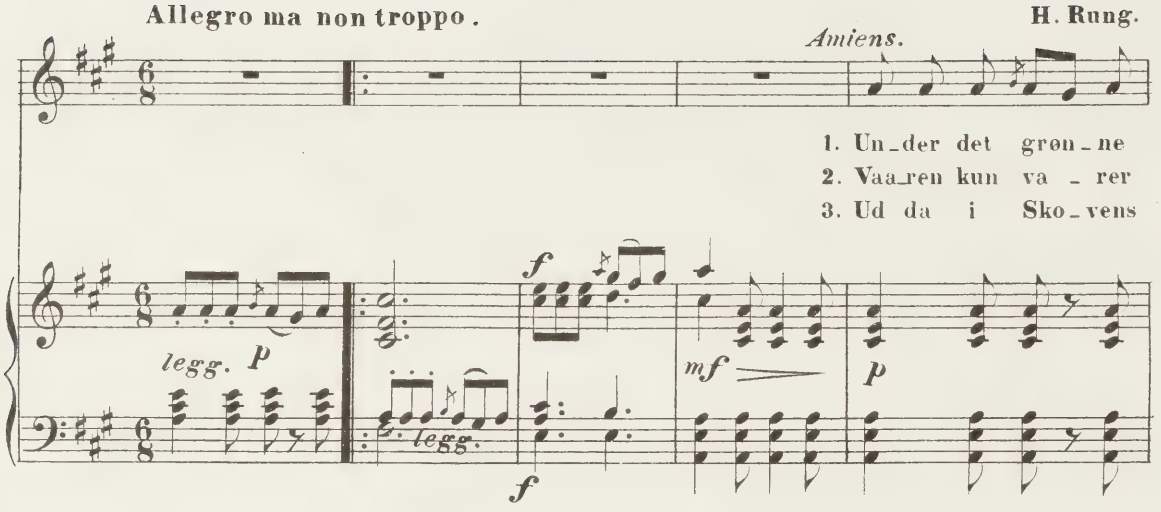

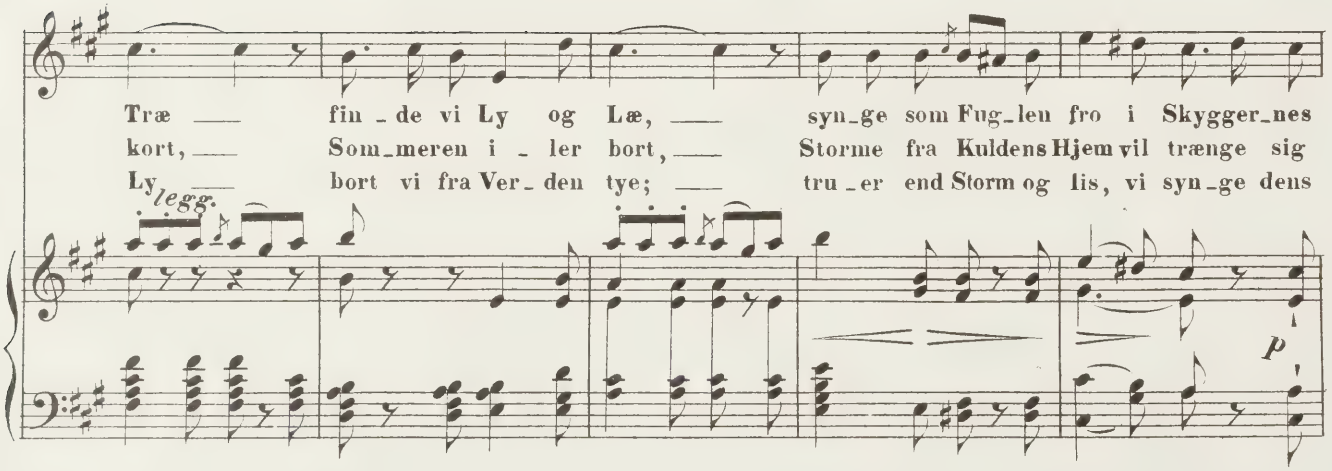

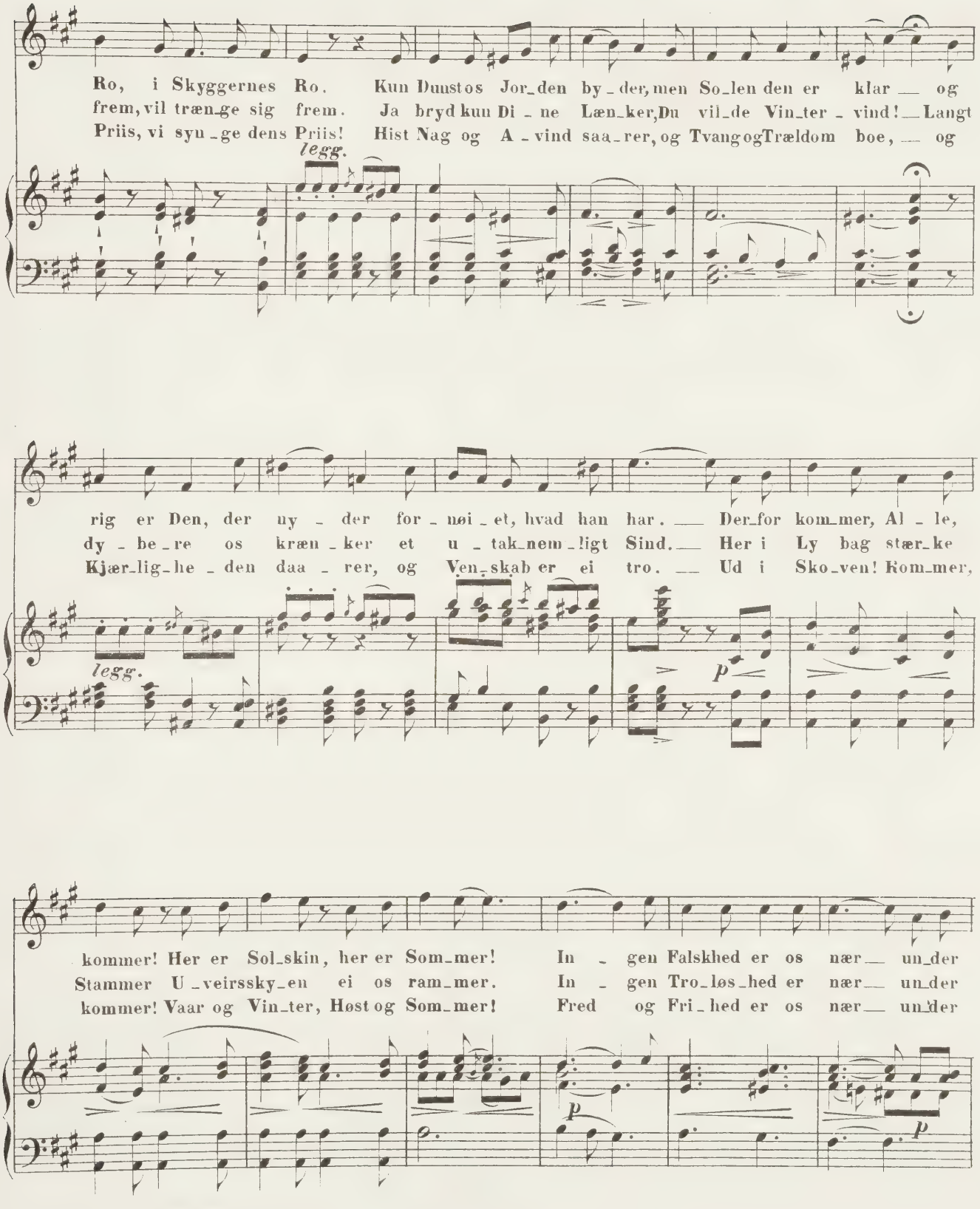
Ro, i Skyggernes Ro. Kun Dunstos Jor_den by_der, men So_len den er klar — og
frem, vil træn_ge sig frem. Ja bryd kun Di_ne Læn_ker, Du vil_de Vin_ter_vind! — Langt
Priis, vi syn_ge dens Priis! Hist Nag og A_vind saa_rer, og Tvang og Trældom boe, — og
legg.
rig er Den, der ny_der for_nøi_et, hvad han har. — Der_for kom_mer, Al_le,
dy_be_re os kræn_ker et u_tak_nem_ligt Sind. — Her i Ly bag stær_ke
Kjær_lig_he_den daa_rer, og Ven_skab er ei tro. — Ud i Sko_ven! Kom_mer,
legg.
p
kommer! Her er Sol_skin, her er Som_mer! In_gen Falskhed er os nær — un_der
Stammer U_veirssky_en ei os ram_mer. In_gen Tro_løs_hed er nær — un_der
kommer! Vaar og Vin_ter, Høst og Som_mer! Fred og Fri_hed er os nær — un_der
p
p

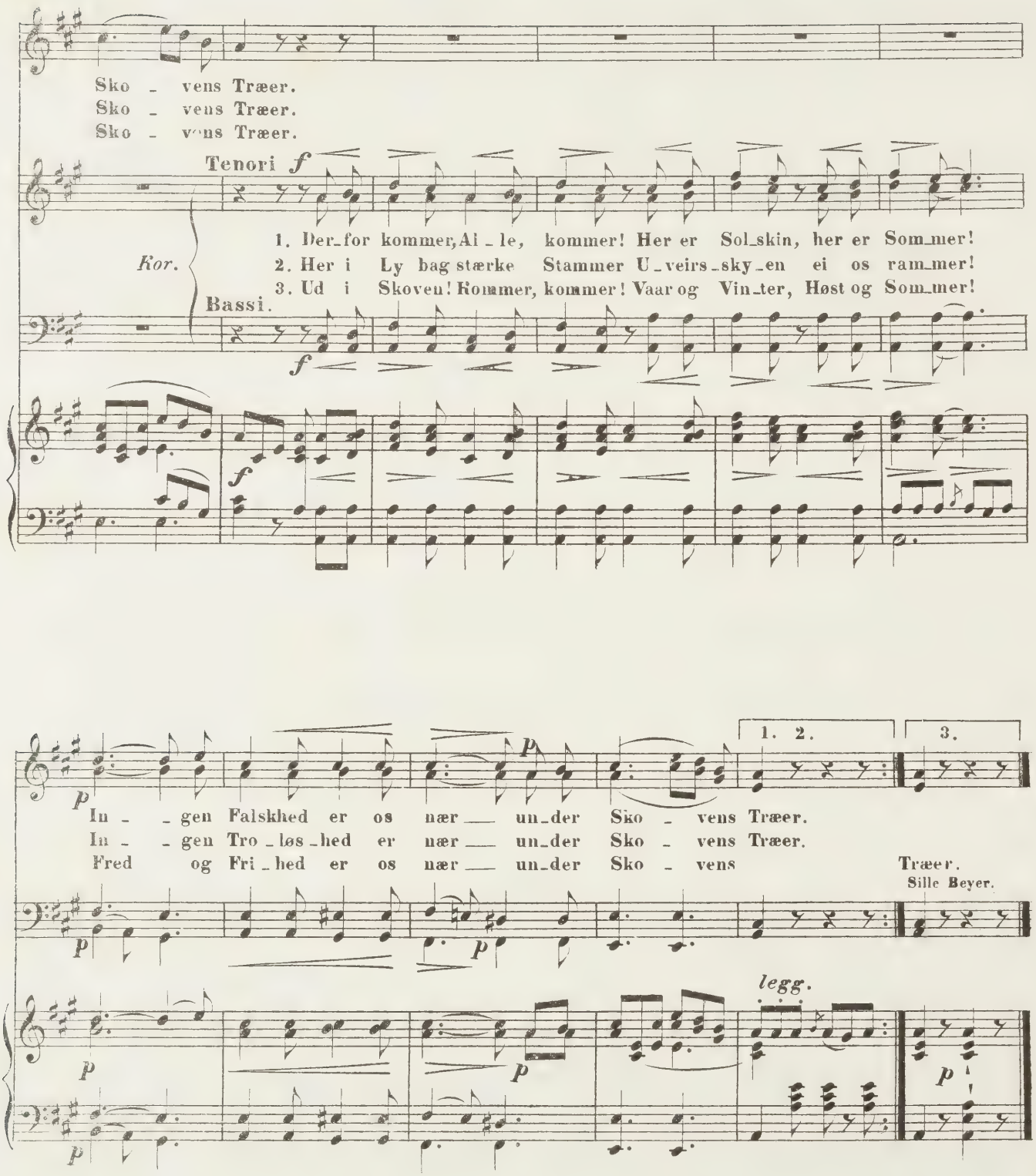
Sko - vens Træer.
Sko - vens Træer.
Sko - vens Træer.
Tenori
f
Kor.
1. Der-for kommer, Al - le, kommer! Her er Sol-skin, her er Som-mer!
2. Her i Ly bag stærke Stammer U-veirs-sky-en ei os ram-mer!
3. Ud i Skoven! Kommer, kommer! Vaar og Vin-ter, Høst og Som-mer!
Bassi.
f
p
In - - gen Falskhed er os nær — un-der Sko - vens Træer.
In - - gen Tro-løs-hed er nær — un-der Sko - vens Træer.
Fred og Fri-hed er os nær — un-der Sko - vens Træer.
1. 2.
3.
Sille Beyer.
legg.

II.

Vise.

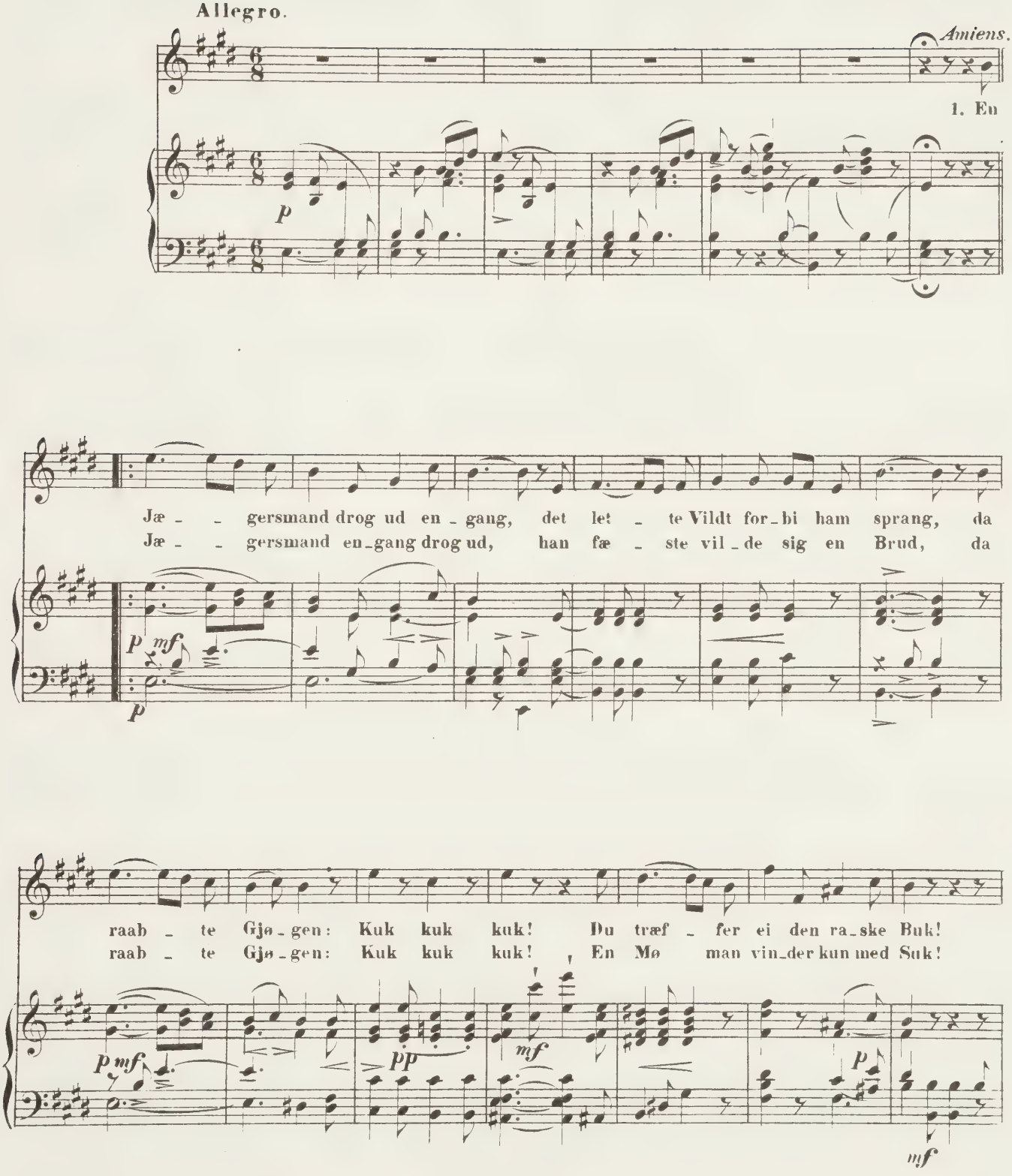
Allegro.
Amiens.
1. En
p
Jæ - - gersmand drog ud en - gang, det let - te Vildt for - bi ham sprang, da
Jæ - - gersmand en - gang drog ud, han fæ - ste vil - de sig en Brud, da
p mf
p
raab - te Gjø - gen: Kuk kuk kuk! Du træf - fer ei den ra - ske Buk!
raab - te Gjø - gen: Kuk kuk kuk! En Mø man vin - der kun med Suk!
p mf
pp
mf
p
mf

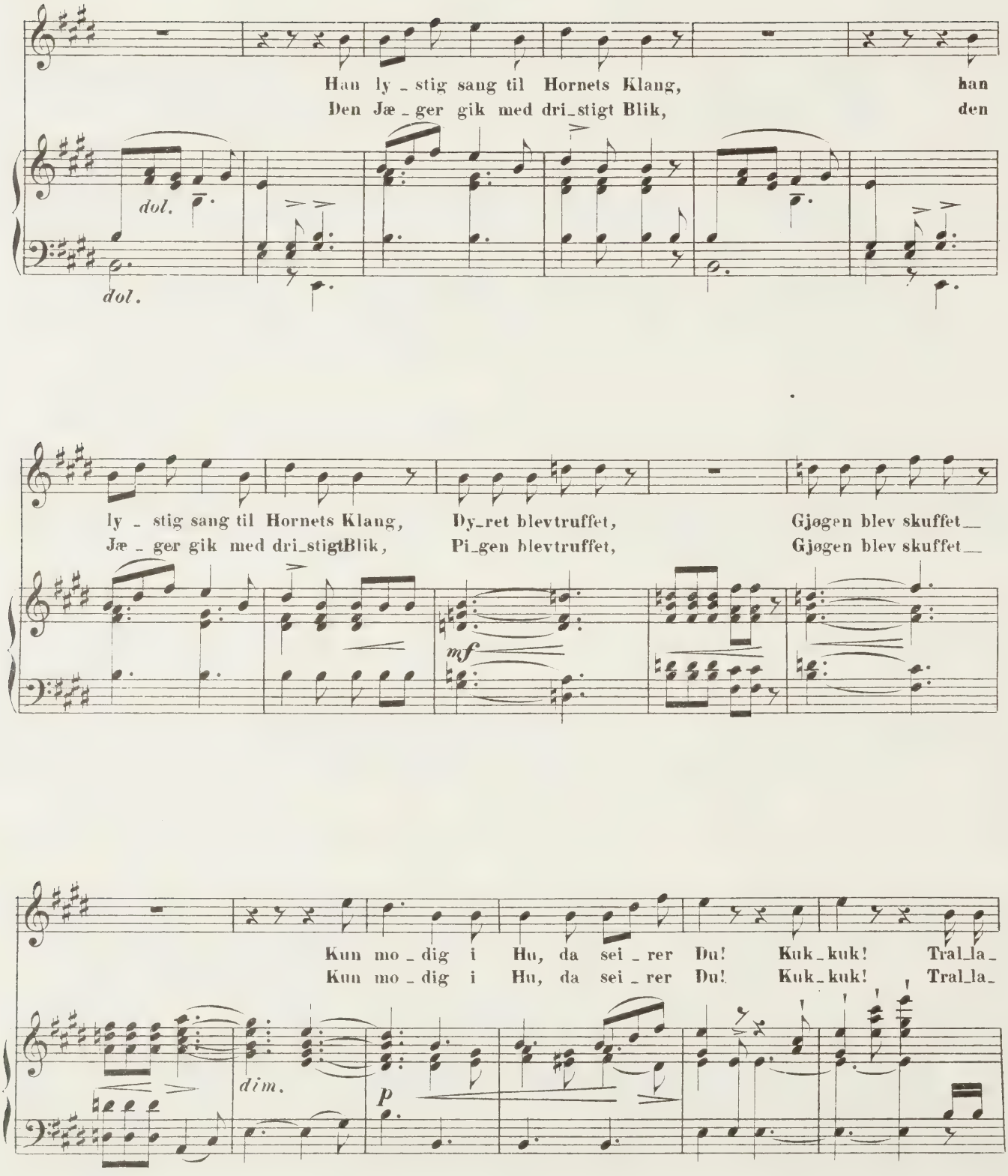
Han ly _ stig sang til Hornets Klang, han
Den Jæ _ ger gik med dri_stigt Blik, den
dol.
dol.
ly _ stig sang til Hornets Klang, Dy_ret blevtruffet, Gjøgen blev skuffet__
Jæ _ ger gik med dri_stigtBlik, Pi_gen blevtruffet, Gjøgen blev skuffet__
mf
Kun mo _ dig i Hu, da sei _ rer Du! Kuk_kuk! Tral_la_
Kun mo _ dig i Hu, da sei _ rer Du! Kuk_kuk! Tral_la_
dim.
p

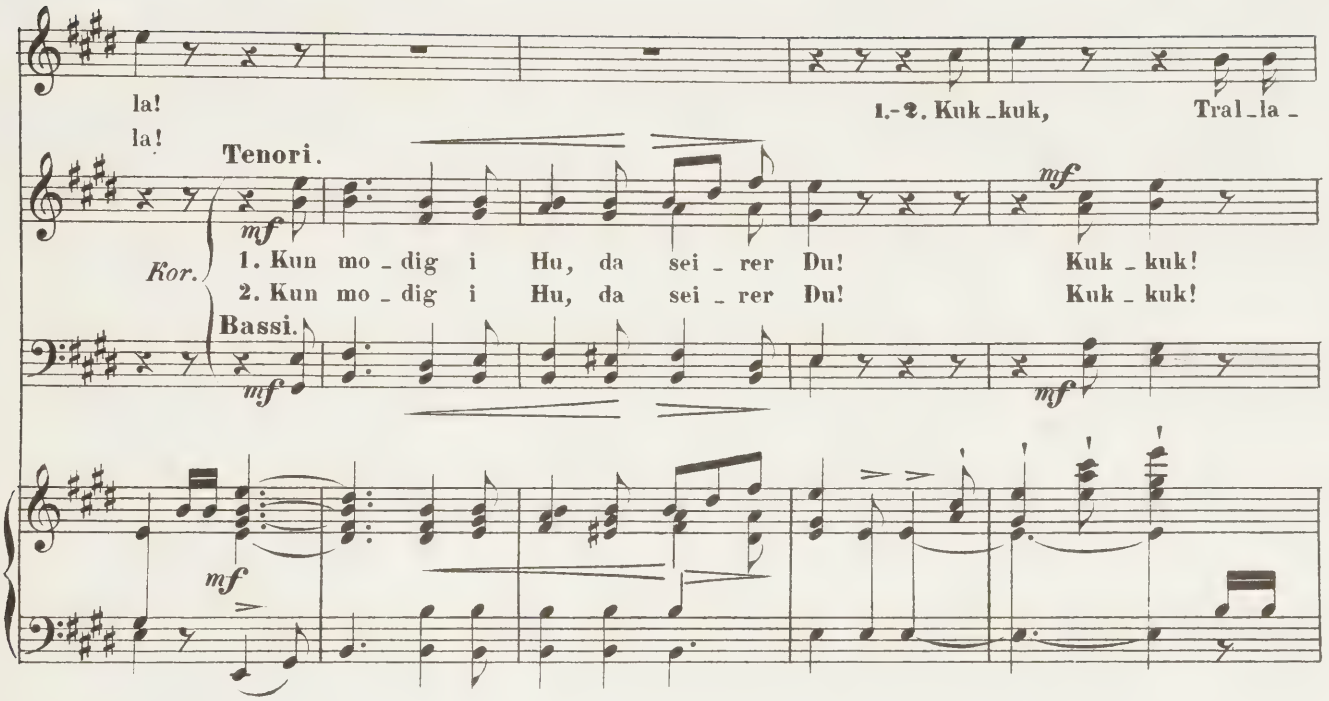
la!
la!
Tenori.
1.-2. Kuk_kuk, Tral_la_
mf
Kor.
1. Kun mo_dig i Hu, da sei_rer Du! Kuk_kuk!
2. Kun mo_dig i Hu, da sei_rer Du! Kuk_kuk!
Bassi.
mf
mf
mf
mf

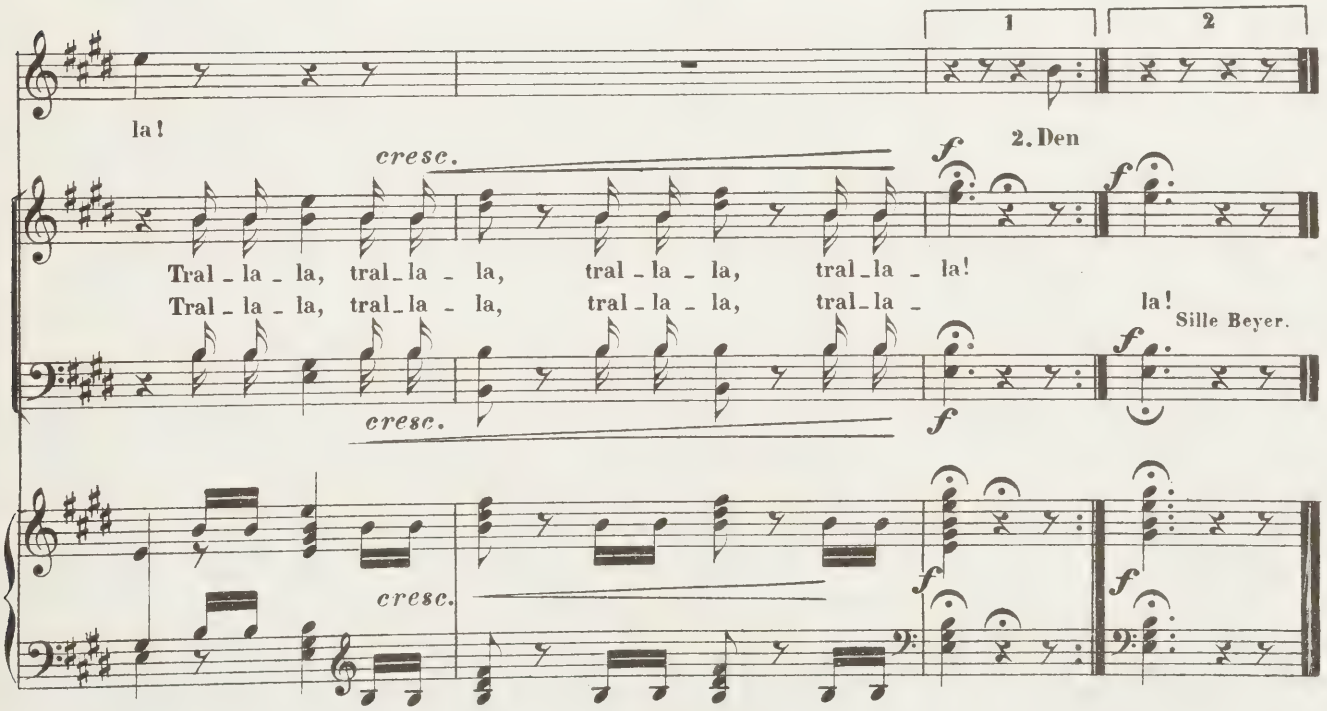
1
2
la!
2. Den
cresc.
Tral_la_la, tral_la_la, tral_la_la, tral_la_la!
Tral_la_la, tral_la_la, tral_la_la, tral_la_
la!
Sille Beyer.
cresc.
cresc.
f
f
f
f
f
f
f

BRYLLUPPET VED COMO-SØEN.

(1849.)

I.

Andantino. *Lucia. dol.* *Kavatine.* Franz Glæser.

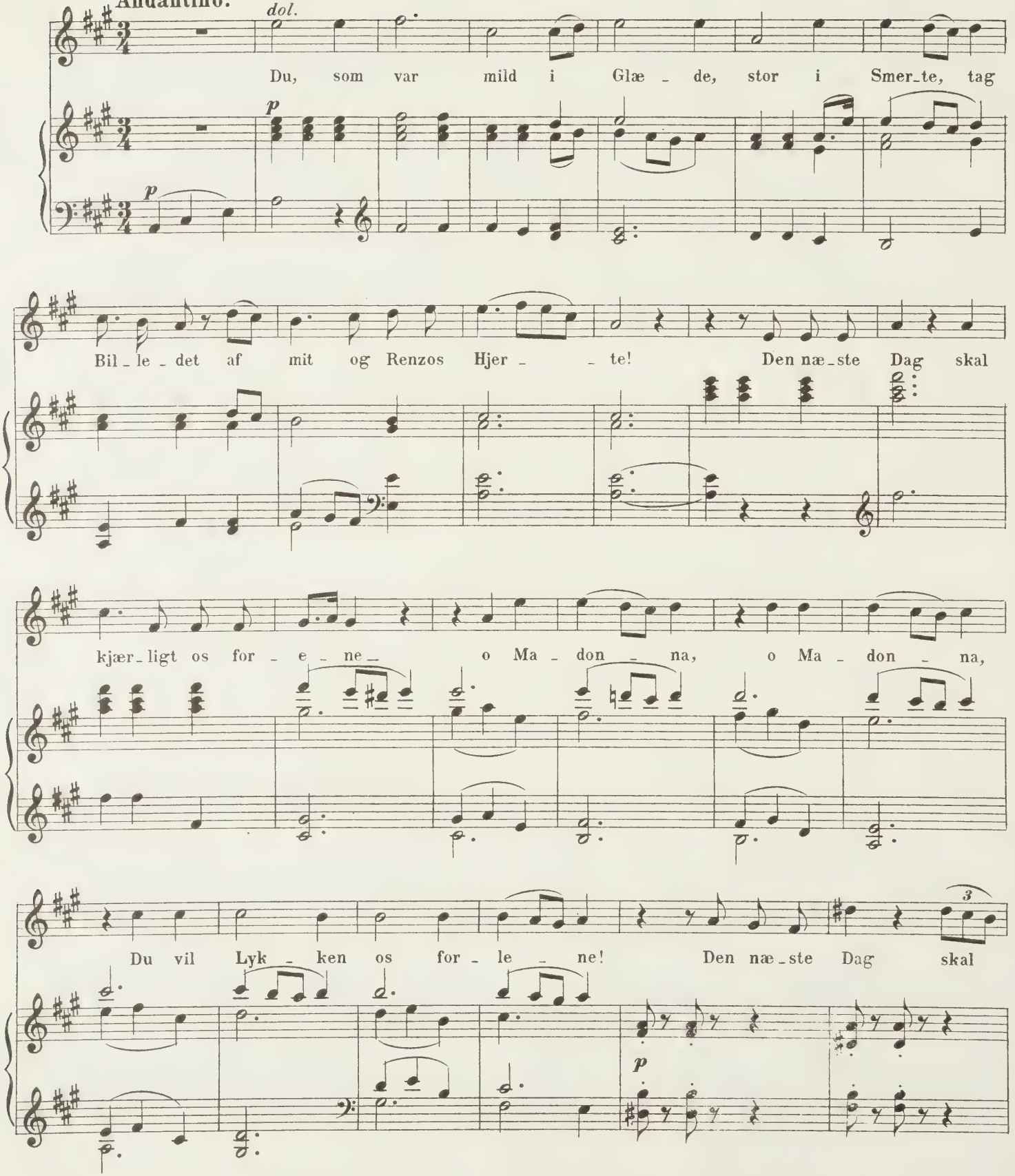

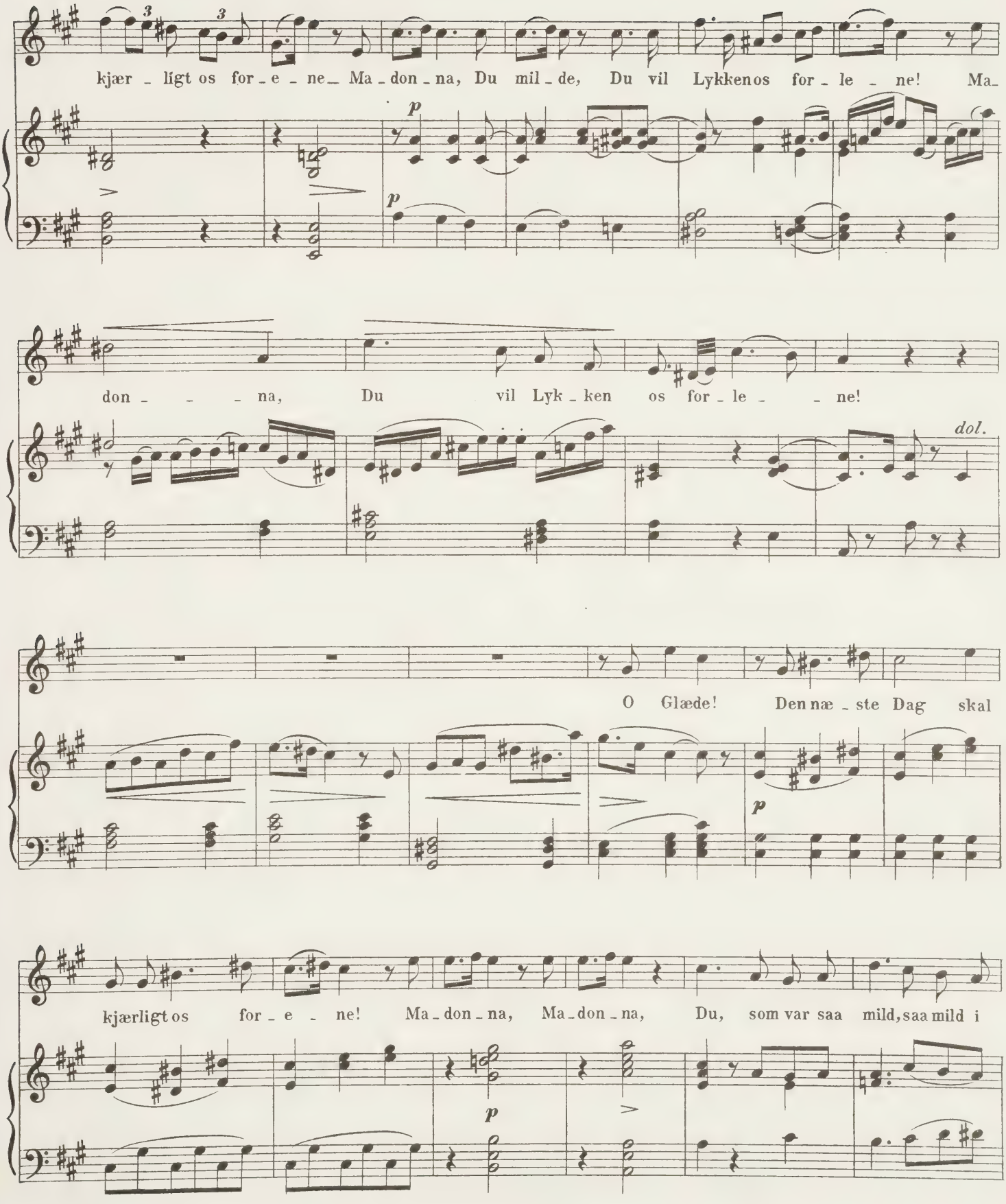
kjær - ligt os for - e - ne - Ma - don - na, Du mil - de, Du vil Lykken os for - le - ne! Ma -
don - - - na, Du vil Lyk - ken os for - le - - ne!
dol.
O Glæde! Den næ - ste Dag skal
kjærligt os for - e - ne! Ma - don - na, Ma - don - na, Du, som var saa mild, saa mild i

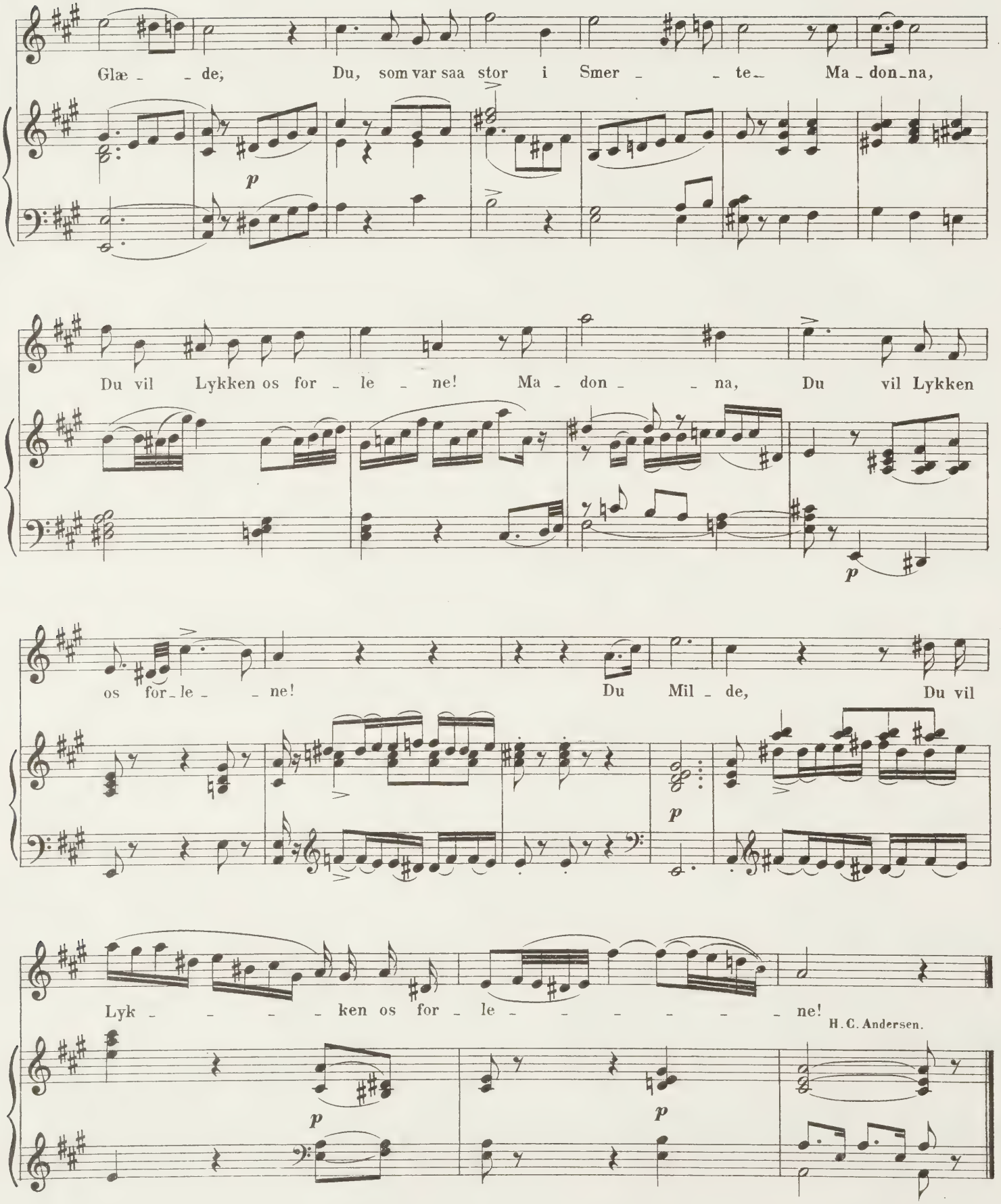
Glæ - - de, Du, som var saa stor i Smer - - te - Ma - don - na,
p
Du vil Lykken os for - le - ne! Ma - don - - na, Du vil Lykken
p
os for - le - - ne! Du Mil - de, Du vil
p
Lyk - - - - ken os for - le - - - - - - - ne!
H. C. Andersen.
p
p

II.

Romance.

Recitativo.

Renzo.

Lu_ci_a, sødt Du blunde, sødt Du,sødt Du blun_de, drøm om vor Fest!

Agitato.

p

Recit.

O lad Dig rø_re, DuSmertens Moder, luk dog ei Dit Ø_re,

ff

p

Du vil, Du maa mig hø_ _ _ re!

ff

Andante.

dol.

1. Jeg er saa in_der_lig be_drø_vet, det er for mig,som Alt var Nat,
2. Jeg er saa in_der_lig be_drø_vet, ei Ord formaaer at si_ge det!

p

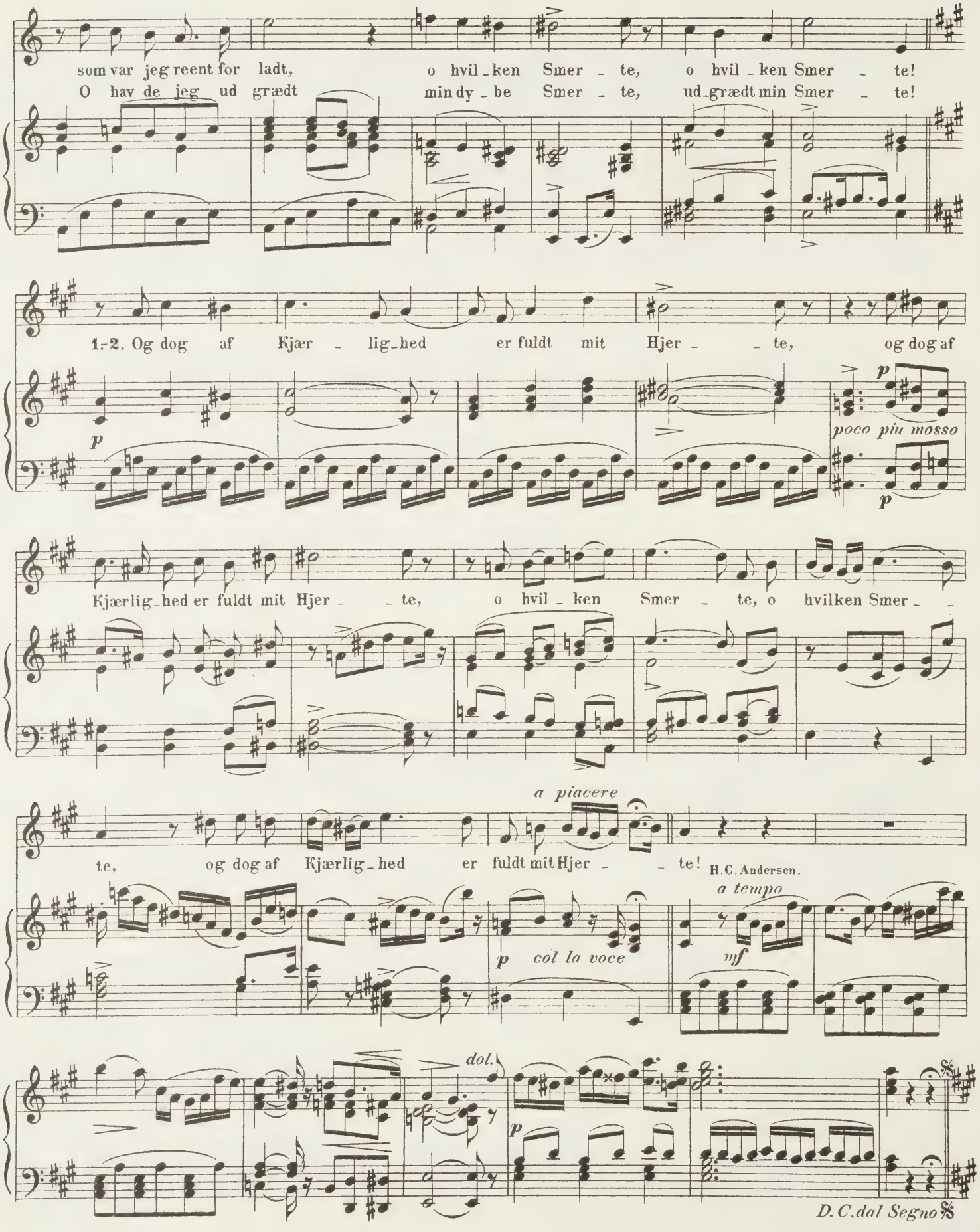
som var jeg reent for ladt, o hvil - ken Smer - te, o hvil - ken Smer - te!
O hav de jeg ud grædt min dy - be Smer - te, ud - grædt min Smer - te!
1.-2. Og dog af Kjær - lig - hed er fuldt mit Hjer - - te, og dog af
p
poco più mosso
Kjærlig - hed er fuldt mit Hjer - - te, o hvil - ken Smer - te, o hvilken Smer - -
a piacere
te, og dog af Kjærlig - hed er fuldt mit Hjer - - te!
H.C. Andersen.
a tempo
p col la voce
mf
dol.
p
D.C. dal Segno 𝄋

MARIOTTA.

(1850.)

I.

Recitativ og Romance.

Andantino con moto. N. W. Gade.

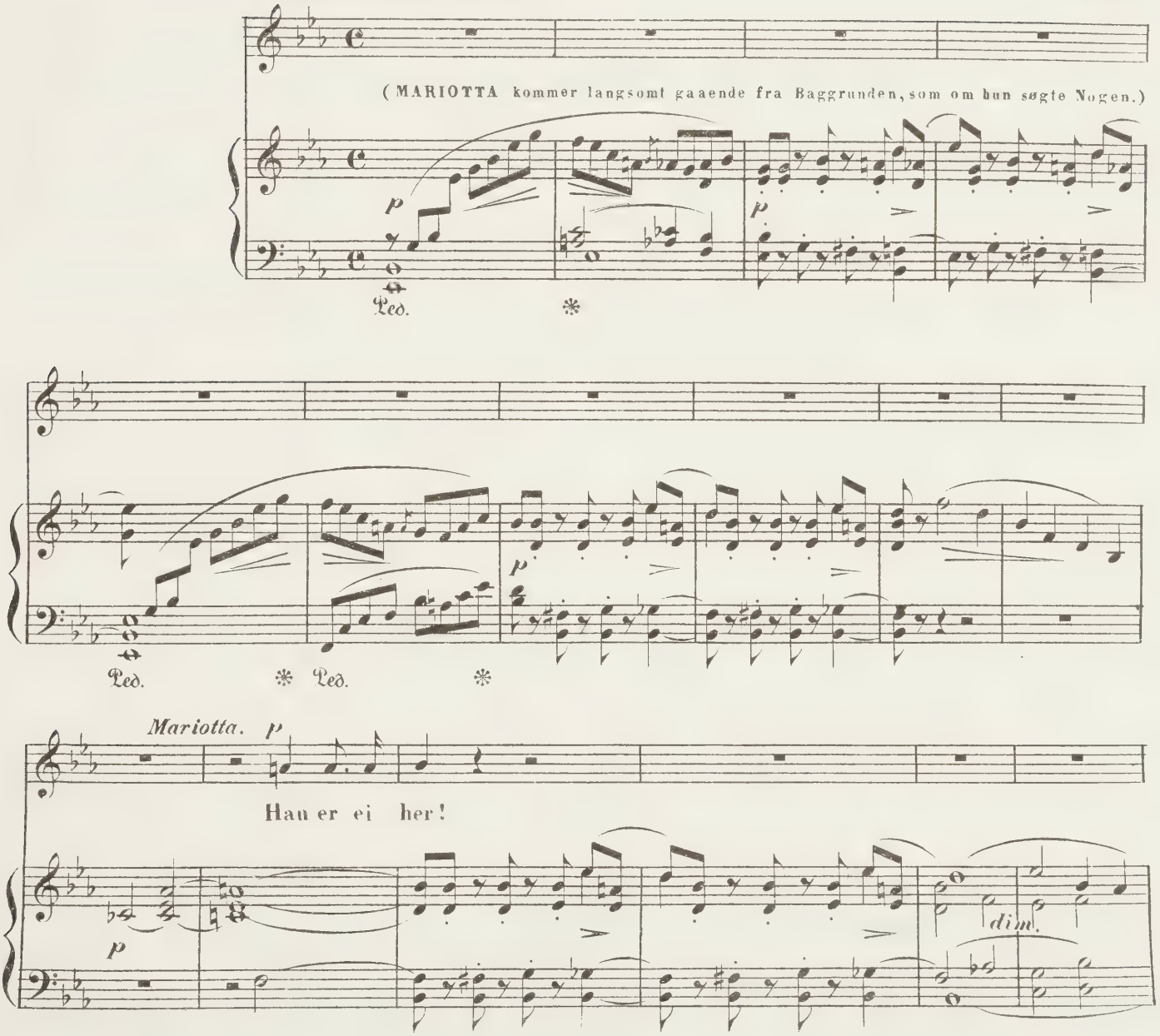

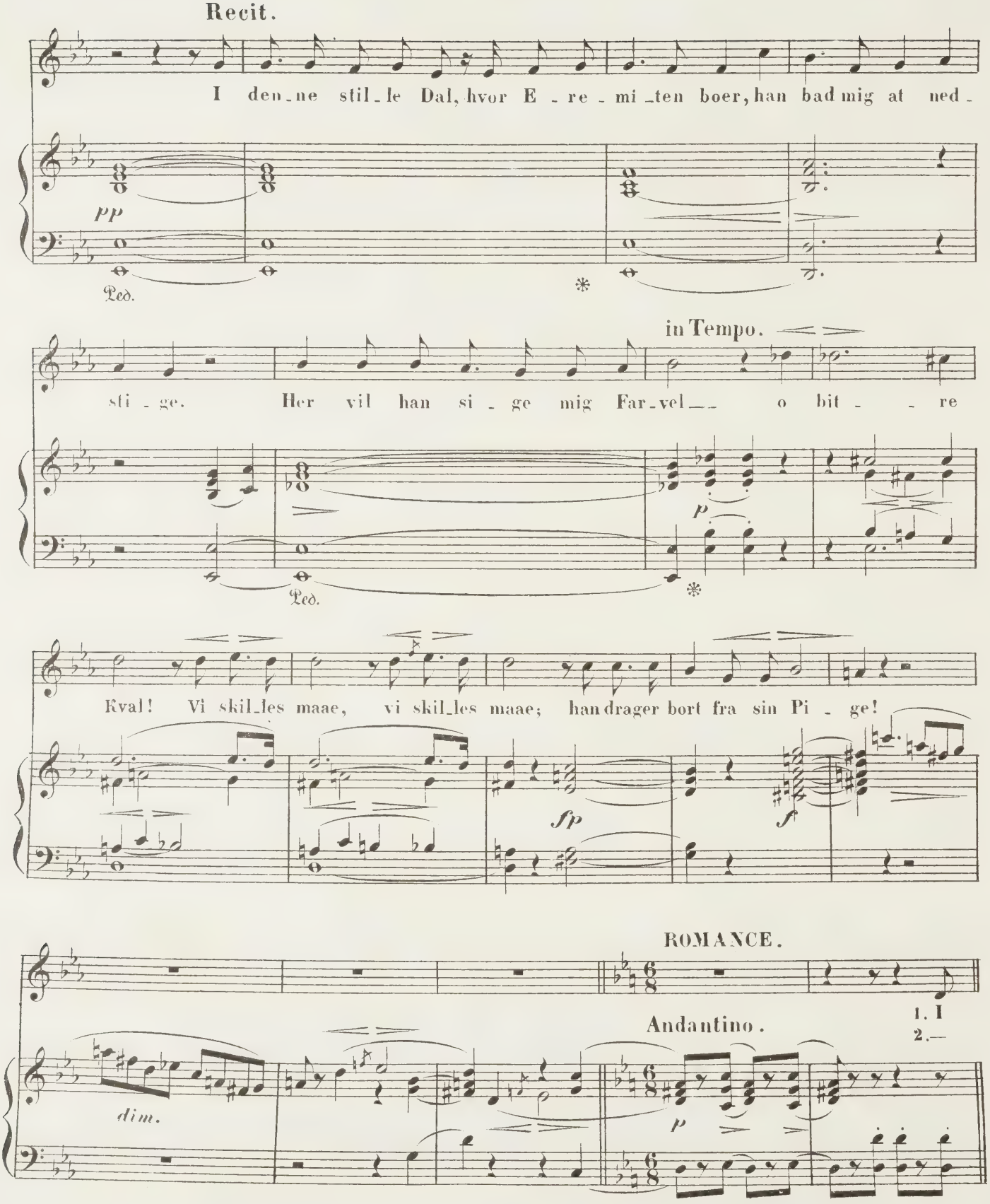
Recit.
I den_ne stil_le Dal, hvor E_re_mi_ten boer, han bad mig at ned_
pp
Ped.
*
in Tempo.
sti_ge. Her vil han si_ge mig Far_vel__ o bit_ _re
p
Ped.
*
Kval! Vi skil_les maae, vi skil_les maae; han drager bort fra sin Pi_ge!
sp
f
ROMANCE.
Andantino.
1. I
2.—
dim.
p

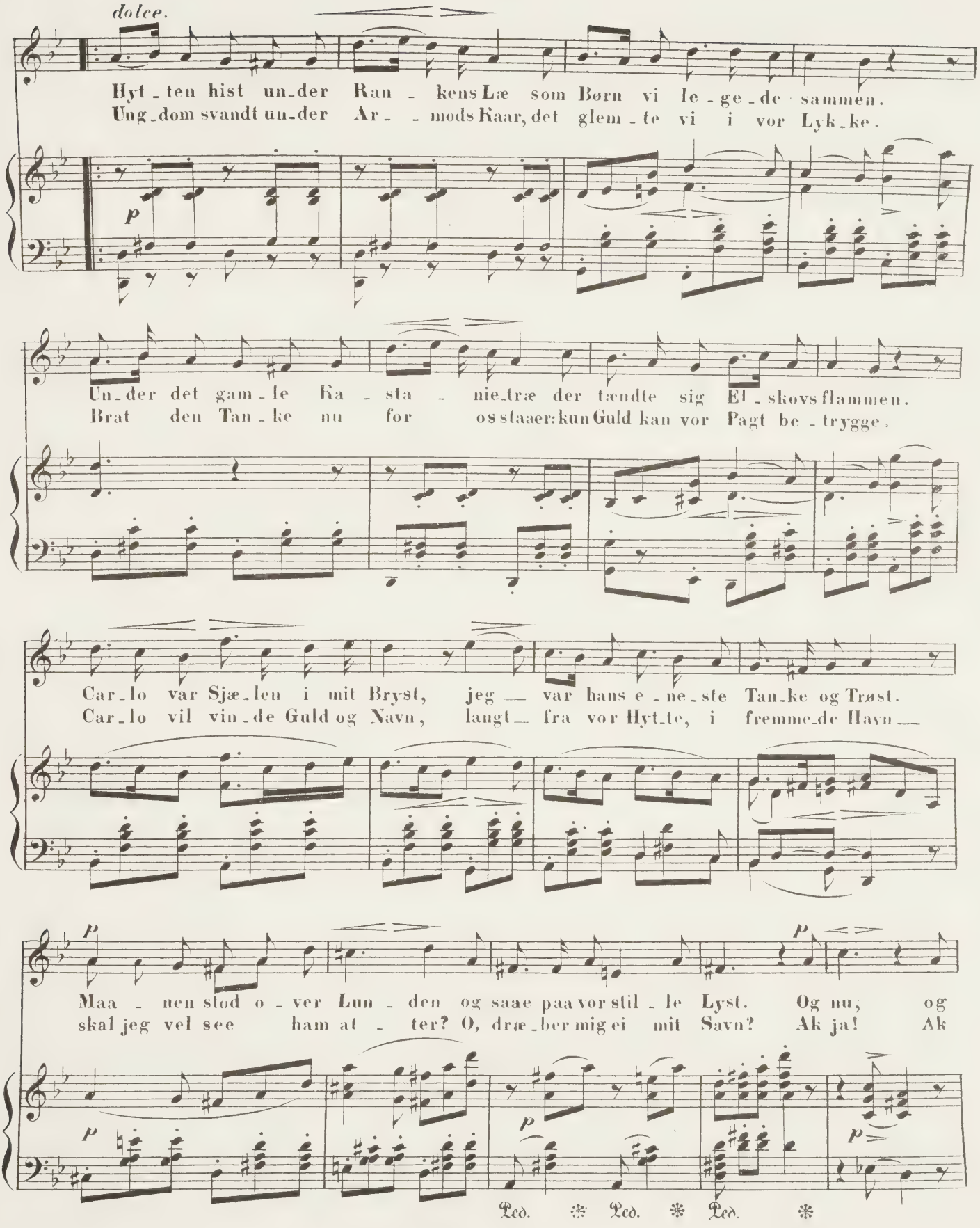
dolce.
Hyt_ten hist un_der Ran_kens Læ som Børn vi le_ge_de sammen.
Ung_dom svandt un_der Ar_ _mods Kaar, det glem_te vi i vor Lyk_ke.
p
Un_der det gam_le Ka_sta_nie_træ der tændte sig El_skovs flammen.
Brat den Tan_ke nu for os staaer: kun Guld kan vor Pagt be_trygge.
Car_lo var Sjæ_len i mit Bryst, jeg var hans e_ne_ste Tan_ke og Trøst.
Car_lo vil vin_de Guld og Navn, langt fra vor Hyt_te, i fremme_de Havn
p
Maa_nen stod o_ver Lun_den og saae paa vor stil_le Lyst. Og nu, og
skal jeg vel see ham at_ter? O, dræ_ber mig ei mit Savn? Ak ja! Ak
p
p
p
Ped. * Ped. * Ped. *

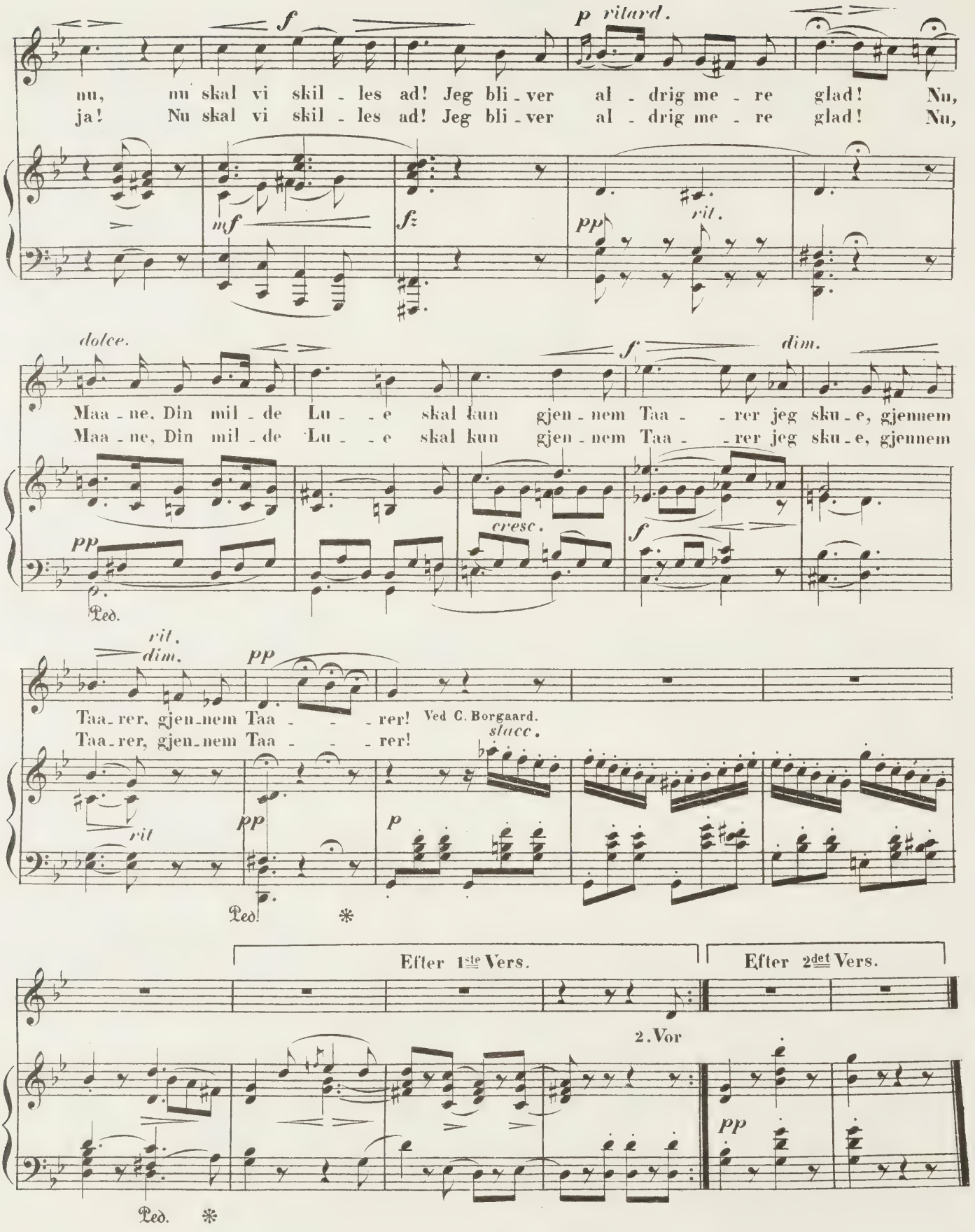
nu, nu skal vi skil - les ad! Jeg bli - ver al - drig me - re glad! Nu,
ja! Nu skal vi skil - les ad! Jeg bli - ver al - drig me - re glad! Nu,
Maa - ne, Din mil - de Lu - - e skal kun gjen - nem Taa - - rer jeg sku - e, gjennem
Maa - ne, Din mil - de Lu - - e skal kun gjen - nem Taa - - rer jeg sku - e, gjennem
Taa - rer, gjen - nem Taa - - - rer!
Taa - rer, gjen - nem Taa - - - rer!
Ved C. Borgaard.
Efter 1ste Vers.
Efter 2det Vers.
2. Vor

II.

Recitativ og Romance.

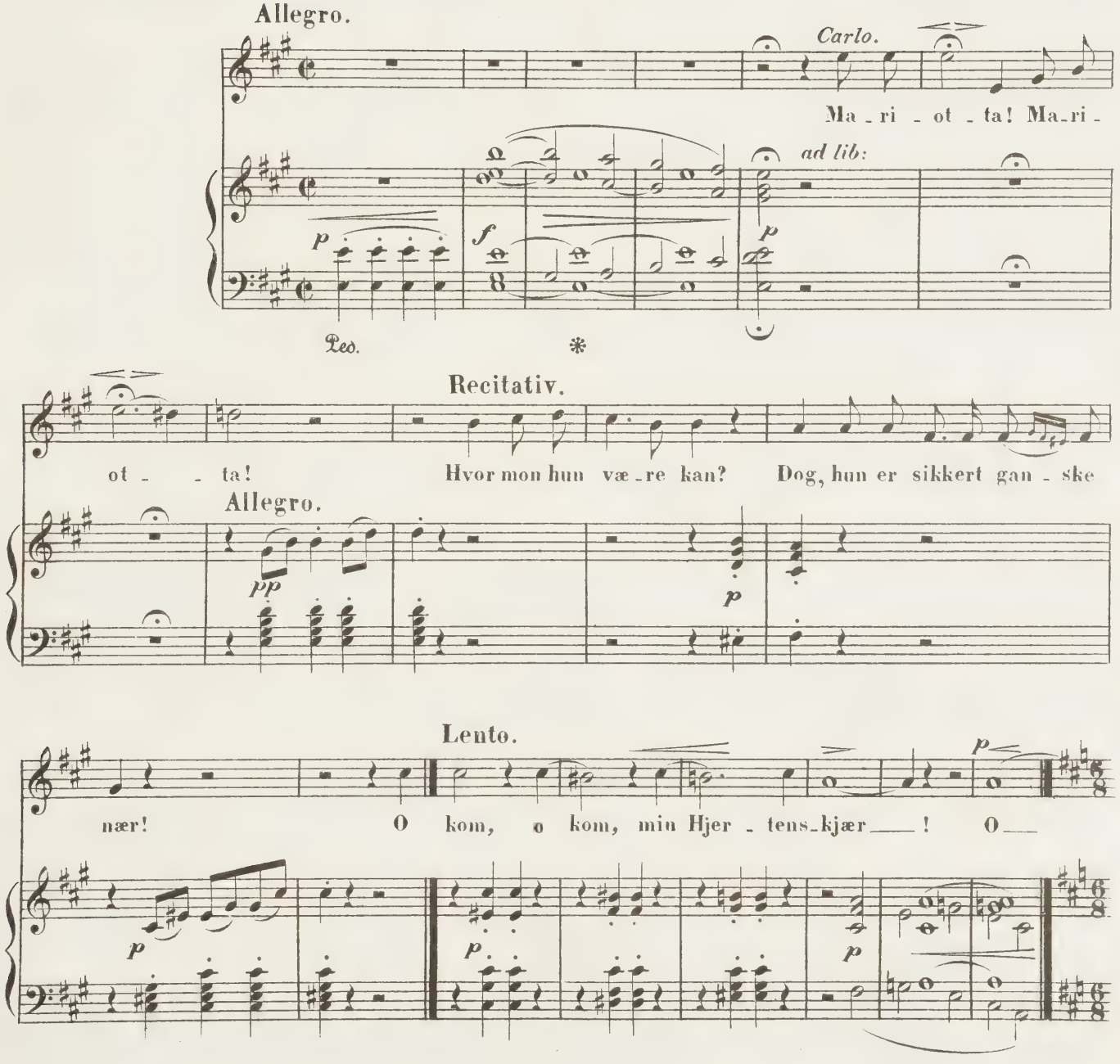

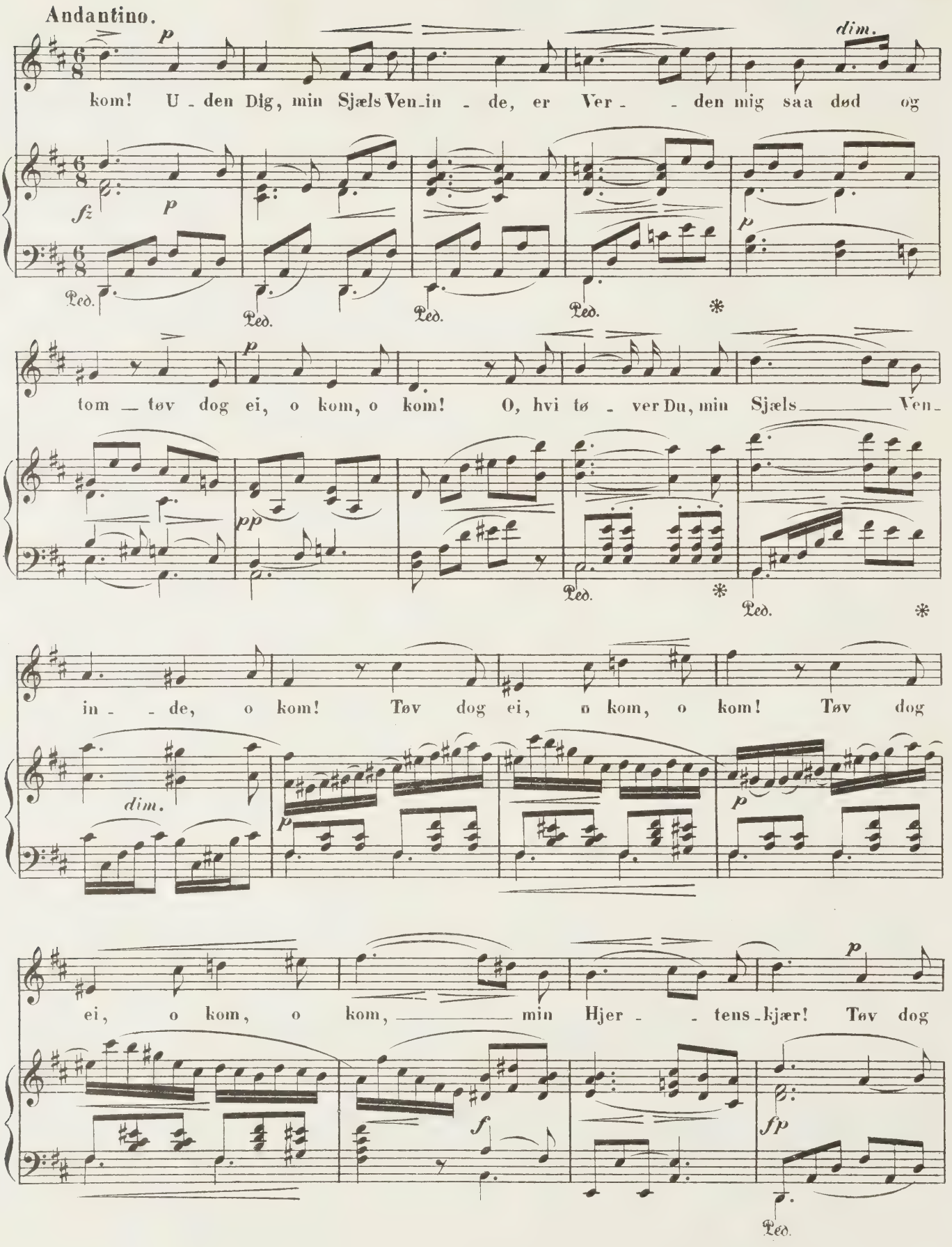
Andantino.
kom! U - den Dig, min Sjæls Ven - in - de, er Ver - - den mig saa død og
tom — tøv dog ei, o kom, o kom! O, hvi tø - ver Du, min Sjæls — Ven -
in - - de, o kom! Tøv dog ei, o kom, o kom! Tøv dog
ei, o kom, o kom, — min Hjer - - tens - kjær! Tøv dog

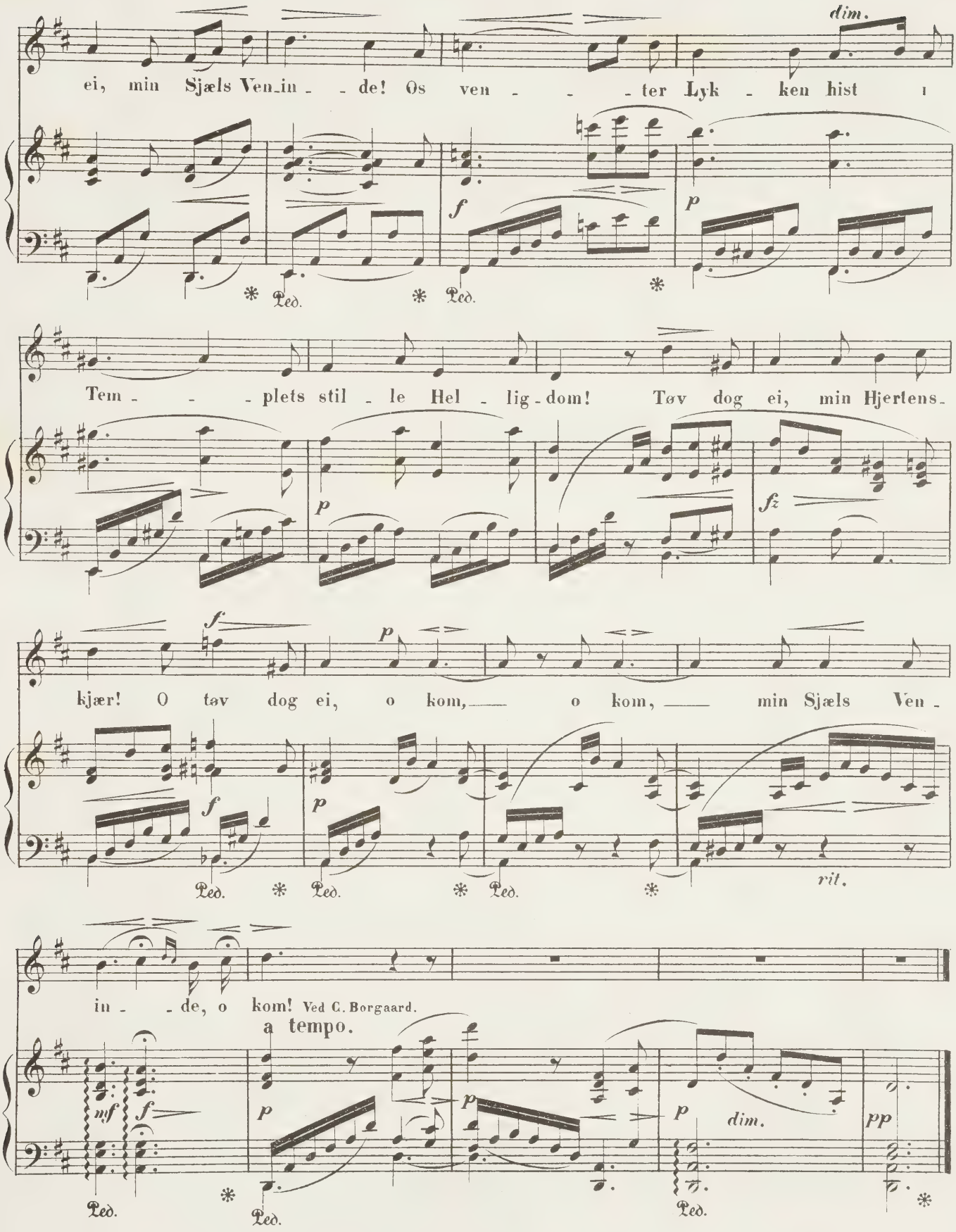
dim.
ei, min Sjæls Ven_in - - de! Os ven - - - ter Lyk - ken hist i
f
p
Ped. * Ped. *
Tem - - - plets stil - le Hel - lig - dom! Tøv dog ei, min Hjertens-
p
fz
kjær! O tøv dog ei, o kom, — o kom, — min Sjæls Ven -
f
p
Ped. * Ped. * Ped. *
rit.
in - - de, o kom! Ved C. Borgaard.
a tempo.
mf
f
p
p
p
dim.
pp
Ped. * Ped. Ped. *

III.

Romance.

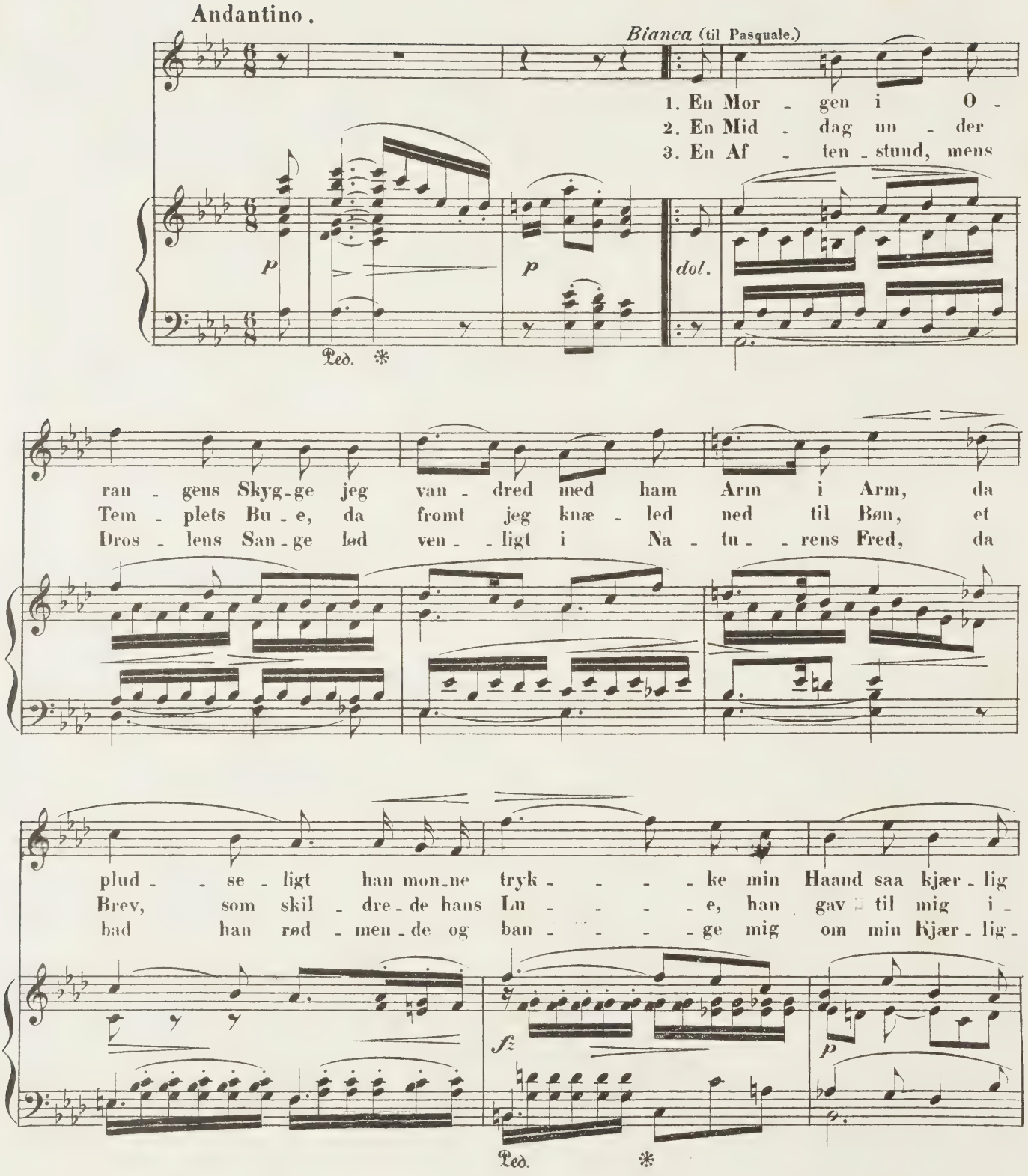
Andantino.
Bianca (til Pasquale.)
1. En Mor - gen i O -
2. En Mid - dag un - der
3. En Af - ten - stund, mens
p
p
dol.
Ped. *
ran - gens Skyg - ge jeg van - dred med ham Arm i Arm, da
Tem - plets Bu - e, da fromt jeg knæ - led ned til Bøn, et
Dros - lens San - ge lød ven - - ligt i Na - tu - - rens Fred, da
plud - - se - ligt han mon - ne tryk - - - - ke min Haand saa kjær - lig
Brev, som skil - dre - de hans Lu - - - - e, han gav til mig i -
bad han rød - men - de og ban - - - - ge mig om min Kjær - lig -
fz
p
Ped. *

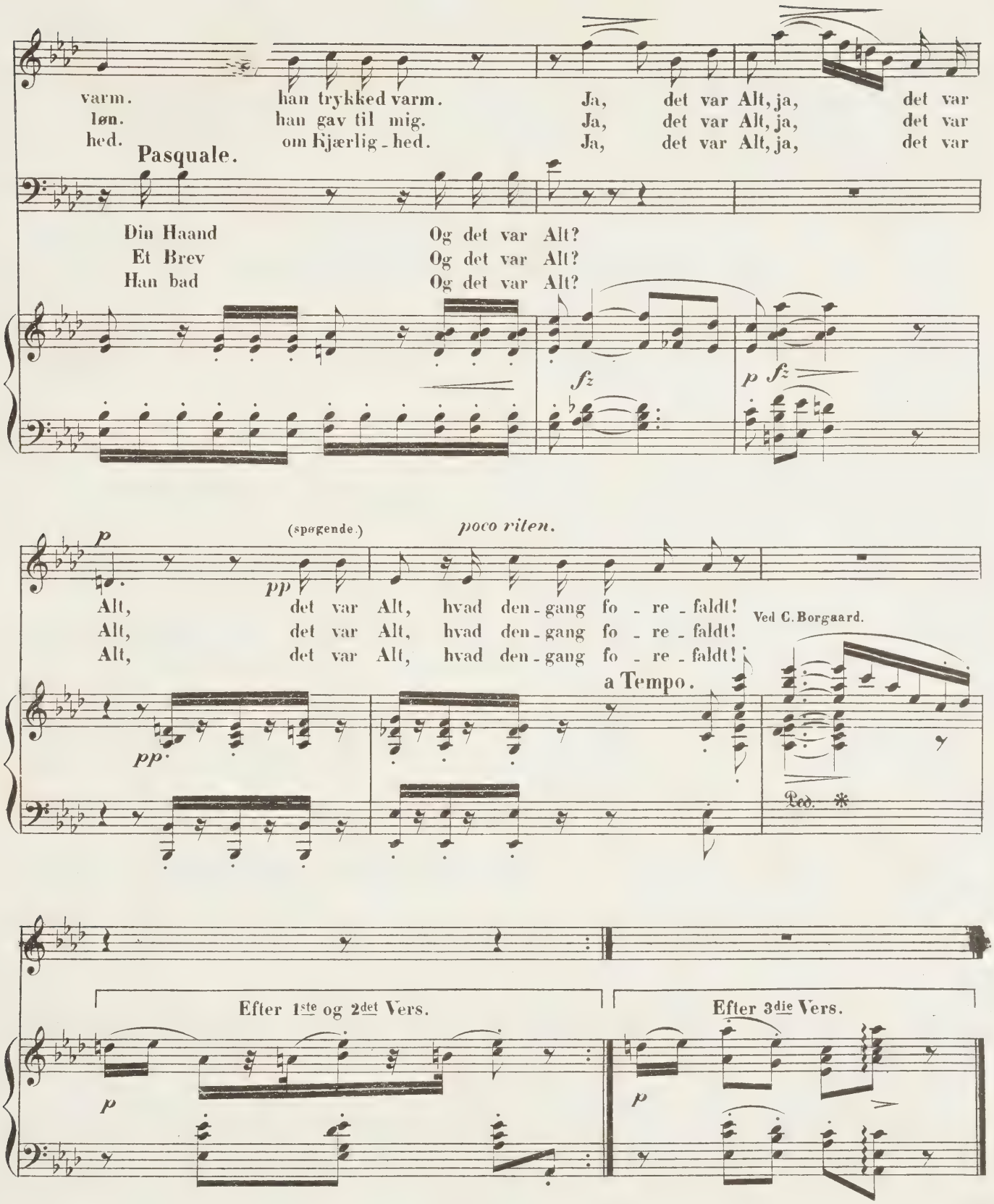
varm. han trykked varm. Ja, det var Alt, ja, det var
løn. han gav til mig. Ja, det var Alt, ja, det var
hed. om Kjærlig-hed. Ja, det var Alt, ja, det var
Pasquale.
Din Haand Og det var Alt?
Et Brev Og det var Alt?
Han bad Og det var Alt?
fz
p fz
(spøgende.)
poco riten.
pp
Alt, det var Alt, hvad den-gang fo-re-faldt!
Alt, det var Alt, hvad den-gang fo-re-faldt!
Alt, det var Alt, hvad den-gang fo-re-faldt!
Ved C. Borgaard.
a Tempo.
pp
Ped. *
Efter 1ste og 2det Vers.
Efter 3die Vers.
p
p

TORDENVEIR.

(1851.)

Allegretto vivace. *Sang.* P. Heise.

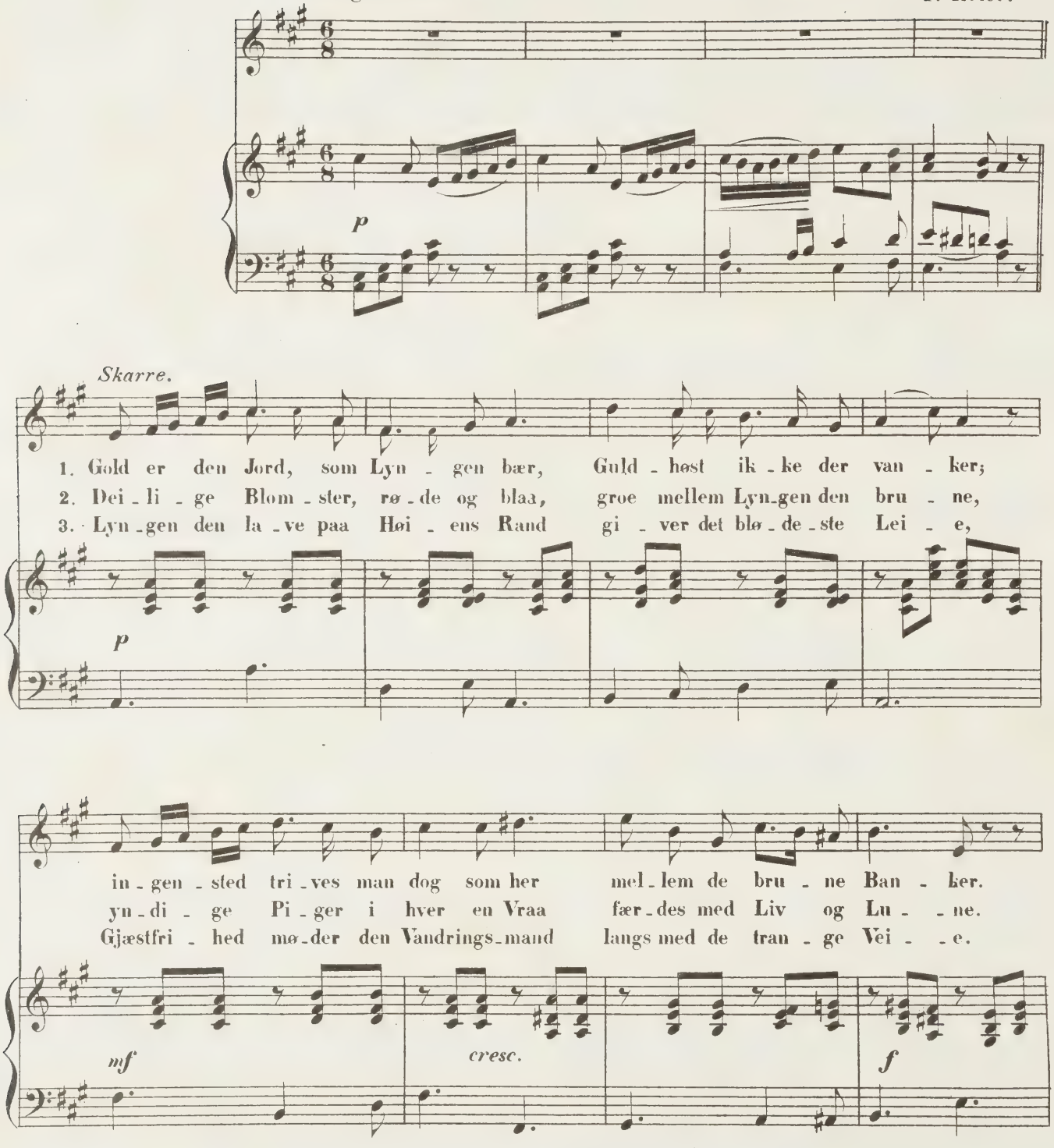

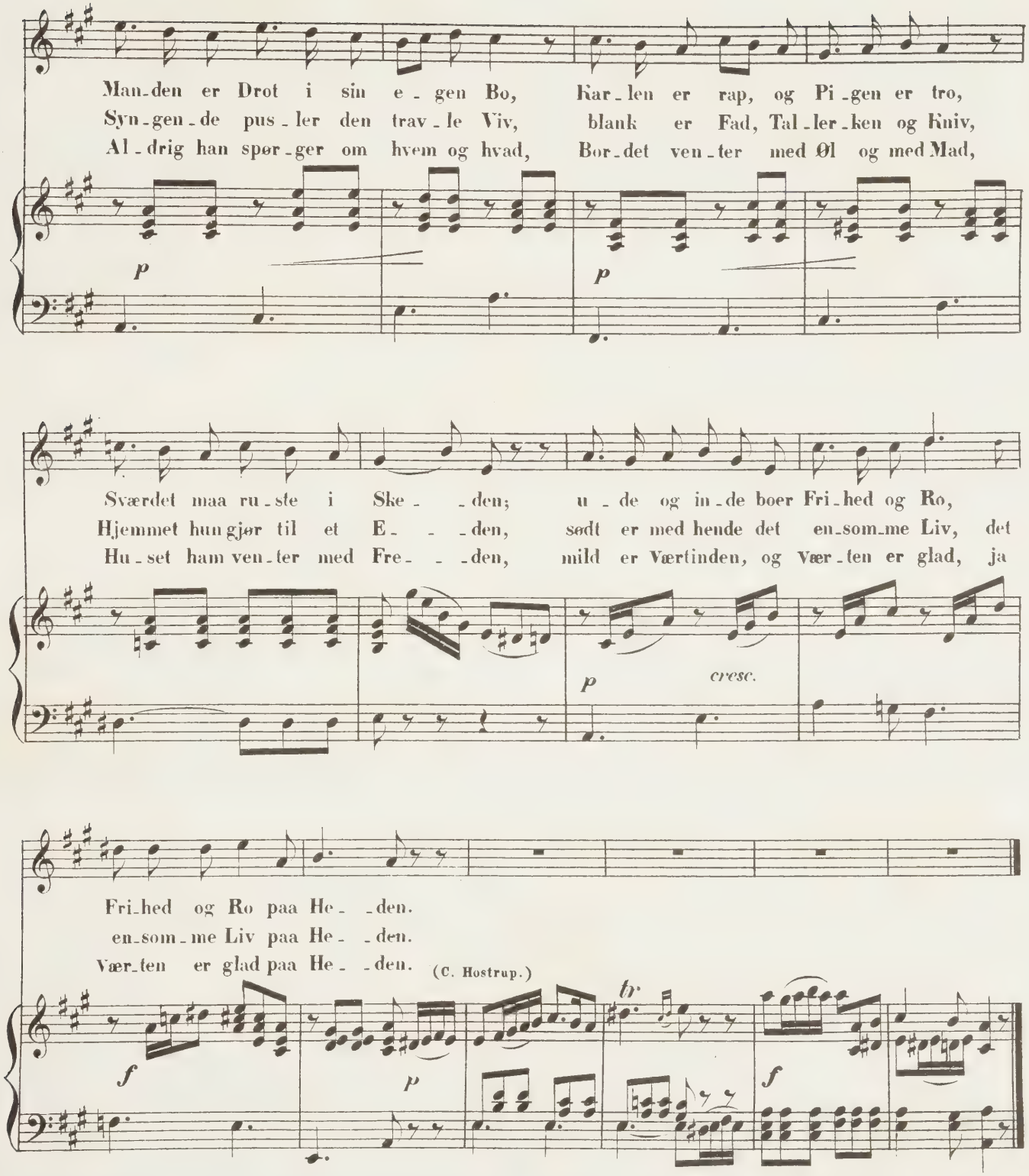
Man-den er Drot i sin e - gen Bo, Kar-len er rap, og Pi-gen er tro,
Syn-gen-de pus-ler den trav-le Viv, blank er Fad, Tal-ler-ken og Kniv,
Al-drig han spør-ger om hvem og hvad, Bor-det ven-ter med Øl og med Mad,
p
p
Sværdet maa ru-ste i Ske - -den; u - de og in-de boer Fri-hed og Ro,
Hjemmet hun gjør til et E - - -den, sødt er med hende det en-som-me Liv, det
Hu-set ham ven-ter med Fre - - -den, mild er Værtinden, og Vær-ten er glad, ja
p
cresc.
Fri-hed og Ro paa He - -den.
en-som-me Liv paa He - -den.
Vær-ten er glad paa He - -den.
(C. Hostrup.)
f
p
f

LODSEN.

(1851.)

Vise.

H. S. Paulli.

Andante con moto.

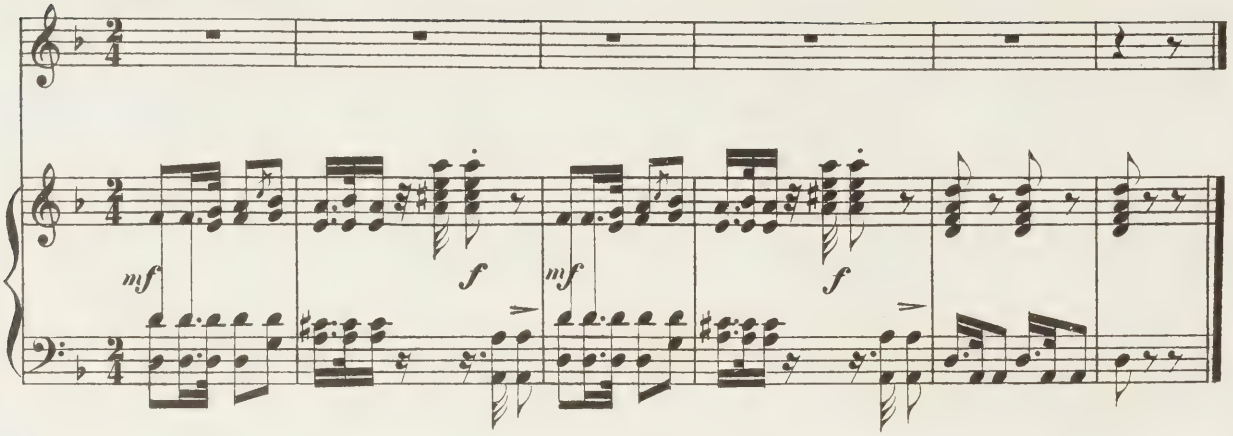

Kapteinen.

1. Vi sto_de Slot_tet nær, skarpt skuldren_de Ge_vær. Og
2. Liv_gar_den i Ky_rads kom først og gjor_de Plads, og
3. Den sei_er_sæ_le Drot sig nær_me_de sit Slot, Kron_
4. Som sagt,det He_le gik saa gan_ske mag_ni_fique; dog

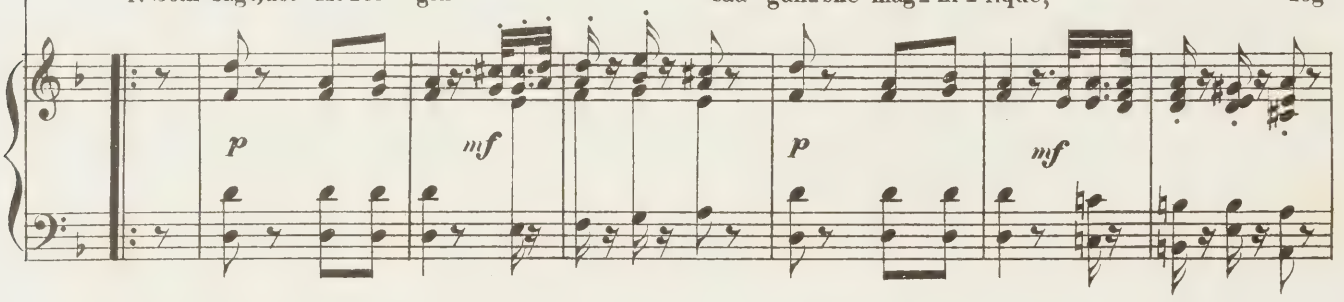

Pro_ces_sio_nen gik saa gan_ske mag_ni_fique. Hof_fu_re_rer slog paa Tromme,
der_paa red saa kjækt en ung Liv_sa_del_knægt. Saa kom Bi_spen, saa kom Præsten,
prindsen fulg_te næst, sad og_saa kjønt til_hest. Kammer_skriver_ne dem føl_ge,
ei jeg næg_te vil, det gik lidt iil_somt til. Som det gik i Kar_ri_e_re,

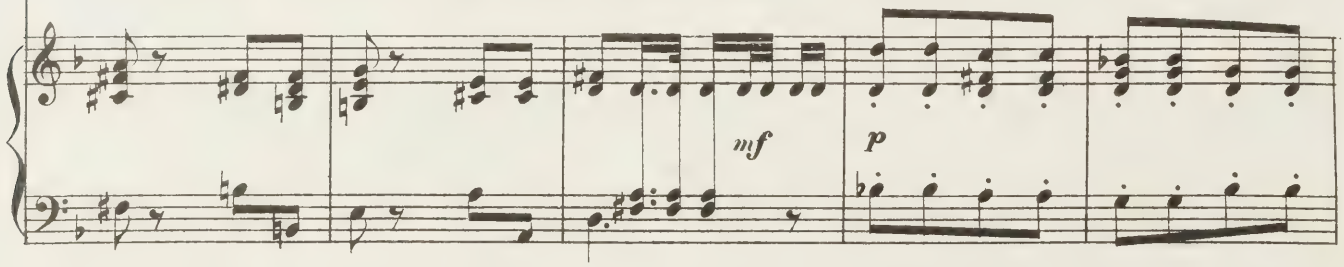

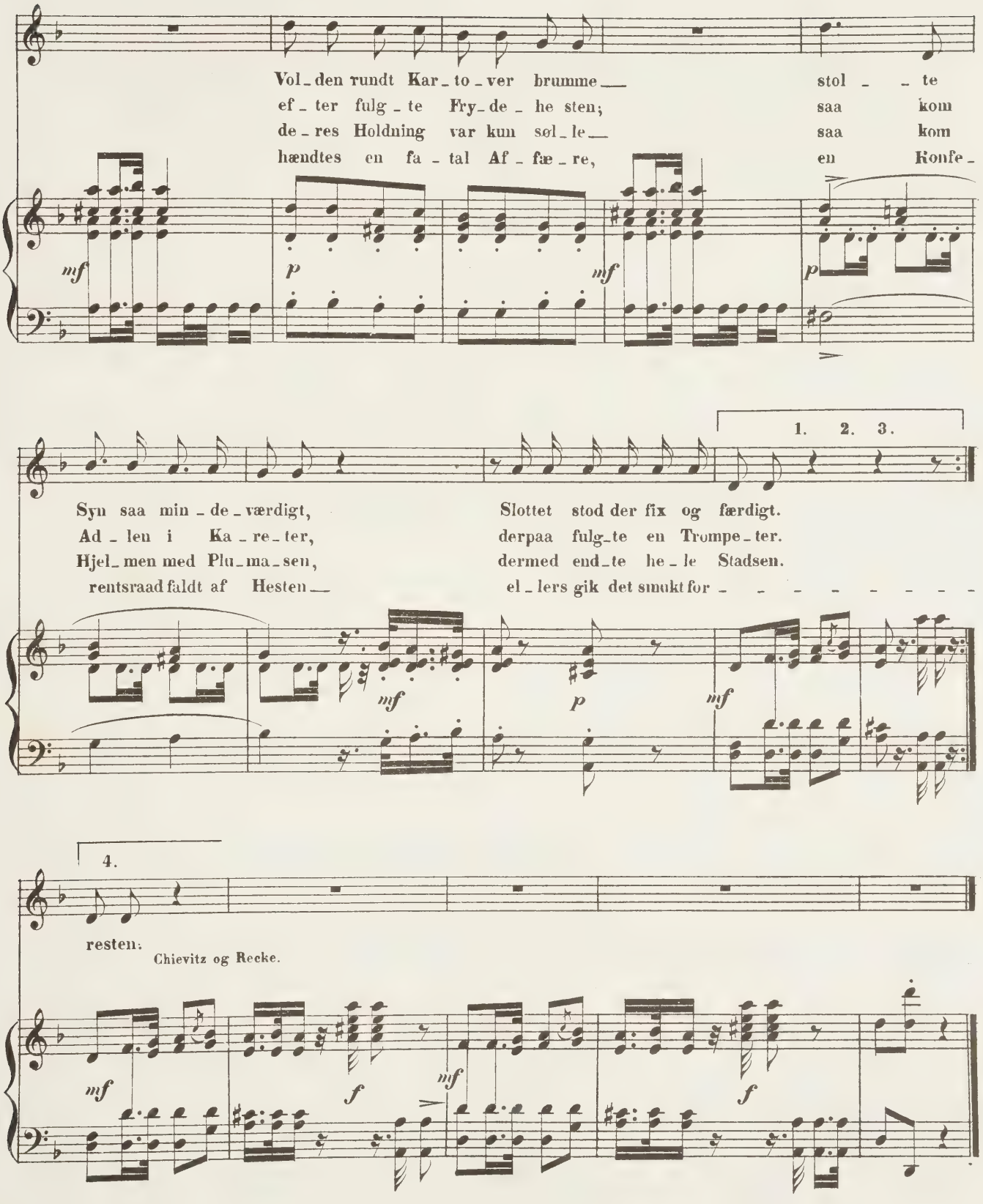
Vol_den rundt Kar_to_ver brumme__ stol _ _ te
ef_ter fulg_te Fry_de_he sten; saa kom
de_res Holdning var kun søl_le__ saa kom
hændtes en fa_tal Af_fæ_re, en Konfe_
mf p mf p
1. 2. 3.
Syn saa min_de_værdigt, Slottet stod der fix og færdigt.
Ad_len i Ka_re_ter, derpaa fulg_te en Trompe_ter.
Hjel_men med Plu_ma_sen, dermed end_te he_le Stadsen.
rentsraad faldt af Hesten__ el_lers gik det smukt for _ _ _ _ _ _ _ _ _
mf p mf
4.
resten:
Chievitz og Recke.
mf f mf f

STELLA.

(1852.)

I.

Vise.

Allegro.

H. Rung.

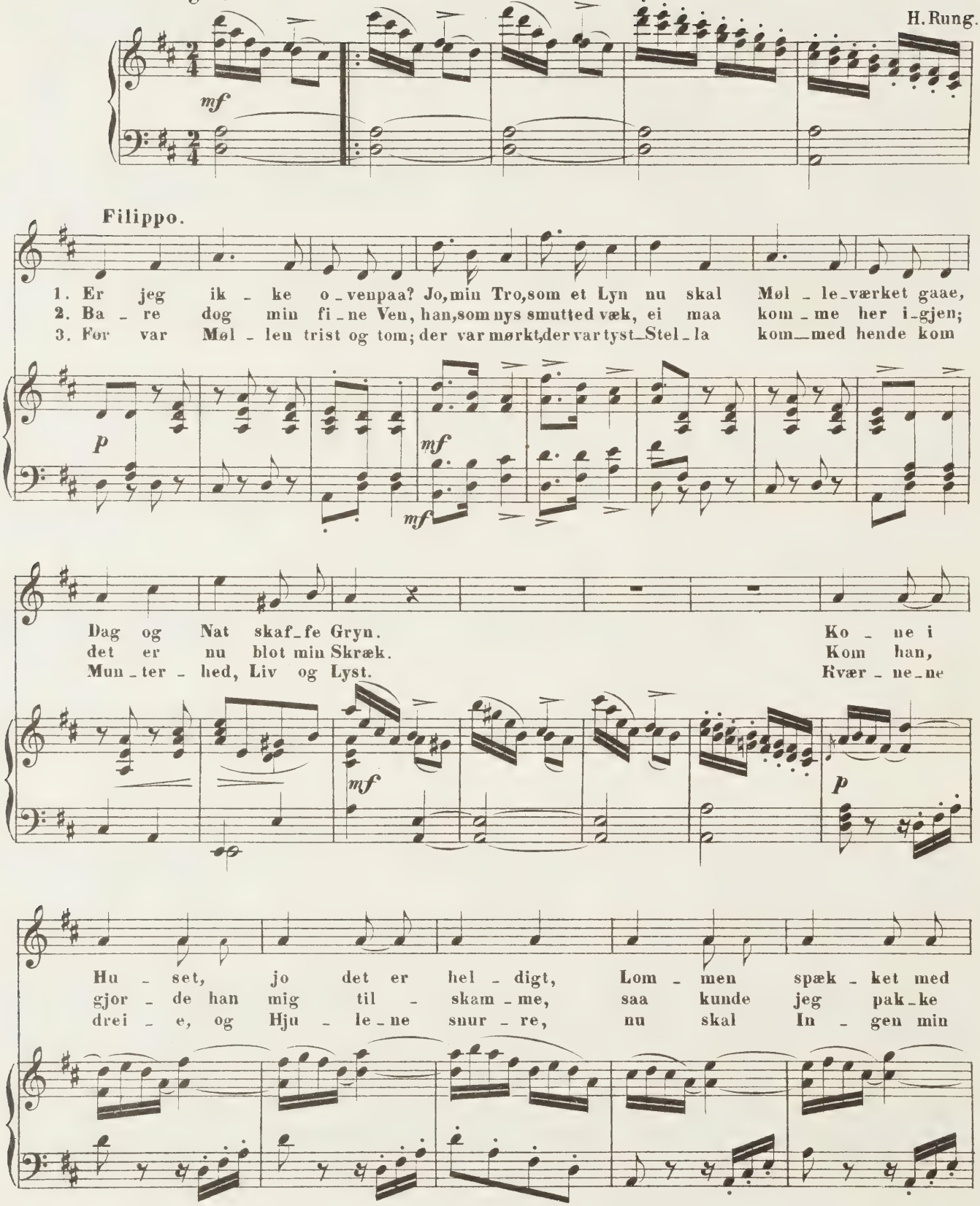

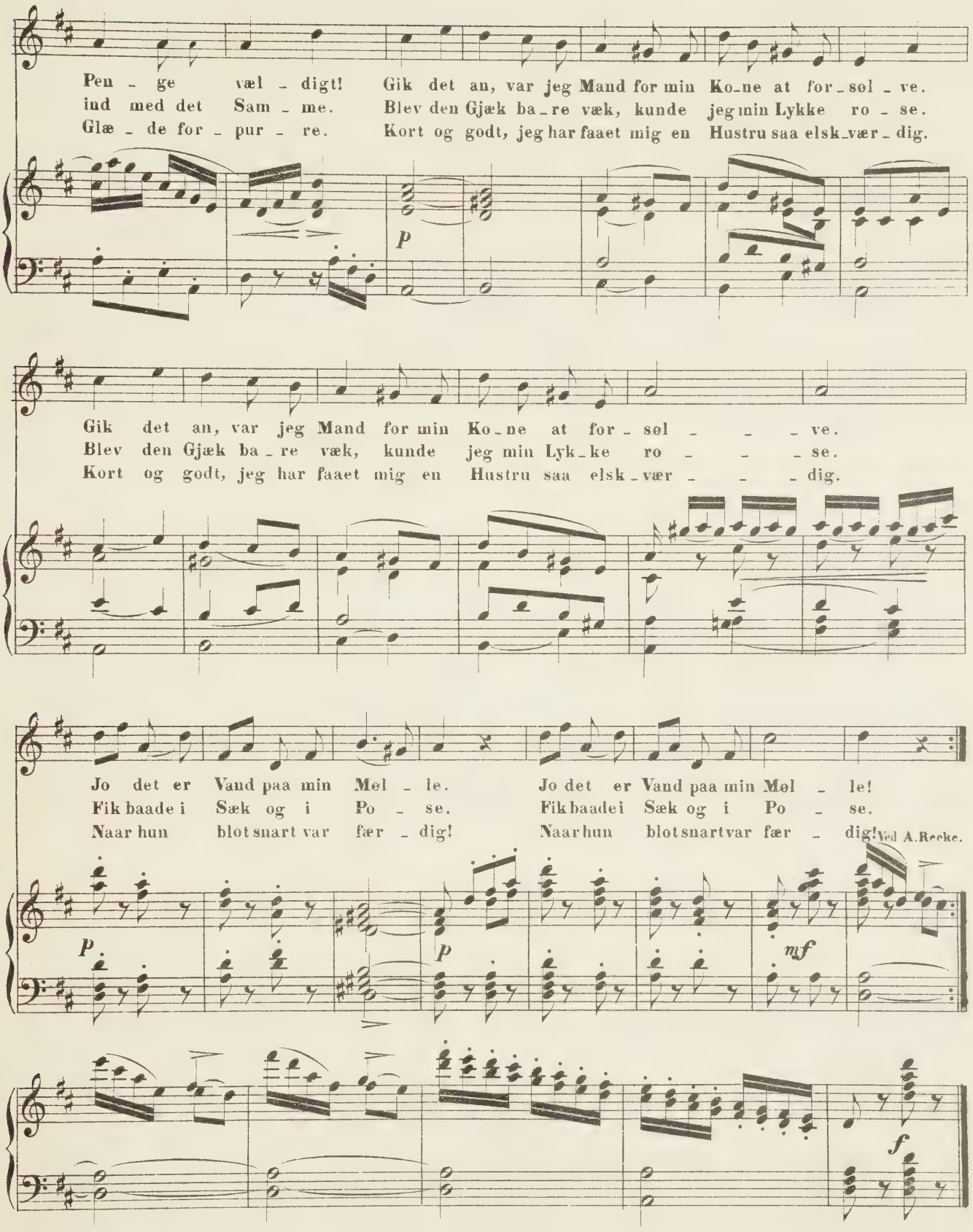

Musik fra den danske Skueplads 43. Lev.

II.

Romance.

Andante un poco lento.

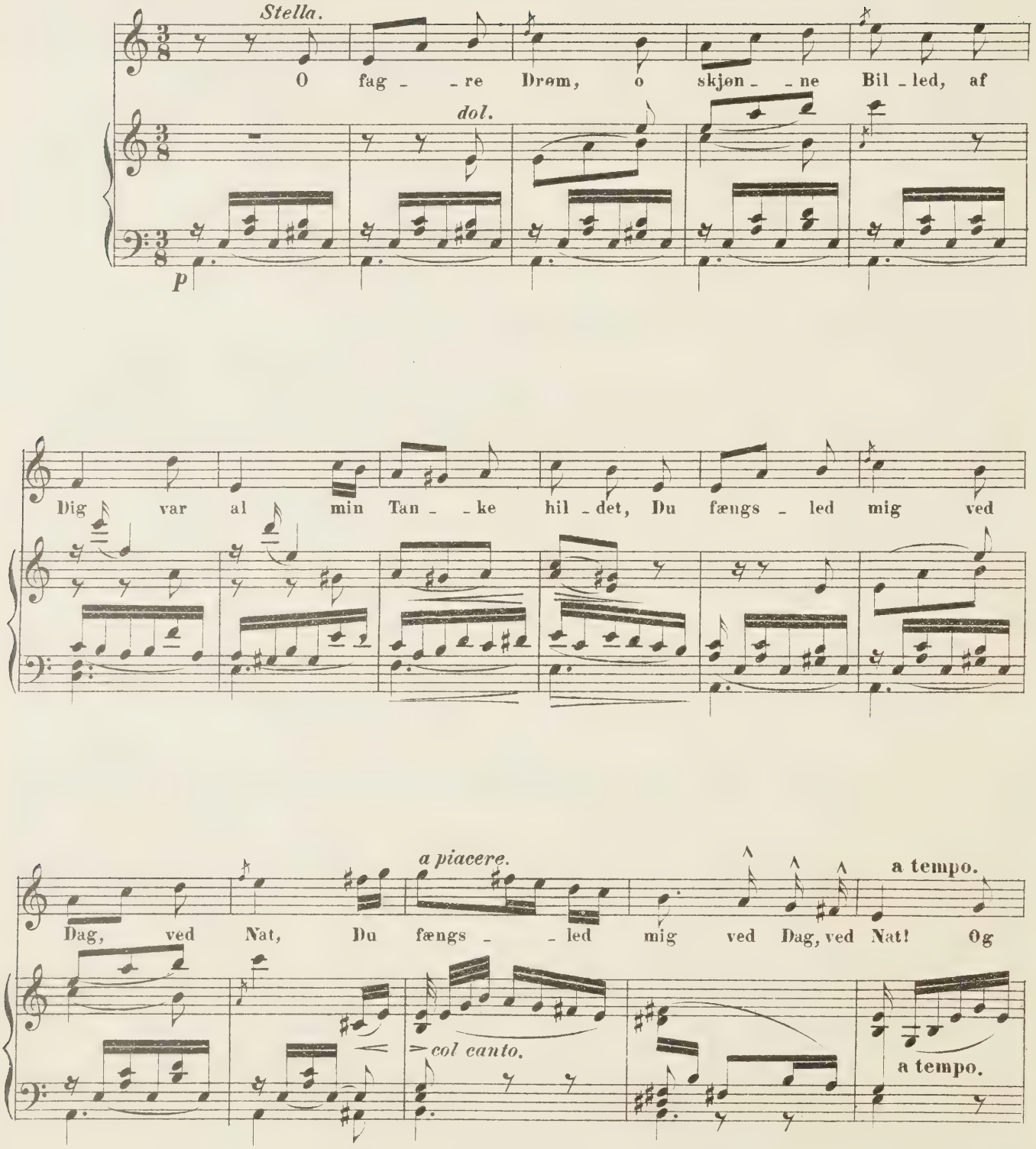

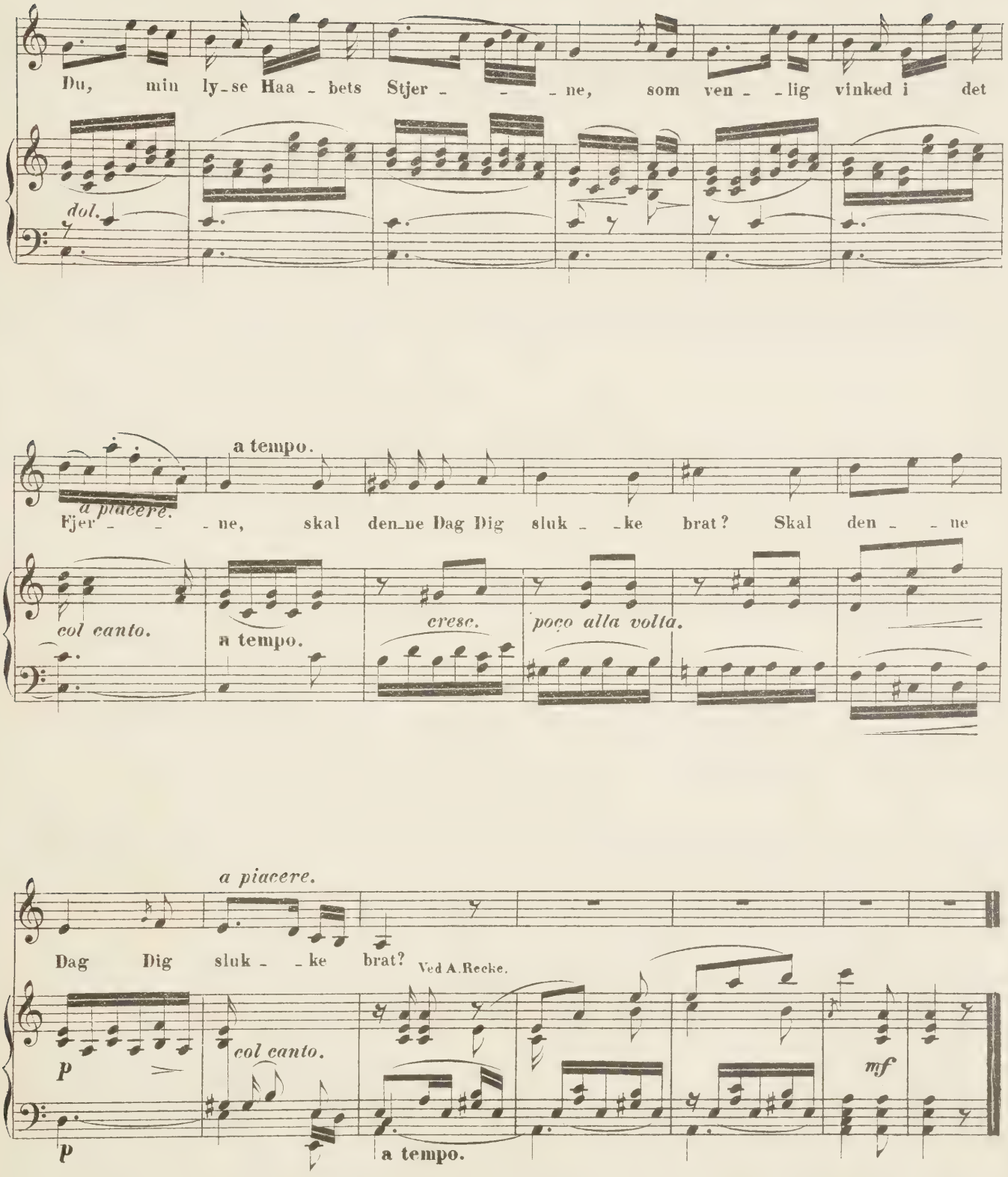
Du, min ly-se Haa - bets Stjer - - - ne, som ven - - lig vinked i det
dol.
a tempo.
a piacere.
Fjer - - - ne, skal den-ne Dag Dig sluk - - ke brat? Skal den - - ne
col canto.
a tempo.
cresc.
poco alla volta.
a piacere.
Dag Dig sluk - - ke brat?
Ved A. Recke.
p
col canto.
mf
p
a tempo.

FLUGT OG FARE.

(1852.)

I.

Romance.

Allegretto vivace.

H. Rung.

Christina.

1. Saa glad i Hu som
2. Saa glad som Fisk i

mf *p*

Fug - len i Bø - gens høi - e Bo, lig Hjor - ten i Skjær - som - mer - tid, saa
Vo - ven han pløi - e Ha - vets Blaa for Danmarks Roes og Danmarks Flag han

ly - ste - lig, saa ly - ste - lig og saa fro: saa - lun - de Sven - den
mo - digt, han mo - digt i Kam - pen gaae! Saa - lun - de Sven - den

f *mf* *dol.*

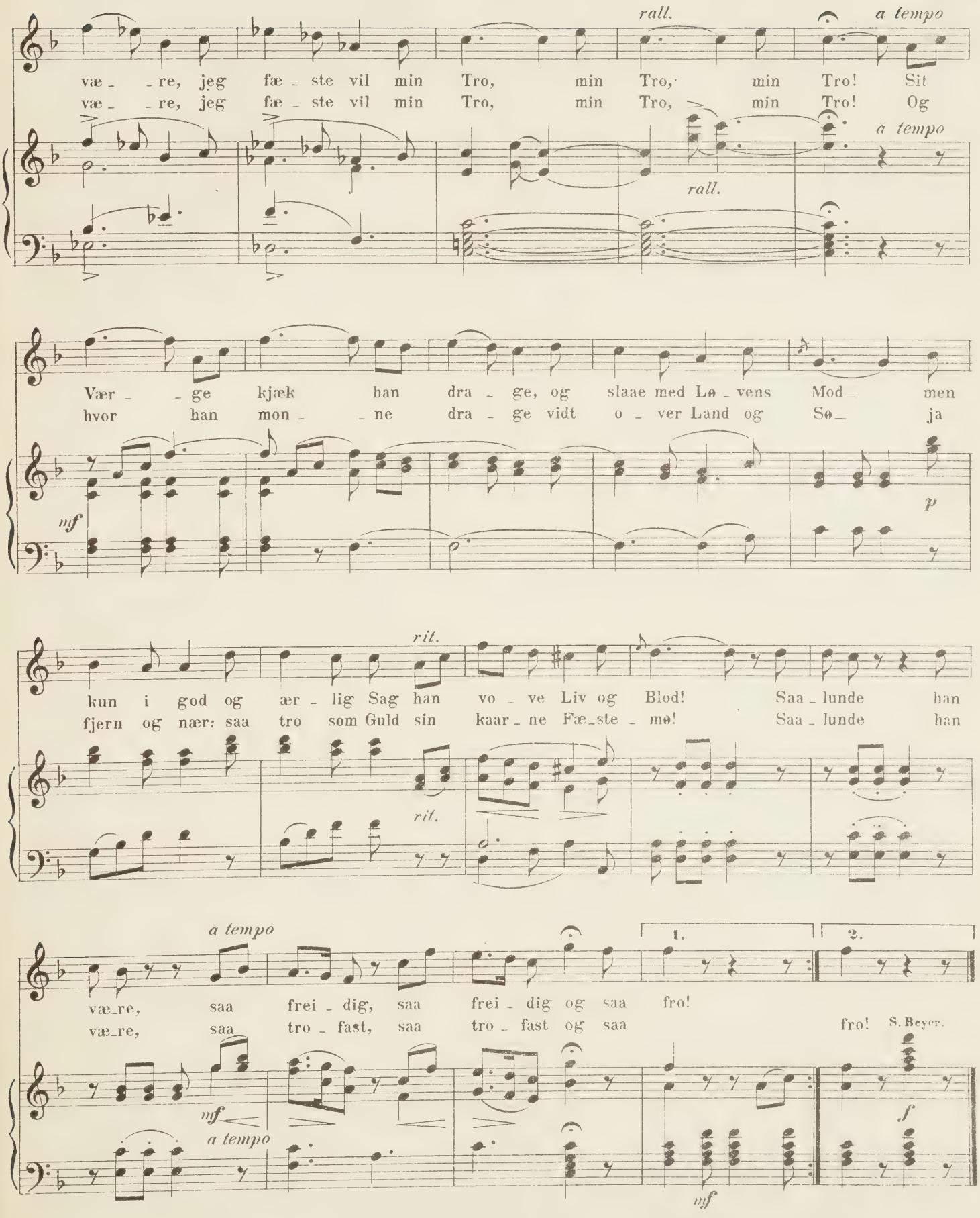
rall.
a tempo
væ_ _re, jeg fæ_ste vil min Tro, min Tro, min Tro! Sit
væ_ _re, jeg fæ_ste vil min Tro, min Tro, min Tro! Og
a tempo
rall.
Vær_ _ge kjæk han dra_ge, og slaae med Lø_vens Mod_ men
hvor han mon_ _ne dra_ge vidt o_ver Land og Sø_ ja
mf
p
rit.
kun i god og ær_lig Sag han vo_ve Liv og Blod! Saa_lunde han
fjern og nær: saa tro som Guld sin kaar_ne Fæ_ste_mø! Saa_lunde han
rit.
a tempo
1.
2.
væ_re, saa frei_dig, saa frei_dig og saa fro!
væ_re, saa tro_fast, saa tro_fast og saa fro!
S. Beyer.
mf
a tempo
f
mf

II.

Romance.

Andante. *Fru Hilleborg.*

1. Han led_te mig hen til Bøl_gen blaa_ jeg gik mig i Fremmer_
2. Men svun_det er Glædens Mor_gen_rød_ den fulg_tes af Kval og

dol. *pp* *dol.*

stavn_ ei ænd_sed jeg, hvor den Fart monne gaae, paa bru_sen_de Van_ _de,
Vee!_ At vog_te de Smaabørn vel han mig bød_ og dem jeg be_va_ _rer

trem.

ad u_kjend_te Stran_ _de_ i hans Arm var jeg tryg og i
i Nød og i Fa_ _rer_ hvad en Mo_der formaaer, I skal

dol.

poco rit. *di piu* 1. *a tempo* 2.

Havn! I hans Arm var jeg tryg og i Havn!
see! Hvad en Mo_der formaaer, I skal see!

poco rit. *di piu* *a tempo*

S. Beyer.

III.

Andante un poco lento. *Romance.*

Kai Plessen.

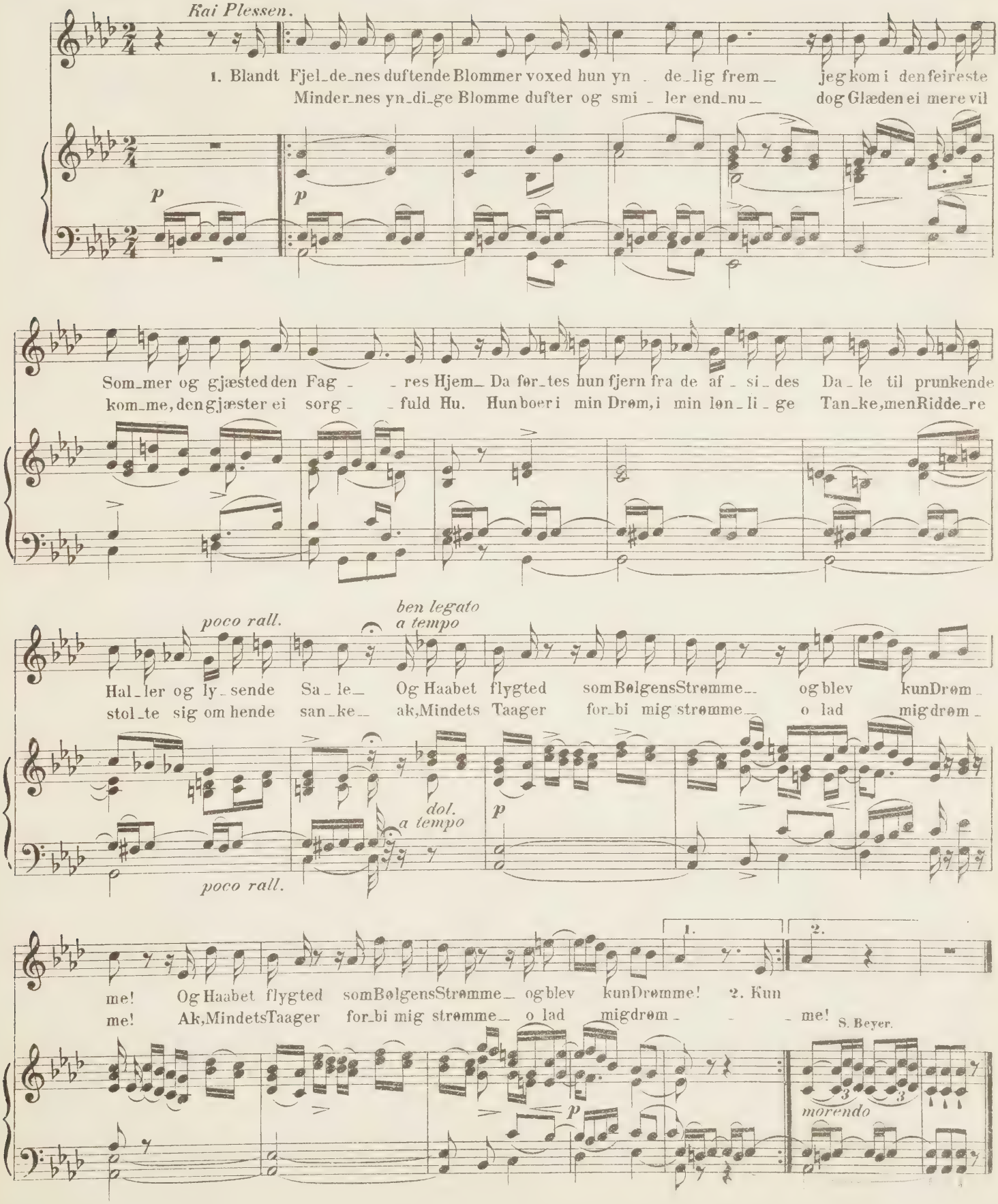

MARTHA.

(1852.)

I.

*Arie.**)

F. von Flotow.
(1812–1883.)

Allegro moderato.

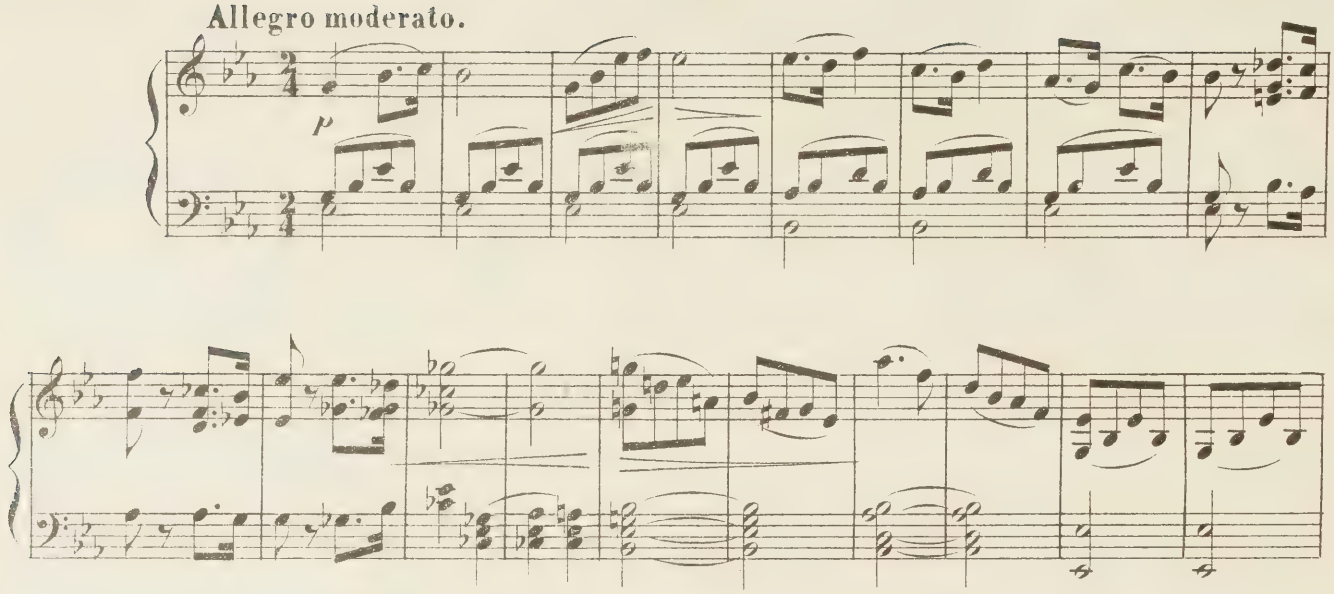

Lyonel.

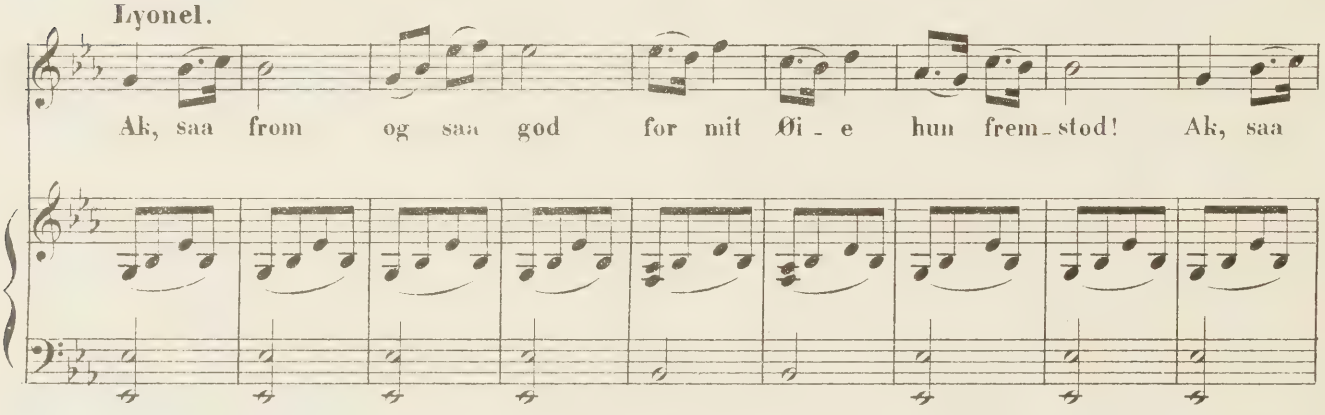

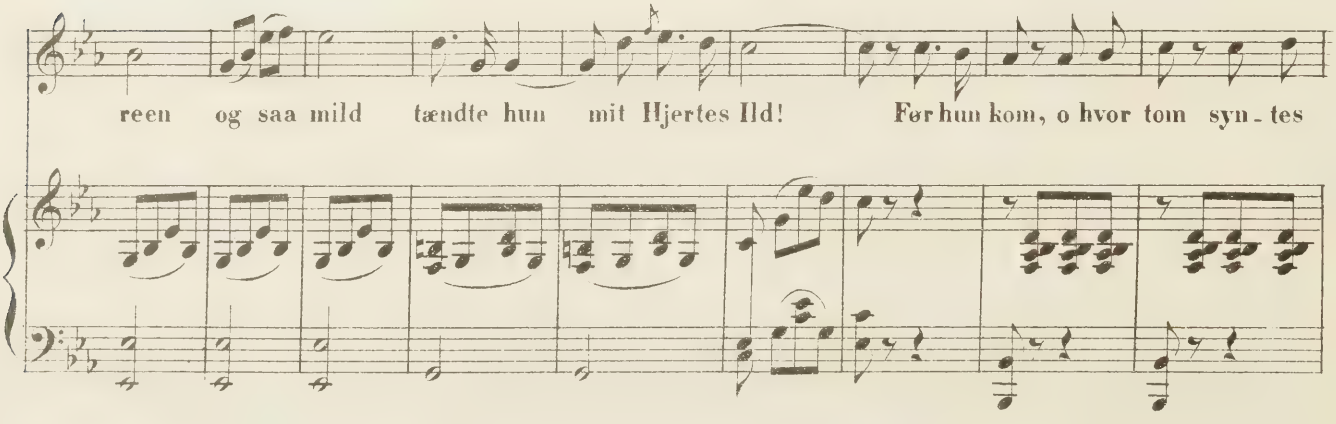

*) Originaltoneart: Fdur.

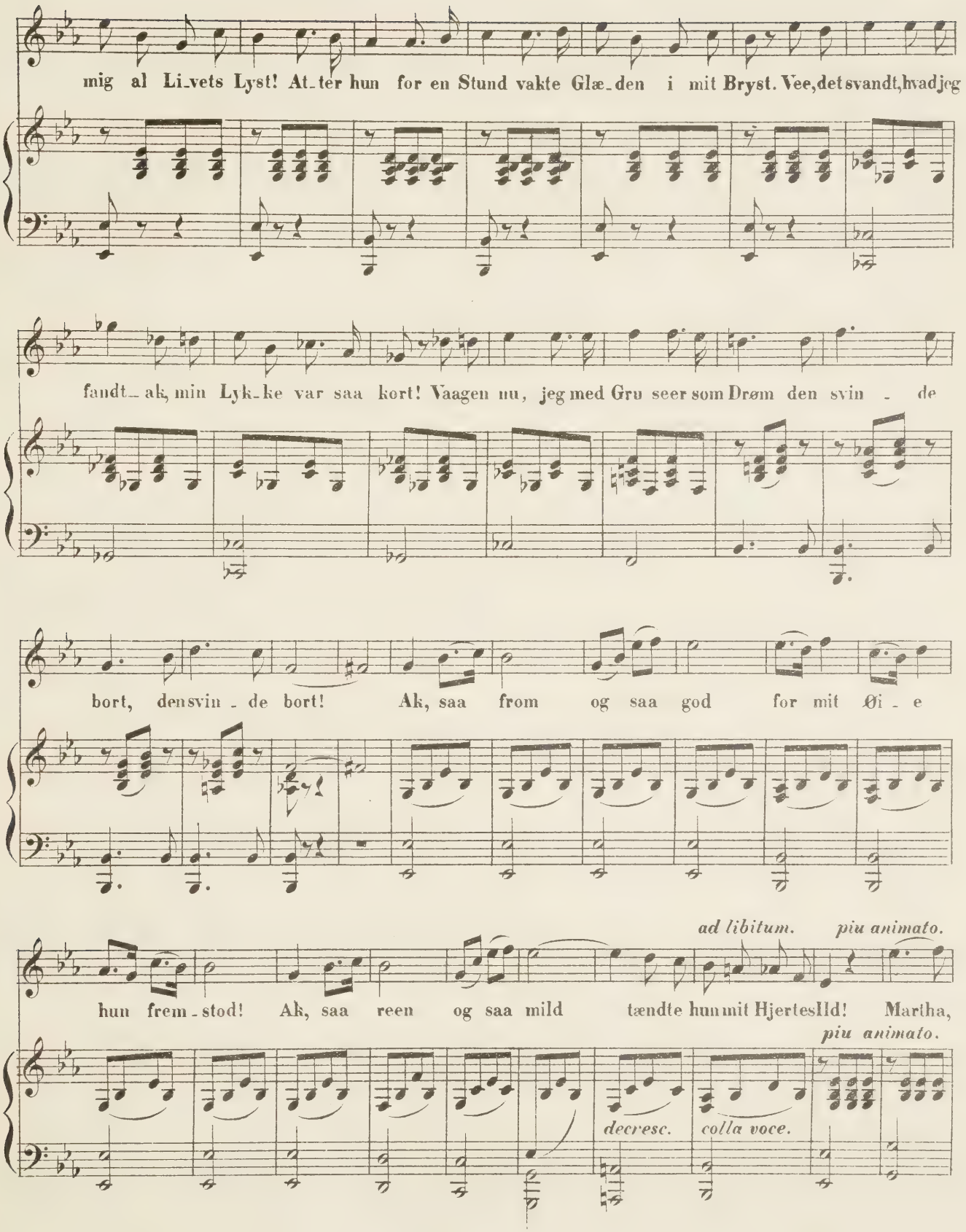
mig al Li-vets Lyst! At-ter hun for en Stund vakte Glæ-den i mit Bryst. Vee, det svandt, hvad jeg
fandt- ak, min Lyk-ke var saa kort! Vaagen nu, jeg med Gru seer som Drøm den svin - de
bort, den svin - de bort! Ak, saa from og saa god for mit Øi - e
ad libitum.
piu animato.
hun frem - stod! Ak, saa reen og saa mild tændte hun mit Hjertes Ild! Martha,
piu animato.
decresc.
colla voce.

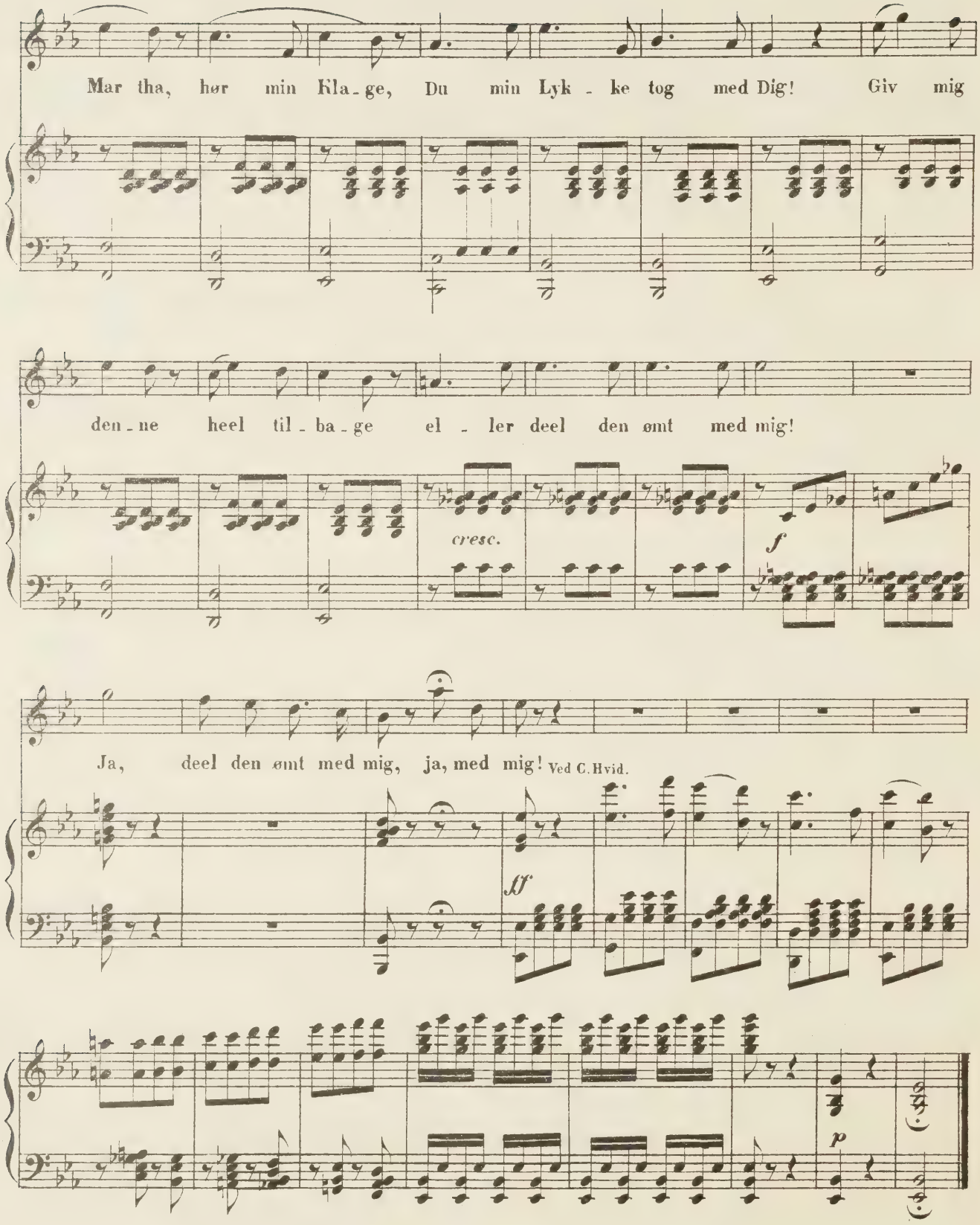
Mar tha, hør min Kla-ge, Du min Lyk-ke tog med Dig! Giv mig
den-ne heel til-ba-ge el-ler deel den ømt med mig!
cresc.
f
Ja, deel den ømt med mig, ja, med mig! Ved C. Hvid.
ff
p

II.

Romance.

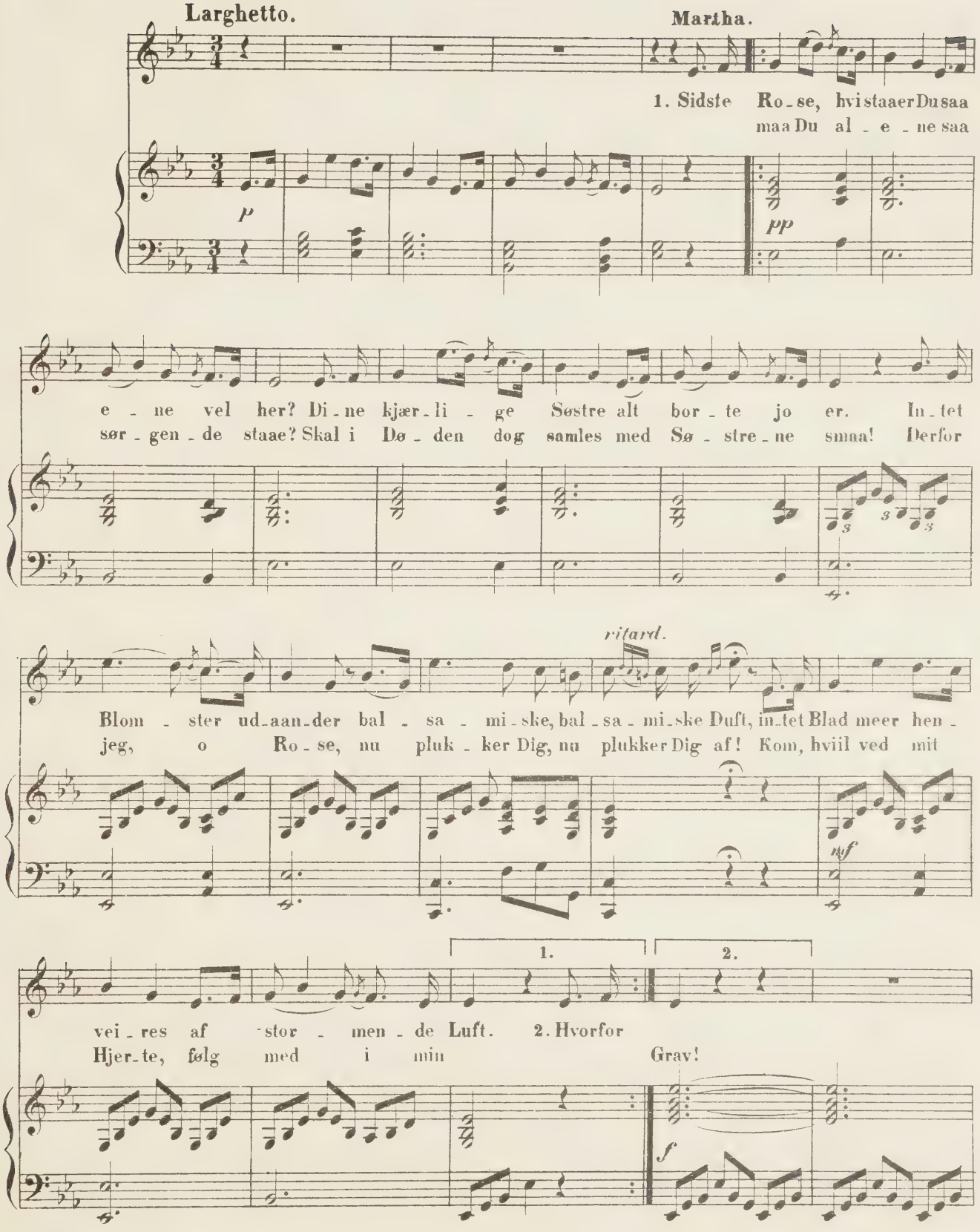
Larghetto.
Martha.
1. Sidste Ro-se, hvi staaer Du saa
maa Du al-e-ne saa
p
pp
e-ne vel her? Di-ne kjær-li-ge Søstre alt bor-te jo er. In-tet
sør-gen-de staae? Skal i Dø-den dog samles med Sø-stre-ne smaa! Derfor
ritard.
Blom-ster ud-aan-der bal-sa-mi-ske, bal-sa-mi-ske Duft, in-tet Blad meer hen-
jeg, o Ro-se, nu pluk-ker Dig, nu plukker Dig af! Kom, hviil ved mit
nf
1.
2.
vei-res af stor-men-de Luft. 2. Hvorfor
Hjer-te, følg med i min Grav!
f

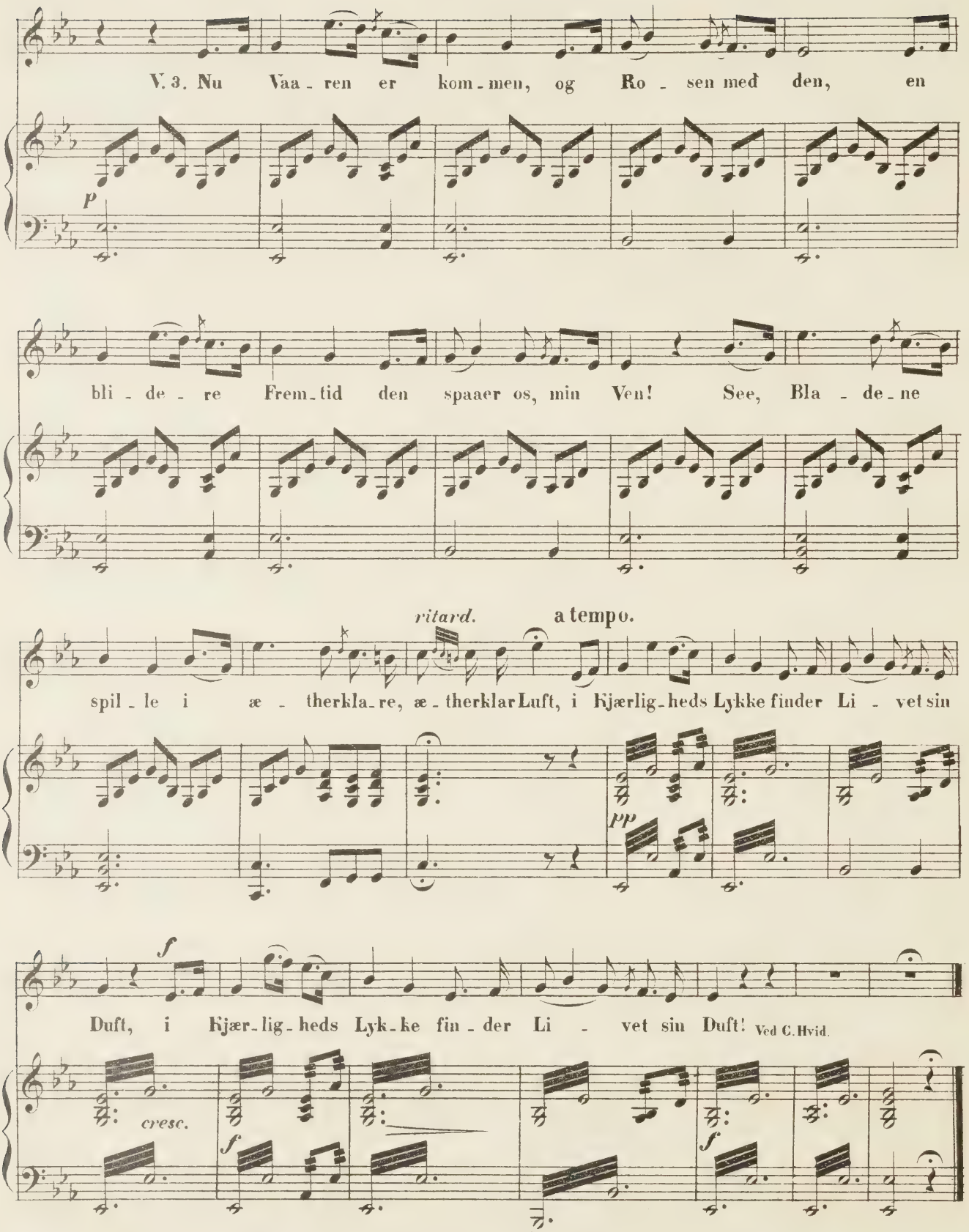
V. 3. Nu Vaa - ren er kom - men, og Ro - sen med den, en
p
bli - de - re Frem - tid den spaaer os, min Ven! See, Bla - de - ne
ritard.
a tempo.
spil - le i æ - therkla - re, æ - therklar Luft, i Kjærlig - heds Lykke finder Li - vet sin
pp
f
Duft, i Kjær - lig - heds Lyk - ke fin - der Li - vet sin Duft!
Ved C. Hvid.
cresc.
f
f

III.

Romance.

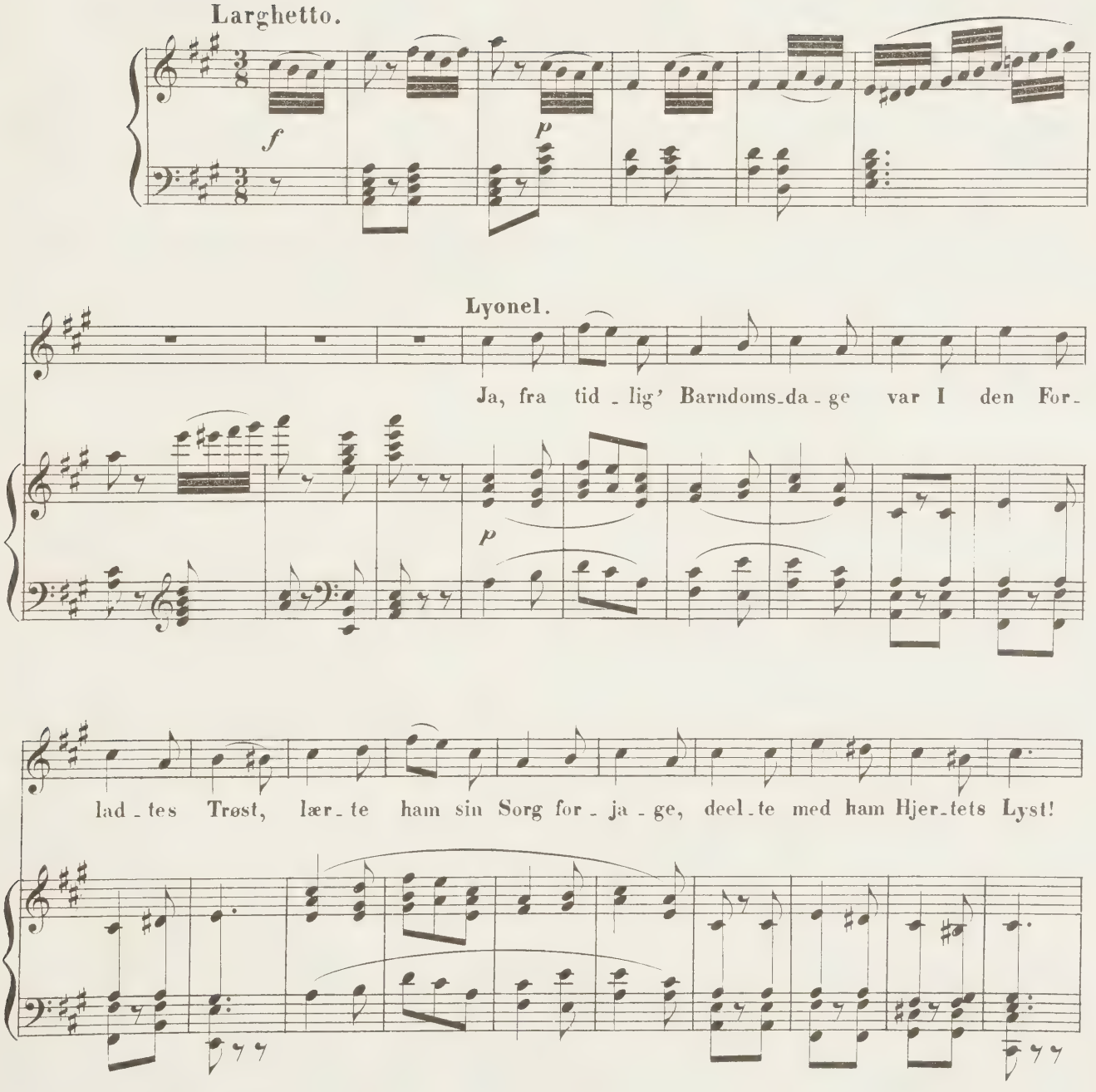
Larghetto.
f
p
Lyonel.
Ja, fra tid - lig' Barndoms-da - ge var I den For-
p
lad - tes Trøst, lær - te ham sin Sorg for - ja - ge, deel - te med ham Hjer-tets Lyst!

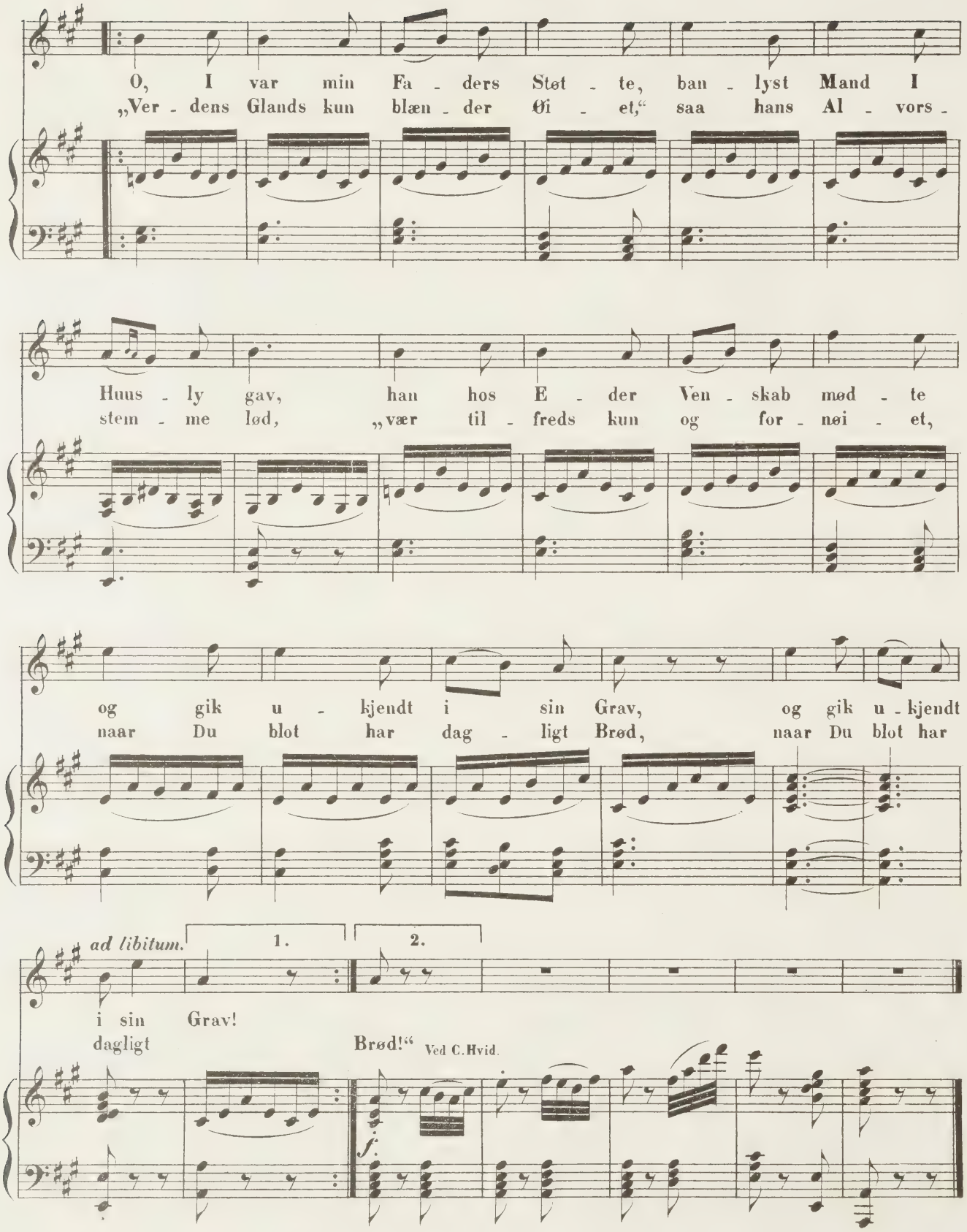
O, I var min Fa - ders Støt - te, ban - lyst Mand I
„Ver - dens Glands kun blæn - der Øi - et," saa hans Al - vors -
Huus - ly gav, han hos E - der Ven - skab mød - te
stem - me lød, „vær til - freds kun og for - nøi - et,
og gik u - kjendt i sin Grav, og gik u - kjendt
naar Du blot har dag - ligt Brød, naar Du blot har
ad libitum.
1.
2.
i sin Grav!
dagligt Brød!"
Ved C. Hvid.
f.

IV.

Portersang.

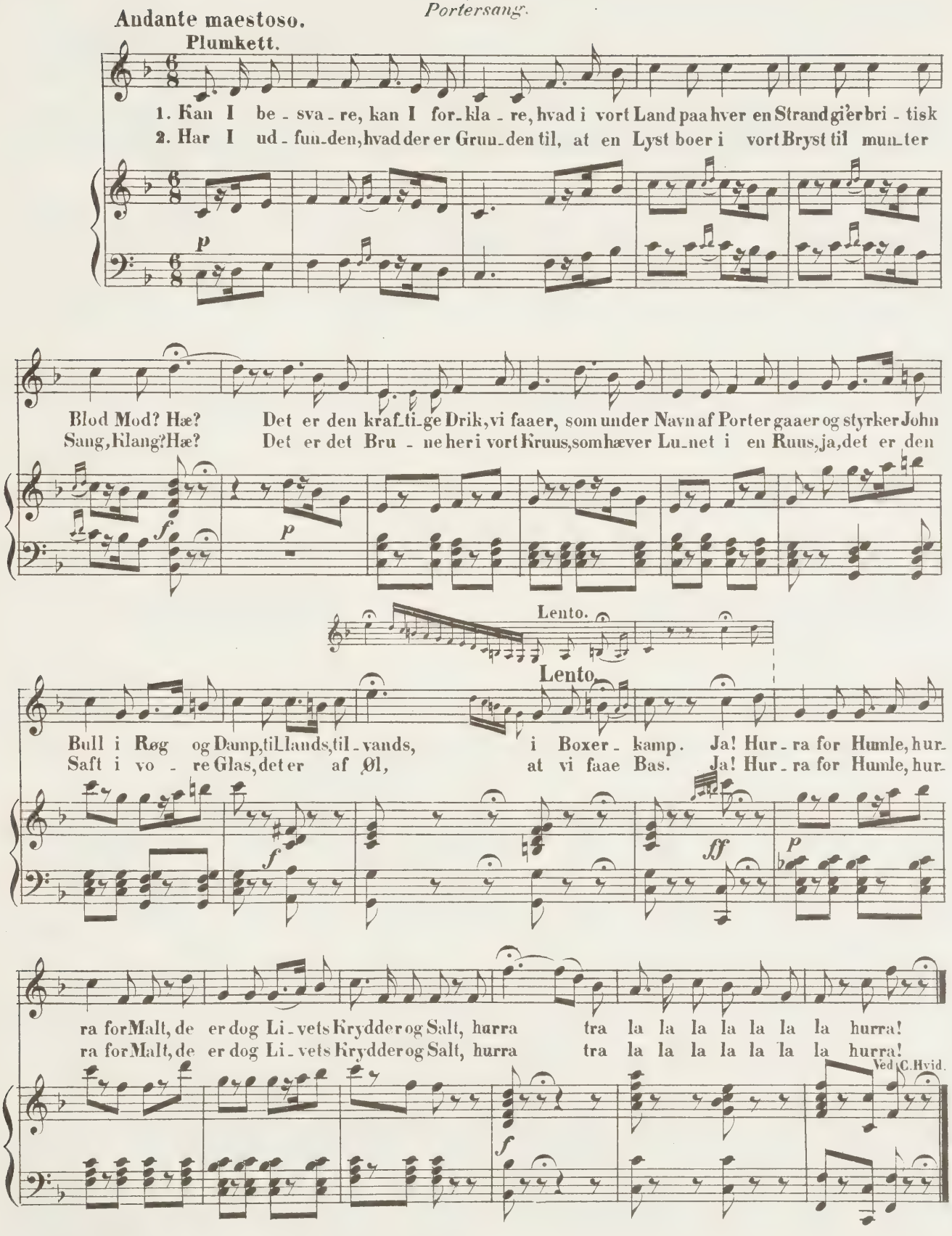

LAZARILLA.

(1853.)

R. Bay.
(1791 – 1856.)

Moderato. *Bolero.*

Palomita.

1. Saa skal min Stemme
2. Ja, Held det Land, hvor
3. Paa Ta_jos Bred og

end een_gang sam_le det Folk, for hvil_ket jeg sang saa tidt!
en Sang_gud_in_de, som her hos E_der, i Fol_ket boer!
Gra_na_das Slet_ter, der skal, saa læn_ge en Spansker til,

f

Saa kom, I Un_ge, saa kom, I Gam_le, jeg fø_ler Trang til at jub_le
Hun let_ter Byr_den, hver Sorg maa svin_de, og Glæ_den der bli_ver dob_belt
Bo_le_ro klin_ge til Ka_stag_net_ter, Fan_dan_go svin_ges til Stræn_ge_

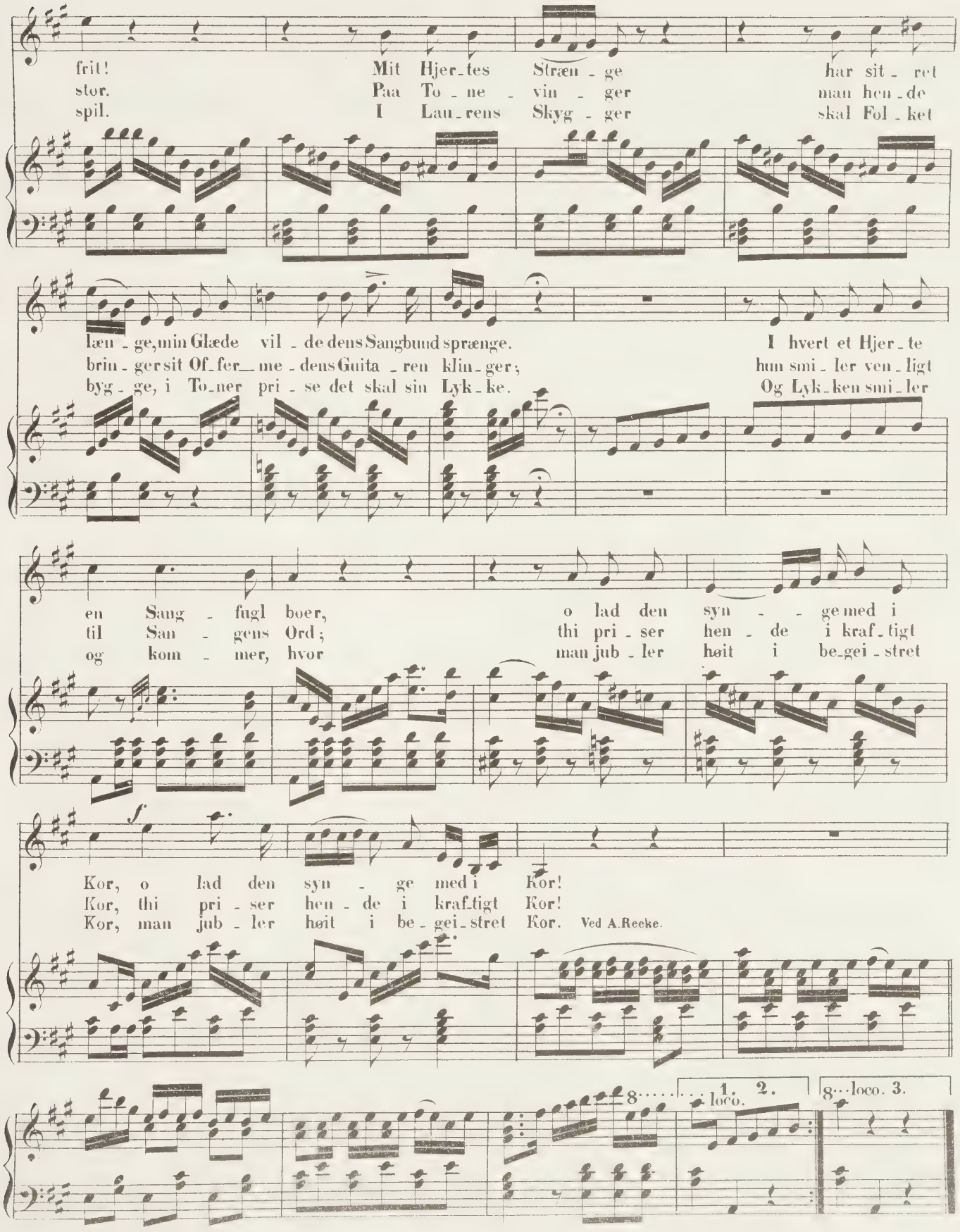
frit! Mit Hjer-tes Stræn-ge har sit-ret
stor. Paa To-ne-vin-ger man hen-de
spil. I Lau-rens Skyg-ger skal Fol-ket
læn-ge, min Glæde vil-de dens Sangbund sprænge. I hvert et Hjer-te
brin-ger sit Of-fer-me-dens Guita-ren klin-ger; hun smi-ler ven-ligt
byg-ge, i To-ner pri-se det skal sin Lyk-ke. Og Lyk-ken smi-ler
en Sang-fugl boer, o lad den syn-ge med i
til San-gens Ord; thi pri-ser hen-de i kraf-tigt
og kom-mer, hvor man jub-ler høit i be-gei-stret
f
Kor, o lad den syn-ge med i Kor!
Kor, thi pri-ser hen-de i kraf-tigt Kor!
Kor, man jub-ler høit i be-gei-stret Kor.
Ved A. Recke.
8
1. 2.
loco.
8
loco. 3.

DRØM OG DAAD.

(1854.)

Romance.

Allegro grazioso. P. Heise.

Claudio.

1. En Fisk jeg fan - ged paa min Krog, da
gik i Sko - ven, sang og lo, en
Jom - fru sad med bit - tert Nag og

p leggiero

kla - ged den sin Harm: „Hvor - for er Man - den vel saa klog, og jeg paa Klögt saa
Ug - le sad paa Luur: „Hvor - for er al - tid Du saa fro, og jeg saa mörk og
tal - te Smertens - ord: „Hvor - for er Kvin - den vel saa svag, og Mandens Magt saa

crescendo *f*

arm?“ Min lil - le Fisk, jeg gav til Svar, hvi
suur?“ Du drik - ker Blod, mit Svar da löd, den
stor?“ Jeg sva - red da: af Dru - ens Blod, skjön

p

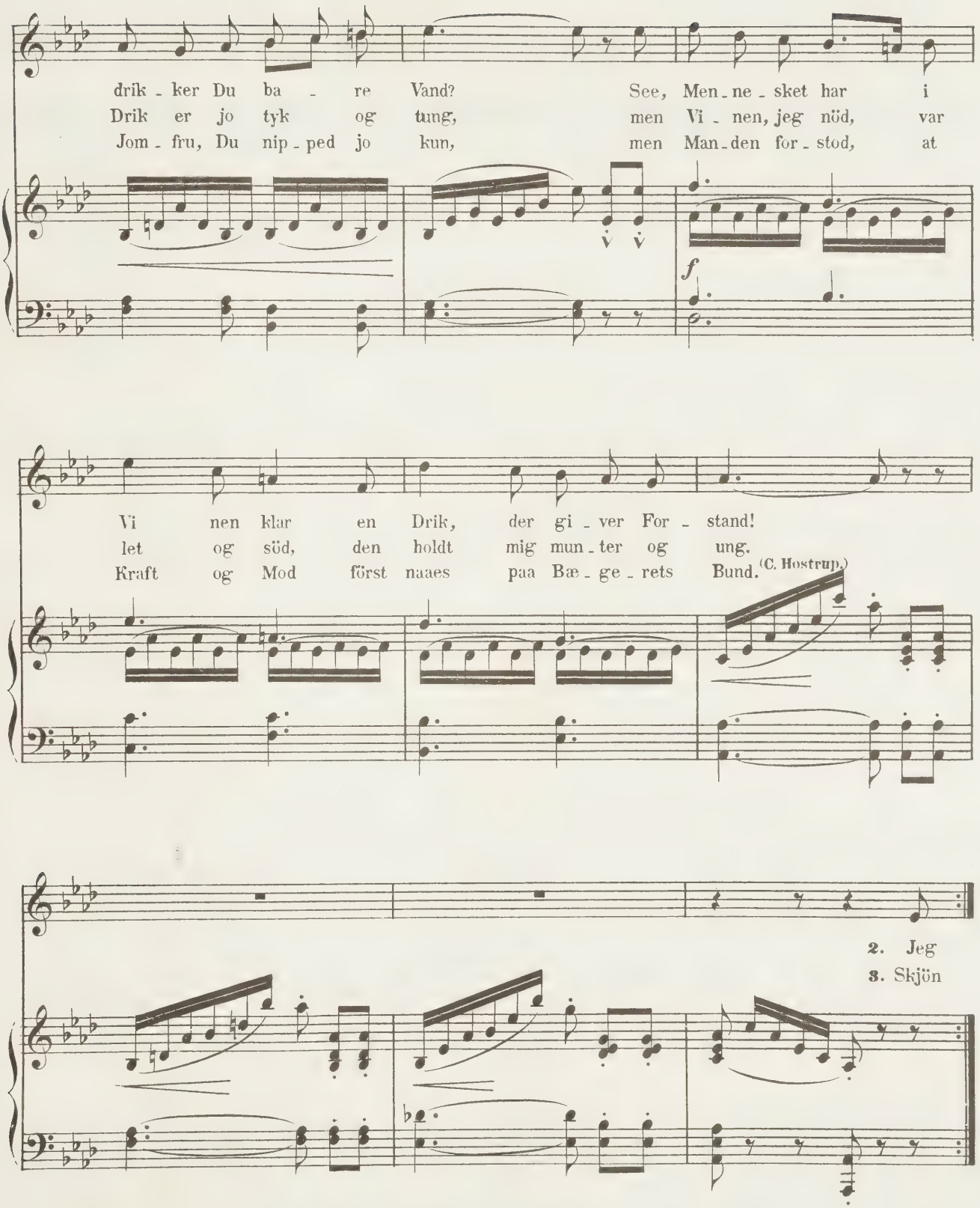
drik - ker Du ba - re Vand? See, Men - ne - sket har i
Drik er jo tyk og tung, men Vi - nen, jeg nöd, var
Jom - fru, Du nip - ped jo kun, men Man - den for - stod, at
f
Vi nen klar en Drik, der gi - ver For - stand!
let og söd, den holdt mig mun - ter og ung.
Kraft og Mod först naaes paa Bæ - ge - rets Bund.
(C. Hostrup.)
2. Jeg
3. Skjön

ELSKOVSDRIKKEN.

(1856.)

I.

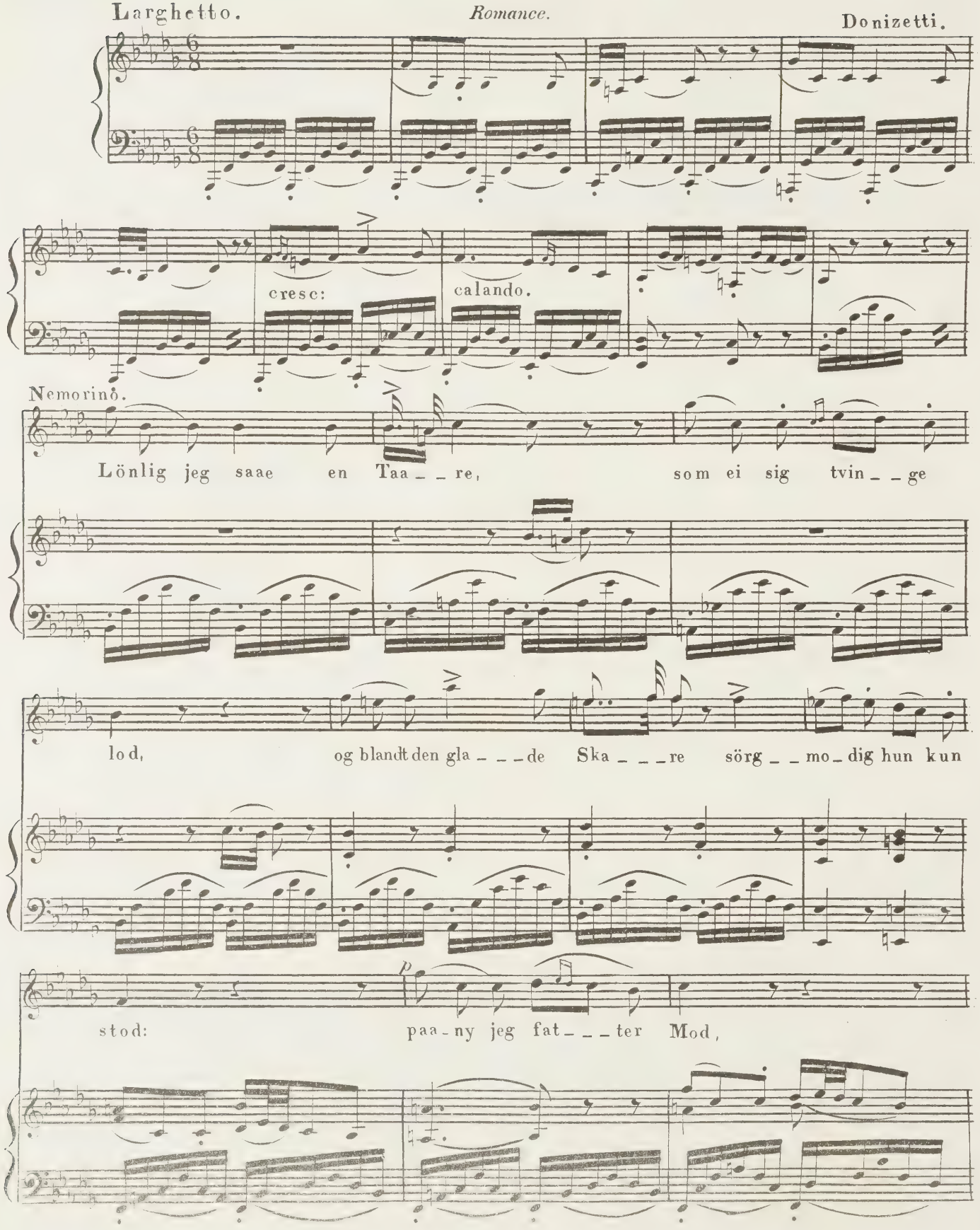

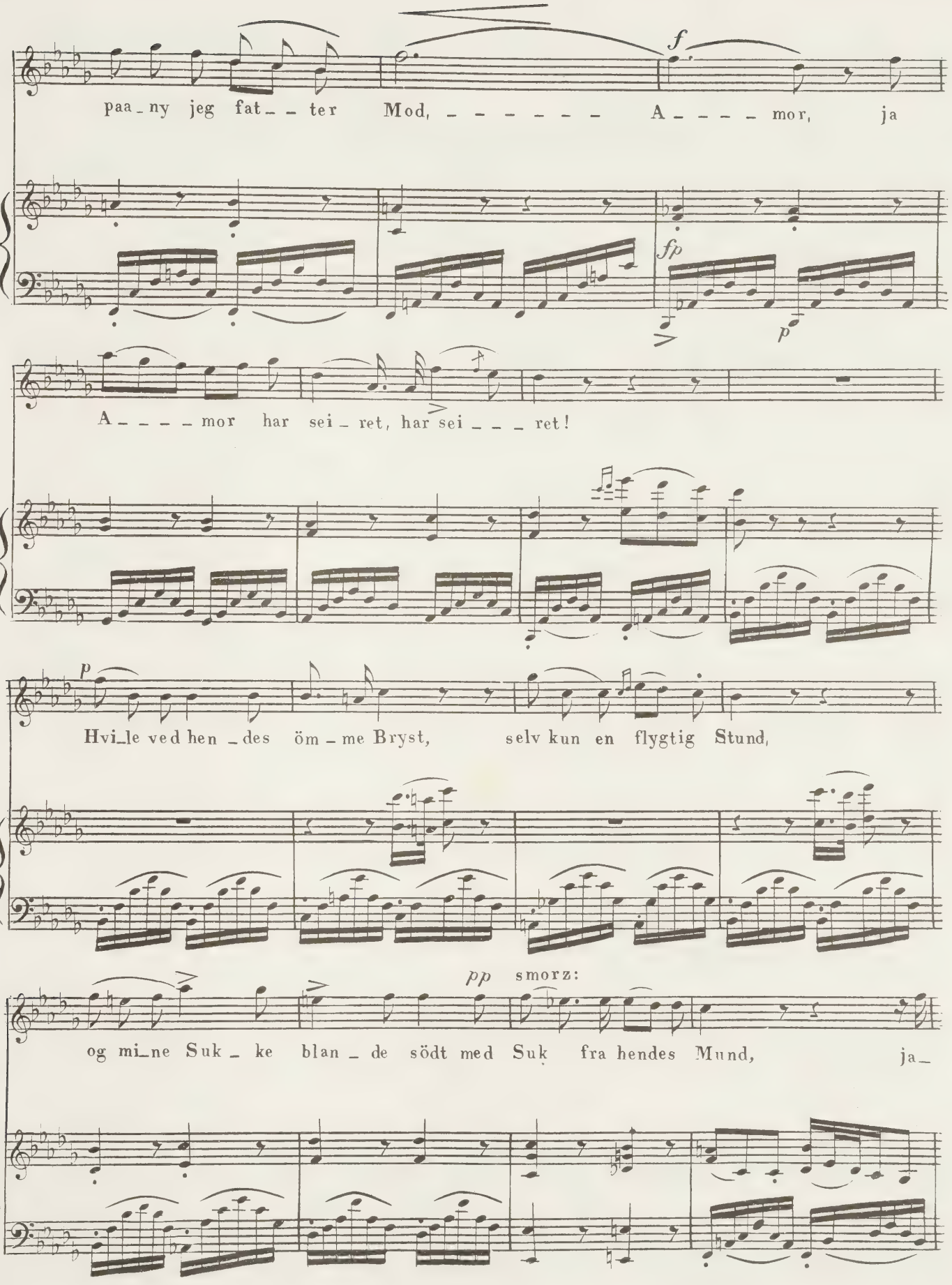
f
paa_ny jeg fat_ter Mod, A_mor, ja
fp
p
A_mor har sei_ret, har sei_ret!
p
Hvi_le ved hen_des öm_me Bryst, selv kun en flygtig Stund,
pp smorz:
og mi_ne Suk_ke blan_de södt med Suk fra hendes Mund, ja_

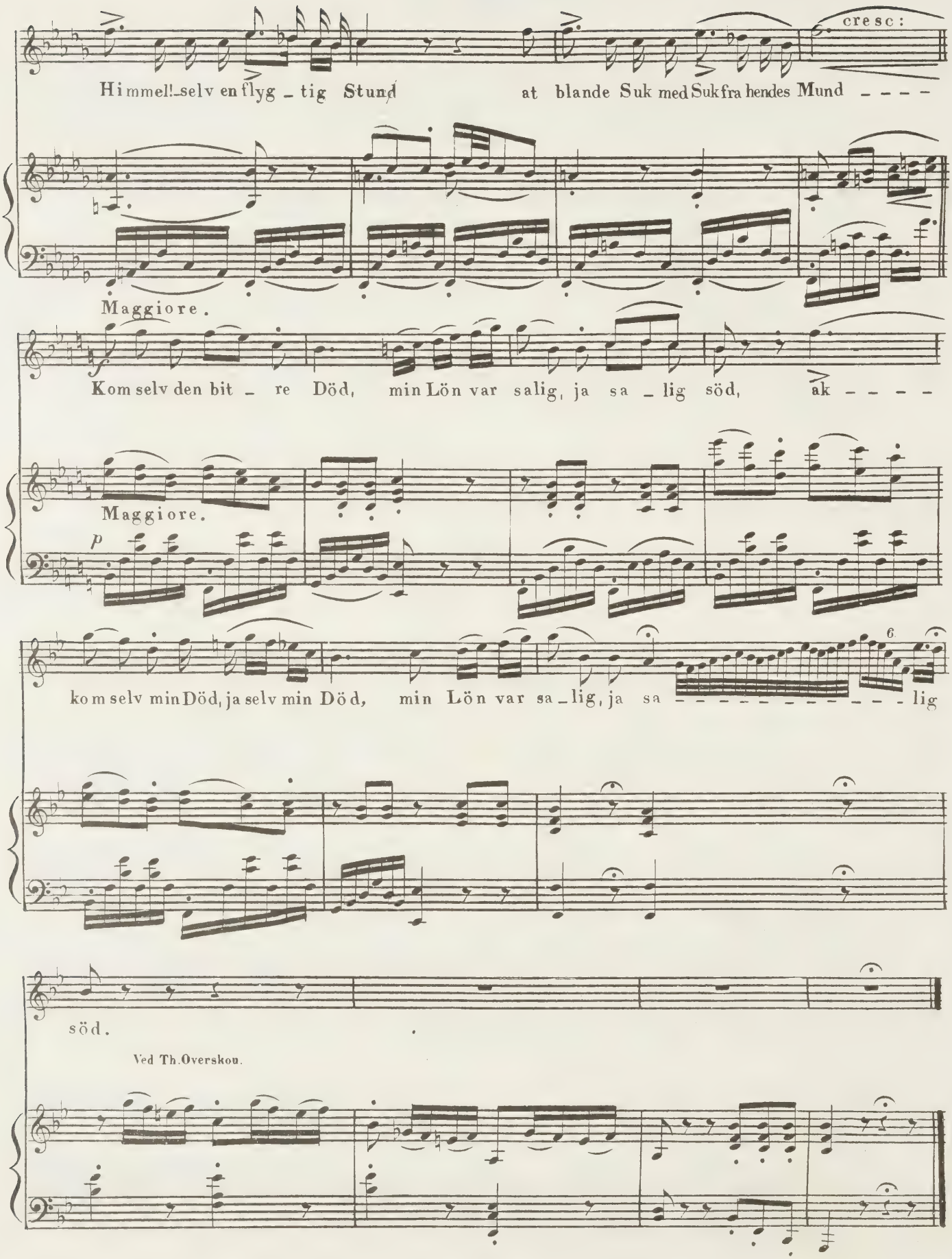

Ved Th. Overskou.

II.

Kavatine.

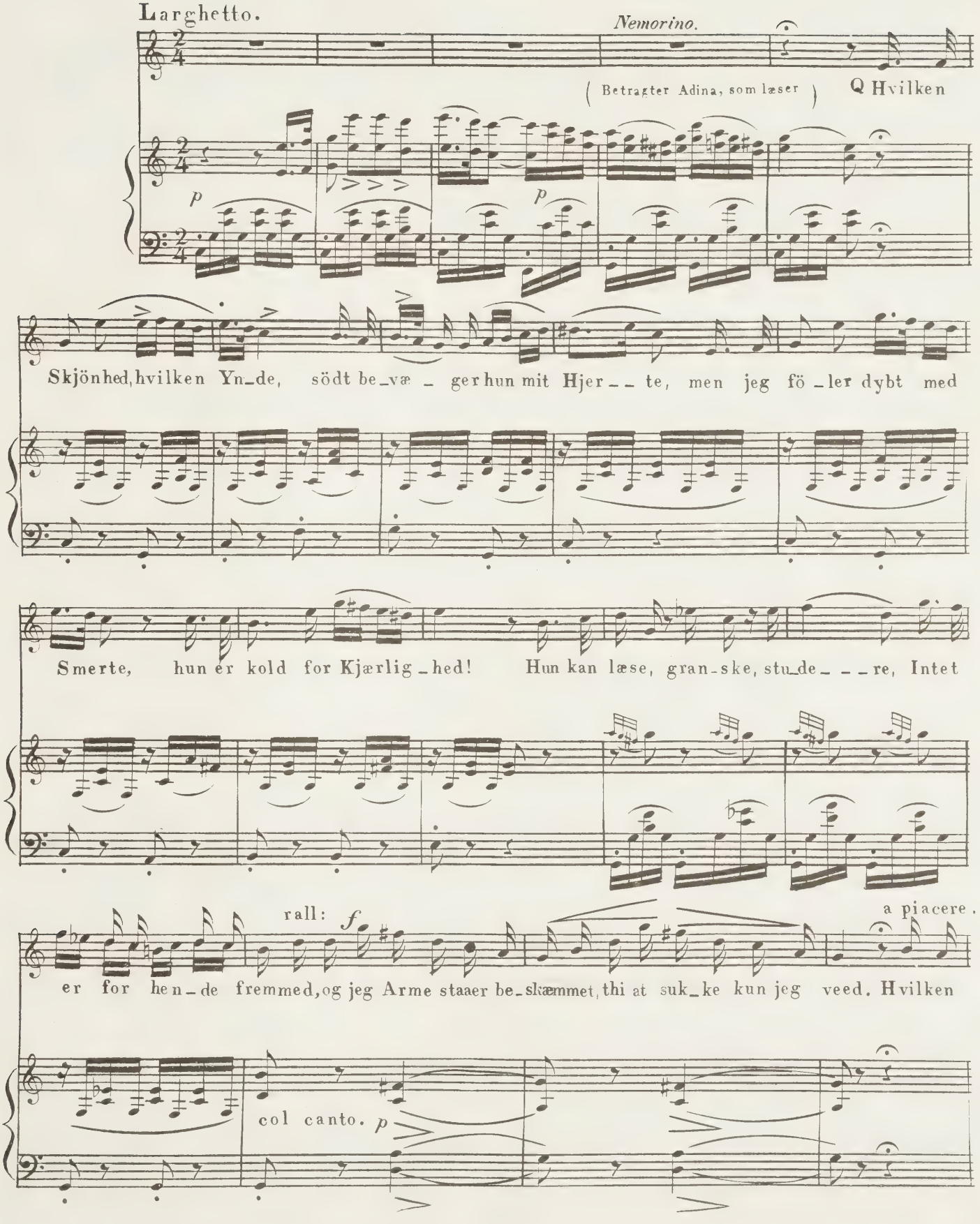
Larghetto.
Nemorino.
(Betragter Adina, som læser)
Q Hvilken
p
p
Skjönhed, hvilken Yn_de, södt be_væ _ ger hun mit Hjer _ _ te, men jeg fö _ler dybt med
Smerte, hun er kold for Kjærlig _hed! Hun kan læse, gran_ske, stu_de_ _ _re, Intet
rall:
f
a piacere.
er for he n _ de fremmed, og jeg Arme staaer be_skæmmet, thi at suk_ke kun jeg veed. Hvilken
col canto.
p

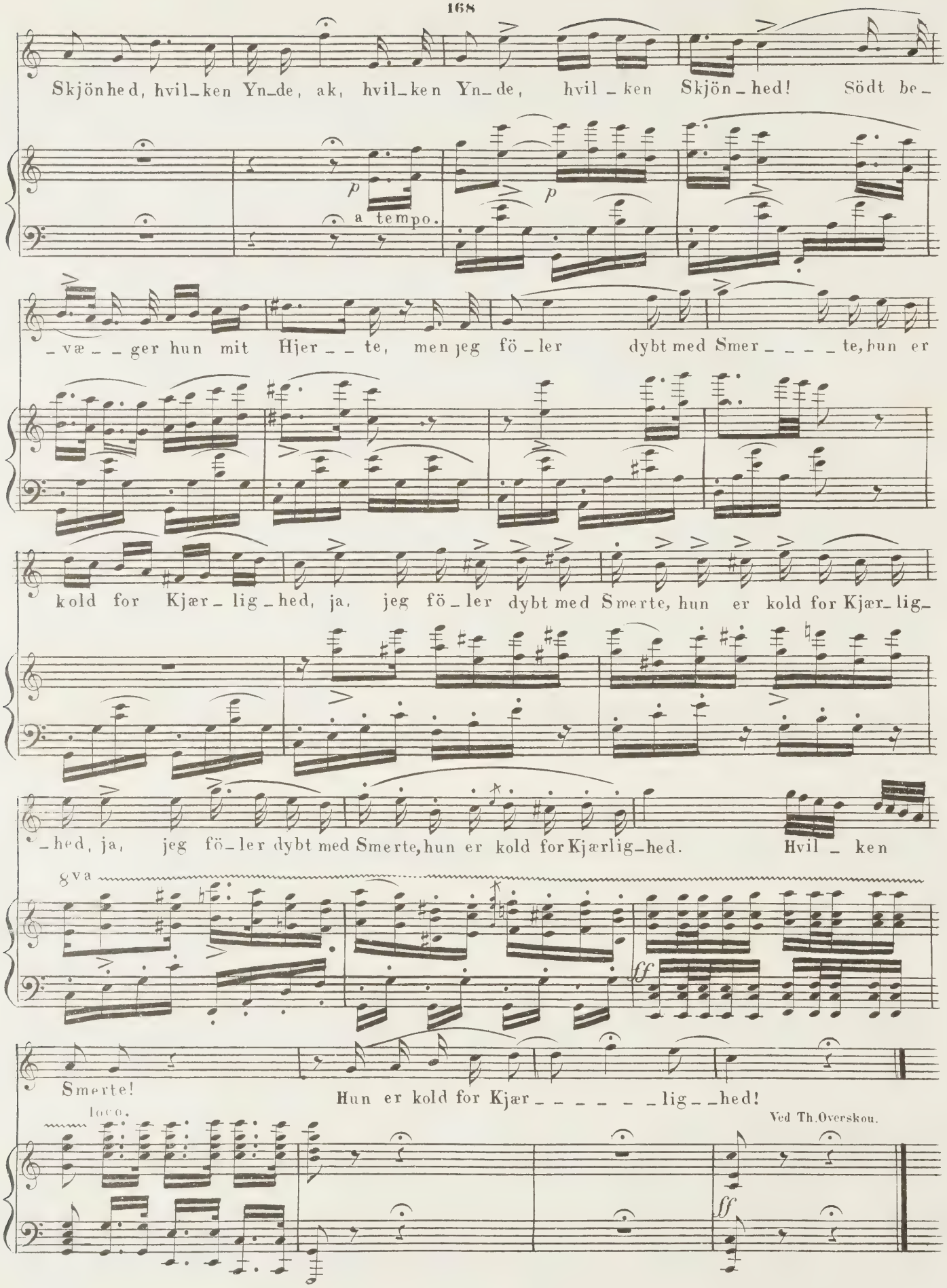
Skjönhed, hvil_ken Yn_de, ak, hvil_ken Yn_de, hvil _ ken Skjön _ hed! Södt be_
p
a tempo.
p
_væ _ _ger hun mit Hjer _ _ te, men jeg fö _ ler dybt med Smer _ _ _ _ te, hun er
kold for Kjær _ lig _ hed, ja, jeg fö _ ler dybt med Smerte, hun er kold for Kjær_lig_
_hed, ja, jeg fö _ ler dybt med Smerte, hun er kold for Kjærlig_hed. Hvil _ ken
8va
ff
Smerte!
Hun er kold for Kjær _ _ _ _ _ _ lig _ _ hed!
loco.
Ved Th. Overskou.
ff

III.

Kavatine.

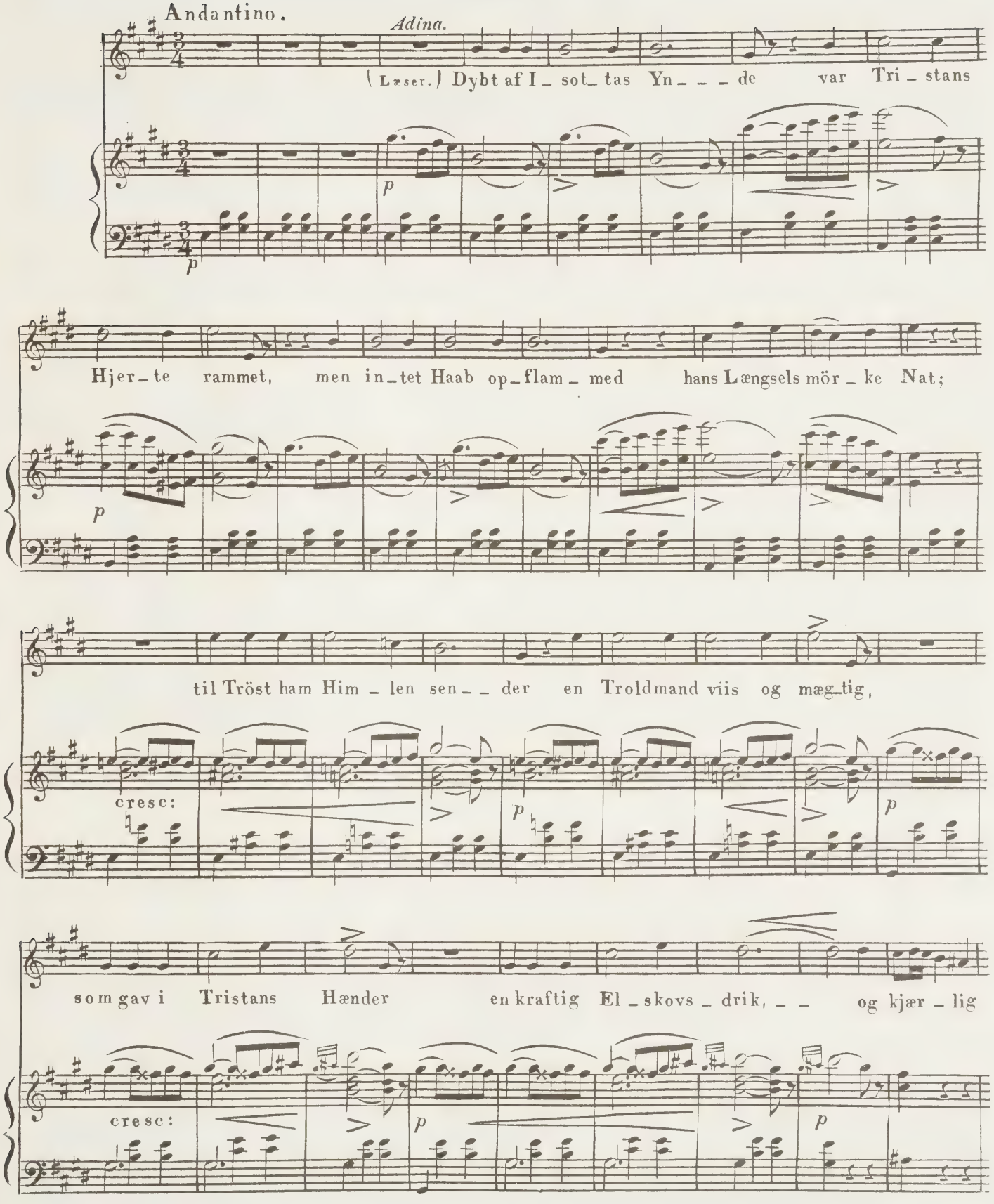

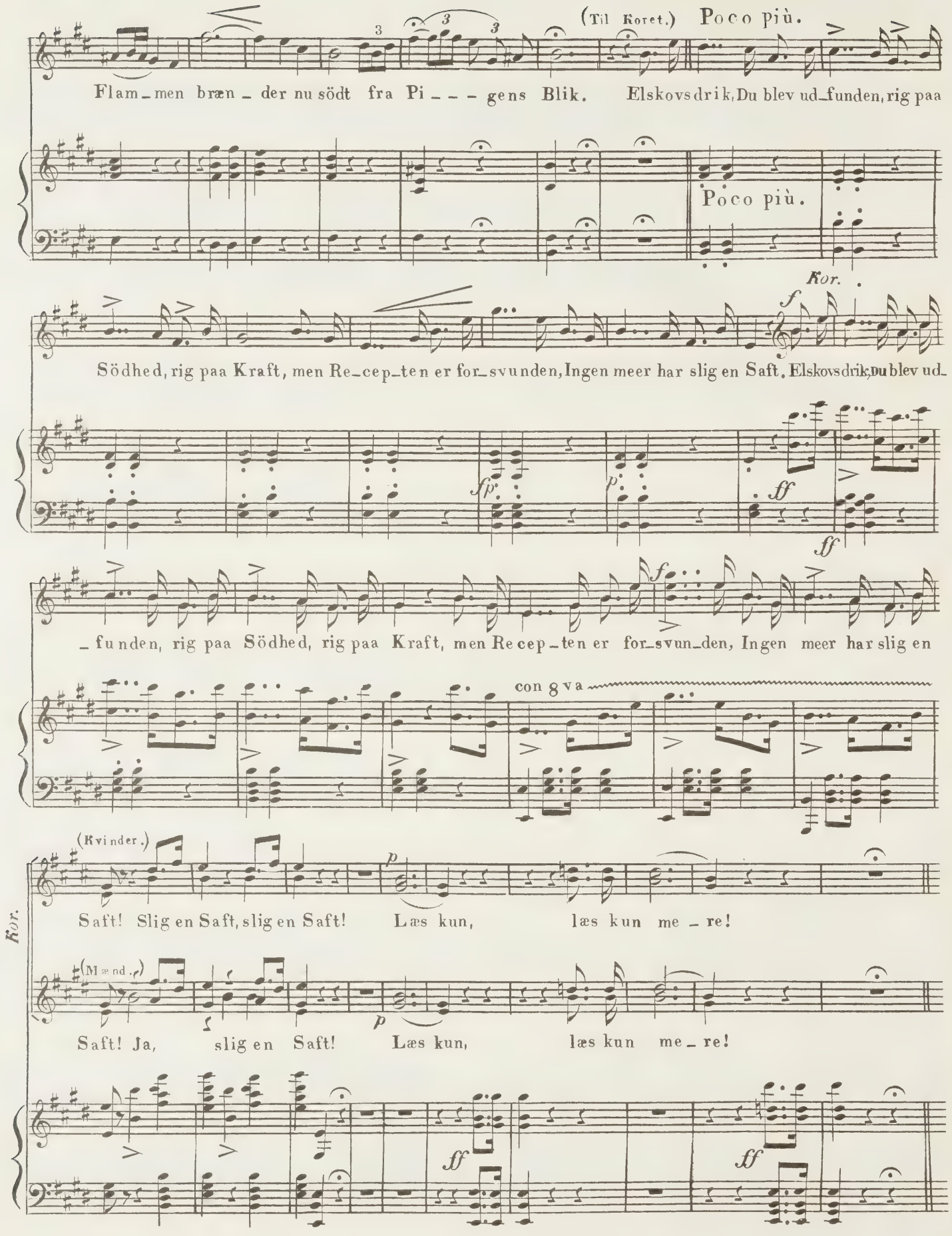
(Til Koret.) Poco più.
Flam_men bræn_der nu södt fra Pi___gens Blik. Elskovsdrik, Du blev ud_funden, rig paa
Poco più.
Kor.
Södhed, rig paa Kraft, men Re_cep_ten er for_svunden, Ingen meer har slig en Saft. Elskovsdrik, Du blev ud_
_funden, rig paa Södhed, rig paa Kraft, men Re cep_ten er for_svun_den, Ingen meer har slig en
con 8va
(Kvinder.)
Kor.
Saft! Slig en Saft, slig en Saft! Læs kun, læs kun me_re!
(Mænd.)
Saft! Ja, slig en Saft! Læs kun, læs kun me_re!

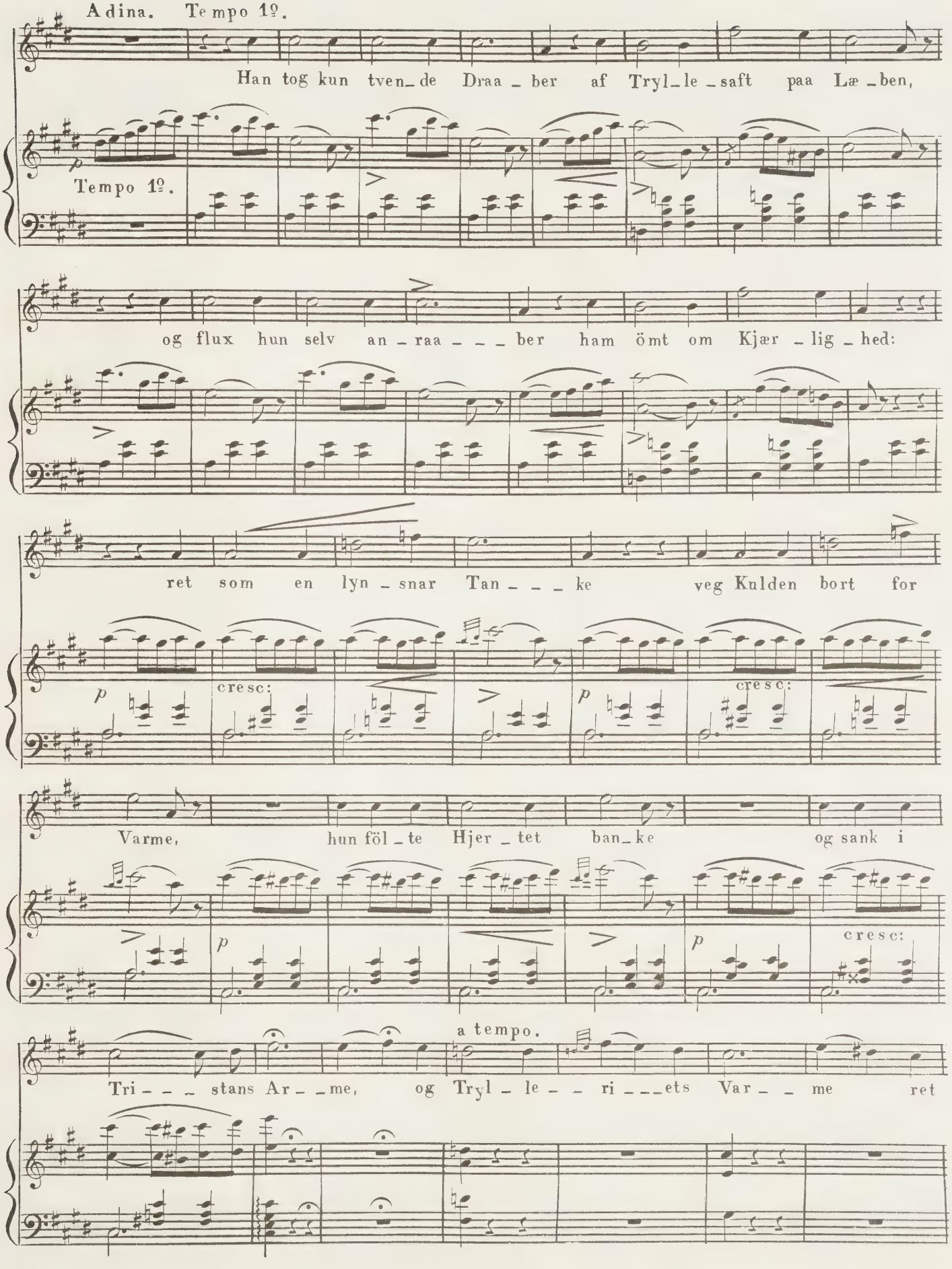
Adina. Tempo 1º.
Han tog kun tven_de Draa _ ber af Tryl_le _saft paa Læ _ben,
Tempo 1º.
og flux hun selv an _ raa _ _ _ ber ham ömt om Kjær _ lig _ hed:
ret som en lyn _ snar Tan _ _ _ ke veg Kulden bort for
cresc:
cresc:
Varme, hun föl _ te Hjer _ tet ban_ke og sank i
cresc:
a tempo.
Tri _ _ _ stans Ar _ _me, og Tryl _ le _ _ ri _ _ _ets Var _ _ me ret

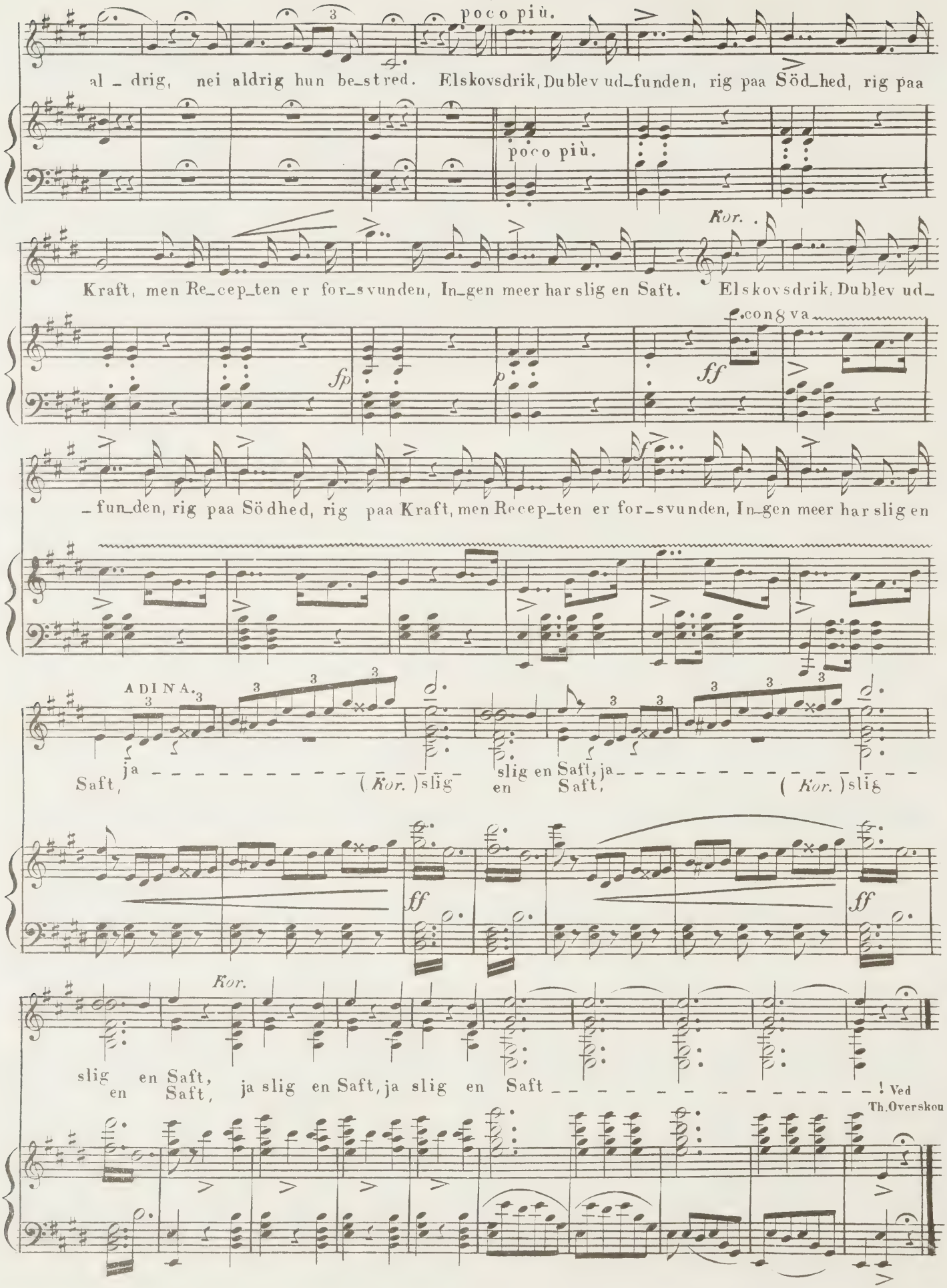
poco più.
al _ drig, nei aldrig hun be_stred. Elskovsdrik, Dublev ud_funden, rig paa Söd_hed, rig paa
poco più.
Kor.
Kraft, men Re_cep_ten er for_svunden, In_gen meer har slig en Saft. Elskovsdrik, Dublev ud_
fp
p
ff
con 8va
_fun_den, rig paa Söd hed, rig paa Kraft, men Recep_ten er for_svunden, In_gen meer har slig en
ADINA.
Saft, ja
(Kor.) slig
slig en Saft, ja
en Saft,
(Kor.) slig
ff
ff
Kor.
slig en Saft,
en Saft,
ja slig en Saft, ja slig en Saft
! Ved
Th. Overskou

LUCIE AF LAMMERMOOR.

(1857.)

I.

Larghetto. *Kavatine.* Donizetti.

Lucie.

p Det var en dun _ kel,

stil_ _le Nat, Slummer paa Træer_nes Bla_ _ _ _ de; bleg ka_sted Maanen en

Straa_le mat hen_o_ver Kildens Fla_ _ _ _ de: plud_se_lig löd i

affrett: *f* presto.

Maa_nens Skjær dæmpet et Jam_mer_skrig, _ _ _ og hur_tig, just paa Kildens

cresc: *f* affrett:

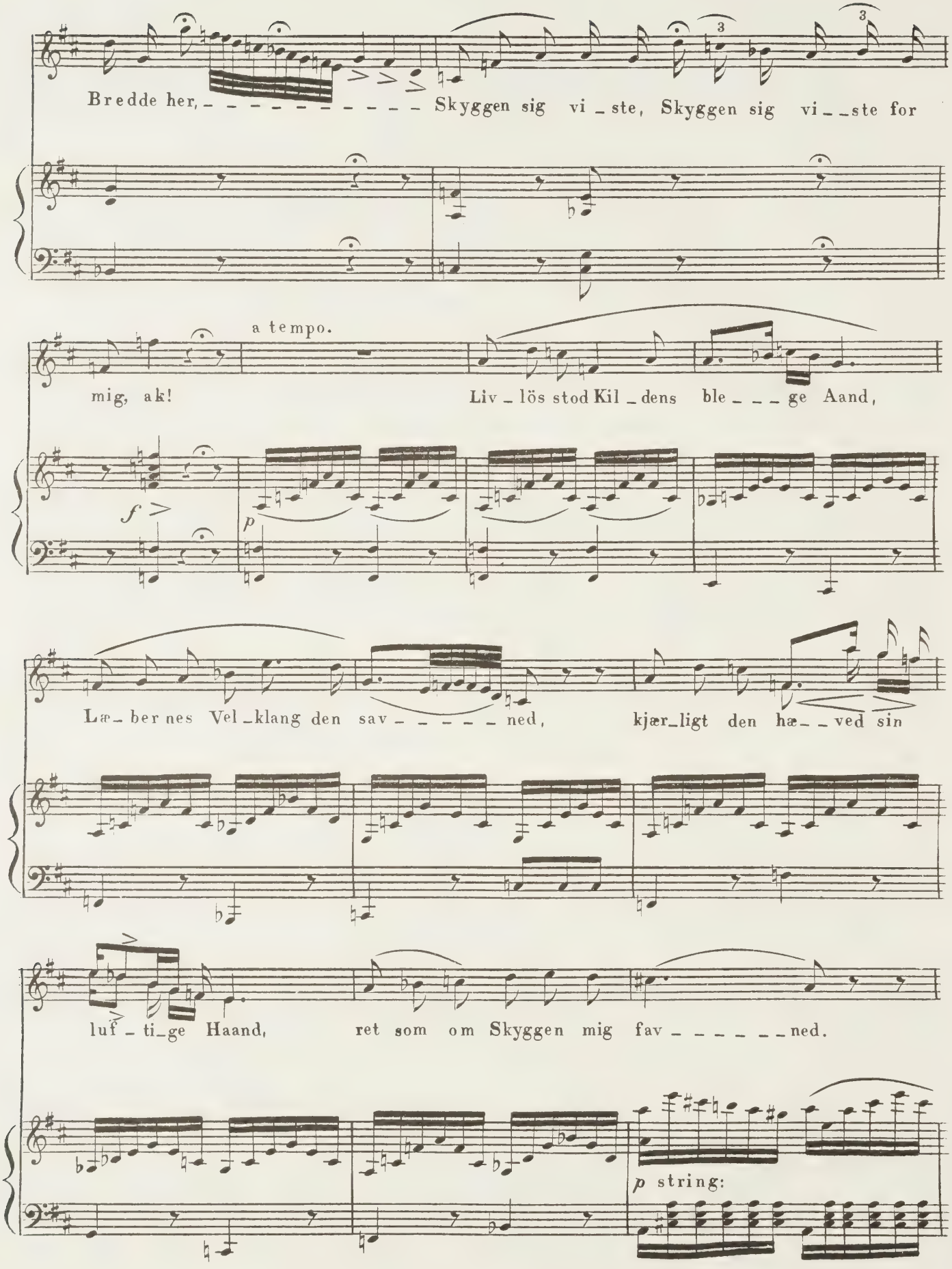
Bredde her, Skyggen sig vi ste, Skyggen sig vi ste for
a tempo.
mig, ak!
Liv lös stod Kil dens ble ge Aand,
f
p
Læ ber nes Vel klang den sav ned,
kjær ligt den hæ ved sin
luf ti ge Haand,
ret som om Skyggen mig fav ned.
p string:

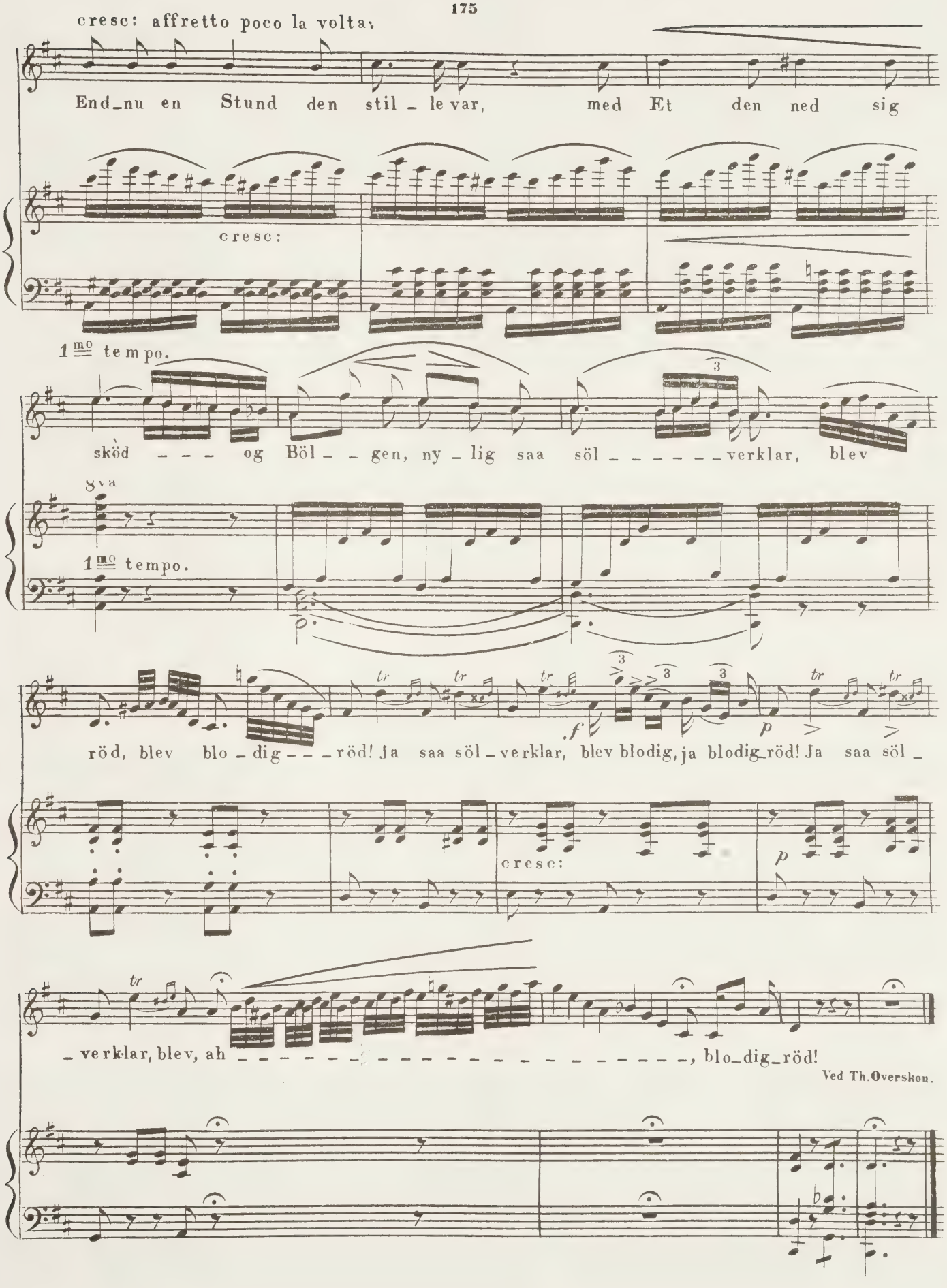
cresc: affretto poco la volta.
End_nu en Stund den stil_le var, med Et den ned sig
cresc:
1mo tempo.
sköd ___ og Böl_ _gen, ny_lig saa söl_____verklar, blev
8va
1mo tempo.
röd, blev blo_dig___röd! Ja saa söl_verklar, blev blodig, ja blodig_röd! Ja saa söl_
cresc:
_verklar, blev, ah _____, blo_dig_röd!
Ved Th. Overskou.

II.

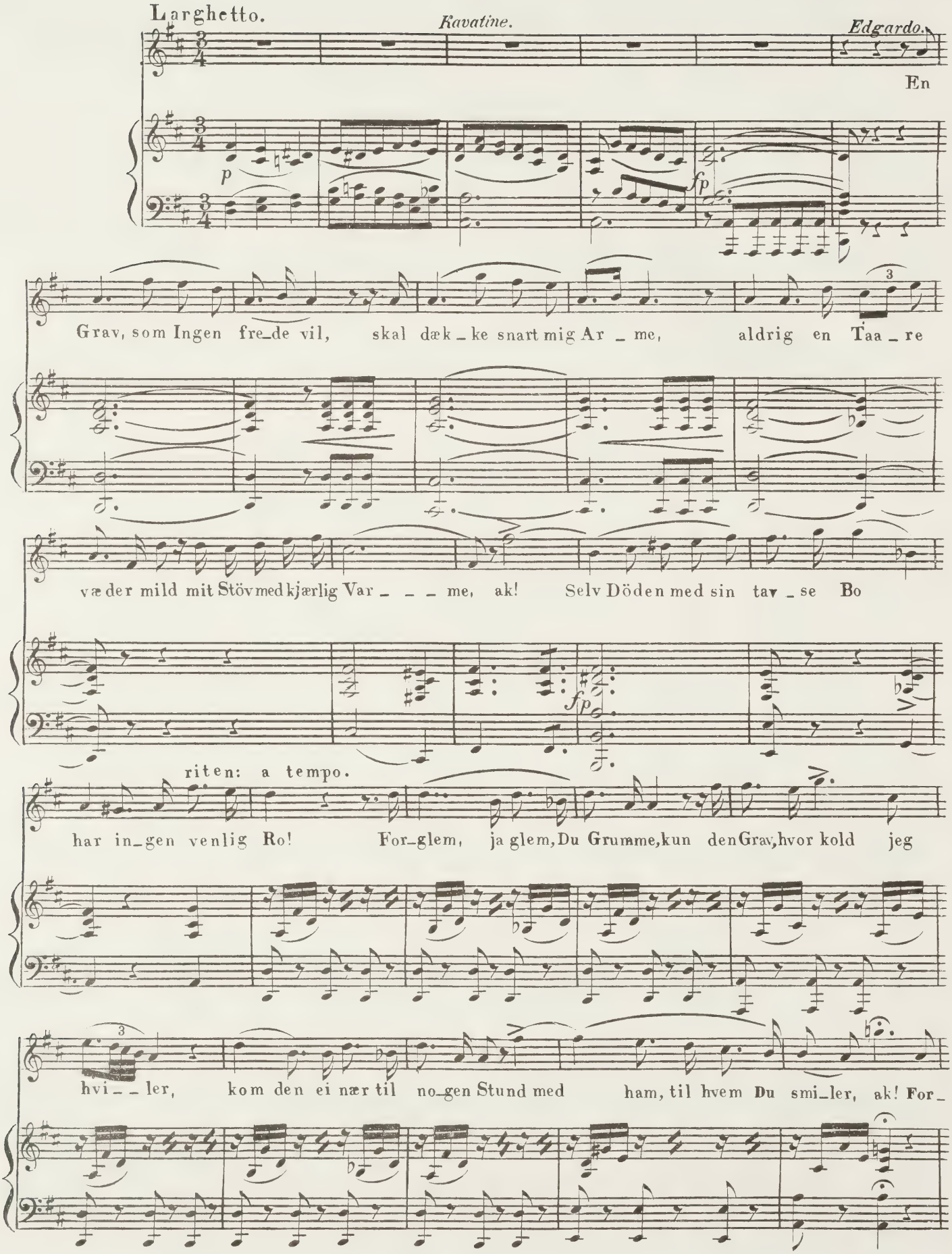
Larghetto.
Kavatine.
Edgardo.
En
Grav, som Ingen fre_de vil, skal dæk_ke snart mig Ar_me, aldrig en Taa_re
væder mild mit Stövmedkjærlig Var_ _ _ me, ak! Selv Döden med sin tav_se Bo
riten: a tempo.
har in_gen venlig Ro! For_glem, ja glem, Du Grumme, kun den Grav, hvor kold jeg
hvi_ler, kom den ei nær til no_gen Stund med ham, til hvem Du smi_ler, ak! For_

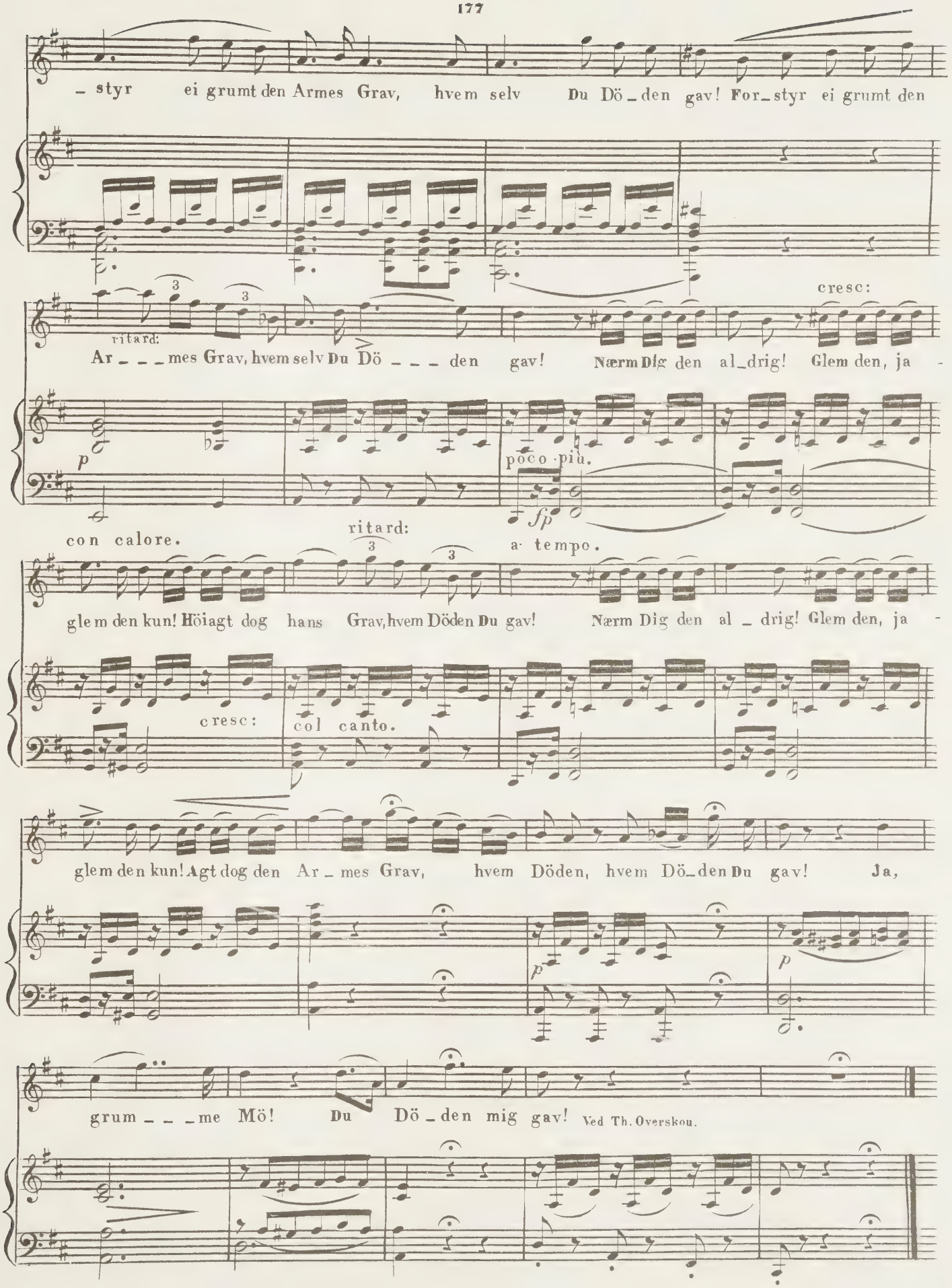
– styr ei grumt den Armes Grav, hvem selv Du Dö – den gav! For – styr ei grumt den
ritard:
Ar – – – mes Grav, hvem selv Du Dö – – – den gav!
cresc:
Nærm Dig den al – drig! Glem den, ja –
p
con calore.
poco più.
fp
ritard:
a tempo.
glem den kun! Höiagt dog hans Grav, hvem Döden Du gav!
Nærm Dig den al – drig! Glem den, ja –
cresc:
col canto.
glem den kun! Agt dog den Ar – mes Grav, hvem Döden, hvem Dö – den Du gav!
Ja,
p
p
grum – – – me Mö! Du Dö – den mig gav!
Ved Th. Overskou.

Indhold.

(3. Bind.)

		Pag.
Farinelli.	Romance. »Om spanske Piger et Rygte siger«	2
	Romance. »Fordum saa vandred enhver Menestrel«	4
	Romance »See hist, paa de vildene Bølger«.	6
	Romance. »Dal, hvor jeg bygger«	8
	Romance. »I Læ ved de sølvblaa Vande«	11
	Romance »Hør sidste Gang denne bedende Stemme«	13
Jødinden	*(J. Halévy.)* Romance. »Tilgiv os, elskte Fader!«	14
	Romance. »Han kommer her!«	16
Aladdin	*(Fr. Kuhlau)* Vuggesang. »Visselulle nu, Barnlil!«	19
Den sorte Domino.	*(D. F. E. Auber.)* Romance. »»Hvem jeg er? Du den Skytsengel skuer«.	20
	Aragonisk Vise. »Ines er skjøn!«	22
	Kuplet. »Er der en Stand, hvorved man frydes kan«.	26
	Vise. »Selv naar vi Morgenbøn skal gjøre«	30
Syvsoverdag.	*(J. P. E. Hartmann.)* Vise. »O hvor godt at sidde her«	32
	Romance. »Konning Volmer drager afsted paa Jagt«	34
Regimentets Datter.	*(G. Donizetti.)* Arie. »Kanonernes Torden var min Barndoms Fryd«.	35
	Arie. »Det Regiment, som overalt«	39
	Romance. »Jeg maa afsted fra Vaabenbrødre«	43
	Arie. »Hil Dig, Frankrigs Kriger«	46
Norma.	*(V. Bellini.)* Kavatine. »Klare Maane«	50
Svanehammen.	*(H. Rung.)* Vise. »Fra fjerne Lande kom hun«	55
	Vise. »Den Sommerdag mig gjøres lang«	56
	Romance. »Af Marmor er det bygget«	57
	Vise. »Den vilde Ravn er fløjet«	59
	Vise. »Til Myklegaard og Spanieland«	61
Undine.	*(J. P. E. Hartmann.)* Vise. »Og vær mig, Du Fiskerpige«	63
	Romance. »Arme Fisker, hvorfor græder Du«	64
Wilhelm Tell.	*(G. Rossini.)* Romance. »Naar stille Skov«	66
	Romance. »Fold Dine Hænder, opløft Dit Øje«	68
Agnete og Havmanden.	*(N. W. Gade.)* Sang. »Der voxed et Træ i min Moders Gaard«	71
	Vuggevise. »Sol deroppe ganger under Lide«	72
	Vise. »Agnete var elsket, uskyldig«	74
	Vise. »Lærken synger sin Morgensang«	75
Amanda.	*(H. Rung.)* Romance. »Jeg seer Dig, jeg kjender Dig«	76
Hugenotterne.	*(G. Meyerbeer.)* Arie. »Herr Kavaleer, Goddag!«	78
	Hugenot-Sang. »Lad Klostrene brænde«	82
Gioacchino.	*(H. Rung.)* Kanzone med Kor. »Med den frieste Fod har jeg traadt«.	87
	Kanzonette. »En Mandelskal Du brød itu«.	89
Stormen paa Kjøbenhavn.	*(H. Rung.)* Romance. »Mæled Kong Sverker«	90
	Romance. »Frisk op; Naar Djævlen gjør sig vred«	92
Don Cæsar de Bazan.	Vise. »O lytter til Guitarrens Tone«	93
Liden Kirsten.	*(J. P. E. Hartmann)* Dans. Vise og Kor. »Den Spillemand sin Harpe tog«.	95
	Romance. »For Herrens Alter tør jeg sværge«	97
	Indledning og Romance. »Ja, jeg er hjemme«.	99
Czar og Tømmermand.	*(A. Lortzing.)* Tømmermandssang. »Rask, I Svende, Øxen grib«.	104
	Brudesang. Yndigt rødmer Pigens Kinder«	106
	Sang. »Som Barn jeg mig øved«	109

Pag.

Viola. (*H. Rung.*) Romance. »Du lille Fugl, som flagrer om« 111
Romance. »Byg ej for fast paa Mandfolks Ord« 113
Ildprøven. (*H. S. Løvenskjold.*) Romance. »Rosen ikke mig tilhørte« 115
Federigo. (*H. Rung.*) Romance. »Fra mine første Barndomsaar« 117
Søstrene paa Kinnakullen. (*H Rung.*) Romance. »En Skat jeg alt har« 119
Livet i Skoven. (*H. Rung.*) Vise. »Under det grønne Træ« 120
Vise. »En Jægersmand drog ud igjen« 123
Brylluppet ved Como-Søen. (*Franz Glæser*) Kavatine. »Du som var mild i Glæde« . . . 126
Romance. »Lucia, sødt Du blunde« 129
Mariotta. (*N. W. Gade.*) Recit: og Romance. »Han er ei her! I Hytten hist under Ranken«. 133
Recit: og Romance. »Mariotta! Hvor mon hun være kan« 135
Romance. »En Morgen i Orangens Skygge« 138
Tordenvejr. (*P. Heise.*) Sang. »Gold er den Jord, som Lyngen bær« 140
Lodsen. (*H. S. Paulli.*) Vise. »Vi stode Slottet nær« 142
Stella. (*H. Rung.*) Vise. »Er jeg ikke ovenpaa« 144
Romance. »O fagre Drøm, o skjønne Billed« 146
Flugt og Fare. (*H Rung.*) Romance. »Saa glad i Hu som Fuglen« 148
Romance. »Han ledte mig hen til Bølgen« 150
Romance. »Blandt Fjeldenes duftende Blommer« 151
Martha. (*Fr. Flotow.*) Arie. »Ak, saa from og saa god« 152
Romance. »Sidste Rose, hvi staaer du saa ene« 155
Romance. »Ja, fra tidlig' Barndomsdage« 157
Portersang. »Kan I besvare, kan I forklare« 159
Lazarilla. (*R. Bay.*) Bolero. »Saa skal min Stemme end engang« 160
Drøm og Daad. (*P. Heise.*) Romance. »En Fisk jeg fanged paa min Krog« 162
Elskovsdrikken. (*G. Donizetti.*) Romance. »Lønlig jeg saa en Taare« 164
Kavatine. »Hvilken Skjønhed, hvilken Ynde« 167
Kavatine. »Dybt af Isottas Ynde var Tristans Hjerte rammet« 169
Lucia di Lammermoor. (*G. Donizetti*) Kavatine. »Det var en dunkel, stille Nat« 173
Kavatine. »En Grav, som Ingen frede vil« 176

SEP 7 1988

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

M
1497
M88
1900
BD.3
C.1
MUSI

MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 10888007 1

MUSIK

fra

Den danske Skueplads,

et Udvalg af

Det kongelige Theaters Arkiv,

bestaaende af Arier og Romancer af

Operaer, Syngestykker, Lystspil og Skuespil med Sang.

FOLKEUDGAVE

redigeret af

Frederik Rung.

2det Bind.

KJØBENHAVN.

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

PRECIOSA.

(1822.)

Kavatine.

C. M.v.Weber.

Larghetto.

Preciosa.

dolce

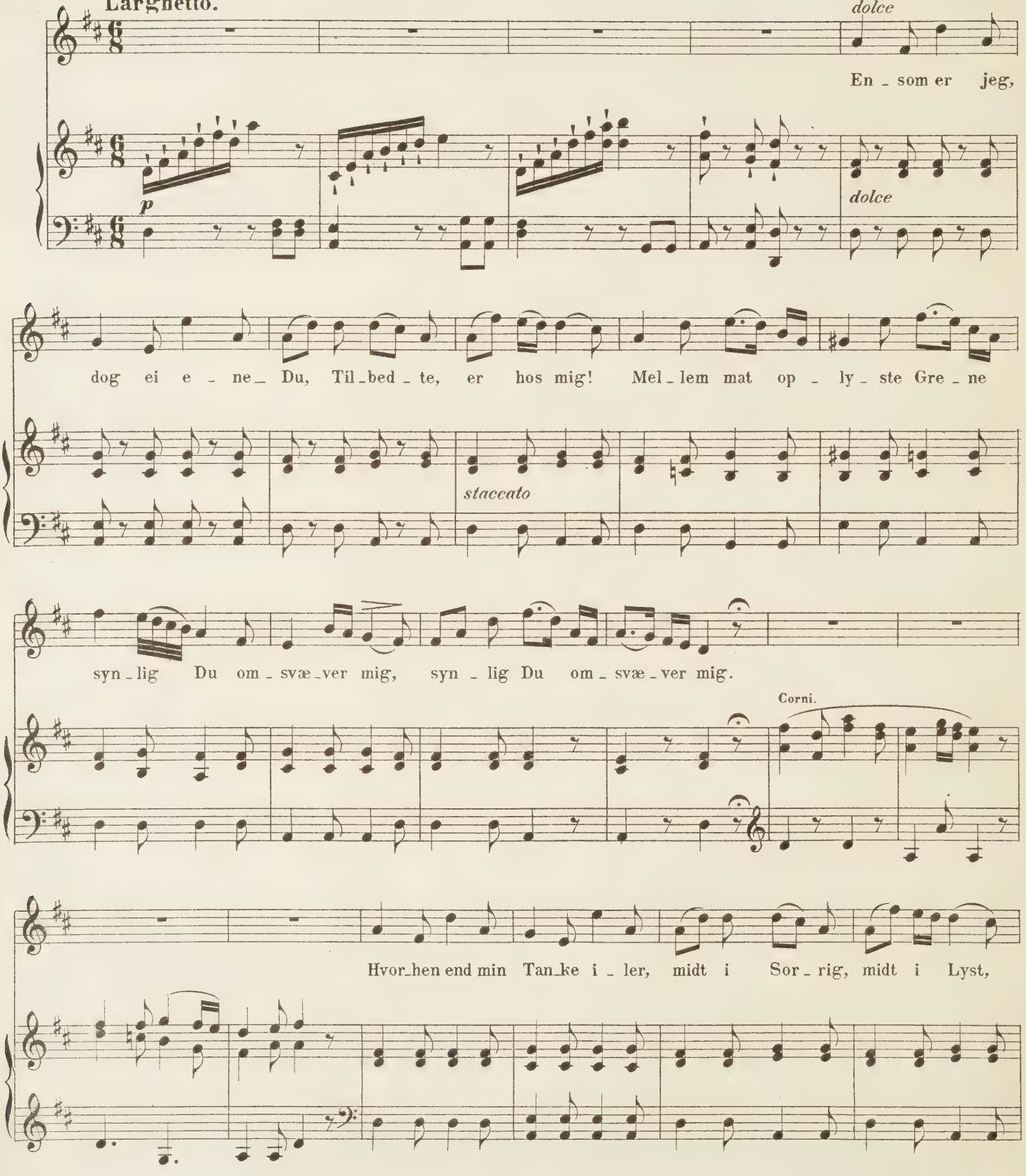

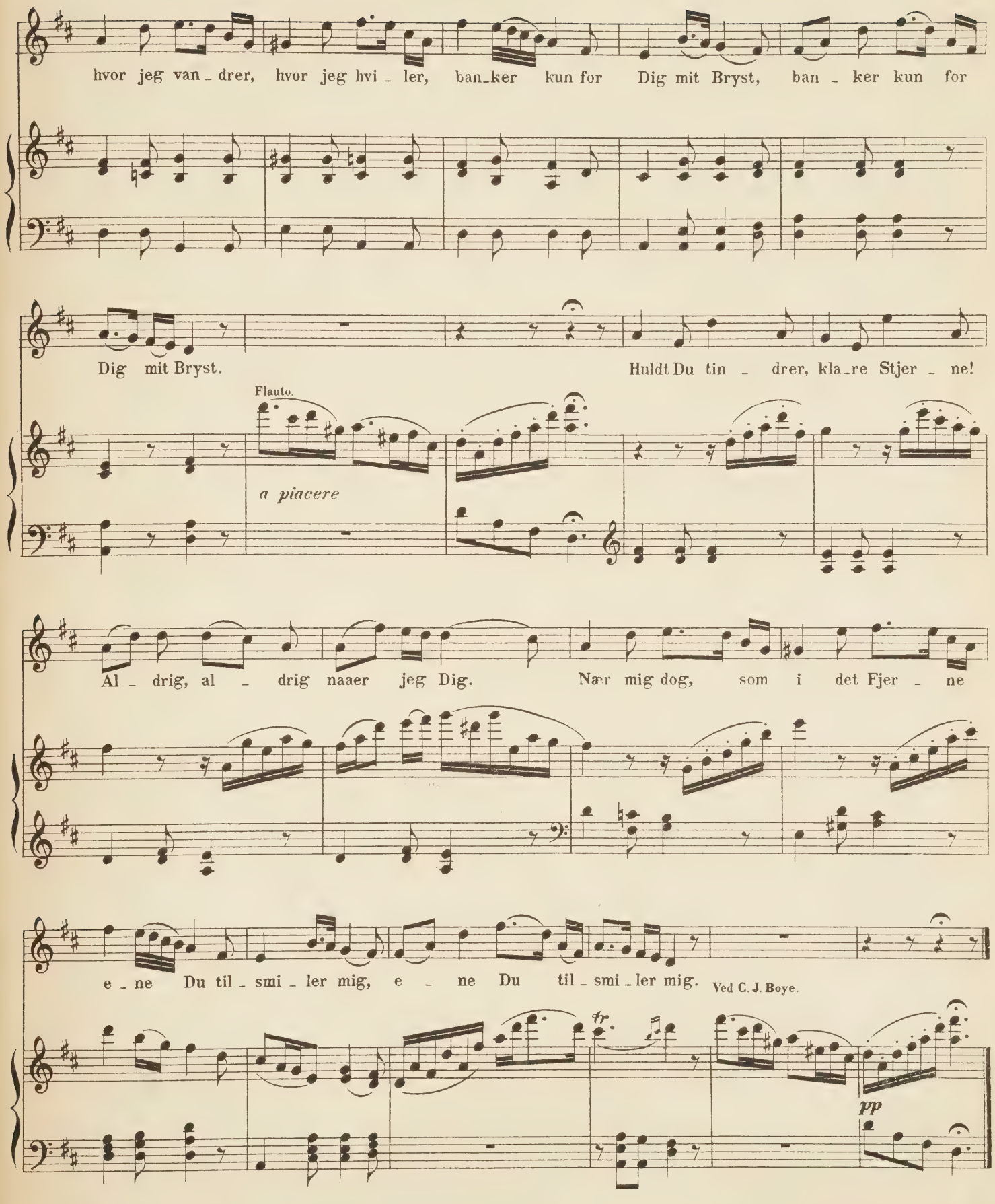
hvor jeg van_drer, hvor jeg hvi_ler, ban_ker kun for Dig mit Bryst, ban_ker kun for
Dig mit Bryst.
Huldt Du tin_drer, kla_re Stjer_ne!
Flauto.
a piacere
Al_drig, al_drig naaer jeg Dig.
Nær mig dog, som i det Fjer_ne
e_ne Du til_smi_ler mig, e_ne Du til_smi_ler mig.
Ved C. J. Boye.
pp

TITUS.

(1823.)

Arie. W. A. Mozart.

Allegretto.

Publius.

Du kan ei fat_te, o æd_le Ti_tus, at Ven_skab

skat_te ei Ond_ska_ben kan. O høi_e Kei_ser, Dit æd_le Hjer_te

kjen_der kun Med_ynk med An_dres Smer_te, al_drig Du a_ner den Fal_skes

Had, den Fal_skes Had. Du kan ei fat_te,

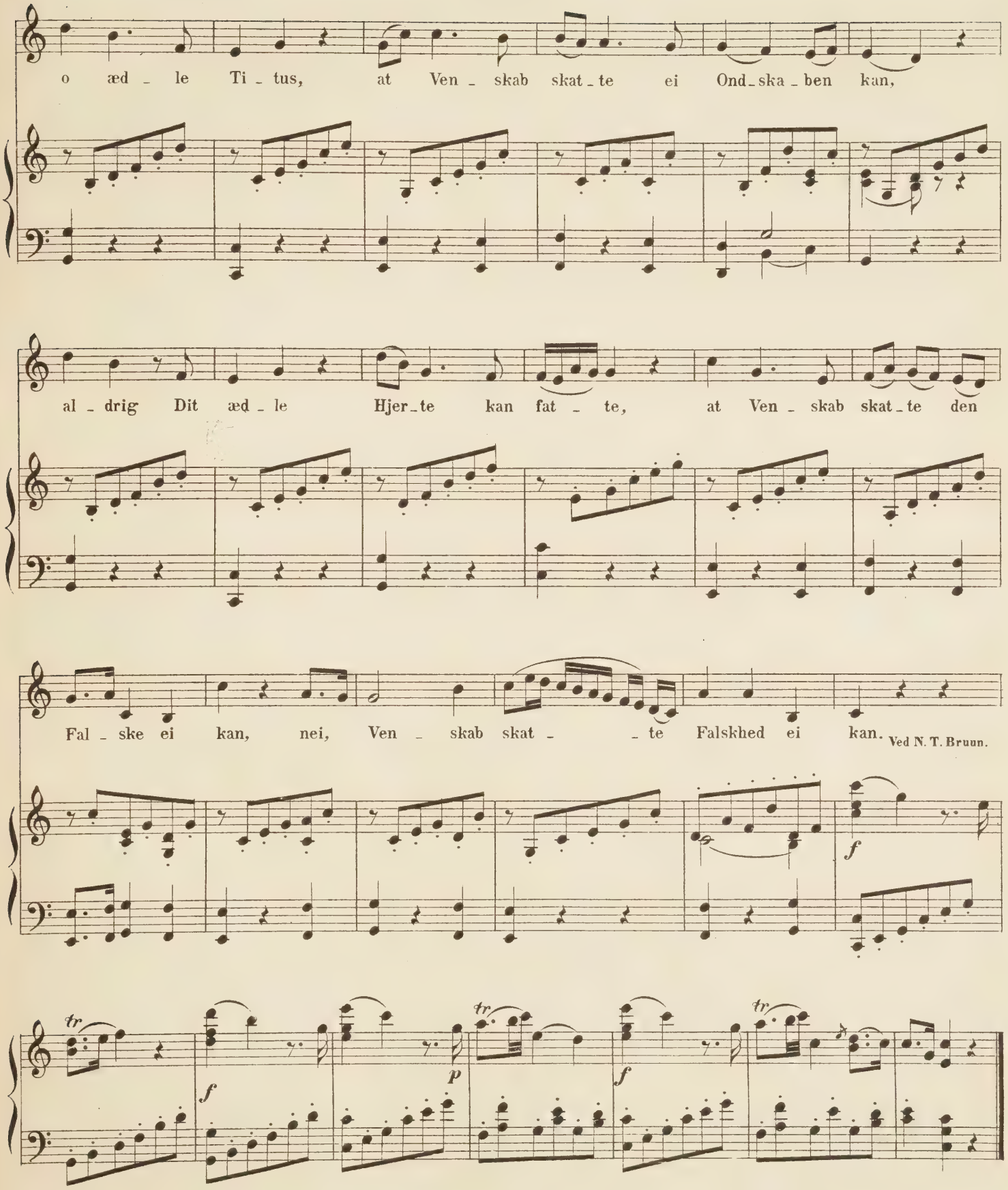
o æd - le Ti - tus, at Ven - skab skat - te ei Ond - ska - ben kan,
al - drig Dit æd - le Hjer - te kan fat - te, at Ven - skab skat - te den
Fal - ske ei kan, nei, Ven - skab skat - - te Falskhed ei kan.
Ved N. T. Bruun.
f
tr
f
p
tr
f
tr

LULU.

(1824.)

I.

Vise.

Fr. Kuhlau.

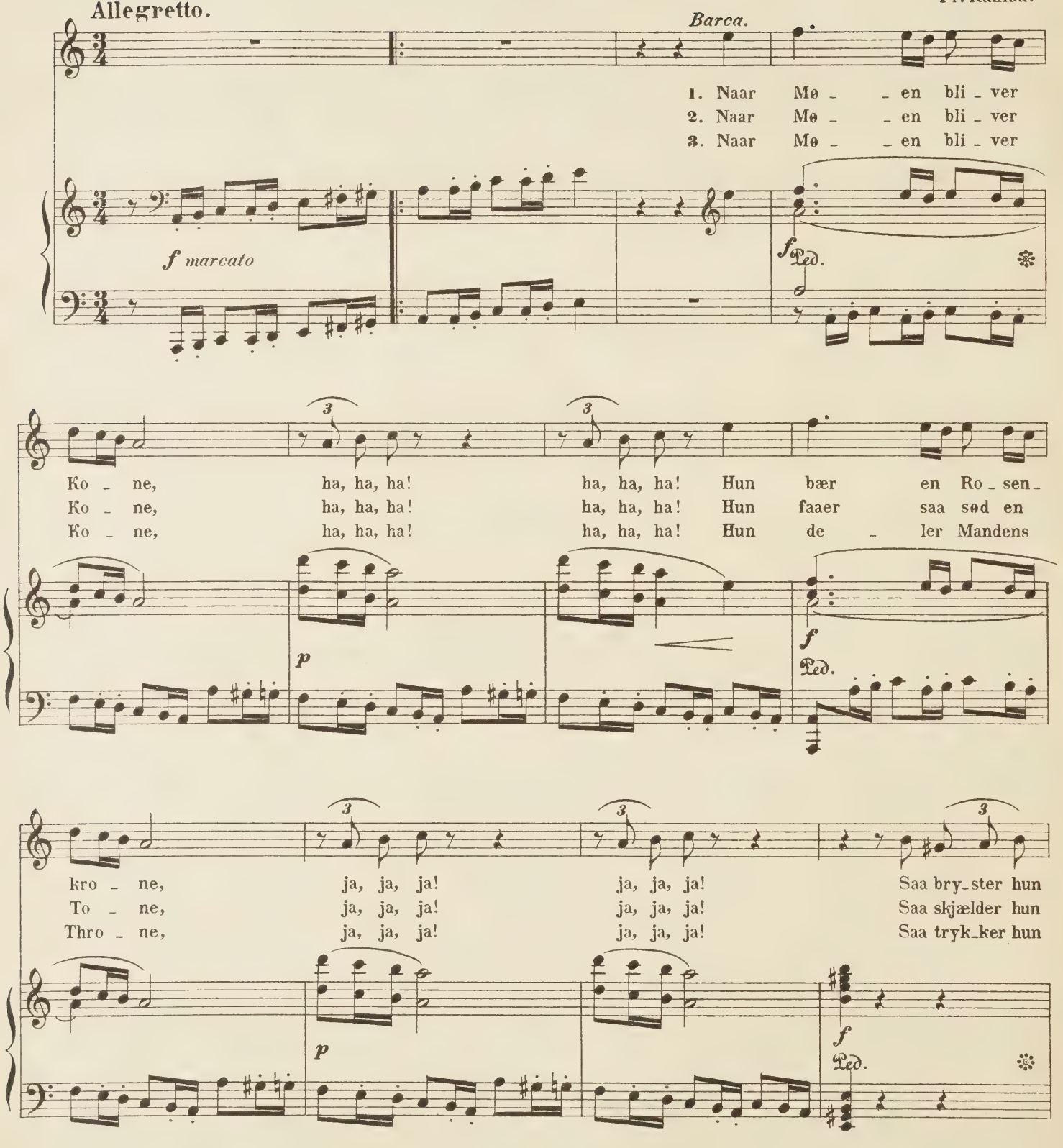

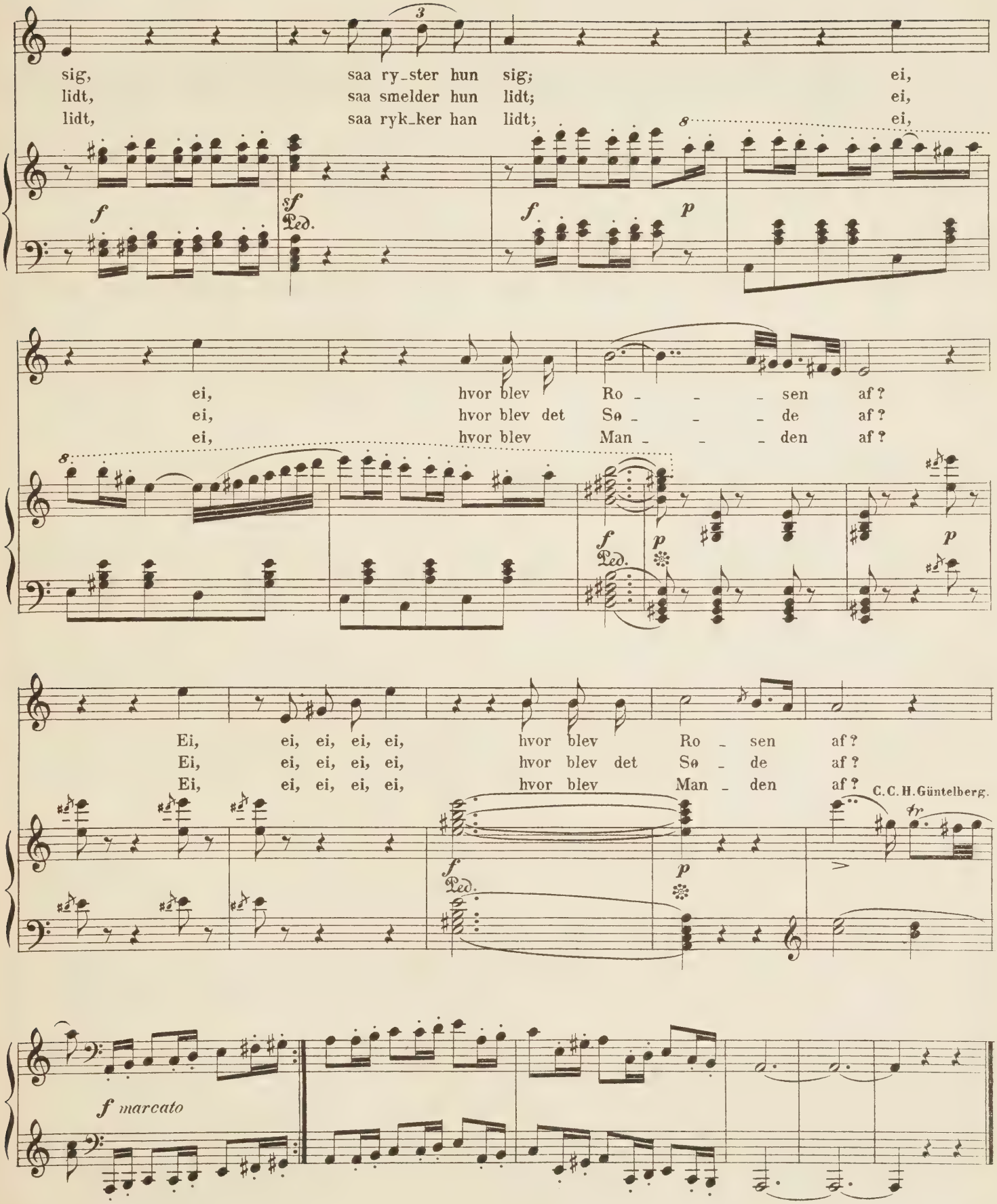
sig, saa ry_ster hun sig; ei,
lidt, saa smelder hun lidt; ei,
lidt, saa ryk_ker han lidt; ei,
f
sf
Ped.
f
p
ei, hvor blev Ro _ _ _ sen af?
ei, hvor blev det Sø _ _ _ de af?
ei, hvor blev Man _ _ _ den af?
f
Ped.
p
p
Ei, ei, ei, ei, ei, hvor blev Ro _ sen af?
Ei, ei, ei, ei, ei, hvor blev det Sø _ de af?
Ei, ei, ei, ei, ei, hvor blev Man _ den af?
C.C.H.Güntelberg.
tr
f
Ped.
p
f marcato

II.

Hexenes Spindesang.

Andante con moto.

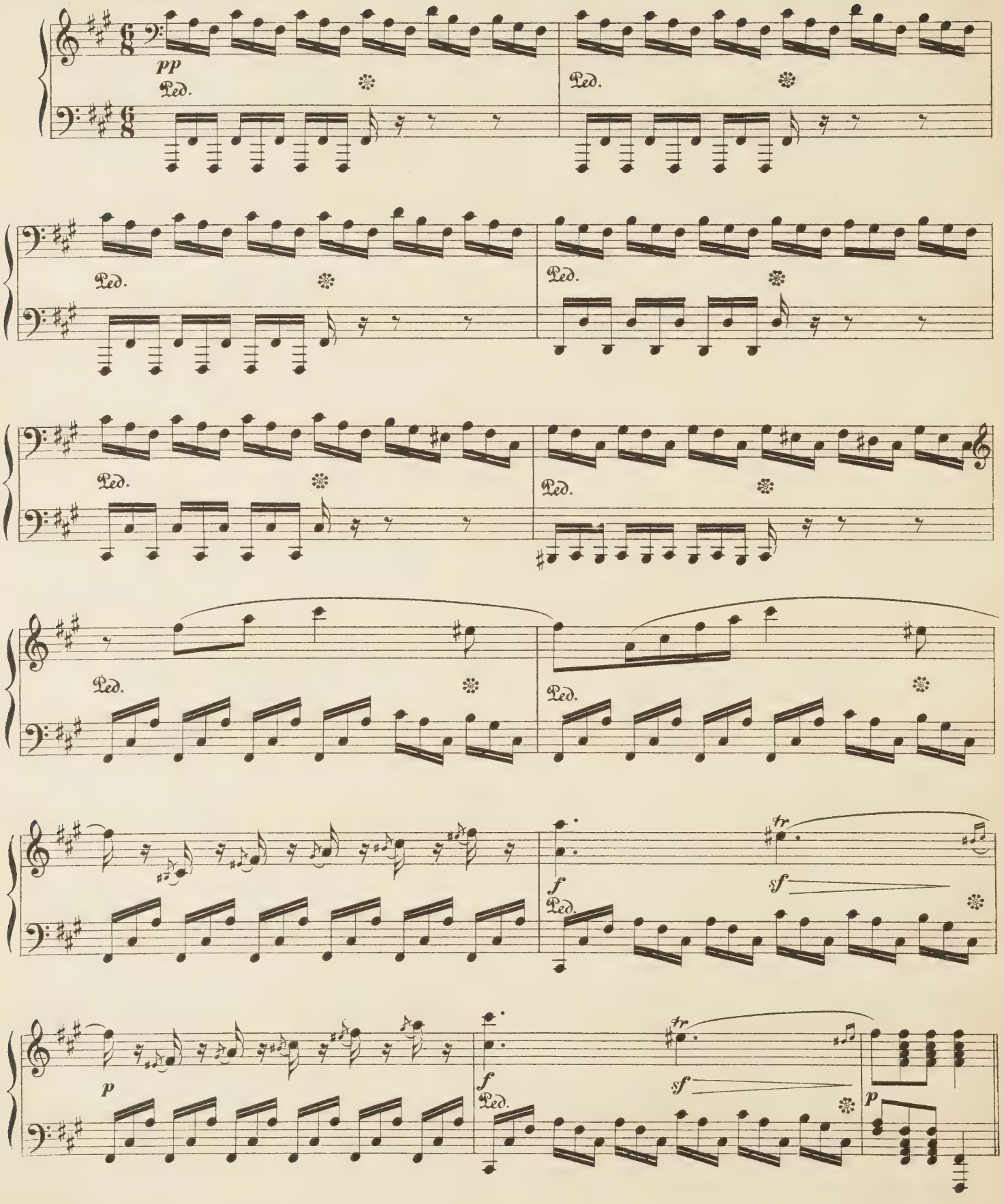

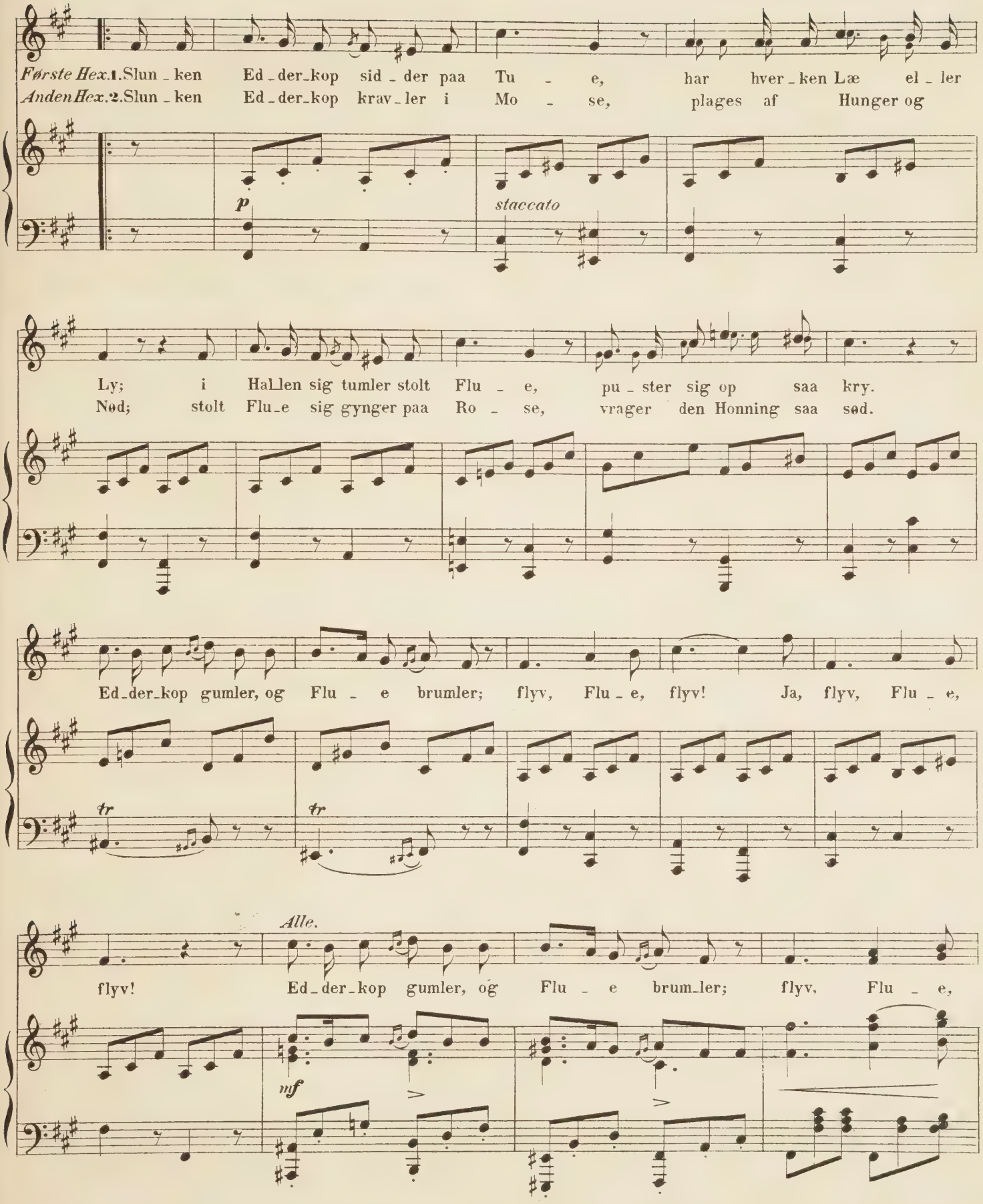
Første Hex. 1. Slun - ken Ed - der - kop sid - der paa Tu - e, har hver - ken Læ el - ler
Anden Hex. 2. Slun - ken Ed - der - kop krav - ler i Mo - se, plages af Hunger og
p
staccato
Ly; i Hallen sig tumler stolt Flu - e, pu - ster sig op saa kry.
Nød; stolt Flu - e sig gynger paa Ro - se, vrager den Honning saa sød.
Ed - der - kop gumler, og Flu - e brumler; flyv, Flu - e, flyv! Ja, flyv, Flu - e,
tr
tr
Alle.
flyv! Ed - der - kop gumler, og Flu - e brum - ler; flyv, Flu - e,
mf

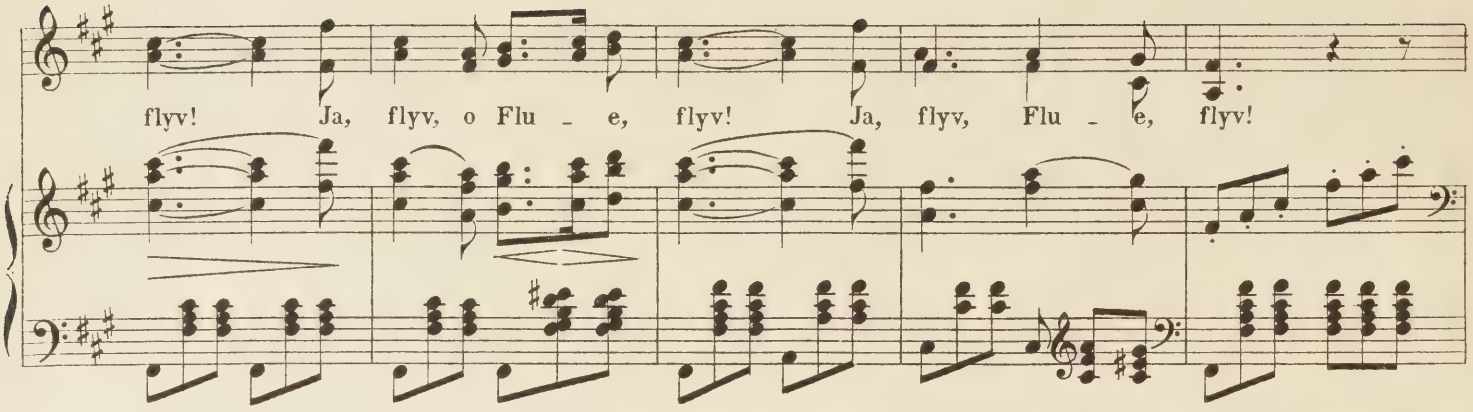

Barca.

Men ikke for høit, allerkjæreste, søde, lille Flue! Ikke for høit; Spurven er et graadigt Dyr! Og heller ikke for lavt, Det faaer en ynkelig Ende, skjøn Jomfru! Fluen bliver slikmundet, og der er Fluegift i Honningen. Aa, den stak-

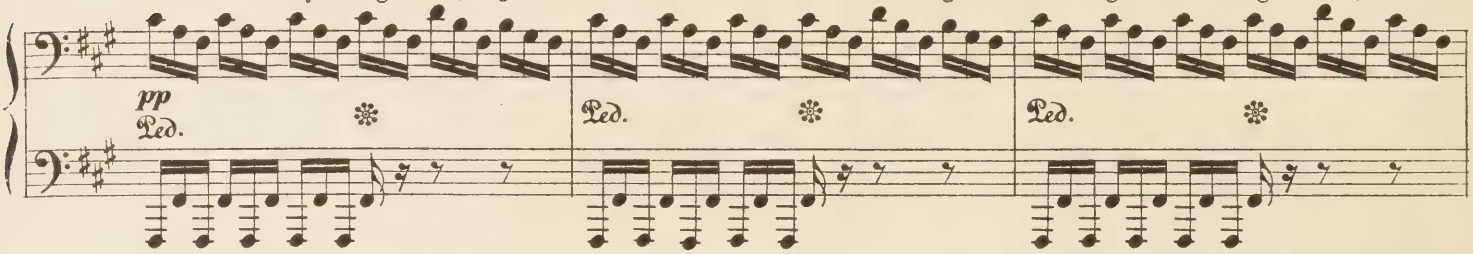

ikke for lavt! Der mylrer det af Spindelvæv og Edderkopper — uhja! Det kravler og kravler — kels Flue! Hør, hvor den summer, hør, hvor den brummer! Den svimler. —

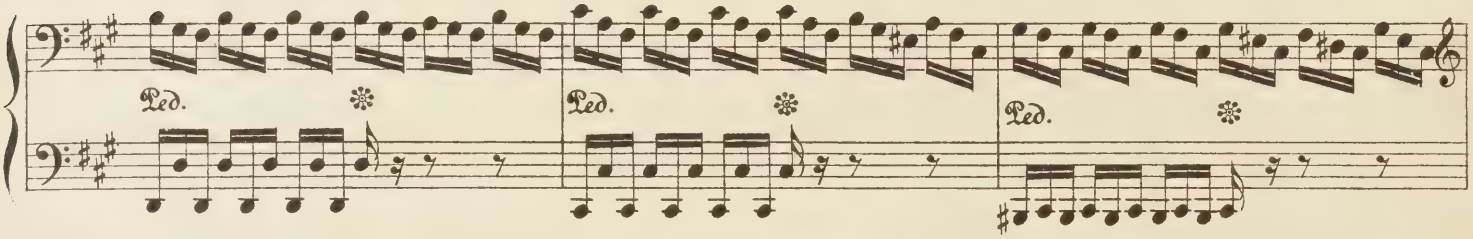

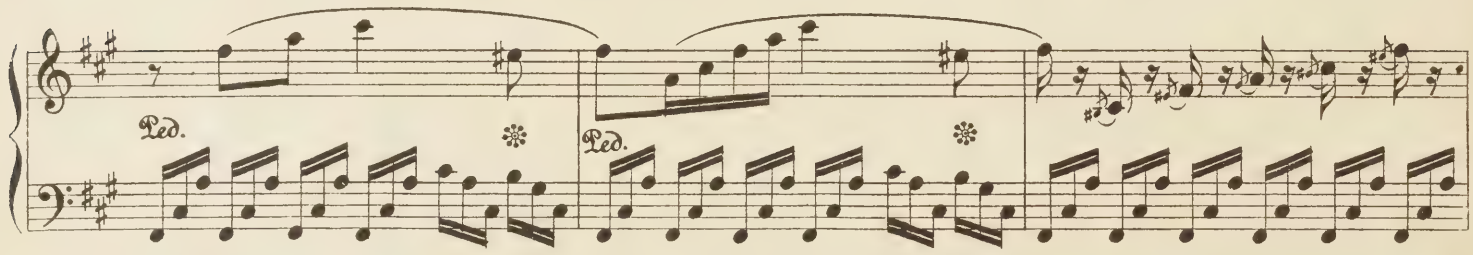

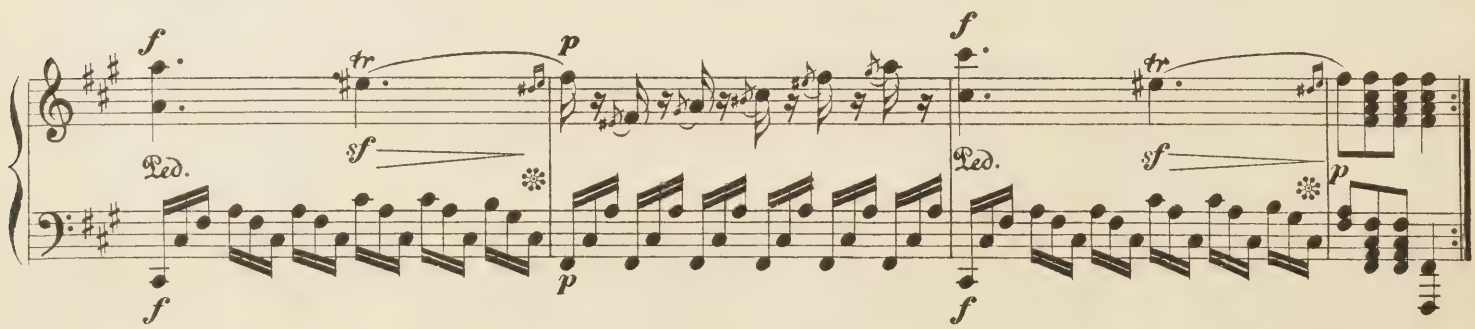

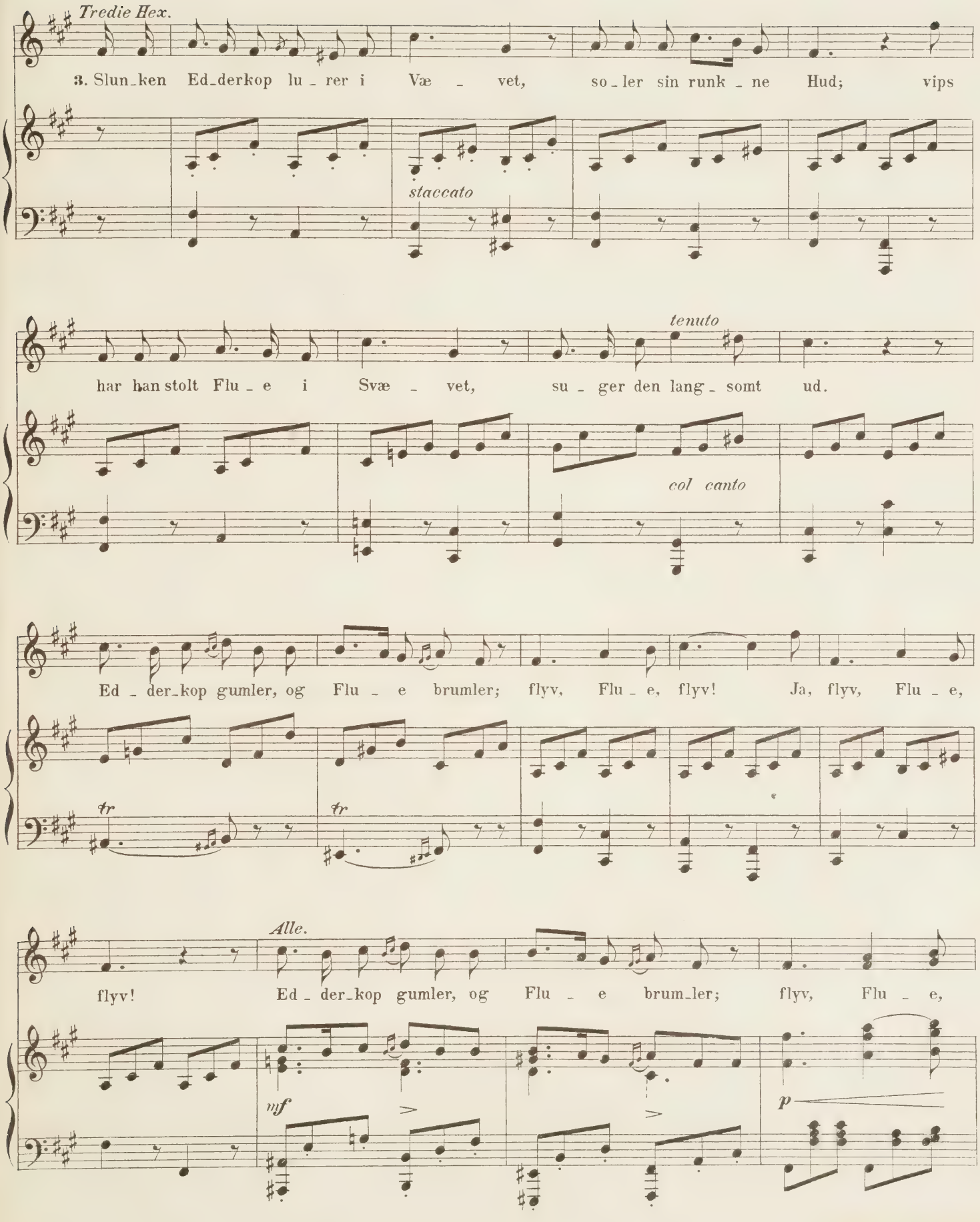
Tredie Hex.
3. Slun_ken Ed_derkop lu _ rer i Væ _ vet, so _ ler sin runk _ ne Hud; vips
staccato
har han stolt Flu _ e i Svæ _ vet, su _ ger den lang _ somt ud.
tenuto
col canto
Ed _ der_kop gumler, og Flu _ e brumler; flyv, Flu _ e, flyv! Ja, flyv, Flu _ e,
tr
tr
Alle.
flyv! Ed _ der_kop gumler, og Flu _ e brum_ler; flyv, Flu _ e,
mf
p

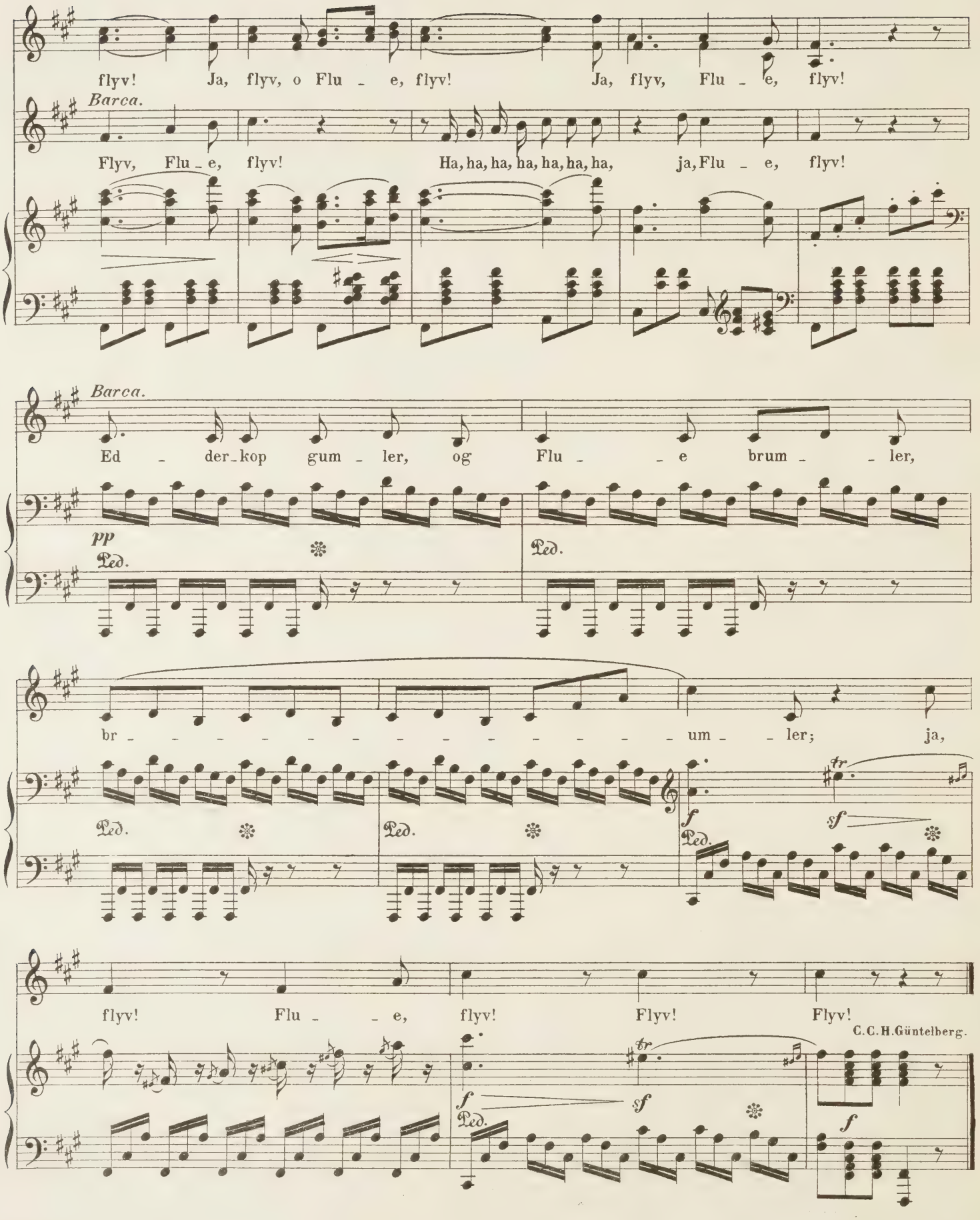
flyv! Ja, flyv, o Flu - e, flyv! Ja, flyv, Flu - e, flyv!
Barca.
Flyv, Flu - e, flyv! Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ja, Flu - e, flyv!
Barca.
Ed - der - kop gum - ler, og Flu - - e brum - - ler,
pp
Ped.
Ped.
br - - - - - - - - - - - - - - - um - - ler; ja,
Ped.
Ped.
f
Ped.
sf
flyv! Flu - - e, flyv! Flyv! Flyv!
C.C.H.Güntelberg.
f
Ped.
sf
f

III.

Drikkevise.

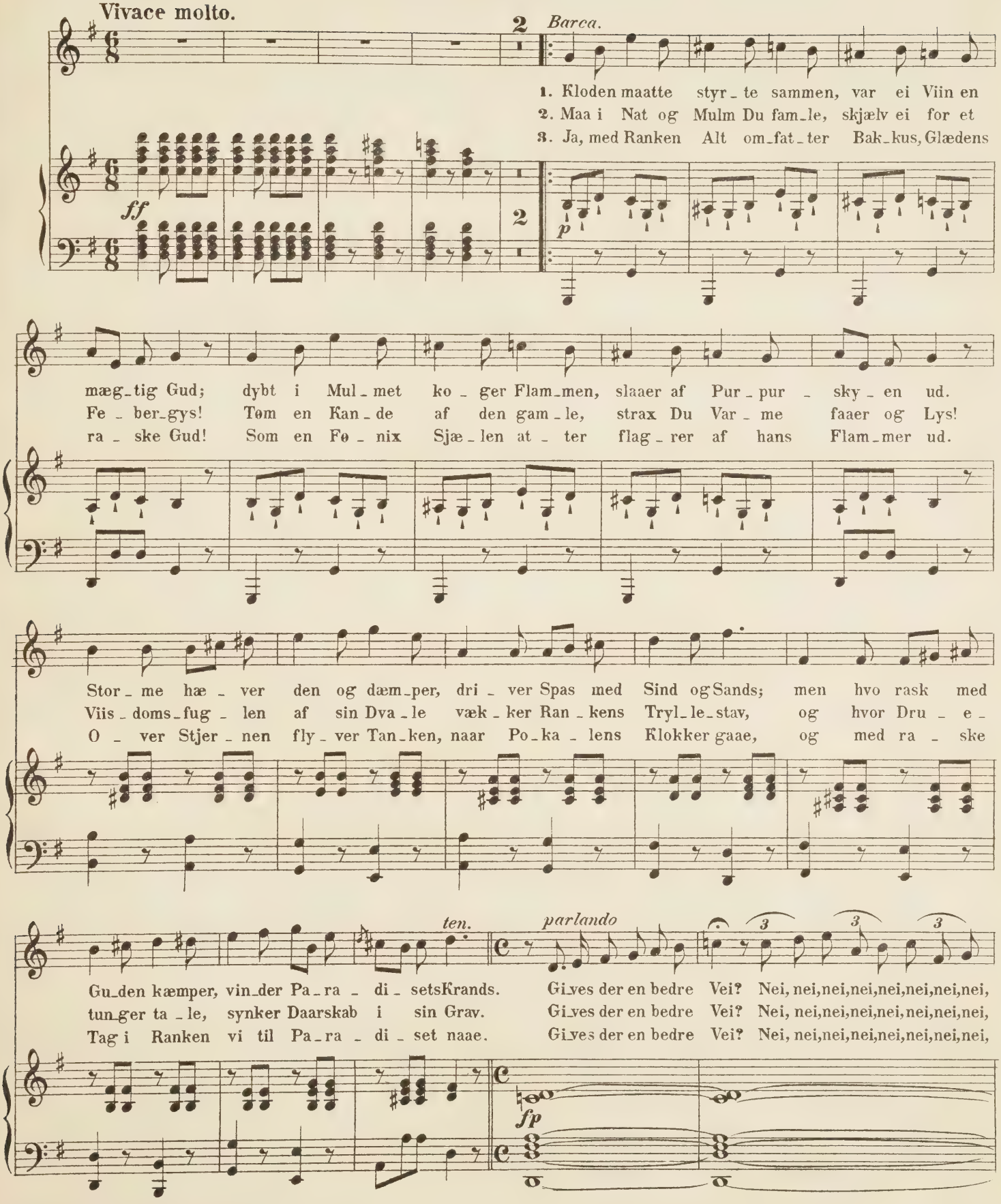

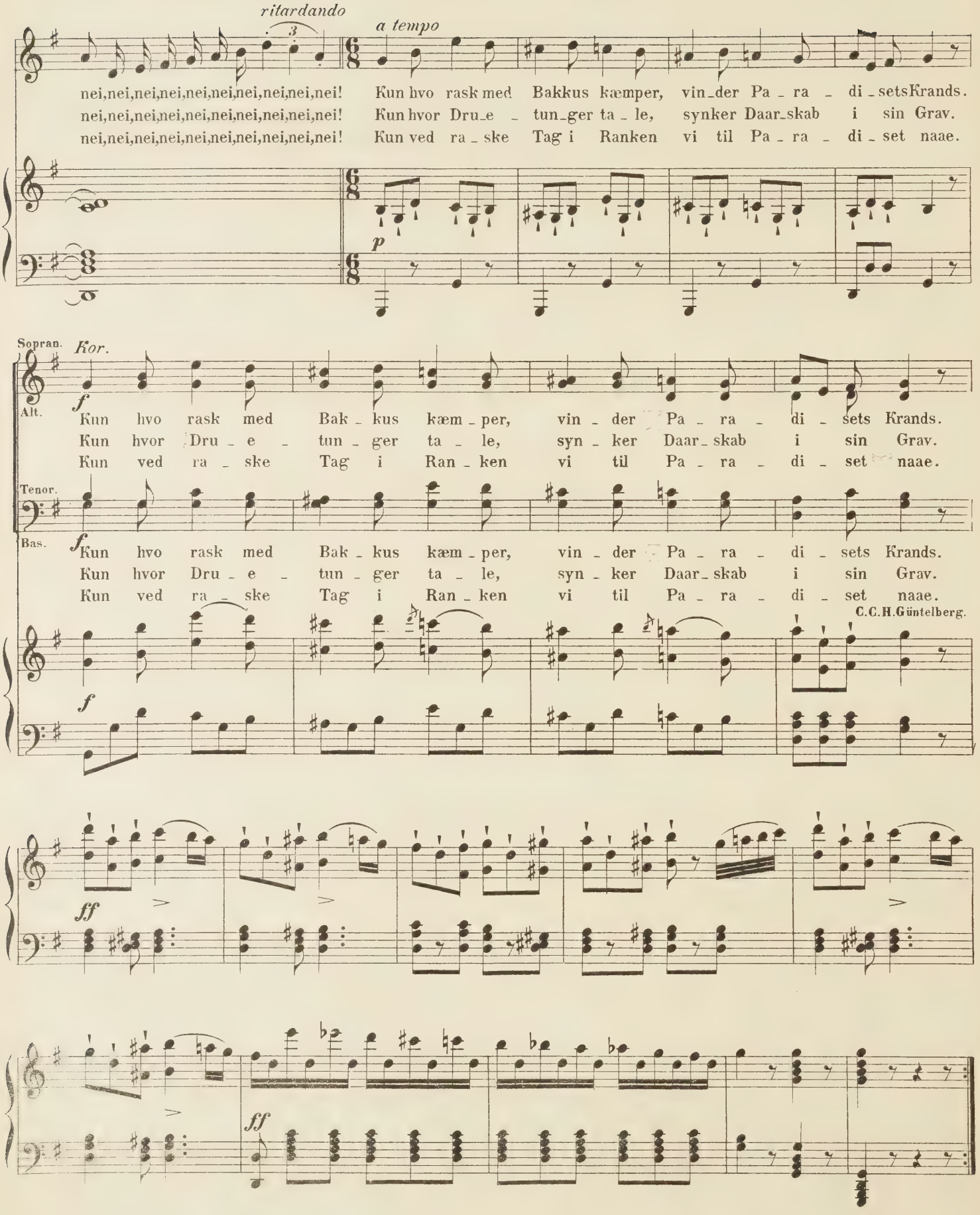
ritardando
a tempo
nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei!
nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei!
nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei,nei!
Kun hvo rask med Bakkus kæmper, vin_der Pa_ra_di_setsKrands.
Kun hvor Dru_e_tun_ger ta_le, synker Daar_skab i sin Grav.
Kun ved ra_ske Tag i Ranken vi til Pa_ra_di_set naae.
p
Sopran.
Kor.
f
Alt.
Kun hvo rask med Bak_kus kæm_per, vin_der Pa_ra_di_sets Krands.
Kun hvor Dru_e_tun_ger ta_le, syn_ker Daar_skab i sin Grav.
Kun ved ra_ske Tag i Ran_ken vi til Pa_ra_di_set naae.
Tenor.
Bas.
f
Kun hvo rask med Bak_kus kæm_per, vin_der Pa_ra_di_sets Krands.
Kun hvor Dru_e_tun_ger ta_le, syn_ker Daar_skab i sin Grav.
Kun ved ra_ske Tag i Ran_ken vi til Pa_ra_di_set naae.
C.C.H.Güntelberg.
f
ff
ff

FLORIBELLA.

(1825.)

Andante. *Romance.* C. E. F. Weyse.

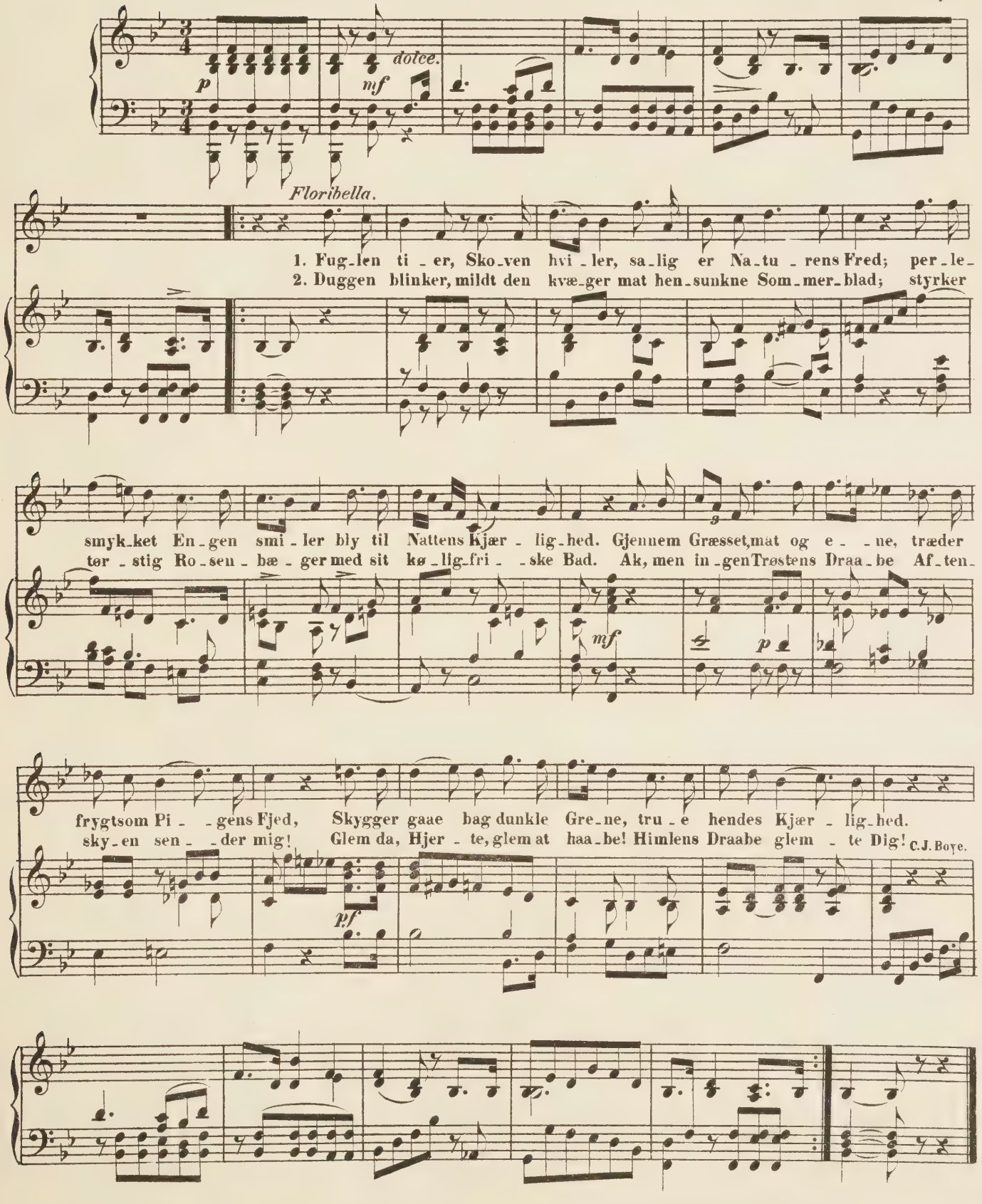

TRYLLEFLØITEN.

(1826.)

I.

Vise.

Allegretto.

Papageno.

W. A. Mozart.

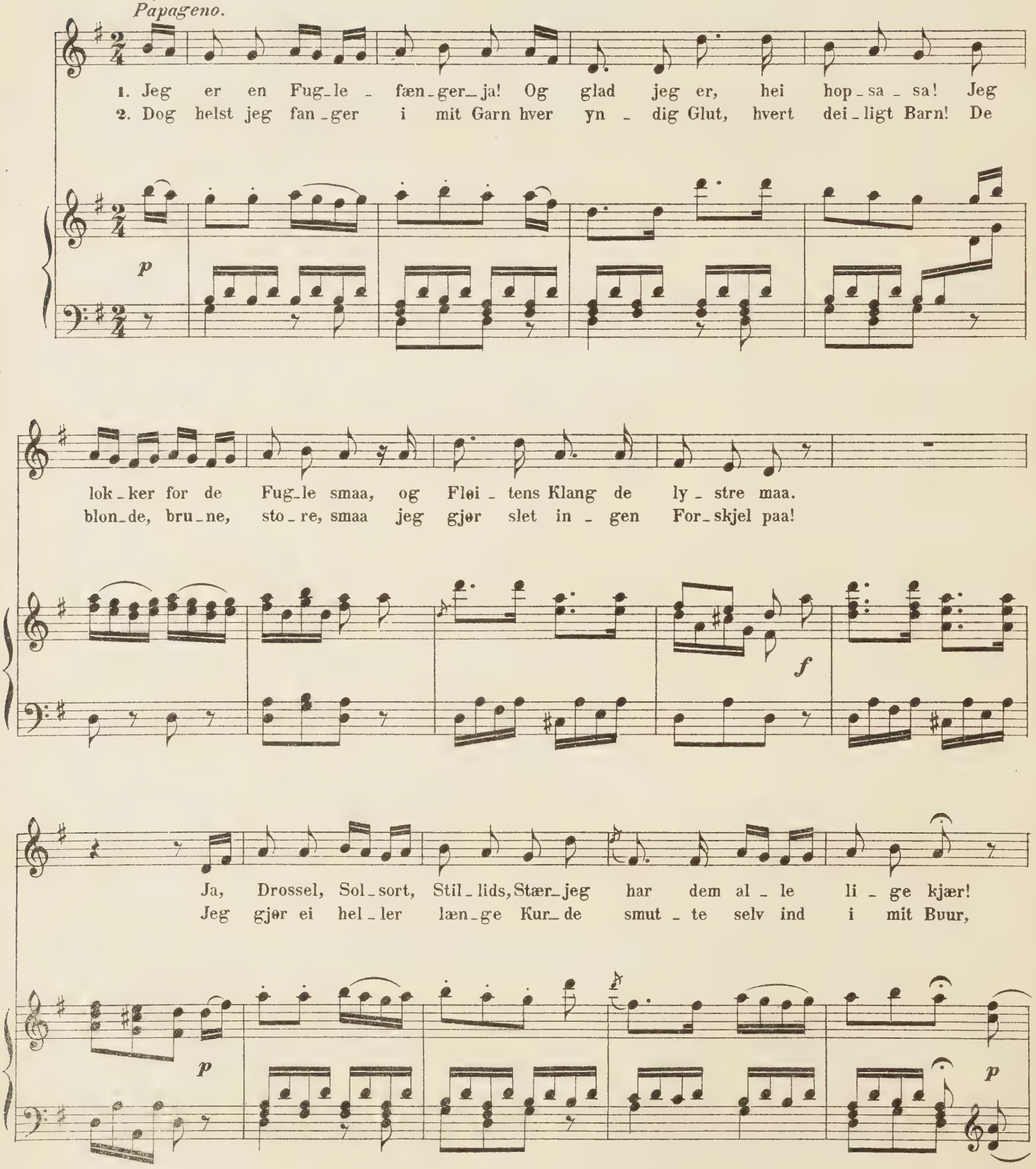

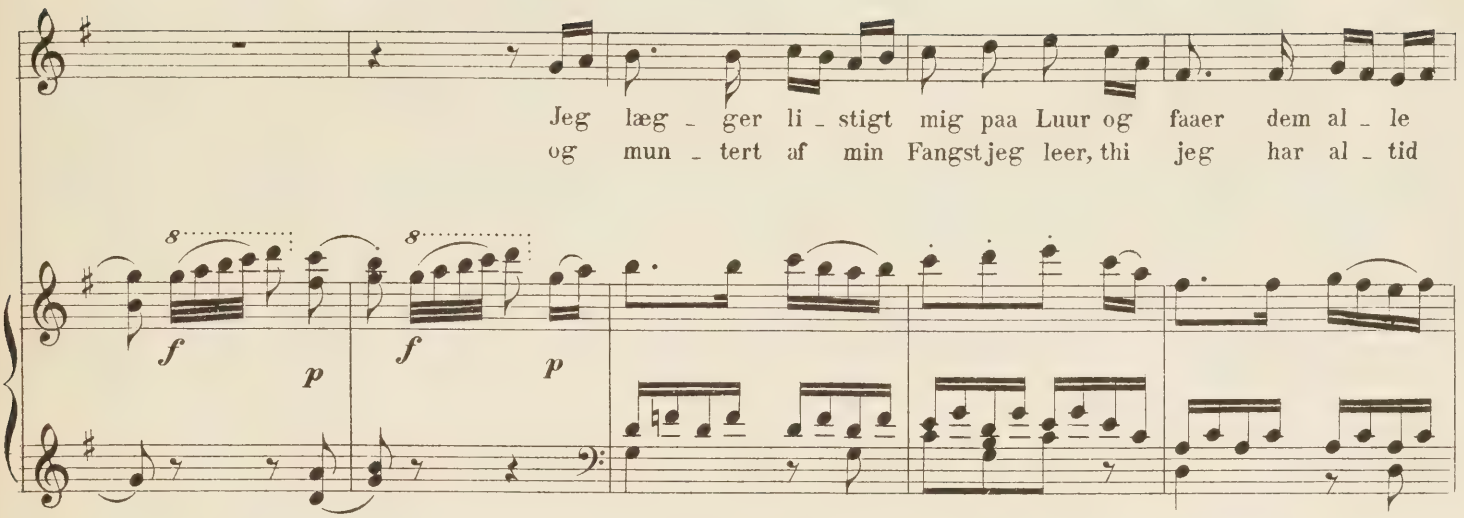

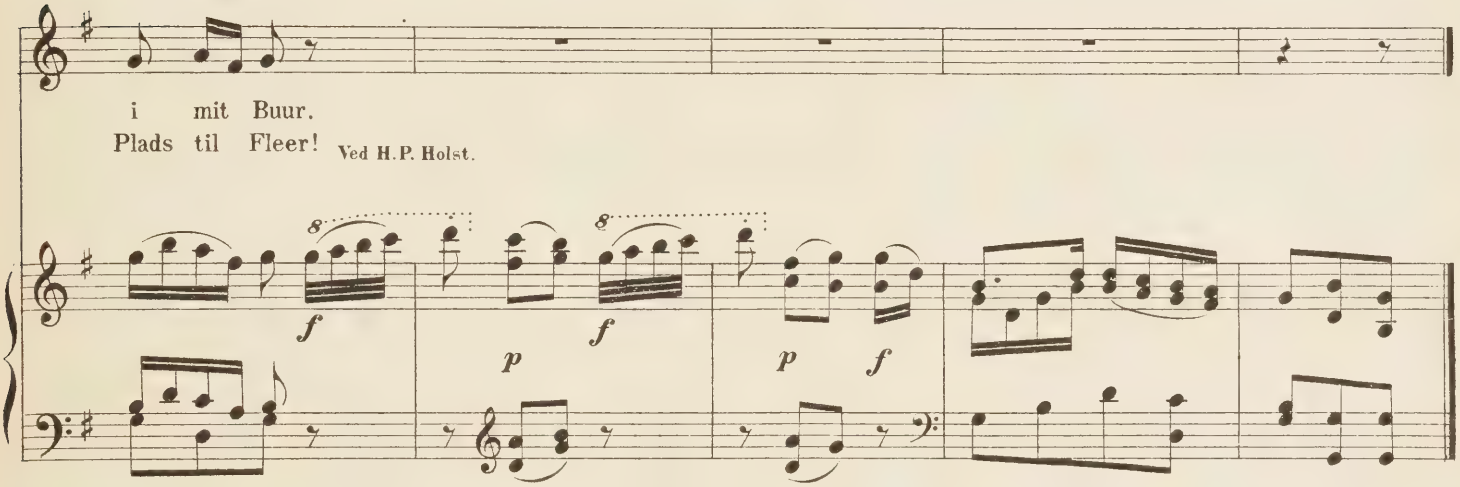

II.

Arie med Kor.

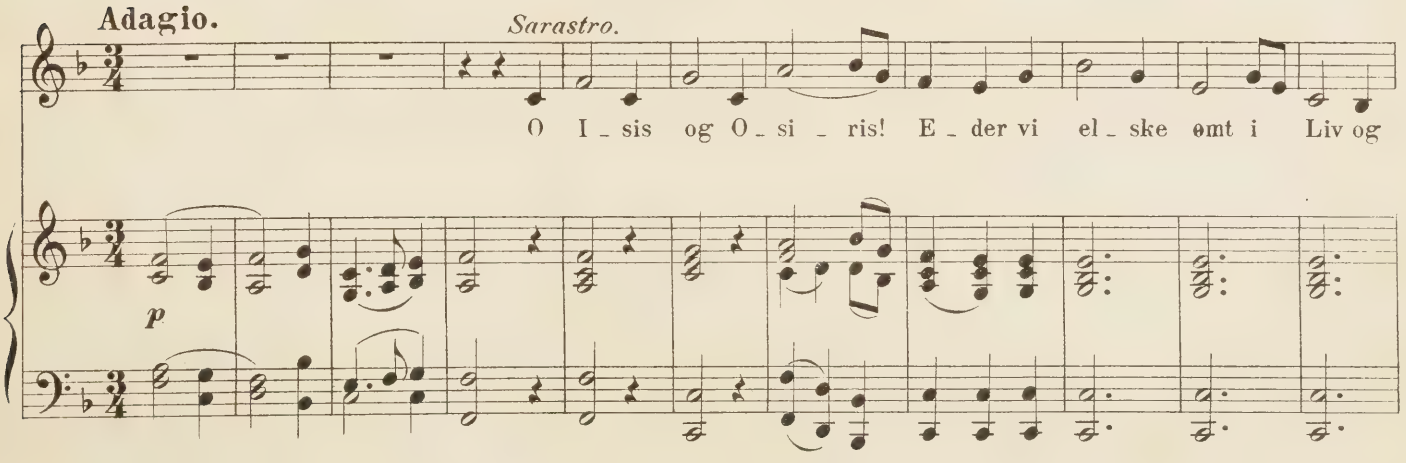

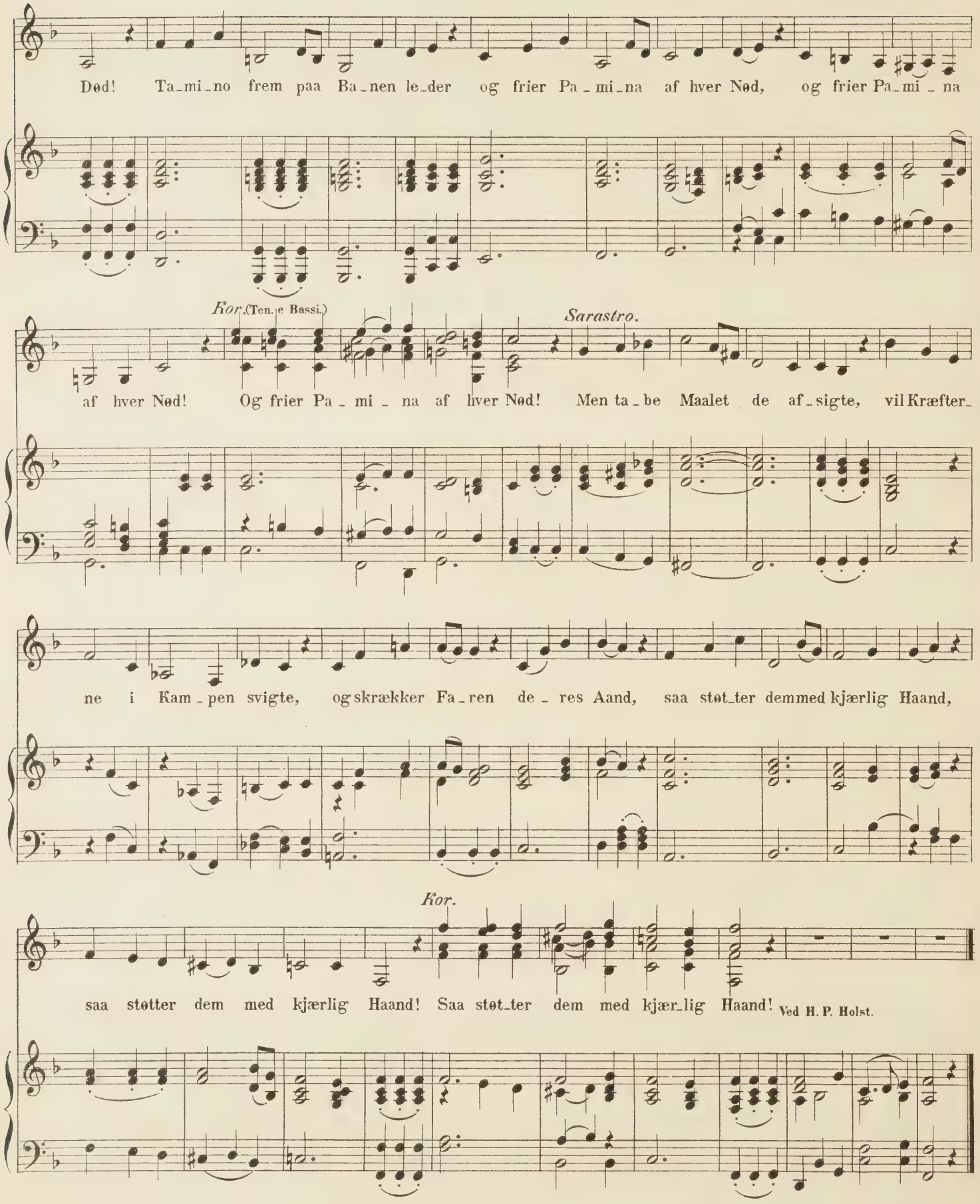
Død! Ta-mi-no frem paa Ba-nen le-der og frier Pa-mi-na af hver Nød, og frier Pa-mi-na
Kor. (Ten. e Bassi.)
Sarastro.
af hver Nød! Og frier Pa-mi-na af hver Nød! Men ta-be Maalet de af-sigte, vil Kræfter-
ne i Kam-pen svigte, og skrækker Fa-ren de-res Aand, saa støt-ter dem med kjærlig Haand,
Kor.
saa støtter dem med kjærlig Haand! Saa støt-ter dem med kjær-lig Haand!
Ved H. P. Holst.

III.

Arie.

Allegro.

sempre pp

Monastatos.

1. U _ _ den El _ skov hvad er Li _ vet? Kun en Ør _ ken er vort
2. Sy _ _ net af mig Kvinden skræmmer, bort de flyg _ te paa min

Hjem _ Kjær _ _ lig _ he _ den er den Kil _ de, som O _ a _ sen tryl _ ler
Vei _ og dog hen til dem jeg dra _ ges, In _ gen el _ sker dem som

frem, som O _ a _ sen tryl _ ler frem.
jeg, In _ gen el _ sker dem som jeg.

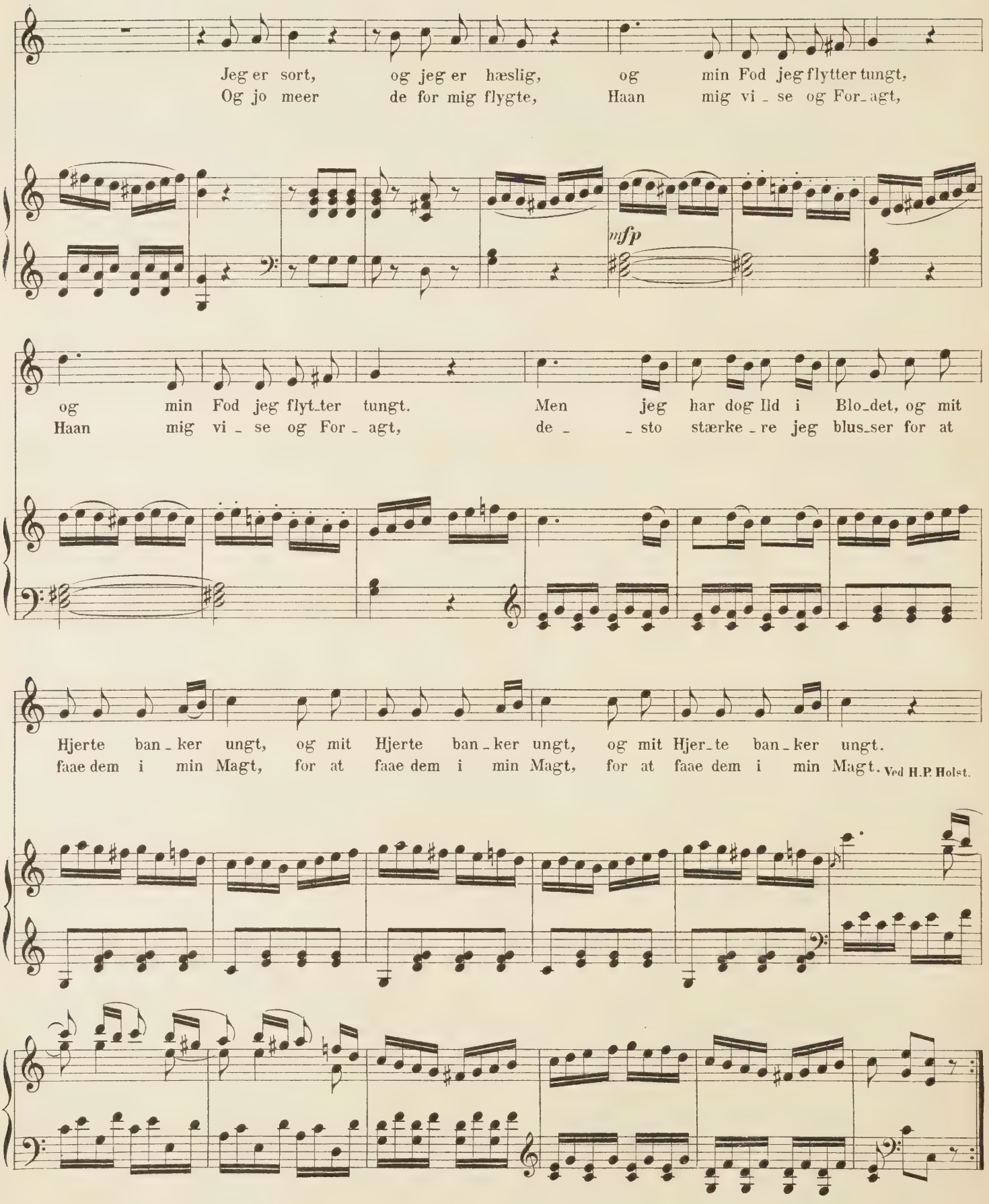
Jeg er sort, og jeg er hæslig, og min Fod jeg flytter tungt,
Og jo meer de for mig flygte, Haan mig vi - se og For-agt,
mfp
og min Fod jeg flyt-ter tungt. Men jeg har dog Ild i Blo-det, og mit
Haan mig vi - se og For - agt, de - - sto stærke - re jeg blus-ser for at
Hjerte ban - ker ungt, og mit Hjerte ban - ker ungt, og mit Hjer-te ban - ker ungt.
faae dem i min Magt, for at faae dem i min Magt, for at faae dem i min Magt.
Ved H.P. Holst.

IV.

Arie.

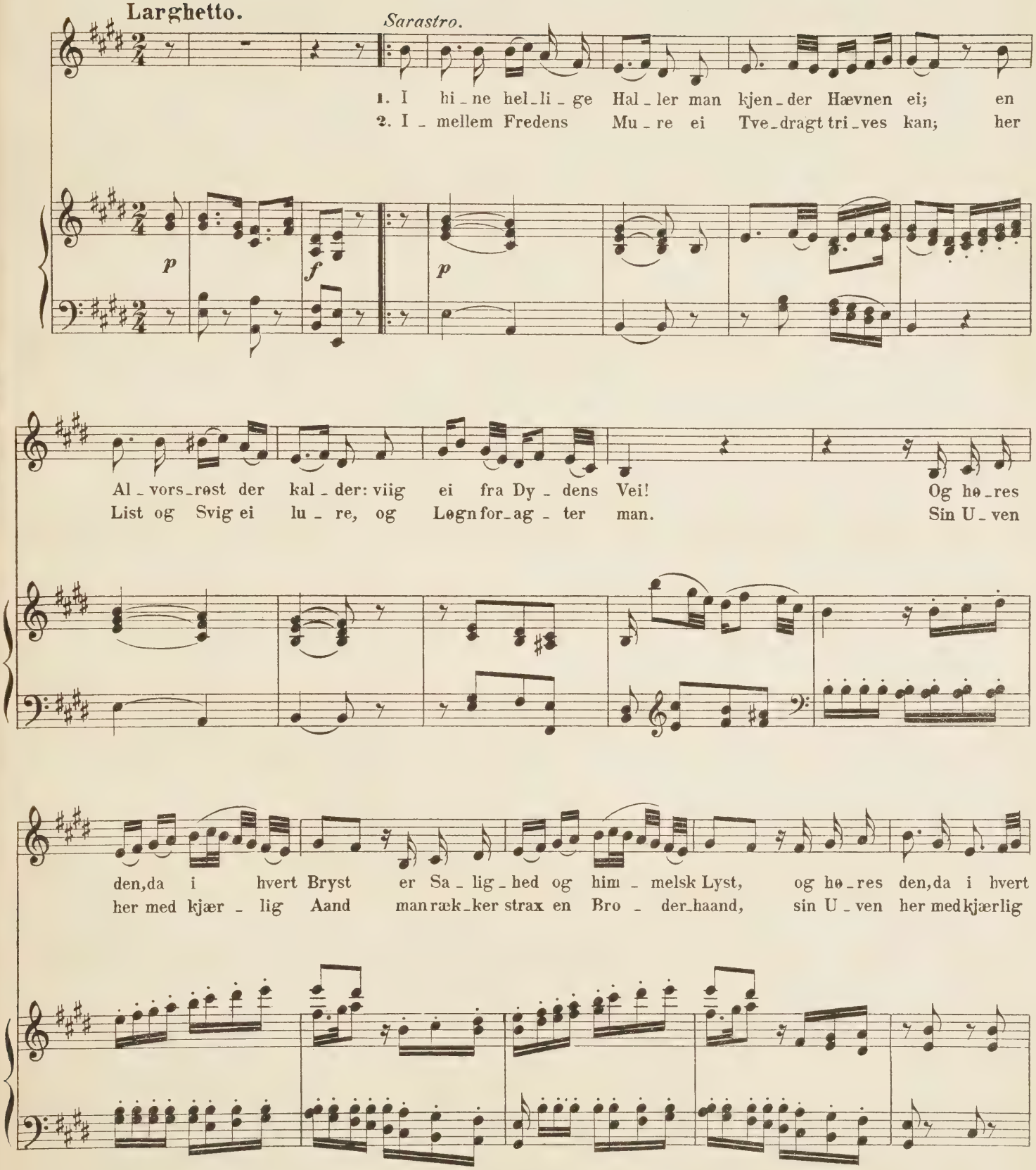
Larghetto.
Sarastro.
1. I hi_ne hel_li_ge Hal_ler man kjen_der Hævnen ei; en
2. I_mellem Fredens Mu_re ei Tve_dragt tri_ves kan; her
p
f
p
Al_vors_røst der kal_der: viig ei fra Dy_dens Vei! Og hø_res
List og Svig ei lu_re, og Løgn for_ag_ter man. Sin U_ven
den, da i hvert Bryst er Sa_lig_hed og him_melsk Lyst, og hø_res den, da i hvert
her med kjær_lig Aand man ræk_ker strax en Bro_der_haand, sin U_ven her med kjærlig

Bryst er Sa_lig_hed og himmelsk Lyst, ja, hø_res den, da i hvert Bryst er Sa_lig_
Aand man rækker strax en Bro_der_haand, sin U_ven her med kjærlig Aand man rækker

hed og himmelsk Lyst, ja him_melsk, him_melsk Lyst.
strax en Broder_haand, ja strax en Bro_der_haand.

Ved H. P. Holst.

V.

Arie.

Andante.

Pamina.

Ja, jeg seer det, El_skovs Lyk_ke e_vig, ak! for mig svandt

p

hen; e_vig svandt, ja svandt den hen! Stund, hvis Min_der mig hen_

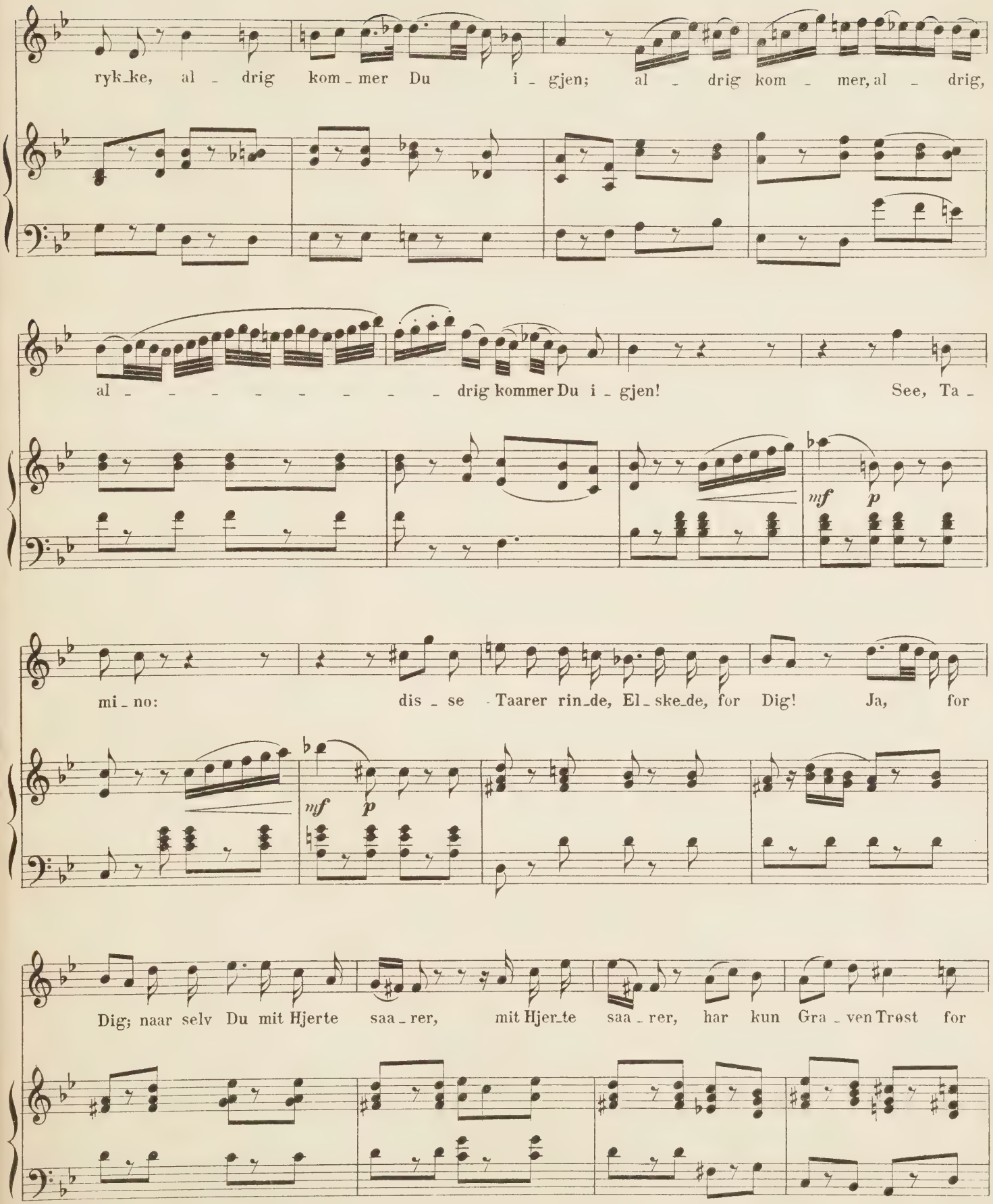
ryk_ke, al _ drig kom _ mer Du i _ gjen; al _ drig kom _ mer, al _ drig,
al _ _ _ _ _ _ _ _ _ drig kommer Du i _ gjen! See, Ta _
mf p
mi _ no: dis _ se Taarer rin_de, El _ ske_de, for Dig! Ja, for
mf p
Dig; naar selv Du mit Hjerte saa _ rer, mit Hjer_te saa _ rer, har kun Gra _ ven Trøst for

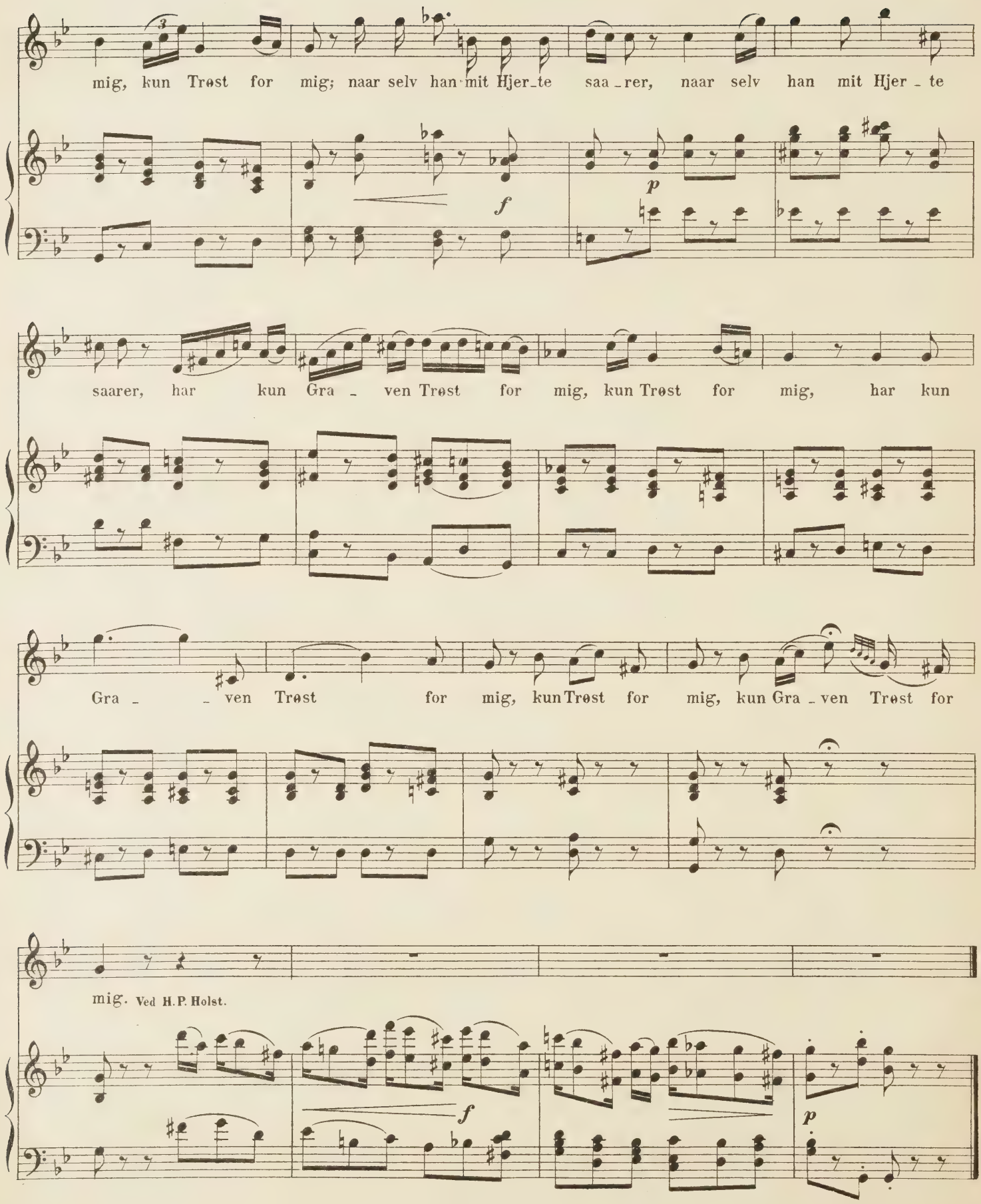
mig, kun Trøst for mig; naar selv han mit Hjer_te saa_rer, naar selv han mit Hjer_te
saarer, har kun Gra_ven Trøst for mig, kun Trøst for mig, har kun
Gra_ _ven Trøst for mig, kun Trøst for mig, kun Gra_ven Trøst for
mig. Ved H.P. Holst.

VI.

Arie.

Andante.

p

Papageno.

1. En Glut til Ægte_ma_ge er, hvad jeg øn_sker mig. Vil En min Haand modta_ge, da
2. En Glut til Ægte_ma_ge er, hvad jeg øn_sker mig. Vil En min Haand modta_ge, da

er jeg lyk_ke_lig, da er jeg lyk_ke_lig, da er jeg lyk_ke_lig.
er jeg lyk_ke_lig, da er jeg lyk_ke_lig, da er jeg lyk_ke_lig.

Allegro.

En Kon_geborg blev da min Hyt_te, med Fyrster jeg vil_de ei
Vil In_gen med_li_den_de væ_re, maa El_skov mig Stakkel for_

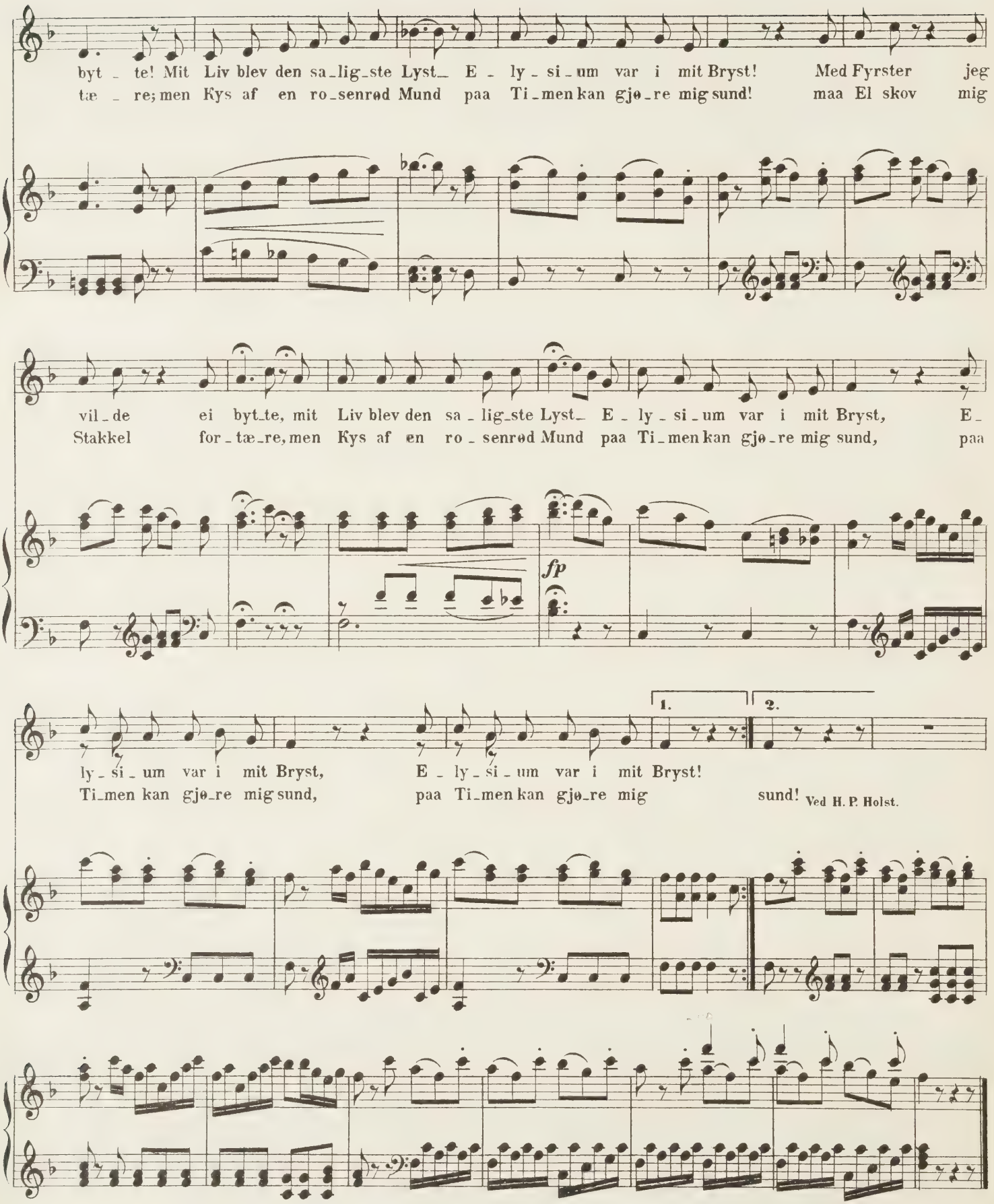
byt - te! Mit Liv blev den sa-lig-ste Lyst- E - ly - si - um var i mit Bryst! Med Fyrster jeg
tæ - re; men Kys af en ro-senrød Mund paa Ti-men kan gjø-re mig sund! maa El skov mig
vil-de ei byt-te, mit Liv blev den sa - lig-ste Lyst- E - ly - si - um var i mit Bryst, E-
Stakkel for-tæ-re, men Kys af en ro - senrød Mund paa Ti-men kan gjø-re mig sund, paa
fp
1.
2.
ly - si - um var i mit Bryst, E - ly - si - um var i mit Bryst!
Ti-men kan gjø-re mig sund, paa Ti-men kan gjø-re mig sund!
Ved H. P. Holst.

DEN HVIDE DAME.

(1826.)

I.

*Ballade.**)

Moderato.

Jenny.

Boieldieu.

1. Den gamle Borg i Skovens Skygger høit hæver Taar_net mod det Blaa; en venlig

Aand den huldt be_trygger, at den i Gruus ei segne maa! Du, som slyn_ger Tvedragtens

Brand, tag Dig va_re, grusomme Mand! Voldsmænd, bæver! Voldsmænd, bæver! Voldsmænd,

bæver! Voldsmænd, bæ_ver! Den hvi_de Da_me Jer om_svæ_ver, den hvi_de

*) Originaltoneart: Bmoll.

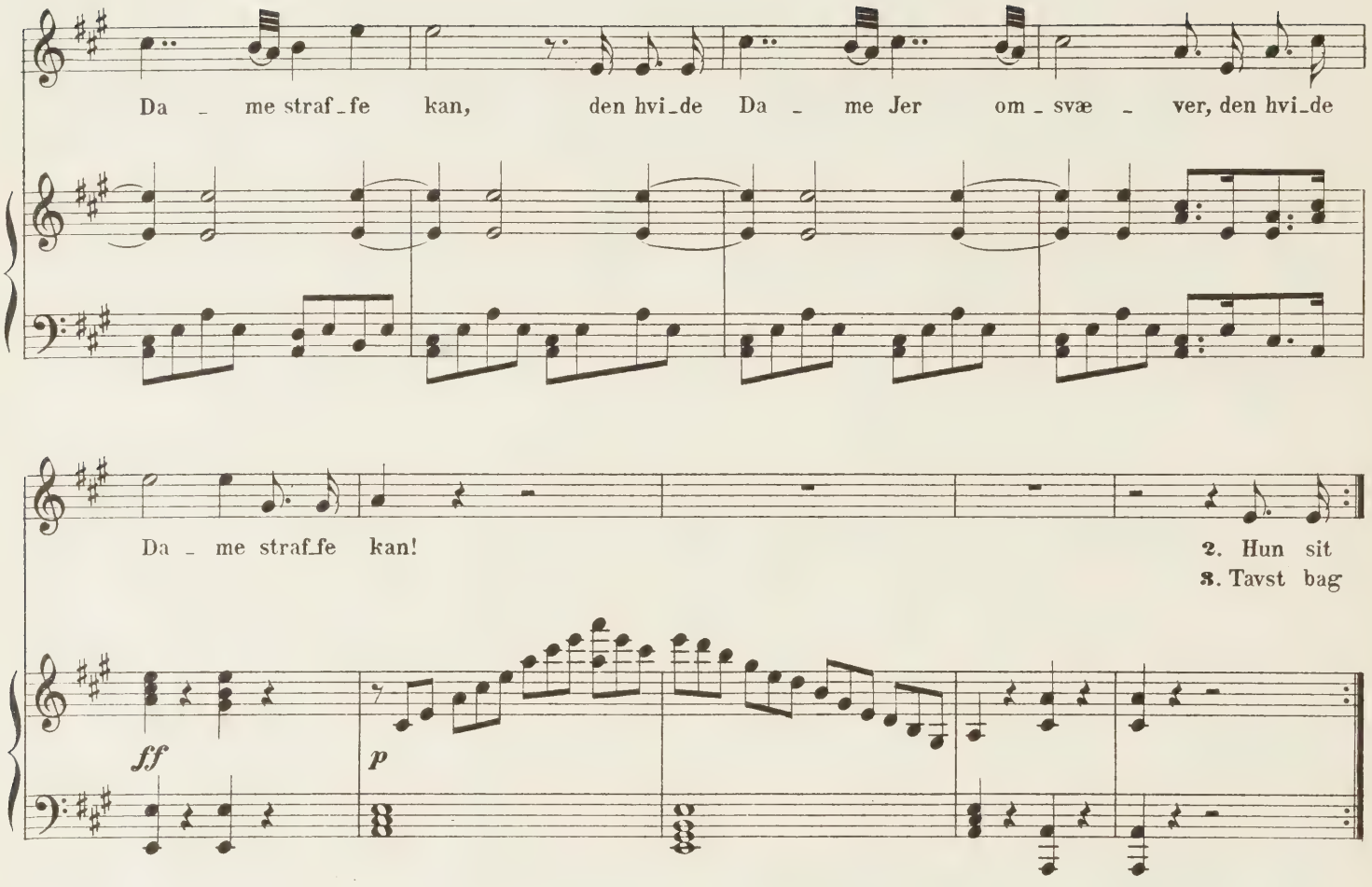

2.

Hun sit Kjøn kjærligt sig antager,
Gjør trofast Elskov lykkelig,
Og naar os Manden falsk bedrager,
Hun aabenbarer os hans Svig.
O vogt Dig vel, troløse Mand!
Du vandrer nær Afgrundens Rand!
Falske, bæver! Falske, bæver! osv.

3.

Tavst bag Taarnets skumle Mure,
Hvorhen ei Solens Straaler naae,
Forelskte Piger ofte lure
For der i Smug et Kys at faae.
O arme Piger, brug Forstand!
Jer Lykkes Slot hviler paa Sand!
Frække, bæver! Frække, bæver! osv.

Ved Th. Overskou.

II.

Kuplet.

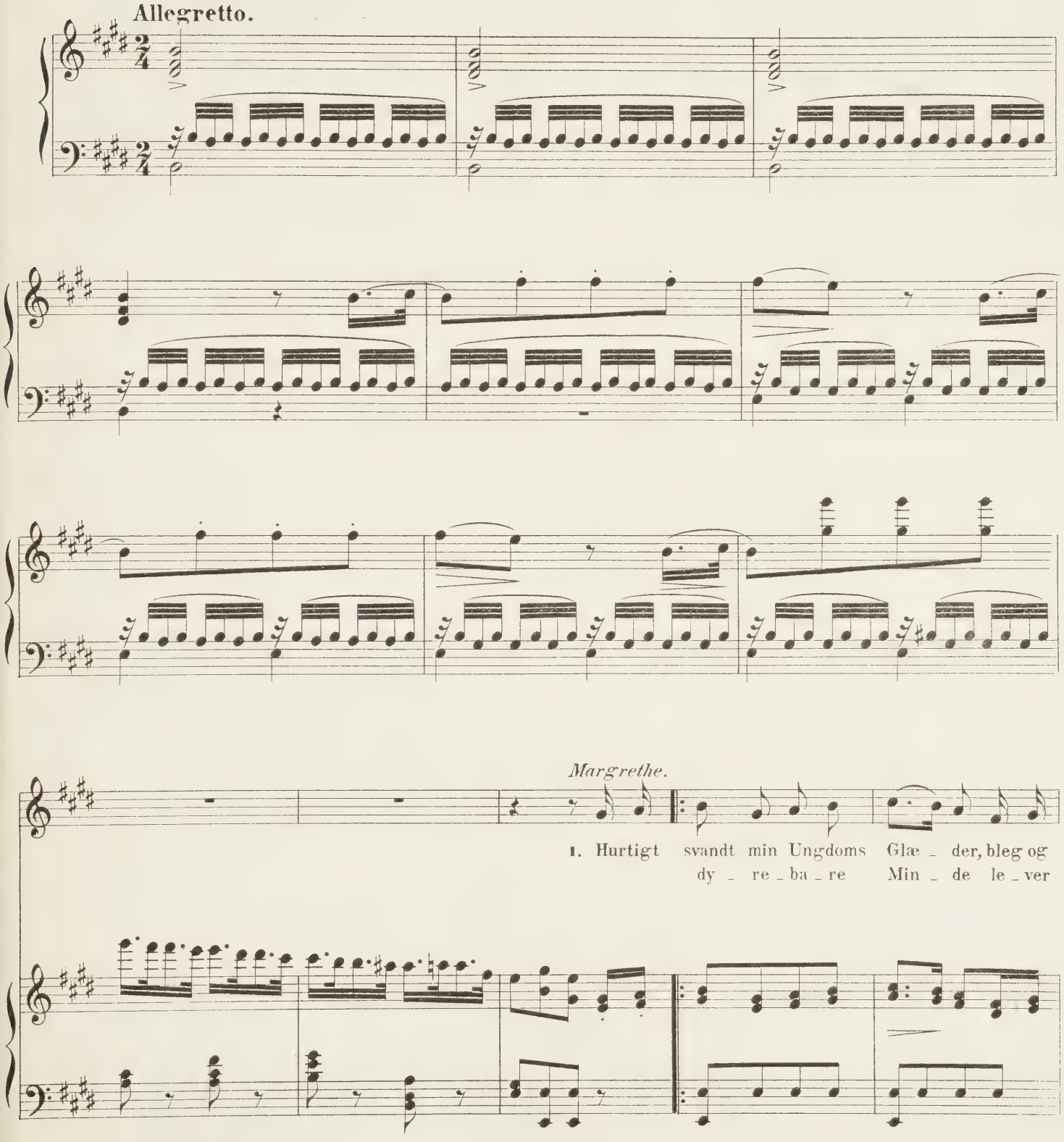
Allegretto.
Margrethe.
1. Hurtigt svandt min Ungdoms Glæ - der, bleg og
dy - re - ba - re Min - de le - ver

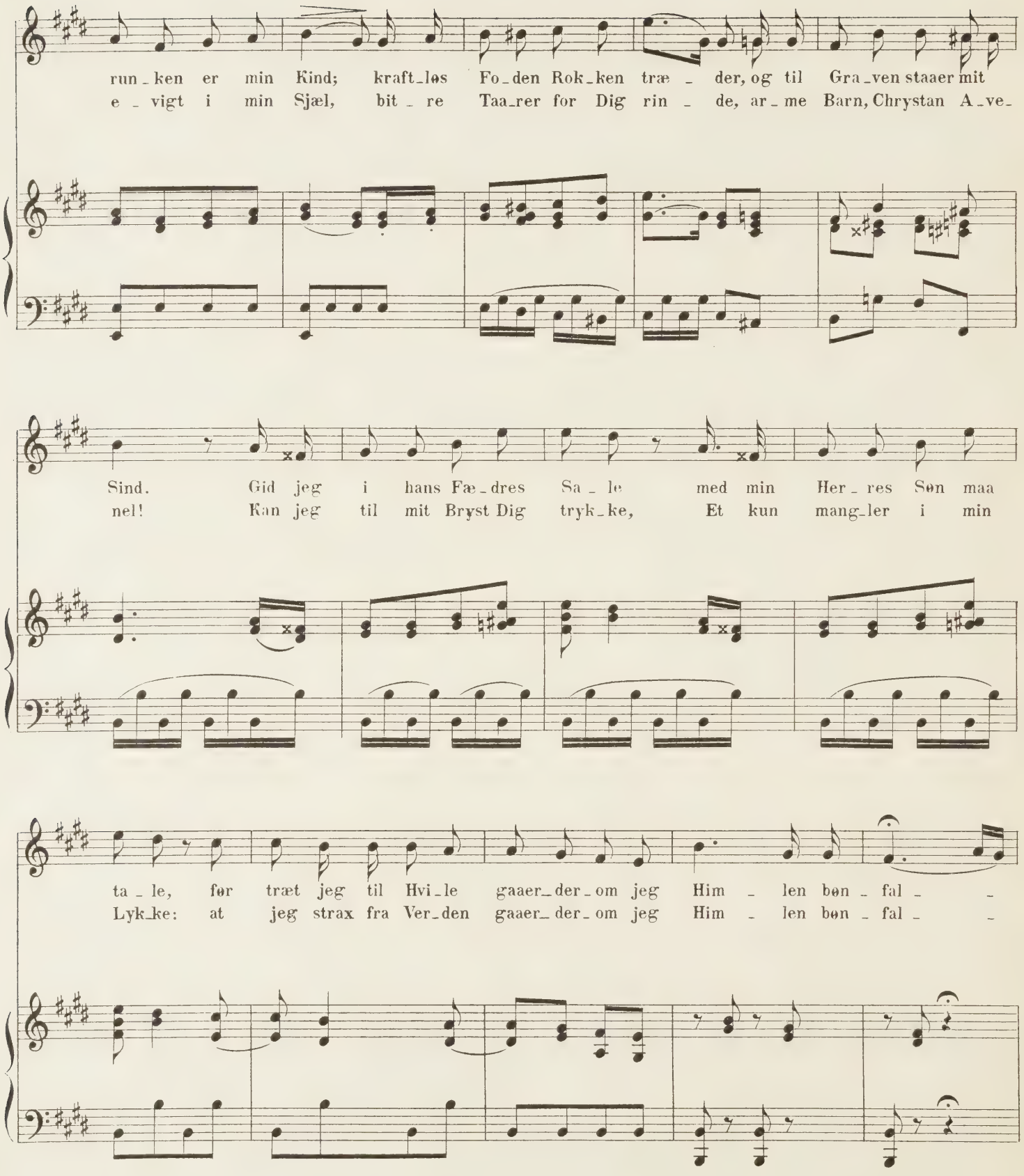
run_ken er min Kind; kraft_løs Fo_den Rok_ken træ _ der, og til Gra_ven staaer mit
e _ vigt i min Sjæl, bit _ re Taa_rer for Dig rin _ de, ar_me Barn, Chrystan A_ve_
Sind. Gid jeg i hans Fæ_dres Sa _ le med min Her_res Søn maa
nel! Kan jeg til mit Bryst Dig tryk_ke, Et kun mang_ler i min
ta _ le, før træt jeg til Hvi_le gaaer_der_om jeg Him _ len bøn _ fal _ _
Lyk_ke: at jeg strax fra Ver_den gaaer_der_om jeg Him _ len bøn _ fal _ _

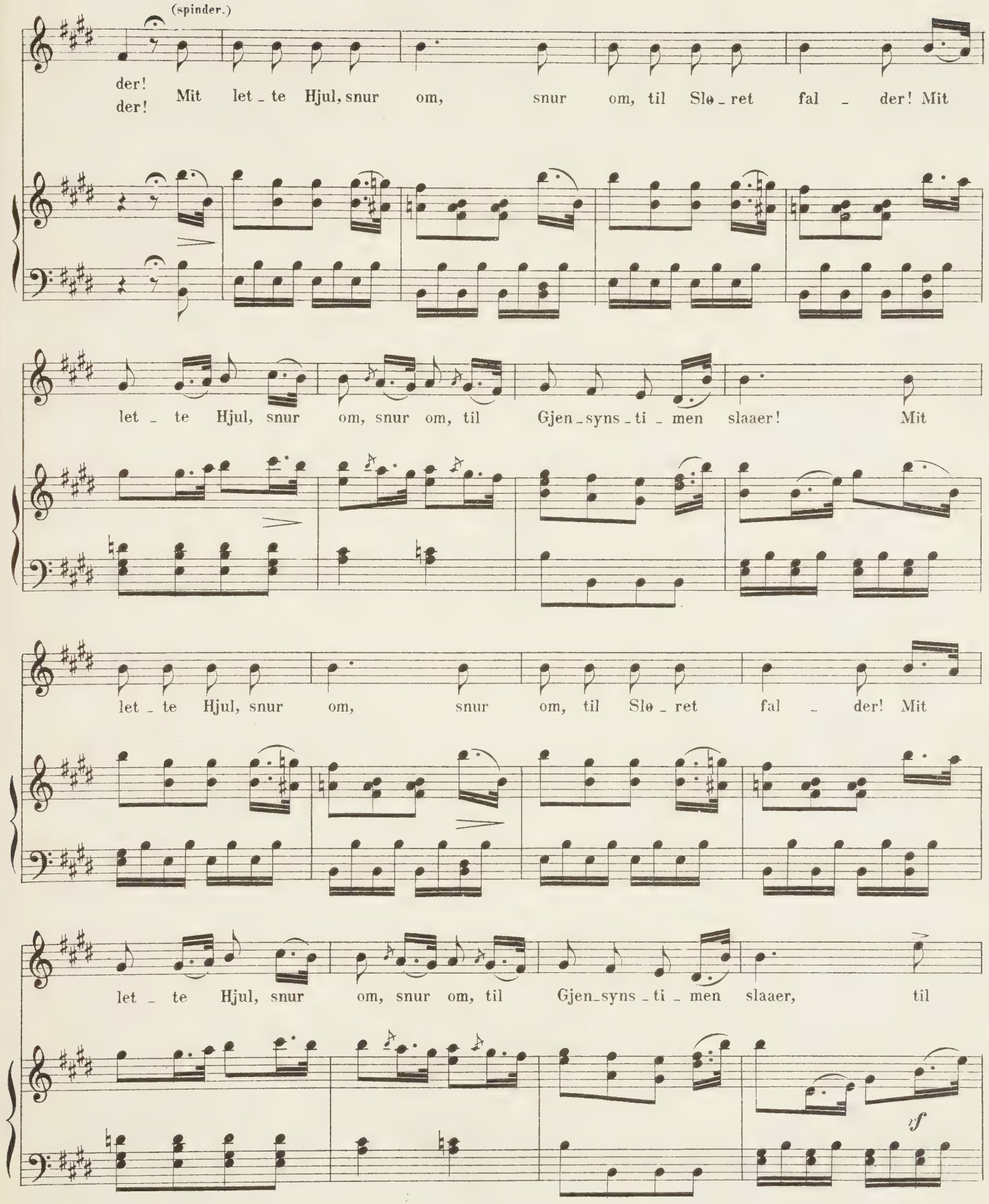
(spinder.)
der!
der!
Mit let _ te Hjul, snur om, snur om, til Slø _ ret fal _ der! Mit
let _ te Hjul, snur om, snur om, til Gjen _ syns _ ti _ men slaaer! Mit
let _ te Hjul, snur om, snur om, til Slø _ ret fal _ der! Mit
let _ te Hjul, snur om, snur om, til Gjen _ syns _ ti _ men slaaer, til
sf

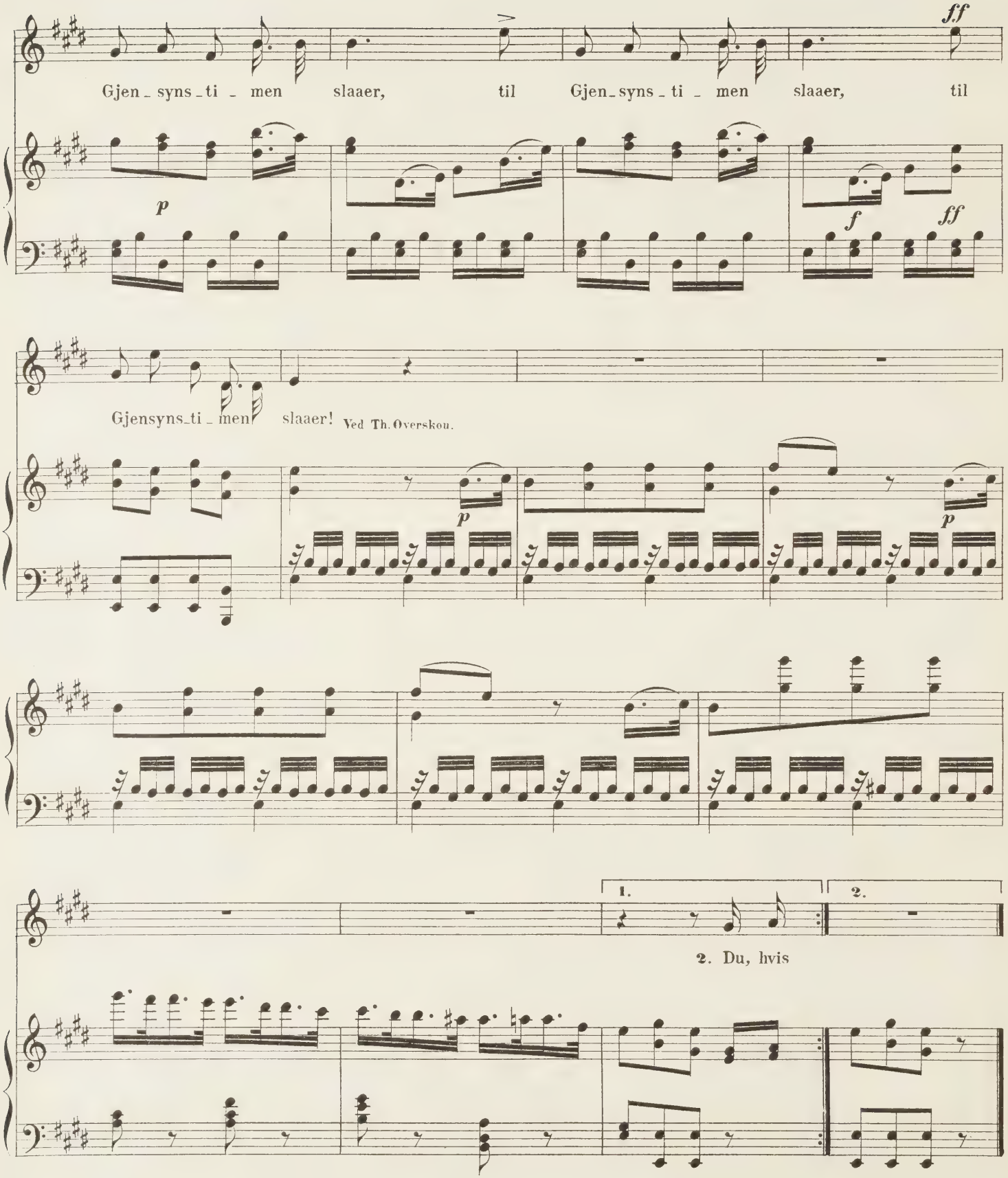
Gjen_syns_ti_men slaaer, til Gjen_syns_ti_men slaaer, til
Gjensyns_ti_men slaaer!
Ved Th. Overskou.
1.
2.
2. Du, hvis

MUURMESTEREN.

(1827.)

Romance.

Irma.

D. F. E. Auber.
(1782–1871.)

Maestoso.

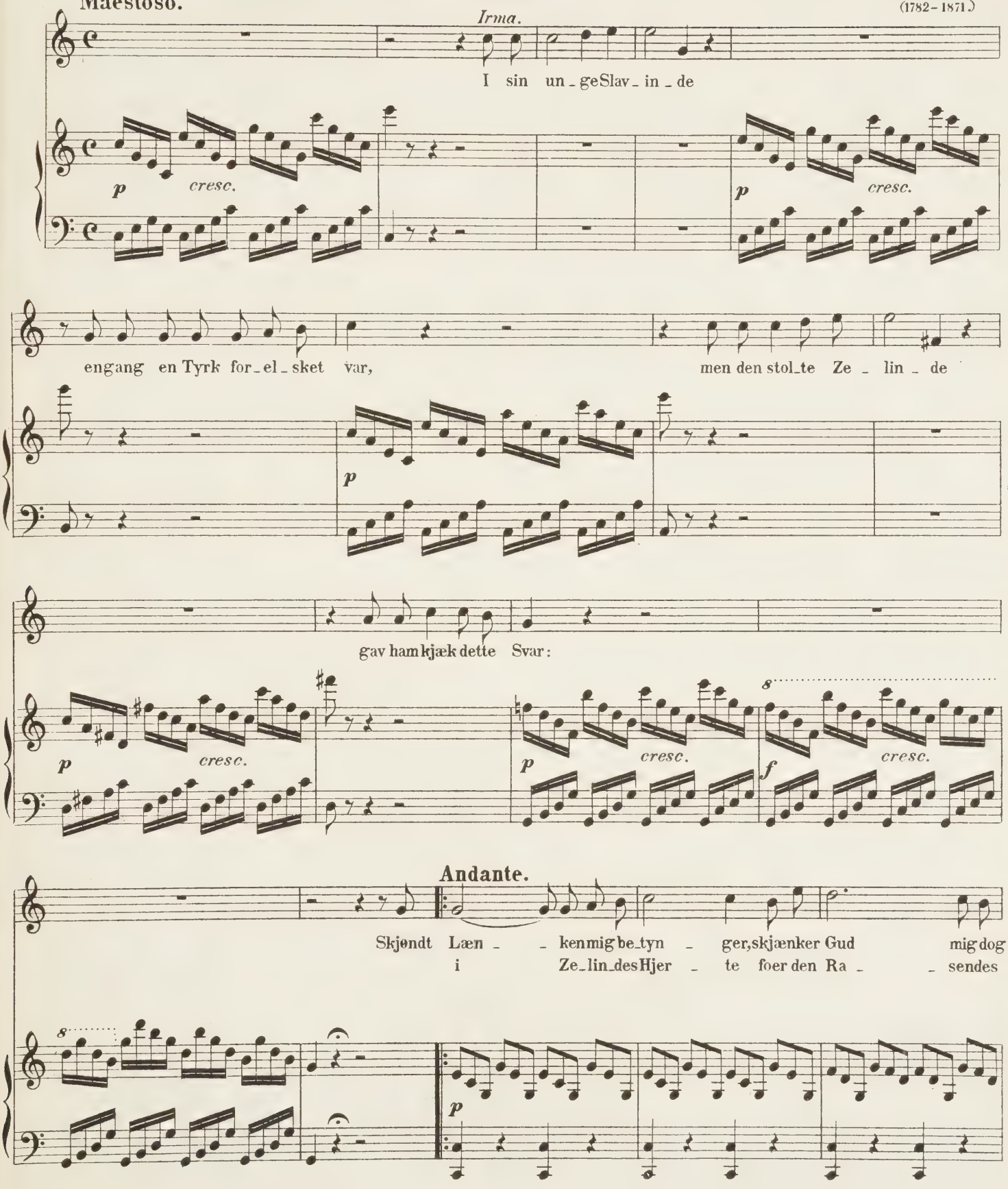

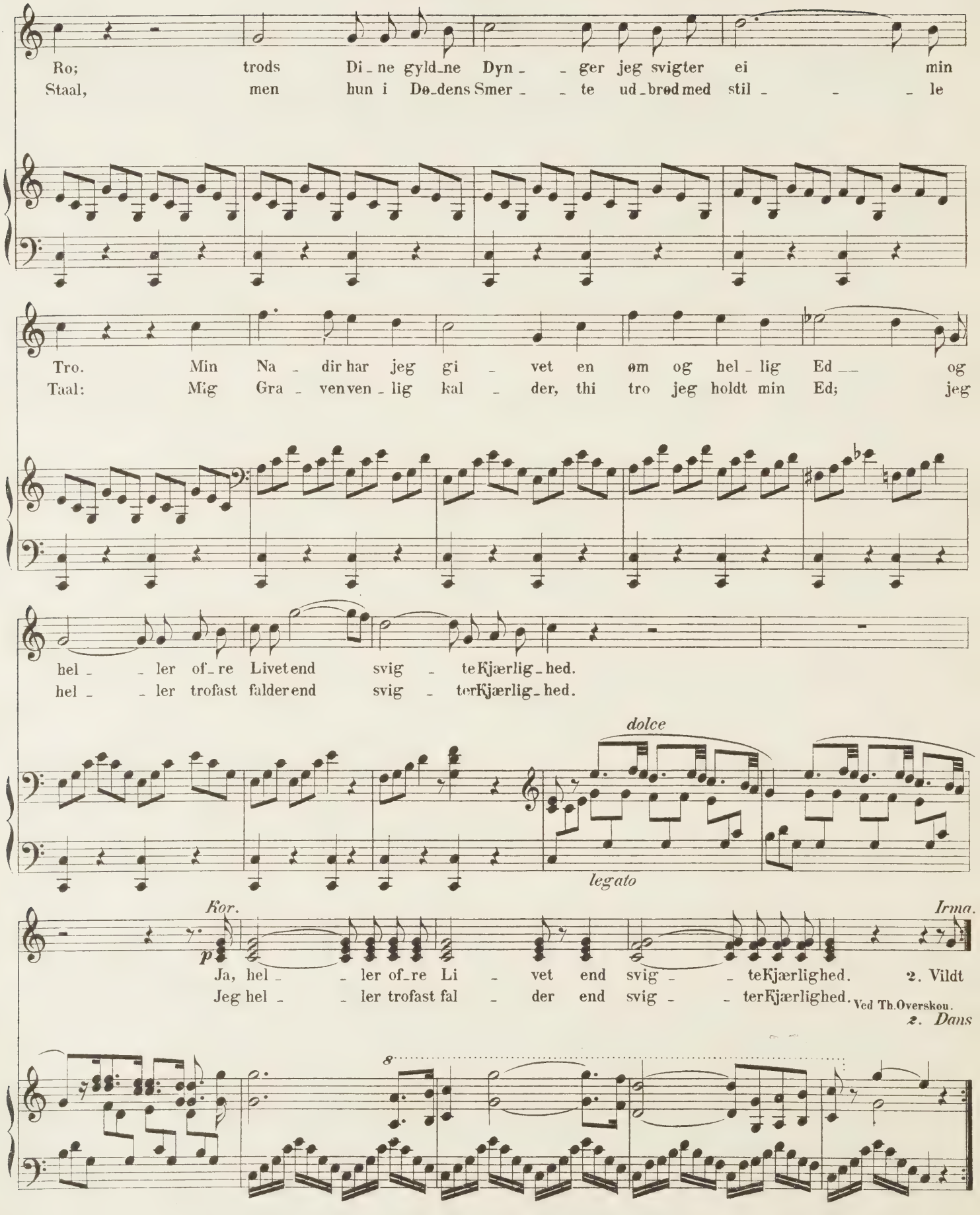
Ro; trods Di_ne gyld_ne Dyn_ _ger jeg svigter ei min
Staal, men hun i Dø_dens Smer_ _te ud_brød med stil_ _ _le
Tro. Min Na_dir har jeg gi_vet en øm og hel_lig Ed__ og
Taal: Mig Gra_ven ven_lig kal_der, thi tro jeg holdt min Ed; jeg
hel_ _ler of_re Livet end svig_te Kjærlig_hed.
hel_ _ler trofast falder end svig_ter Kjærlig_hed.
dolce
legato
Kor.
Irma.
p
Ja, hel_ _ler of_re Li_vet end svig_ _te Kjærlighed.
Jeg hel_ _ler trofast fal_der end svig_ _ter Kjærlighed.
2. Vildt
Ved Th. Overskou.
2. Dans
8

ET EVENTYR I ROSENBORGHAVE.

(1827.)

I.

Vise.

C. E. F. Weyse.

Humlegaard.

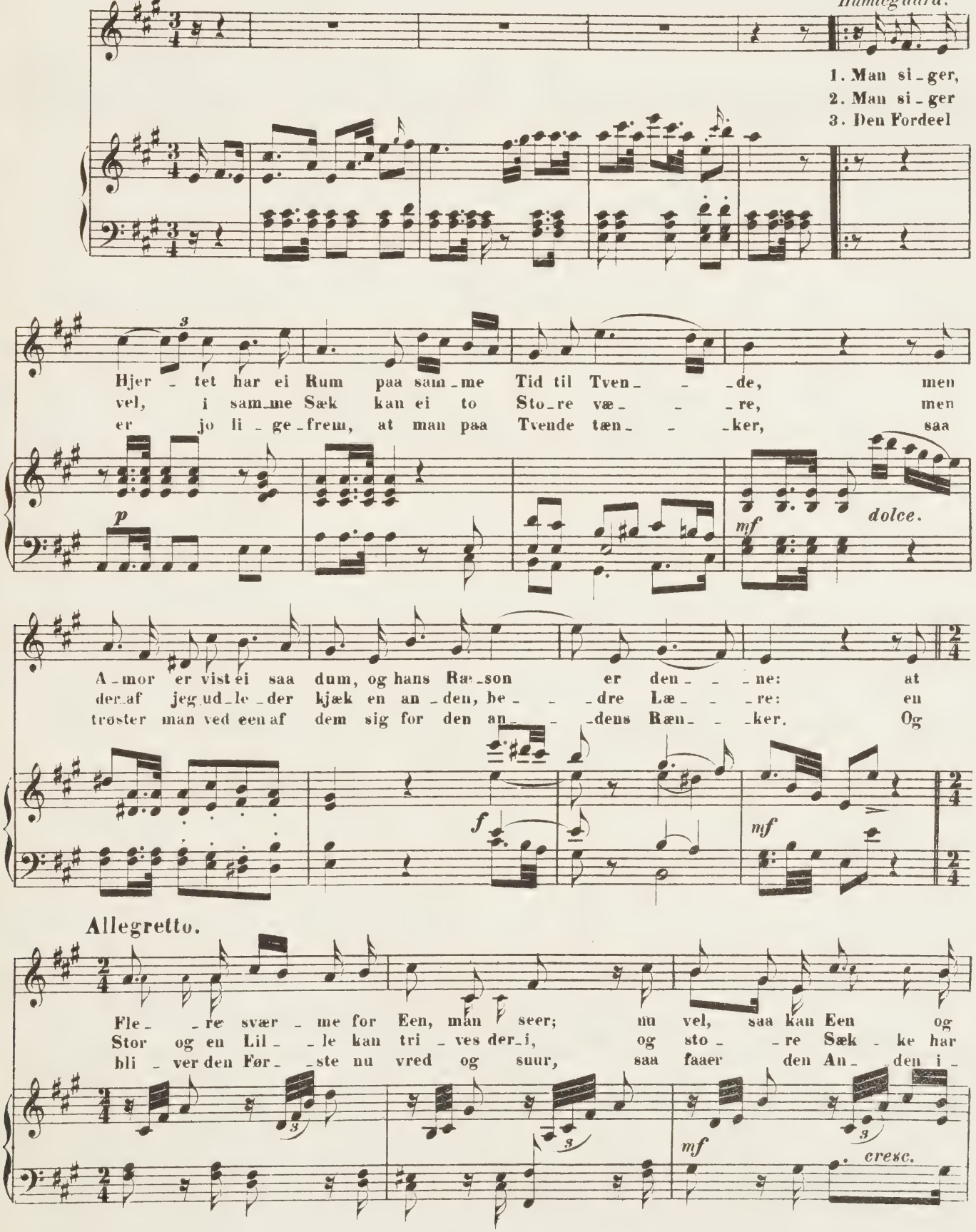

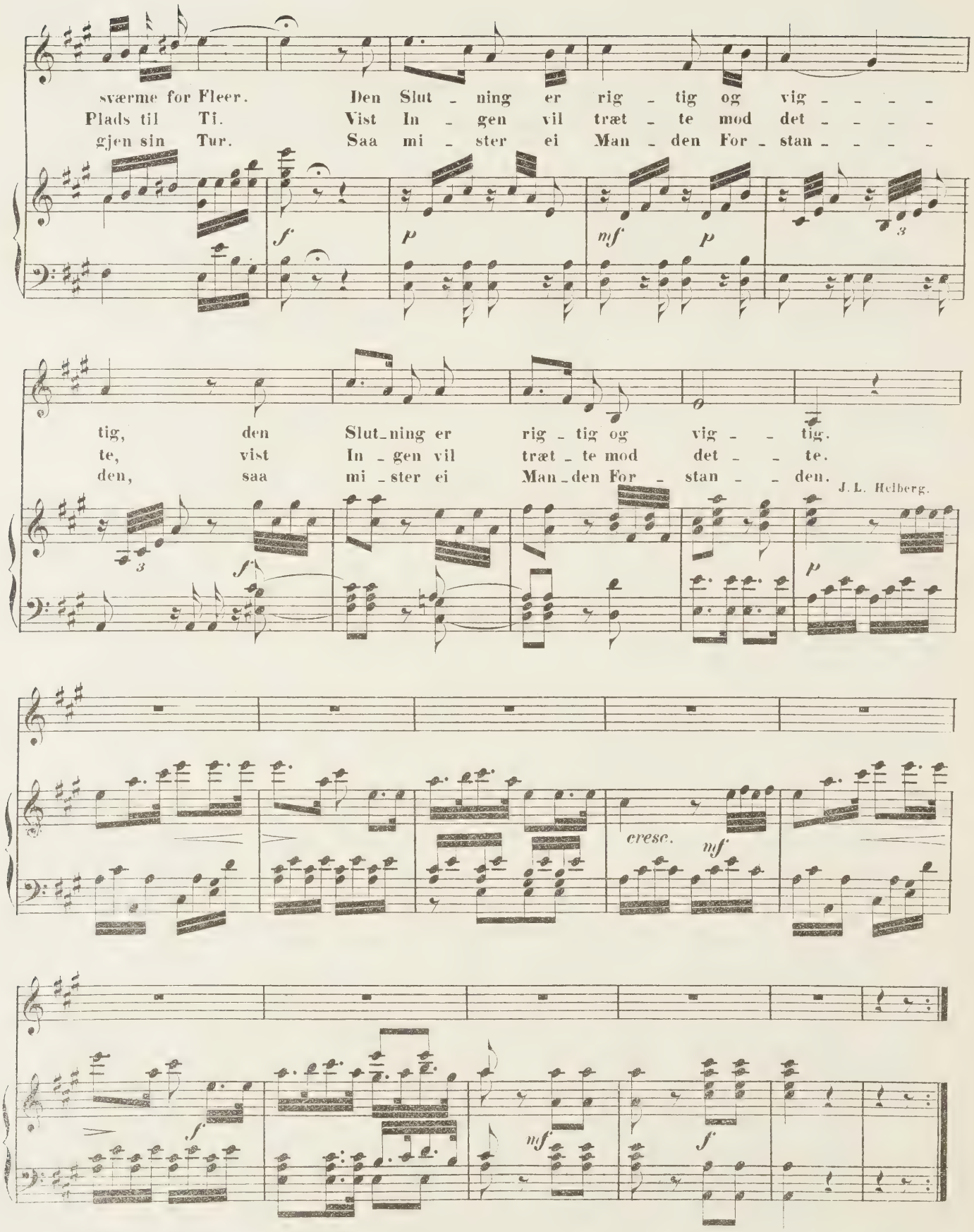
sværme for Fleer. Den Slut - ning er rig - tig og vig - - - -
Plads til Ti. Vist In - gen vil træt - te mod det - - - -
gjen sin Tur. Saa mi - ster ei Man - den For - stan - - - -
f p mf p
tig, den Slut-ning er rig - tig og vig - - tig.
te, vist In - gen vil træt - te mod det - - te.
den, saa mi - ster ei Man-den For - stan - - den.
J. L. Heiberg.
f p
cresc. mf
f mf f

II.

Romance.

Poco Allegretto.

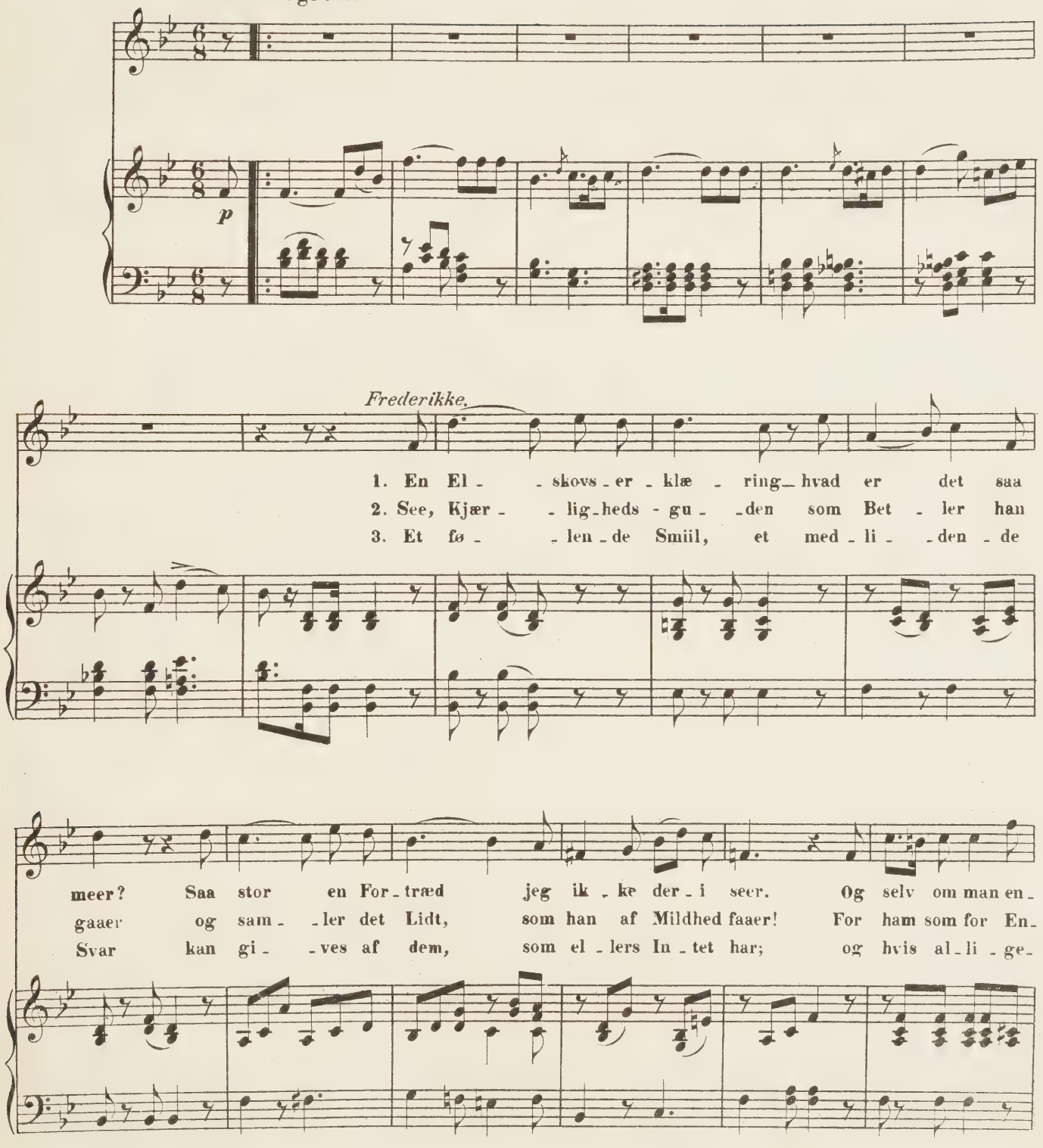

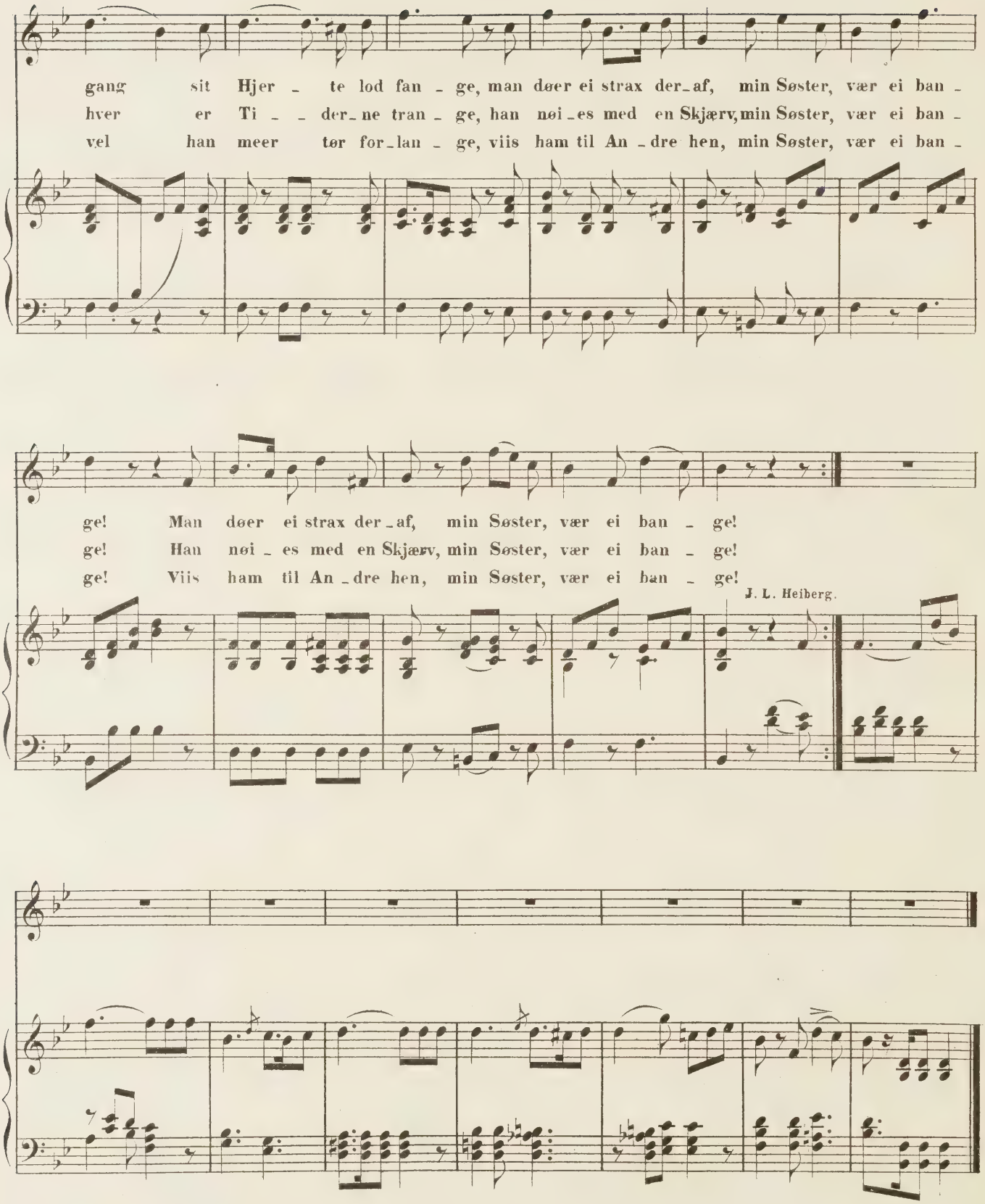
gang sit Hjer - te lod fan - ge, man døer ei strax der-af, min Søster, vær ei ban -
hver er Ti - - der-ne tran - ge, han nøi-es med en Skjærv, min Søster, vær ei ban -
vel han meer tør for-lan - ge, viis ham til An-dre hen, min Søster, vær ei ban -
ge! Man døer ei strax der-af, min Søster, vær ei ban - ge!
ge! Han nøi-es med en Skjærv, min Søster, vær ei ban - ge!
ge! Viis ham til An-dre hen, min Søster, vær ei ban - ge!
J. L. Heiberg.

VÆRINGERNE I MIKLAGARD.

(1827.)

I.

P. Jensen.

Andante. *Romance.* Elisif.

1. Vil
2. Jeg

sempre piano.

Du vel bæ-re den-ne Dragt, som Thora Hjortur ei - ed? At væl - ge den til
tør ei bæ-re det-te Skrud, det vil mig ik-ke smyk - ke. End le - ver hun, Din

Høi - tidspragt hun i sin Ungdom plei - ed. Om dis-se Sømme tidt hun foer med
un - ge Brud, Du raa-der hendes Lyk - ke. Hun har paa Dig det før-ste Krav; men

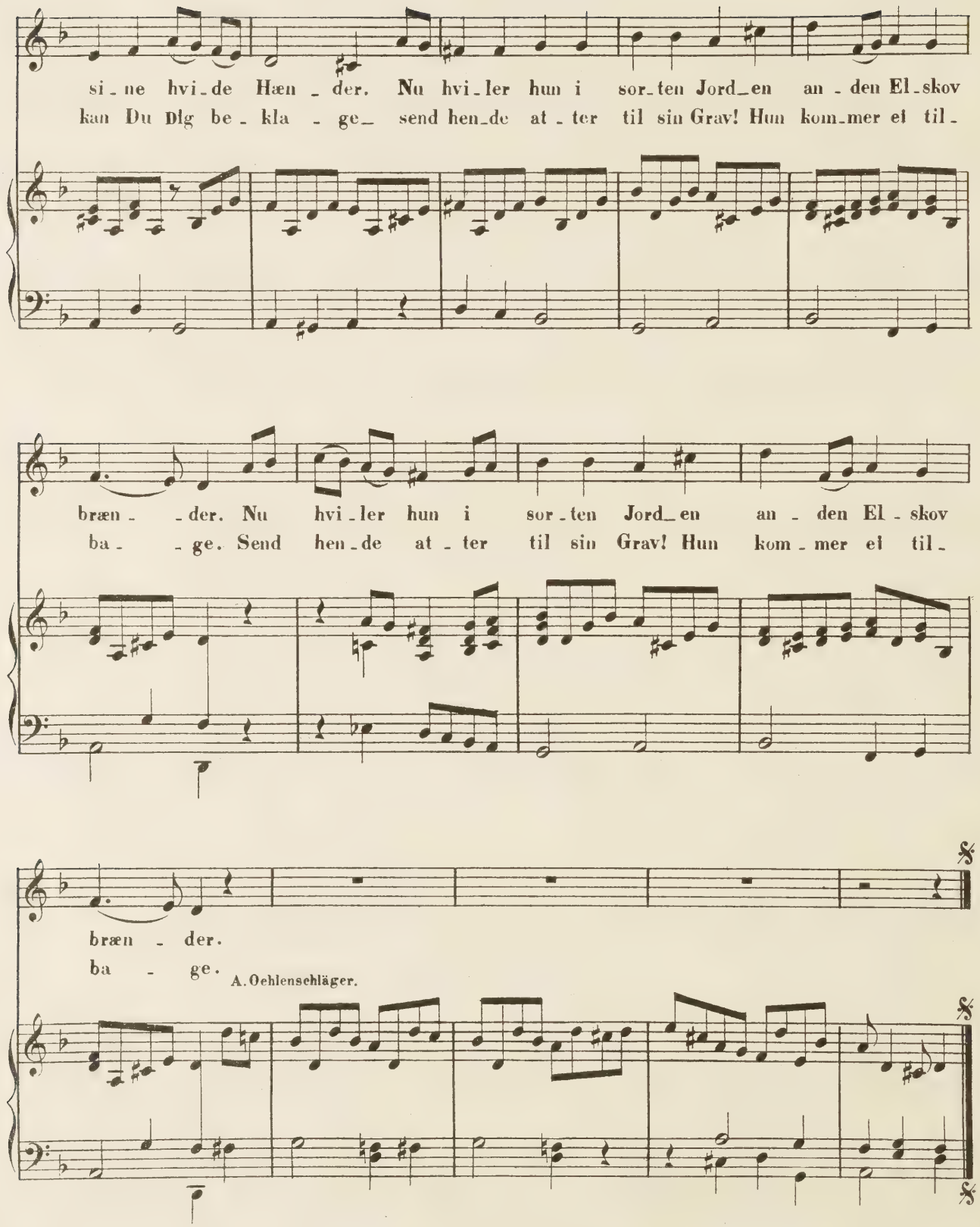
si - ne hvi - de Hæn - der. Nu hvi - ler hun i sor - ten Jord - en an - den El - skov
kan Du Dig be - kla - ge - send hen - de at - ter til sin Grav! Hun kom - mer ei til -
bræn - - der. Nu hvi - ler hun i sor - ten Jord - en an - den El - skov
ba - - ge. Send hen - de at - ter til sin Grav! Hun kom - mer ei til -
bræn - der.
ba - ge.
A. Oehlenschläger.

II.

Romance.

Un poco Andante.

C. E. F. Weyse.

Maria.

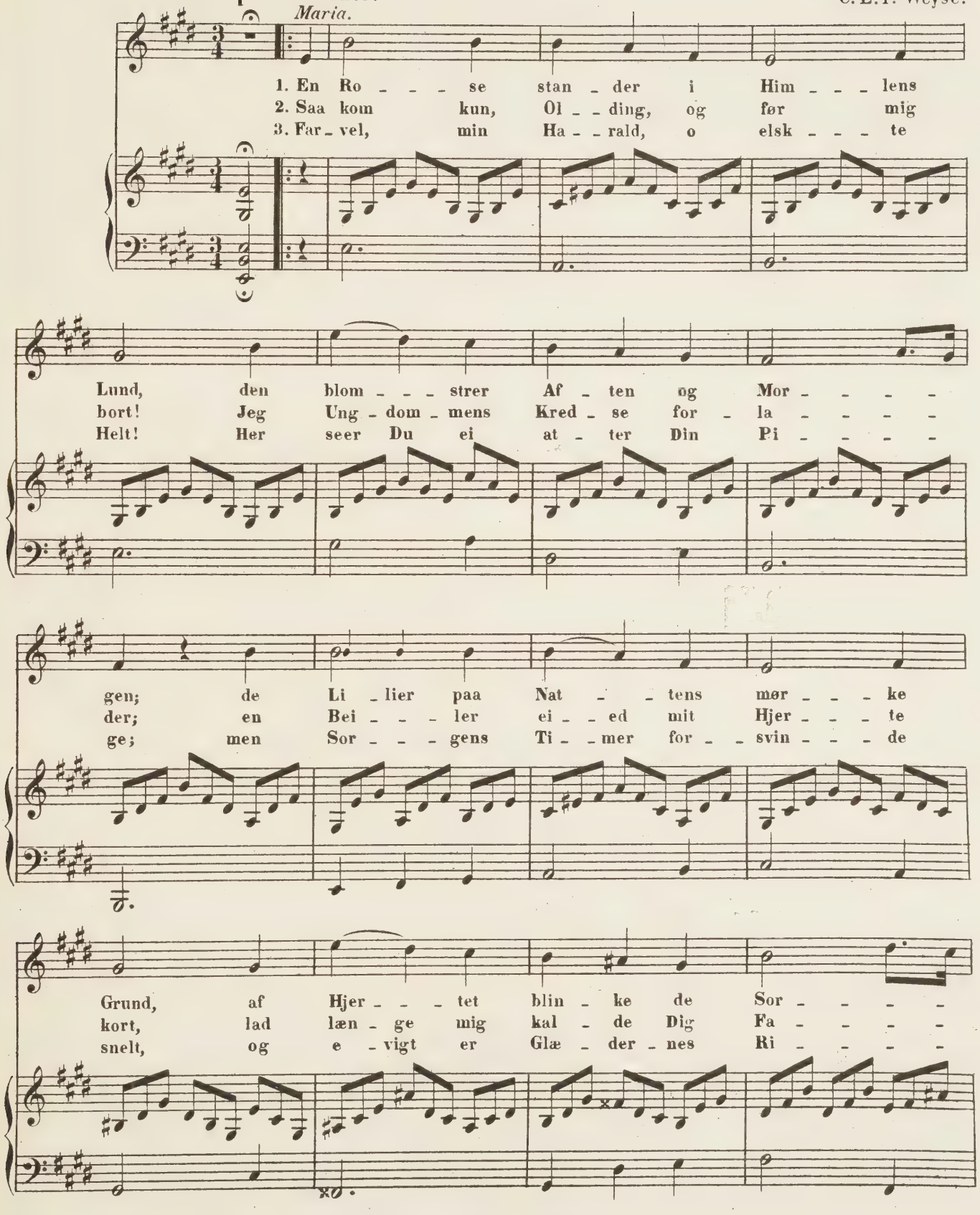

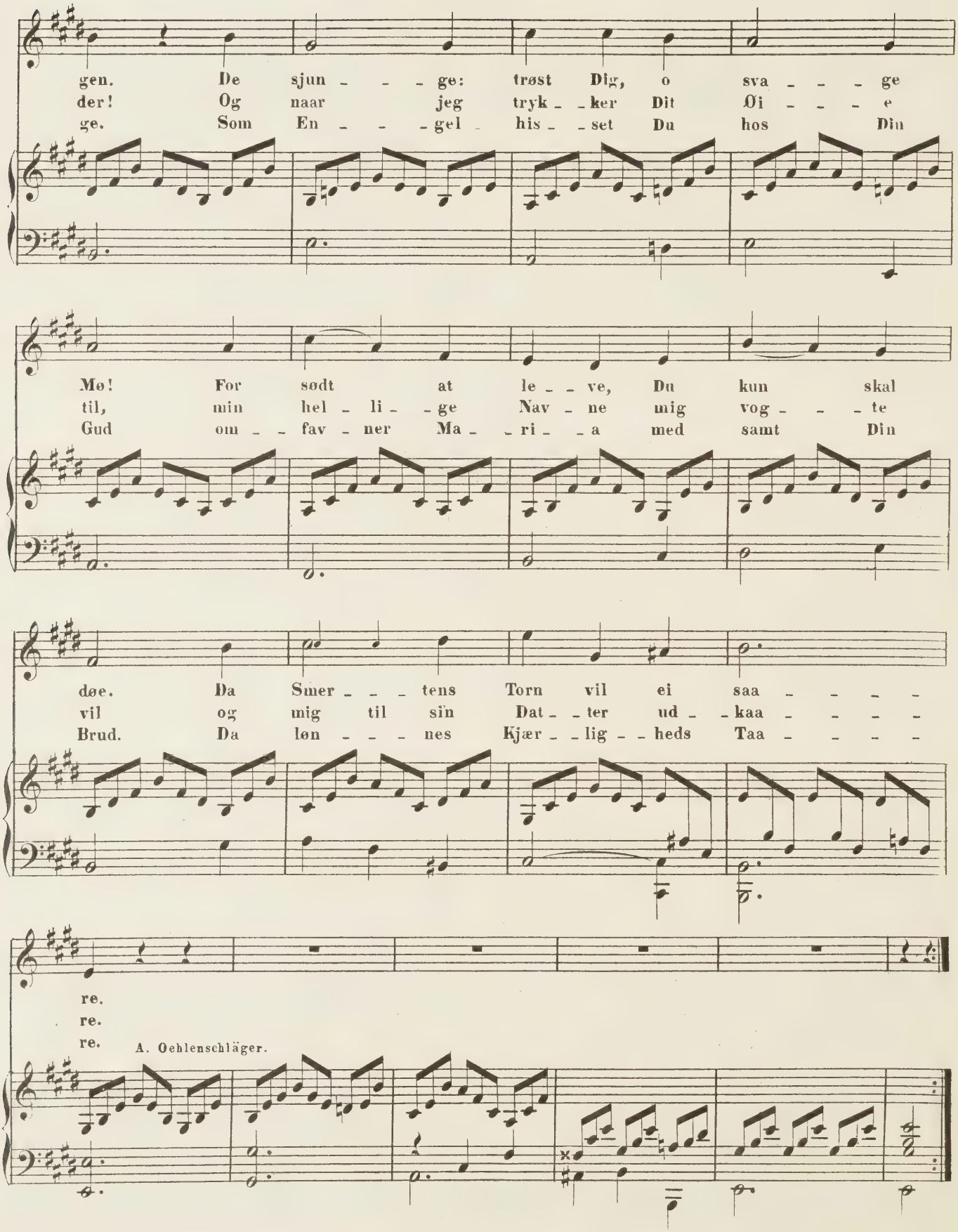
gen. De sjun - - - ge: trøst Dig, o sva - - - ge
der! Og naar jeg tryk - - ker Dit Øi - - - e
ge. Som En - - - gel his - - set Du hos Din
Mø! For sødt at le - - ve, Du kun skal
til, min hel - li - - ge Nav - ne mig vog - - - te
Gud om - - fav - ner Ma - - ri - - a med samt Din
døe. Da Smer - - - tens Torn vil ei saa - - - -
vil og mig til sin Dat - - ter ud - - kaa - - - -
Brud. Da løn - - - nes Kjær - - lig - - heds Taa - - - -
re.
re.
re.
A. Oehlenschläger.

ELVERHØI.

(1828.)

I.

Andantino. *Romance.* Fr. Kuhlau.

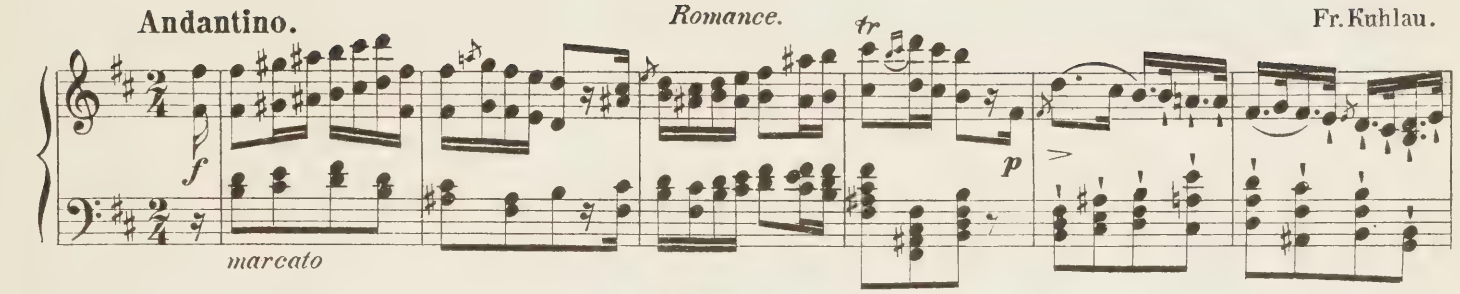

Karen.

1. Jeg gik mig i Lunden en sil_dig Sommerkvæld og tømte mig et Bæger af
bru_sen_de Bølgesprang ud fra grøn_ne Høi; med Et saa blev det stil_le, den
to_ne_de Luften af Sang og Strængespil, tre hvide Mø_er dandsed i
Dunst o_ver Engen saa flygtig til at see, de Trende blev til Een og den
selv stod i Midten af Hi_nes let_te Sving; da drog han af sin Finger saa
greb ef_ter Ringen, men han greb om min Haand, de hvide Mø_er slynged om
boer jeg i Høien som El_verkongens Brud, og kun naar Duggen falder, jeg

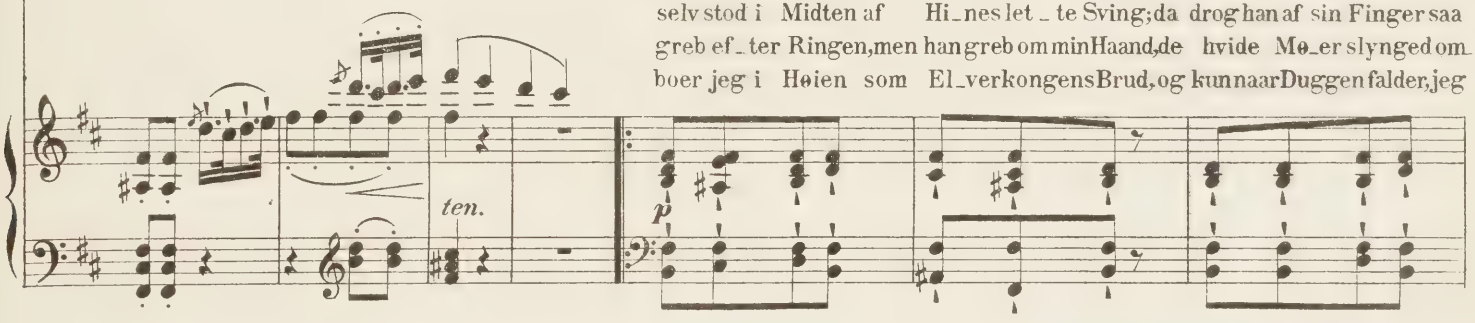

1. – 6.

sprud_len_de Væld. Men vogt Dig, vogt Dig, o min Pi_ge, for El_ver_kongen seer Dig!
flød u_den Støi. Nu vogt Dig, vogt Dig, o min Pi_ge, for El_ver_kongen seer Dig!
Dug_gen der til. Nu vogt Dig, vogt Dig, o min Pi_ge, for El_ver_kongen seer Dig!
E_ne til Tre. Nu vogt Dig, vogt Dig, o min Pi_ge, for El_ver_kongen seer Dig!
kost_bar en Ring. Ja, vogt Dig, vogt Dig, o min Pi_ge, for El_ver_kongen seer Dig!
kring os et Baand. Ja, vogt Dig, vogt Dig, o min Pi_ge, for El_ver_kongen seer Dig!
vo_ver mig ud. Thi vogt Dig, vogt Dig, o min Pi_ge, for El_ver_kongen seer Dig!

2. Den
3. Da
4. Som
5. Han
6. Jeg
7. Nu

J. L. Heiberg.

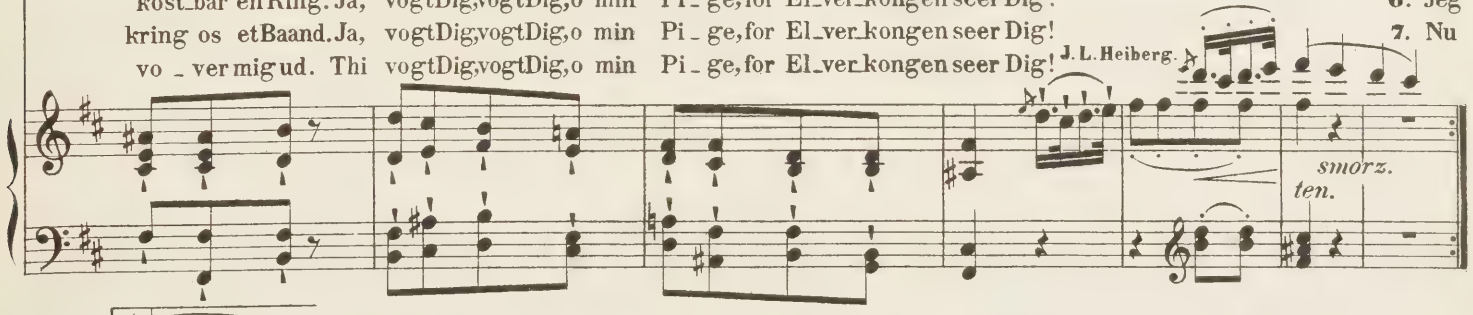

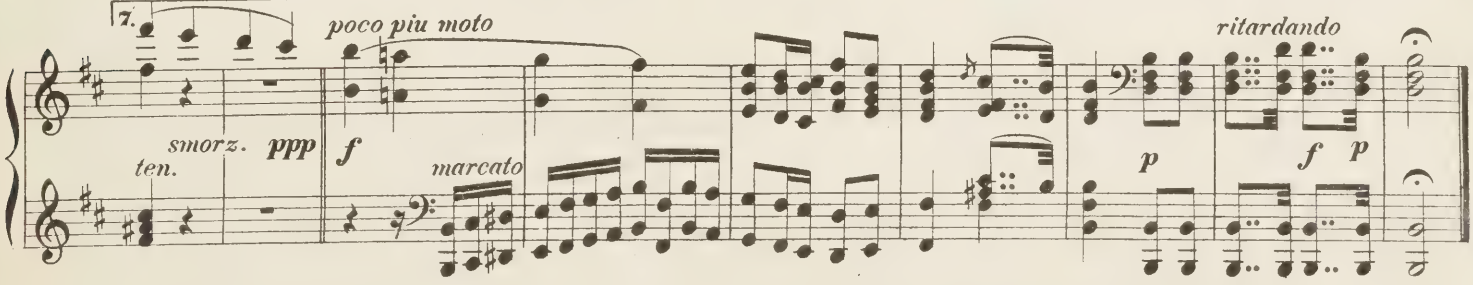

II.

Romance.

Allegretto.

Karen.

1. Jeg lag_de mit Ho_ved til El_ver_høi, mine Øi_en de finge en
2. Stri_den Strømden stil_tes derved, som før_re var vant at
3. De vin_ked mig først, og saa tru_ed de mig; jeg stod som med Lænker
4. Thi raa_der jeg hver dan_nis Svend, som ri_de vil i

f marcato *p* *pp*

poco rit. a tempo

Dvale; da kom mig i_mø_de Jom_fru_er to og lok_ked mig med Sang og med Ta_le.
rin_de. Al_le smaa Fi_ske, i Flo_den svam, de leg_te med de_res Fin_ne.
bunden. Da ga_le_de Ha_nen i fjer_ne By, og Trold_dommen var for_svun_den.
Skove, han ri_de sig ik_ke til El_ver_høi og læg_ge sig der at so_ve.

a tempo *p* *dol.*

Eia, hvor sælsom en Dands!
Eia, hvor sælsom en Dands!
Eia, hvor sælsom en Dands!
Eia, hvor sælsom en Dands!

J. L. Heiberg.

dol. *f*

III.

Romance.

Andantino quasi Allegretto.

Elisabeth.

1. Nu Løv - sa - len skyg - ger, og
2. Kun Fjær - lig - heds - gu - den, den

p dol.

p

Da - gen er lang; hver Smaa - fugl nu byg - ger i blom - stren - de
Stak - kel, er blind; han flag - rer mod Ru - den, man luk - ker ham

Vang, hver Smaa - fugl nu byg - ger i blom - stren - de Vang.
ind, han flag - rer mod Ru - den, man luk - ker ham ind.

J. L. Heiberg.

IV.

Romance.

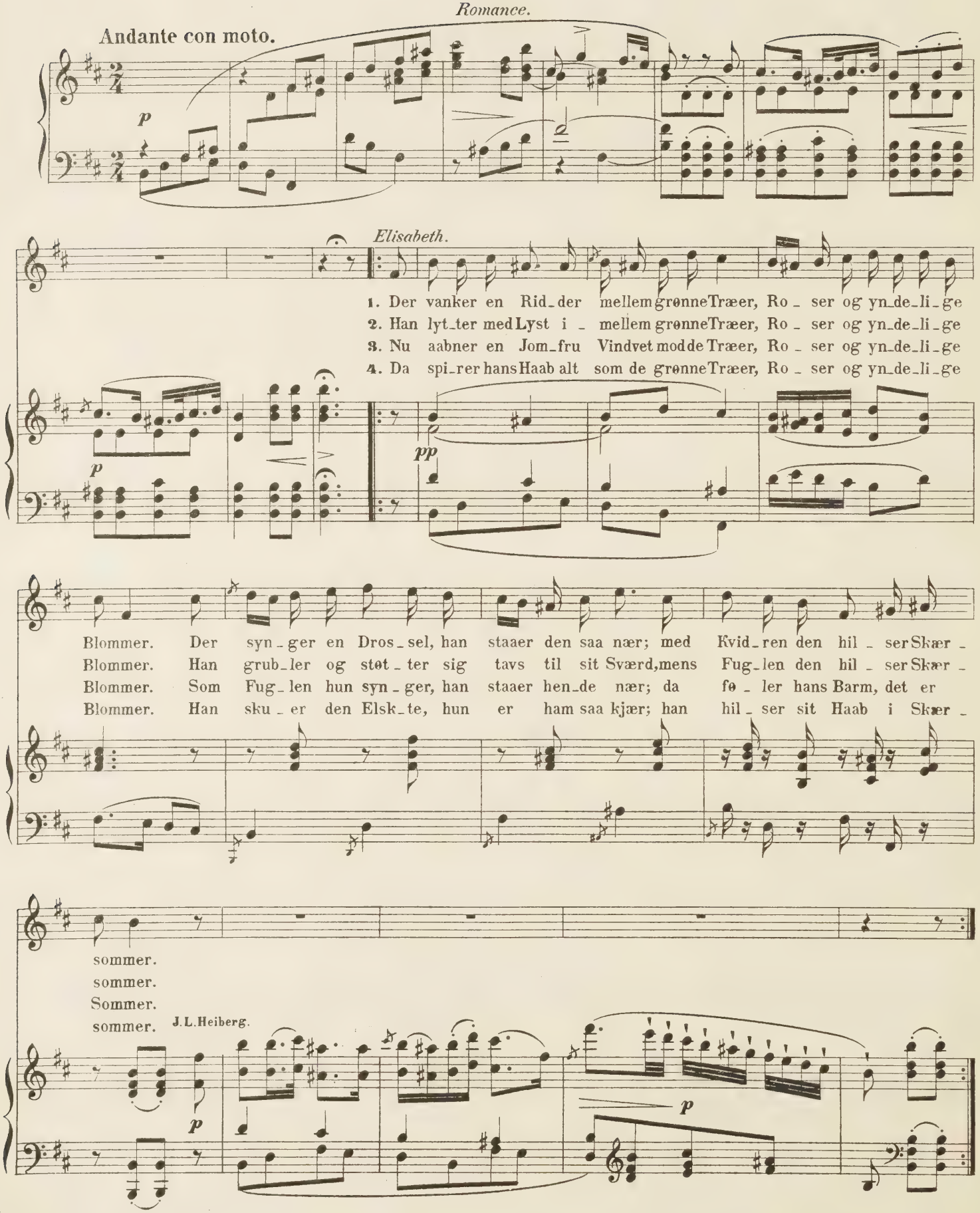
Andante con moto.
p
Elisabeth.
1. Der vanker en Rid_der mellem grønne Træer, Ro _ ser og yn_de_li_ge
2. Han lyt_ter med Lyst i _ mellem grønne Træer, Ro _ ser og yn_de_li_ge
3. Nu aabner en Jom_fru Vindvet mod de Træer, Ro _ ser og yn_de_li_ge
4. Da spi_rer hans Haab alt som de grønne Træer, Ro _ ser og yn_de_li_ge
p
pp
Blommer. Der syn _ ger en Dros _ sel, han staaer den saa nær; med Kvid_ren den hil _ ser Skær _
Blommer. Han grub_ler og støt _ ter sig tavs til sit Sværd, mens Fug_len den hil _ ser Skær _
Blommer. Som Fug _ len hun syn _ ger, han staaer hen_de nær; da fø _ ler hans Barm, det er
Blommer. Han sku _ er den Elsk_te, hun er ham saa kjær; han hil _ ser sit Haab i Skær _
sommer.
sommer.
Sommer.
sommer.
J.L.Heiberg.
p
p

V.

Romance
(med Dands).

Tempo di polacca.

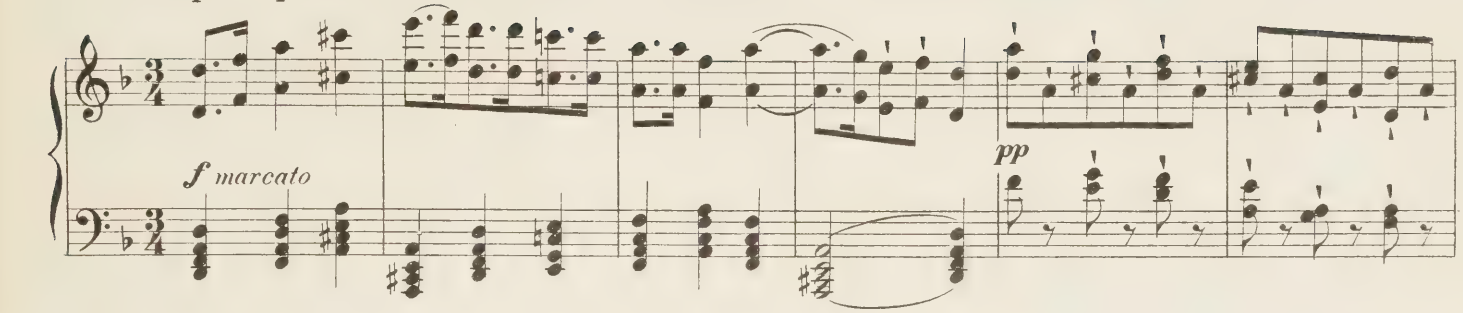

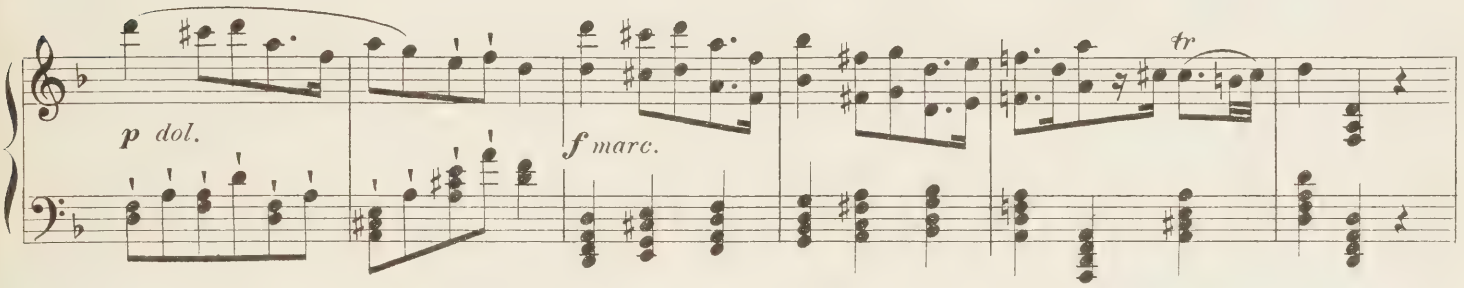

Karen.

1. Dybt i Ha_vet, som med stær_ke Bøl_ger skum_mer mod Ste_ _ vens hvi_de Fjeld,
2. Klin_te_kon_gen fra sin hvi_de Thro_ne stir_rer ud, min_ _des svun_den Lyst.
3. Sor_rig_fuld han vandrer bort fra Fjel_det, sø_ger Fred hist i El_ver_krat,

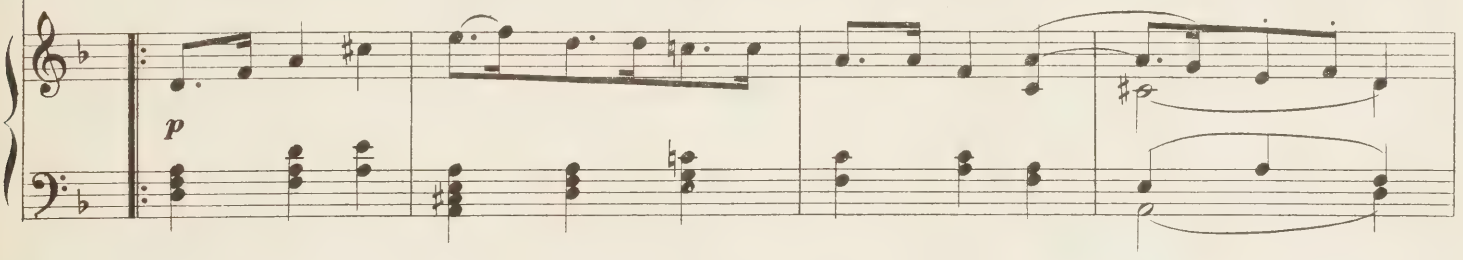

der en Hav_fru sig paa Bun_den døl_ger i det blaa, kø_ _ lig_fri_ske Væld.
„Du, som hen_rev mig ved Harpens To_ne, o min Brud! Kom til det_te Bryst!
svær_mer en_som der ved Kil_de_væl_det, i den blaa, maa_ _ ne_kla_re Nat.

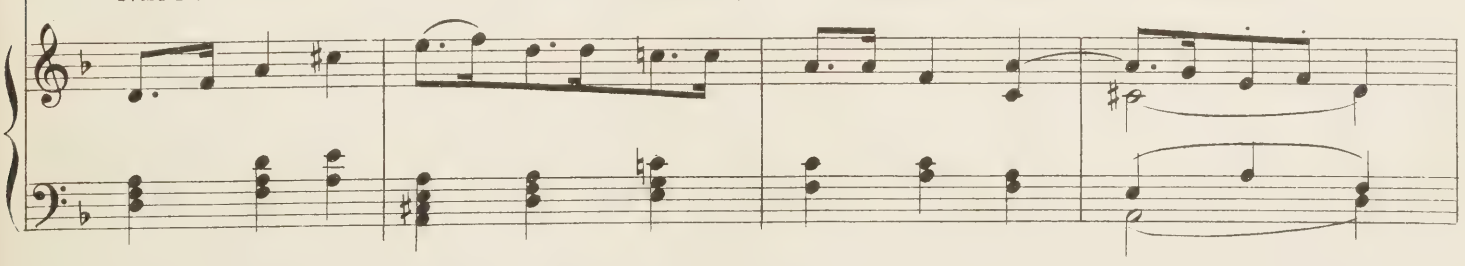

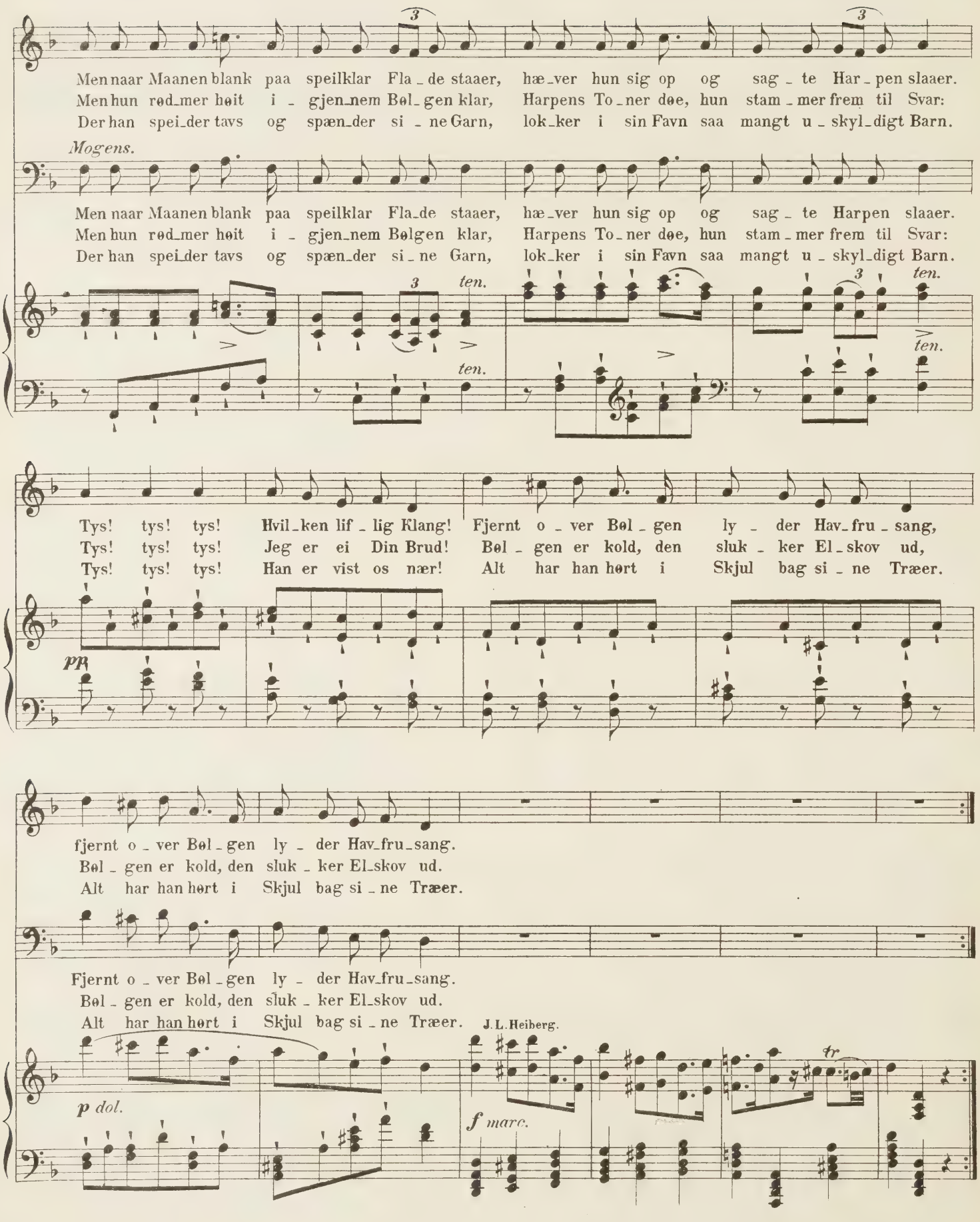
Men naar Maanen blank paa speilklar Fla_de staaer, hæ_ver hun sig op og sag_te Har_pen slaaer.
Men hun rød_mer høit i_gjen_nem Bøl_gen klar, Harpens To_ner døe, hun stam_mer frem til Svar:
Der han spei_der tavs og spæn_der si_ne Garn, lok_ker i sin Favn saa mangt u_skyl_digt Barn.
Mogens.
Men naar Maanen blank paa speilklar Fla_de staaer, hæ_ver hun sig op og sag_te Harpen slaaer.
Men hun rød_mer høit i_gjen_nem Bølgen klar, Harpens To_ner døe, hun stam_mer frem til Svar:
Der han spei_der tavs og spæn_der si_ne Garn, lok_ker i sin Favn saa mangt u_skyl_digt Barn.
ten.
ten.
ten.
ten.
Tys! tys! tys! Hvil_ken lif_lig Klang! Fjernt o_ver Bøl_gen ly_der Hav_fru_sang,
Tys! tys! tys! Jeg er ei Din Brud! Bøl_gen er kold, den sluk_ker El_skov ud,
Tys! tys! tys! Han er vist os nær! Alt har han hørt i Skjul bag si_ne Træer.
pp
fjernt o_ver Bøl_gen ly_der Hav_fru_sang.
Bøl_gen er kold, den sluk_ker El_skov ud.
Alt har han hørt i Skjul bag si_ne Træer.
Fjernt o_ver Bøl_gen ly_der Hav_fru_sang.
Bøl_gen er kold, den sluk_ker El_skov ud.
Alt har han hørt i Skjul bag si_ne Træer.
J. L. Heiberg.
p dol.
f marc.
tr

FIDELIO.

(1829.)

I.

Vise.

L. v. Beethoven.
(1770-1827.)

Allegro moderato.

Rocco.

Har I in-gen Mønt i Lommen, In-tet u-den Kjærlig-hed,
Nul-ler læg-ges Nul-ler, bli-ver Fa-cit grumme lidt,

p *p* *p*

da er Lyk-ken u-fuld-kommen; tro I mig, jeg veed Be-sked, tro I
In-tet u-den tom-me Hul-ler-har I nok i den Pro-fit, har I

cresc. *sf* *p* *sf* *p*

Allegro non troppo.

mig, jeg veed Be-sked! Men klinger det brav i Din
nok i den Pro-fit? Thi skjænke Jer Himlen sin

p

Lomme, min Ven, En-hver som en Prinds Dig fe-te-rer; Du seer, Alt kryber og
Naa-de saa mild, Jer Stræ-ben vel-sig-ne og le-de: med Mønt i Lommen og

f

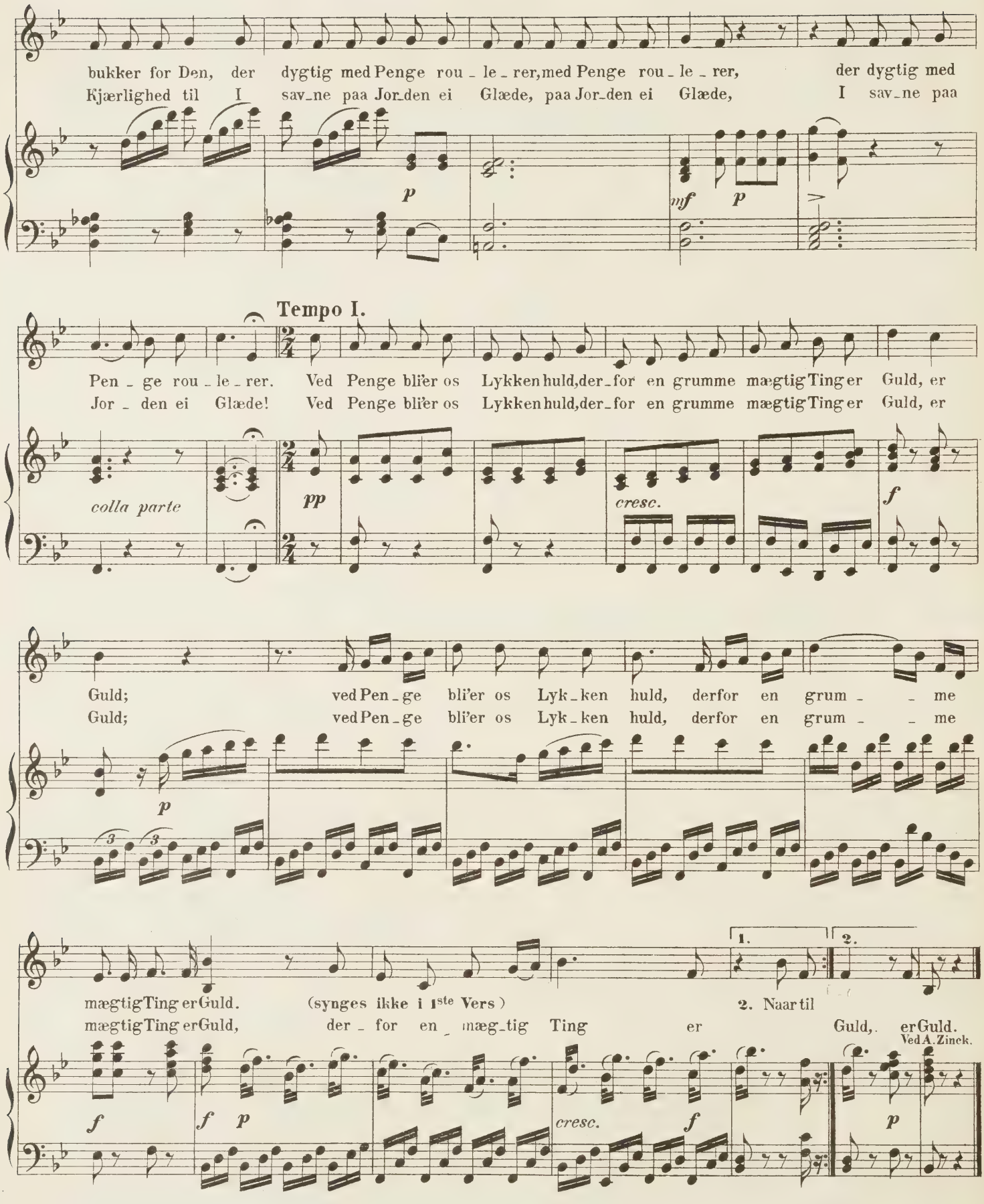
bukker for Den, der dygtig med Penge rou - le - rer, med Penge rou - le - rer, der dygtig med
Kjærlighed til I sav-ne paa Jor-den ei Glæde, paa Jor-den ei Glæde, I sav-ne paa
p
mf p
Tempo I.
Pen - ge rou - le - rer. Ved Penge bli'er os Lykken huld, der-for en grumme mægtig Ting er Guld, er
Jor - den ei Glæde! Ved Penge bli'er os Lykken huld, der-for en grumme mægtig Ting er Guld, er
colla parte
pp
cresc.
f
Guld; ved Pen - ge bli'er os Lyk - ken huld, derfor en grum - - me
Guld; ved Pen - ge bli'er os Lyk - ken huld, derfor en grum - - me
p
mægtig Ting er Guld. (synges ikke i 1ste Vers) 2. Naar til
mægtig Ting er Guld, der - for en mæg - tig Ting er Guld, er Guld.
Ved A. Zinck.
f
f p
cresc.
f
p

II.

Arie.

Marcellina.

Andante con moto.

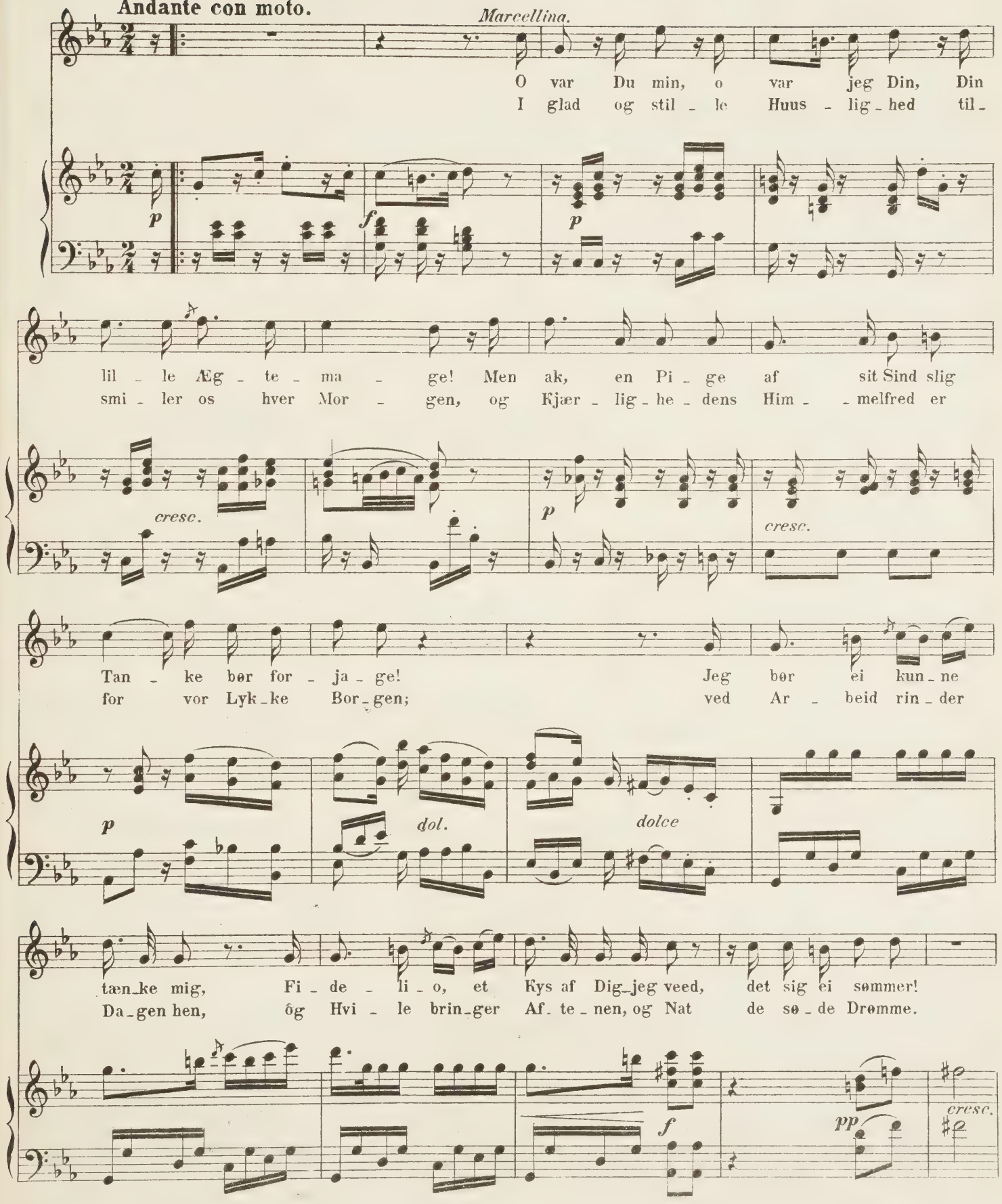

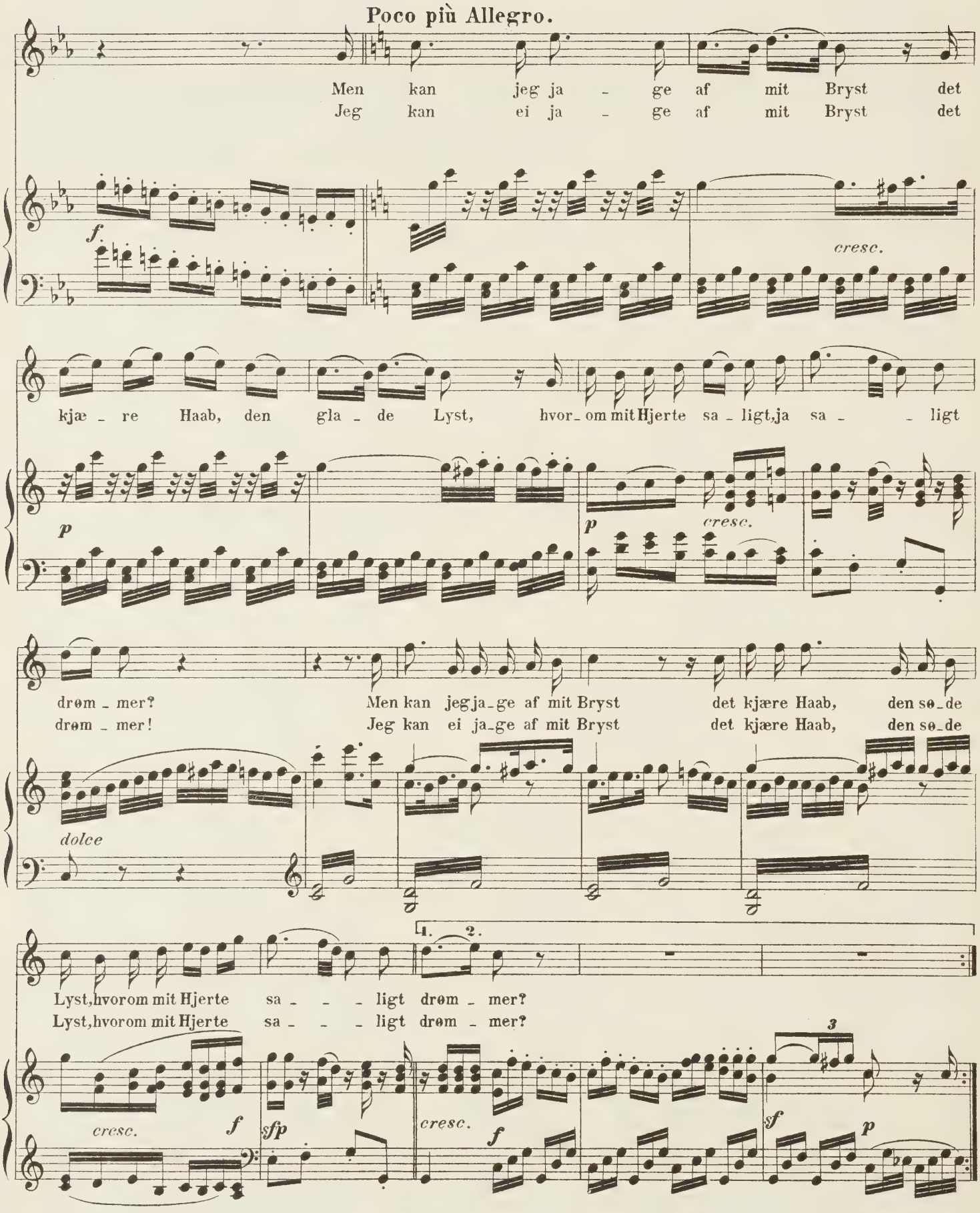
Poco più Allegro.
Men kan jeg ja - ge af mit Bryst det
Jeg kan ei ja - ge af mit Bryst det
f
cresc.
kjæ - re Haab, den gla - de Lyst, hvor-om mit Hjerte sa - ligt, ja sa - - ligt
p
p
cresc.
drøm - mer?
drøm - mer!
Men kan jeg ja-ge af mit Bryst det kjære Haab, den sø-de
Jeg kan ei ja-ge af mit Bryst det kjære Haab, den sø-de
dolce
1. 2.
Lyst, hvorom mit Hjerte sa - - - ligt drøm - mer?
Lyst, hvorom mit Hjerte sa - - - ligt drøm - mer?
3
cresc.
f
sfp
cresc.
f
sf
p

Più mosso.

3.

drømmer, det kjære Haab, den sø-de Lyst, hvorom mit Hjer - te drøm - mer

poco a poco cresc.

sa - - - - - - - - - ligt! Nei,nei,jeg

cresc. *sf* *p*

kan ei ja - - ge af mit Bryst Dig, Hjer - tets gla - - de

sfp *cresc.*

Haab og Lyst! Ved A.Zinck.

a tempo

p colla parte *p cresc.* *sf* *p* *p*

DEN STUMME I PORTICI.

(1830.)

I.

Barkarole.

Allegretto.

Auber.

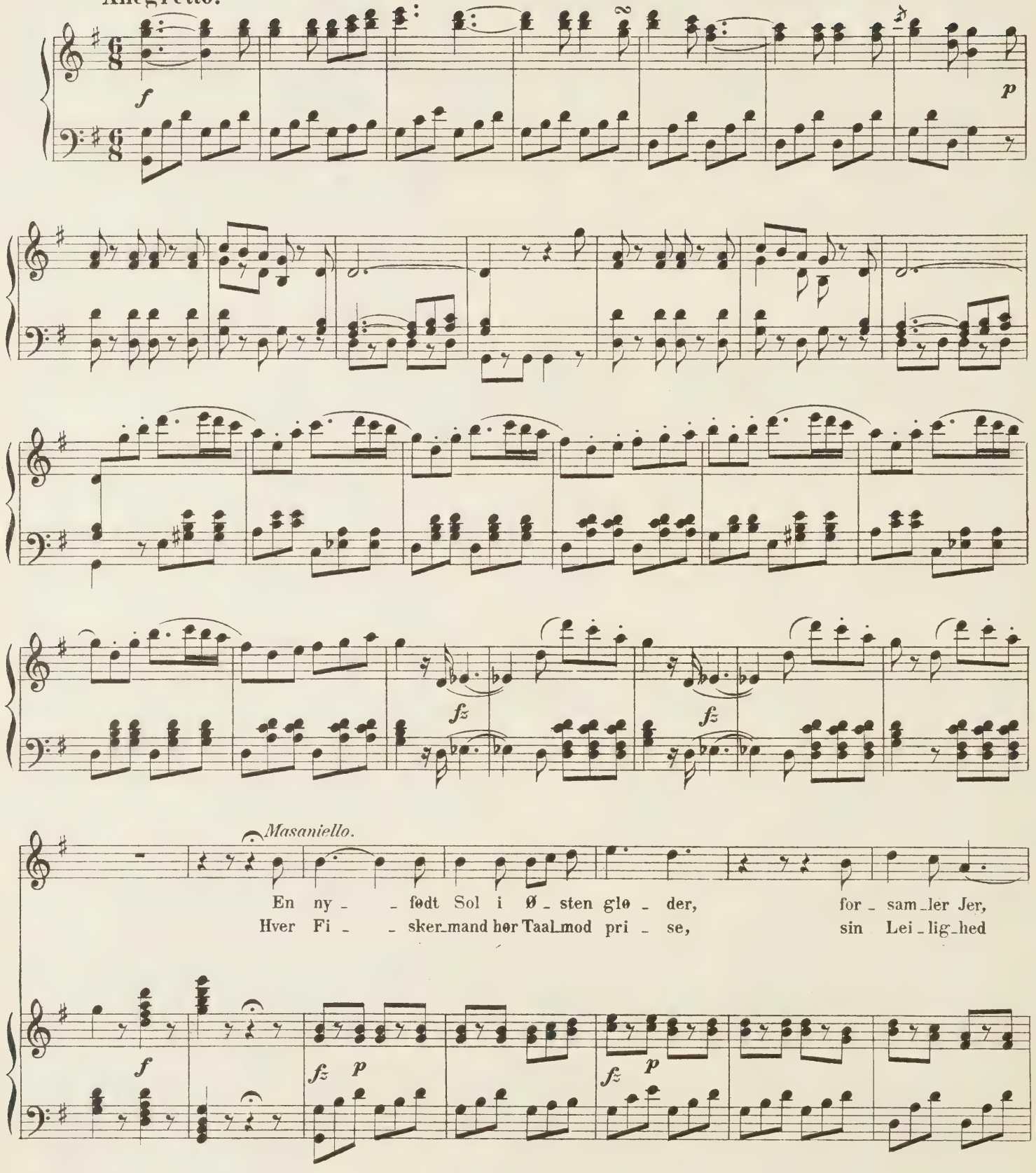

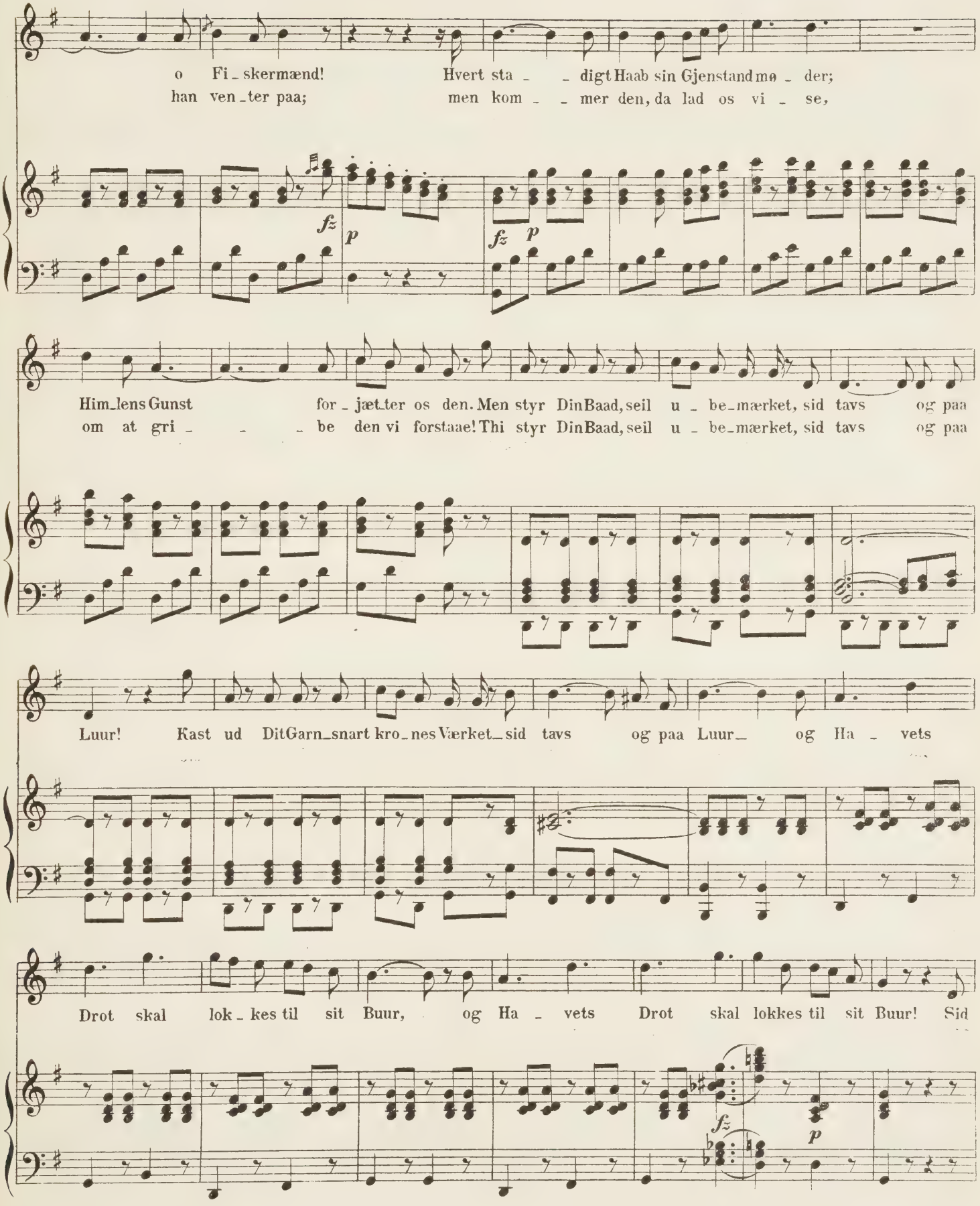
o Fi_skermænd! Hvert sta_ _digt Haab sin Gjenstand mø_der;
han ven_ter paa; men kom_ _mer den, da lad os vi_se,
fz p fz p
Him_lens Gunst for_jæt_ter os den. Men styr Din Baad, seil u_be_mærket, sid tavs og paa
om at gri_ _ _be den vi forstaae! Thi styr Din Baad, seil u_be_mærket, sid tavs og paa
Luur! Kast ud Dit Garn_snart kro_nes Værket_sid tavs og paa Luur_ og Ha_vets
Drot skal lok_kes til sit Buur, og Ha_vets Drot skal lokkes til sit Buur! Sid
fz p

Kor.

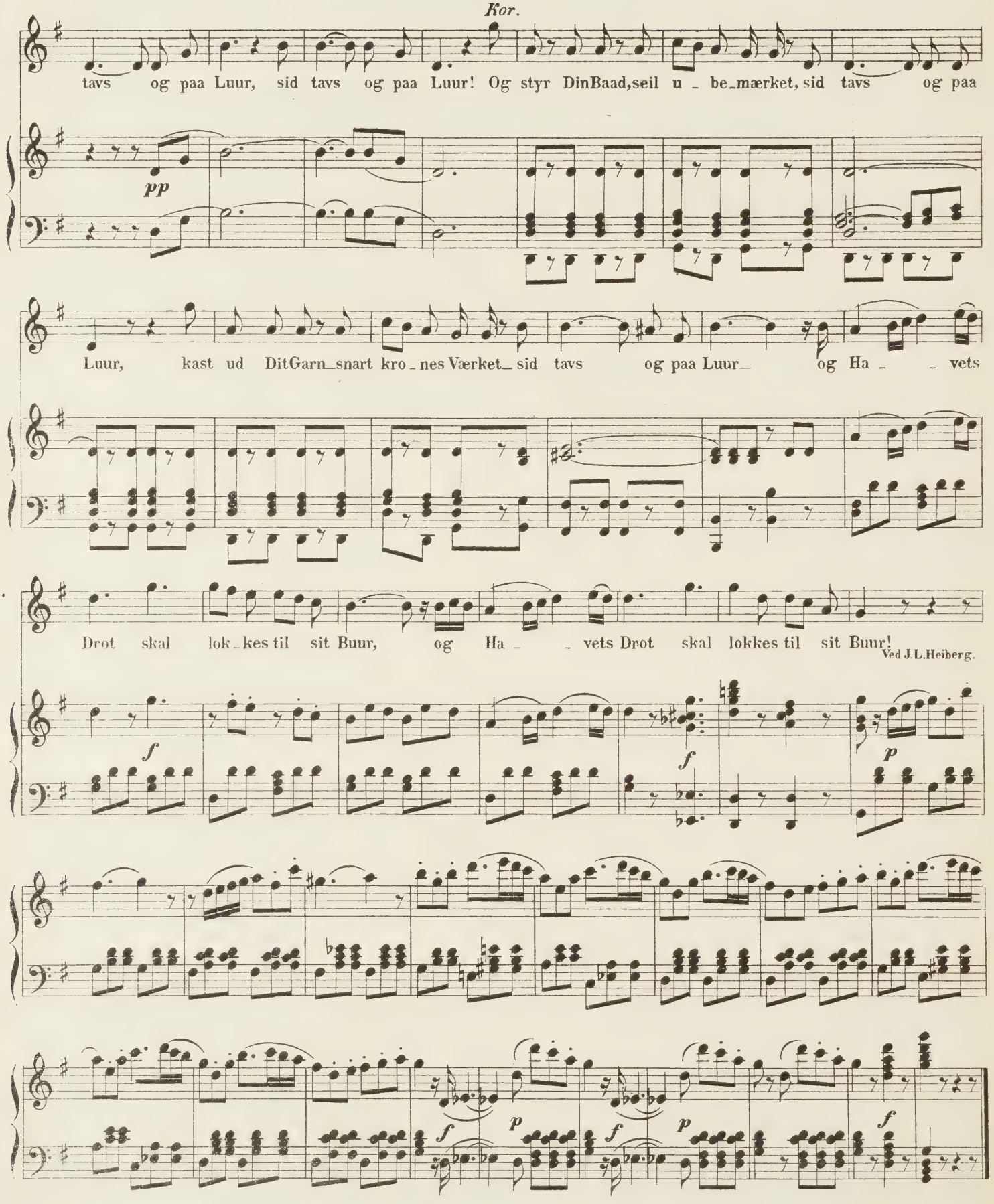
tavs og paa Luur, sid tavs og paa Luur! Og styr DinBaad,seil u - be-mærket, sid tavs og paa
pp
Luur, kast ud DitGarn-snart kro - nes Værket- sid tavs og paa Luur- og Ha - - vets
Drot skal lok-kes til sit Buur, og Ha - - vets Drot skal lokkes til sit Buur!
Ved J.L.Heiberg.
f
f
p
f
p
f
p
f

II.

*Kavatine**)

Andante.

Masaniello.

Træt_hed be_tvang Di_ne

pp

vaa_gende Blik_ke, slaa Dig til Ro, jeg her skal hol_de Vagt!

pp *pp* *pp*

Andante con moto.

Du sid_ste Ven for hver Be_drø_vet, den Trøst, som Li_vet har os rø_vet, o

Ped. Ped.

Søvn, o Søvn, Du bringer Lin_dring os og Trøst! O ned_stig til min ar_me

*)Originaltoneart: Gdur.

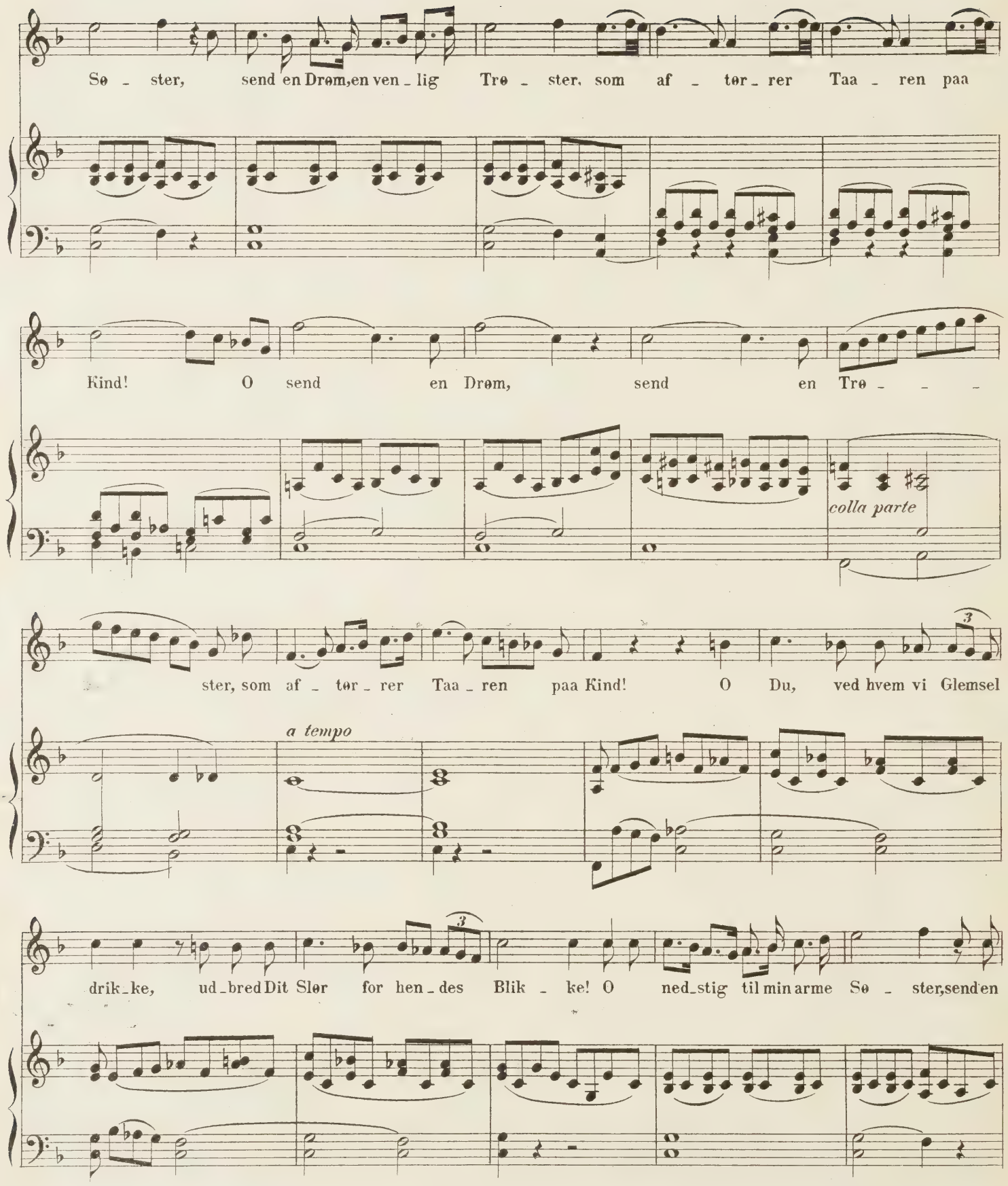
Sø - ster, send en Drøm, en ven - lig Trø - ster, som af - tør - rer Taa - ren paa
Kind! O send en Drøm, send en Trø - - -
colla parte
ster, som af - tør - rer Taa - ren paa Kind! O Du, ved hvem vi Glemsel
a tempo
drik - ke, ud - bred Dit Slør for hen - des Blik - ke! O ned - stig til min arme Sø - ster, send en

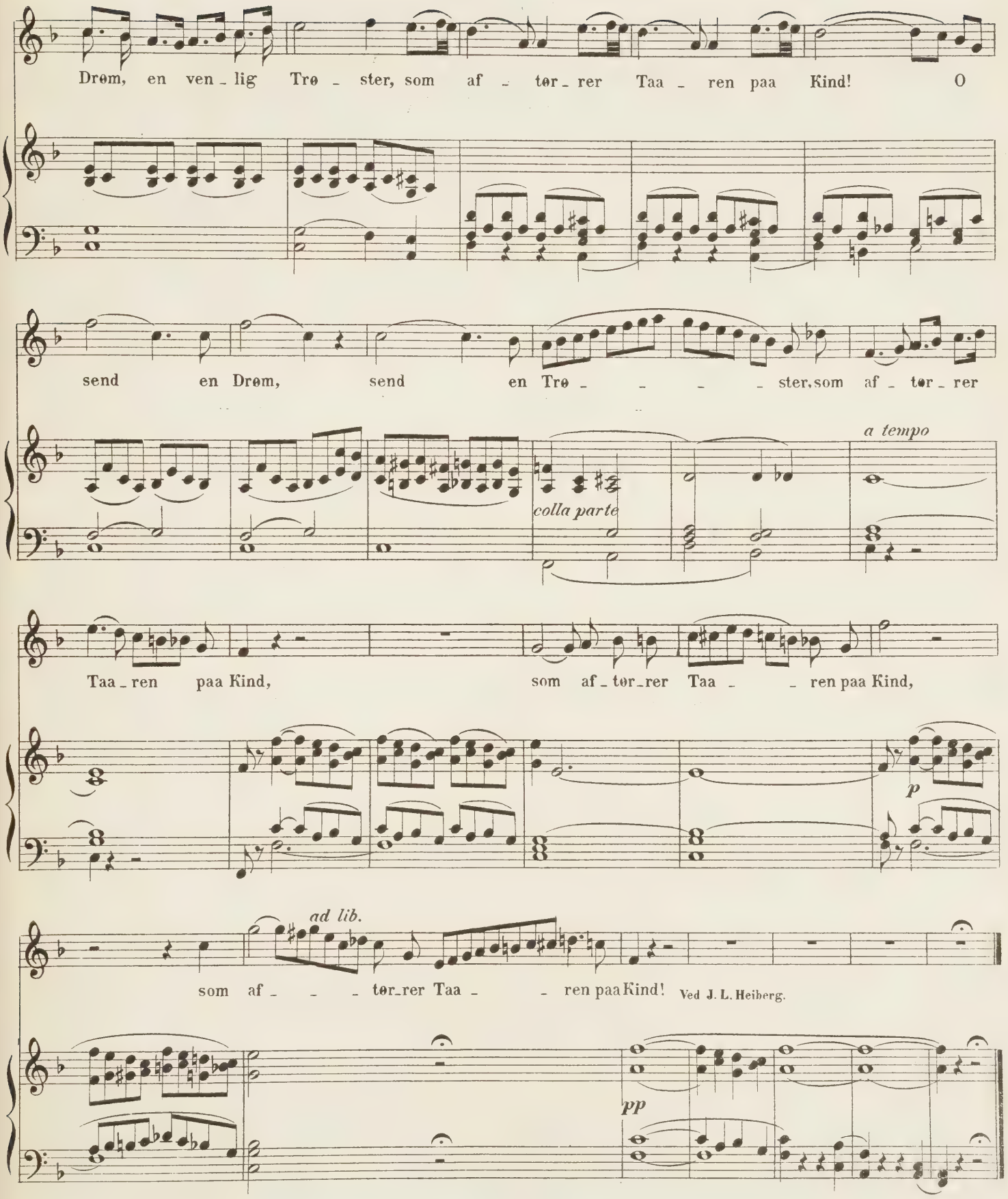
Drøm, en ven - lig Trø - ster, som af - tør - rer Taa - ren paa Kind! O
send en Drøm, send en Trø - - - - ster, som af - tør - rer
colla parte
a tempo
Taa - ren paa Kind, som af - tør - rer Taa - - ren paa Kind,
p
ad lib.
som af - - - tør - rer Taa - - ren paa Kind!
Ved J. L. Heiberg.
pp

III.

Barkarole.

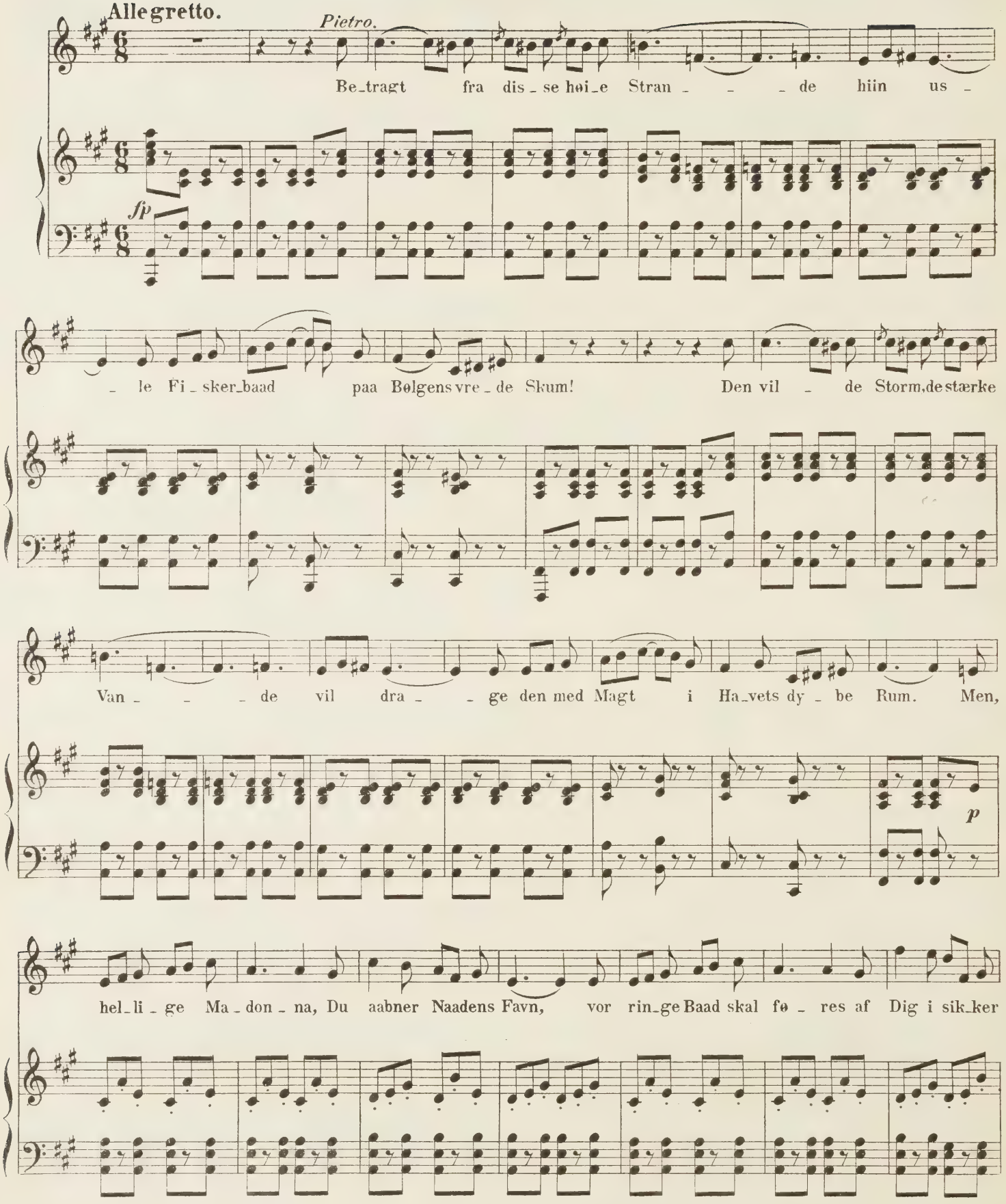

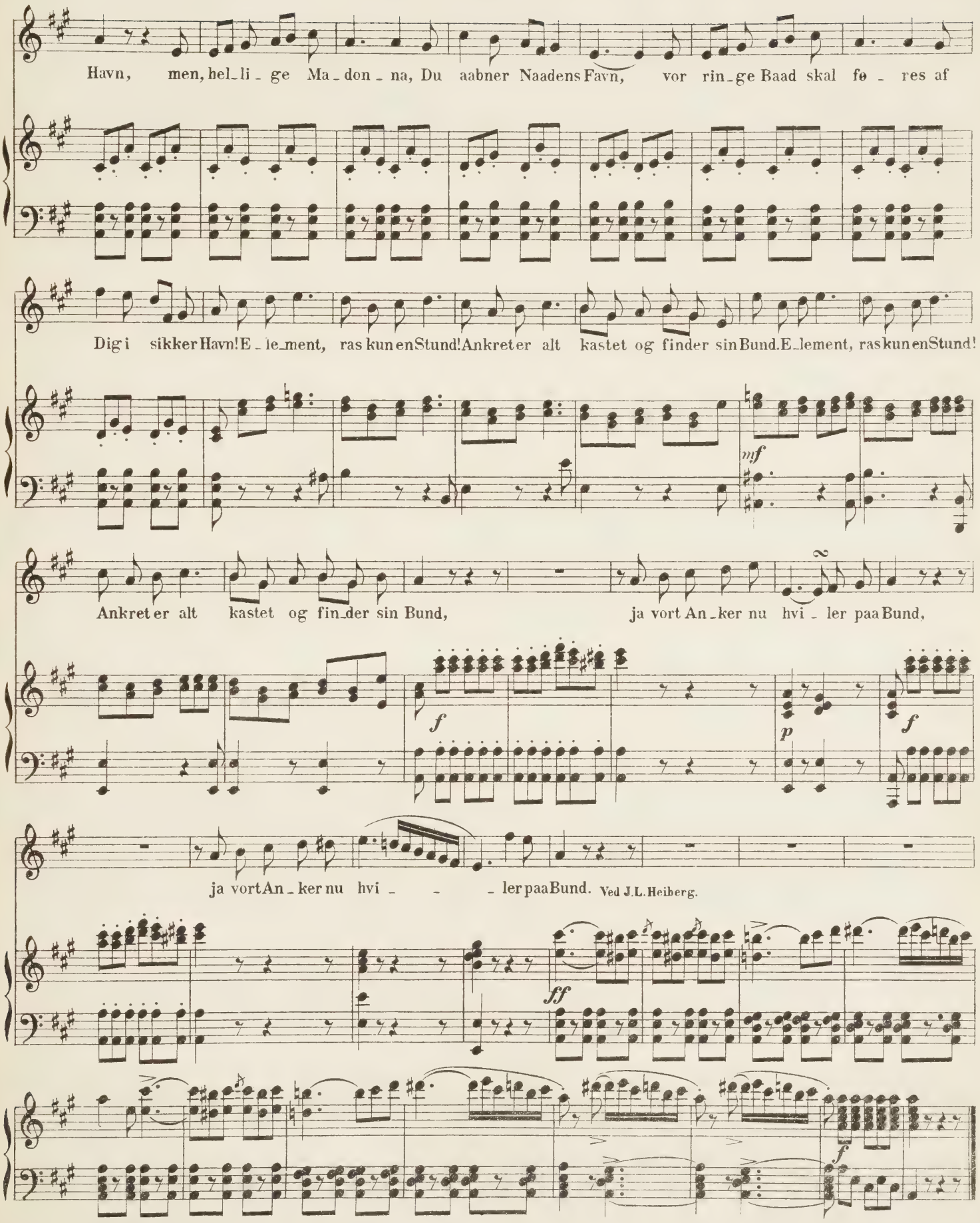
Havn, men, hel_li_ge Ma_don_na, Du aabner Naadens Favn, vor rin_ge Baad skal fø_res af
Dig i sikker Havn! E_le_ment, ras kun en Stund! Ankret er alt kastet og finder sin Bund. E_lement, ras kun en Stund!
mf
Ankret er alt kastet og fin_der sin Bund, ja vort An_ker nu hvi_ler paa Bund,
f
p
f
ja vort An_ker nu hvi_ler paa Bund.
Ved J.L. Heiberg.
ff
f

OBERON.

(1831.)

I.

Romance.

C. M. v. Weber.

Andante con moto.

Fatime.

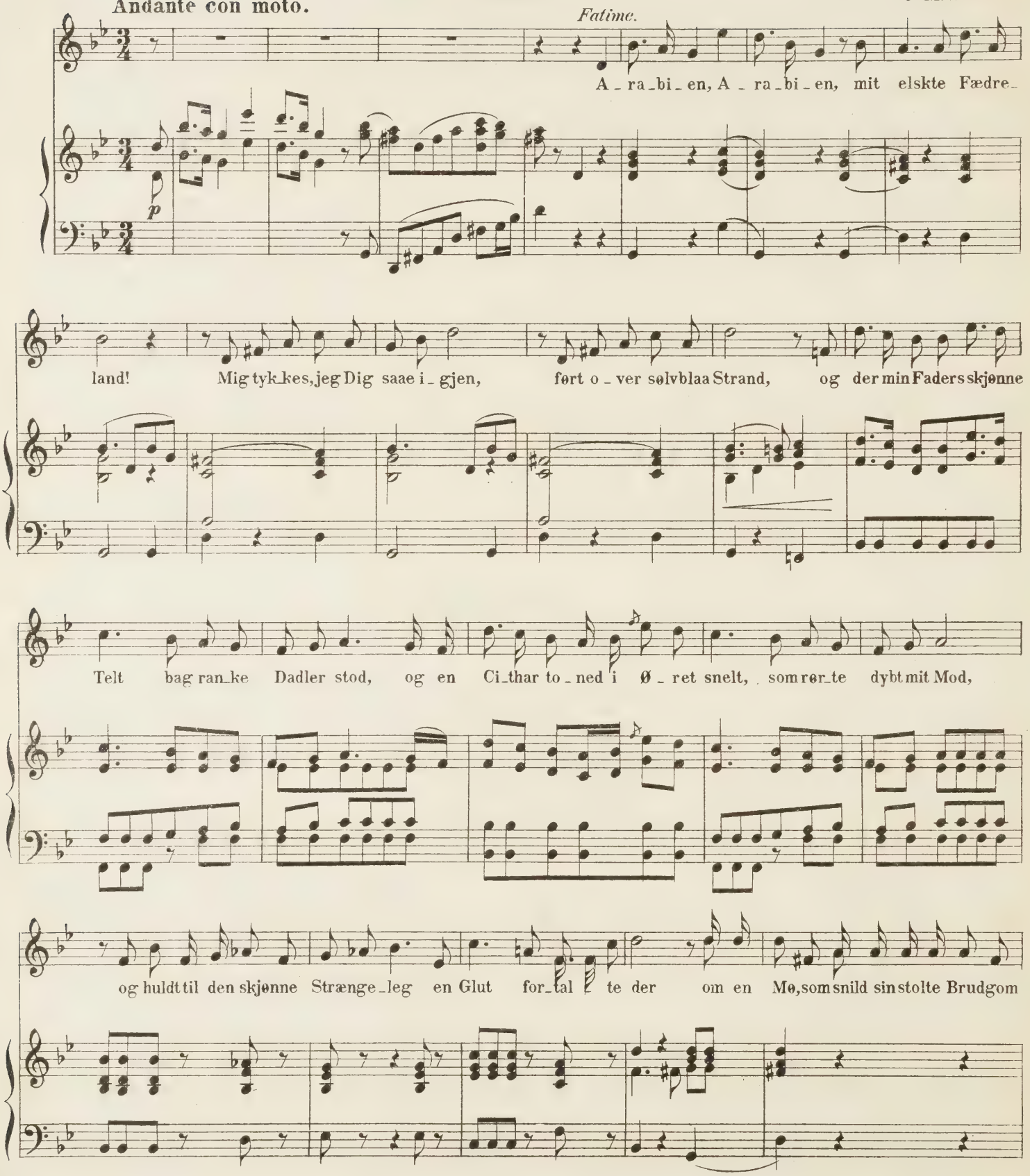

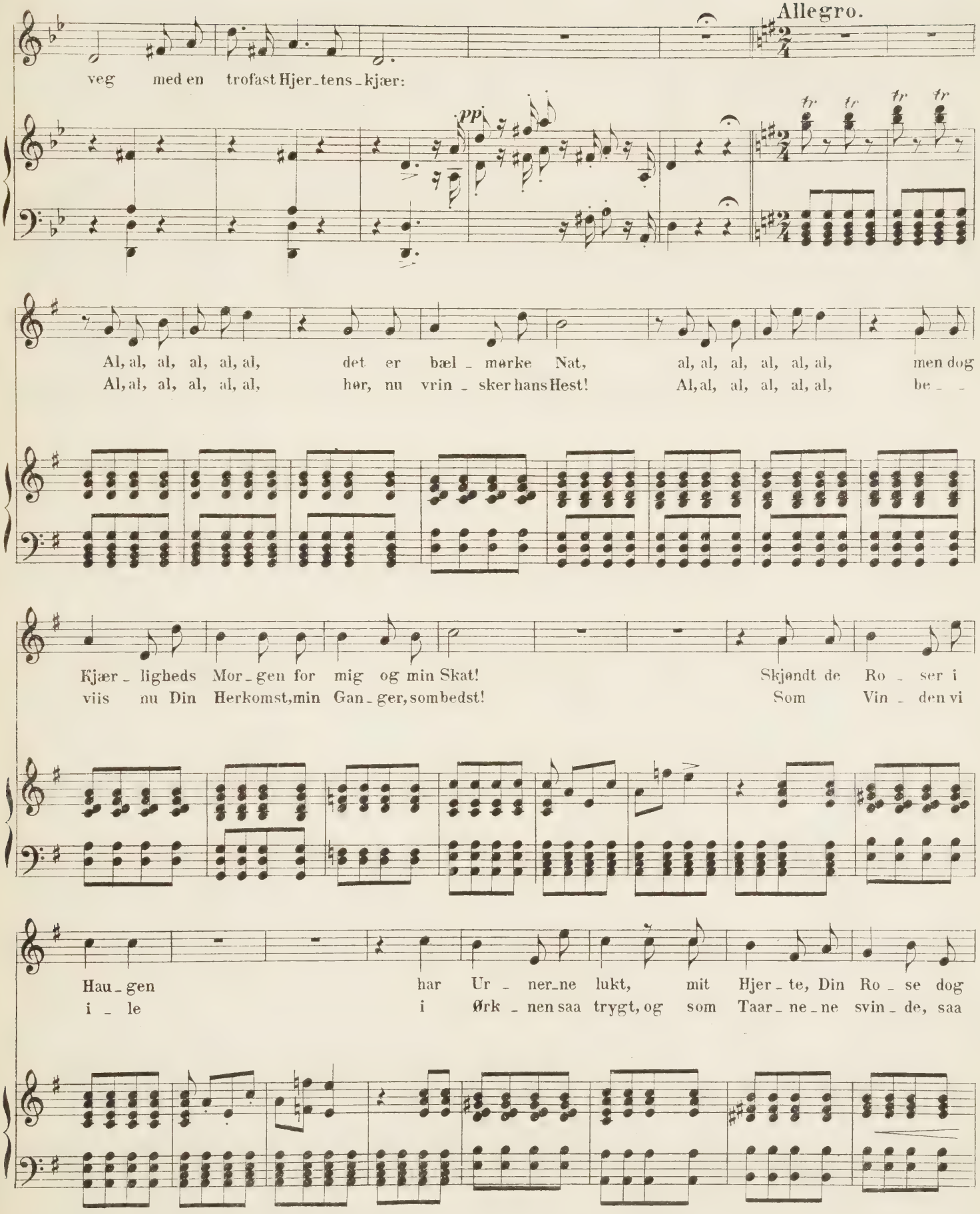
Allegro.
veg med en trofast Hjer_tens_kjær:
pp
Al, al, al, al, al, al, det er bæl_mørke Nat, al, al, al, al, al, al, men dog
Al, al, al, al, al, al, hør, nu vrin_sker hans Hest! Al, al, al, al, al, al, be_
Kjær_lighеds Mor_gen for mig og min Skat! Skjøndt de Ro_ser i
viis nu Din Herkomst, min Gan_ger, som bedst! Som Vin_den vi
Hau_gen har Ur_ner_ne lukt, mit Hjer_te, Din Ro_se dog
i_le i Ørk_nen saa trygt, og som Taar_ne_ne svin_de, saa

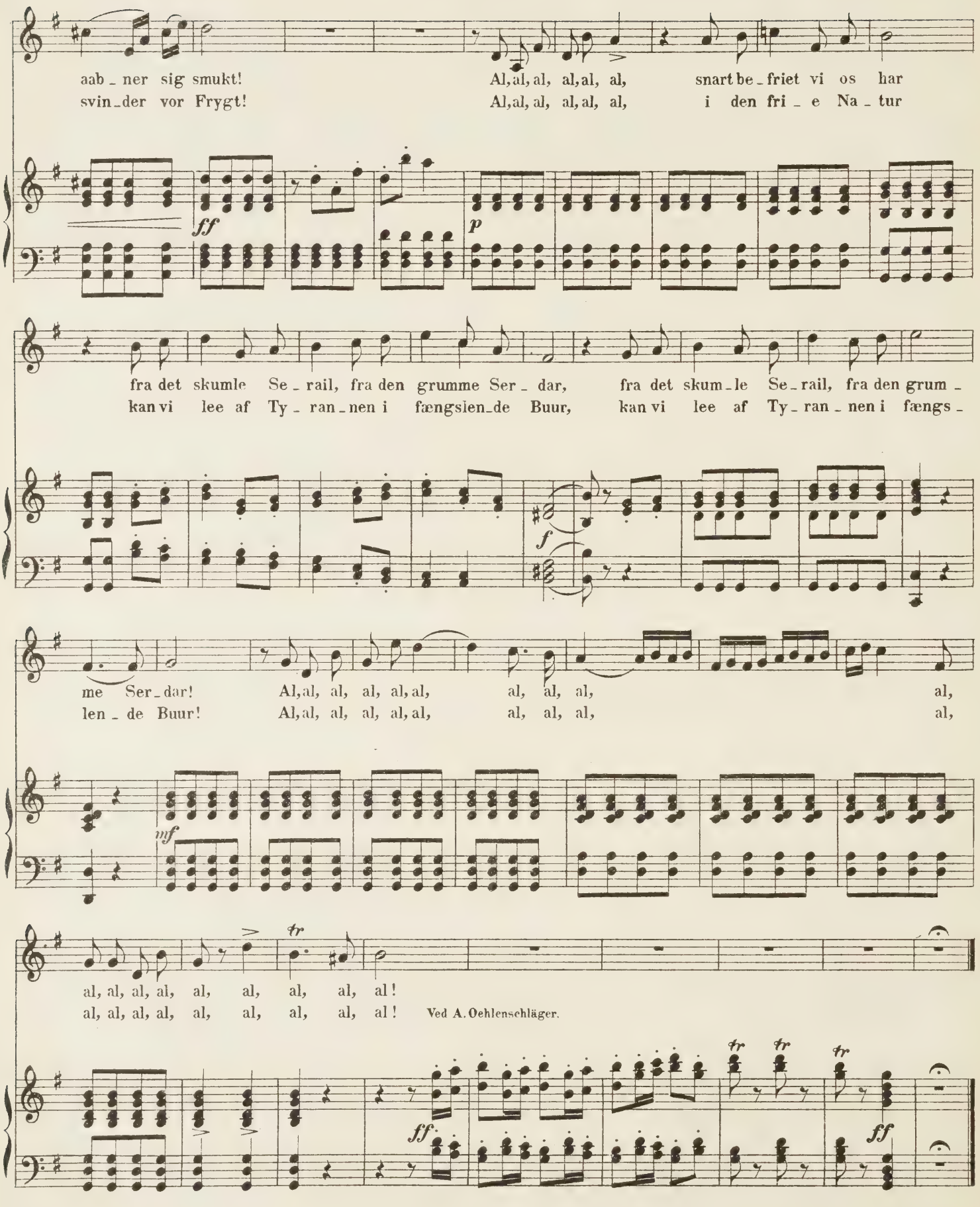
aab_ner sig smukt! Al, al, al, al, al, al, snart be_friet vi os har
svin_der vor Frygt! Al, al, al, al, al, al, i den fri_e Na_tur
ff
p
fra det skumle Se_rail, fra den grumme Ser_dar, fra det skum_le Se_rail, fra den grum_
kan vi lee af Ty_ran_nen i fængslen_de Buur, kan vi lee af Ty_ran_nen i fængs_
f
me Ser_dar! Al, al, al, al, al, al, al, al, al, al,
len_de Buur! Al, al, al, al, al, al, al, al, al, al,
mf
tr
al, al, al, al, al, al, al, al, al!
al, al, al, al, al, al, al, al, al!
Ved A. Oehlenschläger.
ff
ff

II.

Kavatine.

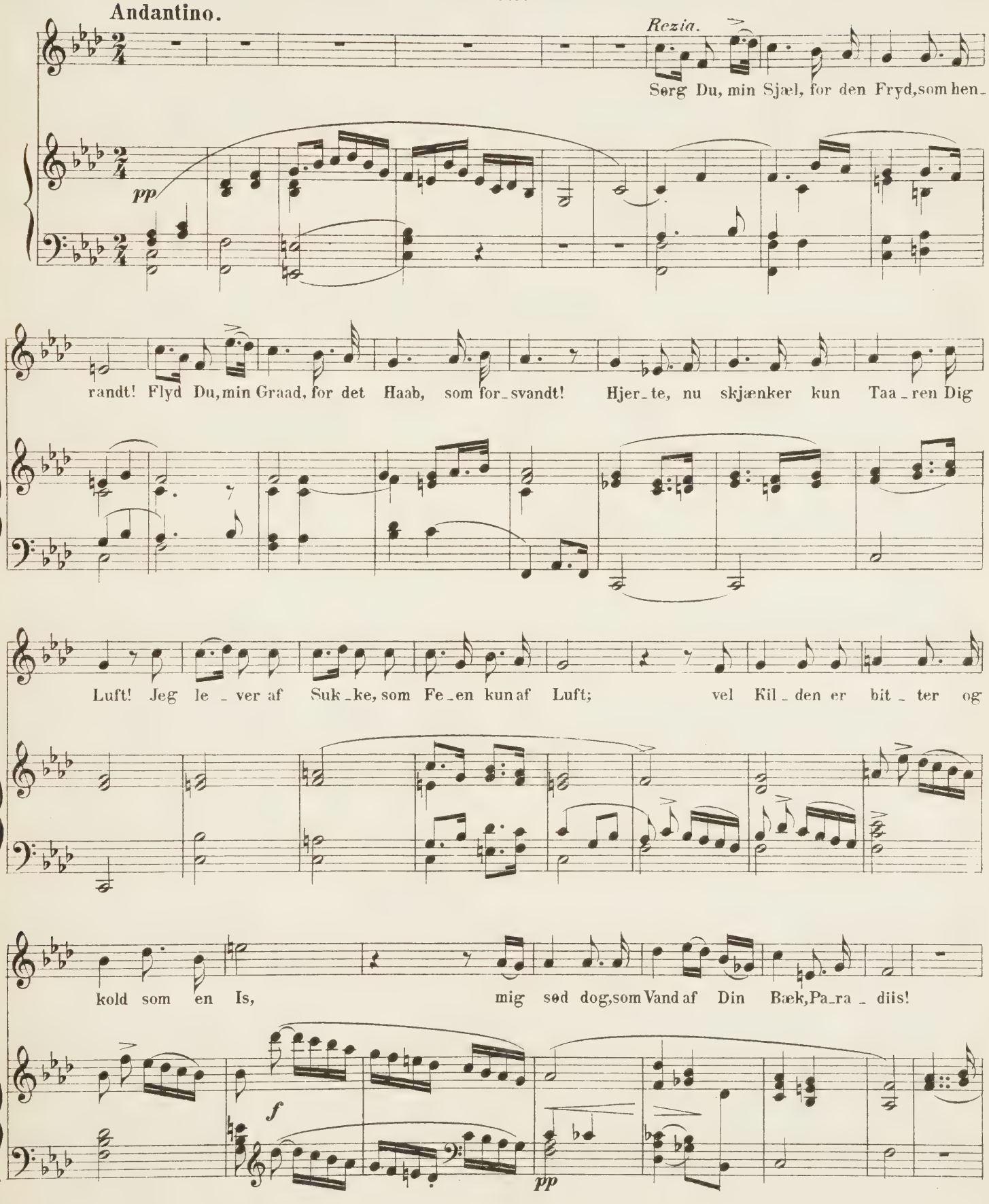
Andantino.
Rezia.
Sørg Du, min Sjæl, for den Fryd, som hen_
pp
randt! Flyd Du, min Graad, for det Haab, som for_svandt! Hjer_te, nu skjænker kun Taa_ren Dig
Luft! Jeg le_ver af Suk_ke, som Fe_en kun af Luft; vel Kil_den er bit_ter og
kold som en Is, mig sød dog, som Vand af Din Bæk, Pa_ra_diis!
f
pp

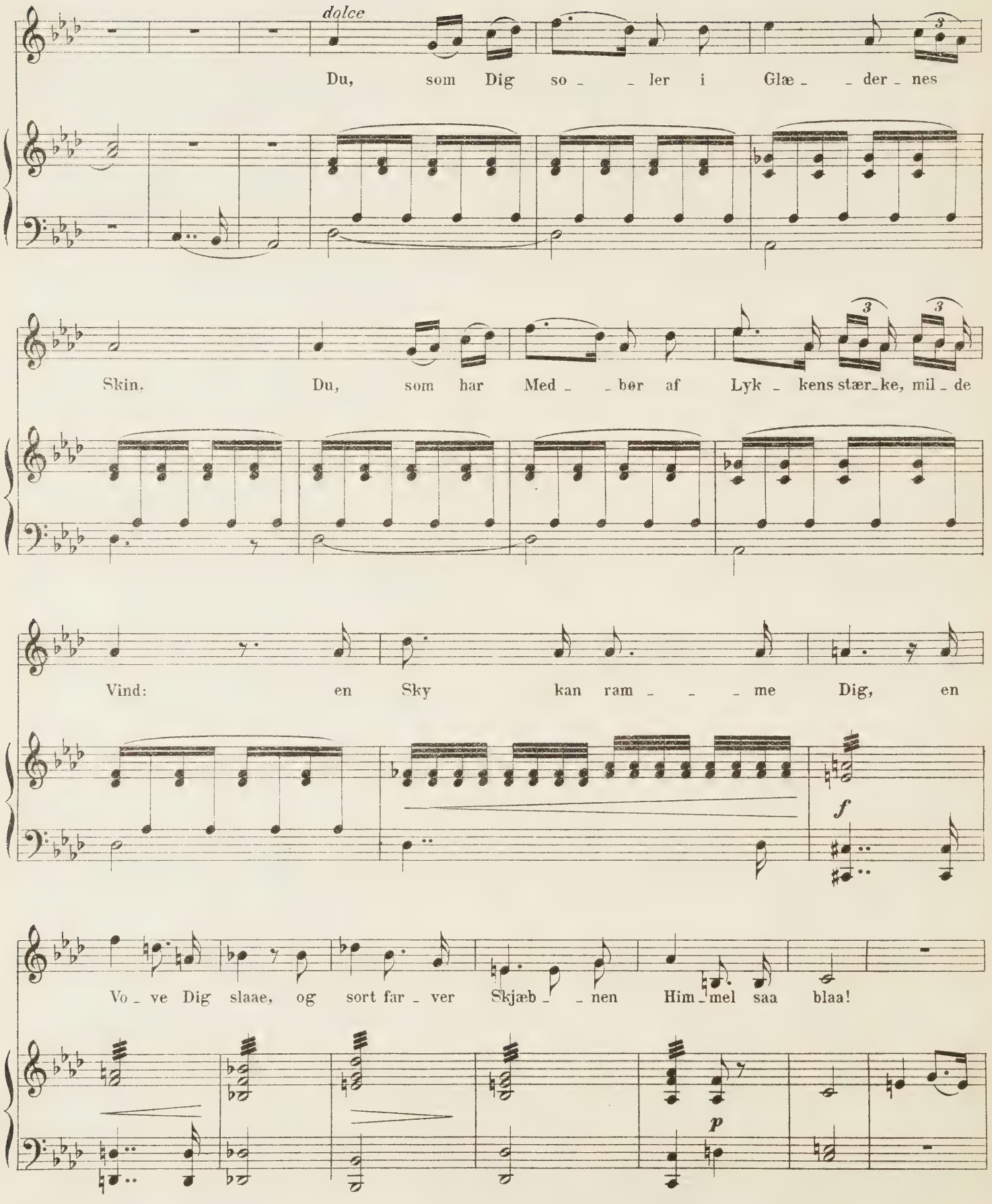
dolce
Du, som Dig so - - ler i Glæ - - der - nes
Skin, Du, som har Med - - bør af Lyk - kens stær-ke, mil - de
Vind: en Sky kan ram - - - me Dig, en
f
Vo - ve Dig slaae, og sort far - ver Skjæb - - nen Him-mel saa blaa!
p

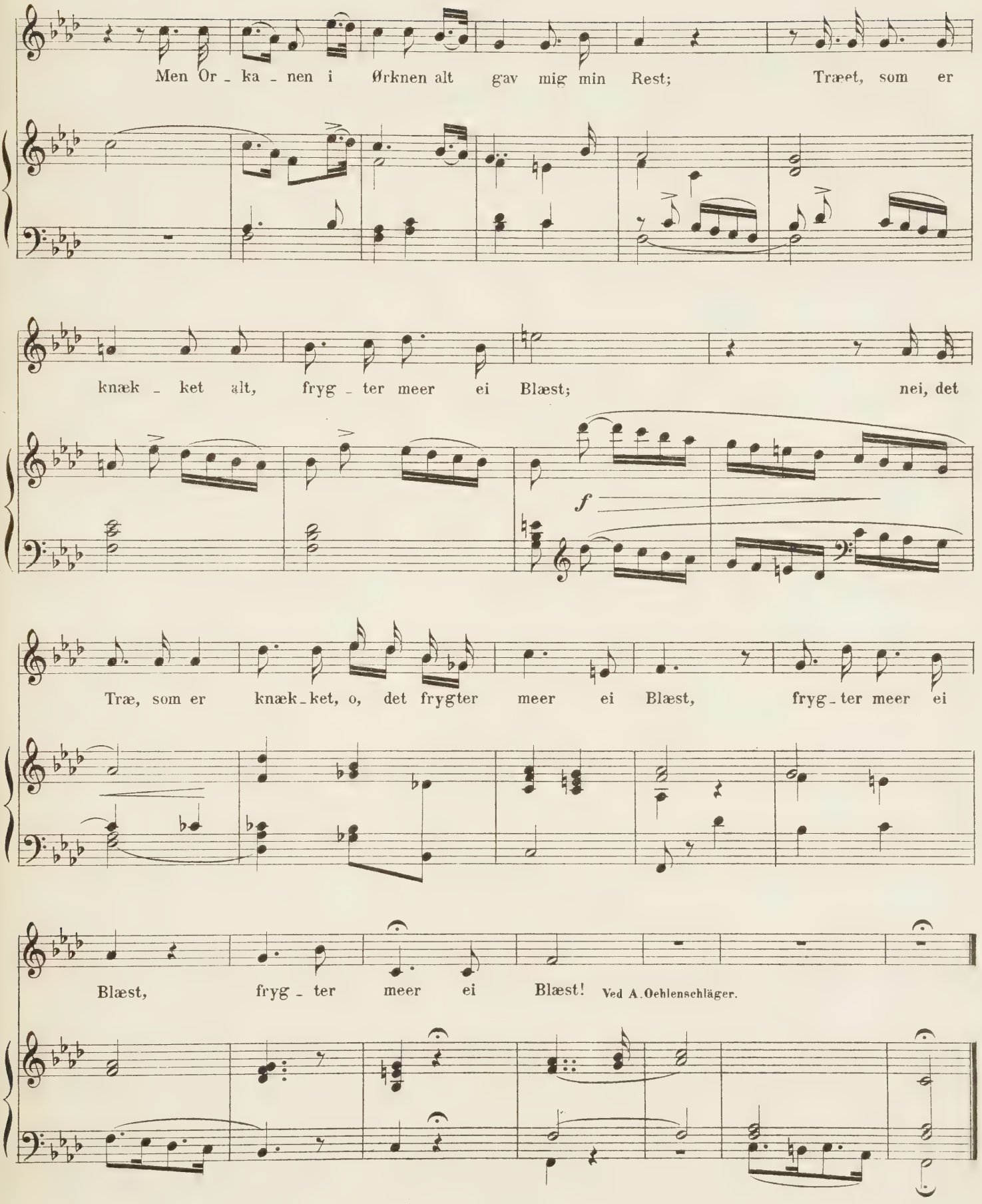

Ved A. Oehlenschläger.

III.

Ariette.

Andante amoroso.

Fatime.

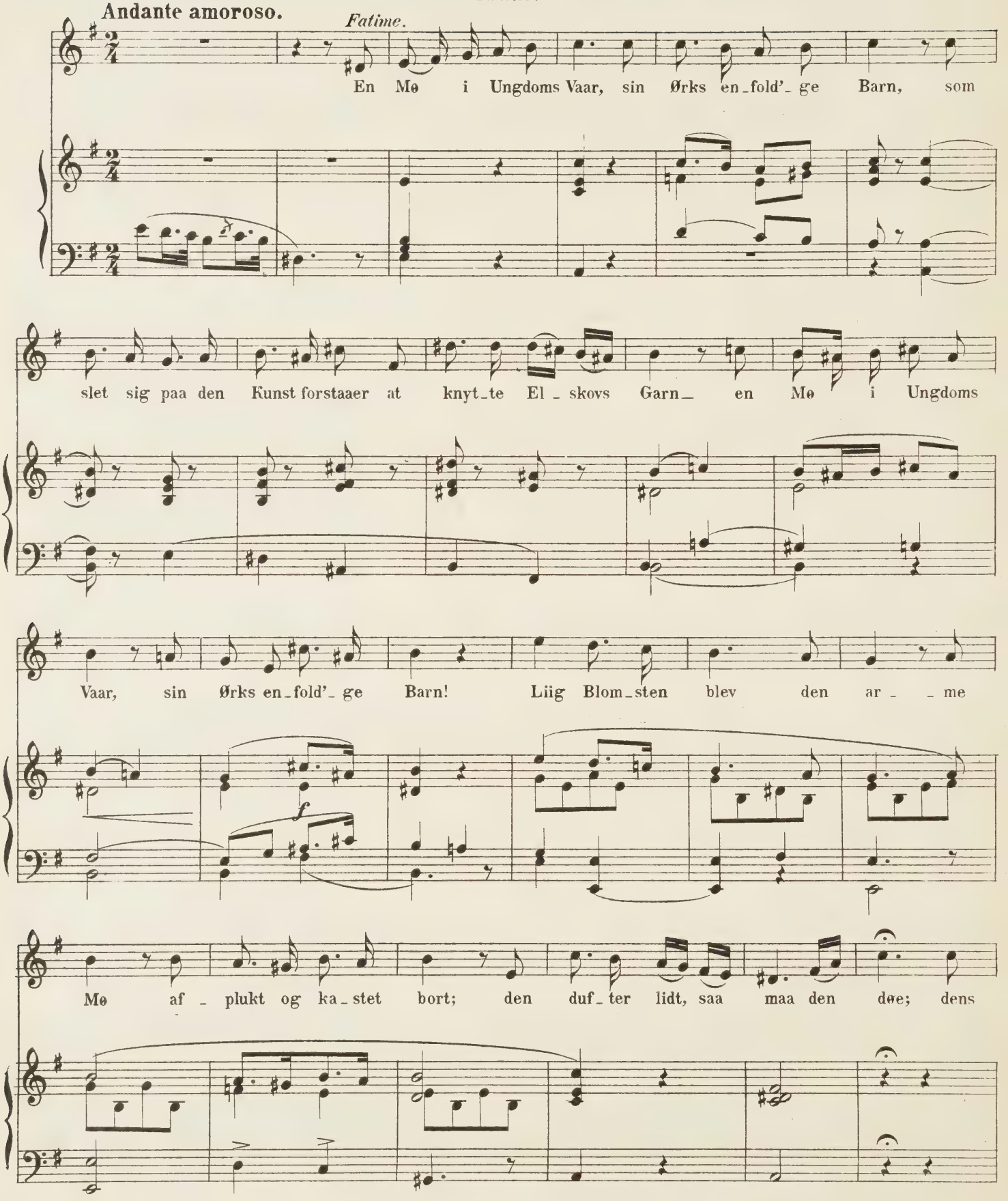

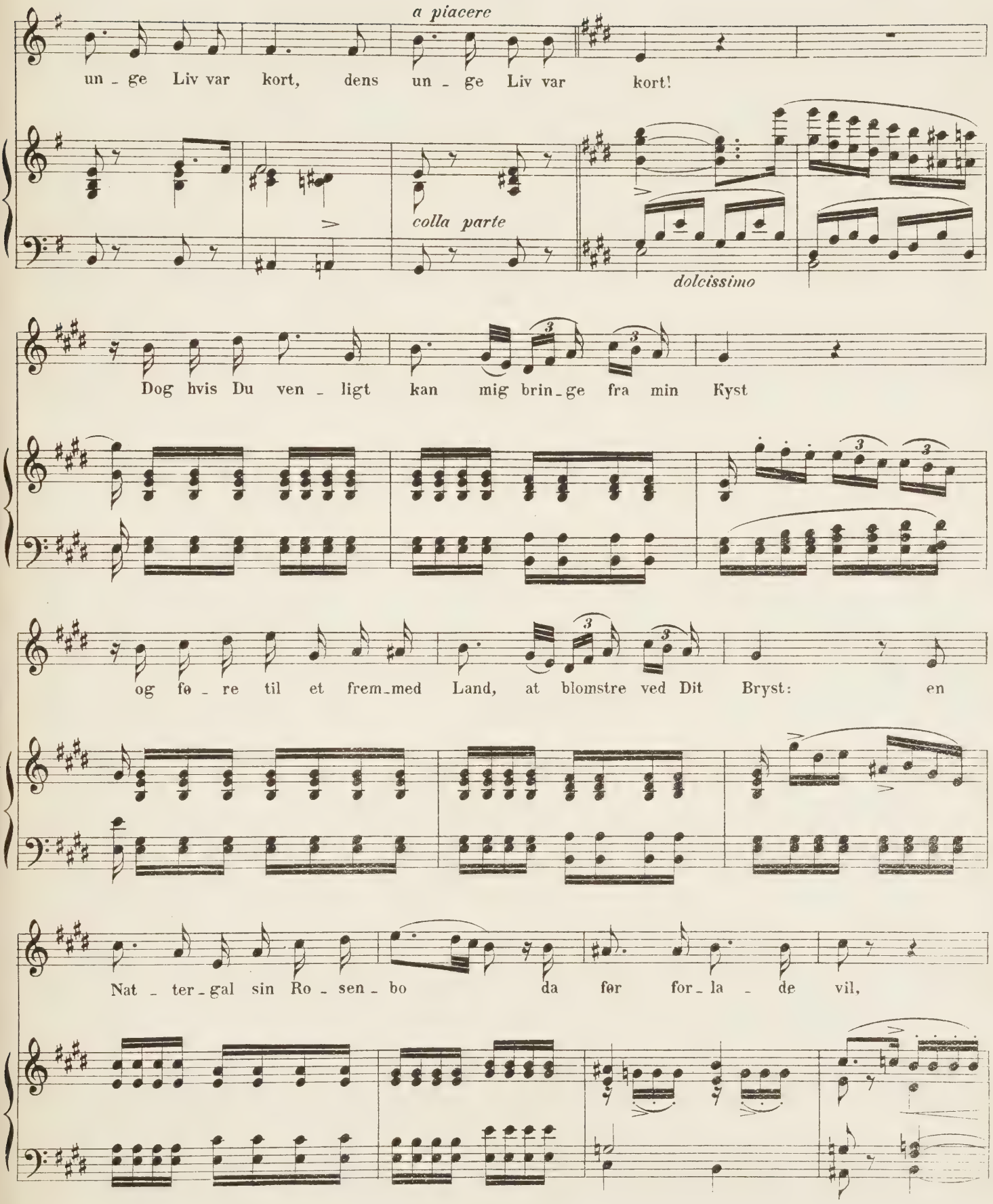
a piacere
un - ge Liv var kort, dens un - ge Liv var kort!
colla parte
dolcissimo
Dog hvis Du ven - ligt kan mig brin-ge fra min Kyst
og fø - re til et frem-med Land, at blomstre ved Dit Bryst: en
Nat - ter-gal sin Ro - sen - bo da før for-la - de vil,

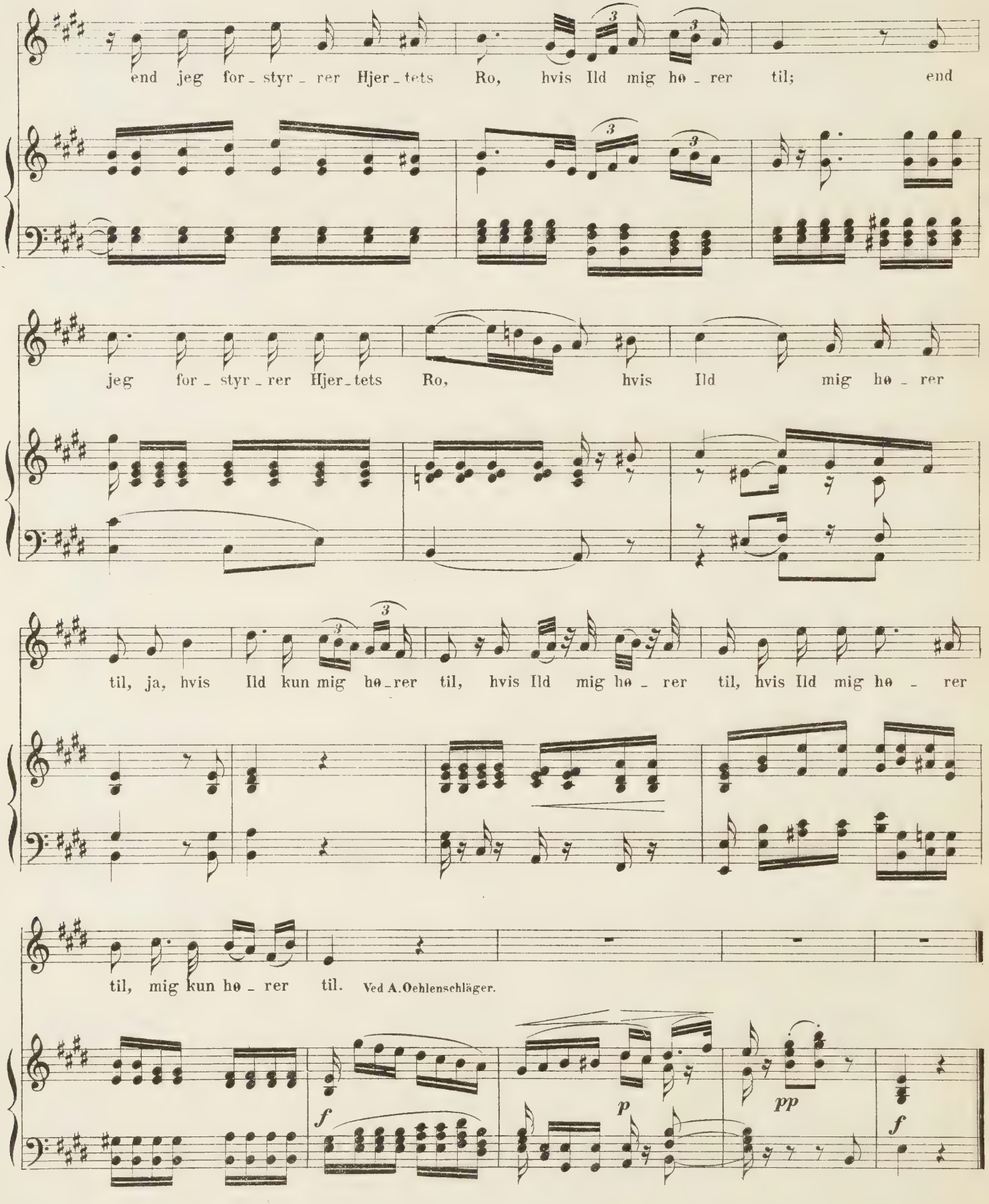
end jeg for_styr_rer Hjer_tets Ro, hvis Ild mig hø_rer til; end
jeg for_styr_rer Hjer_tets Ro, hvis Ild mig hø_rer
til, ja, hvis Ild kun mig hø_rer til, hvis Ild mig hø_rer til, hvis Ild mig hø_rer
til, mig kun hø_rer til.
Ved A. Oehlenschläger.
f
p
pp
f

BRUDEN.

(1831.)

I.

Vise.

Allegro non troppo.

Auber.

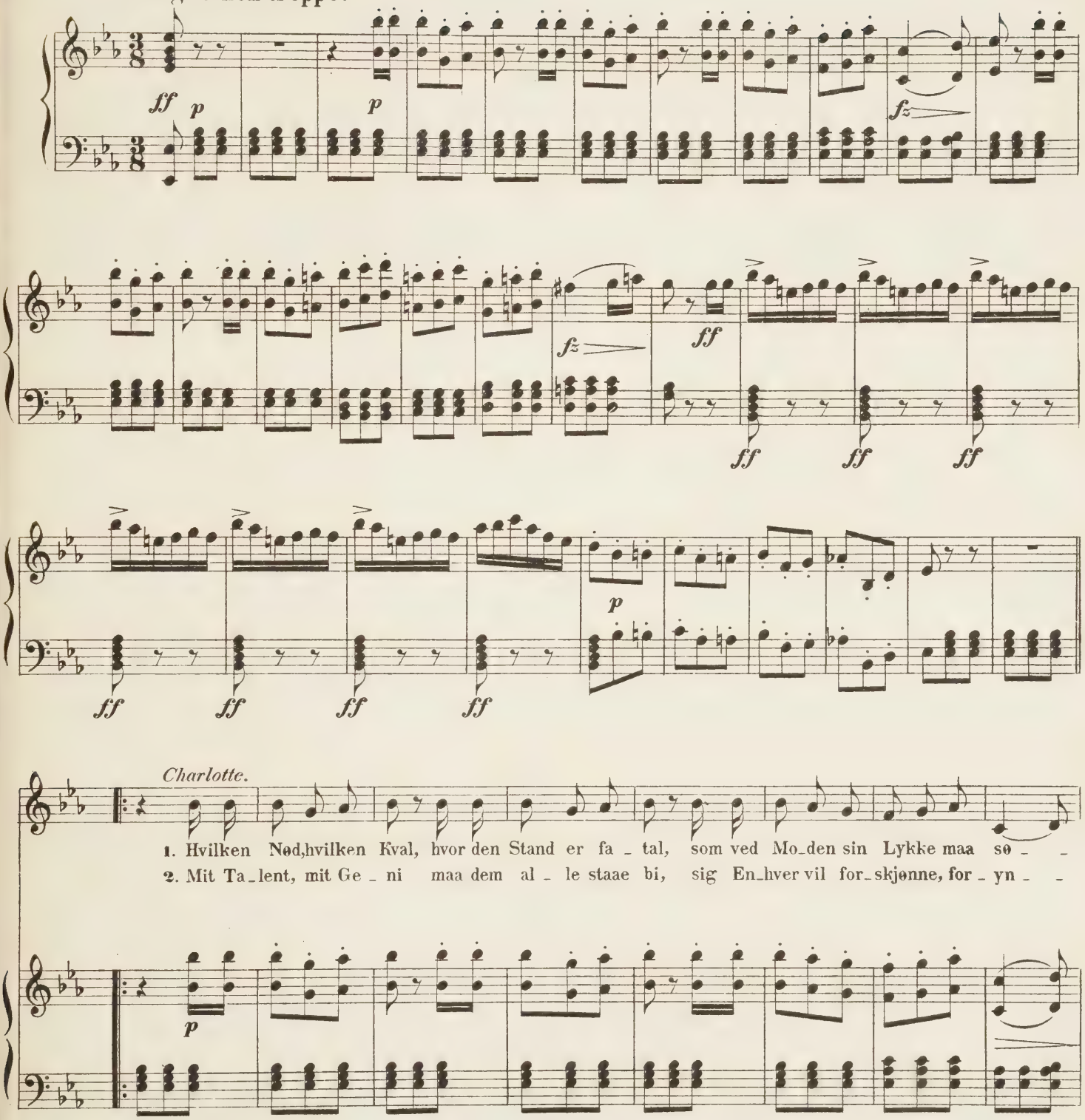

Charlotte.

1. Hvilken Nød,hvilken Kval, hvor den Stand er fa _ tal, som ved Mo_den sin Lykke maa sø _ _
2. Mit Ta_lent, mit Ge _ ni maa dem al _ le staae bi, sig En_hver vil for_skjønne, for _ yn _ _

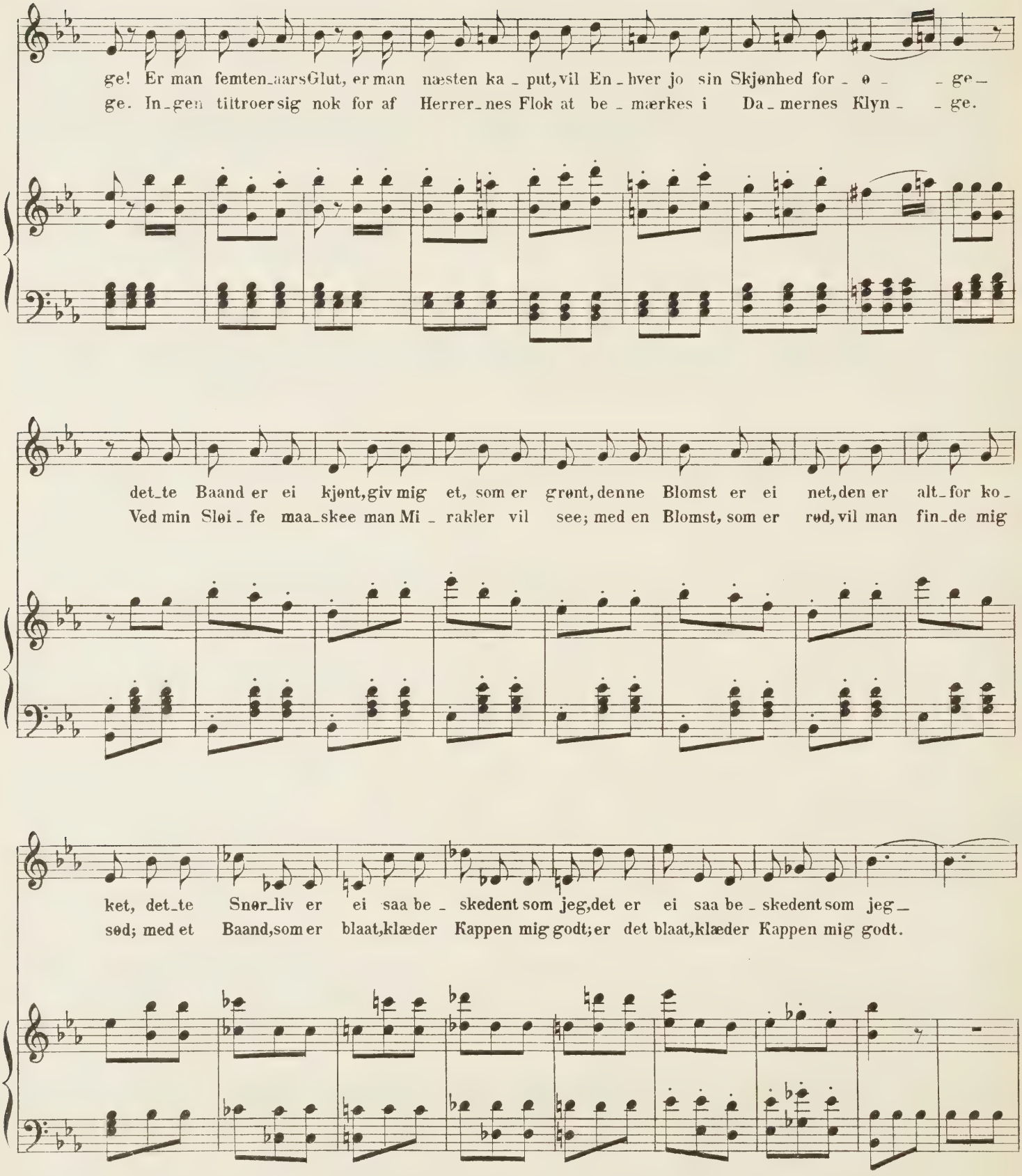
ge! Er man femten-aarsGlut, er man næsten ka - put, vil En - hver jo sin Skjønhed for - ø - - ge -
ge. In-gen tiltroer sig nok for af Herrer-nes Flok at be - mærkes i Da-mernes Klyn - - ge.
det-te Baand er ei kjønt, giv mig et, som er grønt, denne Blomst er ei net, den er alt-for ko -
Ved min Sløi - fe maa-skee man Mi - rakler vil see; med en Blomst, som er rød, vil man fin-de mig
ket, det-te Snør-liv er ei saa be - skedent som jeg, det er ei saa be - skedent som jeg -
sød; med et Baand, som er blaat, klæder Kappen mig godt; er det blaat, klæder Kappen mig godt.

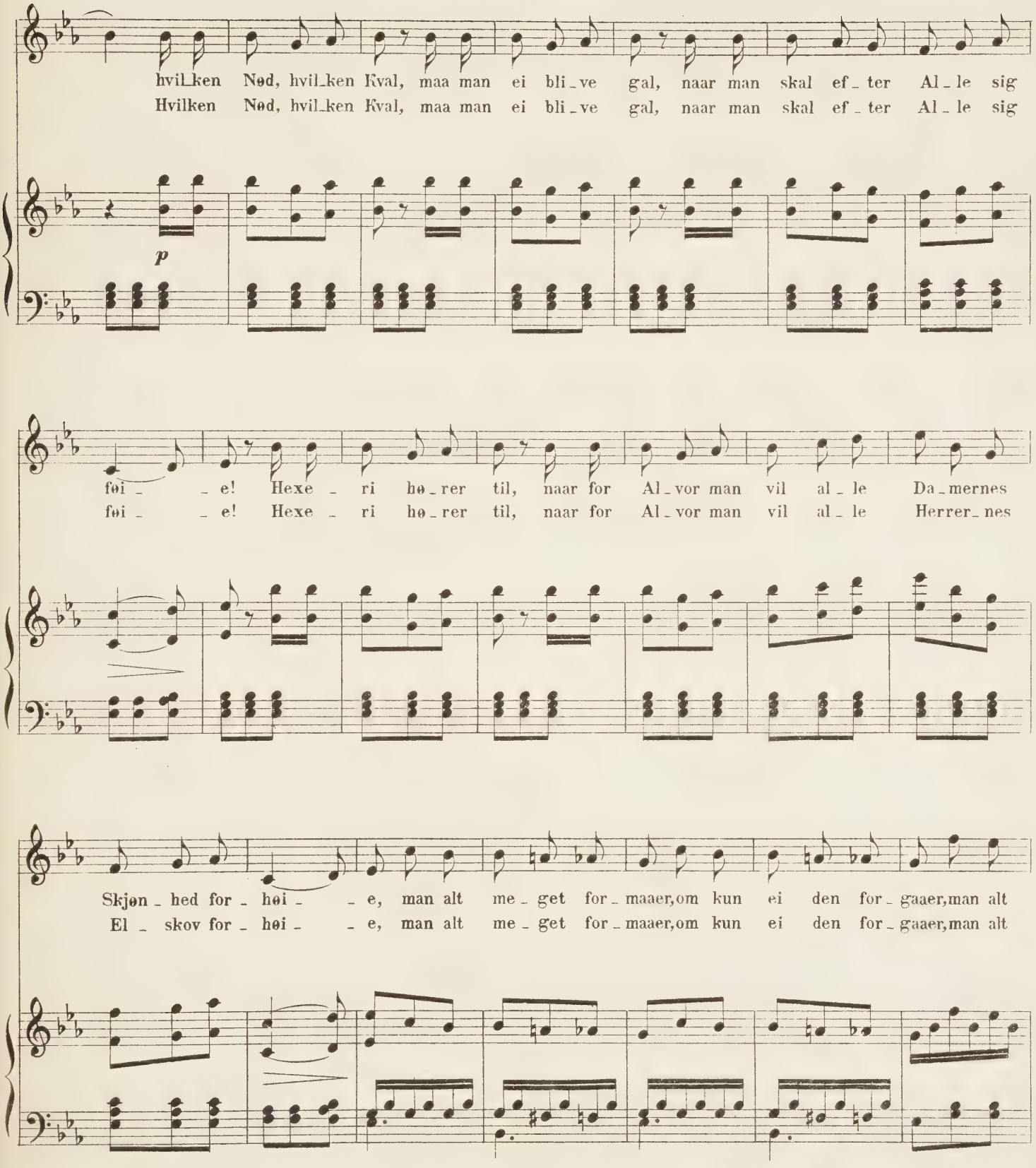
hvil_ken Nød, hvil_ken Kval, maa man ei bli_ve gal, naar man skal ef_ter Al_le sig
Hvilken Nød, hvil_ken Kval, maa man ei bli_ve gal, naar man skal ef_ter Al_le sig
p
føi_ _e! Hexe_ri hø_rer til, naar for Al_vor man vil al_le Da_mernes
føi_ _e! Hexe_ri hø_rer til, naar for Al_vor man vil al_le Herrer_nes
Skjøn_hed for_høi_ _e, man alt me_get for_maaer,om kun ei den for_gaaer,man alt
El_skov for_høi_ _e, man alt me_get for_maaer,om kun ei den for_gaaer,man alt

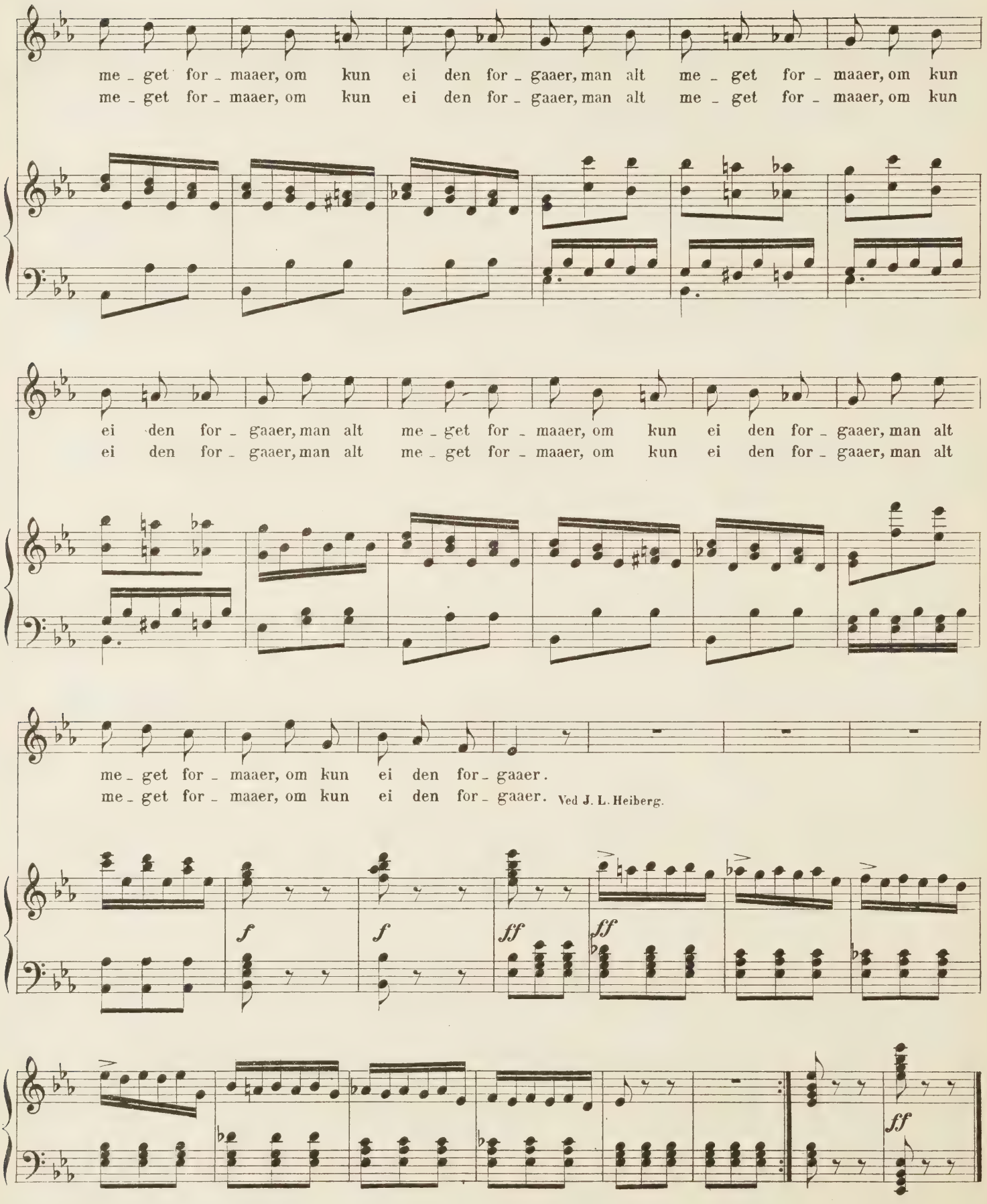
me - get for - maaer, om kun ei den for - gaaer, man alt me - get for - maaer, om kun
me - get for - maaer, om kun ei den for - gaaer, man alt me - get for - maaer, om kun
ei den for - gaaer, man alt me - get for - maaer, om kun ei den for - gaaer, man alt
ei den for - gaaer, man alt me - get for - maaer, om kun ei den for - gaaer, man alt
me - get for - maaer, om kun ei den for - gaaer.
me - get for - maaer, om kun ei den for - gaaer. Ved J. L. Heiberg.
f
f
ff
ff
ff

III.

Vise.

Andante con moto.

pp

Frits.

1. Pas_ser paa, gi_ver Agt! Nu frem_ad gan_skè stil_le! Vi tyst os nær_me
2. Pas_ser paa, gi_ver Agt! Hvis No_gen om sig sni_ger i Skjul med smuk_ke

vil_le, som det bør en Nat_te_vagt. Pas_ser paa, gi_ver Agt! Gi_ _ver
Pi_ger, gri_ber ham vor Nat_te_vagt. Pas_ser paa, gi_ver Agt! Gi_ _ver

Agt! Vi hol_de Fred i Sta_ _den og gri_be Tyv paa
Agt! Ja, hvert et Stæv_ne_mø_ _de skal for sin Fræk_hed

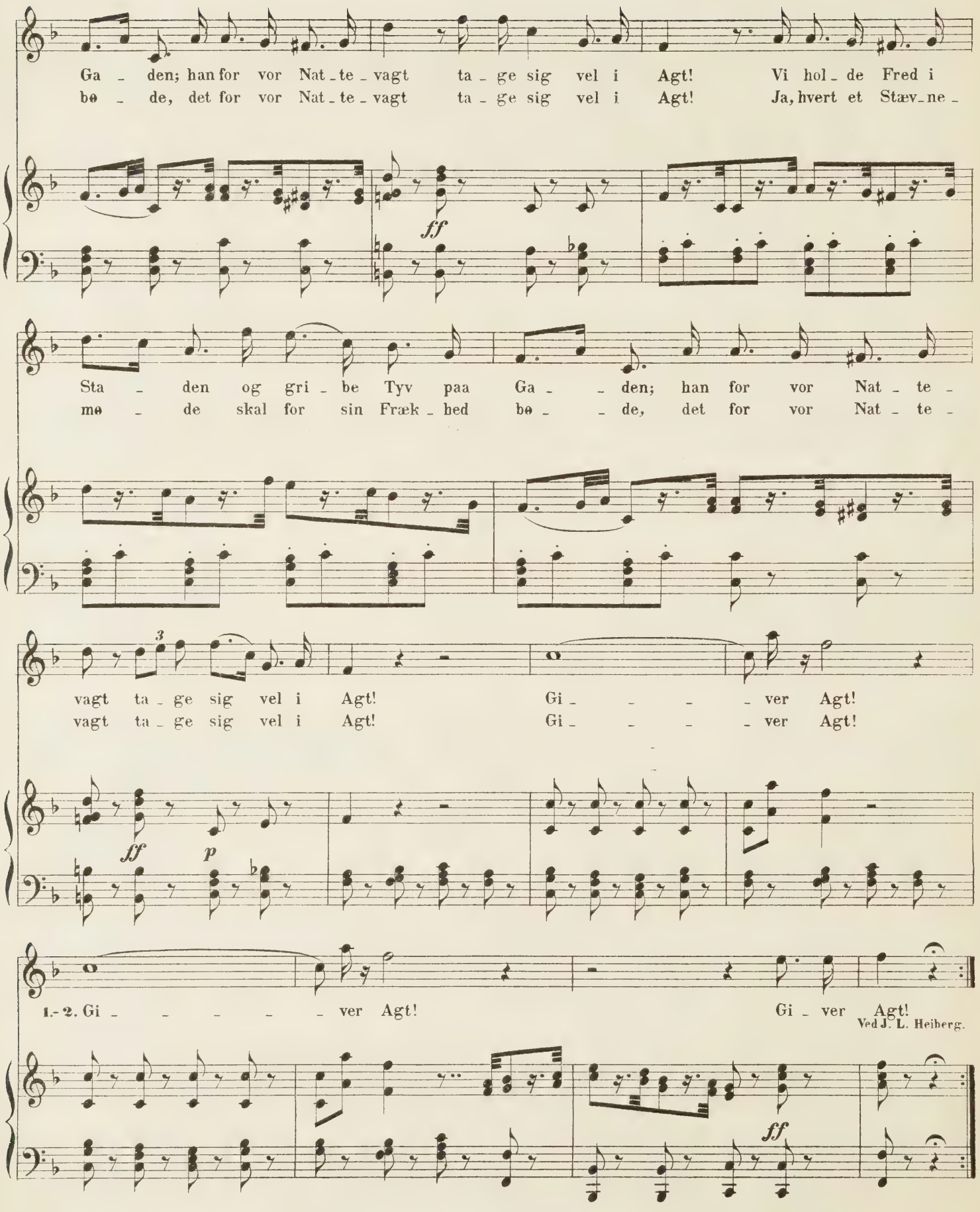

Ved J. L. Heiberg.

FRA DIAVOLO.

(1831.)

I.

Allegro grazioso.

Romance.

Auber.

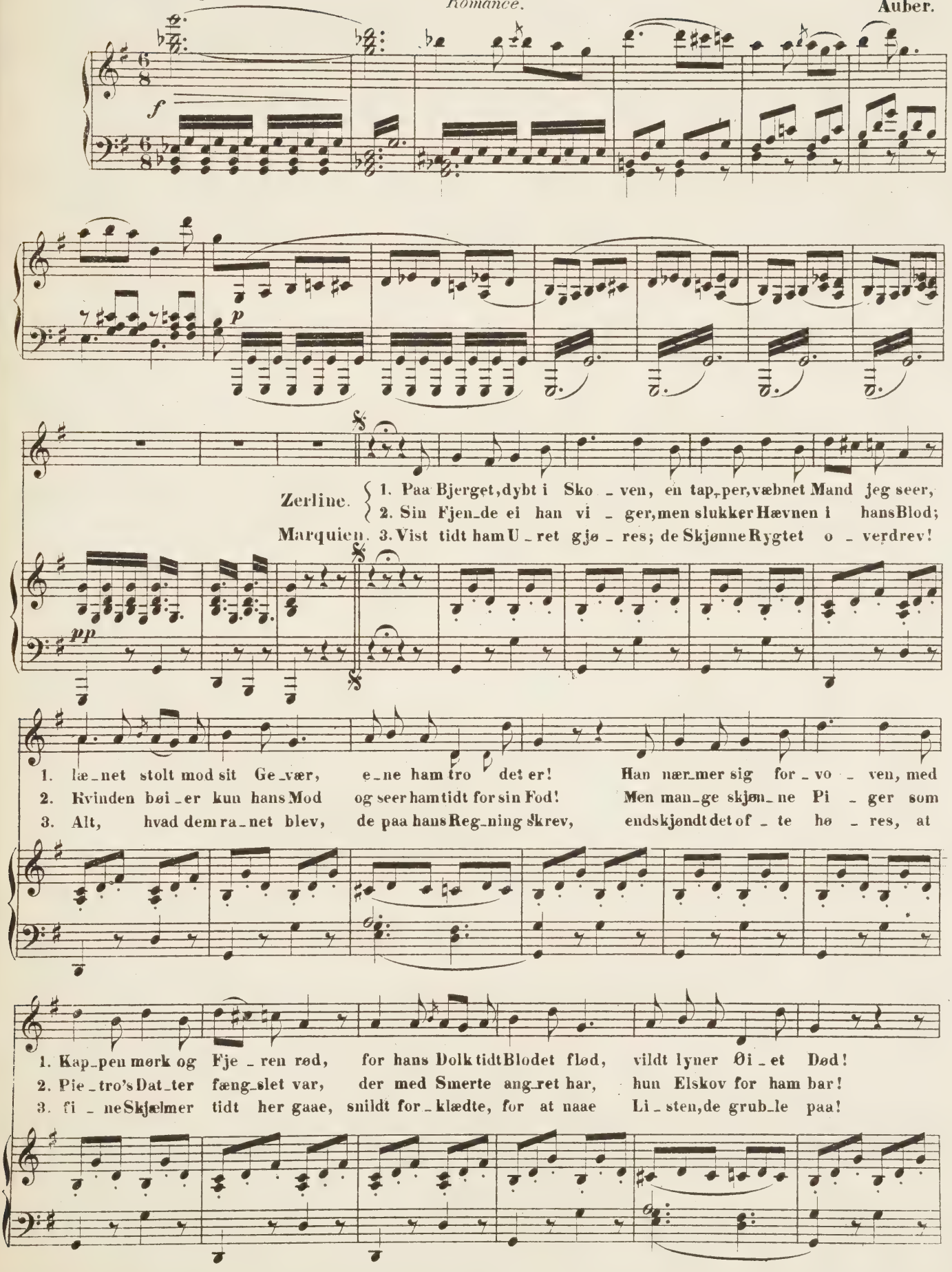

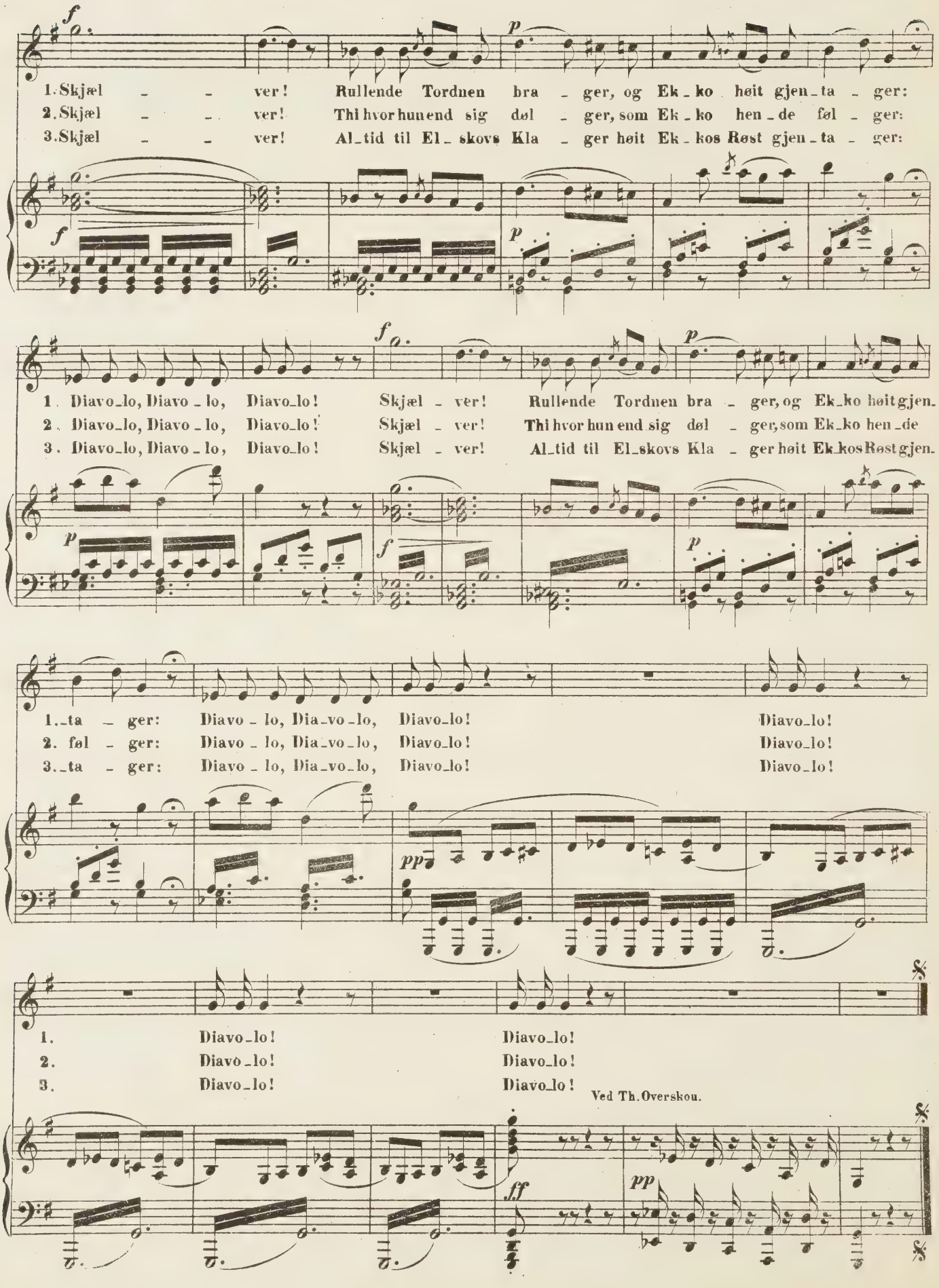
1. Skjæl – – ver! Rullende Tordnen bra – ger, og Ek – ko høit gjen – ta – ger:
2. Skjæl – – ver! Thi hvor hun end sig døl – ger, som Ek – ko hen – de føl – ger:
3. Skjæl – – ver! Al – tid til El – skovs Kla – ger høit Ek – kos Røst gjen – ta – ger:
1. Diavo – lo, Diavo – lo, Diavo – lo! Skjæl – ver! Rullende Tordnen bra – ger, og Ek – ko høit gjen –
2. Diavo – lo, Diavo – lo, Diavo – lo! Skjæl – ver! Thi hvor hun end sig døl – ger, som Ek – ko hen – de
3. Diavo – lo, Diavo – lo, Diavo – lo! Skjæl – ver! Al – tid til El – skovs Kla – ger høit Ek – kos Røst gjen –
1. – ta – ger: Diavo – lo, Dia – vo – lo, Diavo – lo! Diavo – lo!
2. føl – ger: Diavo – lo, Dia – vo – lo, Diavo – lo! Diavo – lo!
3. – ta – ger: Diavo – lo, Dia – vo – lo, Diavo – lo! Diavo – lo!
1. Diavo – lo! Diavo – lo!
2. Diavo – lo! Diavo – lo!
3. Diavo – lo! Diavo – lo!
Ved Th. Overskou.

II.

Barkarole.

Andante con moto.

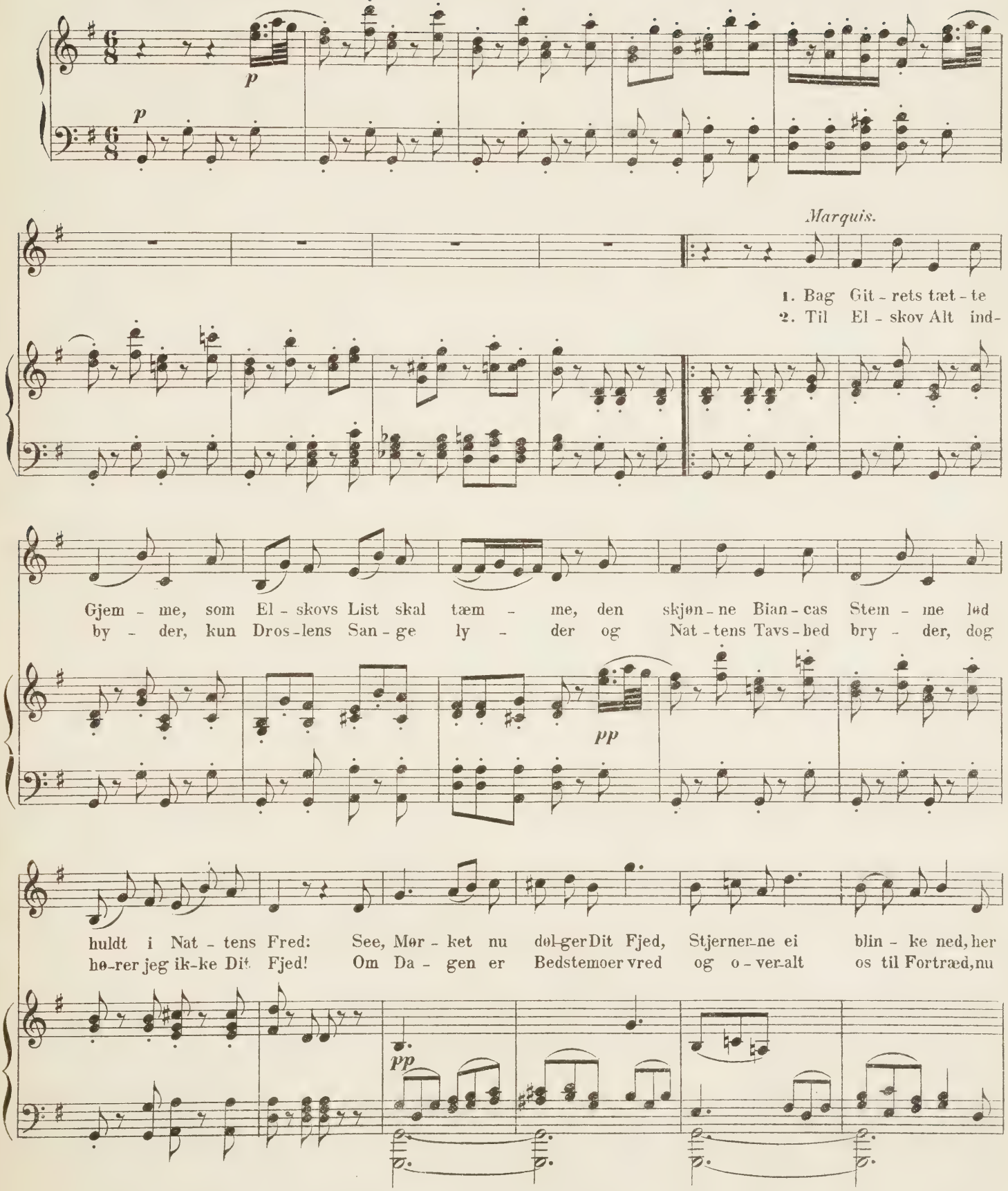

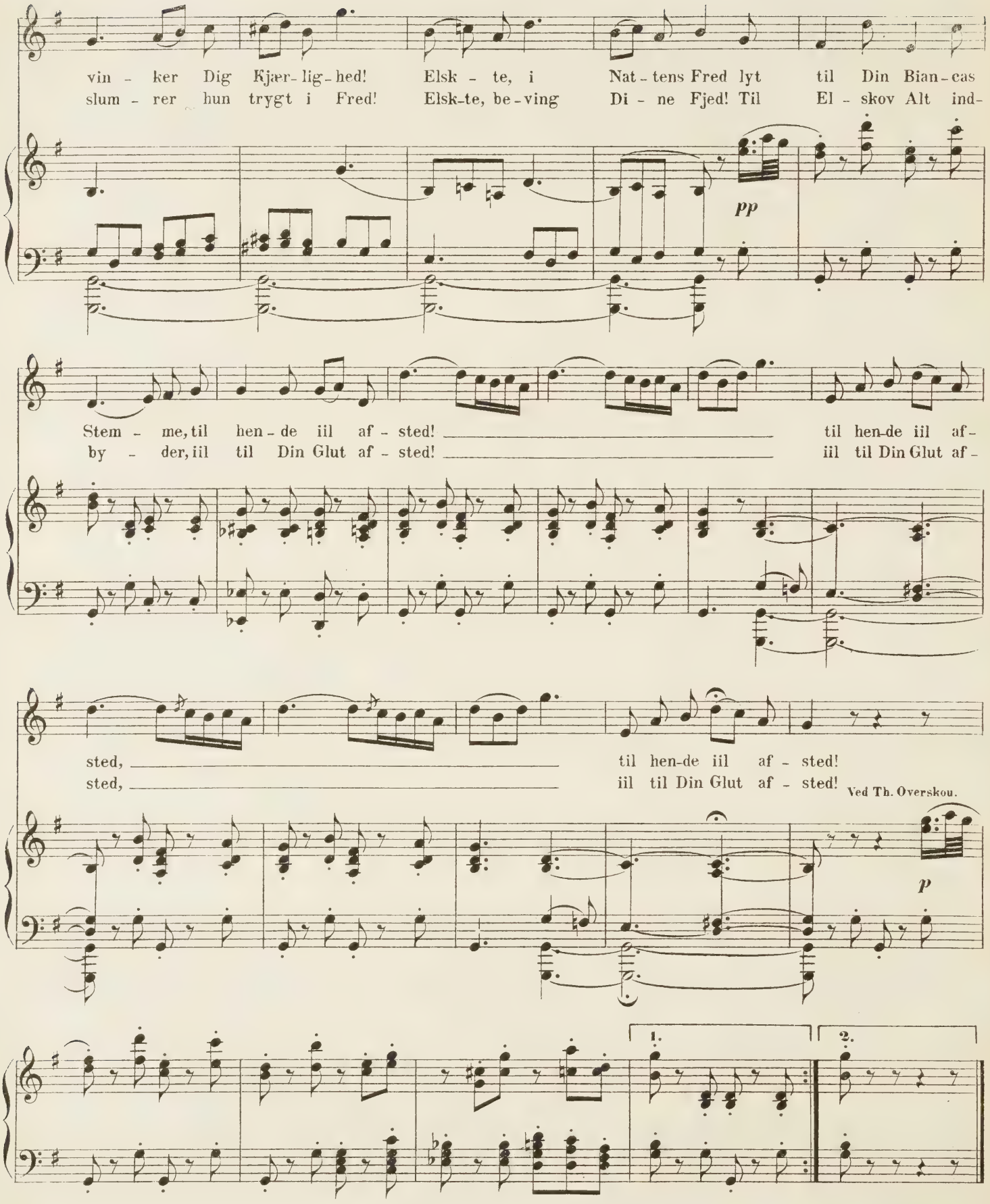
vin - ker Dig Kjær-lig-hed! Elsk - te, i Nat-tens Fred lyt til Din Bian-cas
slum - rer hun trygt i Fred! Elsk-te, be-ving Di - ne Fjed! Til El - skov Alt ind-
pp
Stem - me, til hen-de iil af - sted!
by - der, iil til Din Glut af - sted!
til hen-de iil af-
iil til Din Glut af-
sted,
sted,
til hen-de iil af - sted!
iil til Din Glut af - sted!
Ved Th. Overskou.
p
1.
2.

III.

*Barkarole.**)

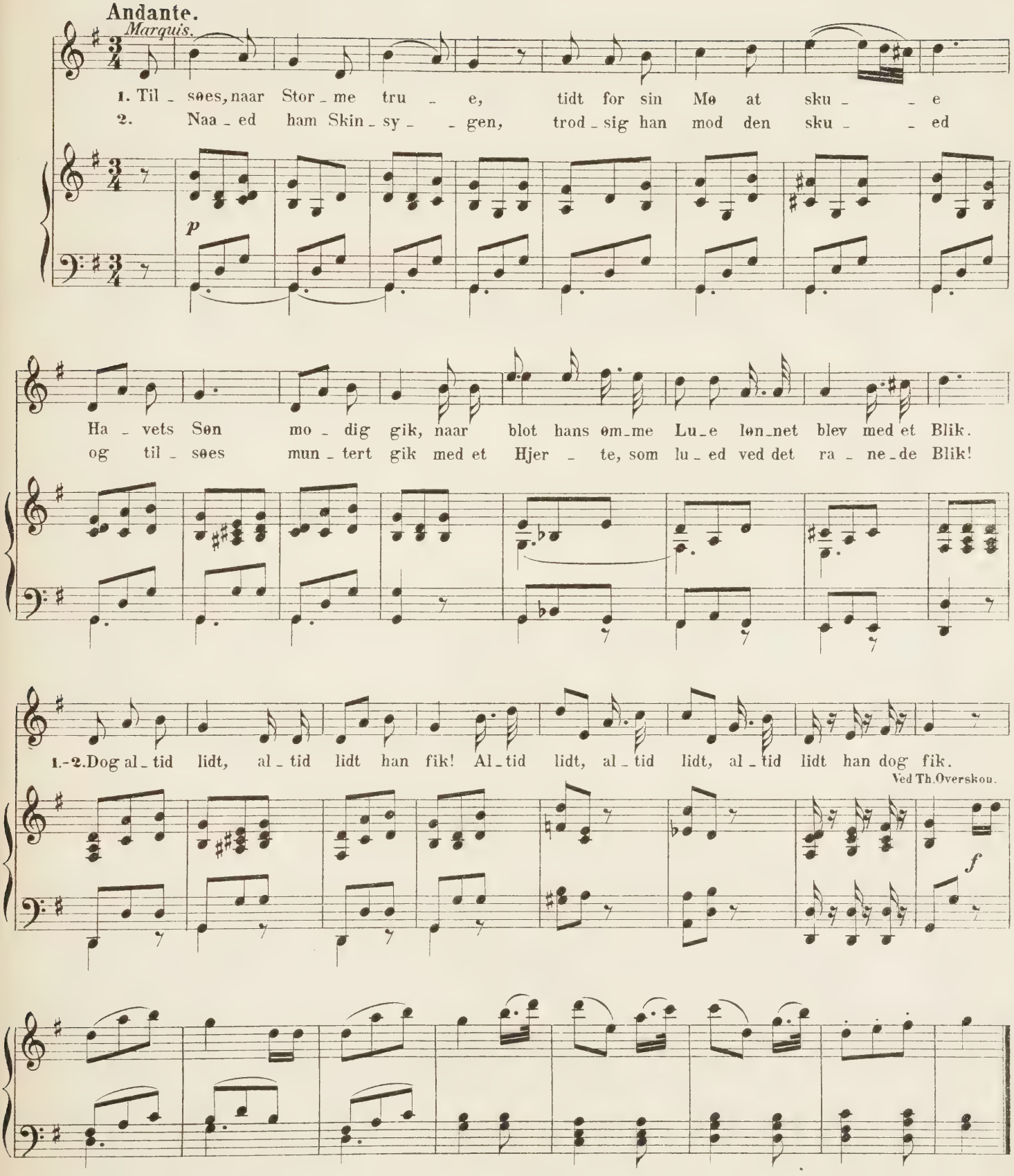

*) Originaltoneart: Adur.

IV.

Romance.

Andantino con moto.

ZERLINE.

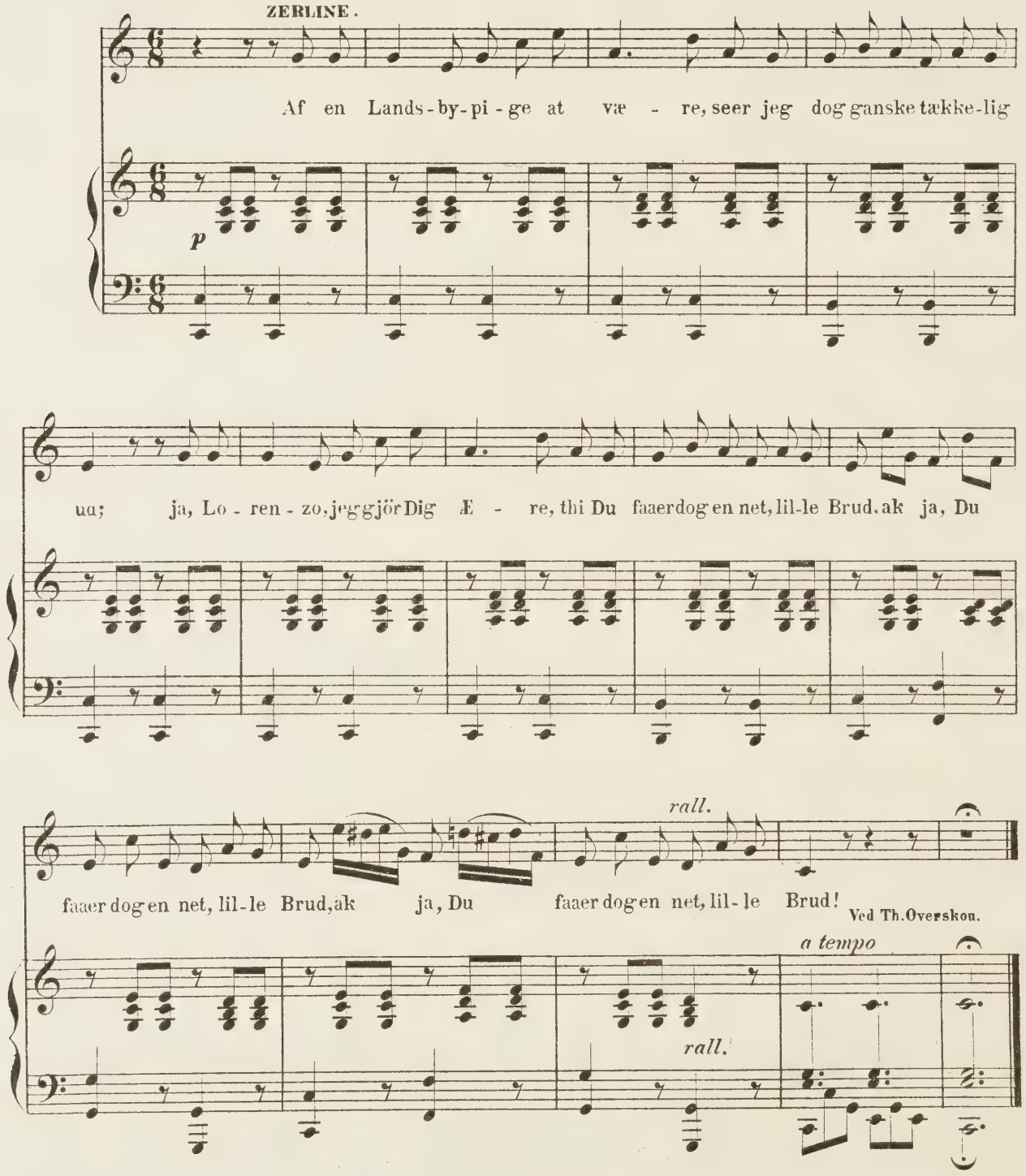

ZAMPA.

(1832.)

I.

*Ballade.**)

Moderato.

F. Hérold.
(1791 - 1833.)

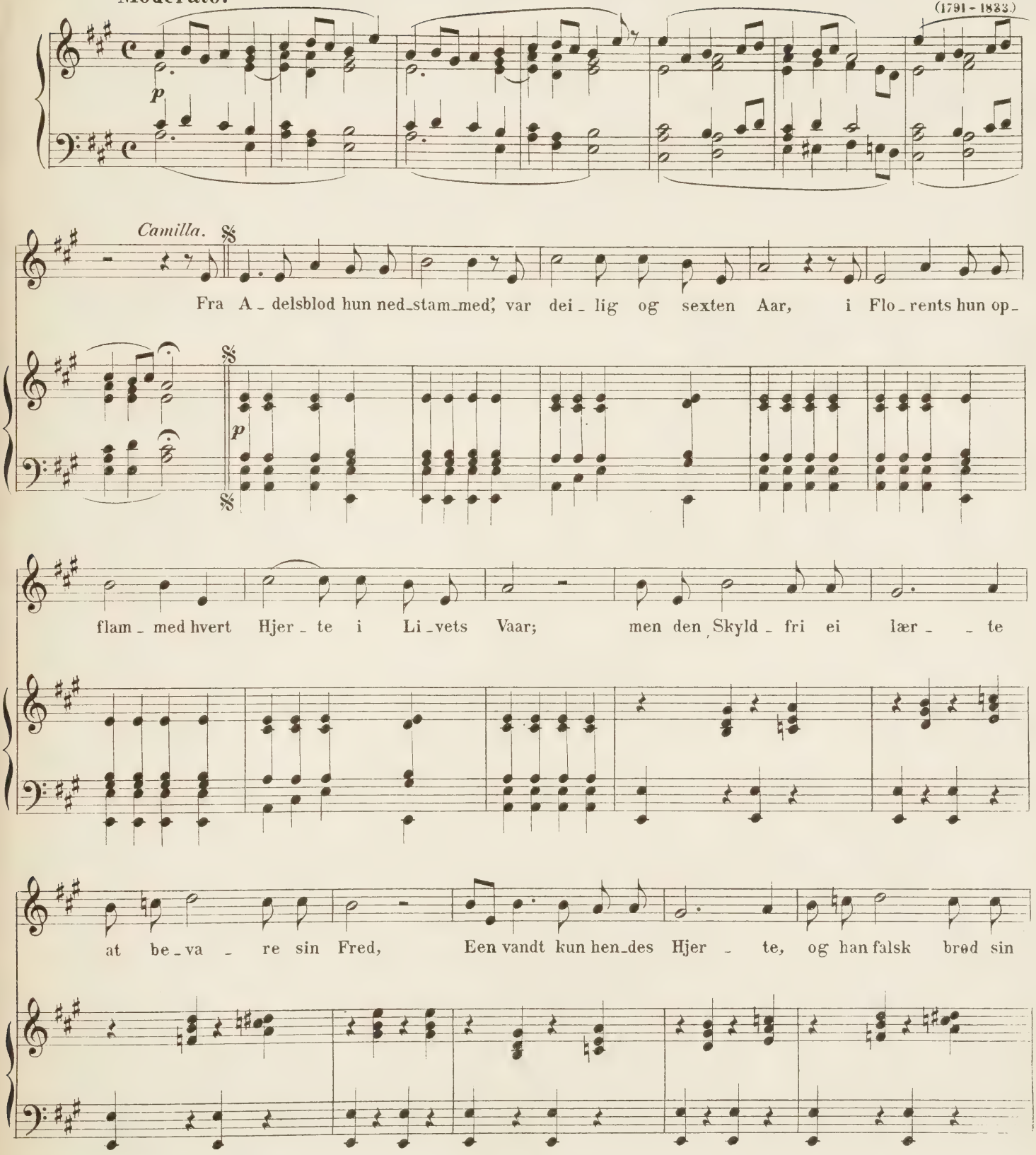

*)Originaltoneart: Bdur.

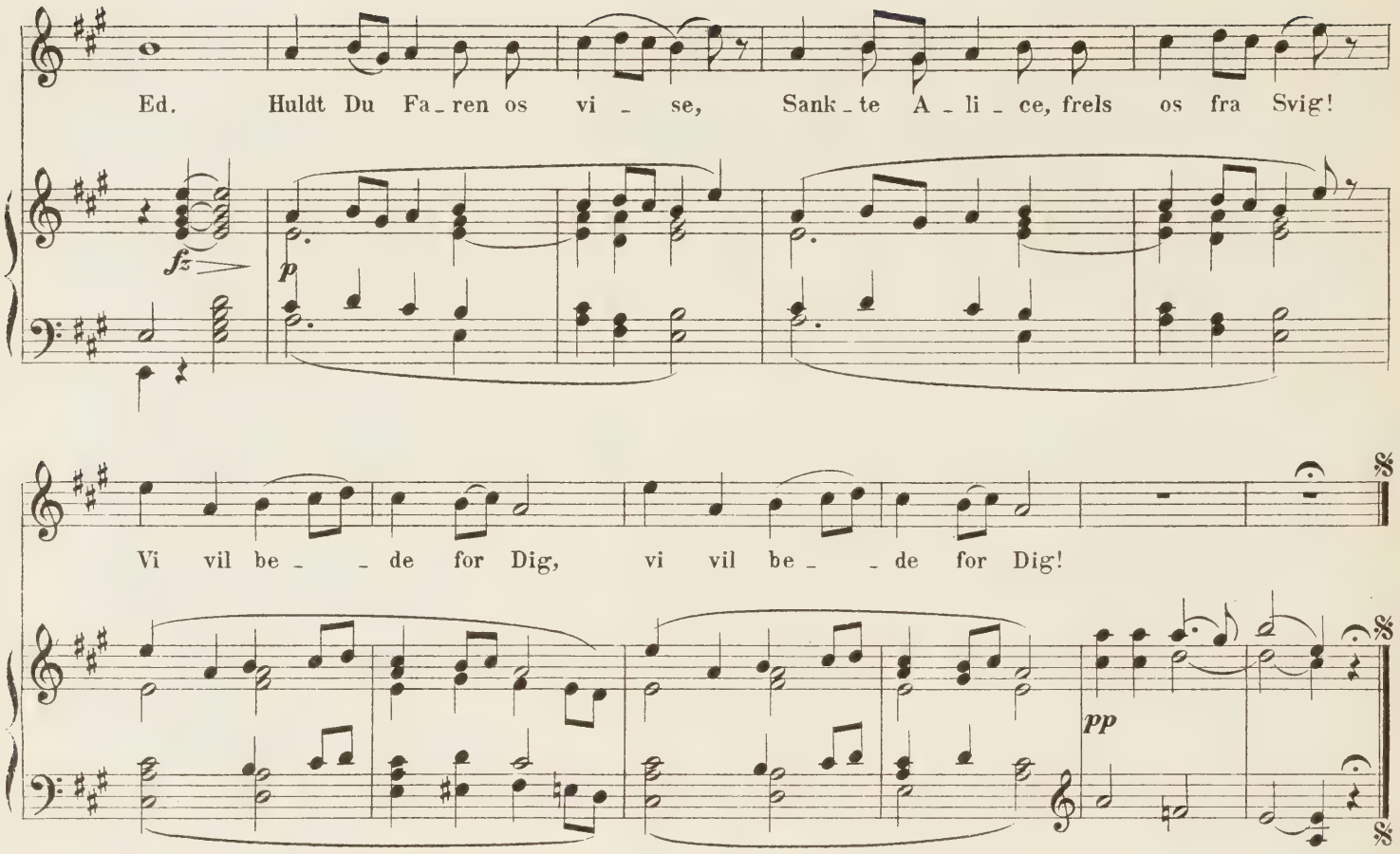

2.

Før Brylluppet hendes Villie
Ved Smiger han snedig vandt;
Fræk han brød Uskylds Lilie
Og strax derpaa forsvandt.
„Han vender snart tilbage!“
Det var den Armes Trøst;
Men ei hun med sin Klage
Kaldte ham til sit Bryst!
Huldt Du Faren os vise osv.

3.

Blidt Døden Smerten stilled
Paa Kysten nær denne Borg;
I dette kolde Billed
Sees end den Armes Sorg.
Man fortæller, det nævner
Tidt, i Uveirets Brag,
Den Frække og ham stævner
Til Straf for hans Bedrag.
O, vi Dit Minde prise,
Sankte Alice!
Frels os fra Svig!
Vi vil bede for Dig!

Ved Th. Overskou.

II.

Allegro moderato. *Vise.**)

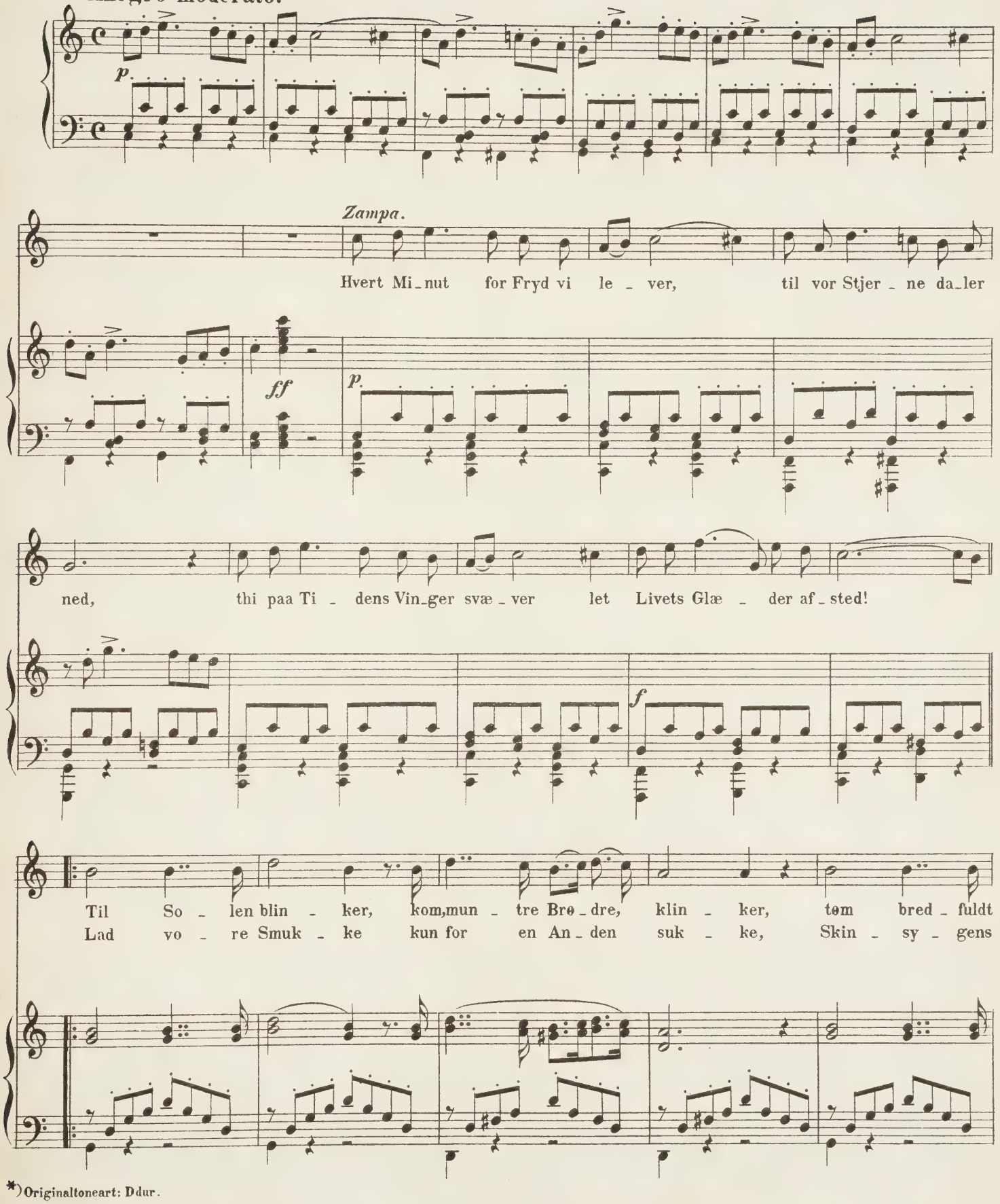

*) Originaltoneart: Ddur.

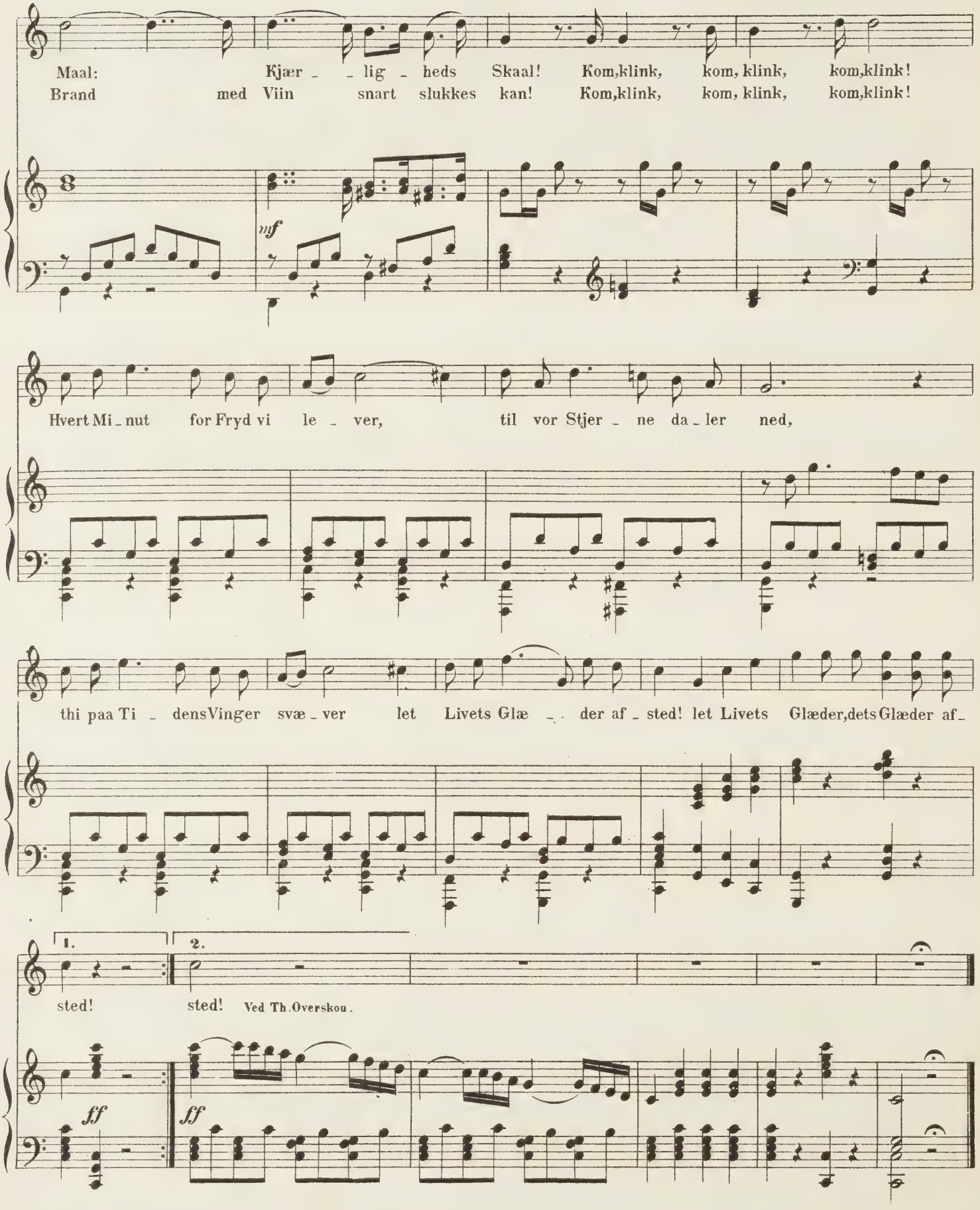
Maal: Kjær _ _ lig _ heds Skaal! Kom,klink, kom, klink, kom,klink!
Brand med Viin snart slukkes kan! Kom,klink, kom, klink, kom,klink!
mf
Hvert Mi _ nut for Fryd vi le _ ver, til vor Stjer _ ne da _ ler ned,
thi paa Ti _ dens Vinger svæ _ ver let Livets Glæ _ _ der af _ sted! let Livets Glæder,dets Glæder af _
1.
2.
sted! sted!
Ved Th. Overskou.
ff
ff

III.

Allegro moderato. *Barkarole.**)

f *dim*

Zampa.

1. Dalens hul_de Pi _ ge, i Din Baad Du sti _ ge, ro hid un_der
2. Ven_li _ ge Smaaglut _ ter, fra hvis Mund der smut _ ter tidt Suk for en

rallent.

Sang! Venligt Skovens Kro _ ner hæ_ve Di _ ne To _ ner ved Ek_ko _ ets Klang.
Mand, lad nu Parrets Lyk _ ke Jer det Held ud _ tryk _ ke, som ven_te I kan!

Hvis Du kold mod El_skov var, hvis Du kold mod
Til Jer Bøn er Ek_kos Svar, til Jer Bøn er

*)Originaltoneart: Edur.

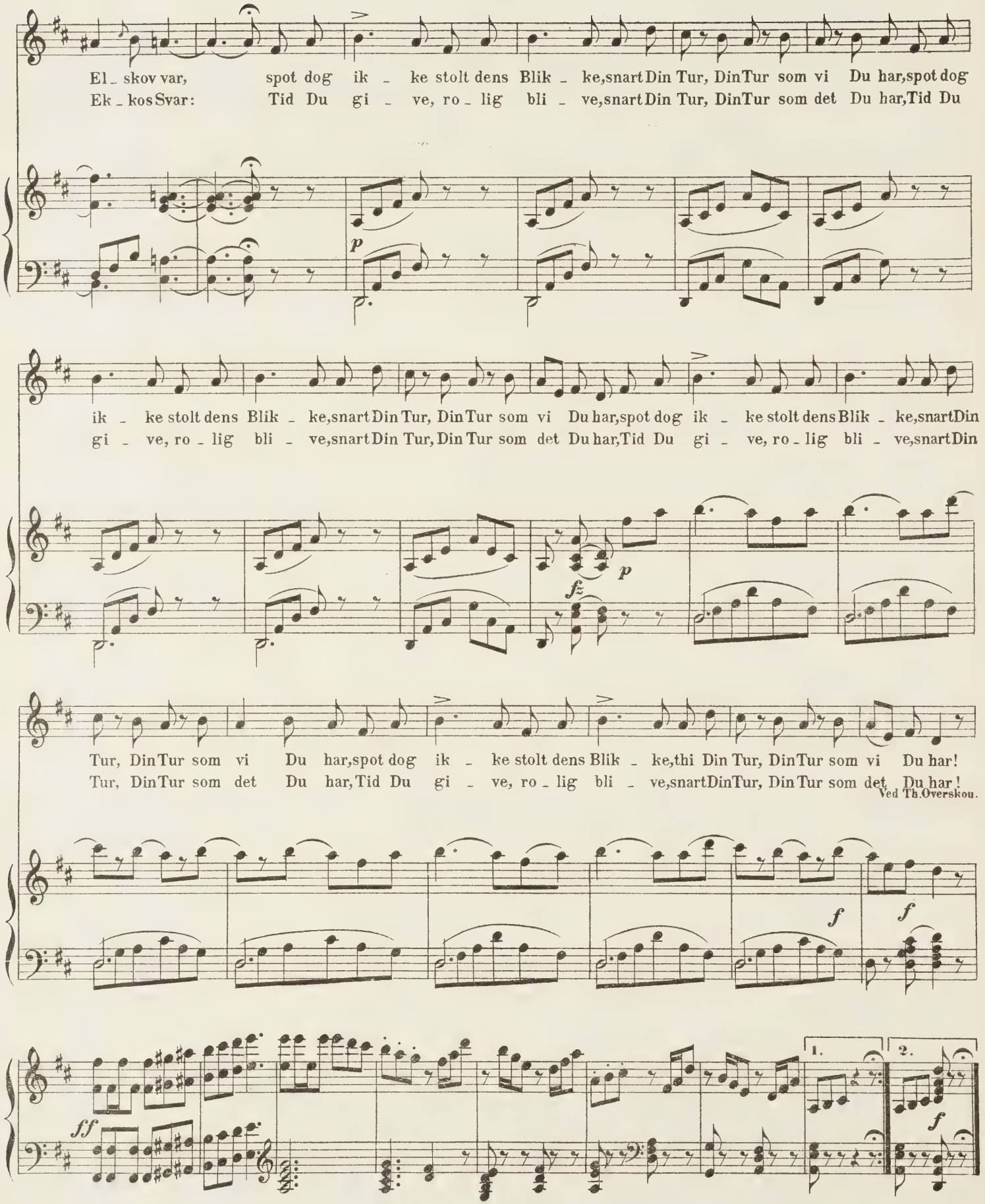
El - skov var, spot dog ik - ke stolt dens Blik - ke, snart Din Tur, Din Tur som vi Du har, spot dog
Ek - kos Svar: Tid Du gi - ve, ro - lig bli - ve, snart Din Tur, Din Tur som det Du har, Tid Du
p
ik - ke stolt dens Blik - ke, snart Din Tur, Din Tur som vi Du har, spot dog ik - ke stolt dens Blik - ke, snart Din
gi - ve, ro - lig bli - ve, snart Din Tur, Din Tur som det Du har, Tid Du gi - ve, ro - lig bli - ve, snart Din
fz
p
Tur, Din Tur som vi Du har, spot dog ik - ke stolt dens Blik - ke, thi Din Tur, Din Tur som vi Du har!
Tur, Din Tur som det Du har, Tid Du gi - ve, ro - lig bli - ve, snart Din Tur, Din Tur som det Du har!
Ved Th. Overskou.
f
f
ff
1.
2.
f

RAVNEN.

(1832.)

I.

Allegro moderato. *Vise.* J. P. E. Hartmann.

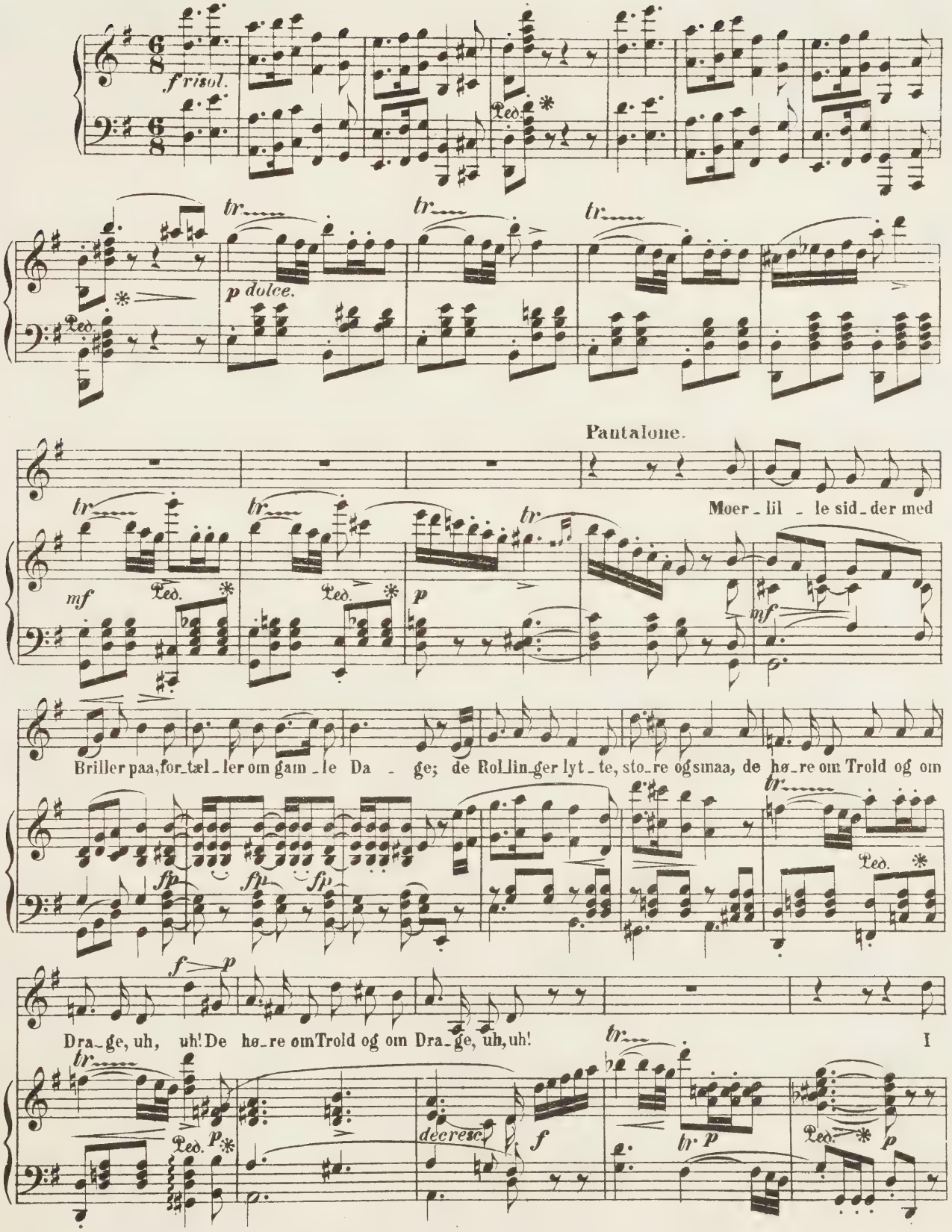

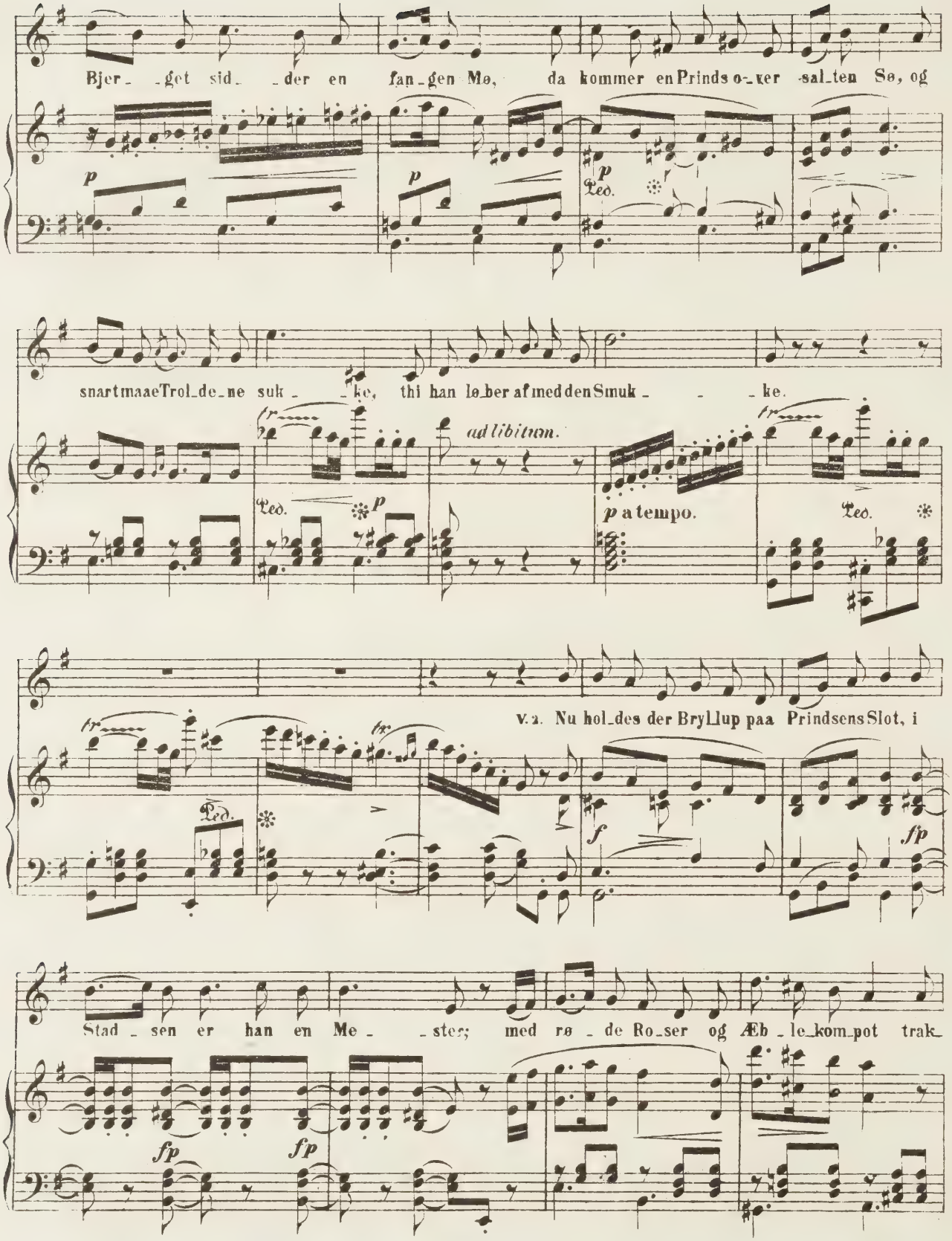
Bjer_ _get sid_ _der en fan_gen Mø, da kommer en Prinds o_ver sal_ten Sø, og
snart maae Trol_de_ne suk_ _ke, thi han lø_ber af med den Smuk_ _ke.
ad libitum.
a tempo.
v.a. Nu hol_des der Bryl_lup paa Prindsens Slot, i
Stad_sen er han en Me_ _ster; med rø_de Ro_ser og Æb_le_kom_pot trak_

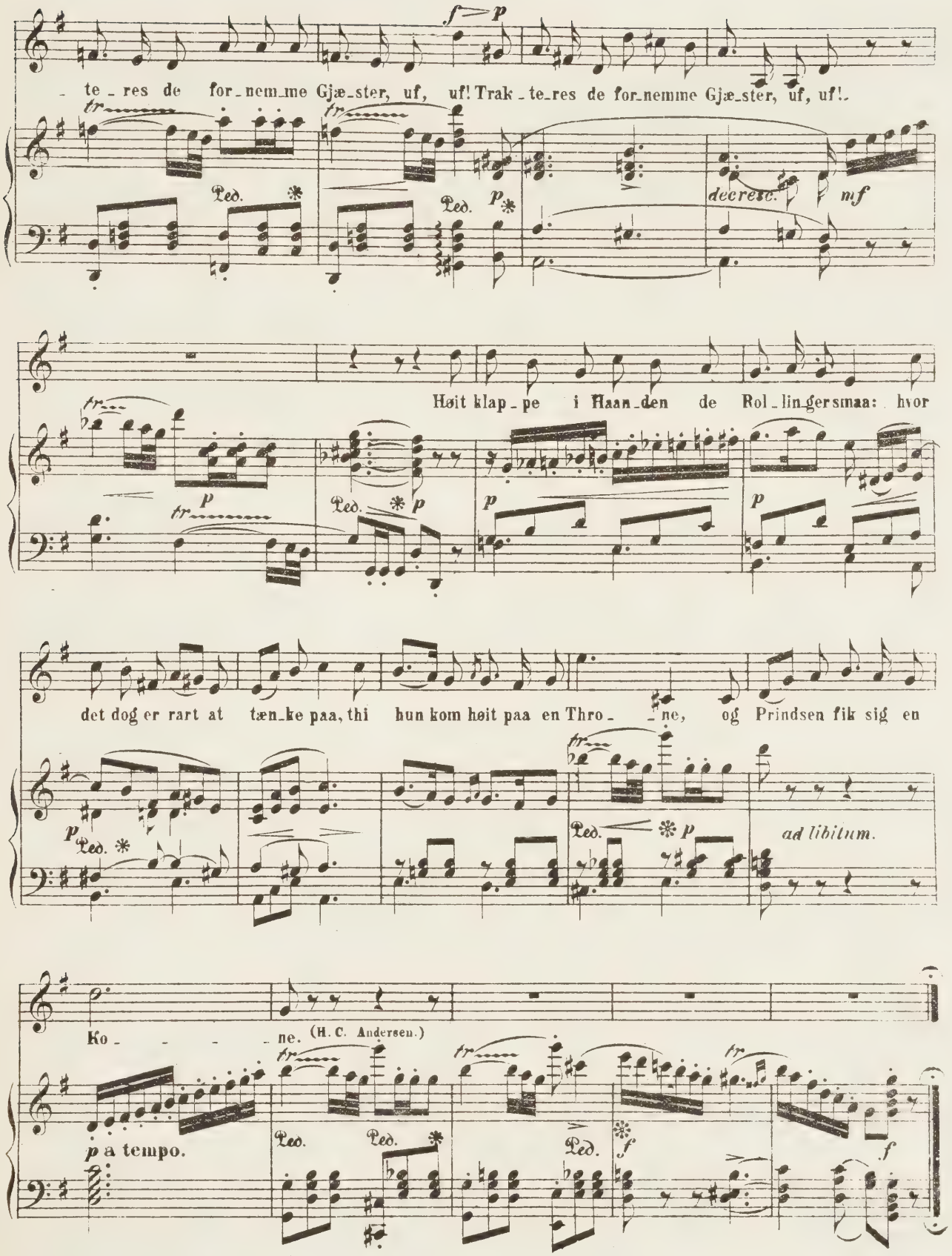
te_res de for_nem_me Gjæ_ster, uf, uf! Trak_te_res de for_nemme Gjæ_ster, uf, uf!
decresc.
mf
Høit klap_pe i Haan_den de Rol_lin_gersmaa: hvor
det dog er rart at tæn_ke paa, thi hun kom høit paa en Thro_ne, og Prindsen fik sig en
ad libitum.
Ko_ne. (H. C. Andersen.)
a tempo.

II.

Vise.

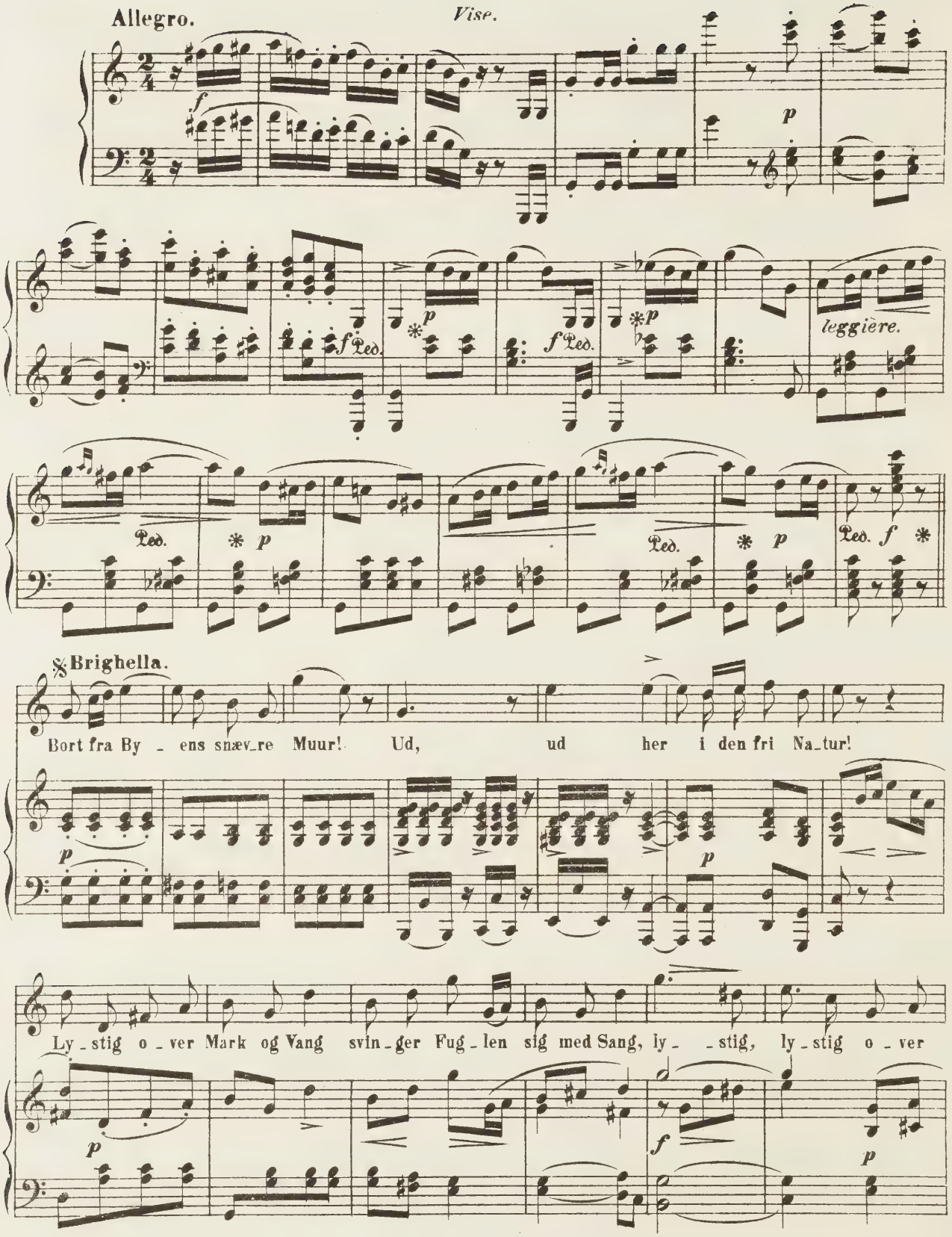
Allegro.
leggière.
Brighella.
Bort fra By - ens snæv-re Muur! Ud, ud her i den fri Na-tur!
Ly-stig o-ver Mark og Vang svin-ger Fug-len sig med Sang, ly- -stig, ly-stig o-ver

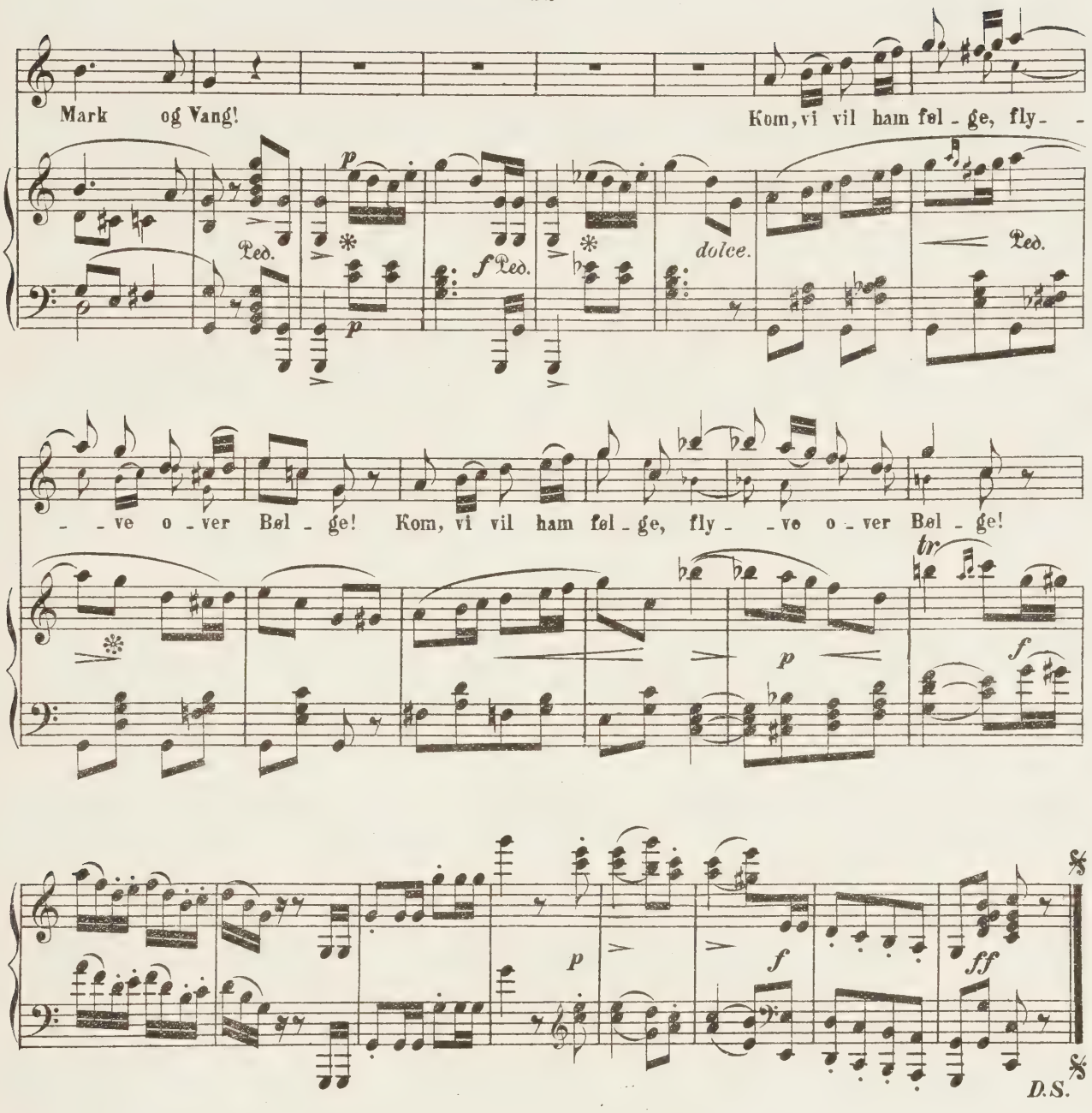

2.

Hvad skal Griller, Suk og Vee?
Nei, vi skabtes til at lee.
Livet, Verden, Guds Natur,
Det er intet Fangebuur.
Her er alt jo Glæde,
Kan da Hjertet græde?

3.

Bliver Barmen Dig for trang,
Syng da rask en munter Sang!
Og paa Melodiens Flugt
Seer Du atter Livet smukt,
Vil med Fuglen følge,
Flyve over Bølge.

H. C. Andersen.

III.

Eenstemmigt Vampyrkor.

Allegro moderato. ♩ = 126.

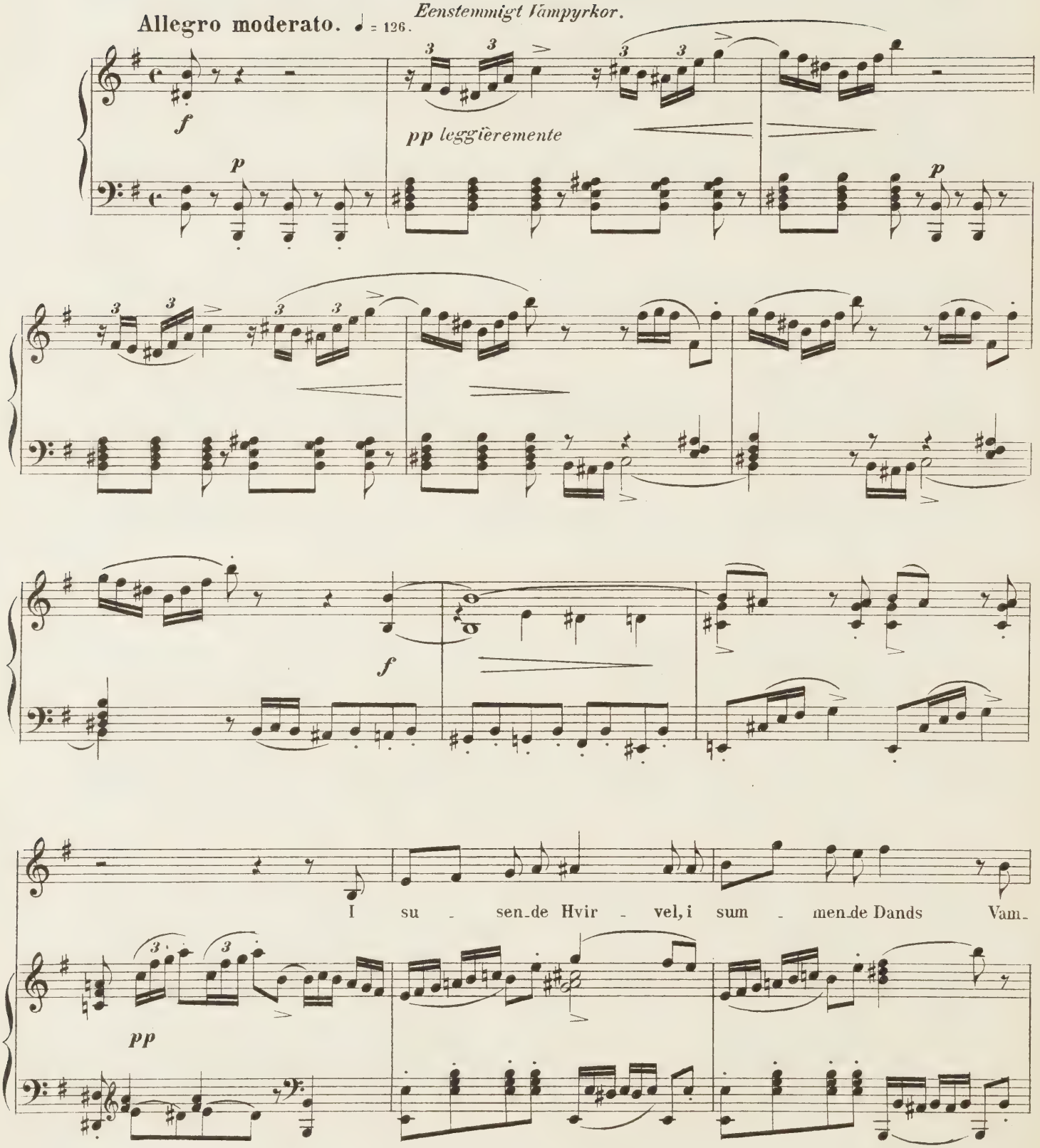

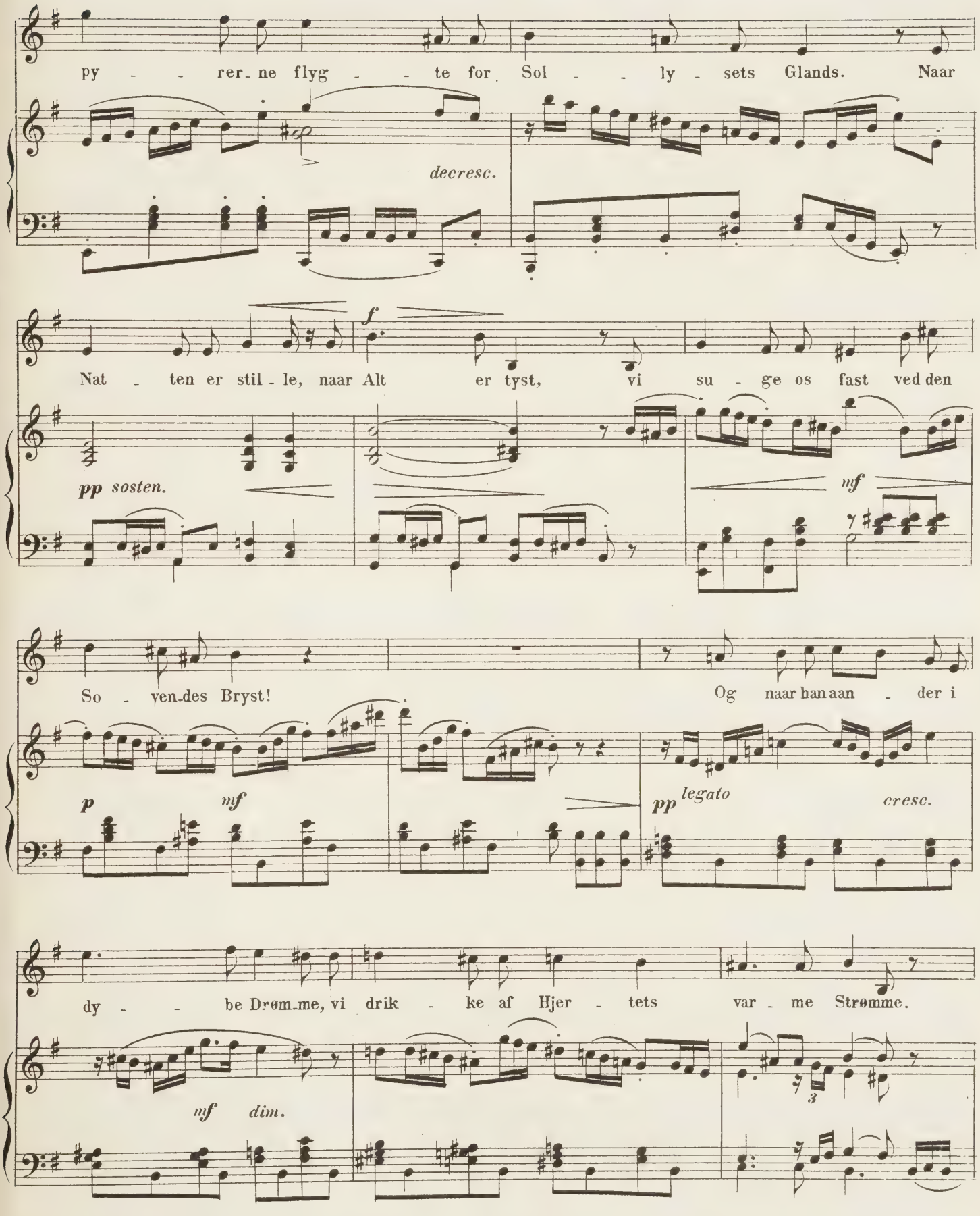
py - - rer_ne flyg - - te for Sol - - ly - sets Glands. Naar
decresc.
Nat - ten er stil - le, naar Alt er tyst, vi su - ge os fast ved den
f
pp sosten.
mf
So - yen_des Bryst!
Og naar han aan - der i
p
mf
pp legato
cresc.
dy - - be Drøm_me, vi drik - ke af Hjer - tets var - me Strømme.
mf dim.
3

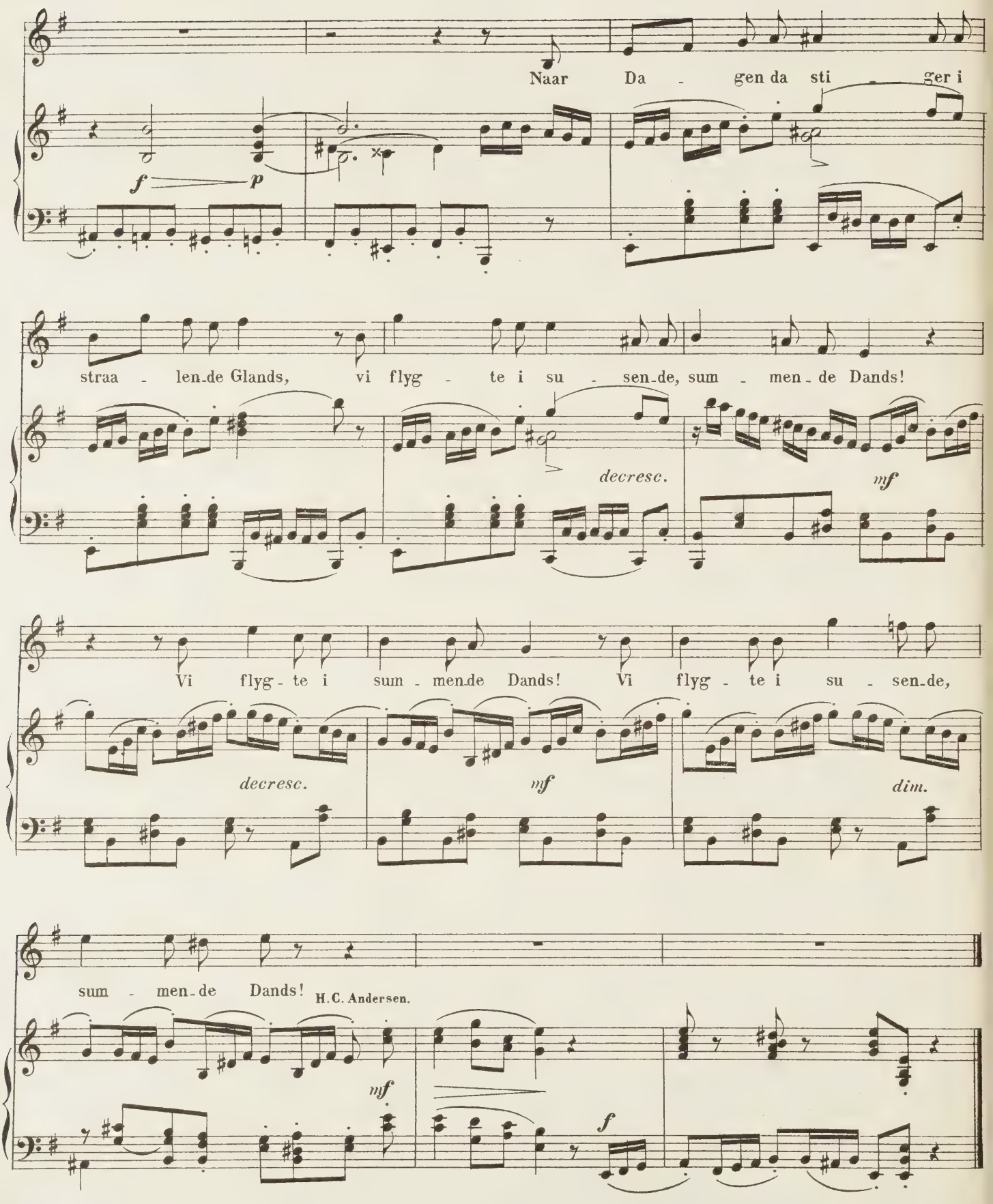
Naar Da - gen da sti - ger i
f
p
straa - len-de Glands, vi flyg - te i su - sen-de, sum - men - de Dands!
decresc.
mf
Vi flyg - te i sum - men-de Dands! Vi flyg - te i su - sen-de,
decresc.
mf
dim.
sum - men - de Dands!
H.C. Andersen.
mf
f

IV.

Jennaros Sang til Millo.

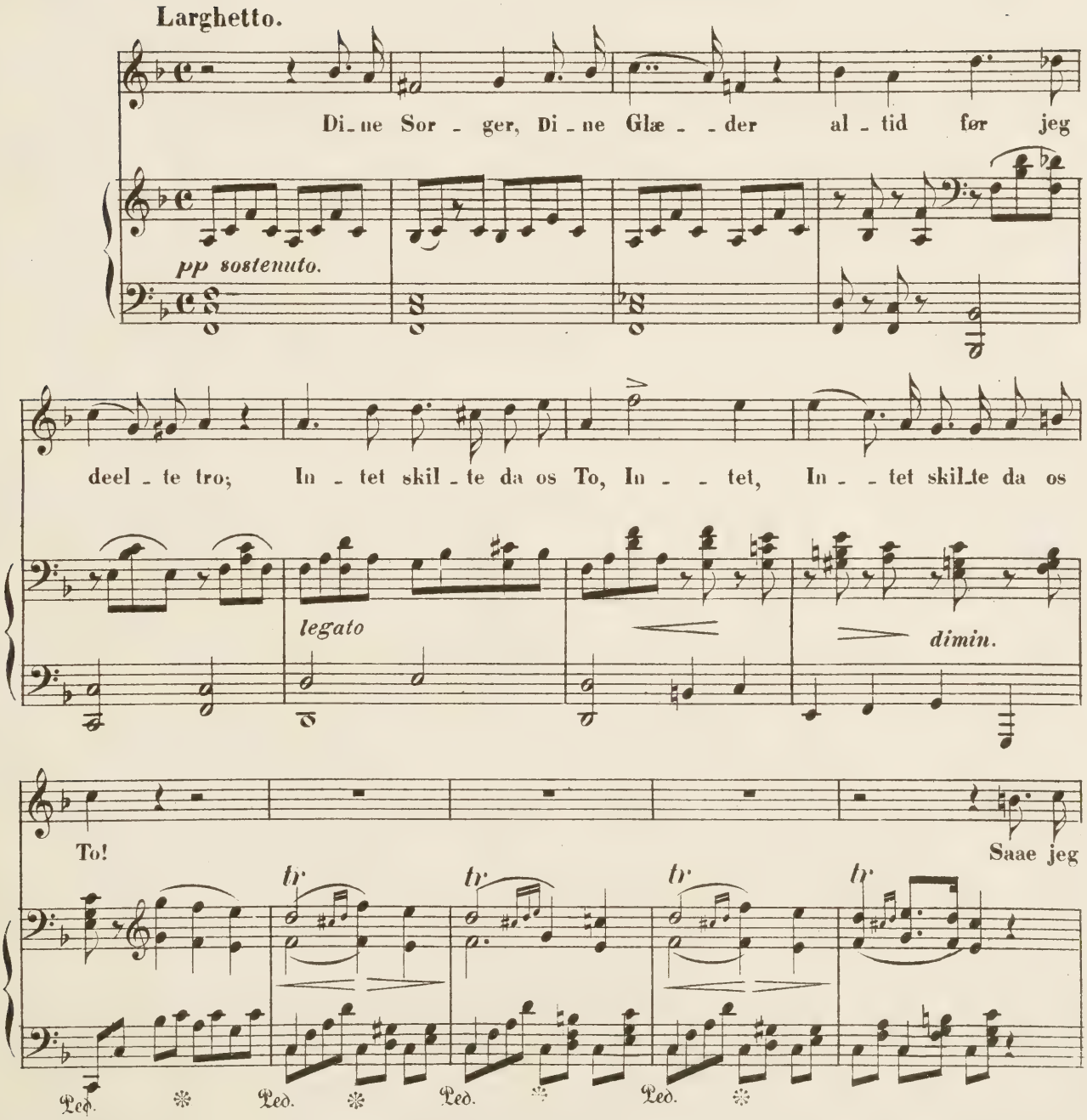

transponeret fra Gdur.

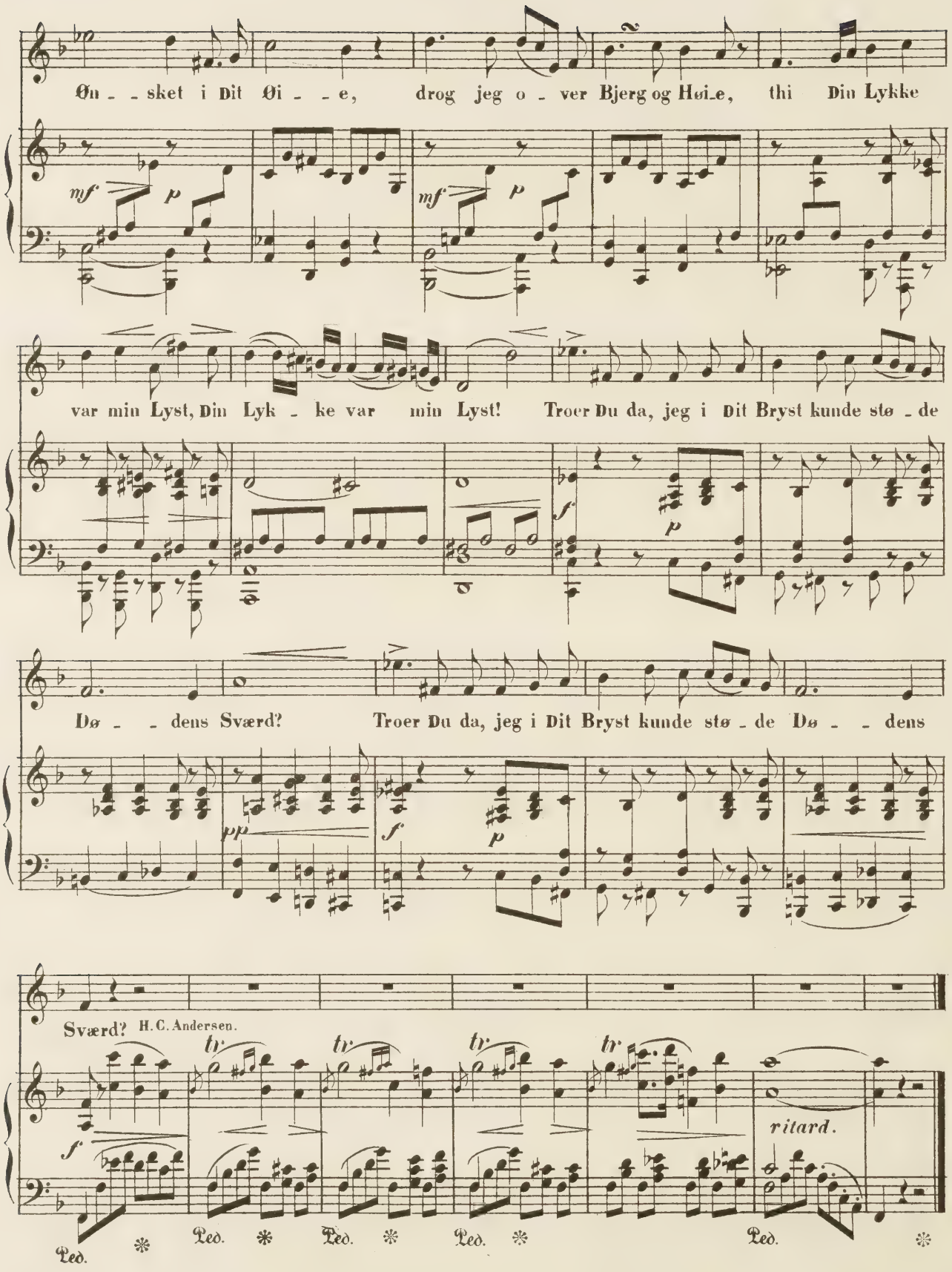
Øn - - sket i Dit Øi - - e, drog jeg o - ver Bjerg og Høi_e, thi Din Lykke
mf p mf p
var min Lyst, Din Lyk - ke var min Lyst! Troer Du da, jeg i Dit Bryst kunde stø - de
f p
Dø - - dens Sværd? Troer Du da, jeg i Dit Bryst kunde stø - de Dø - - dens
pp f p
Sværd? H.C. Andersen.
f
tr tr tr tr
ritard.
Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

BRAMA OG BAJADEREN.

(1833.)

Arie.

Auber.

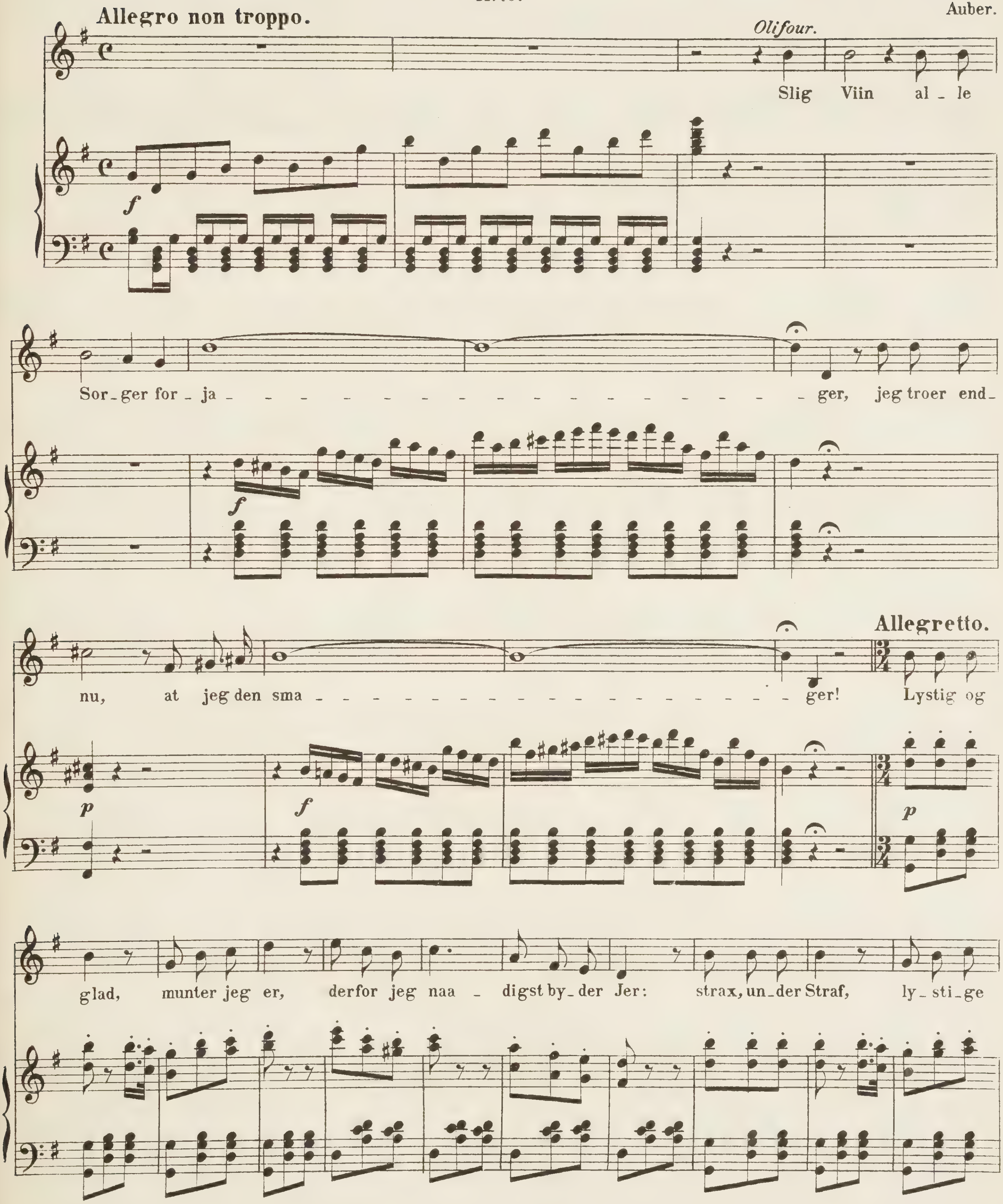

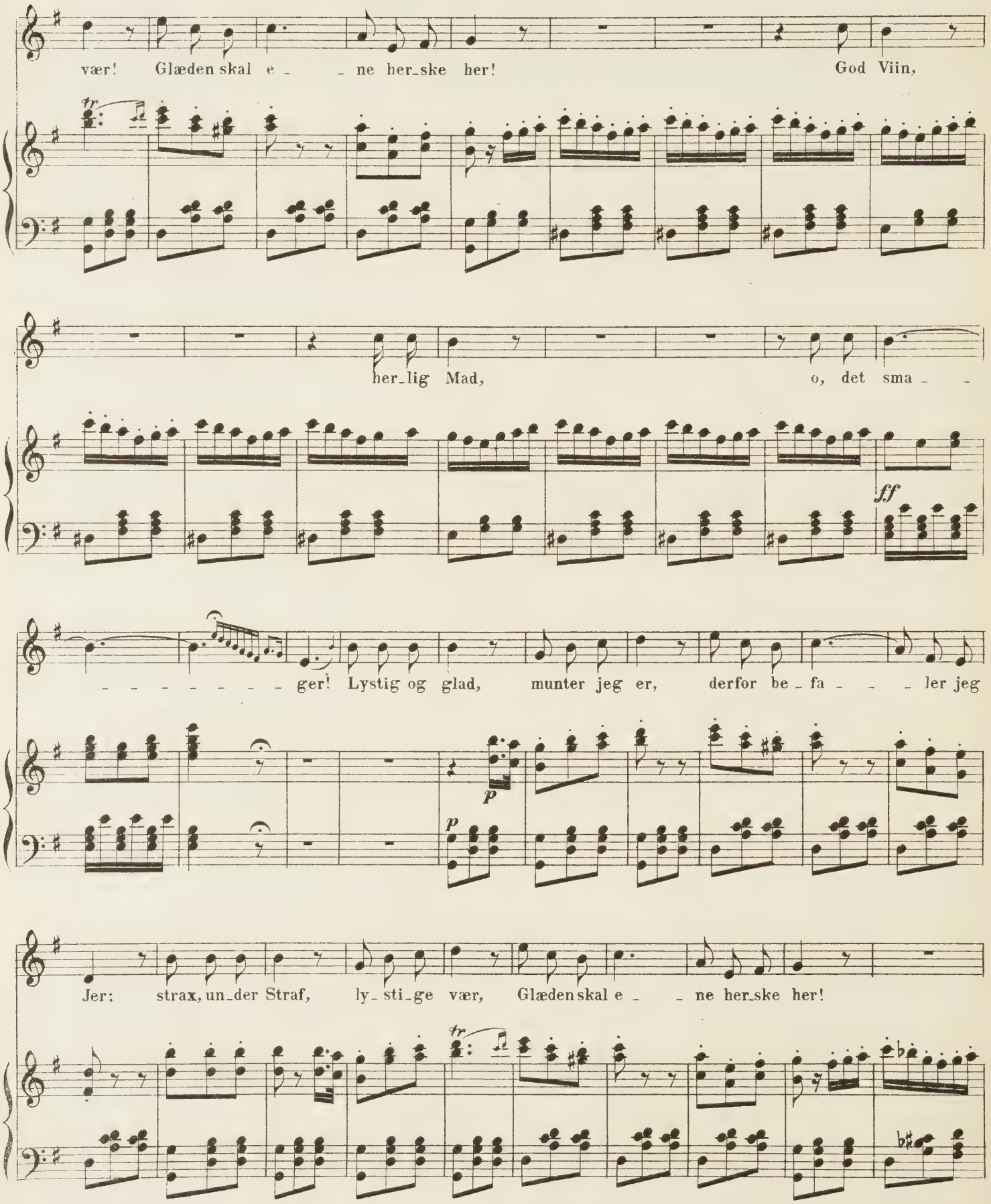
vær! Glæden skal e _ _ ne her_ske her! God Viin,
her_lig Mad, o, det sma _ _
ff
_ _ _ _ _ _ _ _ ger! Lystig og glad, munter jeg er, derfor be _ fa _ _ _ ler jeg
p
p
Jer: strax, un_der Straf, ly_ sti_ge vær, Glæden skal e _ _ ne her_ske her!

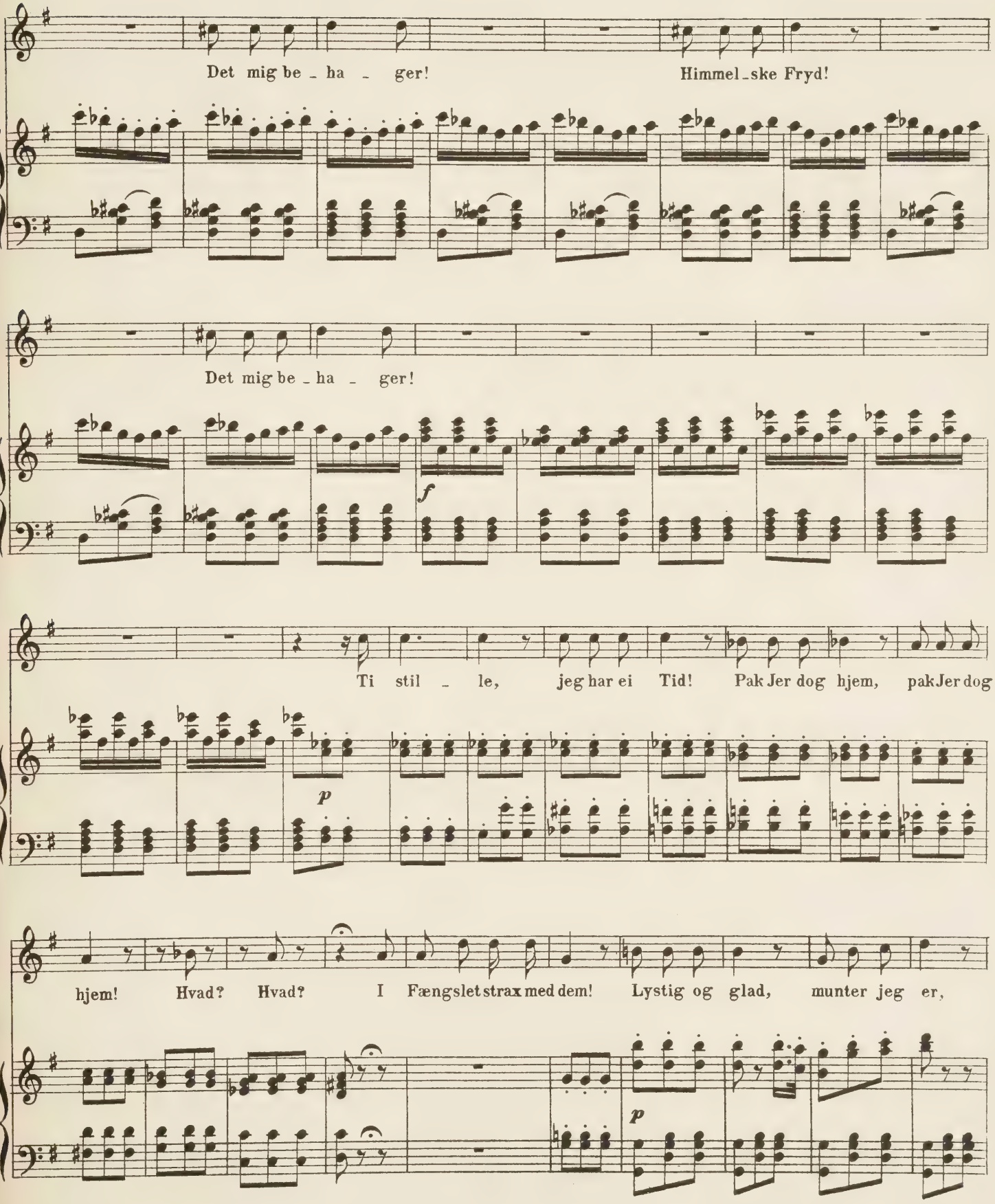
Det mig be - ha - ger!
Himmel-ske Fryd!
Det mig be - ha - ger!
f
Ti stil - le, jeg har ei Tid! Pak Jer dog hjem, pak Jer dog
p
hjem! Hvad? Hvad? I Fængslet strax med dem! Lystig og glad, munter jeg er,
p

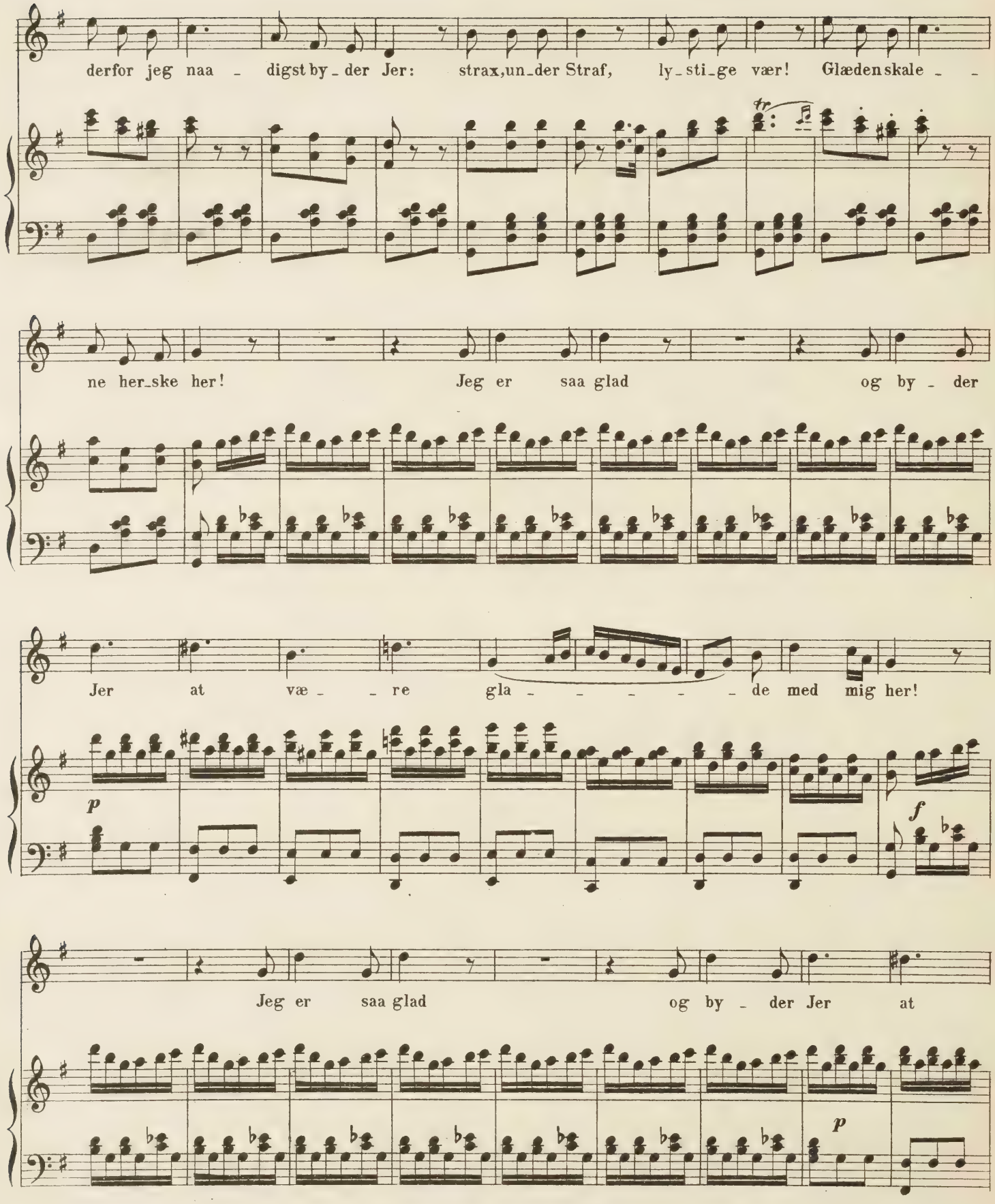
derfor jeg naa - digst by - der Jer: strax, un - der Straf, ly - sti - ge vær! Glæden skale - -
fr
ne her - ske her! Jeg er saa glad og by - der
Jer at væ - - re gla - - - - - - de med mig her!
p
f
Jeg er saa glad og by - der Jer at
p

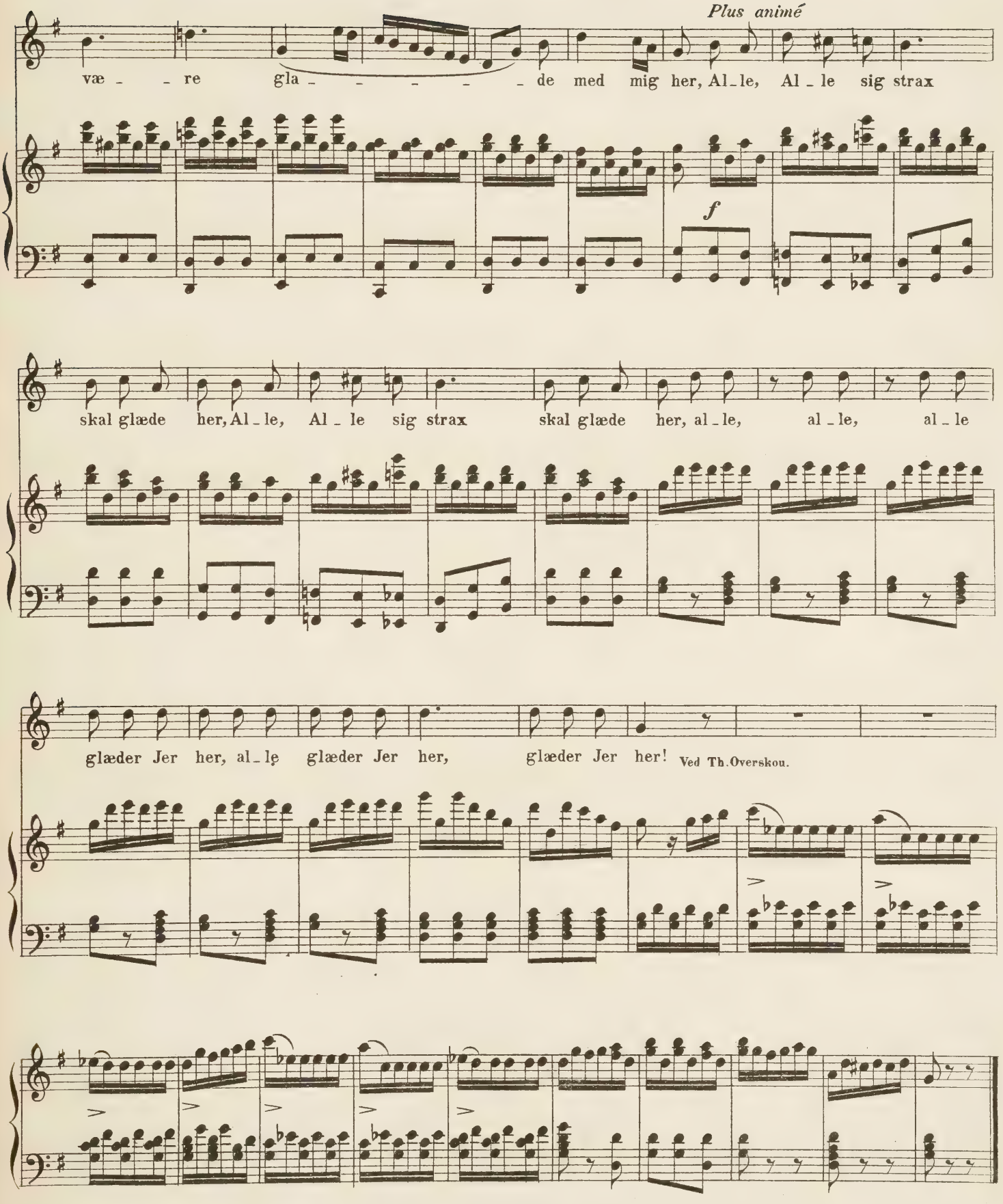
Plus animé
væ - - re gla - - - - - - de med mig her, Al-le, Al - le sig strax
f
skal glæde her, Al - le, Al - le sig strax skal glæde her, al - le, al - le, al - le
glæder Jer her, al - le glæder Jer her, glæder Jer her!
Ved Th. Overskou.

ROBERT AF NORMANDIET.

(1833.)

I.

Romance.

Meyerbeer.
(1791–1864.)

Andante.

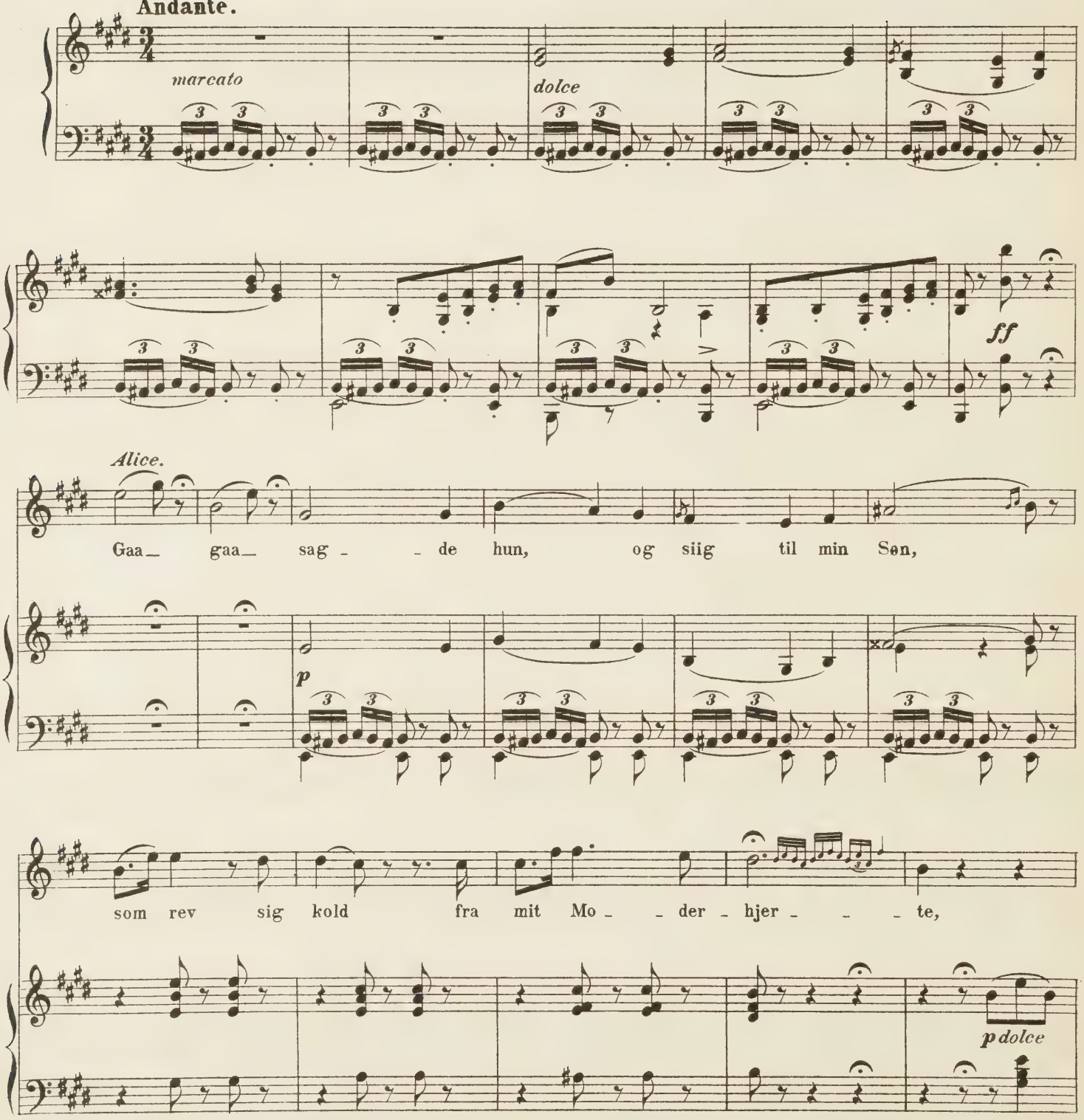

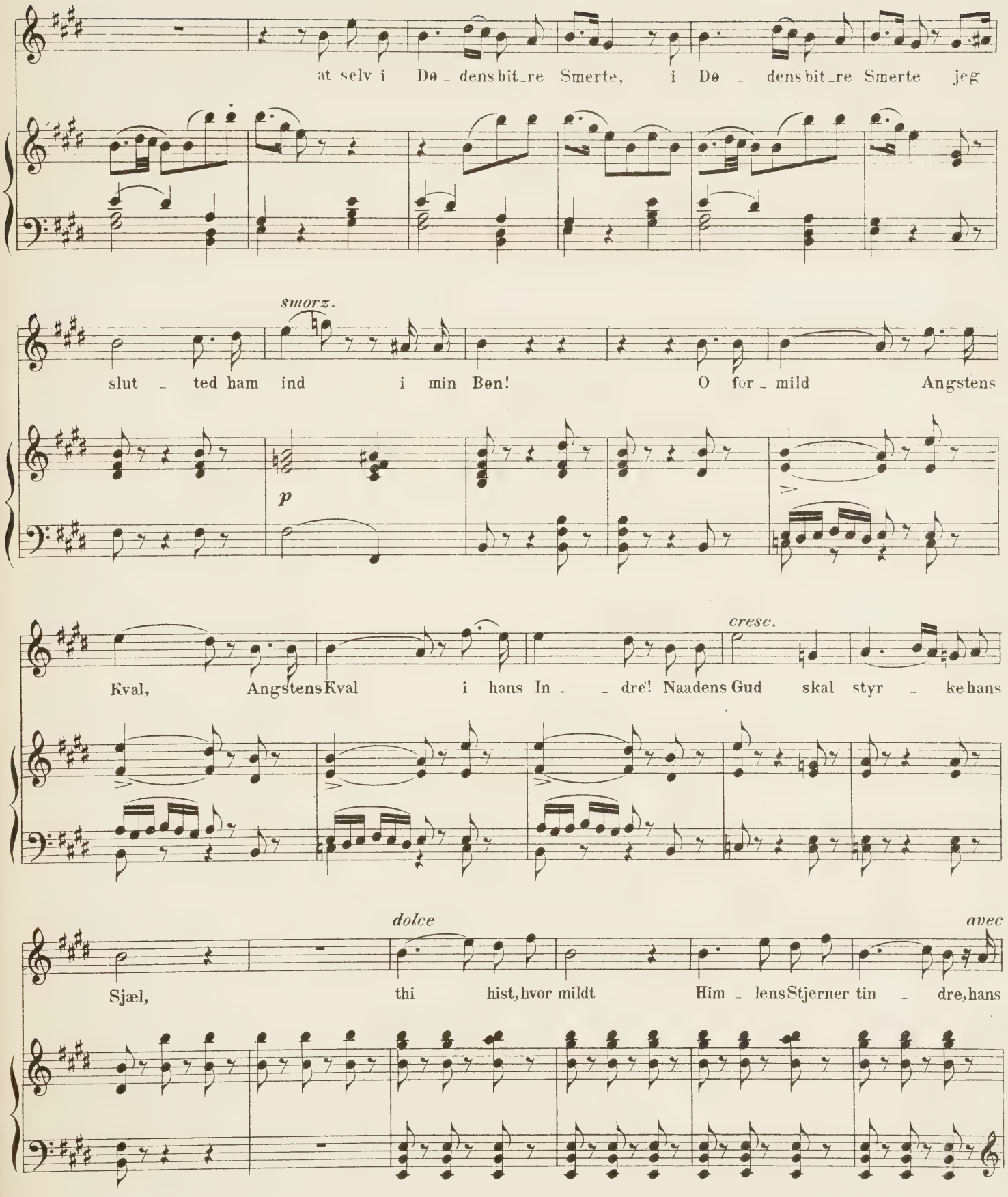
at selv i Dø - dens bit-re Smerte, i Dø - dens bit-re Smerte jeg
smorz.
slut - ted ham ind i min Bøn! O for - mild Angstens
p
cresc.
Kval, Angstens Kval i hans In - - dre! Naadens Gud skal styr - ke hans
dolce
avec
Sjæl, thi hist, hvor mildt Him - lens Stjerner tin - dre, hans

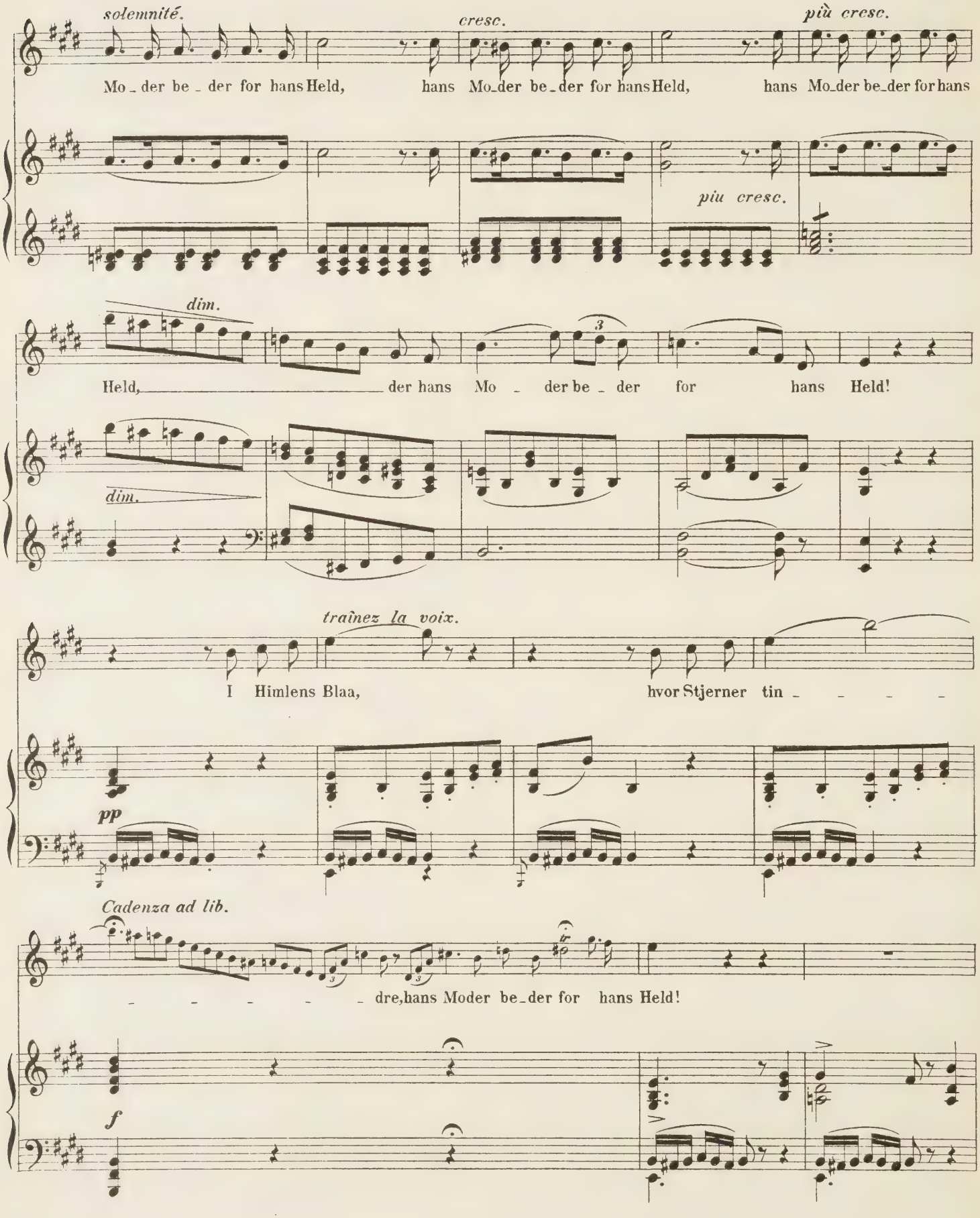
solemnité.
cresc.
più cresc.
Mo_der be_der for hans Held, hans Mo_der be_der for hans Held, hans Mo_der be_der for hans
piu cresc.
dim.
Held, der hans Mo_der be_der for hans Held!
dim.
traînez la voix.
I Himlens Blaa, hvor Stjerner tin_ _ _ _
pp
Cadenza ad lib.
_ _ _ _ _ dre, hans Moder be_der for hans Held!
f

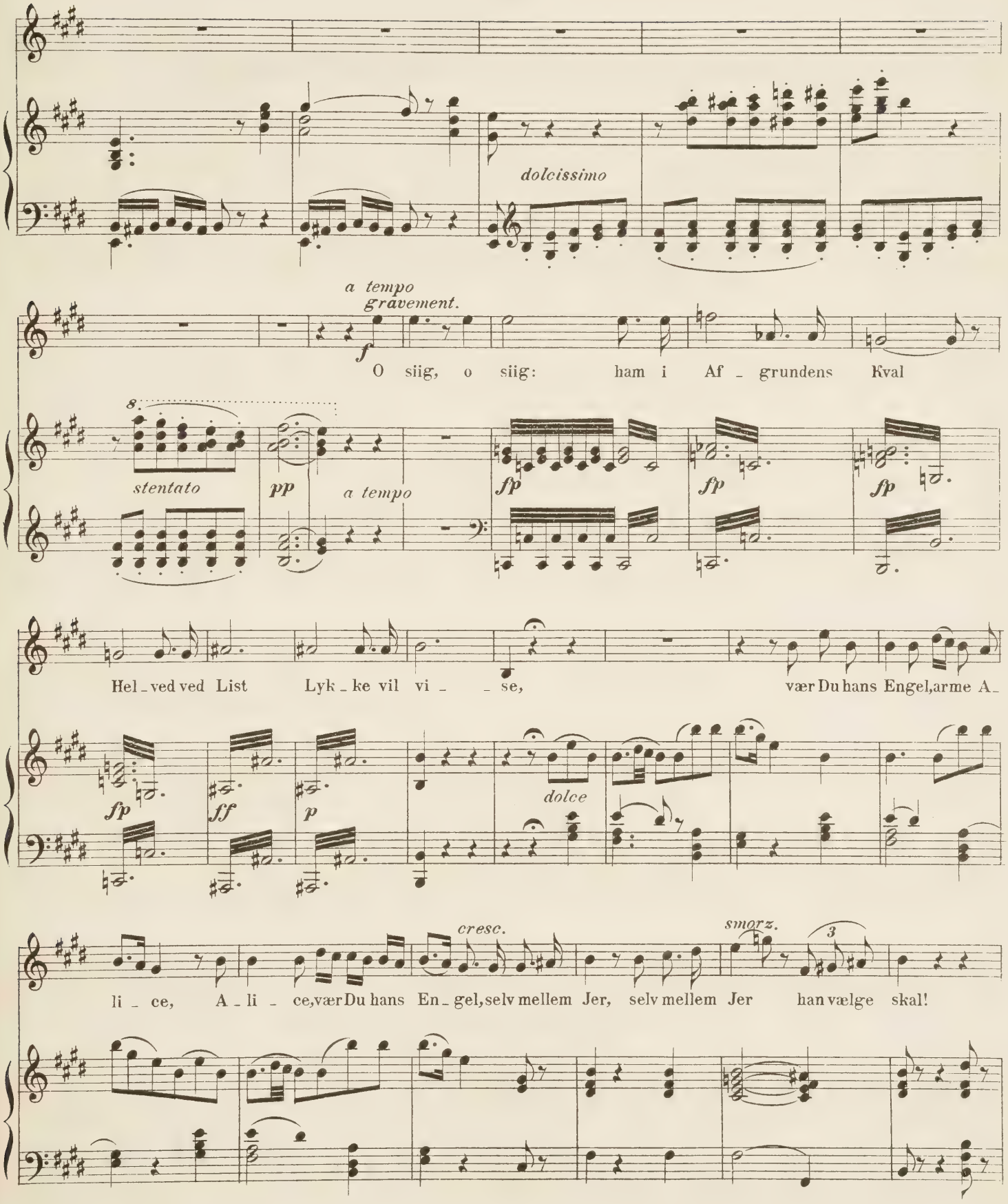
dolcissimo
a tempo
gravement.
f
O siig, o siig: ham i Af - grundens Kval
8.
stentato
pp
a tempo
fp
fp
fp
Hel - ved ved List Lyk - ke vil vi - - se, vær Du hans Engel, arme A -
fp
ff
p
dolce
li - ce, A - li - ce, vær Du hans En - gel, selv mellem Jer, selv mellem Jer
cresc.
smorz.
3
han vælge skal!

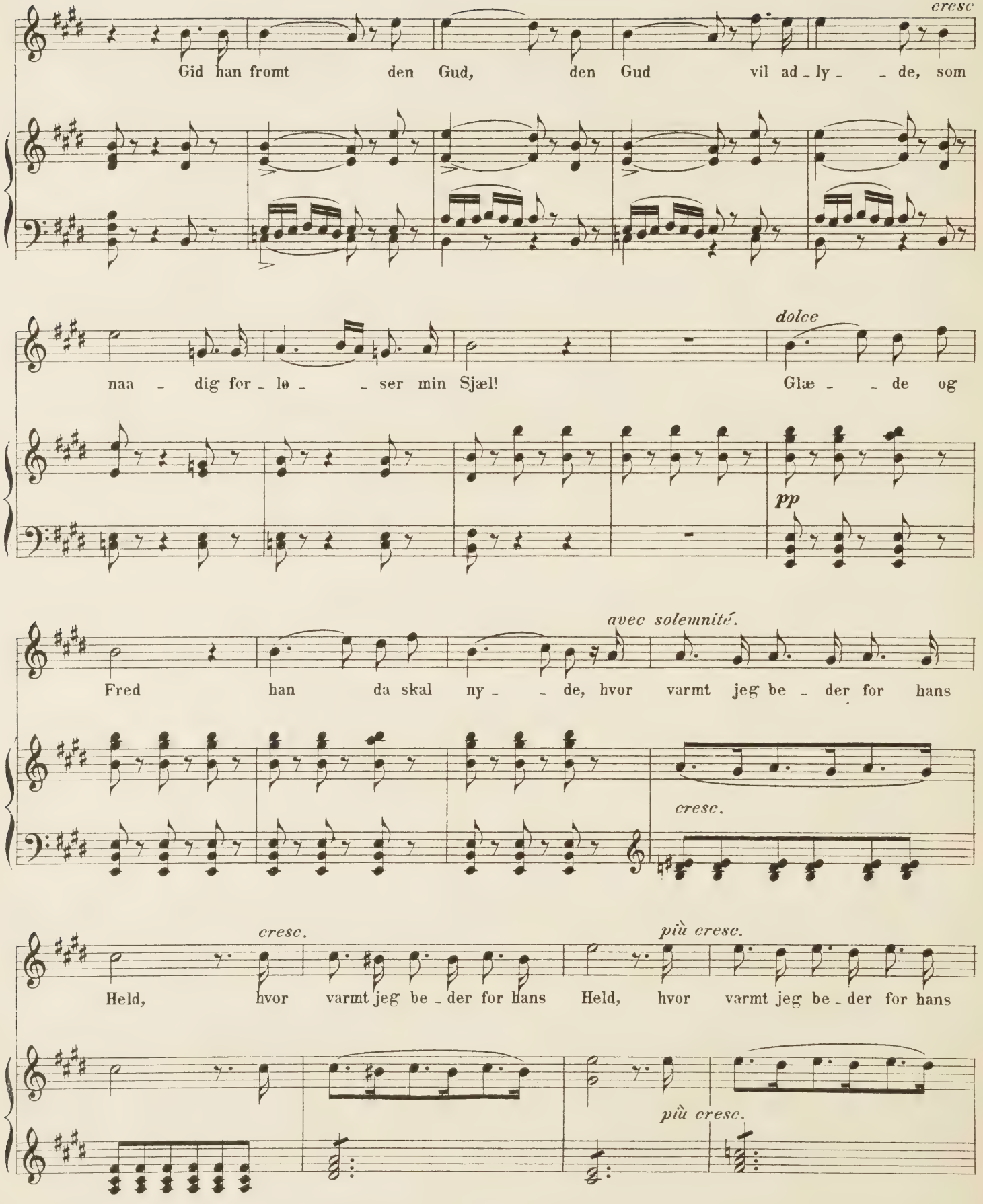
cresc
Gid han fromt den Gud, den Gud vil ad - ly - - de, som
naa - dig for - lø - - ser min Sjæl!
dolce
Glæ - - de og
pp
avec solemnité.
Fred han da skal ny - - de, hvor varmt jeg be - der for hans
cresc.
cresc.
Held, hvor varmt jeg be - der for hans
più cresc.
Held, hvor varmt jeg be - der for hans
più cresc.

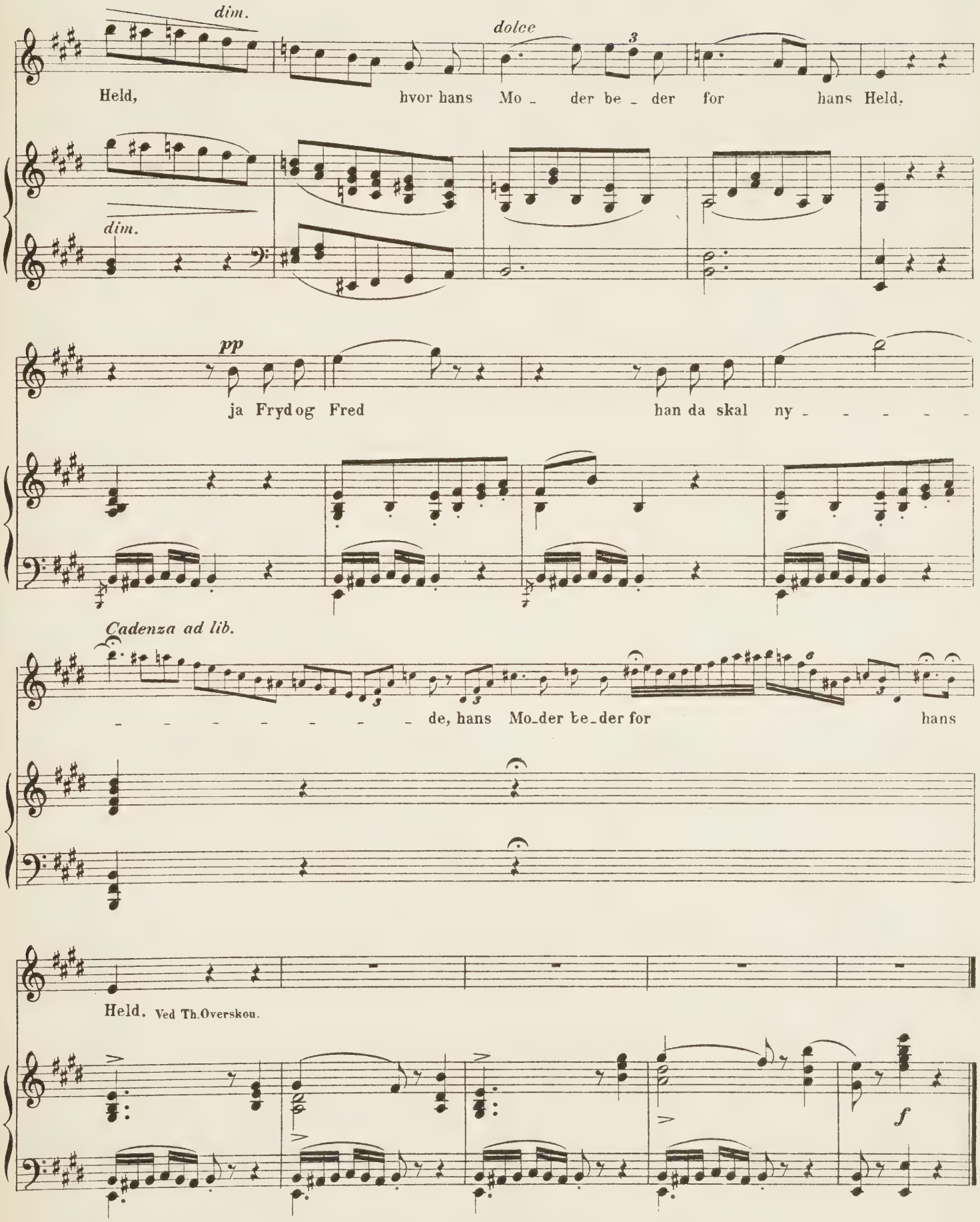
dim.
dolce
Held, hvor hans Mo - der be - der for hans Held,
dim.
pp
ja Fryd og Fred han da skal ny - - - - -
Cadenza ad lib.
- - - - - - - - de, hans Mo-der be-der for hans
Held. Ved Th. Overskou.
f

II.

Sicilienne.

Allegro brillante.

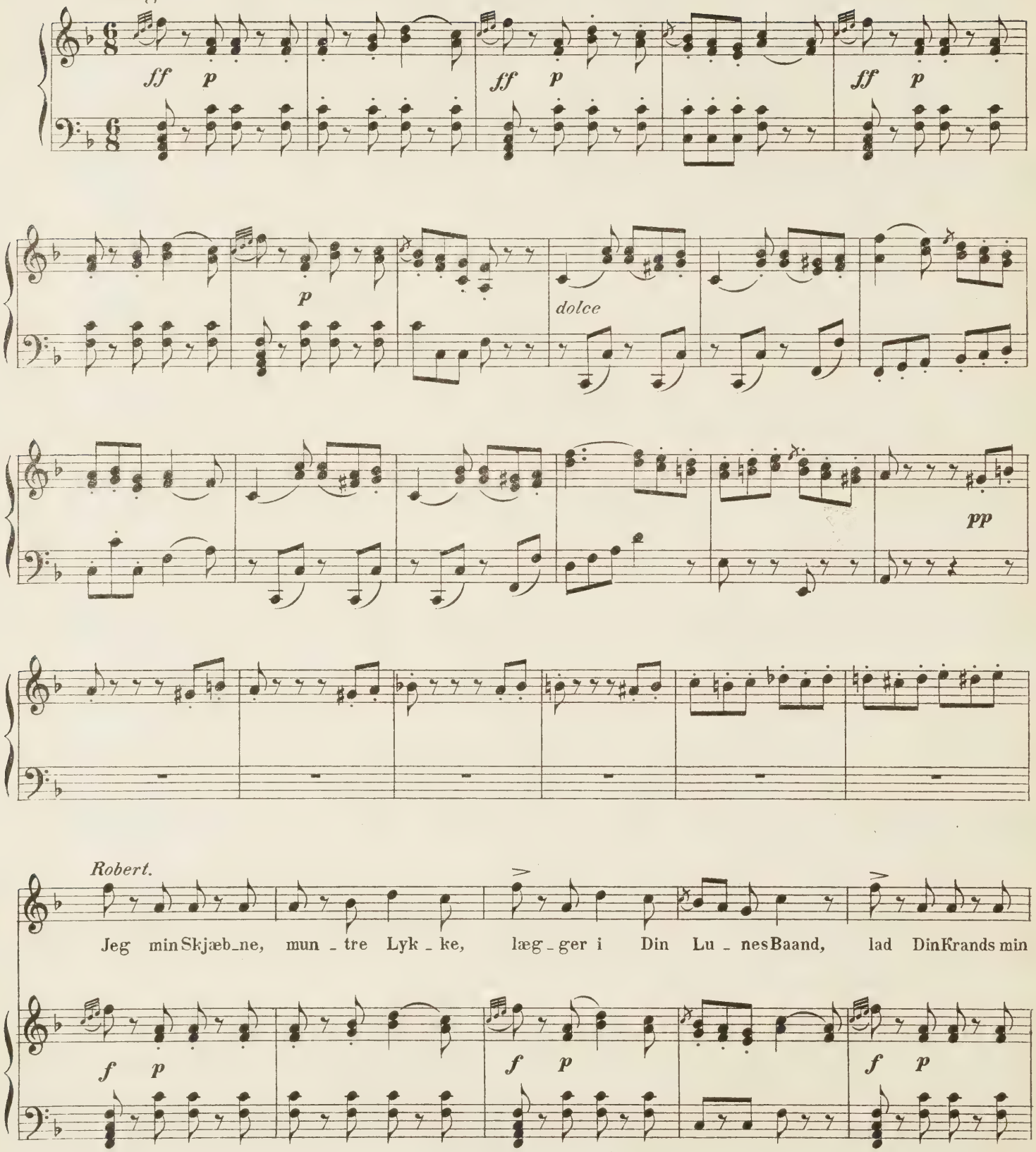

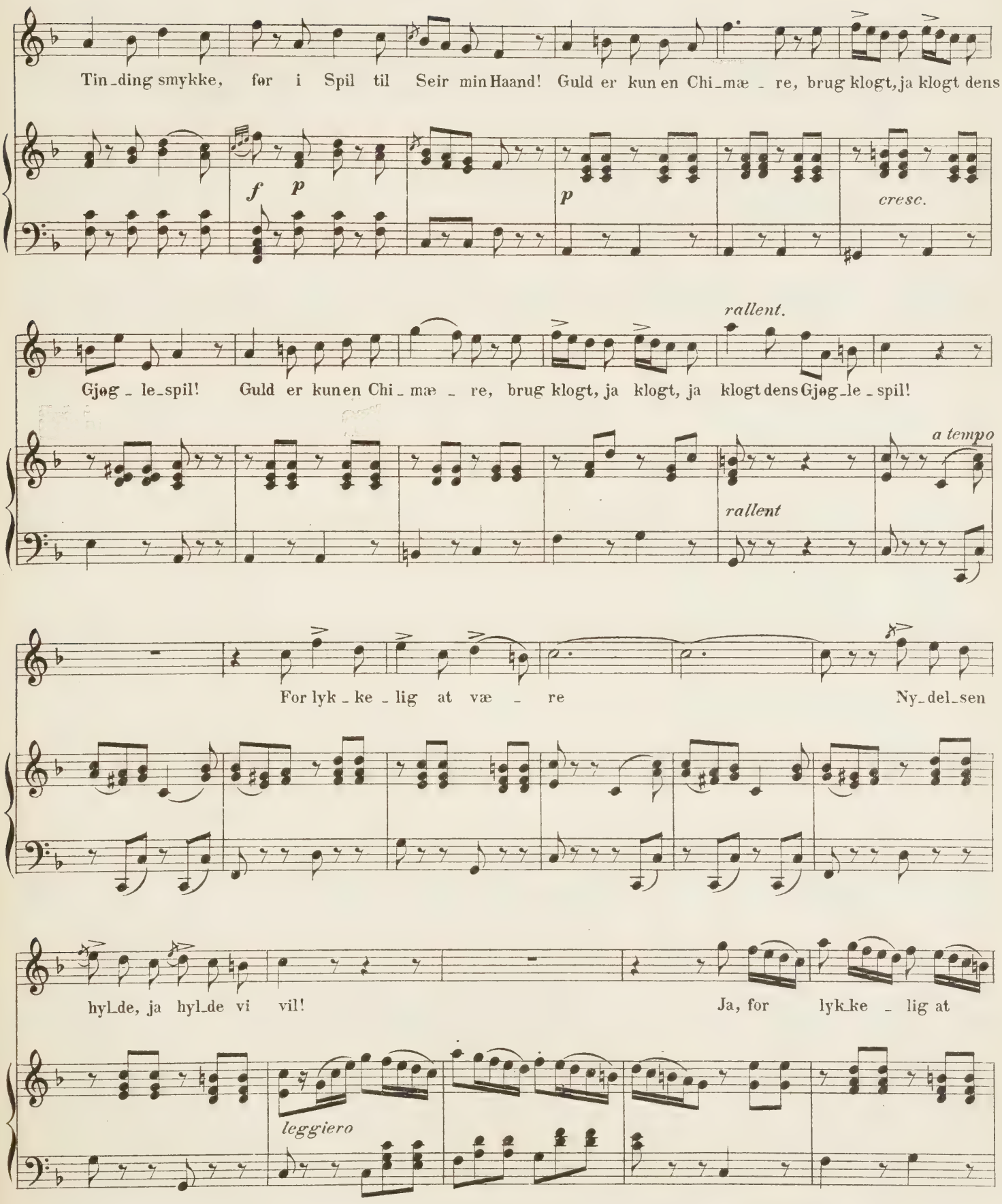
Tin_ding smykke, før i Spil til Seir min Haand! Guld er kun en Chi_mæ _ re, brug klogt, ja klogt dens
f p
p
cresc.
rallent.
Gjøg _ le_spil! Guld er kun en Chi _ mæ _ re, brug klogt, ja klogt, ja klogt dens Gjøg_le _ spil!
a tempo
rallent
For lyk _ ke _ lig at væ _ re
Ny_del_sen
hyl_de, ja hyl_de vi vil!
Ja, for lyk_ke _ lig at
leggiero

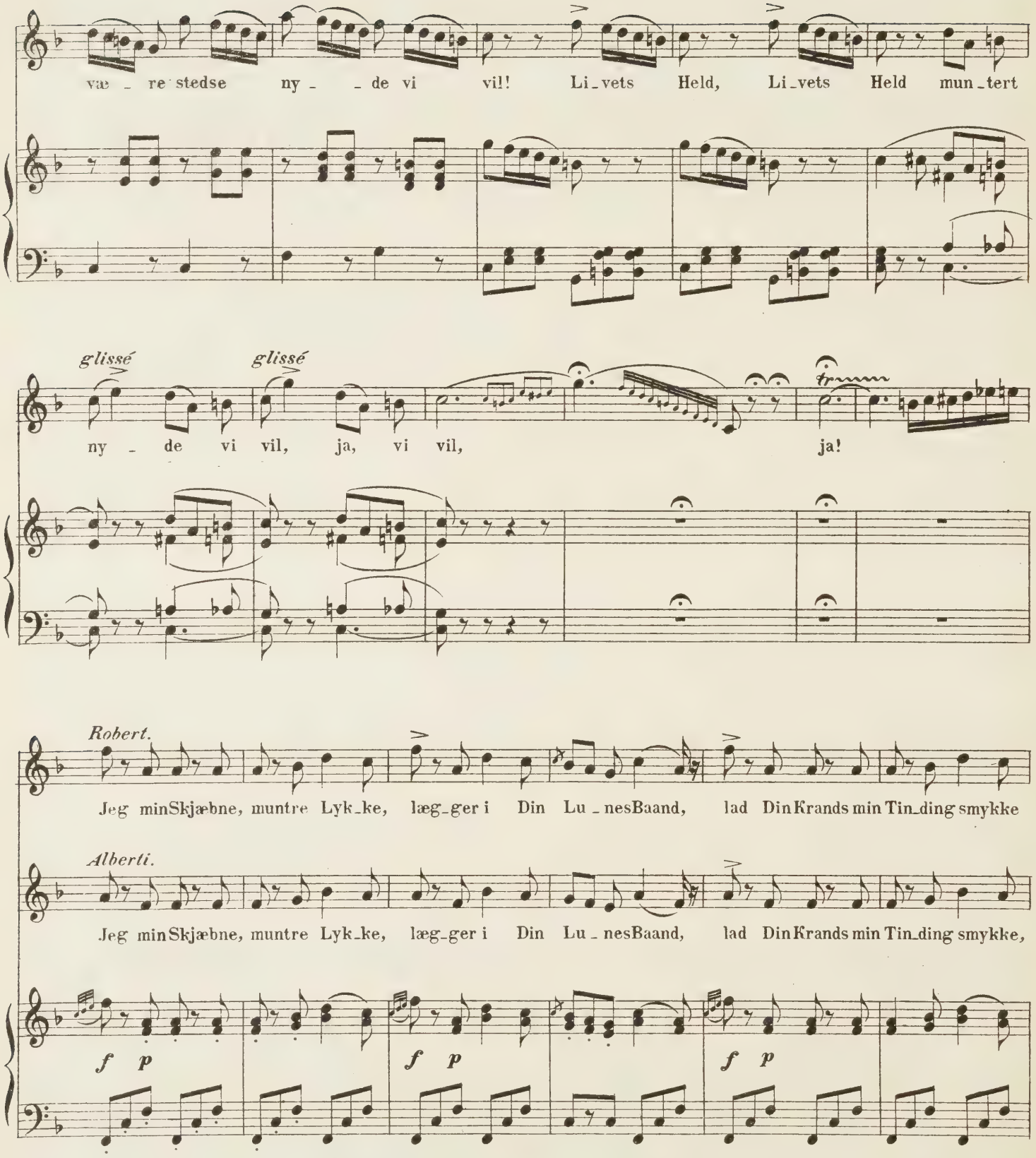
væ _ re stedse ny _ _ de vi vil! Li_vets Held, Li_vets Held mun_tert
glissé
glissé
ny _ de vi vil, ja, vi vil, ja!
Robert.
Jeg minSkjæbne, muntre Lyk_ke, læg_ger i Din Lu _ nesBaand, lad DinKrands min Tin_ding smykke
Alberti.
Jeg minSkjæbne, muntre Lyk_ke, læg_ger i Din Lu _ nesBaand, lad DinKrands min Tin_ding smykke,
f p
f p
f p

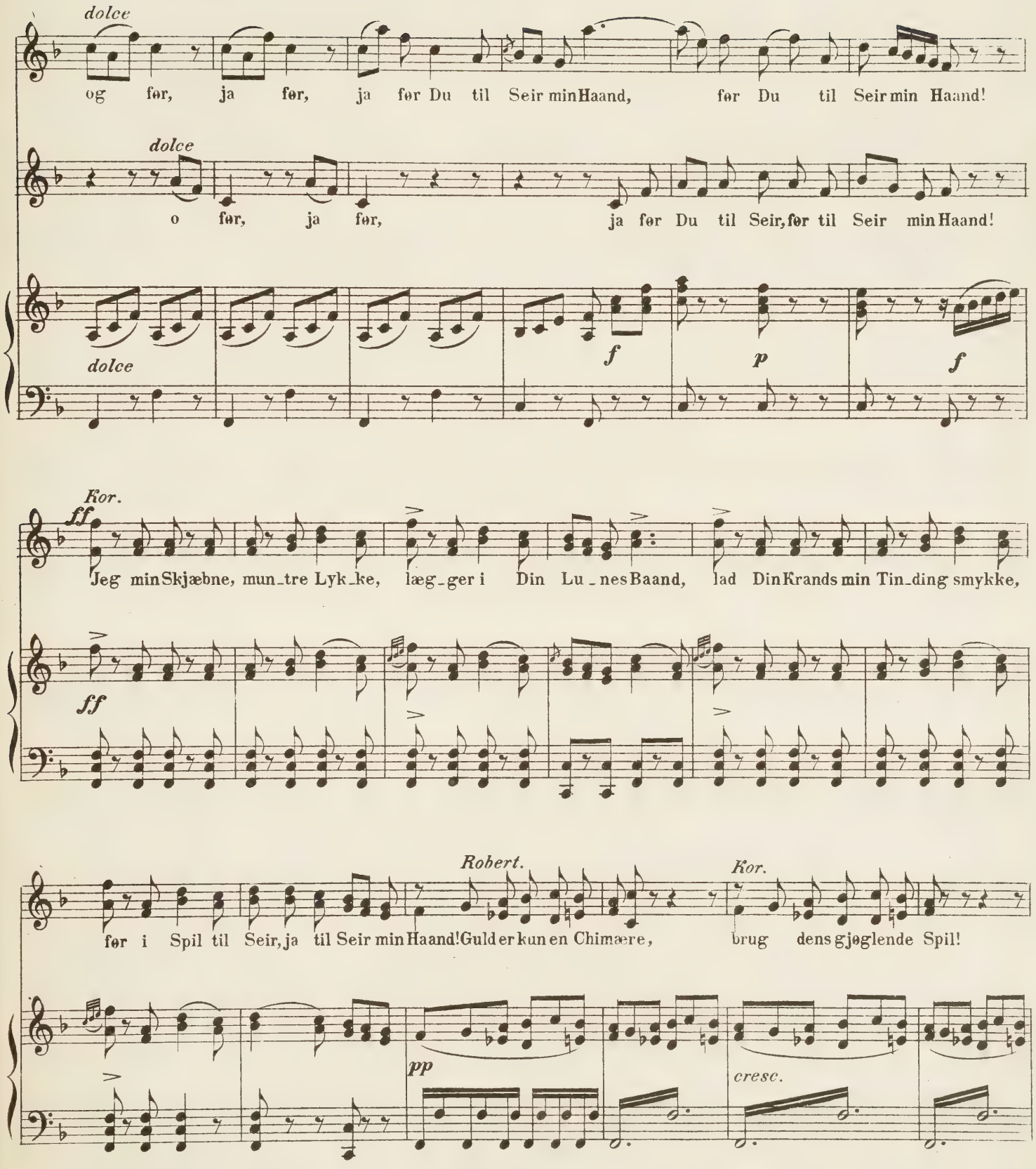
dolce
og før, ja før, ja før Du til Seir min Haand, før Du til Seir min Haand!
dolce
o før, ja før, ja før Du til Seir, før til Seir min Haand!
dolce
f
p
f
Kor.
ff
Jeg min Skjæbne, mun_tre Lyk_ke, læg_ger i Din Lu_nes Baand, lad Din Krands min Tin_ding smykke,
ff
Robert.
Kor.
før i Spil til Seir, ja til Seir min Haand! Guld er kun en Chimære, brug dens gjøglende Spil!
pp
cresc.

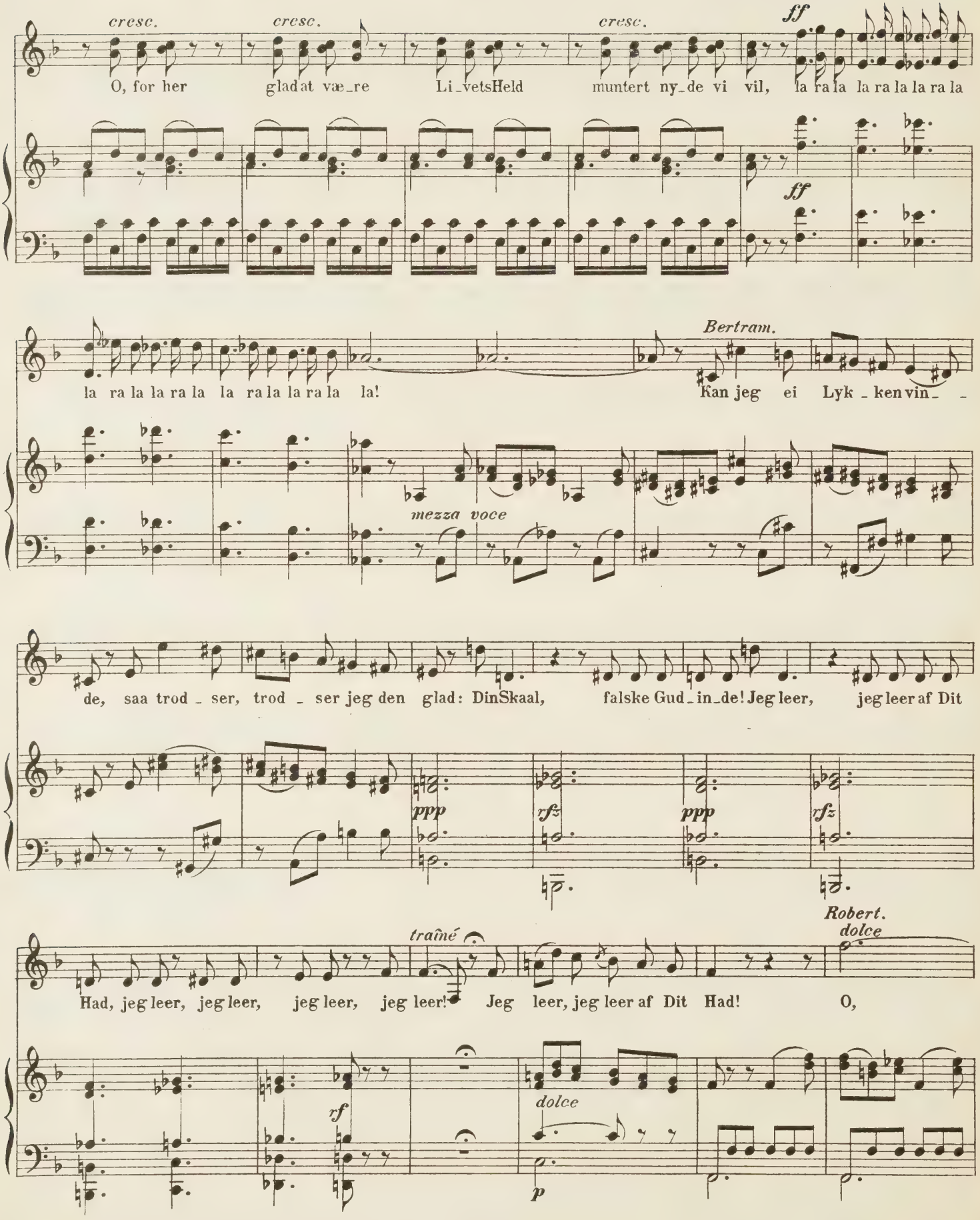
cresc.
cresc.
cresc.
ff
O, for her glad at væ_re Li_vetsHeld muntert ny_de vi vil, la ra la la ra la la ra la
ff
la ra la la ra la la ra la la ra la la!
Bertram.
Kan jeg ei Lyk_ken vin_ _
mezza voce
de, saa trod_ser, trod_ser jeg den glad: DinSkaal, falske Gud_in_de! Jeg leer, jeg leer af Dit
ppp
rfz
ppp
rfz
Robert.
dolce
traîné
Had, jeg leer, jeg leer, jeg leer, jeg leer! Jeg leer, jeg leer af Dit Had! O,
rf
dolce
p

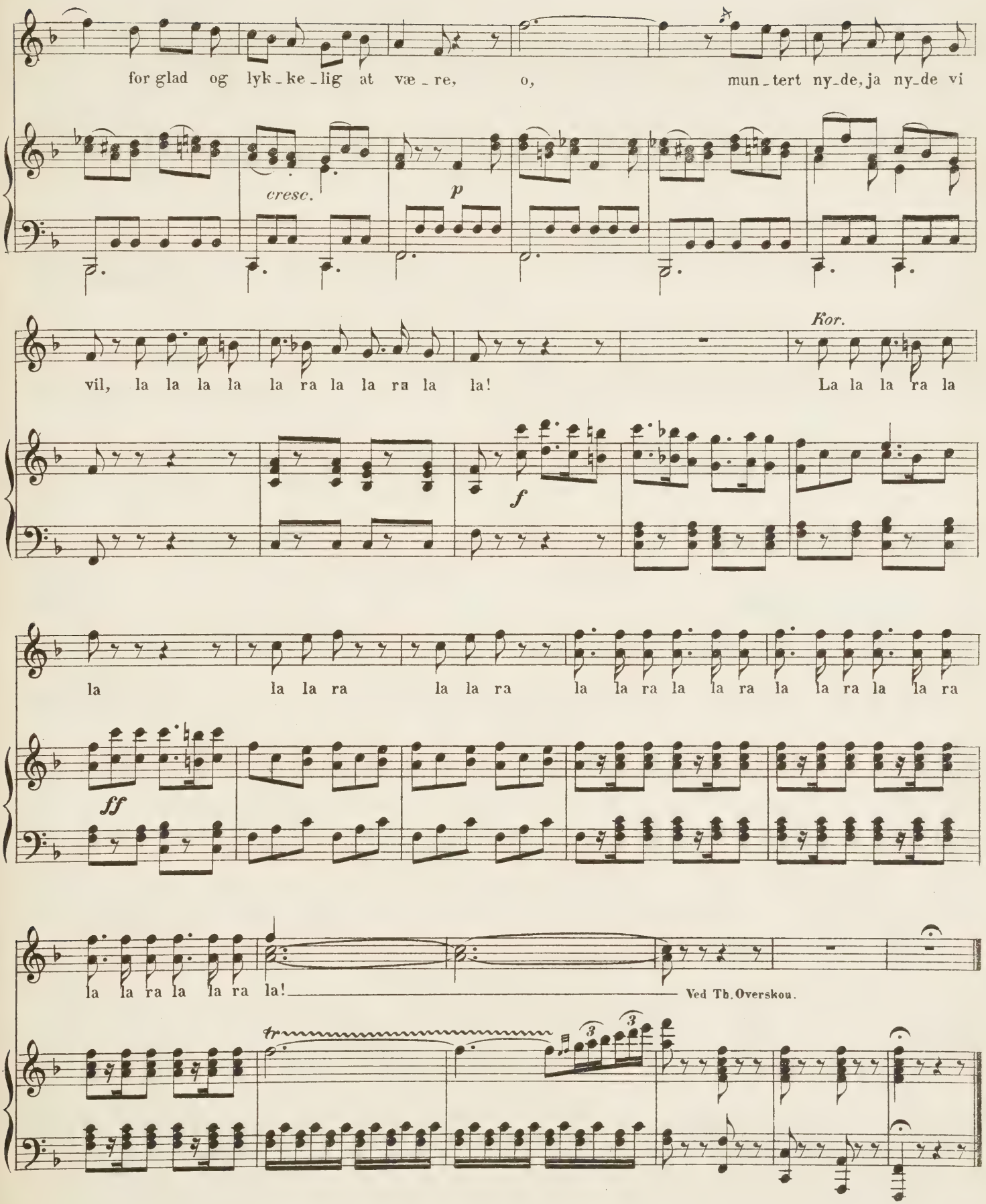
for glad og lyk_ke_lig at væ_re, o, mun_tert ny_de, ja ny_de vi
cresc.
p
vil, la la la la la ra la la ra la la!
Kor.
La la la ra la
f
la la la ra la la ra la la ra la la ra la la ra
ff
la la ra la la ra la!
Ved Th. Overskou.
tr
3
3

III.

Kavatine.

Andantino.

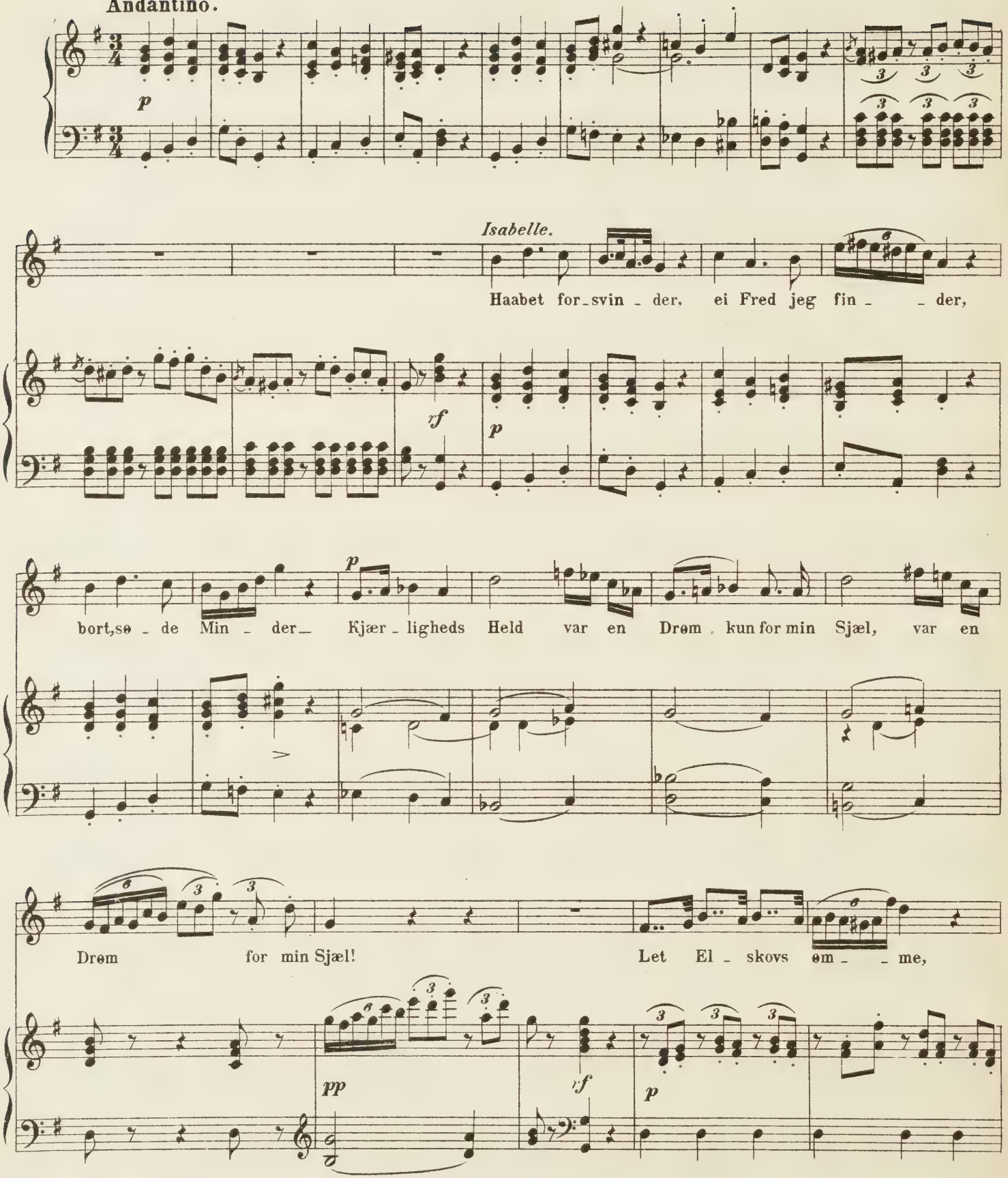

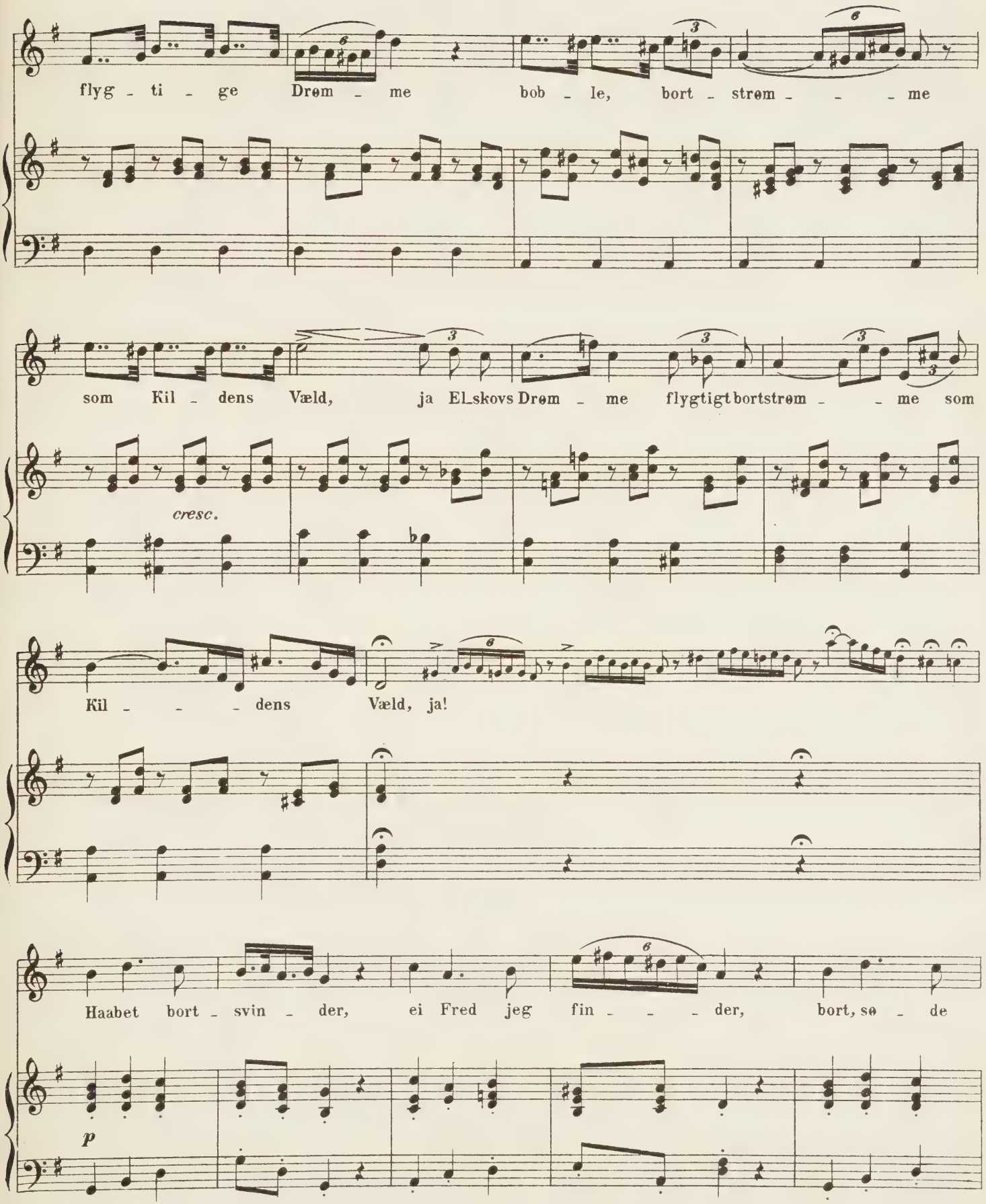
flyg - ti - ge Drøm - me bob - le, bort - strøm - - - me
som Kil - dens Væld, ja El_skovs Drøm - me flygtigt bortstrøm - - me som
cresc.
Kil - - - dens Væld, ja!
Haabet bort - svin - der, ei Fred jeg fin - - - der, bort, sø - de
p

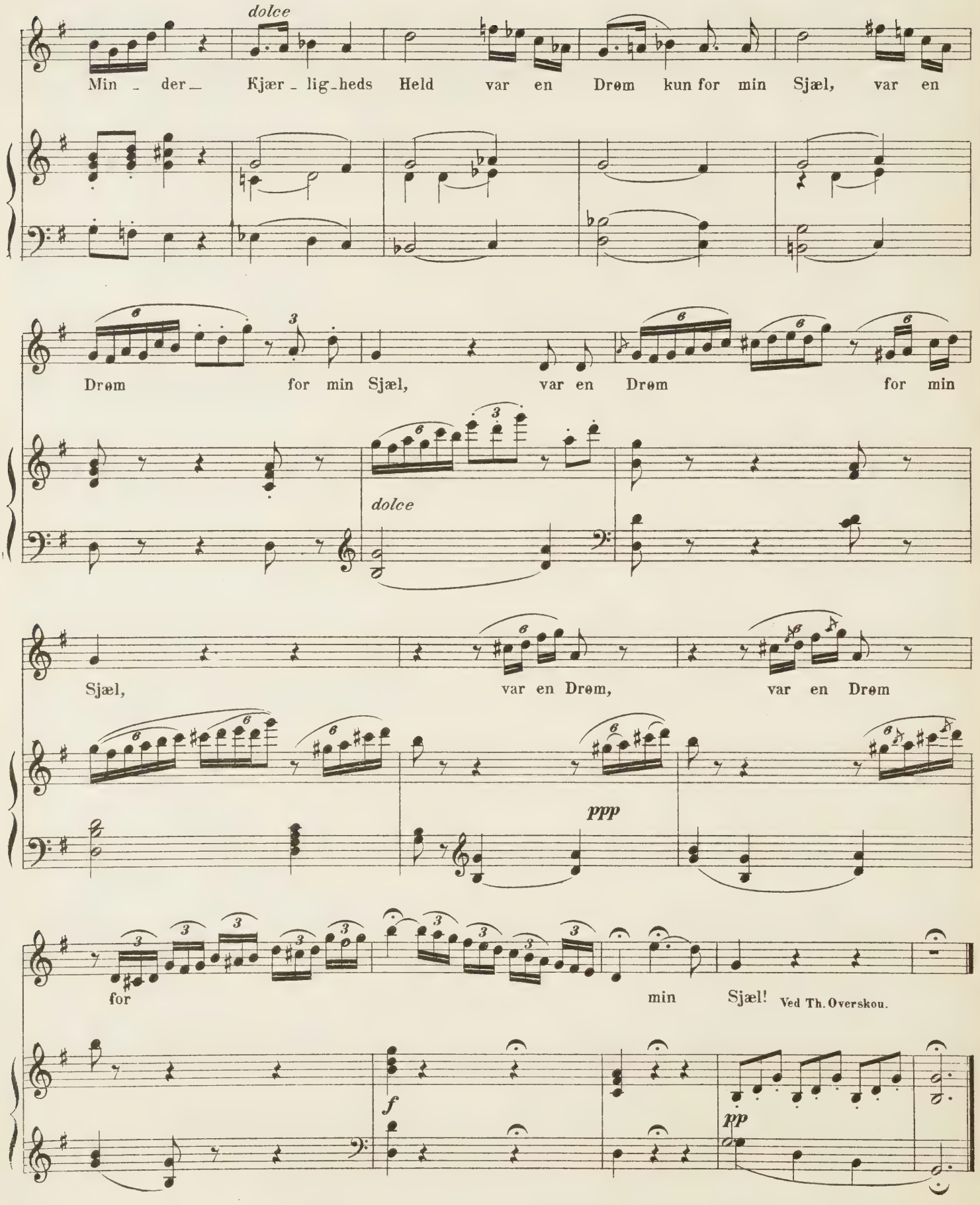
dolce
Min der Kjær lig heds Held var en Drøm kun for min Sjæl, var en
Drøm for min Sjæl, var en Drøm for min
dolce
Sjæl, var en Drøm, var en Drøm
ppp
for min Sjæl!
Ved Th. Overskou.
f
pp

IV.

Kavatine.

Poco Andantino.

Isabelle.
très doux et lié.

Ro_bert, Ro_bert, Taarer rin_ _

cresc.

de, thi ømt jeg el_sker, jeg el_sker Dig, men ak, led mig ei paa Ræd_selens Vei!

dolce

Naa_ _ _de, Naa_ _ _de Du vil fin_de, Du vil

pp

fin_ _ _de, viis Naa_ _ _de, viis Naa_ _ _de,

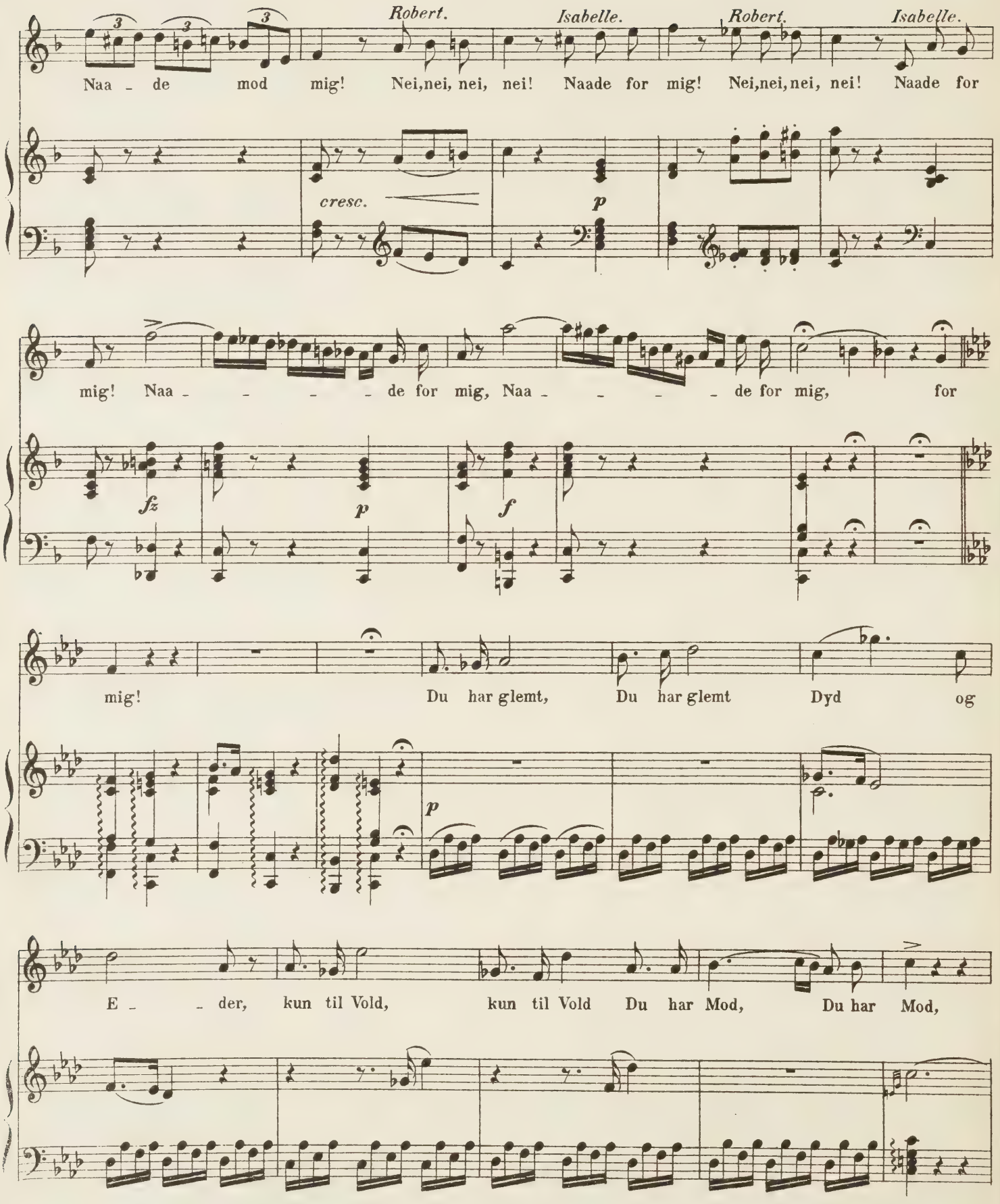
Robert.
Isabelle.
Robert.
Isabelle.
Naa - de mod mig! Nei,nei, nei, nei! Naade for mig! Nei,nei,nei, nei! Naade for
cresc.
p
mig! Naa - - - - de for mig, Naa - - - - de for mig, for
fz
p
f
mig! Du har glemt, Du har glemt Dyd og
p
E - - der, kun til Vold, kun til Vold Du har Mod, Du har Mod,

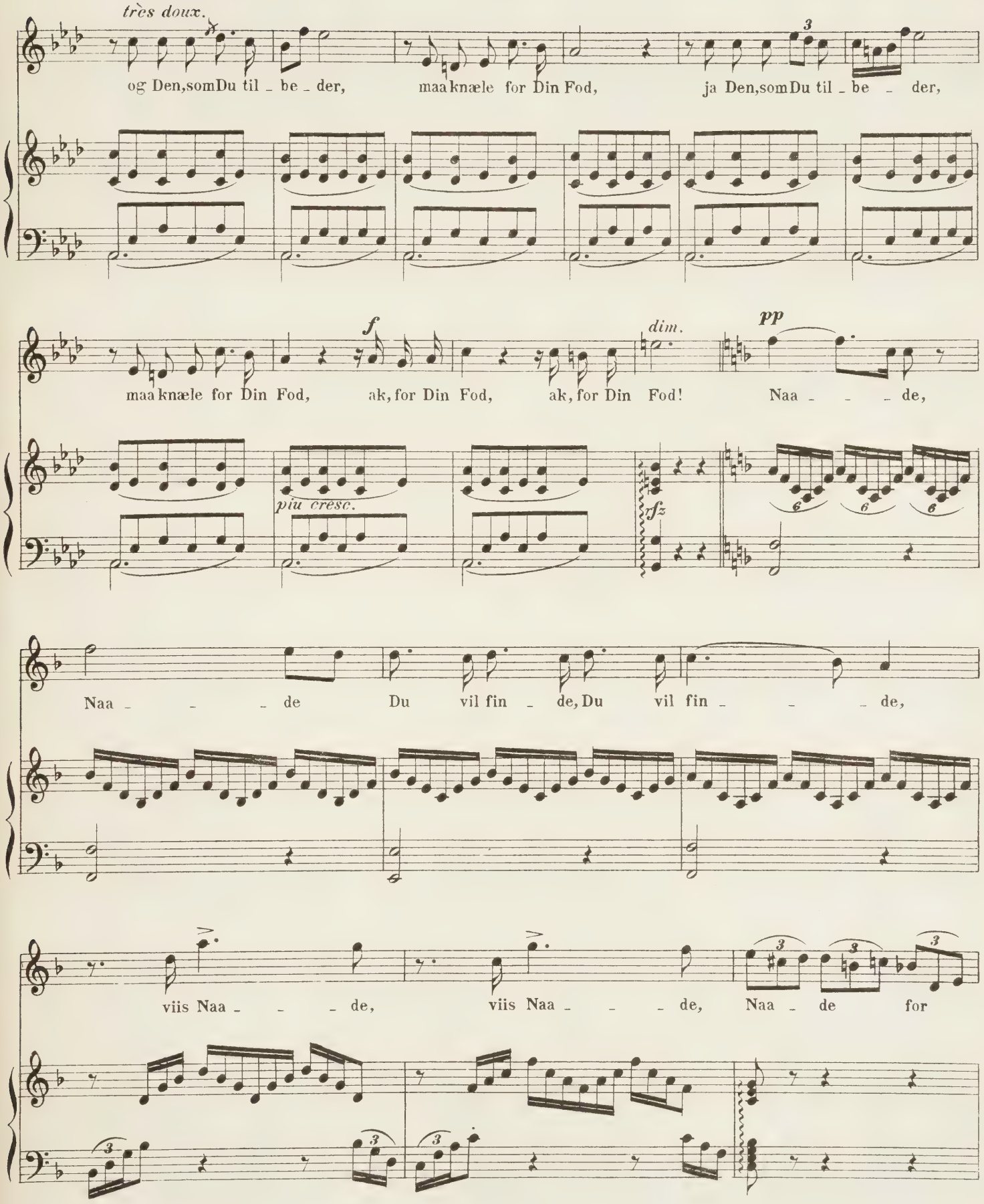
très doux.
og Den, som Du til - be - der, maa knæle for Din Fod, ja Den, som Du til - be - der,
f
maa knæle for Din Fod, ak, for Din Fod, ak, for Din Fod!
dim.
pp
Naa - - - de,
più cresc.
fz
Naa - - - de Du vil fin - de, Du vil fin - - - de,
viis Naa - - - de, viis Naa - - - de, Naa - de for

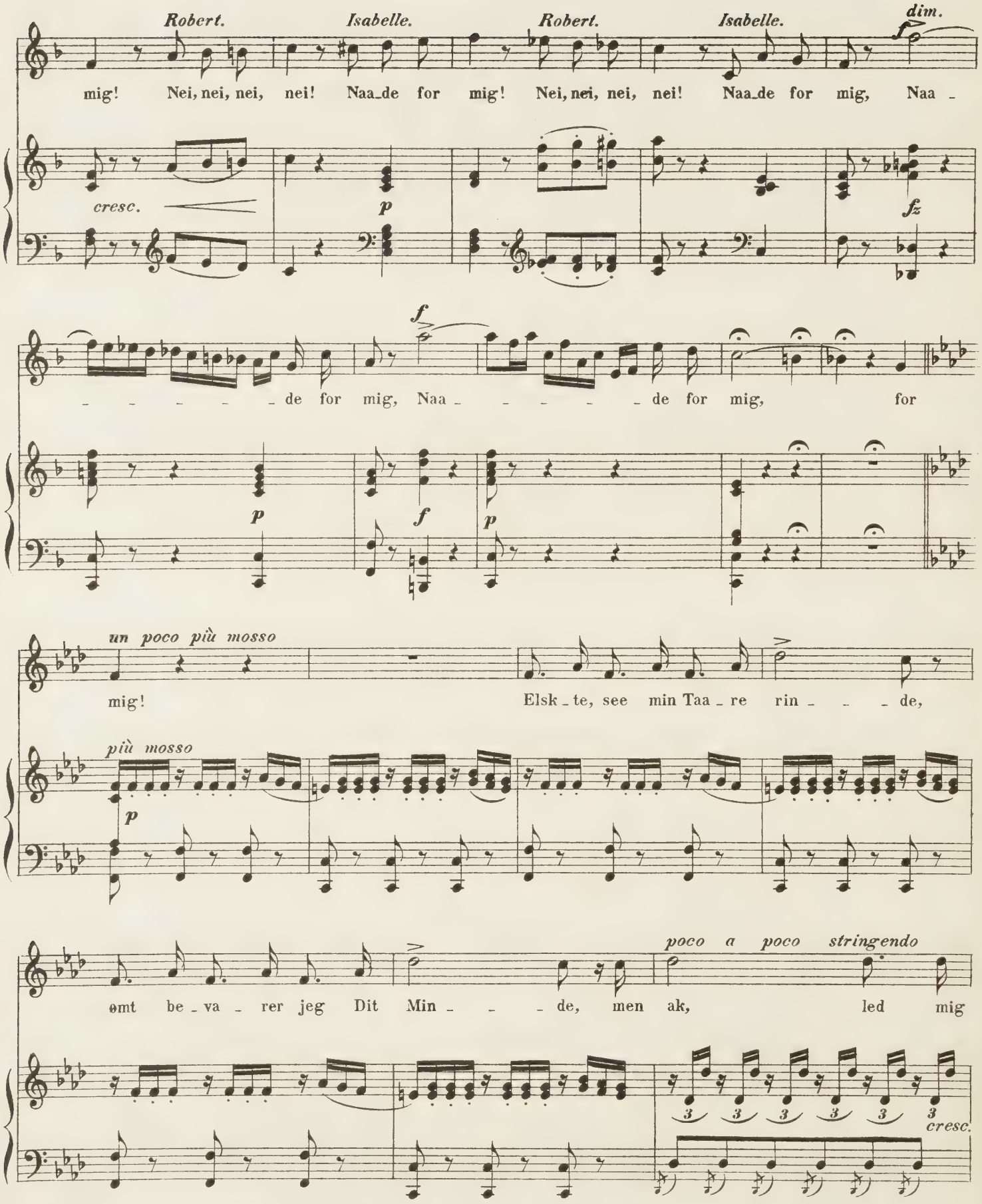
Robert.
Isabelle.
Robert.
Isabelle.
dim.
mig! Nei, nei, nei, nei! Naa_de for mig! Nei, nei, nei, nei! Naa_de for mig, Naa _
cresc.
p
fz
_ _ _ _ _ _ de for mig, Naa _ _ _ _ _ _ de for mig, for
f
p
f
p
un poco più mosso
mig! Elsk _ te, see min Taa _ re rin _ _ _ de,
più mosso
p
ømt be _ va _ rer jeg Dit Min _ _ _ de, men ak, led mig
poco a poco stringendo
3
cresc.

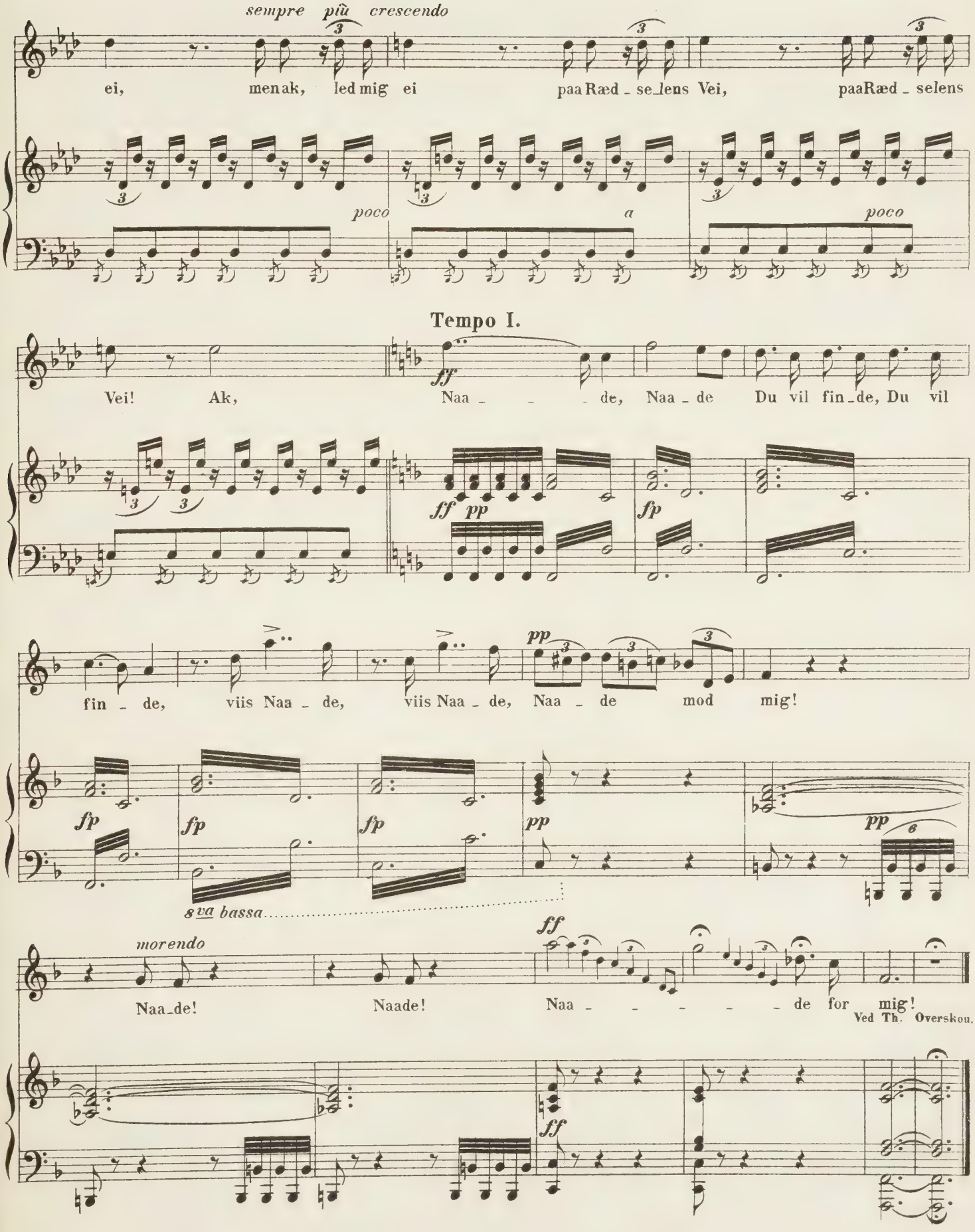

Ved Th. Overskou.

TEMPELHERREN OG JØDINDEN.

(1834.)

I.

*Romance.**)

Allegretto.

H. Marschner.
(1796–1861.)

Ivanhoe.

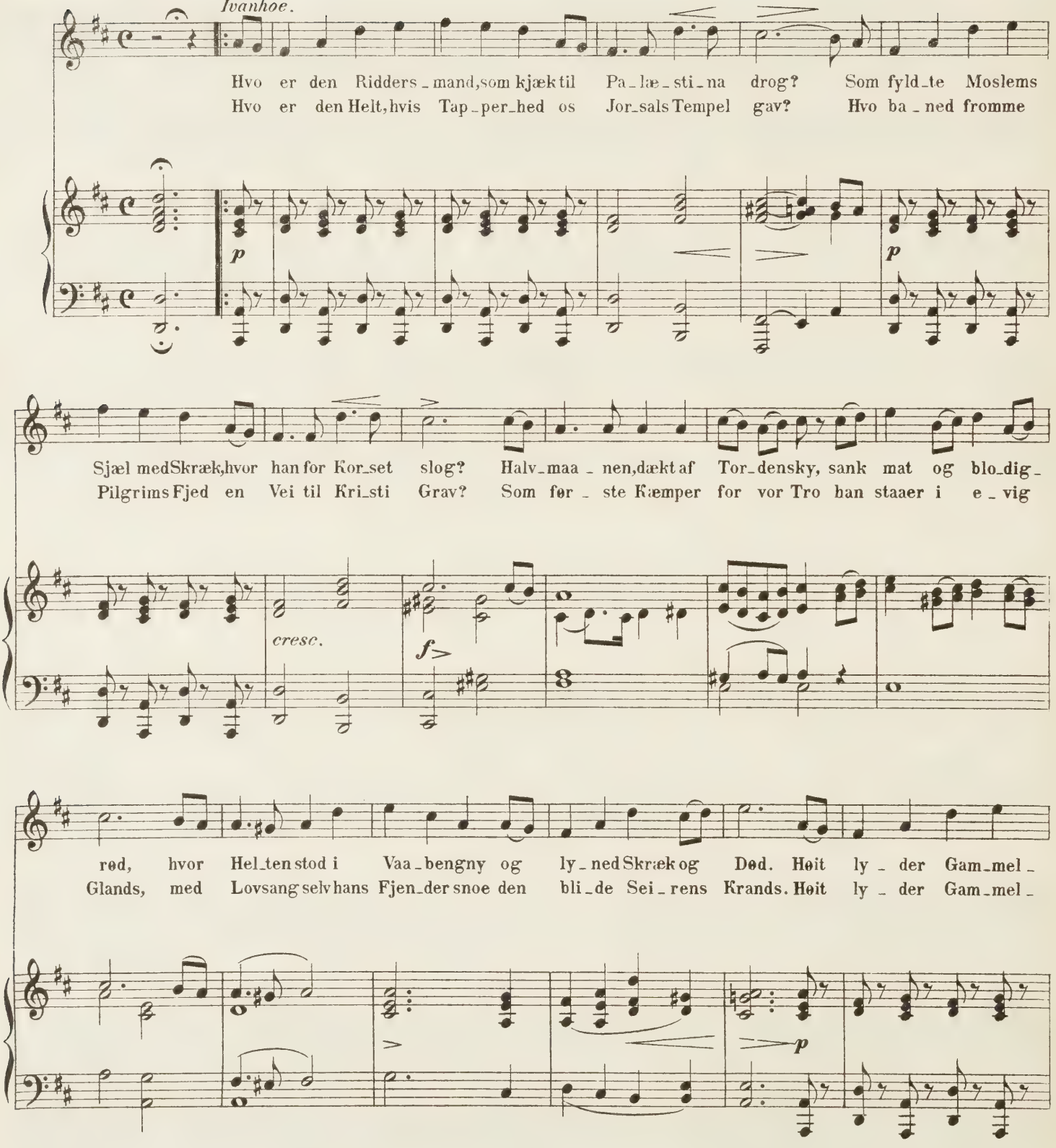

*)Originaltoneart: Edur.

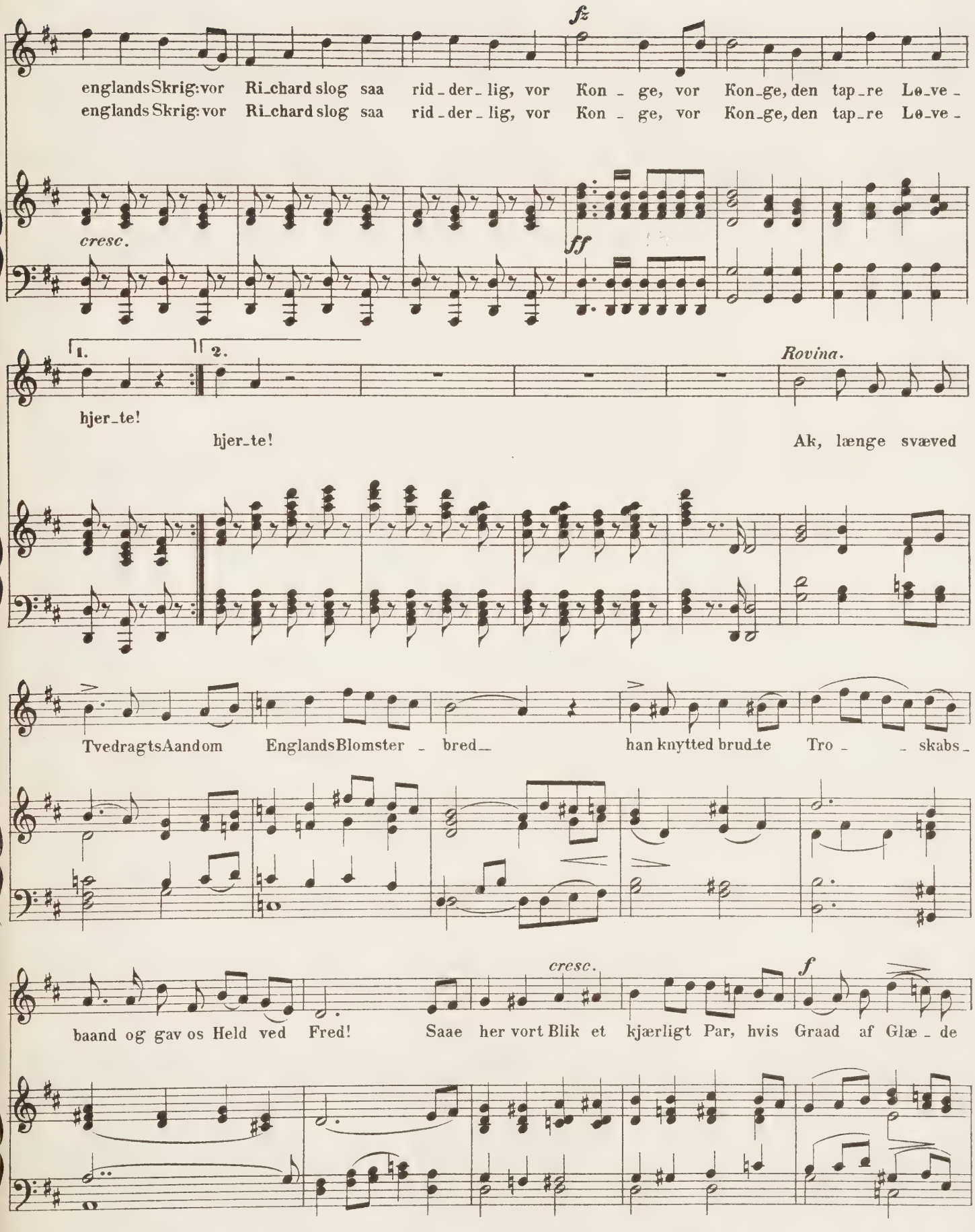
fz
englands Skrig: vor Ri_chard slog saa rid_der_lig, vor Kon_ge, vor Kon_ge, den tap_re Løve_
englands Skrig: vor Ri_chard slog saa rid_der_lig, vor Kon_ge, vor Kon_ge, den tap_re Løve_
cresc.
ff
1.
2.
Rovina.
hjer_te!
hjer_te!
Ak, længe svæved
Tvedragts Aandom Englands Blomster_bred_ han knytted brud_te Tro_ _skabs_
cresc.
f
baand og gav os Held ved Fred! Saae her vort Blik et kjærligt Par, hvis Graad af Glæ_de

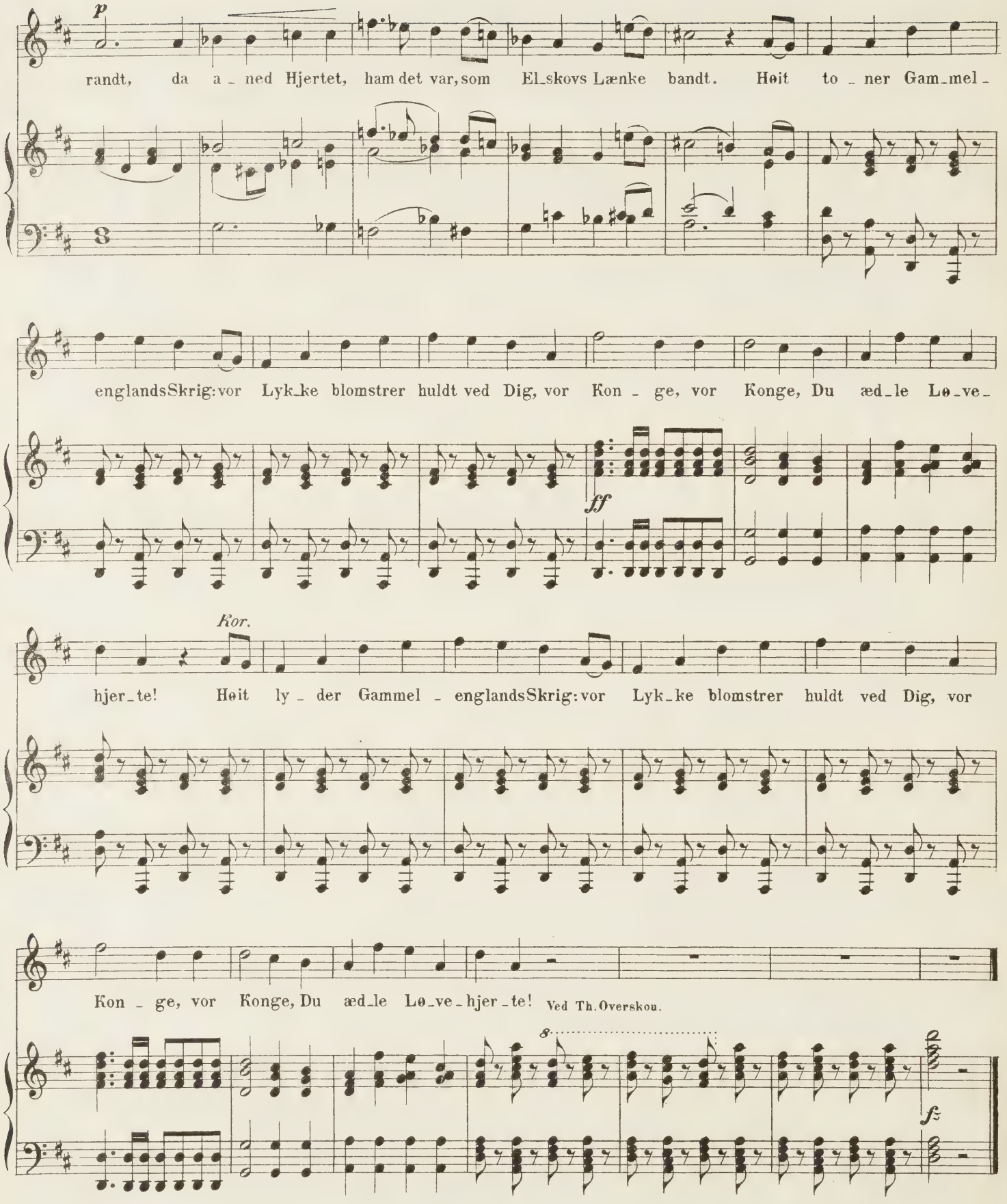
p
randt, da a_ned Hjertet, ham det var, som El_skovs Lænke bandt. Høit to_ner Gam_mel_
englandsSkrig: vor Lyk_ke blomstrer huldt ved Dig, vor Kon_ge, vor Konge, Du æd_le Lø_ve_
ff
Kor.
hjer_te! Høit ly_der Gammel_englandsSkrig: vor Lyk_ke blomstrer huldt ved Dig, vor
Kon_ge, vor Konge, Du æd_le Lø_ve_hjer_te!
Ved Th. Overskou.
8
fz

II.

*Bøn.**)

Andantino.

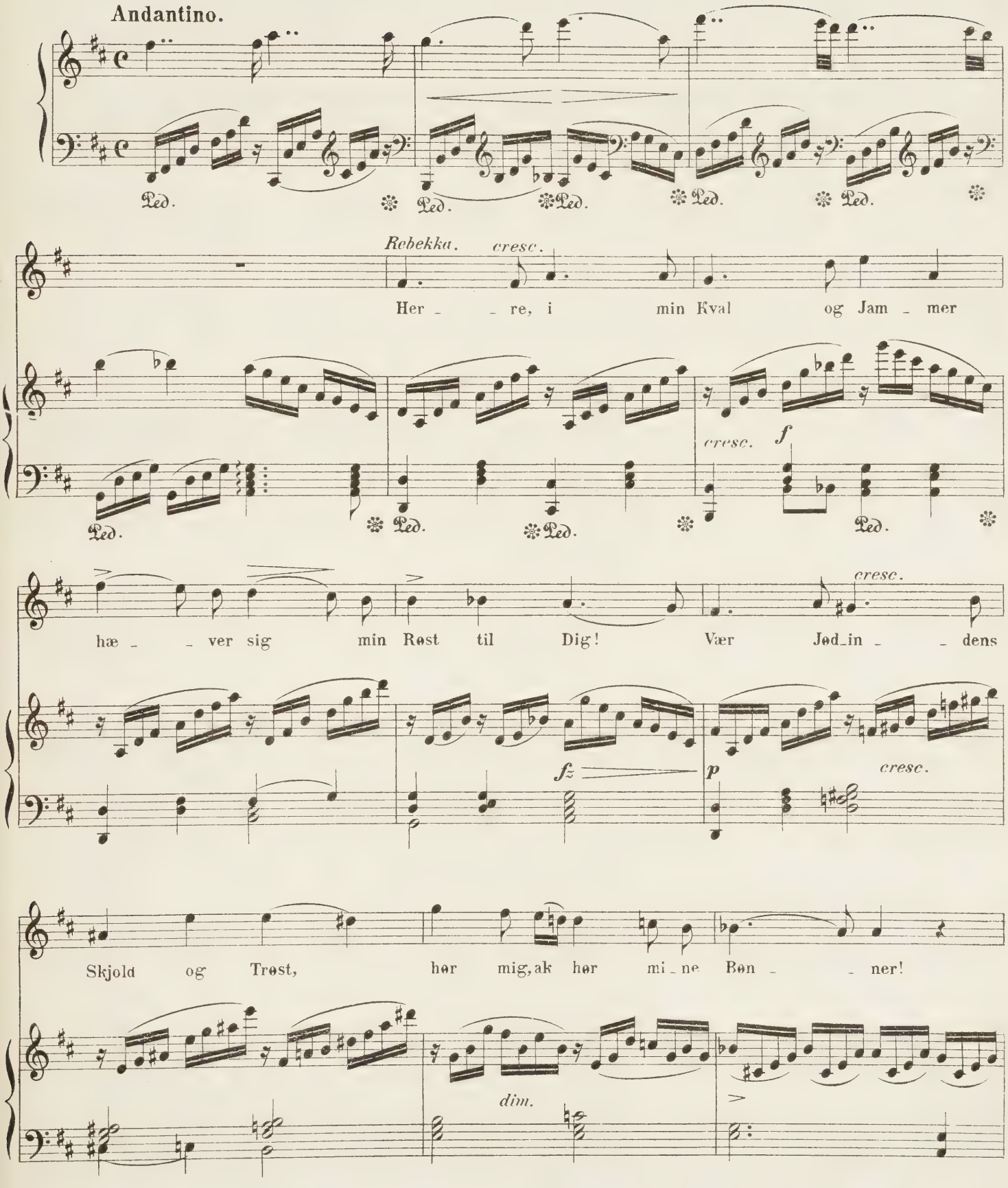

*)Originaltoneart: Edur.

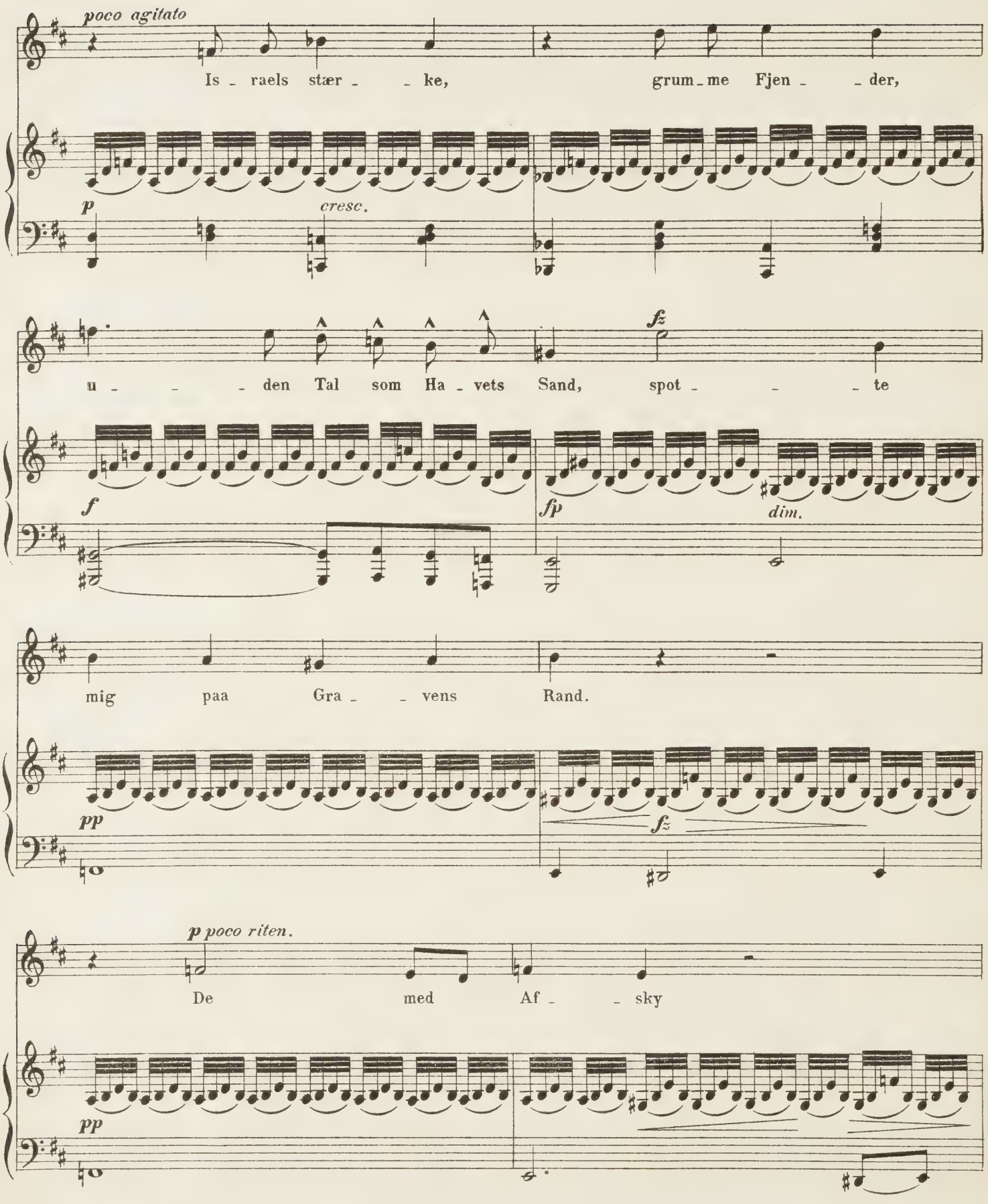
poco agitato
Is - raels stær - - ke, grum - me Fjen - - der,
p
cresc.
u - - - den Tal som Ha - vets Sand, spot - - - te
fz
f
fp
dim.
mig paa Gra - - vens Rand.
pp
fz
p poco riten.
De med Af - - sky
pp

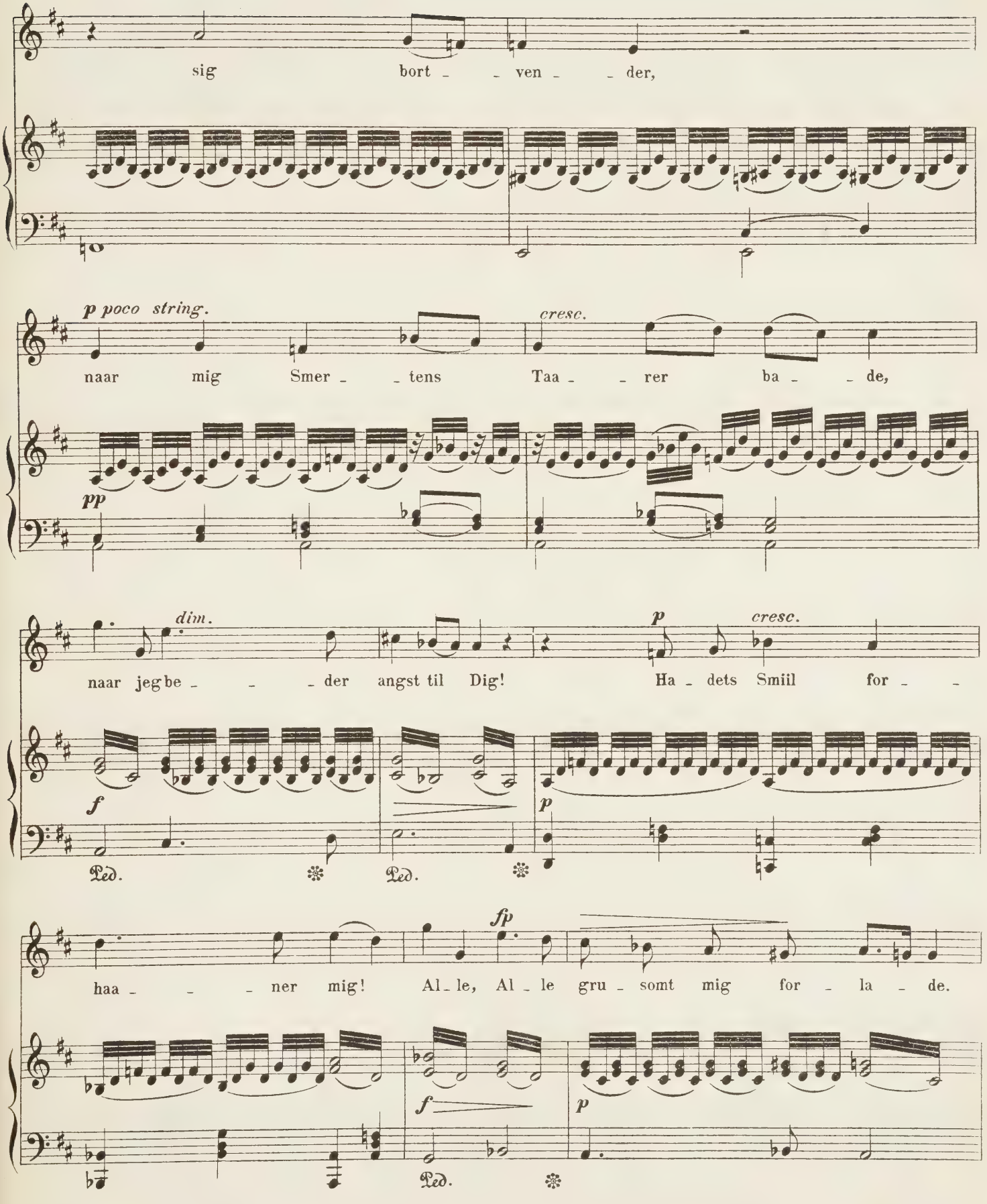
sig bort - - ven - - der,
p poco string.
cresc.
naar mig Smer - - tens Taa - - rer ba - - de,
pp
dim.
p
cresc.
naar jeg be - - - der angst til Dig! Ha - dets Smiil for - -
f
p
Ped.
Ped.
fp
haa - - - ner mig! Al - le, Al - le gru - somt mig for - la - de.
f
p
Ped.

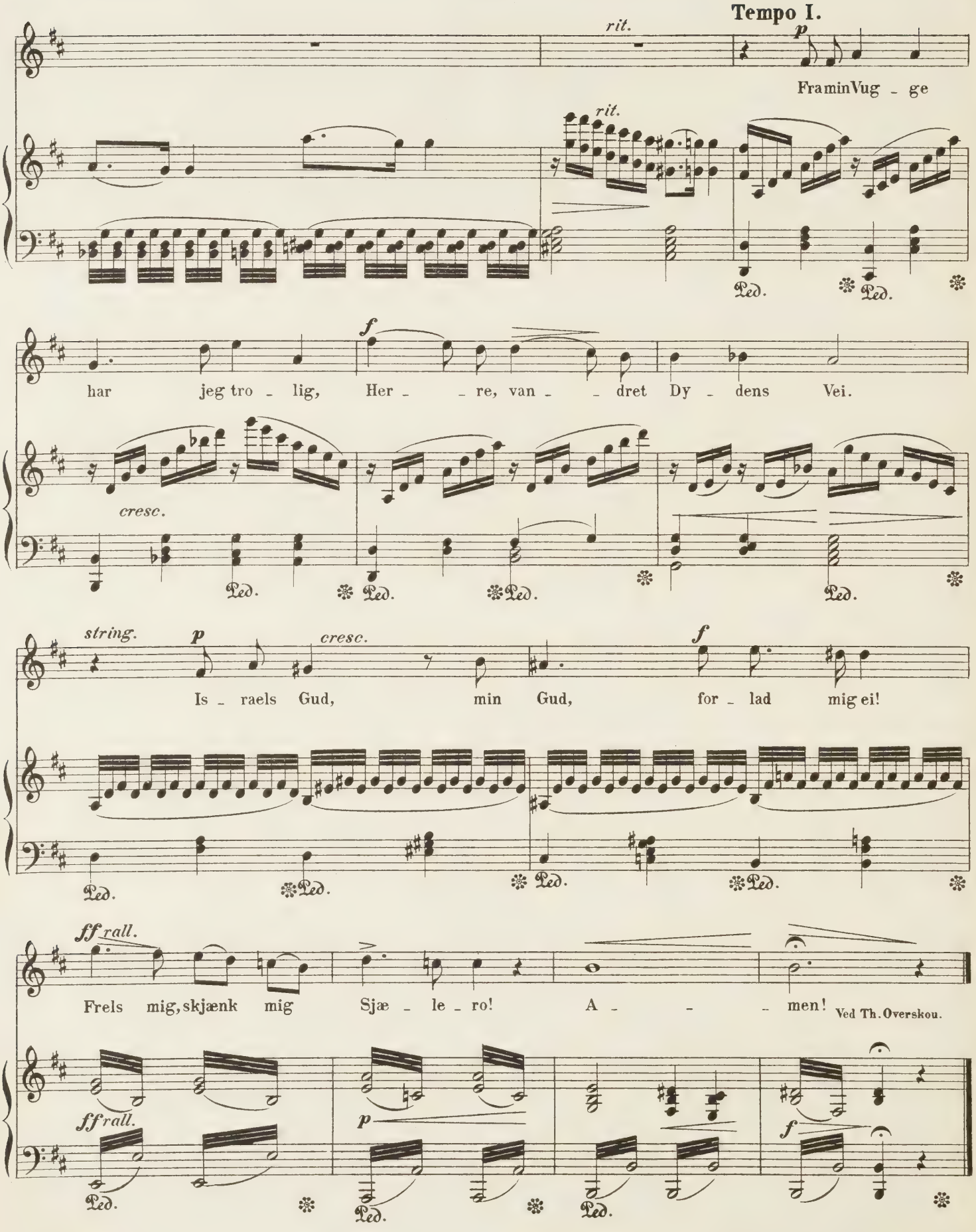
Tempo I.
rit.
p
Fra min Vug - ge
rit.
Ped.
Ped.
f
har jeg tro - lig, Her - re, van - dret Dy - dens Vei.
cresc.
Ped.
Ped.
Ped.
Ped.
string.
p
cresc.
f
Is - raels Gud, min Gud, for - lad mig ei!
Ped.
Ped.
Ped.
Ped.
ff rall.
Frels mig, skjænk mig Sjæ - le - ro! A - - - men!
Ved Th. Overskou.
ff rall.
p
f
Ped.
Ped.
Ped.

III.

Romance.

Allegretto.

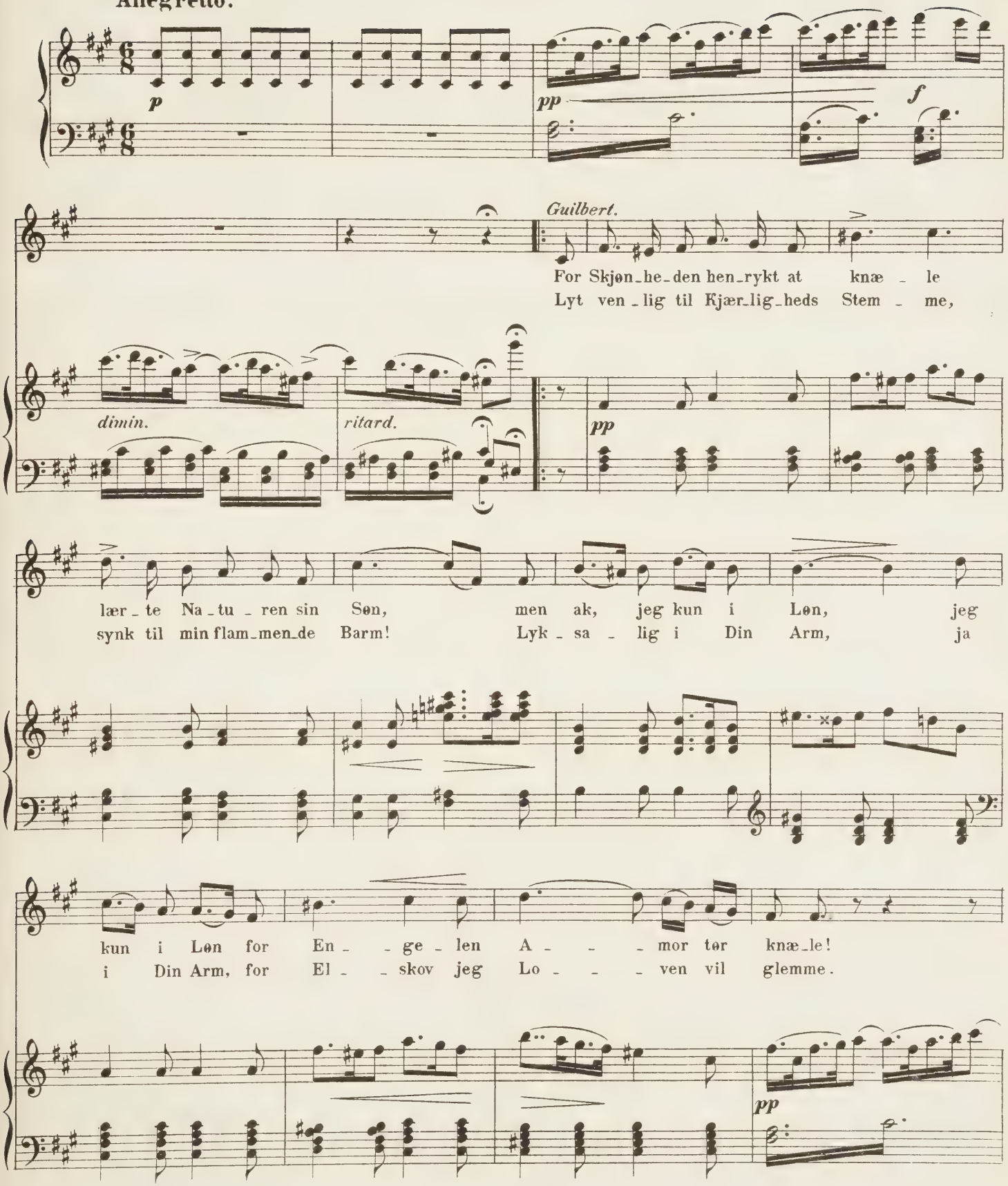

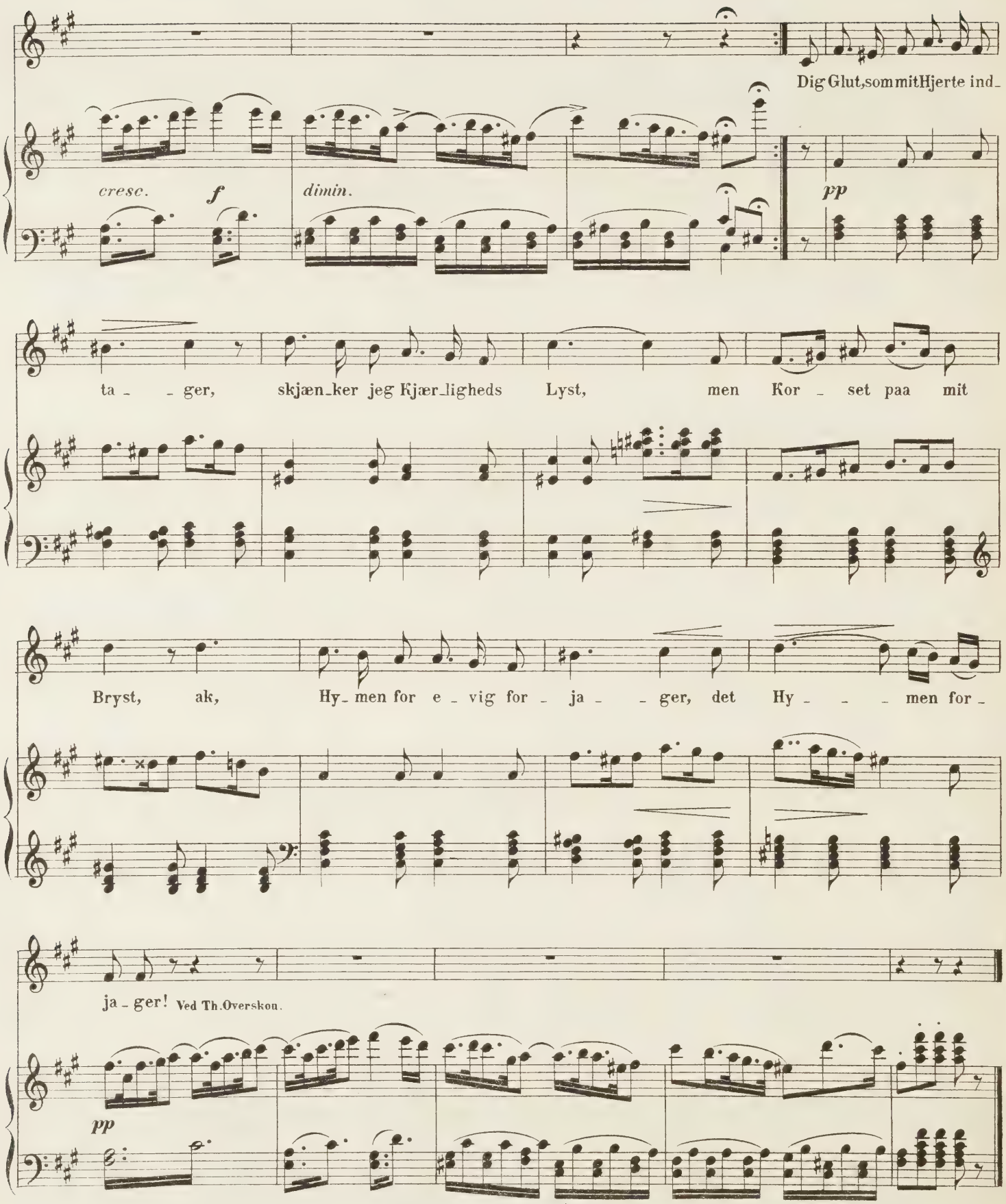
Dig Glut, som mit Hjerte ind-
cresc.
f
dimin.
pp
ta - - ger, skjæn-ker jeg Kjær-ligheds Lyst, men Kor - set paa mit
Bryst, ak, Hy-men for e - vig for - ja - - ger, det Hy - - - men for -
ja - ger! Ved Th. Overskou.
pp

KLERKEVÆNGET.

(1834.)

I.

Allegretto.

*Romance.**)

F. Hérold.

Nicette.

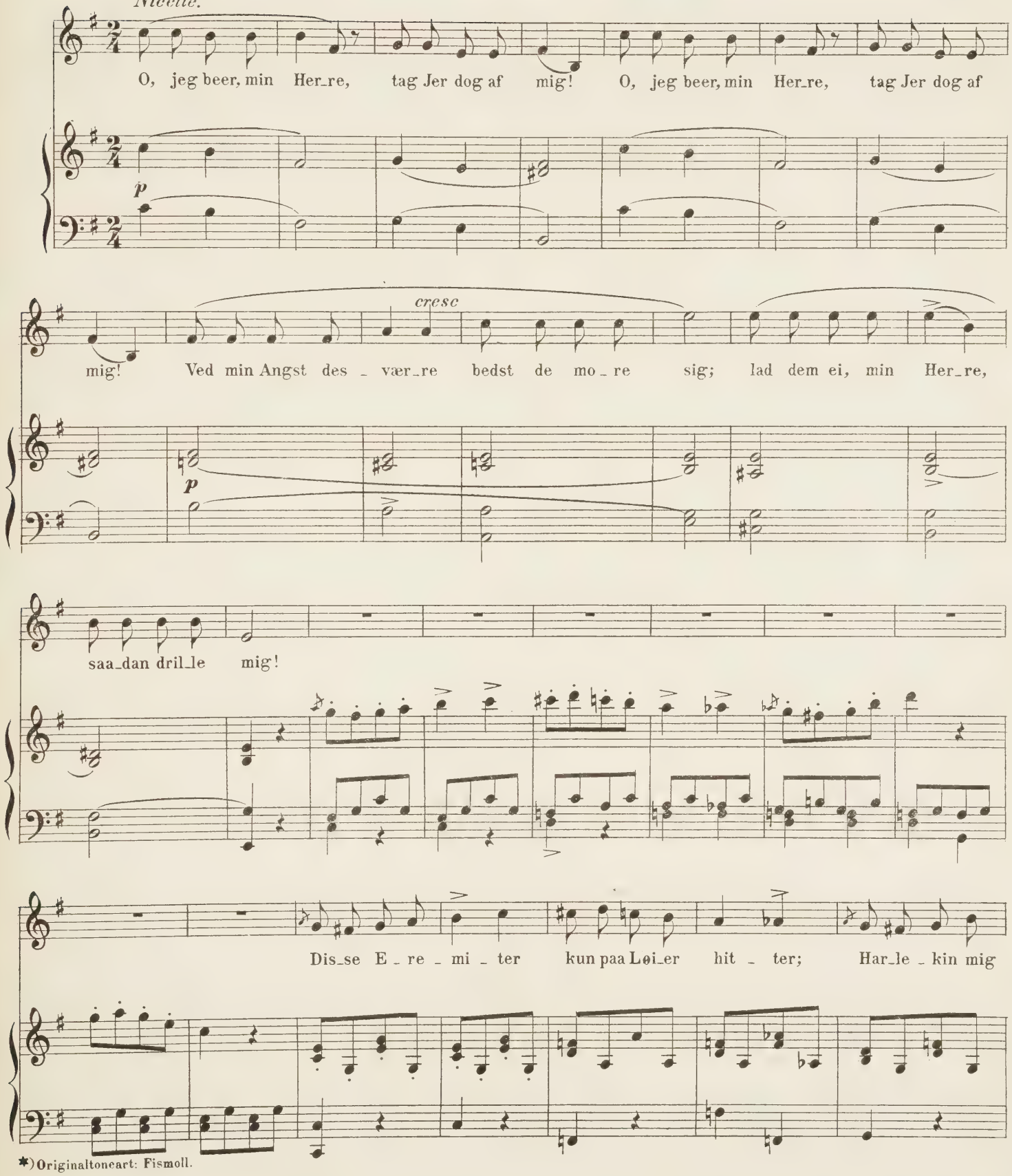

*) Originaltoneart: Fismoll.

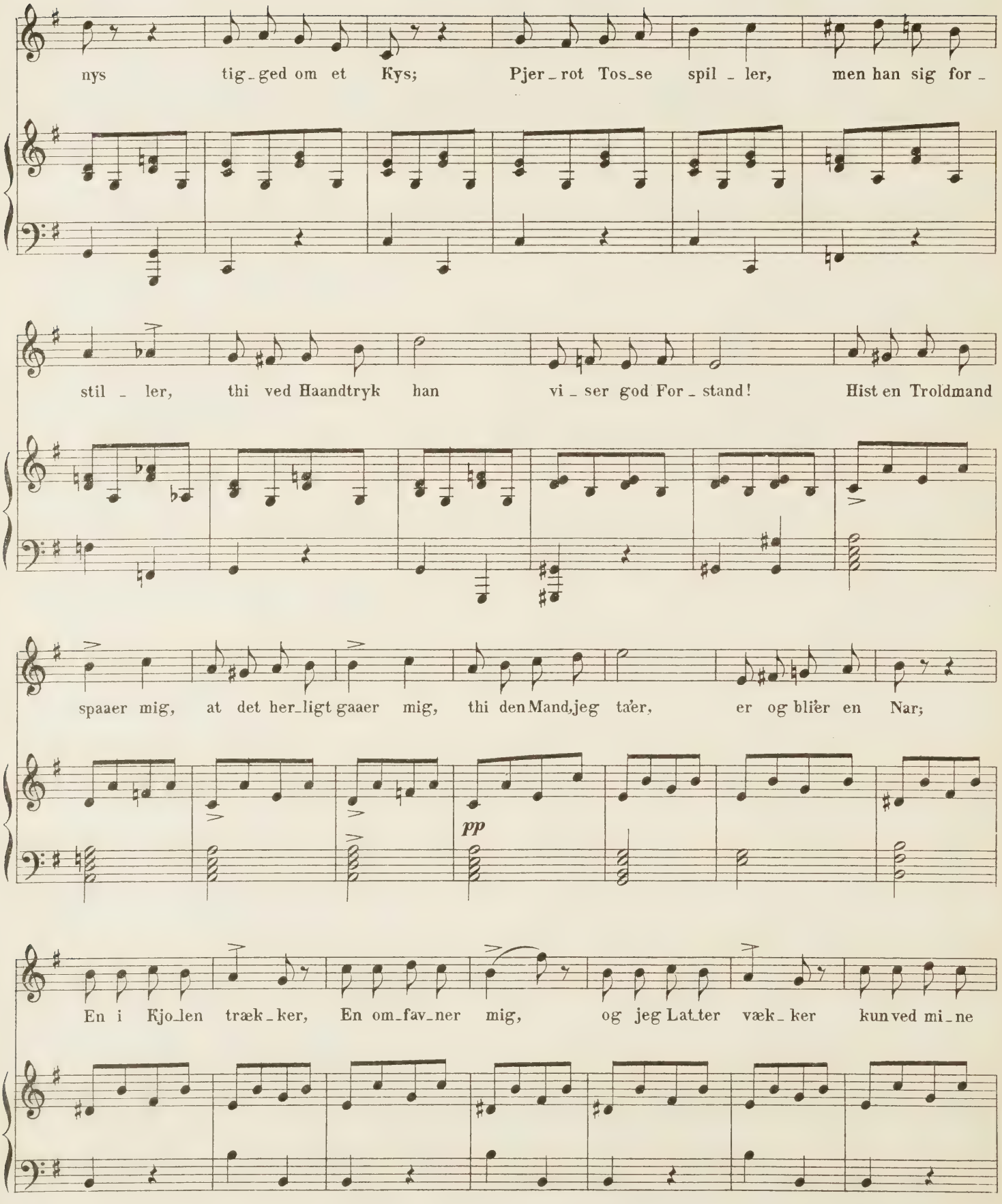
nys tig_ged om et Kys; Pjer_rot Tos_se spil _ ler, men han sig for _
stil _ ler, thi ved Haandtryk han vi _ ser god For _ stand! Hist en Troldmand
spaaer mig, at det her_ligt gaaer mig, thi den Mand, jeg ta'er, er og bli'er en Nar;
pp
En i Kjo_len træk_ker, En om_fav_ner mig, og jeg Lat_ter væk_ker kun ved mi_ne

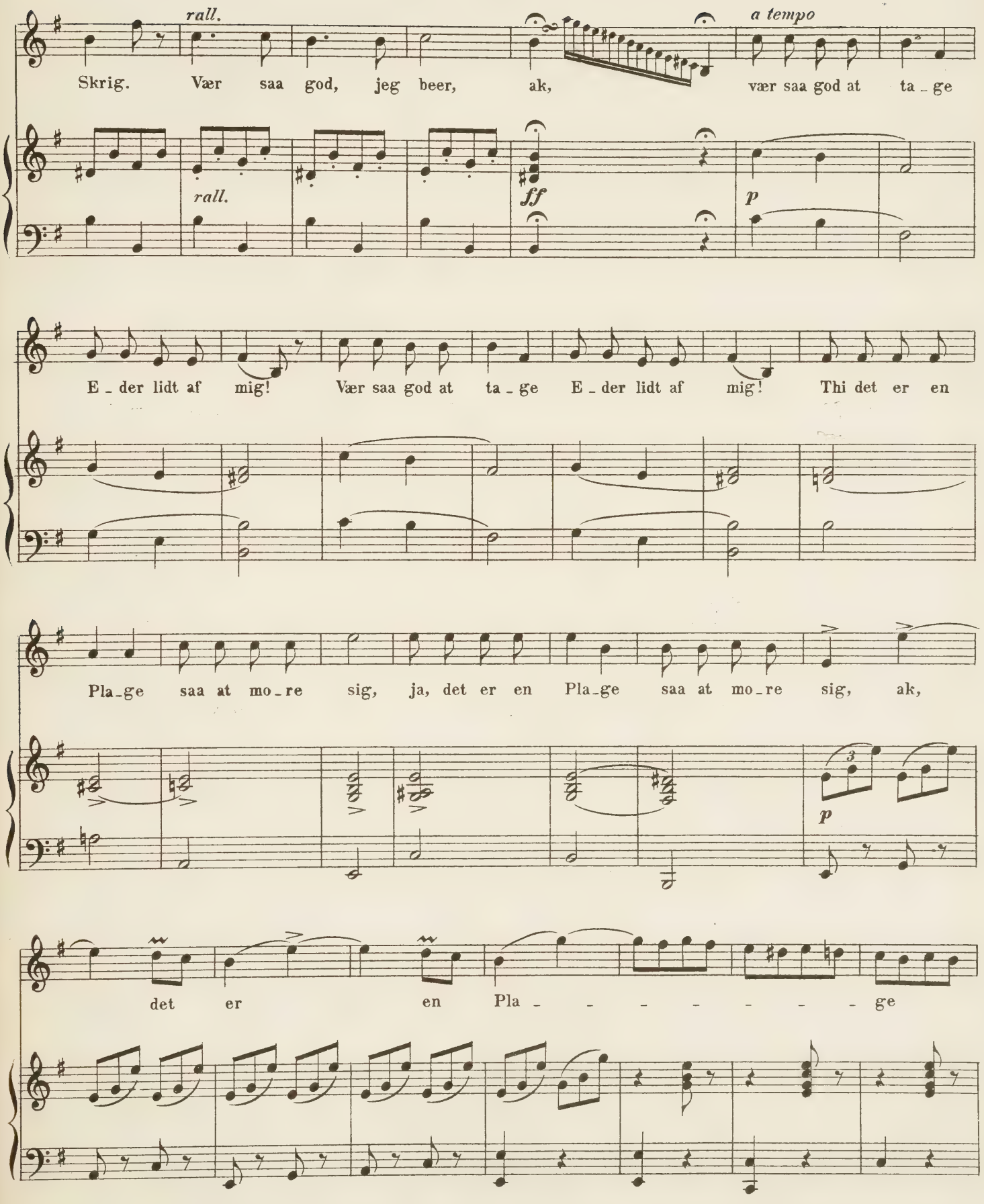
rall.
a tempo
Skrig. Vær saa god, jeg beer, ak, vær saa god at ta_ge
rall.
ff
p
E_der lidt af mig! Vær saa god at ta_ge E_der lidt af mig! Thi det er en
Pla_ge saa at mo_re sig, ja, det er en Pla_ge saa at mo_re sig, ak,
p
det er en Pla_ge

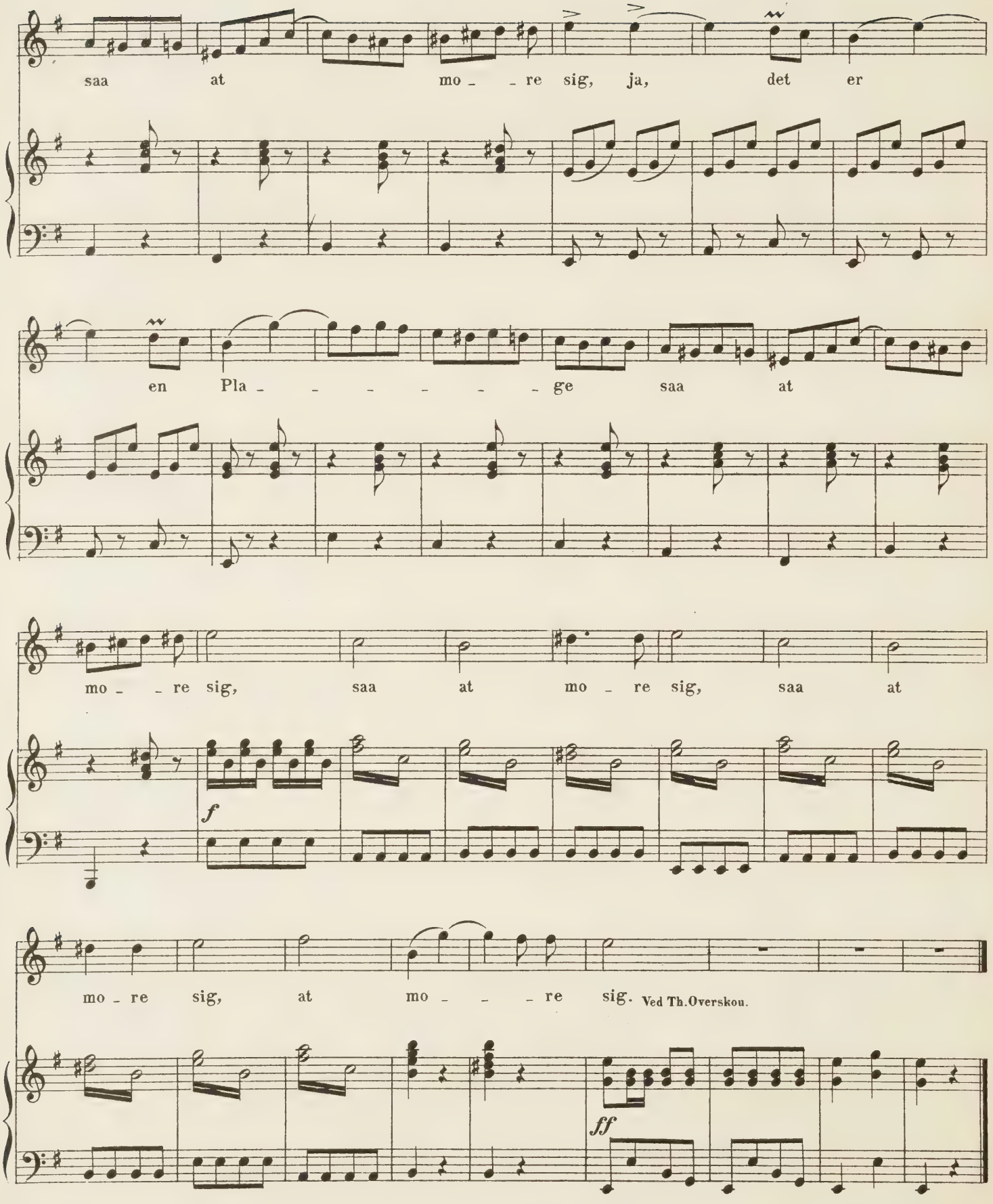
saa at mo _ _ re sig, ja, det er
en Pla _ _ _ _ _ _ _ ge saa at
mo _ _ re sig, saa at mo _ re sig, saa at
f
mo _ re sig, at mo _ _ _ re sig. Ved Th. Overskou.
ff

II.

Romance.)

Allegro moderato.

mf

Nicette.

I Ung_doms gla_de Da_ _ge

p

Georget_te raab_te tidt: lad A_mor Hjer_ter ta_ _ge, han skal al_drig faae

mit! Dog een_gang Fløi_tens To_ _ner og Af_ten_so_lens Glands rev

f

pp

*)Originaltoneart: Adur.

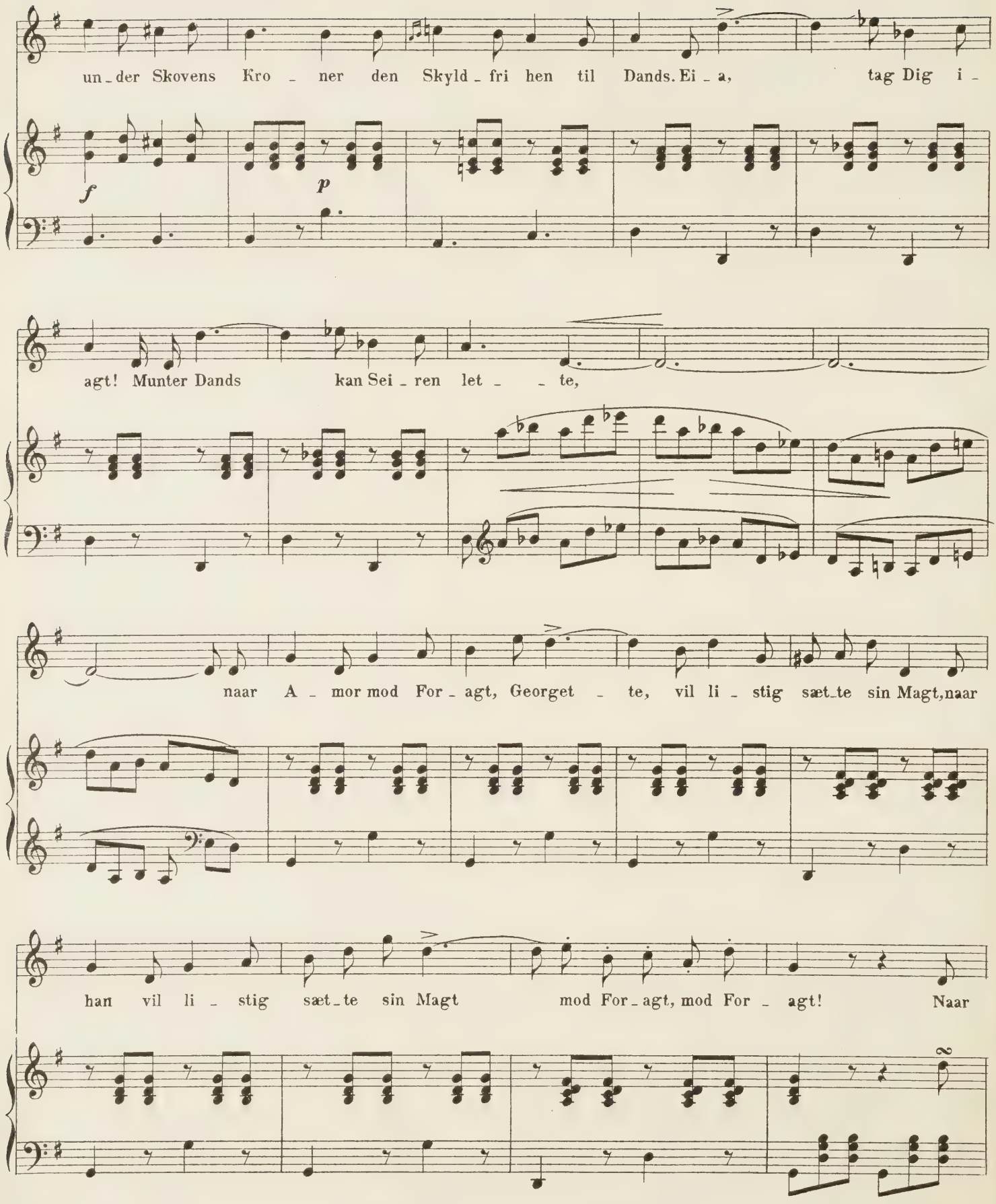
un_der Skovens Kro _ ner den Skyld_fri hen til Dands. Ei _ a, tag Dig i _
f
p
agt! Munter Dands kan Sei _ ren let _ _ te,
naar A _ mor mod For _ agt, Georget _ te, vil li _ stig sæt_te sin Magt, naar
han vil li _ stig sæt_te sin Magt mod For_agt, mod For _ agt! Naar

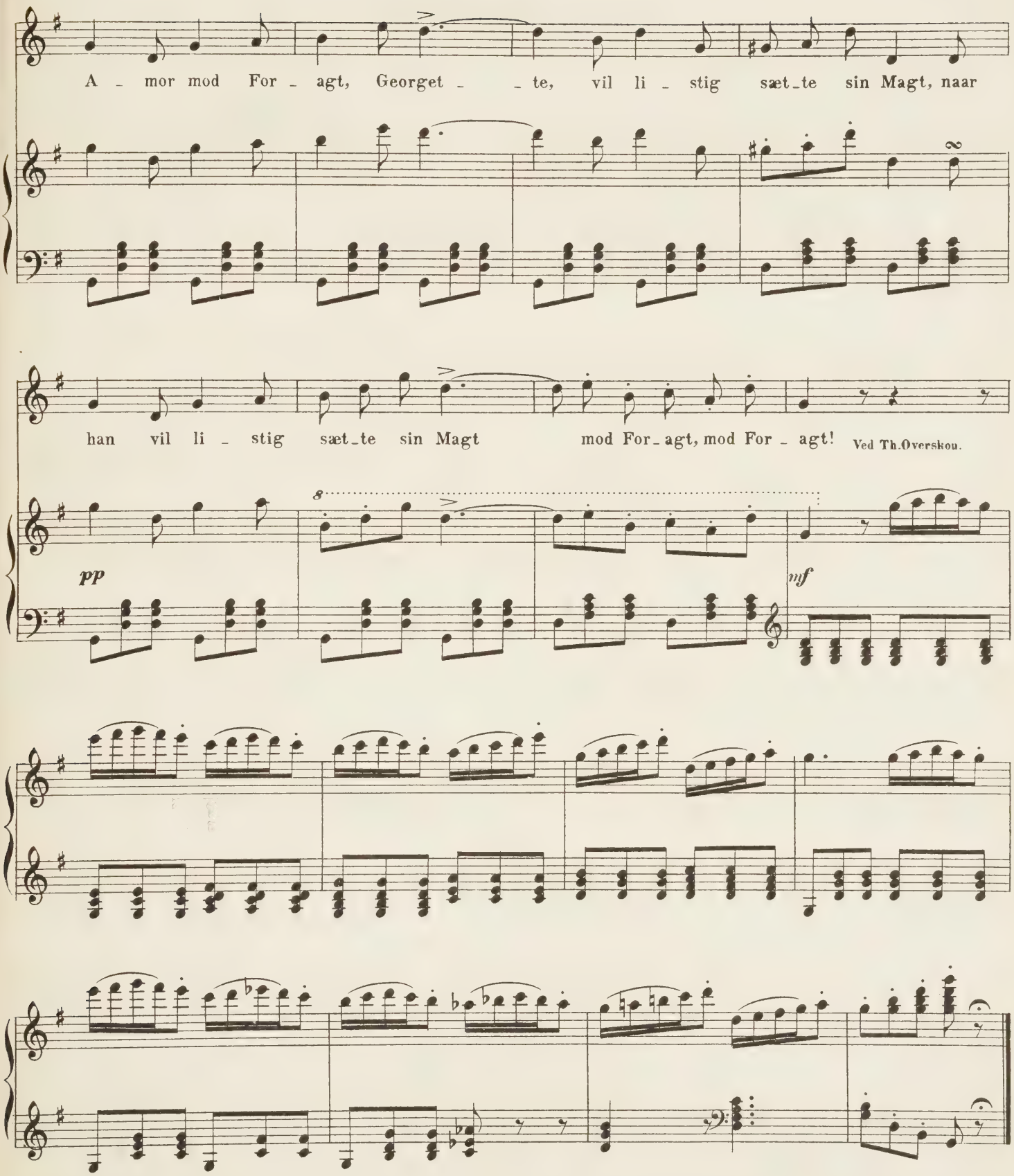
A - mor mod For - agt, Georget - - te, vil li - stig sæt-te sin Magt, naar
han vil li - stig sæt-te sin Magt mod For-agt, mod For - agt!
Ved Th.Overskou.
pp
8
mf

GUERILLABANDEN.

(1834.)

Romance.

Allegretto.

I. Bredal.
(1800–1864.)

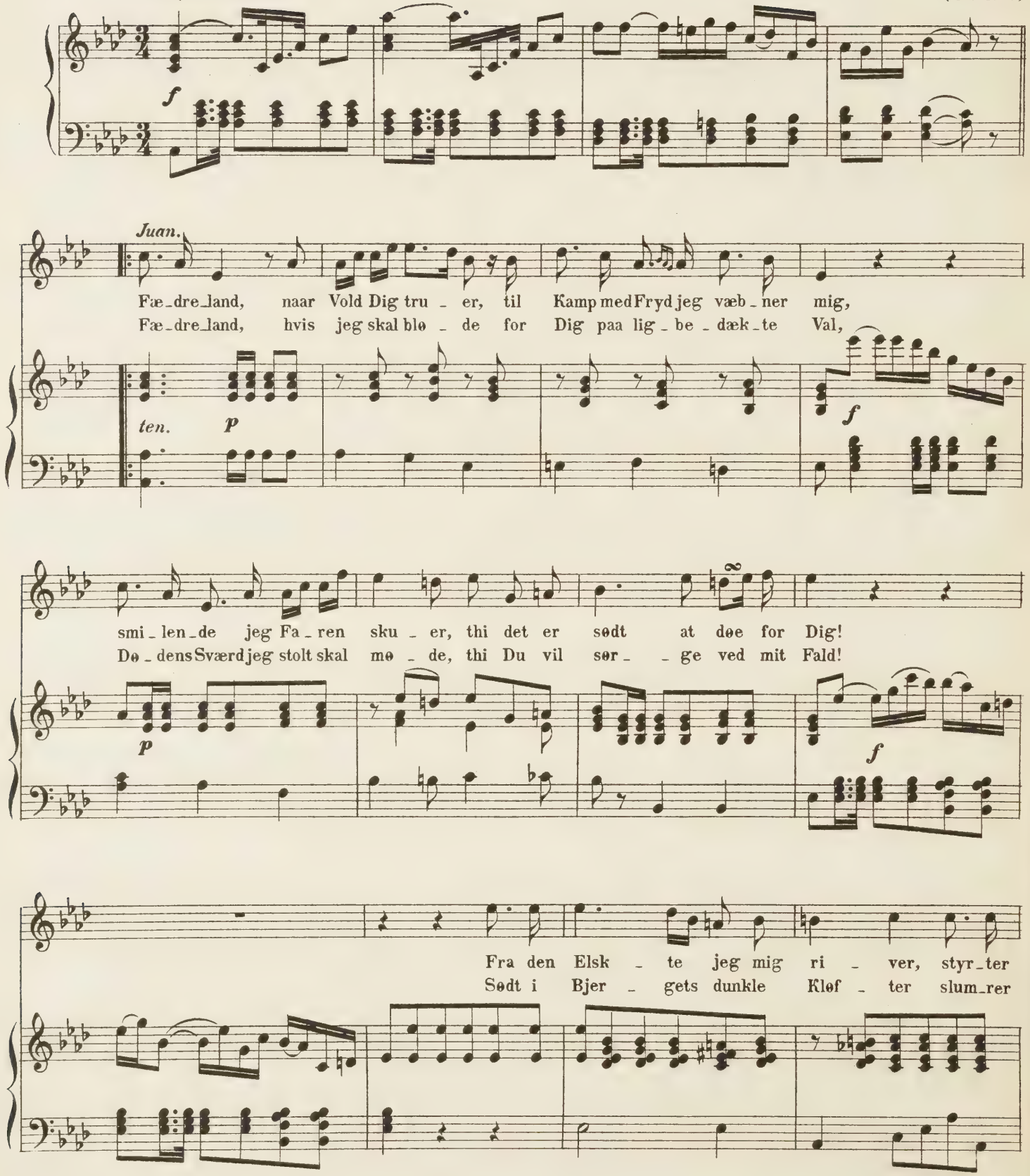

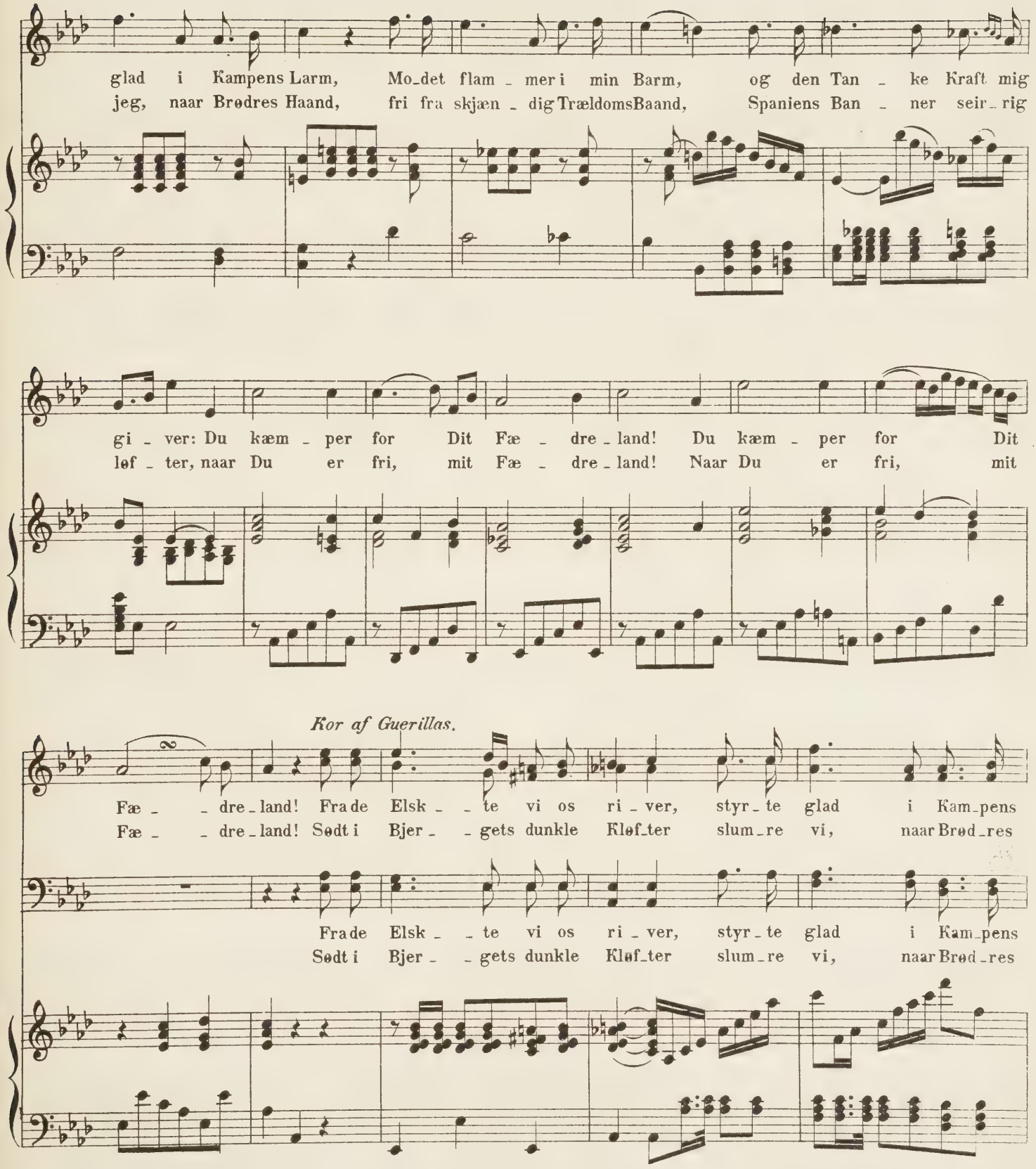
glad i Kampens Larm, Mo_det flam _ mer i min Barm, og den Tan _ ke Kraft mig
jeg, naar Brødres Haand, fri fra skjæn _ dig Trældoms Baand, Spaniens Ban _ ner seir _ rig
gi _ ver: Du kæm _ per for Dit Fæ _ dre _ land! Du kæm _ per for Dit
løf _ ter, naar Du er fri, mit Fæ _ dre _ land! Naar Du er fri, mit
Kor af Guerillas.
Fæ _ _ dre _ land! Fra de Elsk _ _ te vi os ri _ ver, styr _ te glad i Kam _ pens
Fæ _ _ dre _ land! Sødt i Bjer _ _ gets dunkle Kløf _ ter slum _ re vi, naar Brød _ res
Fra de Elsk _ _ te vi os ri _ ver, styr _ te glad i Kam _ pens
Sødt i Bjer _ _ gets dunkle Kløf _ ter slum _ re vi, naar Brød _ res

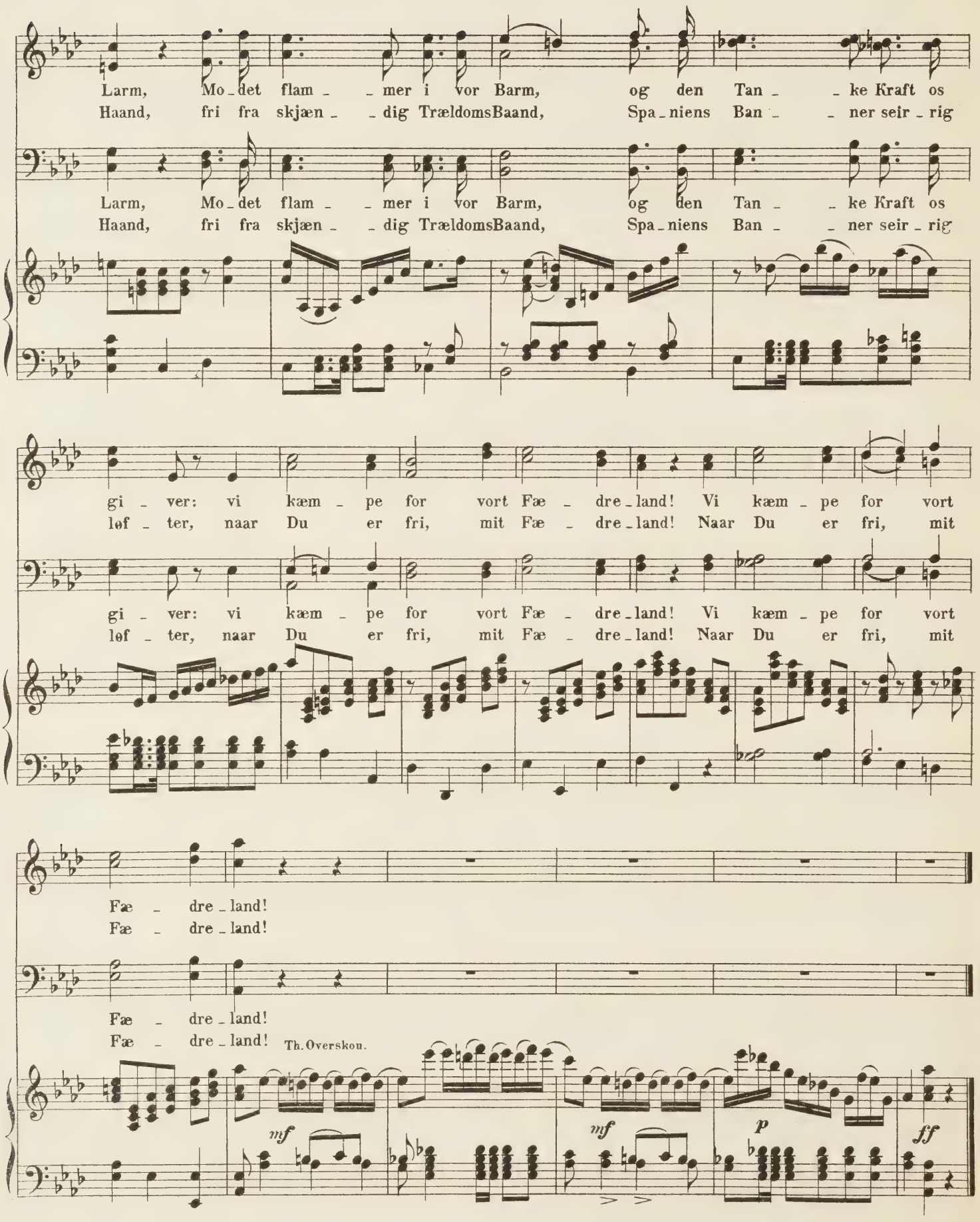
Larm, Mo_det flam_ _mer i vor Barm, og den Tan_ _ke Kraft os
Haand, fri fra skjæn_ _dig TrældomsBaand, Spa_niens Ban_ _ner seir_rig
Larm, Mo_det flam_ _mer i vor Barm, og den Tan_ _ke Kraft os
Haand, fri fra skjæn_ _dig TrældomsBaand, Spa_niens Ban_ _ner seir_rig
gi_ver: vi kæm_pe for vort Fæ_dre_land! Vi kæm_pe for vort
løf_ter, naar Du er fri, mit Fæ_dre_land! Naar Du er fri, mit
gi_ver: vi kæm_pe for vort Fæ_dre_land! Vi kæm_pe for vort
løf_ter, naar Du er fri, mit Fæ_dre_land! Naar Du er fri, mit
Fæ_dre_land!
Fæ_dre_land!
Fæ_dre_land!
Fæ_dre_land!
Th. Overskou.
mf
mf
p
ff

KORSARERNE.

(1835.)

I.

Moderato. ♩ = 69. *Recitativ og Kavatine.*

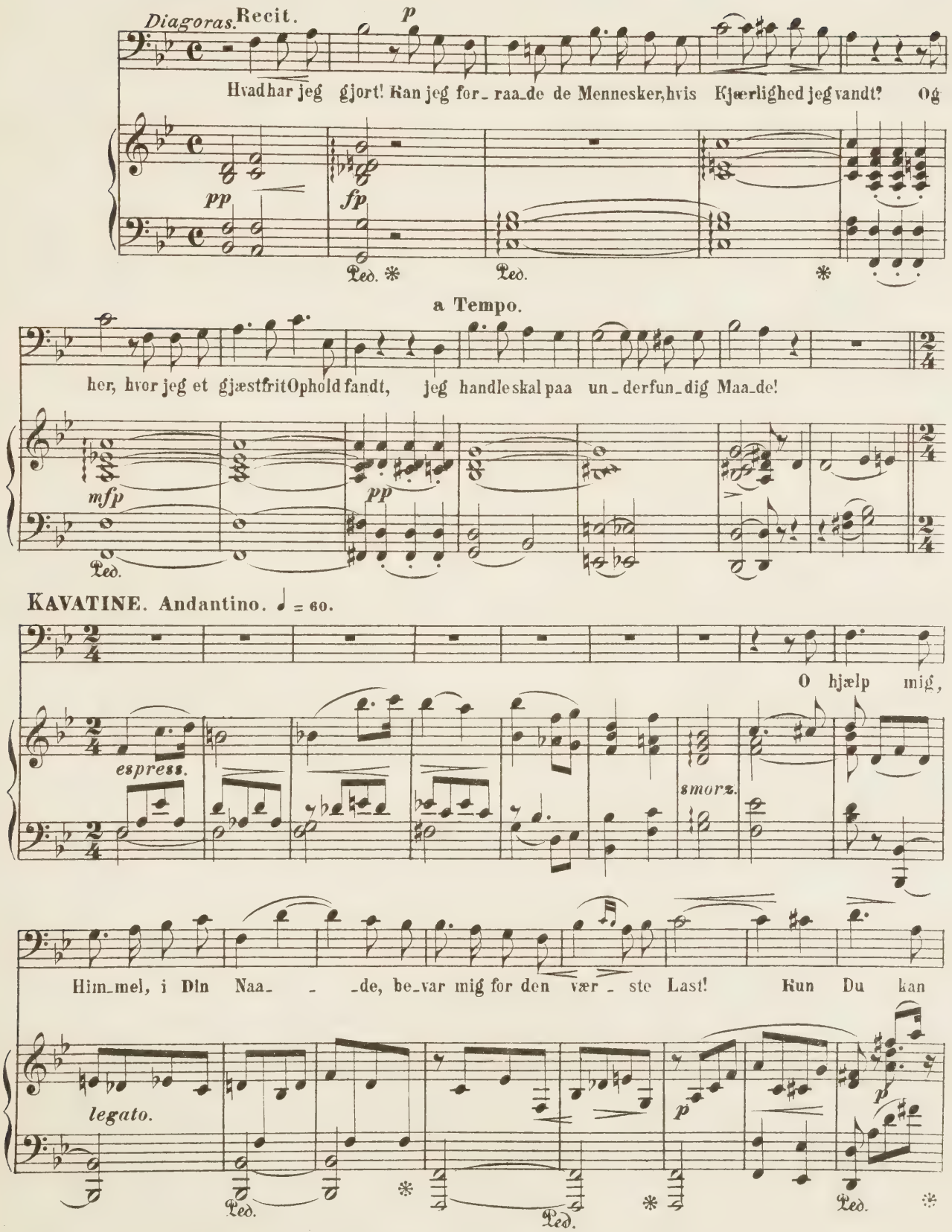

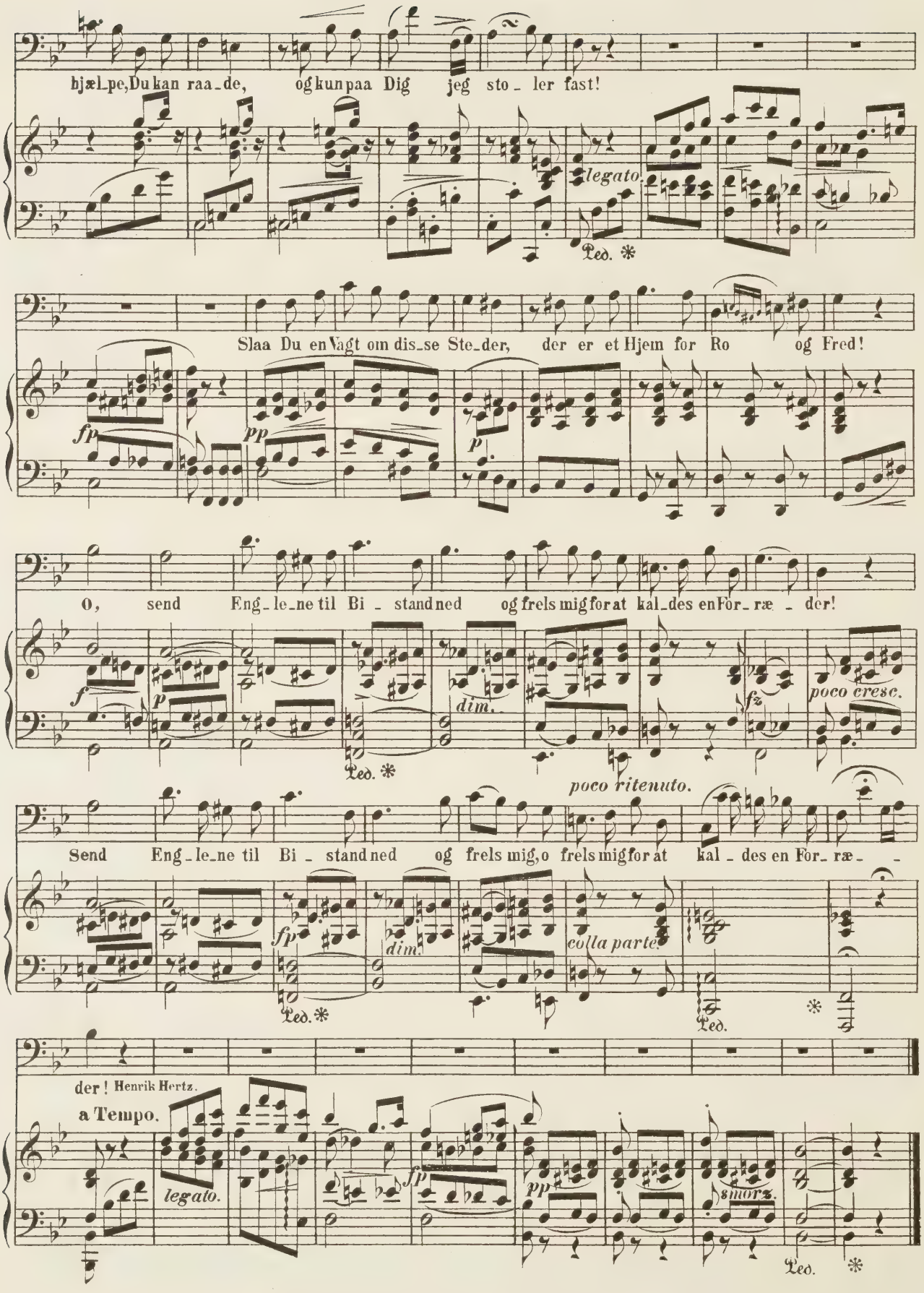
hjæl_pe, Du kan raa_de, og kun paa Dig jeg sto_ler fast!
legato.
Ped. *
Slaa Du en Vagt om dis_se Ste_der, der er et Hjem for Ro og Fred!
fp
pp
p
O, send Eng_le_ne til Bi_stand ned og frels mig for at kal_des en For_ræ_der!
f
p
dim.
fz
poco cresc.
Ped. *
poco ritenuto.
Send Eng_le_ne til Bi_stand ned og frels mig, o frels mig for at kal_des en For_ræ_
fp
dim.
colla parte.
Ped.
Ped. *
der! Henrik Hertz.
a Tempo.
legato.
fp
pp
smorz.
Ped. *

II.

Barkarole.

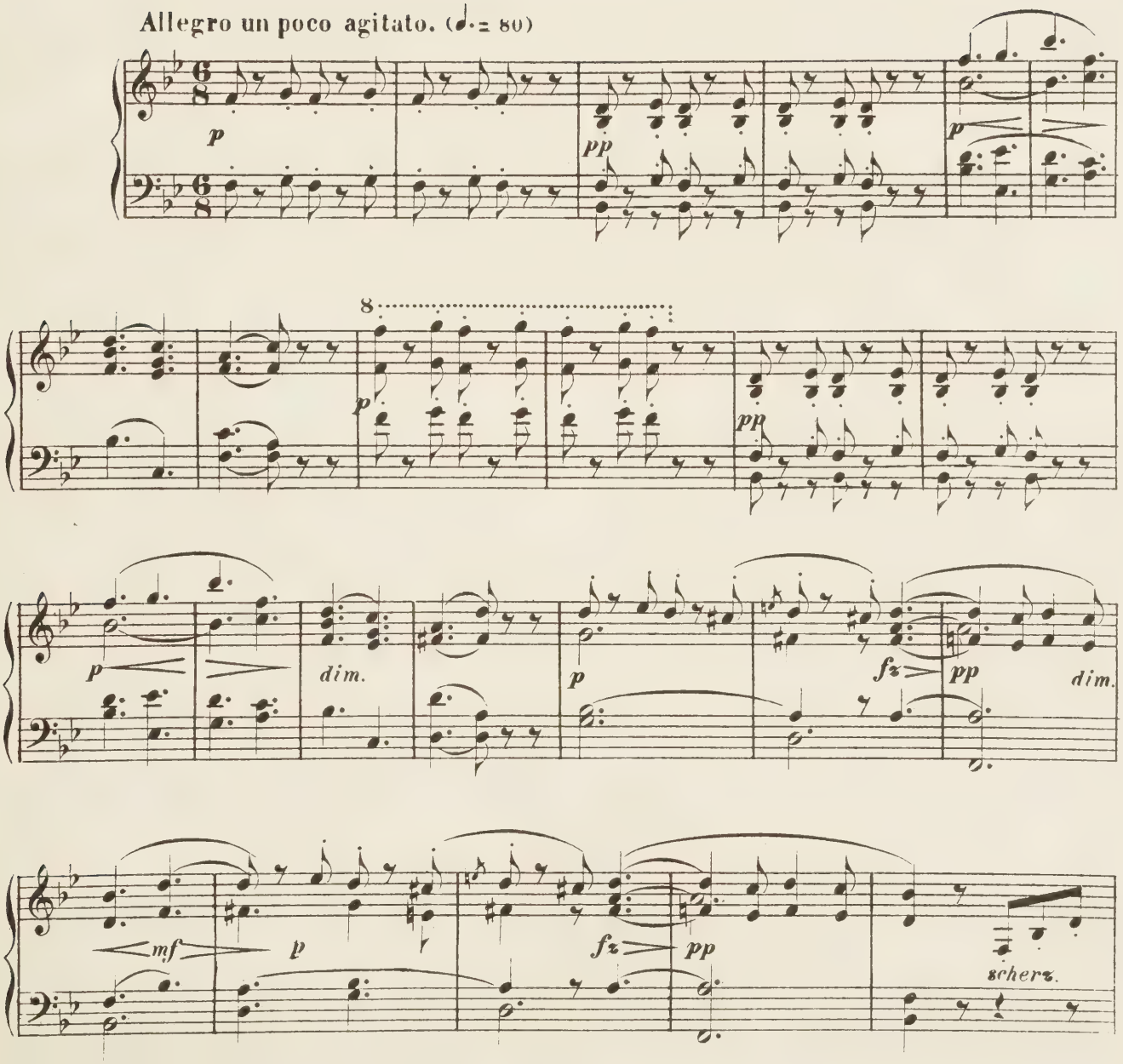

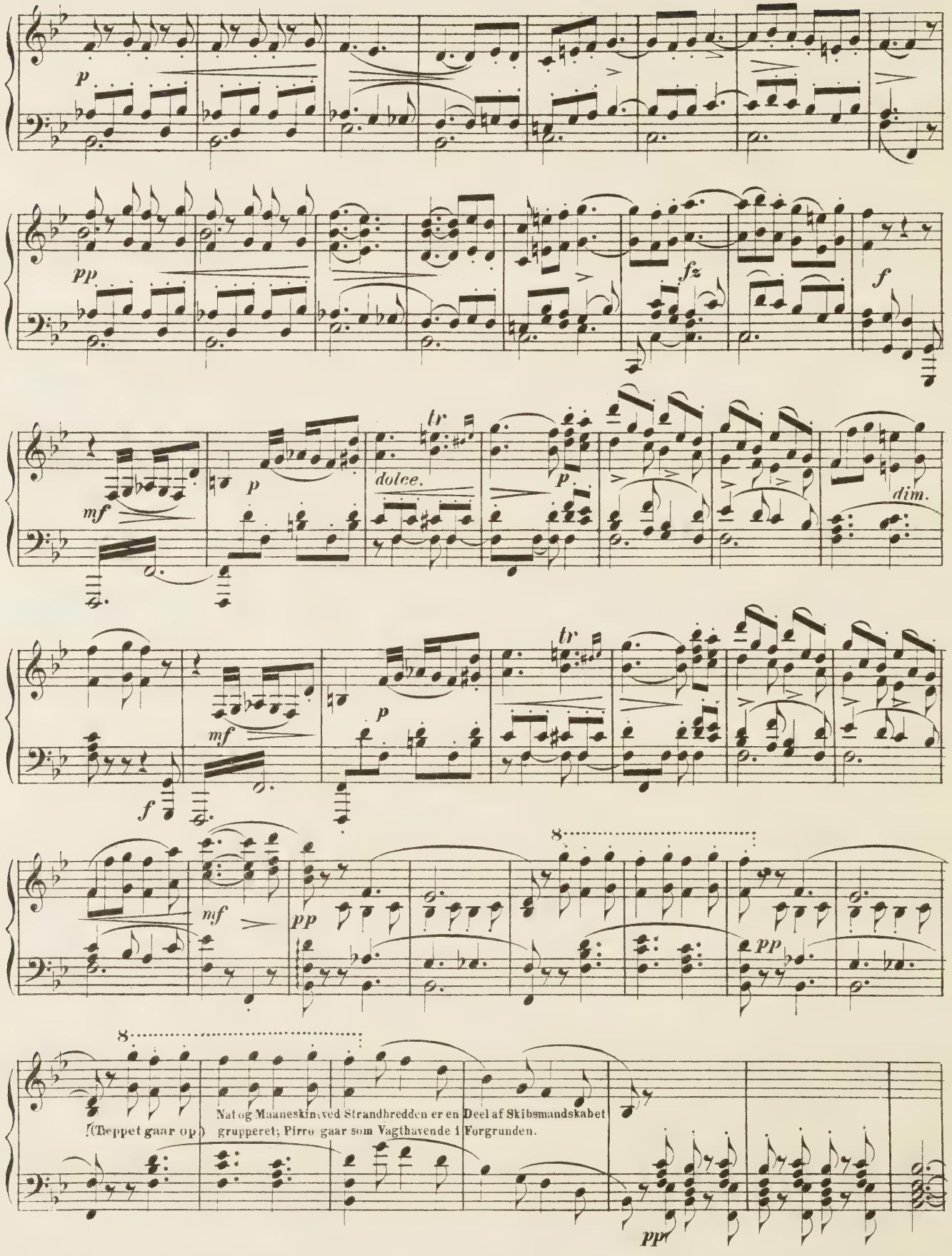
p
pp
fz
f
mf
dolce.
tr
dim.
8
(Tæppet gaar op)
Nat og Maaneskin. Ved Strandbredden er en Deel af Skibsmandskabet grupperet; Pirro gaar som Vagthavende i Forgrunden.

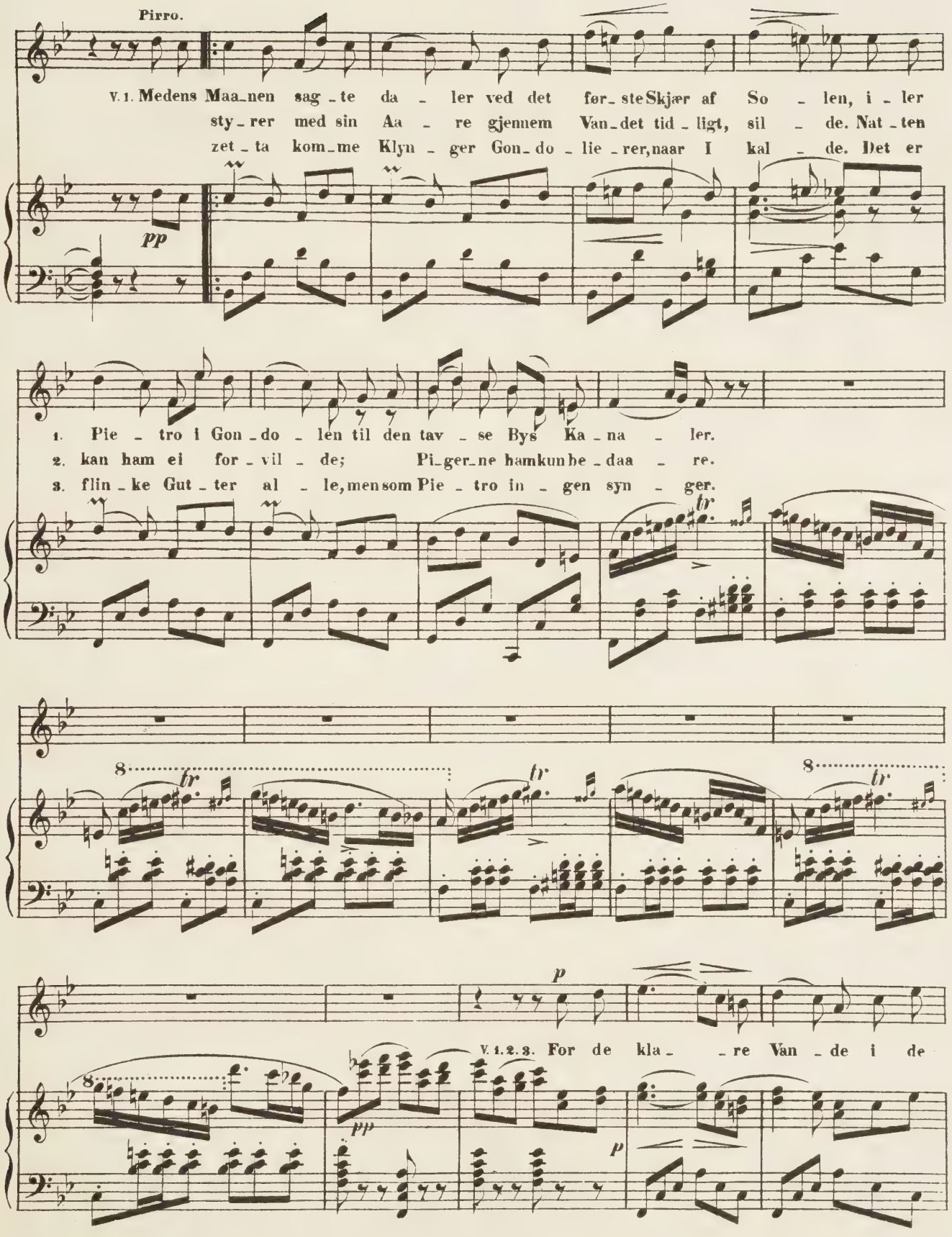
Pirro.
V. 1. Medens Maa-nen sag-te da-ler ved det før-ste Skjær af So-len, i-ler
sty-rer med sin Aa-re gjennem Van-det tid-ligt, sil-de. Nat-ten
zet-ta kom-me Klyn-ger Gon-do-lie-rer, naar I kal-de. Det er
pp
1. Pie-tro i Gon-do-len til den tav-se Bys Ka-na-ler.
2. kan ham ei for-vil-de; Pi-ger-ne ham kun be-daa-re.
3. flin-ke Gut-ter al-le, men som Pie-tro in-gen syn-ger.
tr
8
p
V. 1. 2. 3. For de kla-re Van-de i de
pp

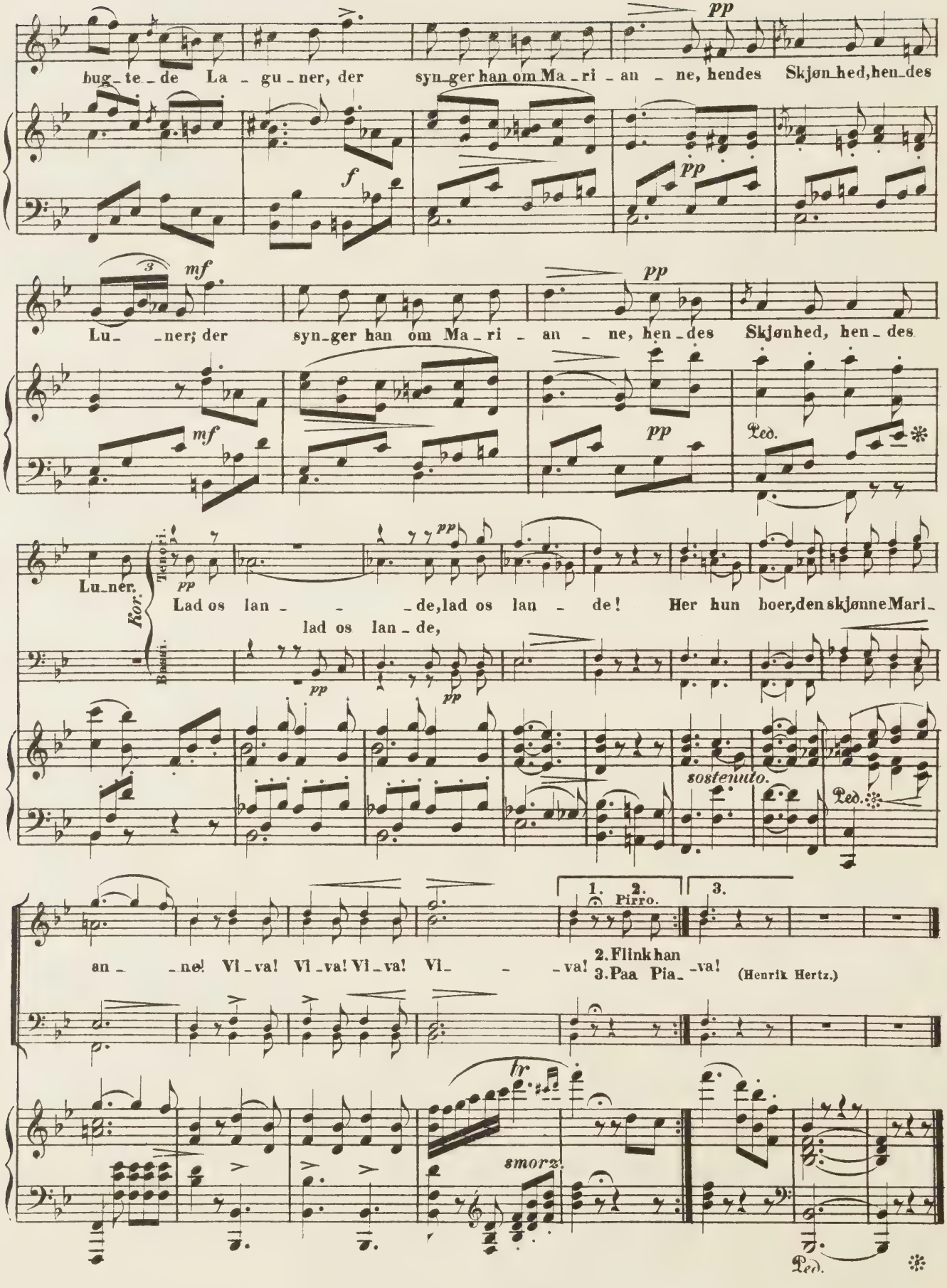
bug_te_de La_gu_ner, der syn_ger han om Ma_ri_an_ne, hendes Skjøn_hed, hen_des
Lu_ _ner; der syn_ger han om Ma_ri_an_ne, hen_des Skjønhed, hen_des
Kor. Lu_ner. Tenori. Bassi. Lad os lan_ _ _de, lad os lan_de! Her hun boer, den skjønne Mari_
lad os lan_de,
sostenuto.
1. 2. Pirro.
3.
an_ _ne! Vi_va! Vi_va! Vi_va! Vi_ _ _va!
2. Flink han
3. Paa Pia_va!
(Henrik Hertz.)
fr.
smorz.

ØRNENS REDE.

(1835.)

Romance.

F. Glæser.
(1799–1861.)

Andante moderato.

Rose.

p dolce

Hvor sig hist om Fjel - det snoer En-gens grøn-ne Baand, jeg min Spæ - de trygt be-troer i Guds Fa-der-haand. Mil - de Vin-de luf-te, sø - de Blomster duf-te om hans Lei - e der; mil - de

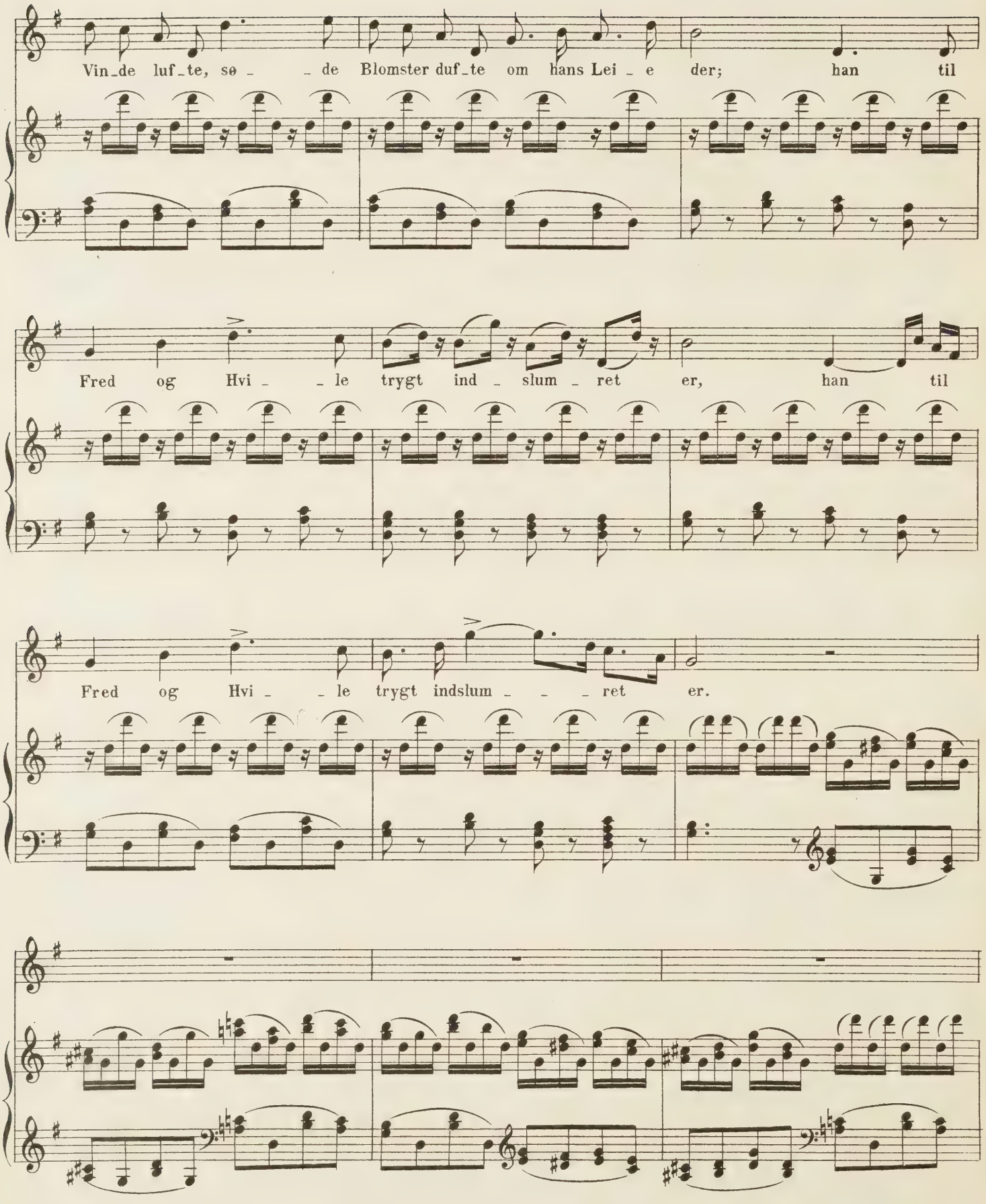
Vin_de luf_te, sø _ _ de Blomster duf_te om hans Lei _ e der; han til
Fred og Hvi _ _ le trygt ind _ slum _ ret er, han til
Fred og Hvi _ _ le trygt indslum _ _ _ ret er.

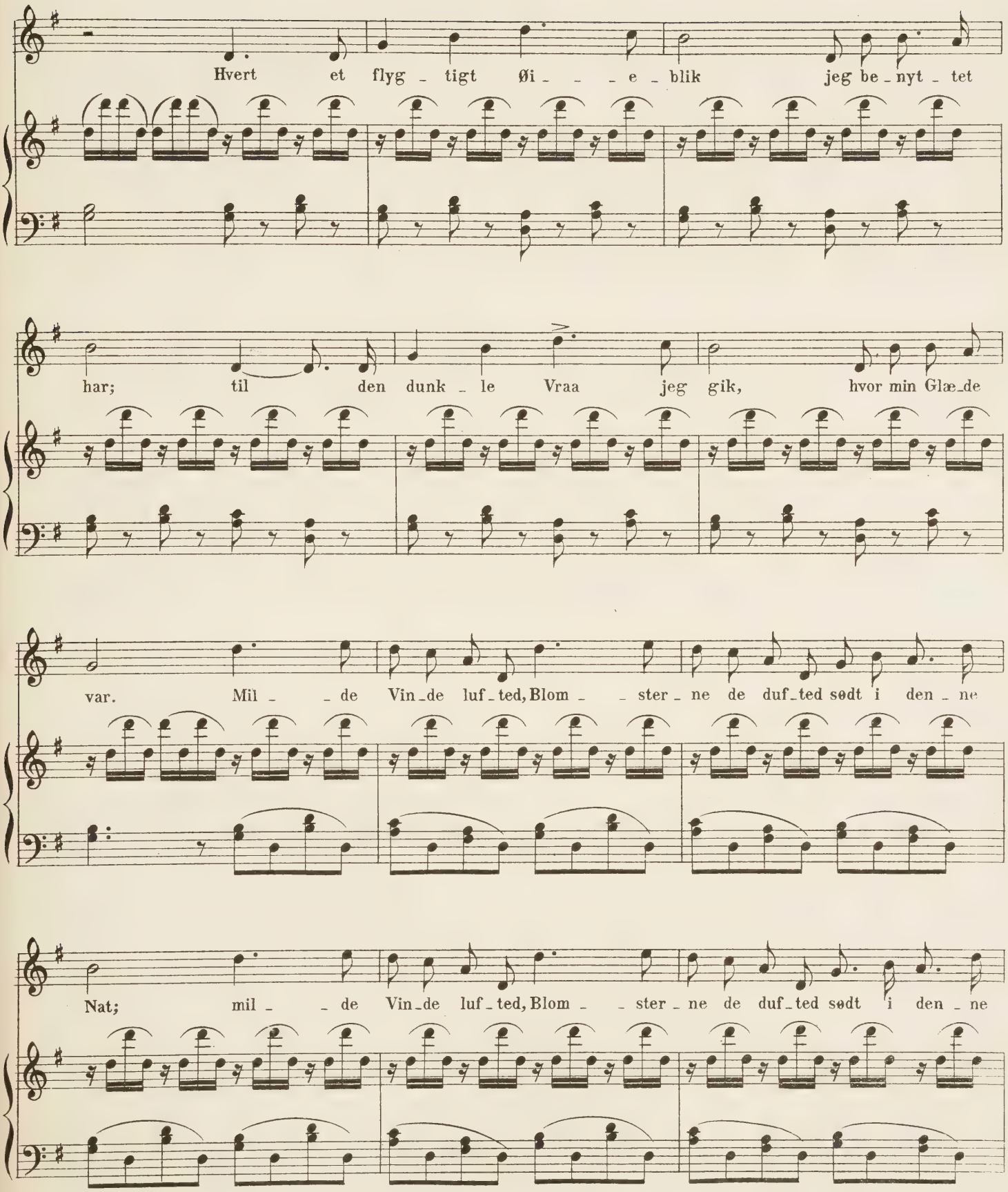
Hvert et flyg - tigt Øi - - - e - blik jeg be - nyt - tet
har; til den dunk - le Vraa jeg gik, hvor min Glæ - de
var. Mil - - de Vin - de luf - ted, Blom - - ster - ne de duf - ted sødt i den - ne
Nat; mil - - de Vin - de luf - ted, Blom - - ster - ne de duf - ted sødt i den - ne

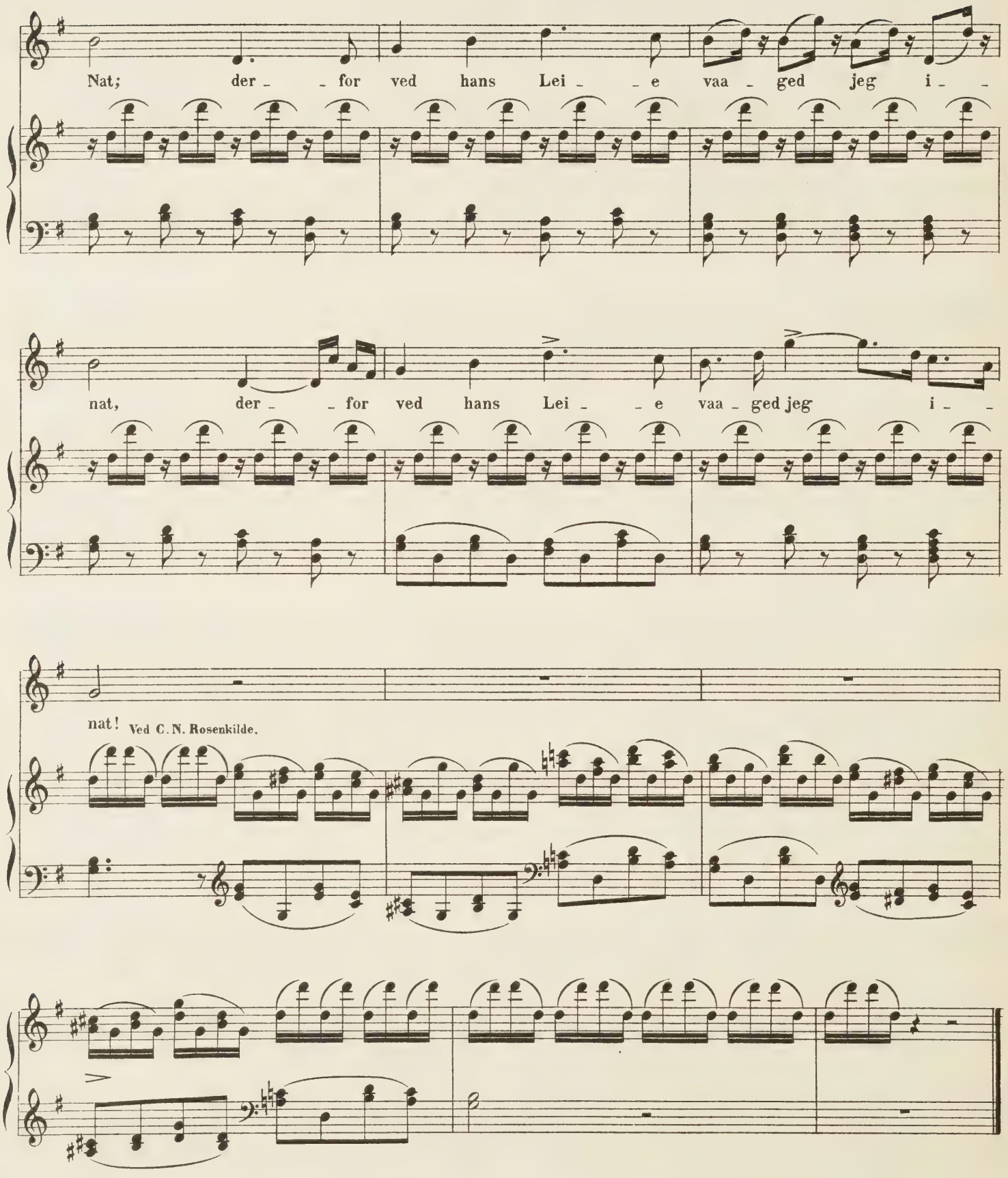
Nat; der _ _ for ved hans Lei _ _ e vaa _ ged jeg i _ _
nat, der _ _ for ved hans Lei _ _ e vaa _ ged jeg i _ _
nat! Ved C. N. Rosenkilde.

PRINDSEN AF KINA.

(1836.)

Romance.

Allegretto. Auber.

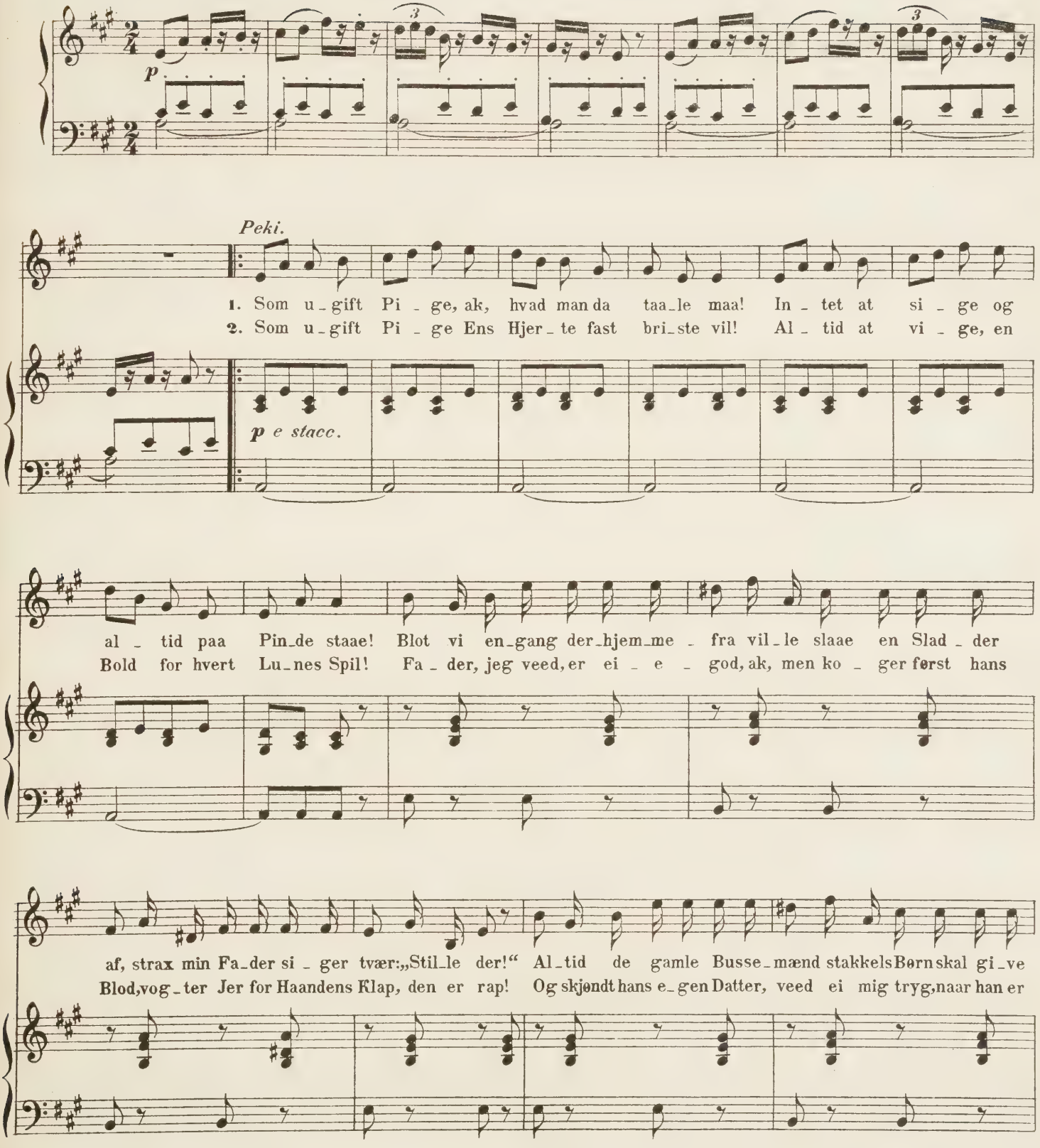

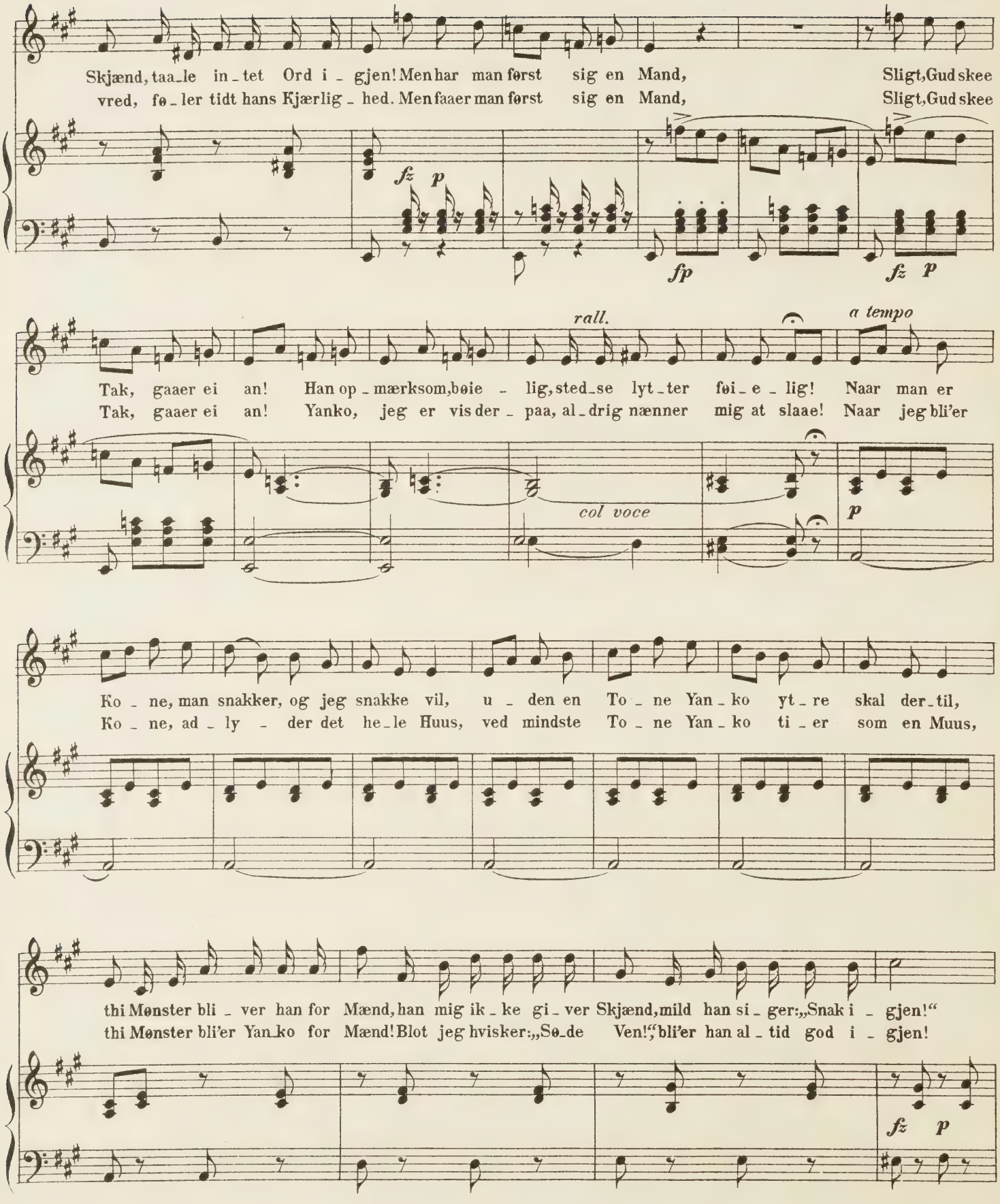
Skjænd, taa_le in_tet Ord i _ gjen! Men har man først sig en Mand, Sligt, Gud skee
vred, fø_ler tidt hans Kjærlig _ hed. Men faaer man først sig en Mand, Sligt, Gud skee
fz p
fp
fz p
rall.
a tempo
Tak, gaaer ei an! Han op_mærksom, bøie _ lig, sted_se lyt_ter føi_e _ lig! Naar man er
Tak, gaaer ei an! Yanko, jeg er vis der _ paa, al_drig nænner mig at slaae! Naar jeg bli'er
col voce
p
Ko _ ne, man snakker, og jeg snakke vil, u _ den en To _ ne Yan_ko yt_re skal der_til,
Ko _ ne, ad _ ly _ der det he_le Huus, ved mindste To _ ne Yan_ko ti _ er som en Muus,
thi Mønster bli _ ver han for Mænd, han mig ik_ke gi _ ver Skjænd, mild han si _ ger: „Snak i _ gjen!“
thi Mønster bli'er Yan_ko for Mænd! Blot jeg hvisker: „Sø_de Ven!“ bli'er han al _ tid god i _ gjen!
fz p

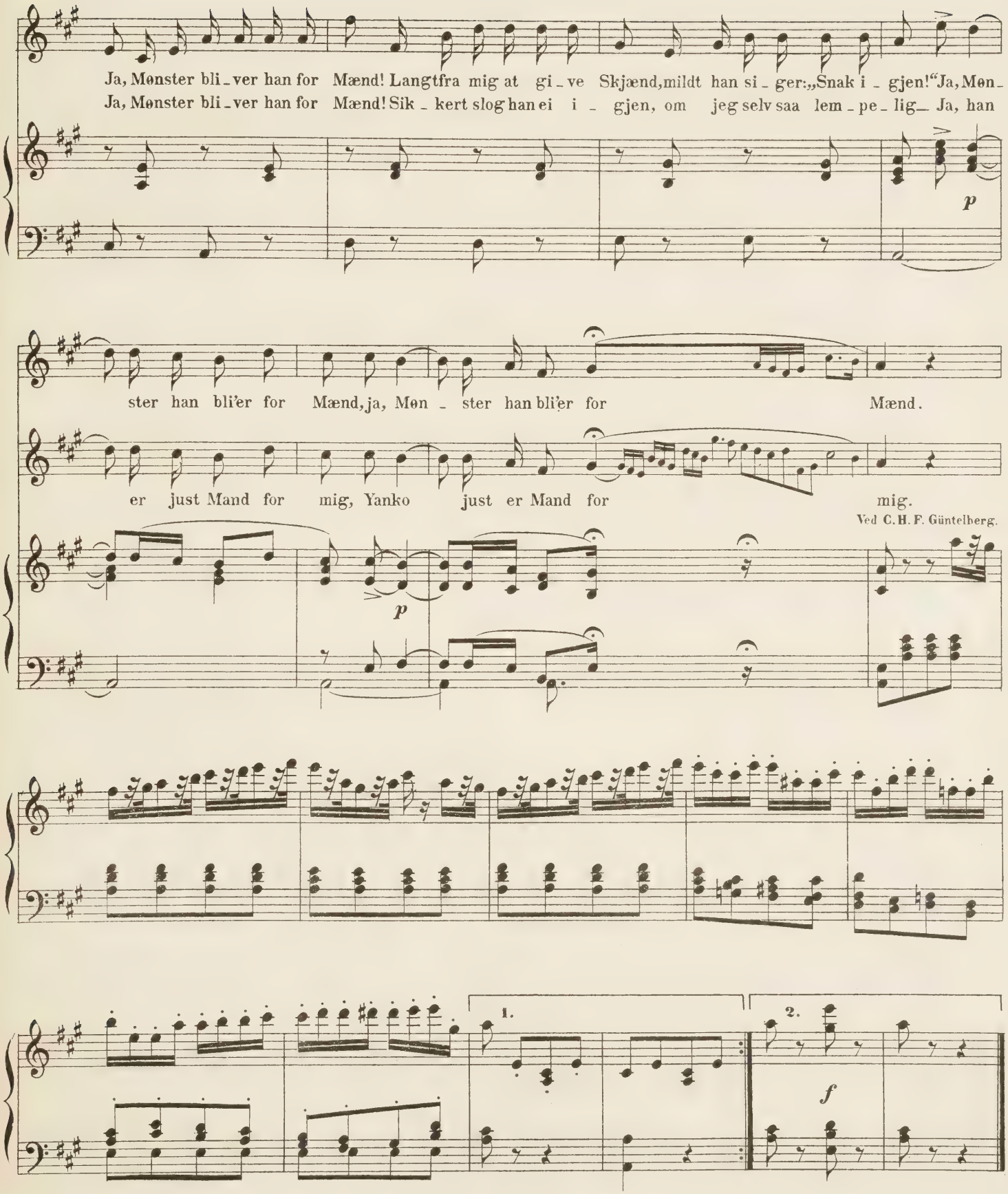
Ja, Mønster bli_ver han for Mænd! Langtfra mig at gi_ve Skjænd, mildt han si_ger: „Snak i_gjen!" Ja, Møn_
Ja, Mønster bli_ver han for Mænd! Sik_kert slog han ei i_gjen, om jeg selv saa lem_pe_lig_ Ja, han
p
ster han bli'er for Mænd, ja, Møn_ster han bli'er for Mænd.
er just Mand for mig, Yanko just er Mand for mig.
Ved C. H. F. Güntelberg.
p
1.
2.
f

HANS HEILING.

(1836.)

I.

Arie.

Allegro non troppo. M. M. ♩ = 132. H. Marschner.

Hans Heiling. *con affetto.*

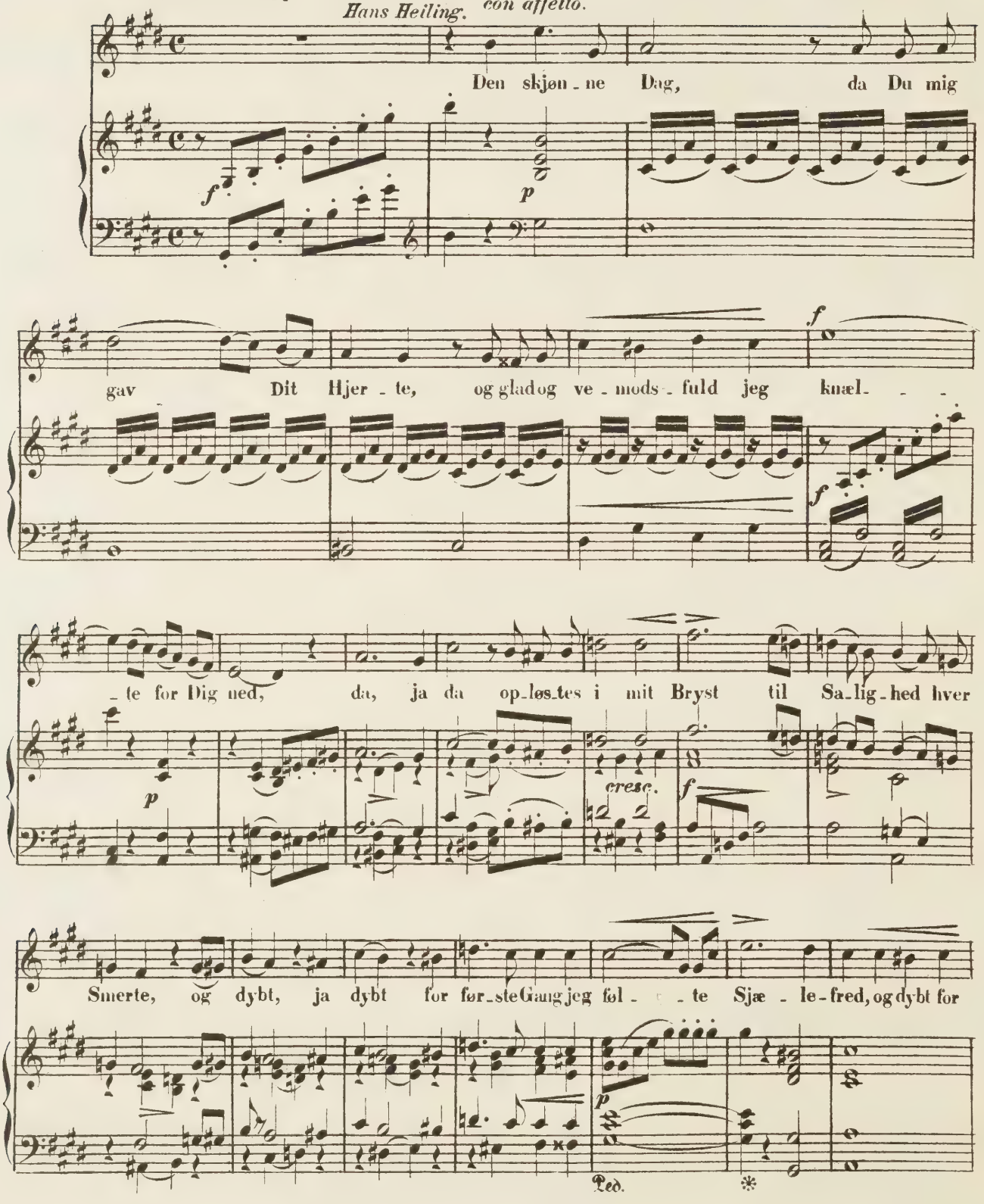

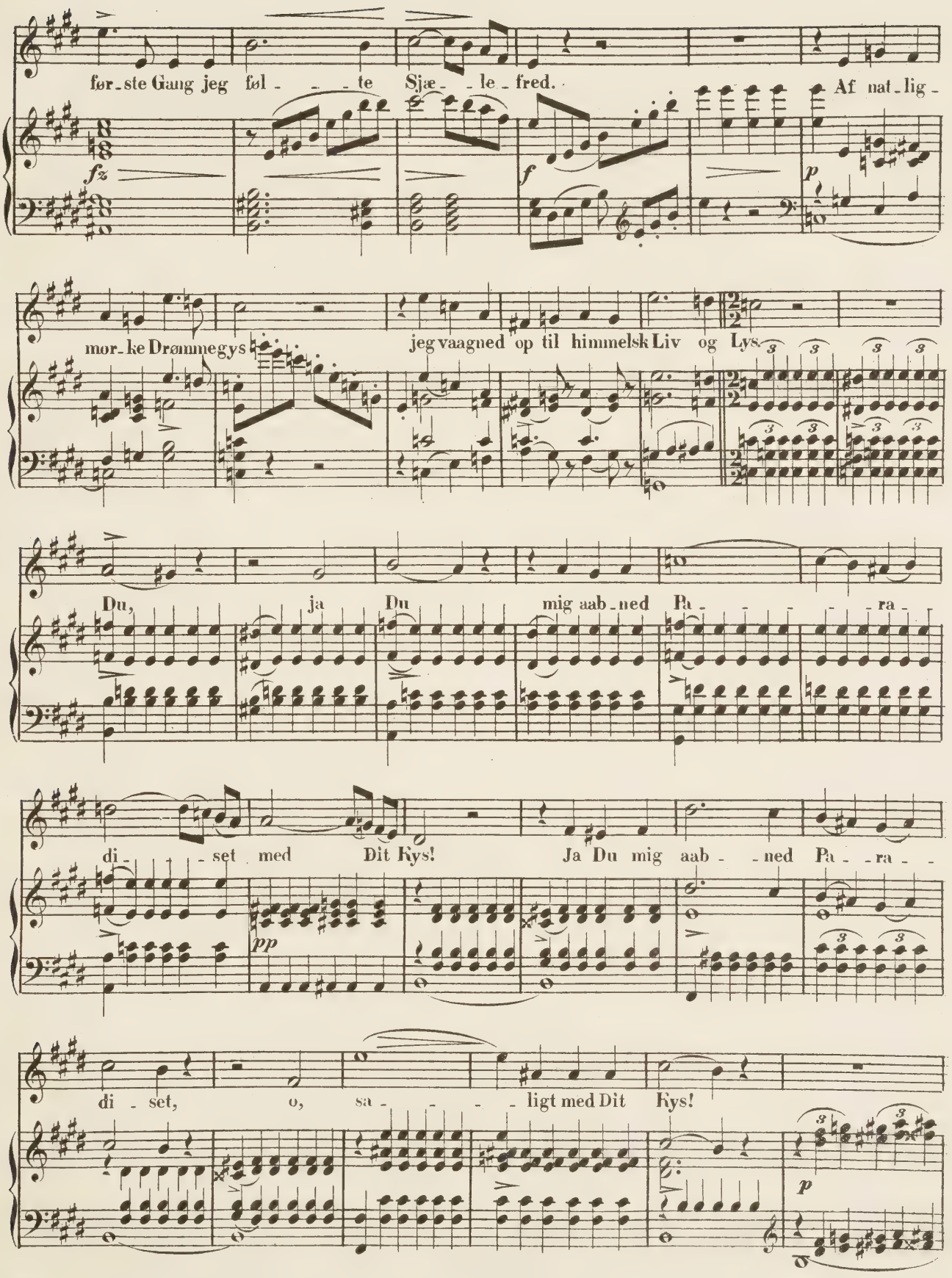
før-ste Gang jeg føl - - - te Sjæ - - le - fred. Af nat-lig -
fz
f
p
mor-ke Drømmegys jeg vaagned op til himmelsk Liv og Lys.
Du, ja Du mig aab-ned Pa - - - - - ra -
di - - set med Dit Kys! Ja Du mig aab - - ned Pa - - ra - -
pp
di - set, o, sa - - - - ligt med Dit Kys!
p

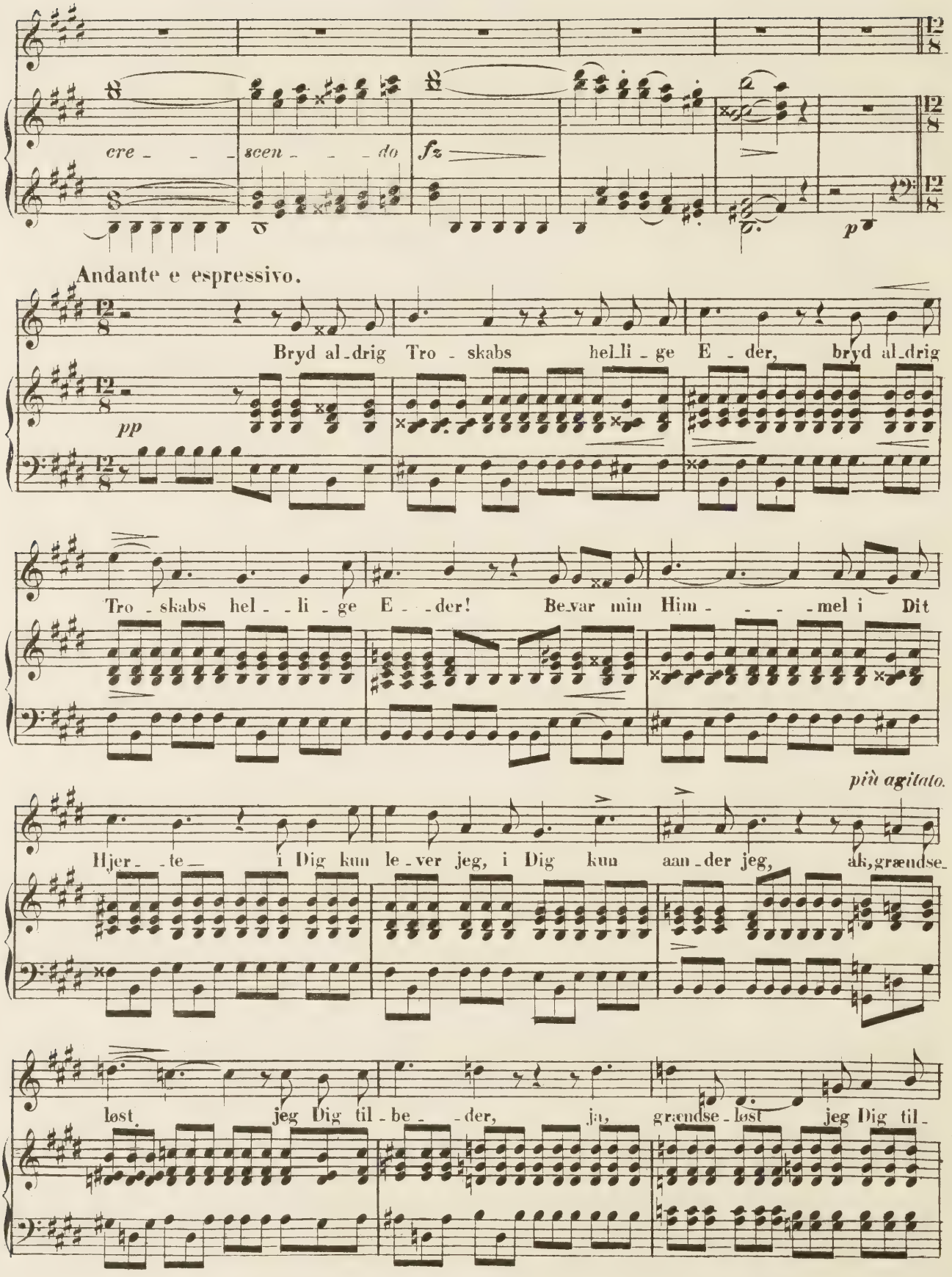
cre - - - scen - - - do
fz
p
Andante e espressivo.
Bryd al-drig Tro - skabs hel-li - ge E - der, bryd al-drig
pp
Tro - skabs hel - - li - ge E - - der! Be-var min Him - - - - mel i Dit
più agitato.
Hjer - - te — i Dig kun le - ver jeg, i Dig kun aan-der jeg, ak, grændse-
løst jeg Dig til - be - - der, ja, grændse - løst jeg Dig til-

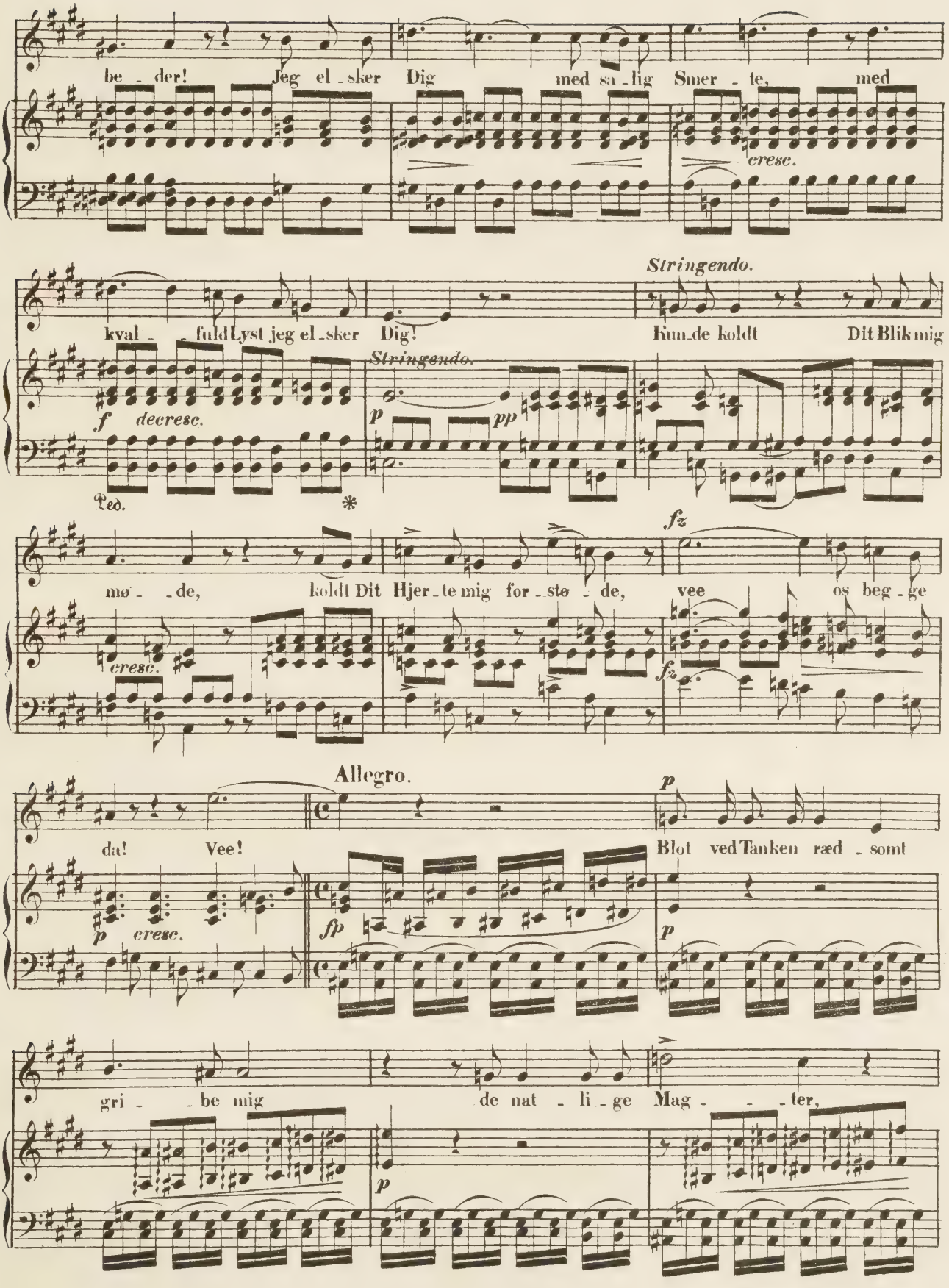
be - der! Jeg el - sker Dig med sa - lig Smer - te, med
cresc.
Stringendo.
kval - fuld Lyst jeg el - sker Dig! Kun de koldt Dit Blik mig
f decresc.
Stringendo.
p pp
Ped. *
mø - de, koldt Dit Hjer - te mig for - stø - de, vee os beg - ge
cresc.
fz
fz
Allegro.
da! Vee!
p
Blot ved Tanken ræd - somt
p cresc.
fp
p
gri - be mig de nat - li - ge Mag - - ter,
p

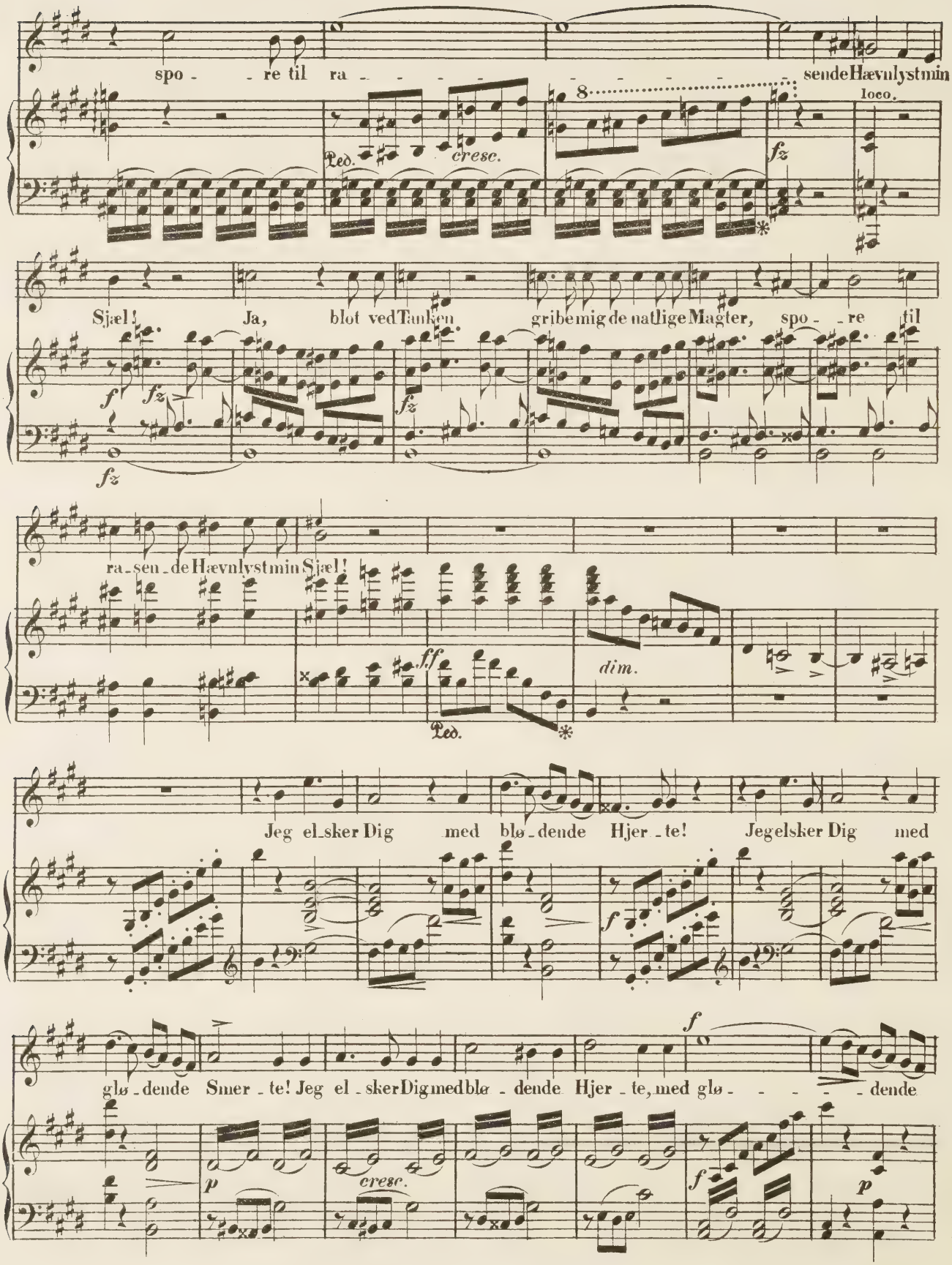
spo - - re til ra - - - - - - - - sende Hævnlyst min
loco.
Led.
cresc.
fz
Sjæl! Ja, blot ved Tanken gribe mig de natlige Magter, spo - - re til
f
fz
ra - sen - de Hævnlyst min Sjæl!
ff
dim.
Led.
Jeg el - sker Dig med blø - dende Hjer - te! Jeg elsker Dig med
glø - dende Smer - te! Jeg el - sker Dig med blø - dende Hjer - te, med glø - - - - dende
p
cresc.

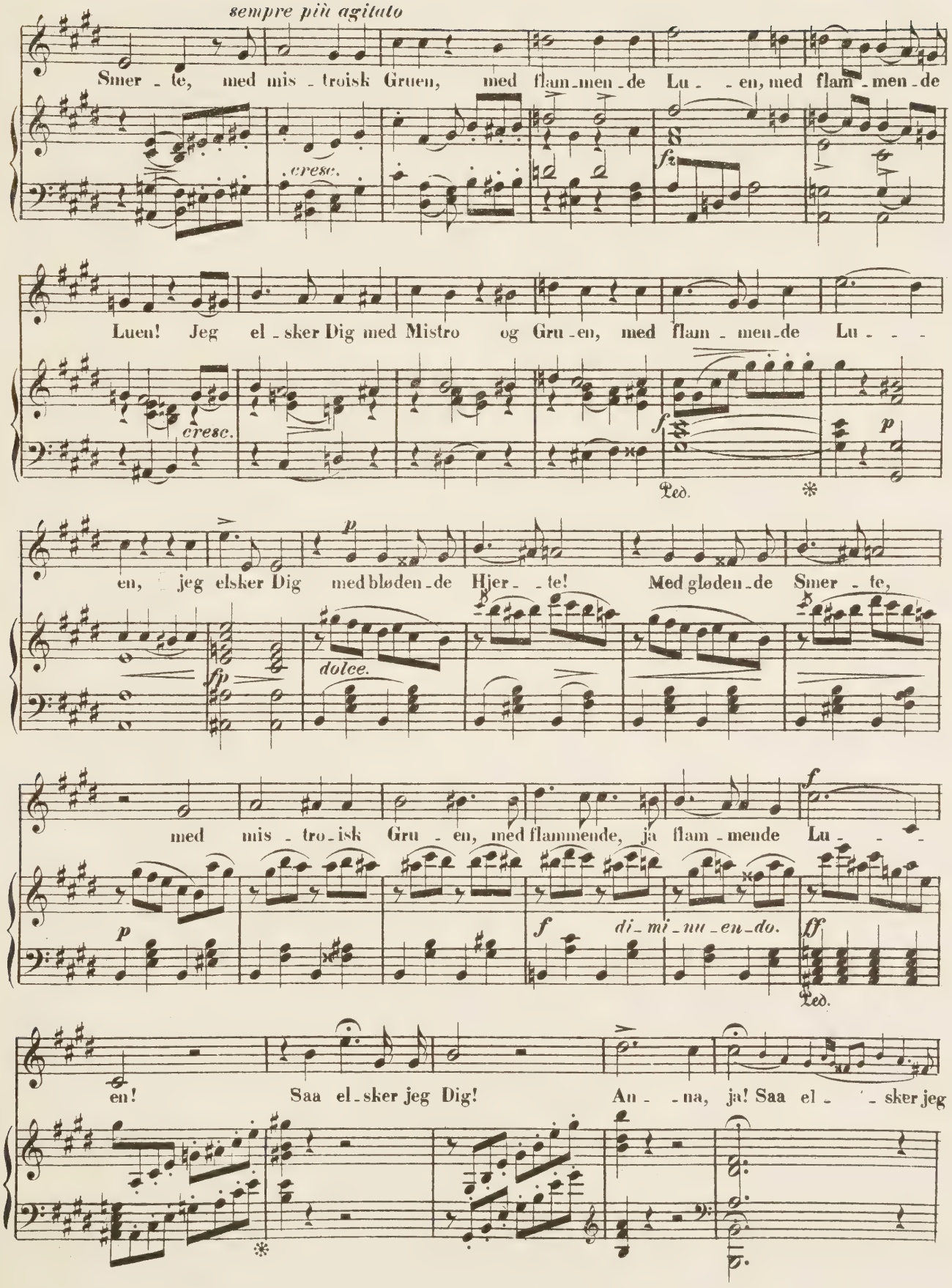
sempre più agitato
Smer - te, med mis - troisk Gruen, med flam-men-de Lu - - en, med flam - men-de
cresc.
fz
Luen! Jeg el - sker Dig med Mistro og Gru-en, med flam - men-de Lu - - -
cresc.
f
p
Ped.
*
en, jeg elsker Dig med bløden-de Hjer - - te! Med gløden-de Smer - te,
p
fp
dolce.
med mis - tro-isk Gru - en, med flammende, ja flam - mende Lu - - -
f
p
f
di-mi-nu-en-do.
ff
Ped.
en! Saa el-sker jeg Dig! An - - na, ja! Saa el - - sker jeg
*

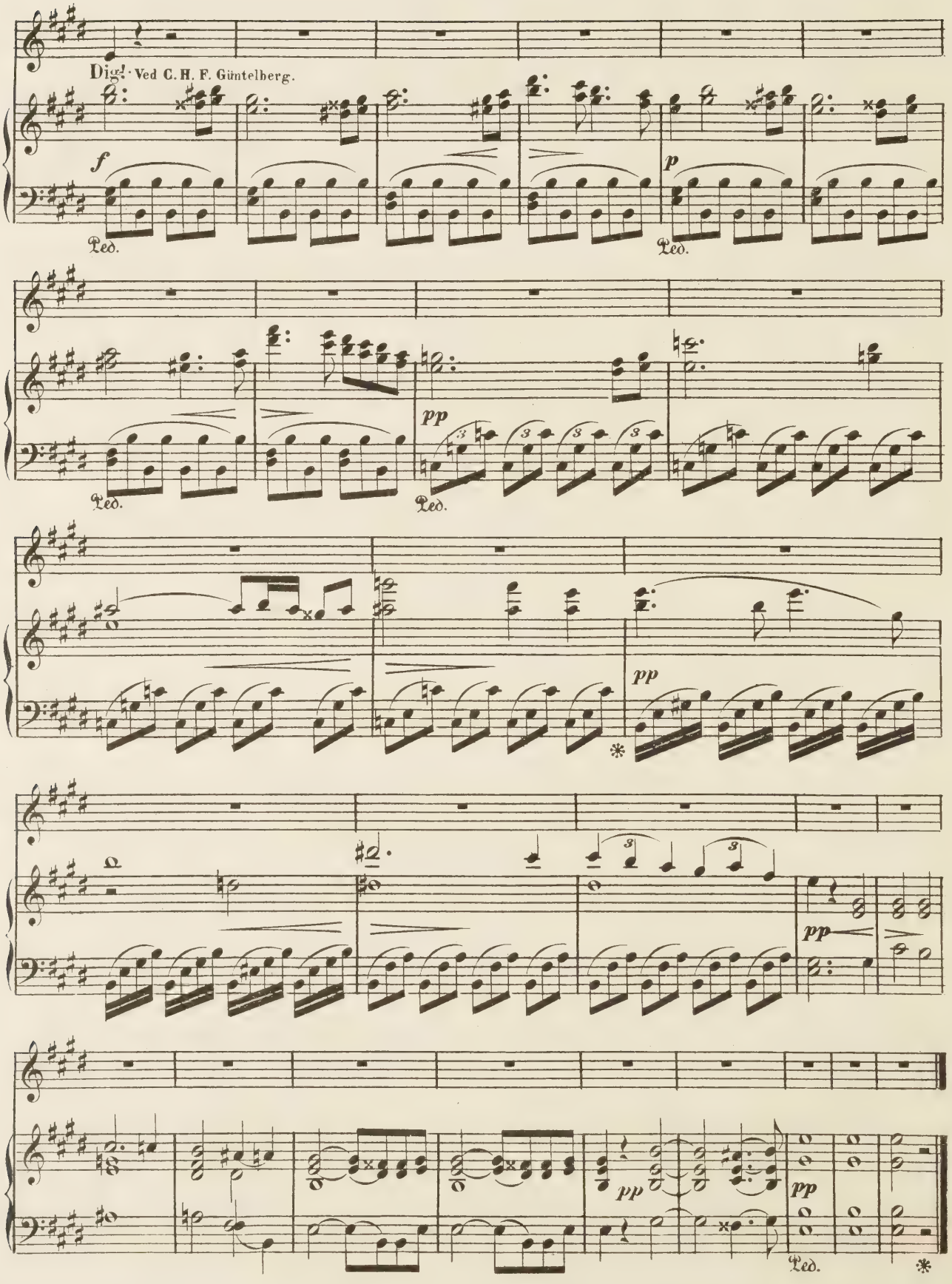
Digi·Ved C. H. F. Güntelberg.
f
Led.
p
Led.
pp
Led.
Led.
pp
pp
pp
pp
Led.

II.

Andante con espressione. *Arie.*

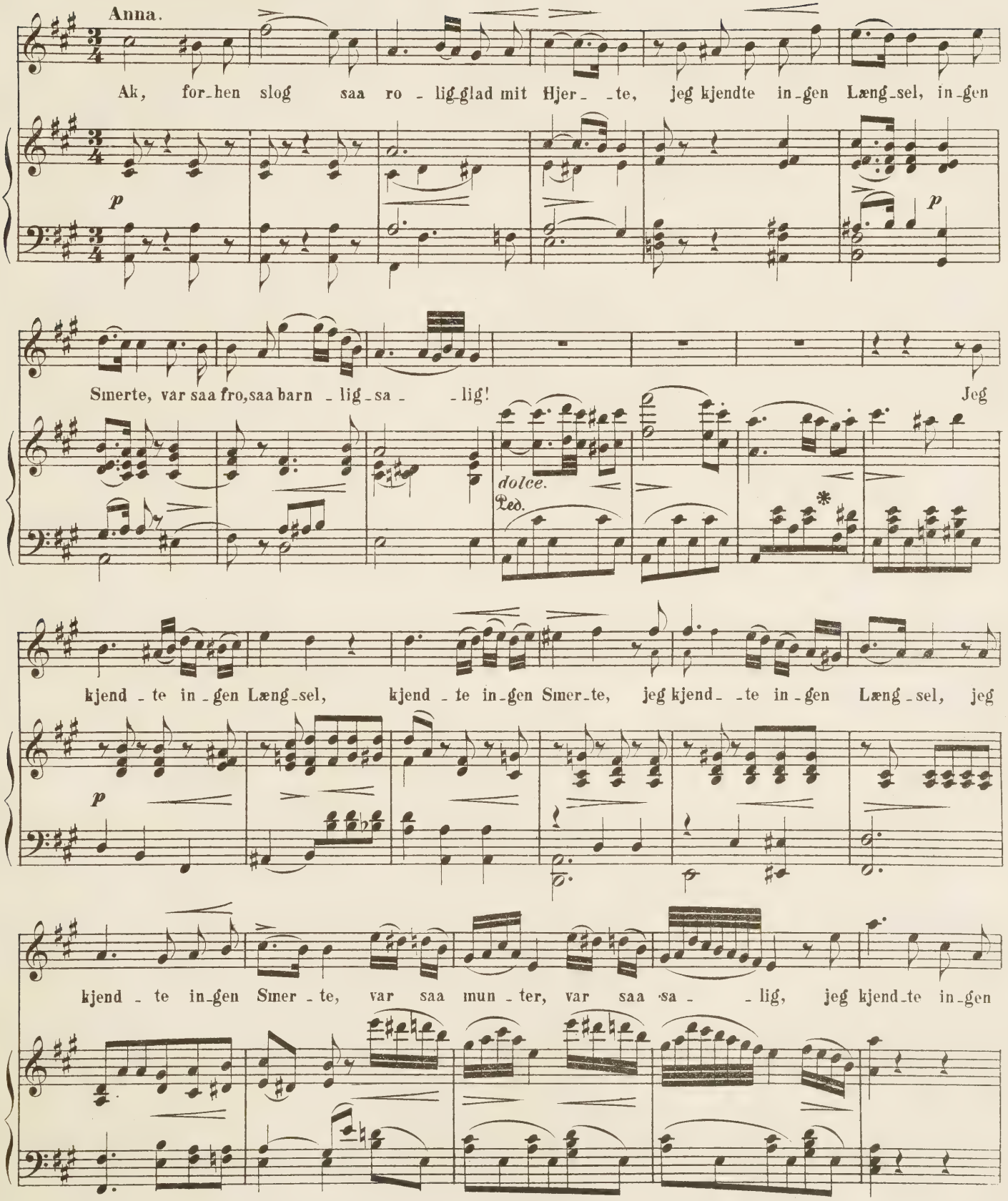

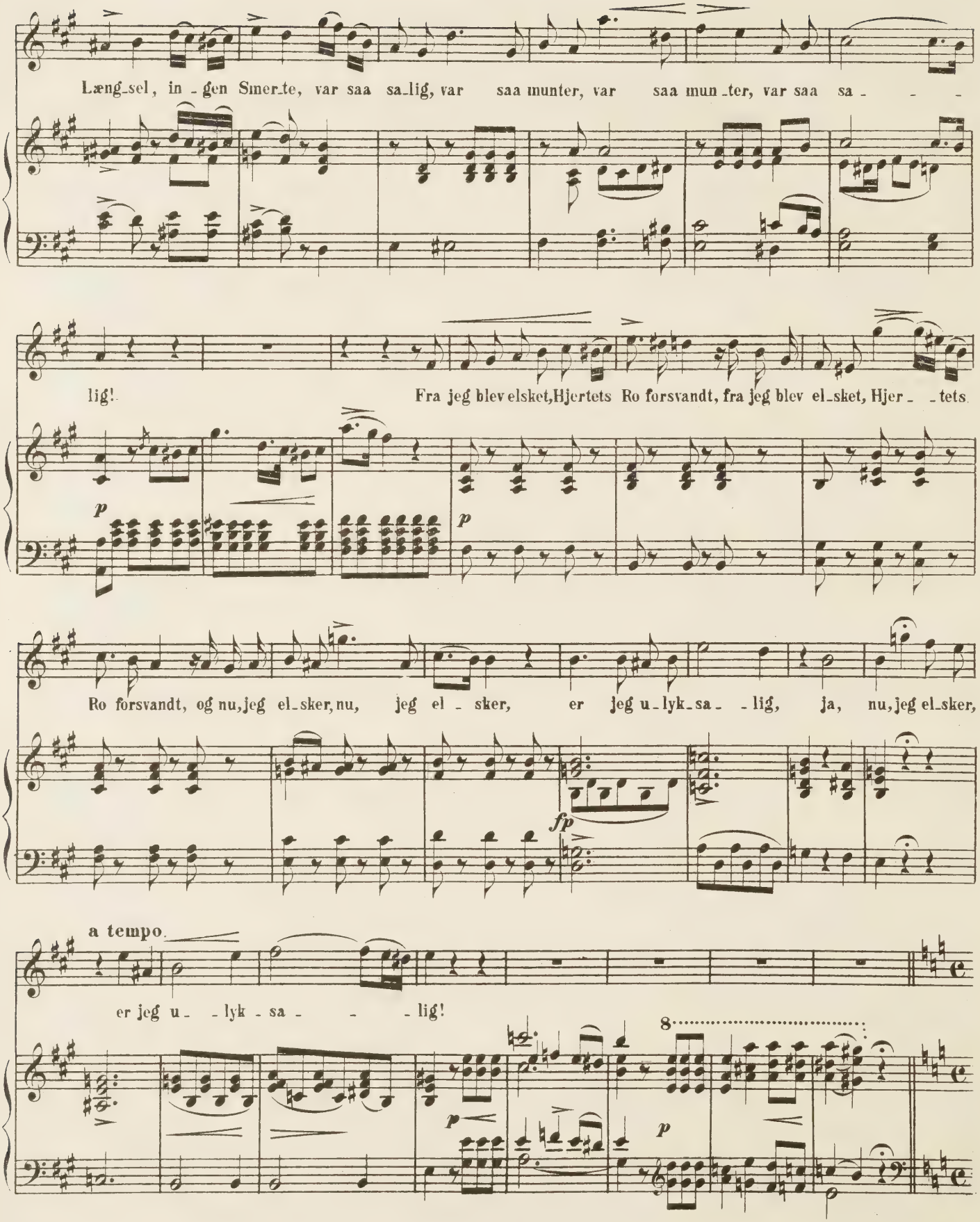
Længsel, ingen Smerte, var saa salig, var saa munter, var saa munter, var saa sa - - -
lig!
Fra jeg blev elsket, Hjertets Ro forsvandt, fra jeg blev elsket, Hjer - - tets
p
p
Ro forsvandt, og nu, jeg elsker, nu, jeg el - sker, er jeg ulyksa - lig, ja, nu, jeg elsker,
fp
a tempo.
er jeg u - lyk - sa - - - lig!
8
p
p

Allegro agitato ma non troppo.

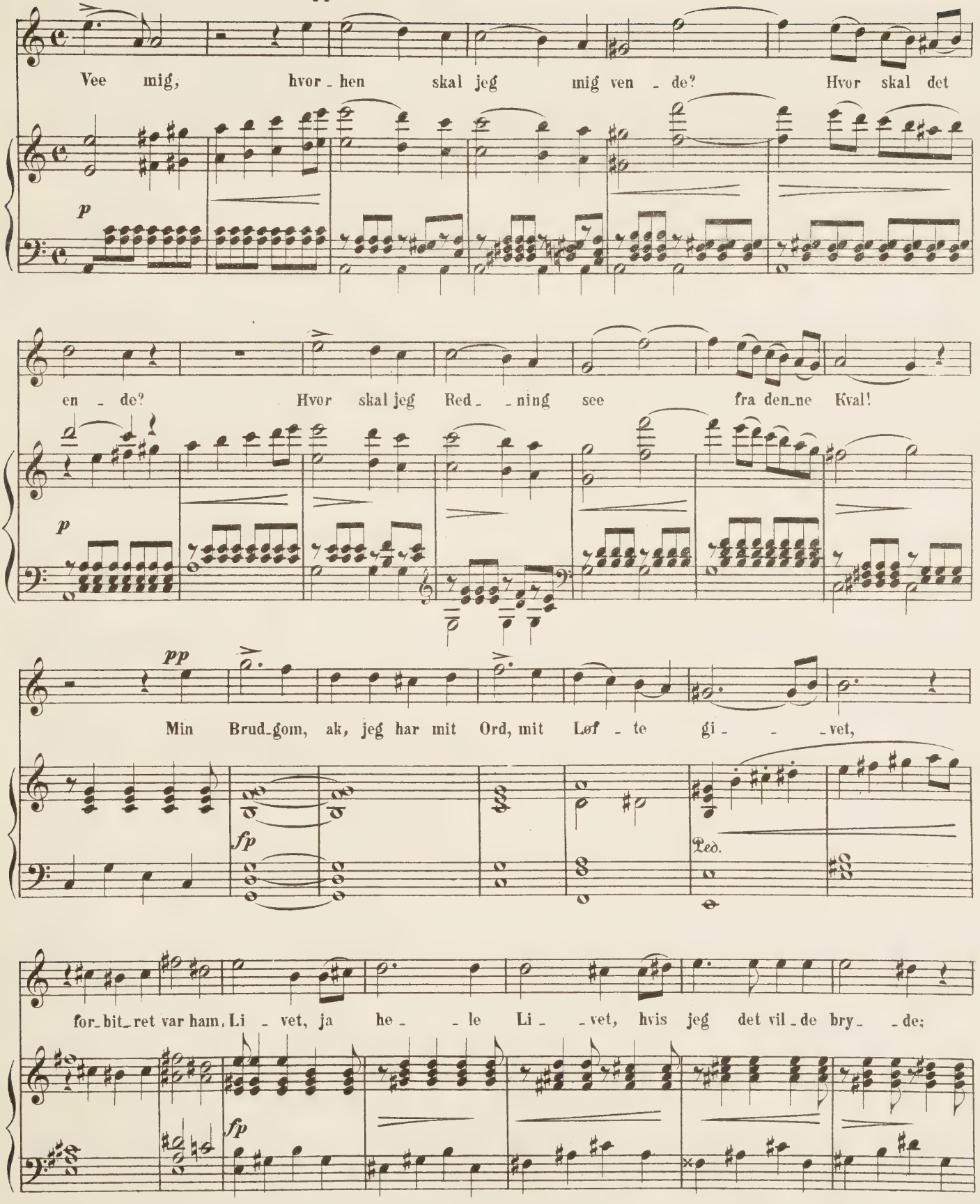

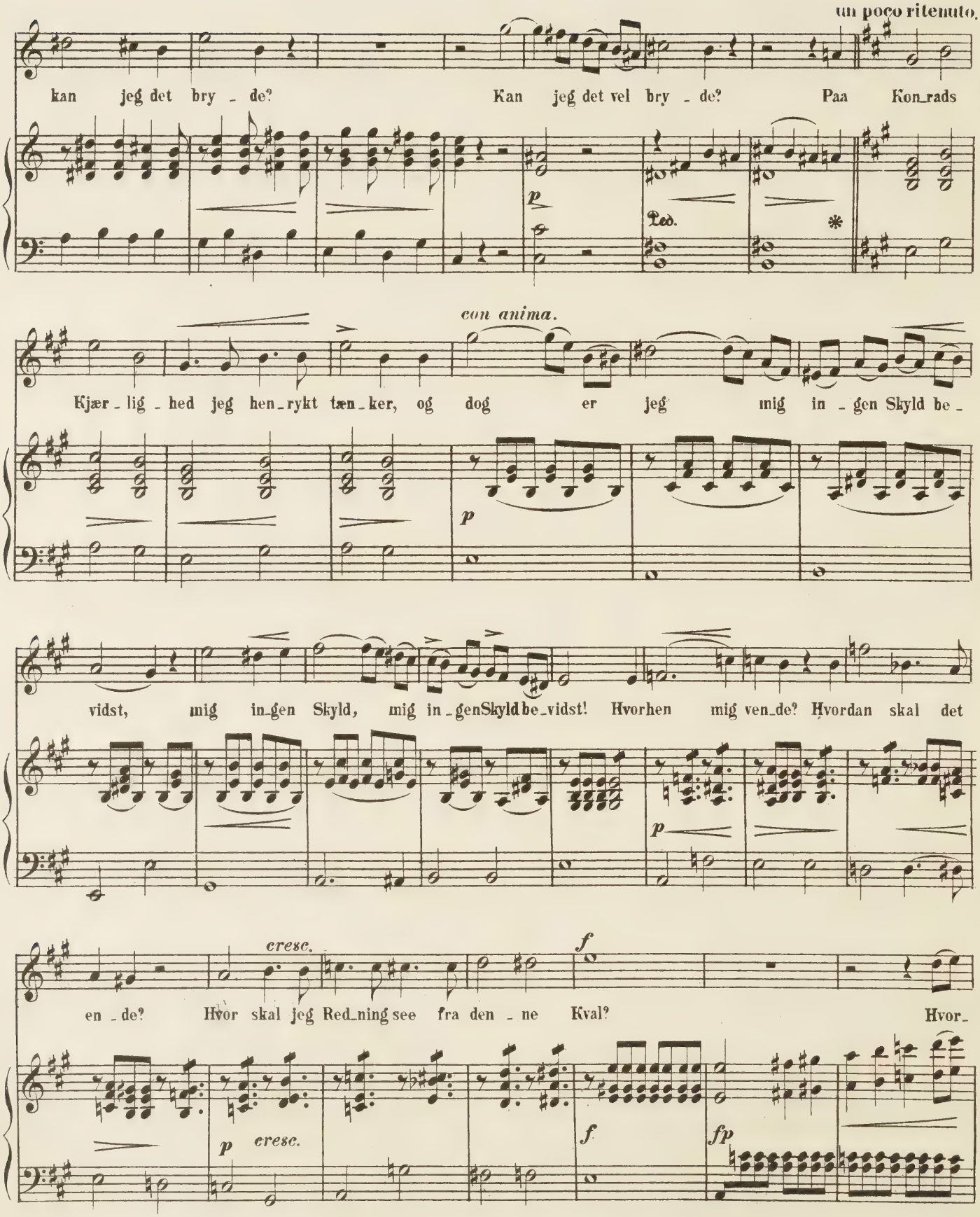
un poco ritenuto.
kan jeg det bry - de? Kan jeg det vel bry - de? Paa Kon_rads
p
Ped. *
con anima.
Kjær - lig - hed jeg hen_rykt tæn - ker, og dog er jeg mig in - gen Skyld be -
p
vidst, mig in_gen Skyld, mig in - genSkyld be_vidst! Hvorhen mig ven_de? Hvordan skal det
p
cresc.
f
en - de? Hvor skal jeg Red_ning see fra den - ne Kval? Hvor_
p cresc.
f
fp

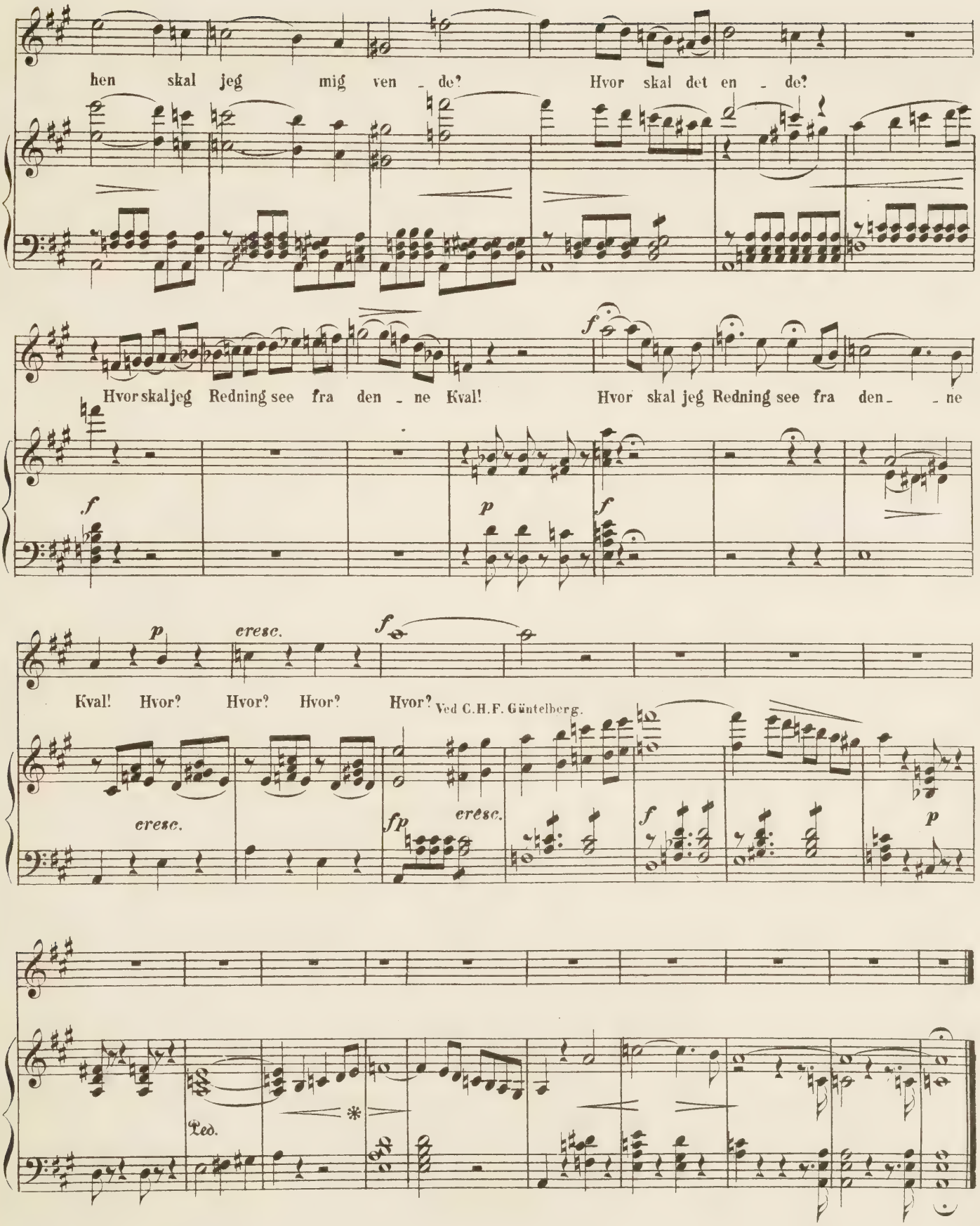
hen skal jeg mig ven - de?
Hvor skal det en - de?
Hvor skal jeg Redning see fra den - ne Kval!
Hvor skal jeg Redning see fra den - - ne
Kval! Hvor? Hvor? Hvor? Hvor?
Ved C.H.F. Güntelberg.
cresc.
cresc.
Ped.

III.

Vise.

Allegretto.

Konrad.

1. En lil_le, ro _ sen _ kin _ det Glut sig
2. Hun brasker op med Stads og Fjas og
3. Da kikker hun der _ ind en_gang og

vi _ ste mod hver Bei_ler mut og knibsk med Nak _ ken slog, ja, ja, ja, ja, og knibsk med
bryster sig og gi'er Kollas, sig som en Paa _ fugl teer, ja, ja, ja, ja, sig som en
seer sin Mand to Tommer lang midt i en Nis _ se _ dands, ja, ja, ja, ja, midt i en

Nak _ _ ken slog; da kom en Gre _ ve strunk og stram, og
Paa _ _ fugl teer! Hver Fre_dag dog den Gre _ ve fiin sig
Nis _ _ se _ _ dands! Med tyn_de Been og Hjer _ ne tom Hr.

strax til Mand hun valg_te ham, tra _ la _ la hop_sa _ sa! I Kar_le, slaaes kun om mig nu! Jeg bli _ ver
luk _ ker i sit Kam_mer ind; a _ ha, ja saa, ei, ei! Hun tænker: „Det er ku _ ri _ øs; her er nok
Gre _ ven hop _ per ly _ stig om, hop _ hop, hei_sa, hop_hop! Kol_bøt_ter slaaer han rask for _ an, en Trold var

cresc. *cre _ _ _ scen _ _ _*

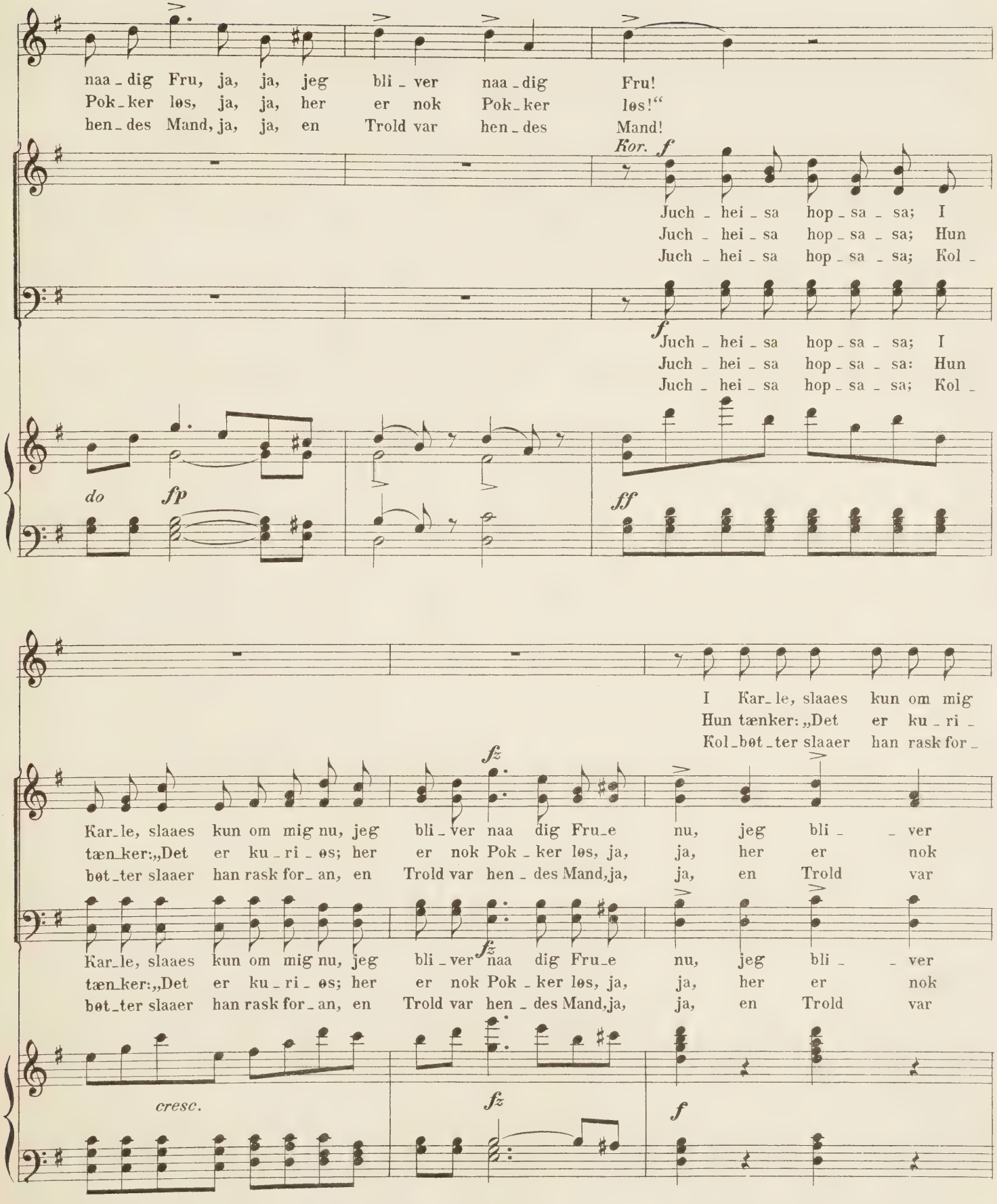
naa - dig Fru, ja, ja, jeg bli - ver naa - dig Fru!
Pok - ker løs, ja, ja, her er nok Pok - ker løs!"
hen - des Mand, ja, ja, en Trold var hen - des Mand!
Kor. f
Juch - hei - sa hop - sa - sa; I
Juch - hei - sa hop - sa - sa; Hun
Juch - hei - sa hop - sa - sa; Kol -
f
Juch - hei - sa hop - sa - sa; I
Juch - hei - sa hop - sa - sa: Hun
Juch - hei - sa hop - sa - sa; Kol -
do fp
ff
I Kar - le, slaaes kun om mig
Hun tænker: „Det er ku - ri -
Kol - bøt - ter slaaer han rask for -
fz
Kar - le, slaaes kun om mig nu, jeg bli - ver naa dig Fru - e nu, jeg bli - - ver
tæn - ker: „Det er ku - ri - øs; her er nok Pok - ker løs, ja, ja, her er nok
bøt - ter slaaer han rask for - an, en Trold var hen - des Mand, ja, ja, en Trold var
fz
Kar - le, slaaes kun om mig nu, jeg bli - ver naa dig Fru - e nu, jeg bli - - ver
tæn - ker: „Det er ku - ri - øs; her er nok Pok - ker løs, ja, ja, her er nok
bøt - ter slaaer han rask for - an, en Trold var hen - des Mand, ja, ja, en Trold var
cresc.
fz
f

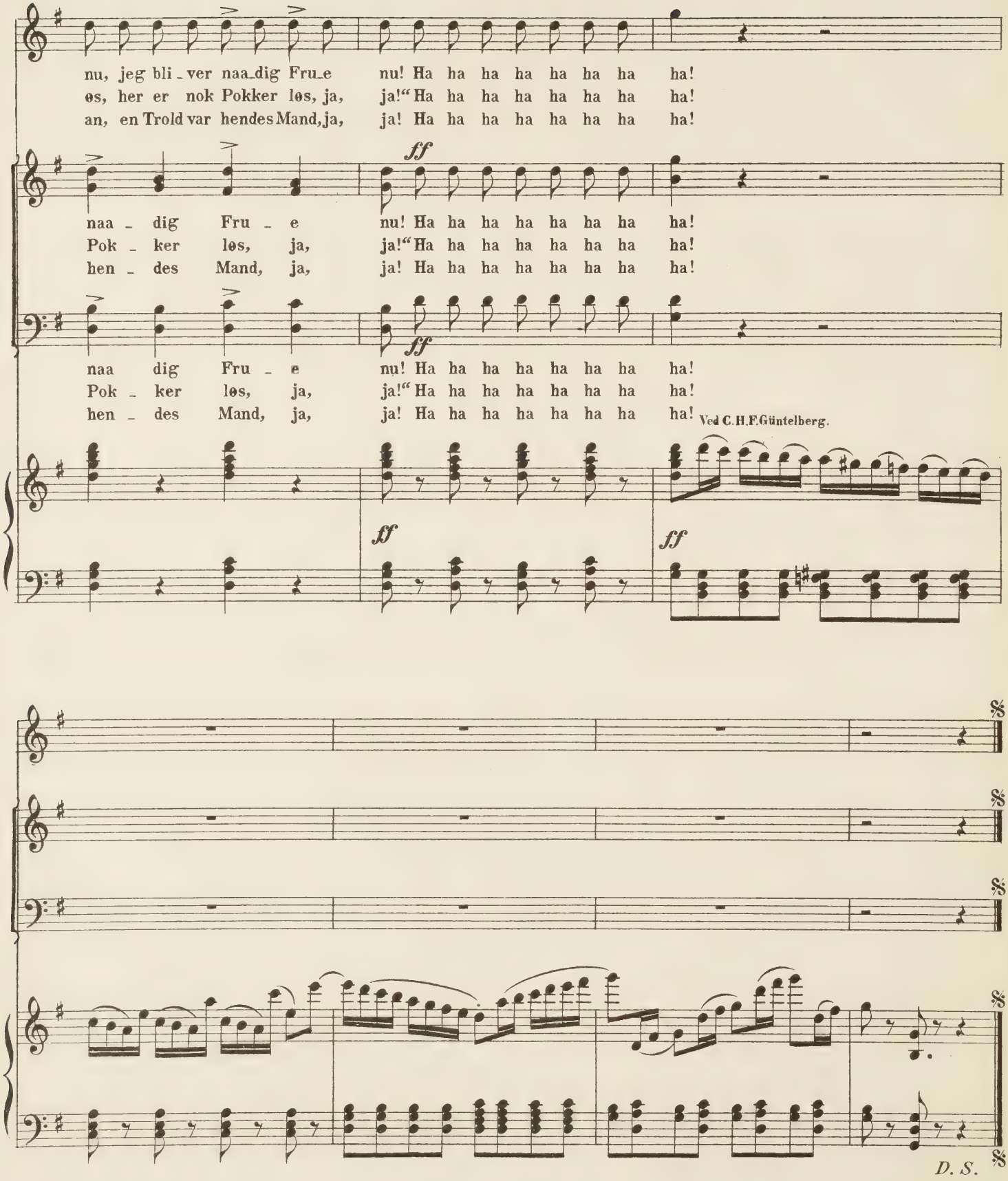
nu, jeg bli - ver naa - dig Fru - e nu! Ha ha ha ha ha ha ha ha!
øs, her er nok Pokker løs, ja, ja!" Ha ha ha ha ha ha ha ha!
an, en Trold var hendes Mand, ja, ja! Ha ha ha ha ha ha ha ha!
ff
naa - dig Fru - e nu! Ha ha ha ha ha ha ha ha!
Pok - ker løs, ja, ja!" Ha ha ha ha ha ha ha ha!
hen - des Mand, ja, ja! Ha ha ha ha ha ha ha ha!
ff
naa dig Fru - e nu! Ha ha ha ha ha ha ha ha!
Pok - ker løs, ja, ja!" Ha ha ha ha ha ha ha ha!
hen - des Mand, ja, ja! Ha ha ha ha ha ha ha ha!
Ved C.H.F.Güntelberg.
ff
ff
D. S.

SVEND DYRINGS HUUS.

(1837.)

I.

Romance.

Henrik Rung.
(1807–1871.)

Andante con moto.

Ivar.

1. Hr. Pe_der ka_sted Ru_ner o_ver
2. Helle_li_den gaaer og læn_ges un_der
3. Den Vægter raa_ber høit, da Ski_bet

dolce *p*

Span_ge, som Hel_le_li_den o_ver skulde gan_ge. Saa løf_ted han sit
Stran_de og stir_rer paa de dy_be, sal_te Van_de. „Lad os kun Lykken
kom_mer: „Nu brin_ger Bø_ren os den dan_ske Som_mer!“ Det var den Her_re

An_ker, saa fik han bli_den Bør og sei_le_de fra Danmark og fra de danske Møer.
fri_ste! Gud gi_ver bli_den Bør!“ Saa sei_led hun fra Danmark med al_le si_ne Møer.
Pe_der, af Glæde fast han lo, da Hel_le_li_den gav ham sin Æ_re og sin Tro.

cresc. *mf* *f*

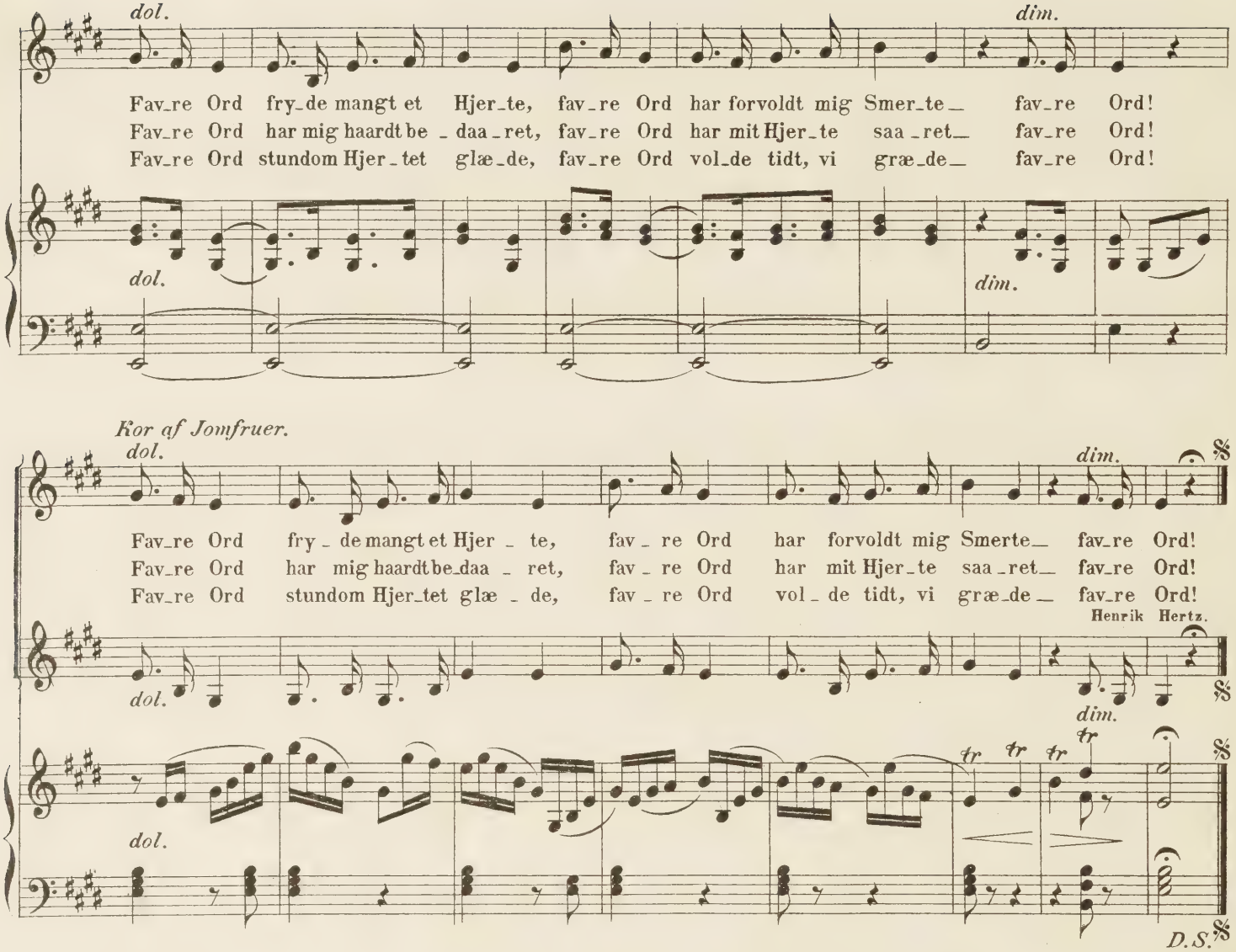
dol.
dim.
Fav_re Ord fry_de mangt et Hjer_te, fav_re Ord har forvoldt mig Smer_te_ fav_re Ord!
Fav_re Ord har mig haardt be_daa_ret, fav_re Ord har mit Hjer_te saa_ret_ fav_re Ord!
Fav_re Ord stundom Hjer_tet glæ_de, fav_re Ord vol_de tidt, vi græ_de_ fav_re Ord!
dol.
dim.
Kor af Jomfruer.
dol.
dim.
Fav_re Ord fry_de mangt et Hjer_te, fav_re Ord har forvoldt mig Smerte_ fav_re Ord!
Fav_re Ord har mig haardt be_daa_ret, fav_re Ord har mit Hjer_te saa_ret_ fav_re Ord!
Fav_re Ord stundom Hjer_tet glæ_de, fav_re Ord vol_de tidt, vi græ_de_ fav_re Ord!
Henrik Hertz.
dol.
dim.
tr
dol.
D.S.

II.

Romance.

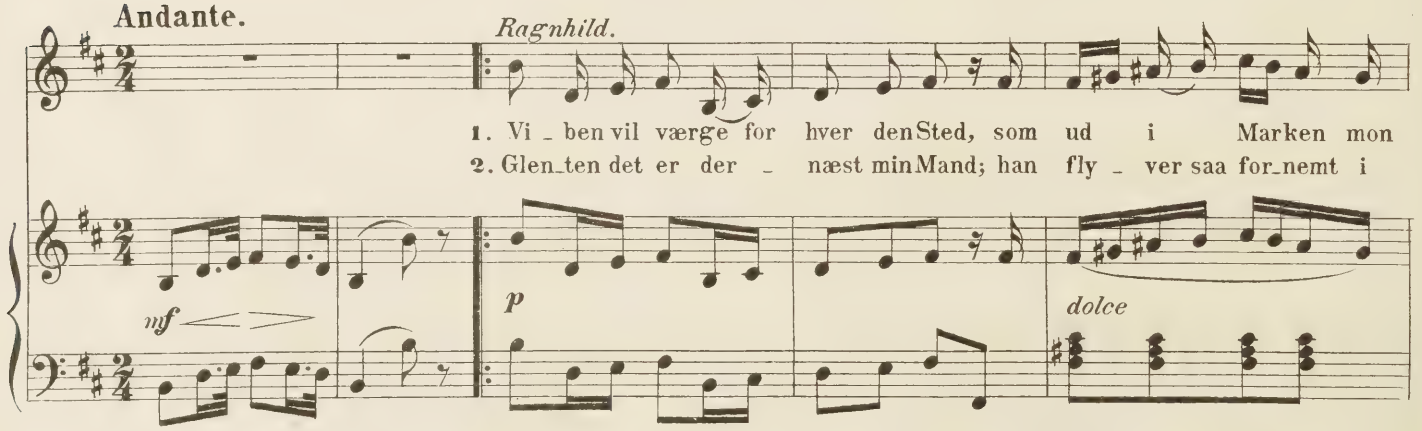
Andante.
Ragnhild.
1. Vi_ben vil værge for hver den Sted, som ud i Marken mon
2. Glen_ten det er der_næst min Mand; han fly_ver saa for_nemt i
mf
p
dolce

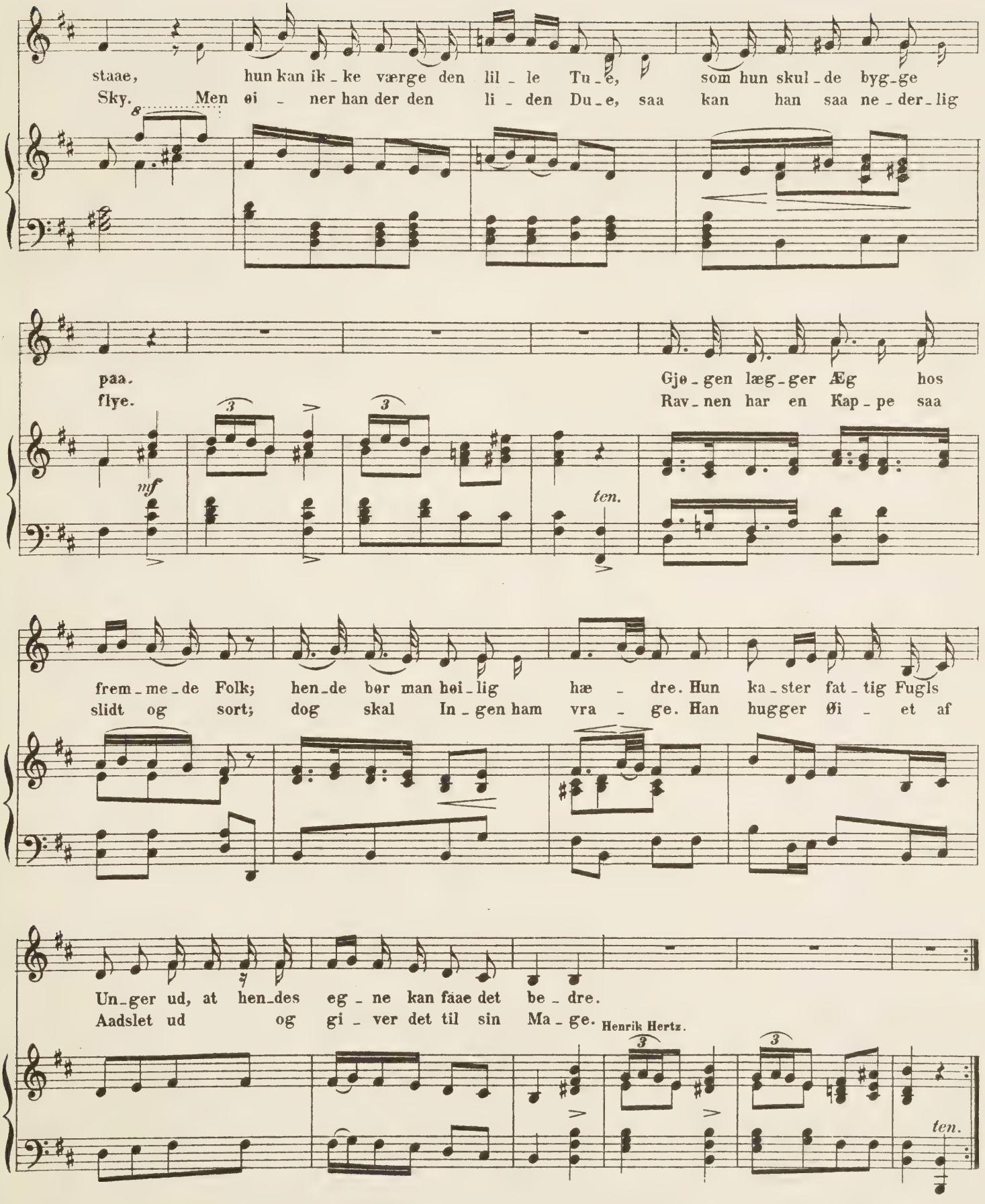
staae, hun kan ik - ke værge den lil - le Tu - e, som hun skul - de byg - ge
Sky. Men øi - ner han der den li - den Du - e, saa kan han saa ne - der - lig
8
mf
3
3
ten.
Gjø - gen læg - ger Æg hos
Rav - nen har en Kap - pe saa
frem - me - de Folk; hen - de bør man høi - lig hæ - dre. Hun ka - ster fat - tig Fugls
slidt og sort; dog skal In - gen ham vra - ge. Han hugger Øi - et af
Un - ger ud, at hen - des eg - ne kan faae det be - dre.
Aadslet ud og gi - ver det til sin Ma - ge.
Henrik Hertz.
3
3
ten.

AMBASSADRICEN.

(1837.)

I.

Vise.

Auber.

Allegretto moderato.

Charlotte.

1. Man har for_talt, Du har ind_
2. Man seer ham kun, hvergang Du

p

ta_get en Her_re, som er ung og smuk_ ei hans Navn er end_nu op_da_get, men til Vanvid han
spil_ler, og ved Din Sang han hen_rykt staaer, kun han klapper for Di_ne Tril_ler, Du hans Bifald al_

el_sker Dig, det har man for_talt, thi Du veed, at Alt, hvad man troer kan skee, strax i vor Foy_ee man kan forud_
e_ne faaer, det har man for_talt, thi Du veed, at Alt, hvad man troer kan skee, strax i vor Foy_ee man kan forud_

1.-2. see, Slad_ren strax paa Den, som blot har en Ven, al_tid dreies hen, de bag_ta_le maae, seer Du, det er

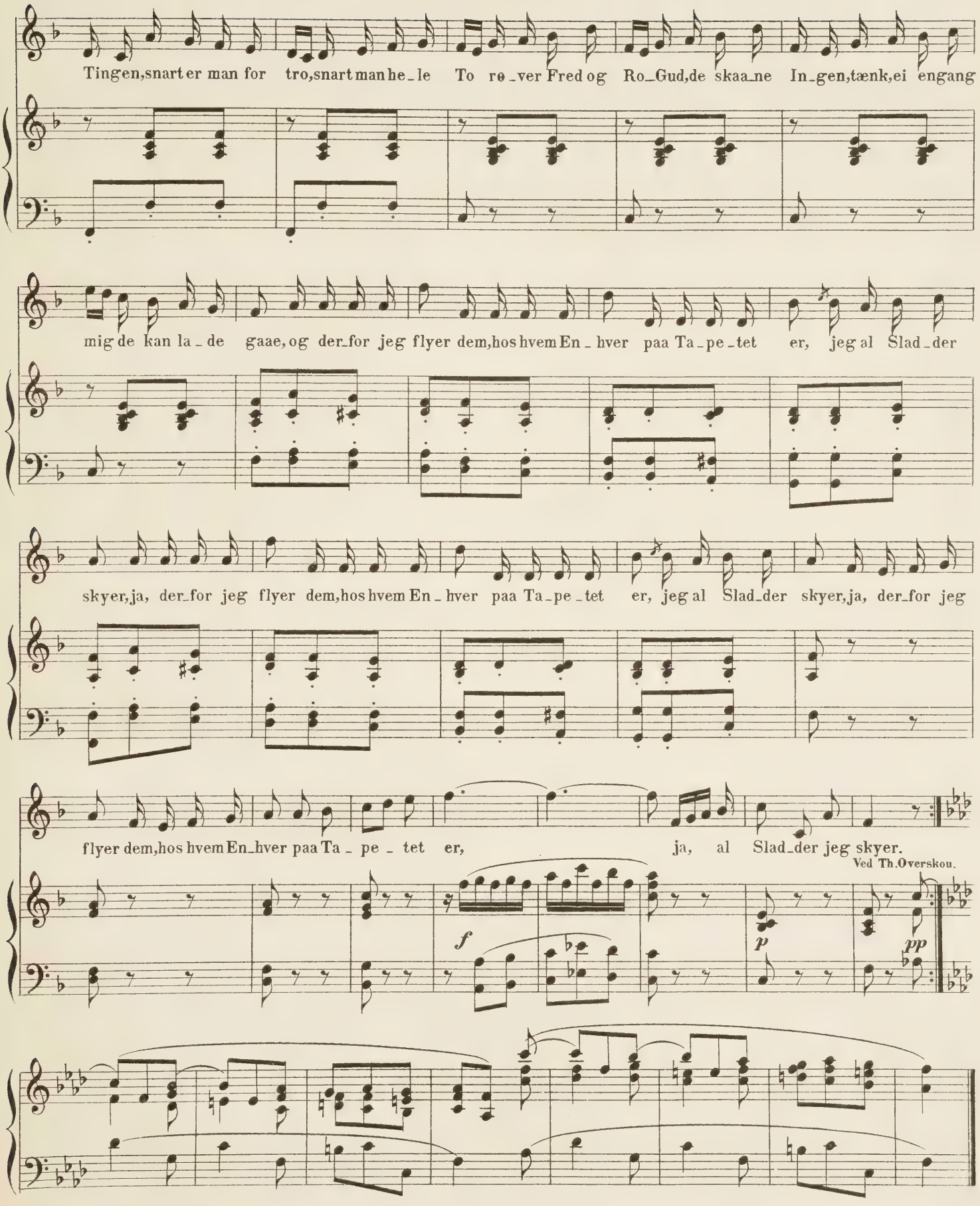
Tingen,snart er man for tro,snart man he_le To rø_ver Fred og Ro_Gud,de skaa_ne In_gen,tænk,ei engang
mig de kan la_de gaae,og der_for jeg flyer dem,hos hvem En_hver paa Ta_pe_tet er, jeg al Slad_der
skyer,ja, der_for jeg flyer dem,hos hvem En_hver paa Ta_pe_tet er, jeg al Slad_der skyer,ja, der_for jeg
flyer dem,hos hvem En_hver paa Ta_pe_tet er, ja, al Slad_der jeg skyer.
Ved Th.Overskou.
f
p
pp

II.

Vise.

Allegro moderato.

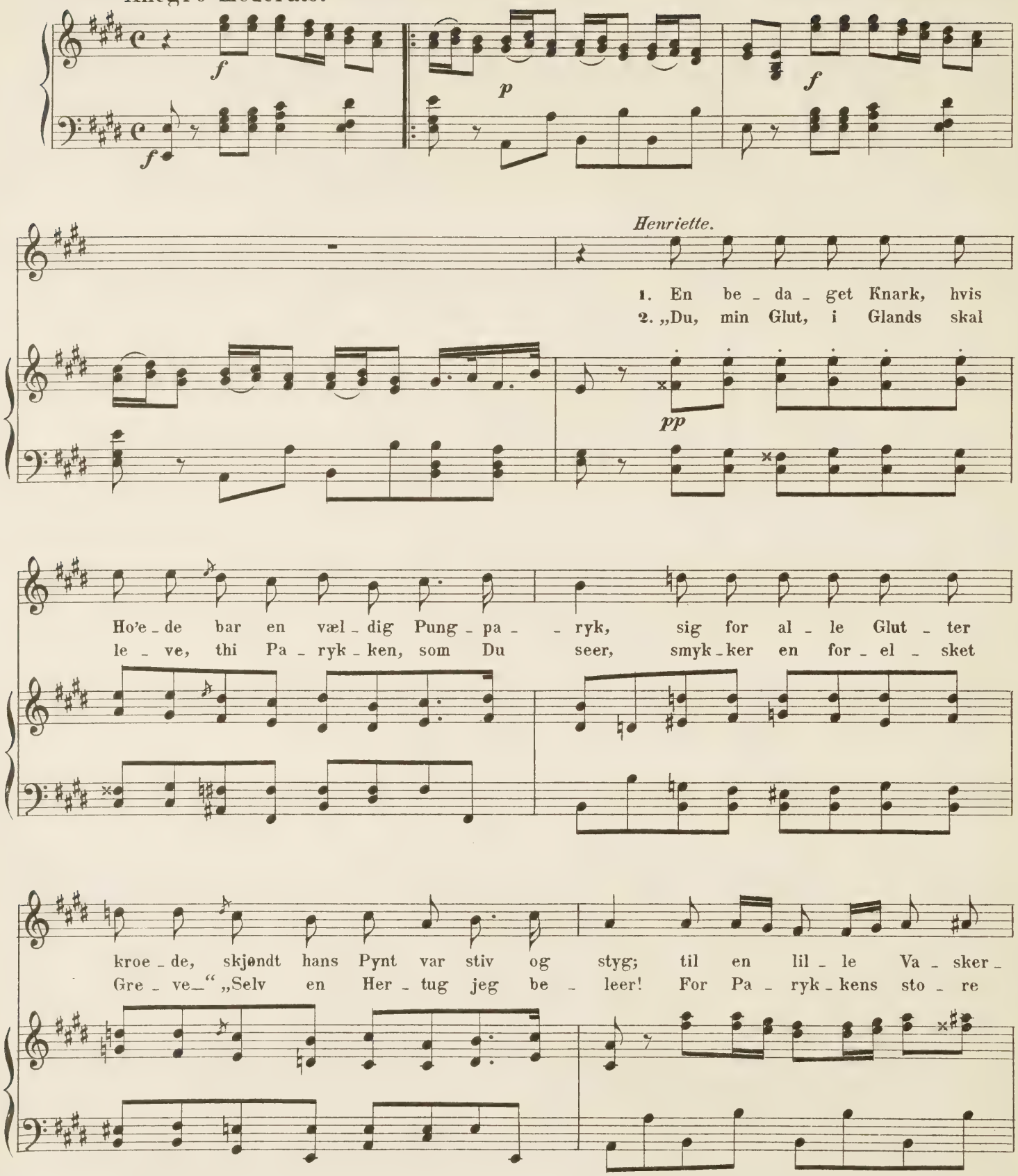

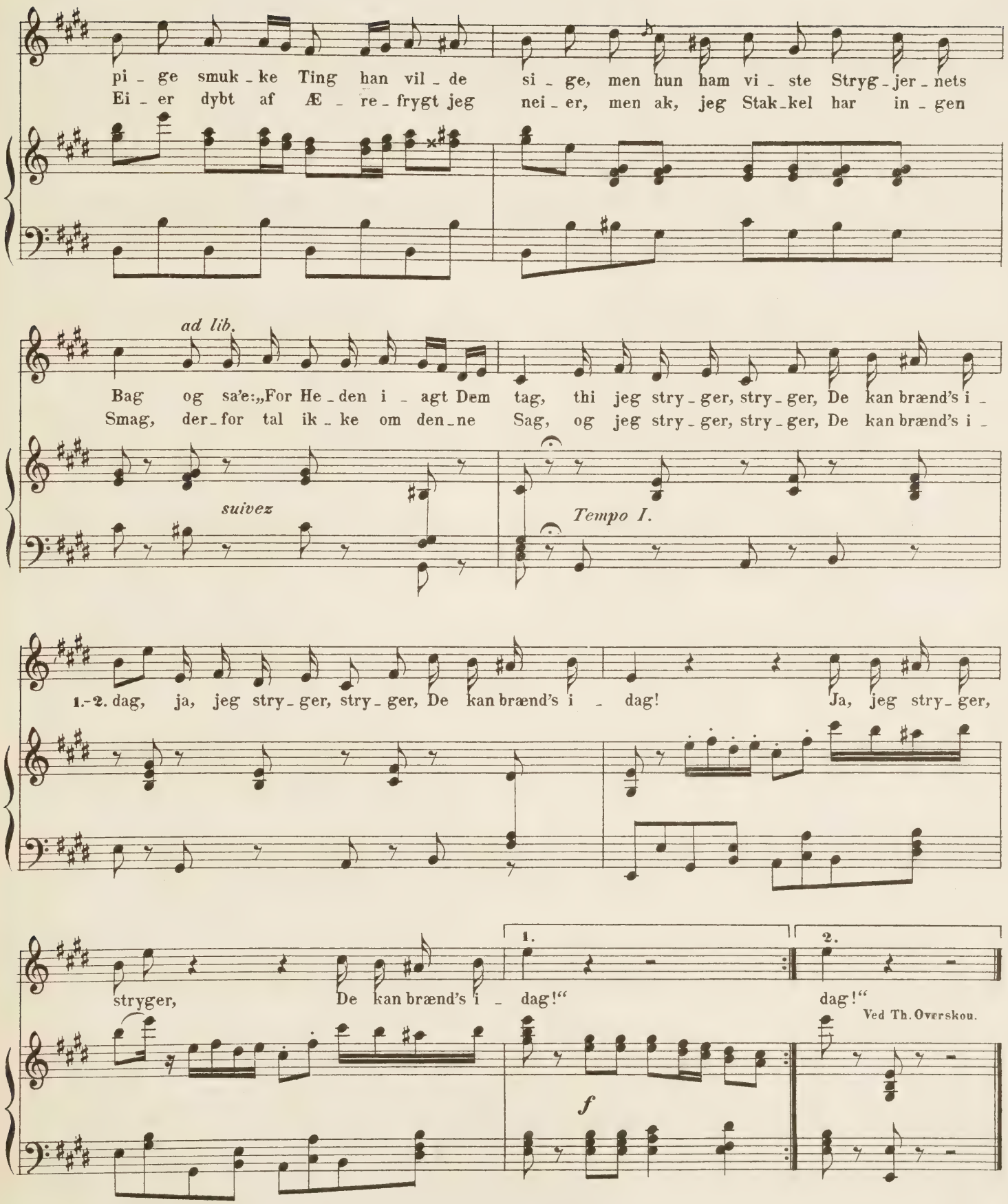
pi - ge smuk - ke Ting han vil - de si - ge, men hun ham vi - ste Stryg - jer - nets
Ei - er dybt af Æ - re - frygt jeg nei - er, men ak, jeg Stak - kel har in - gen
ad lib.
Bag og sa'e: „For He - den i - agt Dem tag, thi jeg stry - ger, stry - ger, De kan brænd's i -
Smag, der - for tal ik - ke om den - ne Sag, og jeg stry - ger, stry - ger, De kan brænd's i -
suivez
Tempo I.
1.-2. dag, ja, jeg stry - ger, stry - ger, De kan brænd's i - dag! Ja, jeg stry - ger,
stryger, De kan brænd's i - dag!“
1.
2.
dag!“
Ved Th. Overskou.
f

POSTILLONEN I LONGJUMEAU.

(1837.)

I.

*Vise.**)

A. Adam.
(1803–1856.)

Allegro.

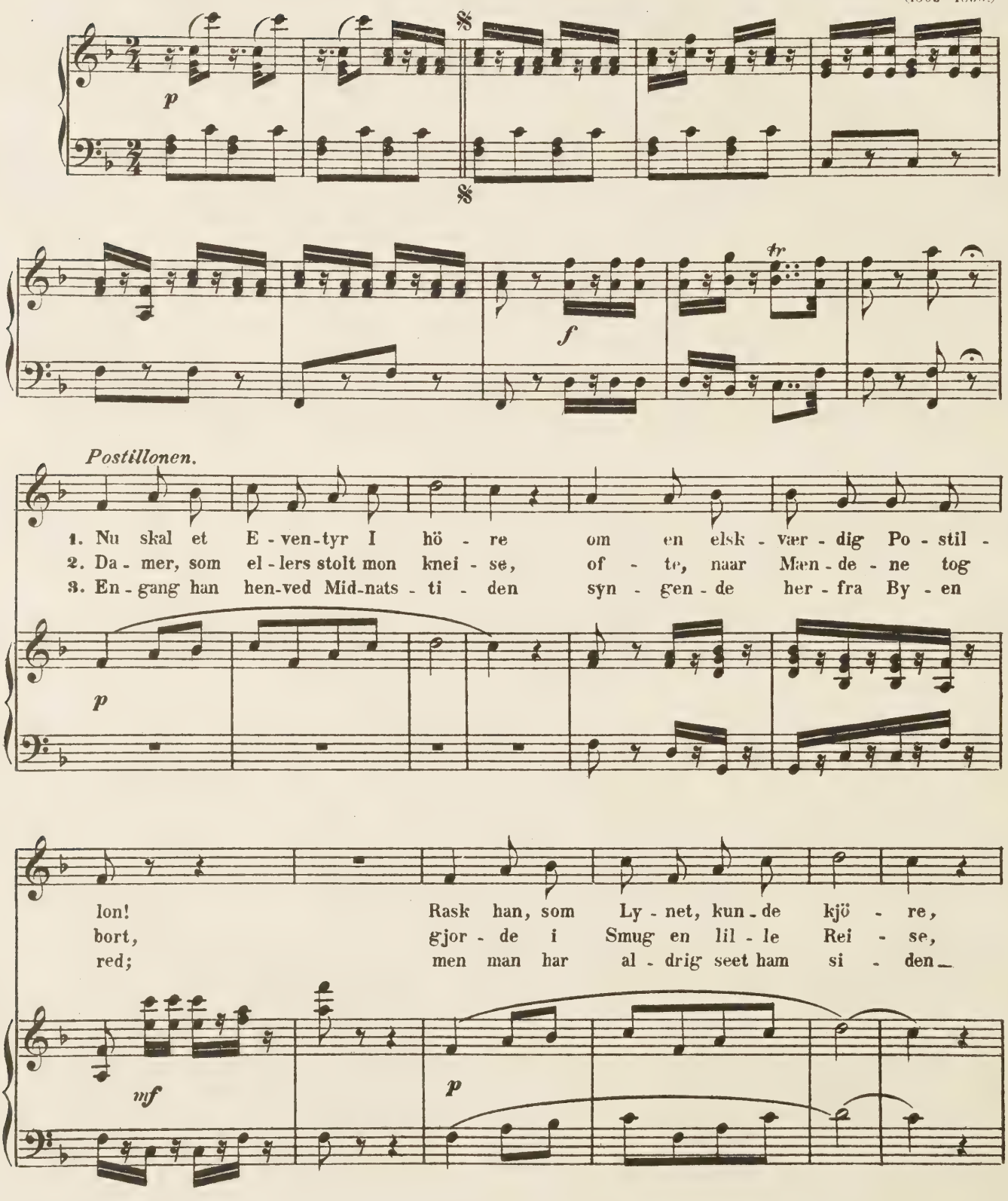

*) Originaltoneart: Gdur.

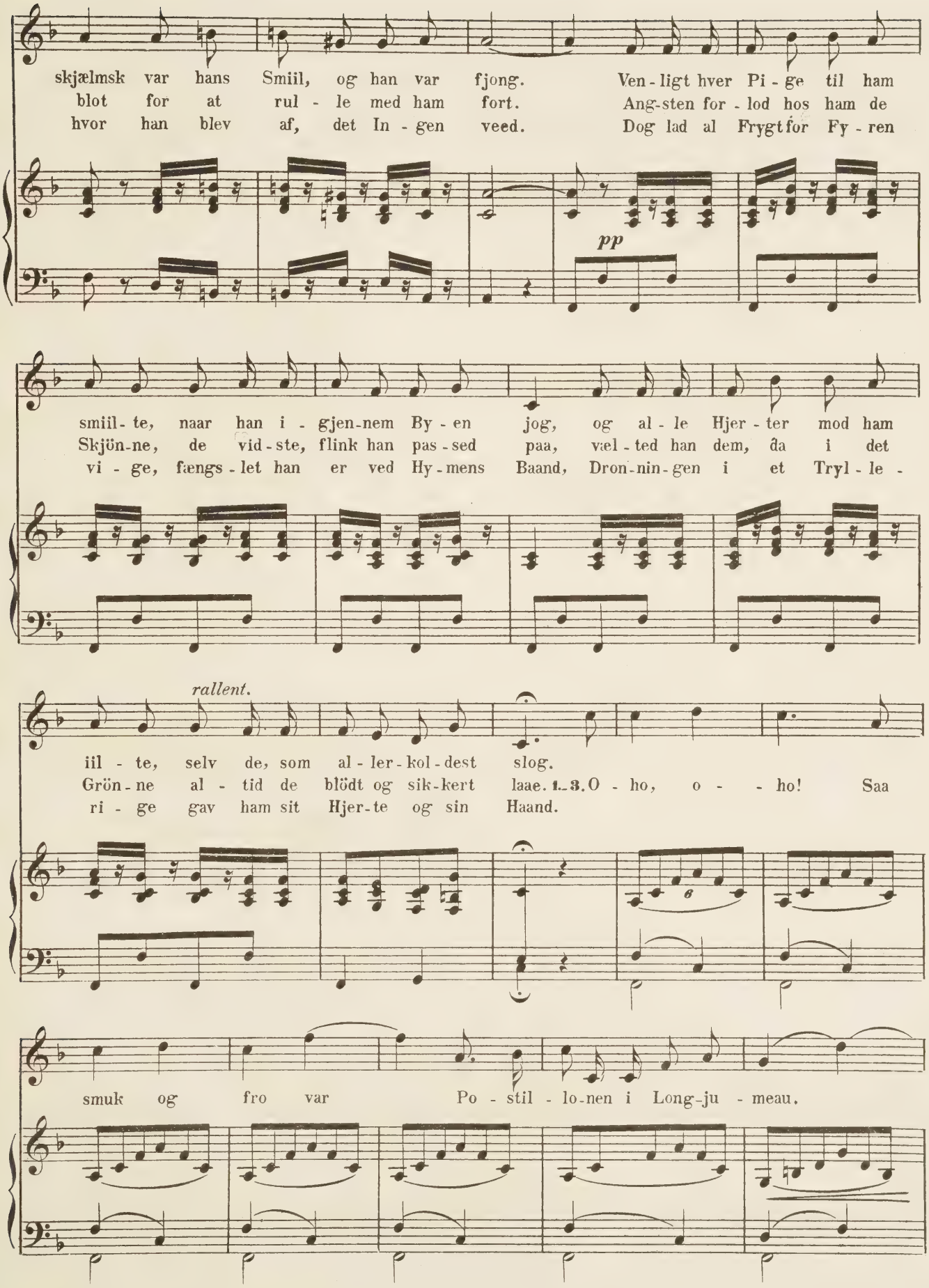
skjælmsk var hans Smiil, og han var fjong. Ven-ligt hver Pi-ge til ham
blot for at rul-le med ham fort. Ang-sten for-lod hos ham de
hvor han blev af, det In-gen veed. Dog lad al Frygt for Fy-ren
pp
smiil-te, naar han i-gjen-nem By-en jog, og al-le Hjer-ter mod ham
Skjön-ne, de vid-ste, flink han pas-sed paa, væl-ted han dem, da i det
vi-ge, fængs-let han er ved Hy-mens Baand, Dron-nin-gen i et Tryl-le-
rallent.
iil-te, selv de, som al-ler-kol-dest slog.
Grön-ne al-tid de blödt og sik-kert laae. 1-3. O-ho, o--ho! Saa
ri-ge gav ham sit Hjer-te og sin Haand.
smuk og fro var Po-stil-lo-nen i Long-ju-meau.

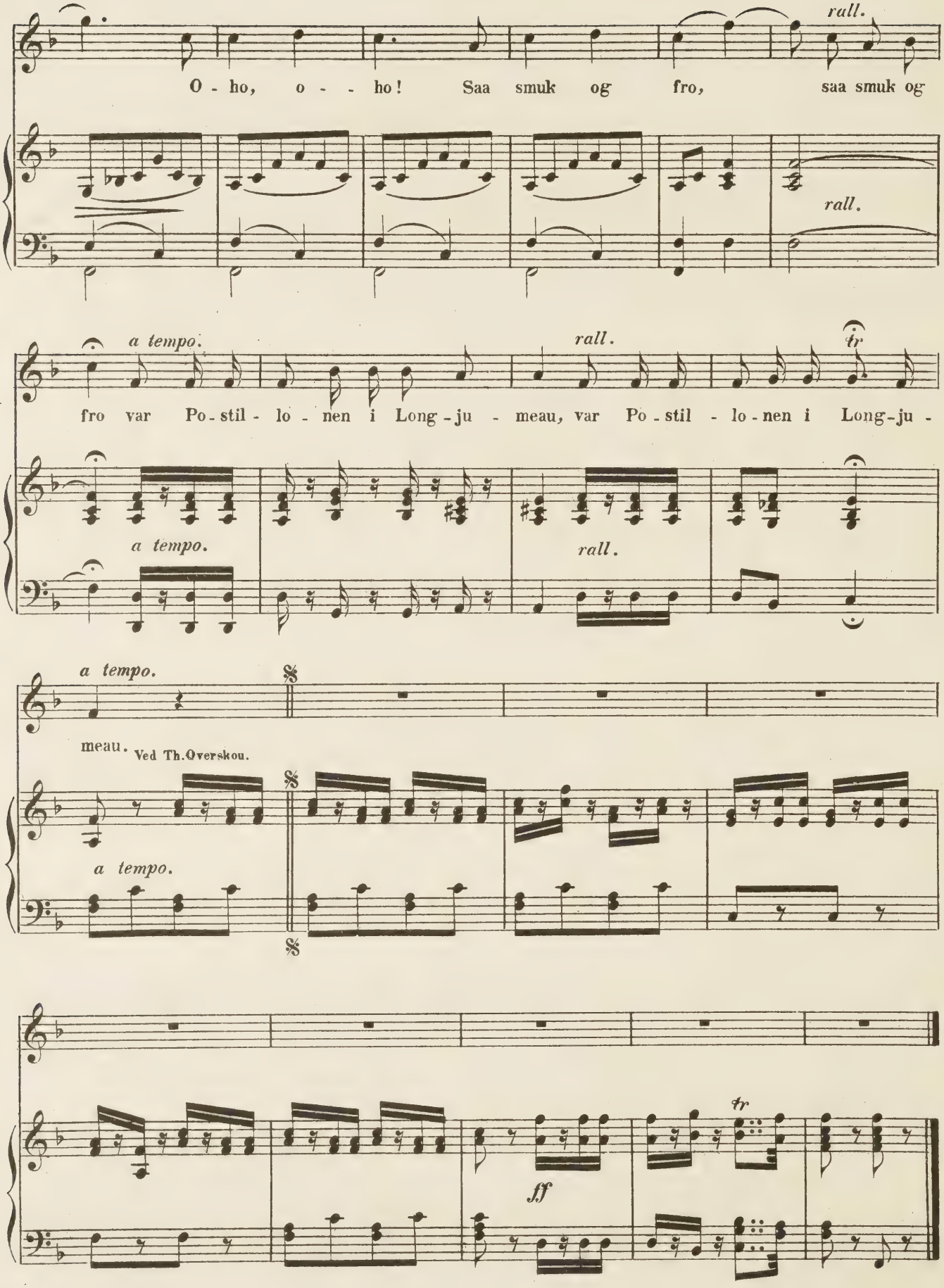
rall.
O - ho, o - - ho! Saa smuk og fro, saa smuk og
rall.
a tempo.
rall.
tr
fro var Po - stil - lo - nen i Long - ju - meau, var Po - stil - lo - nen i Long - ju -
a tempo.
rall.
a tempo.
meau.
Ved Th. Overskou.
a tempo.
ff
tr

II.

Romance.

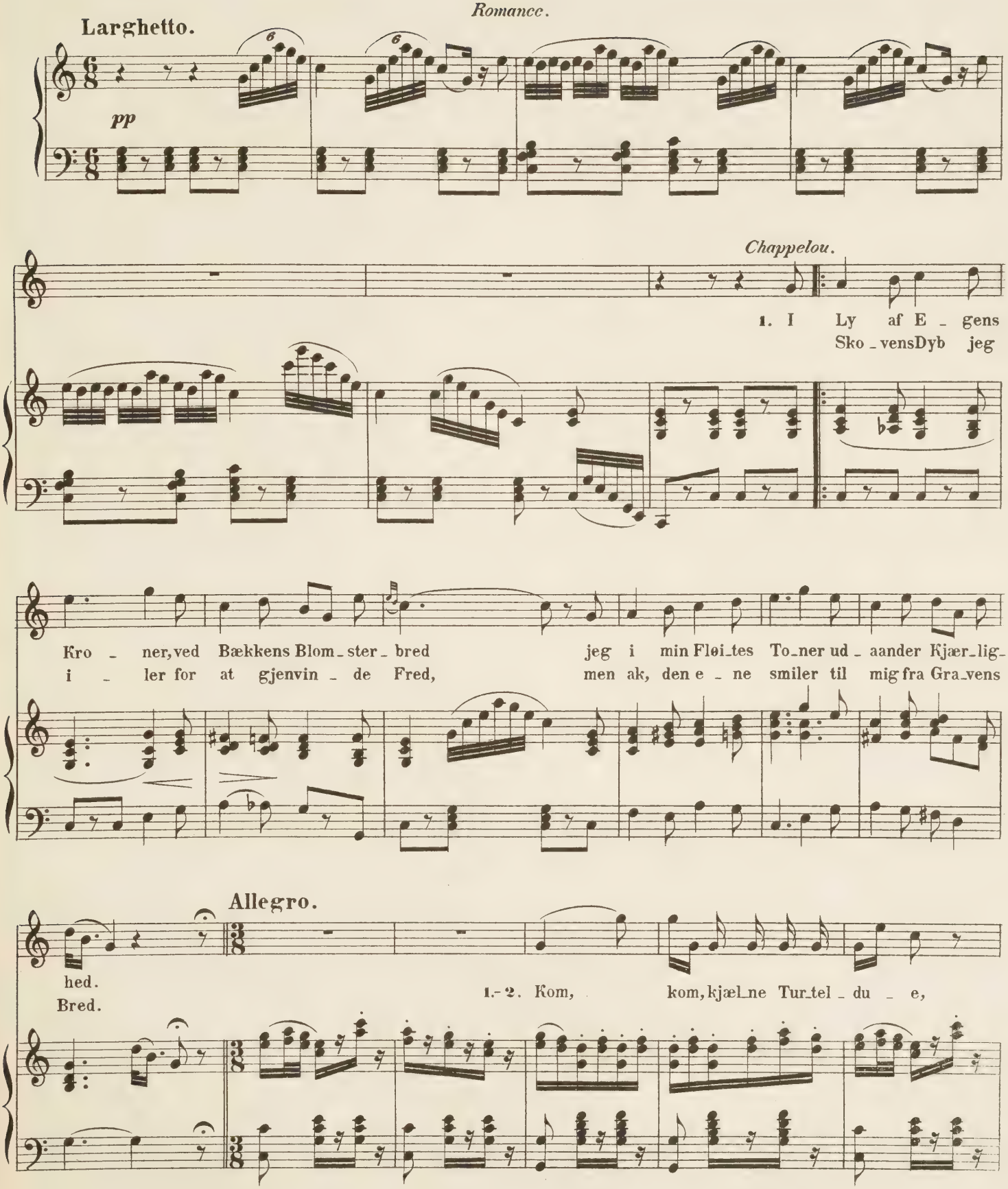
Larghetto.
pp
Chappelou.
1. I Ly af E _ gens
Sko _ vens Dyb jeg
Kro _ ner, ved Bækkens Blom _ ster _ bred
i _ ler for at gjenvin _ de Fred,
jeg i min Fløi _ tes To _ ner ud _ aander Kjær _ lig _
men ak, den e _ ne smiler til mig fra Gra _ vens
Allegro.
hed.
Bred.
1.-2. Kom, kom, kjæl _ ne Tur _ tel _ du _ e,

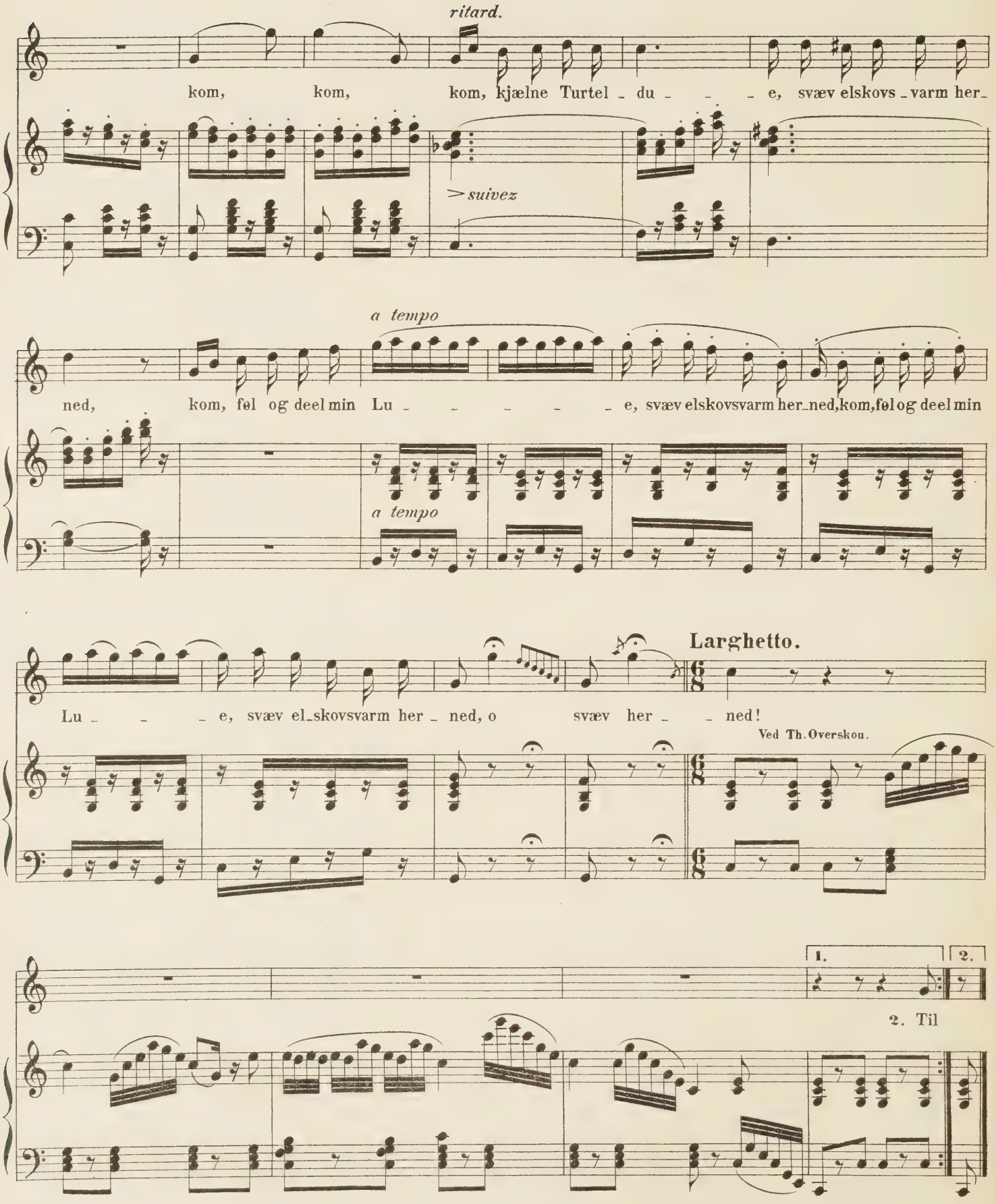
ritard.
kom, kom, kom, kjælne Turtel _ du _ _ _ e, svæv elskovs _ varm her_
> suivez
a tempo
ned, kom, føl og deel min Lu _ _ _ _ _ e, svæv elskovsvarm her_ned, kom, føl og deel min
a tempo
Larghetto.
Lu _ _ _ e, svæv el_skovsvarm her _ ned, o svæv her _ _ ned!
Ved Th. Overskou.
1.
2.
2. Til

Indhold.

(2. Bind.)

Pag.

Preciosa. *(C. M. v. Weber).* Kavatine. »Ensom er jeg, dog ej ene«. 2
Titus. *(W. A. Mozart).* Arie. »Du kan ej fatte, o ædle Titus« 4
Lulu. *(Fr. Kuhlau).* Vise. »Naar Møen bliver Kone, ha, ha, ha«! 6
Hexenes Spindesang. »Slunken Edderkop sidder paa Tue« 8
Drikkevise. »Kloden maatte styrte sammen« . . 13
Floribella. *(C. E. F. Weyse).* Romance. »Fuglen tier, Skoven hviler« 15
Tryllefløjten. *(W. A. Mozart).* Vise. »Jeg er en Fuglefænger — ja«! 16
Arie med Kor. »O Isis og Osiris«! . . . 17
Arie. »Uden Elskov, hvad er Livet«? . . 19
Arie. »I hine hellige Haller man kjender Hævnen ej« 21
Arie. »Ja, jeg ser det, Elskovs Lykke evig« 22
Arie. »En Glut til Ægtemage er« 25
Den hvide Dame. *(A. Boieldieu).* Ballade. »Den gamle Borg i Skovens Skygger« 27
Kuplet. »Hurtig svandt min Ungdoms Glæder« 29
Murmesteren. *(D. F. E. Auber).* Romance. I sin unge Slavinde engang en Tyrk« 33
Et Eventyr i Rosenborg Have. *(C. E. F. Weyse).* Vise. »Man siger, Hjertet har ej Rum« 35
Romance. »En Elskovserklæring« 37
Væringerne i Miklagaard. *(P. Jensen).* Romance. »Vil du vel bære denne Dragt« . . 39
(C. E. F. Weyse). Romance. »En Rose stander i Himlens Lund« 41
Elverhøj. *(Fr. Kuhlau).* Romance. »Jeg gik mig i Lunden« 43
Romance. »Jeg lagde mit Hoved til Elverhøi« 44
Romance. »Nu Løvsalen skygger« 45
Romance. »Der vanker en Ridder mellem grønne Træer« 46
Romance. »Dybt i Havet, som med stærke Bølger« 47
Fidelio. *(L. v. Beethoven).* Vise. »Har I ingen Mønt i Lommen« 49
Arie. »O var Du min, o var jeg Din« . . . 51
Den Stumme i Portici. *(D. F. E. Auber).* Barkarole. »En nyfødt Sol i Østen gløder«. 54
Kavatine. »Træthed betvang Dine vaagende Blikke« 57
Barkarole. »Betragt fra disse høje Strande 60
Oberon. *(C. M. v. Weber).* Romance. »Arabien, Arabien, mit elskte Fædreland«! 62
Kavatine. »Sørg du, min Sjæl, for den Fryd«. 65
Ariette. »En Mø i Ungdoms Vaar« 68
Bruden. *(D. F. E. Auber).* Vise. »Hvilken Nød, hvilken Kval« 71
Vise. »Passer paa, giver Agt«! 75

Pag.

Fra Diavolo. *(D. F. E. Auber).* Romance. «Paa Bjerget, dybt i Skoven« 77
Barkarole. »Bag Gittrets tætte Gjemme«. 79
Barkarole. »Tilsøes, naar Storme truer«. 81
Romance. »Af en Landsbypige at være«. 82
Zampa. *(F. Herold).* Ballade. »Fra Adelsblod hun nedstammed« 83
Vise. »Hvert Minut for Fryd vi lever« 85
Barkarole. »Dalens hulde Pige, i din Baad Du stige« 87
Ravnen. *(J. P. E. Hartmann).* Vise. »Moerlille sidder med Briller paa« 89
Vise. »Bort fra Byens snævre Mur« 92
Eenstemmigt Vampyrkor. »I susende Hvirvel« 94
Jennaros Sang til Millo. »Dine Sorger, dine Glæder« 97
Brama og Bayaderen. *(D. F. E. Auber).* Arie. »Slig Vin alle Sorger forjager« 99
Robert af Normandiet. *(G. Meyerbeer).* Romance. »Gaa, gaa, sagde hun« 104
Sicilienne. »Jeg min Skjæbne, muntre Lykke« 110
Kavatine. »Haabet forsvinder, ej Fred jeg finder« 116
Kavatine. »Robert, Robert, Taarer rinde« 119
Tempelherren og Jødinden. *(H. Marschner).* Romance. »Hvo er den Riddersmand, som kjæk til Palæstina drog«? 124
Bøn. »Herre i min Kval og Jammer« 127
Romance. »For Skjønheden henrykt at knæle« 131
Klerkevænget. *(F. Herold).* Romance. »O, jeg beer, min Herre« 133
Romance. »I Ungdoms glade Dage« . . 137
Guerillabanden. *(J. Brædal).* Romance. »Fædreland, naar Vold Dig truer« 140
Korsarerne. *(J. P. E. Hartmann).* Recitativ og Kavatine. »Hvad har jeg gjort! Kan jeg forraade de Mennesker« 143
Barkarole. »Medens Maanen sagte daler«. 145
Ørnens Rede. *(F. Glæser).* Romance. »Hvor sig hist om Fjeldet snoer« 149
Prindsen af Kina. *(D. F. E. Auber).* Romance. »Som ugift Pige, ak« 153
Hans Heiling. *(H. Marschner).* Arie. »Den skjønne Dag«. 156
Arie. »Ak forhen slog« 163
Vise. »En lille rosenkindet Glut« . . . 168
Svend Dyrings Huus. *(Henrik Rung).* Romance. »Hr. Peder kasted Runer over Spange«. 171
Romance. »Viben vil værge for hver den Sted« 172
Ambassadricen. *(D. F. E. Auber).* Vise. »Man har fortalt« 174
Vise. »En bedaget Knark« 176
Postillonen i Longjumeau. *(A. Adam).* Vise. »Nu skal et Eventyr I høre« 178
Romance. »I Ly af Egens Kroner« 181

SEP 7 1966

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

M
1497
M88
1900
BD.2
C.1
MUSI

MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 10887995 8

MUSIK

fra

Den danske Skueplads,

et Udvalg af

Det kongelige Theaters Arkiv,

bestaaende af Arier og Romancer af

Operaer, Syngestykker, Lystspil og Skuespil med Sang.

FOLKEUDGAVE

redigeret af

Frederik Rung.

KJØBENHAVN.

Wilhelm Hansens Musik-Forlag.

SGANARELS REISE TIL DET FILOSOFISKE LAND.

(Opført første Gang 1751.)

C. A. Thielo.
(1735–1754.)

Vivace.

1ste *Kvinde.* 1. Far - vel, Du
2den *Kvinde.* 2. De - mo - kri -
3die *Kvinde.* 3. Den kla - re
4. Med mi - ne
Leander. 5. Her et Ex -

p e legato

p

fi - lo - so fisk Land! Jeg Ryg - gen til Dig ven - der;
- tus vil meer ei lee, men hel - ler fæl - de Taa - re,
Sand - hed Pyr - rho før ei kun - de see med Bril - le;
Søs - tre gan - ske vist jeg skul - de og for - me - ne,
- em - pel vi - se kan og ha - ver lagt for Da - gen,

paa an - det Sted en bed - re Mand jeg fal - der nok i -
saa tidt som den - ne Hæn - del - se han Sin - det stil - ler
Sig nep - pe nu for - dris - te tør med Tvivlsmaal Folk at
at Stjer - ne - kikk' - ren den - ne List kan og til Lær - dom
at Skjæg og Kaa - be hos en Mand gjør me - get lidt til

p

Wilhelm Hansens Nodestik-og Tryk, Kjöbenhavn.

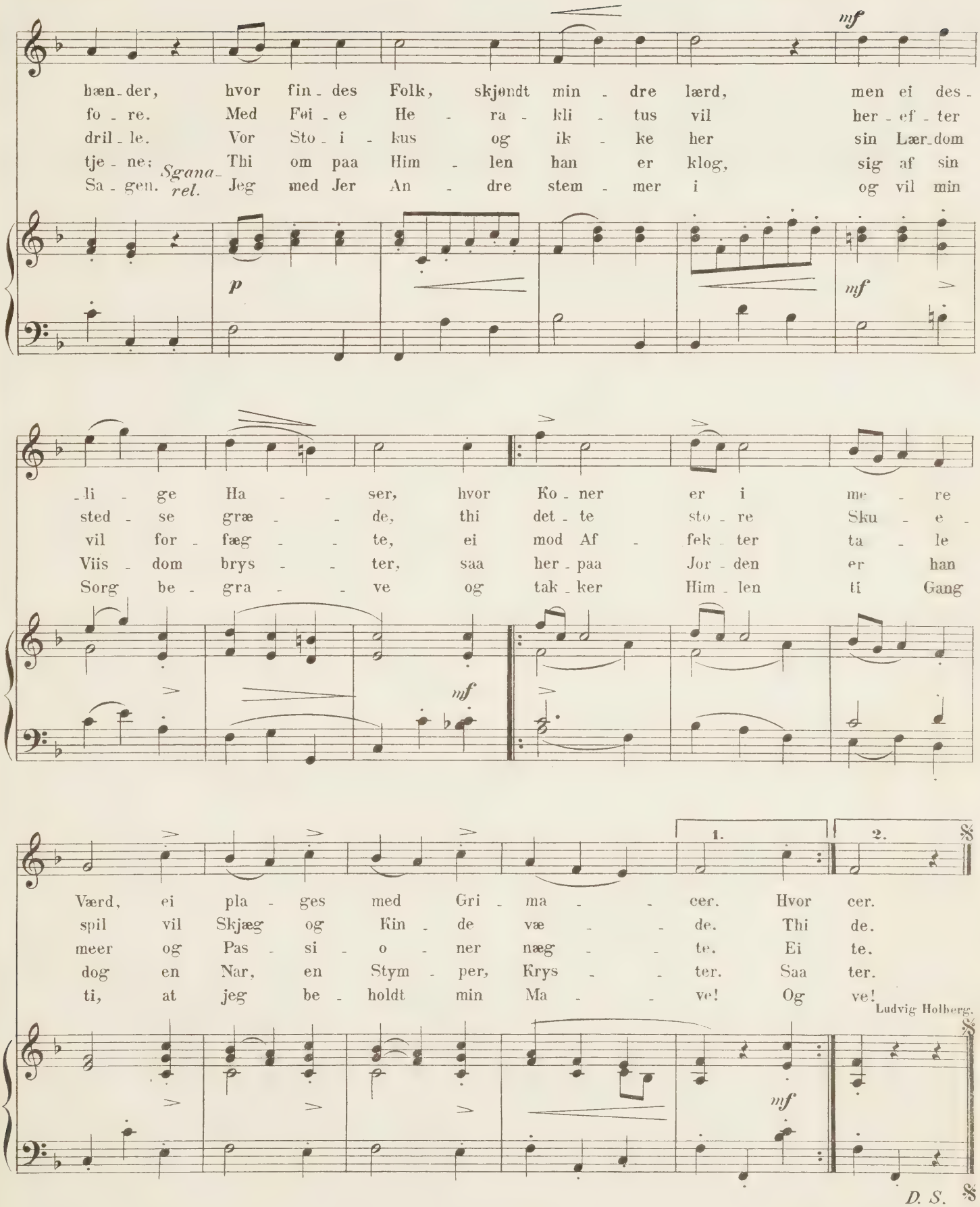
mf
bæn - der, hvor fin - des Folk, skjøndt min - dre lærd, men ei des -
fo - re. Med Føi - e He - ra - kli - tus vil her - ef - ter
dril - le. Vor Sto - i - kus og ik - ke her sin Lær - dom
tje - ne; Thi om paa Him - len han er klog, sig af sin
Sa - gen. Sgana - rel. Jeg med Jer An - dre stem - mer i og vil min
p
mf
- li - ge Ha - - ser, hvor Ko - ner er i me - re
sted - se græ - - de, thi det - te sto - re Sku - e -
vil for - fæg - - te, ei mod Af - fek - ter ta - le
Viis - dom brys - - ter, saa her - paa Jor - den er han
Sorg be - gra - - ve og tak - ker Him - len ti Gang
mf
1.
2.
Værd, ei pla - ges med Gri - ma - - cer. Hvor cer.
spil vil Skjæg og Kin - de væ - - de. Thi de.
meer og Pas - si - o - ner næg - - te. Ei te.
dog en Nar, en Stym - per, Krys - - ter. Saa ter.
ti, at jeg be - holdt min Ma - - ve! Og ve!
Ludvig Holberg.
mf
D. S.

DEN FORVANDLEDE BRUDGOM.

(1752.)

C. A. Thielo.

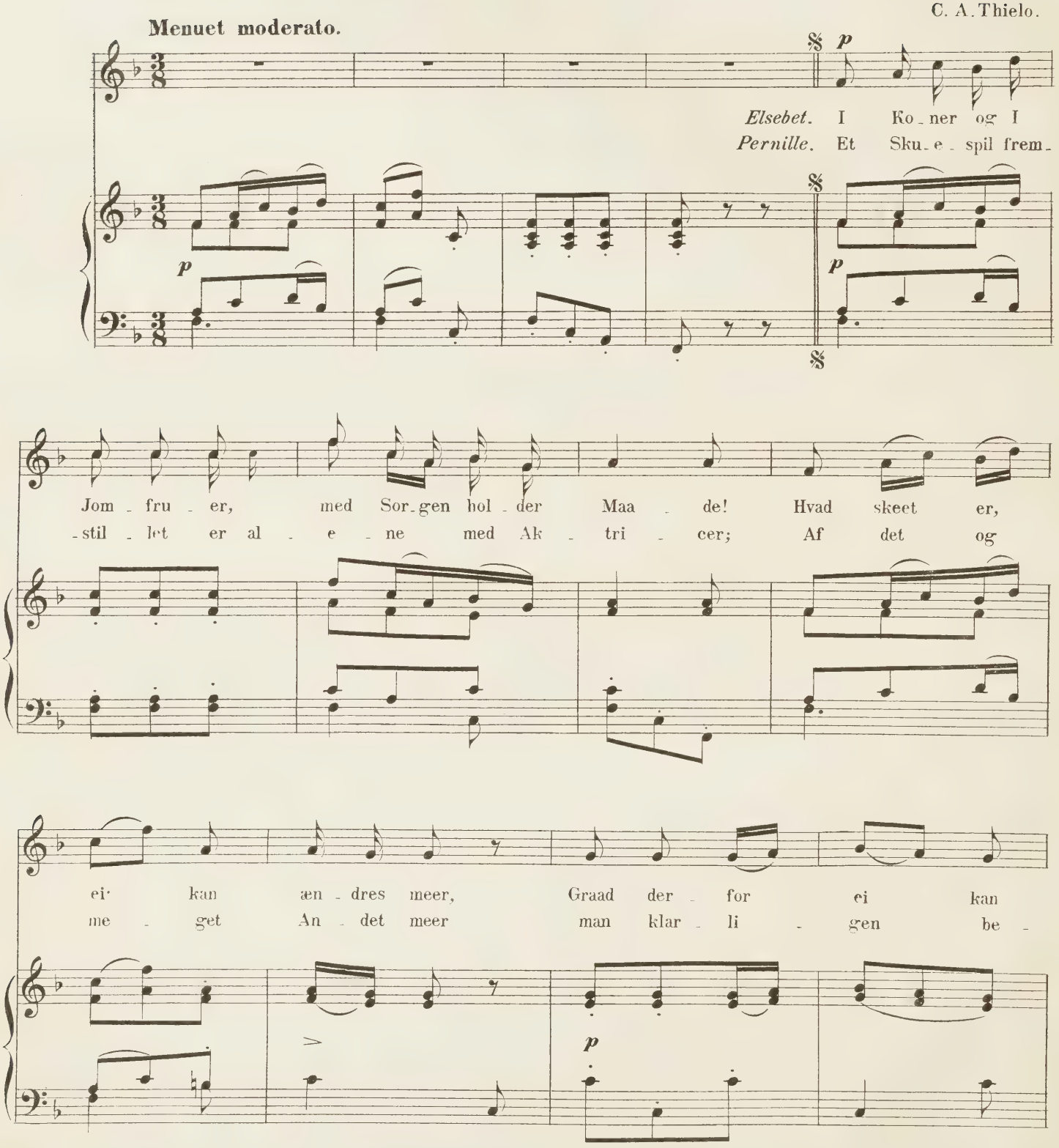

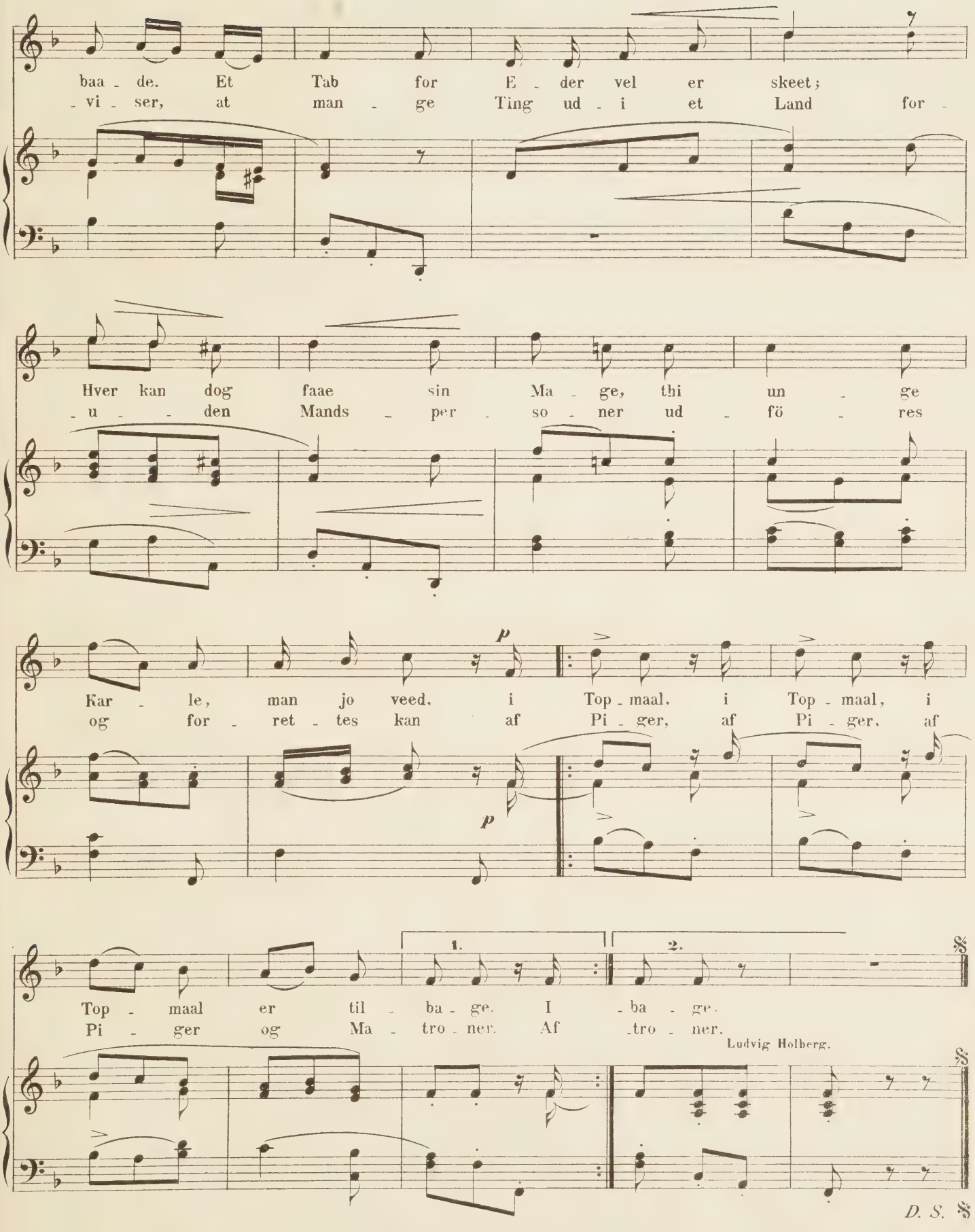
baa - de. Et Tab for E - der vel er skeet;
- vi - ser, at man - ge Ting ud - i et Land for -
Hver kan dog faae sin Ma - ge, thi un - ge
- u - - den Mands - per - so - ner ud - fö - res
p
Kar - le, man jo veed, i Top - maal, i Top - maal, i
og for - ret - tes kan af Pi - ger, af Pi - ger, af
p
1.
2.
Top - maal er til - ba - ge. I - ba - ge.
Pi - ger og Ma - tro - ner. Af - tro - ner.
Ludvig Holberg.
D. S. 𝄋

KJÆRLIGHED UDEN STRØMPER.

(1773)

*Arie.**)

Paolo Scalabrini.
(Dansk Kapelmester fra 1748–1755.)

Andante.

p *staccato sempre*

Mads. *p*

Min Glæ-de er som Bækken, den Bæk,som sag-te flød, den Bæk,som sag-te

flød, den Bæk,som sag-te flød, før den en Dæmning bød, før den en Dæmning

bød ei rø-re sig af Flæk - ken, ei rø-re sig af Flæk - ken. Min Glæ-de er som

*) Originaltoneart: Fdur.

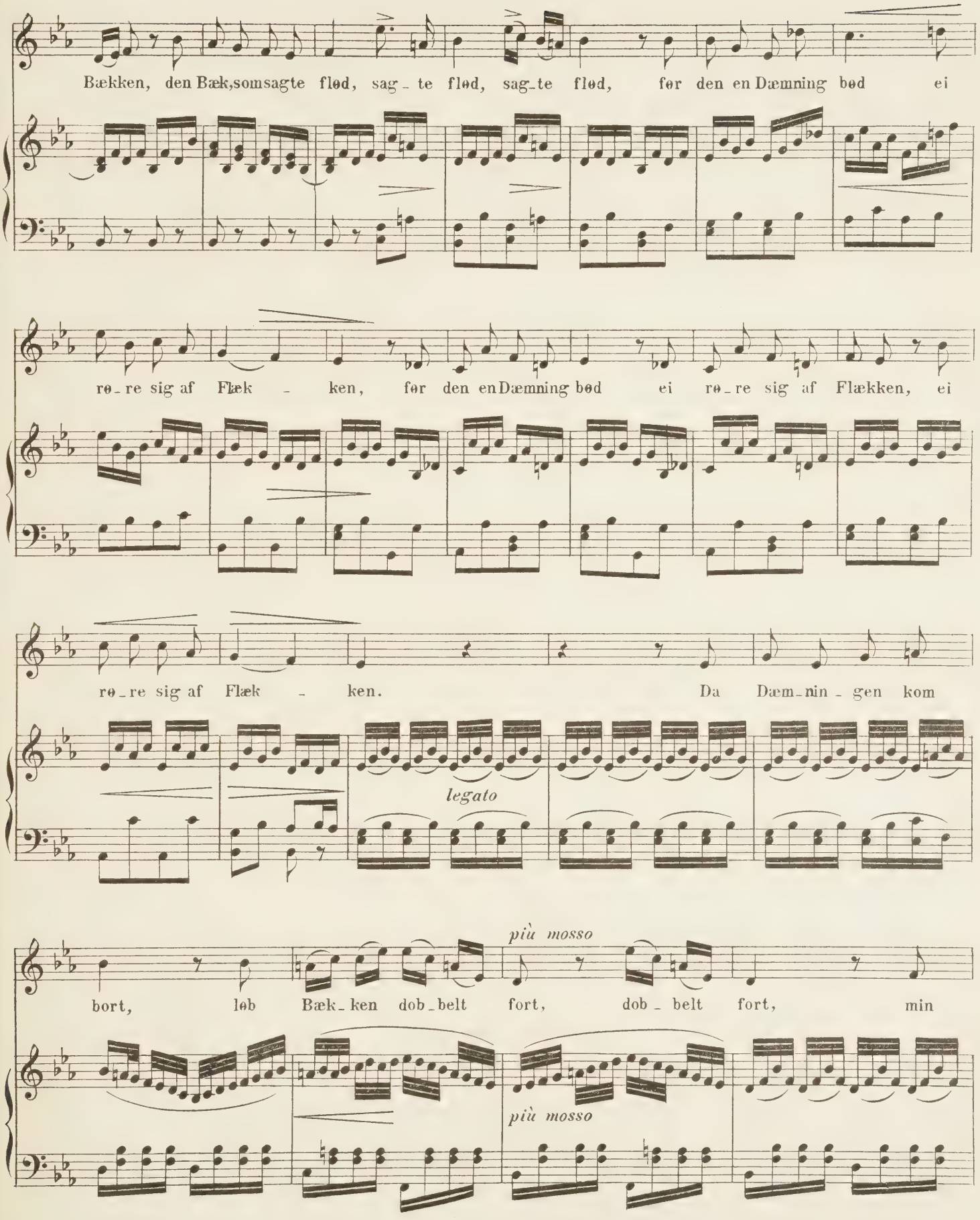
Bækken, den Bæk, somsagte flød, sag_te flød, sag_te flød, før den en Dæmning bød ei
rø_re sig af Flæk _ ken, før den en Dæmning bød ei rø_re sig af Flækken, ei
rø_re sig af Flæk _ ken. Da Dæm_nin_gen kom
legato
più mosso
bort, løb Bæk_ken dob_belt fort, dob_belt fort, min
più mosso

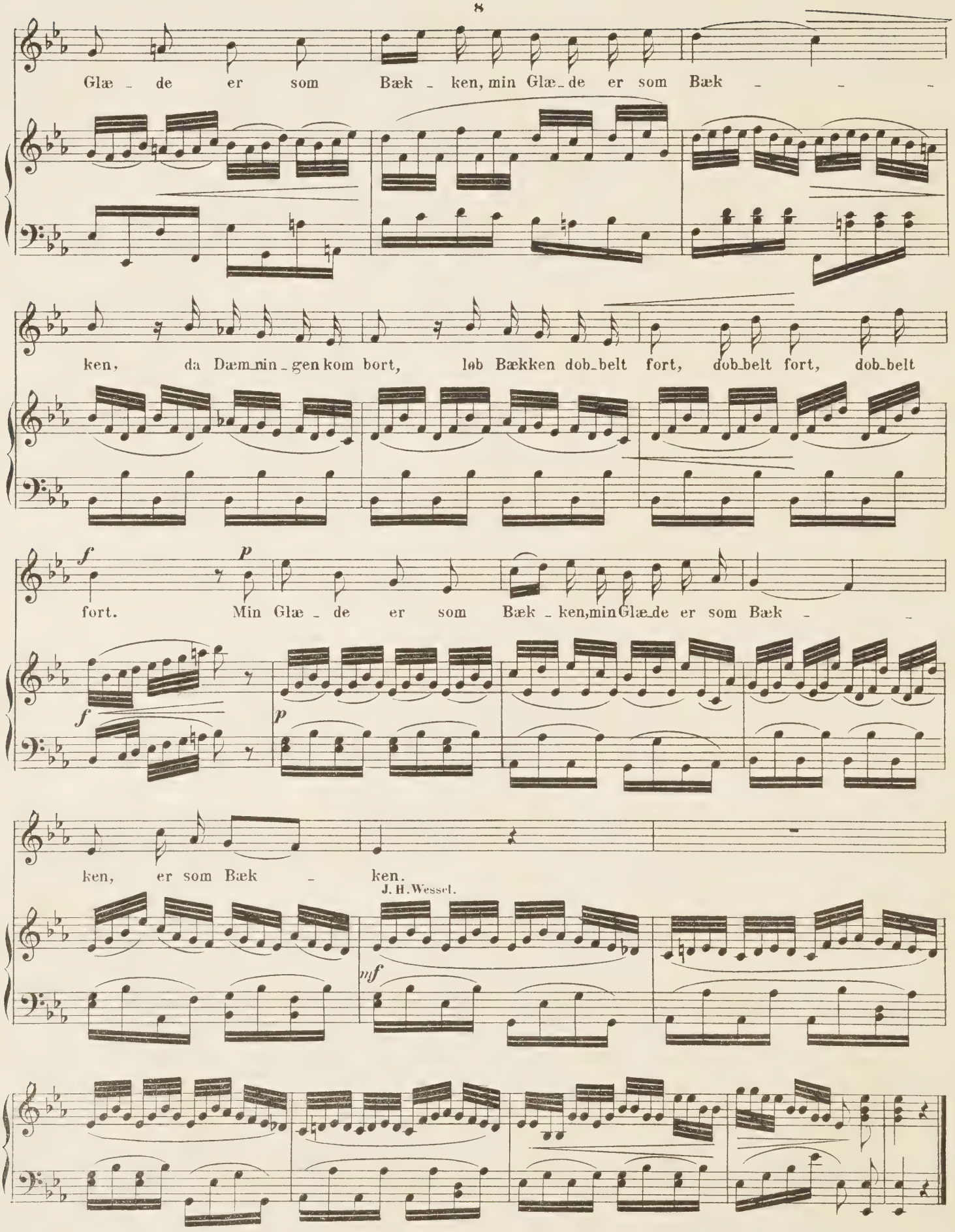
Glæ - de er som Bæk - ken, min Glæ - de er som Bæk - - -
ken, da Dæm - min - gen kom bort, løb Bækken dob - belt fort, dob - belt fort, dob - belt
f p
fort. Min Glæ - de er som Bæk - ken, min Glæ - de er som Bæk - -
f p
ken, er som Bæk - ken.
J. H. Wessel.
mf

FISKERNE.

(1780.)

I.

Johan Hartmann.
(1726 – 1793.)

Andantino. *Romance.**)

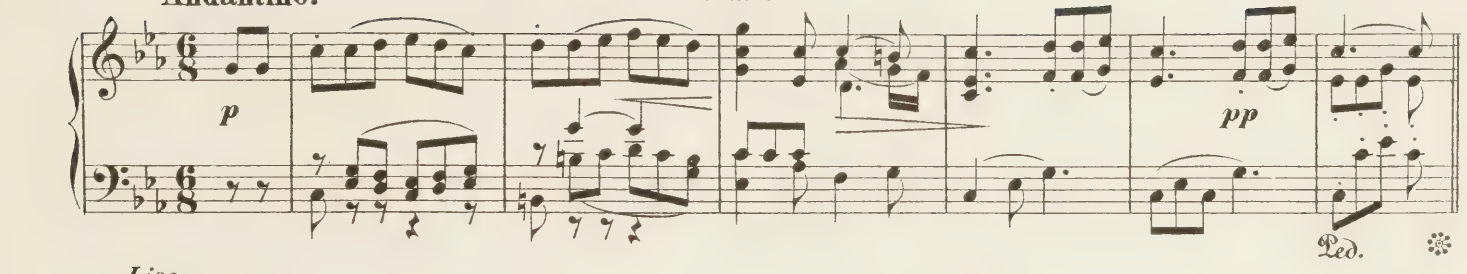

Lise.

1. Li_den Gun_ver vandrer som helst i Kvæld, saa tan_ke_fuld. Hen_des Hjer_te var Vox, hen_des
2. Li_den Gun_ver me_der med Sil_kensnor ved Ha_vets Bred; da hæ_ve_des Bølgen, og
3. Skjøn Havmand sig op af Ha_vet skjød, be_klædt med Tang. Hans Øi_e var kjærligt, hans
4. Li_den Gun_ver, Du martrer mig Dag og Nat med El_skovs Ild! Mit Hjer_te vansmægter, min

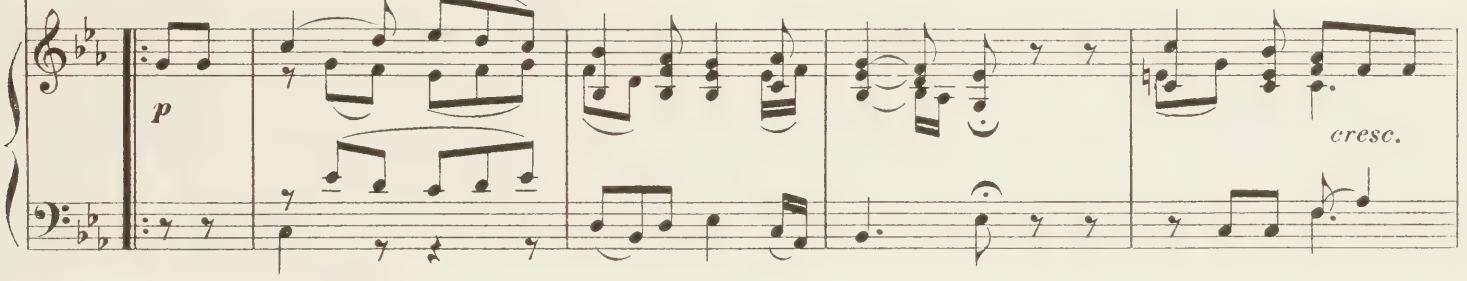

un_ge Sjæl var prø_vet Guld. O vogt Dig, mit Barn, for de fal_ske Mand_folk!
Van_det foer saa brat af_sted. O vogt Dig, mit Barn, for de fal_ske Mand_folk!
Ta_le var sød, som Har_pens Klang. O vogt Dig, mit Barn, for de fal_ske Mand_folk!
Sjæl er mat_ O vær dog mild! O vogt Dig, mit Barn, for de fal_ske Mand_folk!

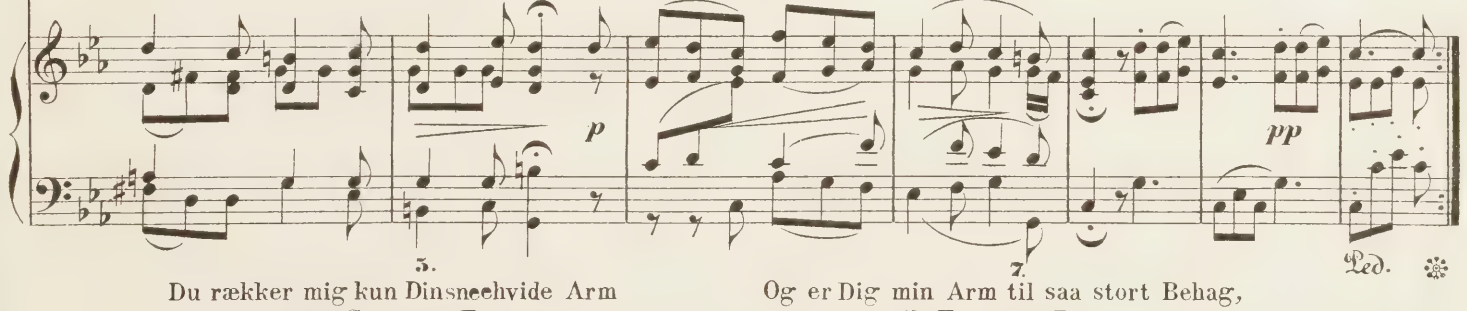

3.

Du rækker mig kun Dinsneehvide Arm
paa Sømands Tro;
saa trykker jeg den til min brændende Barm,
saa faaer jeg Ro.
O vogt Dig, mit Barn, for de falske Mandfolk!

6.

Liden Gunver! mit Bryst, bag sit haarde Skæl,
er blødt og ømt,
Trofast er mit Navn, min ukunstlede Sjæl
foragter Skrømt. —
O vogt Dig, mit Barn, for de falske Mandfolk!

7.

Og er Dig min Arm til saa stort Behag,
til Trøst og Ro;
skjøn Havmand, saa skynd Dig, saa kom kun og tag
dem begge to! —
O vogt Dig, mit Barn, for de falske Mandfolk!

8.

Han trak hende fra den steile Bred,
glad ved sin Svig.
Som Storm var hans Latter; men Fiskerne græd
ved Gunvers Lig.
O vogt Dig, mit Barn, for de falske Mandfolk!

Joh. Ewald.

*) Originaltoneart: Dmoll.

II.

Tempo giusto. *Romance.**)

Gunild.

1. En Ed - der - fugl var haardt i - klem - me og
2. Ak, fav - re Fugl, Nord - ha - vets Æ - re, hvor
3. Saa pluk - ke - de han gridsk den Ar - me, og

f *p e staccato*

skreg om Hjælp til Him - me - len. En Fi - sker hør - te
glad er jeg, som frel - ste Dig! Hvor hvi - de, skjøn - ne,
halv - død kla - ger den med Ret: Ha, grum - me Haand, som

Ped. ✻

1. 2.

Fug - lens Stem - me og skynd - te sig og frel - ste den.
blø - de Fjæ - re! De skal her - ef - ter var - me mig.
tog min Var - me, hvi gavst Du mig mit Aan - de -

cresc. *f*

3.

dræt?

Joh. Ewald.

f *fz* *p* *fz* *p* *fz* *p*

*) Originaltoneart: Gmoll.

HØSTGILDET.

(1790.)

*Vise.**)

J. A. P. Schulz.
(1747 - 1800.)

Andantino.

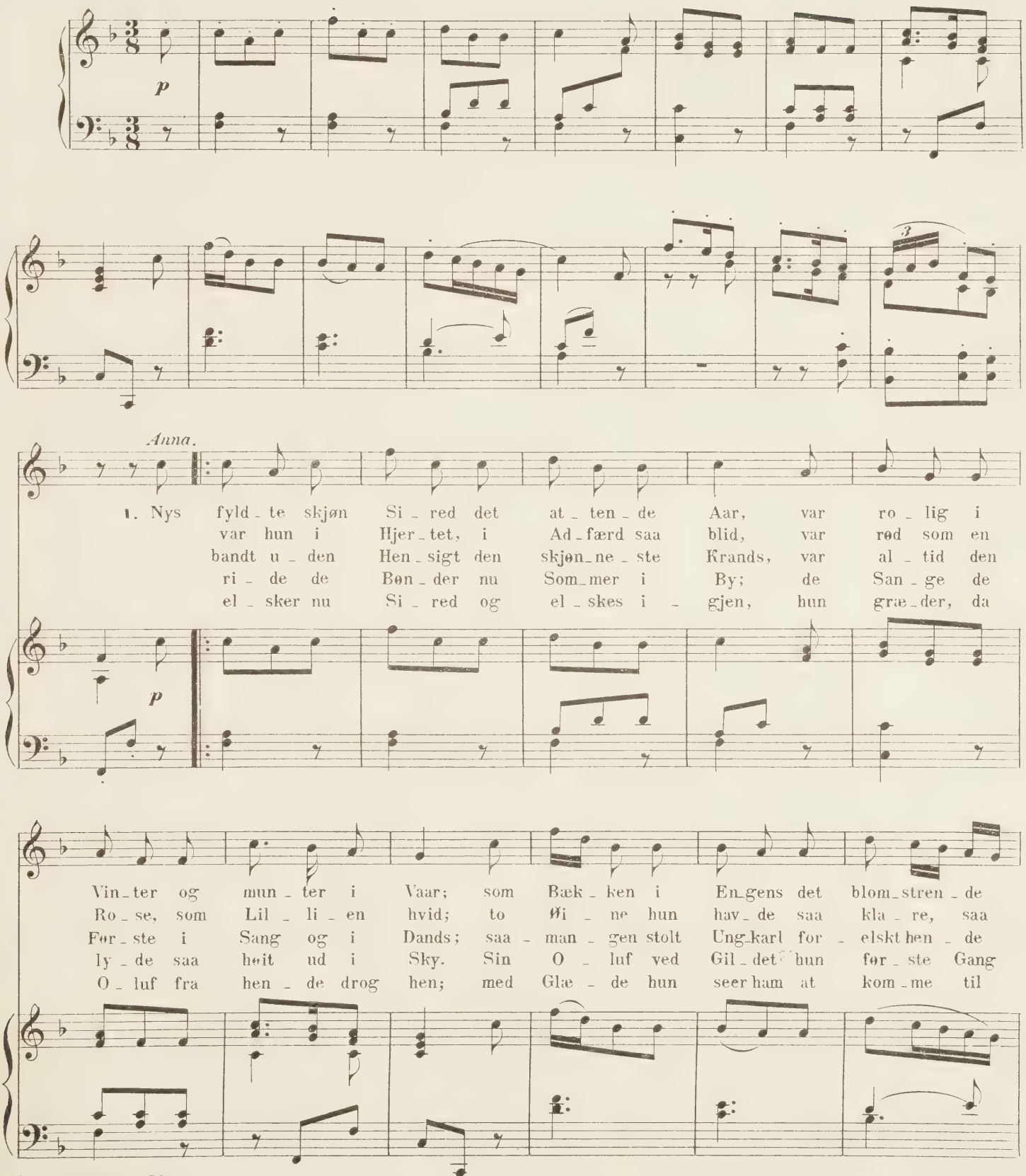

*) Originaltoneart: Gdur.

1. 2. 3. 4.

Skjød, saa stil - le, saa kla - re de Da - ge hen - flød. 2. From
blaa som Him - len, til hvil - ken hun sør - ge - fri saae. 3. Hun
saae, men haab - lø - se lod hun dem al - le bort - gaae. 4. Rask
saae; vel - ta - len - de Øi - ne hin - an - den for - staae. 5. Ham
By, og naar han bort - dra - ger, hun græ - der paa -

5. **Più lento.**

ny. 6. O Hal - vor! min Skjæb - ne skjøn Si - reds er lig: saa fryg - ter, saa

haa - ber, saa el - sker jeg Dig! O Hal - vor, med Dig drog min Ro - lig - hed

rall.

hen! Din Gjen - komst al - e - ne kan brin - ge mig den.

Th. Thaarup.

rall.

KINAFARERNE.

(1792.)

I.

C. Schall.
(1757 – 1835.)

Moderato assai. *Romance.**)

p *fz* *fz* *f*

Vilhelmine.

1. Langt un_der Ha_vet So_len stod, da Gu_nild sad ved Gra_ners
hø_rer ei den kjæl_ne Røst, som væk_ker Fryd i hen_des
sag_te, Elv!“ ud_lod hun sig; „flyd mod min El_skov føi_e_
hør_tes Horn og Hun_de_glam, op Gu_nild foer: „O, det er

p

Rod, saae Maa_nens Sølv paa Bjer_gets Top_pe og lyt_ted' til hver
Bryst; hun hø_rer ei, om Ha_rald kal_der, thi ned i Da_len
lig! For_vild ei med Dit Brag mit Ø_re og nægt mig ei den
ham! Bring, Ek_ko, ham min Fryd i_mø_de!“ Og al_le Fjel_de

Lyd der_op_pe fra Bjer_gets Fod.
El_ven fal_der med Tor_den_røst.
Røst at hø_re, som kal_der mig!“
rundt gjen_lø_de: O, det er ham!

2. Hun
3. „Rind
4. Nu

P. A. Heiberg.

mf *pp*

*) Originaltoneart: Gmoll.

II.

Vise.

Allegro.

f *staccato* *Fine.*

Ascher. (synges i jødisk Dialekt.)

1. Man kan i Slut_te_ri_et le_ve saa her_ligt og saa godt, som no_gen Jun_ker
2. Man spi_ser i sin tryg_ge Bo_lig af, hvad man har, sig mæt; paa Straaman so_ver
3. Af bra_ve Mænd og smuk_ke Kvin_der det Slot er fre_kven_teert, og naar man der ei
4. Der spil_les, svi_res, har_cel_le_res med Slots_for_val_te_ren; der stundom og il_

p

el_ler Gre_ve paa no_get an_det Slot. Til in_gen Ting man der kan træn_ge,
gan_ske ro_lig, naar man har spist sig træt. Der spæ_des Vand i Bak_ki Ga_ver
Sel_skab fin_der, bli'er Ver_den reent for_keert. Der fin_des Hel_te og Ku_jo_ner,
lu_mi_ne_res for en og an_den Ven. Kort_sagt: man le_ver der til_sam_men

naar man har Pen_ge; og naar man er med Ste_det lidt be_kjendt, man le_ver ex_cel_lent.
for sva_ge Ma_ver, og hvo Mix_tu_ren ei be_ta_le kan, bliver frisk af ba_re Vand.
ja selv Ba_ro_ner; der Lu_the_ran og Ka_tho_lik har Sted, de ar_me Jø_der med.
i Fryd og Gam_men, og hvemder boer og flytter gladder_fra, er en Et_ce_te_ra.

Det

mf *f* *p*

er den stør_ste Feil, jeg veed om Slut_te_ri, at man er ik_ke der al_de_les fri.

P. A. Heiberg.

DE TO SMAA SAVOIARDER.

(1792)

I.

Vise.

N. d' Alayrac.
(1753 - 1809.)

Andante ma non troppo.

Joseph.

1. Es-cou-to d' Jean-net-to: veux-tu d'biaux ha - bits? La-ri-det-to, es-cou-to d'Jean-net-to, pour
2. Es-cou-to d' Jean-net-to: veux-tu de l'ar-gent? La-ri-det-to, es-cou-to d'Jean-net-to: tiens,
3. Es-cou-to d' Jean-net-to: bai - lo m'un bai - ser! La-ri-det-to, es-cou-to d'Jean-net-to, et

al-ler à Pa - ris? Oui da, Monsieur, oui da, Monsieur, dit la fil - let-te, per-que fai - re, per-
prends, mon en - fant! Ah, ah, Monsieur, ah, ah, Monsieur, dit la fil - let-te, cou-ment fai - re, cou -
sans me re - fu - ser! Ah, ah, Monsieur, ah, ah, Monsieur, dit la fil - let-te, cou-ment fai - re, cou -

2den Gang

que fai - re me don - nar ça? Eh, coument d'Jean-net-to, a - vec tant d'ap - pas, La-ri-det-to,
ment fai - re pour gag - nar ça? Eh, coument d'Jean-net-to, a - vec tant d'ap - pas, La-ri-det-to,
ment fai - re pour vous dir' ça? Sa-chez que d'Jean-net-to, quand elle ai - me bien, La-ri-det-to,

1. 2. 3.

eh, coument d'Jean-net-to, tu n' dou-vi-nes pas?
eh, coument d'Jean-net-to, tu n' dou-vi-nes pas?
sachez que d'Jean-net-to don-ne ça pour rien.

ved A.G. Thoroup.

II.

*Romance.**)

Andantino non troppo.

Joseph.

1. Bet - ta, Siir for smuk - ke Pi - ger nys hun fyld - te fem - ten
Vei en Jun - ker a - ger i en heel forgyldt Ka -

Aar fra sin Fø - de - by und - vi - ger, til den vil - de Skov hun gaaer. U - hu, u -
reth; Pi - gen ind han til sig ta - ger og med hen - de faer af - sted. U - hu, u -

hu! o Vee, o Vee! Be - drø - vel - se! Hvad er hen - de hæn - -
hu! o Vee, o Vee! Be - drø - vel - se! Hvad er hen - de hæn - -

det? Stak - kels Glut, hvad tæn - ker hun paa? Hvor kan hun al den Kuld ud -
det? O Pi - ge, frygt det mag - re Land! Monsieur Dig let for - la - de

*) Originaltoneart: Esdur.

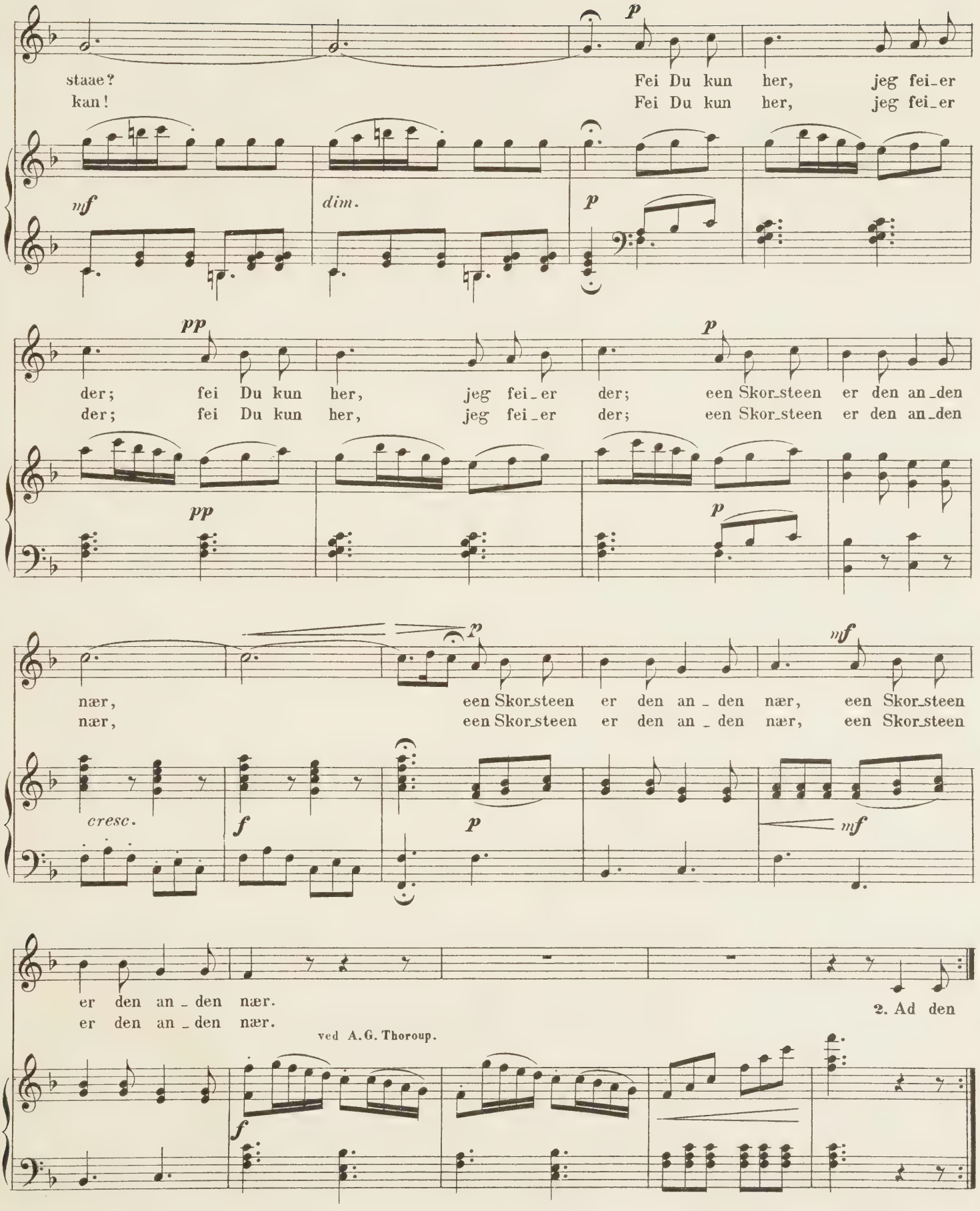
staae?
kan!
Fei Du kun her, jeg fei_er
Fei Du kun her, jeg fei_er
mf
dim.
p
pp
der; fei Du kun her, jeg fei_er der; een Skor_steen er den an_den
der; fei Du kun her, jeg fei_er der; een Skor_steen er den an_den
pp
p
nær, een Skor_steen er den an_den nær, een Skor_steen
nær, een Skor_steen er den an_den nær, een Skor_steen
cresc.
f
p
mf
er den an_den nær.
er den an_den nær.
2. Ad den
ved A.G. Thoroup.
f

PETERS BRYLLUP.

(1793.)

I.

*Romance.**)

J. A. P. Schulz.

Poco lento.

p e dolce

Anna.

1. O, hvad kan min Glæ-de lig-ne! hvad er her-ligt som min Stand? Dag, Dig skal min
snart skal smi-le fra den mo-der-li-ge Favn, snart i Fa-ders
Plo-ven kjø-re og i Sko-le flit-tig gaae; si-den skal Du

Sjæl vel-sig-ne, da min Hal-vor blev min Mand! Sov, min Søn, sov
Ar-me i-le og ud-lal-le Fa-ders Navn. Sov, min før-ste-
Vær-ge fø-re og som Mand for Kon-gen staae. O, da faaer Du

sø-de-lig! Vox og bliv Din Fa-der lig! Men, naar Du kan
fød-te Søn! Du min El-skovs Fryd og Løn! Søn, Du skal ind-
Him-lens Løn, Gaard og Hu-stru, ja en Søn! Naar Din Søn kan

*) Originaltoneart: Gdur.

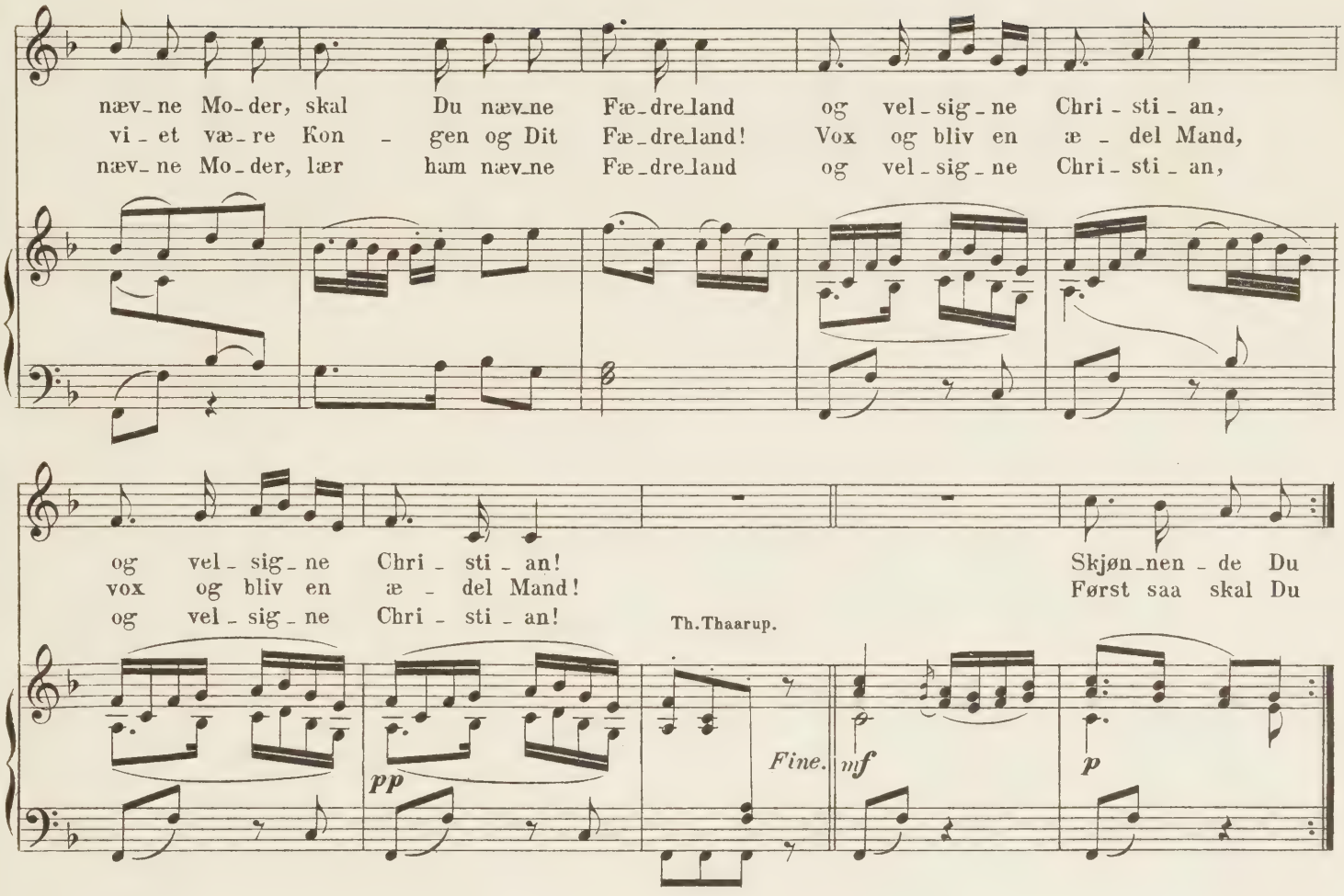

II.

*Arietta.**)

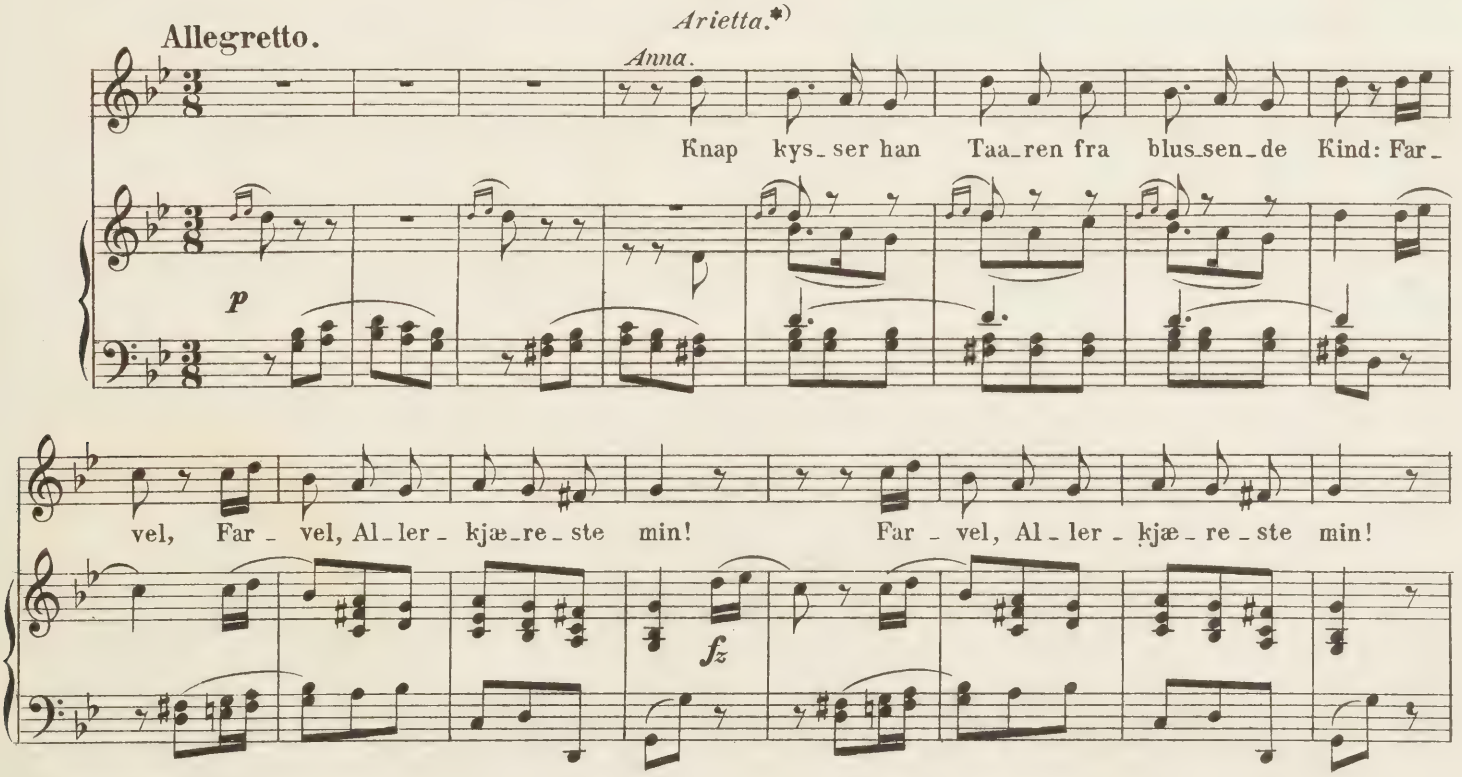

*) Originaltoneart: Amoll.

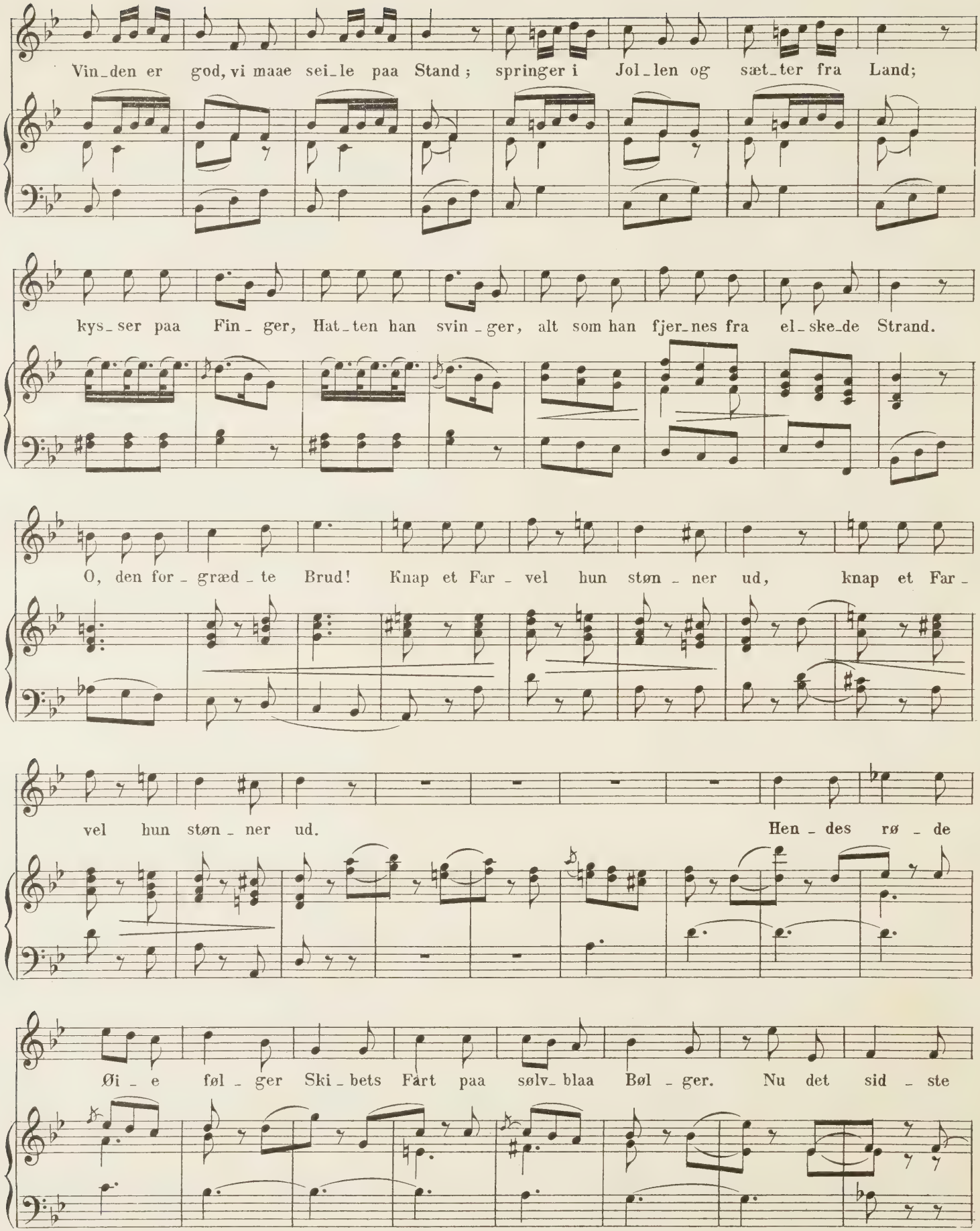
Vin_den er god, vi maae sei_le paa Stand; springer i Jol_len og sæt_ter fra Land;
kys_ser paa Fin_ger, Hat_ten han svin_ger, alt som han fjer_nes fra el_ske_de Strand.
O, den for_græd_te Brud! Knap et Far_vel hun støn_ner ud, knap et Far_
vel hun støn_ner ud. Hen_des rø_de
Øi_e føl_ger Ski_bets Fart paa sølv_blaa Bøl_ger. Nu det sid_ste

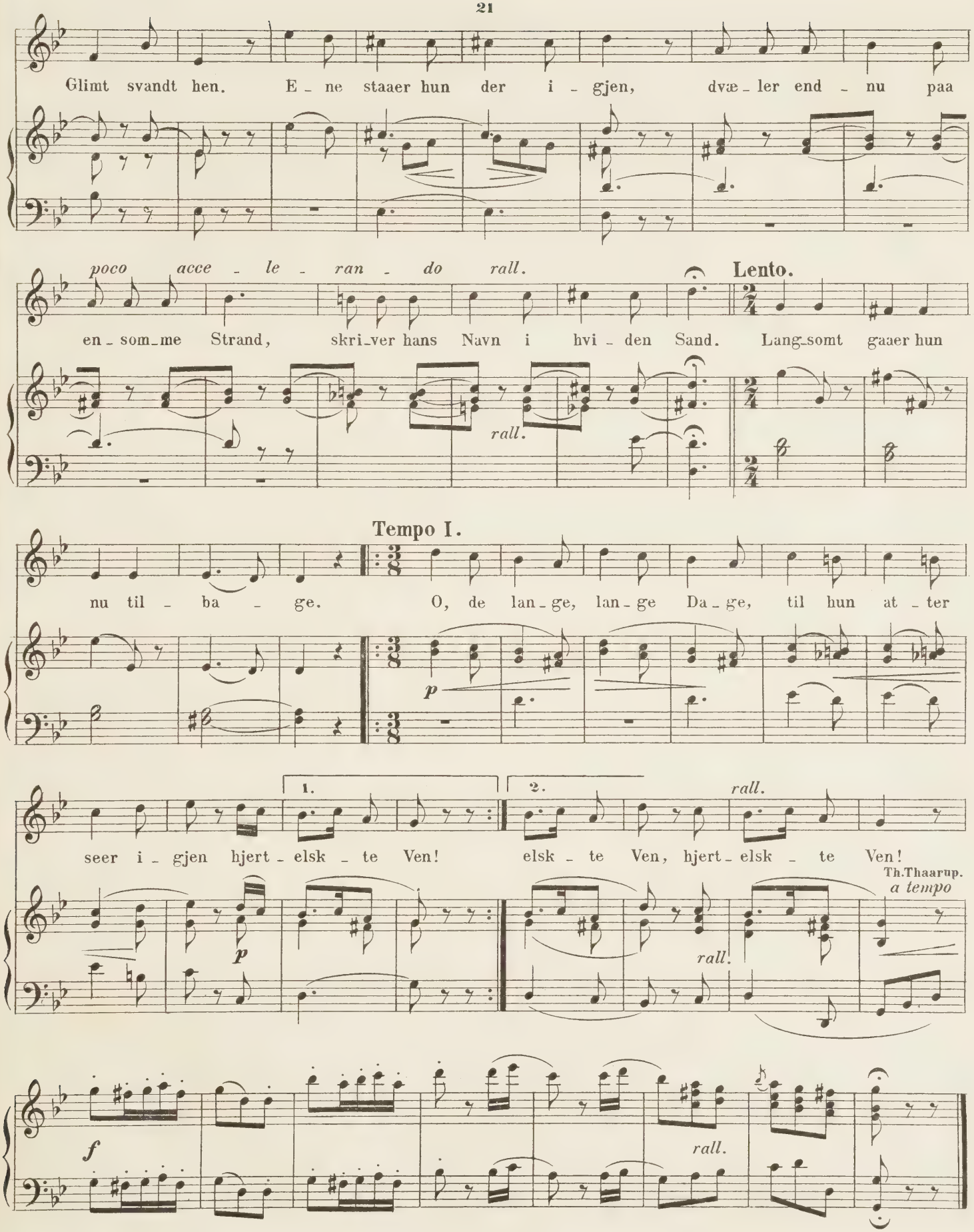
Glimt svandt hen. E - ne staaer hun der i - gjen, dvæ - ler end - nu paa
poco acce - le - ran - do rall.
Lento.
en - som - me Strand, skri - ver hans Navn i hvi - den Sand. Lang - somt gaaer hun
rall.
Tempo I.
nu til - ba - ge. O, de lan - ge, lan - ge Da - ge, til hun at - ter
p
1.
2.
rall.
seer i - gjen hjert - elsk - te Ven! elsk - te Ven, hjert - elsk - te Ven!
Th.Thaarup.
a tempo
p
rall.
f
rall.

VIINHØSTEN.

(1796.)

Arie.

Poco Allegro.

F. L. Æ. Kunzen.
(1761 – 1817.)

Barthel.

Jeg Bo_ni_faz Bar_thel Jer Slyngler vil læ_re for Ung_dommens

f *p*

Le_der til_bør_lig at bæ_re al un_der_da_nig Re_spekt, al

pf

un_der_da_nig Re_spekt! Ho ho! Ho ho! Ho ho! Ho ho! Det var

p *tr*

vel en vak_ker Streg, om Bar_thel strax, naar I ham dril_le_de, veg,

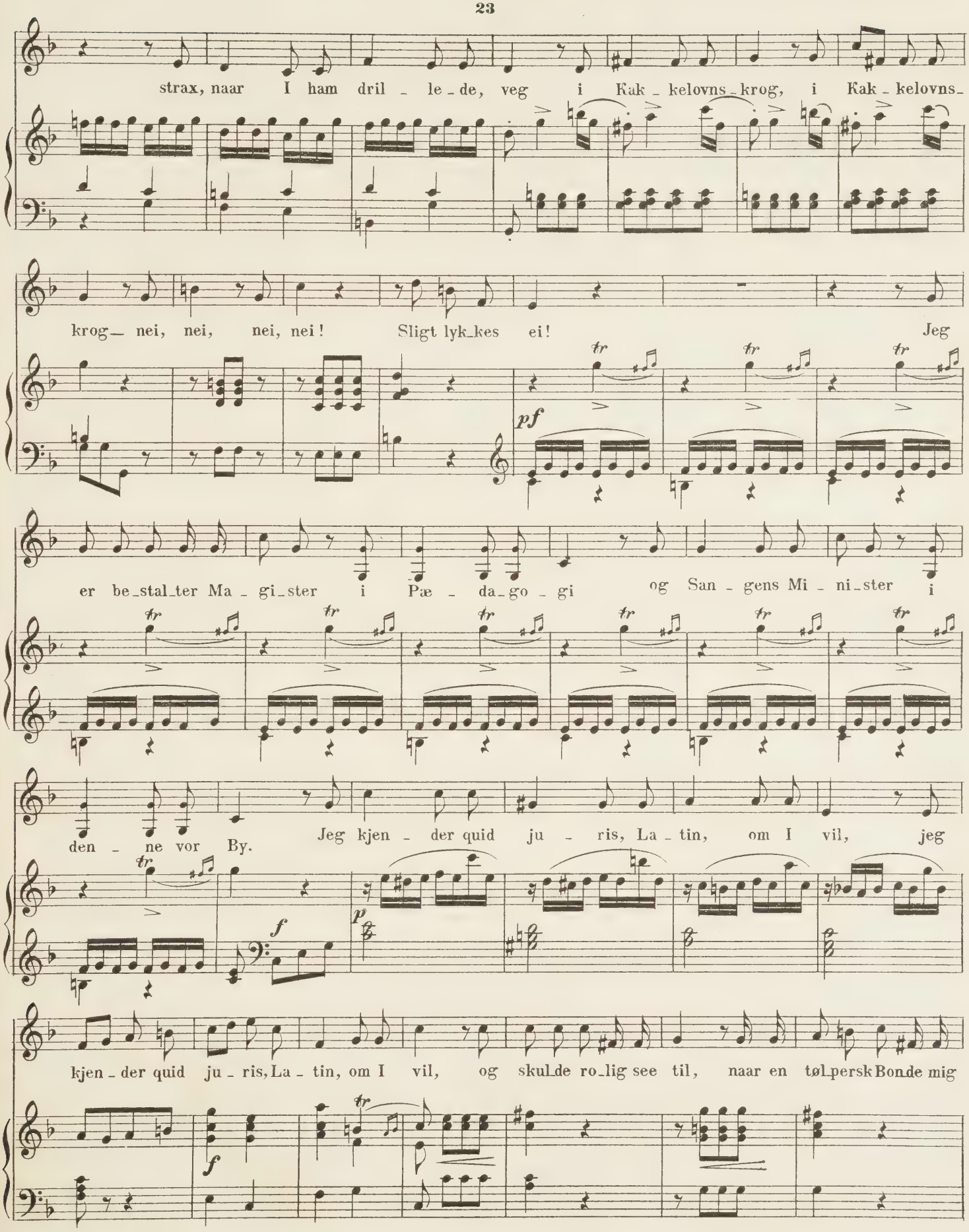
strax, naar I ham dril - le - de, veg i Kak - kelovns - krog, i Kak - kelovns -
krog— nei, nei, nei, nei! Sligt lyk_kes ei! Jeg
pf
er be_stal_ter Ma - gi_ster i Pæ - da_go - gi og San - gens Mi - ni_ster i
den - ne vor By. Jeg kjen - der quid ju - ris, La - tin, om I vil, jeg
f
p
kjen - der quid ju - ris, La - tin, om I vil, og skul_de ro_lig see til, naar en tøl_pers_k Bon_de mig
f

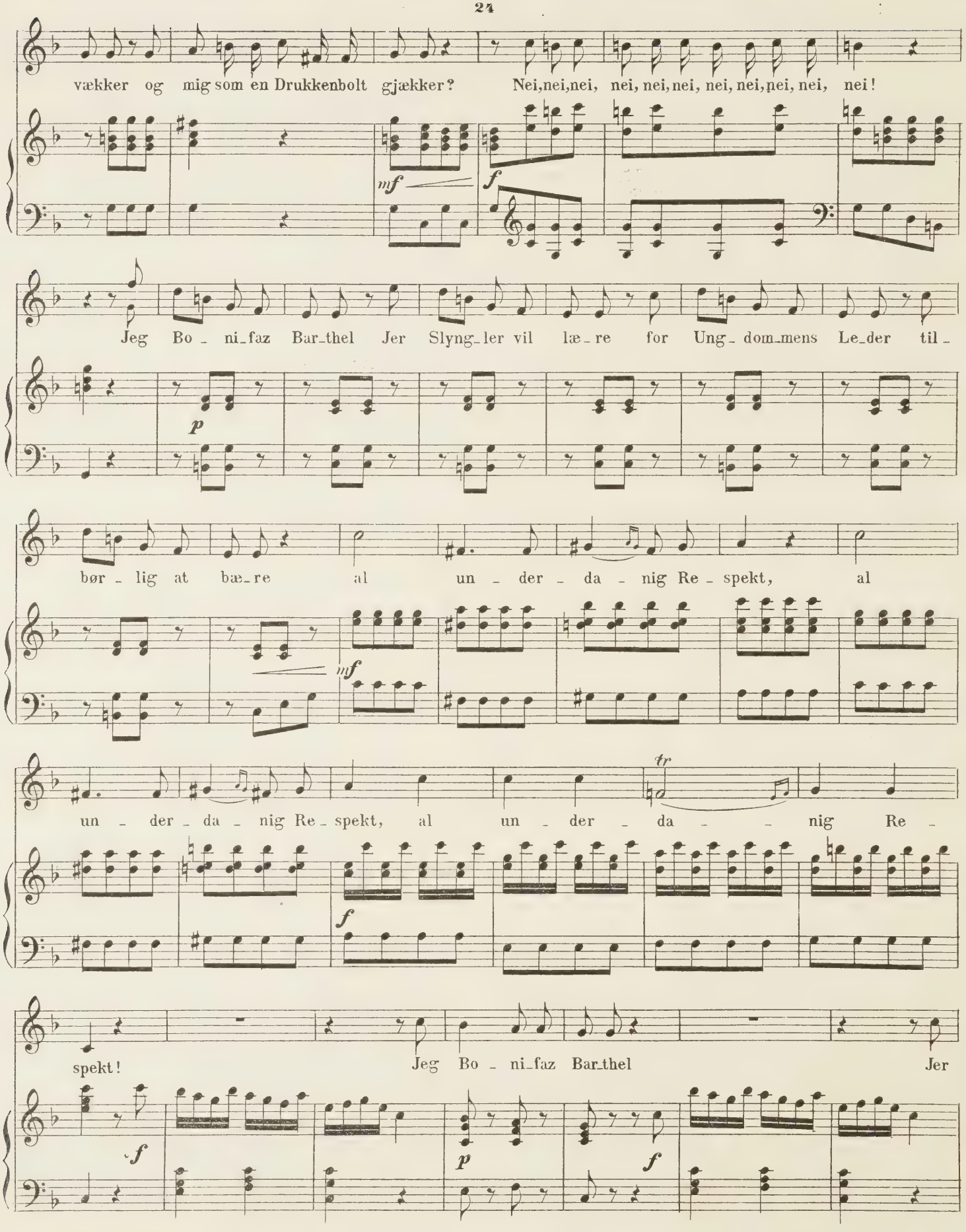
vækker og mig som en Drukkenbolt gjækker? Nei,nei,nei, nei, nei,nei, nei, nei,nei, nei, nei!
mf
f
Jeg Bo_ni_faz Bar_thel Jer Slyng_ler vil læ_re for Ung_dom_mens Le_der til_
p
bør_lig at bæ_re al un_der_da_nig Re_spekt, al
mf
un_der_da_nig Re_spekt, al un_der_da_nig Re_
tr
f
spekt! Jeg Bo_ni_faz Bar_thel Jer
f
p
f

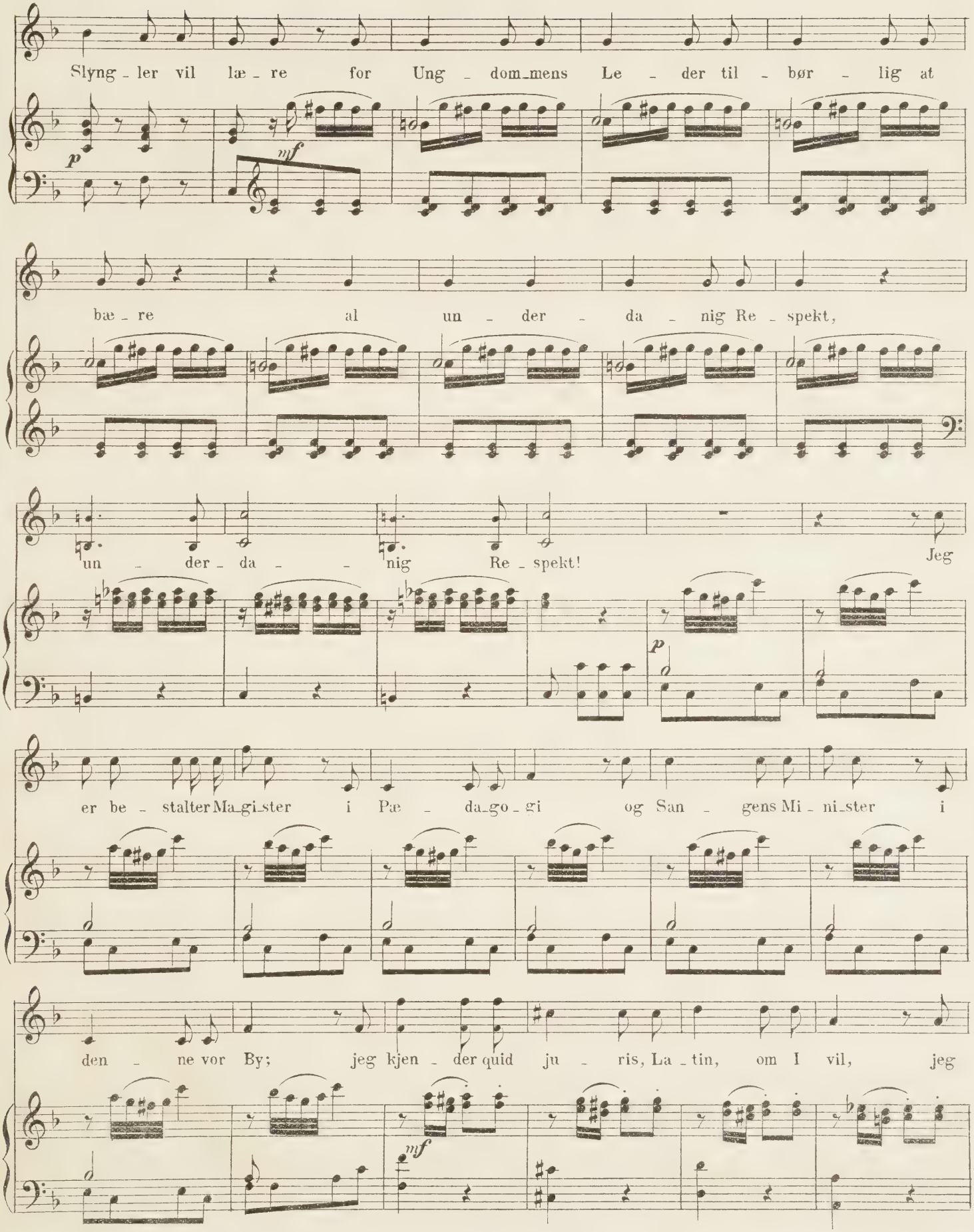
Slyng - ler vil læ - re for Ung - dom-mens Le - der til - bør - lig at
p
mf
bæ - re al un - der - da - nig Re - spekt,
un - der - da - - nig Re - spekt! Jeg
p
er be - stalter Ma-gi-ster i Pæ - da-go - gi og San - gens Mi - ni-ster i
den - ne vor By; jeg kjen - der quid ju - ris, La - tin, om I vil, jeg
mf

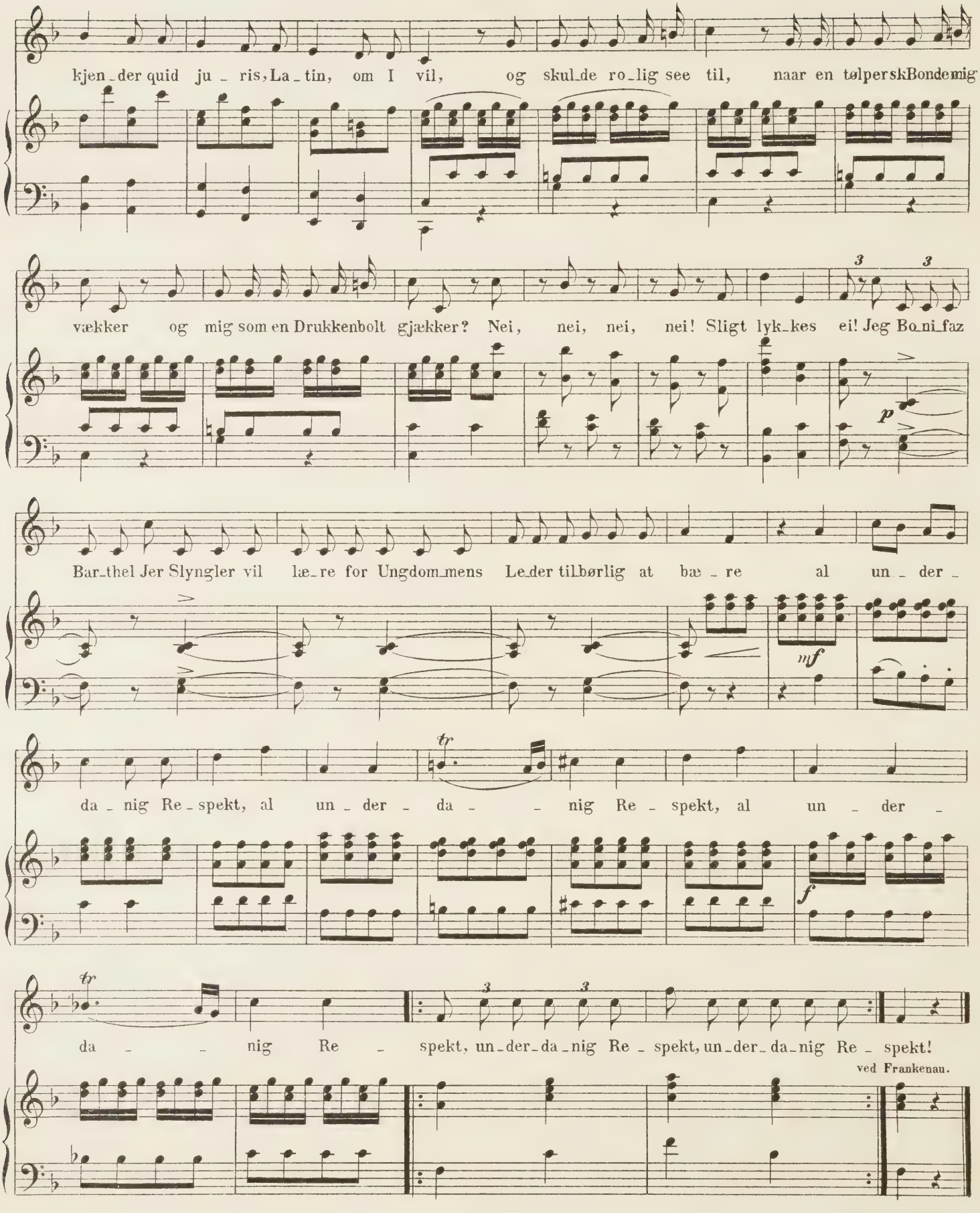
kjen_der quid ju_ris, La_tin, om I vil, og skul_de ro_lig see til, naar en tølperskBondemig
vækker og mig som en Drukkenbolt gjækker? Nei, nei, nei, nei! Sligt lyk_kes ei! Jeg Bo_ni_faz
Bar_thel Jer Slyngler vil læ_re for Ungdom_mens Le_der tilbørlig at bæ_re al un_der_
da_nig Re_spekt, al un_der_da_nig Re_spekt, al un_der_
da_nig Re_spekt, un_der_da_nig Re_spekt, un_der_da_nig Re_spekt!
ved Frankenau.

DRAGEDUKKEN.

(1797.)

I.

Romance.

F. L. Æ. Kunzen.

Andantino.

Jacob.

Ved dække-de Borde, hvor Dru-er-ne spil-le, de Skjalde tidt kvæde om
Ar-modens Taarer paa Kinder-ne tril-le, om Hyt-ternes Glæder de

p

nøi-somme Kaar.
Strenge-ne slaaer.

Naar
Ved en-li-ge Lampe kom, sæt Dig, o Skjald, med Læsten i Haanden mød

Hungerens Kald! Ved kommende Morgen staa væbnet mod Sorgen!
Med sønderbrudt Harpe han i-ler sin Vei og raaber: de

Ped. ✻

rall.

Glæder be-ha-ge mig ei, de Glæder be-ha-ge mig ei!

E. de Falsen.

a tempo

rall.

fz *fz*

II.

Arietta.

Andantino.

Lene.

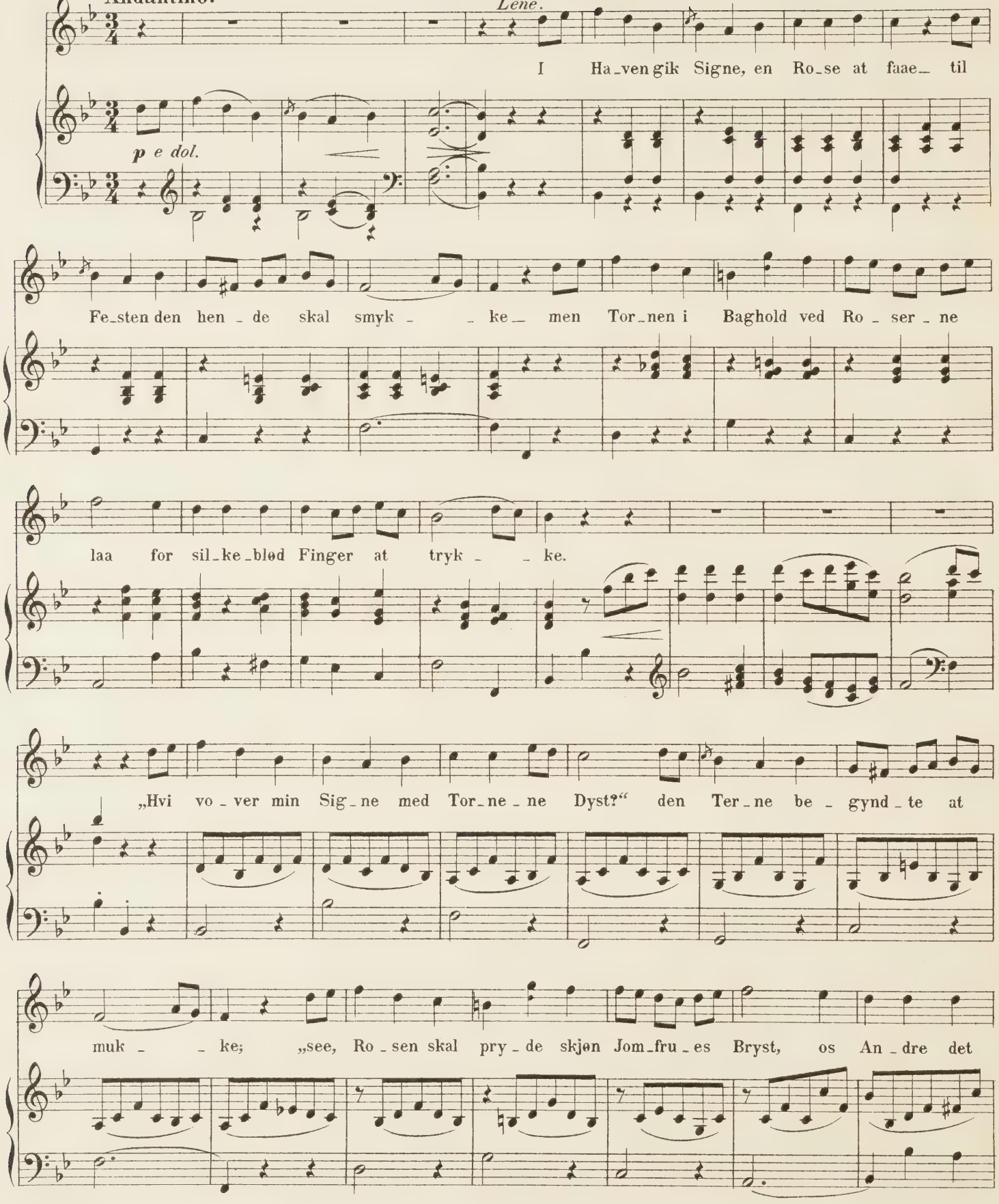

bør den at pluk - - ke." Men Sig - ne - lils

Fa - der var æ - del og god, Dyd for - dum gav A - del i Nor - - den; tung -

sin - dig hun frit - ter: hvi de - les vor Lod i u - li - ge Skaa - ler paa Jor - -

rall. *a tempo*

den? Og Gub - ben han glat - ter de sneehvi - de Haar, en Taa - re flød ned af hans

a tempo *rall.*

Kin - - der: „Tidt blæn - des vort Øi - e af ud - vor - tes Kaar, men

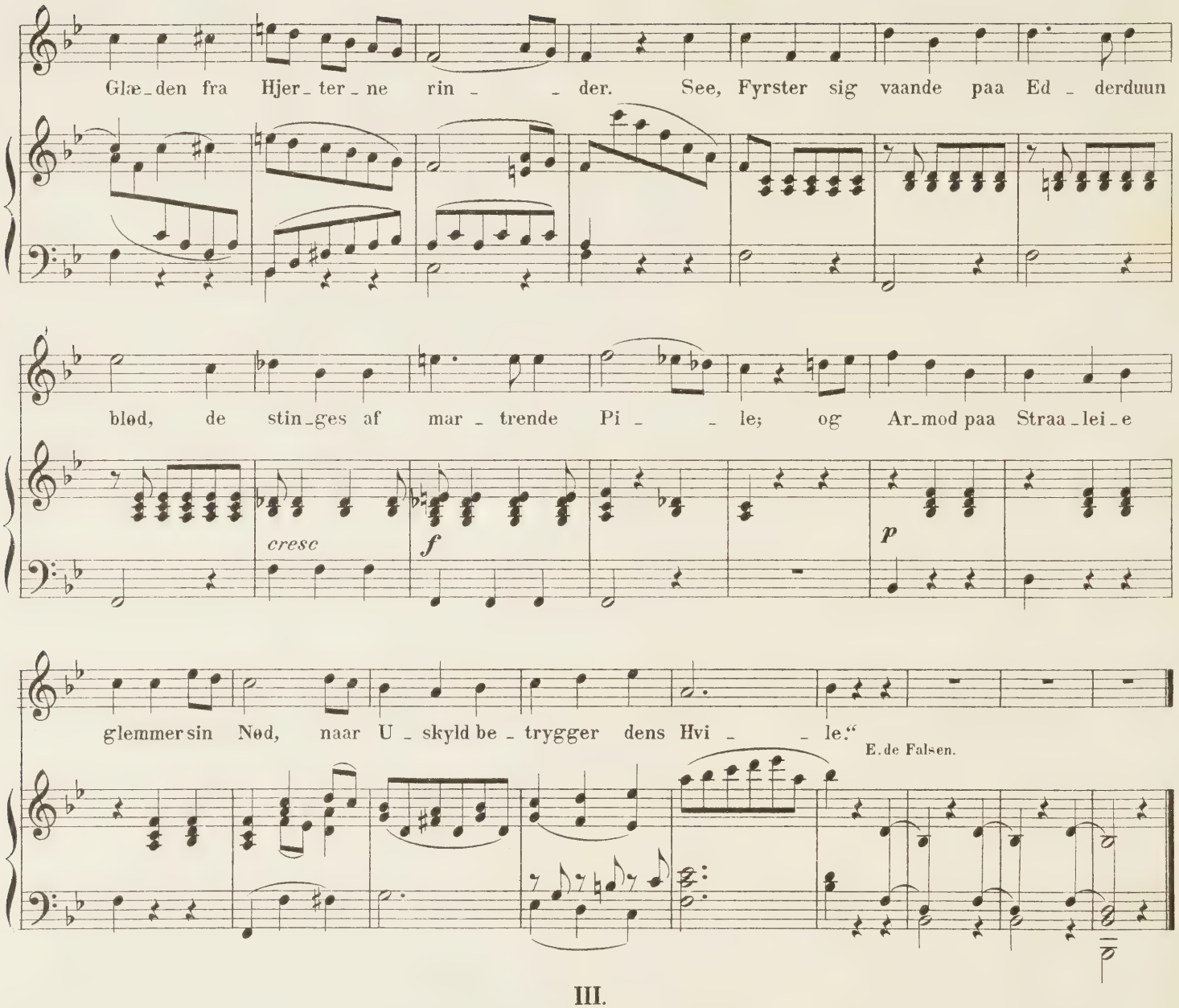
Glæ-den fra Hjer-ter-ne rin- -der. See, Fyrster sig vaande paa Ed-derduun
blød, de stin-ges af mar-trende Pi- -le; og Ar-mod paa Straa-lei-e
cresc
f
p
glemmer sin Nød, naar U-skyld be-trygger dens Hvi- -le."
E. de Falsen.

III.

Vise.

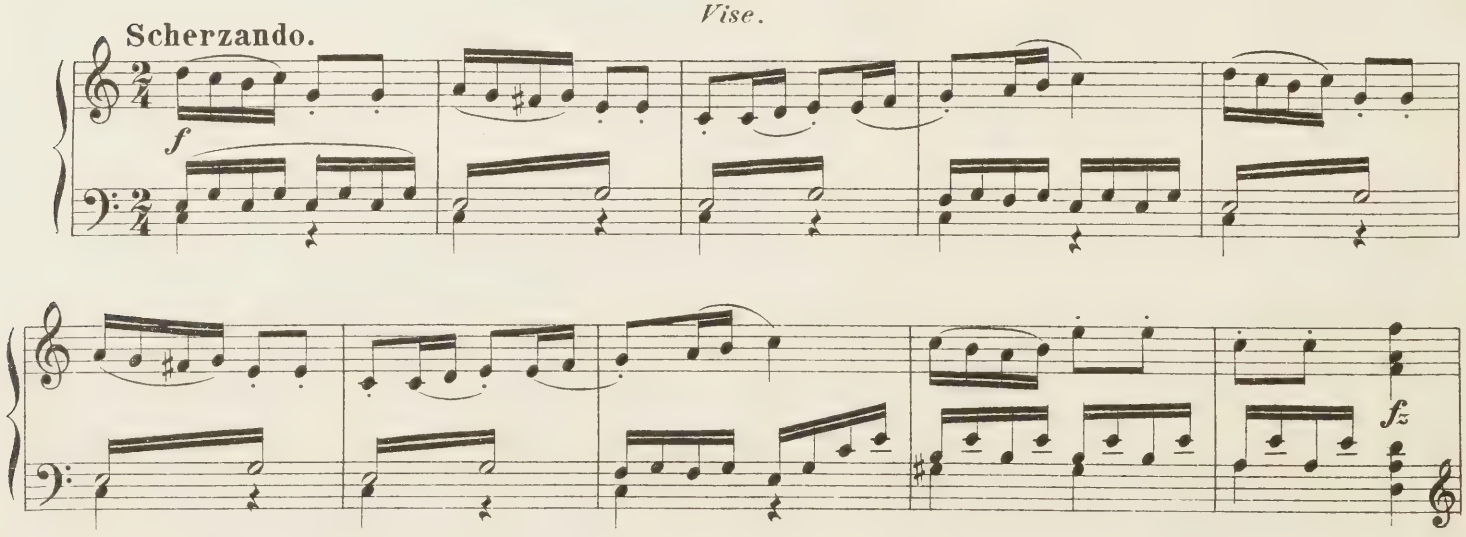
Scherzando.
f
fz

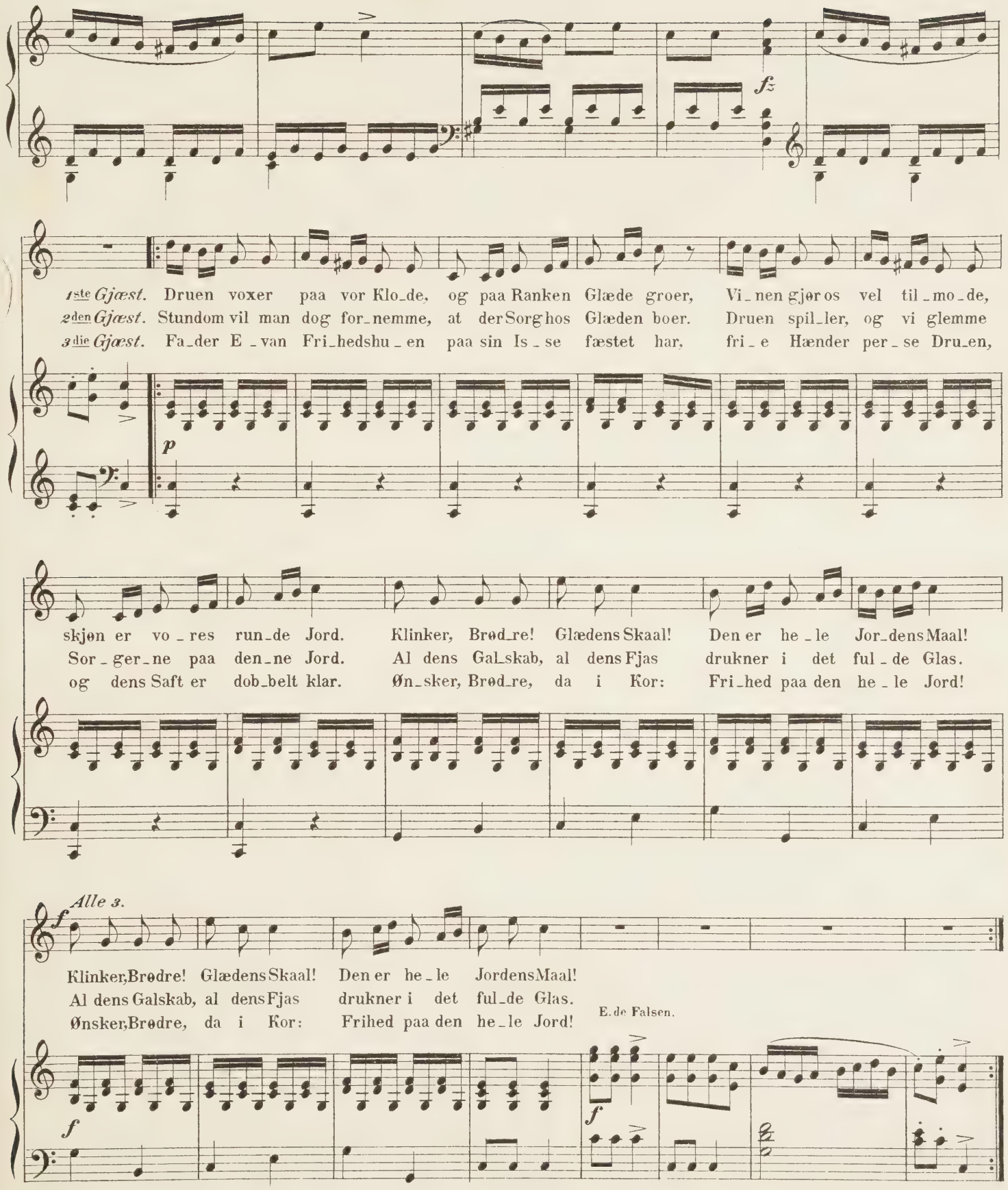
fz
1ste Gjæst. Druen voxer paa vor Klo_de, og paa Ranken Glæde groer, Vi_nen gjør os vel til_mo_de,
2den Gjæst. Stundom vil man dog for_nemme, at der Sorg hos Glæden boer. Druen spil_ler, og vi glemme
3die Gjæst. Fa_der E_van Fri_hedshu_en paa sin Is_se fæstet har, fri_e Hænder per_se Dru_en,
p
skjøn er vo_res run_de Jord. Klinker, Brød_re! Glædens Skaal! Den er he_le Jor_dens Maal!
Sor_ger_ne paa den_ne Jord. Al dens Gal_skab, al dens Fjas drukner i det ful_de Glas.
og dens Saft er dob_belt klar. Øn_sker, Brød_re, da i Kor: Fri_hed paa den he_le Jord!
Alle 3.
f
Klinker, Brødre! Glædens Skaal! Den er he_le Jordens Maal!
Al dens Galskab, al dens Fjas drukner i det ful_de Glas.
Ønsker, Brødre, da i Kor: Frihed paa den he_le Jord!
E. de Falsen.
f
f

DET HEMMELIGE ÆGTESKAB.

(1797.)

Andante maestoso. *Arie.* Domenico Cimarosa.
(1749–1801.)

Geronimo.

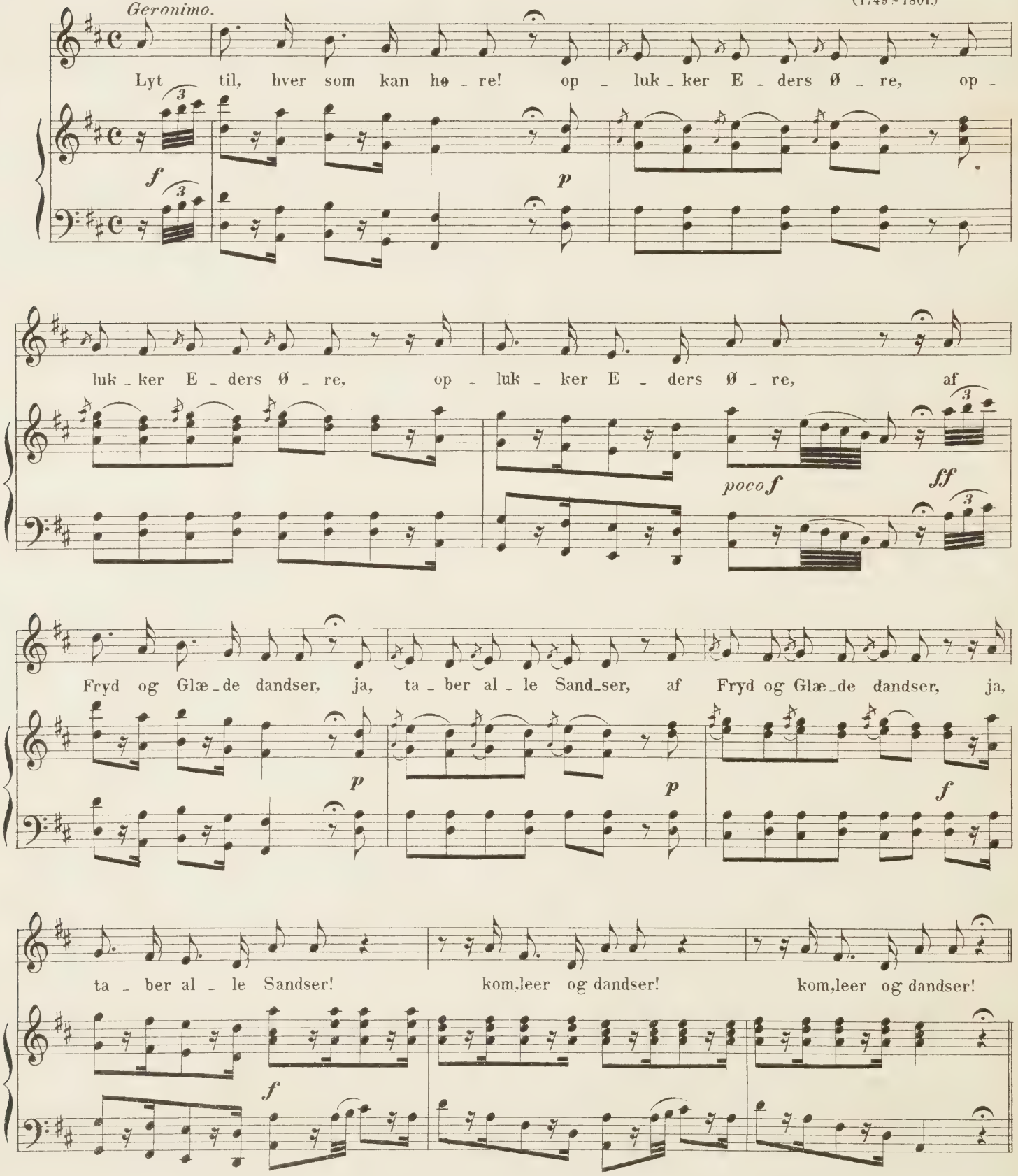

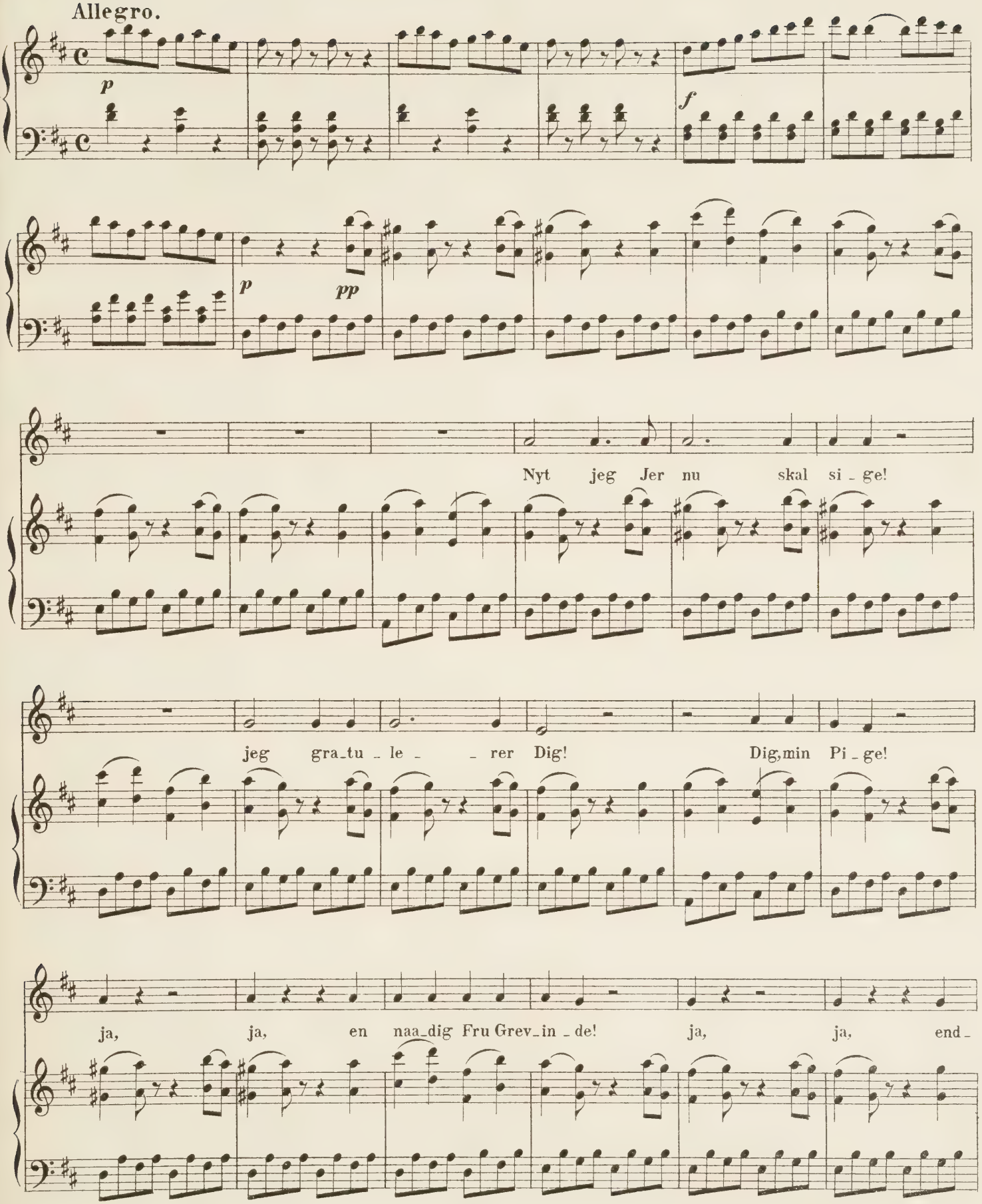
Allegro.
p
f
p
pp
Nyt jeg Jer nu skal si_ge!
jeg gra_tu_le_rer Dig!
Dig, min Pi_ge!
ja, ja, en naa_dig Fru Grev_in_de!
ja, ja, end_

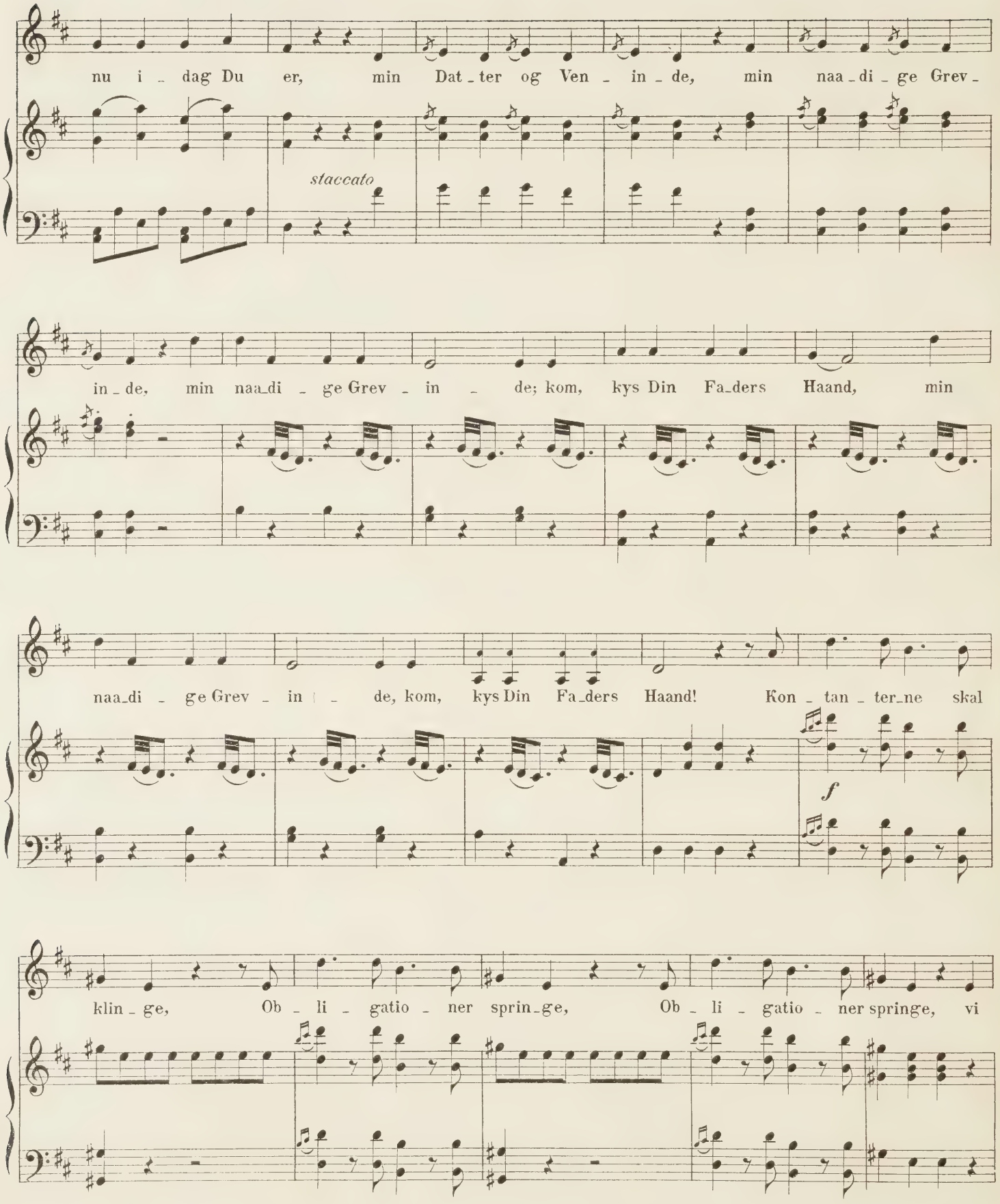
nu i - dag Du er, min Dat - ter og Ven - in - de, min naa - di - ge Grev -
staccato
in - de, min naa - di - ge Grev - in - de; kom, kys Din Fa - ders Haand, min
naa - di - ge Grev - in - de, kom, kys Din Fa - ders Haand! Kon - tan - ter - ne skal
f
klin - ge, Ob - li - gatio - ner sprin - ge, Ob - li - gatio - ner springe, vi

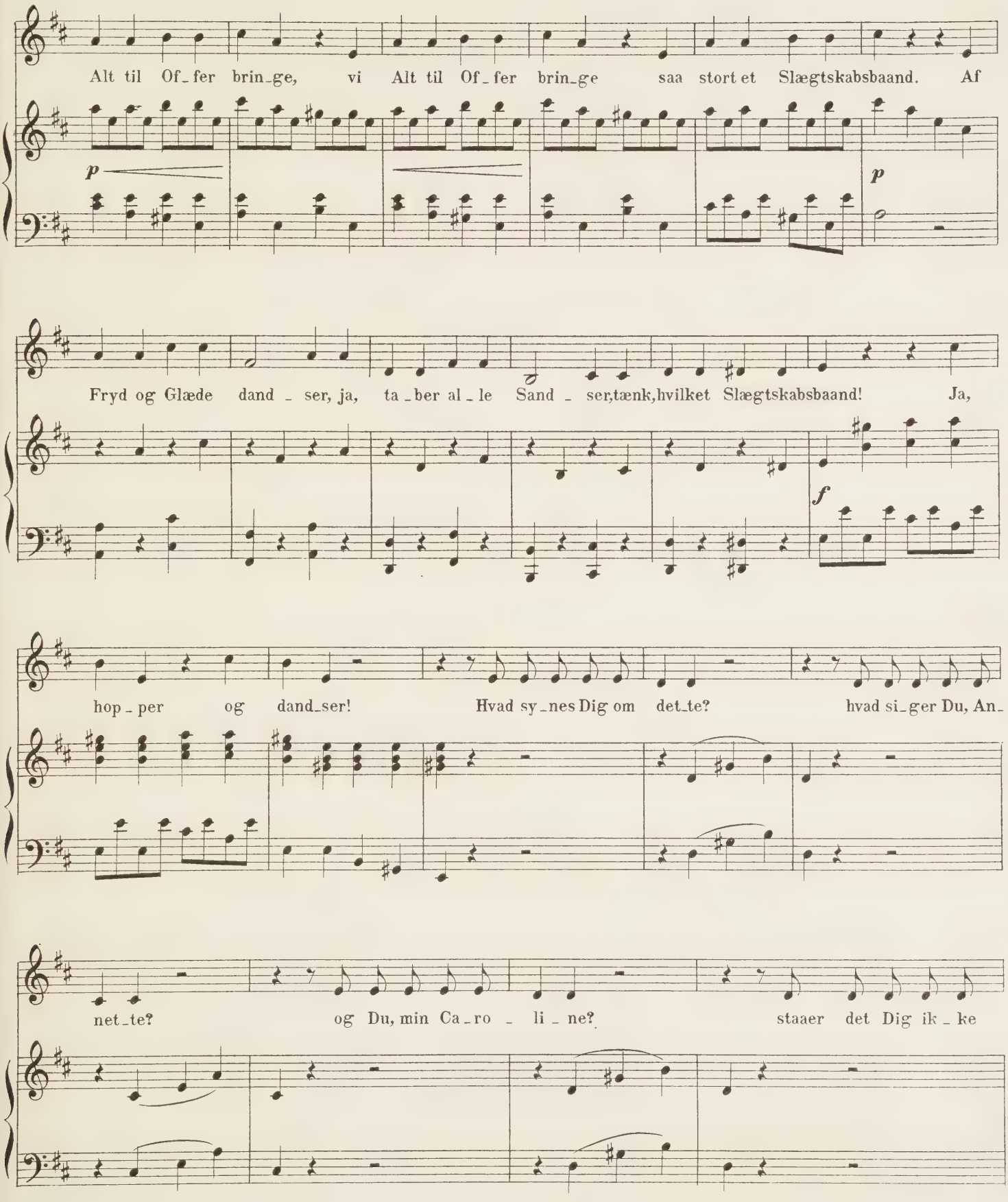
Alt til Of_fer brin_ge, vi Alt til Of_fer brin_ge saa stort et Slægtskabsbaand. Af
p
p
Fryd og Glæde dand _ ser, ja, ta _ ber al _ le Sand _ ser,tænk,hvilket Slægtskabsbaand! Ja,
f
hop _ per og dand_ser! Hvad sy_nes Dig om det_te? hvad si_ger Du, An_
net_te? og Du, min Ca_ro _ li _ ne? staaer det Dig ik _ ke

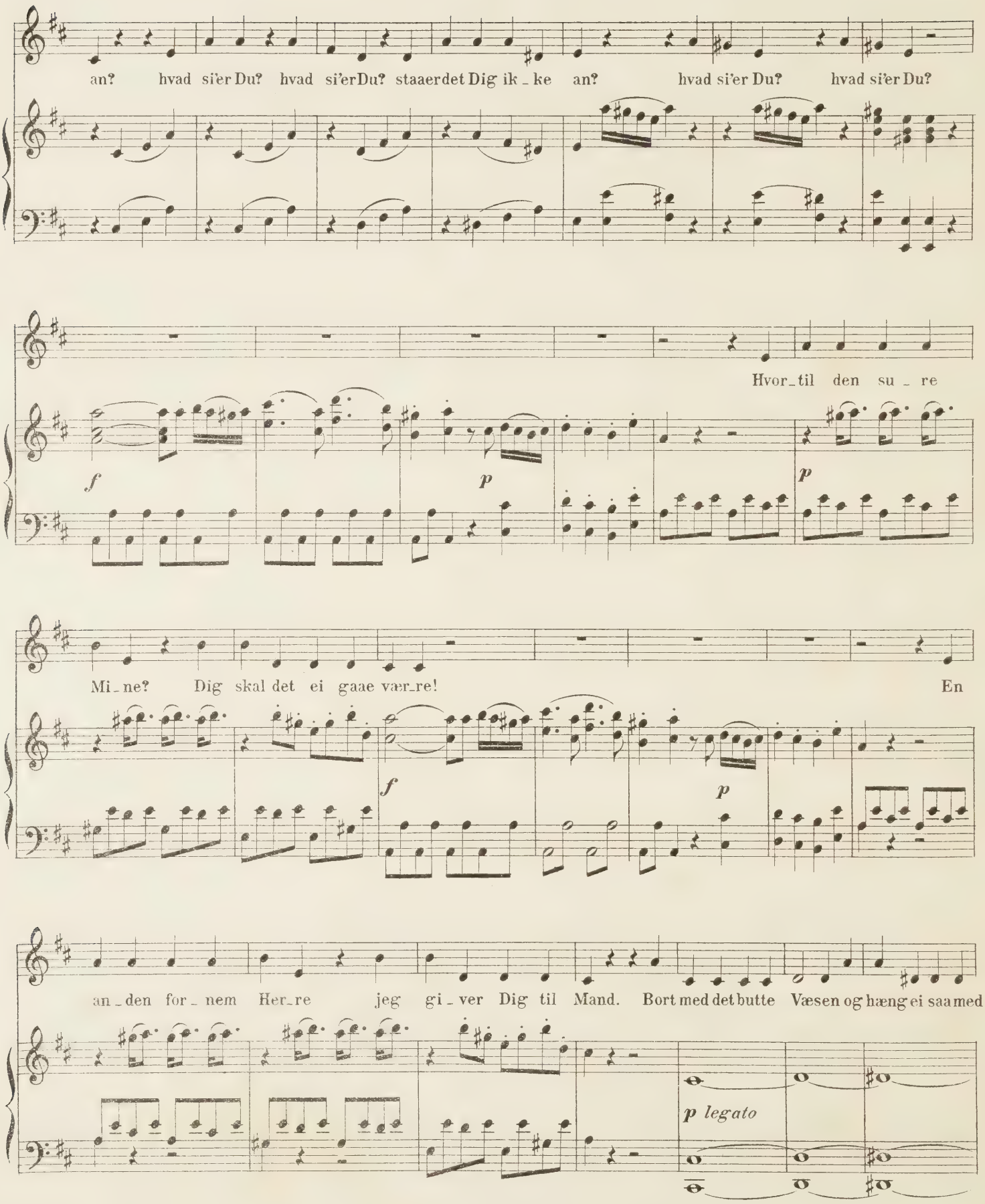
an? hvad si'er Du? hvad si'er Du? staaer det Dig ik_ke an? hvad si'er Du? hvad si'er Du?
Hvor_til den su_re
f
p
p
Mi_ne? Dig skal det ei gaae vær_re!
En
f
p
an_den for_nem Her_re jeg gi_ver Dig til Mand. Bort med det butte Væsen og hæng ei saa med
p legato

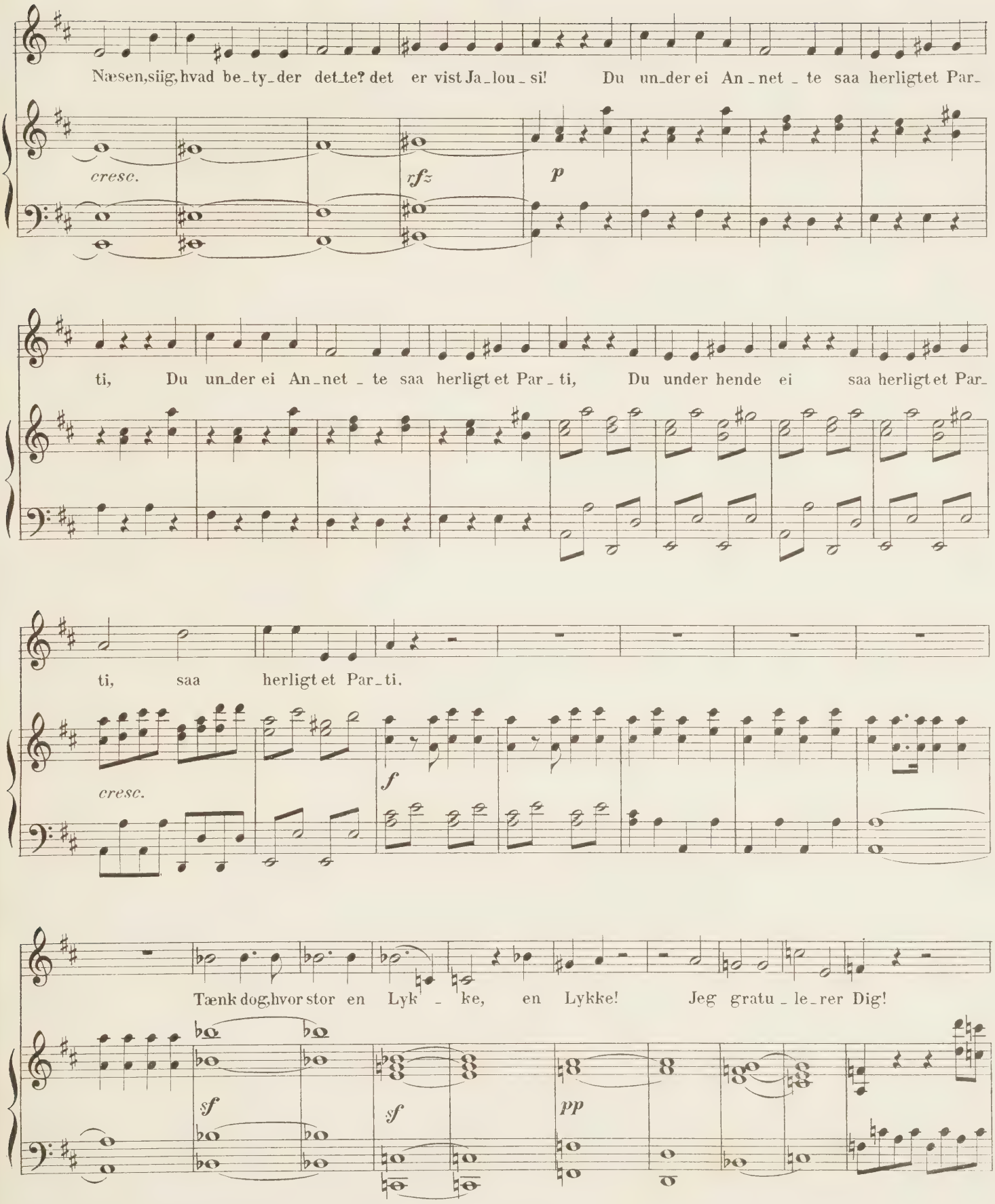
Næsen, siig, hvad be_ty_der det_te? det er vist Ja_lou_si! Du un_der ei An_net_te saa herligt et Par_
cresc.
rfz
p
ti, Du un_der ei An_net_te saa herligt et Par_ti, Du under hende ei saa herligt et Par_
ti, saa herligt et Par_ti.
cresc.
f
Tænk dog, hvor stor en Lyk_ke, en Lykke! Jeg gratu_le_rer Dig!
sf
sf
pp

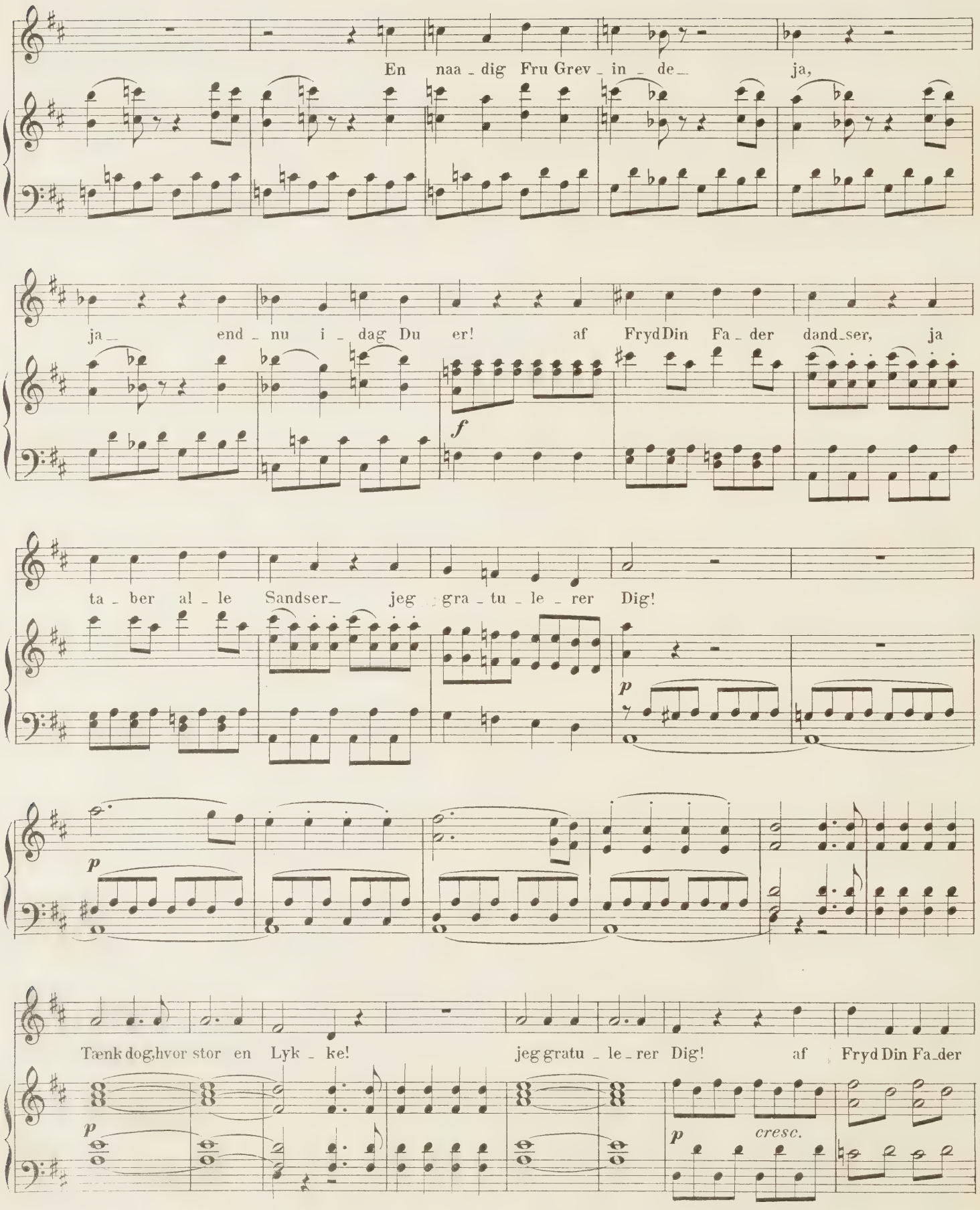
En naa - dig Fru Grev - in - de - ja,
ja - end - nu i - dag Du er! af Fryd Din Fa - der dand - ser, ja
f
ta - ber al - le Sandser - jeg gra - tu - le - rer Dig!
p
p
Tænk dog, hvor stor en Lyk - ke! jeg gratu - le - rer Dig! af Fryd Din Fa - der
p
p
cresc.

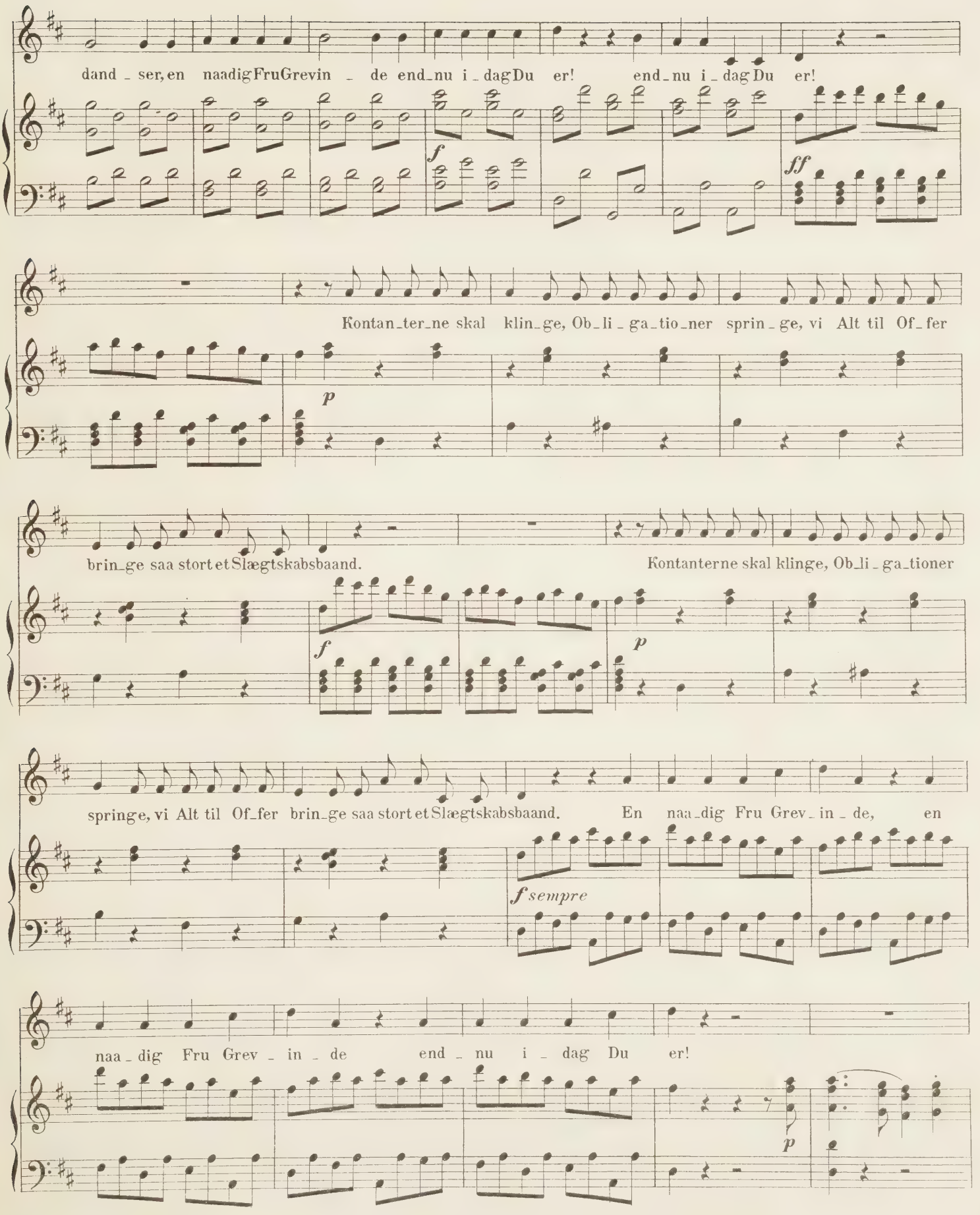
dand_ser, en naadig Fru Grevin_de end_nu i_dag Du er! end_nu i_dag Du er!
f
ff
Kontan_ter_ne skal klin_ge, Ob_li_ga_tio_ner sprin_ge, vi Alt til Of_fer
p
brin_ge saa stort et Slægtskabsbaand. Kontanterne skal klinge, Ob_li_ga_tioner
f
p
springe, vi Alt til Of_fer brin_ge saa stort et Slægtskabsbaand. En naa_dig Fru Grev_in_de, en
f sempre
naa_dig Fru Grev_in_de end_nu i_dag Du er!
p

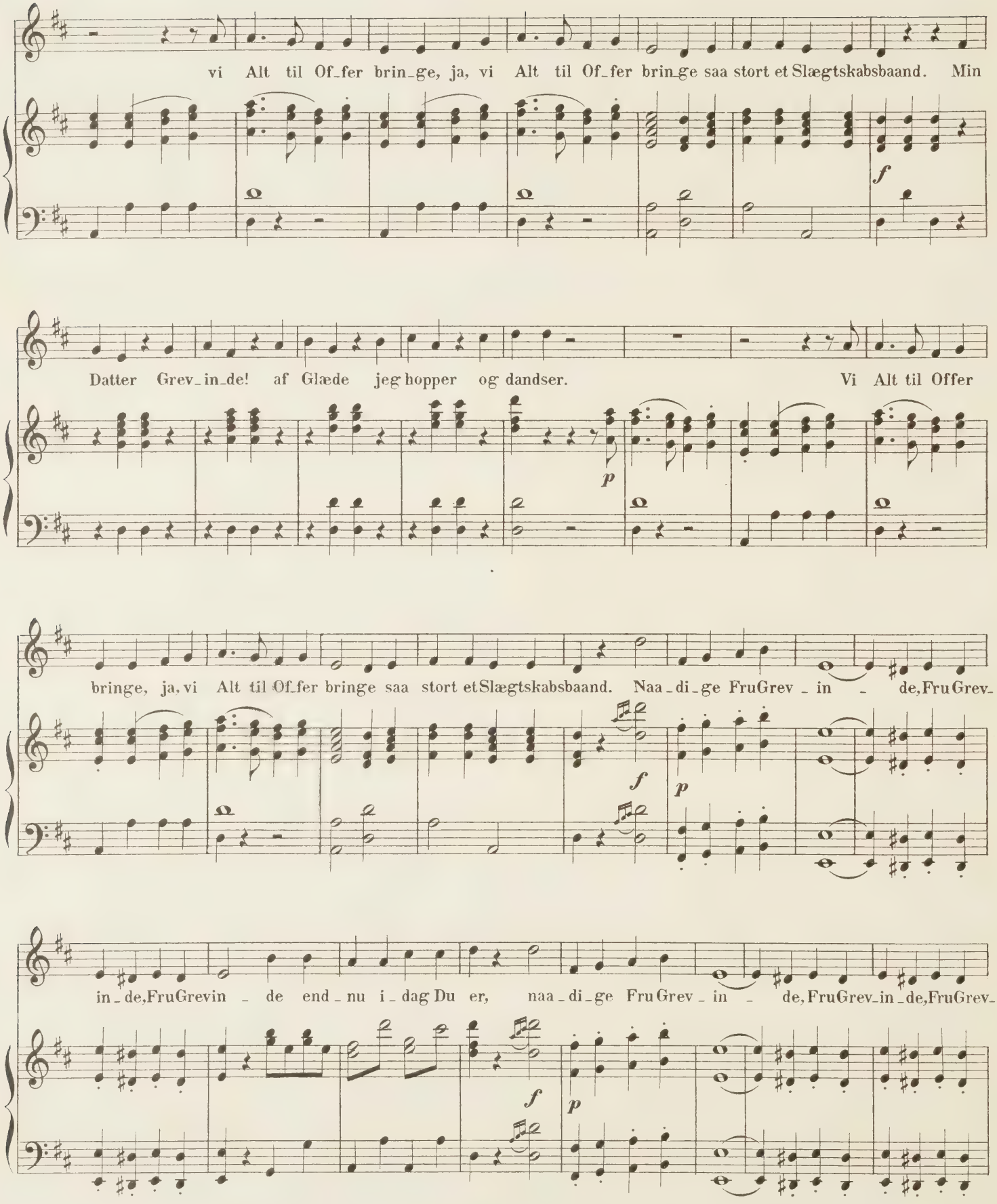
vi Alt til Of_fer brin_ge, ja, vi Alt til Of_fer brin_ge saa stort et Slægtskabsbaand. Min
Datter Grev_in_de! af Glæde jeg hopper og dandser. Vi Alt til Offer
bringe, ja, vi Alt til Of_fer bringe saa stort et Slægtskabsbaand. Naa_di_ge Fru Grev_in_de, Fru Grev_
in_de, Fru Grevin_de end_nu i_dag Du er, naa_di_ge Fru Grev_in_de, Fru Grev_in_de, Fru Grev_

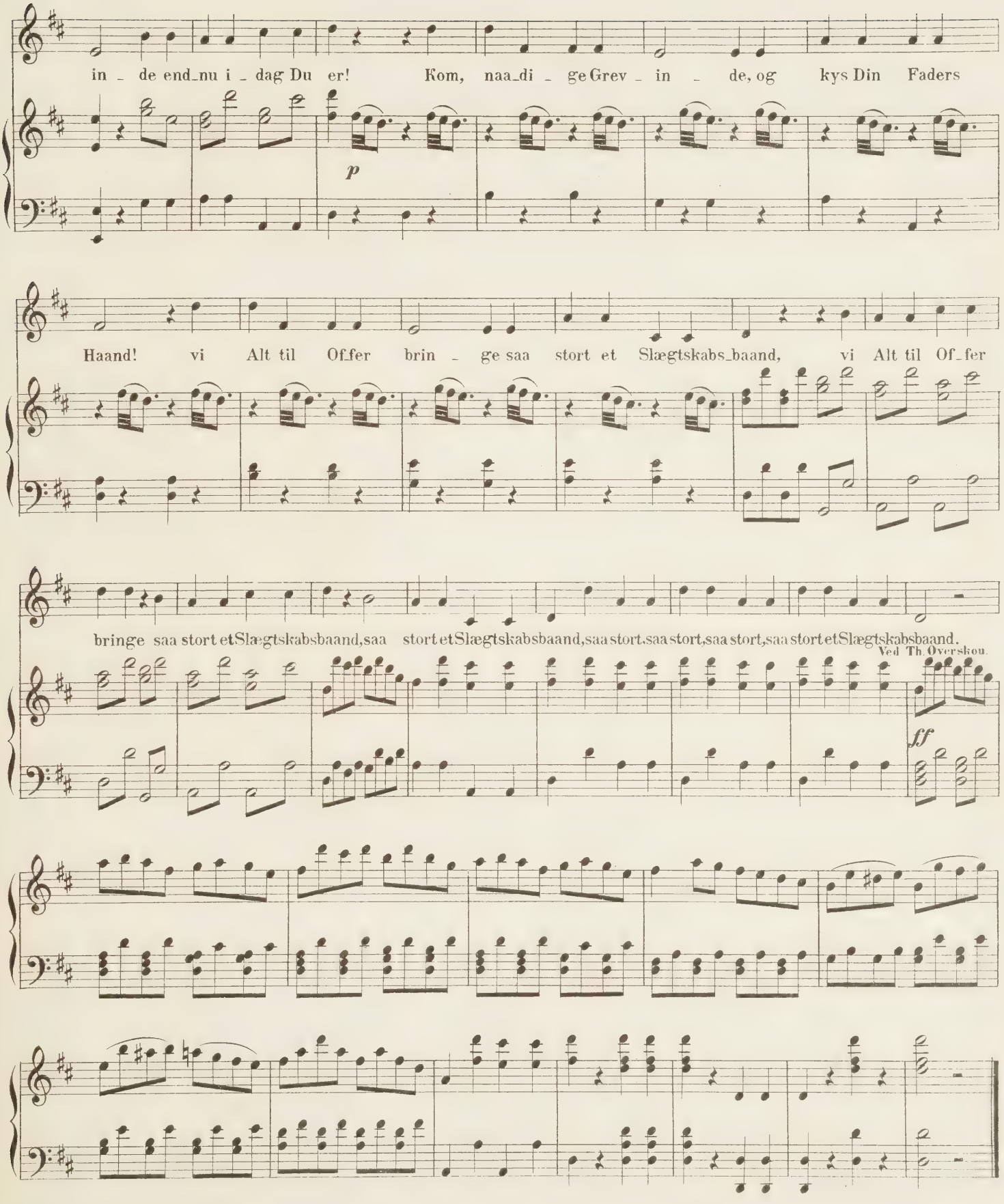
in - de end-nu i - dag Du er! Kom, naa-di - ge Grev - in - de, og kys Din Faders
p
Haand! vi Alt til Of-fer brin - ge saa stort et Slægtskabs-baand, vi Alt til Of-fer
bringe saa stort et Slægtskabsbaand, saa stort et Slægtskabsbaand, saa stort, saa stort, saa stort, saa stort et Slægtskabsbaand.
Ved Th. Overskou.
ff

DE TO DAGE.

(1803).

Romance.

L. Cherubini.
(1760–1842.)

Allegro.

Michelli.

E – vi – ge Gud, mit Fjed Du le – de! styrk mig og
For – sy – net ei min Vug – ge sat – te i O – ver –

f *pp*

kron min Plan med Held! jeg Dig er – kjendt – lig skal til –
flods og Rig – doms Skjød, men dog jeg tør den Tan – ke

be – de vaag o – ver tven – de Æd – les Vel! Nei, in – gen
fat – te: Daad og Gavn kan jo boe hos Nød; naar, o

Tan – ke der kan fin – des saa rig paa Held, saa rig paa
Grav, mit Støv Du be – dæk – ker, si – ger kjær – lig en Van – drings –

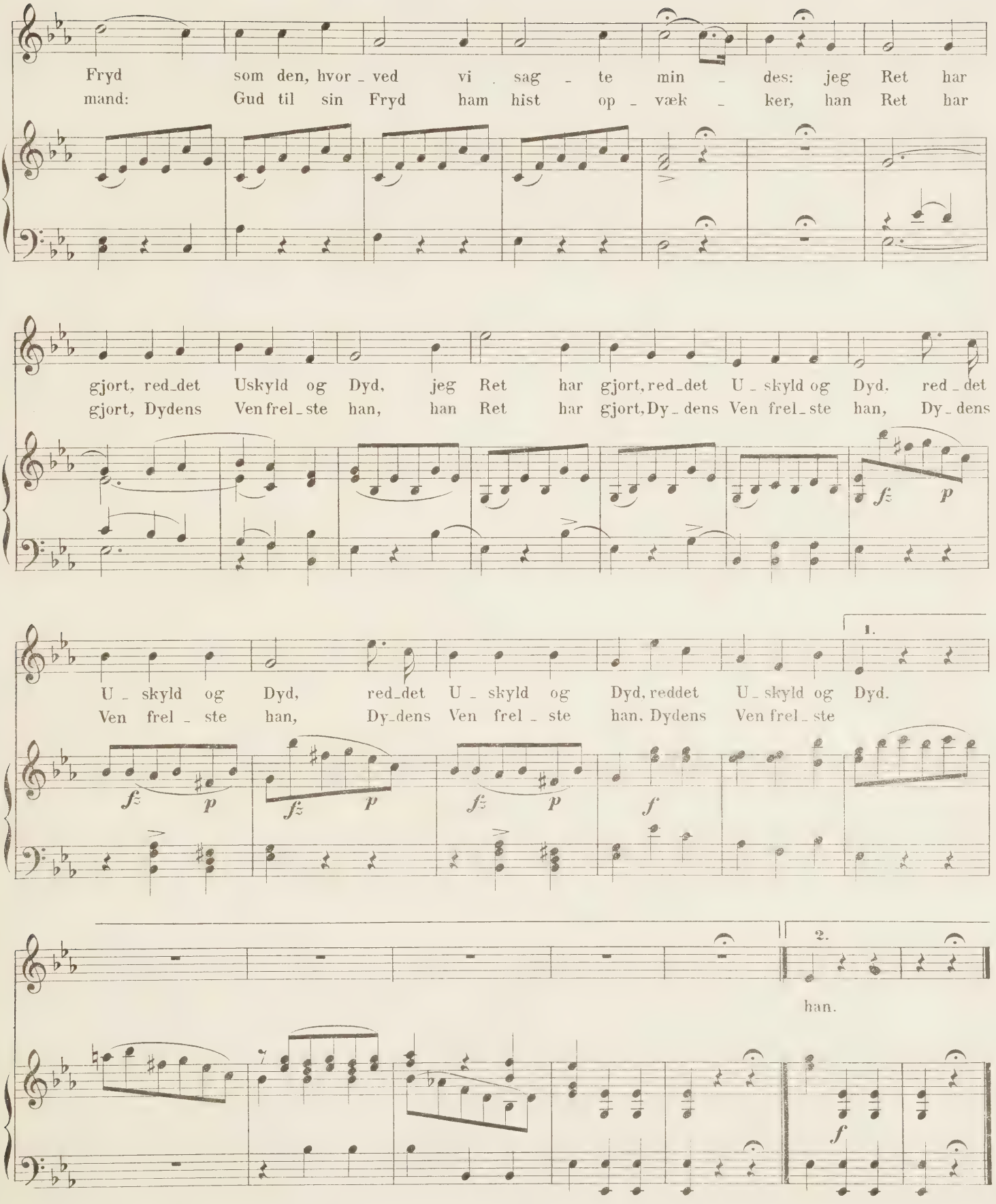
Fryd som den, hvor_ved vi sag_te min_des: jeg Ret har
mand: Gud til sin Fryd ham hist op_væk_ker, han Ret har
gjort, red_det Uskyld og Dyd, jeg Ret har gjort, red_det U_skyld og Dyd, red_det
gjort, Dydens Ven frel_ste han, han Ret har gjort, Dy_dens Ven frel_ste han, Dy_dens
fz p
U_skyld og Dyd, red_det U_skyld og Dyd, reddet U_skyld og Dyd.
Ven frel_ste han, Dy_dens Ven frel_ste han, Dydens Ven frel_ste
fz p
fz p
fz p
f
1.
2.
han.
f

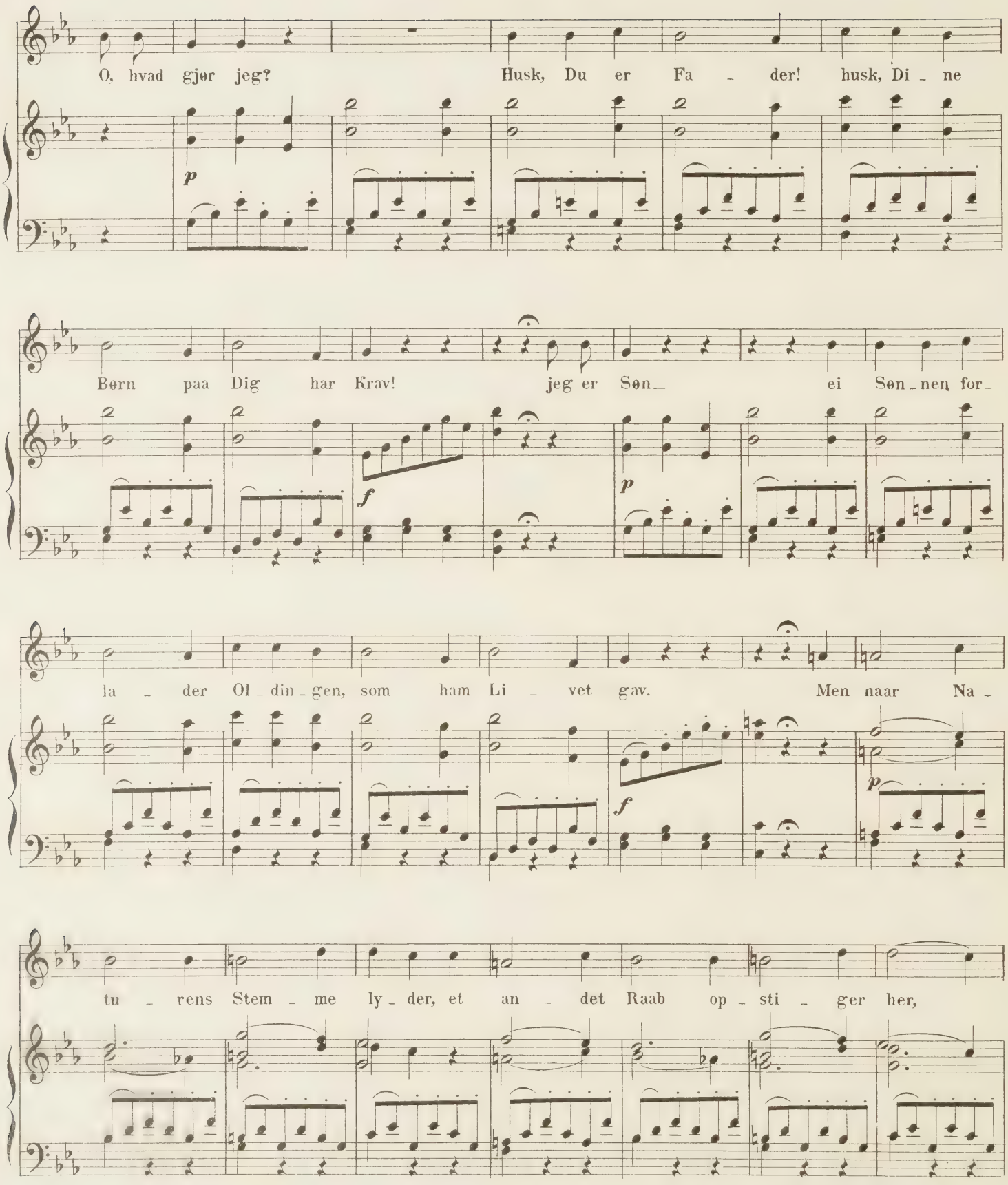
O, hvad gjør jeg? Husk, Du er Fa - der! husk, Di - ne
p
Børn paa Dig har Krav! jeg er Søn - ei Søn - nen for -
f
p
la - der Ol - din - gen, som ham Li - vet gav. Men naar Na -
f
p
tu - rens Stem - me ly - der, et an - det Raab op - sti - ger her,

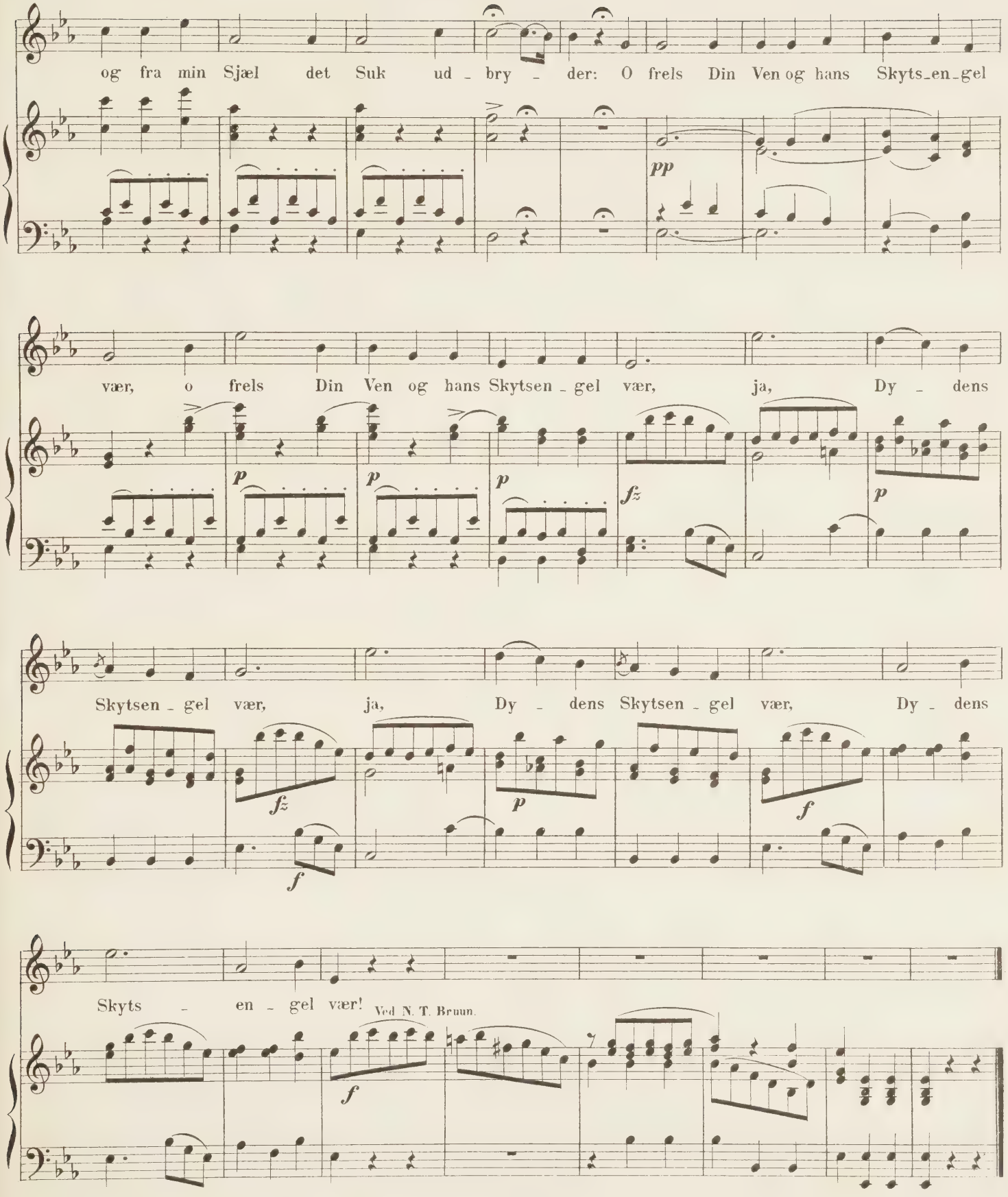
og fra min Sjæl det Suk ud - bry - der: O frels Din Ven og hans Skyts-en-gel
pp
vær, o frels Din Ven og hans Skytsen - gel vær, ja, Dy - dens
p
p
p
fz
p
Skytsen - gel vær, ja, Dy - dens Skytsen - gel vær, Dy - dens
fz
f
p
f
Skyts - en - gel vær!
Ved N. T. Bruun.
f

SKATTEN.

(1804.)

É. H. Méhul.
(1763–1817.)

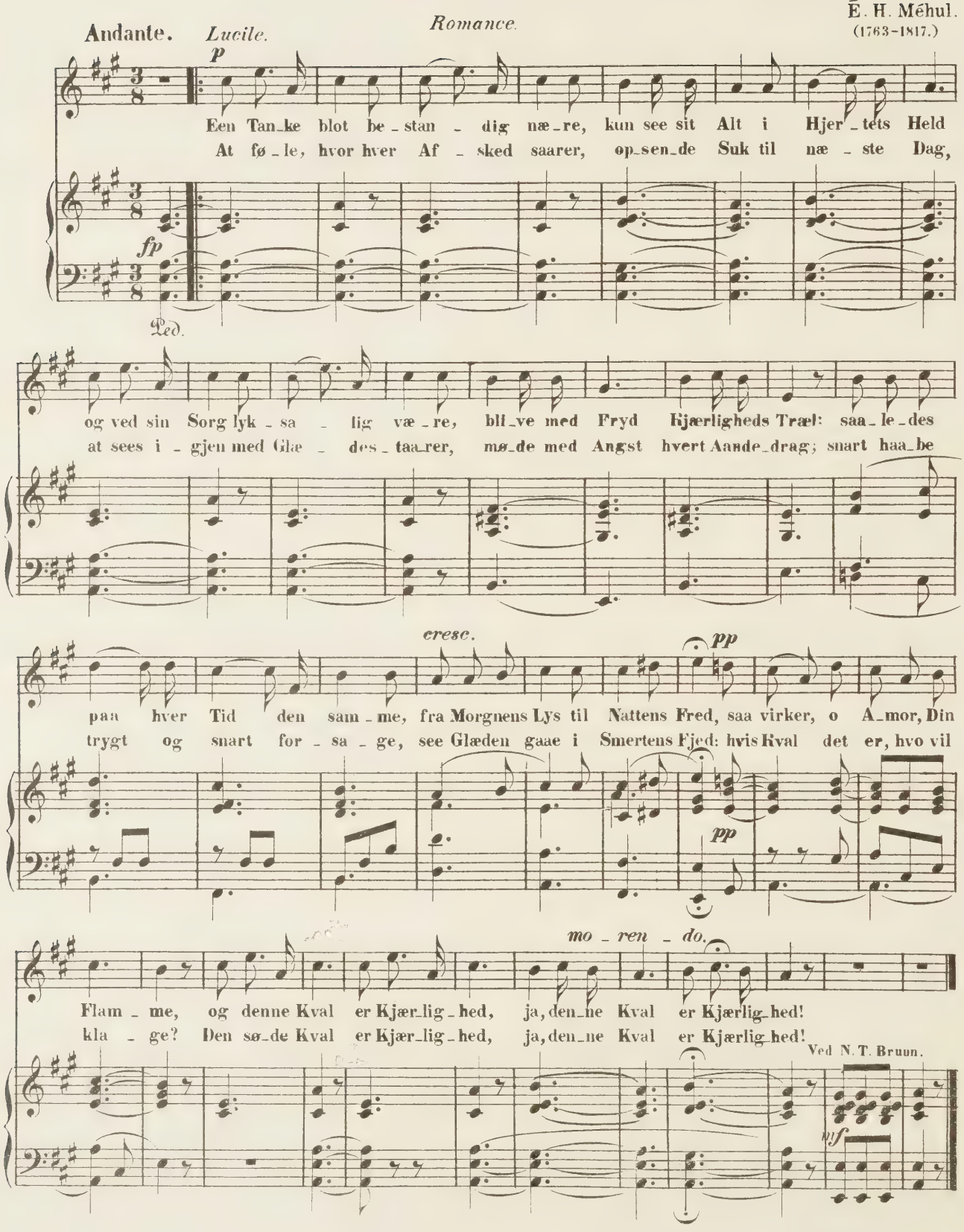

UNGDOM OG GALSKAB.

(1806.)

I.

Romance.)

Andantino.

J. B. E. Dupuy.
(1773 - 1822.)

Vilhelmine.

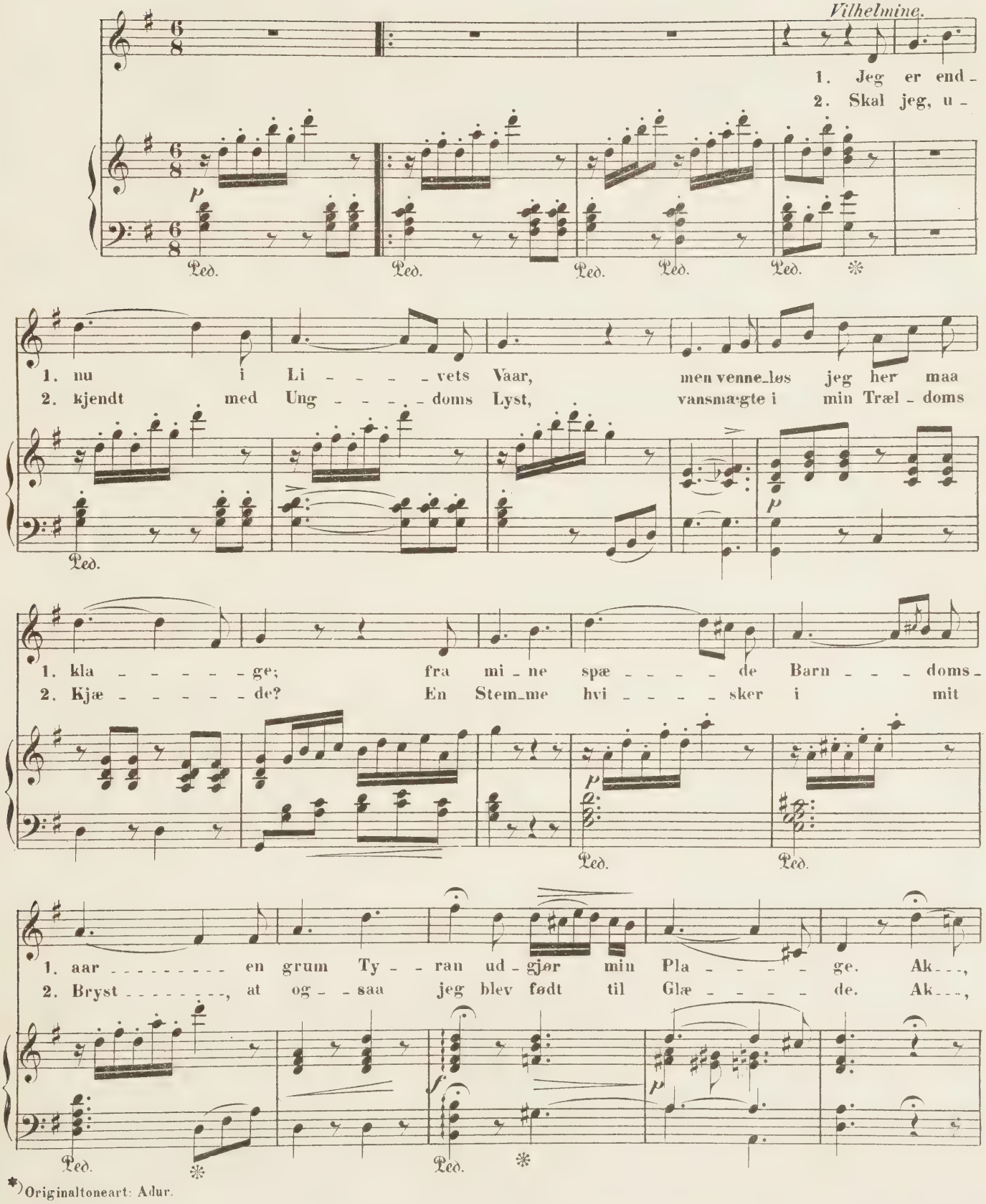

*) Originaltoneart: Adur.

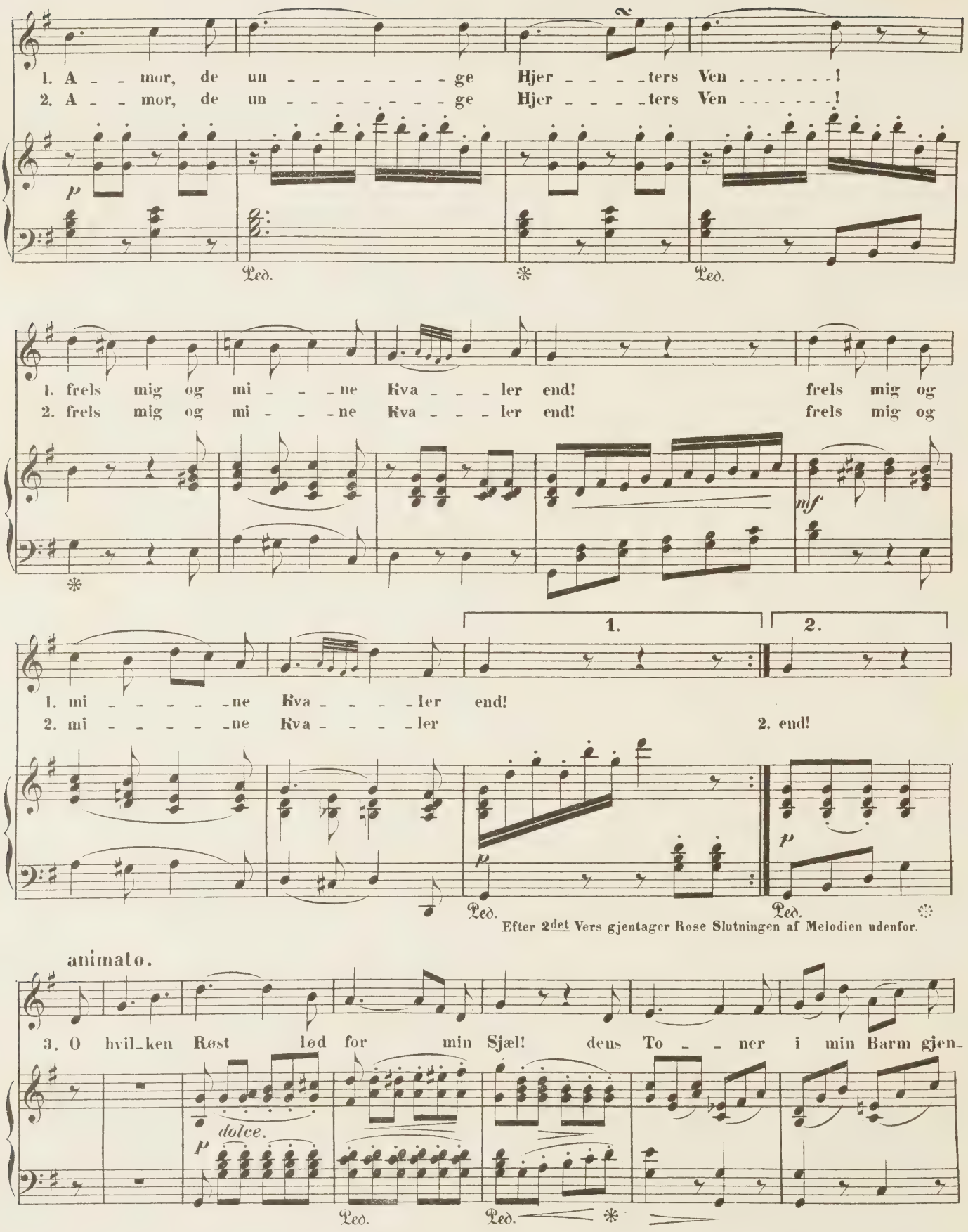

Efter 2det Vers gjentager Rose Slutningen af Melodien udenfor.

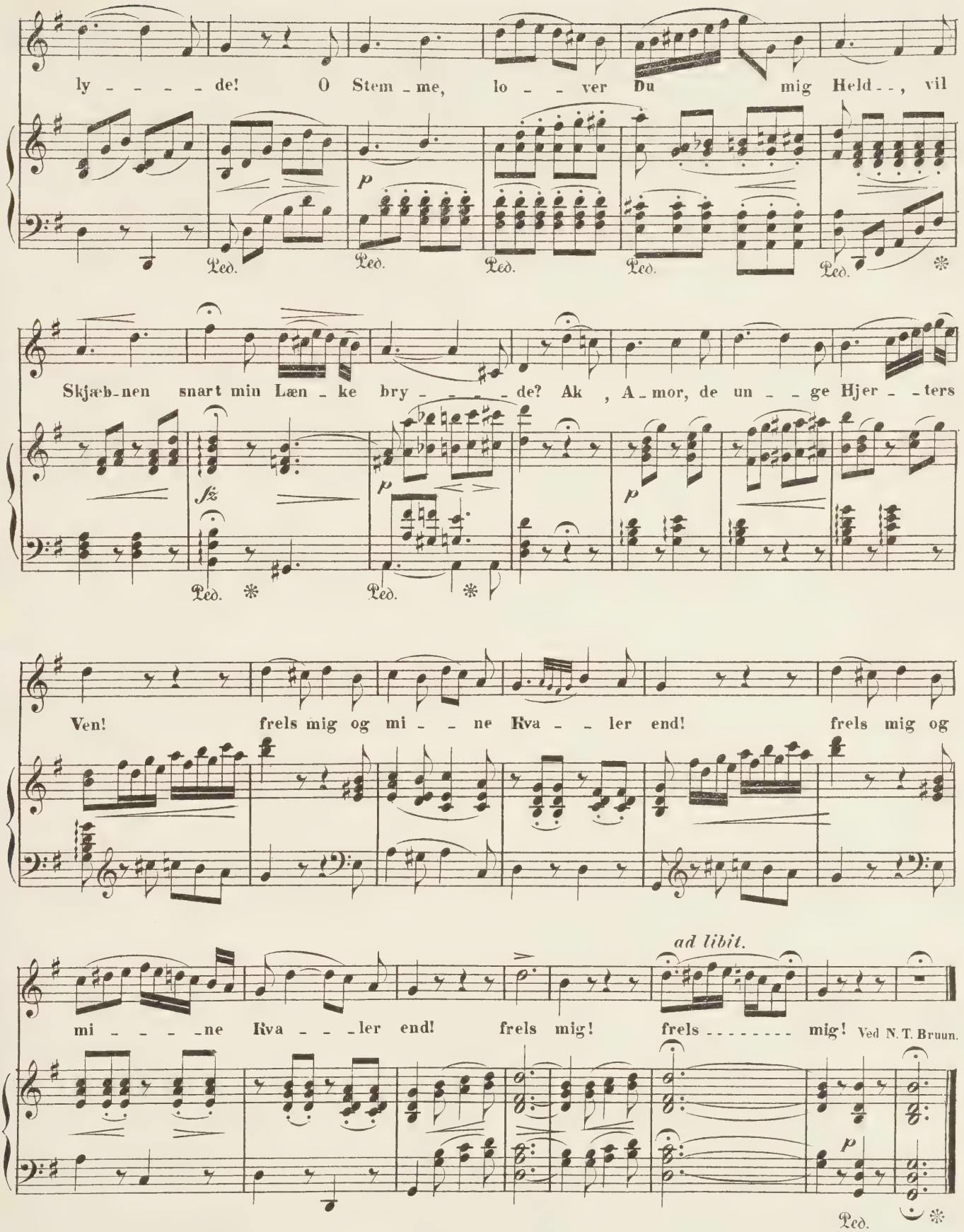
ly - - - - - de! O Stem - me, lo - - ver Du mig Held - -, vil
Skjæb - nen snart min Læn - ke bry - - - - - de? Ak, A - mor, de un - - ge Hjer - - ters
Ven! frels mig og mi - - ne Kva - - ler end! frels mig og
ad libit.
mi - - - - - ne Kva - - - ler end! frels mig! frels - - - - - - - - mig!
Ped.

Ved N. T. Bruun.

II.

Allegro moderato. *Vise.*

Johan. (med jydsk Dialekt.)

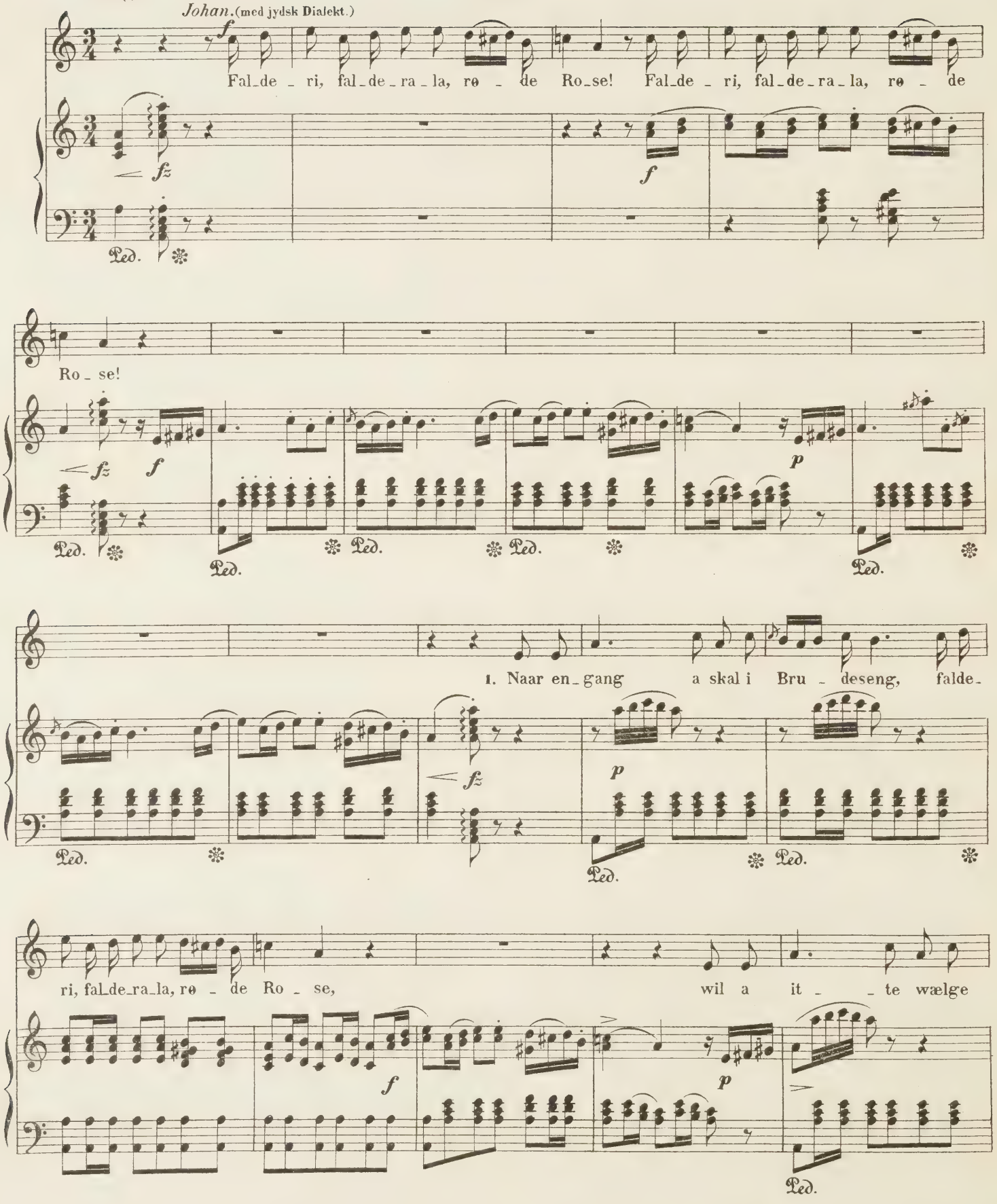

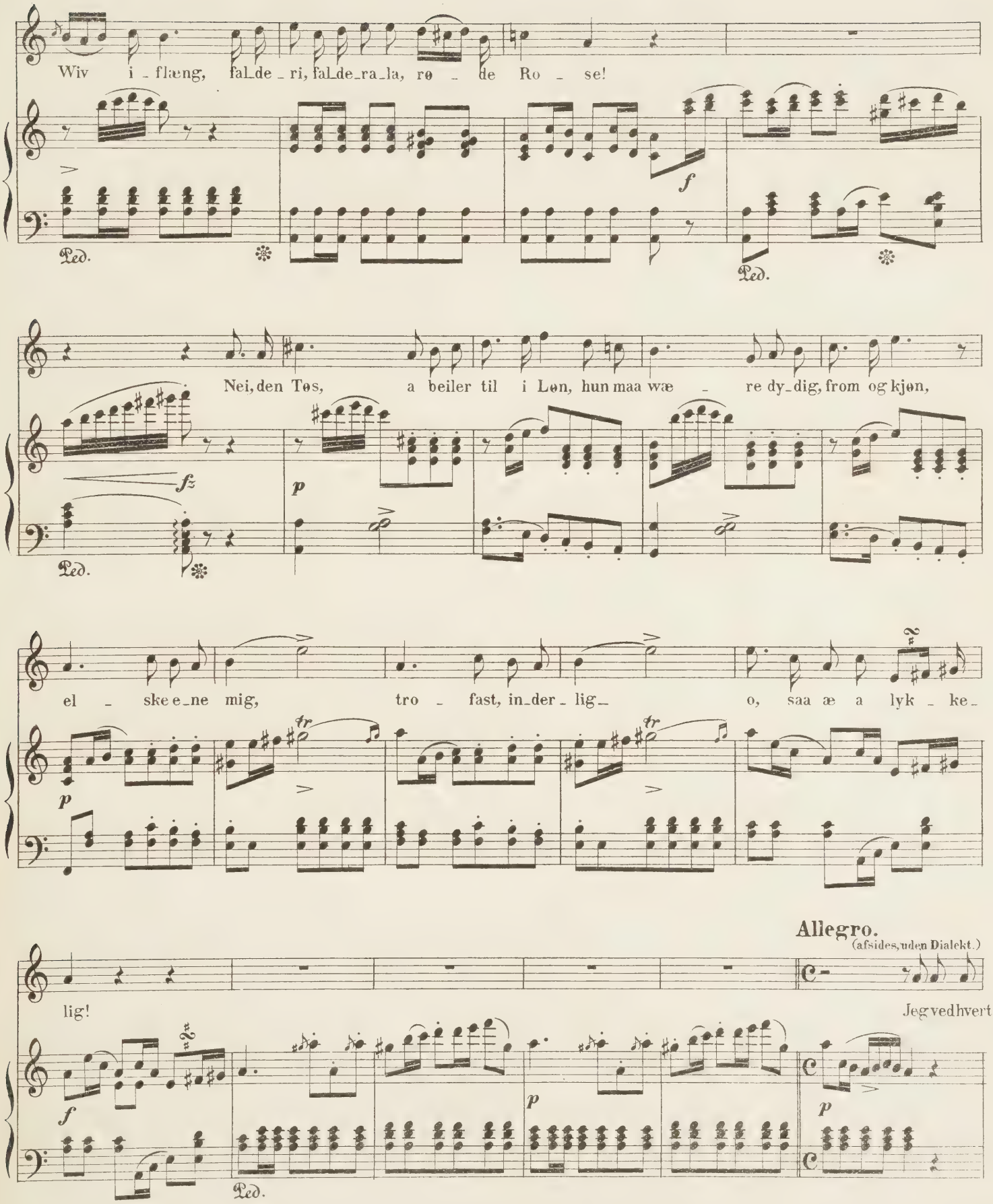
Wiv i - flæng, fal_de - ri, fal_de_ra_la, rø - de Ro - se!
Ped.
Ped.
Nei, den Tøs, a beiler til i Løn, hun maa wæ - re dy_dig, from og kjøn,
fz
p
Ped.
el - ske e_ne mig, tro - fast, in_der - lig_ o, saa æ a lyk - ke_
p
Allegro.
(afsides, uden Dialekt.)
lig!
Jeg vedhvert
f
p
p
Ped.

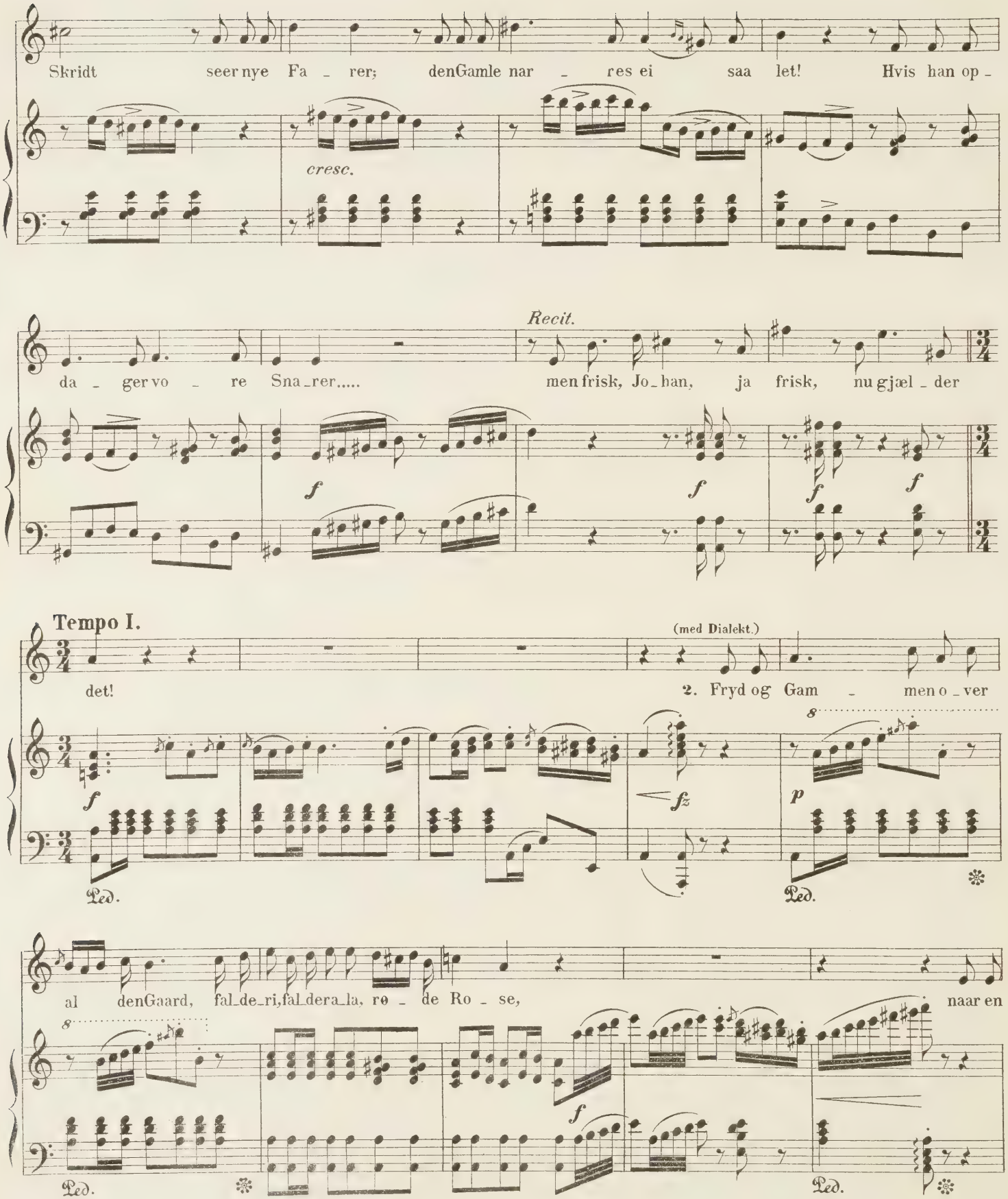
Skridt seer nye Fa - rer; denGamle nar - res ei saa let! Hvis han op -
cresc.
Recit.
da - ger vo - re Sna - rer.....
men frisk, Jo - han, ja frisk, nu gjæl - der
Tempo I.
(med Dialekt.)
det!
2. Fryd og Gam - men o - ver
al denGaard, fal - de - ri, fal - dera - la, rø - de Ro - se, naar en
Ped.

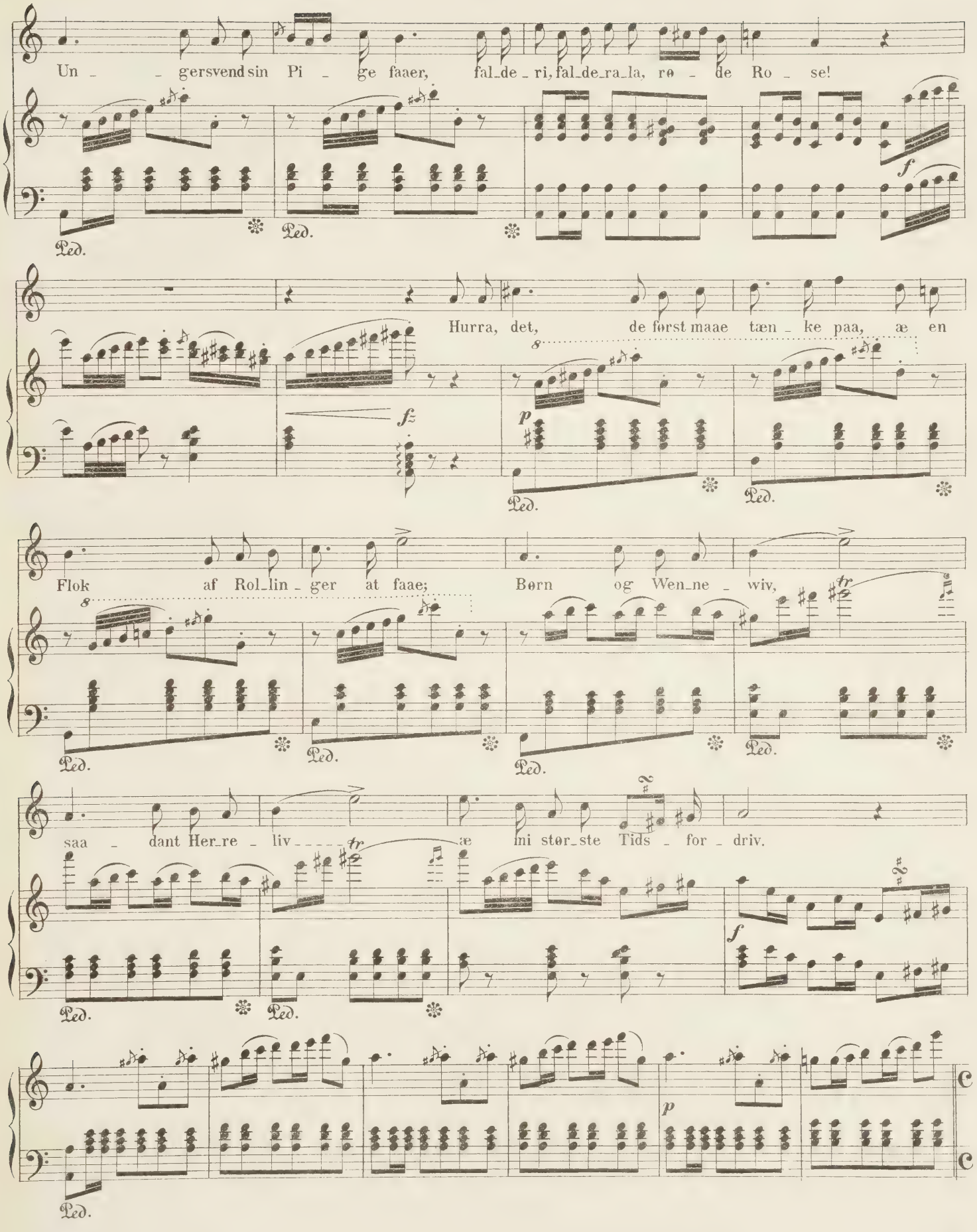
Un _ _ gersvend sin Pi _ ge faaer, fal_de_ri, fal_de_ra_la, rø _ de Ro _ se!
Hurra, det, de først maae tæn _ ke paa, æ en
Flok af Rol_lin _ ger at faae; Børn og Wen_ne _ wiv,
saa _ dant Her_re _ liv _ _ _ _ æ mi stør_ste Tids _ for _ driv.
Ped.
tr
fz
p
f

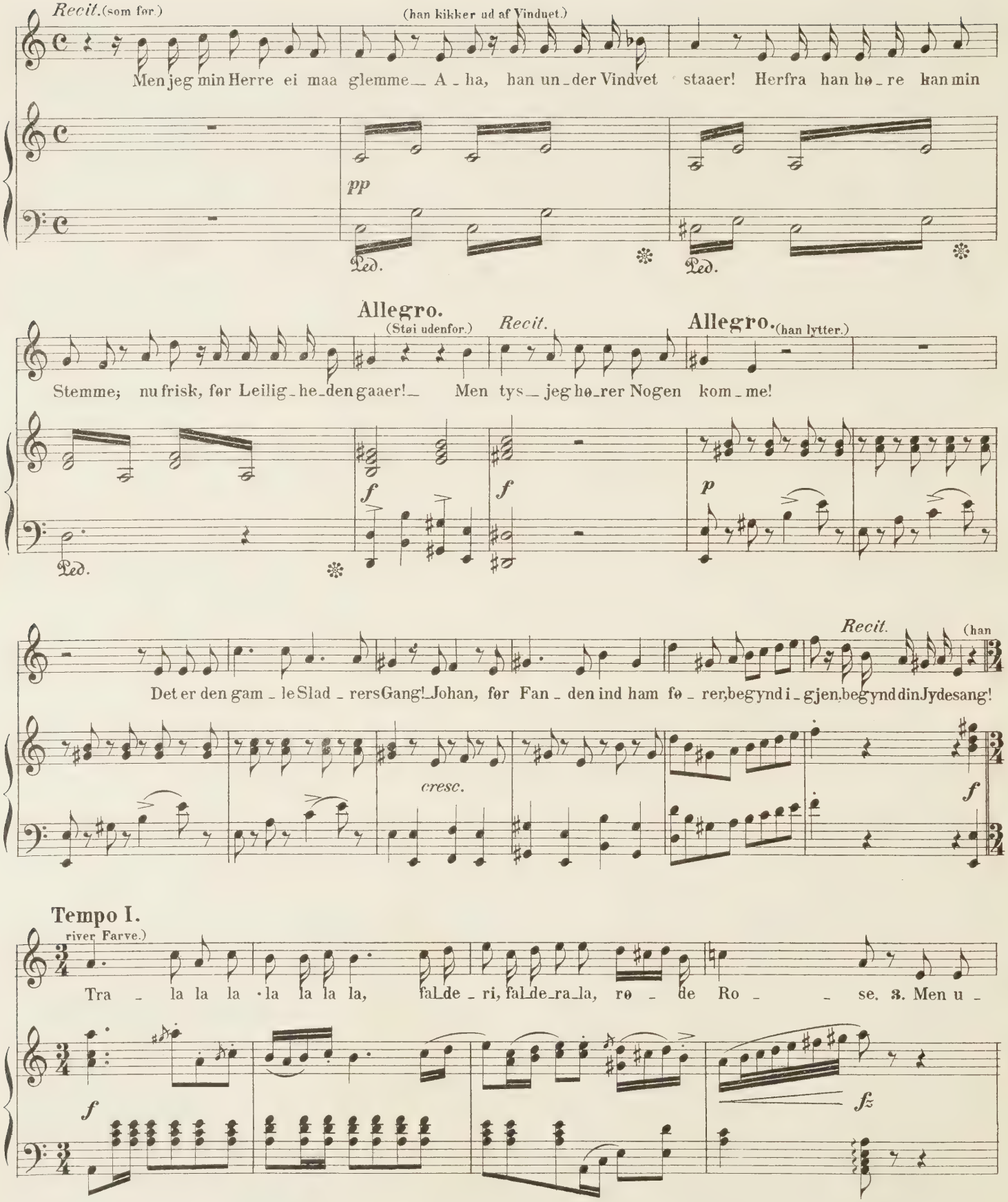
Recit. (som før.)
(han kikker ud af Vinduet.)
Men jeg min Herre ei maa glemme — A - ha, han un - der Vindvet staaer! Herfra han hø - re kan min
pp
Ped.
Ped.
Allegro.
(Støi udenfor.)
Recit.
Allegro. (han lytter.)
Stemme; nu frisk, før Leilig - he - den gaaer! — Men tys — jeg hø - rer Nogen kom - me!
f
f
p
Ped.
Recit.
(han
Det er den gam - le Slad - rers Gang! Johan, før Fan - den ind ham fø - rer, begynd i - gjen, begynd din Jydesang!
cresc.
f
Tempo I.
river Farve.)
Tra - la la la · la la la la, fal - de - ri, fal - de - ra - la, rø - de Ro - - se. 3. Men u -
f
fz

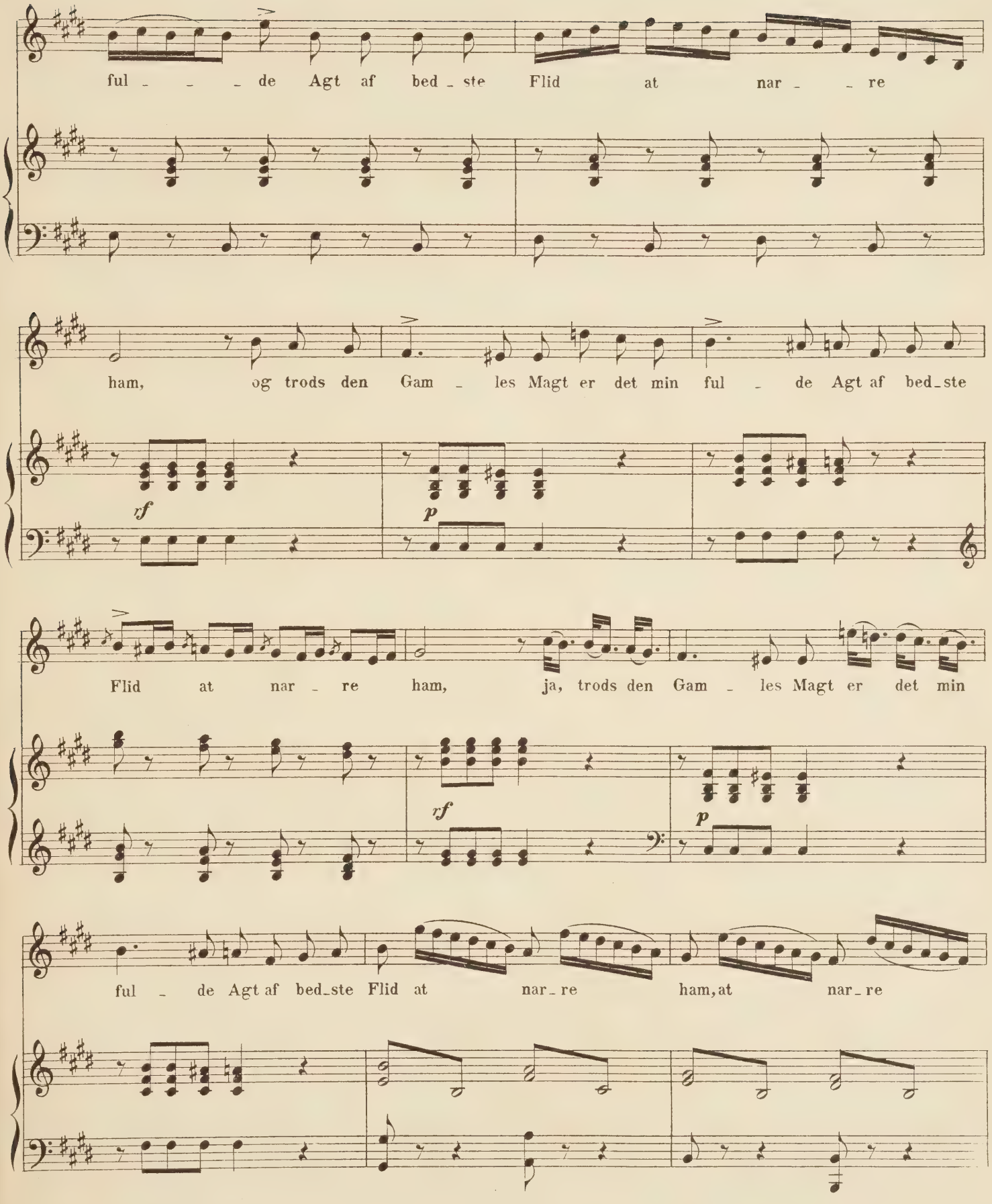
ful - - - de Agt af bed - ste Flid at nar - - re
ham, og trods den Gam - les Magt er det min ful - de Agt af bed-ste
rf
p
Flid at nar - re ham, ja, trods den Gam - les Magt er det min
rf
p
ful - de Agt af bed-ste Flid at nar-re ham, at nar-re

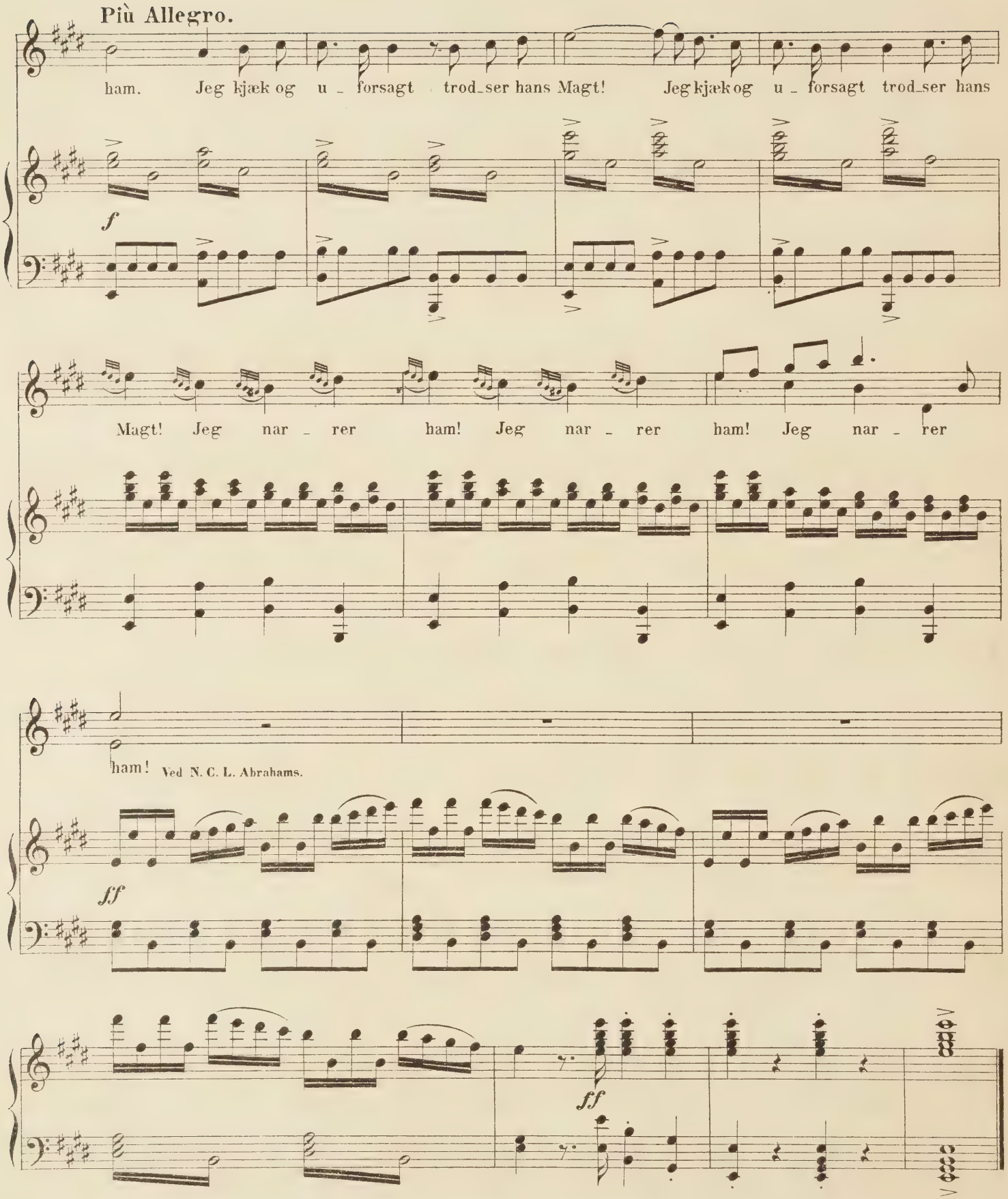
Più Allegro.
ham. Jeg kjæk og u - forsagt trod-ser hans Magt! Jeg kjæk og u - forsagt trod-ser hans
f
Magt! Jeg nar - rer ham! Jeg nar - rer ham! Jeg nar - rer
ham!
Ved N. C. L. Abrahams.
ff
ff

II.

Arie

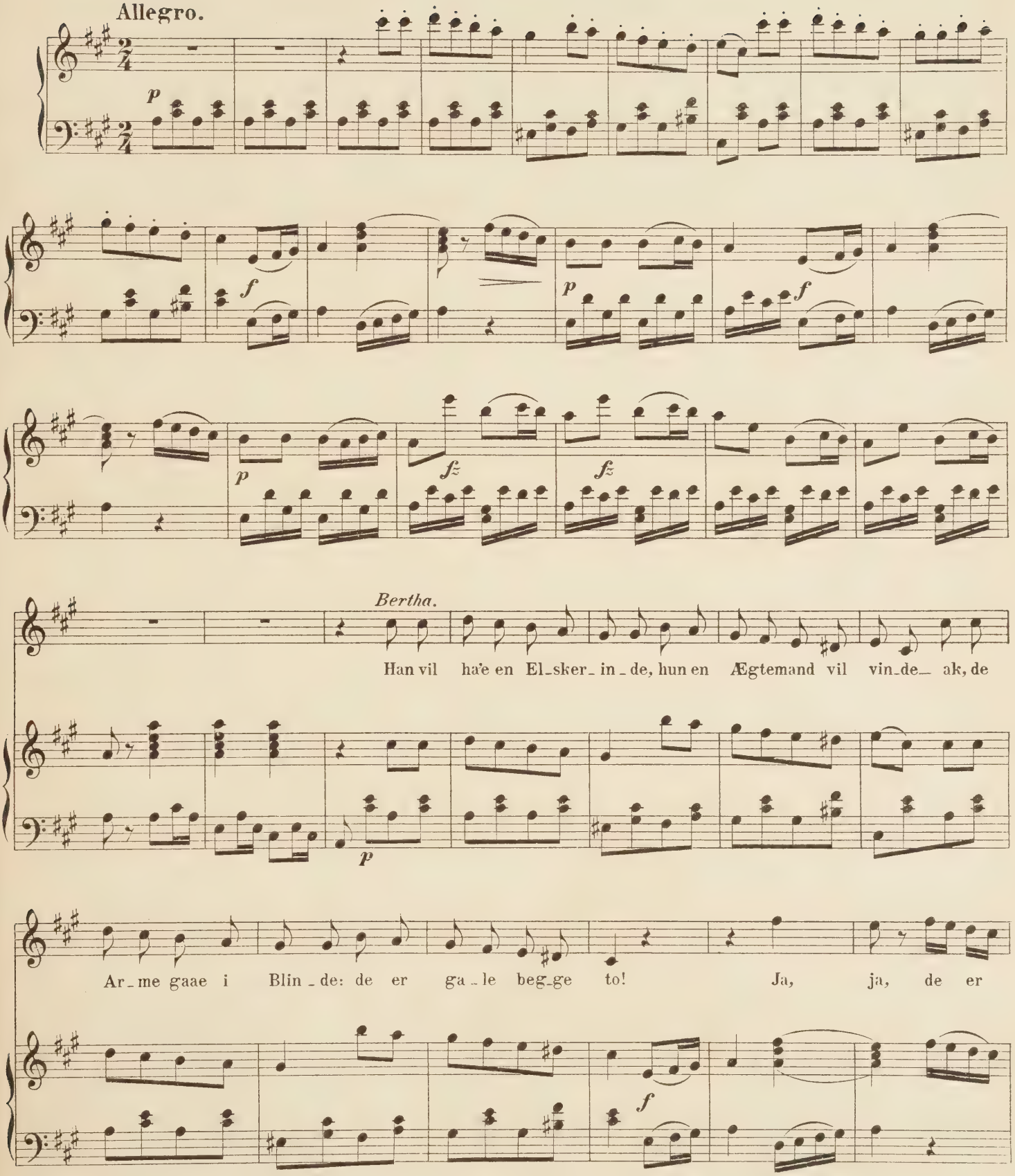
Allegro.
p
f
p
f
p
fz
fz
Bertha.
Han vil ha'e en El_sker_in_de, hun en Ægtemand vil vin_de_ak, de
p
Ar_me gaae i Blin_de: de er ga_le beg_ge to! Ja, ja, de er
f

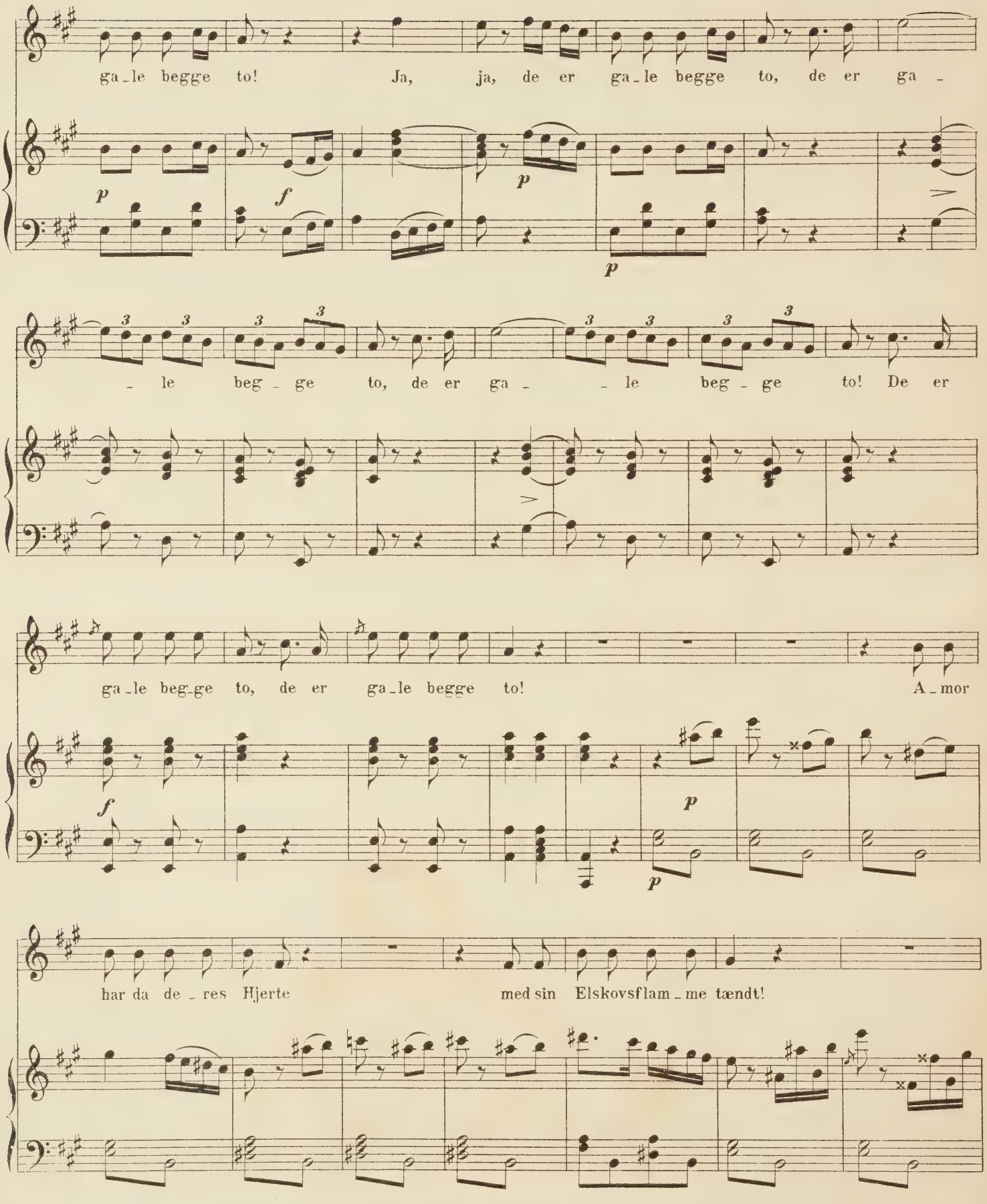
ga_le begge to! Ja, ja, de er ga_le begge to, de er ga -
p f p p
- le beg - ge to, de er ga - - le beg - ge to! De er
ga_le beg_ge to, de er ga_le begge to! A_mor
f p p
har da de_res Hjerte med sin Elskovsflam_me tændt!

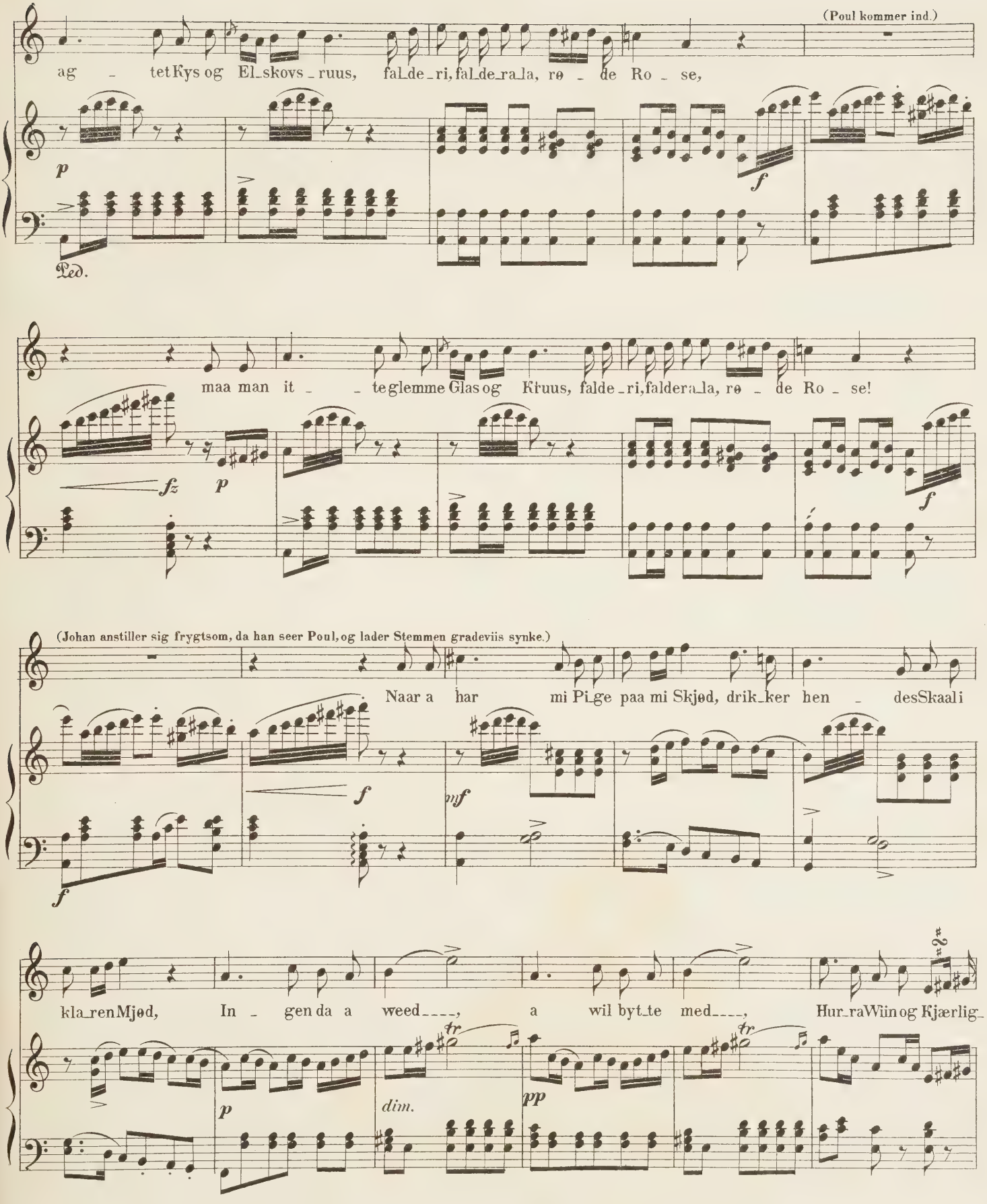
(Poul kommer ind.)
ag - tet Kys og El_skovs_ruus, fal_de_ri, fal_de_ra_la, rø - de Ro - se,
p
f
Ped.
maa man it - - te glemme Glas og Kruus, falde_ri, falde_ra_la, rø - de Ro - se!
fz
p
f
(Johan anstiller sig frygtsom, da han seer Poul, og lader Stemmen gradeviis synke.)
Naar a har mi Pige paa mi Skjød, drik_ker hen - des Skaal i
f
mf
f
kla_ren Mjød, In - gen da a weed - - - -, a wil byt_te med - - - -, Hur_ra Wiin og Kjærlig_
tr
tr
p
dim.
pp

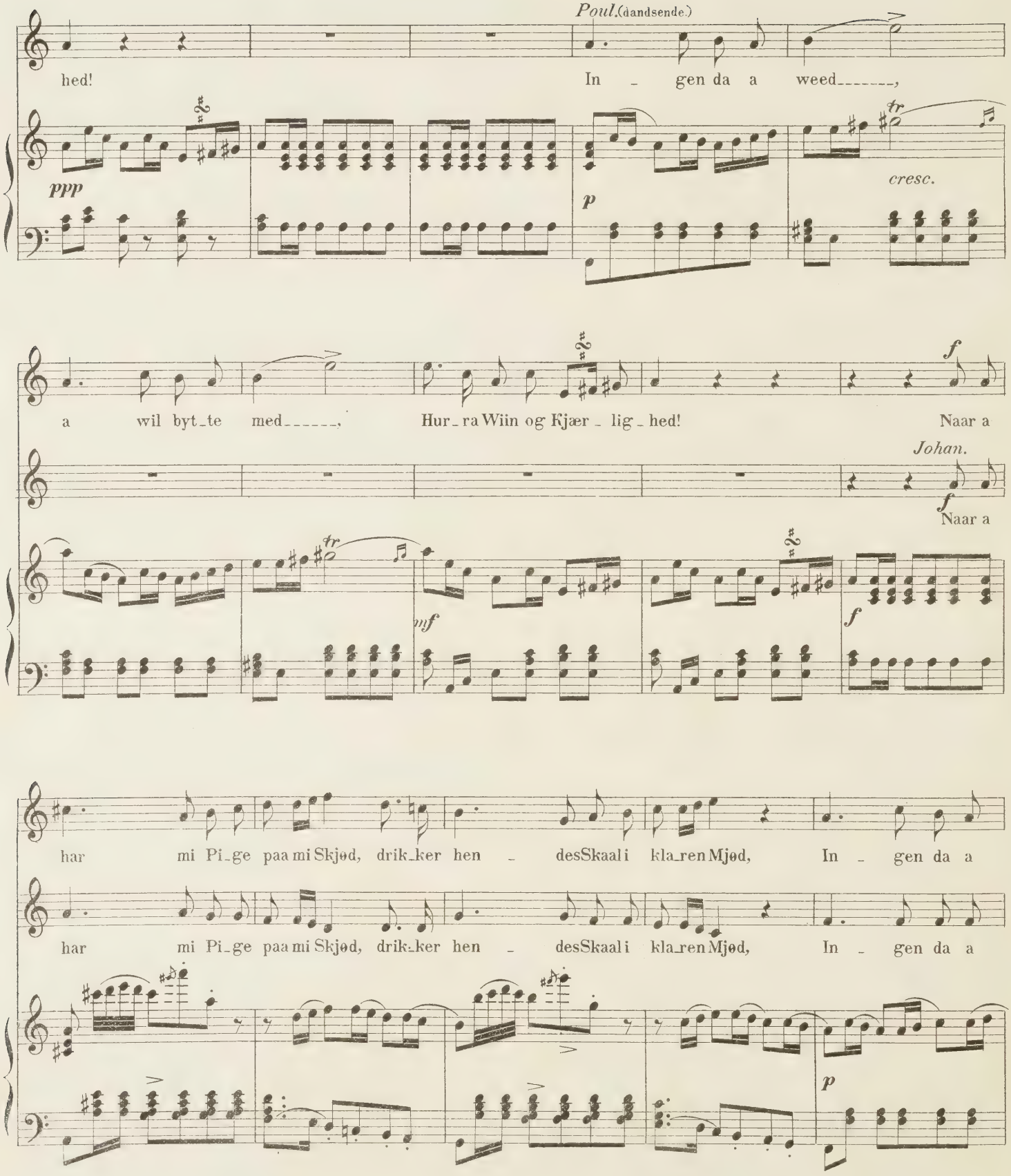
Poul. (dandsende.)
hed!
In - gen da a weed_____,
ppp
p
cresc.
a wil byt_te med_____,
Hur_ra Wiin og Kjær_lig_hed!
Naar a
Johan.
f
Naar a
mf
har mi Pi_ge paa mi Skjød, drik_ker hen - des Skaal i kla_ren Mjød,
In - gen da a
har mi Pi_ge paa mi Skjød, drik_ker hen - des Skaal i kla_ren Mjød,
In - gen da a
p

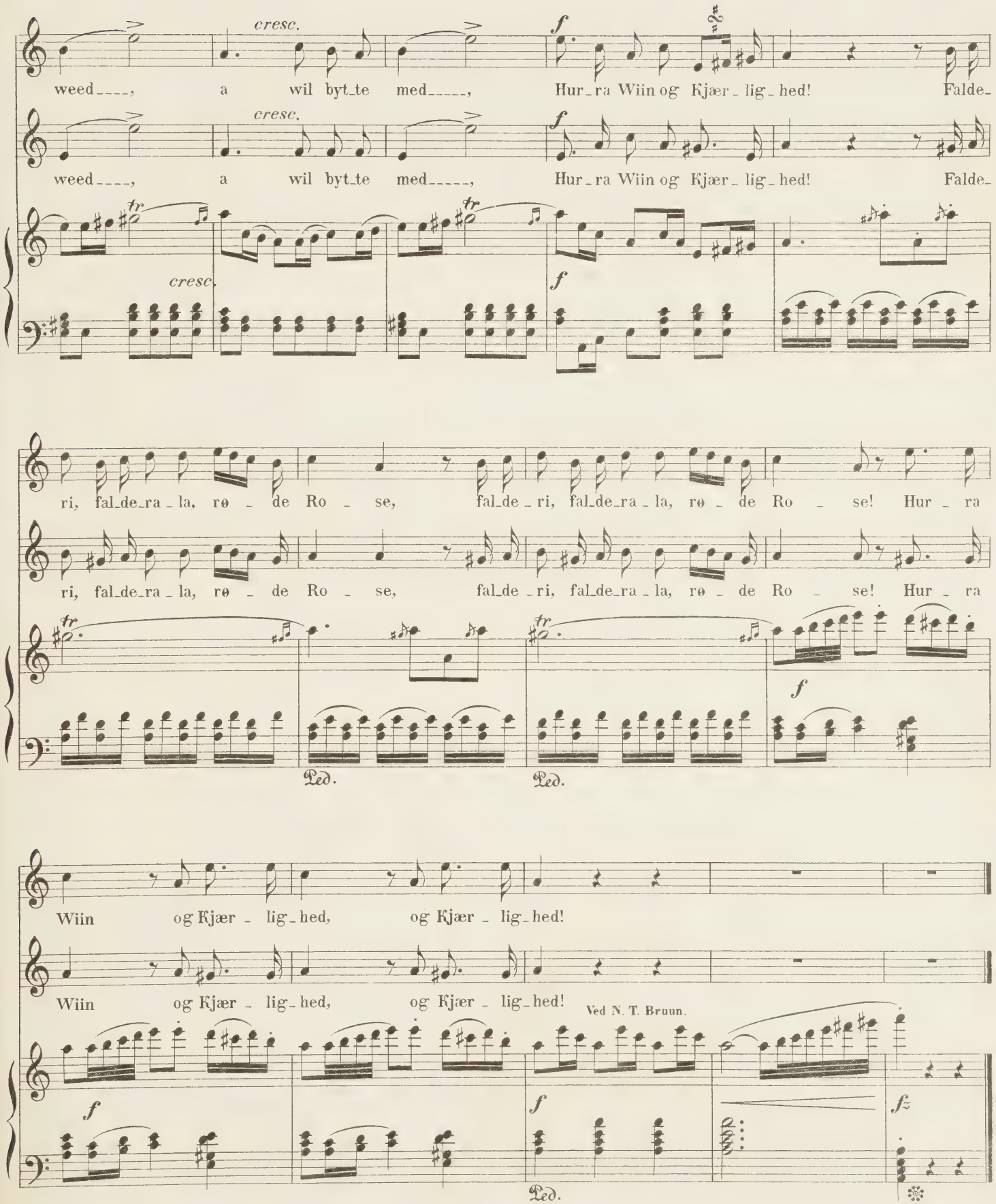
cresc.
f
weed____, a wil byt_te med_____, Hur_ra Wiin og Kjær_lig_hed! Falde_
cresc.
f
weed____, a wil byt_te med_____, Hur_ra Wiin og Kjær_lig_hed! Falde_
cresc.
f
ri, fal_de_ra_la, rø_de Ro_se, fal_de_ri, fal_de_ra_la, rø_de Ro_se! Hur_ra
ri, fal_de_ra_la, rø_de Ro_se, fal_de_ri, fal_de_ra_la, rø_de Ro_se! Hur_ra
f
Ped.
Ped.
Wiin og Kjær_lig_hed, og Kjær_lig_hed!
Wiin og Kjær_lig_hed, og Kjær_lig_hed!
Ved N. T. Bruun.
f
f
fz
Ped.

III.

Allegro.

marcato

Drikkevise.

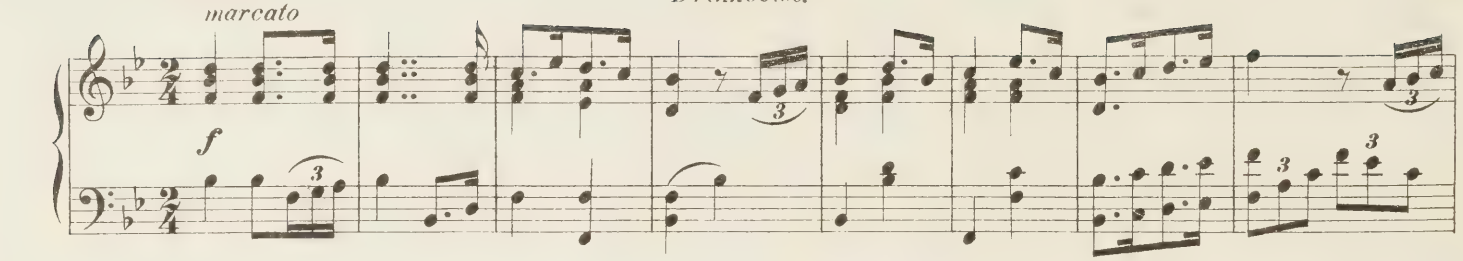

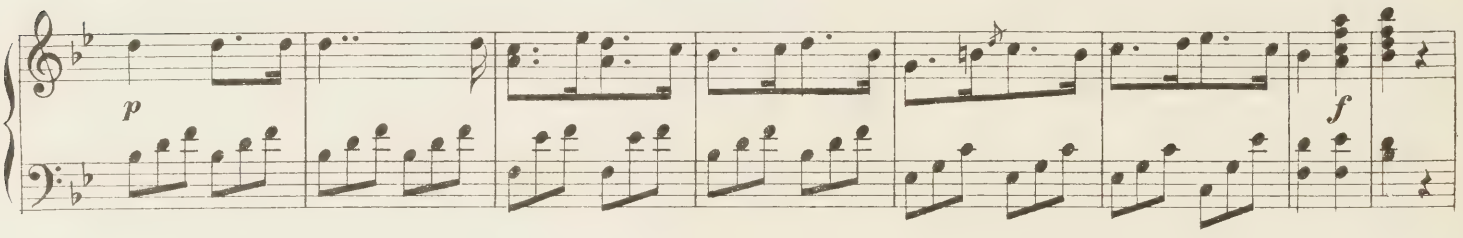

Rose.

1. Hvis et godt Raad I føl - ge kan: drik - ker, før I til Kam - pen·
2. Fy, den Sol - dat en Kry - ster er, som blot vil tør - ste, men ei
3. O Pe - ri - al, Du tidt et Drog lær - te at aab - ne Hjer - nens
4. Vor Jord er skjøn, men hvi vil Gud her med saa me - get Vand os
5. At Her - ren ei et E - le - ment af Viin har gjort, jeg kan be -

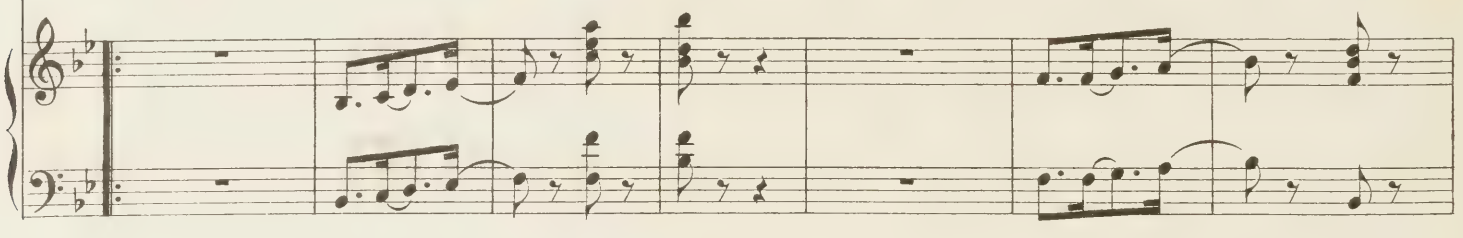

dra - ge! Æ - dru jeg tug - te kan min Mand, med en Ruus jeg fi - re kan
drik - ke. Stak - len blot Kri - gens Fa - rer seer, Hæ - der staaer for Dran - ke - rens
Laa - se. Den, som er feig, naar han er klog, skræmmer, naar man hø - rer ham
pla - ge? Da „drik - ke" er Na - tu - rens Bud, Vi - nen mig langt meer vil - de
gri - be, thi ved vor Tørst det kun - de hændt, Ver - den kom for Væd - ske i

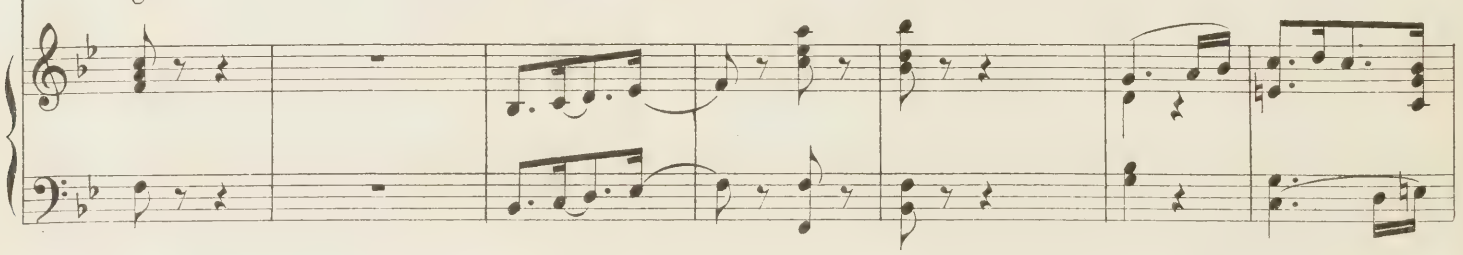

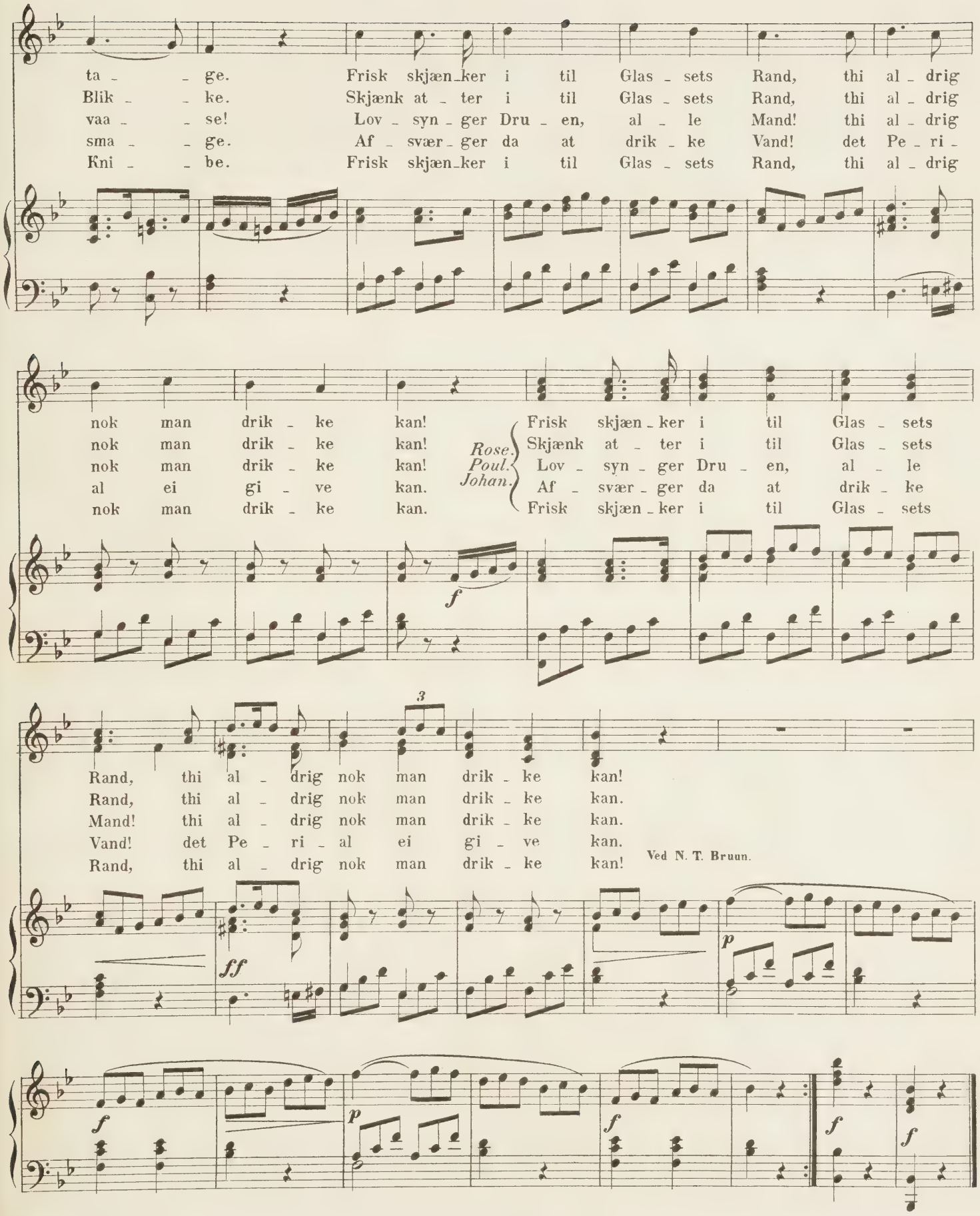
ta _ _ ge. Frisk skjæn_ker i til Glas _ sets Rand, thi al _ drig
Blik _ _ ke. Skjænk at _ ter i til Glas _ sets Rand, thi al _ drig
vaa _ _ se! Lov _ syn _ ger Dru _ en, al _ le Mand! thi al _ drig
sma _ _ ge. Af _ svær _ ger da at drik _ ke Vand! det Pe _ ri _
Kni _ _ be. Frisk skjæn_ker i til Glas _ sets Rand, thi al _ drig
nok man drik _ ke kan!
nok man drik _ ke kan!
nok man drik _ ke kan!
al ei gi _ ve kan.
nok man drik _ ke kan.
Rose.
Poul.
Johan.
Frisk skjæn _ ker i til Glas _ sets
Skjænk at _ ter i til Glas _ sets
Lov _ syn _ ger Dru _ en, al _ le
Af _ svær _ ger da at drik _ ke
Frisk skjæn _ ker i til Glas _ sets
f
3
Rand, thi al _ drig nok man drik _ ke kan!
Rand, thi al _ drig nok man drik _ ke kan.
Mand! thi al _ drig nok man drik _ ke kan.
Vand! det Pe _ ri _ al ei gi _ ve kan.
Rand, thi al _ drig nok man drik _ ke kan!
Ved N. T. Bruun.
ff
p
f
p
f
f
f

DON JUAN.

(1807.)

I.

Introduktion.

W. A. Mozart.
(1756 - 1791.)

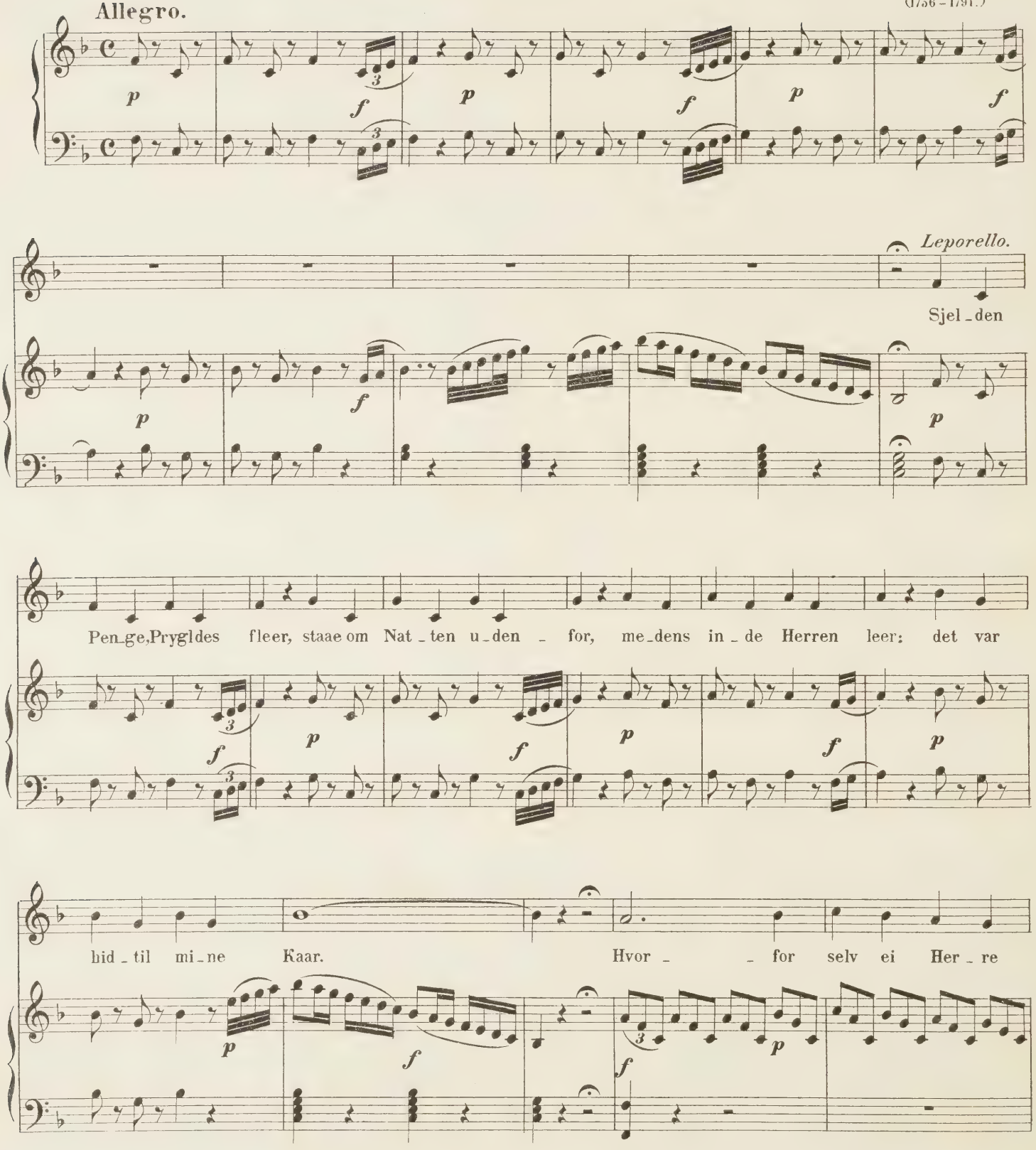

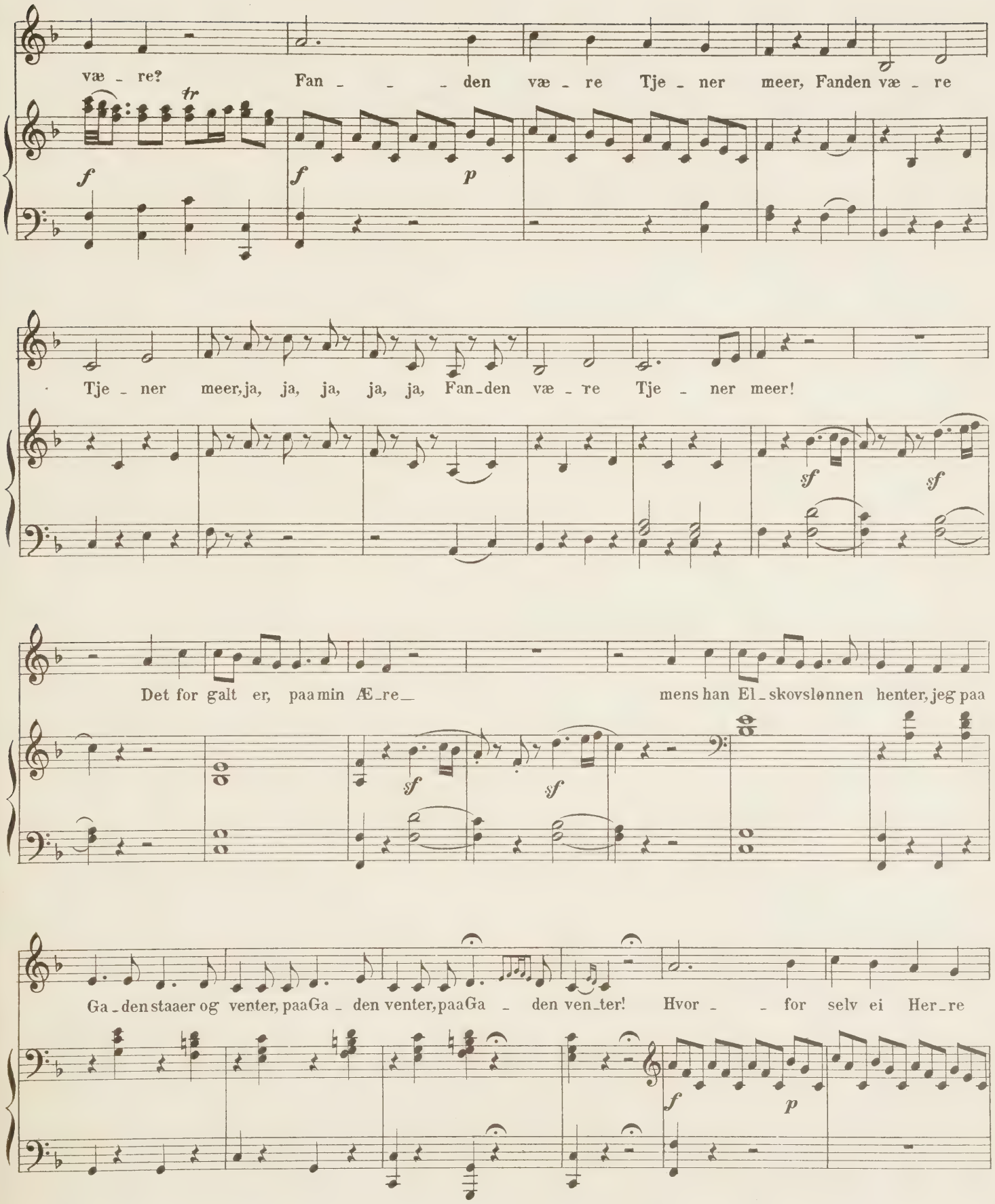
væ - re? Fan - - - den væ - re Tje - ner meer, Fanden væ - re
Tje - ner meer, ja, ja, ja, ja, ja, Fan - den væ - re Tje - ner meer!
Det for galt er, paa min Æ - re — mens han El - skovslønnen henter, jeg paa
Ga - den staaer og venter, paa Ga - den venter, paa Ga - den ven - ter! Hvor - - for selv ei Her - re

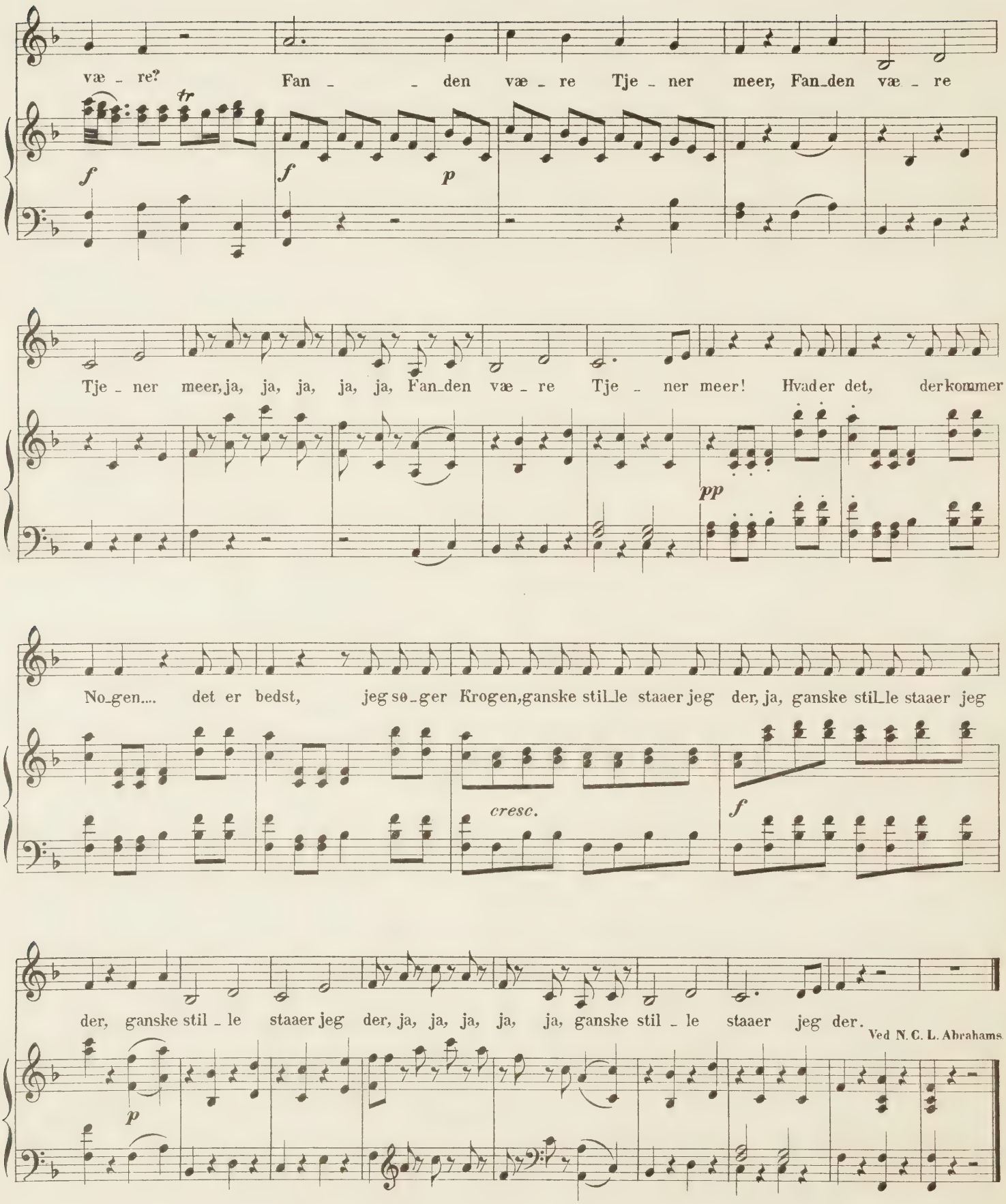
væ - re? Fan - - den væ - re Tje - ner meer, Fan-den væ - re
tr
f
f
p
Tje - ner meer, ja, ja, ja, ja, ja, Fan-den væ - re Tje - ner meer! Hvad er det, der kommer
pp
No-gen.... det er bedst, jeg sø-ger Krogen, ganske stil-le staaer jeg der, ja, ganske stil-le staaer jeg
cresc.
f
der, ganske stil - le staaer jeg der, ja, ja, ja, ja, ja, ganske stil - le staaer jeg der.
Ved N. C. L. Abrahams
p

II.

Arie.

Presto.

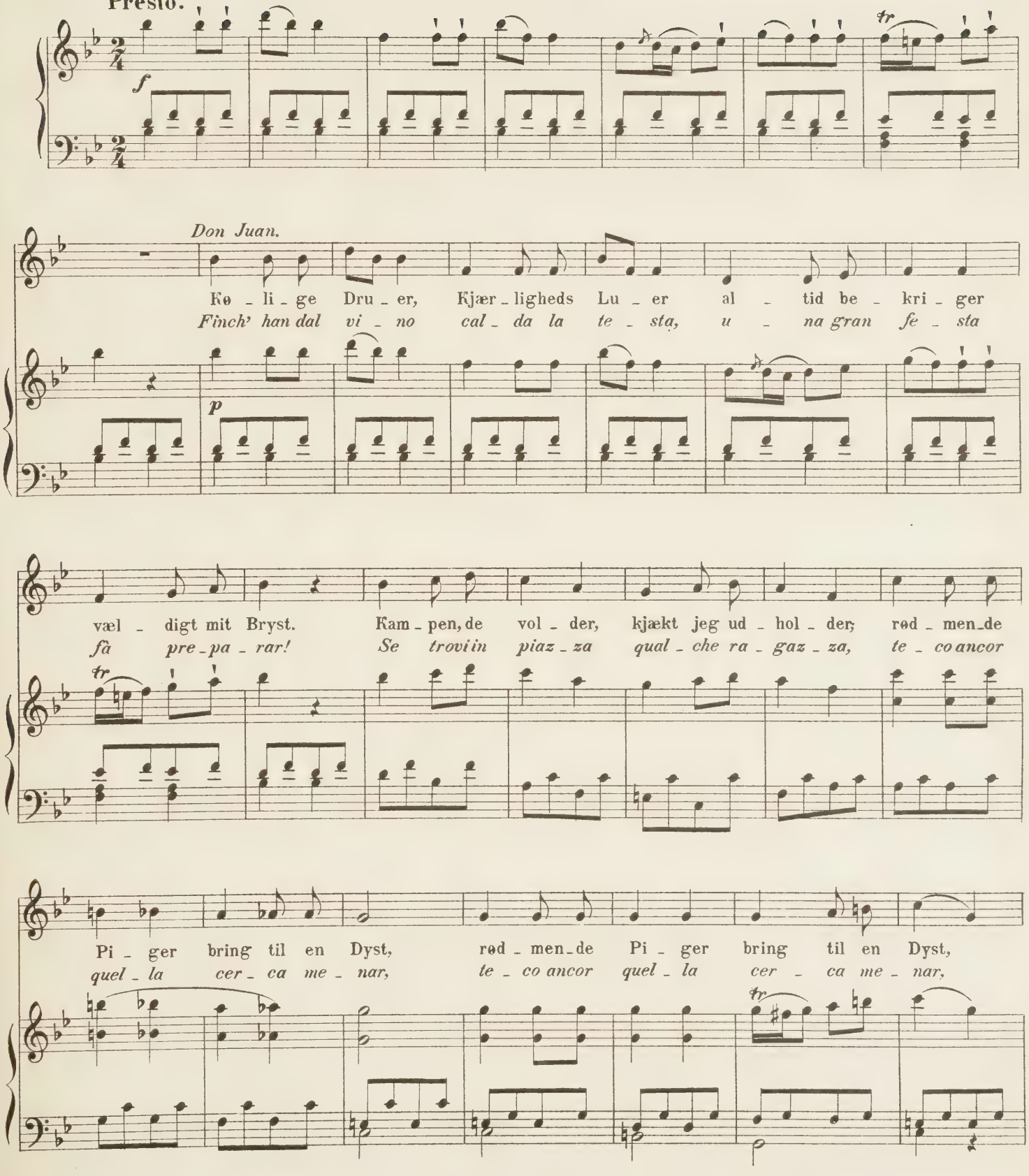

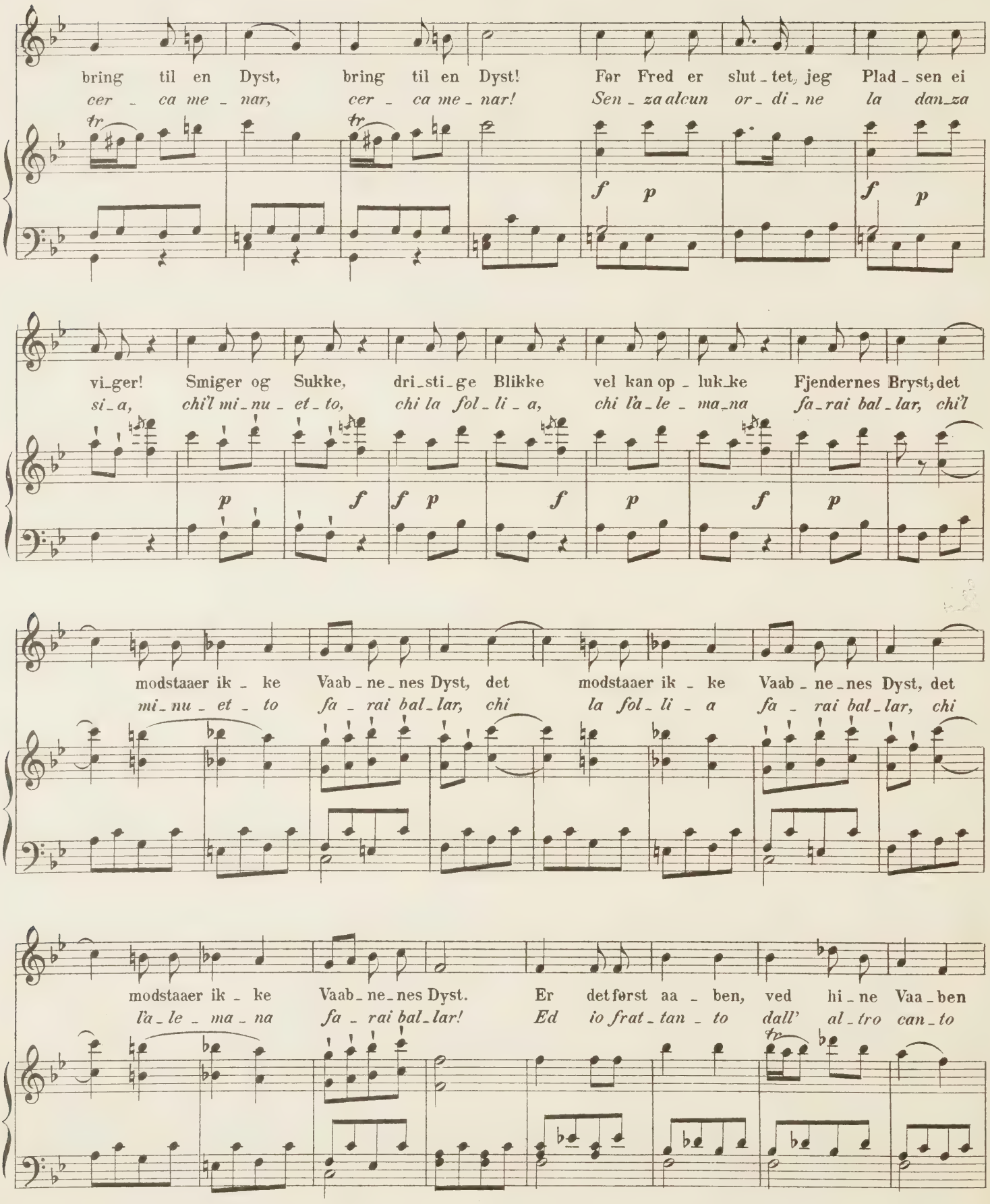
bring til en Dyst, bring til en Dyst! Før Fred er slut_tet, jeg Plad_sen ei
cer_ca me_nar, cer_ca me_nar! Sen_za alcun or_di_ne la dan_za
vi_ger! Smiger og Sukke, dri_sti_ge Blikke vel kan op_luk_ke Fjendernes Bryst; det
si_a, chi'l mi_nu_et_to, chi la fol_li_a, chi l'a_le_ma_na fa_rai bal_lar, chi'l
modstaaer ik_ke Vaab_ne_nes Dyst, det modstaaer ik_ke Vaab_ne_nes Dyst, det
mi_nu_et_to fa_rai bal_lar, chi la fol_li_a fa_rai bal_lar, chi
modstaaer ik_ke Vaab_ne_nes Dyst. Er detførst aa_ben, ved hi_ne Vaa_ben
l'a_le_ma_na fa_rai bal_lar! Ed io frat_tan_to dall' al_tro can_to

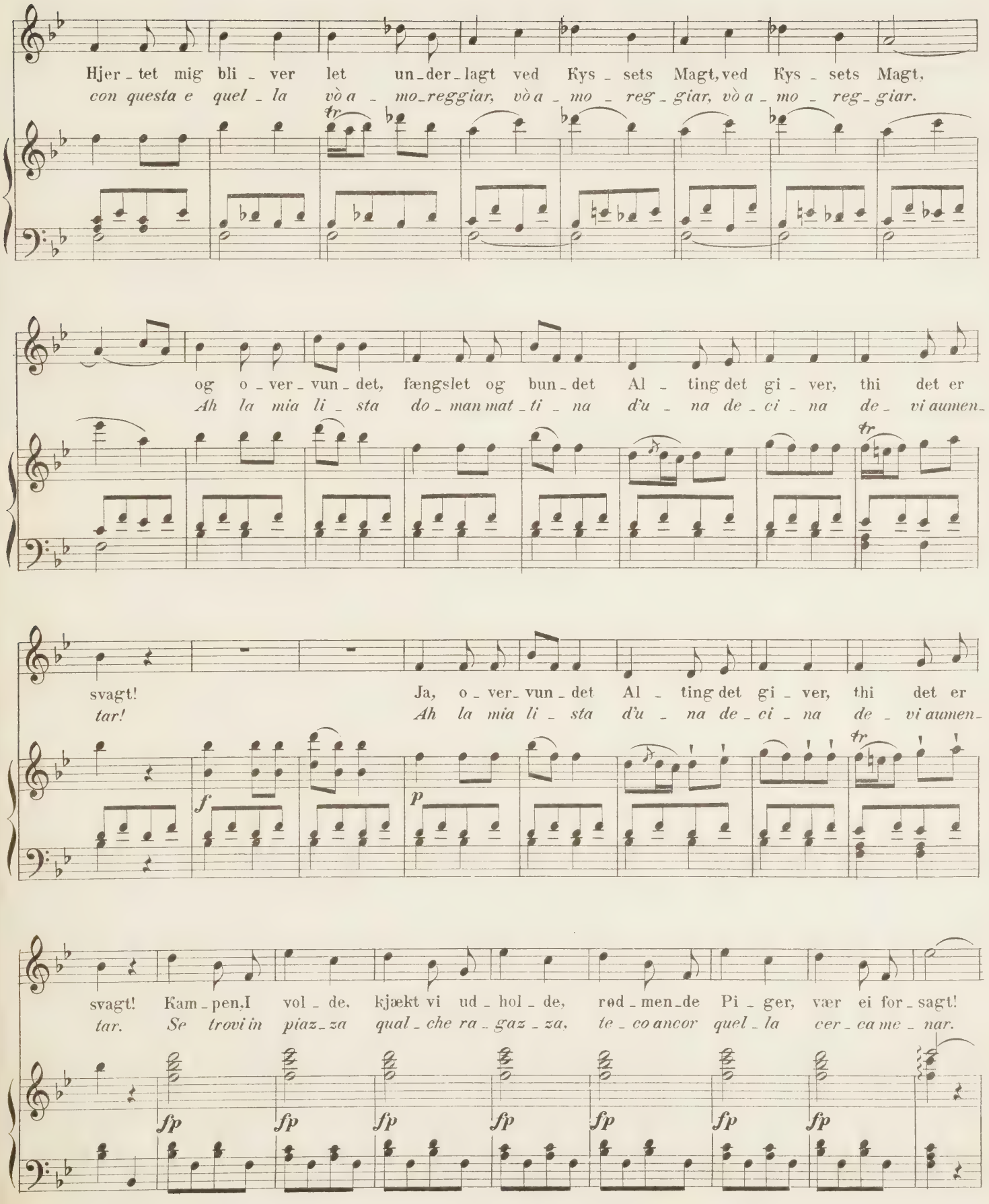
Hjer - tet mig bli - ver let un - der - lagt ved Kys - sets Magt, ved Kys - sets Magt,
con questa e quel - la vò a - mo - reggiar, vò a - mo - reg - giar, vò a - mo - reg - giar.
og o - ver - vun - det, fængslet og bun - det Al - ting det gi - ver, thi det er
Ah la mia li - sta do - man mat - ti - na d'u - na de - ci - na de - vi aumen -
svagt! Ja, o - ver - vun - det Al - ting det gi - ver, thi det er
tar! Ah la mia li - sta d'u - na de - ci - na de - vi aumen -
svagt! Kam - pen, I vol - de, kjækt vi ud - hol - de, rød - men - de Pi - ger, vær ei for - sagt!
tar. Se trovi in piaz - za qual - che ra - gaz - za, te - co ancor quel - la cer - ca me - nar.

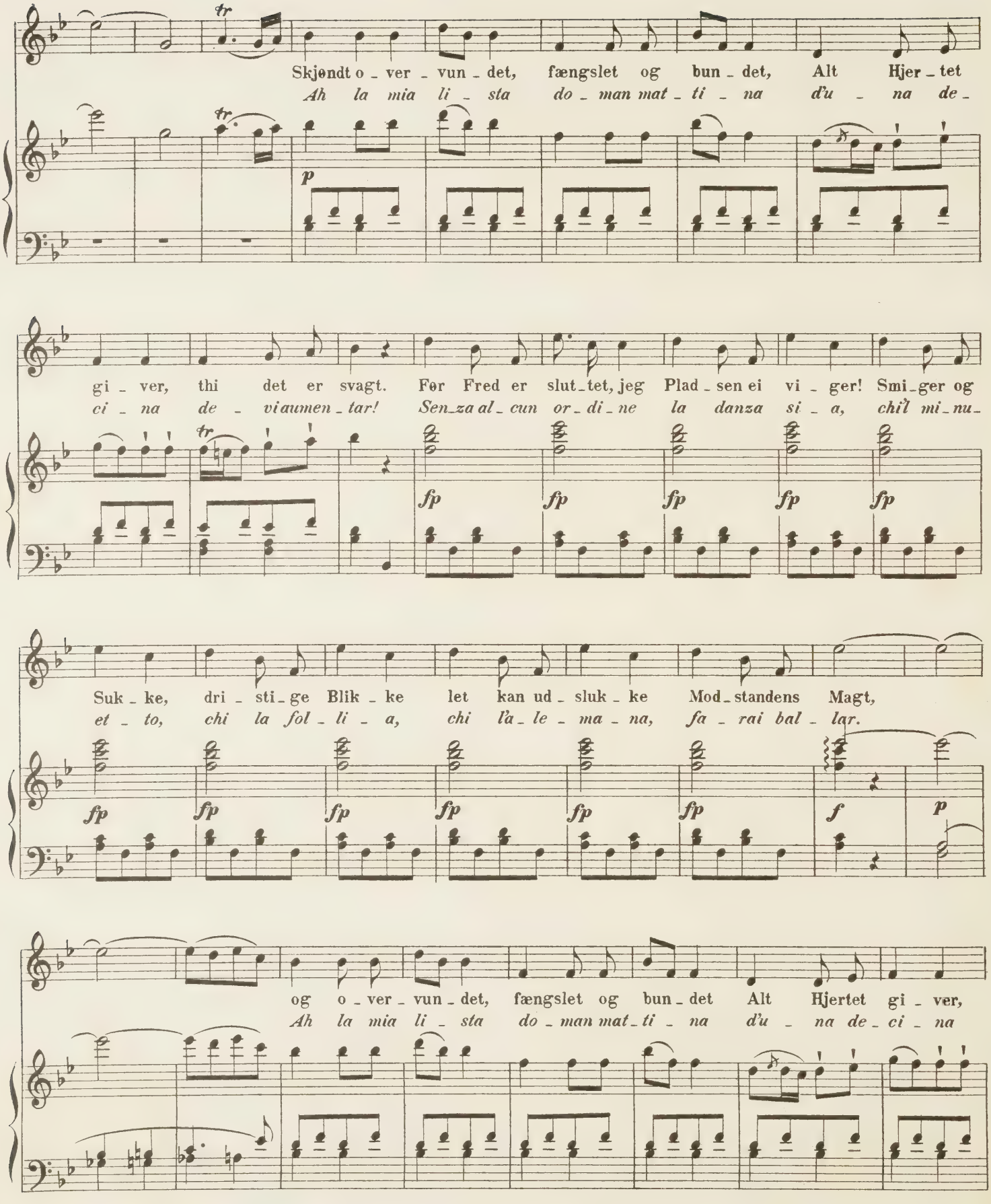
Skjøndt o - ver - vun - det, fængslet og bun - det, Alt Hjer - tet
Ah la mia li - sta do - man mat - ti - na d'u - na de -
gi - ver, thi det er svagt. Før Fred er slut - tet, jeg Plad - sen ei vi - ger! Smi - ger og
ci - na de - viaumen - tar! Sen - za al - cun or - di - ne la danza si - a, chi' mi - nu -
Suk - ke, dri - sti - ge Blik - ke let kan ud - sluk - ke Mod - standens Magt,
et - to, chi la fol - li - a, chi l'a - le - ma - na, fa - rai bal - lar.
og o - ver - vun - det, fængslet og bun - det Alt Hjertet gi - ver,
Ah la mia li - sta do - man mat - ti - na d'u - na de - ci - na

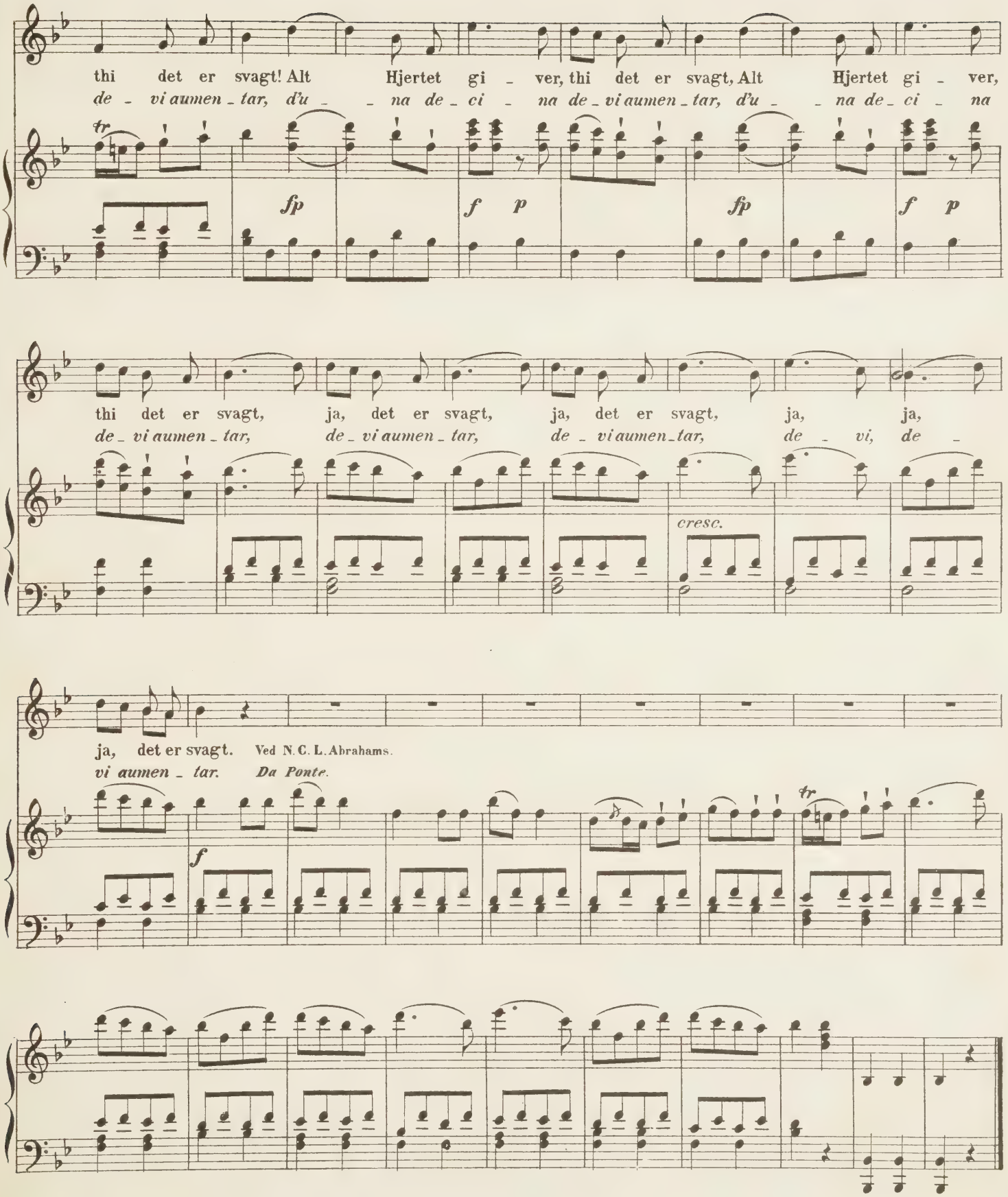
thi det er svagt! Alt Hjertet gi - ver, thi det er svagt, Alt Hjertet gi - ver,
de - vi aumen - tar, d'u - - na de - ci - na de - vi aumen - tar, d'u - - na de - ci - na
tr
fp
f p
fp
f p
thi det er svagt, ja, det er svagt, ja, det er svagt, ja, ja,
de - vi aumen - tar, de - vi aumen - tar, de - vi aumen - tar, de - vi, de -
cresc.
ja, det er svagt. Ved N. C. L. Abrahams.
vi aumen - tar. Da Ponte.
f
tr

III.

Serenade.

Allegretto.

Don Juan.

Mandolin.

p

Bland Dig i Hjertets Drøm_me, o
Deh vie_nialla fi_nes_tra, o

kjæl_ne To_ne! bøi mildt mod mi_ne Suk Din ran_ke Lil_
*mio te_so_ro! deh vie_ni a con_so_lar il pian_to mi_*

lie! O aab_ne med Din Klang dens
*o. Se ne_ghi a me di dar qual_*

hul_de Kro_ne, at sødt den føi_er sig i El_skovs Vil_
*che ri_sto_ro, da_van_ti a_gli occhi tuoi mo_rir vogl' i_*

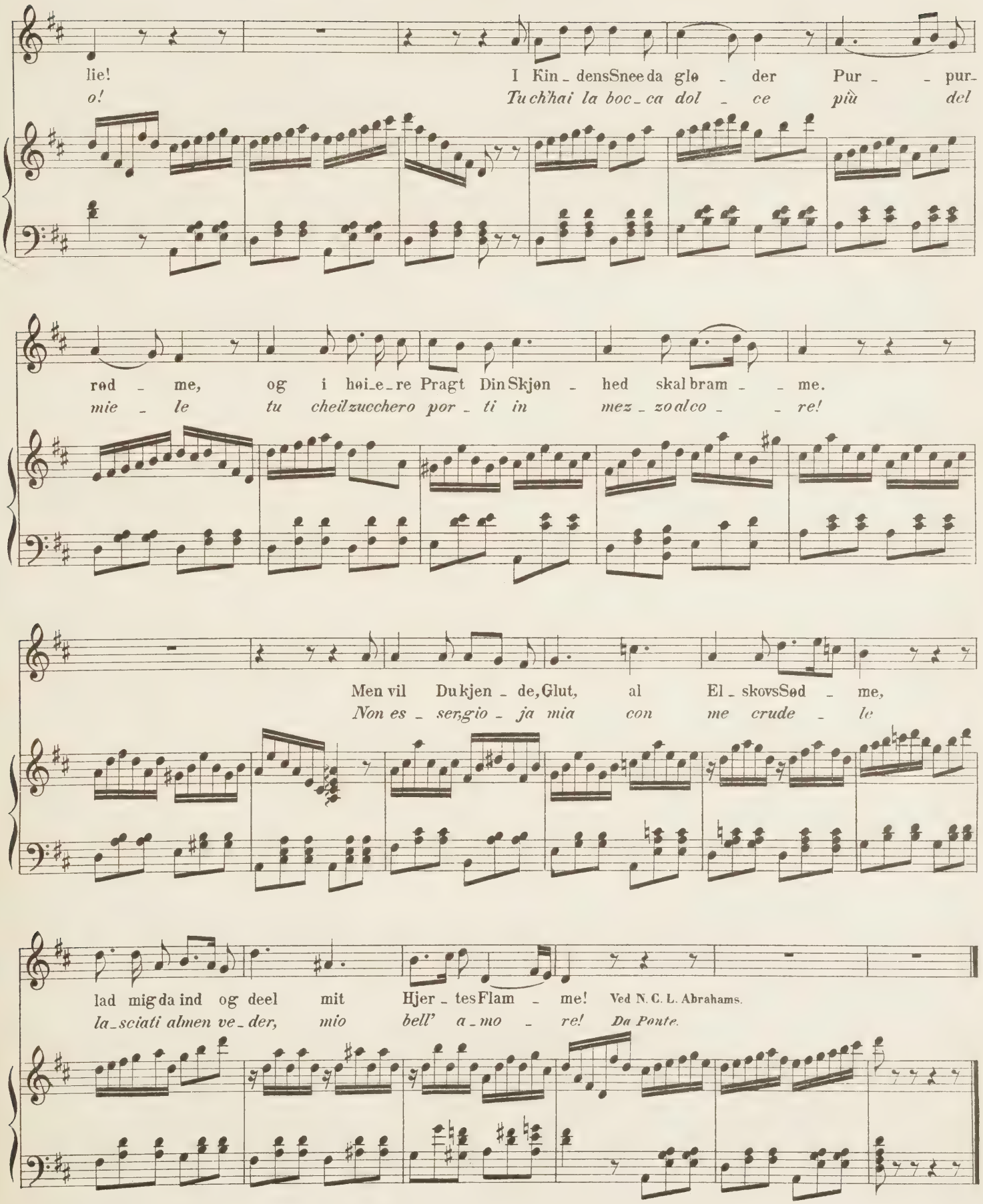
lie! I Kin_dens Snee da glø_der Pur_ _pur_
o! Tu ch'hai la boc_ca dol_ce più del
rød_me, og i høi_e_re Pragt Din Skjøn_hed skal bram_ _me.
mie_le tu cheil zucchero por_ti in mez_zo alco_ _re!
Men vil Du kjen_de, Glut, al El_skovs Sød_me,
Non es_ser gio_ja mia con me crude_le
lad mig da ind og deel mit Hjer_tes Flam_me! Ved N. C. L. Abrahams.
la_sciati almen ve_der, mio bell' a_mo_re! Da Ponte.

SOVEDRIKKEN.

(1809.)

I.

*Romance.**)

C. E. F. Weyse.
(1774 - 1842.)

Andantino.

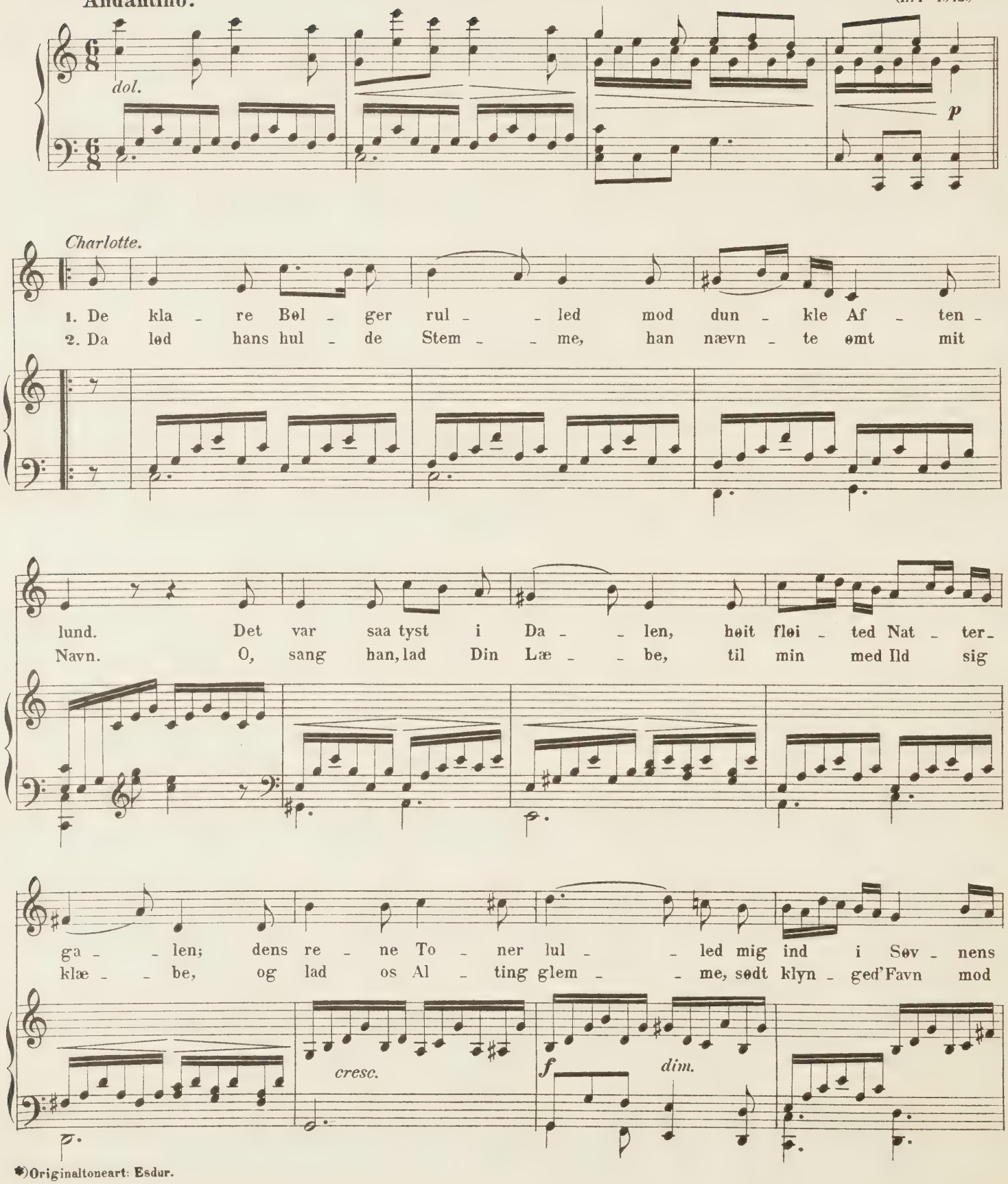

*)Originaltoneart: Esdur.

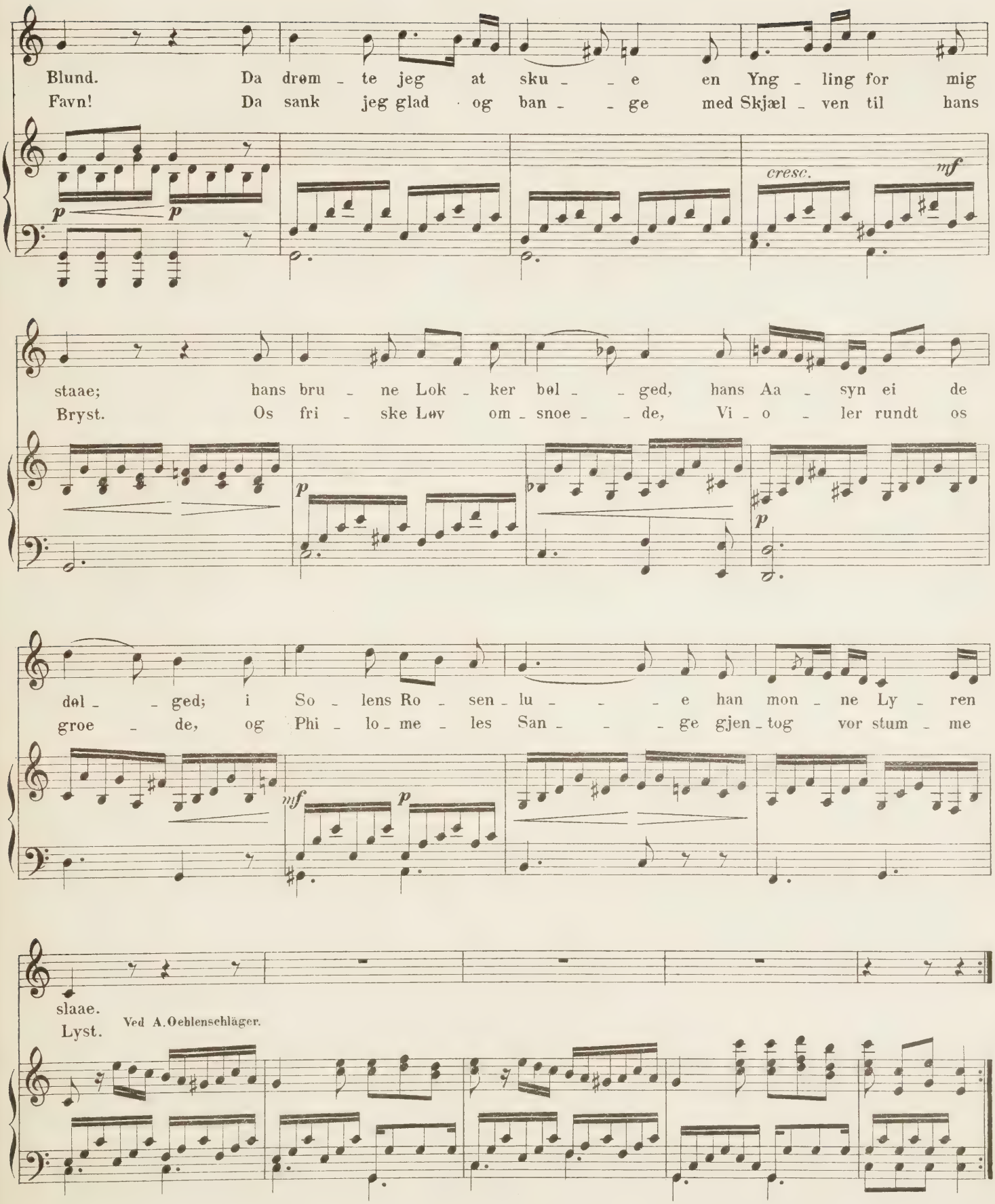
Blund. Da drøm - te jeg at sku - - e en Yng - ling for mig
Favn! Da sank jeg glad og ban - - ge med Skjæl - ven til hans
cresc.
mf
staae; hans bru - ne Lok - ker bøl - - ged, hans Aa - syn ei de
Bryst. Os fri - ske Løv om - snoe - - de, Vi - o - ler rundt os
døl - - ged; i So - lens Ro - sen - lu - - - e han mon - ne Ly - ren
groe - de, og Phi - lo - me - les San - - - ge gjen - tog vor stum - me
slaae.
Lyst.
Ved A. Oehlenschläger.

II.

Ariette.)

Allegretto.

Rose.

1. A - mor! Bak - kus!
2. A - mor! Vaa - rens
3. A - mor! i Din

f *p*

kom - mer ned, sø - de, el - ske - li - ge Dren-ge!
bed - ste Lyst! mel - lem Ro - ser - ne Du le - ger.
run - de Arm til vor Mund sig Dru - en klæ - be!

dolce

mel - lem Vaa - rens Blom-ster-bed vin - ker E - der her de gyld - - - ne Stræn -
Mun - tre Bak - kus! kom og kryst Dru - en i det ro - senkrand - - - ste Bæ -
Blik mod Blik og Barm mod Barm, Læ - be tryk - ket sødt med Ild til Læ -

mf *p*

ge, de gyld - - ne Stræn - ge.
ger, det ro - - senkrandste Bæ - ger!
be, med Ild til Læ - be!

Ved A. Oehlenschläger.

mf *f*

*) Originaltoneart: Gdur.

III.

Andantino quasi Allegretto. *Romance.**)

Valentin.

1. Skjøn Jom - fru, luk Dit Vin - due op! Her er Din Hjer - - tens-
2. Skjøn Jom - fru, ræk mig Din Li - li-e-haand! Har Du mig reent for-
3. Skjøn Jom - fru, ræk mig Din Pur - pur-mund! Jeg var saa æng - ste-lig

dolce

kjær. Bleg Maa - nen stander paa Him - lens Blaa, mildt Nat - ter-ga-le-ne
ladt? Ak, fra den Tid, jeg sku - ed Dig, bort-svin-der al Ro og al
nys. Jeg blusser, og høit mit Hjer - te slaaer— Du, som har saa-ret, o

Tril - ler slaae. Skjøn Jom - fru, luk Dit Vin - due op! Din Hjer - tenskjær er
Søvn for mig. Skjøn Jom - fru, ræk mig Din Li - li-e-haand, o lad mig faae den
læg mit Saar! Skjøn Jom - fru, ræk mig Din Pur - purmund, giv mig et Ro - sen-

cresc. *mf* *p*

her.
fat!
kys!

A. Oehlenschläger.

cresc. *f* *tr* *p*

*)Originaltoneart: Adur.

IV.

Romance.

Andantino.

Abelone.

1. Det blanke Sværd paa Væg - gen hang, ung In-ger for Sværdet stod; tolv
2. Hun Sværdet greb og stirren-de stod i Maa-nens ble - ge Skin; og

p

Slag i Bor - gens Klokke klang, da dryp-ped Sværdet med Blod. Og drypper med Blod det
som nu Taarer faldt i dets Blod, klang Sukket i Nat - -tens Vind. Da brast om Armen det

mf

blan-ke Sværd, og farves dets Tun - -ge rød, da ti-mes ung E-rik i far-lig Færd og
rø-de Guld og faldt til Jor-den i - tu. Ak! kal-der Du mig til Gravens Muld? thi

er vel saa-ret og død! Af Angest mit Hjer-te be-spændes.
der er Du vis - se - lig nu!' Af Angest mit Hjer-te be-spændes.

A. Oehlenschläger.

V.

Ariette.

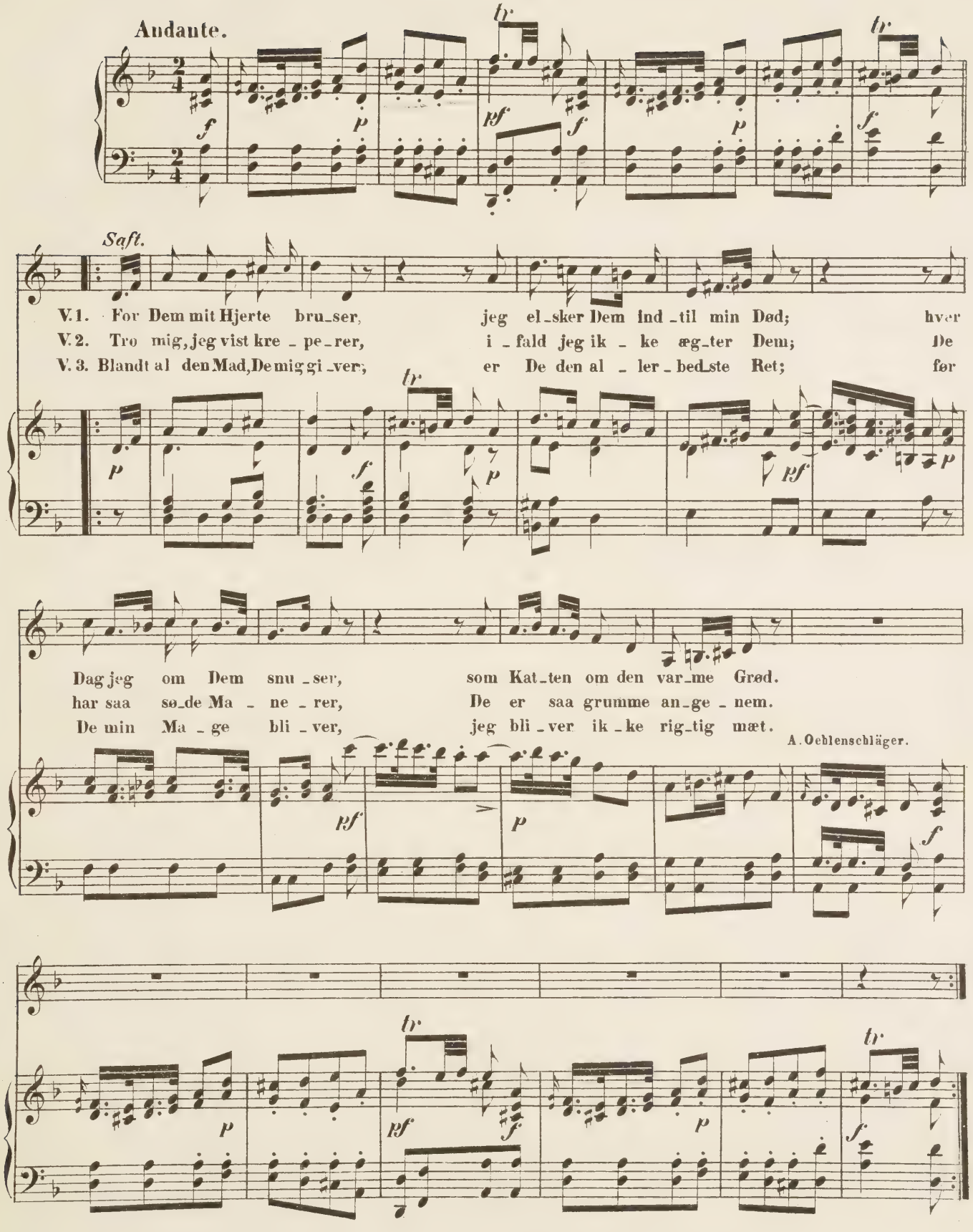
Andante.
Saft.
V. 1. For Dem mit Hjerte bru_ser, jeg el_sker Dem ind_til min Død; hver
V. 2. Tro mig, jeg vist kre_pe_rer, i_fald jeg ik_ke æg_ter Dem; De
V. 3. Blandt al den Mad, De mig gi_ver; er De den al_ler_bed_ste Ret; før
Dag jeg om Dem snu_ser, som Kat_ten om den var_me Grød.
har saa sø_de Ma_ne_rer, De er saa grumme an_ge_nem.
De min Ma_ge bli_ver, jeg bli_ver ik_ke rig_tig mæt.
A. Oehlenschläger.

AXEL OG VALBORG.

(1810.)

Romanec. C. E. F. Weyse.

Poco Allegretto.

Vilhelm.

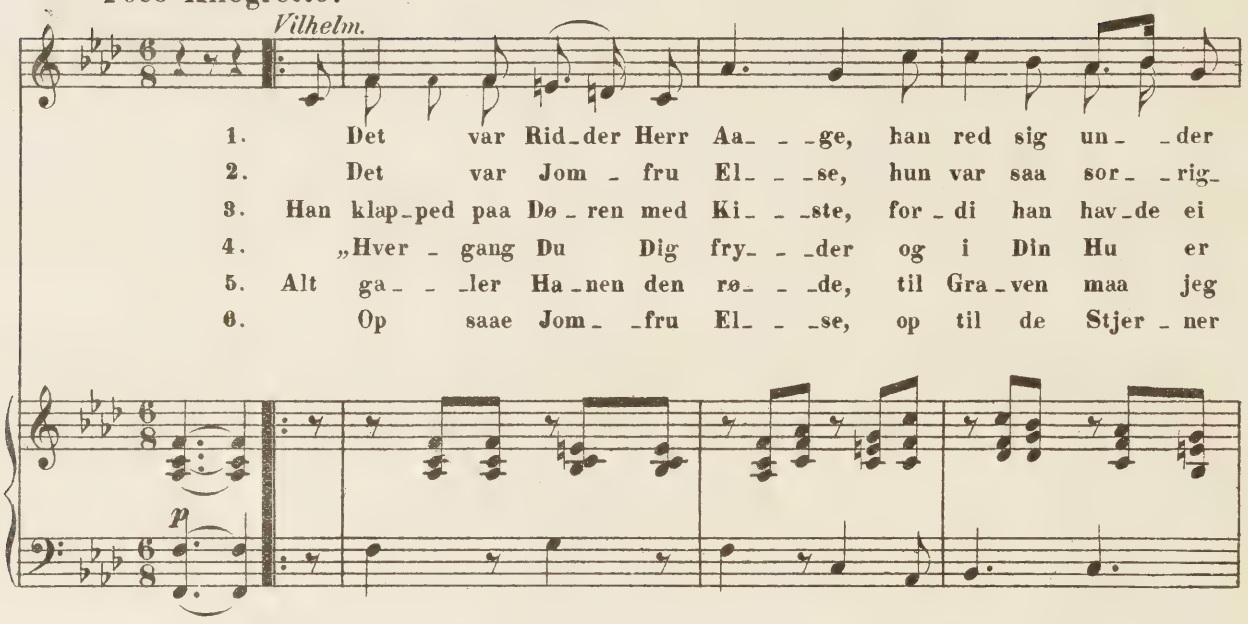

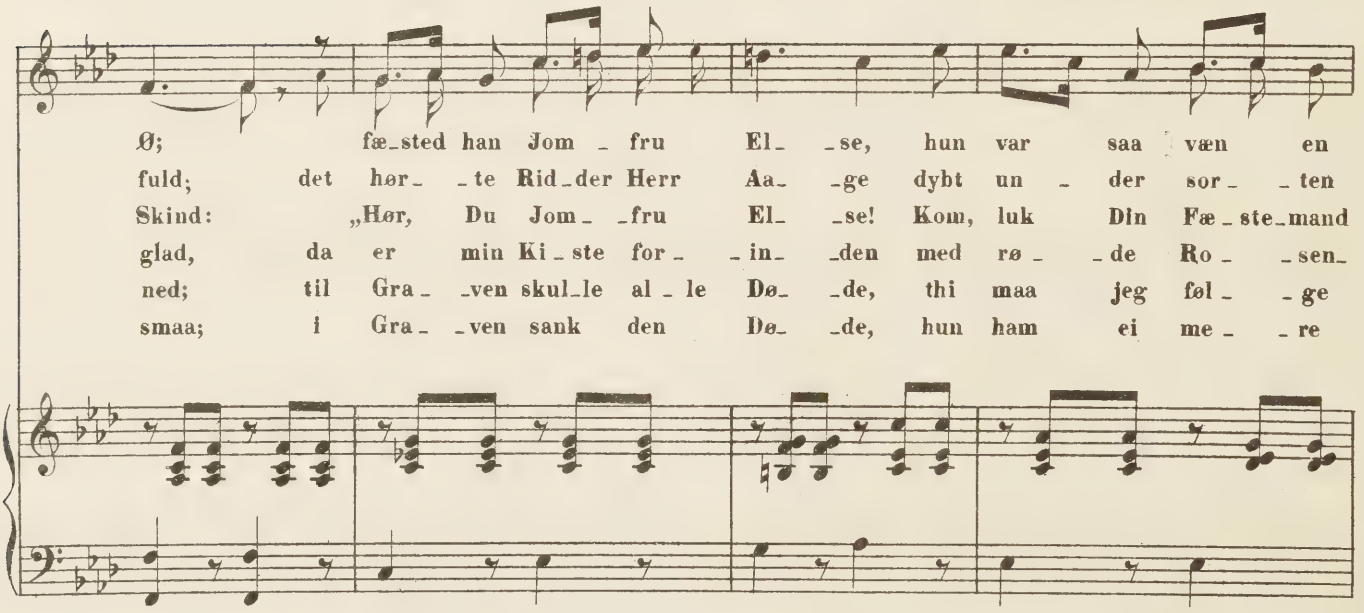

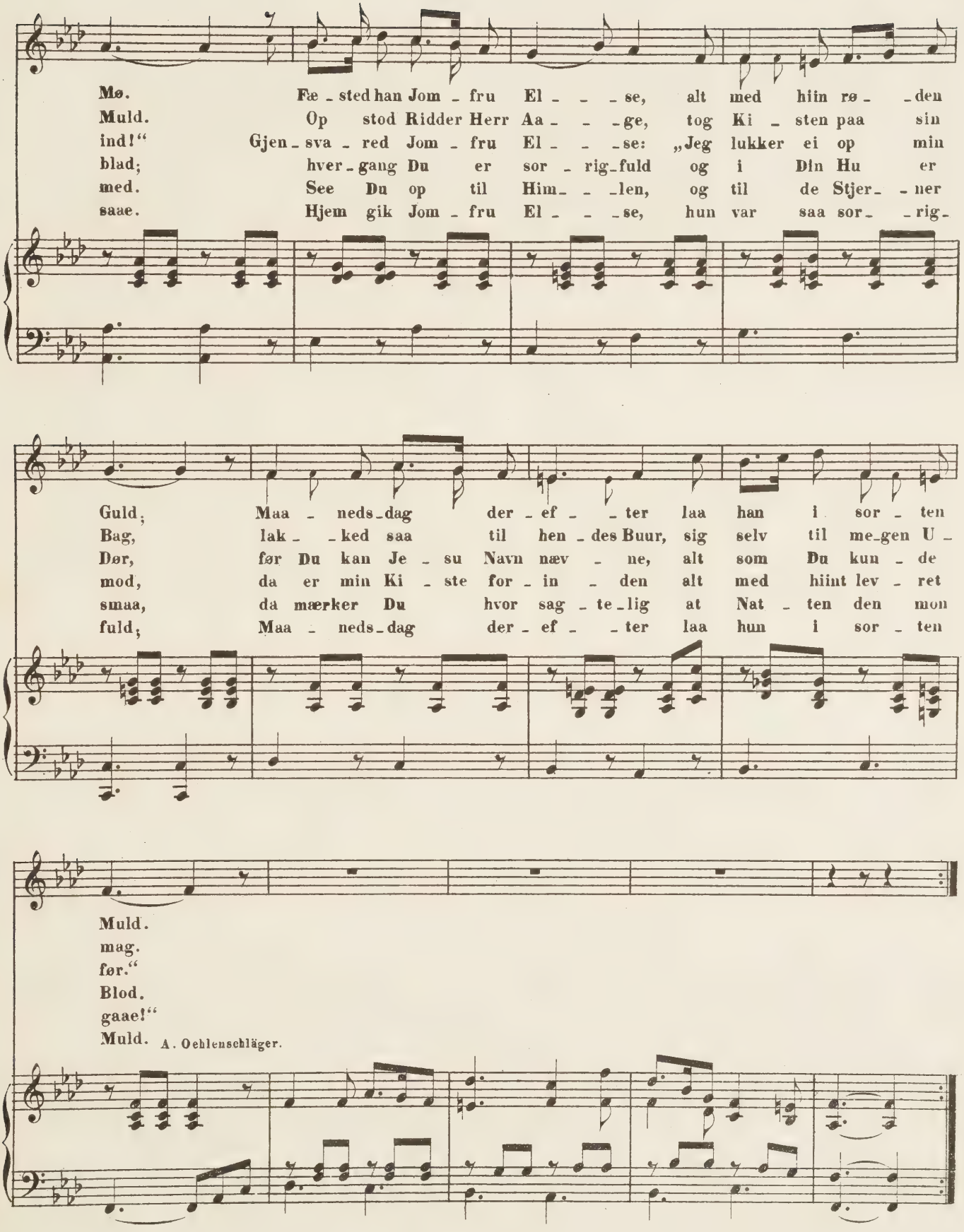
Mø. Fæ - sted han Jom - fru El - - - se, alt med hiin rø - - den
Muld. Op stod Ridder Herr Aa - - - ge, tog Ki - sten paa sin
ind!“ Gjen - sva - red Jom - fru El - - - se: „Jeg lukker ei op min
blad; hver - gang Du er sor - rig - fuld og i Din Hu er
med. See Du op til Him - - - len, og til de Stjer - - ner
saae. Hjem gik Jom - fru El - - - se, hun var saa sor - - rig -
Guld; Maa - neds - dag der - ef - - ter laa han i sor - ten
Bag, lak - - ked saa til hen - des Buur, sig selv til me - gen U -
Dør, før Du kan Je - su Navn næv - ne, alt som Du kun - de
mod, da er min Ki - ste for - in - den alt med hiint lev - ret
smaa, da mærker Du hvor sag - te - lig at Nat - ten den mon
fuld; Maa - neds - dag der - ef - - ter laa hun i sor - ten
Muld.
mag.
før.“
Blod.
gaae!“
Muld.
A. Oehlenschläger.

FARUK.

(1812.)

Arie.

C. E. F. Weyse.

Andante.

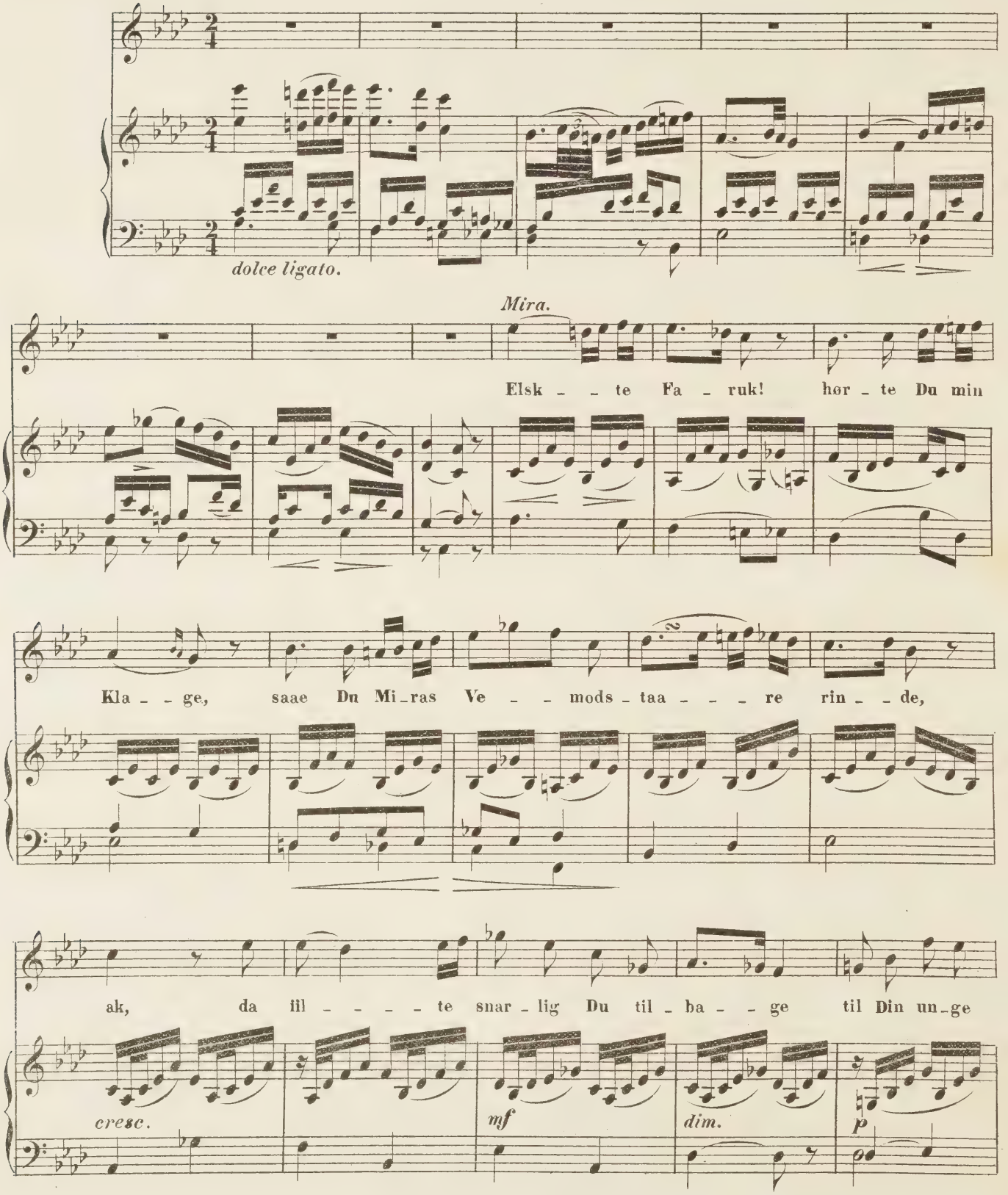

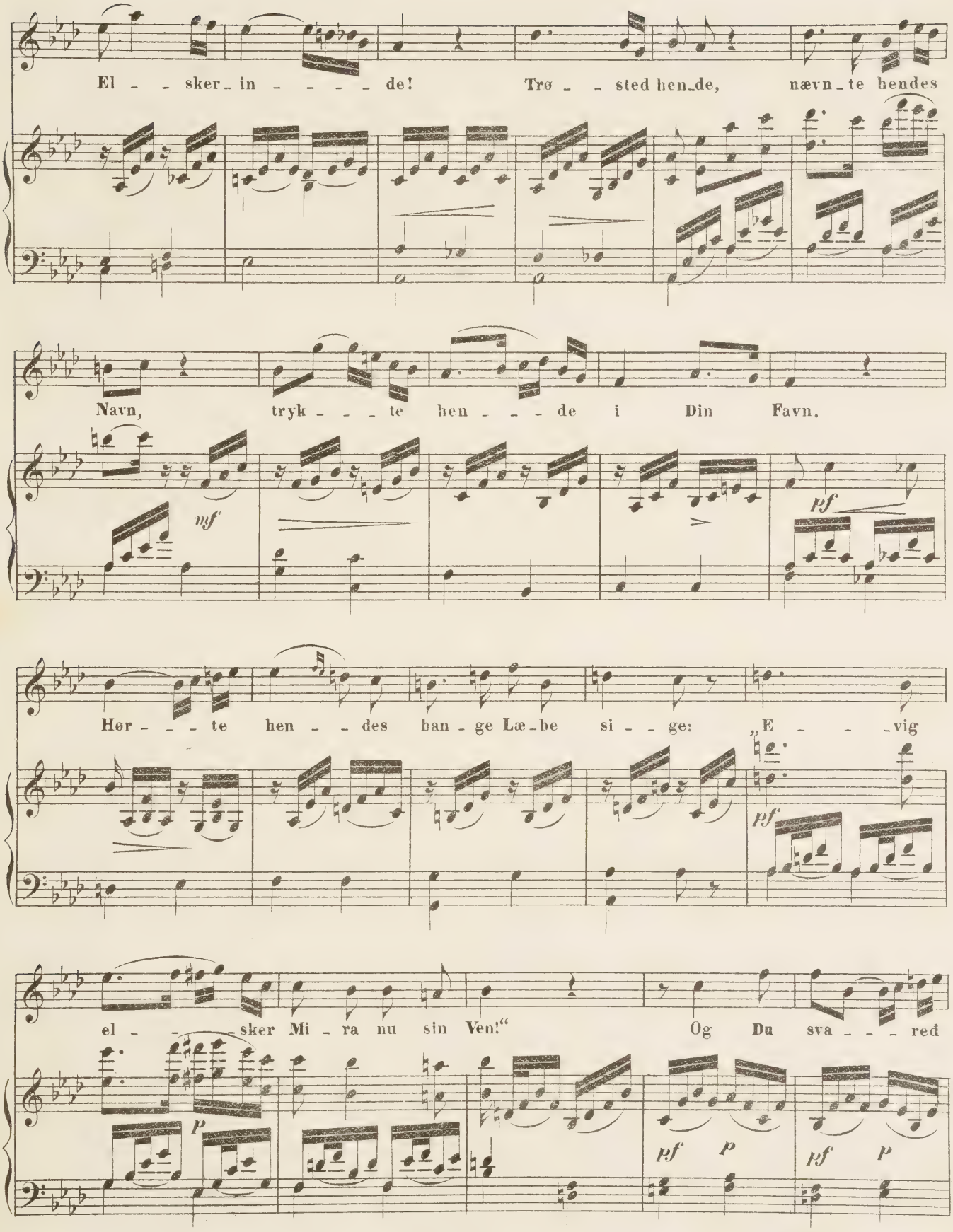
El - - sker_in - - - - de! Trø - - sted hen_de, nævn_te hendes
Navn, tryk - - - te hen - - - de i Din Favn,
mf
pf
Hør - - - te hen - - des ban - ge Læ_be si - - ge: „E - - - vig
pf
el - - - sker Mi - ra nu sin Ven!“ Og Du sva - - - red
p
pf p
pf p

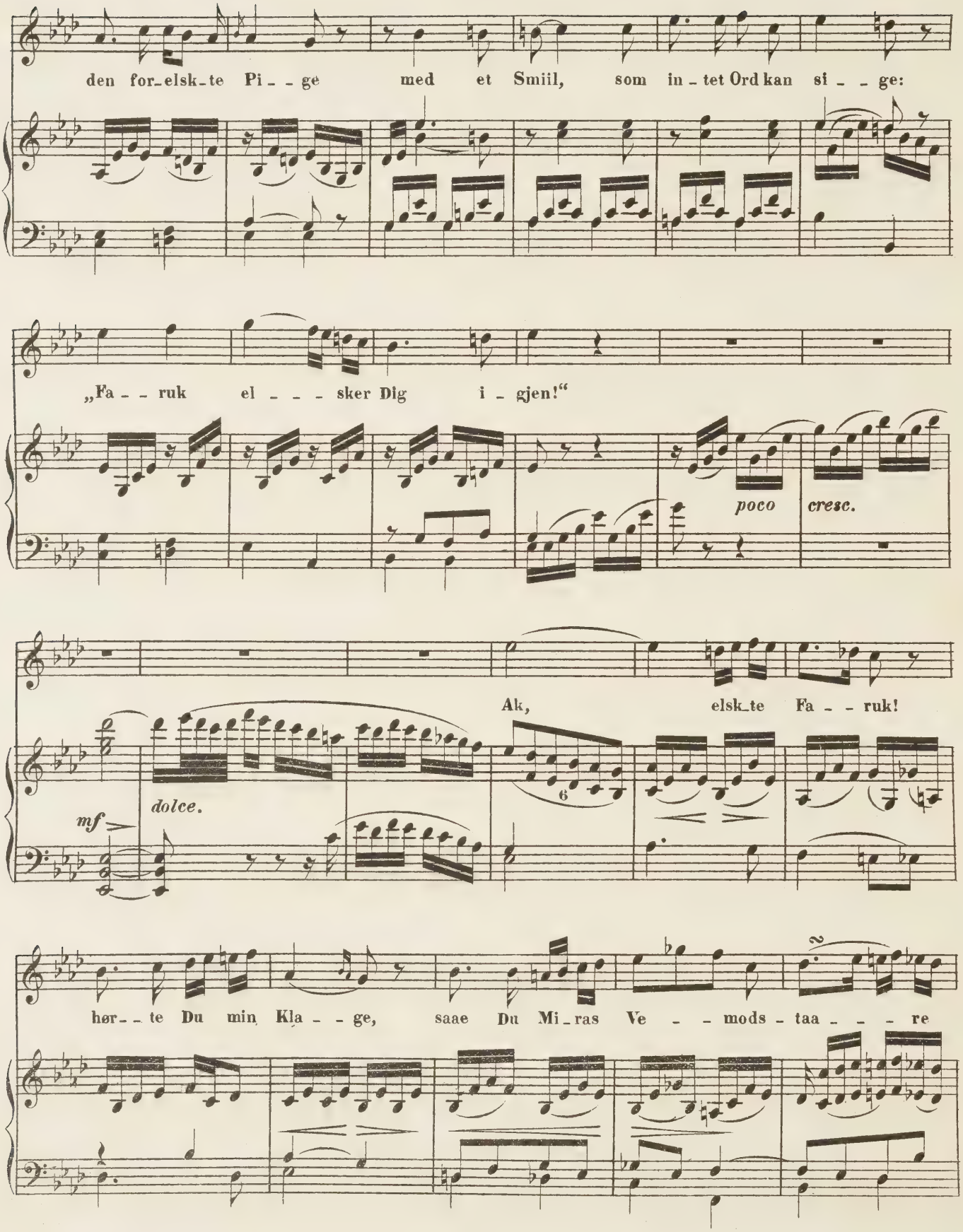
den for-elsk-te Pi - - ge med et Smiil, som in-tet Ord kan si - - ge:
„Fa - - ruk el - - - sker Dig i-gjen!“
poco cresc.
Ak, elsk-te Fa - - ruk!
dolce.
mf
6
hør - - te Du min Kla - - ge, saae Du Mi-ras Ve - - mods-taa - - - re

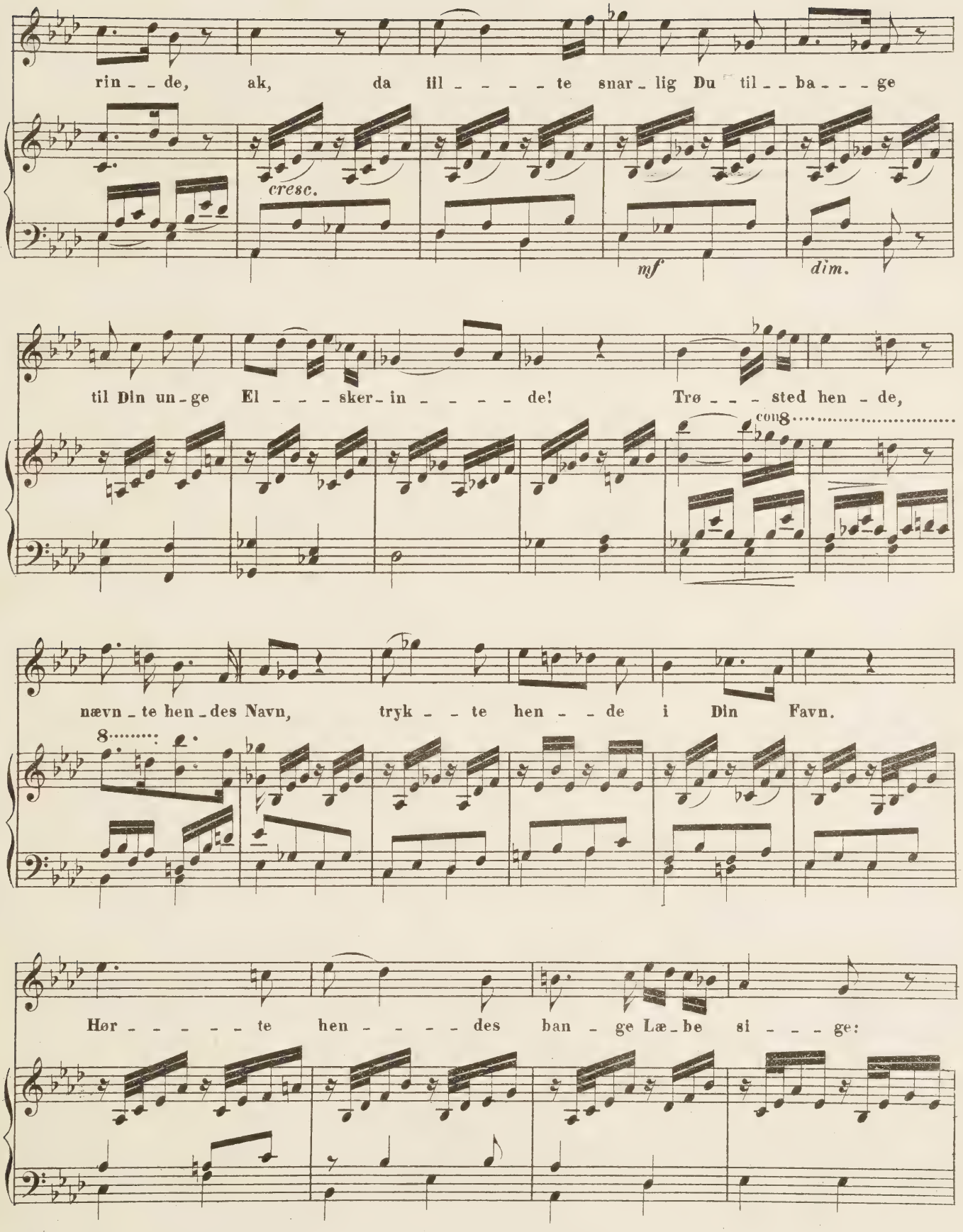
rin - - de, ak, da ill - - - - te snar - lig Du til - - ba - - - ge
cresc.
mf
dim.
til Din un - ge El - - - sker - in - - - - de! Trø - - - sted hen - de,
cong
nævn - te hen - des Navn, tryk - - te hen - - de i Din Favn.
Hør - - - - - te hen - - - - des ban - ge Læ - be si - - - ge:

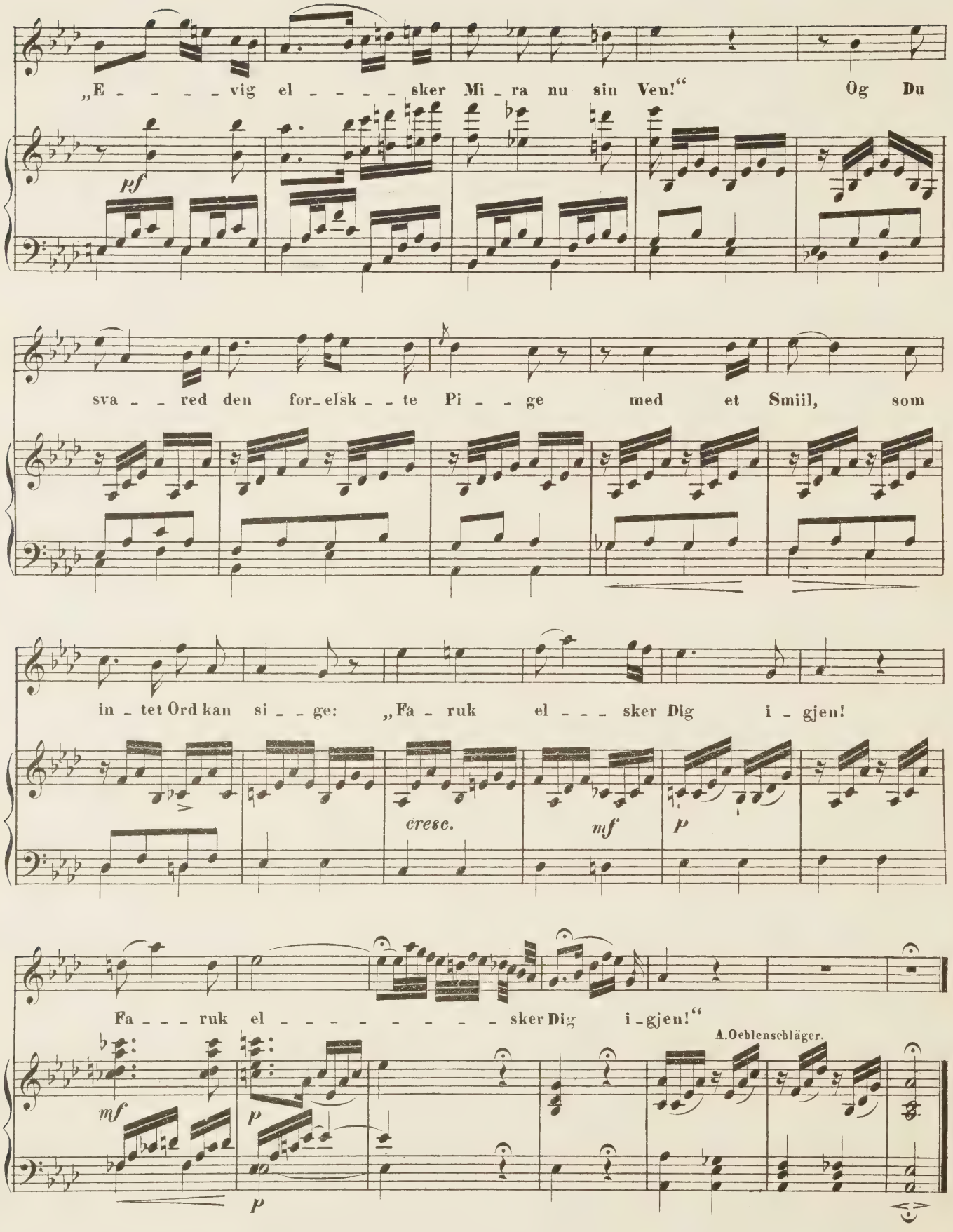
„E - - - - vig el - - - - - sker Mi - ra nu sin Ven!“ Og Du
pf
sva - - red den for-elsk - - te Pi - - ge med et Smiil, som
in - tet Ord kan si - - ge: „Fa - ruk el - - - sker Dig i - gjen!
cresc.
mf
p
Fa - - - ruk el - - - - - - - - - - sker Dig i-gjen!“
A.Oehlenschläger.
mf
p
p

CENDRILLON.

(1812.)

*Romance.**)

Nicolo Isouard.
(1777–1818.)

Andantino mosso.

Cendrillon.

1. Jeg le_ver stil_le, indge_to_gen, langt borte fra Glædens
2. At bryde sig om Husets Sa_ger er ei mi_ne Søstres

Lag; her jeg sid_der i Skammel_kro_gen he_le den ud_slag_ne Dag. Smuk min Plads vel just ei
Lyst; paa al_le Ting jeg va_re_ta_ger; det gaaer vel: det er min Trøst. Jeg i Al_ting kan mig

staccato

fal_der, men for mig er Al_ting godt; af den_ne Aar_sag man mig kal_der stakkels lil_le As_ke_
fin_de, fro jeg døi_er Ondt og Godt! Nu er jeg de_res Tjene_rin_de, stakkels lil_le As_ke_

pot, af den_ne Aar_sag man mig kal_der stakkels lil_le As_ke_pot.
pot, nu er jeg de_res Tjene_rin_de, stakkels lil_le As_ke_pot.

cresc.

*) Originaltoneart: Cmoll.

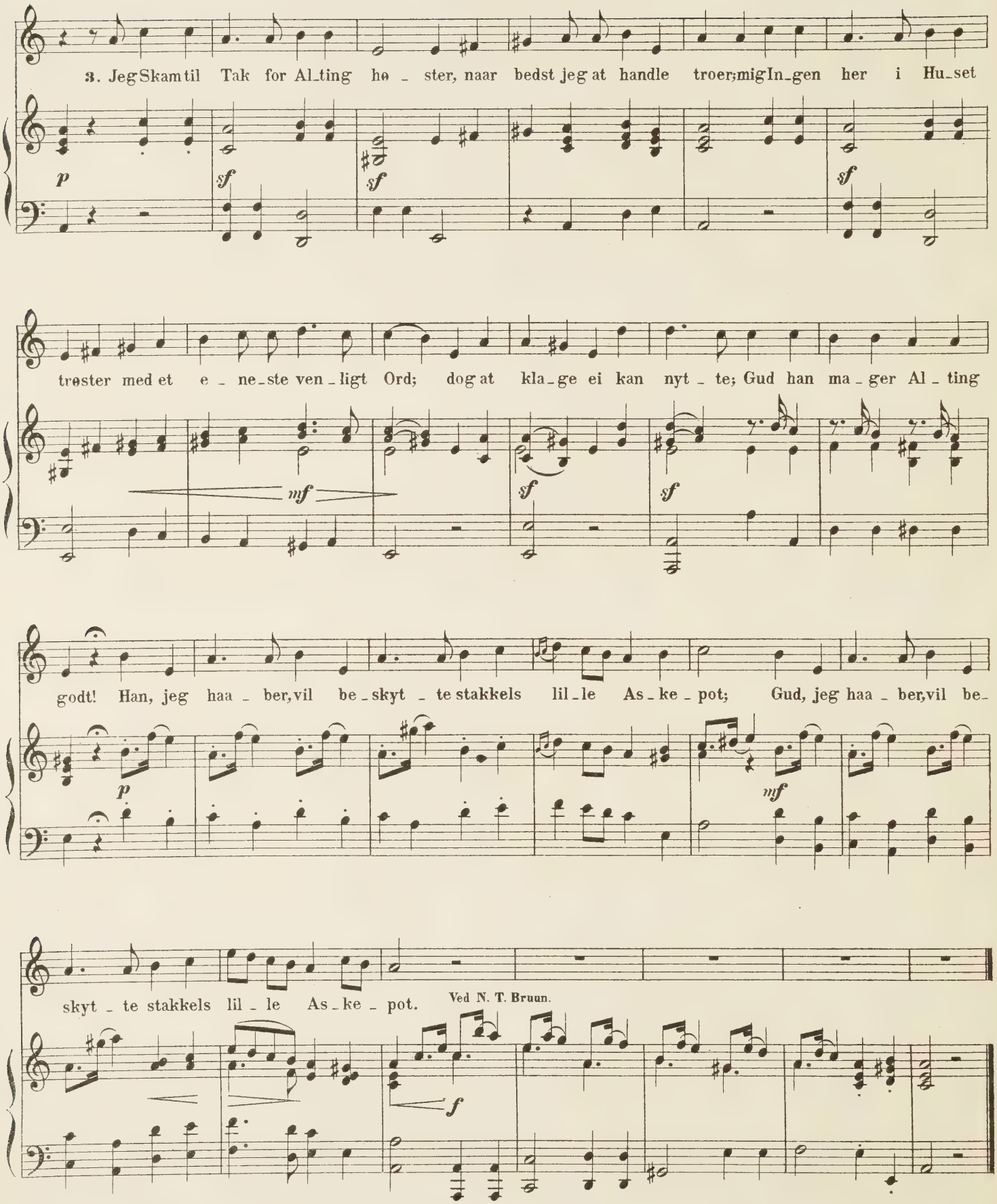
3. Jeg Skam til Tak for Al_ting hø _ ster, naar bedst jeg at handle troer; mig In_gen her i Hu_set
p
sf
sf
sf
trøster med et e _ ne_ste ven _ ligt Ord; dog at kla_ge ei kan nyt _ te; Gud han ma _ ger Al _ ting
mf
sf
sf
godt! Han, jeg haa _ ber, vil be _ skyt _ te stakkels lil _ le As _ ke _ pot; Gud, jeg haa _ ber, vil be_
p
mf
skyt _ te stakkels lil _ le As _ ke _ pot.
Ved N. T. Bruun.
f

BORTFØRELSEN FRA SERAILLET.

(1813.)

I.

Vise.

W. A. Mozart.

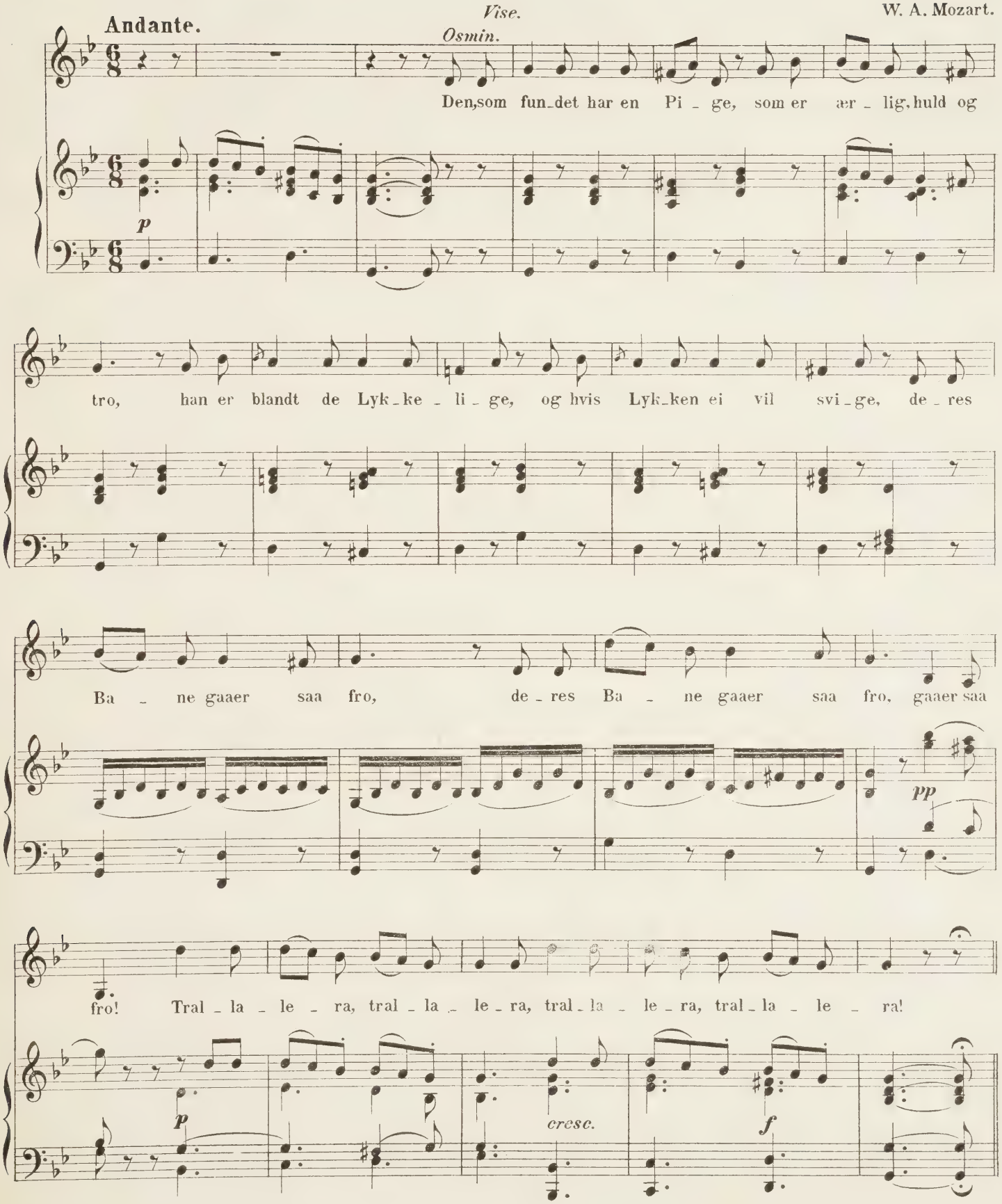

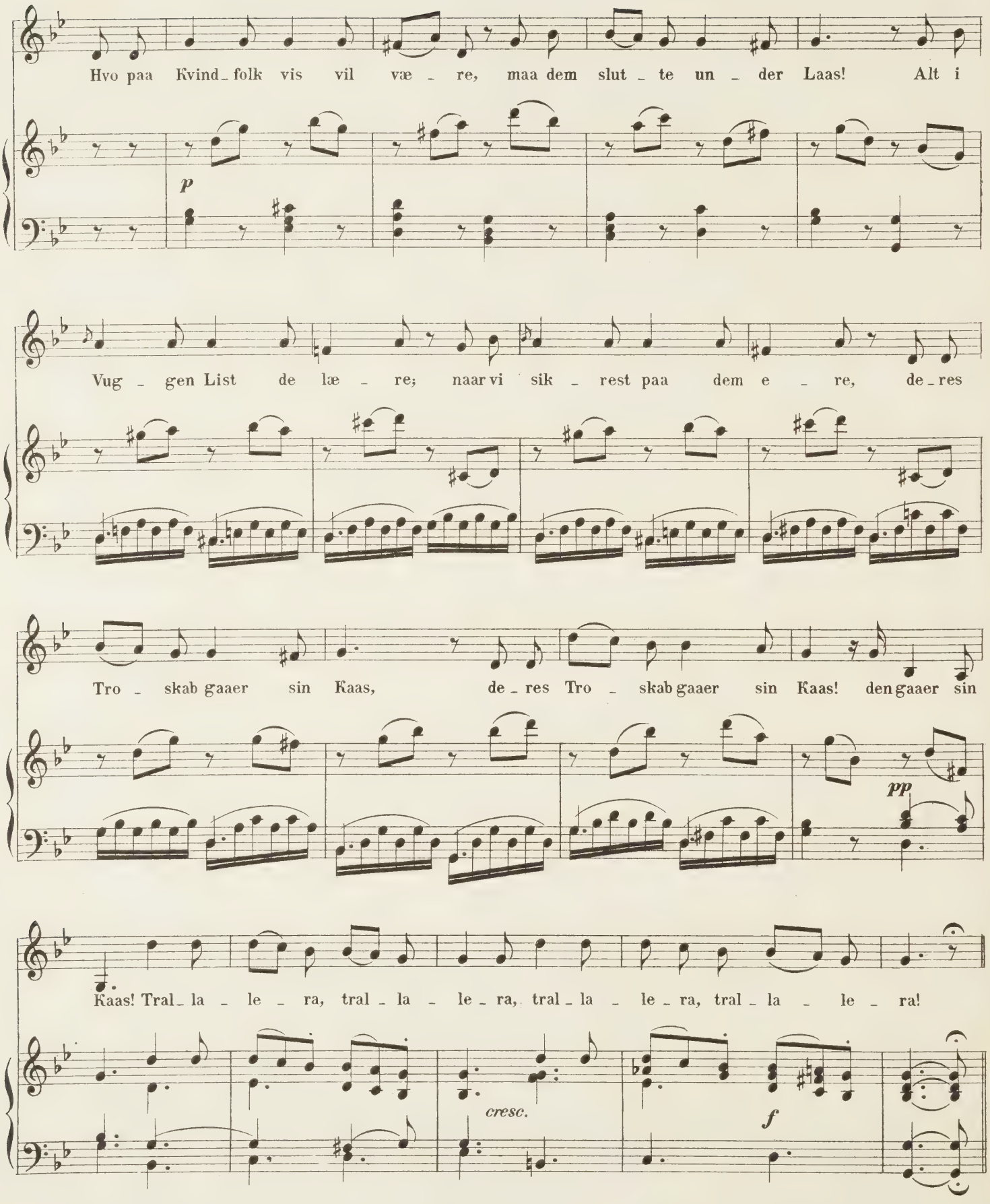
Hvo paa Kvind_folk vis vil væ _ re, maa dem slut _ te un _ der Laas! Alt i
p
Vug _ gen List de læ _ re; naar vi sik _ rest paa dem e _ re, de_res
Tro _ skab gaaer sin Kaas, de_res Tro _ skab gaaer sin Kaas! den gaaer sin
pp
Kaas! Tral_la _ le _ ra, tral _ la _ le _ ra, tral _ la _ le _ ra, tral _ la _ le _ ra!
cresc.
f

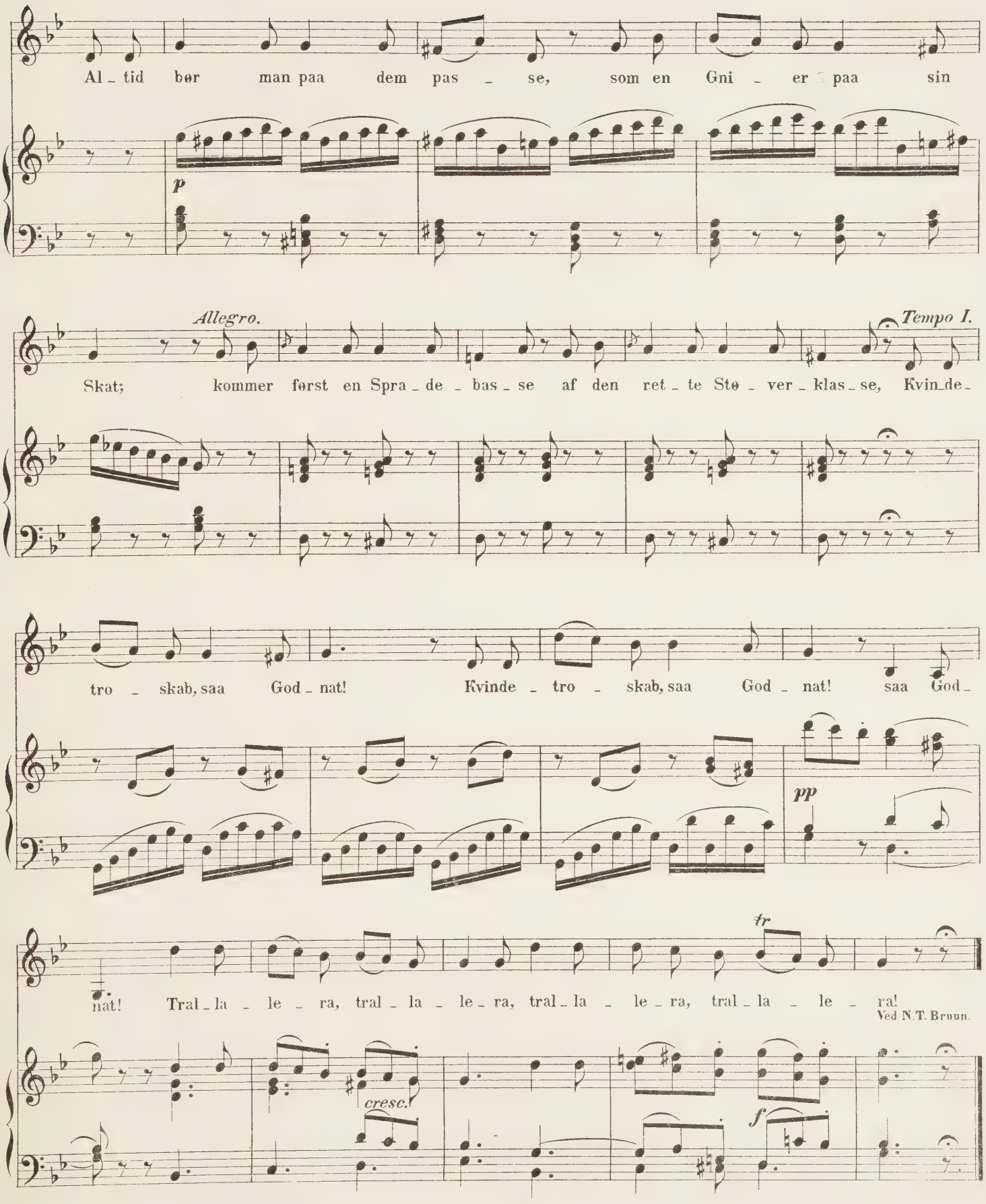
Al - tid bør man paa dem pas - se, som en Gni - er paa sin
p
Allegro.
Tempo I.
Skat; kommer først en Spra - de - bas - se af den ret - te Stø - ver - klas - se, Kvin - de -
tro - skab, saa God - nat! Kvinde - tro - skab, saa God - nat! saa God -
pp
tr
nat! Tral - la - le - ra, tral - la - le - ra, tral - la - le - ra, tral - la - le - ra!
cresc.
f

Ved N.T. Bruun.

II.

*Arie.**)

Allegro.

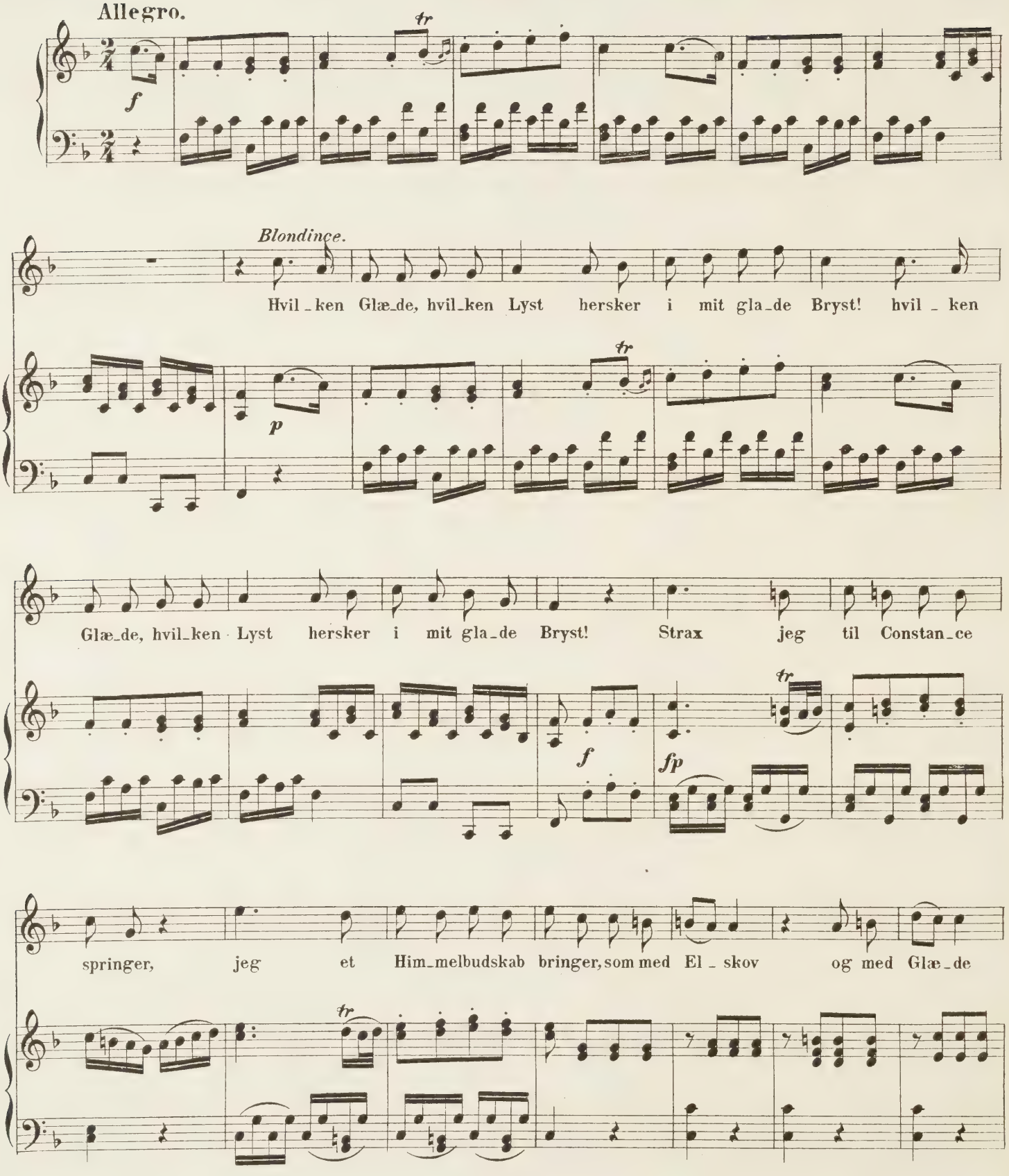

*)Originaltoneart: Gdur.

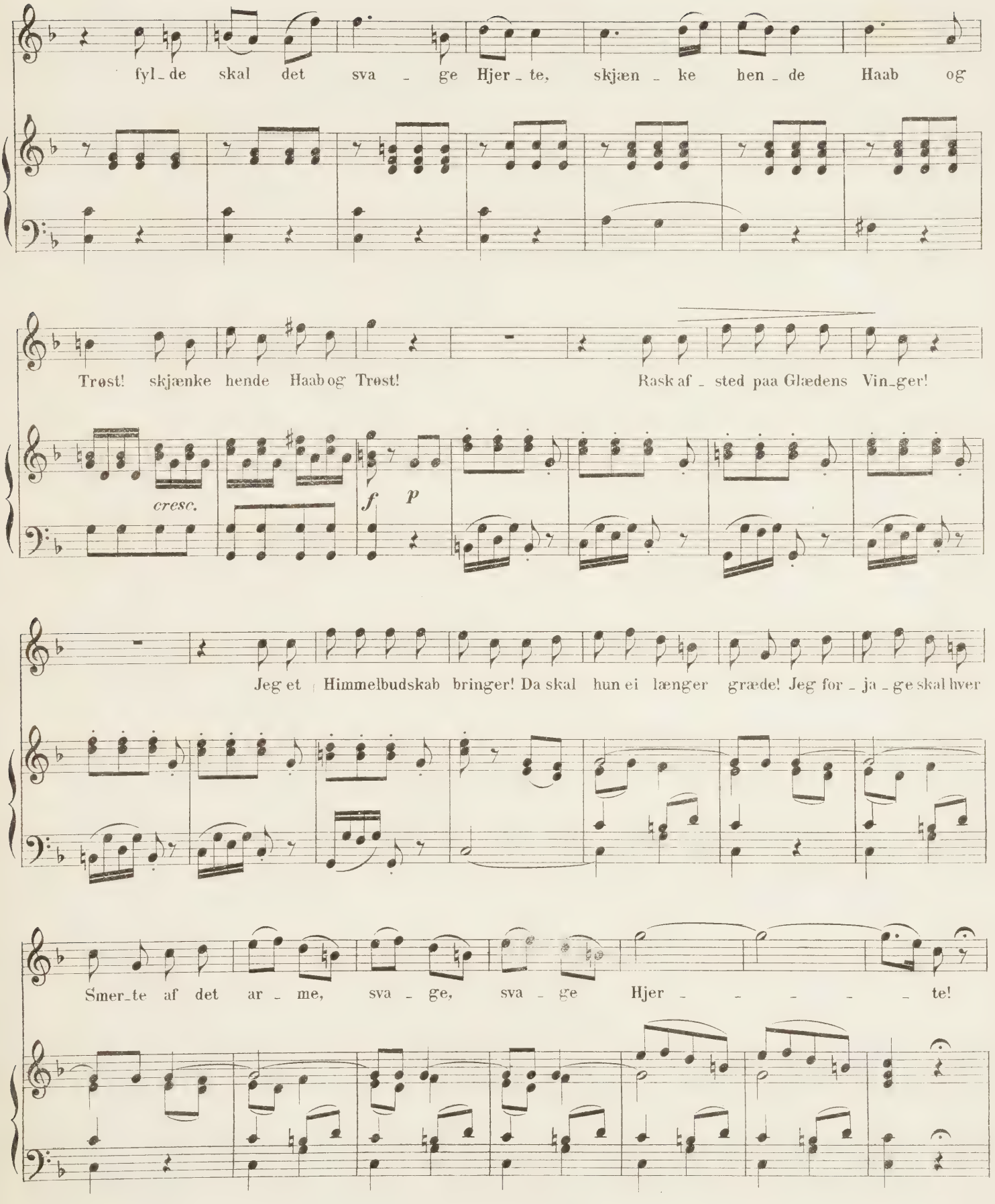
fyl_de skal det sva _ ge Hjer _ te, skjæn _ ke hen _ de Haab og
Trøst! skjænke hende Haab og Trøst! Rask af _ sted paa Glædens Vin_ger!
cresc.
f
p
Jeg et Himmelbudskab bringer! Da skal hun ei længer græde! Jeg for _ ja _ ge skal hver
Smer_te af det ar _ me, sva _ ge, sva _ ge Hjer _ te!

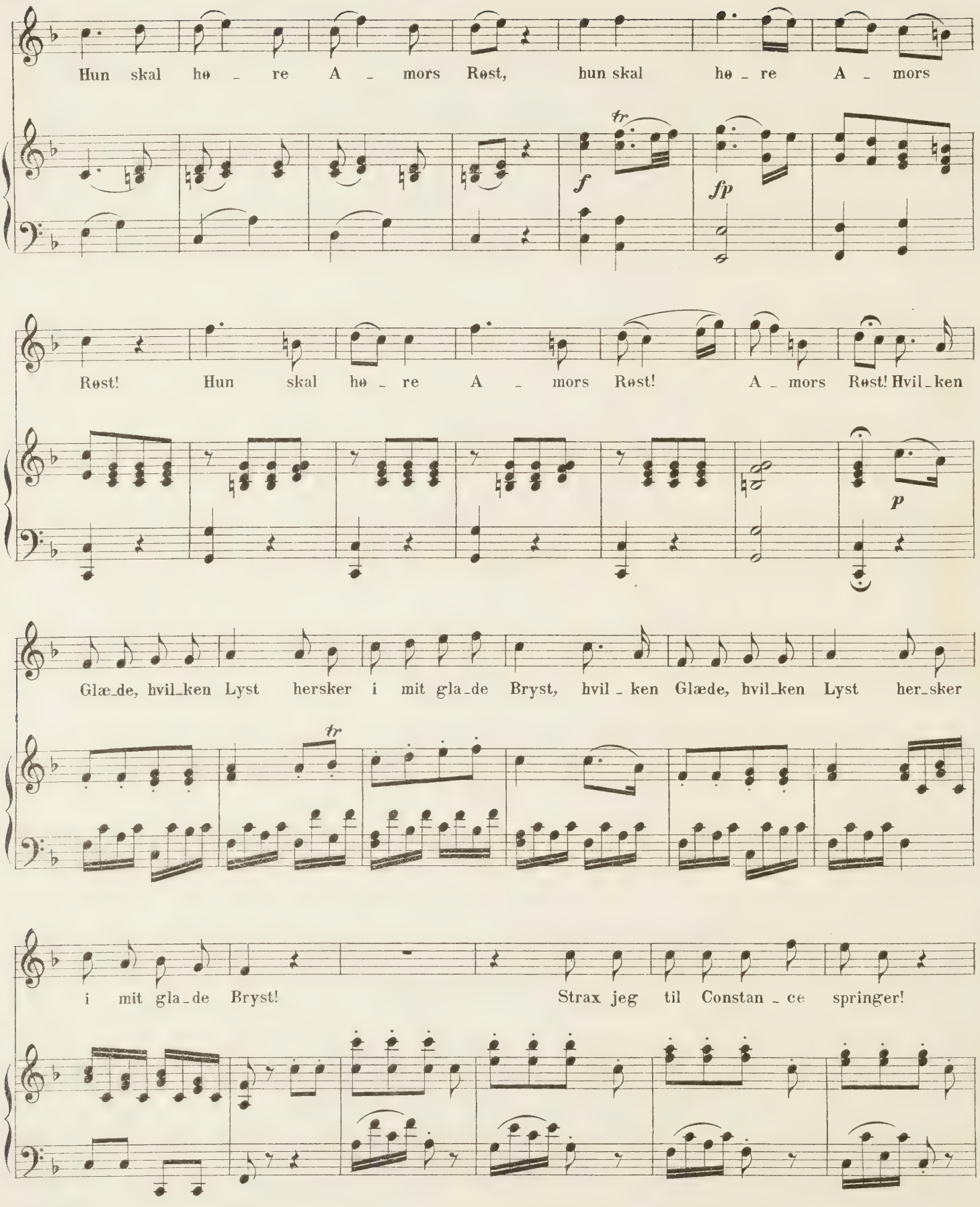
Hun skal hø - re A - mors Røst, hun skal hø - re A - mors
f
fp
Røst! Hun skal hø - re A - mors Røst! A - mors Røst! Hvil-ken
p
Glæ-de, hvil-ken Lyst hersker i mit gla-de Bryst, hvil - ken Glæde, hvil-ken Lyst her-sker
i mit gla-de Bryst! Strax jeg til Constan - ce springer!

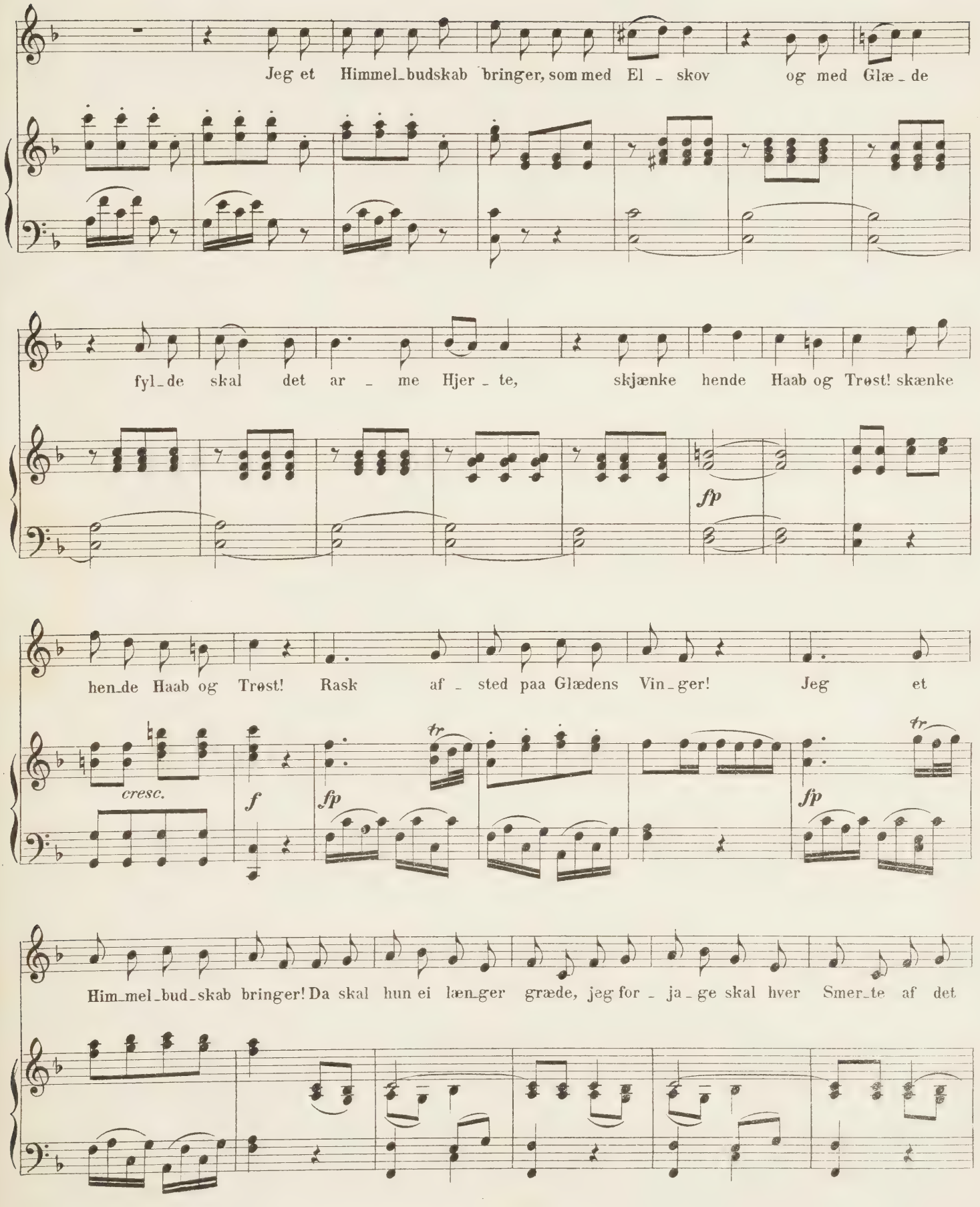
Jeg et Himmel-budskab bringer, som med El - skov og med Glæ - de
fyl-de skal det ar - me Hjer - te, skjænke hende Haab og Trøst! skænke
fp
hen-de Haab og Trøst! Rask af - sted paa Glædens Vin-ger! Jeg et
cresc.
f
fp
tr
fp
tr
Him-mel-bud-skab bringer! Da skal hun ei læn-ger græde, jeg for - ja - ge skal hver Smer-te af det

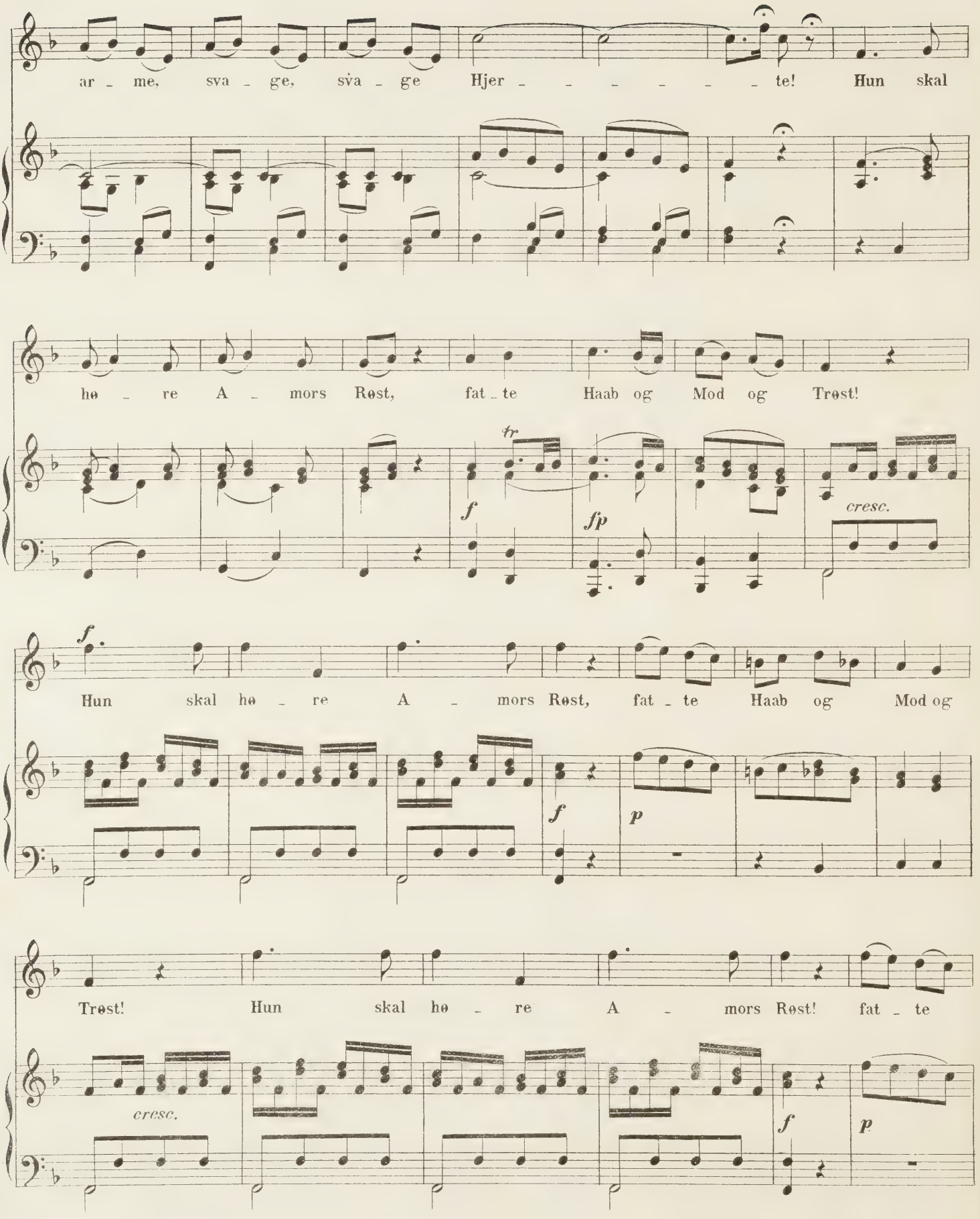
ar - me, sva - ge, sva - ge Hjer - - - - - - te! Hun skal
hø - re A - mors Røst, fat - te Haab og Mod og Trøst!
tr
f
fp
cresc.
f
Hun skal hø - re A - mors Røst, fat - te Haab og Mod og
f
p
Trøst! Hun skal hø - re A - mors Røst! fat - te
cresc.
f
p

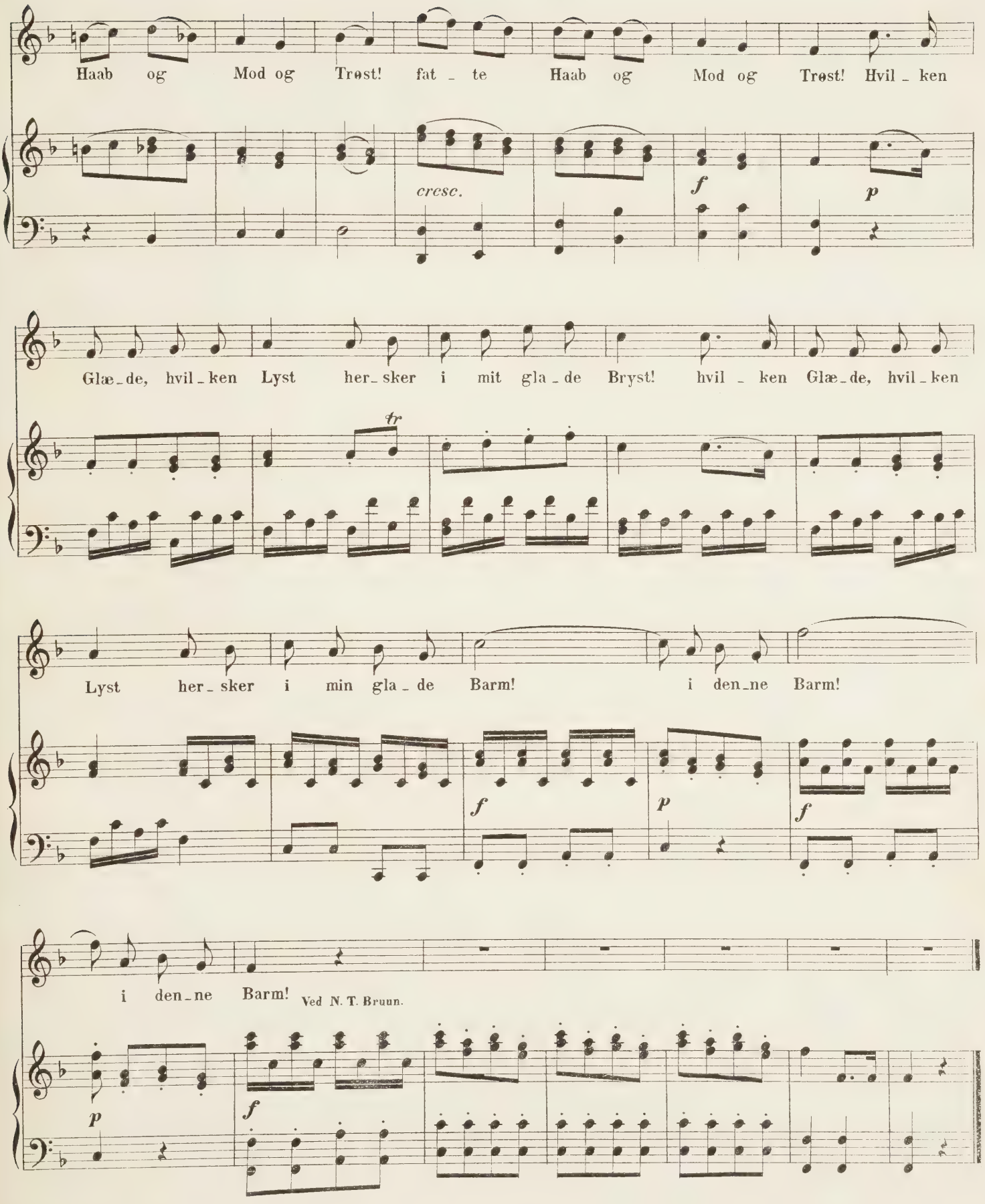
Haab og Mod og Trøst! fat - te Haab og Mod og Trøst! Hvil - ken
cresc.
f
p
Glæ - de, hvil - ken Lyst her - sker i mit gla - de Bryst! hvil - ken Glæ - de, hvil - ken
tr
Lyst her - sker i min gla - de Barm! i den - ne Barm!
f
p
f
i den - ne Barm!
Ved N. T. Bruun.
p
f

III.

Romance.

Andantino quasi Allegretto.

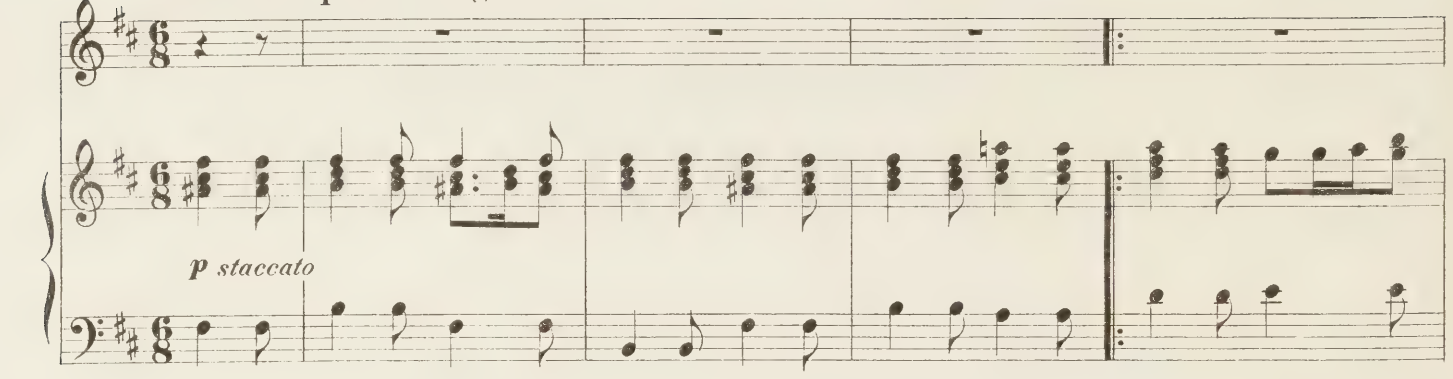

Pedrillo.

1. I Fan - ge - buur i Ø - ster - land der
2. Da kom en tap - per Rid - ders - mand til
3. Jeg mø - der Dig i Mulm og Nat, ved
4. Som sagt, saa gjort: hun sva - rer Ja_ nu

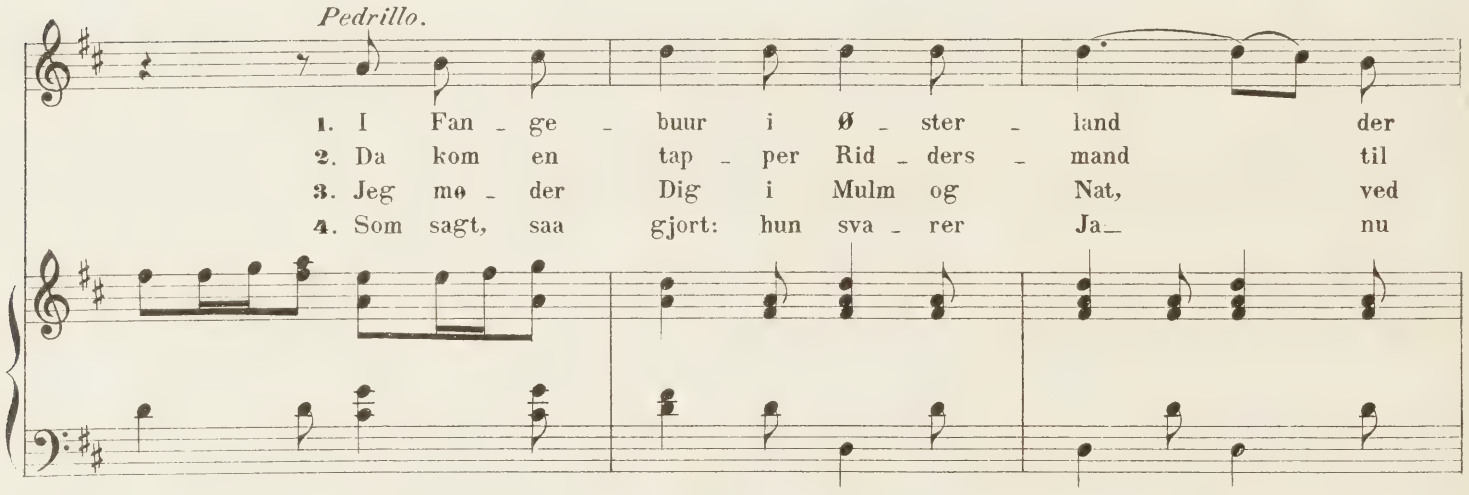

sad en Mø saa skjøn; før var hun man - gen Ung - karls
Pa - læ - sti - - na hen; i ham den Pi - ge vandt en
Mid - nat kom - mer jeg; jeg fryg - ter In - tet paa min
er den Rid - der der; ræk ham Din Haand, han ven - ter

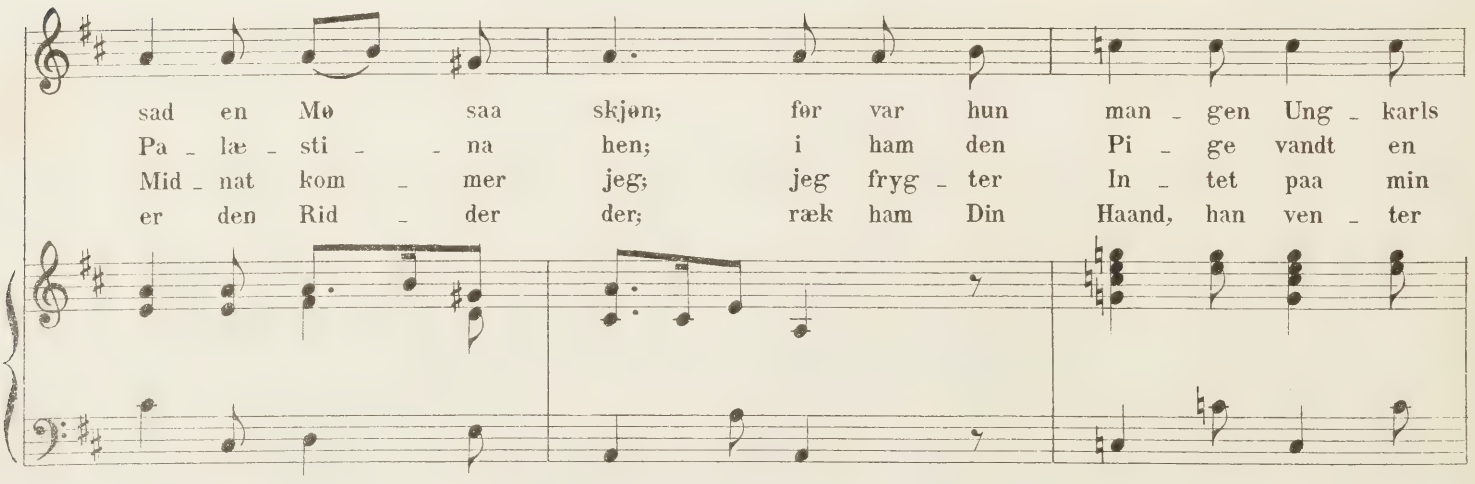

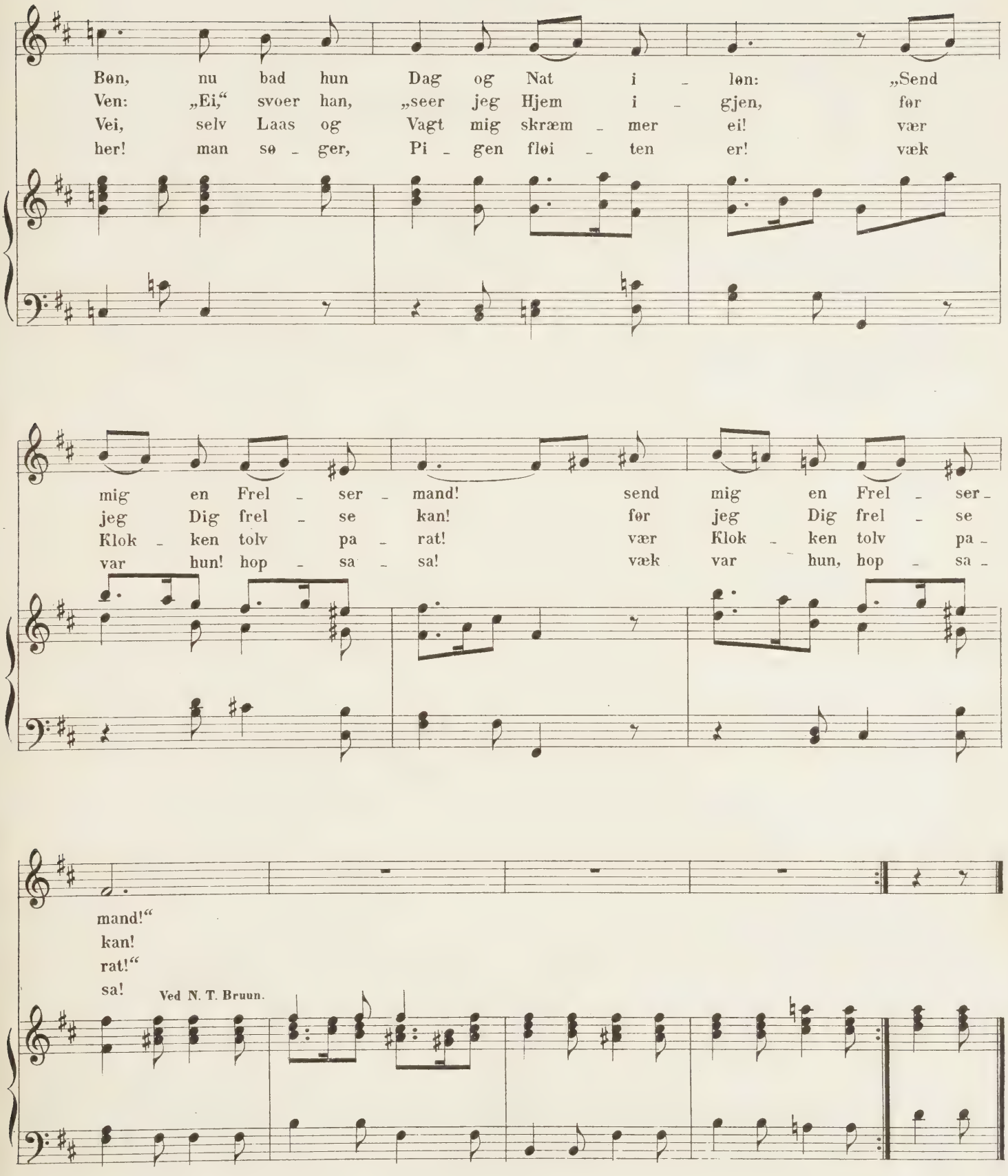
Bøn, nu bad hun Dag og Nat i - løn: „Send
Ven: „Ei,“ svoer han, „seer jeg Hjem i - gjen, før
Vei, selv Laas og Vagt mig skræm - mer ei! vær
her! man sø - ger, Pi - gen fløi - ten er! væk
mig en Frel - ser - mand! send mig en Frel - ser -
jeg Dig frel - se kan! før jeg Dig frel - se
Klok - ken tolv pa - rat! vær Klok - ken tolv pa -
var hun! hop - sa - sa! væk var hun, hop - sa -
mand!“
kan!
rat!“
sa!
Ved N. T. Bruun.

RØVERBORGEN.

(1814.)

I.

Arie.

Fr. Kuhlau.
(1785-1832.)

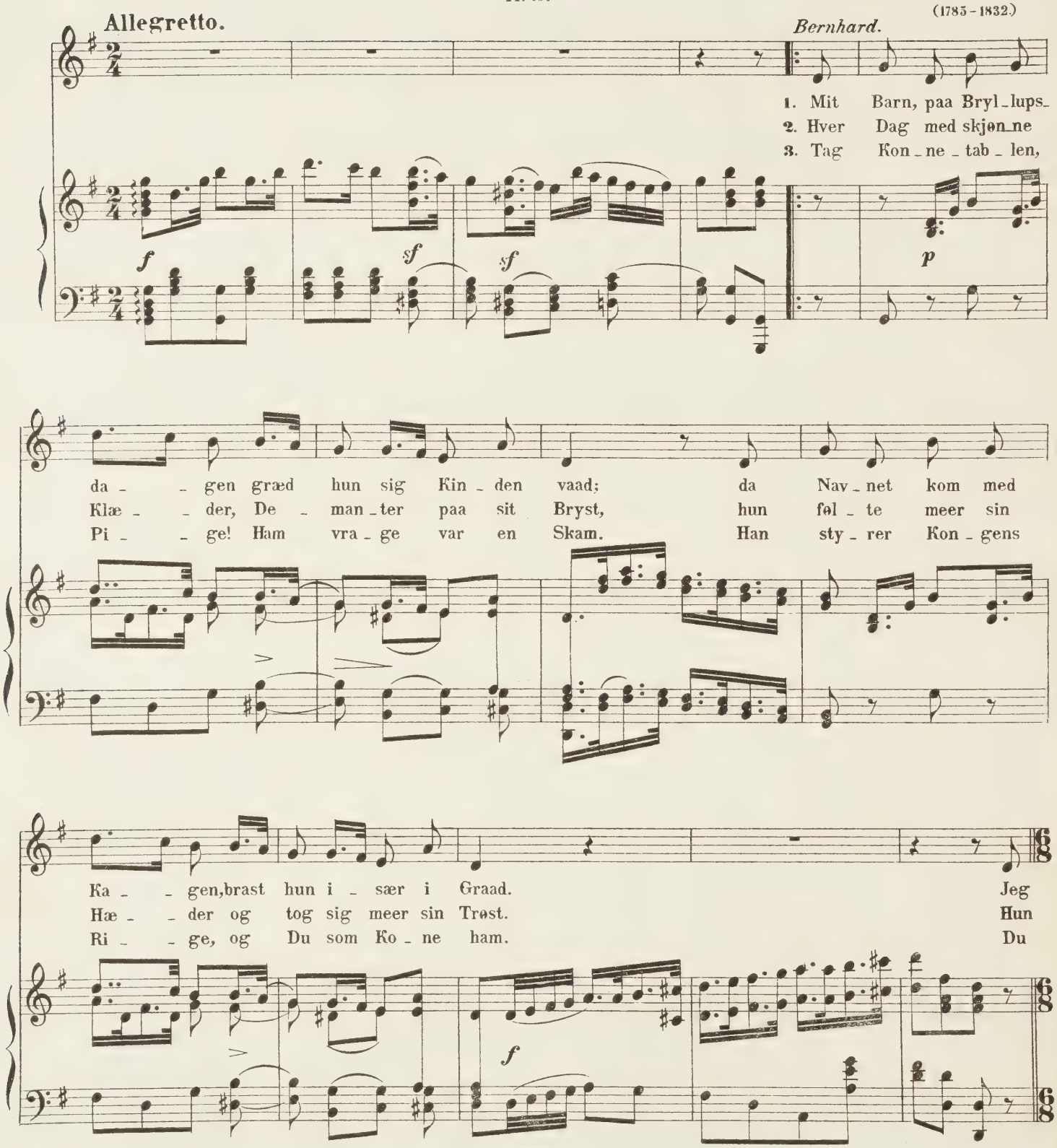

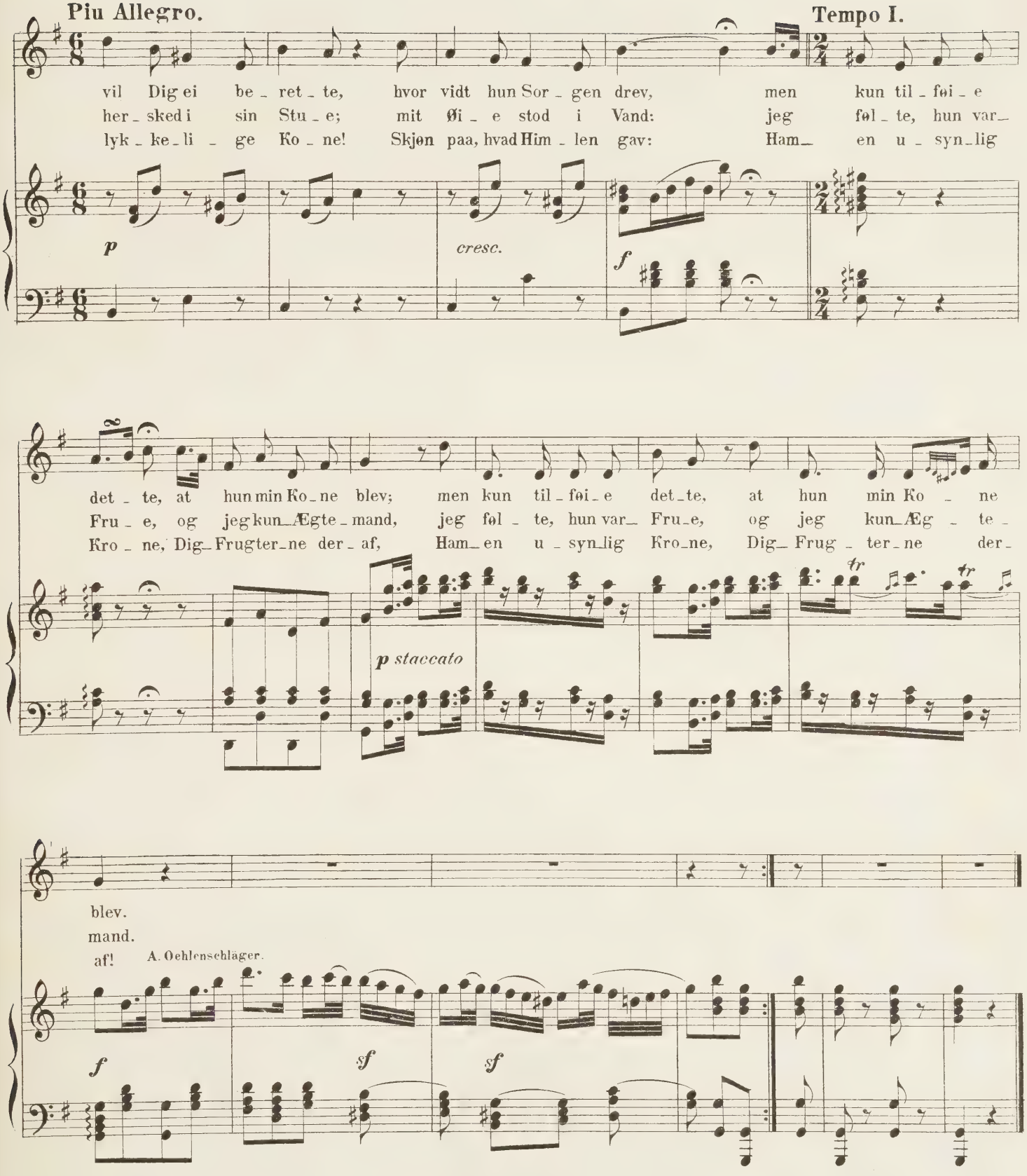
Piu Allegro.
Tempo I.
vil Dig ei be - ret - te, hvor vidt hun Sor - gen drev, men kun til - føi - e
her - sked i sin Stu - e; mit Øi - e stod i Vand: jeg føl - te, hun var -
lyk - ke - li - ge Ko - ne! Skjøn paa, hvad Him - len gav: Ham - en u - syn - lig
p
cresc.
f
det - te, at hun min Ko - ne blev; men kun til - føi - e det - te, at hun min Ko - ne
Fru - e, og jeg kun - Ægte - mand, jeg føl - te, hun var - Fru - e, og jeg kun - Ægte -
Kro - ne, Dig - Frugter - ne der - af, Ham - en u - syn - lig Kro - ne, Dig - Frug - ter - ne der -
p staccato
tr
tr
blev.
mand.
af!
A. Oehlenschläger.
f
sf
sf

II.

Røversang.

Allegretto.

Rocheloup.

1. Vel - kommen, var - me Pur - pur - skaal, i Sko - ven fra det rø - - de
2. Ei Bak-kus el - sker Borg og Stad, i Lø - vets Hvæl - ving er han
3. Det Bedste mang-ler os dog nu; o Fa - der Pan, det sen - - de

ff *p marcato*

Baal! Din Vi - rak sig i Træ-et slynger, mens Hel - te - ne Din Lov - - sang
glad; der Bæk-kens Pi - ge ham for - ly - ster, mens druk - ne Sa-tyr Dru - - en
Du: med run - de Skuld-re, rø - de Kin-der, en lif - lig Ska-re Bak - - kant -

syn - ger. I grøn-ne Skyg - ge hvirv - le sig den ly - se Lu - e fro for
kry - ster. Naar Li - vet grænd-ser vildt til Død, og Blod gjør Vi - nen dobbelt
in - der, som ra - se hen - ad dunk - le Sti, saa rov - be - gjær - li - ge som

cresc. *f*

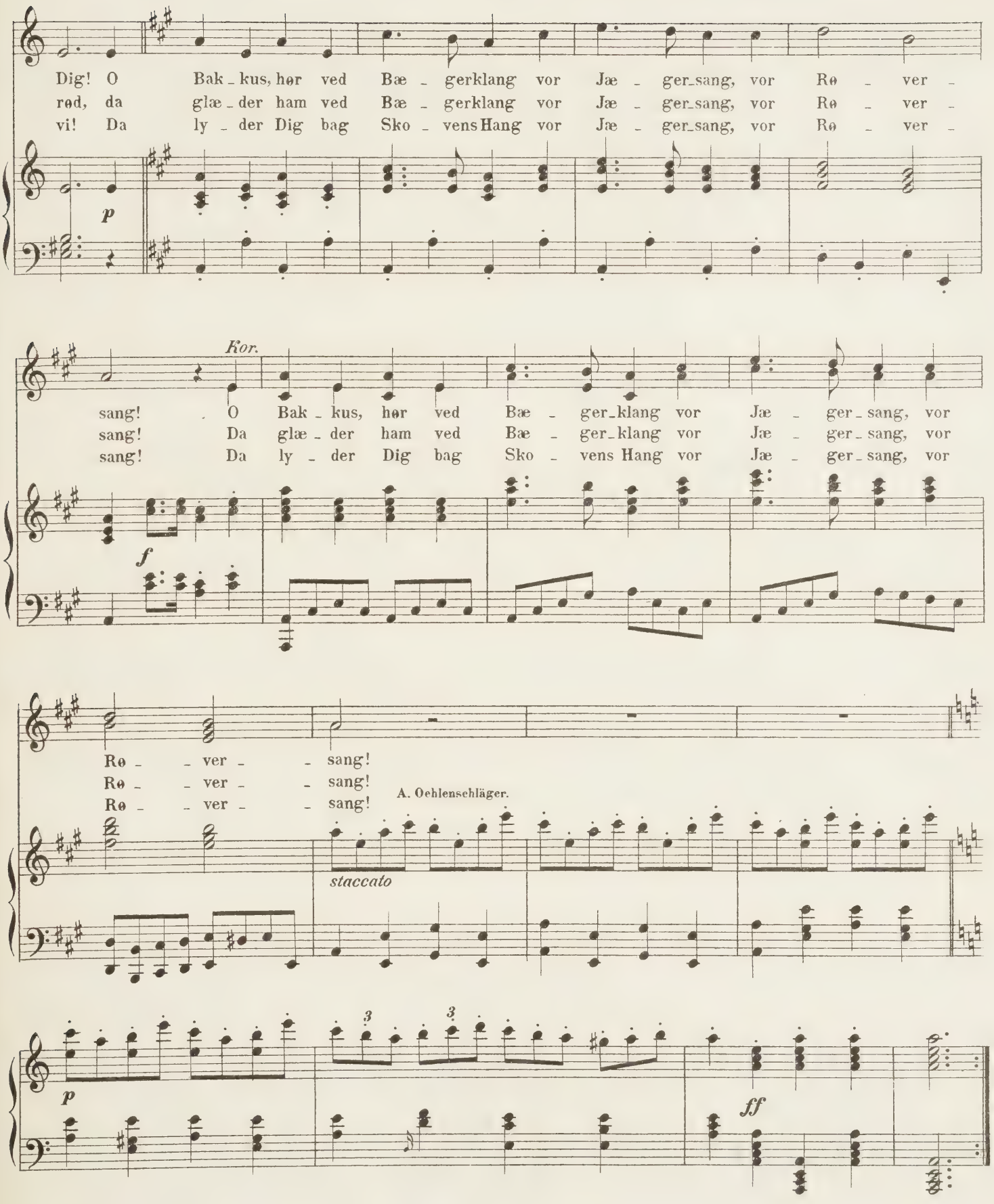
Dig! O Bak_kus, hør ved Bæ_gerklang vor Jæ_ger_sang, vor Rø_ver_
rød, da glæ_der ham ved Bæ_gerklang vor Jæ_ger_sang, vor Rø_ver_
vi! Da ly_der Dig bag Sko_vens Hang vor Jæ_ger_sang, vor Rø_ver_
p
Kor.
sang! O Bak_kus, hør ved Bæ_ger_klang vor Jæ_ger_sang, vor
sang! Da glæ_der ham ved Bæ_ger_klang vor Jæ_ger_sang, vor
sang! Da ly_der Dig bag Sko_vens Hang vor Jæ_ger_sang, vor
f
Rø_ver_sang!
Rø_ver_sang!
Rø_ver_sang!
A. Oehlenschläger.
staccato
3
3
p
ff

III.

Arie.

Allegro non tanto. *Camillo.*

1. Jeg gjer - ne døer, skjøndt u - den Mod, et Mord mig
maa der - ned, til Hel - ved ned, mit Hjer - te

p staccato

paa mit Hjer - te brænder, thi jeg har plet - tet mi - ne Hænder i min Ro -
sig fra Him - len vendte, mig Sa - tan si - ne Garn ud - spændte, og Syn - de -

si - nas un - ge Blod. Hun u - tro var, sin Straf hun fik, o, den var
ren paa Kro - gen bed. En Rø - ver fræk jeg Tro - skab svoer, for - ført fra

haard! Ha, Skræk og Jam - mer! Nu bræn - der hun i rø - de Flam - mer og
Gud ved Hel - ved - glandsen; jeg svoer i Kir - ken paa Mon - strant - sen, og,

cresc.

p

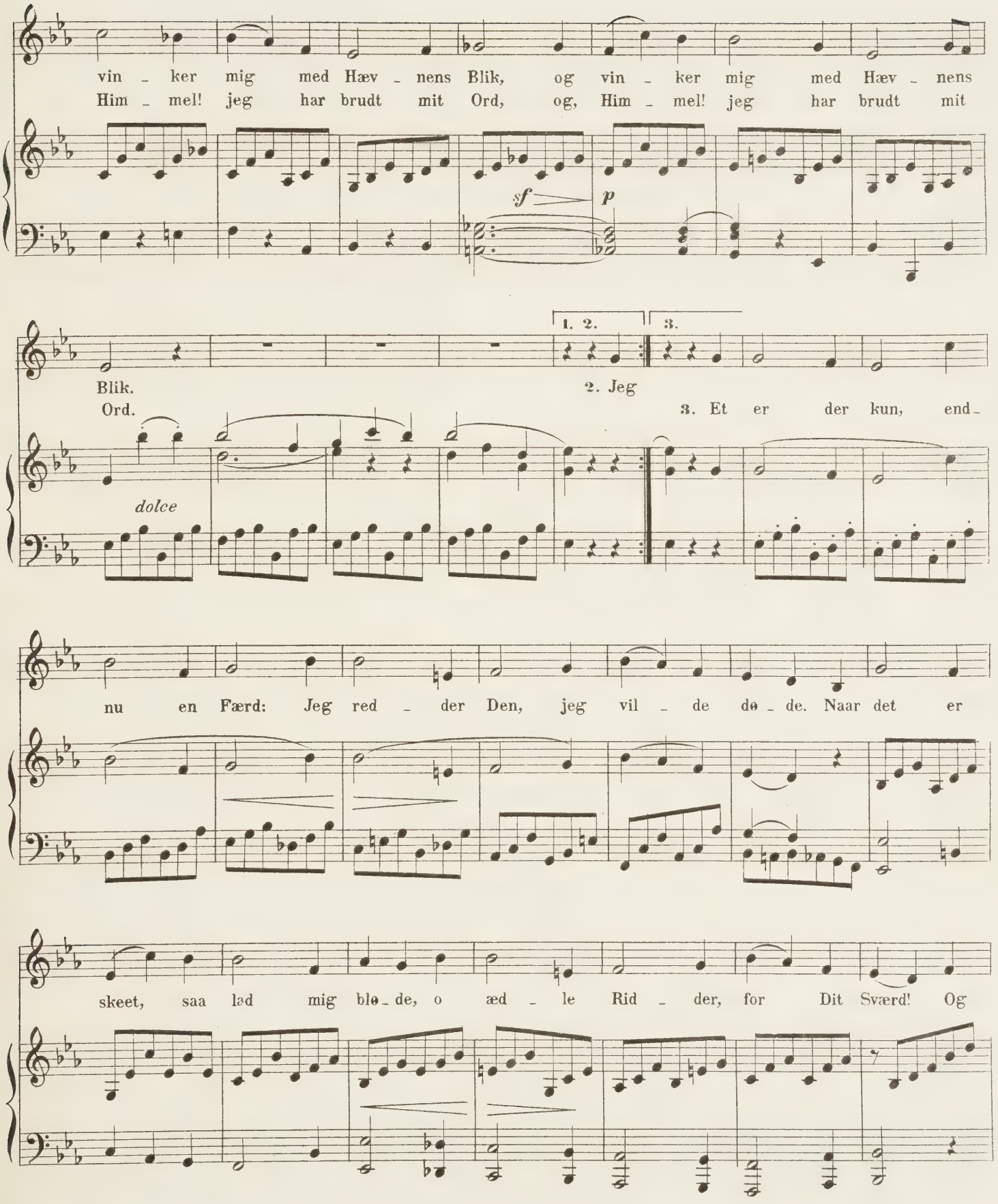
vin - ker mig med Hæv - nens Blik, og vin - ker mig med Hæv - nens
Him - mel! jeg har brudt mit Ord, og, Him - mel! jeg har brudt mit
sf
p
1. 2.
3.
Blik.
Ord.
2. Jeg
3. Et er der kun, end -
dolce
nu en Færd: Jeg red - der Den, jeg vil - de dø - de. Naar det er
skeet, saa lød mig blø - de, o æd - le Rid - der, for Dit Sværd! Og

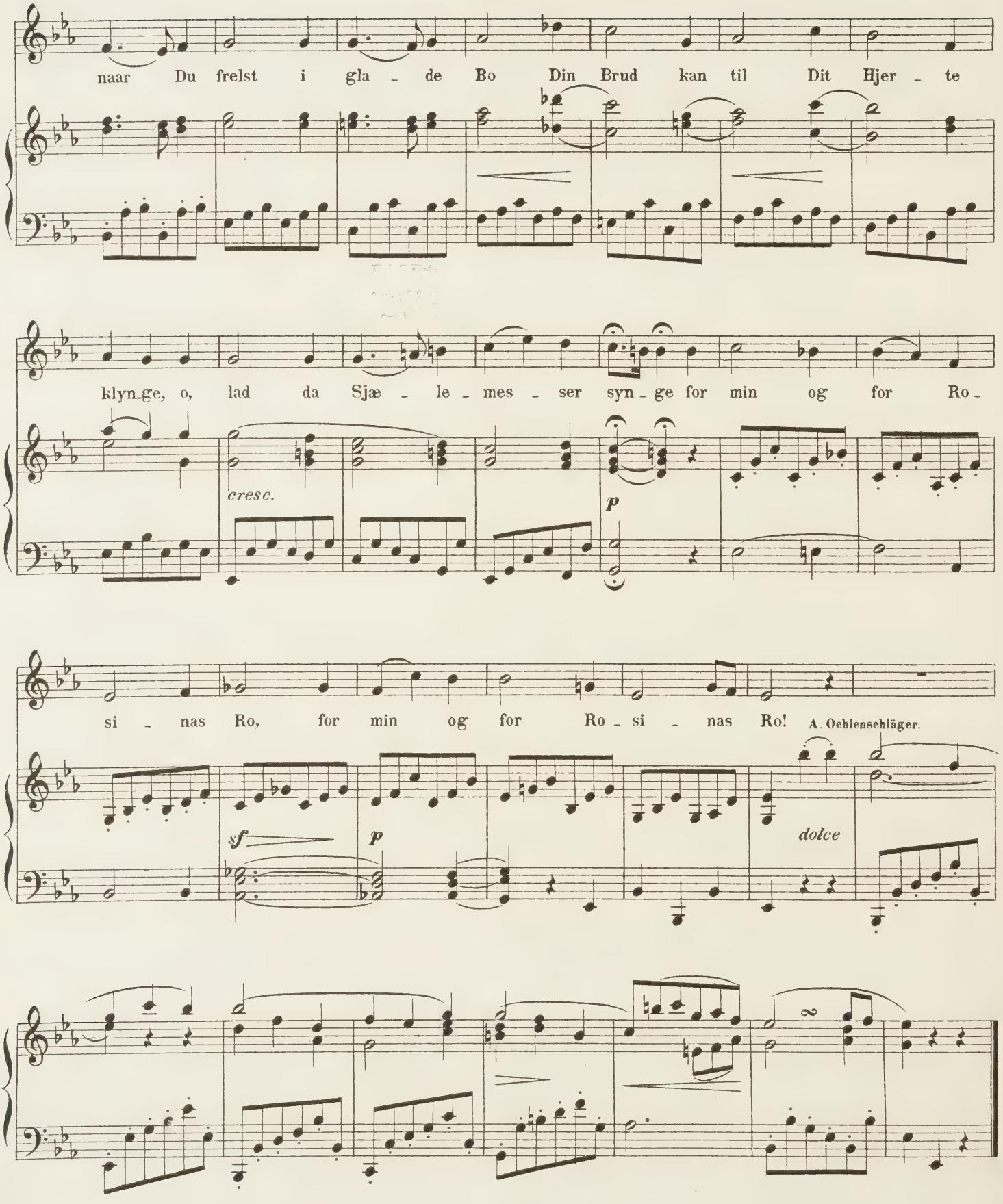
naar Du frelst i gla - de Bo Din Brud kan til Dit Hjer - te
klyn-ge, o, lad da Sjæ - le - mes - ser syn - ge for min og for Ro -
cresc.
p
si - nas Ro, for min og for Ro - si - nas Ro!
A. Oehlenschläger.
sf
p
dolce

IV.

Røversang.

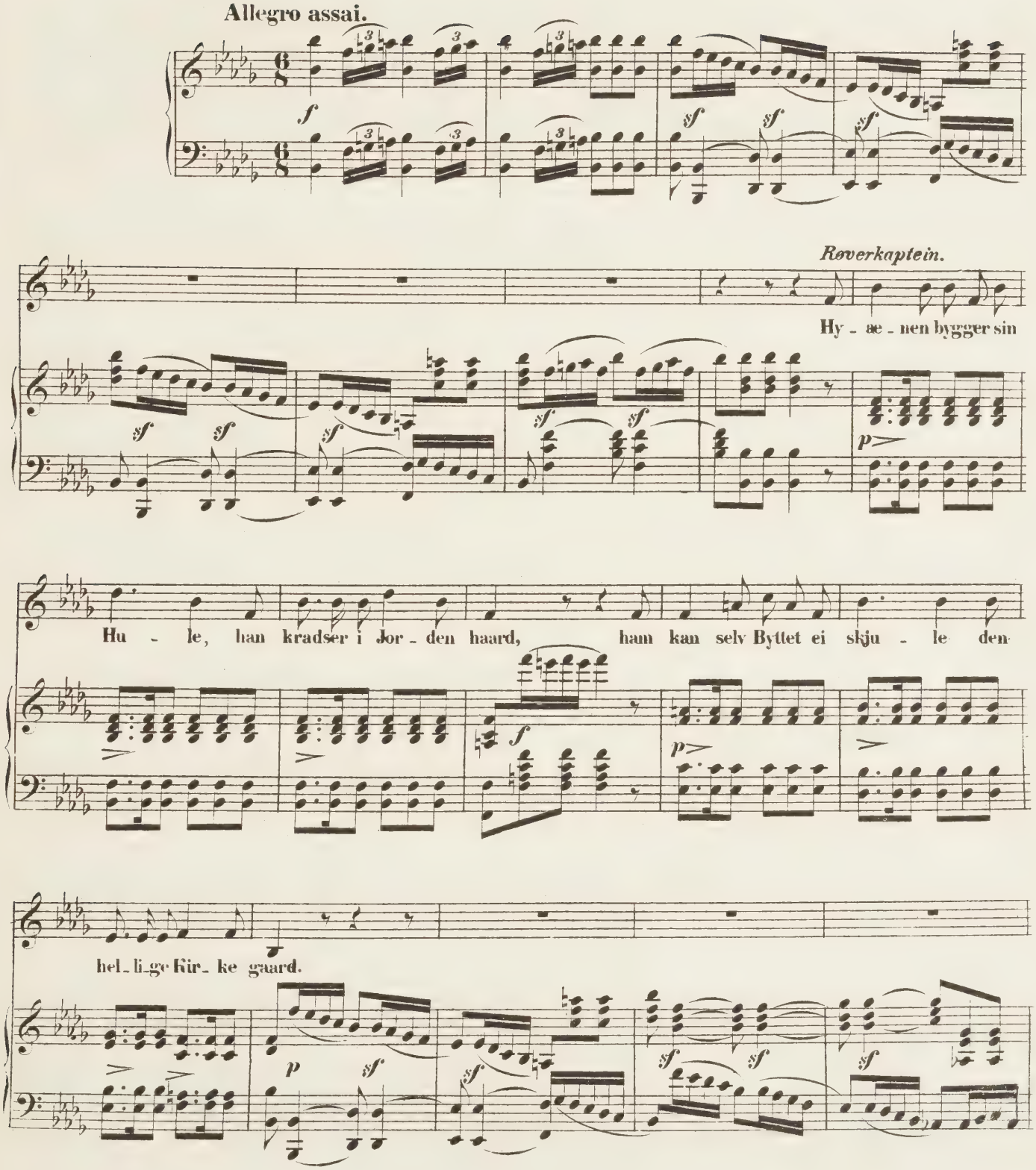

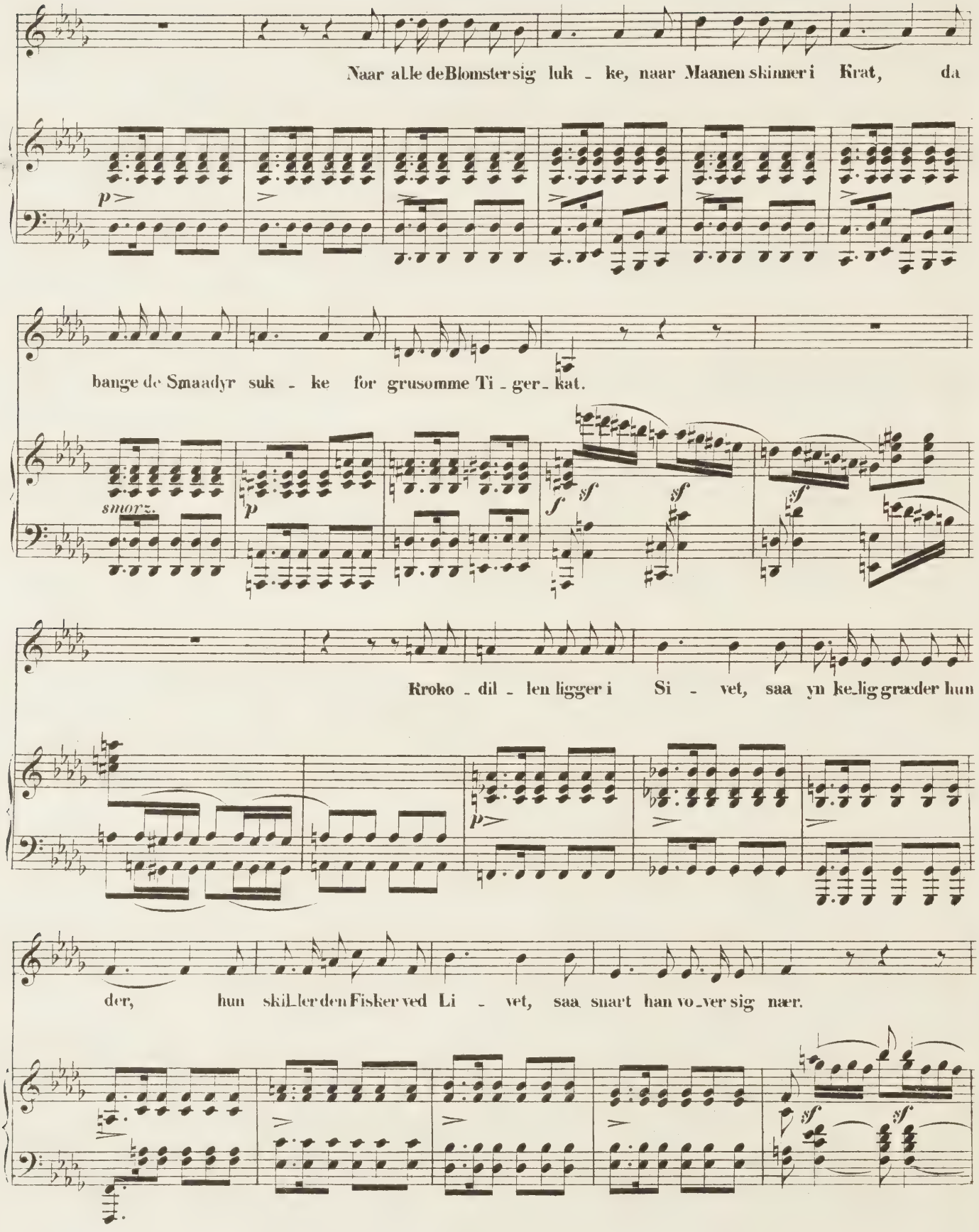
Naar alle de Blomster sig luk - ke, naar Maanen skinner i Krat, da
bange de Smaadyr suk - ke for grusomme Ti - ger - kat.
Kroko - dil - len ligger i Si - vet, saa yn ke - lig græder hun
der, hun skil - ler den Fisker ved Li - vet, saa snart han vo - ver sig nær.

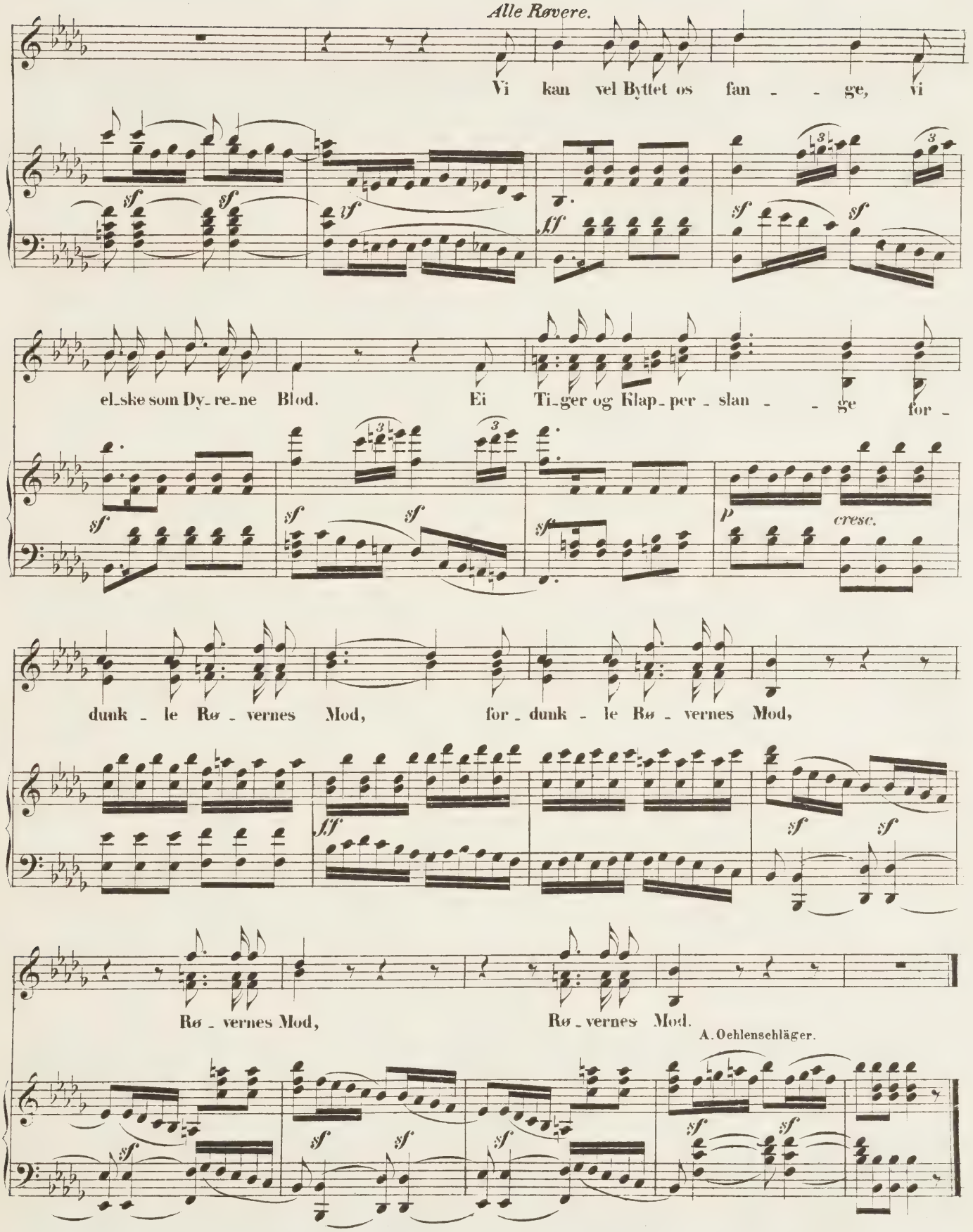
Alle Røvere.
Vi kan vel Byttet os fan - - ge, vi
el-ske som Dy-re-ne Blod. Ei Ti-ger og Klap-per-slan - - ge for -
dunk - le Rø - vernes Mod, for-dunk - le Rø - vernes Mod,
Rø - vernes Mod, Rø - vernes Mod.
A. Oehlenschläger.

LUDLAMS HULE.

(1816.)

I.

Romance.

Allegro moderato.

C. E. F. Weyse.

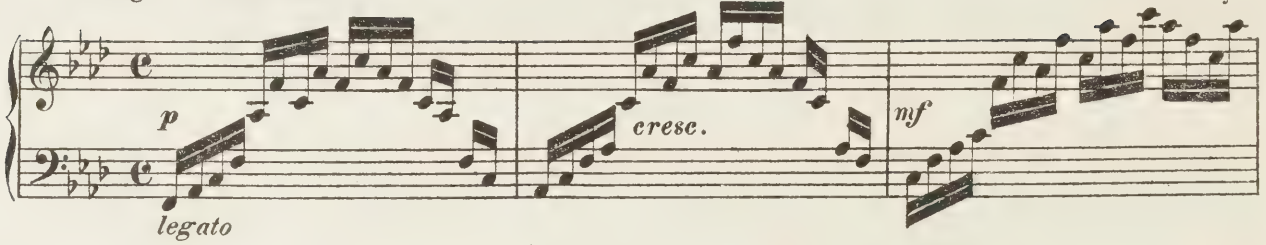

Andantino.

Klara.

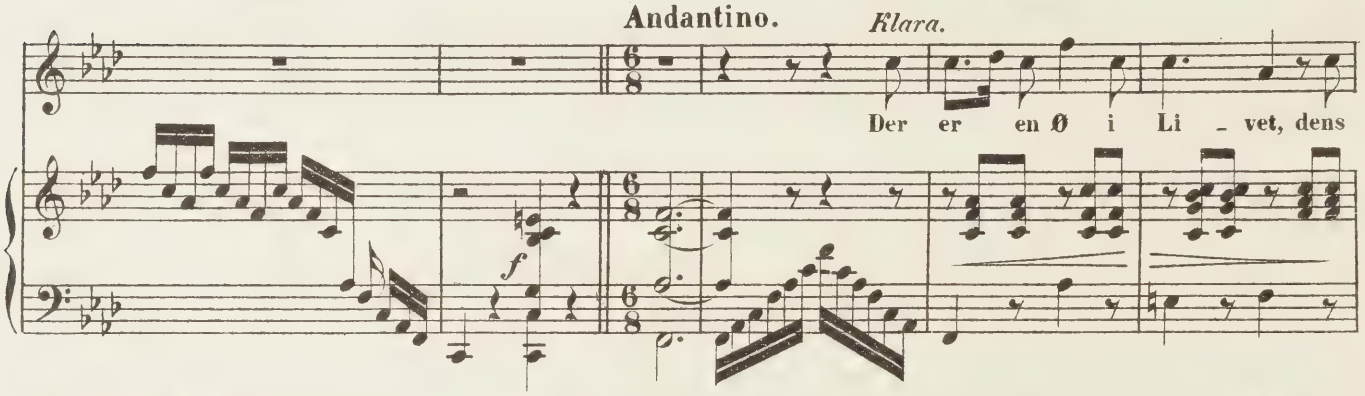

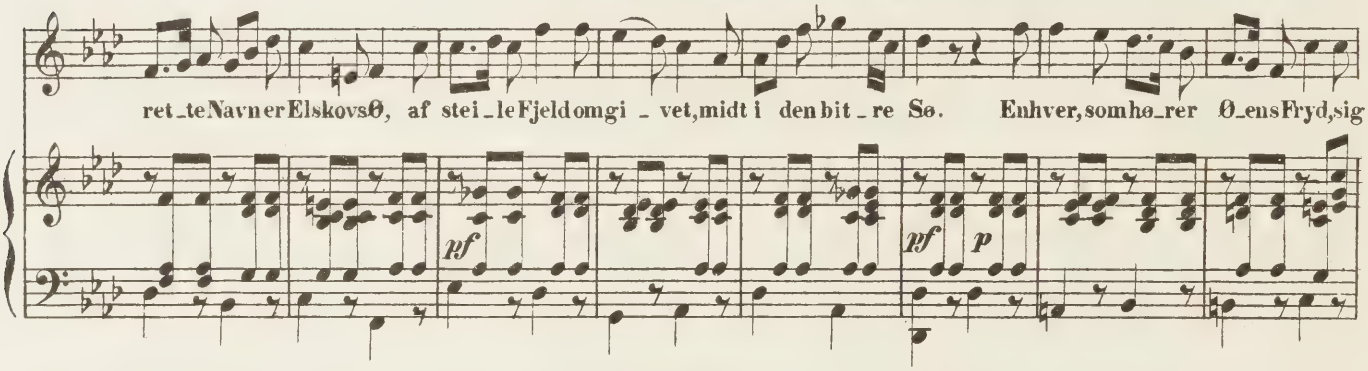

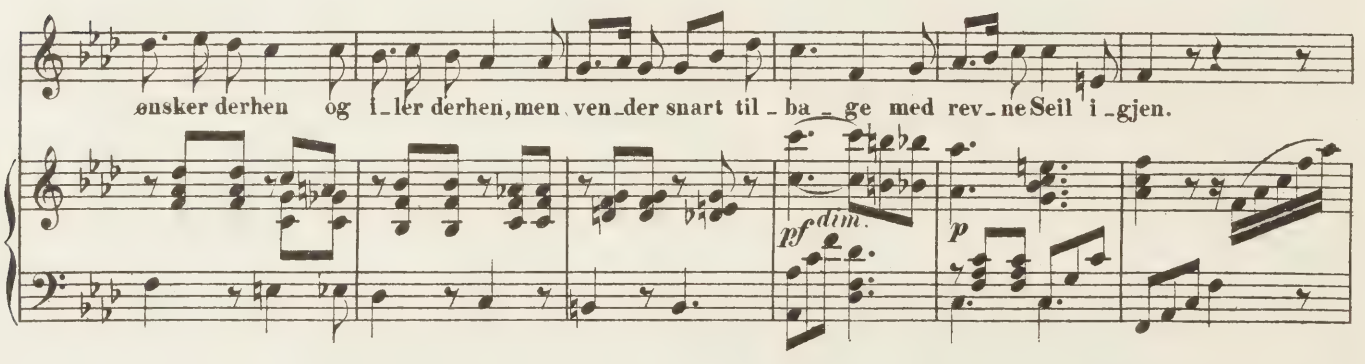

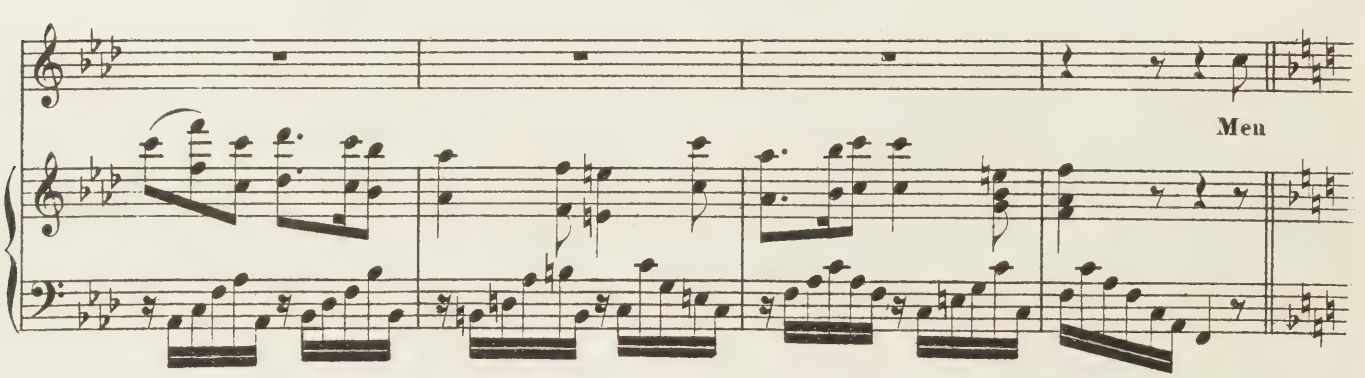

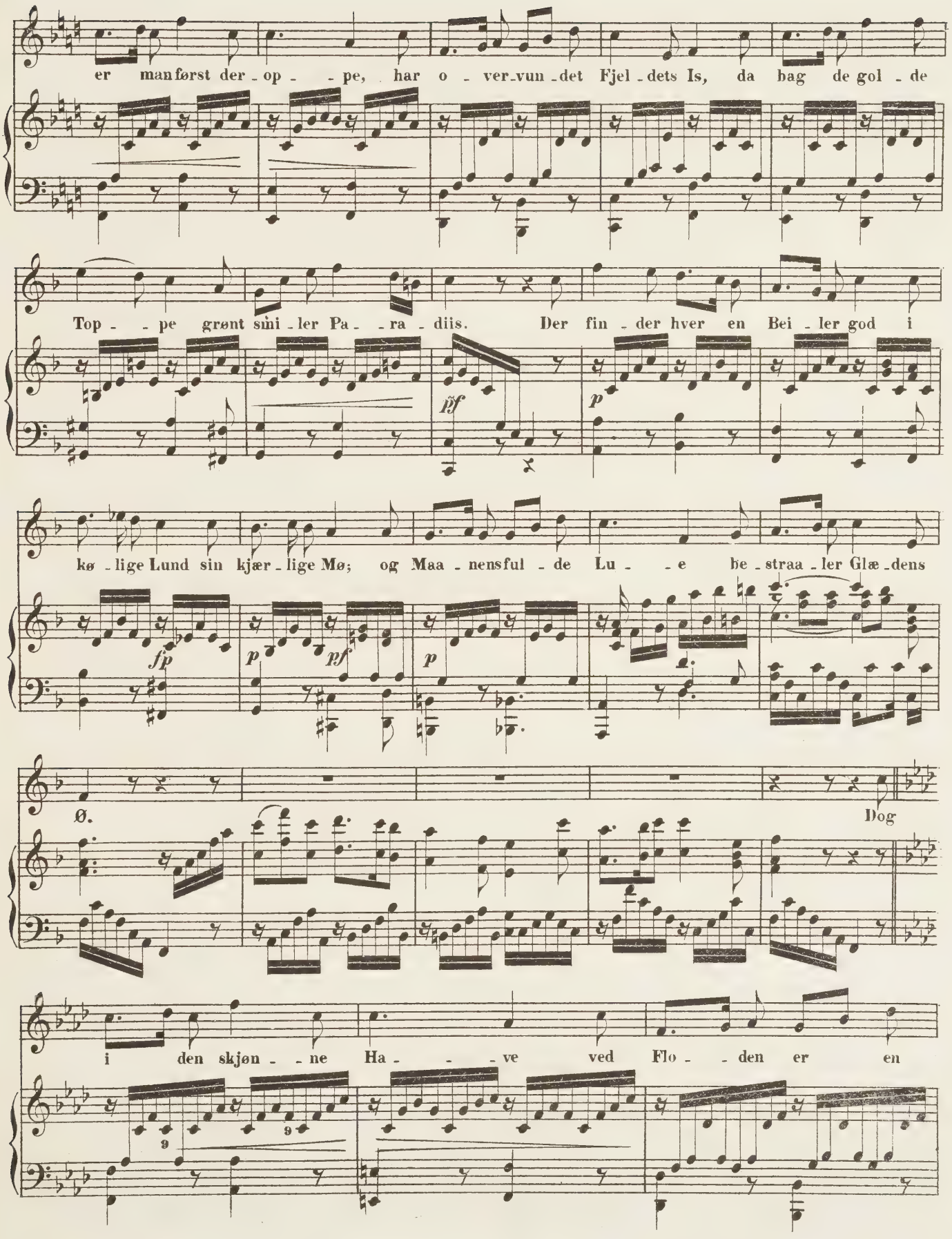
er man først der - op - - pe, har o - ver-vun - det Fjel - dets Is, da bag de gol - de
Top - - pe grønt smi - ler Pa - - ra - diis. Der fin - der hver en Bei - ler god i
kø - lige Lund sin kjær - lige Mø; og Maa - nensful - de Lu - - e be - straa - ler Glæ - dens
Ø.
Dog
i den skjøn - - ne Ha - - - ve ved Flo - - den er en

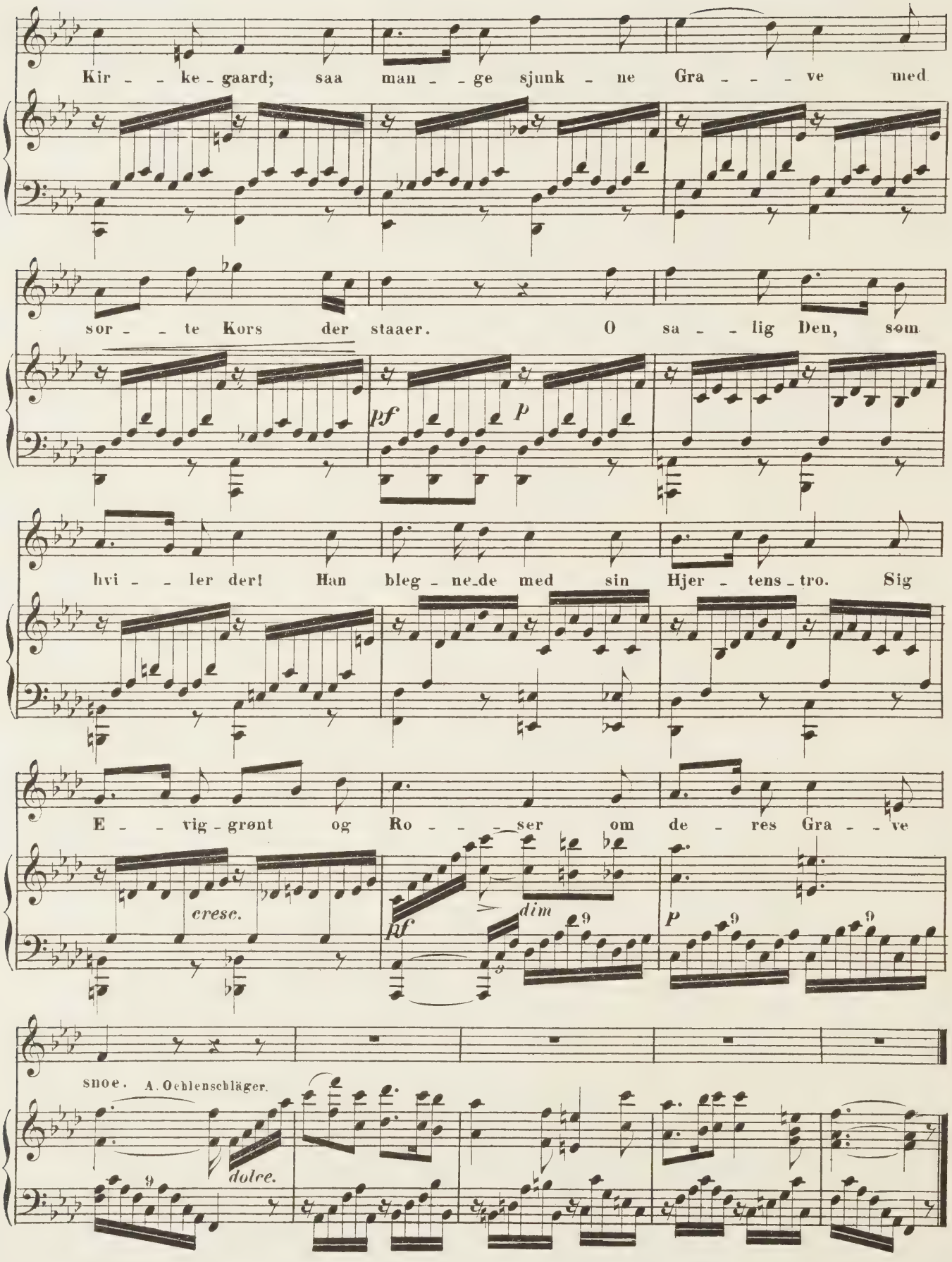
Kir - - ke - gaard; saa man - - ge sjunk - ne Gra - - - ve med
sor - - te Kors der staaer. O sa - - lig Den, som
pf
p
hvi - - ler der! Han bleg - ne-de med sin Hjer - tens - tro. Sig
E - - vig - grønt og Ro - - - ser om de - res Gra - - ve
cresc.
ff
dim
p
snoe. A. Oehlenschläger.
dolce.

II.

Vise.

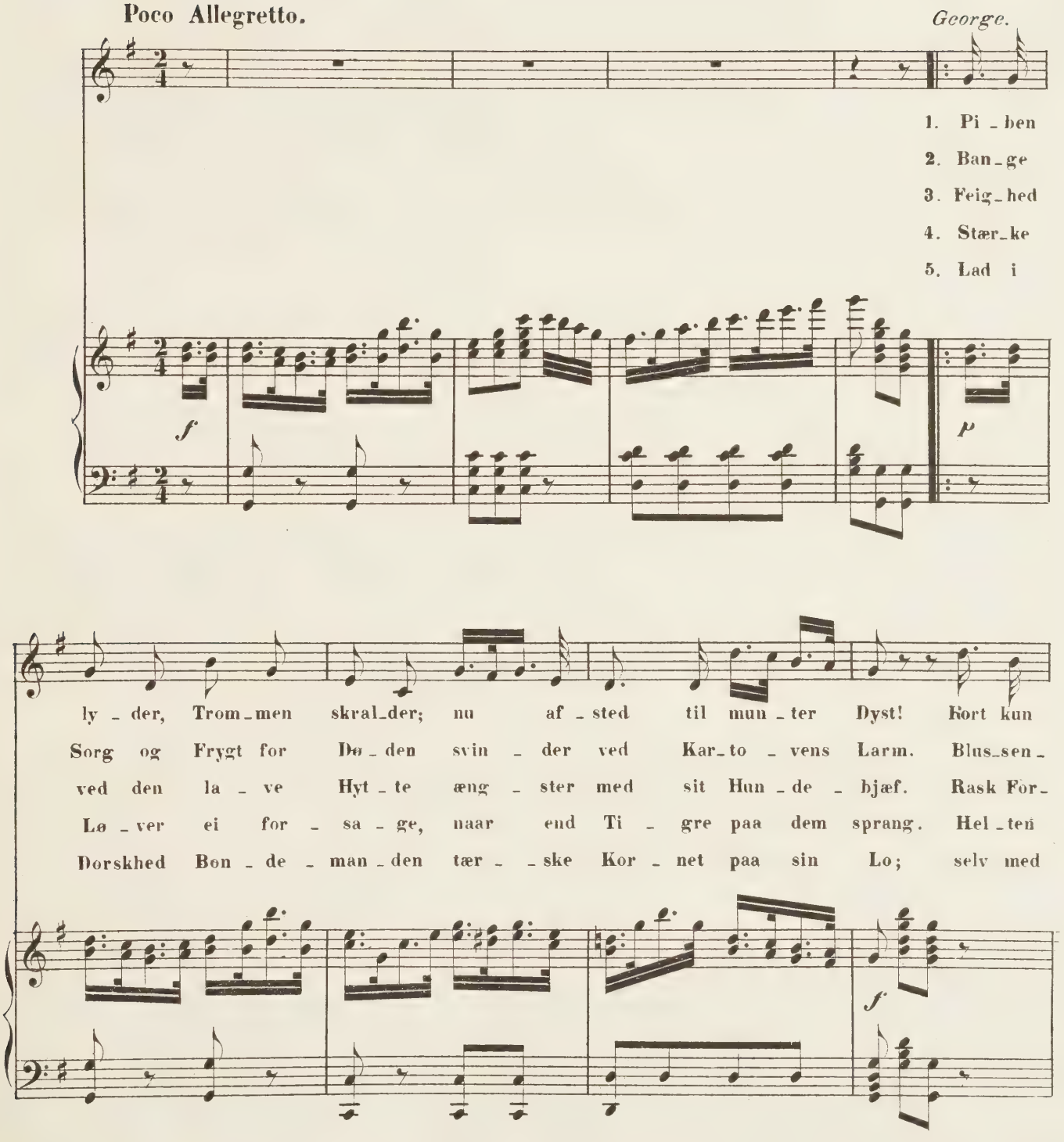
Poco Allegretto.
George.
1. Pi - ben
2. Ban - ge
3. Feig - hed
4. Stær - ke
5. Lad i
f
p
ly - der, Trom - men skral - der; nu af - sted til mun - ter Dyst! Kort kun
Sorg og Frygt for Dø - den svin - der ved Kar - to - vens Larm. Blus - sen -
ved den la - ve Hyt - te æng - ster med sit Hun - de - bjæf. Rask For -
Lø - ver ei for - sa - ge, naar end Ti - gre paa dem sprang. Hel - ten
Dorskhed Bon - de - man - den tær - - ske Kor - net paa sin Lo; selv med
f

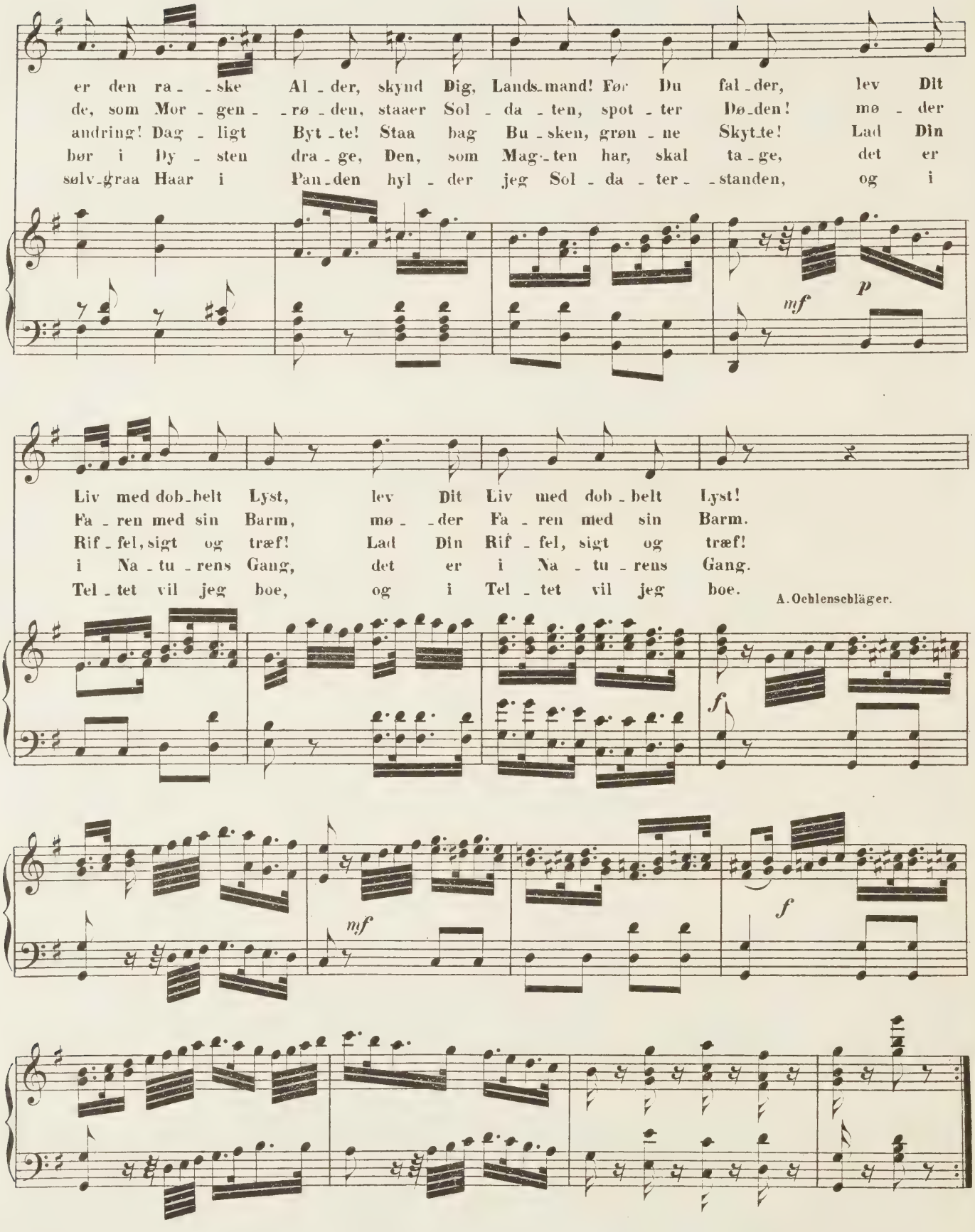
er den ra - - ske Al - der, skynd Dig, Lands-mand! Før Du fal - der, lev Dit
de, som Mor - gen - - rø - den, staaer Sol - da - ten, spot - ter Dø-den! mø - der
andring! Dag - ligt Byt - te! Staa bag Bu - sken, grøn - ne Skyt-te! Lad Din
bør i Dy - sten dra - ge, Den, som Mag-ten har, skal ta - ge, det er
sølv-graa Haar i Pan-den hyl - der jeg Sol - da - ter - - standen, og i
mf
p
Liv med dob-belt Lyst, lev Dit Liv med dob - belt Lyst!
Fa - ren med sin Barm, mø - - der Fa - ren med sin Barm.
Rif - fel, sigt og træf! Lad Din Rif - fel, sigt og træf!
i Na - tu - rens Gang, det er i Na - tu - rens Gang.
Tel - tet vil jeg boe, og i Tel - tet vil jeg boe.
A. Oehlenschläger.
f
mf
f

III.

Vise.

Andante con moto. *George.*

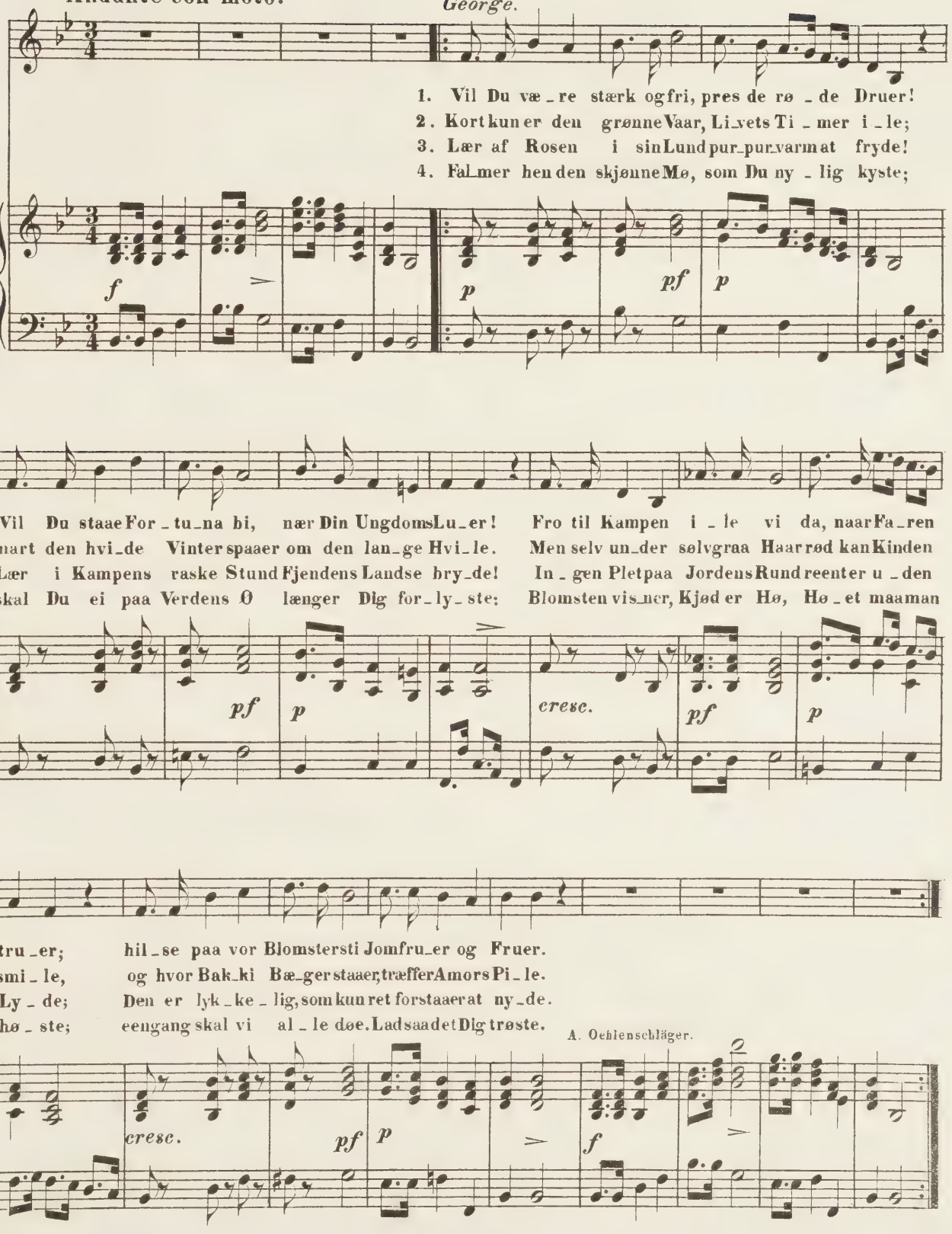

IV.

Arie.

Andante con moto.

Dick.

1 Han gik til Lud_lams
gik den tap_re
fandt ham næ_ste

ten.

p *cresc.* *f* *p* *cresc.*

Hu_le i mør_ke Mi_die_nat, mens Maanen hist, den gu_le, saae gjennem Busk og Krat. „Laan
Pe_ter med Bol_len paa sin Bag. Der stød_tes i Trom_pe_ter, det var hans Bryllupsdag. Der
Mor_gen i Sengen ganske død. Dig her at skil_dre Sor_gen Na_tu_ren mig for_bød. Man

ten. *ten.*

mf *p* *pf* *p*

mig en Kob_ber_bol_le," sang han i Hu_lens Grund, „en tin_net Kas_se_rol_le til
var stor Lyst og Gammen, han gik med Bruden seent; de slum_re_de til_sam_men, han
brag_te den til_ba_ge, der staaer den, hvor den stod! Hun vil den ik_ke ta_ge, den

cres. *pf* *p* *pf* *p*

næ_ste Mid_nat_stund!"
glem_te Lud_lam reent.
er be_talt med Blod.

A. Oehlenschläger.

2. Hjem
3. Man

ten.

f *p*

JOSEPH OG HANS BRØDRE.

(1816.)

I.

Andante. *Joseph.* *Romance.* É. H. Méhul.

1. Min fjor_ten_de Vaar kun jeg sku_ed, mi _ ne Brød_re fulgte jeg fro, i mit
2. I Ly af tre Palmer jeg knæled, fromt til Him_lens Herre jeg bad! Mine
3. Der jeg laa og ven_te_de Dø_den; men sig Sorg kan vende til Held: ei de

dolce

Hjer _ te Kjærlig _ hed lu _ ed_hvor kan et Barn paa Fjendskab troe? Vi i Si _ chems yn _ di _ ge
Brød_res Hjerter be _ sjæ_led kun mod mig Ar _ me Hævn og Had. I en Af _ grunds fug ti _ ge
Grumme fuldbrag_te Brø_den, de solg_te mig for Guld som Træl. Mens med vild og rovgjer _ rig

Da _ le græs_sed Hjor_den ved Kil _ dens Bred. Jeg var Barn i Gjerning og Ta _ le, og Lammet
Gjem _ me kas_ted de de_res Bro _ der ned; In_tet hjalp min kla_gen_de Stem_me, min Graad og
Glæ _ de de be _ saae det dyrtkjøb _ te Muld, jeg min Fa _ der maat_te be _ græ_de og dem, som

lig i Frygtsom_hed, jeg var Barn i Gjerning og Ta_le, og Lam_met lig i Frygtsomhed.
min U_skyl _ dig _ hed! In_tet hjalp min kla_gen_de Stemme, min Graad og min U_skyl _ dig_hed!
solgte mig for Guld! jeg min Fa _ der maatte be _ græde og dem, som solgte mig for Guld!

Ved N. T. Bruun.

f *dolce*

II.

Romance.

Allegretto poco Andante.

Benjamin.

1. Da Dø_den ham rev fra vort Hjer_te, ham
2. Med fa_der_lig Om_hu vei_le _ ded han
3. O Gud, hvor mit Hjer_te man fry _ der, naar

dolce *p* *pp*

Jakobs høit_el _ ske_de Søn, til Herren op_send_te hans Smer_te om Graven en in _ der_lig Bøn! For
ømt mi_ne barn _ li_ge Fjed; som fordum han Jo_seph til_be _ ded, gav han nu mig sin Kjærlig_hed. Ham
Joseph man næv _ ner for mig! Han ei_ed de mil_de_ste Dy _ der, var el_sket og kjend _ te ei Svig. For

Trøst i hans Sjæl at ind_gy _ de for hans Blik fremstil_led man mig; ak, han fandt, jeg var Jo_seph lig, og
skyl_der min Sjæl Li_vets Go _ der! Nu jeg kan gjengjælde min Ven; det _ te Hjer_te ham gi'er i _ gjen den
Ja_kob min Fa_der at glæ _ de, jeg vil naae min Broder i Dyd! Jeg skal væ _ re min Fa_ders Fryd, men

dol.

end mi_ne Træk kan ham fry _ de, og end mi_ne Træk kan ham fry _ de.
Ømhed, han fandt hos min Bro _ der! den Ømhed, han fandt hos min Bro _ der!
begge vi Jo_seph be_græ _ de, men begge vi Jo_seph be_græ _ de.

Ved N. T. Bruun.

mf *mf* *f*

JOCONDE.

(1817.)

*Kuplet.**)

Nicolo Isouard.

Andantino.

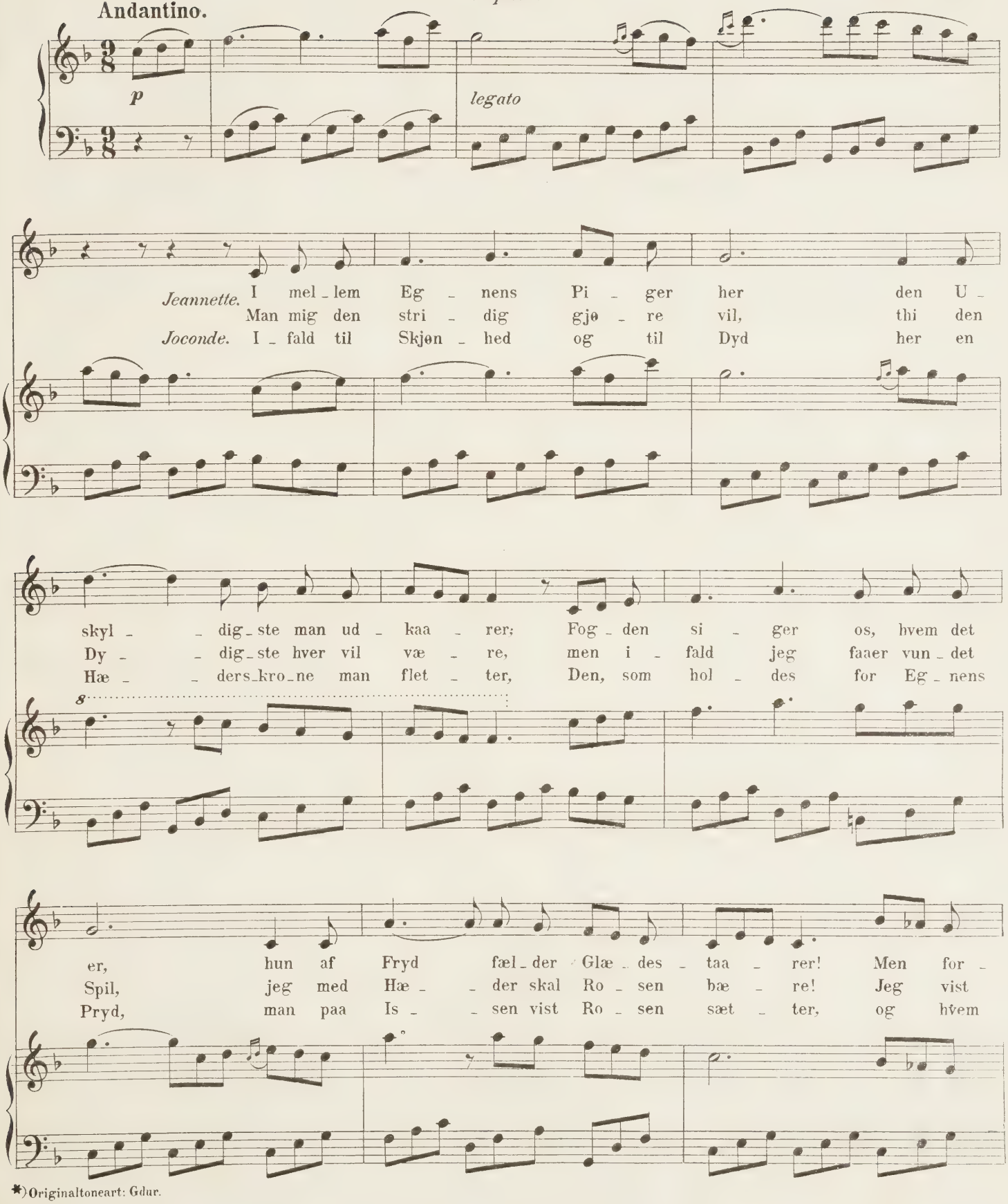

*) Originaltoneart: Gdur.

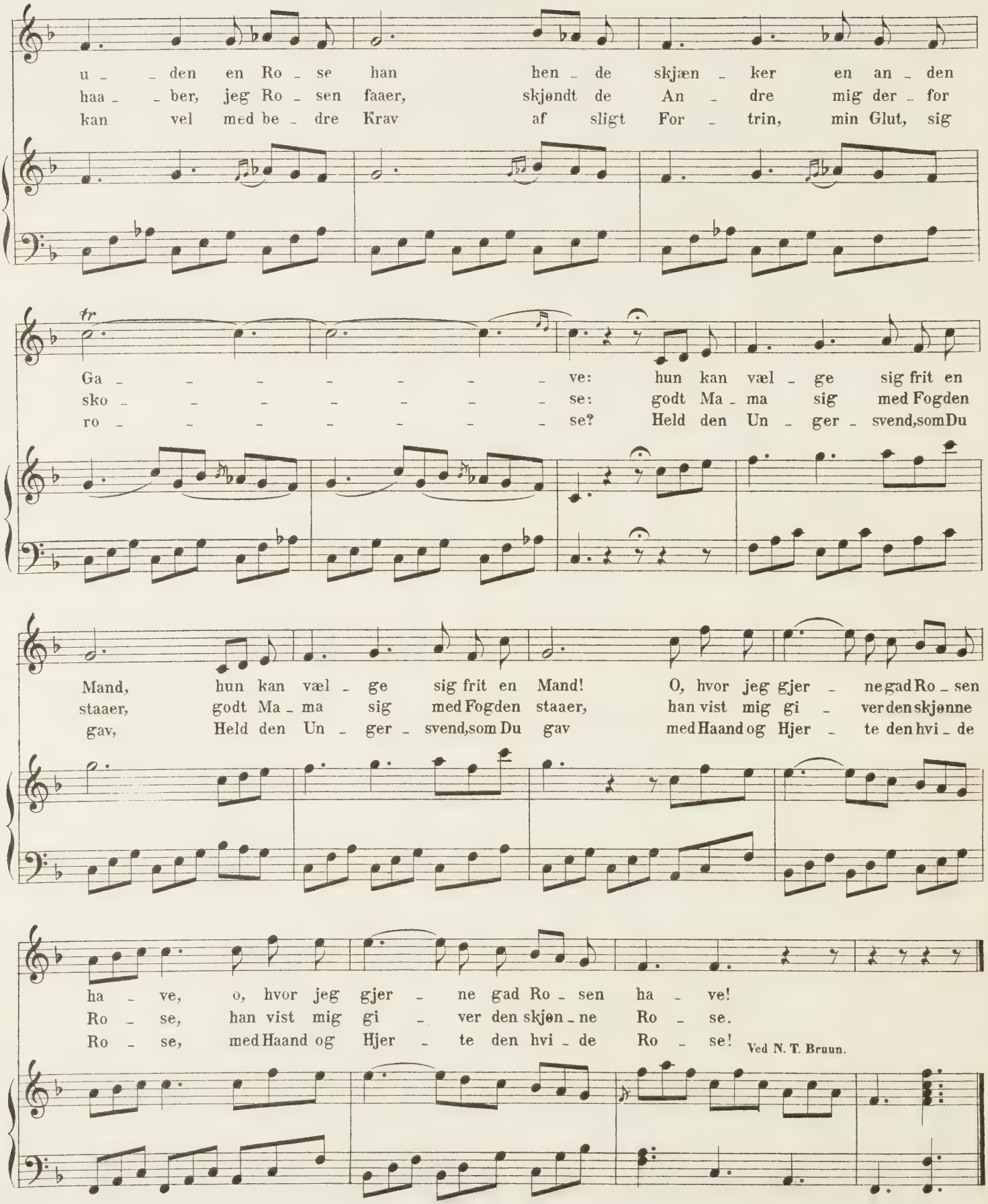
u _ _ den en Ro _ se han hen _ de skjæn _ ker en an _ den
haa _ _ ber, jeg Ro _ sen faaer, skjøndt de An _ dre mig der _ for
kan vel med be _ dre Krav af sligt For _ trin, min Glut, sig
tr
Ga _ _ _ _ _ _ _ ve: hun kan væl _ ge sig frit en
sko _ _ _ _ _ _ _ se: godt Ma _ ma sig med Fogden
ro _ _ _ _ _ _ _ se? Held den Un _ ger _ svend,som Du
Mand, hun kan væl _ ge sig frit en Mand! O, hvor jeg gjer _ ne gad Ro _ sen
staaer, godt Ma _ ma sig med Fogden staaer, han vist mig gi _ ver den skjønne
gav, Held den Un _ ger _ svend,som Du gav med Haand og Hjer _ te den hvi _ de
ha _ ve, o, hvor jeg gjer _ ne gad Ro _ sen ha _ ve!
Ro _ se, han vist mig gi _ ver den skjøn _ ne Ro _ se.
Ro _ se, med Haand og Hjer _ te den hvi _ de Ro _ se!
Ved N. T. Bruun.

MACBETH.

(1817.)

Andante.

Romance.

Borgvægteren.

C. E. F. Weyse.

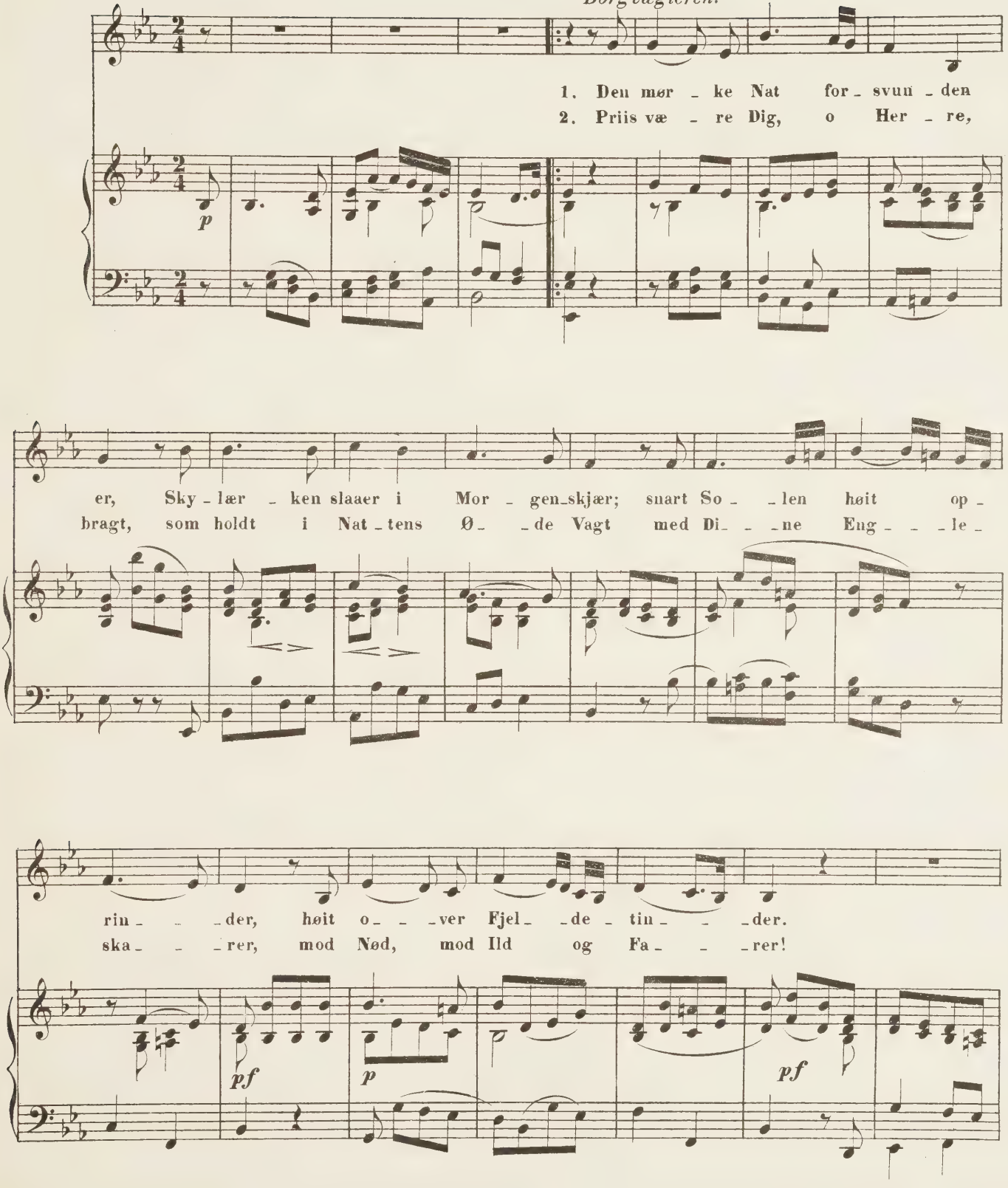

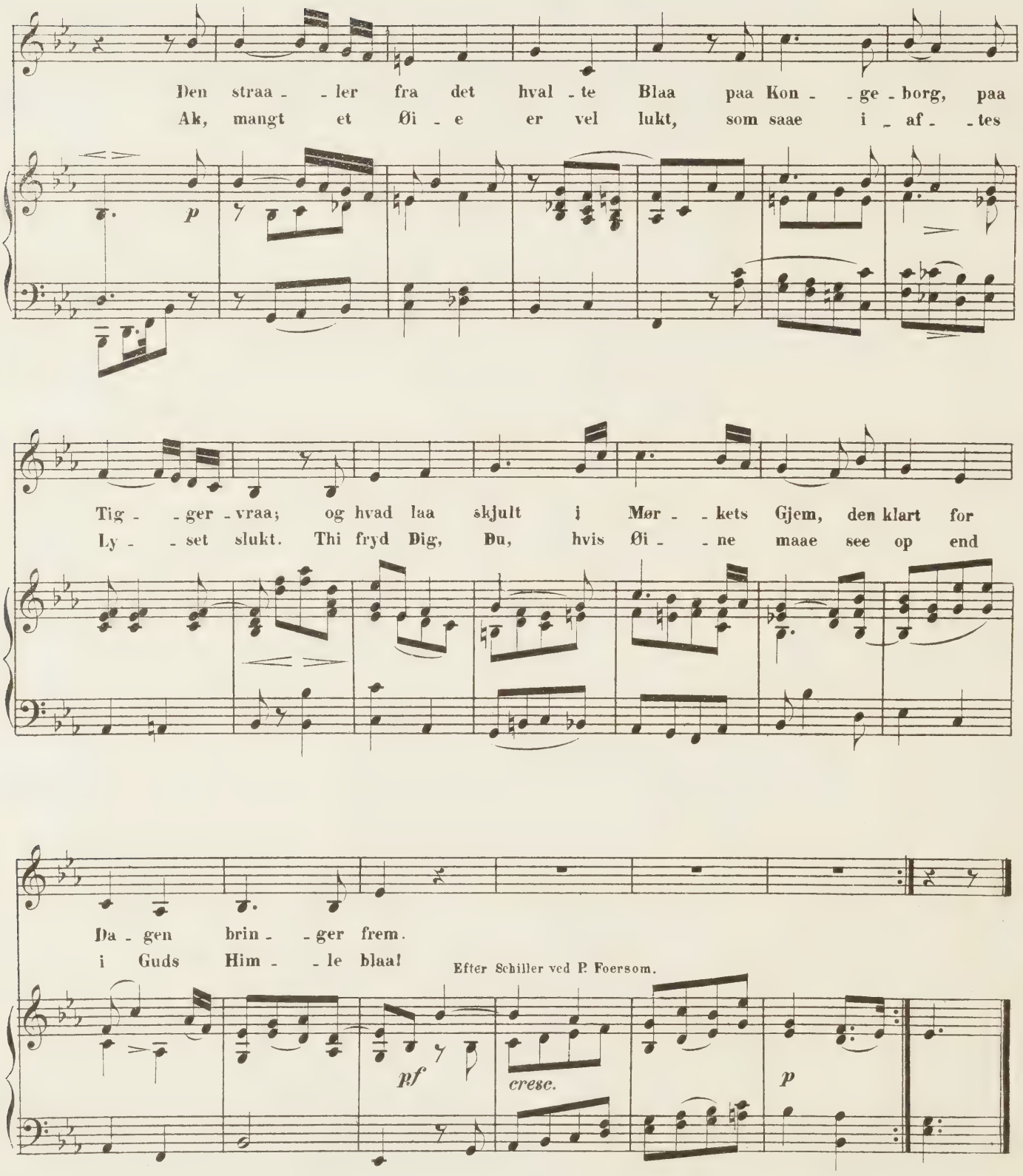
Den straa - - ler fra det hval - te Blaa paa Kon - - ge - borg, paa
Ak, mangt et Øi - e er vel lukt, som saae i - af - - tes
p
Tig - - ger - vraa; og hvad laa skjult i Mør - - kets Gjem, den klart for
Ly - - set slukt. Thi fryd Dig, Du, hvis Øi - - ne maae see op end
Da - gen brin - - ger frem.
i Guds Him - - le blaa!
Efter Schiller ved P. Foersom.
pf
cresc.
p

JEANNOT OG COLIN.

(1818.)

*Romance.**)

Nicolo Isouard.

Andante agitato.

doloroso

dolce

Colette.

1. Ak, Jean-not mig for-la-der-Far-vel, al Li-vets Lyst! Nu min Svag-hed jeg ha-der, kun
2. Denne ny El-sker-in-de han fin-der nu saa skjøn: hendes Øm-hed vil svin-de-og
3. Naar en-gang mi-ne Da-le jeg sku-e skal paa-ny, jeg vil tro-lig af-ma-le hver

Fine.

Taarer er min Trøst! Ak, hvor fin-der jeg Lin-dring ved Kjærligheds For-liis? Sin El-skov, sin E-
jeg er vel saa kjøn! Som af Alt jeg kan fat-te, kun Rang er her i Priis, men Dyds og Troskabs
Mø den fæ-le By! Jeg vil si-ge: „Du hø-re mit Raad, hvis Du er viis: lad ei Din Kjærest

rin-dring man ta-ber i Pa-ris, sin El-skov, sin E-rin-dring man ta-ber i Pa-ris!
Skat-te ei ag-tes i Pa-ris, men Dyds og Troskabs Skat-te ei ag-tes i Pa-ris!
gjø-re en Rei-se til Pa-ris, lad ei Din Kjærest gjø-re en Rei-se til Pa-ris!“

Ved N. T. Bruun.

*) Originaltoneart: Cmoll.

DEN LILLE RØDHÆTTE.

(1819.)

I.

*Romance.**)

A. Boieldieu.
(1775 – 1834.)

Andante. *Nanette.*

1. Først bad han mig om den Bu_ket, som jeg her ved Bar_men for_
2. Man si_ger, de her_lig_ste Kaar os til Bru_de_skam_me_len

pp

va_red'; som ær_bar Pi_ge flux jeg sva_red': Her_re, nei, for_lang ik_ke det! Dog
kal_der, og at en Pi_ge i min Al_der kun bør el_ske den Mand, hun faaer; jeg

snart min Strænghed mig for_la_der, jeg gav ham den ven_lig paa Stand, ven_lig paa Stand, ven_lig paa
næ_sten Hr. Ma_gistren ha_der og slet ik_ke øn_sker til Mand, ønsker til Mand, ønsker til

cresc.

rall.

Stand. Min er ik_ke Skyl_den, min Fa_der, min Fa_der, nei, min er ik_ke Skyl_den, min Fa_der, min
Mand. Min er ik_ke Skyl_den, min Fa_der, min Fa_der, nei, min er ik_ke Skyl_den, min Fa_der, min

ff *p*

*)Originaltoneart: Ddur.

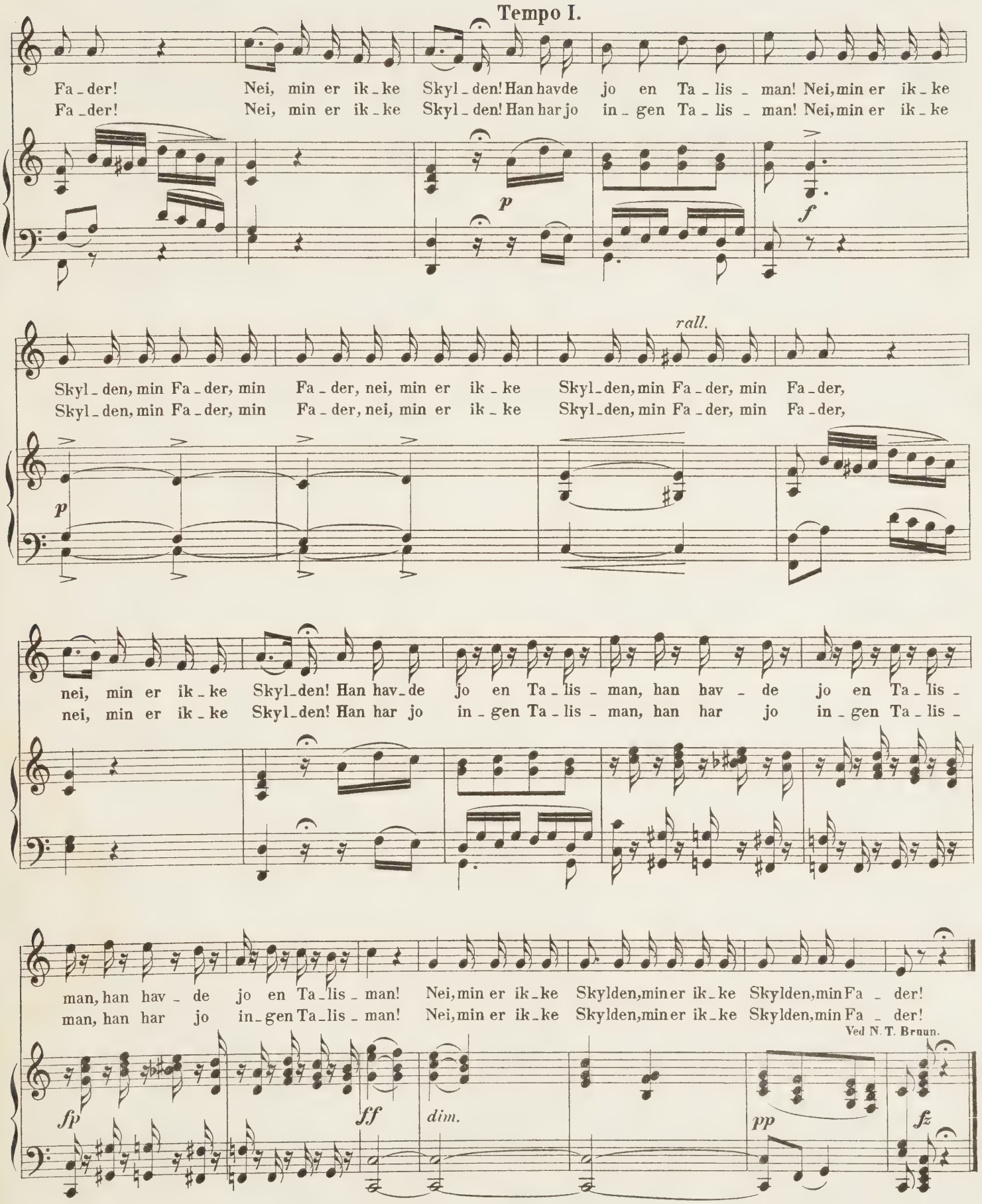
Tempo I.
Fa - der! Nei, min er ik - ke Skyl - den! Han havde jo en Ta - lis - man! Nei, min er ik - ke
Fa - der! Nei, min er ik - ke Skyl - den! Han har jo in - gen Ta - lis - man! Nei, min er ik - ke
p
f
rall.
Skyl - den, min Fa - der, min Fa - der, nei, min er ik - ke Skyl - den, min Fa - der, min Fa - der,
Skyl - den, min Fa - der, min Fa - der, nei, min er ik - ke Skyl - den, min Fa - der, min Fa - der,
p
nei, min er ik - ke Skyl - den! Han hav - de jo en Ta - lis - man, han hav - de jo en Ta - lis -
nei, min er ik - ke Skyl - den! Han har jo in - gen Ta - lis - man, han har jo in - gen Ta - lis -
man, han hav - de jo en Ta - lis - man! Nei, min er ik - ke Skylden, min er ik - ke Skylden, min Fa - der!
man, han har jo in - gen Ta - lis - man! Nei, min er ik - ke Skylden, min er ik - ke Skylden, min Fa - der!
Ved N. T. Braun.
fp
ff
dim.
pp
fz

II.

*Vise.**)

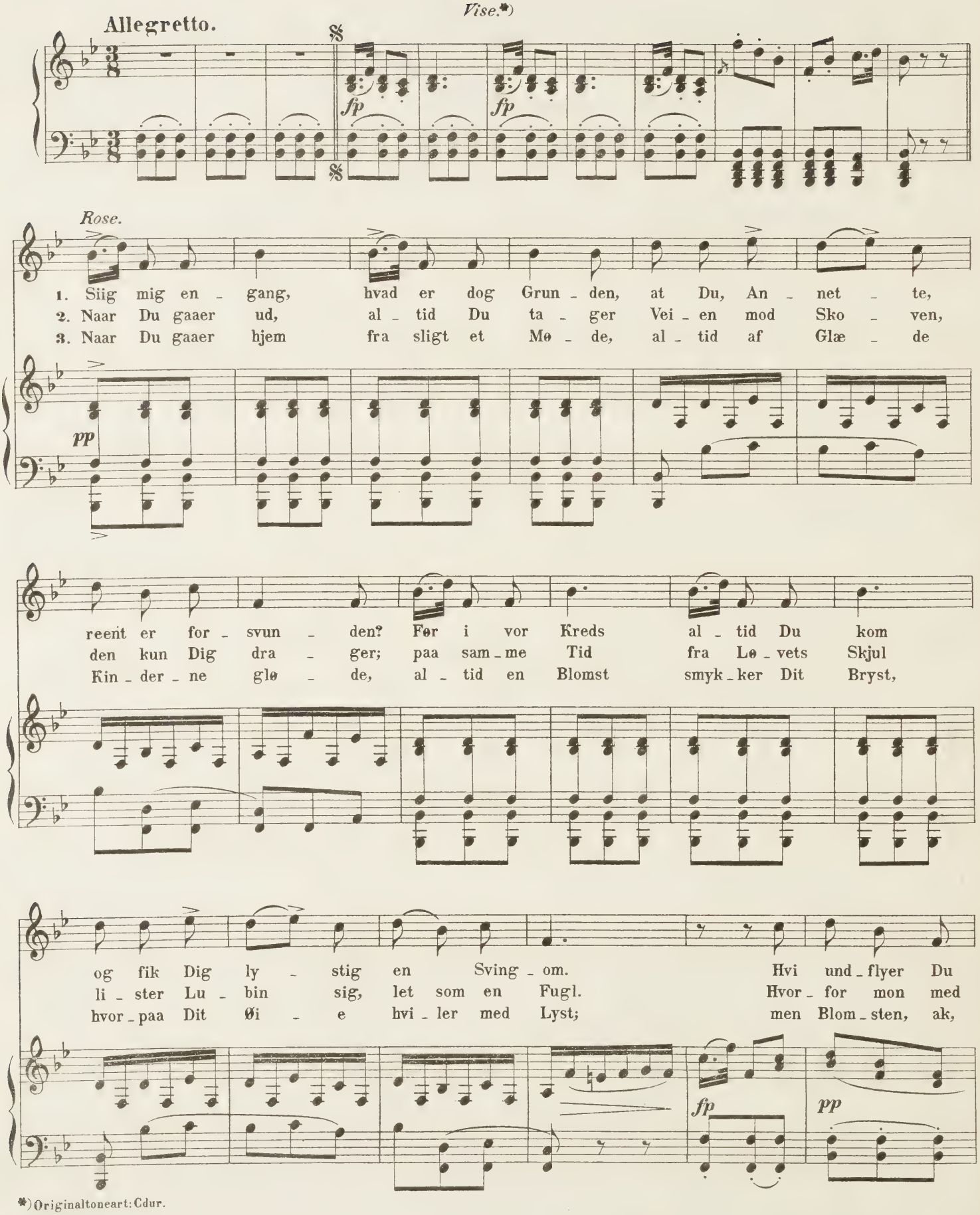

*) Originaltoneart: Cdur.

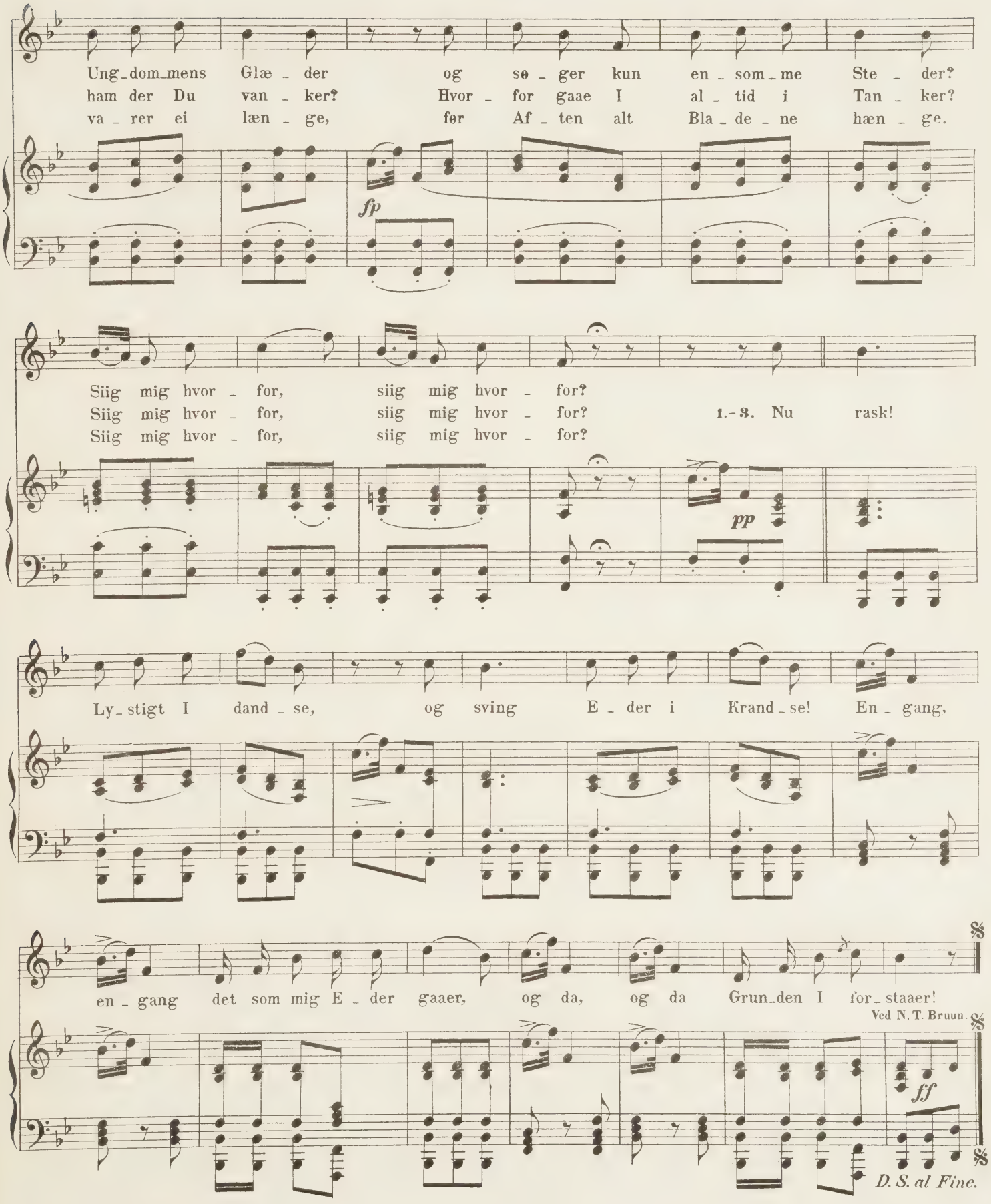
Ung_dom_mens Glæ _ der og sø _ ger kun en _ som _ me Ste _ der?
ham der Du van _ ker? Hvor _ for gaae I al _ tid i Tan _ ker?
va _ rer ei læn _ ge, før Af _ ten alt Bla _ de _ ne hæn _ ge.
fp
Siig mig hvor _ for, siig mig hvor _ for?
Siig mig hvor _ for, siig mig hvor _ for? 1.-3. Nu rask!
Siig mig hvor _ for, siig mig hvor _ for?
pp
Ly_stigt I dand _ se, og sving E _ der i Krand _ se! En _ gang,
en _ gang det som mig E _ der gaaer, og da, og da Grun_den I for _ staaer!
Ved N. T. Bruun.
ff
D. S. al Fine.

ELISA.

(1820.)

Arie.

Fr. Kuhlau.

Larghetto.

Anton.

En yn_dig

p *con espressione*

Blomst op_el_sket har min Haand, til Klip_pens Pryd blandt broget Blomster_vrimmel; den voxte
e_ne der og synker hen, ei Ze_fyrs mil_de Aande_pust den kvæger; o Himmel,

p

fro_digt, og med barn_lig Aand den sku_ed fromt mod Herrens ly_se Himmel. Skjønt blomstred
styrk den med Dit Smiil i_gjen, gyd Trøstens Draa_be i det dunkle Bæ_ger! O, lad den

den, og til en væl_dig Eg, der kraftfuld stod, med rank og æ_del Stam_me, den ømt sig
at_ter blomstre frisk og skjøn og blus_se som i Vaa_rens yngste Da_ge! Da har Du

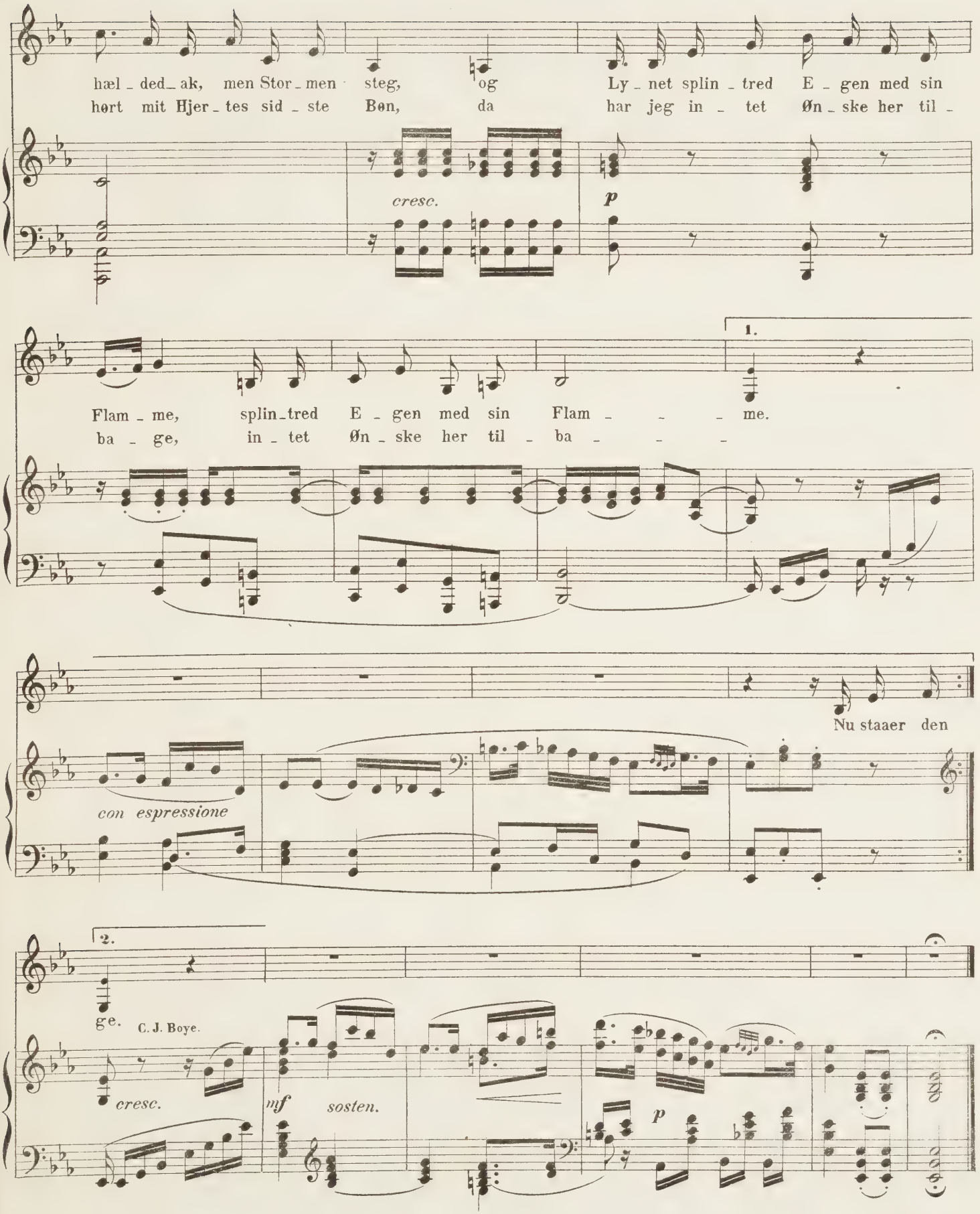
hæl - ded - ak, men Stor - men steg, og Ly - net splin - tred E - gen med sin
hørt mit Hjer - tes sid - ste Bøn, da har jeg in - tet Øn - ske her til -
cresc.
p
1.
Flam - me, splin - tred E - gen med sin Flam - - - me.
ba - ge, in - tet Øn - ske her til - ba - - -
Nu staaer den
con espressione
2.
ge.
C. J. Boye.
cresc.
mf
sosten.
p

FIGAROS BRYLLUP.

(1821.)

I.

Arie.

Allegretto. W. A. Mozart.

Figaro.

Hvis De, Hr. Gre_ve, har Lyst til at dandse, skal jeg min Tro Dem i Farten ei stand_se,

p

gjerne jeg spil_ler Gui_ta_ren der_til__ men De skal dand_se ef_ter mit Spil, ja, ef_ter mit

Spil, ja, ef_ter mit Spil! Jeg skal Dem læ_re,

at paa min Æ_re fiin De maa væ_re, thi jeg er her!

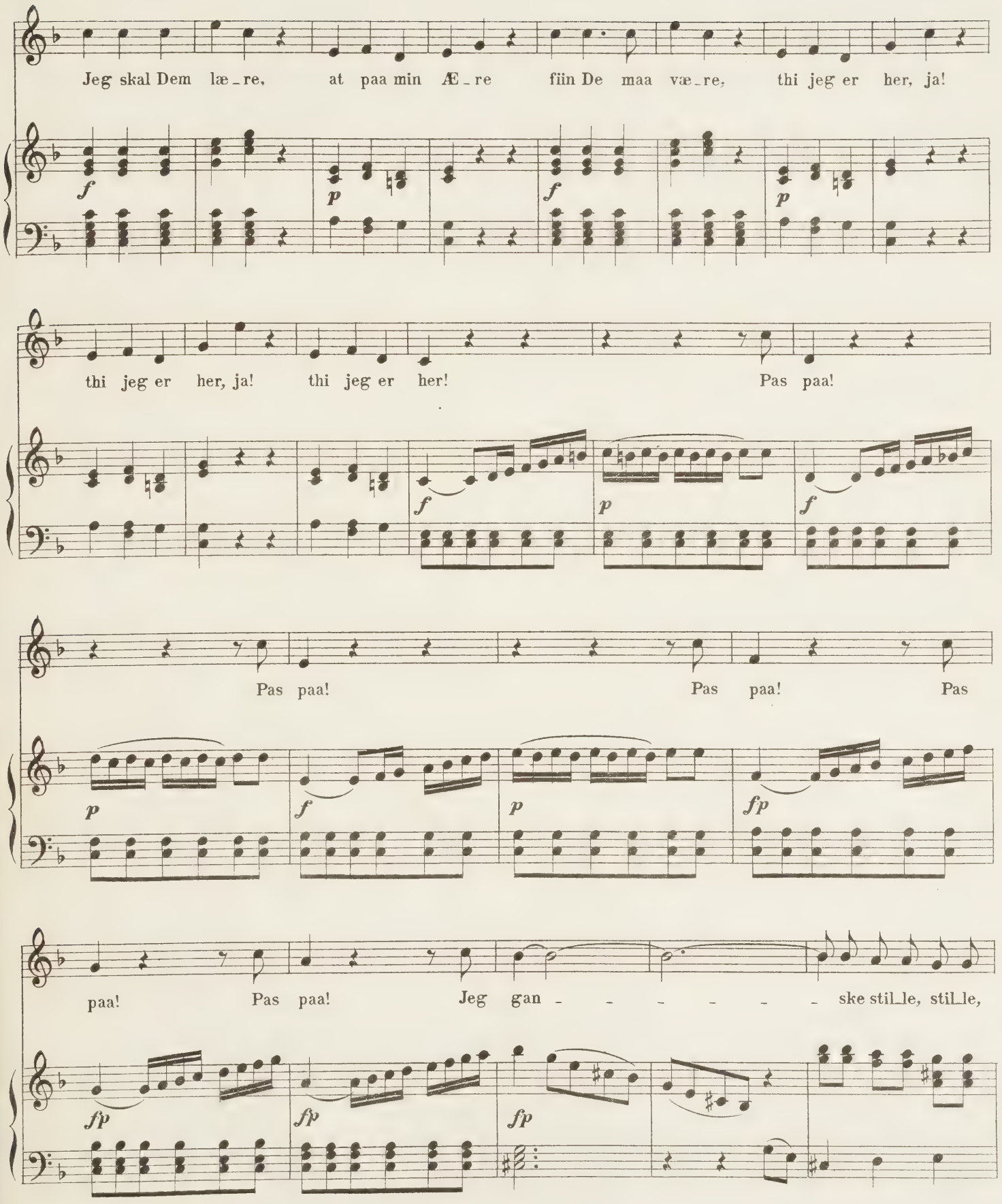
Jeg skal Dem læ_re, at paa min Æ_re fiin De maa væ_re, thi jeg er her, ja!
thi jeg er her, ja! thi jeg er her! Pas paa!
Pas paa! Pas paa! Pas
paa! Pas paa! Jeg gan_ _ _ _ _ _ ske stil_le, stil_le,

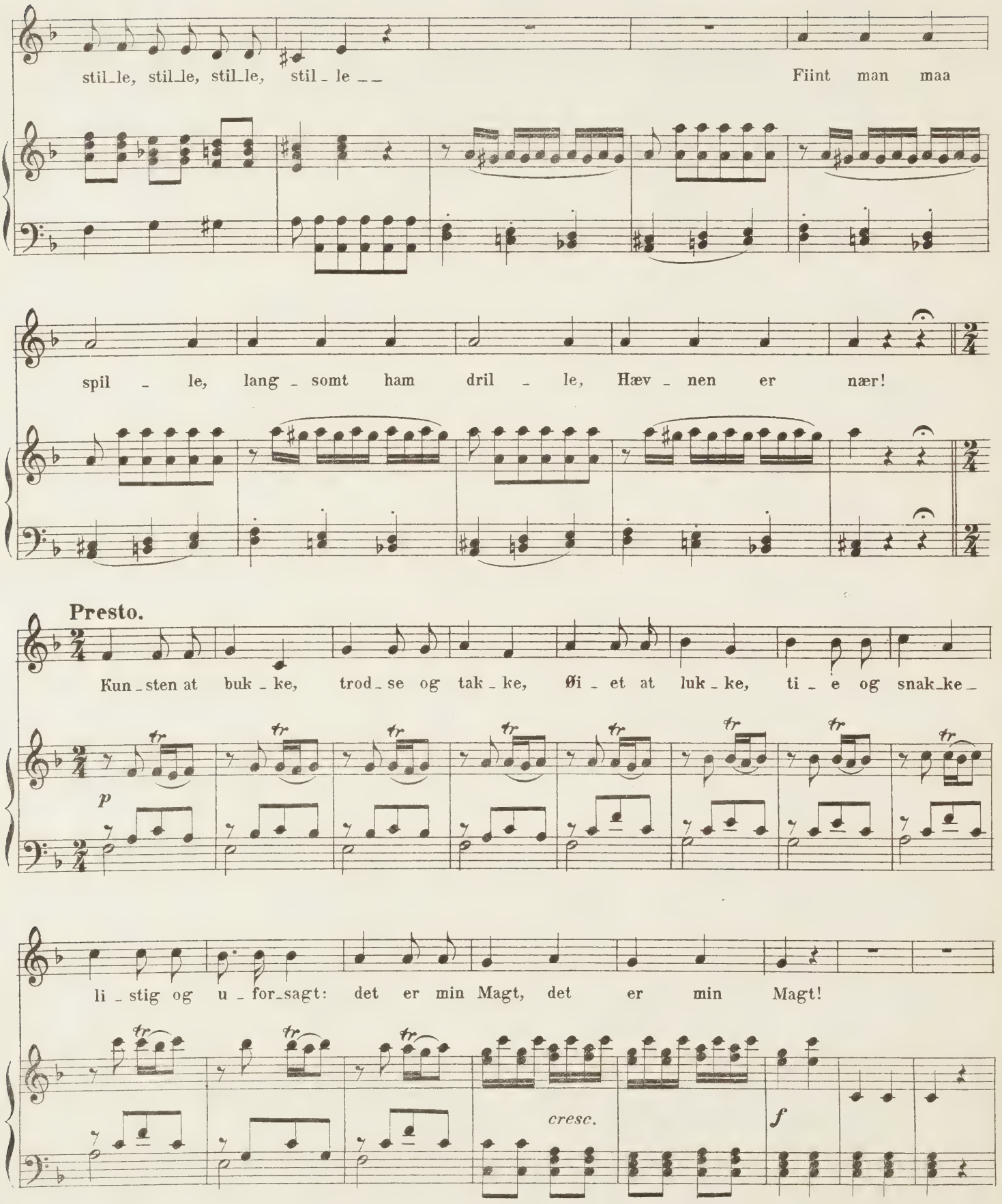
stil_le, stil_le, stil_le, stil - le __
Fiint man maa
spil - le, lang - somt ham dril - le, Hæv - nen er nær!
Presto.
Kun_sten at buk - ke, trod_se og tak - ke, Øi - et at luk - ke, ti - e og snak_ke_
p
li - stig og u - for_sagt: det er min Magt, det er min Magt!
cresc.
f

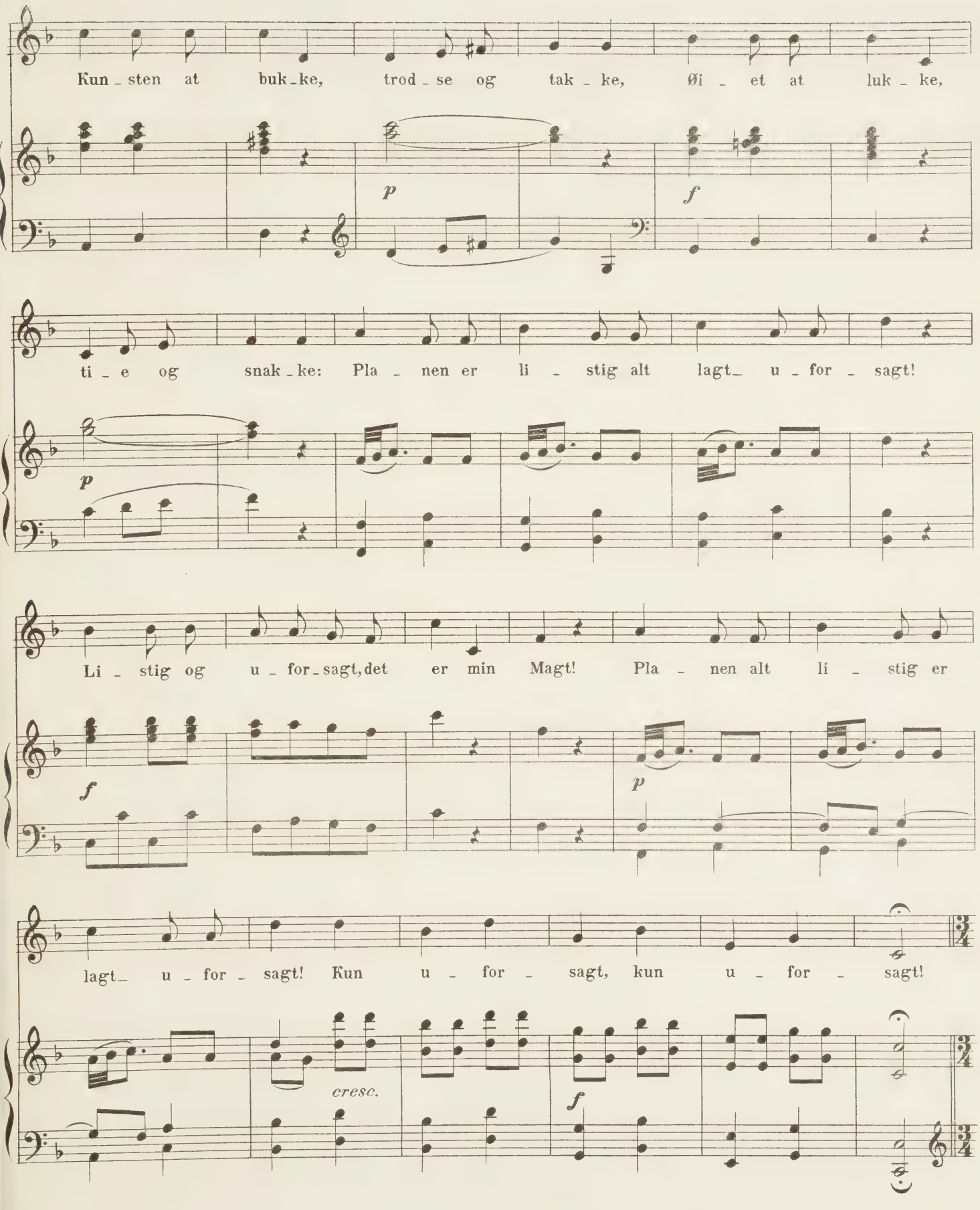
Kun - sten at buk - ke, trod - se og tak - ke, Øi - et at luk - ke,
p
f
ti - e og snak - ke: Pla - nen er li - stig alt lagt_ u - for - sagt!
p
Li - stig og u - for - sagt, det er min Magt! Pla - nen alt li - stig er
f
p
lagt_ u - for - sagt! Kun u - for - sagt, kun u - for - sagt!
cresc.
f

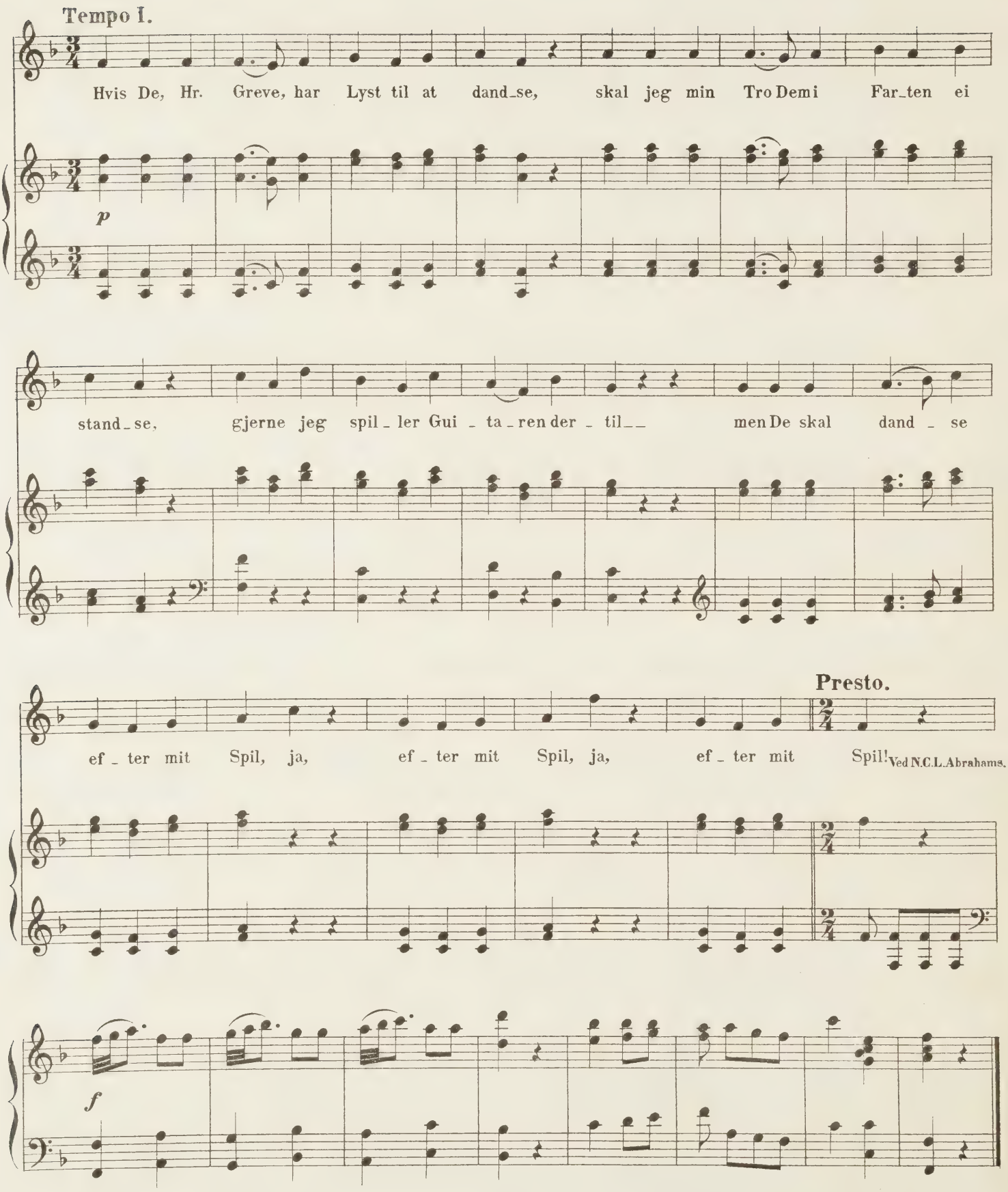
Tempo I.
Hvis De, Hr. Greve, har Lyst til at dand_se, skal jeg min Tro Demi Far_ten ei
p
stand_se, gjerne jeg spil_ler Gui_ta_ren der_til__ men De skal dand_se
Presto.
ef_ter mit Spil, ja, ef_ter mit Spil, ja, ef_ter mit Spil!
Ved N.C.L.Abrahams.
f

II.

Arie.

Allegro vivace.

Cherubin.

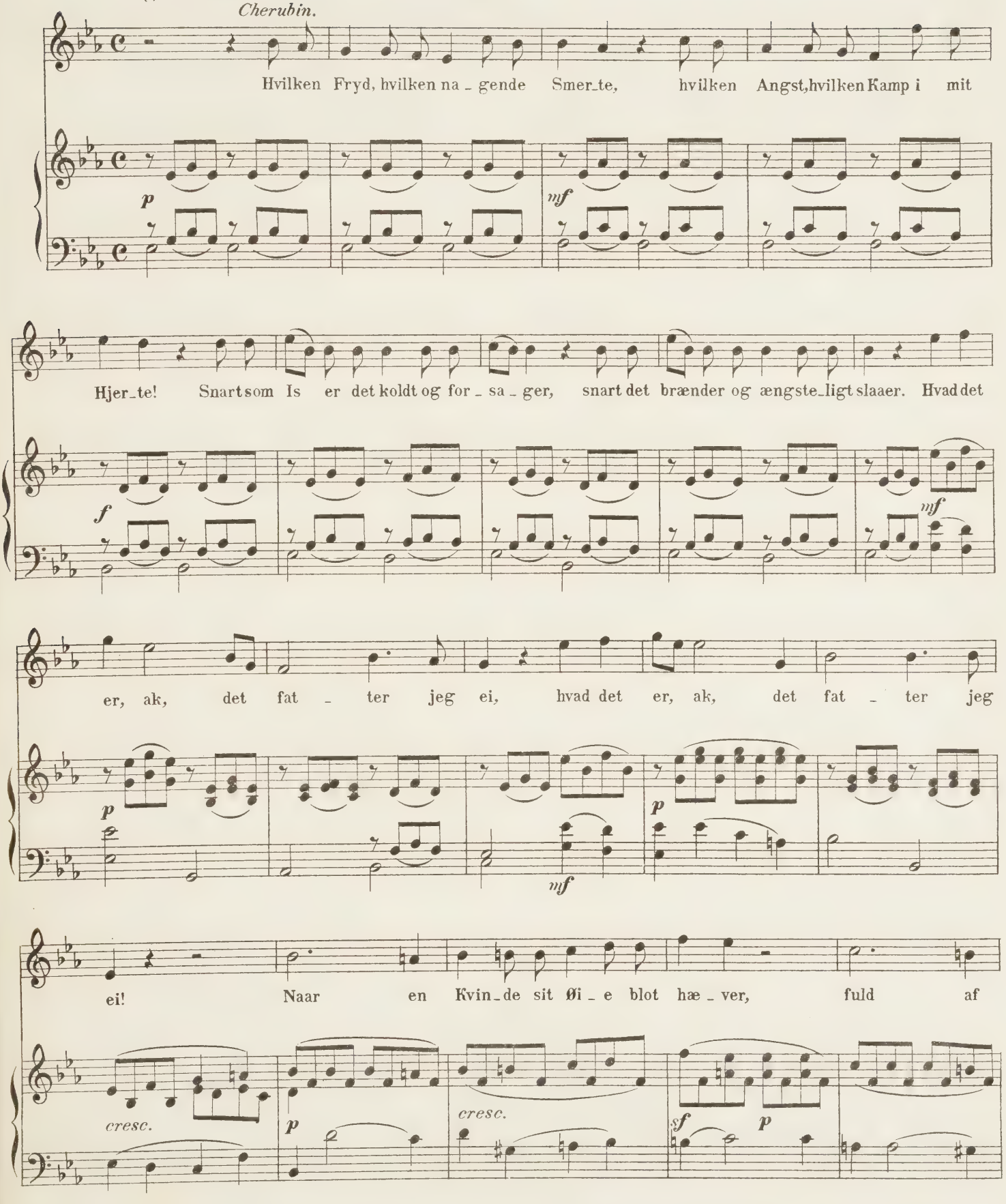

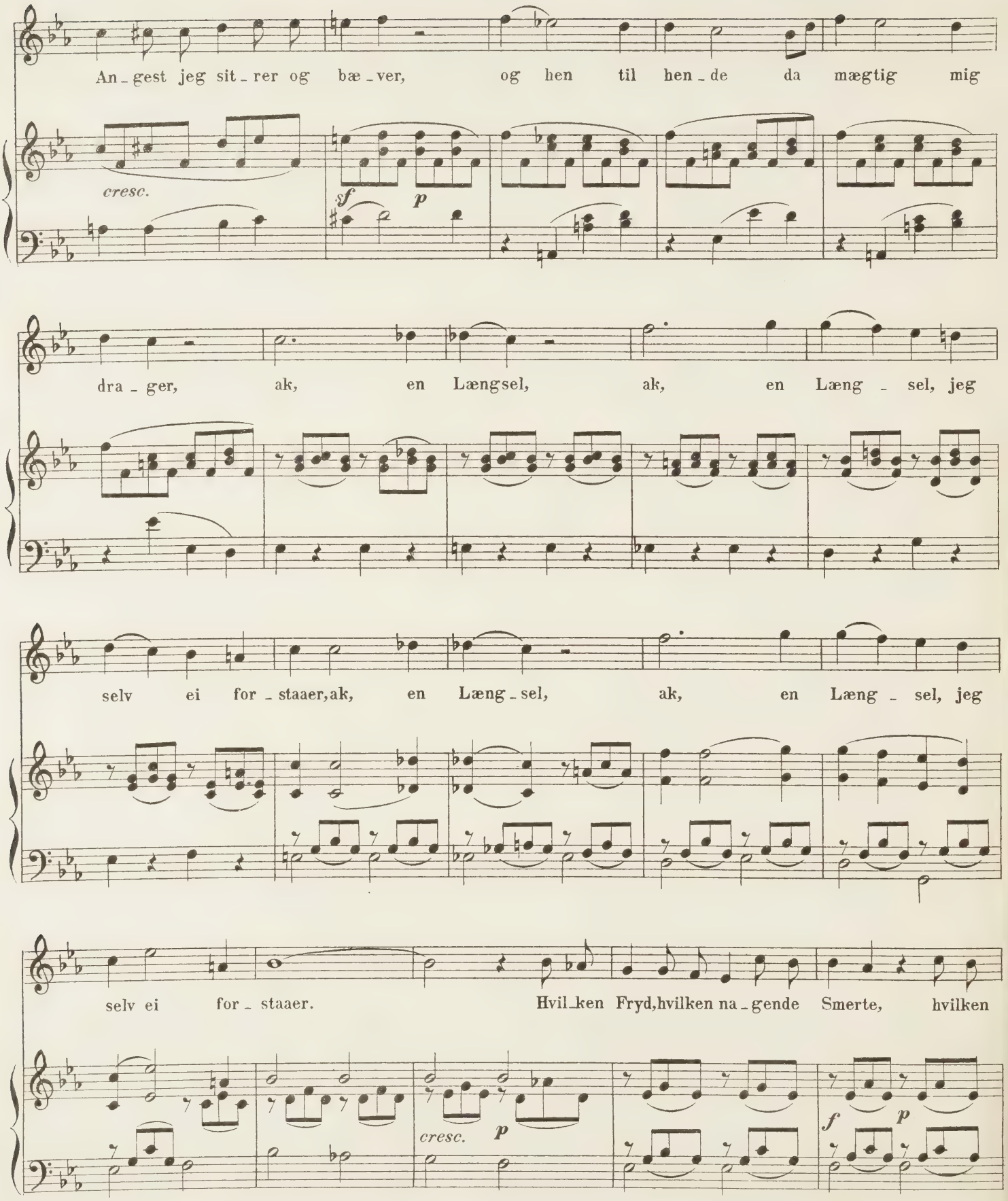
An_gest jeg sit_rer og bæ_ver, og hen til hen_de da mægtig mig
cresc.
sf
p
dra_ger, ak, en Længsel, ak, en Læng_sel, jeg
selv ei for_staaer, ak, en Læng_sel, ak, en Læng_sel, jeg
selv ei for_staaer. Hvil_ken Fryd, hvilken na_gende Smerte, hvilken
cresc.
p
f
p

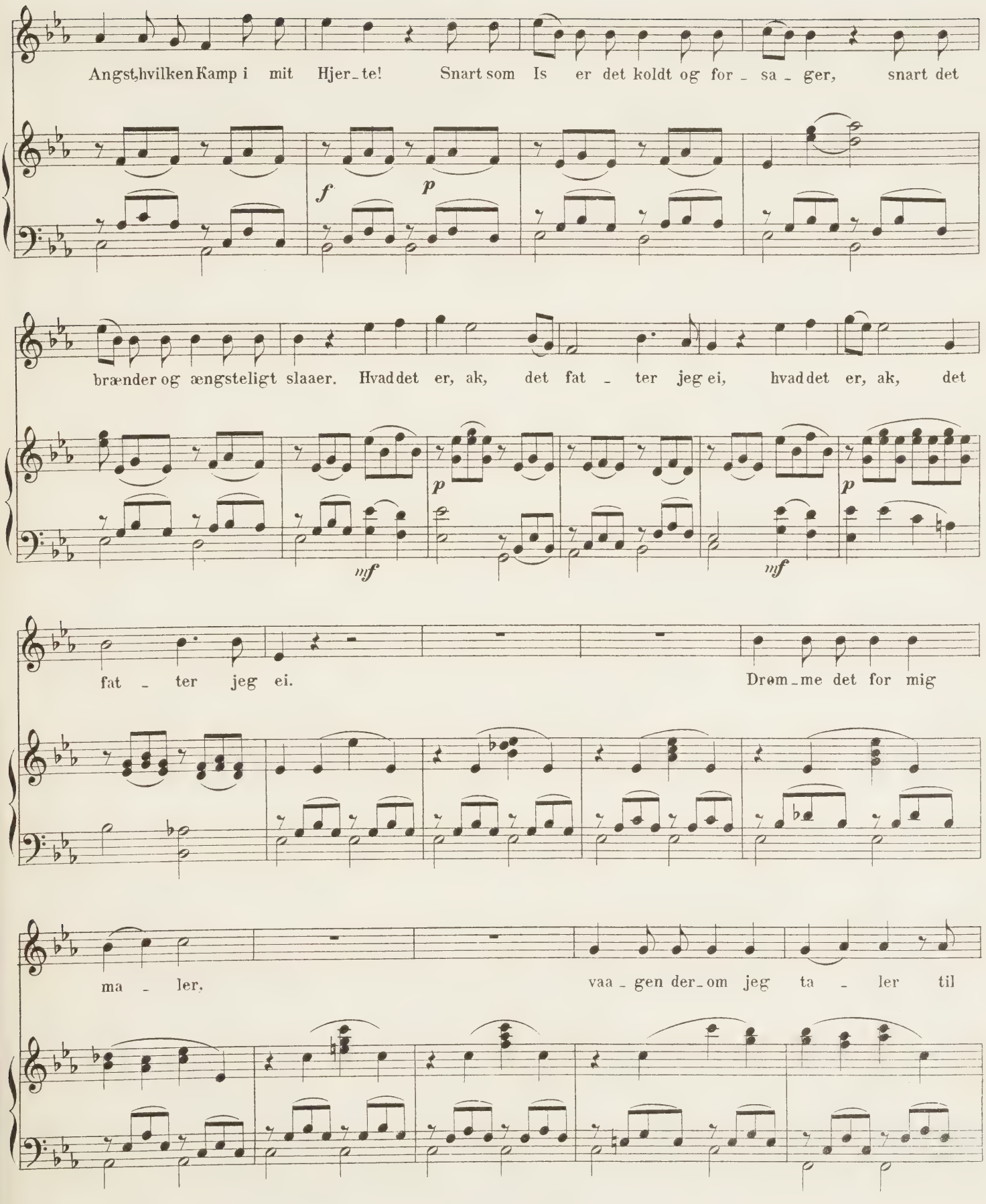
Angst, hvilken Kamp i mit Hjer_te! Snart som Is er det koldt og for_sa_ger, snart det
f
p
brænder og ængsteligt slaaer. Hvad det er, ak, det fat_ter jeg ei, hvad det er, ak, det
mf
p
mf
p
fat_ter jeg ei. Drøm_me det for mig
ma_ler, vaa_gen der_om jeg ta_ler til

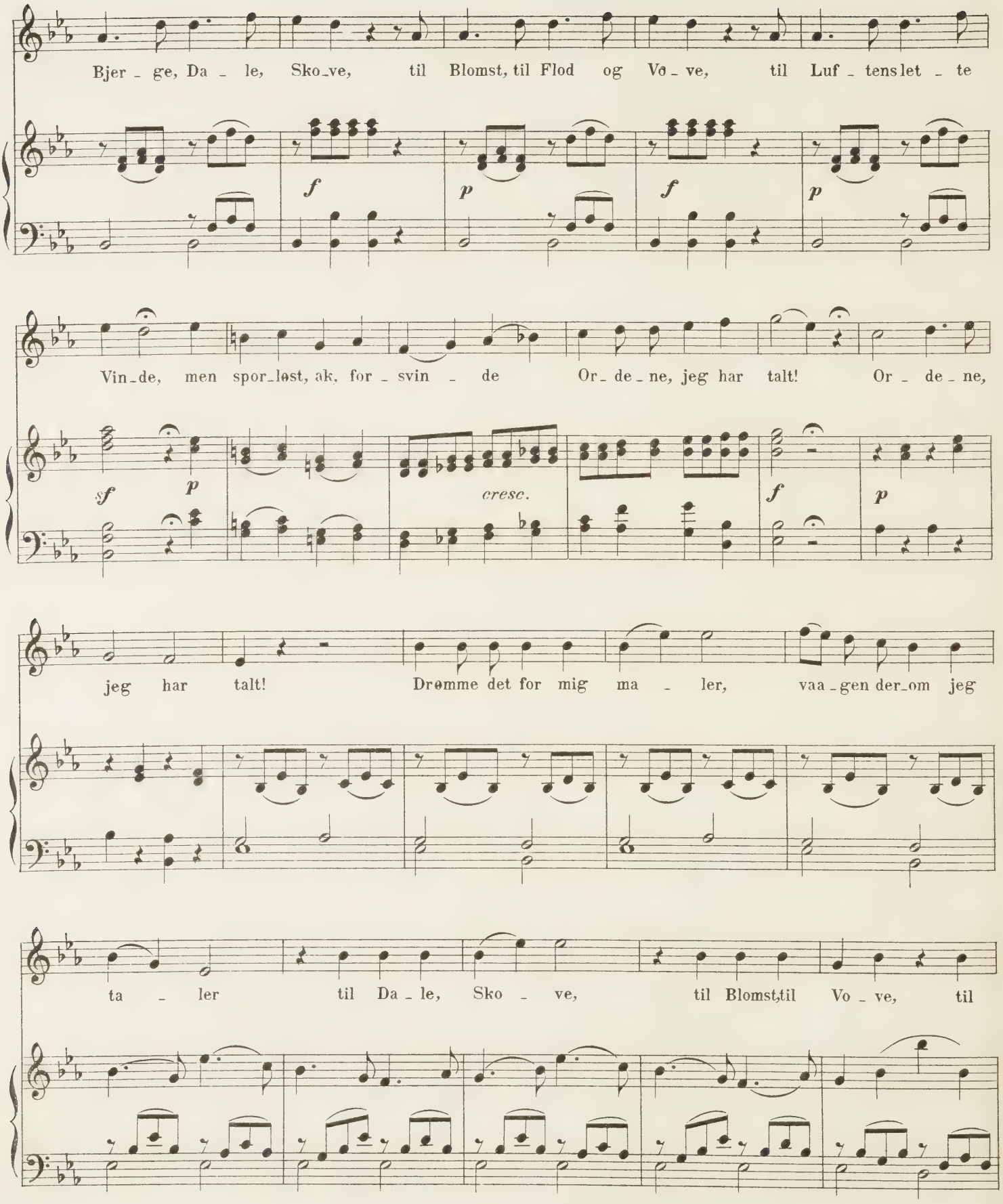
Bjer - ge, Da - le, Sko-ve, til Blomst, til Flod og Vo - ve, til Luf - tens let - te
f p f p
Vin-de, men spor-løst, ak, for - svin - de Or - de - ne, jeg har talt! Or - de - ne,
sf p cresc. f p
jeg har talt! Drømme det for mig ma - ler, vaa-gen der-om jeg
ta - ler til Da - le, Sko - ve, til Blomst, til Vo - ve, til

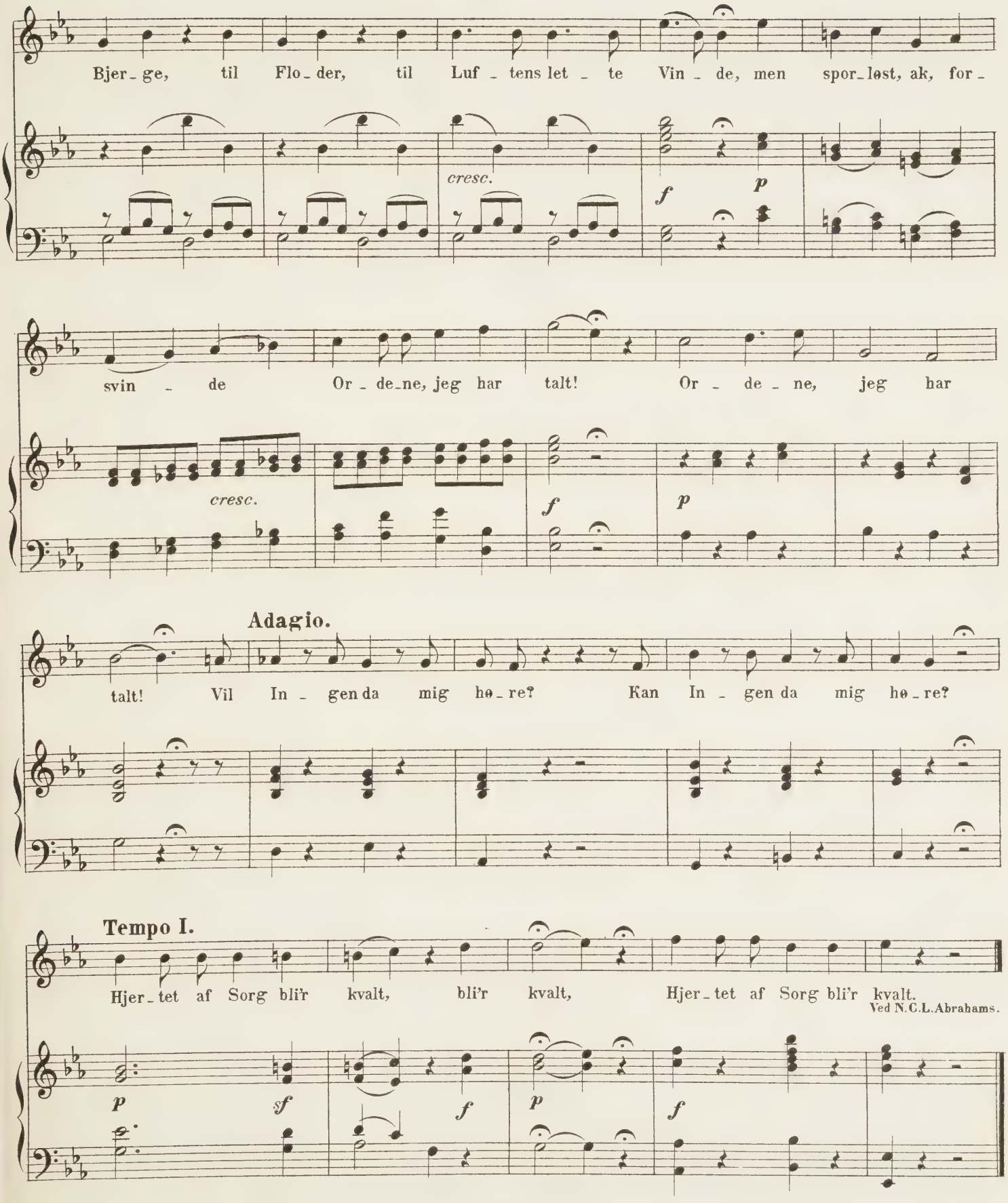
Bjer_ge, til Flo_der, til Luf_tens let_te Vin_de, men spor_løst, ak, for_
cresc.
f
p
svin_de Or_de_ne, jeg har talt! Or_de_ne, jeg har
cresc.
f
p
Adagio.
talt! Vil In_gen da mig hø_re? Kan In_gen da mig hø_re?
Tempo I.
Hjer_tet af Sorg bli'r kvalt, bli'r kvalt, Hjer_tet af Sorg bli'r kvalt.
Ved N.C.L.Abrahams.
p
sf
f
p
f

III.

Arie.

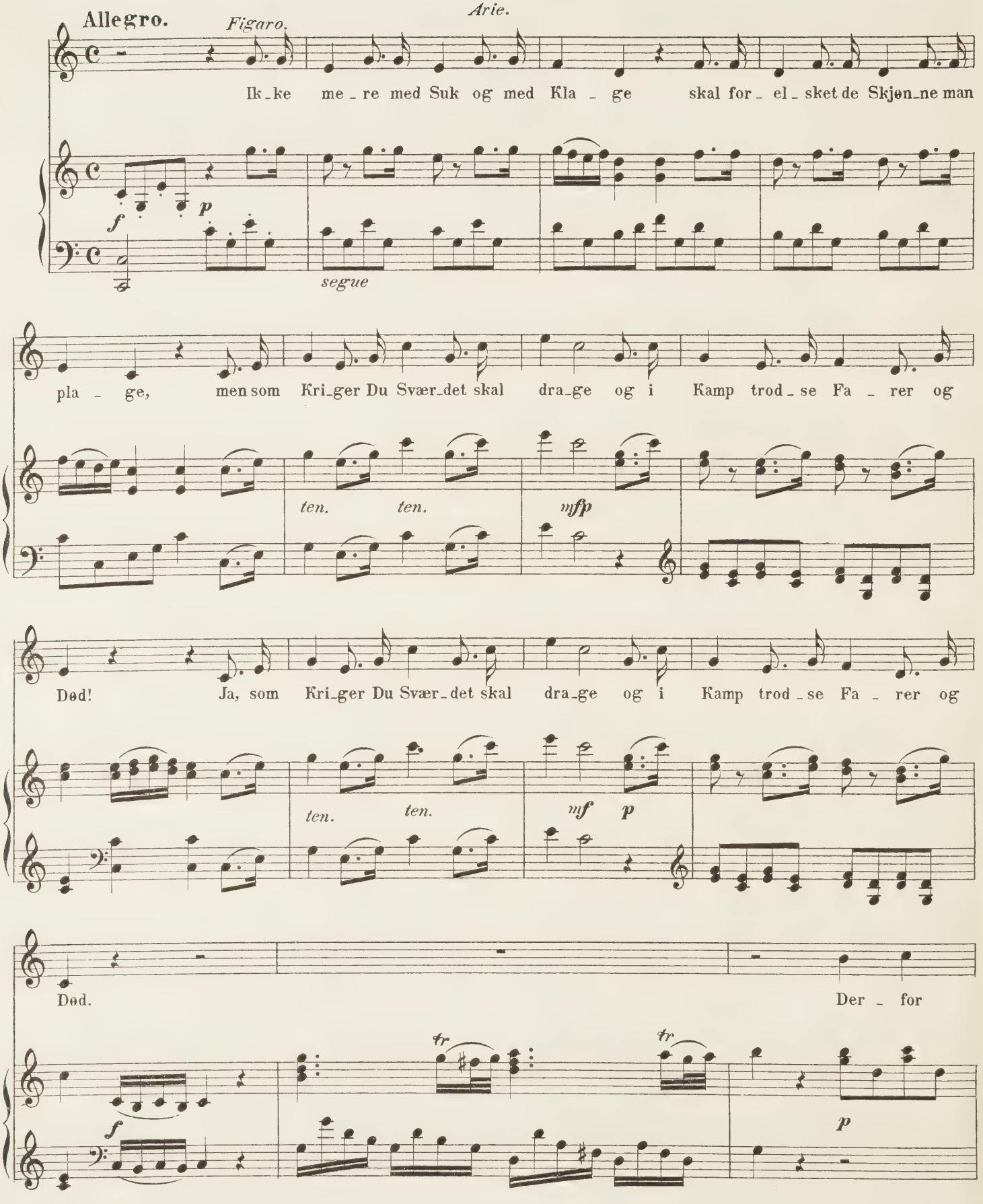
Allegro.
Figaro.
Ik_ke me_re med Suk og med Kla_ge skal for_el_sket de Skjøn_ne man
f
p
segue
pla_ge, men som Kri_ger Du Svær_det skal dra_ge og i Kamp trod_se Fa_rer og
ten. ten.
mfp
Død! Ja, som Kri_ger Du Svær_det skal dra_ge og i Kamp trod_se Fa_rer og
ten. ten.
mf p
Død. Der_for
tr
tr
f
p

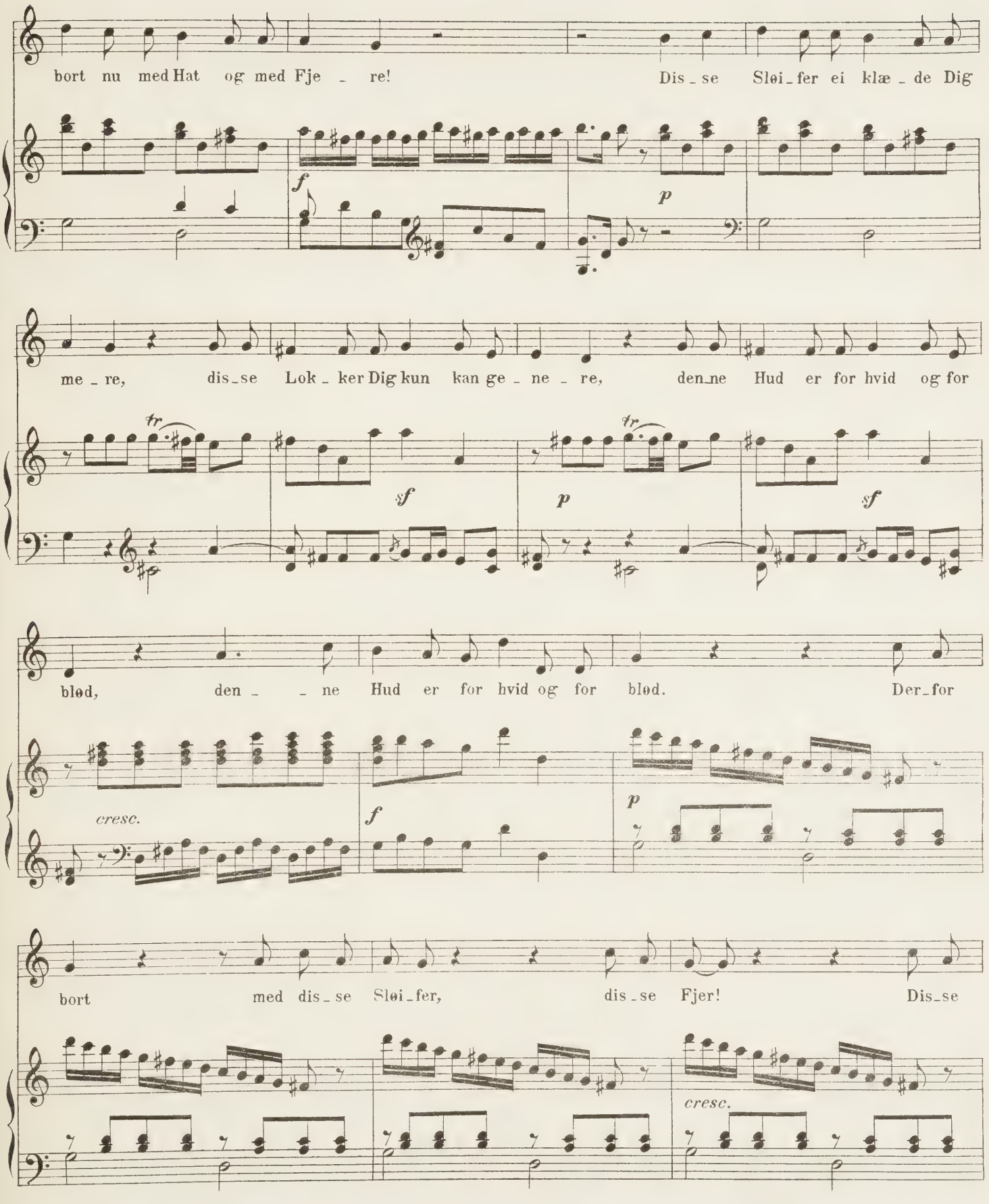
bort nu med Hat og med Fje - re! Dis - se Sløi - fer ei klæ - de Dig
f
p
me - re, dis - se Lok - ker Dig kun kan ge - ne - re, den - ne Hud er for hvid og for
tr
sf
p
tr
sf
blød, den - - ne Hud er for hvid og for blød. Der - for
cresc.
f
p
bort med dis - se Sløi - fer, dis - se Fjer! Dis - se
cresc.

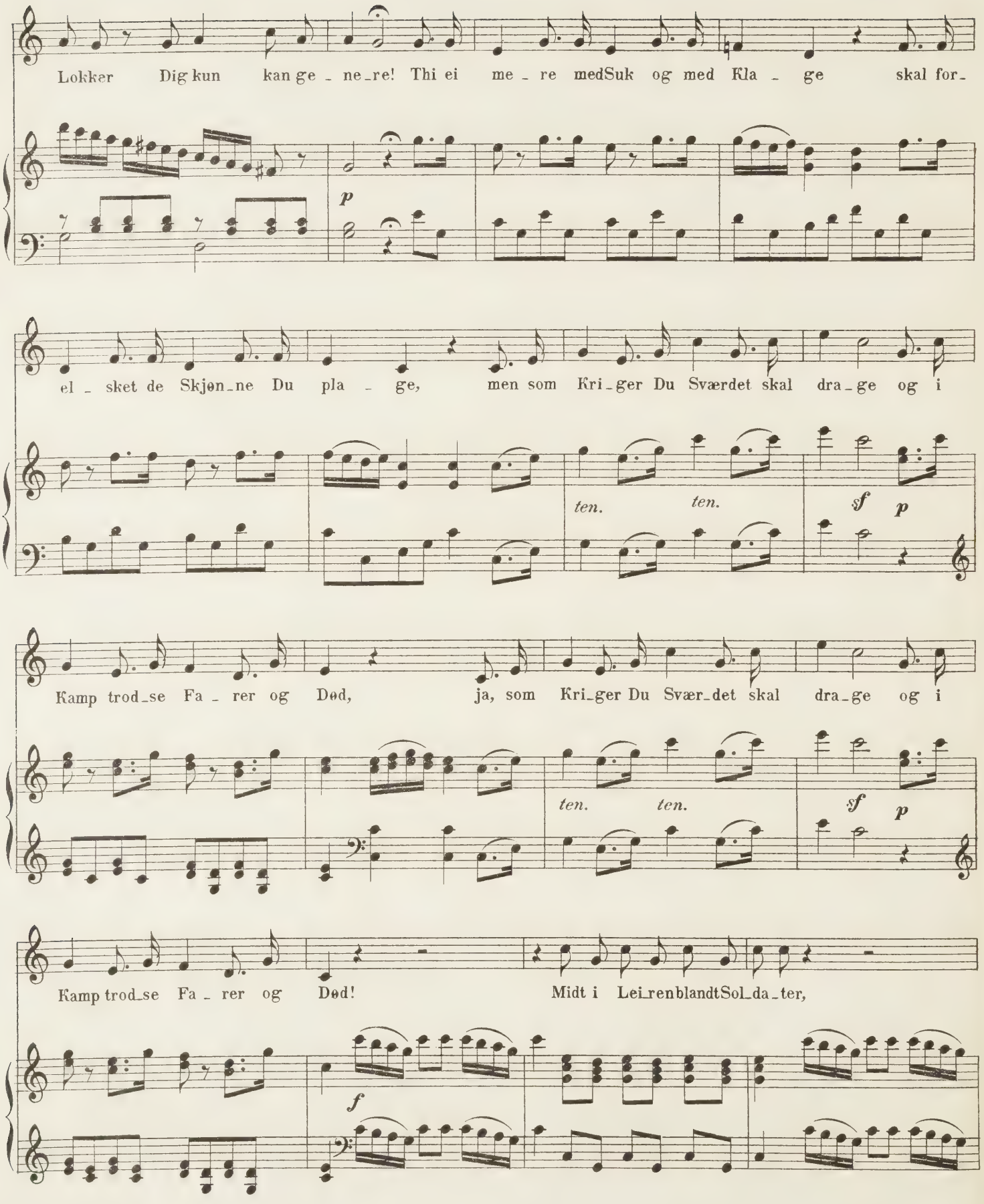
Lokker Dig kun kan ge - ne-re! Thi ei me - re medSuk og med Kla - ge skal for-
p
el - sket de Skjøn-ne Du pla - ge, men som Kri-ger Du Sværdet skal dra-ge og i
ten. ten.
sf p
Kamp trod-se Fa - rer og Død, ja, som Kri-ger Du Svær-det skal dra-ge og i
ten. ten.
sf p
Kamp trod-se Fa - rer og Død! Midt i Lei-renblandtSol-da-ter,
f

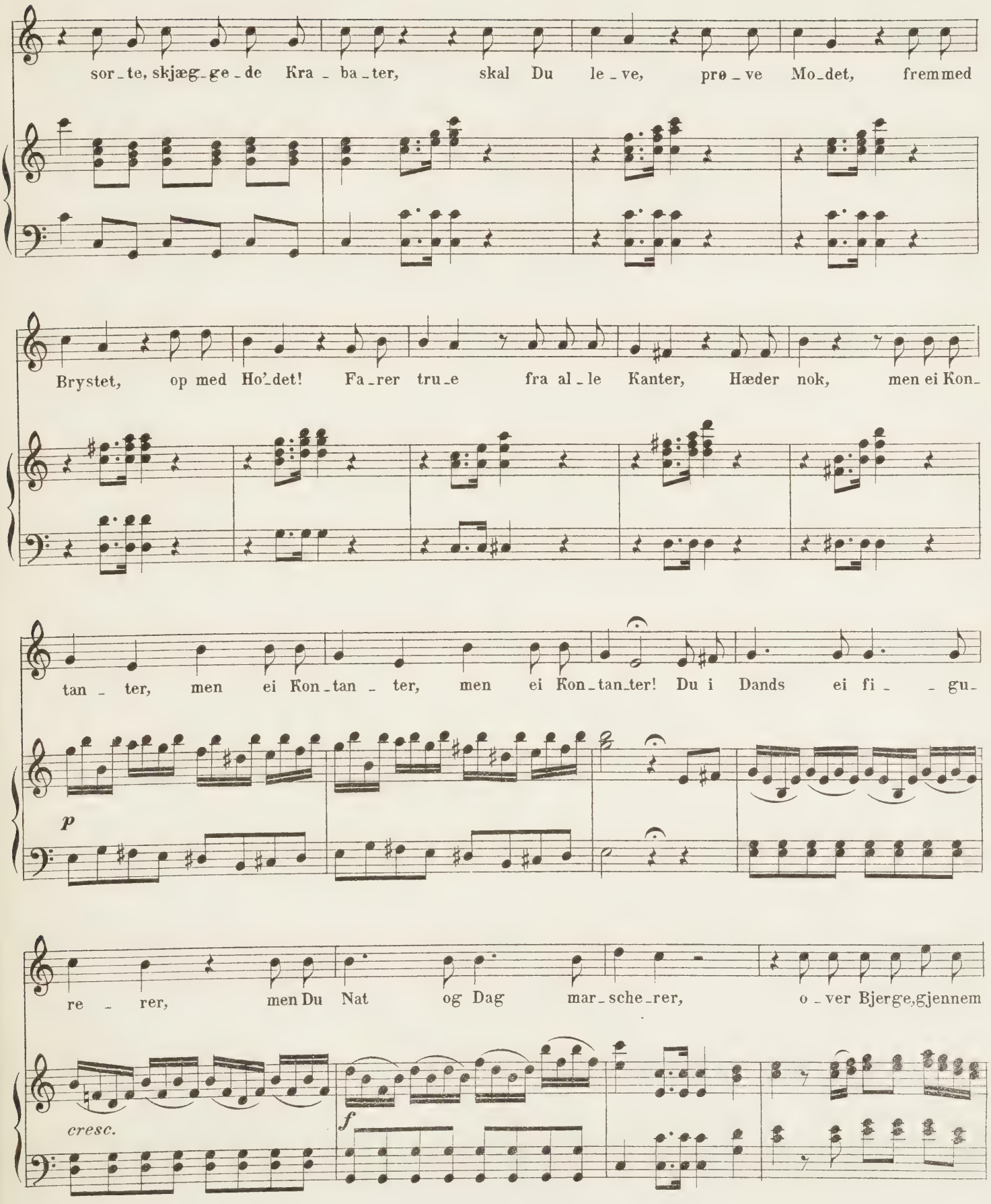
sor_te, skjæg_ge_de Kra_ba_ter, skal Du le_ve, prø_ve Mo_det, fremmed
Brystet, op med Ho'_det! Fa_rer tru_e fra al_le Kanter, Hæder nok, men ei Kon_
tan_ter, men ei Kon_tan_ter, men ei Kon_tan_ter! Du i Dands ei fi_ _gu_
p
re_rer, men Du Nat og Dag mar_sche_rer, o_ver Bjerge, gjennem
cresc.
f

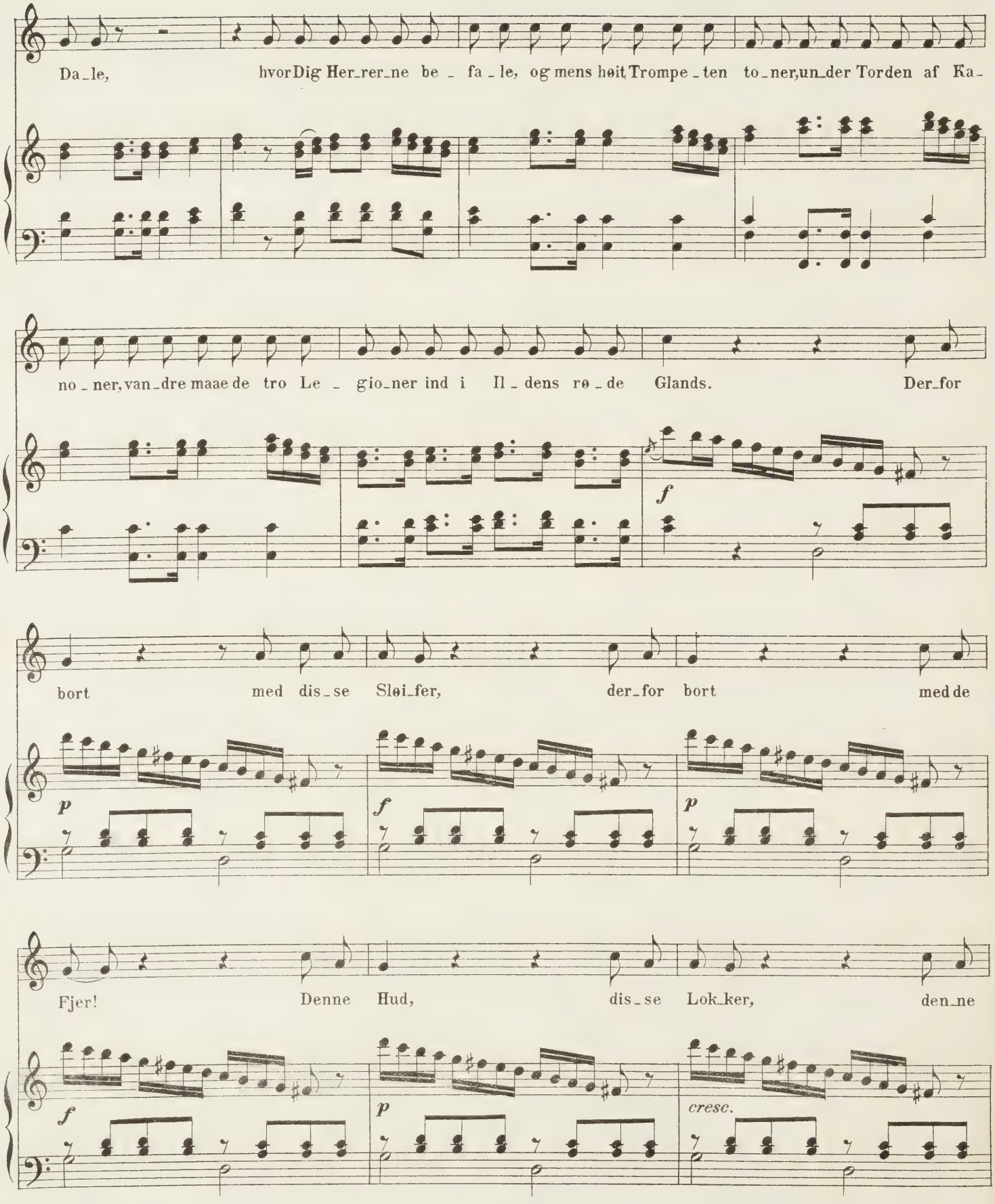
Da_le, hvor Dig Her_rer_ne be_fa_le, og mens høit Trompe_ten to_ner, un_der Torden af Ka_
no_ner, van_dre maae de tro Le_gio_ner ind i Il_dens rø_de Glands. Der_for
f
bort med dis_se Sløi_fer, der_for bort med de
p
f
p
Fjer! Denne Hud, dis_se Lok_ker, den_ne
f
p
cresc.

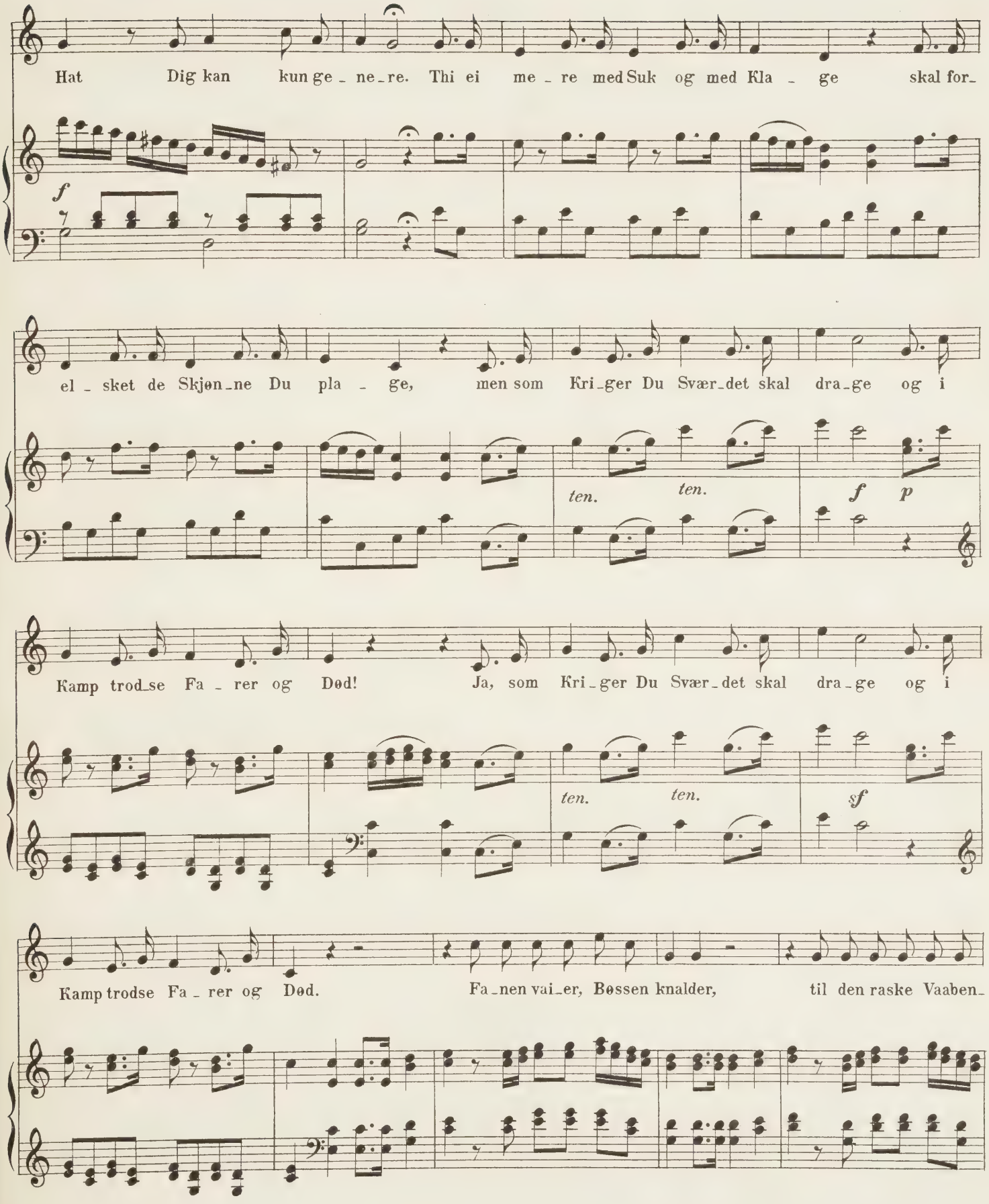
Hat Dig kan kun ge_ne_re. Thi ei me_re med Suk og med Kla_ge skal for_
f
el_sket de Skjøn_ne Du pla_ge, men som Kri_ger Du Svær_det skal dra_ge og i
ten. ten.
f p
Kamp trod_se Fa_rer og Død! Ja, som Kri_ger Du Svær_det skal dra_ge og i
ten. ten.
sf
Kamp trodse Fa_rer og Død. Fa_nen vai_er, Bøssen knalder, til den raske Vaaben_

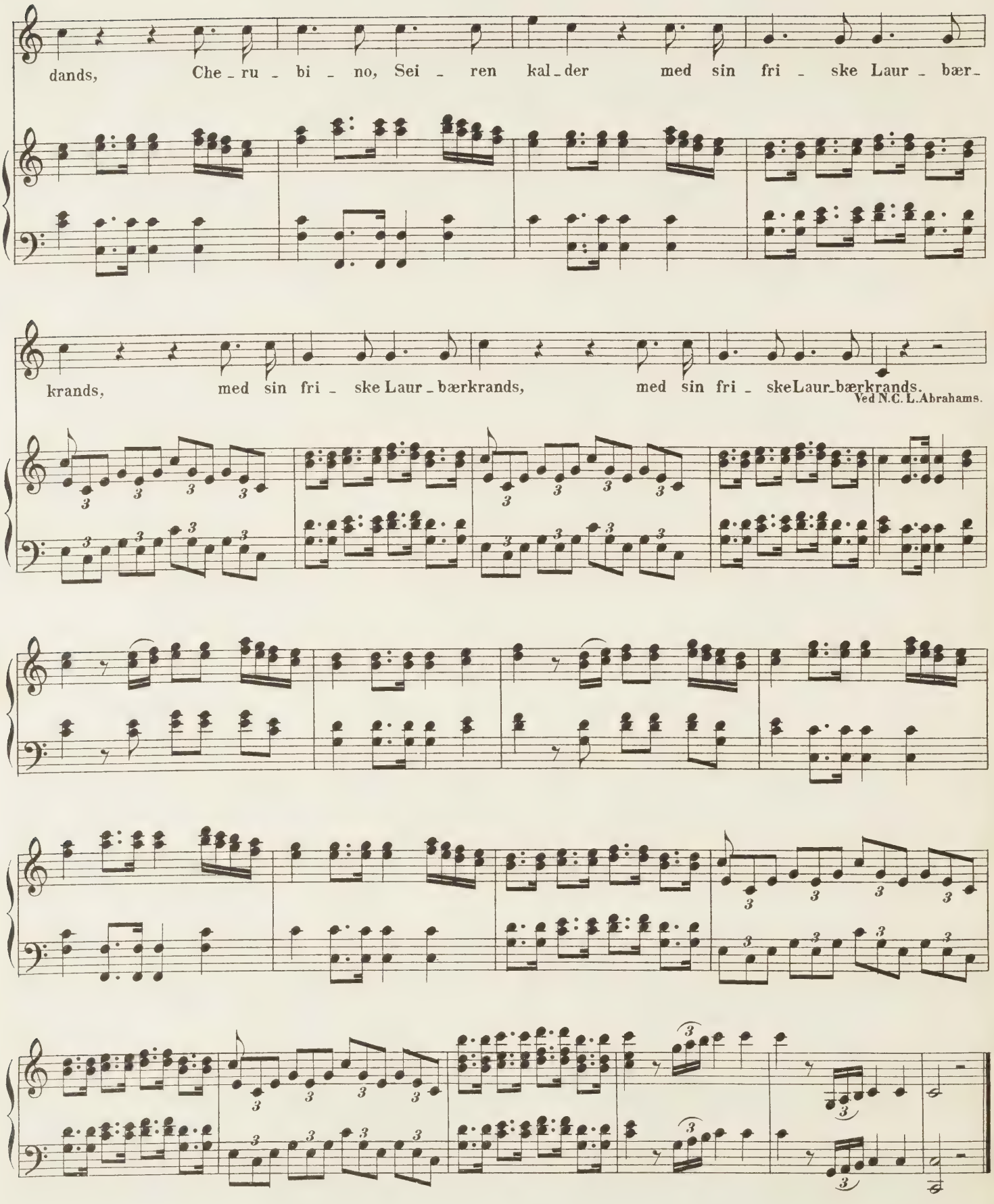
dands, Che - ru - bi - no, Sei - ren kal - der med sin fri - ske Laur - bær -
krands, med sin fri - ske Laur - bærkrands, med sin fri - ske Laur - bærkrands.
Ved N.C. L. Abrahams.

IV.

Arie.

Andante con moto.

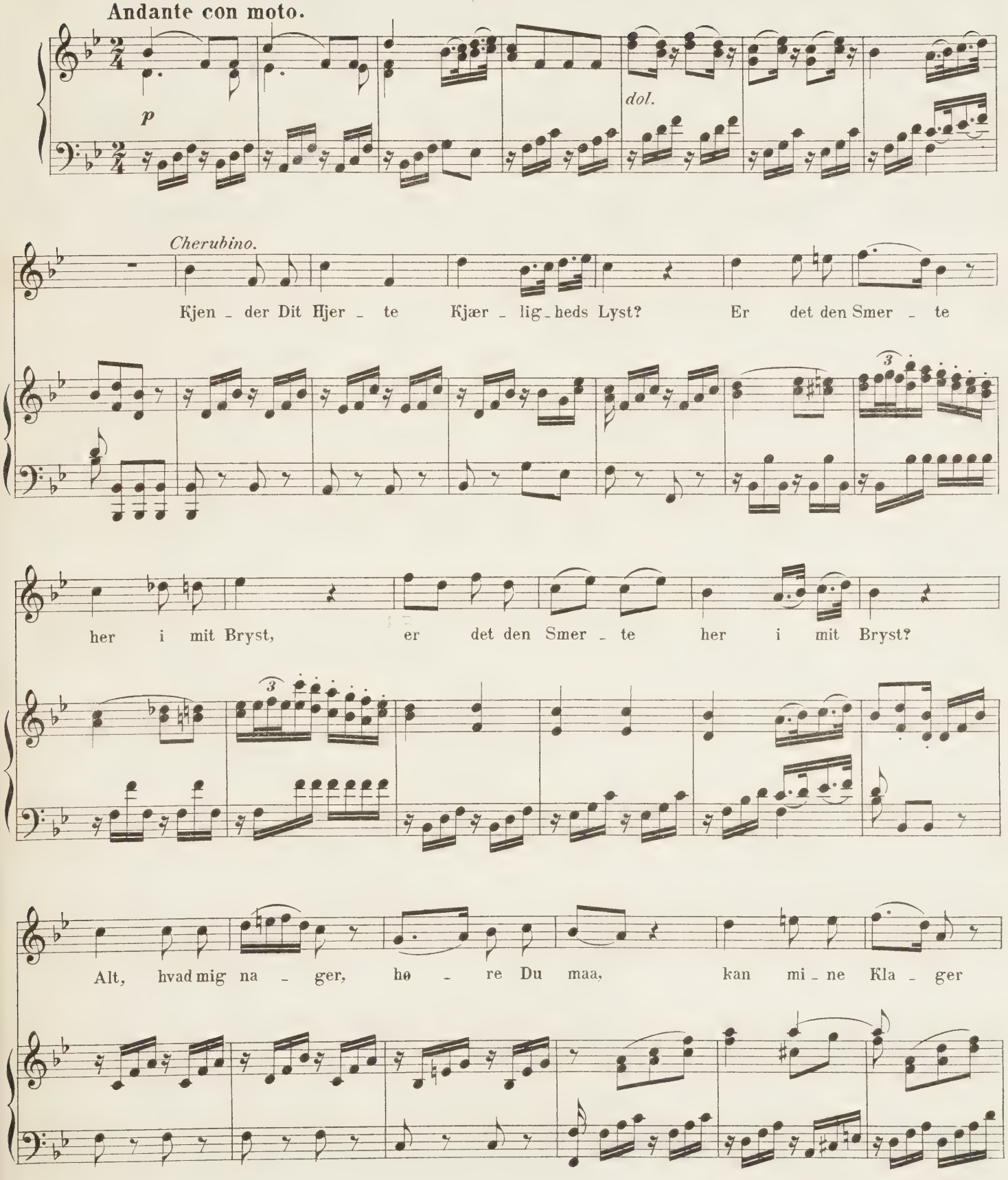

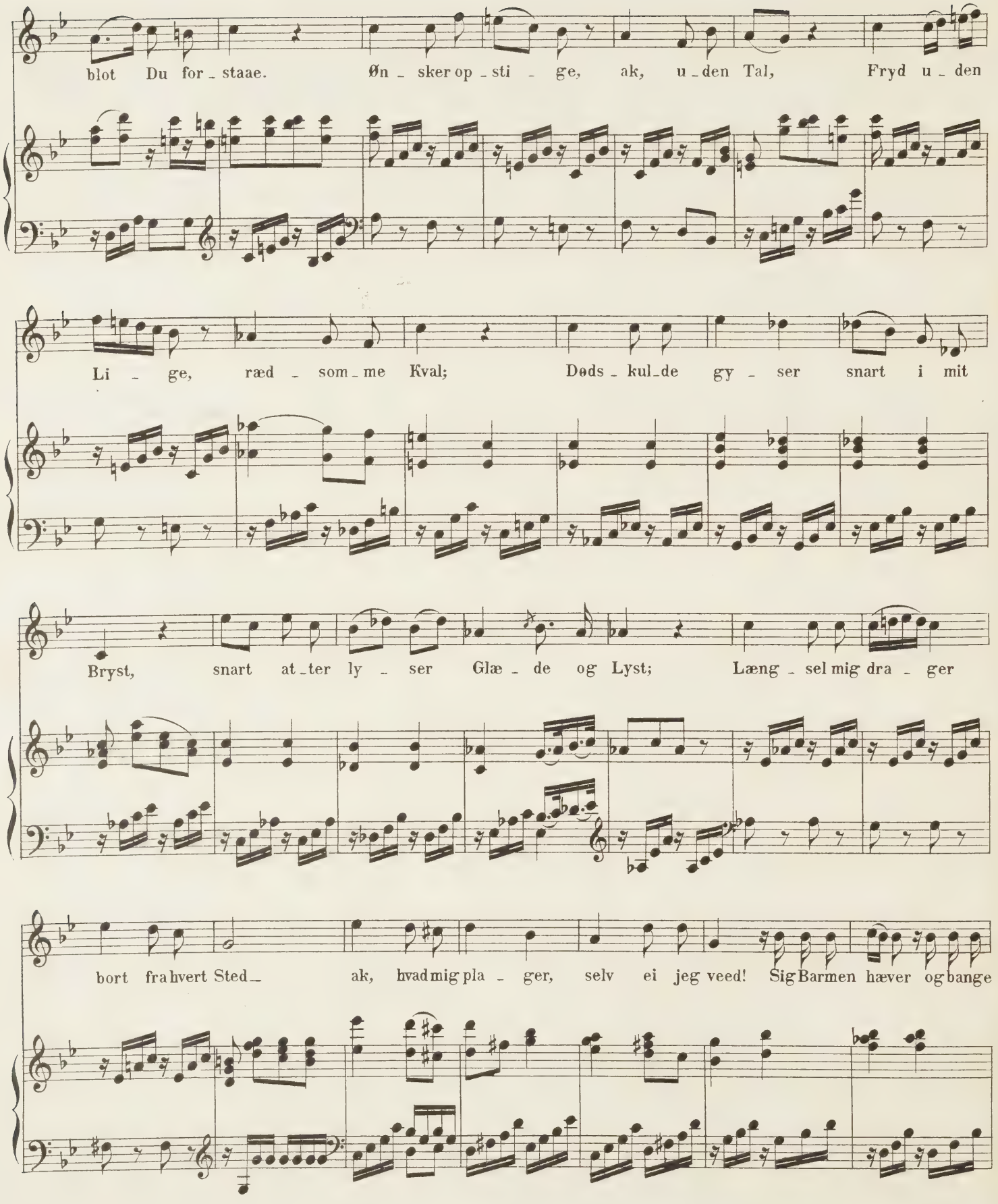
blot Du for_staae. Øn_sker op_sti_ge, ak, u_den Tal, Fryd u_den
Li_ge, ræd_som_me Kval; Døds_kul_de gy_ser snart i mit
Bryst, snart at_ter ly_ser Glæ_de og Lyst; Læng_sel mig dra_ger
bort fra hvert Sted_ ak, hvad mig pla_ger, selv ei jeg veed! Sig Barmen hæver og bange

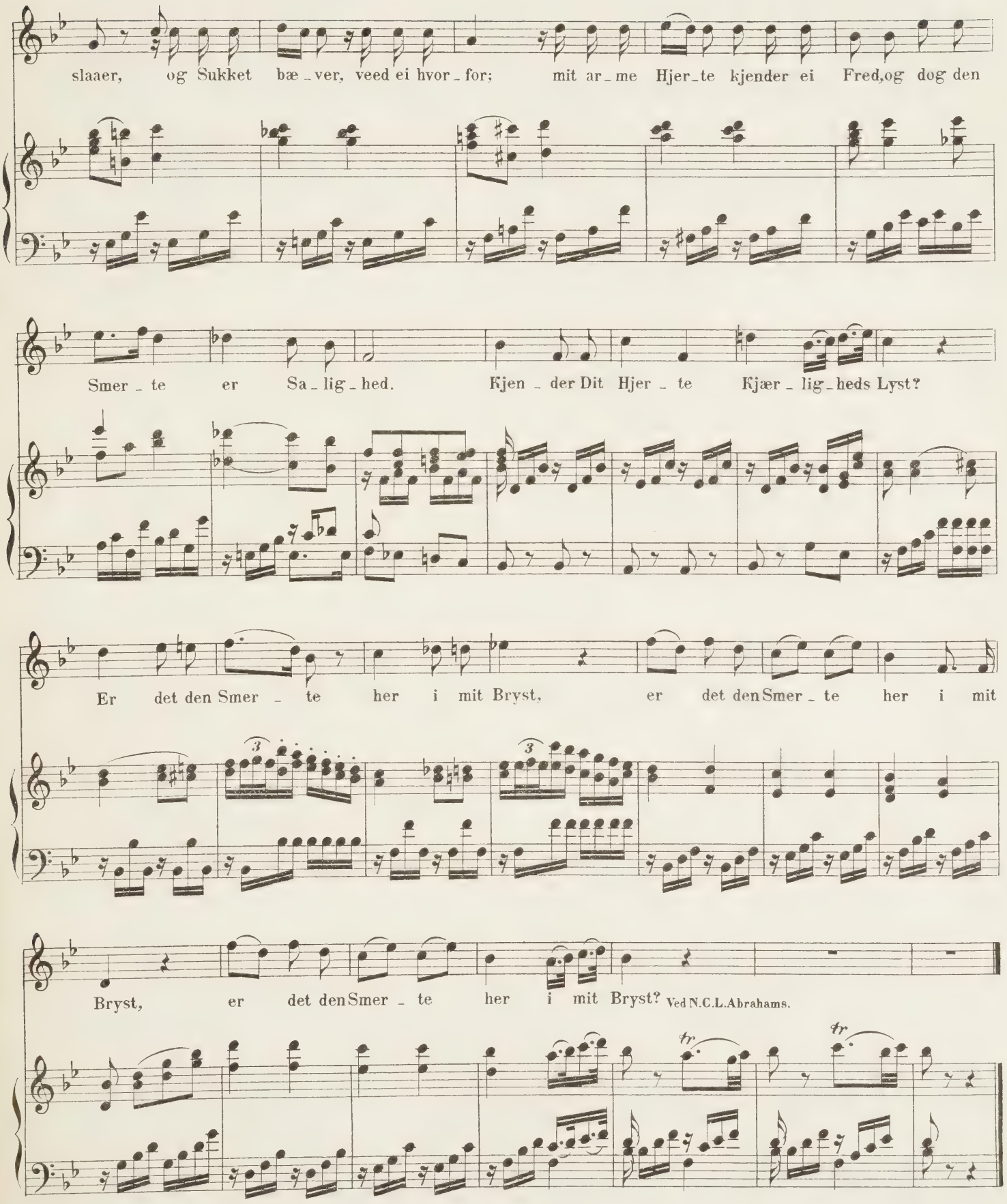
slaaer, og Sukket bæ - ver, veed ei hvor - for; mit ar - me Hjer - te kjender ei Fred, og dog den
Smer - te er Sa - lig - hed. Kjen - der Dit Hjer - te Kjær - lig - heds Lyst?
Er det den Smer - te her i mit Bryst, er det den Smer - te her i mit
Bryst, er det den Smer - te her i mit Bryst?
Ved N.C.L.Abrahams.

V.

Arie.

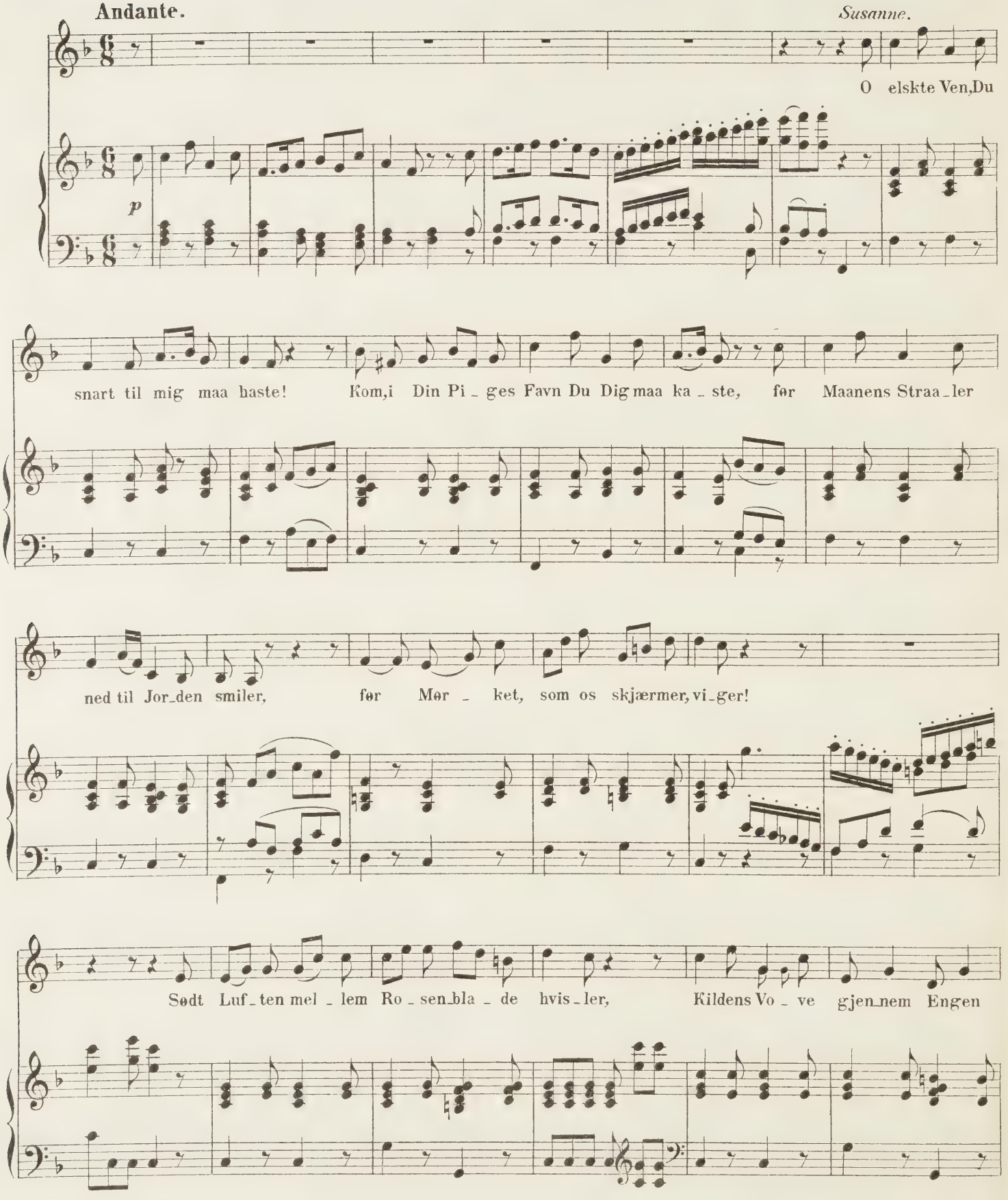
Andante.
Susanne.
O elskte Ven, Du
p
snart til mig maa haste! Kom, i Din Pi_ges Favn Du Dig maa ka_ste, før Maanens Straa_ler
ned til Jor_den smiler, før Mør_ket, som os skjærmer, vi_ger!
Sødt Luf_ten mel_lem Ro_sen_bla_de hvis_ler, Kildens Vo_ve gjen_nem Engen

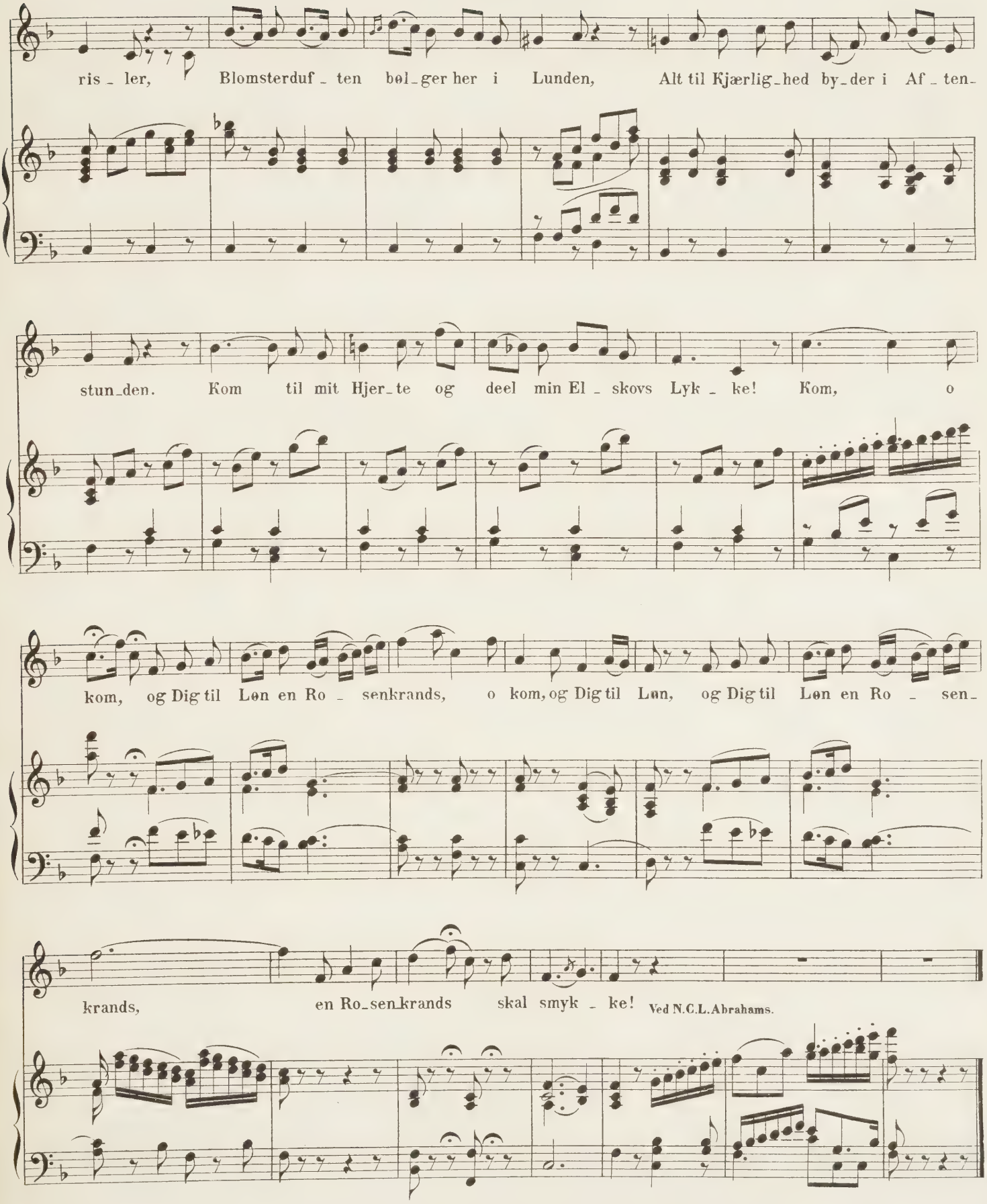

Ved N.C.L. Abrahams.

JÆGERBRUDEN.

(1822.)

I.

*Arie.**)

C. M. v. Weber.
(1786–1826.)

Moderato.

Max.

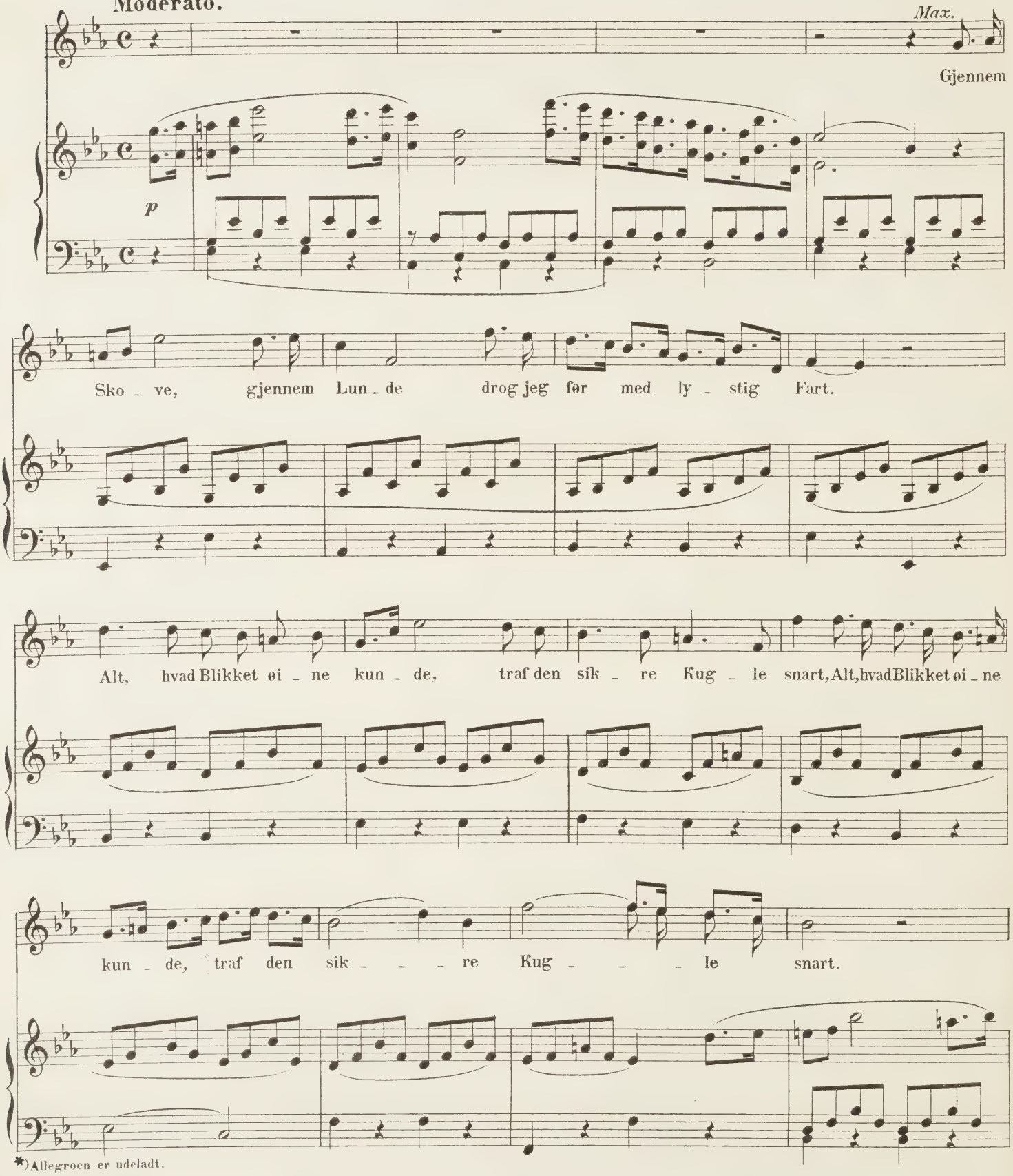

*) Allegroen er udeladt.

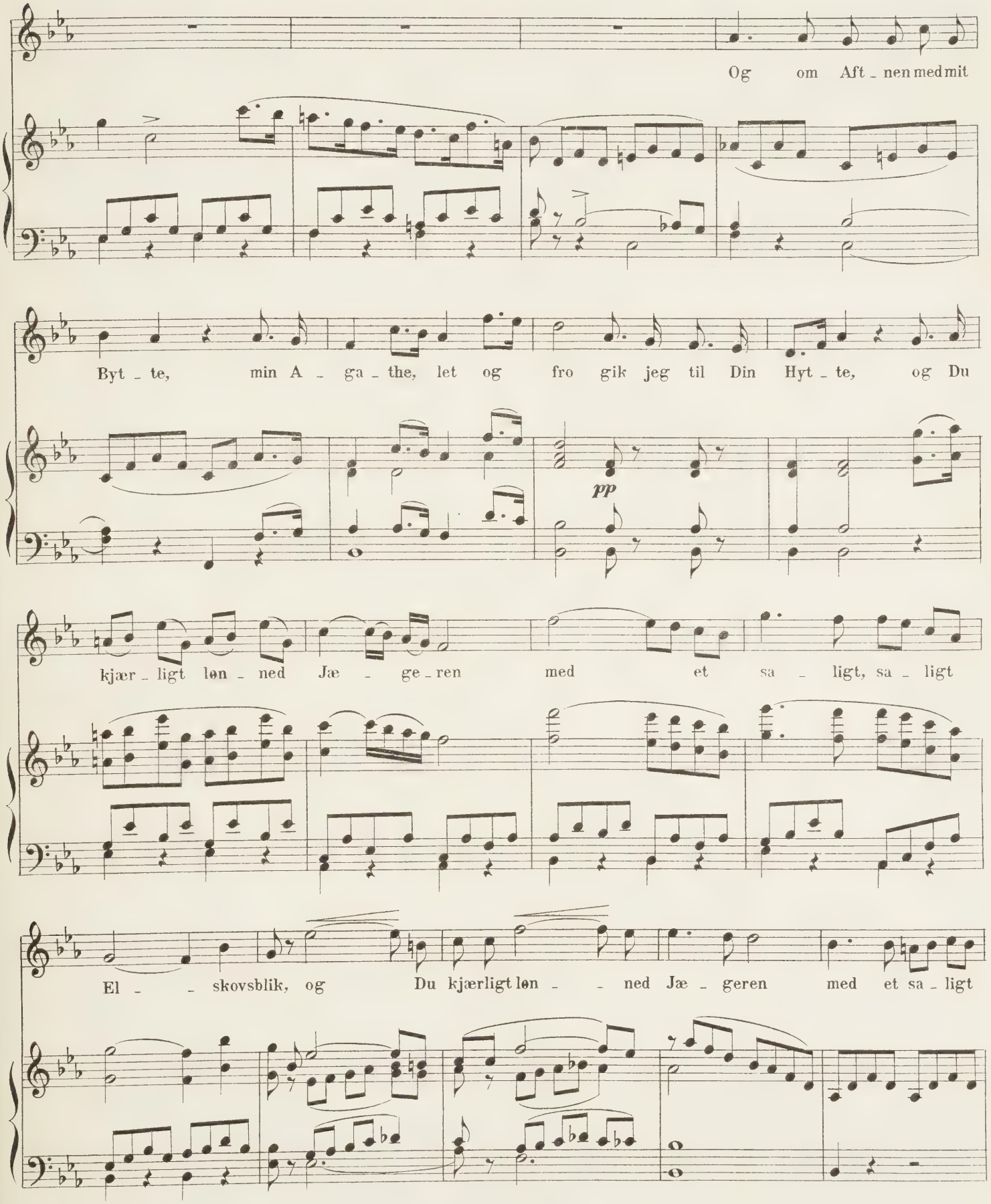
Og om Aft - nen med mit
Byt - te, min A - ga - the, let og fro gik jeg til Din Hyt - te, og Du
pp
kjær - ligt løn - ned Jæ - ge - ren med et sa - ligt, sa - ligt
El - - skovsblik, og Du kjærligt løn - - ned Jæ - geren med et sa - ligt

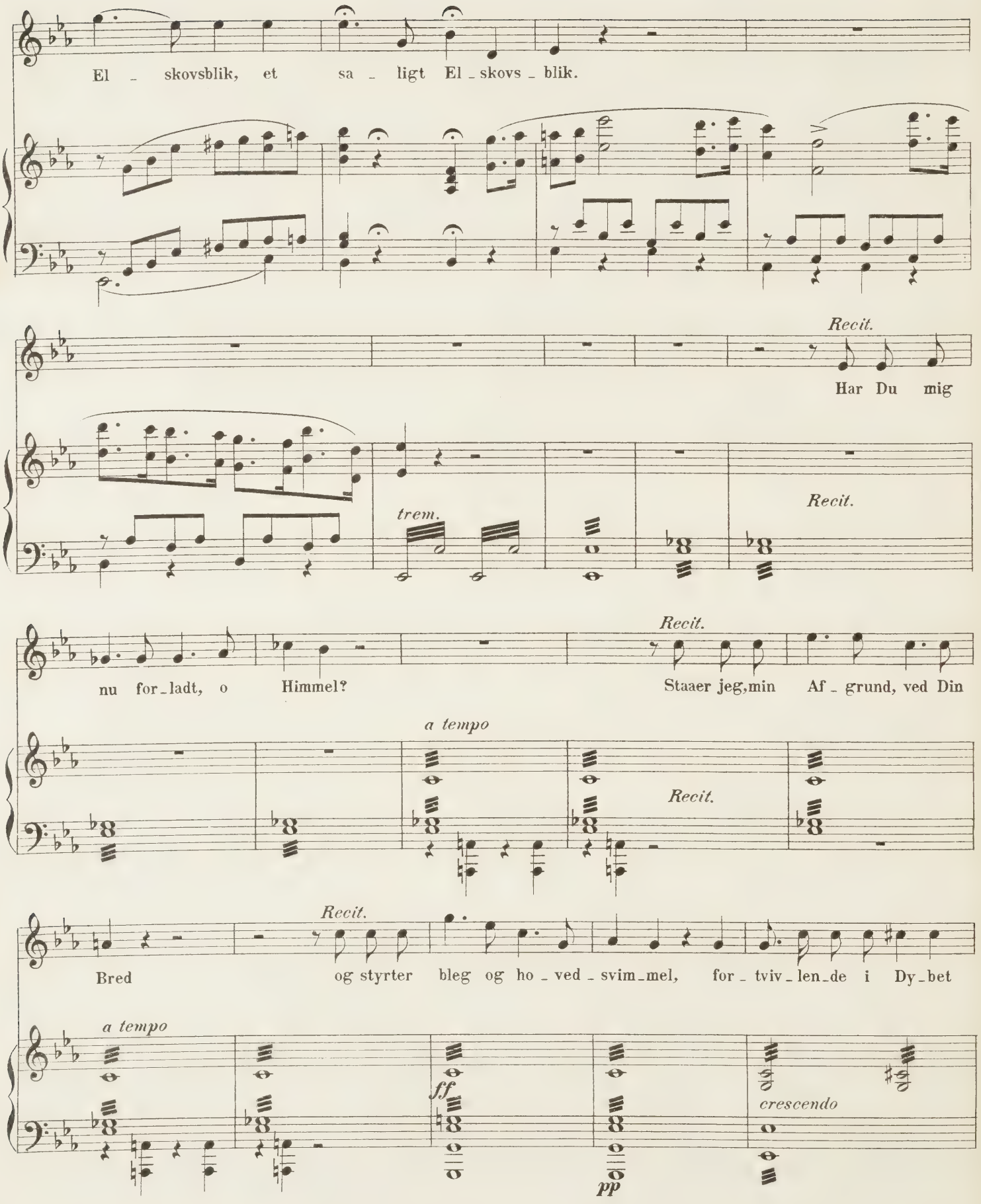
El - skovsblik, et sa - ligt El - skovs - blik.
Recit.
Har Du mig
trem.
Recit.
Recit.
nu for - ladt, o Himmel?
Staaer jeg,min Af - grund, ved Din
a tempo
Recit.
Recit.
Bred
og styrter bleg og ho - ved - svim - mel, for - tviv - len - de i Dy - bet
a tempo
ff
crescendo
pp

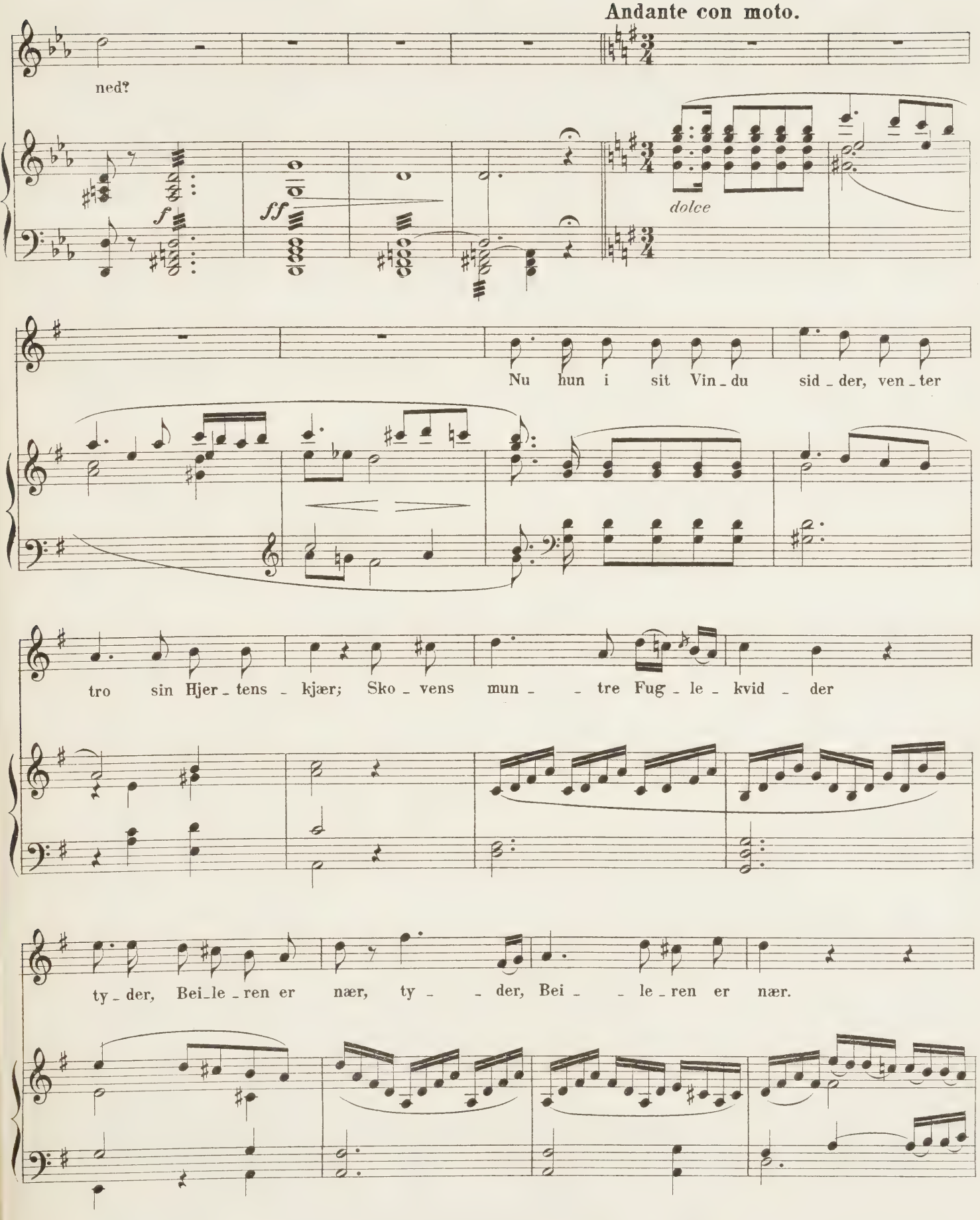
Andante con moto.
ned?
f
ff
dolce
Nu hun i sit Vin - du sid - der, ven - ter
tro sin Hjer - tens - kjær; Sko - vens mun - - tre Fug - le - kvid - der
ty - der, Bei - le - ren er nær, ty - - der, Bei - - le - ren er nær.

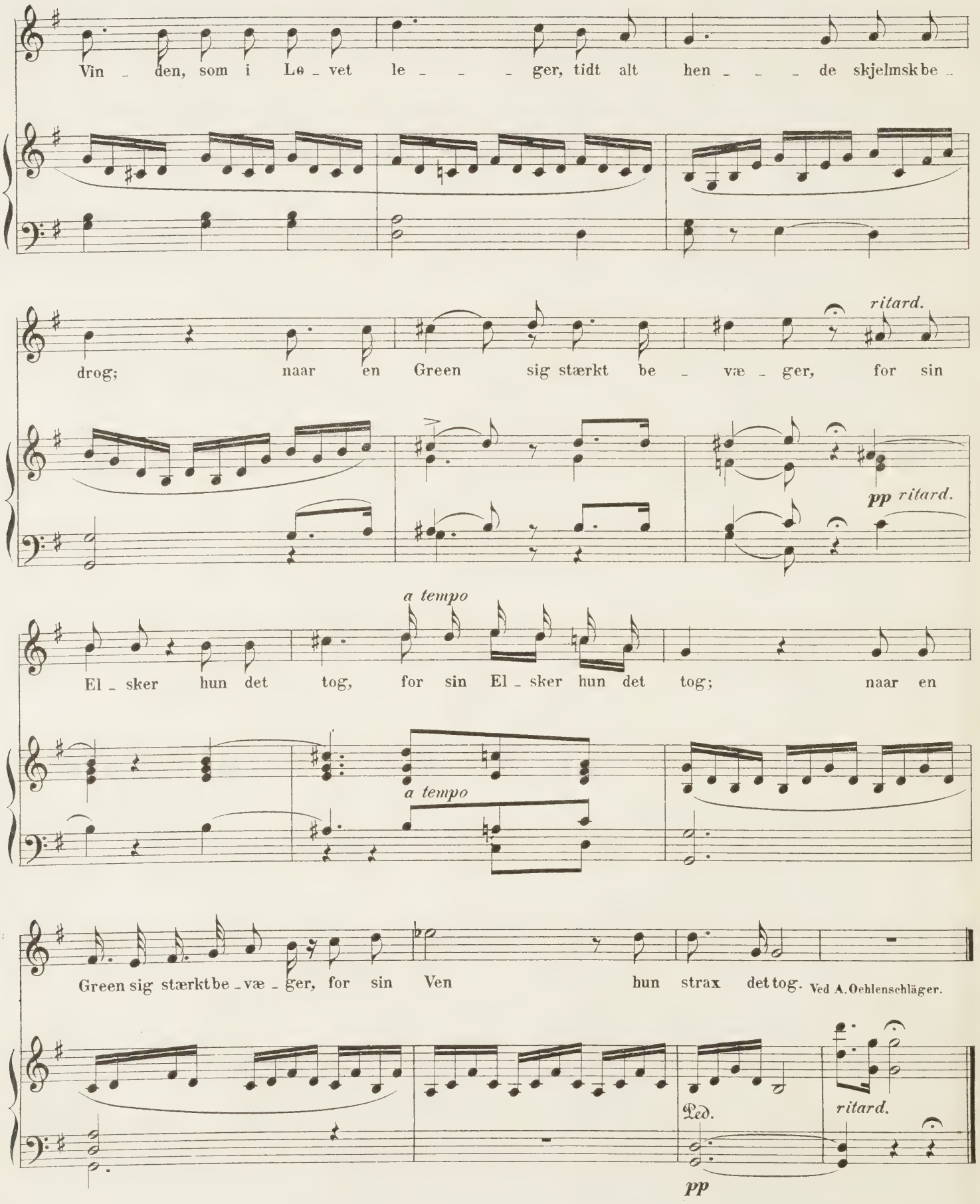
Vin - den, som i Lø - vet le - - - ger, tidt alt hen - - - de skjelmsk be -
drog; naar en Green sig stærkt be - væ - ger, for sin
ritard.
pp ritard.
a tempo
El - sker hun det tog, for sin El - sker hun det tog; naar en
a tempo
Green sig stærkt be - væ - ger, for sin Ven hun strax det tog.
Ved A. Oehlenschläger.
Ped.
ritard.
pp

II.

Vise.

Allegro feroce, ma non troppo presto.

Kasper.

1. Her i Jor_dens Jammer_dal
2. Een er een, og tre er tre!

ff

var dog i_del Sorg og Kval, bar ei Ran_ken Dru_er;
Smukt ad_deer nu_lad mig see: hvad er Vi_nen vær_dig?

der_for til mit sid_ste Suk jeg af Flaskens Kluk - Kluk - Kluk su_ger
Tærningspil og Lyk_kegarn, og et dei_ligt Pi_ge_barn_ saa er

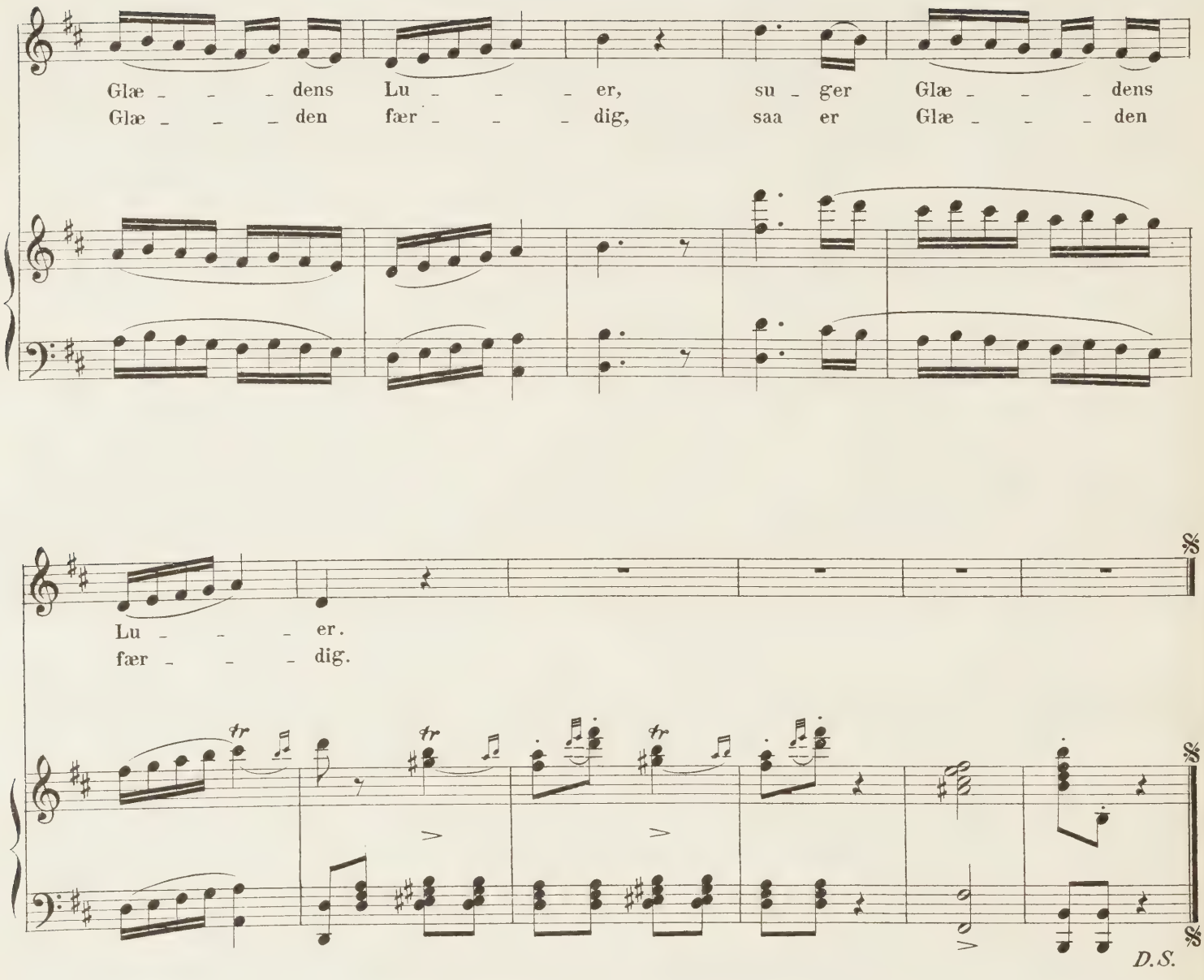

3.

Uden sligt Trifolium
Intet ægte Gaudium
Siden Edens Dage.
Skynd Dig da at vorde viis!
Saadan kun til Paradiis
Vender Du tilbage.

Ved A. Oehlenschläger.

III.

Ariette.

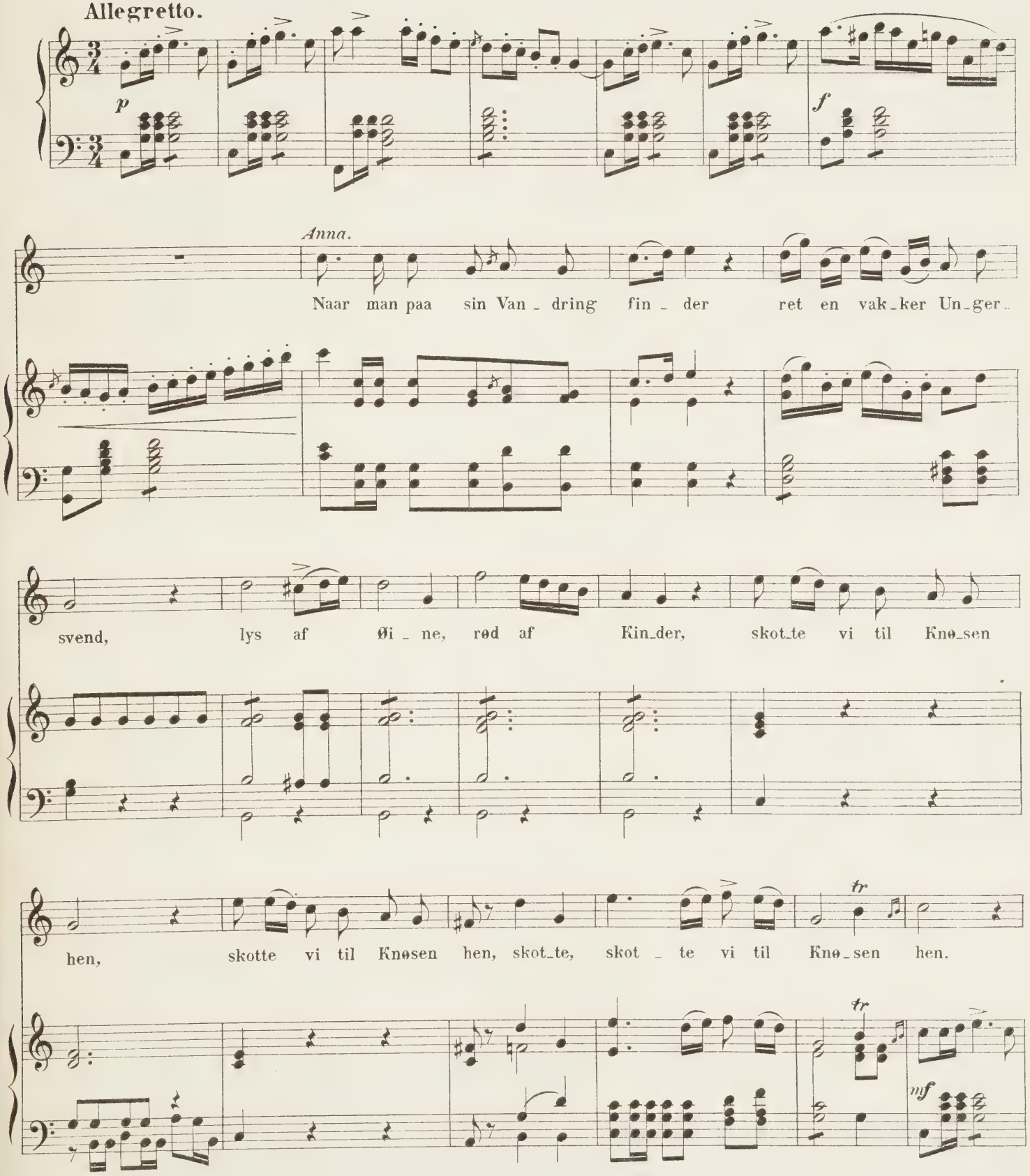
Allegretto.
p
f
Anna.
Naar man paa sin Van_dring fin_der ret en vak_ker Un_ger_
svend, lys af Øi_ne, rød af Kin_der, skot_te vi til Knø_sen
hen, skotte vi til Knøsen hen, skot_te, skot_te vi til Knø_sen hen.
tr
tr
mf

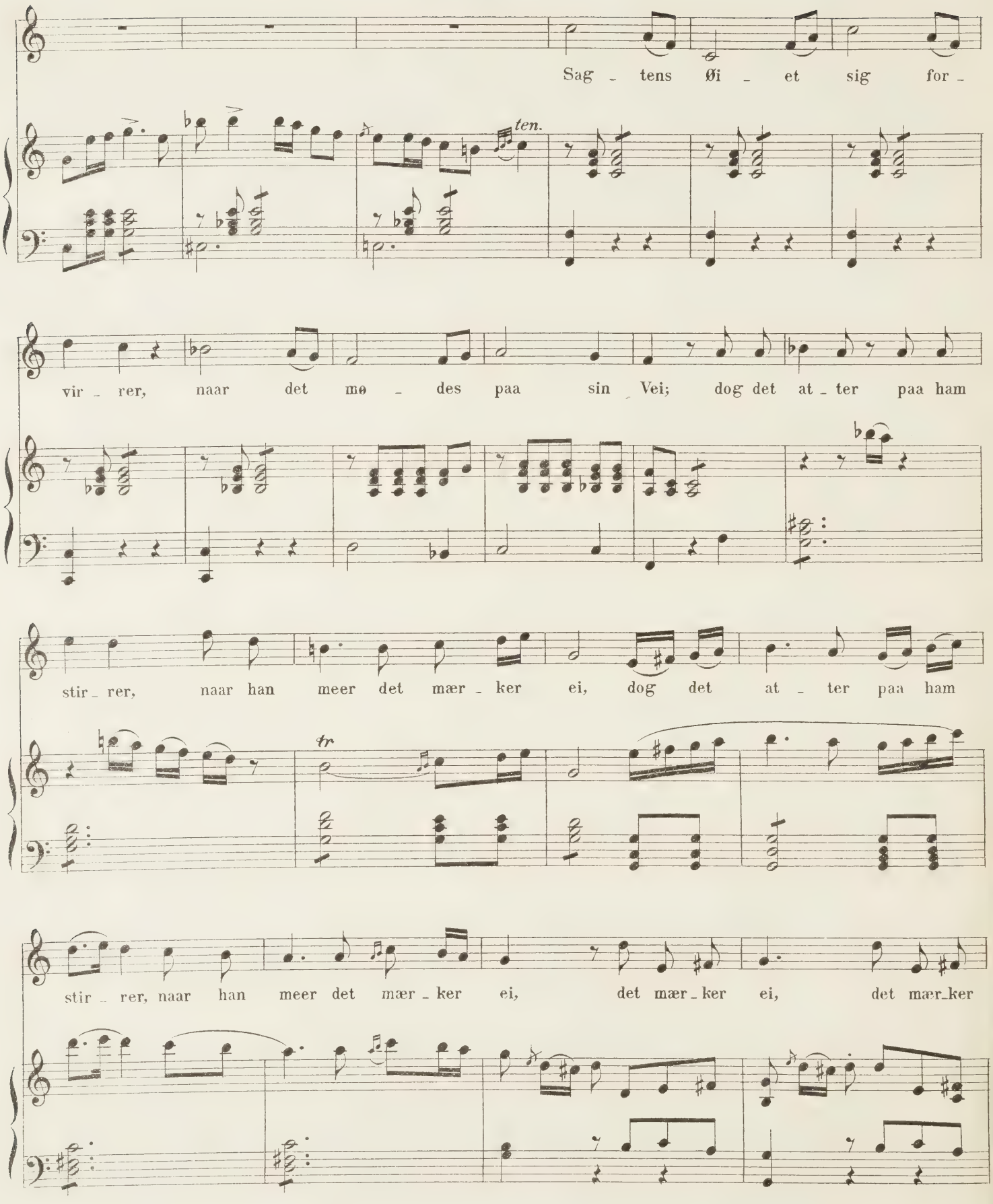
Sag - tens Øi - et sig for -
ten.
vir - rer, naar det mø - des paa sin Vei; dog det at - ter paa ham
stir - rer, naar han meer det mær - ker ei, dog det at - ter paa ham
tr
stir - rer, naar han meer det mær - ker ei, det mær - ker ei, det mær - ker

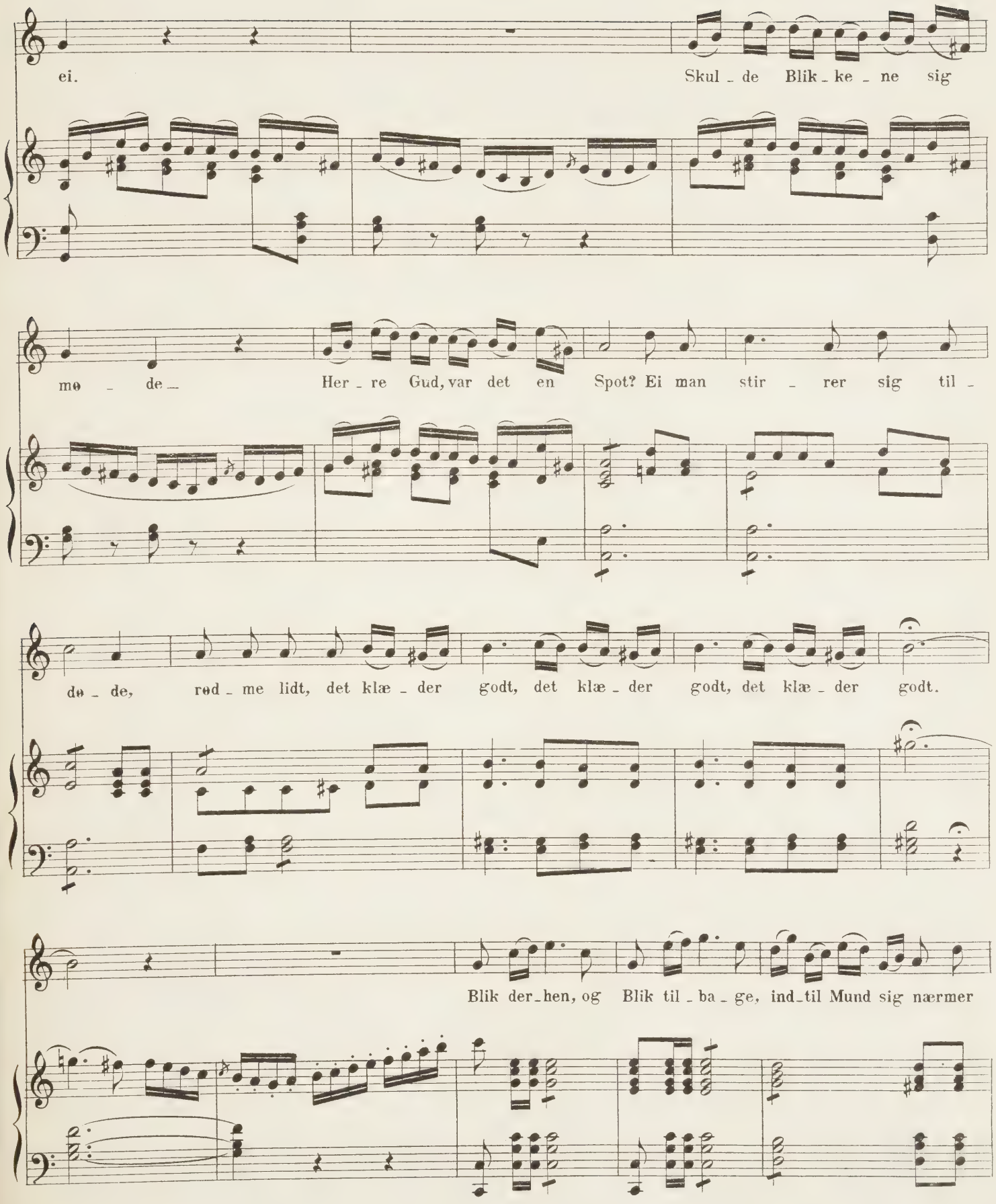
ei.
Skul - de Blik - ke - ne sig
mø - de -
Her - re Gud, var det en Spot? Ei man stir - rer sig til -
dø - de,
rød - me lidt, det klæ - der godt, det klæ - der godt, det klæ - der godt.
Blik der - hen, og Blik til - ba - ge, ind - til Mund sig nærmer

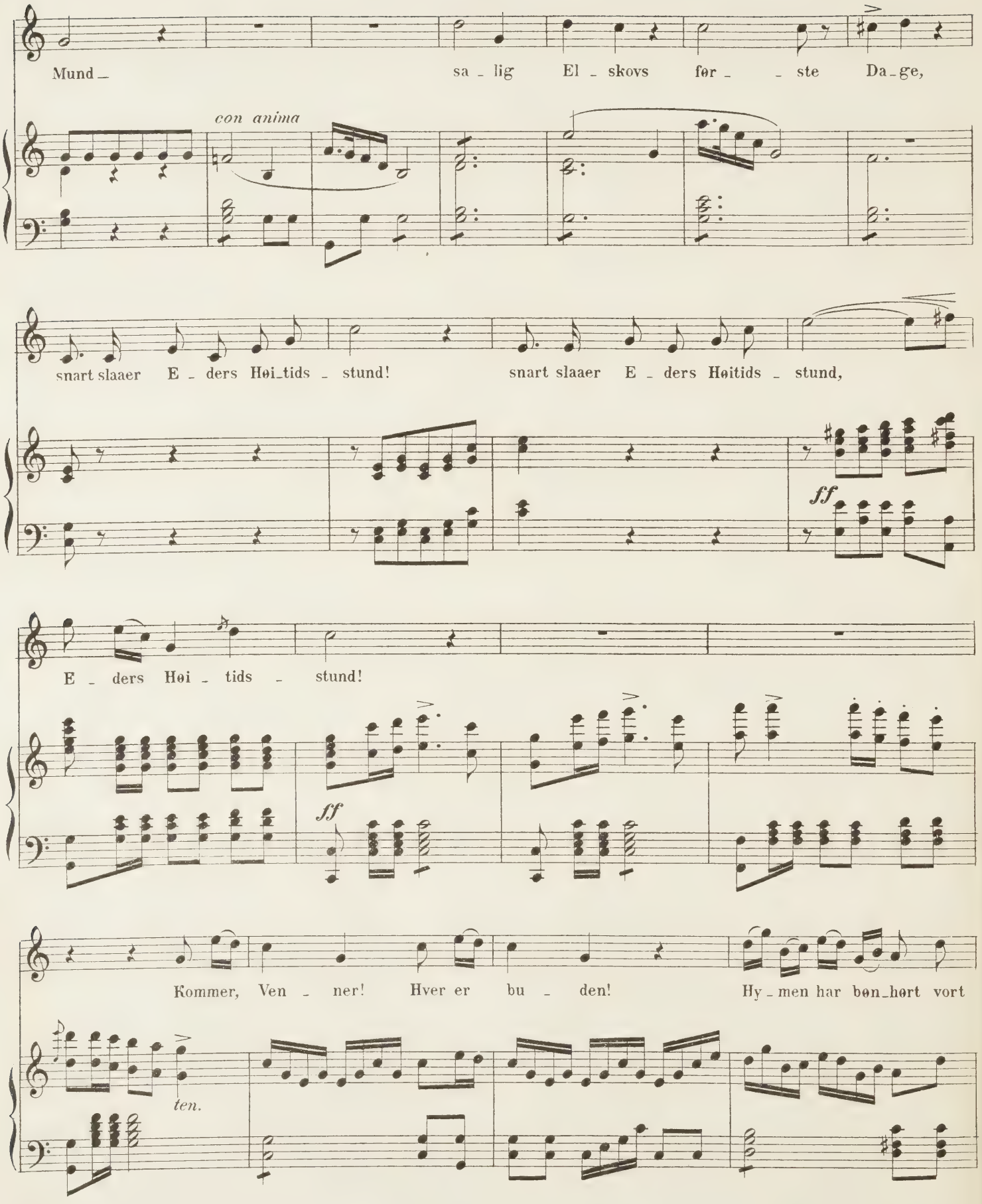
Mund_ sa_lig El_skovs før_ _ste Da_ge,
con anima
snart slaaer E_ders Høi_tids_stund! snart slaaer E_ders Høitids_stund,
ff
E_ders Høi_tids_stund!
ff
Kommer, Ven_ner! Hver er bu_den! Hy_men har bøn_hørt vort
ten.

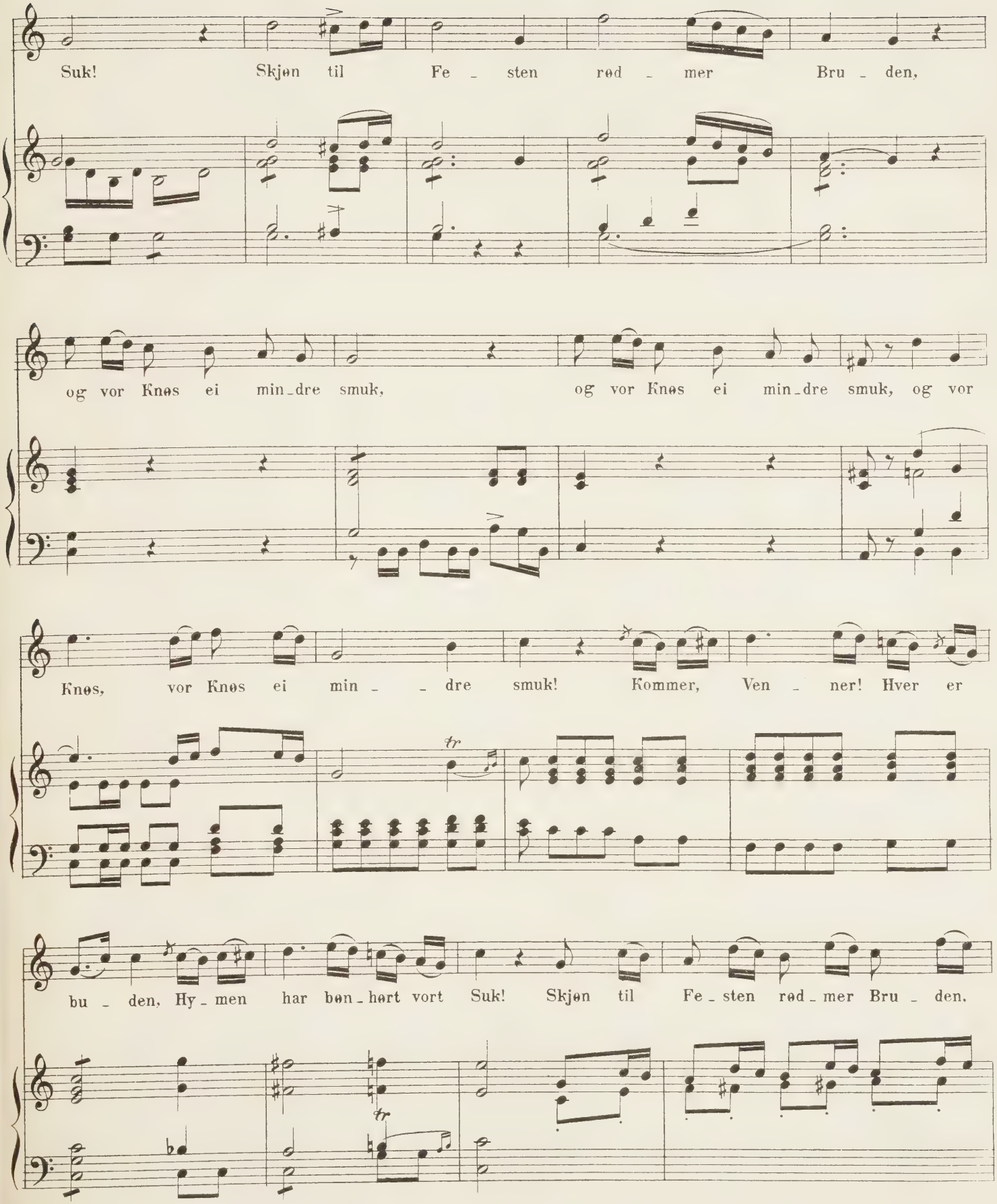
Suk! Skjøn til Fe - sten rød - mer Bru - den,
og vor Knøs ei min-dre smuk, og vor Knøs ei min-dre smuk, og vor
Knøs, vor Knøs ei min - - dre smuk! Kommer, Ven - ner! Hver er
bu - den, Hy-men har bøn-hørt vort Suk! Skjøn til Fe-sten rød-mer Bru - den.

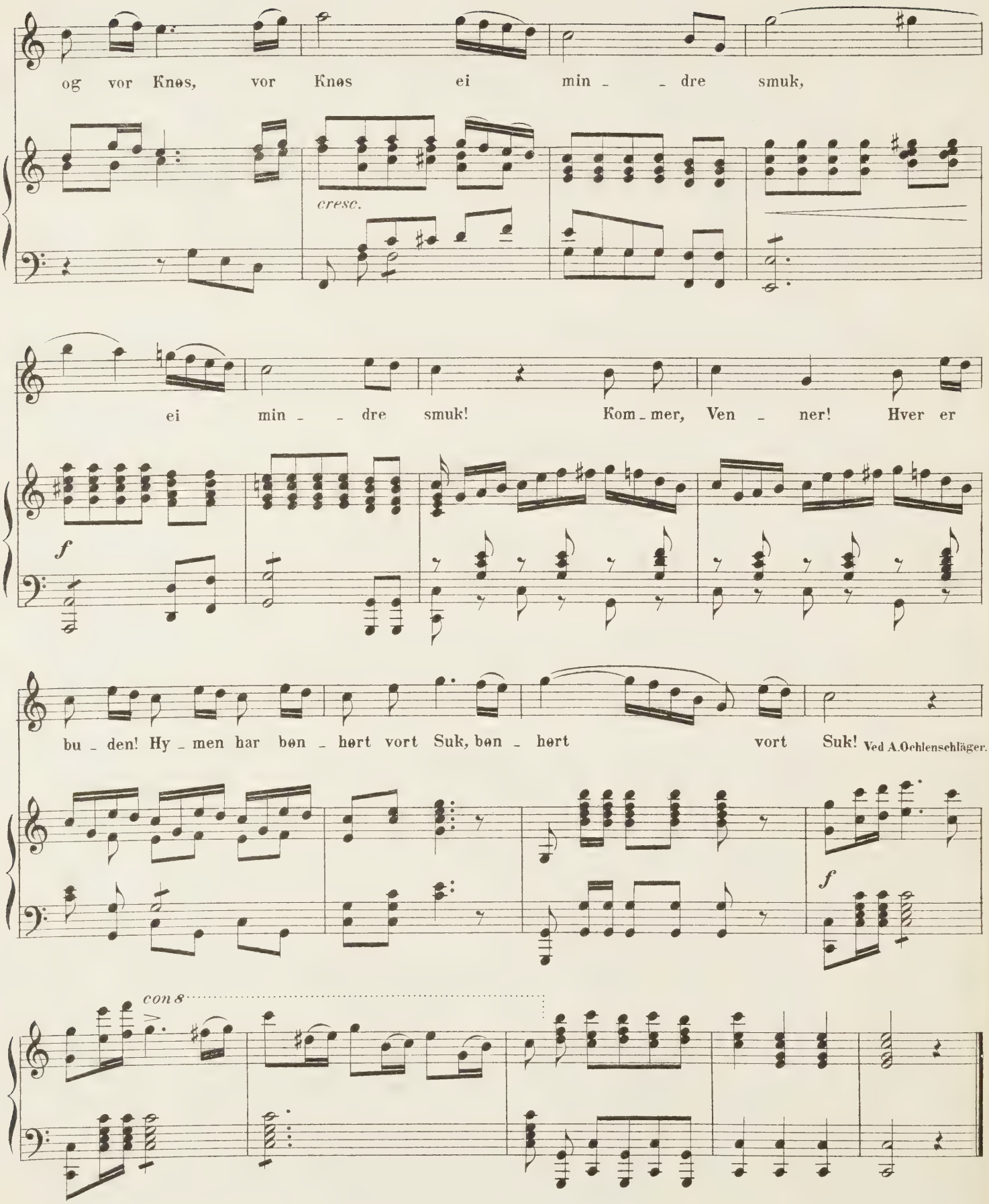
og vor Knøs, vor Knøs ei min - - dre smuk,
cresc.
ei min - - dre smuk! Kom - mer, Ven - ner! Hver er
f
bu - den! Hy - men har bøn - hørt vort Suk, bøn - hørt vort Suk!
Ved A.Ochlenschläger.
f
con 8

IV.

Bøn.

Agathe.

Adagio.

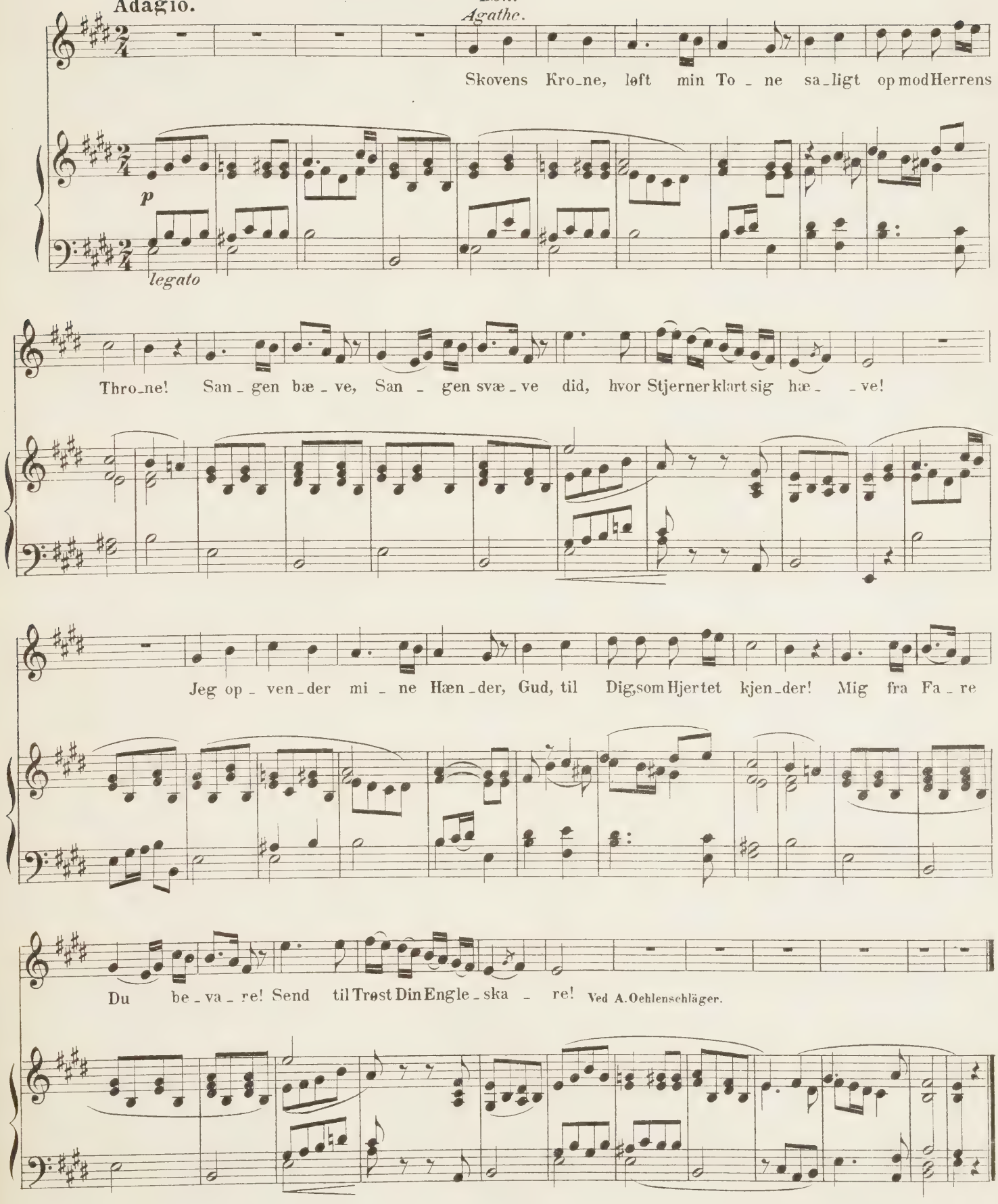

Ved A. Oehlenschläger.

V.

Kavatine)*

Adagio.

Agathe.

Og vis_ner end den re_ne Li_lie, ei Jor_den dræ_be kan dens Frø; der raa_der hist en hel_lig Vil_lie; hvad Gud har skabt, det kan ei døe. Ei Dy_dens Spi_re vor_der kvalt, et kjær_ligt For_syn sty_rer Alt. Ei Dy_dens

*) Originaltoneart: Asdur.

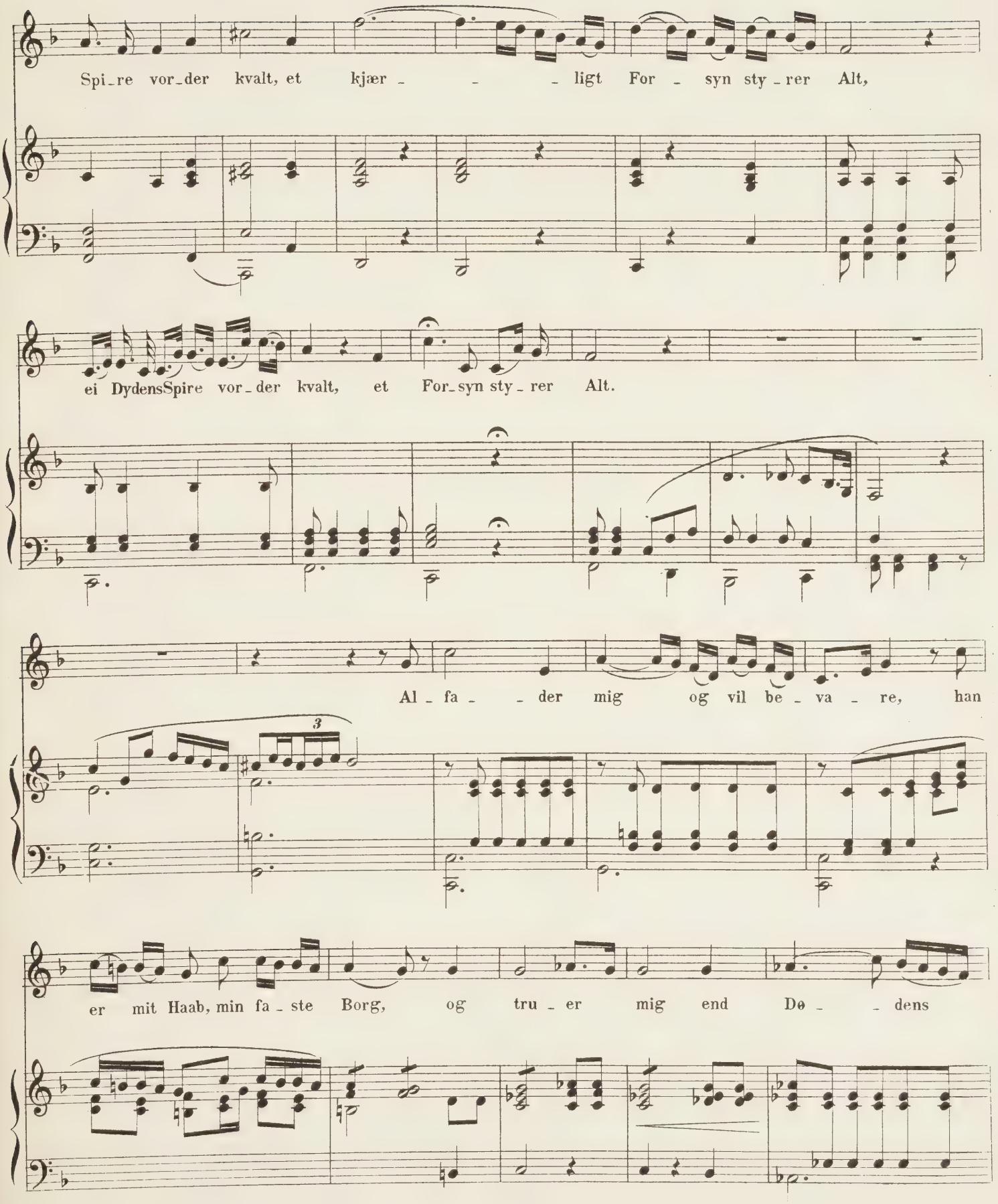
Spi_re vor_der kvalt, et kjær _ _ _ ligt For _ syn sty _ rer Alt,
ei DydensSpire vor _ der kvalt, et For_syn sty _ rer Alt.
Al _ fa _ _ der mig og vil be _ va _ re, han
3
er mit Haab, min fa _ ste Borg, og tru _ er mig end Dø _ _ dens

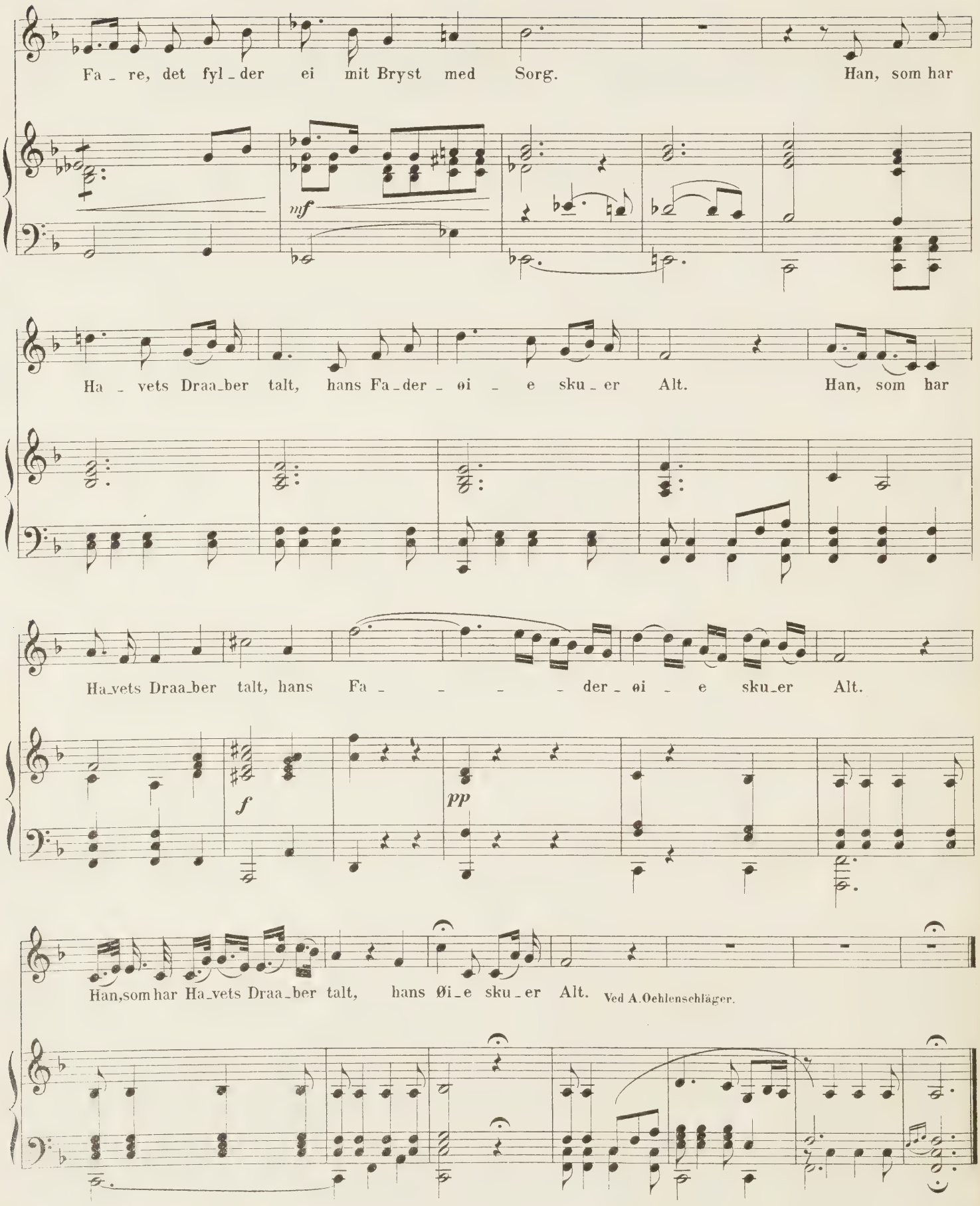
Fa - re, det fyl - der ei mit Bryst med Sorg. Han, som har
mf
Ha - vets Draa-ber talt, hans Fa-der - øi - e sku - er Alt. Han, som har
Ha-vets Draa-ber talt, hans Fa - - - - der - øi - e sku-er Alt.
f
pp
Han,som har Ha-vets Draa-ber talt, hans Øi-e sku-er Alt.
Ved A.Oehlenschläger.

VI.

Folkesang.

Andante e quasi Allegretto.

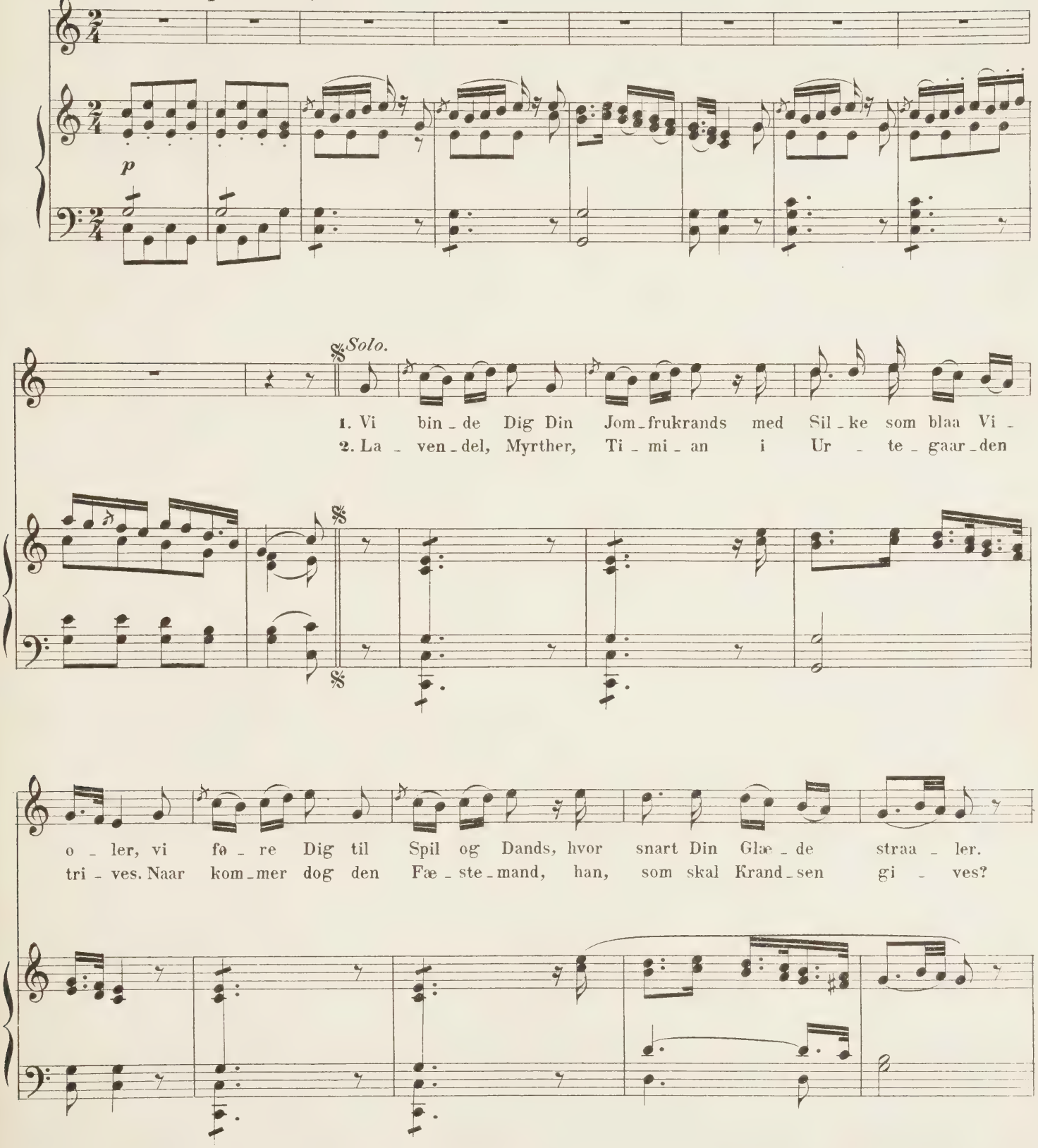

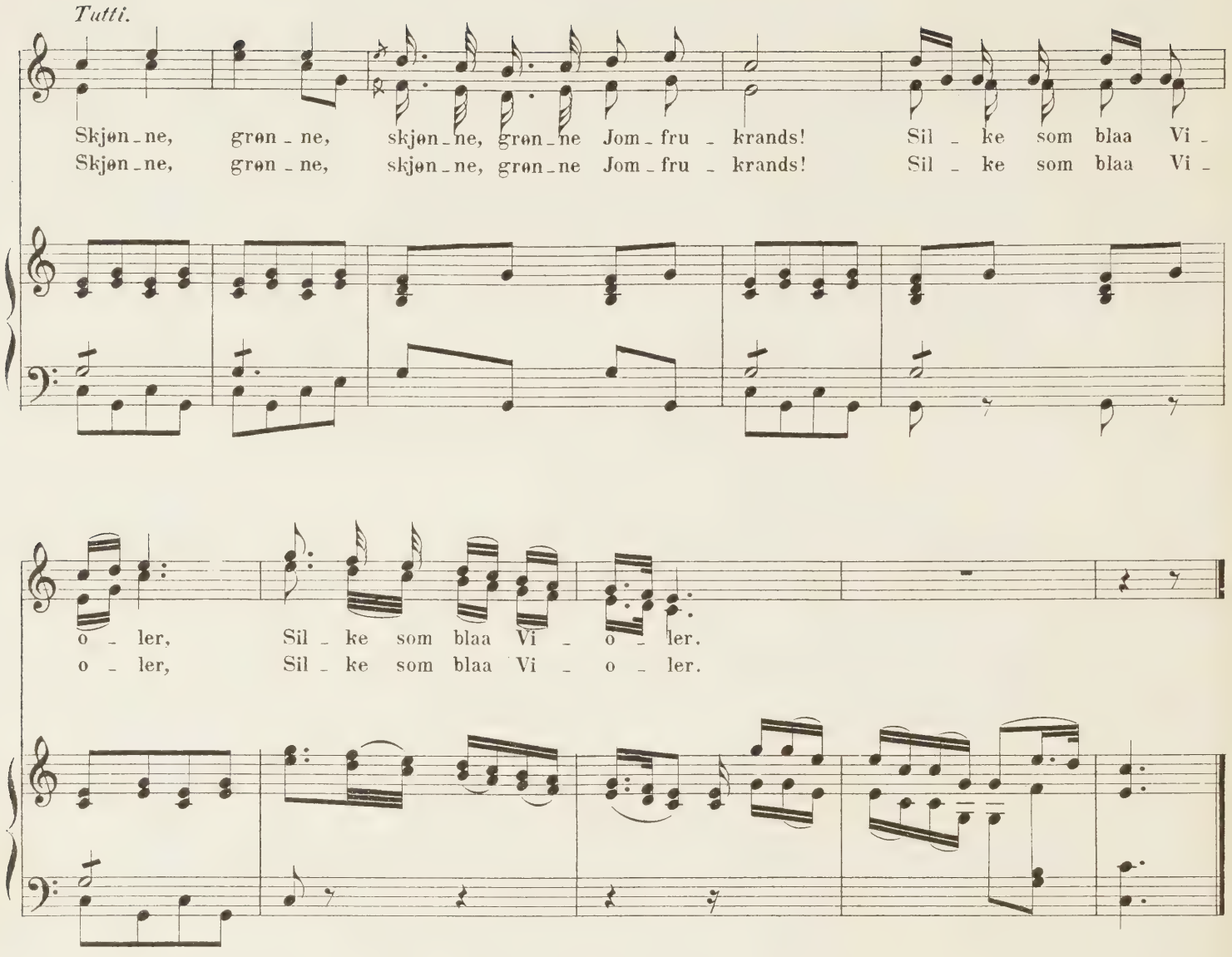

3.

I syv Aar spandt hun troligt tidt
Den gule Hør fra Rokken,
Nu Linet er som Sneen hvidt,
Og Krandsen trind om Lokken.
Skjønne, grønne, skjønne, grønne Jomfrukrands!
|: Silke som blaa Violer. :|

4.

Og da den vakre Frier kom,
Indtog ham hendes Dyder;
Derfor til Kirkens Helligdom
Nu Krandsen hende pryder.
Skjønne, grønne, skjønne, grønne Jomfrukrands!
|: Silke som blaa Violer. :|

Ved A. Oehlenschläger.

BARBEREN I SEVILLA.

(1822.)

I.

Andante.

Cavatine.

G. Rossini.
(1792–1868.)

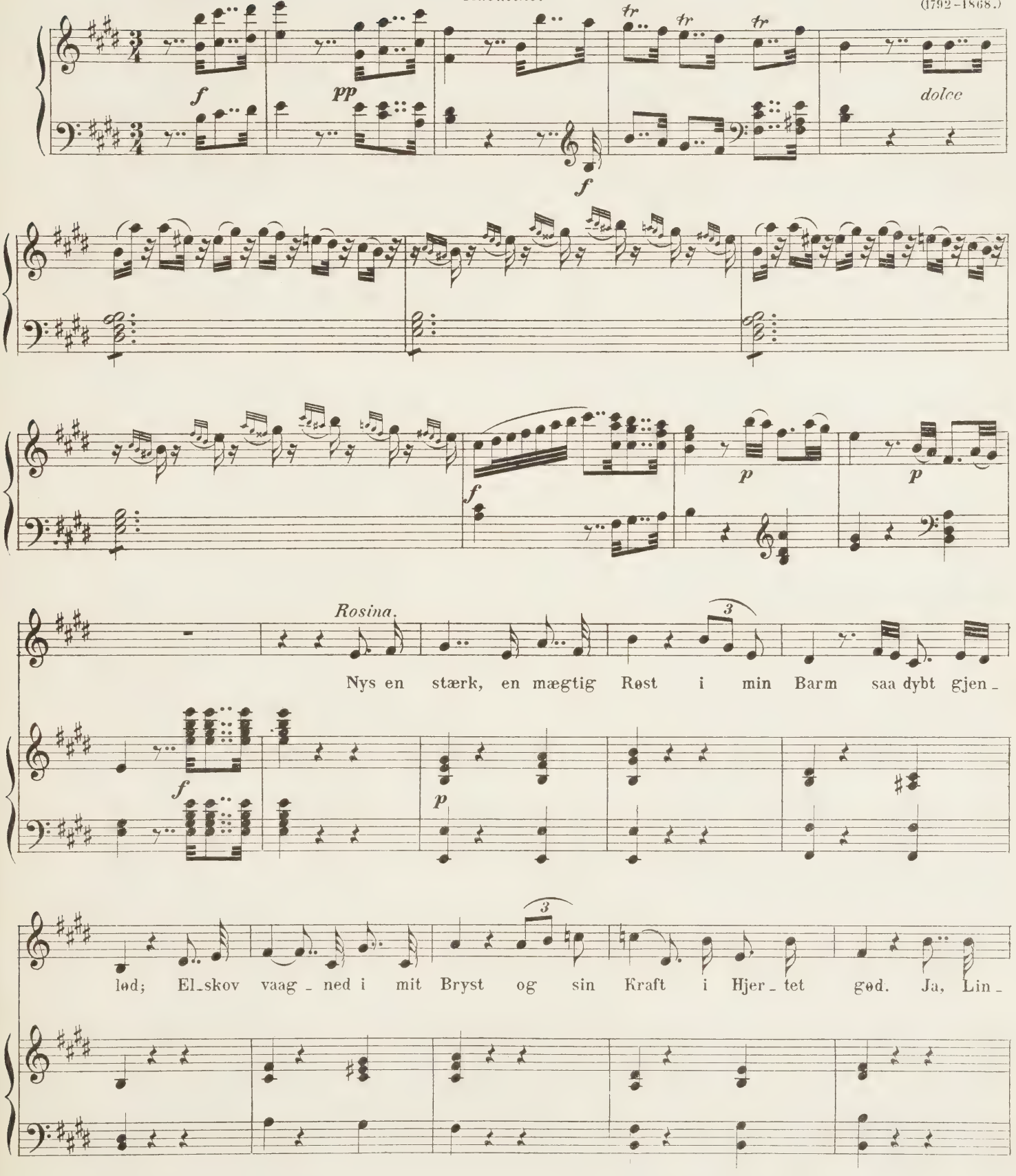

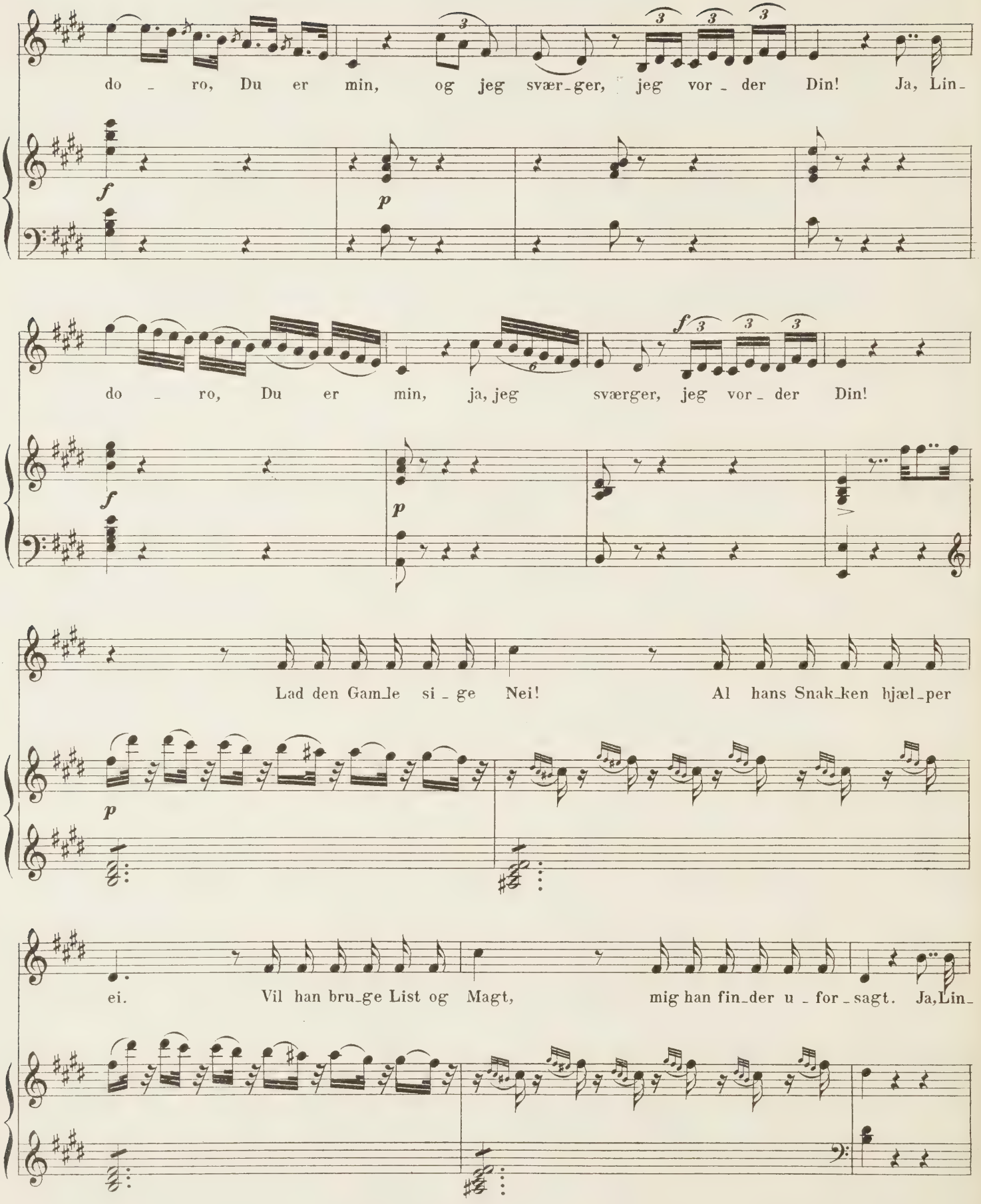
do _ ro, Du er min, og jeg svær_ger, jeg vor _ der Din! Ja, Lin_
do _ ro, Du er min, ja, jeg sværger, jeg vor _ der Din!
Lad den Gam_le si _ ge Nei! Al hans Snak_ken hjæl_per
ei. Vil han bru_ge List og Magt, mig han fin_der u _ for _ sagt. Ja, Lin_

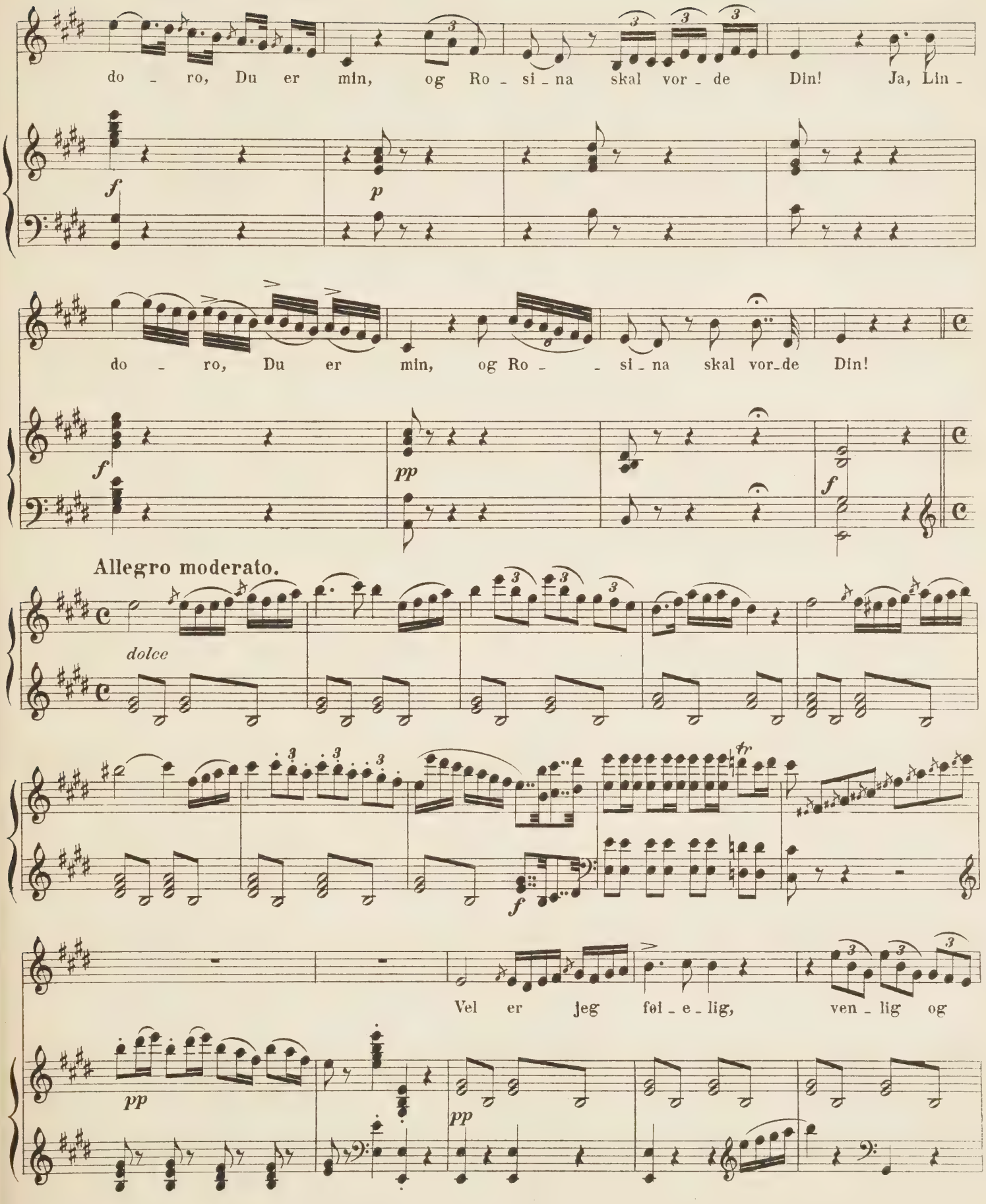
do - ro, Du er min, og Ro - si - na skal vor - de Din! Ja, Lin -
f
p
do - ro, Du er min, og Ro - - si - na skal vor - de Din!
f
pp
f
Allegro moderato.
dolce
Vel er jeg føl - e - lig, ven - lig og
pp
pp

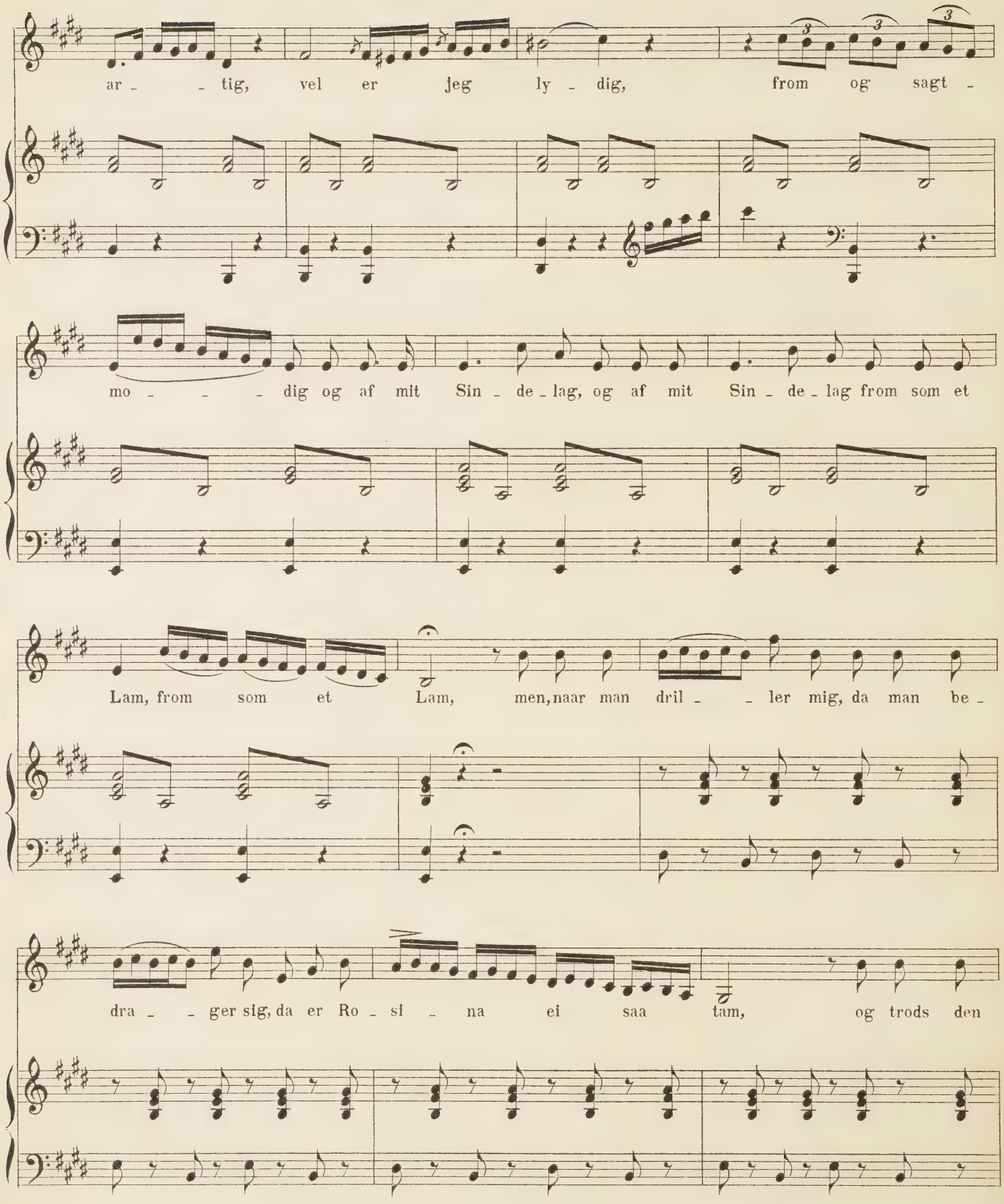
ar - - tig, vel er jeg ly - dig, from og sagt -
mo - - - dig og af mit Sin - de - lag, og af mit Sin - de - lag from som et
Lam, from som et Lam, men, naar man dril - - ler mig, da man be -
dra - - ger sig, da er Ro - si - na ei saa tam, og trods den

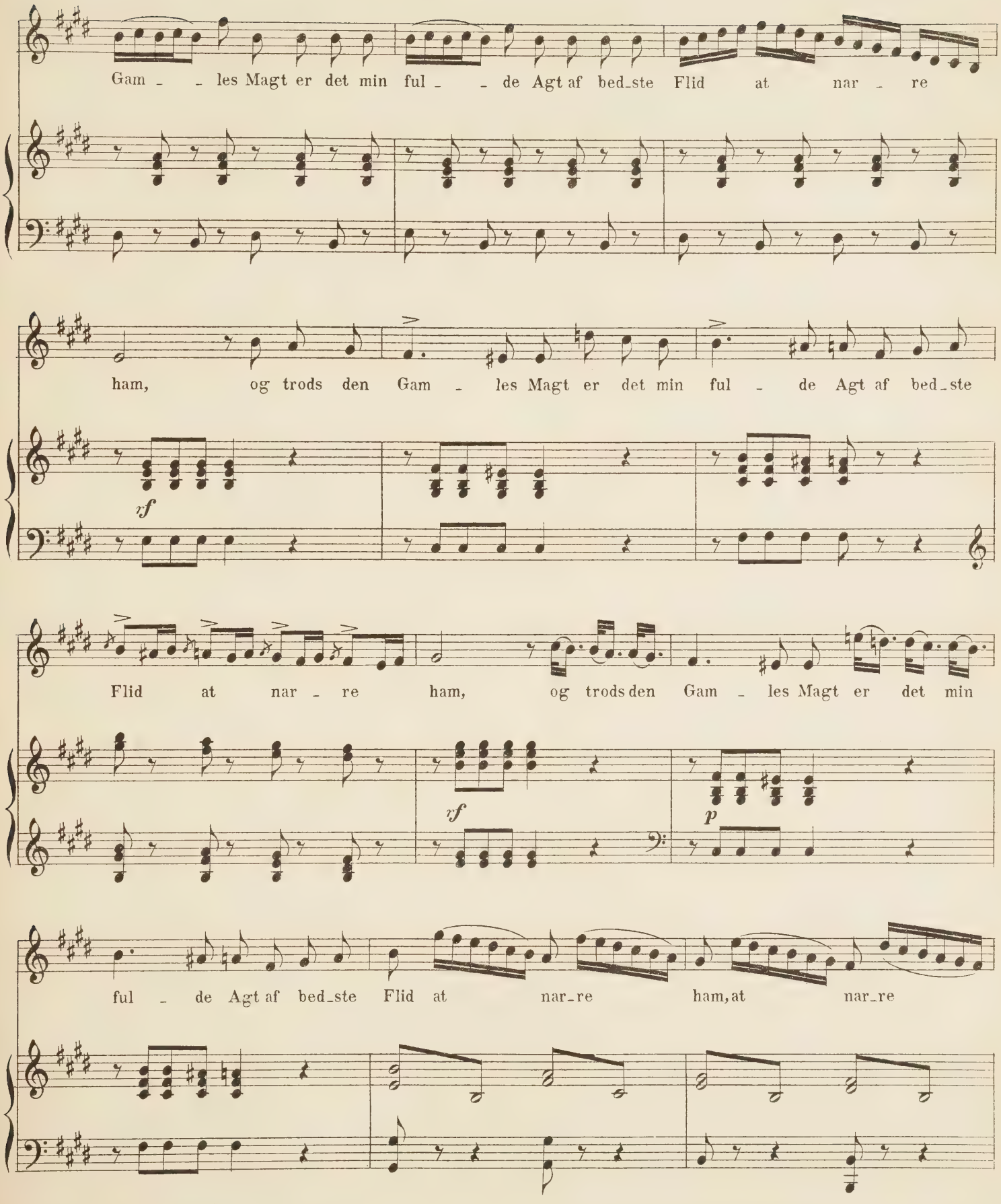
Gam - - les Magt er det min ful - - de Agt af bed-ste Flid at nar - re
ham, og trods den Gam - les Magt er det min ful - de Agt af bed-ste
rf
Flid at nar - re ham, og trods den Gam - les Magt er det min
rf
p
ful - de Agt af bed-ste Flid at nar-re ham, at nar-re

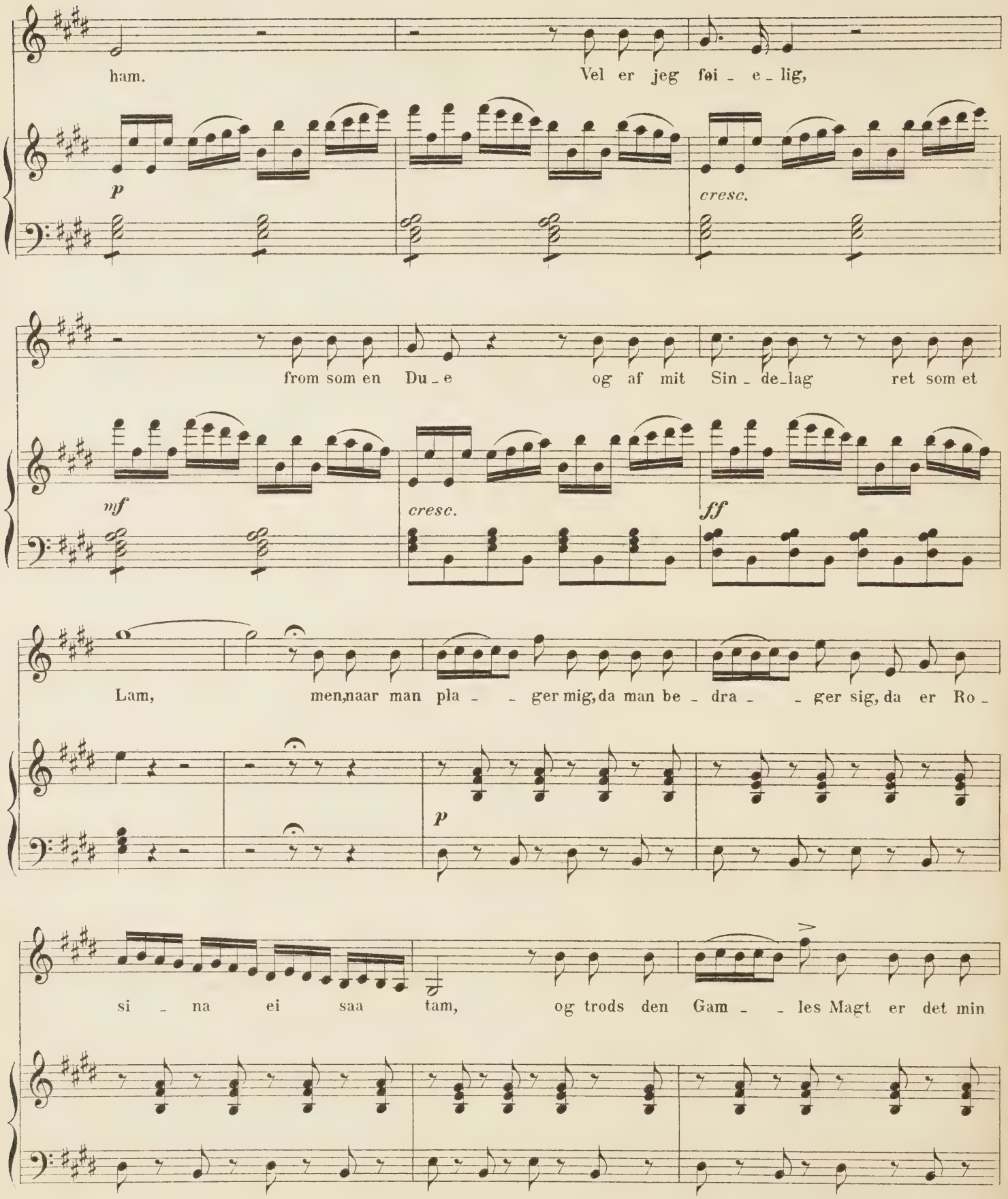
ham.
Vel er jeg føi - e - lig,
p
cresc.
from som en Du - e
og af mit Sin - de-lag
ret som et
mf
cresc.
ff
Lam,
men,naar man pla - - ger mig, da man be - dra - - ger sig, da er Ro -
p
si - na ei saa tam,
og trods den Gam - - les Magt er det min

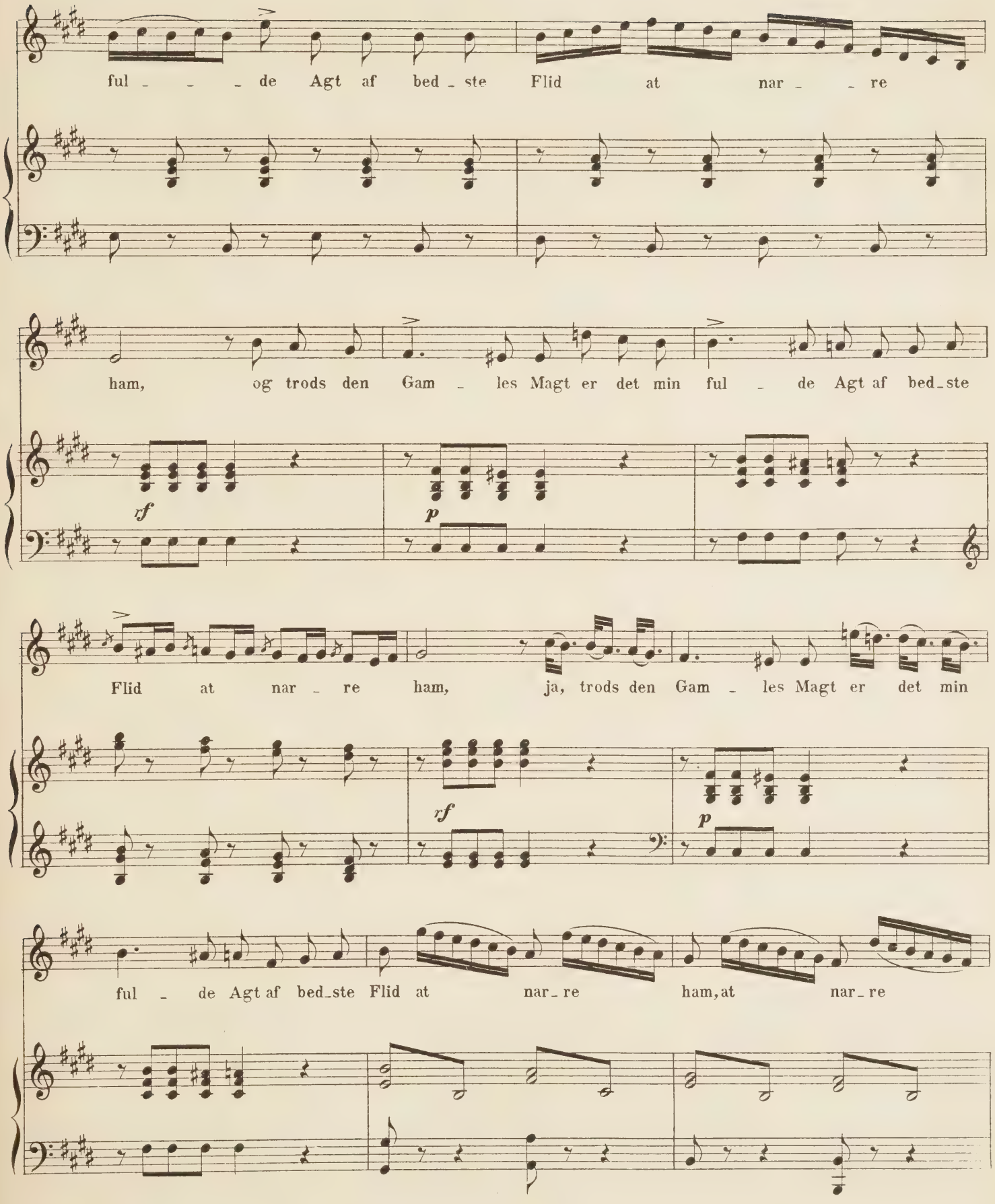
ful - - - de Agt af bed - ste Flid at nar - - re
ham, og trods den Gam - les Magt er det min ful - de Agt af bed-ste
rf
p
Flid at nar - re ham, ja, trods den Gam - les Magt er det min
rf
p
ful - de Agt af bed-ste Flid at nar-re ham, at nar-re

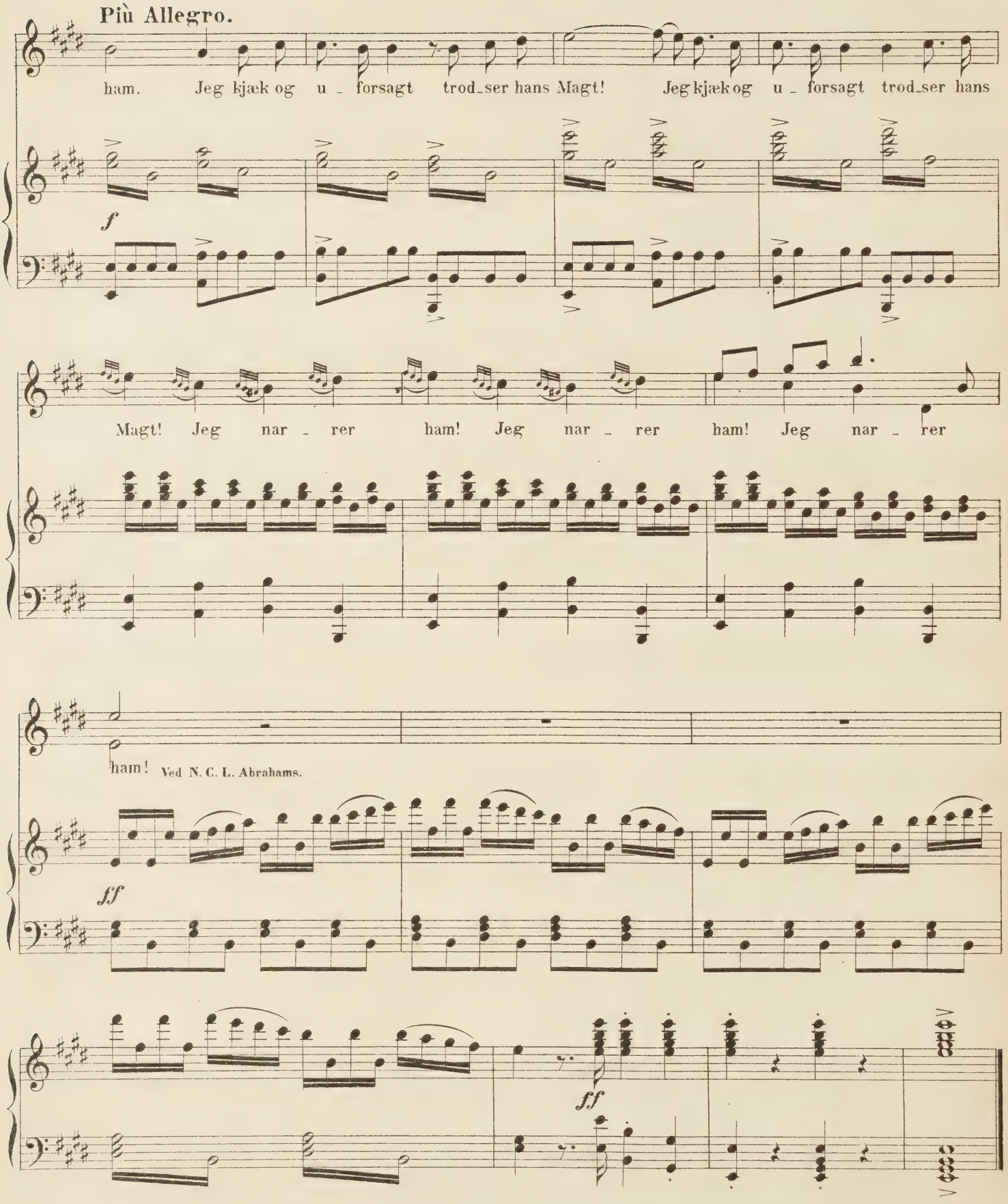
Più Allegro.
ham. Jeg kjæk og u - forsagt trod-ser hans Magt! Jeg kjæk og u - forsagt trod-ser hans
f
Magt! Jeg nar - rer ham! Jeg nar - rer ham! Jeg nar - rer
ham!
Ved N. C. L. Abrahams.
ff
ff

II.

Arie

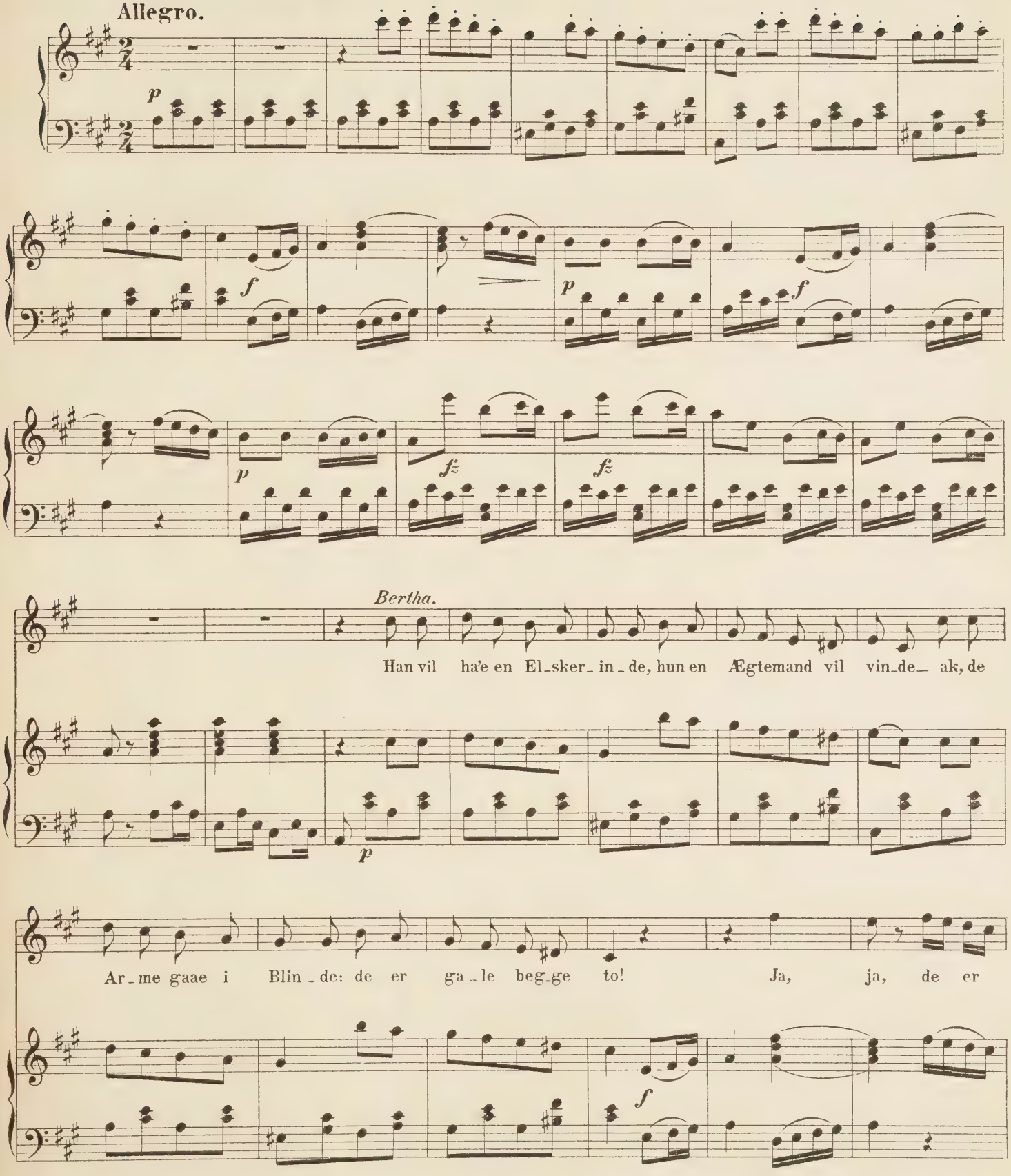
Allegro.
p
f
p
f
p
fz
fz
Bertha.
Han vil ha'e en El_sker_in_de, hun en Ægtemand vil vin_de_ak, de
p
Ar_me gaae i Blin_de: de er ga_le beg_ge to! Ja, ja, de er
f

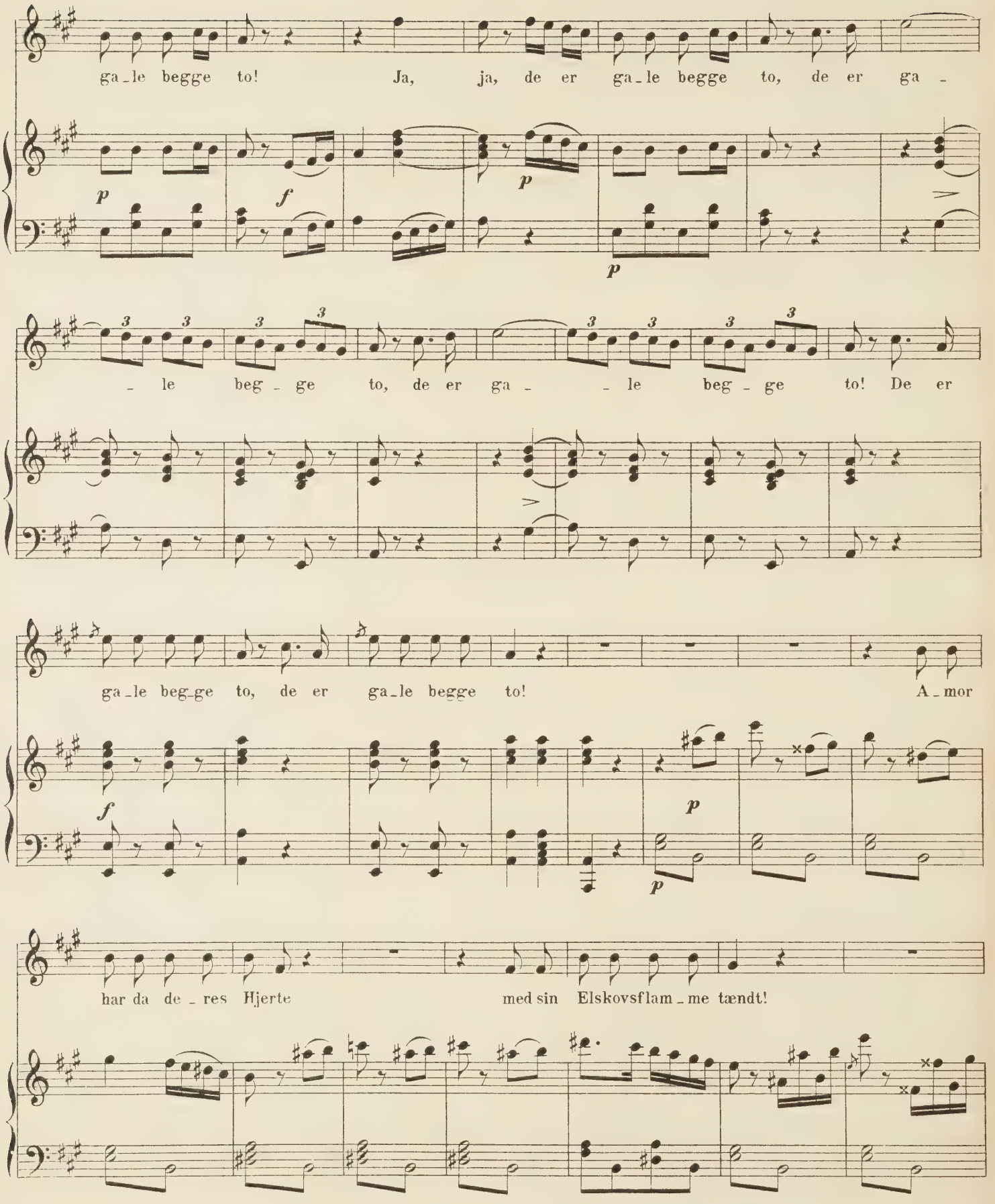
ga_le begge to! Ja, ja, de er ga_le begge to, de er ga_
p f p p
_ le beg_ge to, de er ga_ _ le beg_ge to! De er
ga_le beg_ge to, de er ga_le begge to! A_mor
f p p
har da de_res Hjerte med sin Elskovsflam_me tændt!

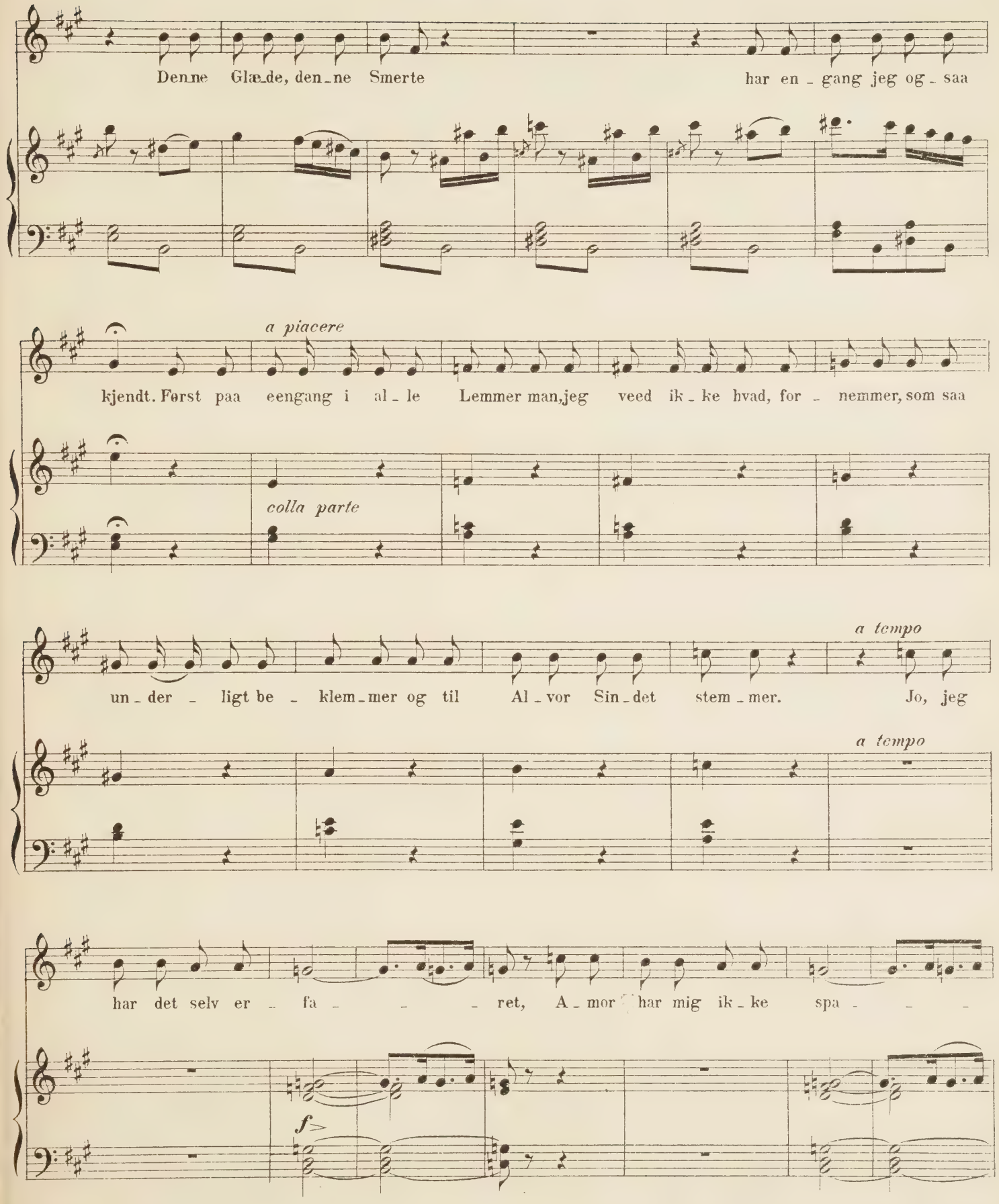
Denne Glæ-de, den-ne Smerte
har en-gang jeg og-saa
a piacere
kjendt. Først paa eengang i al-le Lemmer man, jeg veed ik-ke hvad, for-nemmer, som saa
colla parte
a tempo
un-der-ligt be-klem-mer og til Al-vor Sin-det stem-mer. Jo, jeg
a tempo
har det selv er-fa-ret, A-mor har mig ik-ke spa-
f>

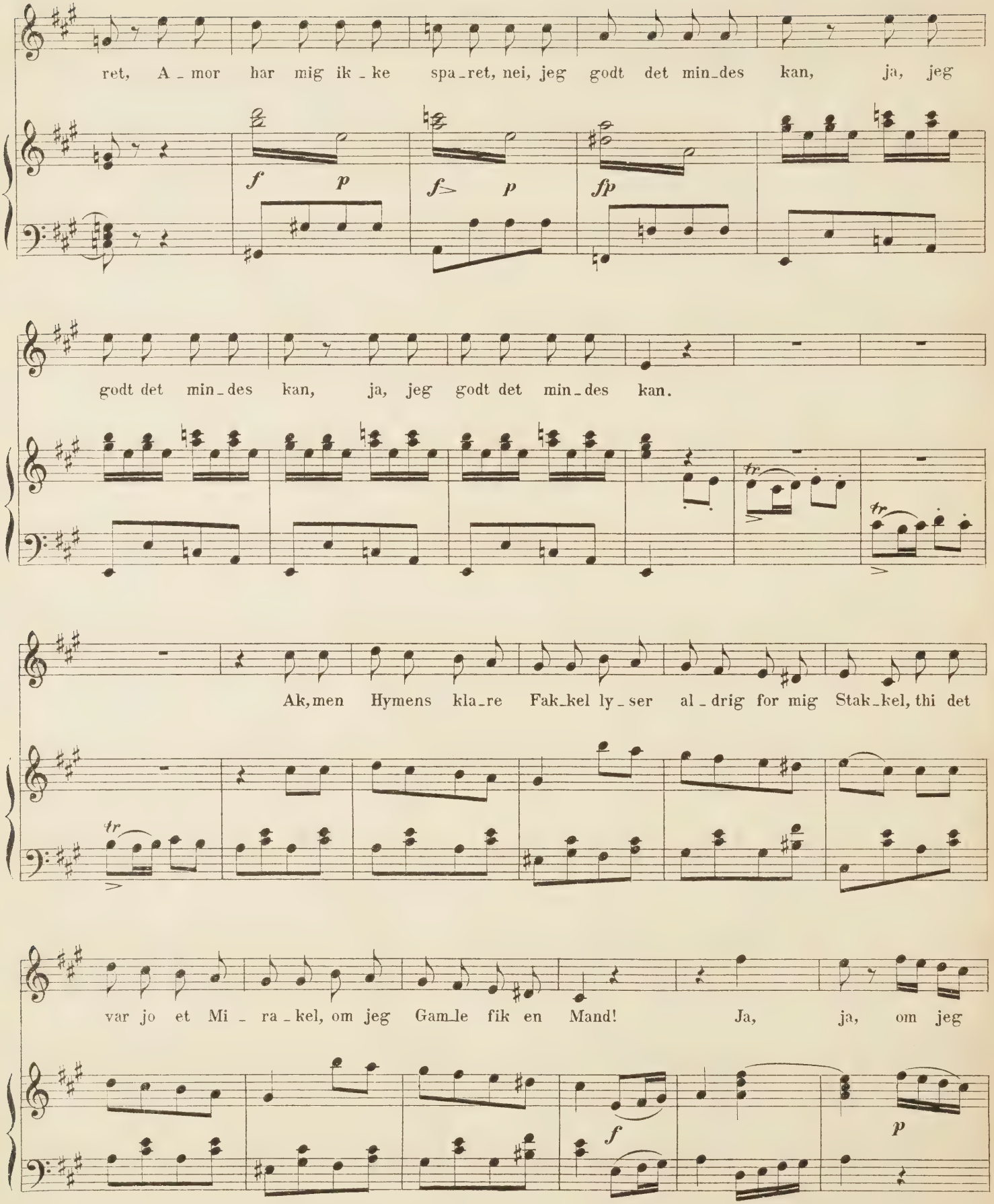
ret, A_mor har mig ik_ke spa_ret, nei, jeg godt det min_des kan, ja, jeg
f p f> p fp
godt det min_des kan, ja, jeg godt det min_des kan.
tr tr
Ak, men Hymens kla_re Fak_kel ly_ser al_drig for mig Stak_kel, thi det
tr
var jo et Mi_ra_kel, om jeg Gam_le fik en Mand! Ja, ja, om jeg
f p

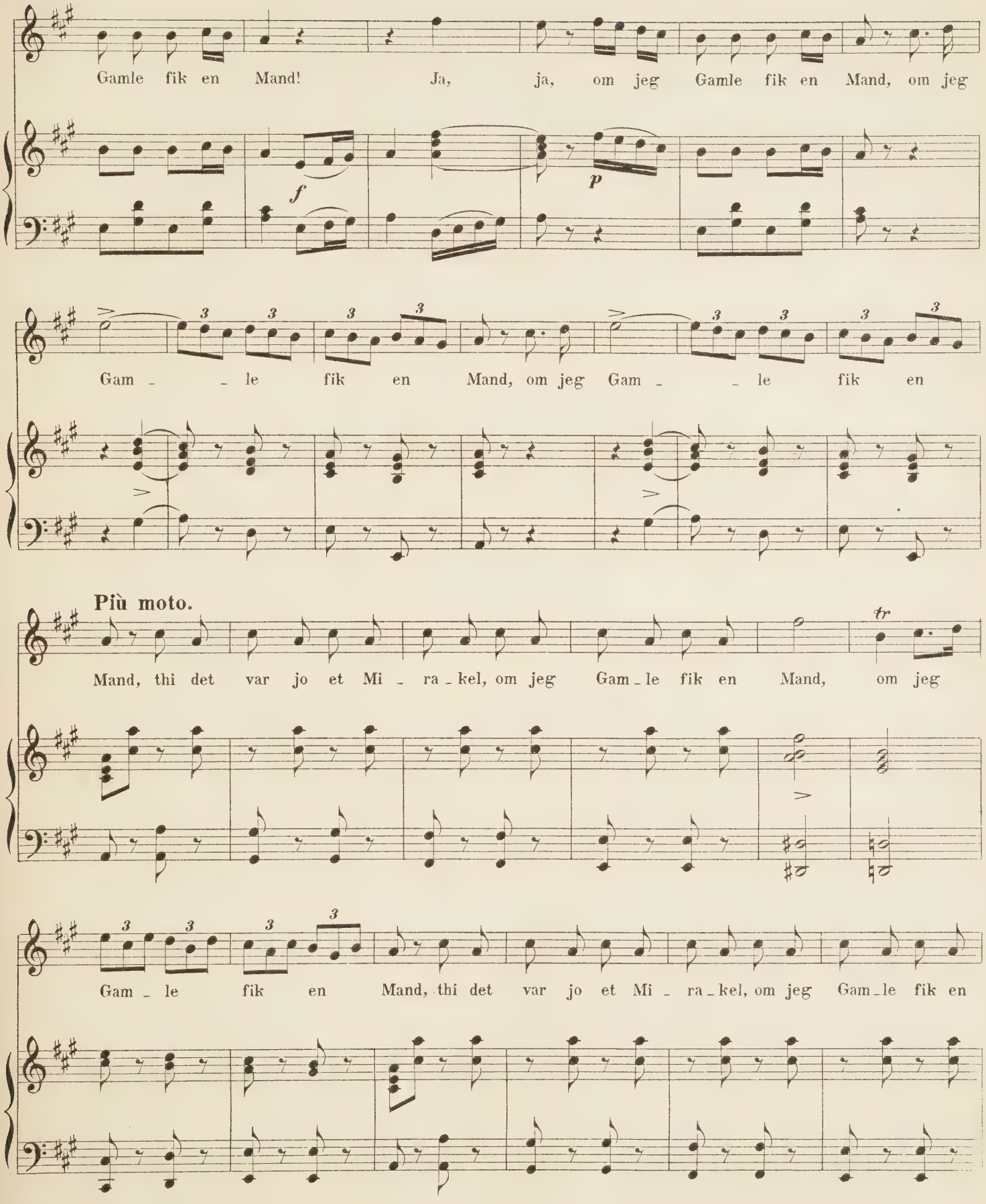
Gamle fik en Mand! Ja, ja, om jeg Gamle fik en Mand, om jeg
f
p
Gam _ _ le fik en Mand, om jeg Gam _ _ le fik en
Più moto.
tr
Mand, thi det var jo et Mi _ ra _ kel, om jeg Gam _ le fik en Mand, om jeg
Gam _ le fik en Mand, thi det var jo et Mi _ ra _ kel, om jeg Gam _ le fik en

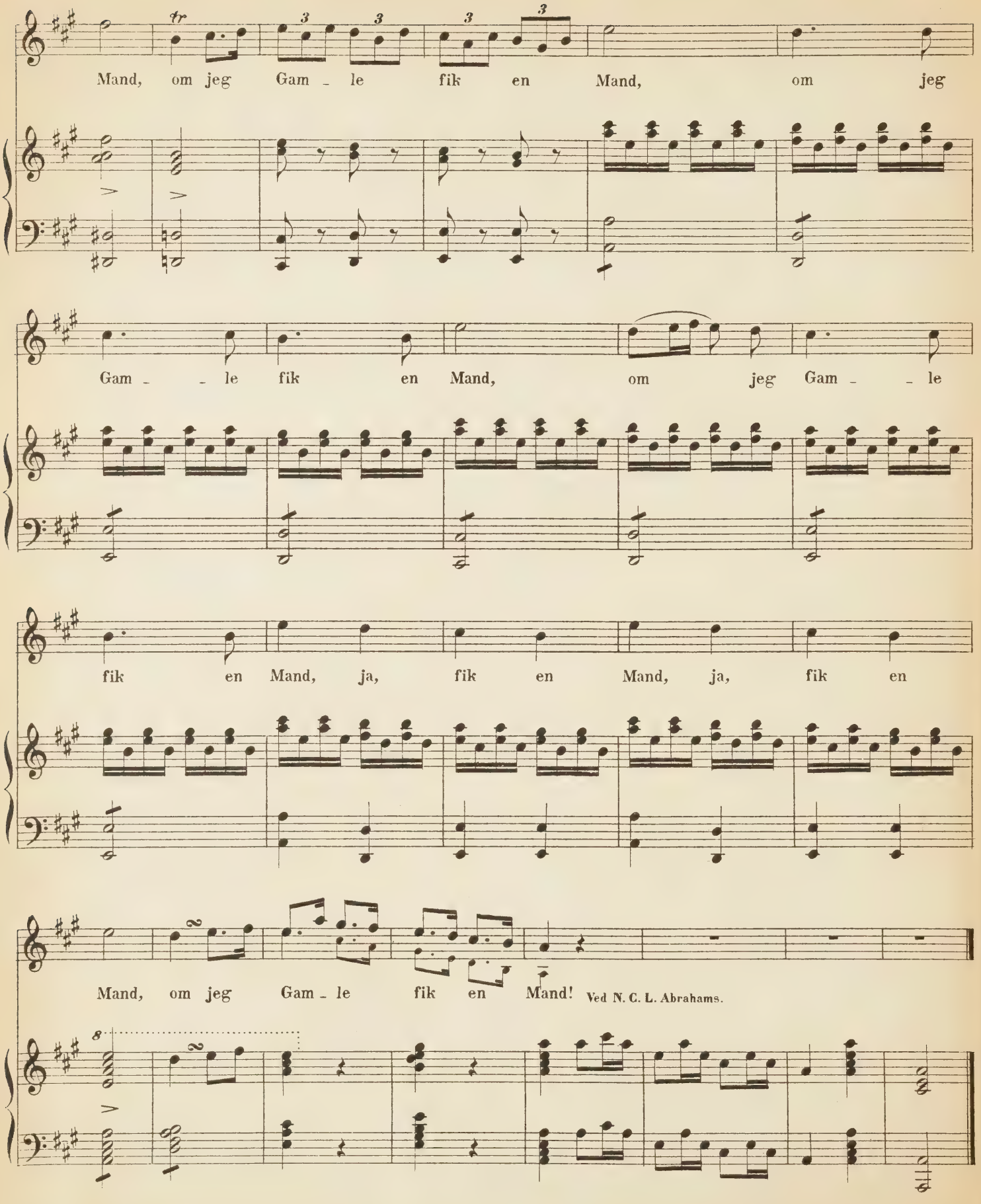

Ved N. C. L. Abrahams.

Indhold.

(1. Bind.)

Pag.

Sganarels Rejse til det filosofiske Land. *(C. A. Thielo).* „Farvel, Du filosofisk Land!“ 2

Den forvandlede Brudgom. *(C. A. Thielo).* „I Koner og I Jomfruer“ 4

Kjærlighed uden Strømper. *(P. Scalabrini).* Arie. „Min Glæde er som Bækken“ 6

Fiskerne. *(Johan Hartmann).* Romance. „Liden Gunver vandrer som helst i Kvæld“ 9

Romance. „En Edderfugl var haardt i Klemme“ .. 10

Høstgildet. *(J. A. P. Schulz).* Vise. „Nys fyldte skjøn Sired det attende Aar“ 11

Kinafarerne. *(C. Schall).* Romance. „Langt under Havet Solen stod“ 13

Vise. „Man kan i Slutteriet leve saa herligt og saa godt“ 14

De to smaa Savoyarder. *(N. d'Alayrac).* Vise. „Escouto d'Jeanetto: veux tu d'biaux habits?“ 15

Romance. „Betta, Siir for smukke Piger nys hun fyldte femten Aar“ 16

Peters Bryllup. *(J. A. P. Schulz).* Romance. „O, hvad kan min Glæde ligne!“ 18

Arietta. „Knap kysser han Taaren fra blussende Kind“ 19

Viinhøsten. *(F. L. Æ. Kunzen).* Arie. „Jeg Bonifaz Barthel Jer Slyngler vil lære“ 22

Dragedukken. *(F. L. Æ. Kunzen).* Romance. „Ved dækkede Borde, hvor Druerne spille“ 27

Arietta. „I Haven gik Signe, en Rose at faae“ 28

Vise. „Druen voxer paa vor Klode“ 30

Det hemmelige Ægteskab. *(D. Cimarosa).* Arie. „Lyt til, hver som kan høre“ 32

De to Dage. *(L. Cherubini).* Romance. „Evige Gud, mit Fjed Du lede!“ 42

Skatten. *(É. H. Méhul).* Romance. „Een Tanke blot bestandig nære“ 46

Ungdom og Galskab. *(J. B. E. Dupuy).* Romance. „Jeg er endnu i Livets Vaar“ 47

Vise. „Falderi, falderala, røde Rose!“ 50

Drikkevise. „Hvis et godt Raad I følge kan“ 58

Don Juan. *(W. A. Mozart).* Introduktion. „Sjælden Penge, Prygl des fleer“ 60

Arie. „Kølige Druer, Kjærligheds Luer“ 63

Serenade. „Bland Dig i Hjertets Drømme“ 68

Sovedrikken. *(C. E. F. Weyse).* Romance. „De klare Bølger rulled“ 70

Ariette. „Amor! Bakkus! kommer ned“ 72

Romance. „Skjøn Jomfru, luk Dit Vindue op!“ 73

Romance. „Det blanke Sværd paa Væggen hang“ 74

Ariette. „For Dem mit Hjerte bruser“ 75

Axel og Valborg. *(C. E. F. Weyse).* Romance. „Det var Ridder Herr Aage“ 76

Pag.

Faruk. *(C. E. F. Weyse).* Arie. „Elskte Faruk! hørte Du min Klage“ 78

Cendrillon. *(N. Isouard).* Romance. „Jeg lever stille, indgetogen“ 83

Bortførelsen fra Seraillet. *(W. A. Mozart).* Vise. „Den, som fundet har en Pige“ 85

Arie. „Hvilken Glæde, hvilken Lyst hersker i mit glade Bryst!“ 88

Romance. „I Fangebur i Østerland“ 94

Røverborgen. *(Fr. Kuhlau).* Arie. „Mit Barn, paa Bryllupsdagen græd hun sig Kinden vaad“ 96

Røversang. „Velkommen, varme Purpurskaal“ 98

Arie. „Jeg gjerne dør, skjøndt uden Mod“ 100

Røversang. „Hyænen bygger sin Hule“ 103

Ludlams Hule. *(C. E. F. Weyse).* Romance. „Der er en Ø i Livet“ 106

Vise. „Piben lyder, Trommen skralder“ 109

Vise. „Vil Du være stærk og fri“ 111

Arie. „Han gik til Ludlams Hule i mørke Midienat“ 112

Joseph og hans Brødre. *(É. H. Méhul).* Romance. „Min fjortende Vaar kun jeg skued“ 113

Romance. „Da Døden ham rev fra vort Hjerte“ ... 114

Joconde. *(N. Isouard).* Kuplet. „Imellem Egnens Piger her“ 115

Macbeth. *(C. E. F. Weyse).* Romance. „Den mørke Nat forsvunden er“ 117

Jeannot og Colin. *(N. Isouard).* Romance. Ak, Jeannot mig forlader“ 119

Den lille Rødhætte. *(A. Boieldieu).* Romance. „Først bad han mig om den Buket“ 120

Vise. „Siig mig engang, hvad er dog Grunden“ .. 122

Elisa. *(Fr. Kuhlau).* Arie. „En yndig Blomst opelsket har min Haand“ 124

Figaros Bryllup. *(W. A. Mozart).* Arie. „Hvis De, Hr. Greve, har Lyst til at dandse“ 126

Arie. „Hvilken Fryd, hvilken nagende Smerte“.... 131

Arie. „Ikke mere med Suk og med Klage“ 136

Arie. „Kjender Dit Hjerte Kjærligheds Lyst?“..... 143

Arie. „O elskte Ven, Du snart til mig maa haste“ 146

Jægerbruden. *(C. M. v. Weber).* Arie. „Gjennem Skove, gjennem Lunde“ 148

Vise. „Her i Jordens Jammerdal“ 153

Ariette. „Naar man paa sin Vandring finder“ 155

Bøn. „Skovens Krone, løft min Tone saligt op“ .. 161

Kavatine. „Og visner end den rene Lilie“ 162

Folkesang. „Vi binde Dig Din Jomfrukrands“..... 165

Barberen i Sevilla. *(G. Rossini).* Kavatine. „Nys en stærk, en mægtig Røst i min Barm“ 167

Arie. „Han vil ha'e en Elskerinde, hun en Ægtemand“ 175

SEP 7 1988

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

M
1497
M88
1900
BD.1
c.1
MUSI